FPI

Ἐπιστολαὶ διαφόρων φιλοσόφων· ῥητό-
ρων· σοφιστῶν· ἐξ πρὸσ τοὺσ ἑπτὰ σοφο-
ὧν τε ὀνόματα ἐντῇ
ἑξῆσ εὑρήσεισ
σελίδι·

Epistolæ diuersorum philosophorum· ora-
torum, Rhetorum sex & uiginti.
Quorum nomina inse
quenti in uenies
Pagina.

Ἐπιστολικοὶ τύποι ὑπὸ ὀνόματα τῶν συντεταγμένων τὰς
ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ περιεχομένας
ἐπιστολάς.

Σωσίπατρος.
Δημοσθένης.
Πλάτων.
Ἀριστοτέλης.
Φίλιππος.
Ἀλέξανδρος.
Ἰσοκράτης.
Δημόκριτος.
Ἡράκλειτος.

Διογένης.
Κράτης.
Ἀνάχαρσις.
Εὐριπίδης.
Θεανώ.
Μέλισσα.
Μοῦσα.
Ἀλκίφρων.
Φιλόστρατος.

Θεοφύλακτος.
Αἰλιανός.
Αἰνείας.
Προκόπιος.
Διονύσιος.
Λύσις.
Ἄμασις.
Μουσώνιος.
Πλάτων.

Ἐπιστολῶν ἀθροισις ἀνδρῶν πεπαιδευμένων,
Οὓς ὁ πρὶν ἐβλάστησεν ὡς ῥόδα χρόνος,
Ὧν ῥεῖ μὲν αὐθος, ἡ δὲ τοῦ μύρου χάρις,
Μένει δὲ ἀρκοῦσ' εἰς πολὺ δυωδίας.
Καὶ τῶν σοφῶν χαρὰ, ἡ μὲν ἀκμὴ τοῦ βίου
Πρινοῦσ' ἀπῆλθεν· ἡ δὲ τῶν λόγων χάρις
Μένει δ' ἀρκοῦσ' εἰς ἀείμνηστον κλέος.

Epiſtolares ſtili & nomina eorū qui cōpoſuérūt quas hoc uolumen continet epiſtolas.

Syneſius,
Demoſthenes.
Plato.
Ariſtoteles.
Philippus.
Alexander.
Hippocrates.
Democritus.
Heraclitus.
Diogenes.
Crates.
Anacharſis.
Euripides.
Theano.
Meliſſa.
Mya.
Alciphron.
Philoſtratus.
Theophylactus.
Aelianus.
Aeneas.
Procopius.
Dionyſius.
Lyſis.
Amaſis.
Muſonius.

Epiſtolarum congregatio uirorum doctorum
Quos priſcum produxit ceu roſas tempus.
Quarum & ſi defluit flos, at unguenti elegātia
Permanet ſatis ad flatum boni odoris.
Sic & doctorum & ſi uiridis ætas uitæ
Velociter tranſacta eſt, at lucubrationū elegantia,
Permanet abunde ad ſempiternam gloriam

Ων ἐπιστολικῶν τύπων ἡ ραπλεία ἐχόντων τὴν θεωρίαν, συνεσάναι μὴ ἀπὸ πολλῶν εἰδῶν, ἀναλαμβάνεσθαι δὲ ἀπὸ τῆς ἀεὶ πρὸς τὸ πρόσωπον ἁρμοζόντων, καὶ καθηκόντων μύθους περιπλάττεσθαι γράφοντας, γραφομένων δὲ ὡς ἔτυχεν ὑπὸ τῶν τοιαύτας τοῖς ἐπὶ πράγμασι τεταγμένοις ὑπηρετεῖν ἀναδεχομένων, θεωροῦσι φιλοτίμως ἔχοντα πρὸς φιλομάθειαν, ἐπράγματα δυσάμιλλα δι' ἀγώνων σύστασιν ἰδεῶν· καὶ πόσας ἔχοντα διαφοράς. καθάπερ δεῖγμα φιλεκάστου ψόγους τάξεως ὑποδέδειχα. προσηθέμυθος μὲν ἐπὶ τῶν περὶ ἑκάστου λόγον. ἅμα μὴν ὑπολαμβάνων καὶ σὲ τοῦτο πεπραγματευμένον ὑπάρχειν, εἰμὶ τῶν ἄλλων περιττότερον εἰδέναι, τὸ λαμπρὸν τοῦ βίου πιθέμυθος οὐκ ἐν τοῖς βρώμασιν, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐπιστήμασι. ἅμα δὲ καὶ πάρεργον νομίζων τοῦ προσήκοντος ἐπαίνου μεθέξειν.

Γένη μὲν οὖν ἔστιν ὧν τοῦ προσώπου τοσοῖσδε ἐν πτυχαῖς μὲν, ἐν καὶ εἴκοσι. πάχει δ' ἂν ἐνέμοι πολλαπλασίασι τούτων ὁ χρόνος. δύφυὴς γὰρ δύρετὴς ἐν πεζῷ ἡ θεωρημάτων οὗτος. ἄλλος δ' ἐμοῦ καθ' ἡμᾶς οὐδεὶς ἐπίκαιρος εἰς ἐπιστολικὸν τρόπον αὐτῶν τύπος. Επονομάζεται δ' ἕκαστος αὐτῶν ἀφ' ἧς ἔστιν ἰδέας οὗτος.

Φιλικός. συστατικός. μεμπτικός. ἐνυβριστικός. παραμυθητικός. ἐπιτιμητικός. νουθετητικός. ἀπειλητικός. ψιλικός. ἐπαινετικός συμβουλευτικός. ἀξιωματικός. ἐρωτηματικός. ἀποφαντικός. ἀλληγορικός. αἰτιολογικός. κατηγορικός. ἀπολογητικός. συγχαρητικός. ἐρωτικός. ἀπευχαριστικός.

Μεν' ὧν φιλικός ἔστιν ὁδηκῶν ὑπὸ φιλίας γράφεσθαι πρὸς φίλου. γράφουσι δ' οὐχ οἱ τυχόντες φίλοι. πολλάκις γὰρ ἐν ὑπεροχαῖς κείμενοι πρὸς ὑποδεεστέρους ὑπάτινων ἀξιοῦνται

φιλικὰ γράψαι. καὶ πρὸς ἀλλήλους ἴσως σφατηγούς. δυοῖν ἡτόσ
ἐστιν ὅτε καὶ προσγράφουσι τοὺς ἀγνοοῦντας. ἢ γὰρ διὰ τὸ συγκε
ράθαι καὶ μὴ ἔχειν αἵρεσιν τοῦτο πράττουσιν. ἀλλ' οὐδένα νομί-
ζοντες αὐτερεῖν αὐτοῖς φιλικὰ γράφουσιν. ὅ, πιτύθους φ ὠϊσολῆ
καλεῖται φιλικὸς ὡς, πρὸς φίλον γραφόμενος. ἔστι δὲ οὕτως.
Εἰ ϛ πολύσυν διάσημα τυχάνων κεχωρισμένος, τῷ σώματι μό
νον τοῦτο πάσχω. σὺν γὰρ οὐδέποτε δύναγον ὦ λαθέσθαι με. οὐ γὰρ
γνώμας ἡμῖν ἐκ παίδων ἀνεγνάπτου συναναστροφῆς. εἰ δὲ ἢ ἐ
μαυτὸν τὰ πρὸς σὲ γνησίως διακείμενον, καὶ παντοτε τὸ σοὶ συμ
φέρον ἀποφαίσεως ὑπηρετήσοντα, τίνι αὐτίνι ὑπείληφας ϛ σὲ
περὶ ἐμοῦ ἔχοντα συμμένειν, κατὰ μηδὲν αὐτερεῖν πρόσμε. καλῶς
ἂν ποιήσεις πυκνότερον ὠϊσκοπῶν τὰς ἐν οἴκῳ, μή τινος ἔχωσι χρείαν.
καὶ συμπεριστέλλεσθαι ἐν οἷσ ἂν δέωνται καὶ γράφων ἡμῖν περὶ ὧν
αἱρῇ.
Ὁ δὲ συναπτικὸς ὑπὲρ ἄλλα πρὸς ἄλλ' γράφομεν ἐπαίνουσιν
καὶ τοὺς ἐκόντας ἅμα τοὺς πρότερον ἀγνοοῦντας ἅπαντες εἰσ
νῶσιν. Οἷον οὕτως.
Τὸν δεῖνα τὸν πραγματικὸν ἡγοῦμαι τοῖσι τὰ ὠϊσολῆν, ϛ πρὸς ἡμῖν κεκε
μένου, καὶ δι' ὧν ἔχει τρόπων ἅμα τοῦτο μένον, καλῶς ποιήσεις ἀποδε
χόμενος ἀξιώσασ ϛ δι' ἐμὲ ϛ διαὐτόν. ἔτι δὲ ϛ διὰ σαυτόν. οὐμετα με
λήσει γὰρ ἐν οἷς θέλφσ εἴτε λόγῳ ἀπόρρητον, πρᾶξιν τε ἐπιτελεῖν. ἀλ
λὰ καὶ σὺ πρὸσ ἑτέρουσ ἐπαινέσεις αὐτὸν αὐαθόμενος ἢν ἐν παντὶ
δύνασθαι χρείαν δεῖ πράσσεσθαι.
Μεμπτικόσ ἐστιν ὁμὴ νομίζεσθαι ϛ φρεῖν προσδεχόμενος.
Εἰ μὴ πράσσω καιρὸσ μηδὲ πω ὧν δὲ πεποιθασ ἐκ τινὸσ
χρείαισ, διαὐτὸ τοῦτο καλῶσ ἔχειν ὑπείληφασ τὸ μνημονεύειν

ὧν ἐπαθες. ἀλλὰ ⸗ δυχερεῖς καθ ἡμῶν λόγους προϊόντου σε μὴ
φωῦ οὐ μέμφομαι γρόσων ἔχοντα τοιοῦτον. ἑαυτοὺς δὲ ὅτις τοιοῦ
τον ὄντα ἀνοοῦμεν. Ουδεὶς δέ ἐστιν ὅταν τὸν ὑφ ἡμῶν
προσβαλλόμενον ἐφ οἷς ἔπραξε μεταγνόντα ὀνειδίζωμεν.
Εἰδὼς δὲ γνώσεσθαι τὸν μαθόντα, ὅτε ἕτεροις προσφέρεσθαι δυ
σκόλως. νῦν δὲ μὴν ὑφ ἡμῶν γεγράμμενος ⸗ δι ἡμᾶς ἔχων τὸ πνεῦ
μα, μεῖζον φρονεῖς τοῦ δέοντος. ἡμεῖς δ ἐσμεν τοῦτο αἴτιοι σοὶ χαρὰ ἐστὶ
μὴ τυχὸν ἐλευθέρου χάματος. ⸗ εἰπὲ δὲ νῦν ἐλεύθερος γέγραφας,
ὅμως ἔχεις χάμαδυ λοπρεπές. λέγω δὲ καλῶς. ἐπεὶ καλῶς λέ
γειν ἔμαθες. Παραινητικὸς δέ ἐστιν ὁ γραφόμενος τοῖς ἐπιλυ
πουμένοις καθεστηκόσι δυχερεῖς πρὸς γενόμενος. ἔχει δὲ οὕτως.
Ακούσας τὰ δεινὰ φὶ ἀχαρίστου σου τύχης ἀσυντήρητα, καθ ὑπερ
βολὴν ἄλγησας νομίσας σοὶ μᾶλλον ἢ ἐμοὶ συμβεβηκέναι τὸ γε
γονός. ἐκείνην μὲν οὖν τὴν ἡμέραν ἄπεινον ἰδὼν τὸ πρὸς τὸν βίον
ἑαυτὸν σωφρόνιζον. ἐννοηθεὶς δὲ ὅτι τὰ τοιαῦτα πᾶσι συβέβηκε ὑπο
κείμενα φὶ φύσεως, οὔτε χρόνου ἔτι ἡλικίαν ὑφίστα μένης, καθ ἣν
δεῖ τι πάσχειν, ἀλλ ἁβάλως μετὰ σπουδῆς τοσούτου οὐκ ἀξίως πολλὰ
κισ ἀπεινὸν τῶσδε, ἐπεὶ μὴ πρὸ ὧν τε τύχης, παρακαλέσας δὲ πο
λῆσ ἑαυτὸν τοῦτο ποιῆσαι. Φέρε γοῦν ὡσ δύνηι οὑφό
τατα. ⸗ καθὼς ἄλλῳ παρήνεσας, σαυτῷ παραίνεσον. ἐπίστασαι δὲ
ὅτι τὸ μέλλον χρόνῳ κρεῖσσον, τοῦτο ὁλόπους δυμαρέστερον φήσει.
Επιμηνικὸς δέ ἐστιν ὃ ἐφ ἅμ ἑκάστῃ μάσι προσγεγόνοσι μετὰ πολλῆ
ξεως γραφόμενον, οὕτως.
Τῶν ἁμαρτημάτων τὰ μὲν ἑκουσίως γίνεται, τὰ δὲ ἀκου
σίως. καὶ τὰ μὲν μεγάλα καθέστηκε τὰ δὲ μικρά. καὶ τὰ μὲν
μόνοις βλαβερὰ τοῖς ἁμαρτάνουσι, τὰ δὲ ἑτέροις σοὶ δὲ

καθ

καθάπερ ὠνὶ τὴν δύναμιν συμβεβηκέναι τὴν ἡδονήν· οὐ γὰρ οὐ καλῶν μεγάλα ἢ μικρὰ βλαβερὰ δυνατὸν πρᾶξαι· προσήκει μᾶλλον τοσοῦτος μείζονος ὠνὶ τυχεῖν ὠνὶ ἐλάττονος. εἰ δὲ μή, τὸ πρᾶον σωτερτύχηκε καὶ ὠνὶ ἑτέρων τῶν ἀδικημάτων. ἀλλ' ἔτι δυνατὸν ἐστὶν ἀφεθῆναι τυχεῖν μισθοῦ ἐλάττονος ἐλάττονος μέλημα, πρὸς δὲ ὀρθῶσιν γὰρ ἀμαρτιῶν αὐτὸς αὐτὸς χρήσιμον τοῦ μὴ γεγονέναι καθάπερ ἐγὼ τοῦ γεγονέναι. Νουθετικὸς δέ ἐστιν ὃς μὴ δύναται ὀνομάσαι ὁποῖός ἐστι δηλοῖ· τὸ γὰρ νουθετεῖν ἐστὶν ἐν τιθέναι τῷ νοῦν τοῦ μόνου. καὶ δι' ἀπόφασιν τί πρακτέον καὶ μή. Κακῶσ ἐπιμήσασθαι τὸ χρησόμενον αὐτοῖς καλῶς ἀνεξεραμμένου καὶ μὴ λόγον ἐκβιωκότι μὴ τὸ ὅλον μηδὲν ἄρα γενέσθαι ποιημότι. πρᾶγμα τίσεως οὖν ἀξιώσαν τὸ πρᾶγμα. καὶ γὰρ οὐ πάλιν ὑπὸ ἄλλου πάθῃ, ῥᾴδίως ἂν ἰώμεθα. τὸ δὲ ὠνὶ σωτὸν δικαίων. μὴ δόκῃ οὖν μήτε γονέων μήτε ἀρχόντων τετυχηκέναι μήτε τὸ πᾶν ἕκαστον συμπίνειν ἢ φίλον ἔχειν τὸν ὠνὶ τιμήσοντα τοῖς ἁμαρτήμασιν.

Ἀπειλητικὸς δέ ἐστιν ὅταν μετὰ πίστεως φόβον τισὶν ἐμποιῶμεν ὠνὶ τὸ πρᾶγμα ἐνοῖς ἢ πρᾶξαι μόνοις. οὕτως.

Εἰ μὴ ὑπολαμβάνῃς μηδεμίαν ὑφ' ἡμῶν δηλωθῆναι φοβεῖς δικαίως πρᾶξαι, πρᾶξε· ἴσθι δὲ ἀκριβῶς ὡς οὔτε ἀναπόδρατος, οὔτε κατὰ δυσόδμους οὐδενὶ τρόπῳ χρόνου ὠνὶ σοὶ κείσῃ. ὁδὸν γὰρ οὐκ ἀνθρώπους δίκης ἀποφυγεῖν ἅπασι δεῖ παθεῖν.

Ὑπεικτικὸς δέ ἐστιν ὅταν τρόπου καιρίαν ἢ δυσχέρειαν πρᾶξεως καὶ τοῦτο σοῦ ἀναγκάζωμεν οὕτως.

Ὁ δεῖνα ὠνὸς κέχρηται τοῖς ἐμπεπορισμένοις ἀνελευθέρως καὶ φθονερῶς ἀναξίως, καὶ ἐγὼ σιωπῶ πρὸς ἄλλων ἀκούσῃ. γράφειν γὰρ προσήκει πρὸς ὧν ἂν μὴ τυγχάνω. πρὸς δὲ τοὺς ἀπαντῶντας φανερῶν ἐν ὑπαίθρῳ τῆς φθόνης ἀναγκαζομένων, πρὸς ἑαυτὸν τὰ

καὶ τὸ μιμνήσκεσθαι ἀλλήλων ἐλλείπειν τοὺς σοφιστάς.

Ἐπαινετικὸς δέ ἐστιν ὅταν ἐφ' οἷς αὖ ἐπράξεταί τις ἢ προείλετο πρᾶξαι καλῶμεν. ἀπὸ δὲ χόμενοι τὸν τρόπον τοῦτον.

Ἐγὼ εἰ καὶ πρότερον ἔγραψα, γράμμασι μετειλήφειν φιλοσοφίας, καὶ νῦν ἐφ' οἷς πέπραχα, ἀπὸ δὲ χομαί τε καὶ πρᾶξαι καλῶ. συμβουλεύσει γὰρ ἡμῖν ἀμφοτέροις.

Συμβουλευτικὸς δέ ἐστιν, ὅταν τινὶ εἰδέναι συμβουλὴν προφέρομενοι προτρέπωμεν ἢ τοῦτο ἢ ἀποτρέπωμεν ἀπὸ τούτου. οἷον οὕτως.

Ἐξὸν οὐδενὶ μήποτε, διὰ τὴν ἀρχομένων, μὲν φιλοσοφεῖν ὑπὸ δειλίας. γνώσεσθε μὲν οὖν ὅτι καὶ τῷ τρόπῳ δυνατὸν εἰ τινὶ πειρᾶ τὴν τῶν τεταγμένων δύναμιν πρὸς τοιεῖσθαι τὴν τῶν πολλῶν. ἔτι δὲ φίλους πολεῖσθαι μὲν οὐ πιεῖν. πρὸς ἅπαντας δὲ μεῖζον ἔχειν ἢ φιλανθρωπεύεσθαι. τοιοῦτος ἢ ὢν, πειρᾶ τὴν ὄχλων τινὶ δυσμένειαν καὶ τινὶ ἀρχὴν ἀσφαλῶς ἔχειν.

Ὁ δὲ ἀξιωματικὸς ἐν δεήσει κείμενος ἢ τοῖς αἰτίοις ἢ τοῖς καλουμένοις λιτανεύουσι. κεῖται ἢ μετὰ παραιτήσεως ἐνίοτε τοῦτος.

Ἐπιτιμητικὸς τῶν δεῖνι πρὸ ὧν εἰς σὲ διαπέπραγται. καὶ ὧν πρότερον ἢ προσῆκεν αὐτῷ δυνηθῆναι ἢ χρεὼν μᾶλλον ἢ τῶν ἢ αὖ τὸ σὺ πρὸ σαυτοῦ διελέχθης. ἀλλ' ἐμοὶ τινὶ ἀδικίαν αὐτίθεσθε τὸ πόλιν σωπάζειν. οἶδα δέ σε καὶ χρήσιμον ὄντα τοῖς φίλοις χρεῖ ζόμενον ὁλοχερῶς οὐκ ἀξιώσειν κατὰ τὸ ὁμηρικὸν, δάμασσον δὲ θυμὸν μέγα. δὸς δὲ τισὶ χρὴ Νηλεὶς ἦτορ ἔχειν. ἐρεῖ τοιαῦτα ἢ θεοὶ αὐτοί.

Ἐρωτηματικὸς δέ ἐστιν ὅταν πρός τινων πυνθανόμενοι παρακαλῶμεν ἡμῖν αὐτιφωνεῖν.

Ἀκούω τὸν Δεῖνα τὸν φιλόσοφον ὡς δεδημηγόρηκε πρὸς σέ. διὰ σαφήσου οὖν μοι πότερον πρός ἐστιν ἢ κεχώρεισται.

Ἀποφαν

Αποφαντικὸς δέ ἐστιν ὅταν πρὸς τὸν τινὰ λόγον ὁ δηλωτικῶν ἀπο-
φαινώμεθα.

Εγκλίσεις τινὰς λόγους εἰπεῖν ἡμῖν ἐστὶν ὃν ὑπείληφας· ἐπειδὴ καὶ
νῦν ὡς ἀκούσῃ σ᾽ ἔστιν ἔτι μὴ σὲ προσδέχομαι ἐπιμένειν φησί,

Αλληθεικὸς δέ ἐστιν ὅταν πρὸς ὃν γράφομεν, αὐτὸν εἰδέναι βουλώ-
μεθα μόνον. καὶ ἑτέρου πράγματος εἰκόνα σημαίνομεν.

Ακούω τὸν πρόσ σε ἀγωνιούμενον ἀθλητήν, γυμνὸν ἔχω τῷ πυ-
λῶν ἐν σκοτεινῷ κατοικεῖν οἰκήματι. κρατήσεις δὴ πάντως. ὃ δὲ
ἐσήμηνεν ὅτι ὑπείληφεν αὐτὸς τὸν ἀντίδικον ἀπολωλέναι. ὡς ἑτέ-
ροις ἀπειλῶν ἔγραψεν, ἃ βούλεσθε παύσασθε ἕως ἂν ἴδητε γοῦν πί-
μας ὑμῖν τὸν βάλων ἄδοντας. δι᾽ αὐτὸ γὰρ πράγματος αὐτὸ πρᾶγμα σε
σήμαινε. βούλεσθε δὲ εἰπεῖν, ἃ βούλεσθε παύσασθε, ἕως ἂν ἴδητε τὴν
χώραν ὑμῶν κατεσκαμμένην καὶ δενδροκοπημένην. οὐ γὰρ ἂν
ἄλλως οἰκέτης ὑμῖν τὸν βάλων ἄδοιεν, εἰ μὴ τὰ δένδρα μὴ τείχους
ἔχοιεν.

Αἰτιολογικός ἐστιν ὅταν τὰς αἰτίας δι᾽ ἃς οὐκ ἐμμένομεν ἢ μὴ ἐμμένεσθαι
σημαίνωμεν ὅτι δικαίων. οἷον

Εγραψάς μοι διὰ τί χρὴ πρὸς σὲ διακομίζεσθαι. κἀμοὶ δὲ τοῦ
τοῦ μέλει. ἀπρόθυμοι. τῷ πάντα ἡμῖν τὰ πρὸς τὸν πολιὸν αὐτὶ
πεπωκέναι. ἔστε δὲ πολιόν ἐστιν οὐρεῖν, πρὸς τὰς λιτοὺς ἐπείκωσι
μὴ ἀπαύστων. οὐ γὰρ ἂν οὔροιμεν αὐέμονα ὄντων ἐναντίων. ἐν μέ-
σῳ δὲ τῷ μεταξὺ καὶ εἰσκρίσιν ἐμπεπλέγμεθα. τὸν δὲ συσσα
θησόμενον οὐκ ἔχομεν καὶ διεξάξοντα. πρὸς δὲ τούτοις ἀσθένεια
τῷ σώματι. ἐὰν ἅπαντα μετὰ πίσης παύσω, ἐκδέχου.

Κατηγορικός ἐστιν ἐν καταστάσει τινῶν ἐσόμενος πρὸς τὸ δίον
ἐνεργούμενον.

Οὐχ ἡδέως μὲν ἔφερον ἀκούων τὰ κατὰ σοῦ λεγόμενα πρὸς τὸν στρατηγόν· ἐῶ γὰρ φίλ ἀξίας ἀληθῆς· καὶ ὡς σὺ περὶ κατ' ἐμοῦ τοῦτα λέγοντι αὐτὸν ἐπεχείρησας· ἐποίεσε μένος αὐτὸν διάβολον καὶ ψευδολόγον, οἶδα γὰρ ὑπὲρ οὗ γράφουσι, τὸ καθόλου ἢ φίλον ἔχων, ὃν ἥδιστα ἁπάντων ἐχρόν· οὐ δὲ τοῦτο δοκιμάσεις. διότι καὶ ἄλλον πρὸς σὲ λαθεῖν ἠρήσαντα, καὶ πρὸς ἄλλους εἰκὸς ἐῶ ἐρεῖντι κατὰ σοῦ· μέμφομαι οὖν ἐκείνῳ μᾶλλον, ὅτι ταῦτα πρᾶξαι σὲ δ' ὅτι δοκῶν φρονεῖν, οὐκ ἔχεις κρίσιν ὑπὲρ φίλων.

Ἀπολογητικὸς δέ ἐστιν ὁ πρὸς κατηγοροῦντα, τοιοῦ ἀναβίωσιν λόγοις μετὰ ἀποδείξεως εἰσφέρων.

Γεγράφθαι πρός σε μετέμοῦ τινα καὶ πεπέμφθαι σε πρὸς τὸν στρατηγὸν ὑπέμοῦ· καλῶς δὲ ποιήσεις τύχῃ· μεγάλαμοι πρὸς τὴν ἀπόδειξιν ποιήσασι· κατὰ γὰρ τοὺς χρόνους φασὶ τοῦτο ποιῆσαι· μᾶλλον δὲ καὶ πρὸ τριῶν μηνῶν κατασβῦσαι εἰς ἀλεξάνδρειαν· οὔτε μὴν τὸν στρατηγὸν ἑώρακα, οὔτε ἐκεῖνος ἐμέ· διὰ γραμμάτων δὲ οὐδὲ αὐτοὶ λέγουσιν πεπέμφθαι κατὰ σοῦ· καὶ γὰρ ἐῶ ἄλλον, οὐδὲ μιᾶς μοι γενομένας πρὸς σὲ διαφορᾶς, ἀξιοῦ κατηγορεῖν τοῦ μηδὲν ἀδικοῦντος ἀλλὰ φαίνονται αὐτοὶ πρᾶξαντες ἄτοπον αὐτοῖς ὑπ' ἐμοῦ γενόμενον, μή τινες σοὶ προσεσυντεσ κατ' αὐτῶν προσδιαβεβλήκωσιν· οὐδὲ εἰσὶν ἢ ἐῶ φασὶν εἰ πιστεύσας εἰπέ· εἰ διαμένεις οἷον δεῖ, πρὸς ἐμοῦ πειραζομένου μαθήσῃ πάντα· καὶ γὰρ εἰ μὲν κατ' ἄλλων πρὸς σὲ πώποτε εἴρηκα, τοιοῦτον ἐῶ καὶ κατὰ σοῦ πρὸς ἄλλους ἐρεῖν· πρόσδεχου με συντόμως καὶ πάντα πρὸς ἔλεγχον ἄξομεν· ἵνα σὺ μὲν συνῶσιν ὡς καλῶς μεκέκρικας φίλον· ἐγὼ ἢ σοὶ πεῖραν ἔρω λάβω· χρεὼν γὰρ οἱ διαβάλλοντες, ἡμᾶς μὲν σωζουσιν· ἑαυτοὺς δὲ ἀποπνίξουσιν.

Συγχα

Συγχαρτικὸς δέ ἐστιν ὅταν ἐπὶ μεγάλοις πράγμασιν ἢ παράδοξοις γινόμενοι περί τινα σωθῶσιν ὁμοίως γράφωμεν.

Οὐ χυπείληφα περὶ σὲ τὸν πράγματος κύριον γενέσθαι τοσαύτην χαράν, ὅσην οἶδα περὶ ἐμὲ πυθόμενον τὰ σοὶ συμβεβηκότα. πέπεισθαι δὲ ἐθέλουσά σε φιλτύχως μείζονα γενέσθαι. τὸ σὸν γὰρ ἦθος οὐδὲ παρὰ τοῖς μείζοσιν ἀπεράσπιστον. δίκην ἔχεις πρὸς μὲν τοὺς ἀνθρώπους ἀπάντησιν. πρὸς δὲ τὸν θεὸν εὐσέβειαν.

Εἰρωνικὸς δέ ἐστιν ὅταν ἐναντίοις πράγμασιν, ἐναντία λέγωμεν καὶ τοὺς καλοὺς ἀγαθοὺς λέγωμεν.

Ἀποδέξεται τὴν πρὸς ἡμᾶς εὔνοιαν, ἣν ἐκ παλαιῶν χρόνων εἶχες. οὐ γὰρ λέληθεν ἡ καλὴ σου καὶ ἀγαθὴ προαίρεσις. διότι τὸ κατὰ σαυτὸν μέρος ἤρκεσας ἡμᾶς. ἐὰν δὲ τῷ ἴσων τυγχάνῃς, μὴ δυσφόρει. πεπείσμεθα γὰρ ἂν οἱ θεοὶ θέλωσι, καιρὸν ἕξειν οἷον δύρησεις καὶ ἡμῶν οὐδέποτε.

Ἀπευχαριστικὸς δέ ἐστιν ὁ μνημονεύων χάριτος τῷ δυναμένῳ δεῖξαι νεῦσαι βουλόμενος.

Ἐφοῖς δυσφορήσομεν, διὰ λόγων νῦν δυχαριστῶ. ἀλλὰ δεῖξεις ἔργῳ ἐὰν ἔχωσθαθέσιν πρὸς σὲ πάνυ τιλιχόμενος, ὑπείληφα τὸ δὲ ἐμοῦ σοι μόνον ἔλαττον τοῦ καθήκοντος. οὐ δὲ γὰρ τὸν βίον ὑπὲρ σοῦ προθέμενος, ἀξίαν ἀποδοίην χάριν ὧν πέπονθα. ἐγὼ καὶ τέμε δέ ὅτι βουλῇ ποιῆσαι μὴ γράφε παρακαλῶν, ἀλλὰ πάντων χάριν. ὀφείλω γάρ.

Ἄλλη.

Μουσικοῦ σοι τὸ πρόρρημα σοφώτατε. βέλτιον ἀπεικάσοι λύρα δοκοῦν γὰρ ἡ ψαφὶς μουσικῶν ἐνδείκνυται τέχνων. ἁρμόσοι δὲ μελῳδοῦσα τὸ φίλιον. ἀπουσῇ τε τῇ πάσῃ καὶ

προθυμίᾳ τῇ πρέπουσῃ. προσφωνῶ ὑμετέραν προθυμουμένην δούλην. καὶ γὰρ εὐνομούντε καὶ θεῖον τοὺς προεστηκότας ὑμᾶς καὶ προσήκεσθαι μέλλοντας, ἀσπάζεσθαι τὰς προσρήσεις διὸ πεπληρώκαμεν τὸν νόμον καὶ προσεκυνήκαμεν ὡς ἔδει καὶ ἀντικαλοῦμεν μεμνῆσθαι μὲν ἡμῶν παρ' ὑμῖν. γράφειν δὲ ἡμῖν ἐνθάδε. ὑπὲρ δὲ σωτηρίας ὑμῶν δαιμονῶσ ὁσημέραι εὐχόμενος, εὖ ἔχειν πανθάνεσθαι περὶ τούτων, λίαν ἐχόμην ἐρωτικῶς.

Αλλη.

Συνήθως εὐφραίνας δέσποτα τῇ σῇ γραμμάτων δεξιᾷ. σωματικὸν ἡμῖν τὴν παρουσίαν ἐπιδείξαι μόνος. καὶ τὴν ὑμῶν ἀπουσίαν, τῇ παρουσίᾳ σημήνασ, χάριν πάλιν ἀπέλυσας. μὴ πάλιν δύφραίνεσθαι. τὸ γὰρ σὸν λαμπρότητος ὑπόμνημα γράμμασι, δύφροσύνης ἡμῖν αἴτιον γίνεται. ἡμῖν μὲν γὰρ δέσποτα καὶ δοκεῖν ἀπεῖναι πάρεσ. καὶ παρὼν ἐν τοῖς σοῖς ψυχῶν ἡμῶν δεομένως ἀναγεγραμμένοσ ὑπὲρ ἔχεισ ἀνεξαλείπτοισ μνήμασι τῇ σῇ γλυκείᾳ πείσει παρουσίᾳ καὶ τῇ σῇ χρεωστουμένῃ τῶν ψυχῶν ἀρετῇ. ψυχῆς γὰρ ῥώσει ὁ-

φθαλμῶν τὰ γράμ-

ματα ἑορτὴ

πανήγυ-

ρισ.

ΝΙΚΑΝΔΡΩι.

Αἶδας ἐγὼ λόγους ἐγκνησούμεν. τοὺς μὲν, ἀπὸ φι-
π σεμνοτύπου Φιλοσοφίας ⟨καὶ⟩ τῆς σωνηθεστάτης πε-
ιπατικῆς. τοὺς δὲ, ἀπὸ τῆς σωνδήμου ῥητορεινῆς. ἀλ-
λὰ σωνοίητίς αὖ ὅτι σωτρόσεισιν εἰς ἅπαντες, νῶν
μὲν εἰς σωνδήν, μετὰ δὲ εἰς ἡδονὴν ἀποκλίναντος. ὁδὸν σωρὸν οὖ-
σαν λόγῳ ἧς πρὸς μὲν ὁδὸν μερίδος, ἀποφλύπτοντος αὐτοῦ καὶ
περᾷ. σωρεῖμοῦ δὲ οὕτως ἠγαπῆσθαι διαφόρους, ὡς ἥδιστ᾽ ἂν αὐτὸν
εἰς ποιῆσαι φιλοσοφίαν. καὶ γὰρ σωνήσεισε ἐμεῖναι. ἀλλὰ γοῦν τὰ
μὲν οὐφασὶν ἐσωζέφθαι, οὐδὲ οἱ νόμοι τῆς σωλιτείας. ἀφροὶ γάρ εἰ-
σιν ὑγιείας προσόντων. ἔχειδὲ κέρδος, ὅτι ἂν, αὐτῷ λαθραχαι-
είσωμαι, ἢ πλατῆς σωνδαίας μερίδος, εἰς αὐτὸν σωφοίνεγκα.
ἂν μὲν οὖν καὶ σοὶ δοκῇ, ποίνωσαι τὸν λόγον τοῖς ἕλλησιν. ἀποψη-
φισθεὶς δ᾽ ἐπαμύτω σωρὰ γὸν πέμψαντα. τοὺς σωθήκους γὰρ φασὶν
ἐπείσθαι τέλεσσιν, ὥσπερ ἀγάλμασιν ἀναπείθεσθαι τοῖς βρέφεσιν, ἀ-
γαμένας τοὺς ἀλλήλους. οὕτως ὄντων ἡ φύσις, φιλότεκνον. τὰ γὰρ ἀλλή-
λων ὁρῶσιν, ἅπερ ὄζει, σθήκων πειθὰ. ἑτέροις οὖν ἐπιρρεπτέον, ὄζε
τὰ ζῆν τοὺς ἐμοὶ μάλιστα. αἱ δ᾽ δύνοιαι, ἀφανεῖ σελεύσαι τὰς ψήφους. διὰ
τοῦτο λύσιτωσαν ἀπελλιῶν εἰς τοὺς γραφὰς εἰσὶν γε, καὶ λύσιτωσαν
ἀ ἀπελλῆς. Ιωαύρη.

Φοβίᾳ μεγίστῃ, τὸ φοβεῖσθαι τοὺς νόμους. οὐ δὲ, αὐτοὺς ἠχθῆν
θησ, ἀεὶ φανῆναι φοβούμενος. τοι γαροῦν δεῖσθαι τοὺς ἐχθροὺς, ⟨καὶ⟩
μετὰ τούτων τοὺς βλάσεις, ἂν μὴ λείπωσι καὶ λείπωσι μὴν,
μὴ σὺ ἧσσ᾽ ὁ τὰ σωλέω δεδοὺς, οὐδὲν ἧττον δὲ λαβητέον. ὁρίζονται ⟨καὶ⟩
ὑπὲρ τῶν νόμων, ὅταν καὶ μισθοδότας προσλάβωσιν.

τ Ρίτη μοίρῳ Αἰχμὴ κειμένῳ· ἡ δὲ ἀδελφὴ τότε πρῶτον ἤκουσεν ὧν ἦν τὸν πάρος· οὐ γὰρ οἶμαι νομίζεται νυμφοστρίσας ἐᾶν ζῆν ἐπὶ πλείω χρόνον. ἀλλὰ φοινικίδι καὶ τότε ἡ Διαφανὴς ὁπλισαμένη φάλῳ· καὶ χρυσίᾳ καὶ λίθοις ἀγήρῳ τότε καὶ πολεμικῇ τῷ, ἵνα μὴ τῷ νυμφίῳ σύμβολος ἀκαίσιος γένηται. καθεζομένην οὖν ἐπὶ μφίλεφ φάλου καθέδρας, φασὶν, ἀργυρόποδος, πολλὰ κατεμέμφετο τὴν ἀκαιρίαν τῆς συμφορᾶς· ὡς ἡ πρότερον ἐχθρὸν, ἢ μετὰ γάμον ἀποθανεῖν. καὶ πρὸς ἡμᾶς, ἐφοίτα ἐδυσχέρανε μάλα ἐμήνιε. μόλις δὲ ὧν περιμείνασα τὴν ἑβδόμην, καθ' ἣν ἡμεῖς εἰστιῶμεν μάλα τὸ δεῖπνον τὸ ἐπὶ τάφοις, αὐτήν τε καὶ τὴν φλιναφόρον γραῦν τὴν πλοίθι, ἐπὶ τὸ ζυγὸν ἀναβιβασαμένη τὸ ὀρεινὸν, πολυθούσης ἀπορᾶς, ἅπασι τοῖς παρασήμοις ἐπόμπευεν δὴ τὸν χεῖρον ἐλαύνουσα. μέλλοι γὰρ καὶ εἰς τὴν ἐπιοῦσαν ἑβδόμην, ταινιώσεσθαί τε καὶ πυροφόρος καθάπαξ ἡκυβέλη πεπελλοῦσθαι. τούτοις ἡμεῖς μὲν οὐδὲν ἀδικούμεθα, πλὴν τὸ καταφανεῖς γεγενῆσθαι, λίαν ἀνεπιθήτους ἔχοντες συγγενεῖς. ὁδὲ ἀδικούμενος, Ἁρμόνιός ἐστιν ὁ τοῦ θυρωροῦ πατήρ· ὡς αὖ ἔστι σαπφὼ, τὰ μὲν ἄλλα σώφρων καὶ μέτριος ἐν τῷ καθ' ἑαυτὸν βίῳ γιγνόμενος. ἀλλ' ὑπὸ δυσχερείας ἀμφισβητῶν τῷ μικροπρεπεῖ. τούτου τοῦ πολίου ἡ μικρότης τὴν θυγατέρα, ὁ θεὸς ἡρώδης ὁ θυρωρὸς, εἰς σωσίας ἠγύβισε πέδαγε. πλὴν εἰ μή τι λέγοιεν, ὅσοι ὁ γὰρ νυμφίον ἡμῖν μητρόθεν ἀποσεμνύνοιτο, γλυκαλοιοῦντες αὐτὸν ἀποθλίβειν φήμη λαΐδος· ἡ γὰρ λαΐς ἔφη τις ἡδυλογραῦς, αὐθρωποδουλοῦ συμπαιγνίον, ἐκ σικελίας ἐωνημένον· ὅθεν ἡ καλλίστως ἡ πιοῦσα γένεθρον τὸν. καὶ αὐτὴ πάλαι μὲν ἐπεκαλεῖτο

ναυκλήρω

ναικλήρῳ δεσπότη. ἐπεὶ τοι μῦθοι ῥήτορες· καὶ τοὔτῳ δεσπότης ἦν τῷ μετοικοῦντι ὁμοδούλῳ. ἐλαύθρᾳ τῇ πόλει. ἐπεὶ τὰ λαμπρῶς τῇ πόλει, καὶ προῦχε τῆς τέχνης. ἧς ἐπειδὴ τιὼ ἐργασίαν ὑπὸ χαλαρᾶς ῥυτίδι κατέλυσε, τὰς ἐν ἡλικίᾳ παιδοτριβεῖ· καὶ τοῖς ξένοις αὐτιλαθίσησιν. οὐδὲ γὰρ ὁ ῥήτωρ, ἀφεῖσθαί φησι τῆς ἀναγκης τοῦ νόμου, μητέρα δὲ φύσει τὰ ἴσα τοῦ πόμου τοῖς δοῦτωμένοσιν, ἀποδέδεικται μῦθ᾽ ἡ μήτηρ. ὁ δὲ λοιπὸς τῆς γονέων, ἀμφισβητήσιμος. ὅσον οὖν ἀμφοτέροις παρὰ τῆς οὗ γεγόνοτων ὀφείλεται, τοῦτο πᾶν ἥκει παρὰ τῆς ἀποτρωνεὶς τὰς μητέρας.

Τῷ αὐτῷ.

Υσαντες ἐκ βενδιδείου πρὸ δείλης ἑῴας, μόλις ὑπὲρ λ μεσοῦσαν ἡμέραν, τὸν φαίριον μύρμηκα πεῖρ᾽ ἀλωξαμῆν. δύστην καὶ τοῖς ἐνθεύσης τῆς νεώς τῆς τοῦ λιμένος ἐδάφη. δύθις μῆν οὖν, καὶ τοῦτο κακὸς οἰωνὸς ἐδόκη. καὶ σοφωτέρῳ ἀποβῆναι μεῶς, ἐκ πρώτης ἀφετηρίας οὐκ δύτυχοῦς. ἀλλὰ φυγεῖν παρῦμεν ἐμπλημαδλίας ἠχύθη μῆν. καὶ δι᾽ αὐτοῦ γ᾽ οὕτω ἐπὶ ἔσησεν ὑποζέσαι οὐδ᾽ ἀναδῶναι. ὥστε μὰν ἔτι συμβαίη, δι᾽ ὑμᾶς ἀπολούμεθα. καίτοι τί δῆτον ἰῶ ὑμᾶς τε γλαῦ καὶ ἡμᾶς ἐξωκινδύνων ἐσάναι. ἀλλὰ τῷ ἐπιμηθεῖ φασι, τὸ μῆν μέλῃ, οὐκ ἰῶ. τὸ δὲ μετὰ μέλῃ, σώῖν, ὥσπερ ἡμῖν. τὸ τε γὰρ ἔχον σώζεσθαι, νῦν πρὸς ἐρήμοις ἀκταῖς σωσαυλίαν ὁλοφυρόμεθα, καὶ πρὸς ἀλεξανδρέαν ὁρῶντες, ὡς οἷόν τε, καὶ τιὼ μητέρα λυρίνιν. ὧν τιὼ μῆν, ἔχοντες ἀπελίπομῆν· τιὼ δὲ, εὑρεῖν οὐδαμῶς μεθ᾽, ἰδόντες τε καὶ παθόντες, ἃ μὴ ἢ ὄναρ ἡλπισαμῆν. ἄκουε γάρ, ἵνα μὴ δὲ σὺ πάνυ χαίρῃς γελαίζησ.

τὰ τῆσ νυκτὸσ, ἀεὶ προσιόντοσ ἐπὶ μεῖζον τοῦ κλύδωνοσ. ἡμέρα, μᾶλλον οὖν ἴσμεν, ἵνα τινὰ ἄπονοιαν οἱ Ἰουδαῖοι παρασκευήν. τὴν γὰρ νύκτα, τῇ μεταξὺ τῶν ἡμέρᾳ λογίζονται, καθὰ μὴν οὐδενὶ θέμις ὄντιν, σάββατον ἔχειν τὴν χεῖρα. ἀλλὰ τιμῶντεσ διαφερόντωσ αὐτὴν, ἄγουσιν ἀπραξίαν. μεθῆκεν οὖν ἐκ τῆσ χειρὸσ ὁ κυβερνήτησ τὸ σκάλιον, ἐπειδὴ γὰρ ἥλιον εἶκασεν ἀπολελοιπέναι τὴν πνοήν. καὶ λαβὼν ἑαυτὸν ἐπὶ τὴν παρῆκε, ὅσ θέλοντι ναυτίλῳ. ἡμεῖσ δὲ τὴν μὲν οὐσαν αἰτίαν, οὐκ ἐνθύσ ἐπενοοῦμεν ἑαλόμεθα. ἀπόσνωσιν δὲ τὸ πρᾶγμα οἱ μὲν, προσῆκεν. ἐλιποψυχοῦμεν μὴ λαβόντα προέσθαι μηδὲ σῶσαι τὰσ ἐλπίδασ. καὶ γὰρ δὴ καὶ ἐπεῖχον αἱ πρὸ κυμίσεωσ τοῦ πλοίου καὶ πρὸσ ἑαυτὸ σεσιωπηκότεσ. πνεύματοσ δὲ τὸ τοιοῦτον, ὅταν μὴ τῇ λήξαντι πνεύματι καὶ τὰ περὶ αὐτὸ σιναρπαυσθῆται κύματα. ἀλλ' ἰσχὺν ἔχον τὸ ἐνδόσιμον φιλονεικίᾳ, ὑπαντιάζῃ τῇ τοῦ πνεύματοσ ἐπικρατείᾳ, ἀντεμβάλλῃ τὰσ ἐμβολάσ. ἔδει γὰρ μοι καὶ φλεγμαινόντων ὀνομάτων, ἵνα μὴ τὰ μεγάλα λαλῶ, μικρὸ πρεπέστερον δηλώσωμεν. τοῖσ οὖν ἐν τῷ γοργῷ δὲ πλέουσιν, ἀπόλεσθαι φασὶ μίτον τὸ ζῆν ἀρτᾶσθαι. εἰ δὲ καὶ ὁ κυβερνήτησ νομοδιδάσκαλοσ εἴη, τίνα δεῖ ψυχὴν ἔχειν. ἐπεὶ δοῦν σωτήριαν μὲν νοοῦν τῆσ ἀπολείψεωσ τῆσ πηδαλίου, δεομένων γὰρ ἡμῶν σώζειν ἐν τῷ σώζοντα τὴν ναῦν, τὸ βιβλίον ὑπερεπνώσκε, πειθοῦσ ἀπορουμένοισ, ἀνάμνησιν ἤδη προσήκομεν. καὶ τισ σκαπτώτησ χθονιάδησ, συμβόλοισι δὲ ἡμῖν ἀρραγέσι συνοχοῖσ τῷ ἀπὸ τοῦ πήγματοσ τῷ ἱστῷ, τὸ ξύφοσ ἀπεσάλμενοσ, ἠπείλησε τοῦτο τὴν μεφαλὴν ἀποκόψειν, ἐὰν μὴ αὐτὶ λήψοιτο τοῦτο σκαφοῦσ. ὁ δὲ αὐτόχειρα μαλακαβᾶν, οἷοσ ἦν ἐναρτερῆσαι τῷ δόγματι. μεσούσησ δὲ ἤδη τῆσ νυκτὸσ, ἀνα-

πείθεται

πειθεται παρ' ἑαυτοῦ πρὸς τὴν μαθέστραν γυνέωτς. νῦν γάρ φησιν ὁ νόμος ἐφίησιν, ἐπειδὴ νῦν σαφῶς τὸ μὴ ὑπὲρ ψυχῆς θέσθαι. πρὸς τοῦτο οὖν ἀρετὴ θάρρος ἀξιοχρεως. ἀνδρῶν ὁμοίως. γυναικῶν ὁλοτυγή. ἀπαρτίες ἐθεσκλυτων. ἐστοτιῶντο. τῷ φιλοτέκνων ὑπεμιμνήσκοντο. μόνος Αμαζάνιος δύθυμος θῶ, ὡς αὐτίμα αὖ περαγαψωμ τοὺς δανεισάς. ἐμὲ δὲ ἐν τοῖς ἀφνοῖς, ὄμνυμί σοι θεὸν ὃν φιλοσοφία παρεβούλη, τὸ ὁμηρικὸν ἐβραπεν ἐκεῖνο, μὴ ἄρα ἀληθὲς εἴη, τὸμ μαθυδάμας θάνατον, ὄλεθρον εἶναι ἐμαυτῷ τῆς ψυχῆς. λέγη γάρ ὅσην ὅπου τῷ ἐπῶν. πάσας ἀξιαπόλωλεν, ἐπεὶ πῖον ἄλμυρὸν ὕδωρ, τὸν ἐν θαλάττη θάνατον ἀκριβεστάτων ἀπώλεσθαι εἶναι, πεθέμενος. οὐδένα δ' ἄλλον ἀπολωλέναι φησὶν ἀλλ' ἕκαστος ἀποθνήσκων, ἄϊδος δὲ ἐρύκη. τοῦτο τάρα καὶ ἐν δυοῖν νεκύεσσιν ὁμηρῷ αἷμα οὐδαμοῦ τοῦ σώματος εἰσενήνεκται, ὡς τῆς ψυχῆς οὐκ οὔσης ἀφάδον. καὶ Αχιλλεὺς, αὖτερ δύσχολος τός τε καὶ φιλοκινδυνότατος, ἀπρόειλιά πρὸς τὸν ἐν ὕδατι θάνατον, ὀργὴ καὶ λυγαλέον καλῶ. φύγοις ἐλίσσων τοὺς λογισμοὺς, ὁρῶ τοὺς στρατιώτας ἀσπαστὰς, ἑστασμένους μαχήρας. καὶ πυθόμενος, ἐμαύθανον παρεῶν, ὡς καλὸν εἰπεῖν τὸ μὴ κατασχόμενος ὄντας ἔτι, πρὸς τὸμ ἄερα τιμῶν ψυχὴν ἐρυγεῖν, ἀλλὰ μὴ πρὸς κῦμα χαίροντας. τύπτισ αὐτοφυεῖς ὁμηρείδας ἐνόμισα καὶ ἐθέμην τῷ δόγματι. εἶτα κηρύττῃ τίς ἀξιαπάθαι χρυσίον οἷς ὄζει. καὶ οἷς μὴ ἀξίρτητο. καὶ χρυσίον, καὶ ὅτι ἄξιον χρυσίου. καὶ αἱ γυναῖκες αὐταί τε ἐσκυλλαίζοντο, καὶ τοῖς δρομένοις ἀρπεδόνας δένεμον. πάλαι καταδεδῃμένον τοῦτο τὸ ἔθνος. νοῶ δὲ ἔχει τοιοῦτον. φέρῃ δὲ τιμῶ ἐν πάφιον τὸν

ἐν ναυσὶ που μείρον· ὁ γὰρ προστυχὼν καὶ ἡρμόσατο, νόμους
ἀβρασείας αἰδέσεται, μὴ οὐχὶ μικρὸν τιμέρος ἀποδόσασθαι τῷ
χαρισαμένῳ τὸ πολλαπλάσιον· καὶ οἱ μὲν, ὅσαν πρὸς τούτοις·
ἐγὼ δὲ παραλαθὼν μέρος τὸ παλαμναῖον βαλαύστιον τιὼ παρα-
καταθήκιον τοῦ ξένου, ἔκλαιον ὡς οἶδεν ὁ ξένιος, οὐκ εἰ τεθνη-
ξοίμιν· ἀλλεῖ ὀθρὰξ ἀποστερήσει τὸ, τῷ χρημάτων σφίσιν· ὃν
καὶ ἀποθανὼν αὖ ἠχνυόμιν. ἐν παύθῃ μὲν τι τὸ ἄξιον πολλαί-
νειν ἱέρδος ἰῶ· καὶ σῶα πολωλέμεν· καὶ σῶα ποδράμεν τιὼ αἰδῶθ
σιν· ὃ δ' ἐποίῃ παρὰ τοὺς τὸν ἱκέτην ὁρῶν, οὐχ ἕτερον ἰῶ· ἀλλὸ-
τι πᾶσιν ἰσίοισ ἡμᾶσ ἐφέρετο· ὑποτεμέσθαι δὲ οὐκ ἦν· ἀλλὰ
πολλαῖσισ ἐπιχειρήσαντισ τοῖς παλαιοδύοισ, ἀπηλαύνεμεν,
τῷ τροχῶν ἐν δαιδύοντων· καὶ ὑφορμήσεος οὐκ ἔλαττον, εἰ καὶ
δι' αἰγυαὶ μεθ' ἑκάστου πλύσωνθ', οὕτως ἔχοντασ ἀνύνιτι πελά-
ζην τῇ γῇ· φθάνῃ δὲ ἡμέρα· καὶ ὁρῶμεν τὸν ἥλιον, ὡσ οὐκ οἶδ' εἰ
ποτε ἥδιον· τὸ πεπονθὸς ῥᾷον ἐνέγκαι τὸ τῆσ ἀλίας ἐπιδυόσησ· ἐν
ἡδρόσσῃ ἀξισαμένη, παρεῖχεν ἡμῖν ἐν χεῖσθαι τοῖσ καλλωδύοισ,
καὶ τὸ ἰσίον μετοχείζεσθαι· ὑπαλλάττεμεν μὲν οὖν ἰσίον ἕτερον τὸ
θον οὐκ εἴχομεν· ἦνε χρείασο γὰρ· ἀνελαμβάνομεν δὲ αὖ τὸ καθά-
πεξ τῷ χιτώνων τοὺς κόλπους· καὶ πρὶν ὥρασ εἶναι πέτασας,
ἀποβαίνομεν οἱ πεναῦται προσδοκήσαντες, ἐν ἐρατεῇ τινὶ πανε-
ρήμῳ· καὶ οὔτε πόλιν οὔτε ἀγρὸν ἐχούσην γείτονα, σαθρούς εἶνα-
τόνπυ πρὸς τοῖσ τριάκοντα κατόπιν ἀγροῦ· ἡ μὲν οὖν ναῦσ, ἐ-
σάλθυσεν ἐπὶ μετεώρων· λιμὶν γὰρ ὁ τόπος οὐκ ἦν· καὶ ἐσάλθυσεν
ἐπ' ἄμμου ῥασμιάσ· ἡ ἑτέρα δὲ ἀπημπόλητο· τρίτιν γὰρ ἄμμυ
ραν Ἀμάραντος οὐκ ἐπίστατο· ἡμεῖς δὲ ἐπειδὴ τῆς φιλοπότησ
ἡψάμεθα γῆς, πελεβαλλόμεν, ὡσ πεξ ἔμψυχον οὖσαν μητέρα.

καὶ ἀπο

καὶ ἀποδύσαντες ὕμνους τῷ θεῷ χαριστηρίους ὡς πρὸ
σεθήκαμεν αὐτοῖς καὶ τὴν ἐναγχος τύχην, ὑφ' ἧς παραδόξως ἐ
σώθημεν. δύο ἑξῆς ἐπιμείναντες ἡμέρας, ἕως οὗ ἀφυβρίσῃ τὸ πέ
λαγος. ἐπεὶ δὲ ἄπορον ἦν ὁδῷ χρήσασθαι, μηδενὸς ἀνθρώπων ὁρῶ
μένου, πάλιν ἐπετολμήσαμεν τῇ θαλάσσῃ. καὶ ἀραντες δυ-
θὺς ἀρχομένης ἡμέρας, ἐπλέομεν ἐν πρύμνῃ σὺν πᾶσαν
αὐτὴν καὶ τὴν ἐπιγιγνομένην ἡμέραν. ἧς ἤδη λυγούσης, τὸ πνεῦμ
ἀπέλιπεν ἡμᾶς ἡμῖν ἀνιαθῆναι. ἐμέλλομεν ἄρα πνεύσειν γαλή
νιον. ἐν μέσῳ οὖν χρησάμενοι τῷ φέροντος. ἐπωρμημένῃ τοσούτου
κινδύνου, μελλούσης εἰς ταυτὸ συμβαλεῖσθαι τῆς τε σωδόνος τῷ
ἄσφρων καὶ τῷ πολυθρυλλήτων τυχαίων, ἃ μυθεῖσι φασι πλέων ἐ
θαρσησε, καὶ δίορμα ἡμᾶς ἐλλιμενίζῃ, οἱ δὲ ἐλελήθεμεν αὖθις ἀναδε
δραμηκότες ἐπὶ τὸ πέλαγος. ἡ δὲ σεισις, ἤρξατο μὲν ἀπὸ τῷ
ἀρκτικῶν πνευμάτων. καὶ ὑσί γε πολλὰ κατὰ τὴν συνοδινῶν
νύκτα. ἔπειτα ἡ κόσμῳ τὰ πνεύματα. καὶ ἡ θάλασσα κυκεῶν ἐγ
γίνεται. τὰ δὲ περὶ ἡμᾶς, οἷα εἰκὸς ἐν τοῖς τοιούτοις, ἵνα μὴ πά
θῃ περαπλήσια σὺν οἷς ἐν, ὥρησέ τι τὸ μέγεθος
τοῦ χειμῶνος. τὸ κέρας ἐπετρίγῳ. καὶ ἡμεῖς ὡρμεθα προτονί-
ζειν τὴν ναῦν. εἶτα κατὰ γὸς μέσον, ἐγγὺς μὴ ἦλθεν ἀπολέσαι
πάντας ἡμᾶς. ἐπειδὴ δὲ ἀπολώλεκεν, αὐτὸ δὴ τοῦτο περιέσωσεν.
οὐ γὰρ ἐν ἄλλῳ ἐφέγκαμεν τὴν βίαν τοῦ πνεύματος. πάλιν δὲ
δυσπειθὲς ἐν τὸ ἱστίον. καὶ οὐκ ἦν τροχὸν εἰς καθαίρεσιν. οὕτως οὖν
παραδόξαν ἀποφορτισάμενοι τὴν ἀσάλειαν τῆς βιαίας φορᾶς,
ἡμέραν ἑξῆς καὶ νύκτα ἠνείχθημεν. ἧς ἤδη περὶ δευτέραν οὖσης
ὀρνίθων ᾠδήν, ἐλάθομεν ἐγχέλλαντες ἀκαρῆ, πέτρας προβεβλη
μένῃ τῆς γῆς, ὅσον εἶναι βραχεῖαν χέρρόνησον. βοῆς δὲ γενομέ-

μένος, ἐπειδὴ τῶν παρεγγυήσεων αὐτῇ γῆ πελαγους, θρους ἤρθη τῶ
λύσ. καὶ ἦν ἴσα ξύμφωνος. τῷ μὲν ναυτῶν πφροντικότων, ἡμῖ
Δὲ ἐξ ἀπειρίας τὼ χεῖρε ὠὴ κροκρούτων καὶ περιβαλλόντων ἀλ-
λήλους, οὐκ ἐχόντων ὅπως χρησόμεθα τῷ πλοίῳ φ χαρᾶς. ἐλέ
γετο δὲ ὁ μέγιστος αὐτὸς εἶναι τῷ περισάντων ἡμᾶς κινδύνων. ἤδη
δὲ ὑποφαινούσης ἡμέρας, ἵνα τις εἴη τις ἄνθρωπος χαλεπῶς ἐ-
σαλεύθη, καὶ δεινοῖσι τῇ χειρὶ τὸ πρυμνήσιον ἐκτείνουσι, καὶ ἐπέρασ
σὺς ἐλῴ θαρρῆσαι. καὶ τέλος μόνος ἦλθεν ἐπὶ μελιτίου δισκάλ
μου. ὃς ἔξω φλάσας τὸ πλοῖον, μεταχειρίζεται τὸ σκάλιον. ὁ δὲ
σύρος, ἀσμένως ἔξεσι φ προσβολῆς, ἀναλύσας δὲ σκάφους οὐ
πλείους, ἢ πεντήκοντα, τίω, τε μαῦρ ἐνορμίζῳ λιμενισκίῳ χα
λεπτὰ ἔξ ἀλίου οἱ μαλιαλοῦσιν αὐτὸ, καὶ ἡμᾶς ὠὴ φ ἠιόνῳ ἀπε
βίβασε, σωτὴρ καὶ δαίμων ἀγαθὸς ἐπικαλούμενος. καὶ μετα
μικρὸν ἐπέραν ὁλκάδα εἰσήλασε. καὶ μάλα ἄλλως. ἦν γὰρ ἐπὶ
ραν εἶναι, πέντε γυμνὰ μῦν τὸ θεσπεσίου προσβύτου περισω
θεῖσαι φορτίδισ, πρᾶγμα ἐναντιώτατον τῷ ναυκλήρῳ τοιούτος
ἦν οὐχ ὁμοίως ἐκείνου τοὺς ἀπὸ τοῦ χειμῶνος ἐδέξατο. δὲ τὴν
ὑστεραίαν, ἄλλοι κατῆραν. ὧν εἷς οἱ τῷ προλαβόντων ἡμᾶς ἦσαν
ἀπὸ ἀλεξανδρείας ἡμέραν. καὶ νῦν ὁλόκληρος ἐσμεν σὺν θεῷ, ἐν
νεωλκίῳ μικρῷ. ἐπεὶ δὲ ἡμῖν ἤδη καὶ τὰ ἐφόδια κατεδήδοτο,
οὐ γὰρ ὄντων ἐθάδης ἀτυχεῖν, οὐδ' ἐλπίσαντες ὑπερίμεροι γε-
νέσθαι, μετρίᾳ τι ἐνεπιθέμεθα καὶ οὐδὲ τούτοις μετρίως
ἐχρώμεθα. ὁ δὲ προσβύτης, καὶ τοῦτο ἠνέσατο. δίδυς μὲν
οὐδὲν. οὐ δὲ γὰρ οὐδ' ὅμοιος ἦν ἔχοντι. δείξας δὲ πέρας, ἐν
ᾗς ἀρίστοις ἔφη καὶ δεῖπνον ἑκάστης ἡμέρας κεκρύφθαι τοῖς

βάλο

βουλομένοις ποιεῖν· ἐν τούτῳ ἱκνούμενοι, χώμην ἡμέραν ἑβδόμην
ἤδη. οἱ μὲν ἐν τέλεσι, μυριάσι τε καὶ καράβοις σὺν μεγάλοις αἴροντες· τὰ δὲ μφράκια, ἰωβίοισι δύτυχέσι καὶ ἰούλοις· ἐγὼ δὲ καὶ ὁ
θρηκὸς τοῦτο ὁ ῥωμαῖος, ἐπὶ ταῖσ λεπάσι ῥωννύμεθα. ἦ λεπάς,
ὀστρεόνδοι κοῖλον. ὅπερ ἐπειδὴν λάβωσι τὸ ζῶον, ἀποχωρίζεται.
τὰ μὲν οὖν πρῶτα, πλίχρως ἐχώμην ἀπὸ θύρασ, περιεχόμην
ἕκαστος ὅτου καὶ λαβοίμην· ἐπὶ δὲ δῶρα οὐδεὶς οὐδενί. νυνὶ δὲ
ἐν ἀφθονωτέροισι ἅπαντεσ ἀπὸ τοιᾶσδε αἰτίασ· αἱ γυναῖκες
ταῖς γυναιξίν, αἱ λίβυσσαι τοῖσ πολεύουσιν, βούλοιντο μὲν
αὖ καὶ τὸ ἐρινέων γάλα παραχεῖν· παρέχουσι δοῦν ὅσα αὖ
ταῖς ἄνηρ τε φέρῃ. καὶ γῆ· τυρούς. ἄλουρα· πέμματα ἐκκειθῶν· ῥῆα ἀβύσσα· ἀλεκτορίδασ. ὠὰ ἀλεύατα· δῆ δέτις ὃ ὠτὶ
δαὶ ἔδωκεν, ὄρνιον ἐκ τόσσου ἠδύ. ἰδοὺ αὖ, ἀγροῖκοσ ἐπεὶ τι παῦσ.
αὖ ταῦ δὴ κατακομίζοισιν ἐσαῦθις τὰ δῶρα. αἱ δὲ χάμαι κοινὴ
τοῖς βαλομένοις οἱ ἦ, ἡμῖν ἤδη τὰ ἀπὸ τῆσ θήρασ δωρεῖ. ἦκε τις ἄλ
λος ἐπὶ πόλλα παῖς ἐπὶ ἀνδρί. ἦ ἄνηρ ὦ παιδὶ, φέρων ἀετὸ μοι ξένι
ὁμῷ, ἡμισφρωμένον ἰχνύσιν. ἄλος ἄλλοτι. πάντωσ ἐν τῷ πα
γῷ δὴν ὧν φέροισι πέτραι. ἐμοὶ γὰρ οὐκέτι βουλομένῳ τὰ παρὰ
τῷ γυναικῶν δέχεσθαι, σὴν χαίρειν καὶ τοῦτο, ἵνα μή τισ εἰμεχεί
ρισμοι πρὸσ αὐτὰσ γένοιτο. κἄτα ἐπειδὴν ἔξομνυσθαι δή, ἀγα
πητοίσιν ἀρνούμενον. ἐπεὶ τί ἐκώλυε. τὸ γὰρ οἷσ ἐπιτηδείοισ πρυ
φαῖον. ἄττα πολλὰ πολλαχόθεν συῤῥεῖ. σὺ μὲν οὖν ἀρετῇ λογῇ τῇ φι
λοφροσύνῃ τῇ ἐμῇ χωρεῖων, ὧν εἰσ τὰσ ἐπιξενωμένασ ἐν δείκνυσο.
τὸ δὲ, ἑτεροῖόν ἐστιν, οἷσιν ἄξιον εἶναι ἃ δυνήσεσθαι, μὴ ταῦτα ὧν φι
νῶν ἡμῖν παρούσης χολῆσ. μήμιμα ἀφροδίτησ ὧσ εἰμάσσει μα-

τέχει τὴν χώραν. δυσχοῦσι γὰρ ὅπῃ ἀλήμονίαν. αὗται γὰρ ὑπῃ μαζῶσι καὶ ἀσυμμέτρως ἔχουσι πρῶ στέρνων, ὥστε τὰ βρέφη μὴ δυὰ μάλησ. ἀλλὰ δι' ὤμων ἀσῖν τῆς θηλῆς ἀναβεβλημένης. εἰ μή τις εἴποι γὰρ ἄμμωνα, καὶ τὴν ἄμμωνος πῖν, οὐ μᾶλλον εἶναι μητρότροφον ἢ κουροτρόφον ἀγαθήν. αὐτῆναι δὲ τὴν φύσιν ἀνθρώποισ ὁμοίως καὶ κτήνεσι, δασυλεστέρας καὶ ἀβροτέρας τὰς τῶν μάλακτος πίδακας, καὶ εἰς τοῦτο ἔχειν ἀβροτέρων οὐθάτων τε καὶ θυλάκων. μανθάνουσι δὴ παρὰ τῆς ἀνθρώνοισ τι σι συμβόλαιον γίνεσθαι πρὸς ἄνθρωπον ὑστερόλιον, ὅτι μὴ πᾶν τὸ θῆλυ τοιοῦτόν ἐστιν, ἀπωσοῦσι. καὶ ἐπειδὰν λάβωσι γυναικὸς ἔχνος, φιλοφρονοῦνται καὶ πάντα δρῶσιν, ἐς τ' αὖ τὸ σὰ ἀγκάλας δύρδυνήσωσι. ἢ δὲ ἰδοῦσα, λέγει πρὸς ἄλλην. ἰὼ καλοῦσιν ἀλλήλας ὥσπῃ οἱ κίκονες. εἰ δέ, συμφοιτῶσιν ἐπὶ τὴν θέαν. καὶ ἐπὶ τοῦτο δωροφοροῦσιν. ἡμῖν δὲ ἰὼ τι καὶ τῆς ἐκ πόντου θεραπαινίδιον. ὃ σωσελθοῦσα, τέχνη καὶ φύσις, ὑπῃ τοῦ μύρμηκας, ἐν τόμου ἔδειξαν. ἀμφὶ τοῦτο ἰὼ ἀπίσω ποδυδή. καὶ τοῦτο παρὰ τῆς γυναικῶν πολέσι ἐνεπορδύετο. ἢ μετέπειμ πνεῦμα αὐτὸ πρότριτα ἄλλη παρ' ἄλλης, γυναικῶν τῆς ἀγροφώνων, δυδαίμονες. τὸ δέ, οὕτω τοι σφόδρα ἰτα μὲν ἰὼ, ὥστε ἀποδύσασθαι. τοῦτό σι δρᾶμα ἐκ παγκοῦ κωμικόν. ὅ, τε δαίμων ἡμῖν αὔρμοσε, κἀγὼ τοῖς πρὸς σὲ γράμμασι. καὶ οἶδα μὴ ἐκ τείνασ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ μετρίου μέζον. ἀλλῶσπῃ τοῦ σωφρονεῖσι καὶ τὸ πρόσωπον, οὕτω καὶ τοῦ χαυφὴν ἀπλήστως ἔχων. ἅμα δὲ οὐδὲ ἐλπίσασ ἔτι σι διαλέξεσθαι, τῶν ἐπειδὴ σχὸν, ἐμφορῶμαι. ἀλλὰ καὶ ταῖσ ἐφημερίσι περὶ ἃσ ἐσπούδακα, τὴν ἐπιστολὴν ἐναρμόσασα, ὡσ συχνῶν ἡμερῶν, ἔχοιμ' ἂν ὑπομνήματα

ματα. ἐρρῶσθαι. καὶ τὸν μὲν δύσκωφον μέλλοντα μετὰ τῆς μητρὸς καὶ τῆς πίστεως, ἀσπάζω καὶ φιλῶ, καὶ ἐναδελφεῖς ἀγω. ἀσπάσασθαι τὸν σεβασμιώτατον τῶν θεοφιλεστάτων φιλόσοφον. καὶ τὸν δαίμονα χρὴ τὸν ἀπολαύοντα τῆς θεωτάτης αὐλῆς. ἐκ πάντων δὲ μᾶλλον τὸν ἱερώτατον πατέρα θεόστεπτον. καὶ τὸν ἑταῖρον ἡμῶν Ἀθανάσιον. τὸν δὲ ὁμόψυχόν σου ἡμῖν Γάϊον, ὃν οἶδα ὅτι φρονῶν ὅσα ἐγώ, μετὰ τῶν συγγενῶν πάντων ἡδέως. μετὰ πλείονων σοῦ προσειπεῖν καὶ ὁ θαυμασιώτατος γραμματικὸς Θεόδοσιος. ὃς εἰ καὶ μάντις ὢν ἐκρύπτεν ἡμᾶς, προσηνὴς γὰρ ἐν οἷς ἔσμεν, κατέβαλε τὴν προθυμίαν τῆς σὺν ἡμῖν ἀποδημίας, ἀλλ' οὖν ἔγωγε αὐτὸν καὶ φιλῶ καὶ ἀσπάζομαι. σὺ δὲ μηδέποτε πολυσπλαγχνίας. εἰδέποτε πέμπτως δεήσει, ἀλλὰ μή τοι φθίνοντος μηνός.

Τοῖς πρεσβυτέροις.

Ἀ Γαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ κύριον. ἢ πεποιθέναι ἐπ' ἄνθρωπον. ἀλλὰ γοῦν ἐκ τῆς ἀθεωτάτης αἱρέσεως Εὐνομίου, πεποιθόμεθα Κωνσταντίου ὄνομα καὶ τὴν ἐπὶ σφαγὴν δεδυθρυλλουμένην ὑπ' αὐτῶν δωρεὰν προσκομιοῦντας, μοιχαλίδος πάλιν τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ψευδοδιδασκάλους τινὰς ἐφιστάμενοι, παγίδα ταῖς τῶν ἀκεραιοτέρων ψυχαῖς, οὓς ἔνιοι τῶν παρὰ Κωνσταντίου σαλεύοντες, ἐπ' αὐτὸ τοῦτο καταπεπολυμάσιν ἀγωνιῶντες. ἢ δ' ὅμως, πρόσχημα τῆς ἀσεβείας. μᾶλλον δὲ ἀγὼν ὑπὲρ εὐσεβείας, οὗτοι τοίνυν οἱ σεβάσμιοι πρεσβύτεροι, οἱ νεηλυδεῖς ἀπόστολοι τοῦ διαβόλου τε καὶ Κωνσταντίου, μὴ λοιδωρησάντων ὑμᾶς ἐμπεσόντες. ὧν πεποιμένητε καὶ ποιμενίου. μὴ λοιδωρήσωσιν ὑμᾶς τῷ σίτῳ τὸ ζιζάνιον παρασπείροντες. καταδήλοι ἔστωσαν. εἰσὶν οἵτινες καὶ φυσᾷ. ἵστε τινὲς ἀγροὶ δίζαν τὰ αὐτοῦ σὺ

ἴστε πάντως οἰκείαν τοῖς λησταῖς αὐτοὺς ποιοῦσι. μετέλθετε τοὺς φῶρας ῥι
ψάλατοῦντες. ζηλωταὶ γίνεσθε τῆς εὐλογίας ἧς μωσῆς ἐκ
γόνισε τοὺς ἄνδρας. οἷς ἀπὸ τῆς ἀσεβείας τῶν ἐντῇ περιβολῇ ἐ
νόμιζον καὶ χεῖρας ἐκίνησαν. ἐκεῖνο δὲ εἰπεῖν ἄξιον πρὸς ὑμᾶς ἀ
δελφοί. τὸ μὴ λαλᾶ, μὴ λῶσ γινέσθω. ἡ ὑπερηφάνεια ἔρις, αὐθαδία
σθω. ἄφωνα διὰ τὸν θεὸν ἐγχειρίσθω. οὐδεὶς τιμὴ αὐτιμὴ ἀρε
τῆς εἶναι καὶ σωτηρίας ὑπόθεσιν. ὑπὲρ εὐσεβείας ὁ δρόμος. ὑπὲρ
ψυχῶν ἀγωνιστέον, μὴ πένας ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας συλήσωσιν, ὅπερ ἔ
θος, ἤδη πεποίηνται. ὃς δ' ἂν τιμὴ ἐκκλησίαν προσηκάμενος, αὐξή
σαλαύτιον, καὶ διὰ τοῦ δοκεῖν εἶναι χρήσιμος ἐν μισθοῖς ἁπαν
τοῦσι δριμύτητα, δυνασείαν ἑαυτῷ καταβραβεύσηται, οὗτος ἔστιν,
ὃν ἡμεῖς σωσόδου χρυσίων ἐκκηρύττομεν. οὐκ ἐποίησεν ὁ θεὸς ἀτε
λῆ τιμὴ ἀρετιμῇ. δεῖται συμμαχου· ἵνα ἐπιλείψωσι σφα
γῶν τῷ θεῷ, πρέπουσας ἐκκλησίας. εὑρήσει συμμάχους ἐν
τοῖσδε μυριάσι. ἐν ἐρανῷ δὲ ἐν τελειότητι. ὑμεῖς γοῦν οἶδε
καλὸν γὰρ καὶ κατορθοῦσι σωθῆναι. καὶ πεπαιδεύσεσθε ἐπα
ραυσεσθε. ὅστις οὖν οὖν μαλακίσηται καὶ προσθῇ, καὶ ὅστις οὐκ ἐπε
ξέλθῃ μᾶλλον, ἁρπάσῃ δέ τι τῷ ἀλλοτρίων, μὴ ἀνάξιος γένοιτο τῷ
θεῷ. ἐν τοῦτο μόνον εἰς μέσον ἐλίσσετε. καὶ τοὺς ἁρπεζίτας τοὺς
πονηροὺς τοὺς καθόλου νόμισμα τὸ δόγμα τὸ θεῖον πειρατηρήτους
τους, πειρανήματε. πᾶσι ποιήσατε κατὰ φανεῖσ οἱ πάντ' εἰσι
καθ' ὅλους, ἄτιμοι τῷ πολεμαίδος ὄρον ἀπελήλαθωσαν, ὅτι
σὺν αὐτοῖσ ἦκε χρῆμα πᾶν ἀμφαγώνιτον ἀποφέρουσι. ὁ δὲ πα
ρὰ ταῦτα ποιῶν, ἐπαράτος τῷ θεῷ, ὅστις ἀσεβῆ σώσοδον ἰδὼν πει
ρεῖδεται· ἢ ἀλισύσας, περιλύουσεν. ἢ κέρδει παρ' αὐτῶν ἐμολύμα
τοῦτο ὑμεῖς ἅμα λικίτας εἶναι δίκαια πόμεθα. πειρῶμ οὖν

ἔξεστι νομίσαι δὲ λωφύρον. περὶ δὲ τοῦ λαβόντος φησὶν ὁ θεὸς μεταμέλημαι, ὅτι ἐβασίλευσα τὸν Σαοὺλ· ἀλλ' ὑμῶν ἐπὶ μηδενὶ μεταμέλεται· ἀλλὰ μέλοι μοὶ ὑμῶν τῷ θεῷ· μέλοι δὲ ὑ-

ὁ μῖν τοῦ θεοῦ. Ἀνυσίῳ.

Δὲ Καρνᾶς, ἐπιμέλῃ. Θ οὐθεὶς ὢν οὐδὲν πανάγιος, γίνεται δίκαιος· χρὴ δὲ ἥκειν αὐτὸν ἵνα εἰσῶμεν ὃ, τι καὶ λέγῃ· καὶ εἰς ποῖ ὀφθαλμοῖς ἡμᾶς ἀντιβλέψεται, πωρῶν ἠξίωσε καὶ ἀκόντων, ὃν κέκλοφεν ἴασιν ὠνήσασθαι, ἵνα μὴ σρατιώτης φαίνῃ, αὖ πάσσ ἦ. προτείνῃ δὲ νομισθῆναι μικρὸν ἀργύριον· καὶ μὴ ἀποδιδομένοις, οὐκ ἀποδίδωσιν· ἀλλοῖος ταῖς δίκαις τὸν ἴασιν ἔχειν, καὶ τοῦτο οὐκ ὢν Ἀγαθοκλῆς, ἢ Διονύσιος, οἷς εἰ τύραννίδες ἐπέβλεπον οὕτω πάνυ πονηροῖς εἶναι. ἀλλὰ Καρνᾶς ὁ καπφαροδίτης. ὃν οὐ χαλεπὸν ἐπαναγαγεῖν εἰς τοὺς νόμους· ἂν οἷν δίκη πῆς αὐτὸν ὡς σὲ, μὴ δὲ ἡμεῖς ἀγανακτήσωμεν, ἵνα τοὺς κατὰ πρόσωπον αὐτὸν ἐλέγξοντας, ἀπὸ κυρήνης καλέσωμεν. Θεοδώρῳ ἢ τῇ ἀδελφῇ.

π Ὧν δοκεῖτε δέδημαι τῶν παρόντων, ἐκ δεδομένου λόγου κατὰ τὴν πόλιν, ὅτι ὀφθαλμίᾳ καὶ πέρα ἀφῆκε ὀφθαλμίᾳ παλαιᾷ, ἀπειλοῦσα τοῖς ὄψεσι κίνδυνον· ἐπεὶ τὰ πρῶτα ὁ λόγος ψευδὴς· ἢ οἶμαι πεπονηρός αὐθρωπος προφάσεως εἵλημμένος, τὸ δὲ ὀφθαλμίας ὄνομα τοῦς, ἦρεν ἐπὶ μίγα τὴν φήμην, Θ ἐβλαψθησε. ἔπειτα τὸ μὴ οὐκ εἰσ εἰωθὸν αὐτὸν, ἀπ' αὐμῶν κατεψεύσατο. ἔρρ δὲ θεῷ χάρις, ὅτι περιέχει ἡμῖν ἀκοῦσαι καλλίονα. χρὴ δὲ μὴ τὰ λεγόμενον, ἄσροις τὰ καθ' ὑμᾶς σημαίνεσθαι· μὴ δ' ὅ, τι λέγῃ φήμη τινὰ θαυμάζειν. αὐτὰ μάλιστα μὴ ἔχειν σιωπῶντας. εἰ δὲ μὴ, γράμμα σημανοῦμεν ἑτέροις ἐντυχόντες. Θ πρὸ ὑμῶν, τὰ περὶ ὑμῶν εἰδέναι. αὐτοὶ ὑμεῖς ἡμῖν λίαν ἀμελεῖτε. ὡς πρὸ ἴσως ὁ θεὸς βούλεται.

ὁ Υμὴ, ἐρεῖς ὡς ἔλαθεν ὑμᾶς ὁ δακόμισης τὴν παρηγορι-
κῶν γραμμάτων. ἀλλ' ἔδοξεν ὑμῖν ἄξιον εἶναι τὸν ἀδελφὸν ἐν μνήμῃ ποιήσασθαι, καὶ ἐπιθεῖναι
πρὸς αὐτὴν γράμμα, μηνύον ὅσως ἔχετε κεῖται ἐντίμως ἐστέ. ἐμοὶ
γὰρ οὐκ ἀμελοῦντι εἰδέναι τὰ περὶ ὑμῶν. ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι
λυποῦμαι τοῖς ἐμαυτοῦ, βουλοίμην αὖ, ἐν τοῖς ὑμετέροις δυ-
φραίνεσθαι. ὑμεῖς δὲ καὶ τούτης με τῆς παραμυθίας ἀφήρησθε.
χαλῶ δὲ οὐχί. καὶ γὰρ ἐμὴ χαρὰ μία ἀπὸ τῶν αὐτῶν, τροφαὶ λοι-
παί. καὶ παιδεῖαι κοιναί. καὶ τί γὰρ οὐχὶ λοιπόν. πάντα διὰ μέσ-
των ἡμᾶς ἀλλήλοις ὡκείωσεν. ἀλλὰ χαίρετον, ὡς πᾶς λέγεται δυσ-
μενέσι πᾶς μᾶλλον. ὅταν ὑμῖν τὸν αὐτὸν χρόνον αὐτίζους, ἐν τοῦθα
τά, τε ἄλλα πάντα καὶ ἀδελφῶν σῶμα καὶ φίλων ἐλέγχοντες.
ἐμοὶ δὲ ἀρκέσει καὶ παρ' ἑτέρων τὰ περὶ ὑμῶν.
μόνον ὁ θεὸς ἀγαθῶν εἴη νομεύς. τοιοῦτον γὰρ ἐρῶμεν, ὑπὲρ ὑμῶν
ἀμφοτέρων. Θεοφίλῳ.

ε Αθυσεγήρασε καὶ λιπαρὸν πρὸς μείνοισιν ἀπώτατε καὶ σοφώ-
τατε τοῦ, πεῖρ' ἄλλα τοῦ βίῳ περδόσ' αὖ εἰς σωζόμενον,
καὶ μεγίστη προσθήκη τῷ διδασκαλείῳ τῶν χριστοῦ μύστων, ὁ τῶν
νικηφόρων βιβλίων ἀριθμός, τοῖσ ἐνιαυτοῖς συναυξανόμενον. ὡς
ὁ γνήσιος καὶ ἀπεμφθεὶς λόγος, καὶ ὅσε τοῦ πόλεως κῆρ ὤνησε. τὸ μὲν,
μεγέθει τῶν νοημάτων. τὸ δὲ, τῷ ὁμοιάτατον τῇ χάριτι. Τῷ Φιλοσόφῳ.

α Υτιὼ σε κῆρ διὰ σοῦ τοὺς μακαριωτάτους ἑτοίμους ἀσπάζο-
μαι δέ σου καὶ μακαρία. πόλεως μὲν ὧν ἐμαλέσας ἐφοῖς
ἀκαζίοις μ' γράμμασιν. νῦν δ' οἶδε πᾶς ὁ ρώμης ὑφ' ἅπαντων ὑμῶν
ἐφοῖς ἀδικῶμεν ὀλίγα, ἀτυχῶ δὲ πολλὰ, καὶ ὅσα ἀπὸ ἀτυχίσεως δυνατά.

ἀλλεῖ

ἀλλ' ἐπ' ἐχουσῶν τὴν χάριν ὑμετέραις ἐπιστολαῖς, καὶ μανθάνω ἐν οἷς διατρίβετε, πάντως δὲ ἐν ἀμείνοσιν ἐστὲ, ἢ καλλίονι πειρᾶσθε τοῦ δαίμονος, ἀφ' ἡμισείας αὖ ἐπράτου πονηρῶς ἐν ὑμῖν δυτυχῶν. νῦν ἤδη σὺ τοῦτο ἀφ' ἁλεπῶν ὄφιν, ἄμεινα τείλη φεν. ἀπεστέρημαι μὲν τὸ παιδίον, καὶ ἀφ' ἑλῶν, καὶ τῆς παρὰ πάντων εὐνοίας. ἐν τῷ μέσῳ, τῆσδε τῆς συμφορᾶς, ἣν ἐγὼ μόνην ἐμαυτῷ ἐμμένειν ἤλπισα, λιπεῖν καὶ δαιμονίας ἐπιφορᾶς. καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐξ ἐμαρμένης ῥυόμενον.

Τοῖς πρεσβυτέροις.

Ὑμῖν πρότερον ὑμῶν ἐγὼ περίειν, ἀπαθὴς ἐν ῥώμῃ ἐν μάχαις ἐκλίπας ἱδρῶτα ἰδών, οὔτε νῦν ὑμεῖς ἐμοῦ κρατήσατε. ἀλλὰ θεῖον ἄρα ἦν. ἢ τὸ, μὴ πω τότε, ἢ τὸ νῦν ἤδη. ἐγὼ δὲ πολλοὺς αὖ θανάτους, αὐτὴ τῆσδε φιλοτυραννίας εἱλόμην. οὐ γὰρ ματαίαν εἶναι τὸν κόσμον εἱλοπρόμην τῷ πράγματος. τῷ θεοῦ δὲ ἐπαινέσαντος, ὃ χ' ὁπότ' ἤθελον, ἀλλ' ὁπότε ἐβούλετο, δύχομαι τὸν γνόμενον νομέα τοῦ βίου, γνώσεσθαι ἐν τῷ νεμηθέντος προσάτην. ὃ γὰρ ἐπιτηδεύσασι τὴν κατὰ φιλοσοφίαν σχολὴν ἐν θεωρίᾳ τῶν ὄντων ἀπράγμονι, καὶ τὸ σὺν τοῖς ὁμιλήσασι φρονήσεσιν, ὅσον, ἀφοσιώσασθαι τῷ μετὰ σώματος βίῳ, ἐν τῇ πολίτῃ γενέσθαι πόλεως, ἐῶσ' ἀρμόσασι μοιρίναις ἐχούσας σωτηρίαν. ἢ πῶς, ἐμαυτὸν ἐπιδοὺς ὅλῳ πράγμασιν, ἐπὶ προσβαλῶν τοῖς νοῦ κάλλεσιν, ἃ μόνης ἔξι καρπώσασθαι τῆς μακαρίας σχολῆς. ἧς χωρὶς, ἐμοὶ καὶ τοῖς ὁμοίοις ἐμοὶ, ἅπασ' ὁ βίος ἀβιώτως. ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν εἰδείην. τῷ θεῷ ἢ φασὶ πάντα δυνατὰ ἐν τὰ ἀδύνατα. αὐτοί τε οὖν ὑπὲρ ἐμοῦ χείρασ ἱκετίδας ἄρατε πρὸς θεόν. ἐν τῇ, τε ἐν ἄστει δήμῳ, ἢ ὅσοι κατ' ἀγρούς ἥκωμεν πάσας ἐκκλησίας αὐλίζοντ', τὰς ὑπὲρ ὑμῶν δυνάς

καὶ κοινὴ καὶ καθ' ἑκάστην πᾶσι παρεγγυήσατε. ἐὰν γὰρ μὴ ἔρημος ἀπολίφθείην θεοῦ, τό τε γνώσομαι τὴν ἱερωσύνην, οὐκ ἀπόβασιν οὖσαν φιλοσοφίας ἀλλ' ἐπανάβασιν.

Κυρίλλῳ.

Θι παρὰ τὴν μητέρα τὴν ἐκκλησίαν ἀδελφὲ Κύριλλε, ἧς οὐκ ἀπειλόπης. ἀλλ' εἰς καιρὸν ἐχωρίσθης. ὃ καὶ τοῖς ἡμῶν ἁμαρτημάτων ἀξίως διώρισεν. δηλοῖ δὲ εἰδέναι σαφῶς, ὅτι τοῦτ' ἂν πάλαι ὁ κοινὸς ἡμῶν πατὴρ ὁ τῆς ὁσίας μνήμης ἐποίησεν, εἰ μὴ τὸ χρεὼν ἐφθασε. τὸ γὰρ ἐν μέτρῳ τάξαι τὴν τιμωρίαν, νωμῆς ἰῶ δύθυσ ὑποχνουμένης συγγνώμιν. αὐτὸν οὖν ἐκεῖνον τὸν ὅσιον ἱερέα, νομίζεσι δεδωκέναι τὴν κάθοδον. καὶ προσελθεῖν ἡμῖν θεραπευούσῃ πάθους ψυχῆς. καὶ ἀμνηστίαν ἐχούσῃ κακῶν. ἀλλὰ καὶ διὰ πάσης δυφήμου μνήμης ἄπεστι μὲν ἱερὸν ἐκεῖνον καὶ θεοφιλῆ πρεσβύτην. μὲν ἀποδείξαμεν σε πρόεδρον ἡμῶν. πάντως σε καὶ τοῦτο οὐκ ἀποθυμιον.

Πέτρῳ πρεσβυτέρῳ.

Εὖ ἡγεῖσθω πάντες ἔργου καὶ λόγου. τὴν ἡδυκομιστὴν τῶν παννυχικῶν γραμμάτων, ἅμα τῇ ἑλλῇ τὴν κυρίαν τῆς ἑορτῆς ἡμέραν, ἐπιναλισκόσαν τῷ τοῦ Φαρμουθὶ μηνός, ὡς τῆς ἐπὶ πάντων ἀγούσης νυκτός, τὸ ἀνάσιμον ἔχούσης μυστηρίου, τοῦτον καὶ προσιόντα καὶ ἐπαινούντα, φιλανθρωπίας ἀπάσης ἀξιώσατε. καὶ ἀμοιβῆς ζώων ἐφικέσθαι τέλους. ὃς τις ὑπὲρ τοῦ μὴ γενέσθαι τοῖς ἐκκλησίαις ἐλλιπὲς ἔθος ἀρχαῖον καὶ πάτριον, μέσος ἑαυτὸν τοῖς τῶν πολεμίων ὅπλοις ἐπέδωκεν, ὑποστὰς ὁδοιπορῆσαι δι' ὅλου τῆς χώρας. τοῦτο καὶ πείθῃ τὸν πόλεμον ὑπὲρ ἡμῶν δύχεσθαι. δεῖ γὰρ αὐτὸν ἐν τάδε μὲν τὴν τῆς ἐφ' ἡμῖν

μὴν ἀμουλίας ἀίδηθσιν, δίξασθε. ὅπτσ ἐλάλησεν εἰσ ἱερωσύνην, οὐχ ὧ παῤῥησία τίς ἔστι πρὸς θεὸν, ὅλου δήμου διαβαίνει προσύξασθαι. ἀλλ' ὅστις αὐτὸς ὑπὲρ τοῦ σωθῆναι, δεῖται χρεὼν δημοσίων τοῦς. ἐπεὶ μὴ τῆς σφάγης σωτῆρος. πολλῆθος δὲ συχνῶν ἱερέων· σωτυχία τίσ ἰών, ἣν ὁ νῦν καιρὸς ἤθροισεν, ἐπιθεμένῳ μοι γράψαι πρὸσ ὑμᾶς. εἰσὶ μὴ δὲν ἔχω εἰπεῖν, οἷον ἀκούφν εἰσθατε, συμφόμενον ἐμοὶ τοῦτο. ἔγκλημα δὲ ὑμῖν ὅτι τὸν οὐκ εἰδότα τὰ λόγια τοῦ θεοῦ, τῷ εἰδότων αὐθείλεσθε.

Ἀνυσίῳ.

Ὦ Γυναῖ σ' ἀμύνοισι χρὴ δοῦσι παῖδισ. ἀπέχω τὴν χάριν. Κρῆναις ἱκέτης μου γίγνεν. οὐ τὴν ἱκεσίαν ὁ θεὸς, νέ δεσμωτέραν ἐποίησε. ποῦ ἦ ἱερεύς, εἰς ἰδέαν ὑπόθεσιν περισδὲν ἀμφίπλον ἄνθρωπον ἐννησίμοις ἡμέραις. ὃς τισ οὖν ἦλθε αὐτὸν, οὐκ ἀφῆκεν. ἀλλ' ἀφηρέθη τὸν ἄνθρωπον. ἂν οὖν ὑπὲρ τοῦ βεβιάσθαι σισθῶ δίκην, περιέσκεμθε ἡμεῖς, εἰσ τὸ τοῖς μὴ ἠδικηκόσι χρεάσθαι φιλανθρώποι. αὐτοὺς δὲ τοὺσ οὐδὲν ἀδικοῦντασ, ἠδικηκέναι.

Τῇ Φιλοσόφῳ.

Ὦ Γυναῖ πάνυ τὸ πρᾶγμα πονήρως, ὥστε ὑβροσικοπάθμοι δ'. ἐπὶ ταῦτα ἔρχον αὐτὸν χαλκεύθηναί τε σωσωνηθῆναι. σωλιὼ δὲ τὴν λιυσβρικὸς. αὐλοῦ δ' σχῆμα ἐμέγθοσ ἔχων. οὗτος ἐπί τινος δύσεως δέχεται τὰς καταγμὰσ αἷς ἦν ὑδάτων τὴν ῥοὴν, ἀξιοῦζόμενον. ἐπὶ σωματίζῃ γὰρ αὐτὸν ἐλθατέρου ἰῶν ὃ κατὰ θέσιν ἴσην ἐγκείμενοσ, ὡσ εἶναι κοινὰ βάσιν ἀμφοῖν τοῦ κώνου τὴν τοῦ σωλῆνος. αὐτὸ δὴ τοῦτο δεῖ τὸ βαρύλλιον. ὅταν οὖν εἰσ ὕδωρ καθῇς τὸν αὐλὸν ὀρθὸν ἐστήξῃ. δ περιέξῃ σοι τὰσ καταγμὰσ ἀελθμεῖν. εἰ δὲ, τῆσ ῥητῆς εἰσὶ συνειδήματα.

Τῇ αὐτῇ.

Λινοστεγὴς ὑπηρβυσατὸ ἐπίσολιν, ἣν ὑγιαίνουσα κομίσαιο μήτηρ ἡ ἀδελφή σου καὶ ἀδελφὸς καὶ ἡ διὰ πάντων τούτων δυσχερὴς, ἃ πάντων ὅ, τι τίμιον καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα. ἐμοὶ δὲ τὰ τῆς σωματικῆς ἀθενείας, ἣν χρὴ αὐτίκα σοὶ δεῖξαι, κατὰ μικρόν με δακνᾷ τὴν ἀπελθόντων ἡμῶν μνήμην. μέχρις ἐκείνου ζῆν ἄξιον σωτήριον, μέχρις οὗ ἄπειρος τοῦ βίου καλῶν. εἶτα ὡς πρᾶγμα ἐπιχθόνιον, ἀθρόον ἐρρύη. καὶ μετέβαλεν ἐλυκύτης τοῦ βίου. παυσάμενον ζῶν, ἢ μεμνημένον τῶν ἐμῶν τοῦ τάφου. σὺ δὲ αὐτὴν ὑγιαίνοις ἃ πάντα σοὶ καὶ μᾶλλον ἑτοίμους, ἀπὸ τοῦ πατρὸς Θεοδότου καὶ ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ Ἀθανασίου ἀρξαμένη, πάντας ἐξῆς. καὶ εἴ τις αὐτοῖς προσήκουσι, ὡς εἶναί σοι κατηδυμίους, ἐμὲ δὲ δεῖ χάριν ὀφείλειν αὐτῷ δι' ὅτι σοι κατηδυμίους ἔδωκε, καλοῦντος ὡς φίλου φίλτατον ἅπασι παρ' ἐμοῦ. τῷ ἐμῶν, εἴπερ σοι μέλει, καλῶς ποιεῖς. καὶ εἰ μὴ μέλει, οὐδὲ ἐμοὶ τοίνυν μέλει. Ἡλιοδώρῳ.

Ο λάκα καθ' ἡδονὴν γέγονε τῷ ξένῳ, δι' οὗ φίλημα μνήμης τῶν σὴν ἅπαντι σεμνοπρεπείαν. ἡ τὰς ἁπάντων ἀκοὰς ἐμπεπλήκοτι τὴν ἐπαίνων τὴν σήν. ὀφθαλμῷ τῇ χρυσῇ σου, ἣν χρὴ ἡ πλουτεῖν. πλὴν αἰσθάνῃ ἀπὸ δώρων ἀποδίδως τῷ χαίρειν τῆς δύλου. αὐτὸ δὲ φιλεῖται δ' ὑπομνεῖ ὅσων τῶν σῶν ἐρασῶν. οἷς ἅπασιν ἐγὼ τὴν πρωτεῖα μοῖρα ἐντῶ μαῦ ἢ ἐκ μφισβητῶ. συγχωροῦσι δ' ἅπαντες. Τῷ ἀδελφῷ

ὁ Δεῖνα ἐκλύτης μὲν ὅτι πόλεως· ἐν ᾗ τοὺς παῖδας ἐγκυμονάμην. χρόνῳ οὖν τινα πάντας ἀλιξανδρέας ὡς πολίτας ὑφ' ἡμῶν τιμᾶσθαι καὶ ὁρᾶσθαι προσήκει. χρὴ δ' ὑπάρχειν συμπενθεῖν ἔνεκα τοῦ μακρίου θεοδώρου σφόδρα δι' ἀπὸ μνήμης ἡμῖν αὐξόμενος καὶ μηδὲν ἀμελεῖσθαι ἀξιῶ πρὸς τῇ δι' ἃ πρῶτα ἐχόντων ἐν τῇ πολιτείᾳ

λιτ δύεσθαι. οὗτοί μοι προσήκειν τὸν αὐτὸν, χρήσιον ὡς ὑμᾶς νομίζω πάντως ἡγεμόνας. καὶ ἐδεήθησαν ἐμοῦ ἐφοδίους γράμματα, πρὸς ὑμᾶς πέμψαι, ἡγούμενοι παρὰ πάντα καλῶς ἕξειν αὐτοῖς, τυχόντας ὑμῶν. παρεμοῦσί τε καὶ τοῦ δεῖν συσπᾶσθαι. ἐγὼ μὲν οὖν ὅπερ ἠτήσαντο ἐδωκα· εἰ δὲ μὴ μαθητὴν, ὑμεῖς δείξετε.

Ηρώδης καὶ Μάγνειοι.

ο Γνησία τίκα μοι δοκῶ πεποιηθέναι τὴν ἀποστροφὴν τῆς ἐπιστολῆς· ἀλλ' ἐβούλετο γράμμασι τοὺς συνημμένους τῇ συνόψει, τοῦτο αὐτῷ τὸ ὑπάτιον· προσείρηκε δὲ θαυμαστοῖς. καὶ γὰρ ἐστὶ δύσδοντα τὴν ἐπιστολὴν, ὃς ἐπὶ χρήσιον διαλιμένα παρ' ὑμᾶς ἐστάλη δημοσίαν ὁδὸν, θαλάττης γὰρ οὐδὲν πρόσωπον, ἐπειδήμοι παρὰ πανὸς σωέσκη τοῦ βουλευτηρίου. καὶ βουλοίμην μὲν ἀγαθοῦ τινος αὐτὸς αὐτῷ γένεσθαι. οὐμὴν οἶδα ὅτι μᾶλλον ὑμῶν ἑτέροις μέλλει ἄξιον ἡμῶν τε καὶ ὧν αὐτὸς ἐπιβαίνομεν. Διογένης.

ε Ως ἔτι περὶ τοῦ μακαρίτης θεόδωρος, κοινὸς μὲν ἦν ἅπάντων πενία πολιτῶν πρόξενος· διαφερόντως δὲ γε ἡμετέρους γονέας ἀξίρητο, τῇ, τε εἰς ἅπαντα σπουδῇ καὶ τῇ φιλοφρόνης δυσμίᾳ καὶ χάριτι. τῷ οὖν παρειμένῳ πολλῶν καὶ ἡδίστων, εἰς Αμμώνιον τὸν ἀνεψιὸν τὴν χάριν ἀπομνημονεύσω μόνον. ἐκεῖνο μὲν οὖν τοὐμὸν μέρος, ἀπέτισα· τί δὲ ἴσως ἀπόντος ἔρξειν, ἢ τοῖς παροῦσι τὸν ἄνδρα συσπᾶσαι. τὸ δὲ μὴ βαρεῖαν αὐτοῖς τὴν αὐτόθι τε γένεσθαι διαζεύξω, ὑμέτερον ἔργον.

Τῷ ἡγεμόνι.

ε Ι τὸν Θεοδώρου μνήμην παρὰ τῆς σεμνοτρεπείας τῆς σῆς, πῶς δὲ οὐ μέλλῃ, χάρισαι τοῖς εἰς τὸν ἀπελθόντα καθήκουσι, τὴν εἰς τὸν ἀνεψιὸν τὸν ἐκείνου τιμήν. καὶ γὰρ ἄνδρα ἀγαθὸν

βῦ πρωτικῶς ἐστι, καὶ ὑφ' τῆς μεγάλης ἀλεξανδρείας βουλευτηρίῳ χρειαζόμενος. ὡς ἀθρόοι γιγόμενοι, προσαγορεύσειν ἐμοὶ τὸν ἄνδρα. ⁋ ἐδικάσθησαν ὀναθυρὶ τῷ ἡμιτέρων γραμμάτων. τὸ μὲν οὖν δοῦναι τὰς ἐπιστολάς, ἡμέτερον ἴσως. τὸ δὲ εἰς ὄνησιν αὐτῶν χρήσθαι, καὶ ῥᾴμων ἐπιζητεῖται.

Ἀναστασίῳ.

ϛ Σθην. ἀλλὰ ταῦτα οἶμαι πάνυ μὲν οὖν ἀπὸ βαθείας τῆς γνώμης ἤρθην, μαθὼν τὰ χρυσᾶ πεισθέντα τῇ τοῦ βασιλέως Φωνῇ νόμῳσι ταυθέντα γιγόμενα. μάλιστα μὲν, ὅτι σε φιλῶ· τίνα δ' ἂν δικαιότερον εὐθέτι πορφυροῦς ὤμους μισῶ. ὧν τὰς σὰς σκότῳ ἡ χρεία ἐλπίδας, ἢ χρῆσιν τύχῃ τ ταυθέντων ὑπερτέμνω. Διονύσ.

τ Οἰοῦ τόν ὄντα, ἢ σύρων ψυφῖν. ⁋ συγγενῶν ἢ φίλων ἐπιλήσμονας ἀποδείκνυσι. μὴν οὐ τοσοῦτον ἐμπίπτω, ἀφοῦ χάμμασιν ἡμᾶς ἐκπαύσω. ⁋ ταῦτα δυσὶ σοι τῆς φύσεως τὸ μόνον πρὸς χρεῖαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς σωφροσύνην ⁋ φιλοτιμίαν ὑπερορᾶν ἐπιστολάς· ἀλλ' ἂν αὐτὸς ὑμνήσοις, ⁋ τὰ χρυσᾶ ταυθέντα ⁋ ἡμιλλᾶτο πατὴρ αὐτῶν, ἡμῖν ἢ τοῦ χάλις ἔχει. Σιμωνίδ.

ε Δοκῶ μὲν τοι τοῖς τύχαις τὰς σνώμας μὴ συνεξαίρεσθαι· μὴ δὲ τὸ μεμνῆσθαι τῷ παύλαι φίλων, ἔλαττον ἡγεῖσθαι τῆς παρούσης ἀξίας. σὺ δὲ ἡμῶν ἐπιλήσμων ἐγένου χρόνου συχνοῦ· χεῖρ δὲ οὐχί. καίτοι σφόδρα σε ἀσπάζεσθαι ἡμᾶς ἀλλήλοις.

Ἡλιοδώρῳ.

ε Μοὶ μὲν συμπρόσεστι τοῖς ἐναντίοις, καὶ ἡ τοῦ φίλτρου πρόθηκη. σὺ δὲ εἰ μὲν ὁμοίως ἔχων, οὐκ ἂν ἔφθασε χαλεπὸν ὑπὸ τοῦ τῷ πραγμάτων ὄχλου χάμμασι τιμαῦ ὡς εἰκὸς ἄπαξ ποτὲ, καὶ οὐσ εἰκός, ἐλλείψασι σωτῆρι ἀπὸ τῷ δημοσίων χρόνον ὅσον ἀρ-

κέσαι

κέσαι πρὸς μέτρον ἐπιτολῆς, αὐτὸ τοῦτο μόνον. εἰ δὲ ἐπιγνώσῃς ἀληθὲς μέμφομαι κατὰ σοῦ τὴν ὑποψίαν τῆς λήθης, διόρθωσαι μετανοίᾳ σαυτὸν ἡμῖν ἐπανάγων.

Τρωίλῳ.

ἀ Λλεῖ μήτε μυρμᾶοι, μήθ' ἵππολφ ἀσυγφτόνως ἀποτίσαι σοι χάριν ἀξίαν, αὐθῶμ ὁ θαυμαστὸς Ανασταίσιος αὐτοῖς γραφῇ, πάντως μὴ τὸ θεοῦσι προσέσαι χάρις. ᾧ σαυτὸν οἰκείοις τῇ μοιμονίᾳ φιλοσυμπικῆς προαιρέσεως. διδάσκαλος ἄριστε φιλοσόφων, οὕτω γὰρ ἐμοὶ σε φίλον καλεῖν, ὡς τῷ ὑποχρεώσῃ τὰ πράγματα.

ἐ Κώνσαντι.

Ι δὲ φιλοσοφίας τιμᾶς ἀρετὴν, οὐ μόνον ἐν παροῦσι τοῖς μεταχοῦσιν αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἐν ἐνίοις ἀπούσι τιμήσεις. ὁ δὲ θεσπέσιος Αμμωνιανὸς ὁ πατὴρ ἐμοὶ τυχὼν ἀμείνονος λήξεως, ἐμοὶ δοκῇ πάρεστι καὶ ἀπεῖναι δοκῶν. τούτου συμφέρα αὐτανέψιον, ὁ πατρὶ μὲν σωτῆρι χρὰ ἀδικεῖ. δεῖξον ὅτι μὴ δικαίου, καὶ πέπαυται σωτῆρι χρὰ ἀδικῶν.

Σιμβλικίῳ.

ἀ Φιέναι φησὶ δεῖν ὁ θεὸς τὰ ὀφλήματα. ὀφείλῃ δὲ ὁ μὴ τὶς δανείσμα χρεών. ὁ δὲ, τὸ δοῦναι δίκαιον. καὶ ὁ τὸ λαβεῖν οὖν δίκαιον ὑπεναντίον, ὑπάλουσε τὸ θεοῦ.

Πενταδίῳ αὐλουσαλίῳ.

Οὔ παρήμων ὄχλου καὶ ἡδῶν πραγμάτων, αὐτὸς σὺ σαυτὸν αἰτιῶ. φιλοτιμηθεὶς γὰρ πᾶσι γνώσῃ καταφανὴς, ὅτι μὲ δι' ἃ πάσης ἄγῃς τιμῆς, ἅπασι τοῖς κατεπαιρομένοις, ἐπῆμε τὸν δρόμον ἀνέωξας. διαδοὺς ὁ σῶσ ποιήσεις, εἰ δεῖ ποτε πεπαῦθαι κἀμὲ κοπιῶμενον

ὑπὸ πολλῶν καὶ σὲ περὶ πολλῶν ὑπεμοῦ, εἰ καὶ πάνυ δεινὸν μεμφίων καὶ φιλανθρώπων ὑπὲρ οὗ γράφω, καὶ τυχεῖν δίκην ἀξιώσαντος ὡς ἄπαντες ἴσασιν, ἀποτυχεῖν τοσοῦτον μηδὲν ἧττον, ἢ εἰ παμπόνηρός τε ἦν, καὶ παμπόνηρον ἐδεῖτο πραγμάτων. τοῦτό τε οὖν, καὶ ὅταν ἀφίκωμαι παρὰ σὲ δίκην αἰτιασόμενος, πρόσεπε τοῖς ὑπηρέταις, ἐᾶτε χωλοὺς καὶ τὸν προσώπου τὰς θύρας. ἂν τοῦτο γένηται, ἴσασιν, οἱ δέ, ὅτι ἰδόντων ἀκούσωσι, τοῦτ' ἔνθεν ἐγὼ καὶ σὺ, βαθεῖαν εἰρήνην ἄξομεν. ὡς οὐδεὶς ἔτι τολμήσει καὶ προσβαλεῖταί μοι καὶ προσαναπλάσεται. εἰ δὲ ἀποδύσεις καὶ οὐκ ἐθελήσεις τοῦτό σοι γοῦν ἀνθρώπους συμμῶναι, ἀνέχου πολλάκις τῆς ἡμέρας ἀγαθύνοντι τοιεῖν ἀνθρώπους, οἵπερ σου γνομένους δεῖ μοῦ τε καὶ τοῦ θεοῦ. ἀλλ' οὐδὲ οἱ λόγοι, οὐκ ἀπαγορεύσεις δὲ τούτῳ. οὐκοῦν οὐδὲ ἐγὼ, πρεσβύτας ὑποθέσεις τῇ φύσει συμβαίνοντας.

Τῷ αὐτῷ.

ε Γῶ καὶ σοῦ κήδομαι ὦ τοῦδε. σοῦ μὲν ὡς μὴ ἀδικοίης. τοῦδε δὲ, ὡς μὴ ἀδικοῖτο. εἰ δὲ καὶ σοὶ δόλῳ μετὰ τοῦ Πλάτωνος, τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι μᾶλλον εἶναι κακὸν, ἔοικα σοὶ μᾶλλον, ἢ τῷ δεχαίζεσθαι, δεόμενος ὑπὲρ αὐτοῦ πραττόμενος δίκας ὑπὲρ ὧν οὐκ ἠμάρτεν.

Αὐρηλιανῷ.

ς Τίνες εἰσὶ ψυχαὶ τῆς πόλεως, ὥσπερ οὖν εἰσὶν ἔφοροι, βουλή τε καὶ δημόνιοι, καὶ σοὶ μὲν ἡδοῦσι χάριν εἰδέναι, μὴ ἀπομεμηνότες τῷ ἀγαθῷ ὧν ἐπὶ τῆς μεγάλης ἀρχῆς ἄπασιν ἔθνεσιν αἴτιος γέγονας. αὐτούς τε οὖν τούτους περὶ τοὺς καιροὺς ἑλάστοτε οἴουσι παρεστάναι συνηγόρους τε καὶ συμμάχους, καὶ τοῦ κοινοῦ θεᾶς ἕνεκα, γνώσεσι πρεπούσας ἀμοιβὰς τῆς ἐνδεχομένης εἰκείνου μιμήσεως

τὸ γὰρ

τὸ γὰρ δύπτειν, ὧν τοῦτο μόνον ἔχουσι κοινὸν ἔργον αὐτός καὶ θεός. ἡ δὲ μίμησις, οἰκείωσίς ἐστι. καὶ σωφρονῆ φησὶ πρὸς ὃ μιμεῖται τὸ μιμούμενον. διάληψον τοίνυν ὡς ἀπειργασμένος οἰκείως τῆς θείας τῇ κοινωνίᾳ τῆς ὑδρευτικῆς προαιρέσεως. καὶ σώφρονες ἐλπίσιν, ὁ ποθοῦμι τῇ ποιᾷδε ψυχῇ διαθέσει προσήκουσιν, ὦ μεγαλοπρεπέστατε μόνος, ἢ μεγαλόψυχον σὺ μόνος, διαμείνας καλῶς μένε. ἀσπάζομαι διὰ τῆς σεμνοτάτης φωνῆς τὸν ἀδελφόν, τὸν νέον ταῦρον τοῖς ἀγαθοῖς ῥωμαίων ἐλπίδας.

Τῷ ἀδελφῷ.

Καὶ νοῦμα δοῦλος καὶ τῇ προαιρέσει, οὐ ἀγνοήσας, ὡς παιδοτρίβου παρὰ τοῦ Θεοδώρου κληρονόμων ὤνημαι, πάλαι μοὶ ὄντι πονηρόν. ἐγὼ γὰρ ἔφυν καὶ πέφανται καπῶς. καὶ ἀναγωγῆς οὐκ ἀποτυχὼν ἀξίας τῆς φύσεως, ἐλπιδος ἐντελίᾳ ἐγὼ λυθοις καὶ κατηλείοις καλινδηθείς. ἀλλὰ νῦν Λυσίας αὖ εἶπεν, ἔξεργασται καὶ τέλος ἔχει. καὶ πέρας ἀνδρὸς ἐστίν. ἐρμῆ μοὶ γὰρ ὁ παλαιστὴς τοῖς παλαίστραις ἐφόροις, οὐ δέ κατὰ μικρὸν προέπει. ποτὲ δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπιλοῖς λοιποπάλοις μεθορᾷ. καὶ εἰδὴ τιμᾶς εἶσι τούτου τοῦ κόμματος ἕτεροι δαίμονες, ἄπασιν αὐτοῦ μέλῃ. καὶ τούτων αὐτῷ. δίκαιον μοὶ οὖν ἑτέραν, οὐκ αὖ λαμβοιμι παραῦτοῦ. ἀπολεῖσαι γὰρ ἡ τιμηεία δίκη τῆς πονηρᾷ. δοκιμαθεὶς δ' αὖ ἐπιστήθειος ἔμοιγε συμβιοτεύσῃ φιλοσόφοις διατάττουσι, ὧν οἰκουμένων αἰχύνη περιμοτεῖ, ἐχέτω τιὼ ἔχουσαν αὐτὸν πόλιν. ὁ δ' ἰδὼν τὸν πορνόζιβα σεβομῶντα διὰ τῆς ἀγορᾶς, ἐν στεφάνῳ ἐγὼ μύροις μεθύοντα ἐγὼ λωμάζοντα, ἐγὼ πάσης ἀλολαισίας ἐμπιπλάμενον. ἐγὼ ᾠδὰς ᾄδοντα πρεπούσας τῆς νίκῃ, ὧν τοὺς ἔχοντας αὐτὸν τιὼ αὐτιανανήκαγεν. ὅπως οὖν αὐτὸν πρᾶδοὺς τῆς ναυκληρωσιλεῖν ἀναγκάσεις δύθ' ἑλένεγκόσης αὐτῷ. ἐκείνη δ' αὖ αὖ

τὸ δ' αὐλαχιστο δικαιότερον. βλέπω δεδεμένῳ τὸ καλαγρώμα
τος. μὴ δ' εἰς πολίλιν αὖν καταβαίη. ἐπεὶ μὴ θαυμάσης, εἰ συχνὰ τ'
περαμίων ἡμιδέησι ποιήσει σ'. εἰ ὁ βλὸς πρατείροιο, δ' μέχρι
ζυγὸς αὖ, ἐκροφοῖτο τὸν αὐθρωπίαν. δ' τὸς ναύτας. δ' αὖ αὐτὰ τοῦ
τα ποιεῖν ἀναπείσειε. πρὸς δ' τοῖς ἄλλοις μὴ θαυμάσῃς τὸν τρόπον,
εἰς ἀπλαύσεις, ἡγήσεσθαι. δ' τίς ἄτως ἐμβριθὴς ἢ θῶ μιαθῷ βλε
όντων τὸν θαλαττίαν, ὡς μηδ' ἀχυθήναι τὸ καθαρμάτος πορδακί
σαντος ἐν τῇ τὸ πτερὸς περιφορᾷ. δ' αἰγὰ πολλὰ δωμολοχεύεται.
πρὸς ἃ δ' περάχθαι τὸν ναύκληρον. ὁ μὲν οὖν ὀδυνᾶδ', ἵνα μὴ
ὑφ' ἡδονῆς διαφθαρεὶη, τῶν σειρήνων ἀπτῶν δεδεμένῳ παρήμφ
βεν. οὗτοι δέ, ἵνα μὴ τοὺς βλεόντας ἡδονῇ διαφθείρωσιν, αὐ ἐκεῖ
νοι σωφρονῶσι, δεδήσεται. Τῇ φιλοσόφῳ.

Χοῦς ἔοικα πρᾶγμα τι. ἃς πρὸ ἐλλήφαφωνὰς, ἀντιδίδωμι,
τὸν θαυμασὸν ἀλιέξανδρον ἐπειρῶν παρὰ σοί. Ἀνρηλιανῷ.

Υ τῷ τῇ προνοίᾳ μέλῃ ῥωμαίων. αἰγὰ μελήσει πρὸ δ' ὅπ
εἰς ἅπαν οἰκεήσιν, οἱ τἀλοινὰ σώζῃν δυνάμενοι. αἰγὰ τῇ
μήτορι τῇ σωζούσῃ, δ' ἡ πρὸς σοὶ δυνάμις ἀρέσῃ πρὸς ὃ τυγ
χάνῃ δέομενος. ἀπλαυέτω δὲ νεῶν μόνος, αὐτὸς μόνος τούτης. ἐπεὶ τα
μετὰ τῶν ἐνῶν ἁπάντων, λακεήσῃς. Τῷ ἀδελφῷ.

Πιγμωτάτῳ ὁδὸν ὧν τὸ βλοτεῖν ἐβάδυσεν ἀθανάσιος.
ἐννωλεμόσε ἐπέρ εἶναι τοῖς ἀποθνήσκουσι. δ' πρακτέον αὐτοὺς,
πειθοῖ δ' εἶα πᾶν ὅτι αὖ δύωμαι βλαπτόμενον. ὧν τὸν λάθη δημόσιος, ὧν
διαθήκη καλόμενος. ἀλλὰ σωσὶς ἄλλεται. Τῷ αὐτῷ.

Κ παιδιλιάτη μυρὸς ἀθὴρ, ὁ μακαρίτης λασχίκιος, αὐτὸ
τοῦτο ἐβόα, φάσμα χαλεπὸν ἰδόντες δ' πιπτόμενος. Ἀνισίῳ.

Ωαὴν, ὃν ὅτι σε φιλῶ διαὐτὸ τοῦτο φιλῶ, νόσῳ χαλεπῇ προσ
επολάμενον, ἵν' ᾖ αὐτῷ ὄφελος, ἀχθόσος. αἰγὰ δὲ σοὶ τῆς ἐν

ρᾶς ἀπεινᾶι κεφαλῆσ. ἐπεὶ ἡ νῦν ἐν τοῖς ὁμοίοισ ὄζει. τοῦτο δέτι
ἐστὶν προσοχθεῖν τῶι πραντίῶν ὁσον περὶ ἐράτου τί πεῖ ἐρατιώτη
πρέπει. ἡ δυσκολία ἔχει πρὸς τὴν ἀξιωάγμης αἰρέσιν. Αὐρηλιανῶι

ὁ Ιμαίσουτιὼ θεαπεσίαν ψυχὴν ἐπαῦξε τοῦτο κατασεμ-
φθεῖσαν, ἐφὸ κοινὸν ἀγαθὸν αὖθ' ἕνεκα. μὴ χαίρειν εἰδέναι τοῖσ
σωιστικῶσι δεομένοῖς δικαίωρ, ὅτι σὺν προπούσας ὑπαθέσεισ τῆι
φύσει πελίζονται. ἐ δ' ὅτι συγγενὴσ ἔζιν ἡρώδησ ἐμόσ, αἰσχῦναι
δικαίων, δικαιοῦτό σοι τὸν νεανίσκον σωίστημι. ὅστις ἐκ προγόνων
λαμπρότατος ὢν μὴ τὼι πρῶτόν ζῶλ) ὑπερελθῆν τὴν συγκλήτῳ δικα
δεξάμοις, ἐπειδὴ γέγονεν ἡμῖν, ἀξιοῦται σωστελεῖν ὥστε οἱ νεόβου
λοι. καὶ χρέσθαι δι' ὅλουσ λῃτουργίασ. τὸ μὲν τὸ διὰ τὼι οὐσίαν, τὸ
δὲ, δι' ἣν ἤρξεν ἀρχήν. Τῷ ἀδελφῷ.

ἐ Λυκίμε παρὰ σὲ πόθοσ καὶ χρεία. σωνθάνομαι τοίνυν ἐκ
τῆ μόνεις ἥξοντα. Οὐρανίῳ.

ἐ Πεμψάσοι δῶρον ἴσων ἀηροφυέσταλον, εἰς ἅπασαν ἀ-
ρετιὼ ἴσων προσήκουσαν. ᾧ χρήσῃ μὲ ἐναμίλλοις δρόμων.
χρήσῃ δ' ὅταν ὦσὶ θήραν ἀξάγησ, ἢ σὺν ἀγῶσι πολεμικοῖς. μὴ ὅταν νικᾶ
τάγησ ὦσὶ τῆλιβυκῆ ζροπαίῳ πεμπὴν ἐπιτήδειον. ἐ δ' οἶδα ὅτι μᾶλ
λον ζκυνηγέτησ, ἢ ἱππέλησ ἐναγώνιοσ, ἢ πρωτεύσ. ἢ πολεμισήῖ.
εἰ δέ νισσίον ἴσωσι δεῖν ὄζιν ἀφδίστερ, ὀχθώδησ τὸν ἡρανίον,
ἢ λῆπσα ρκῆ τὸ σοφῶν, τάχα μὲ δὴ τ ἴσωσις, ὥστε δὴ τ ἀνοίς, ἅμα
πεῖν δίδωσιν ὁδσ'. μὴ πτερὴ ἴσχε ἢ πρὸ ἐκεῖν αὐτῷ τ ἀρετὰσ σωίτε
λῆ, εἰτὰ μαλακὰ ἢ σκληρ ἐλάτω πὸ τ φύσει ἐλληρώσαν.
πρὸ μῶν οἱ τὸ πνεῦ, ὁ στε σαρκῆ οἶσθ δ' ἐλιέστερ. οἶμ ἂν πὸ μῖν ἴσωσι,
τάῖς σαρξὶ πολέιτες εἰσίν. οἱ δ' ἡμέτεροι τοῖσ ὀστέοισ. Ετοιμῳ.

ἰ Μιθωσαίμοσι ναῦν, ἀνὼ μ δυηθῶ ἢ πολεόντων τὸ θάλατ πλαν
μετὰ πολεῖον πέχνης. ἢ τύχης. ὡσ εἴγε ἢ παθεῖ ὁλκάδες,

φήμην ἔχοισι δικαιοσύνης κεχηνότες καθάπερ αἱ φιλάκαων περ πύλαι, περὶ ἣν τὴν νῆσον ἥκομεν τὸ δαιμόνιον μήνυμα. Καλλονίδῃ.

Ὑγιὴς ἐμὸς ἀδελφὸς ἐστιν. σὺ δὲ ὦ φίλος εἶ, καὶ δικαίως ἐλαχίστης μοίρας οὐ προσδεῖ, ὑπὲρ ἧς σοι καὶ μοὶ τοῖς μόνοις χαρίσασθαι. ἐπεὶ νῦν τοίνυν ἀσφαλὴς, εἰς τὸ σεαυτοῦ εἶναι περαιτέρω τῆς τοῦ πατρὸς διαθήκης προσλαβὼν τὴν ἀπόφασιν. καὶ παρηγορίας ἕκ τε ἐσομένης ἐμαυτῷ περὶ σεαυτοῦ καὶ ἀκροασεως. ἅτε γὰρ δὴ διαμαρτεῖν, ἢ τὸν χρόνον, ἐν ᾧ μάλιστα τυγχάνομεν δεόμενοι τοῦ θεοῦ. Ἀναστασίῳ.

Ὡσπερανεὶ τις ἔπεισεν ἢ θεὸς, ἢ λόγος, ἢ δαίμων, ὅτι καὶ περὶ τὰ χωλὰ τί γίνεται τοῖς ἀνοήτοις, εἰς τὸ τυγχάνειν τε καὶ ἀπολαύειν δυνατὸς τοῦ θεοῦ. πρὸς ἣν οὖν πονηρὸς περιῆμεν, καὶ ἧττον πάσχων ἀπειλῶσ ἐκλοπεῖς, ἔγνωκε βλέπειν εἰς τὰ πρὸς θρησκησ χωλία εἰμὶ διαλλαγησόμενος πρὸς τὸν τύχην. εἰδὴ σοι φίλα πρὸς τὸν δαίμονα, σύσκιον αὐτῇ τὸν μεσαίσκον. καὶ ἄξυρέ τω τινὰ τῶν μαθητῶν. ῥᾴδιον δὲ βουλομένῳ. καὶ γὰρ τὸ Νόμου τοῦ Σωσηναῦ, Φύσαμμος ἐχαλεπώσεν ἐσ ἑτέρας μεταθήκην. ἀπὸ φήμα τῷ ἢ καὶ σωσηναῦ κληρονόμον ἀλλοτρίου πατρός. γένοιτο γὰρ ἂν οὕτως ἄξ ἀδελφίας τὸ δίκαιον. Ἰωαννῆ.

Σκῆ ἄλλοτε πολλάκισ ὦν τῶν ἰατρῶν ἐγκομίωσι χειρισμῶν, καὶ παρεμυθησάμην δυσχέρειαν τύχησ, τὸ μὲν, λέγων. τὸ δὲ, ποιῶν, ὡς ἐλάστε ἡ δύναμισ ὑπηρόρυσε, καὶ μὴν περὶ τῶν καταλαβόντων σε πραγμάτων, δικαίωσ οἶμαι τινὰ συνάμιν, ἐπειδὴ μὴ ἔργον δύναμαι. συνέσιον γὰρ οὐθέμισ, ἕως ἐμπνέῃ τε καὶ δύνατον, μὴ οὐχὶ παντὶ τρόπῳ πρόθυμον εἶναι τοὺς φίλους, ἀγαθόντι ποιεῖν. ἄκουε τοίνυν ἄμοι καλῶς ἐχειδιαλεχθῆναι πρὸς

σε. ἐὰ

σι. εἰ μὴ θεός ἐστιν ἡ φήμη κατά τινα τῆς περιμήνου τῶν τῶν, οὐ δὲ ἐγκήσω τὴν μακρὰν τὴν αἰμύλιον. ὁ πράξας αὐτὰ βουλόμενος τὴν φόνον. καὶ βαρβαρικὸν μὴν δρᾶμα συμβεὶς, τὸν σφαγὴν ἢ καθεῖσ ἐκ τῶν σαυτοῦ λοχητῶν τὸν ὠμότατον. λέγε μὴν ἡ φήμη ταῦτα. ἀδύ λεγε δὲ οὐθέμισ, οὐσαν θεόν. εἰ ἡ ἡσίοδος μὴν οὐδὲν λέγει, πλὰ ἢ λέγει μάτην, καὶ τοῦτο περὶ σοῦ τῶν πολλῶν ἐστιν ἐν. ὡς ἐγωγε βουλοίμιν αὖ. περὶ ἑλλάδος ὅμος χαίρει οὖμαι τὴν ἐν ἀργυρείῳ ῥιμίαν, ἢ τὴν ἐν φίλῳ. ἡμῖν αὖ οὐχὶ παίπισσ ὢν ἀκούσ ἡ κακῶσ, ἀτυχεῖσ μὴν ἄρα. ἀλλὰ κἀδικεῖσ. ὡς ὤφελες μὴ ἢ ἀτυχεῖν. ἀλλ ἐκεῖνος μὲν αὖσι καὶ μῖσσ ὠφείλετο δίκαιον. οὕτω ἢ ἔλεος. ἐγὼ δέ μοι δοκῶ λίαν ὑπὲρ σωφροσύνης ἁλώσιμοσ ὢν, κἀκεῖνος αὖ τὴν μὴν πρᾶξιν μισεῖν. σὲ δὲ ὅμως ἐλεεῖν. τὸν δὲ ἐλεοῦντόσ ἐστι, βουθεῖν ὅσον δύναμισ. καὶ ἐξουρείσκῃ, ὅθεν αὖ εἴκοτα ὀνήσαιτι. οὐκοῦν καθέλκετέρονμοι πρόσκῃ συμβουλεύσαί σοι τὸ φαινόμενον βέλτιστον. ἔοικε δὲ ταὐτὸν εἶναι συμφέρον, καὶ τίῳ τὸ ὄντι καὶ ἀναντίῳ. ἴθι παρὰ τοὺς νόμους. καὶ σαυτὸν ἐπίδοσ τοῖσ δικασταῖ μετὰ ἀθρόων τῶν λοχητῶν, ἔπει καὶ δικαίᾳ κἀκείνῳ. καὶ εἰ μὴν ἐπράχθη τὸ δεινὸν, δεήθητι. καθικέτευσον. αὐτιβόλησον. μὴ αὖθις προκαλινδούμενοσ, πρὶν αὖ δικαπράξῃ τὸ πρᾶγμα ἢ ψήφου συσταῖσι δικαίῳ, καὶ δοῦναι τὴν δίκην. ἐν καλῶσι κείσεται πρὸ τοῖς καὶ τῶν δικασταίοισ, τὸ προκαθῃρῳμένον ἀπελθεῖν, ἑτοῖμα εἰ ἀναίνῃ. μὴ λόγον ἄλλωσ οἰήθησ τὴν παραίνεσιν. μὴ δὲ προσανάγκην μεμομίσησ σαυτῷ, οὕτω καὶ ἱερᾶσ φιλοσοφίας ἀναίμιν. καὶ προσέτι τῆς παιδίων τῆς ἐμαυτοῦ. οὐκ ἂν μὴ φιλτάτω σοι τύχοντι, συμβάλλοιμι τοιοῦτον, οἷμ ἀπεύχομαι τοῖσ ἐχθροῖσ τοῖς ἐμοῖς. καὶ μήποτε αὐτῶν ἐπὶ νοῦν ἀναβαίη, τὸ, κάλλιον εἶμαι τὸν ἀδικοῦντα δοῦναι τιμωρίαν αὐθαίρετον. ἀλλὰ μὴ ἢ παθεῖν τὸ δυ-

τυχοῦντες ἐν οἷς ἀδικοῦσιν, ἵνα πλείω τε χρόνον εἶναι ἁλιῶσι, καὶ πόσους ἐκεῖ τὰς δίκας ὁ Φείδιππος. πρὸς δὲ δικαιοσύνην, κινδυνεύω τι καὶ ἡμῖν ἀπορρήτων εἰπεῖν, ὡς αὐτόματόν ἐστιν, ἐν ταχεῖ σώματι καὶ ἐν εἰσώλῳ δοῦναι τὴν δίκην. ἰσχυρότερον μὲν γὰρ ἀνθρώπου θεὸς· τὸ δὲ θεῖον ταυτὸν δικαιόσυνον, σπάνιον γὰρ ἀνθρώπινον. ἀλλὰ πῶς εἰσὶν ἐν τοῖς πολιτείαις οἱ δήμιοι, χείρους ἡμῖν νόμων, τὴν αὐτὴν καὶ ποινὴν χρείαν τῇ φύσει τοῦ δικαίου παρέχοντα· δαίμονές εἰσι καθαρτήριοι· τέχνην ἔχοντες ὧν τοῖς ψυχαῖς, ὧν οἷον ἀφεῖς ὧν τοῖς ἁμαρτίοις τοῖς πικροῖς. ἀλλ' εἰ τις ἁμαρτίοις αἰσθοῖτο ὧν, τί αὖ οἴη πάσχειν αὐτὰ, λαλιτζόμενα, ἢ νιζόμενα ἢ πάντα τρόπον πικρὰ μᾶλλον, ἢ ἃ τοσοῦτον δ' αὖ ὀδυνᾶται ὧν ἐκπεπλυμένης ἁλιῶσι ἀρχαῖς ἢ προσπεπικότα ὁμάρτηματα. ἐῶ γὰρ λέγειν ὅτι πολλοῖς ὁ ῥύπος, οὕτως ἐνέφυ σφόδρα διὰ τὸ βάθους, ὡς ἀναπόλακτος εἶναι. ἢ φθαρείσης διαφθαρέντα, πρὶν εἰς τὴν φύσιν ἐπανελθεῖν, ὅτι τὸ πάθος αὐτοῖς γίγνει φύσις, ἢ διὰ χρόνου πλῆθος, ἢ διὰ μέγεθος· οὕτω δὲ ἔχουσι ψυχὴ καλῶς ἂν εἶχεν εἶναι φθαρτή. νῦν δὲ τὰ μὲν ἁμαρτήματα, λόγον ἔχει πρὸς αὐτὴν πολυχρονιωτάτης ἁλιῶσαι· ἡ ψυχὴ δὲ οὐκέτι πρὸς θάνατον ἐκεῖνο τὸ πικρόν τε καὶ οὐκ ἀνέχον· ἀλλὰ θάνατος οὖσα, τινὶ δίκῃ ἀθάνατον, ὅταν ἁμαρτὴ δυσποίητός τε καὶ ἀνακόνητος. ἀλλ' ἐν ᾧ χαρτὶς ἥμαρτε βιώσιμα διδοὺς, οὐ πάνυ πρὸς τετηκὸς ἔχει καὶ προσιζῆσαν τὸ πάθος. ἀλλ' ὅσ' ἂν εἴ τοι τις ἀρτιβαφὴς οὖσα ψυχὴ, τὰ χεῖρα πολύνεται· δύο δοτέον ἔστιν ὡς εἰπεῖν διὰ τὸ χρὴ τὴν δίκην· καὶ τιμωροῖς ἀνθρώποις, ἀλλὰ μὴ δαίμοσι. λέγεται δέ τις λόγος ὡς με πείθῃ, τοὺς ἠδικημένους ἰσχυροὺς εἶναι, μακροτέρας τε ποιεῖν. καὶ ἐστὶ τέμενος τοῦ τιμωρίας, διὸ πάρα πολλησίου ἔστιν ἕνα κακόν τι μέγα ἐργάσασθαι καὶ

πολλοὺς

πολλὰς καταμιμεῖται ἀδικοῦσιν· ἐπεξέρχεσι δ' ἕκαστος ἐντῷ μέρει δ' ἀφ' ἑαυτῶν ὑπερτιθέασι τὴν δίκην, ὅταν δέ τις ἀδικῇ, μέγα πρὸς ἑαυτὸν δικάσῃ δυνάται, τὸ τοσοῦτον προσεπονθέναι τῇ ψυχῇ, ὃ ἦν ἡδικημένον ἕλεον δύρεσθαι· τοὺς τοίνυν εἰκὸς ἧττον μακαρίζεσθαι μᾶλλον δὲ, οἶδα σαφῶς, ὃς ἅπασι δικέτης αἰδέσιμος, ὅστις ἐαυτὸν τετιμώρηται. καίτοι ἦν πεπρημένος εἰς ἀπόλοιπον ἁμαρτήματος κατασκεὴ, αὐτῷ δεῖ φθάσαι τὴν αἰτίαν ὁμολογῆσαι, καὶ φῆσαι μολασεως ἄξιον εἶναι, τὴν κόλασιν ἀξιοῦσθαι. τὸ δὲ ἐνδυσχεραίνειν τοῖς δικάζουσιν ἡδικηκόσι, εἴτε χρήμασιν εἴτε σώμασι, βαρυθυμότερον τὸν ἠδικημένον καθίστησι· καὶ τίς ἂν γένοιτο τοσοῦτος ἐξελθὼν, εἰθὺς πὸ βιάσας δίκης, εἰ τέτερον τρόπον, κἄπειτα αὐτὴν τὴν ψυχὴν, αὐτῇ τῇ ψυχῇ θεασάμενος, οὐκ ἂν σὺν ἀρετῇ θαρσήσειεν ἀλλ' ἐμποδὼν ἔχων τὸν σωμάτων τὸ δίκαιον, ἀκίνητον ἀπάρρησιν ξίφεσιν ἐμμείσειεν τῇ δίκῃ, οὐ καλῶς. ἅπας ὃν οὐ προσκαθαίρῃ μετανοίᾳ μόσιδυθείσαν· ἀλλὰ σὺ βρίσεον ὦ γύναι. γύναιος γὰρ εἶης. οὐ μὴ δὴ νῶν ὑπερόπτεον, ἃς ἀδικοῦντες ἐπορεσάμεθα. τοὺς ἢ αὖ ἀδικοῦντας ἐπαίσχυντέον. αἰσχρὸν τὴν δίκασιν μὴ ὁμολογητέον τὴν πρᾶξιν. ἀξιλαστέον ἢ τῇ πρωτίκατίσει, τὰς ἀλάστορινάς. μείζον δ' ἐστὶ τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν, δεύτερον ἀγαθὸν τὸ δικαιωθῆναι. ὅστις ἢ χρόνον πολλὸν ἀδικῶν ἀκόλαστος μένῃ, τοῦτον δ' νομίζω τὸν ἀτυχέστατον, ἢ μήτε θεὸς μήτε βροτὸς κήδεται. σκόπει δ' τοῦτο. τὸ ἀμόλαστον εἶναι πρὸς καλῶς, ἢ λέγω ἀλγεῖν, ἐκὸν τὸ μὴ κολάζεσθαι πρὸς ἀγαθοῦ. τῷ δ' ἐναντίῳ τὸ ἐναντίον ὁ λόγος μοῦ. εἰ μὴ οὖν ἐγὼ παρὼν ἐτύ-

χαινον, οὐδὲν αὖ ἐδεισε πρᾶγμα σχεῖν ἀπερυθριωμενε καὶ σωφρον λα
τειν μέλλοντα. ἀλλ' ἔμαν τὸν αὖ ἔταξα συνηγορησοντά σοι καὶ προσή
κοντα αὖ σε καθαιρῆν ἰαμβοῖς τοῖς νόμοις. αὐόντος μοὶ ἦ αὖτις εἰ
πεν, ὡς συνέσιος ἰωαννου κατηγορᾶ. σὺ δ' αὖ ἠπίστεσο, τὰ λυθες. ὅτι
φθόνῃ καὶ κηδεμονίᾳ τῇ σῇ, τὴν λατηγορίαν εἰλόμην, ἵνωσ ἐν
κακοῖσ ἄμεινον πραξᾶσ. ἀλλὰ τοῦτε μοὶ, εἰτὰ δίκημα γένοιτο,
ὃ μὴ γένοιτο σὺν τε εἰνε καὶ ἦ τῶ λεως. ἄπεστε γὰρ αὖ ἓν μια
ρὰ τῷ φόνῳ, γλιχθέντοσ εὐίματοσ ὁμογνίου. εἰδὲ σὺ καθαιρὸσ ἦ
χεῖρα ἐν νώμην, εἰκὴ δὲ οὕτωσ, ἐπέραγοι μοὶ, οἱ ταῦτα συνδέντεσ
ἐπὶ σοὶ, κἀκείνουσ δὲ περιμόφῃ τὸ κατὰ γῆσ πολασκέλα ὡσ οὐχ
ἕτεροσ οὕτω χρῶτοσ θεομισὴσ, ὡσ ὁλοσχερὸσ ὅτι χρῶσκων ἀξ ἀφα
μοῦσ. ἀγνὲσταγοσ γὰρ ὢν, μέγιστε καὶ αἰδαπραγέτατοι. καὶ λέ
γετοί τισ αὐτοῖσ μοῖρα κινυκίδοισ προσιλεῖσθαι. καὶ ἦν ἐντῇ τέ
χνη τοῦτ' εἶναι τὸ κράτιστον. ἐπεὶ καὶ πρὸσ ἄλλα πολλὰ σοφισταὶ γί
νονται καὶ δυμήχανοι. ὥστε αὖτισ ἀλλ' ὦ φίμασ ὦν τοῖσ οὐκ οὖσι χρω
ῶν, τοῦτο ἐκεῖνο, μὴ δ' ἐσανέρκ. μὴ δὲ δυσέσκ. ἀ λλὰ μαν στερεώ
σασθοσ εἶναι δοκῇ, θυρρῶν ἀποφαίνου γὰρ αὖ ἄνδρα, ἡμίμνον. αὐχ
χημαθιασώτην ἦ λιότυος. σοὶ δ' ἔξεστιν ἀπὸ τῆν λόγων τούτων,
ἀποφῆναι συκοφαντοῦσαν τὴν δόξαν, εἰσαν τόν τε καὶ τοὺσ συὺσ ἐ
πιδοῖσ τῇ δίκῃ. εἰπὲ γὰρ εἰσελθὼν ὡσ ἐμοῦ λατήγοροί τινέσ εἰσιν
ἀφανεῖσ. οἱ προλατεγνωκότων αὐτῶν, ἀξιοῦσι λανθάνειν μὲν. κατη
γοροῦσι δ' ὅμωσ πολλὰ καὶ χαλεπά. ἦ κινδυνεύουσι πείθειν ἐνίουσ.
οὕτωσ εἰσὶν ἐπίβουλοι ἦ δεινοὶ πρὸσ δύναι λόγου τῇ φήμῃ. λαβόντα
δ' ἐλθὼν τὰσ αἰτίασ ἐν αἷσ αἰκούσ κακῶσ χαίμον καὶ φόνου αὐδοσ,
ἐπεὶ δὴ ἀσύλητον εἶναί τινα φασὶ πρὸ σοῦ γὲ ἦ κατηχθέντα καὶ
θέντα ἀφερμάσθαι τὸν φόνον, τοῦτον ἅμα προσάγων δικάσῃ τοῦ

δικασηρίου

λι πορῶν καὶ προσώπων, μὴ ἀνεξέταστος ἀπελθεῖν, μὴ δὲ ἐρήμην ἁλῶναι. οὐ γὰρ δικαίως ἔστιν ἡμῖν ἐρεῖς ὅτι γραφὴν εἰς τοῦμφανὲς οὐδεὶς ἀπηνέγκατο, παρὰ τοῦτό σε δεῖ ποιῆσαι ὧδε, τὸ μὴ διὰ παντὸς ἐλθεῖν βασάνου, μετὸν τε καὶ θηρώμενον τὴν ἀλήθειαν. ὁ δὲ βασανιζόμενος οὐ τοσοῦτός ἐστιν ἔχειν τὸν αὐθρακα τῷ σώματι τοῦτον, εἰ πιγένοιτο, τὴν μὲν ἀναφανῆναι μὴ δεῖ κατηγορουμένου τε καὶ μὴ, καὶ μηδ' ὅτιοῦν λέγοντος, μὴ πεῖσθαι σοι, καὶ τοῦθ' ἅλις ἔχει πρὸς ἡμᾶς τοὺς αὐθρώπους. εἰ δὲ φιλαύθρωπός τε εἶ καὶ χαρίεσαι τοῖς περὶ τοὺτων ἀμφισβητοῦσιν, ἄπειν ἐν τοῖσδέδε τὸ λαμπρῶς ἀπολογήσασθαι καὶ τοὺς λόγους οὐσ' ἐλαττοῦσθαι τε καὶ κατασιγάσαι. τὸν γοῦν δὴ αὐτόπτολον τοῦτον, οὐδὲ πέσει τρυφᾶν. ἀλλὰ καὶ δεθήσεται καὶ πρεμήσεται. καὶ τῷ πολυρρῷ δορυγήσεται. δοῦλοι γὰρ ἐλέγχαι προσοῦσιν οἱ βασανισταί. καὶ τὴν δ' αὐτοῖς ὄνυχες εἰσὶν ὀξυρρυμμοί, συλλογισμῶν ἐπιστημονικῶν, ἔχοντες δυνάμιν. ὥσθ' οἷαπερ ἐπεμῶν κραγούτων ἀναφανῆ, τοῦτ' ἔστιν αὐτὸ τὸ ἀληθές. ἂν οὕτως ἀπολυθῆσ, μηδὲν ἀδικῶν, ἅπερ τὸ δικαστηρίου γενικῶς ἐστ' γαῦρος. δικαίως τε ὢν δοκῶν. εἰ δὲ ἐγὼ μὴ εἰσηγησάμην ἅπασι λιστελεῖν οἱμαι, σὺ δὲ ποιήσεις, οὐ δὲ πρὸς τὴν δικαστὴν πρόσει, τὸ μὴ ἀληθὲς, εἰδέτε εἰδυνὴ δίκη. πάντως ὁ δι' ἅπαντων ἥκων ὀφθαλμὸς τοῦ θεοῦ, καὶ λιβύλλιον ἑώρα, καὶ φάραγγα ἐλεεμόσυνον. καὶ θρονῶν ἐλεεινόν. εἴτε γὰρ οὖσα. εἴτε γὰρ ἐπιποίητον. καὶ τὸν αἰμυλίου βρόμον. καὶ ὅ, τι ποτ' ἦν καὶ ὑφ' ἧς, καὶ ὅ, τι εἶπε, καὶ ὅ, τι ἤκουσεν. εἰδὴ τι καὶ εἶπε καὶ ἤκουσε. καὶ οἶδεν, ὅτι εἰ καὶ τύχοις μὴ αὐάξιος σὺ καὶ καθαρὸς τῆς θεᾶς, μήτε πραύξας μήτε βουλεύσας ἔργον βδάγιστον, ἀλλὰ ἡμῖν γε τοῖς αὐθρώποις οὕτω καθαρὸς, ἐῶσ' ἀναπολόγητος ἦσ.

οὐδὲ ἐμβαλοῦμαι δεξιᾶ· οὐδὲ ἀπὸ φιλοφροσύνης ἀσπάσομεθα τὰς εἰμυλίου ἢ ἀλαστορας δεδιγμένων ἢ ἡμῶν, ἐναπομόρξη τῷ προσώπῳ· εἰσὶ γὰρ ἡμῖν οἰκεῖαι μηλίδες· οὐδὲ καθαρεύειν.

Ολυμπίῳ.

Λ Υπουσι τὴν ἐκκλησίαν, ἀλλ' ὁρισι πομπροί. δι' αὐθηι κατ' αὐτῶν· οἱ πάλαι γὰρ παλαίους ἐκπρούοντες.

Ανασωσίῳ.

Ὁ Υδὲ ἄμασις μὴ καλὸς φυλαξαίμην ἐπιδακρῦσαι τὰ πολυκράνους τοῖς συμφοραῖς, ἃς ἐσυμφορὰς προείδετο. ἀλλοῖς δύτυχοῦσι κήρυκα πέμψας τὴν φιλίαν ἀπέσωτο, δῆλον ἐτίθησεν ὅτι καὶ, ἐδάκρυσεν, εἰ προὐλαβεν ἡ συμφορὰ τὴν ἀπόρρησιν. σὺ δὲ ἡμῖν, ἕως μὴ οὐ προσενόπτομαι τῇ τύχῃ, σωέμφυας. ἐπειτα σωαπῆρας αὐτῇ· λέγω γὰρ ἡφήμην, διὰ τὴν ἀπέρωσιν ἡκόντων, οὐδὲν οὔτε φροντίσαι περὶ ἡμῶν οὔτε λέγειν ἐτοίμως. τοῦτο μὴ οὖν, οὐκ ἔστιν ὅλως φιλίαν ἐπιπεῖραι· ἀλλ' ἔχθραν αὐξῆσαι. ἥρμαι δὲ εἰ ἆρα τὸ μὴ σωαναιᾶσθαι. τὸ δὲ καὶ προσαναιᾶσαι, πόῤῥω λέγων. οὔτε ἀμαθίσαι ἔστιν ὅλως ἀνθρωπίνων· ἀλλὰ σοὶ ἴσως ὑπὲρ τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων ἔσται πάλλιον, πίθῃ τὸ παρηγορικόν· μόνον εὐχαίρων πρᾶσσε· ἥμισυ γὰρ ἂν ἥκαμον, εἰ μὴ οἷς πάσχω κακῶς, ἢ δυσὶ εἶναι τοῖς φίλοις.

Θεοτίμῳ.

Ἀ Ρίθμῃ καὶ πέτρον ὀργᾶν πεντάπολεως. ἄνθρωπον οὐ τέχνῃ μεταπόντα τὸ λυθῆναι τοὺς νόμους· καίτοι καὶ τὸν οὕτω μεταπόντα, μισῶ. καὶ ὁ θεὸς συνοίδε. μὴ ὁ Διοσκουρίδης. ἀλλοῦ γέ ὅτι νεανικώτερον ἐκείνου τὸν βρότος. ὅτου γὰρ ἐπιθυμήσει χρήματος, πρῶτον ἀρπάσας, εἶτα φαυλότατον ποιήσας μῦθος, ἔπειτα πρᾶττει τὴν

τει τὼ δήμω. καὶ ἀλῷ τῇ ψήφῳ, κρατεῖ τῇ χειρί. οὕτως ἐστὶν σε. πρῶτον, ἤρετισε λυσιμαχον. ἐγραψατο τοῖς αὐτοῦ. ὁ μὲν, ἤλεγξεν. ὁ δὲ, οὐκ ἀπέδωκεν, ἀλλὰ καὶ προσκπέλησε τοῖς δημίοις πολήμας. πρὸς ὃ νεμεσήσας ἐγὼ, καὶ νομίσας οὐκ εἶναι βιώσιμον, ὅπου πρὲς ἰδιῶται χεῖρας ἔχουσι μείζους τῶν νόμων, παρεσκευάσα σα λαμπρότατος ἄνδρας ἐξάντας ἀποφάσει, βοηθῆσαι τῇ κατα στάσει τῆς πολιτείας. εἰ γὰρ προὐχώρησεν αὐτῷ, πολλοὺς ἂν ἐν τοσ ὀλίγου πέτρους ἐθεασάμεθα. ἐν ᾧ χρείαν ἔχω τῷ θαυμασίῳ μαρτυρίῳ, καὶ σωτηρικωτέρᾳ ποτὶ μᾶλισα, καὶ προθυμότατα πάντων ὑπηρετήσαντι. ἀνθ᾽ ὧν ἀγαθὸν αὐτῷ τί γένοιτο παρὰ τοῦ θεοῦ. παρὰ δὲ ἀνθρώπου καλῶς ἂν ἔχοι τὸ μὴ κακόν τι λαβεῖν, εἰ πέρος αὐτὸν, ὡς πρὸ ἀπείλησεν ἀποτίσεται. ἀλλ᾽ ἵνα μὴ μύθους τοῦ το, δέομαι πάντων δέομαι, σοῦ τε αὐτοῦ, καὶ διὰ σοῦ τοῦ θαυμασίου ἀνδρὸς καὶ φιλοσόφου τρωίλου κωλύσατε τὸν ἀλιτήριον ἀν θρωπον τῶν διὰ τῶν νόμων ὧν τοῖς μόμουσ ἐλθεῖν. ἐμοὶ καὶ πατρὶ πόλεως μέλῃ, καὶ τοῦ μὴ γενέσθαι φίλῳ συμφορᾶς κρεῖττον. τὸ γὰρ ὧδε ἂν τις συκοφάντης ἀνακόπειε, οὐκ ἐμὸν δύρεῖν. ἀλλὰ σόν. ὦ πρὸς τῶν καλῶν πάντων σὺ βοηθήσατε.

Πυλαιμένης.

Ἀλῶς ποιεῖς εἰς τὼ ἔχουσαν τὸν βασιλέα πόλιν ἐστε
λ ε νελθών. εἰ γὰρ καὶ τοῖς ἰσαύρων ὄρεσιν, κἀγαθή σοι τύ-
χη σωθῶ, ἀλλ᾽ ἔσιν δυτυχία παρὰ τὸ πόσον δύτυχε-
στέρα. ἐμοὶ δέ τι καὶ ἰδίᾳ διαφέρῃ, τὸ παραυτίκα πρωτῆ ἐν δὺ τὸ βασίλεια. οὗ διατρίβων, καὶ λήψη πέμψῃς ἐπιστολὰς, τὸ τιμαλ φέσε τον ἐμοὶ ἐν ἀπὸ θρακης ἀγορήμων.

Θεοτίμῳ.

π Α ἐκωλκαλὰ τῆσ Σιμωνίδου σωουσίασ Ἱέρωνα πέλαυσεν,
ἢ σιμωνίδης Ἱέρωνοσ. ἡ νὴ, μὰ γὰρ Φίλιον γὸν ἐμόν πε\
σὸν, οὔτε σὲ πλέον ἐμαναρίσα τῆς Ἀνθεμίου τοῦ μεγάλου Φι-
λίας, ἢ τῆς σῆσ αὐγὸν ἐκεῖνον γὸν μέγαν ἀνθέμιον· αὐδρὶ γὰρ ἔχον
τι δυώαμιν, τίν τῆμα λαΐϊον, ἢ Φίλος ἤθοσ ἀκαπήλευτον ωαρε
χόμεν Θ· οἷον ἐγὼ Θεότιμον οἶδα τὴν ἡ θεοφιλῆ πε
Φαλιῶ. ἀλλὰ τοῦτο μὲν σὺ, σιμωνίδου πλέον ωοιεῖσ· σιμωνίδης
γὰρ αὐγὸσ ὠμολόγϕ, πρὸσ ἀργύριον δυαλέγεσθαι. ἐκεῖνο δὲ κοι-
νὸν, ὅτι καὶ σιμωνίδης Ἱέρωνα τῇ δυαδοχῇ τοῦ χρόνου σωέσησε. ἡ
δυὰ τῆς θεοτίμου ωοιήσεωσ, ἔστ᾽ αὖ ἔλπιδοσ ὥσι, ωολισ᾽ ἀνθέμι-
οσ ἐν τοῖσ ϕῶ λόγοισ δυαγριβοῖσ. ἀλλὰ τὰ μὲν ῥωμαίων, ἐκεῖ-
νοσ αὔξοι. σὺ δὲ ἐκείνου γὸ ὄνομα. ωοιητικῇ γὰρ ἔδωκεν ὁ θεὸσ τα μι-
δύϕ τὴν δύναμιν. ἧσ γὸ καλὸν, εἰσ σὲ ωεριϊέναι.

Τῷ ἀδελφῷ.

α Πέντε νέ φησί τισ Ἰωάννησ αὐμύλιον. ἕτερος δὲ, τοὺσ πο
λιτευομένουσ ἐχθροὺσ, ἐποιῦτῷ τοιῦτα συμπλάσαι· γὸ
μὲν οὖν ἀληθὲσ, οἶσεν ἡδύνειν· καὶ ὁ χρόνοσ δύρήσει. ἐγὼ δὲ καὶ πρὸ
ἀδήλου τοῦ πρωγματοσ ὄντοσ, οἶμαι δεῖν ἅπαντασ ἐξῆσ ἀπο-
τροπάζεσθαι. γὸν μὲν, ὅτι τοιοῦτόσ ἐστιν, ὥστε\ μὴ πεποίησεν,
ἀλλ᾽ ἐποίησεν αὖ· καὶ τοῖσ ἑαυτοῦ χρόποισ πρέπουσαν αἰτίαν ἐδέξα
το· τοὺσ δὲ, καὶ μὴ πλαυσαντασ, ὅτι συνέπλασαν αὖ· καὶ πρὸσ
αὐτῶν γὸ ἐγχείρημα. ὡσ ἔστιν ἦθοσ ἀνοίκειον ὑποψίᾳ τινὶ. καὶ ἐσυ
νωμότασι πολλοὶ μάρτυροῖσι, δὲν αὐτοῖσ ἔσασι πλέον εἰσ πίστιν· οἷον
εἴ τισ ἐπιορήσοιτο δυώλιοι γὸν αὐλῶνα, γέλωσ ἂν εἴη πλατύσ· ὁ δὲ ἀλέ
ξανδροσ, εἰμὴ θῆλισ, ἀλλὰ θηλυδρίασ γείτων. μὴ τὴν αἰτίαν ἐχώρϕ.

γὸν σίσυ

τὸν σίσυφον δὲ φ τὸν ὀδυσσέα, μισῶ· φ γὰρ εἴπ᾽ ἂν λέγοι σφ ἀληθὲς, ἀλλὰ τοιοῦτοί γ᾽ ἦσαν, οἷοι τὰ πολλὰ, ψεύδεσθαι. ἐγὼ δὲ οἷς ἀτυχῶ, λίαν δυτυχῶ, πλὴν τῶν τοιούτων ἐχθρῶν καὶ φίλων στερούμενος. διαπέπεισμαι δὲ μοι τὰ πρὸς ἀθανάτους· οὐδὲν ἐμοὶ πρὸς ἐκείνων ἀδίκημα. ξένος ἐν ξένοις βιώσιμι· ὁ τρόπος ἡμᾶς πρόσ τοῦτο συνήλικωσεν. ὀδύρομαι δὲ τὸν πλησίον ἑκάστῳ φίλον ῥηνῆς ὁ, παλαιὰ μὲν ἔχων καὶ νεάδματα καὶ ἀρίστως· νυνὶ δὲ ἰωάννης ὁ ἰούλιος, μεθ᾽ ὧν ἂν δικαίως γιγνόμενος, δικαίρως ἀποδημῶ· σὺ δὲ ἀλλὰ μὴ δὲ γράφῃς ἐπιμελοῦ περὶ ἧς ἐκεῖθεν πραγμάτων τιμῆς· μὴ δὲ σώσῃς τοὺς ἔχοντας δίκας οὐ γὰρ αὖ ἐπιδοίμι ἐμαυτὸν, ἐπιτούτων τινί· ἀτυχέστερος μὲν τὰ αὖ εἶμι, εἰ ἧς μὲν ἀγαθῶν, φίλ φιλτάτης ἀπορρίδος στερούμενος, μετέχοιμι δὲ αὐτιλοπῶν καὶ πραγμάτων, ἀφελκόντων με φίλ ἐν φιλοσοφίᾳ ῥαστώνης· καὶ τινίαν ἂν ἀπραξίας ὡς κέρδος ἑλόμενος, τὰ λλὰ τρια κακὰ προῖκα περιβρώσομαι.

Τῷ αὐτῷ.

Ραιτὸν ἐκ φυκοιῶντος ἀρχομένης ἑῴας, δείλης ὀψίας τῆς καπέρυθρα νόλεως προσέχομεν· ἐν δὲ ἀρίφαντι δὲ, ὅσον ὕδωρ πιεῖν ἢ ὑδρόσασθαι, πανταὶ ἐπαύσαμεν ἐκ δὲ δάσεως τὴν ἠόρακα καθ᾽ ἕλκος νάματος, ἐπιπωτεινόντων τῶν κρημνῶν, αὐθις ἀνήχθημεν· πνεύματι ἢ χρησάμενοι μετρίῳ μὲν, ἀλλὰ πρυμνησάει, καὶ μέχρι οὐδὲν ἐφέκαστος ἡμέρας αὐτῶν ἐλπίσαντες, ἐλαθόμεν ἑξηνυκότες ὅσον ἔδει. καὶ πεμπταῖοι τὸν πέρυσιν ἰδόντες, ὁμαίροισιν ἀπὸ πύργου τοῖς κατὰ τὸ μέσοις σιώπημα, θαῦμον, ἢ λόγος ἀποβιβασθέντες ἡμᾶς ἐν τῇ νήσῳ τῇ φάρῳ· λυπρὰ δὲ ἡ νῆσος, ἐν ᾗ μὴ τε δάσος ἔστιν αὐγοφυὲς, μήτε κρῆς· αὐ ἅλις πνέες.

Τῷ αὐτῷ.

Κἂν τὶς ἀθήνηθεν λέγεται κρηπὶδα πώλης ἀνθρώπος πε-
ροῦ μοι δοκεῖς καὶ πέρισιν ἑωνῆσθαι τὰς ἀναῤῥήτους ἐμβα-
δὰς. νῦν δὲ φασιν αὐτὸν ἐπὶ μεῖζον ἐμπορεύεσθαι νομίζοντα σολὰς
ἀπὶ κουργεῖς. σοὶ τι θέλεις ἃ πρέπει τα καὶ ἡμῖν ἀναβολὰς ἐσ-
τιὼ ὥραν τοῦ ἔτους. πρὶν αὖ οἱ ἀπώσας φθύσειεν ἀπὸ δόμων,
ἢ τὰς φλ καλλίονος ἐρμάσας, οἱ γὰρ πρόειν τυχάνουσι, οὐχὶ-
πὶ ἦῶ κατόψιμ, ἀλλὰ πὶ ἑαυτῶν δίκην θεν ἀξιοῦσι βουλεύε-
σθαι, εἰς κάλφτοι γὸν ξένον, ⸗ πρίω μοι τρεῖς ἢ τέτταρας ἦῶ ἀ-
ναβολῶν. πάντως ὅτι αὖ ὑπὲρ φλ τιμᾶσι ἀτάθη, πειρεῖμοῦσι
πλαπλασίονα κείσεται.

Τῷ αὐτῷ.

Ηκος ἐπισολῆσ ἀνοιμώξοτη τα κατηγορῆ τοῦ δικομι-
μ ζοντος· ἀλλὸ θαυμασὸς ἀκάλιος, οἷδε μὲν ὅσα λαγὼ,
ἐρῆ δὲ καὶ ὧν οἶδε πολέομα, ⸗ πεσὸς ἐρασὴς εἶναι. καὶ
τιὼ γλῶτταν ἔχειν νικῶσαν τὰ πράγματα. ὥς τε τιὼ ἐπισολιὼ
⸗ νόμῳ τοῦ προσεικεῖν σε πολέον, ἢ τῇ χρεία χαλίζομαι. τὸ δὲ
πειθαλέσι περὶ τοῦ ἡοῦ βιοσκοείου, τοῦτο μὲν ὡσ ὑμαίνῃ. τοῦ-
το σῶς ἀναγνώσκῃ, ⸗ πρόσκῃται τοῖσ βιβλίοισ, τοῦτο δὲ ἐπισο-
λῆς ὑπερχέτω τιμή. ἡμεῖς δὲ αὖτῷ, συμμορίαν ἀδελφῶν πειρε-
χόμεθα. προθέντες Ησυχίῳ ζεῦγος ἀδελφῶν ἀῤῥένων οὓσ δύσ-
χειρ πιήσειεν ὁ θεὸσ, αὐτοῖς τε ⸗ ἀδελφοῖς ⸗ γαμέοντ οἴκω, ⸗ λοι-
πῶν γένῃ, ⸗ τοῖσ περὶοισ πλέοσι.

Τῷ αὐτῷ.

Υγιοὶ πορπάμπαν καὶ ἰδιῶται καὶ ἱερεῖς, πλανᾶπόμενοί τι-
νας ὀνείρους, οὓσ αὐτοὶ καλέσαν ἀπεκαλύψῃς, ἐοίκασιν ὑπὲρ
μοι δώσειν κανὸν, αὖ μὴ τάχισα τοὺς ἱεροὺσ ἀθήνασ λάτα λαβεῖν
μοι γένηται. ὁσάκις αὖ οἱ ἐντυχεῖν σοι γένοιτο, ναυλιλήρω πειραϊ

κῶ γραῦ

κῷ, γράφε πρὸς ἡμᾶς· ἐκεῖ γὰρ ἐνδυξόμεθα τοῖς ἐπιτολαῖς, ὀνήσομαι δὲ οὐ μόνον τοῦτο φιλοσοφῶν ἐπὶ τοῖς ἀθήρας ὁδοῦ, τῷ ἡδὺ πε-
ρόντων ἀπηλλαγμένος δεινῶν, ἀλλὰ καὶ τῷ μηκέτι τοῖς ἐκεῖθεν κ-
λουσι ἐπὶ λόγοις προσκυνεῖν. οἱ μηδὲν ἡμῶν ἧττον θνητῶν διαφέ-
ρουσιν. οὐλιον εἰς σωτῆρα μὲν ἡ Αἰσχυτέλους καὶ τοιούτων· ἀ-
ναγράφουσι δὲ ἡμῖν, ὥσπερ ἐν ἡμιόνοις ἡμίθεοι. διότι τεθέαμαι τὴν
ἀληθείαν καὶ τὸ λυκόφως· καὶ τῷ ἐν ἡ ζήνων ἐφιλοσόφ ποικί-
λῳ, νῦν οὐκέτ' οὖσαν ποικίλῳ. ὁ γὰρ αὐθύπατος τοῖς σαρίδας
ἀφέλετο. ἔπειτα ἐκώλυσεν αὐτοὺς ἐν τῇ σοφίᾳ μέζον φρονεῖν.

Τῷ αὐτῷ.

Λυσας τὸ πρυμνήσιον· κἀγὼ τοῖς ἡμιόνους, ἔσκοπα παρὰ
τὴν ζέφυρον τὴν ὑόρνα. τῆς ἀπήνης δὲ ἀποβαίνοντος, ἤδη σοι
τὸ ἱστίον ἦρτο. κατὰ πρύμναν ὁ ἄνεμος. ἀλλὰ γοῦν, τὸ ὀφθαλ-
μοῖς ὑμᾶς ἐφόσον ἀξικρούσῃ πρόσωπα, καὶ πολλὰ τοῖς αὐέμοις
ὑπὲρ τῆς ἐρωμένης ψυχῆς δείλεγμαι, σωτῆρας αὐτοῖς τοὺς σκάφος,
ὅτι μοι τὸ τιμαλφέστατον φορτίον πεπίστευται. οἱ δ', ἀμαρέσιν αὐέμα-
σι τὸ καλῶν, ὑπέκρυψαν τόμοι τὴν σὴν κομιδήν τε καὶ ἀνακομιδήν. ἔχοι
μὴν οὖν ἀγαθοὶ δαίμονες ὄντες, ἁμαυρώτερ' ἢ δύσασθαι τὸ σὺ ἢ ὡς πρὸ αὐ-
τῶν ἐδεήθης σῶν ἐνθάδεν, ἐκεῖσε σωρθμεύων, δεήσῃ καλεῖσθαι ἐνθάδε.
πολὺ γὰρ αὖ, ἡδέως τότε σοι παραγένοιτο. Τῷ αὐτῷ.

Δικεῖσμε ὦ θεία καὶ ἱερὰ κεφαλή· ψυχὴν ἀσφαλῆν καὶ πρὸ
νηθείας ἀλώσιμον, σὺ σέ σους μὴν εἰς τὸ διαφέροντος ἀγαπᾶν σέ τε
καὶ τὴν ἀδελφιδῆν, ἀφελόμενος δ' σαυτοῦ τε καὶ τῆ ἀδελφιδῆς.
ἐλεύνω μὴν οὖν ἔχων, δ' σπλῶν ἐθεώμην εἰκόνα· καὶ παρῶν μοι
δὰ τῆς νεανίδος ὁ θεῖος αὐτῆς. νῦν δέ, ἅπαντα τὰ φίλα φρονῶν
δα. καὶ μέμφομαι τῇ φύσει, διὰ τὴν ἀμεζίαν φιλεῖς τὰ δικαίως

ρο πῆς. ὃ ἐστι Φιλοσοφίας ὄφελος, εἰς ἀρρένωπότερον ἀνακλίνασθαι καὶ μὴ τοῦ λοιποῦ σφενδαμινόφρονι ὃ ἀλλ' ἀνδρειοτέρῳ σωφίσεσθε.

Κατὰ Ἀνδρονίκου.

ἀ Ἰακοβωιοὶ δωσαμφς ὁ κόσμῳ, σωτελοῦσι μὲν τῇ χρείᾳ φ προνοίας. πολαζοισι γὰρ τοὶ ἀξίους πολαζεσθαι, εἰσὶ δ' ὅμως θεομισεῖς τε καὶ ἀπροσόπαιοι. ἑτερῷ γάρ φησιν ἔθνος ἐφ' ὑμᾶς ἀφ' ἃς πείσεσθε γόσι καὶ τόσα. ὃ τελευτῶν, αὐγοῖς ἐκείνοις, οἷς ἐπισρα τηγὸς φησὶν ἐπεξελεύσεσθαι, ὅτι παραλαβόντες ὑμᾶς ἀπηλέησαν. οὐ δὲ ἀνθρωπίνως ἐχρήσαντο. αὐτοὺς μὲν γὰρ οὐκ ἀξιομελέτητα τὰ ἱερὰ συλλαβάς· ἰαμβείζομαι δέ, ὡς ἔστιν, οὐ τῷ βιβλίων ὁ θεὸς τοῦ τα λέγων πεποίηται. καὶ οὐκ εἶπε μὲν οὕτως· οὐκ ἐποίησε δέ, ἀλλὰ βαβυλώνιος βασιλεὺς, ἱερουσαλὴμ μὲν τὸν πόλιν κατέσκαψε. τὸ δὲ ἔθνος, ὑπεδραπέτευσε. ὁ δὲ αὐτὸς οὗτος, οὐκ εἰς μακρὰν ἐμεμήνει· καὶ γέγονε δίκη θεοῦ ἀξιόμηνον ἐκείνην τὸν πόλιν, ὡς εἰ καὶ γέγονε ἔντιμος πόλις, ἀτιμασθῆναι. ἆρα γε μικτέον ἐρεῖ τις θεόν; διατί σὺ μὲν ἀνίησιν ἄνδρας, ὧν τοιοῦ ἡμαρτηκότας σοι τιμωρεῖς. ὅταν δὲ ὑπηρετήσωσι τῷ θείῳ βουλήματι, καὶ γένωνται δήμιοι τούτοις, ἐφ' οὓς κατεπέμποντο, δεῖν ἐκτίσαι χρεῖν φ ὑπουργίας τότε δὴ μᾶλλον καὶ κολαζονται. ἀλλ' ἡ κεκίνηκεν ἡμᾶς εἰς ἀπόκρισιν ὧν αὐτοῦ πυνθανόμεθα. Ἐπειδὴ γὰρ βεβλαμμένα τῇ δὲ τοῦ θείου νόμου, παρῆλθεν εἰς ἀνθρώπους κακά. τὰ δὲ καλὰ πρὸ διαφερόντως κακά. περιουσία γὰρ φύσεως καὶ ἀσκήσεια πόνου τινὸς ἐπεὶ δοῦ ἄπαξ γένηται τὰ κακὰ, φ θείας σοφίας καὶ ἀρετῆς ὃ δωσαμένου ἔργον ἔστιν, οὐ μόνον τὸ ἀγαθοποιεῖν, φύσις γὰρ ὡς εἰπεῖν αὐτὴ θεοῦ, ὡς τοῦ πυρὸς τὸ θερμαίνειν, καὶ τοῦ φωτὸς τὸ φωτίζειν, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνο μᾶλλον τὸ διὰ καλῶν ἐπιμονῆς τῶν

πρὸς

πρὸς τὸν μὲν δίκαιον καὶ ἀγαθὸν τὸ κερδαίνειν, καὶ ὠφελίμως
ἔχειν δοκοῦσι φαῦλοις χρῆσθαι. καὶ τοιγὰρ σοφίας ἔστιν ὑμνῆσαι,
καὶ τοῖς κακοῖς ἐν δέοντι χρήσασθαι. ὅτῳ μὲν οὖν δεῖται κολαστῶν,
χρῆται νῦν μὲν ἀγκύραις ἀπείροις, δεσμοῖς· νῦν δὲ ὧν ἔργα λοι-
μοί· καὶ νῦν μὲν ἔθνη βαρβάρων· νῦν δὲ ἄρχοντι πονηρῷ, καὶ κα-
θάπαξ εἰπεῖν, τοῖς ἐπιτηδείοις εἰς τὸ πεῖσαι καλοῖς, δημοσίοις
φύσεσι· μισεῖ δ' ὁμοίως αὐτούς, ὅτι πρὸς τοῦτο γεγόνασιν ἐπι-
τήδειοι· οὐ γὰρ ἐποίησεν ὁ θεὸς ὄργανα συμφορῶν· ἀλλ' ὑφ' αὑ-
τῶν εἰς τοῦτο τὰ χρήσιμα ἑτοίμως ἐχόντων. καὶ διότι πρὸς τοῦτο
οὐ γίγνεται χρήσιμος, αὐτὸ τοῦτ' ἔστιν, ὃ καὶ πάντα πάσιν ἀπολυ-
τὸν θεός· οὕτω καὶ σκῦλος τὸ μὲν ἄτιμον· τὸ δὲ, τίμιόν τε καὶ
νομίζεται. κρίνεται γὰρ ἕκαστον πρὸς ἣν τινα χρείαν παρέχε-
ται· τράπεζα μέν, ἱερὸν χρῆμα· δῆτα ὁ θεὸς τιμᾶται φίλιός τε
καὶ ξένιος· καὶ τὴν Ἀβραὰμ ἡ φιλοξενία, θεοῦ πεποίηκεν ἑστιάτο-
ρα· μαγεῖρος δὲ ἀποτρόπαιον· θυμῷ γὰρ ὑπηρετεῖται· καίτοι ἤδη
χρησάμενος αὐτῇ, μετενόησε· ἧς μέν τοι κολαζομένων ὁ θεὸς
κήδεται· οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τοῦτο μικρὸν, ἐπισκοπῆσ ἀξιωθῆναι θε-
οῦ, καὶ παθήμασθαι διὰ δίκης τὰ ἁμαρτήματα· αἱ δὲ τιμωροὶ
φύσεις, αἱ παντάπασιν ἀπόξενοι τοῦ θεοῦ· τὸ γὰρ ἀφανισμὸν,
ἔργον δημιουργῷ δήπου πολεμίου· οὐ μὴν οὐδὲ διαλύεται τῷ συν-
μίσει ὁ τιμωρός· ἢ δαίμων, ἢ ἄνθρωπος, ὡς λῃστρικήν τινα, τοι-
ῦτον εἰς φέρων θεμέλιον· ἀλλὰ τῇ μοχθηρίᾳ τῆς φύσεως χαριζόμενος
τοῖς κοινοῖς συμφοραῖς ἐπεξέρχεται· οὐ τοίνυν ἐπειδὴ δυσχεραί-
νει τῷ πόλιν, οὐδὲ τοῦτ' ἐργάσω, παρὰ τοῦτόσε μὴ διαβῆ-
ναι τῷ δήμιον· τούτῳ γὰρ αὖ τῷ ἀπολογίαν καὶ ἰούδας ἀπελο
γήσατο· ἐπὶ μὴ γὰρ ὑπὲρ μὲν ἁπάντων ἁμαρτίας σῳωθῆναι χρεών, ἀλ-

λεῖσθαι μὴ φησιν οὐκεῖ δὲ, ὅπου γίνεται, καὶ καλὸν ἐστὶ τῷ ἀνθρώπῳ, εἰ μὴ ἐγίνετο. οὐκοῦν τὸ μὴ ὁρώμενον, ἀρχὴν τῆς προδοσίας οὐ τοῦ διελέγχου. τὸ δὲ ἑχόρωμενον, οὐδ' ἂν ἐπινοήσειέ τις. οὐ γάρ ἐστιν ἐπίνοια ἀνθρώπου χωρῆσαι, τίνα γένοιτ' ἂν τῷ χριστῷ προδότη τὰ κολαστήρια. τὸ γὰρ ἀξιοῦσθαι ὑπηρετῆσαι τῷ θεῷ, οὐκ ἀστείας ἀπολογίας ἐστί. ἀξιοῦ τοίνυν οὐδέπω καὶ αὐσυνεταυστὸν καὶ ἀνδρόνικον, ὑπὲρ ὧν εἰς ἡμᾶς εἰργάσαντο, δίκαιον ἀξίαν κομίσασθαι. καὶ γὰρ τῆς ἀκρίδος τὴν λιμνην μένειν ἡμῶν τοὺς ἱερεῖς, ἐν μέσῃ μὲν θαλάσσης τὸ ὄρος, μέσῃ δὲ φλοιὸς τὸ φυτὸν δεδανίσασαν, καταφυτίσῃ αὐτὸ ἄρασ, ὥστε μὲν εἰς μέσον τὸ πέλαγος. πρὸ τῆς μὲν οὖν τῆς ἀληθείας, τὸν μόνον αὐτὸν ταξεῖ θεὸς. καὶ ἐπεὶ σὺν εἰσὶν ἡμῖν τῆς ἡμέρας τὰ ἀρεῖν τοῦ στρατηγοῦ. ὡς εἶπεν τοῦ γὰρ ἡμῖν εἶναι, ἢ τὰ ἀρεῖν τοῦ τῶν τε στρατηγῶν, δὲ σεβέσεως τε καὶ δικαιότητα τὸν. γοῦν ὧν τῶν κατὰ τῶν προσώπων, μαίνεσθαι μοι γένοιτο. μαίνεσθαι γὰρ φησιν, ὃς αὐτὸν πόθησεν τὸν τὸ πάθημα αὐτοῖς. μανέσθαι δὲ ἐθέλω τὸ ὑπὲρ αὐτῶν πρὸς τὴν τέχναν. τίς δὲ ἄρα τίς ὄλεθρος περὶ μὴ τὸν πελαμνᾶον ἢ χώρα σὺν δρόνικον. τίς ἀξία γένοιτ' ἂν δίκη, ἵν' χῆσι καὶ βραβεῖον δοῦναι, ὡς ἐμοὶ τῷ σωτῆρι ἀπωσῶμ αὖσ μετῆλθε τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ὀθεὸς, ἀνδρόνικος ὅτι μακρῷ πόνων βαρύτερος. πρὸς δὲ τοῖσ κοινοῖς συμφοραῖσ, οὗτοσ ἐμόν ἦ καιρὸν ἴδιον. διὰ τοῦτο μέτεισιν ὁ πειράζων, ἵνα βραβεῖον σῶ τῷ θυσιαστηρίου τῆς λειτουργίαν. ἐπαναλιτέον δέ μοι μικρὸν ἄνω τὸν λόγον. ἴνοῖσ' ἴστε, προθεῖσα μὴ πάλιν ἀνώσῃ τι, ἀπόλουσον ὑμῖν τὴν δυσωπαλίαν τῷ περὶ ἐμὲ πραγμάτων ποιήσωμαι. ἦ γὰρ πρὸς τὰ μετανοῦντά μοι καλῶς ἔχει τούτων ὑμᾶσ ἀπροσπαθεῖς μοι γένεσθαι. ἐμοὶ παιδεύσῃ

πορέση

περέσκηθεῖον ἀγαθὸν εἶναι, σχολὴ καὶ τοῦ ζῆν ὀνήσαρθα. τοῦτο δ', τῆς θείας φύσεως προσήκειν ἔφη· αὐτὸ τοῦτ' εἶναι, τὸ τὸν νοῦν ἐκ τῆς φύσεως καὶ σωτηρίαν τὴν θεῶν, τὸν ἔχοντά τε αὐτὸν καὶ κρατοῦντα μόνον. ὅσα δὴ πάσχομεν ὄντες ἢ γινόμενα πράγματα, τούτων ἐλάχιστον ἐγχωρεῖ τὸν καὶ ὅσα μὴ ἀνθρώποις. καὶ ὅσα νέοις. καὶ εἰς ἄνδρα περαγγείλας, οὐδένα πείσθειν πρὸς ἀπραγμοσύνην παρήλλαξα. ἀλλ' ὧδε ἐν σωτηρίᾳ σεμνῇ διεξάγειν τὸν βίον, διὰ πάσης ἡλικίας, ἴλεως καὶ ἀκύμαντον ἡσυχίαν ἐπήρατον τῷ διαθέσει. οὐ μὴν διὰ τοῦτο ἀνοίσω ἀσωτελῆ με ποιήσειν ὁ θεός, αἰεὶ παλαίειν ἡμῖν ἐθίσων πολλοῖς εἰς δέον ἐχρήσαντο. ἐδίδου γὰρ ὁ θεὸς, δύναθαί τε τὰ μέτρια τὰ καλὰ ἰσχύειν βουλεύθαι. τούτων οὐδὲν ἐμὲ θέλοντα ἀφεῖλεν. οὐ δὲ τῷ δαίμονα μοι σχολὴ ὑπὲρ ἐμέ τοῦτο. τὸ γὰρ ὠθισμῷ καὶ μόχθῳ καὶ μόλις ποιεῖν, τοῦτό ἐστιν ὃ δαίμονα τὸν χρόνον. καὶ τῷ ἡσυχίᾳ μεθ' ἑπόμενος πράγματων ὅτῳ δὲ εἰπεῖν μόνον καθήκει, ἢ πείθῳ δὲ ἕκαστον, καὶ ὁ λόγος ἀνυσιμώτατος ἐστὶ παρὰ τοῖς ἀλιτοῦσι, τῶν φθορῶν ἡμάτων, ἵνα δουλείας τῆς ἐλευθερωθῇ. τίμιον ζῷον ὁ ἄνθρωπος. τίμιον γὰρ εἰ δαίμονα ἐσῴζῃ χρεία. ἐμοὶ δὲ τὸ πείθειν ἀνθρώπους εἰς τὸν μέλλοντα παρόντος ἐνιαυτόν, τάχα μὴ θεῖος κλῆρος ἐγένετο. τάχα δὲ μόλις πραγμάτων ἀπόμοιος, ἐπετύγχανον. νῦν γὰρ δὴ τὸ πρᾶγμα ἔοικεν ἀξιολογέχθαι μετὰ πολλῶν, ἅτινα σοφῶς ἰῶ τοῦ θεοῦ, καὶ τὸ τἄνεστηθεν αὐτῷ· καὶ ἔχων μετὰ μαθῶν γὰρ ἐλαττόνων, ὡς πρὸς ἐν ἱερῷ περιβόλῳ τῷ κόσμῳ, ζῶον ἄφετον ἀνάμεμον ζῶν ἀνθρώπων καὶ βιβλίῳ καὶ θήρα μεγίζων τὸν βίον. ἵνα γὰρ ὑπαίνιγμα ψυχῆς καὶ σῶμα, τὸ μὴ τὸ δεῖ πονεῖν· τὸ δ', αἰτεῖν τὸν θεόν. μετὰ τοιαύτης δυναμερείας εἰλκυσε τοὺς ἐνι-

αὐτοὺς, τοὺς μὲν χειροθετήσας ἱερωσύνης αἱρέσεως. πρὸς ἃ ἐγὼ παρὰ τοὺς πώποτε ἀφλόγιστους γέγονα. μαρτύρομαι γὰρ ἐπὶ πᾶσι θεὸν οὐ δι' ὑμᾶς ἐγὼ τὰς ἀπορρήτους ἐβάσανον τελετὰς, δι' ἃς ἐμοὶ αὐθρωπίνων περιόδων τε καὶ πανυδῶν, αὐτὴν κατοικίας ἐν πολλοῖς καιροῖς τε καὶ τόποις προσῆλθον θεῷ. ἡ πρεσβεία δὲ γονυπετὴς ἱκέτης γιγνόμενος, θαύματος αὐθιερωσύνης ἠρύμην. αἰδὼς γάρ τις μεγαλειότατος τῆς ἐν φιλοσοφίᾳ σχολῆς, ὑπὲρ ἧς ἅπαντα δεῖν ὠμόν ποιεῖν τε καὶ λέγειν. ἀλλ' ἐπειδὴ ἐμοὶ μὲν ἀνθρώπων ἐκράτουν, τοῦ θεοῦ δὲ ἡττώμην, ὥσπερ ἐμοὶ φάναι, τὸν ἀξιούμενον εἶναι συνέριθον θεοῦ, ἔφερον, ἀλλὰ δυσπειθέστερον τὴν καινοτομίαν τοῦ βίου. βρασμῷ δὲ ἐπιτιθέμενον, ἐλπὶς ἀγαθῶν καὶ φόβος χειρόνων αὐτὸν ἔσχε. καὶ λέγοντος μου τὰ κατὰ τοὺς ἱερεῖς ὅτι μεθέστηκε μοι μανία, καί τις ὢν λέξεως ἔπεσεν, ὡς ἐλαφρὸν ὄντι τὸ πνεῦμα τὸ ἄγον, καὶ ἐλαφρύνει τοὺς μετέχοντας αὐτοῦ. ἐπροσέθηκεν, ὥσπερ ἡμφισβήτησαν ἡμῖν πρὸς θεὸν διάφορες, οὓς λυτέον προχωρήσασι τῇ μεθόδῳ τῇ ἱερατικῇ. ἀλλὰ καὶ αὖτι προσβαλοῦσι χαλεπὸν, οὐκ ἀμελεῖ τὰ Φησὶ φιλόσοφος ἱερωμένος. ἐγὼ μὲν οὖν, οὐ γὰρ ῥᾴδιόν εἰμι χαυνωθῆναι καὶ λαμπρύνεσθαι λογισμοῖς περὶ ἐμαυτοῦ, τὸν ἀτυχίαν ἡγησάμην. ἀλλοῦ γὰρ τὸ φθονοῦν δαίμονος. ἃ δὲ οἱ μάλιστα προσῆκεν ἀρετὴν, ἥτις ἂν τοὺς βασάνους ἐκίνησεν, αἰδοῖ μὴ μᾶλλον δείσασι ὄφλοντα παῤῥησίαν ἄφαντος μυσηρίων θεᾶς. ἡ ταύτῃ τὸν ἀτυχίαν ἐμαντὸν ὑμῖν, εἰς ὃν ἅπαντα μικρὰ ἀθυμῶ. αἰσχρὰ γὰρ ἡ σιγὴ δὲ τὰ δεινὰ πάντα πρᾶγμα. ἡ χρηστὸς πάντων ἀνθρώπων δαίμων ἀρχὴ ἀπολήσεως συμφορᾶς. ἡ πλείστοις ἀφανέσι ἐγκείμαι. ἐκ πάντα χαίρης ἀγαθὸς ἀνδρῶν οἰκτίρω. γυναικὸς ὀλολυτὰ παιδῶν ὀλοφυρμοὶ. ἐμοὶ πλείστα λαλοῦσι αὐτῇ περιτίθεσι. ἧς τὸ καίριον μέρος ἀπολεμόμενον, πίστεως χωρίον ὀνομαζόμενον γίγνεται πᾶσι,

τῶν σαν

τῶν σοὶ τῶν βασίλφον τὸ πέλαι περιτήριον, ἀποδείξασ βασανι
στήριον, τοὺτῶν δαίμοσι φοινίμοισ, οἷς ἑαυτὸν ἄρας προσένεμε
δωμὸν καὶ τράπεζαν παρέθηκεν. ὦ πόσοις αὐτοὺσ πολιτῶν εἰσία
σε δάκρυσι. ποῖοι πυροσκοῦθαι, τίνεσ λακεδαιμόνιοι, τοσοῦτο
τῆσ δικάθης μαστίγων αἵματι τῶν παραυτοῖσ ἐτίμησαν ἀρτεμι-
δρόμῳ ἀκάντων δύθυσ ἐπεμέ. καὶ πανταχόθεν δύθυς ἐβαλλό-
μιν, ἀλιοῦν θέαμα πολιτῶν. νουθετήσασ, οὐκ ἔπεισα. ἐπιτιμήσασ,
ἠρέθισα. ὁ παρὼν καιρὸσ, ἤλεγξεν ἡμῶν τῶν ἀθέμφαν, ὧν μέ-
χρι νῦν ἔρυγε ἀπὸ θεῶν ἀνθρώπων θεόσ. συγχωρουμένων γὰρ ἀεὶ
τιμωρῶν παρασώζεν, παρέχων ὑποψίαν τῇ παρῴδῃ δυνα-
μεωσ. καὶ γοῦν τὸ χαλεπώτατον θεῶν συμβεβηκότων δεῖμοι.
πρὸσ γὰρ τῶν ἐλπίδα θεῶν ἡσυχιόντων μὴ κρίνομαι. οὐδὲ γὰρ πεί-
θω λέγων αὐτοῖσ ὡσ οὐ δύναμαι. ἀλλ᾽ ἄξιοῦμαι πάντα τὰ δίκαια
δύνασθαι. πολίεσιν οὖν αἰσχύνεσθαι καὶ λυπεῖσθαι. πάθοσ δύθυς ἐν
ψυχῇ. καὶ πικρία φρονήσεων. καὶ εἰδωλοποιία πραγμάτων.
ὧν μαιρανὸσ θεὸσ εἰσαμόνων εἰσιπροσβολὰ τὸ μνόμμα δ᾽ ἀνθρονί
κα, πῶν ἐποίησαν ὅσον ἐβάλοντο. ἐκέτι φλοιῶν ἤθισεν δύχαισ πλυ
νυθμίασ ἠθόμιν. ἀλλὰ τὸ μὴ ἁμάρτημα, δύχαισ. ἐμὲ δὲ καὶ περιπ-
νέχθων ἀπαρτυχοῦ θεῶν πραγμάτων, ὀργῆ καὶ λύπη καὶ πάσι
πάθεσι μεριζόμενοσ. καὶ τοι δι᾽ ἀνοῦ τῷ θεῷ συμμένομεν. πλῶτ
τα δὲ ἀνθρώποισ τὰ πρὸσ ἀνθρώπουσ ὑπηρετεῖ. ἐπαίνων ἐν δύχαισ
ἀπροσεξίαν ἡτύχημα καὶ παραπόδασ ἡ πεῖρα, φλοῖσοι τοῦ βίου
μεταβολῆσ οὐ τοῦτο μόνον εἰσ καλὸν ἀπολέλαυκα, ἐξ ἀπροσε
ξίασ δύραν μερος πράγματα, ἀλλ᾽ ἀπενθὴσ τομέχρι πρώην δια
γνόμενοσ, νεμρὸν ἐπεῖδον, οὗ προσαπθανεῖν ἠυχόμην. οὕτω πι-
κρῶσ ἡμᾶσ ἡ πόλισ ἐπιβατηρίοισ ἐξένισεν, ὡσ ἅμα τοῖσ ἀνθρώ-

πρὸς τὰ πράγματα νῦν μὲν οὐκ. νῦν δὲ ἰκανὰ τῷ χωρεῖ· καὶ ῥοῦς ἡ-
κεῖ Φέρων ἀθρόα πολλά· νῦν μὲν εἰσία· νῦν δὲ ἀπαίσια· ἀλλ' ἔπει-
σθή μοι σωθέντες ἀποβαλεῖν τὴν παιδιὰν τὸ φιλάνθρωπον, καὶ, εἰργα-
σμένῳ αὐτὸς τι δεινὸν ἐμαυτόν, οὕτως ἐλωθήσῃ τοῦ πάθους. ἐγω
γὰρ τὰ μὲν ἄλλα ἀῤῥίγω εἰμί· λέγω δὲ σοι εἰδόσι· καὶ πολλὰ δοῦλα
τοῦ λόγου· συνηθείας δὲ οὕτω γινομένων, ὡς ταύτην κρατεῖν τὴν ἀλο
γίαν τοῦ λόγου. οὐκοῦν οὐδὲ τοῖς ἐκ φιλοσοφίας δόγμασι τοῦ πα-
ρόντος πάθους ἐκράτησα· ἀλλ' ἀβρόνικος αὐτὰ πεπόηκα· καὶ
πρὸς τοῖς κοινοῖς συμφορᾶς τὸν νοῦν ἔχειν ἐπαίνησε· καὶ γὰρ θαῤῥεῖ
μοι συμφορὰ παραμυθίαν τὴν συμφορῶν. πρὸς ἑαυτοὺς αὐθέλ-
κουσι· καὶ πάθος εἰκῆ ῥοῦσι· σωθεῖσι πίθεται μὴ μοι τὴν πικρὰν
τὴν παρόντων εὐθήσει, μνήμη τῶν παρελθόντων ἀγαθῶν, ἐξ οἵ-
ων ἆρα, ἐν οἷοις γεγόναμεν. καὶ ζῶ πανήρως ἅμα πάντων ἀφῃρη-
μένος. τὸ μὲν οὖν μέγιστον τῶν κακῶν, ὅ μοι δυσέλπιν εἶναι τὸν
βίον πανί, οὐκ εἰωθὼς ἀπαντυχόντ' ἐν ἱκεσίοις θεοῦ, νῦν προῶγον
οἶδα μαθὼν δύξαμενος. εἶπα τὰ μὲν οἰκία, καίπερ πρωτοῦσαν
ὁρῶ· τὰ δὲ πεδία δυσυχοῦσαν, οἰκεῖν ἀναγκαζόμενα. πᾶσι δὲ ἐν κειμένοις ἐφῶ προσανακλάεσθαι, καὶ τὰ κατὰ τὸν ἕκα-
στον ὀλοφύρεσθαι, ἔλεον αὐτοὺς ἀδύνητον ἐλεῶ. καὶ πρόσεστι τὸ αἰ
σχύνεσθαι, ὅτι πολίτην ἄνδρα χρησόμενον συμφορᾶς καὶ πλατεῖν
τὸν χρησίον δημόσιον, ἀναπήσας σκηνὰς ὑπὲρ μυρίους, ἔσωσεν
ἀναβολαῖς μὴ δυδοὺς ἀποκτεῖναι διὰ χιλίους. μᾶλλον δὲ δυσμέ-
δυσεμὲ γὰρ αὐτὸν ἔχει καθεύδοντα, εἰς αὐτοχείρητον φρούδιον, ἐν
οἷω τοὺς τιτᾶνας δεδέσθαι ποιητῶν πᾶσι φαντάζονται· καὶ ἵνα
μὴ ἀφαιρεθῇ φησὶ πᾶσι μᾶς, ἀφ' ἑσπέρην ταύτην ἡμέραν ἀπρόσ τον
εἶναι τὸν αὐτὸν, εἰσαῦθις αὖ τὸν ἀπορρυμένης τοῖς δεσμοφύλα

ξιν· αὐτὰ πρώτω αὐτοῦ κεκραγότος ἅπαντες ἤκουσαν, ὡς ὠφελι-
μώτερος ἦσαι τῇ χιλίων σατήρων ἀθανάτων ὁ πλιτυδόμος· δι ὃ
ὦ τοὺς προσιόντας αὐτῷ τῇ χωλίων ὠνῇ, φοβῆ παραπλησίως
πάντα τρόπον ἀφίσησιν. οὐ γὰρ οἶμαι ἁγνὸς τοῦ χρηστοῦ· τοῦδε τεθνά-
ναι τὸν αὐτόμολον ἀγγελὸν ἐγὼ ἔστε ἰσχυρός εἰμι πρὸς τὸ τείχεσιν ἐρυμνοῖς
προσβαλεῖν, ἔστε δυμήχανος προσερπύσαι. ἢ δὲ συμφορᾶς ὄξελέ
σθαι τὸν αὐτόν· ἀπαλείπεσι δὲ φασί τινες, οὐδεὶς ἐδένα· οἱ δὲ ὑπηρέται,
φύσει μὲν εἰσὶν οἵ τινες εἰσι· νῦν δὲ πρὸς πρὰ δεῖγμα ζῶσιν αὐθρώ-
πινον· ὃς ὧν τῆς τιὼ ἐκκλησίας ἀτίμων προλαθέζεν· ἢ μὲν οὖν
εἰς ἡμᾶς αὐτὸν, λόγος ἐδείς· ὡς ἐγὼ καὶ, χάριν εἰδείην αὐτῇ, τιὼ
δι' ἀθὴν ἀτιμίαν δεχόμενος μαρτύριον· ἀναμνήσθητε δὲ ὑμεῖς, τίς ὧν
πρὸς ἐμὲ, τὸν ἐμπνέοντα αἰῶνα τὸν ὄξ ἐκείνων χρόνον· ἀπευρυθένες τε
καὶ παλαιγόνους δωριέας εἰς ἀνάρτιον· μέχρι τε μὲν πρὸς αἰ δι' ἀδ-
χαὶ τῶν δημοσίαις ἐνεκολάφθησαν κύρβεσιν, αἵνος ἔκ' ἔχων εἰπεῖν, ὄ
νομα πάσσων· αἰῶν πολίτος φασί, σὺν ἡμῖν ὅσων εἰκάσαι· ἀπθυννοσκο
πεῖ δὲ ὧν τὴν ἡγεμονικὴν ἀπάνιν ἀλάμπον· ἔστε σὺν τιὼ ἐν πολ-
λαμπρότητα πεθαυμακῶς, αἰσχυνέθω τοῖς ἐλείμασιν· αἰγέγραπτο
μέχρι φιέρωσιν, μὴ τιμῆς ἐνεφορήθω, ἢ ἀτιμίας ἐκ ἐδυσά-
μιν· μνὶ δ' οὔτ' αὖ ἀδείην τιμῶμ, οὔτε καταφρονέμ ἀχθομαι.
οὐδέτερον δὲ αὐτῶν ἐπὶ πρὰ τοῦ τριοῦτος εἰσ ἐμὲ δοκῇ πνεσθαι·
αἰγὲ κάτερον εἰσ ἀναφορὰν τοῦ θεοῦ· διόπερ ὁ πάντα γολμῶν ἔγος
ἄνος, ὡς ἀδὲν ἔστε λέων, ἔπι τοῦ πρὸ ἐκείνησεν, ἀχθεὶς ἀφ' ἡμῶν, αὐ-
τῇ διακηρυ-ῆ τῇ θεῷ· ἢ φωνὰς ἀφῆκεν ὧν σωεσώτων ἢ πε-
ριεσώτων λαῶν, ἃσ αὐτίκα, φὶ πρὸς ἁπάντα χρῦ γῆς ἐκκλησί, ἐπι
σολῆς ἀναγνωσκομένης ἀκούσεσθε· τοιοῦτον δὲ φύσις ἀπαιδεύ-
τους ἐπειλημμένη δυνάμεῖ· τῇ ἀσφαλῆ γὰν οὐνὸν ὄξαράσσειν ἐπι

χειρός. ἔστω. δίκαιον θῶ. μεγέθει. τῇ φύσει. ὅσῳ μαιρόν. ἀποκτεί-
νυτον. ὁ δεῖπνον πολεμίων ὄρπινα βάλε. ἡμῖν ἡ ἀπόχθη, μένοισιν
ὧδ' ἢ πάξεσσι, ἐφῆς ἡμᾶς ἔτυξεν ὁ θεός, ἀπαλλάχθαι μὲν τῆς
κοινωνίας τῆν πονηρῶν. ἀνδύσαι δάκοὰς βλασφημοσύνης ἀλε-
γεινῆς. ἀπτενῶμαι δὲ προσευσίας ἀδικουμένων, ἀπελοιμμόνος
τῷ δήμῳ διὰ τῆς μάτιν ἐπιχειρήσεως. ὃ νοῦ μέγεθος ἔχοντος ἰῶ
καὶ πρὸ πείρας ποιῆσαι. νῦν δὲ περιεμένα μὲν ὑμᾶς ἐκ τῆν
πραγμάτων συμφήφους ποιήσασθαι, ὅτι πολιτικὼν ἀρετῶν ἐ-
ρωσιῶν σωφρῆμ, τὸ κλώθειν δεῖ τὰ ἀσύμφορα. ὁ πάλαι χρό
νος ἤνεγκε τοὺς αὐτοὺς ἱερέας τε καὶ μαντεῖς. καὶ γὰρ αἰγύπτιοι
μὴ τὸ ἐβραίων ἔθνος, χρόνῳ συχνὸν ὑπὸ τῆν ἱερέων ἐβασιλεύθη-
σαν. εἰ τέπει δήμοις δοκεῖ τὸ θεῖον ἔργον ἀνθρωπίνως ἐπραγματεύετο, δι-
ῴκησεν ὁ θεὸς τοὺς βίους. καὶ ὁ μὲν, ἱερός. ὁ δὲ, ἡγεμονικὸς ἀπε-
δείχθη. τοὺς μὲν γὰρ, εἰς ὕλην ἐπέστρεψε. τοὺς δὲ, σωφρόσυνην ἑαυ-
τῷ. πεπόηκται δὲ, οἱ μὲν, ἐν τοῖς πράγμασιν. ἡμεῖς δὲ ἐν δυσχερέσι ἐ-
σμεν. τὸ δὲ καλὸν ἀπαιτεῖ πειρᾶσθαι ὁ θεός. πῶς ἐπαινέσω. πῶς
δὲ σωφρονεῖν πειρᾶ, τὰ μεγαλυνόμενα παρὰ τοῦ θεοῦ, ὃς οὐδὲ δι-
οικεῖν ἡμᾶς, ἀλλὰ παραδειλιᾶν ἄξιός. οὐ τί γένοιτ' ἂν ἀθλιώτε-
ρον. προσέτουσι δὲ βάδιζε παρὰ τὸν ἐπιτροπεύοντα τῆν νο-
μῶν δι' πολιτείας. τοῦ θεοῦσι τί δεῖς ἴθι παρὰ τὸν ἱερέα δι' πό
λεως. οὐχ ὡς ἐνταῦθεν ὸν τὸ πάντως ἐπιτυχεῖν. ἀλλ' ὅσ' ἐγὼ προθυ
μήσομαι. ἂν δὲ τι τρέπῃ σε ἡρεμεῖν, τάχα ποτὲ καὶ δυνήσομαι.
ἅμα γὰρ ἀποστρέφεται τὸ ὕλην, καὶ πρὸς θεὸν ἐπιστρέφεται.
θεωρία τέλος ὄντων ἱερουσύνης, μὴ φονοδομένης τὸ ὄνομα. θεωρία δὲ
καὶ πρᾶξις, οὐκ ἀξιοῦσι συμβίνεσθαι. ὁρμὴ μὲν γὰρ, ὁρμὴ πράξεων.
οὐδεμία δὲ ἀπαθὴς. ἀλλὰ δι' μεταβολὴν εἶναι παθῶν τὸν ψυχῶν

τὸν μέλ

τὴν μέλλουσαν ἔσεσθαι δυσχέρειαν θεῷ. μὴ γὰρ ῥᾴδιον καθαροῦ ἐφάπτεσθαι, μὴ οὐθεμιτὸν ᾖ, σχολάσαντες καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ θεός. σχολὴν δὲ τοῖς μετὰ φιλοσοφίας ἱδρῶσιν. οὐκαιτοιγε καὶ ζωῆς ἕνεκα ἐστὶ σπουδαῖον τοῖς πράγμασιν· ἀλλ' ἑαυτὸν εἰσῶσαι μᾶλλον εἰς θάτερον ἄξιον σπουδάσαι, ἀγαμαι τῆς δυνάμεως ἑκάτερα. ἐμὲ δὲ δύναμις οὐκ ἔστι δυσὶ κυρίοις δουλεύειν. εἰσὶ δέ τινες, οἱ μὴ δὲ ἀπὸ τοῦ σώματος βαΐσεως βλάπτοντα, δύνασθαι τὸ αὖ καὶ ἱδρᾶσθαι, καὶ πόλεως προστατεῖν· ἀκτὶς ἡλίου ναῦν ὁμιλοῦσαν βορέου, μεμφόμενος καθαρὰ καὶ ἀμόλυντος. ἐγὼ δὲ τὸν τοῦ σώματος πηγὸν καὶ θαλάττης δέδοσμαι· καὶ εἰ δυνατὸν ἦν ἀγγέλῳ, ὥλεσεν ἢ τριακοντα ἐνιαυτοὺς σωματοπεσόντι, μηδὲν ἀπολαῦσαι τῆς ὕλης κακὸν εἰς πρόσφαγμα, τί δὲ μὴ καταβῆναι τὸν ἥλιον τοῦ θεοῦ. ἀλλ' ἔστι περιουσία δυνάμεως, ὁμιλοῦντα τοῖς χείροσι, μένοντα δὲ τῷ φύσει, καὶ μηδὲν ἁπτόμενον τρόπου παθεῖν ἄθεμιτον. τοῦτο θεοῦ μόνου ἔργον. ἀνθρώπου δὲ τοιαῦτα ἴσως γίνεται δι' ὑλαβουμένου δὲ τῷ φύσει αὐτοῦ τὸ ἀθῆναι, κατὰ τοῦτο ὑμῖν ἐγὼ τὸς ὅρους σωίσομαι. οὐ μὴν γὰρ μείνω μαρτυς, ἐμαυτὸν ἀφαιρήσομαι ὡς ὅταν δέῃ καθεύδοντα, κατιέναι. τοῦτέστι διὰ δὲ τυχούσης ἐπιτροφῆς, ἀγαθύμει μέγα ποιεῖν· οὕτω καὶ ὁ θεὸς πολιτεύεται. τὸ προστεθεικέναι δέδοκται τὸ ἀθάνατον. οὐ μὲν τε θεῖα φύσις αὐέχεται, μὴ τε ὄστις ἑαυτὸν ἀπευθύνῃ πρὸς τὸν θεόν. εἰ γέγραμμα χεῖματτων ἦκται ματτων ἐπιμελὴς, εἰ σωίσεμοι λογισμοὺς δεχομένῳ δὲ καθ' ἡμέραν ἢ κατ' ὄρθρον δυσωδίης, ἔστω ἐν τοῖς ὑμετέροις τοῦ χρόνου φείδομαι, ἀλαζὼν εἰμὶ καὶ οὐκ ἀξιῶ συγγινώσκεσθαι· εἰδὲ ἀμελήσας ἢ ὄλιγοι πρότερον, τῇ κατὰ μοῦν ἐνεργείᾳ συντάξατε τῷ ζωῇ, τί δὲ μὴν εἰ θεῷ ἴσως ὑμᾶς ἀξιῶ. ἀλλ' ἐπεὶ τούτοις ὑμᾶς οὐκ ἀρέ-

σκομεν, ὡς ὄντων ἑτέρων οἱ δυνάμει τῆς τοιαύτης ἀμφοῖν δυνάμεως δεόμενοι, ἐξεστι βαλλόμενοις τῷ λίθῳ τῇ τε πόλει καὶ τοῖς ἐκκλησιάζουσι καὶ μὴ ἐθέλουσι δέχεσθαι τὴν ἱερωσύνην. μήτε δυνηθεὶς γοῦν αὐθρώπους. αἰῶς δὲ ἦ Φιλόσοφος ἐγὼ μὲν δημόσιος, ἦ θεαζόσκοπαισι ἐπιθέμενος, οὐδὲ δυνάσκαλεῖν ἤνοιξα, καὶ οὐδὲν ἧττον ἰῶτε ἦ εἶναι Φιλόσοφος, οὕτως οὐ ἦ ἔρδιὸ δημόσιος εἶναι βούλομαι. ἐχ ἅπαντα ἄπειρα δυνάτων. ἐμὲ συμφερόμενος ἐμαυτῷ, καὶ δι' ἀνθρώπων θεῶν, καταβὰς ἀπὸ θεωρείας, δυνάμεως σωφρονίσας οὐκ ἀρκέσεις πρὸς θεοὺς, πρὸς ἕνα καὶ δύο. καὶ οὐδὲ γοῦτοι ἀπαλαιούς, ἀλλ' εἰσὶν ἐσχατοι, ἢ φύσεως λαχόντες, ἢ ἀγωγῆς δύνυχήσαντες, ὥστε μοῦ τεθαυμακέναι πρὸ σώματος. αἰγὰ καὶ δι' ἀλλ' πραγμάτων ἀπτόμενος. μετὰ δὲ ἐμαυτοῦ ῥαστώνης, χρώμενον αὐ, τῷ πειρᾷ χρήσομαι. καταχωννύμενος δ' ὑπ' ὧν τῶν, ἐμαυτοῦ πεπαιδευμένων εἰμὶ, καὶ τῶν πραγμάτων ζημίαν πρῶ. οὐ γάρ δεῖ, μισοῦντα καλῶς τι πρᾶγμα. αὖ ὃ μὴ πάσῃ τῇ συνάμει δεδομένα πρῶν, ἄθυμος ἐρχέσθαι πρὸς τὴν πρᾶξιν ἧς προσῆκεν ἅπτεσθαι. ὅστις ἦ πρὸς μεγαλοπρέπειαν ἀνοικείως ἔχει, μὴ θέλειν ἐστὶν ὅπως ἂν δὲ σχολάζοντι χρήσαιτο, αὐτὸ ἦ τὸ πᾶν ὁ πᾶς δεῖται δημοσιεύειν τοσαῦτα, πολυχρονιώτατα χρῆσθαι τοῖς ἀπάντων ἀρκέσουσι φρονήσεσιν, ὅς τις ἐπειδὴ πέφυκεν ὅπως καὶ βούλεσθαι, ὁ γοῦτος καὶ χαίρειν εἰδέναι τοῖς ἑλκύουσιν αὐτὸν ἐφ' ἑαυτὸ περιασθενεῖν. ὑποθέσεις δ' αὐτοῦ τῇ φύσει χαίρειν ὄντα. καὶ μέτρον εἰς τὸ καταρθοῦν ἐφόδου ἡφιλία τοῦ πράγματος. δεκαιρετέος οὖν ἄπασιν ὑμῖν ὁ λυσιτελέστερος αὐτός. καὶ αὐθαιρετέος ἡμῶν οἱ μόνοι μόλις σωζόμεθα. τί κεκραγατε. οὐ δεῖ τι μὴ πάντως γένεσθαι, ἄξιον δεῖ μὴ δὲ νῦν γένεσθαι. πολλὰ τῶν δεόντων ὁ χρόνος ἐδιόρθωσατο. ἐχ ἅπαντα πρὸς πρᾶσθείματα γήρᾳ. καὶ τῶν γιγνομένων ἕκαστον, ἀρχὴν ἔχει. καὶ πρὶν γένεσθαι μήπω γιγνόμενον ὦ. ἀξιώτερον δεῖ προτιμᾶσθαι

φλ συμβουλίας τὸ χρήσιμον. ἡμεῖς ἀρχὴν δῶμεν ἑαυτοῖς βελτίονι. αὐθαιρετέος οὖν ἡμῶν, ἢ μεθ' ἡμῶν αἱρετέος. πάντως δὲ αἱρετέος ὁ ἀνὴρ ὅστις αὖ ἦν, πάντως ἐμοῦ τὰ πολιτικὰ μαλιστα φανῆναι σοφώτερος καὶ δυνατώτερος τὰ δύσκολα ταῦτα νικᾶν, ὑπὲρ ὑμῶν διαλέγεσθαι καὶ μετὰ χειρίζεσθαι. οὐκοῦν εἰ μή πω δοκῶ, τοῦτο μὲν, εἰσαῦθις ἀναδώσομεθα. δέξασθε δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ κατὰ μόνας καὶ μετὰ ἀλλήλων βουλεύσασθε. μοὶ δὲ οἷς τὸ συνέδριον μετῆλθε, τὰ ἀνδρώνικου μανίαν ἀκούσατε. Πρὸς τοὺς ἐπισκόπους.

Ἀνδρόνικον μὲν βεβρονικέα τὸν καλῶ πάντα πόλεως μοῖρα καὶ φύσει γραφσάμενα, ἢ αὐξησάμενα τὰ ἀρχὴν φλεγμήσησ αὐτὸν ὠρησάμην, μήτε ἡγεῖσθω τις, μήτε καλείτω χριστιανόμενος ἀλλως ἀλλ' ἀθεώτατος ὢν τοῦ θεοῦ, πάσησ ἐκκλησίας ἀπεληλαθώσθω πανέστιος. οὐδ' ὁτιοῦν μέτεστι πάντα πόλεως ἐχέτω κοινὰ, μετὰ σεισμοῦ. μετὰ ἀκρίδα. μετὰ λιμοῦ. μετὰ πῦρ. μετὰ πόλεμον, ἐπεξελθὼν ἀκριβῶς τοῖς ἐκείνων ἐγκαταλείμμασιν, ἄτοπα κολασθείσης γῆς ἢ χάσματα, πρῶτος εἰς τὴν χώραν εἰσενεγκών, εἶτα δὲ ἐπεῖν, ὅτι καὶ μόνος χρησάμενος ἀδικυλήθραν ⊙ πολυγράβιον ⊙ πεσθείσιον ⊙ ῥινολαβίδα καὶ ὠτάγραν ⊙ χειλοσχόφιον, ὧν οἱ προλαβόντες τὴν πεῖραν τε ⊙ τὴν θέαν ⊙ τῆς πολέμου προαπλόμενοι, πρὸ τοῦ κακοῦ πρὸ σωθέντων ἐμακαρίσθησαν, ἀλλ' ὅτι πρῶτος πρὸ ἡμῶν καὶ μόνος, ἔργῳ ⊙ λόγῳ τὸν χριστὸν ἐβλασφήμησεν. ἔργῳ μὲν ἀφ' ἧς τὴν θύρας τῆς ἐκκλησίας προσεπεπάλυσεν ἑαυτοῦ δικαιώματα. τοῖς μὲν ὑπαυχοῦ πρανομουμένοις, φλασύλα βαπτίσης ἀπηλείων τὴν ἱλαστείαν. ἀναστεμμένῃ τοῖς ἱερῦσι τὸ θεῖ, τῶν τε, καὶ Φαλαρισὸ ἀνδραγαθήματος, καὶ Κεφρῆν ὁ αἰγυπτίου, καὶ Σμαραχρεμβαβυλώνιος ὠλυνσεν ὁ πέμψας εἰσ ἱερουσαλήμ

τοὺς ὀνῆ δυοῦντας ἐξελιάκῃ τῷ θεῷ, ἐλεύσεσθαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ μοχλεύειν φησὶ τὸν δεύτερον σαυρὸν τοῦ θεοῦ. ὧν γὰρ ὁμοδίσμων τοῦ χριστοῦ, τὸ λοίδορον ἐκεῖνο βιβλίον ἀπὸ φλιᾶς θύρας ἐκρέμματο· καὶ τοῦτο ἐπειδὴν ἥλιος καὶ αὐτὸ γνῶσιν ἄνθρωποι· οὐτε βείου κλαυθμοῦ φλ πολιτείας ἐπιτροπεύοντος, ἀφοῦ πλάτος ὧν τιὼ ἰουδαίων ἡγεμονίαν ἐσάλη. ἀλλὰ φλ δυσεβοῦς Θεοδοσίου γλυφὰς τὸ σπῆπ ρα ῥωμαίων ἐχούσης, ἀφῆς, ἔλαθεν Ανδρόνικος ἑαυτῷ μνησένους ἀρχὴν, ὑπὸ τῷ Γιλαύτου φρονήματι. γέλως ἰῶ τοῖς παρεδοῦσι τῷ ἑτερόδοξον τὰ γράμματα. καθάπερ ἰουδαίοις τὰ παραγεγραμμένα σαυρῶτο χριστοῦ. μάτοιγε ἑτοῖ γράμμα τοῦ σαυρᾶ, γεγονὸς ἀπὸ γνώμης οὐκ δυσεβοῦς, σεμνόμιῶ ἐπὶ λέξεως, θεοῦ βασιλεὺς ὁ χριστὸς ἐκηρύττετο. ἐν ταύθα δὲ ἡ λῶπα τῇ γνώμη σωέβαινε. τὸ δὲ μετὰ ταῦτα τῷ πρώτου ἐσηλιαζομένων βαρύτερα· ἐπειδὴ γὰρ ἰῶ τινα κατέχρου πρόφασιν δύραμένος, ἐχρᾶτο ἰῶ αὐτοῖς, ὅτι γάμους ὁ μὴ ἑαυτοῦ δάζει, ὁ δὲ ἐκώλυεν, ἐκείνοις αὐτὸν τοῖς ἀποζοπαίοις ἰολασηείοις ἠκίζετο, ἃ μὴ παραδοθείη τῇ διαδοχῇ τοῦ χρόνου. μετοῦτου ἢ ὥσπερ ἤρξατο, παύσαιτο καὶ γένοιτο τοῖς μεθημᾶσ ἄλιον ταῦτα φλ ἡγεμονίας ἀνδρονίκου σωθήματα. ἐπειδὴ οὖν αὐτὸν δύχρηστος, ἀπ ἀδίκων, ἀλλὰ τυχῶν ἐπαύτοῖς κατετείνετο, καὶ τοῦτο τὸ φλ μεσημβρίας ἑδρᾶτο σταθερώτατον, ἰμὺπὸ μόνοις μάρτυσι τοῖς δημίοις ἀπόλοιτο, ὃ τιὼ ἐκπλησσαν ἐνωγμομένῳ αὐτῷ συμβαθῆ, κατ᾽ ἄλλο μὴν οὐδέν, ὅτι δὲ μαθόντες, δύθυς ὡς εἶχομεν ἔξεδράμομεν, ἐφ᾽ ὧ παραλαβεῖν καὶ σωθυνέγκαι τιὼ συμφορὰν, λυπᾶ πρὸς τιὼ ἀκολῶ, ἔτις ἐπίσης ὧν ἐλεῆσαι τε ὁλμήσειν, ἄνθρωπον ἀπηχθημένον αὐτῷ. καὶ πολλὰ καὶ παράλογα νεανιευσάμενος,

σεμένος, τοῦ θρασυτάτου τῶν ὑπηρετῶν θανάτου αὐτὸν ἐρεθίζοντος, ὦ χρῆται πρὸς ταῖς δημοσίαις συμφοραῖς ὀργάνῳ, πέρας ἐπέθηκε τῇ μανίᾳ τῶν ἀθεωτάτων φωνῶν εἰπών, ὅτι μαστίγων ὠνήσεται ἐκκλησίαν ἥλωκε. καὶ οὐδεὶς αὖ ἐξεμέσειε τὸν ἀνδρώνικον χεῖρα, οὐδ' αὖ ἔτις γε πόδα κρατήσειεν αὐτοῦ τοῦ χρυσοῦ. ταύτῃ ἀσφαλὴς τῷ σώματι, πρὸς ἀνεφθέγξατο τῇ φωνῇ. μεθ' ἣν οὐκέτινου θεητέος ὁ ἀνθρωπος. ἀλλ' ὡς πρὸς μέλος ἀνίατος ἔχει ἀπόκρισις ἡμῶν, ἵνα μὴ τῆς κοινωνίας καὶ τὸ ὑγιαῖνον συμφθείρῃ. ὁ γὰρ μολυσμὸς, διαδύσιμος γίνεται. καὶ ὁ θίγων ἐναγοῦς, ἀπολαύει πρόσχρησις. δεῖ δὲ εἶναι καὶ σώματι καθαροὺς τὰς θεῶν. ὧν τούτοις, ἃ πολεμίοις ἐκκλησία, τάδε πρὸς τοὺς ἀσεβοῦντας ἑαυτῆς ἀδελφὰς διατέτακται. ἀνδρόνικος τοῖς αὐτοῦ. θανάτῳ καὶ τοῖς αὐτοῦ, μηδὲν ἀνοσιωθεὶς τέμενος τοῦ θεοῦ. ἄσυλος αὐτοῖς ἱερὸς ἀποκεκλείσθω καὶ σηκὸς καὶ περίβολος. οὐκ ἔστι δὲ διαβόλῳ μέρος ἐν παραδείσῳ. ὃς καὶ λαθὼν διαδύς, ἐξελαύνεται. παραμὴ μὲν οὖν καὶ ἰδιώτῃ παντὶ καὶ ἄρχοντι, μήτε ὁμορόφιον αὐτῷ, μήτε ὁμοτράπεζον γίνεσθαι. ἱερεῦσι δὲ διαφέρουσιν, οἳ μήτε ζῶντες αὐτοὺς προσέρχονται. μήτε τελευτήσαντας, συμπροσέμφορσιν. εἰ δέ τις ὡς μικροψυχῶν ἀποσκυβαλίσει τὴν ἐκκλησίαν, καὶ δέξεται γοῦν ἀπηρυκτους αὐτῆς, ὡς οὐκ ἀνάγκη τῇ πένῃ τι πείθεσθαι, ἵστω χάσας τὴν ἐκκλησίαν. ὧν μίαν ὁ χρῖσσος εἶναι βούλεται. ὁ δὲ γοῦν τος, εἴτε λυτήσης ὄζιν, εἴτε πρεσβύτερος, εἴτε ὠνίσκωος, παρῆμιν ἐν ἀνδρονίκου μοίρᾳ τεταξεται. ἃ δ' ἐμβαλοῦμαι αὐτῷ δεξιᾷ, οὔτε ἀπὸ σῆς αὐτῆς πρεσβύτερος μεθα. πολλοῦ δὲ δέησόμαι κοινωνῆσαι, τῆς ἀπορρήτου τελετῆς, τοῖς ἐθελήσασιν ἔχειν μερίδα μετὰ ἀνδρονίκου καὶ θανάτου.

ῷ Δέδωκα τῶ ἐπιστολιῶι καὶ φιλόσοφός ὄστι τῶ ψυχῆς αὐτῆς ῥήτωρ τῶ τέχνι· ἕως μὲν Αννσίος τε ἐπορῆμ, ἐν τῆ πόλισ ἦν, ἔτι παρ' ἡμῖν τὴν ἐργάζετο· ἐπεὶ δ' ὁ μετὰ σὲ χρόνος τοῖς πολεμίοις ἡμᾶς ἀποδόμενος, δικῶν εἰρήνιν ἐποίησεν, ἔγνω καὶ αὐτὸς εἰς ἑτέραν ἀγορὰν, ὅπου πλῶτ' ἀώνιος τὸ ῥητόρων ἀγώνιμον, τὸν ῥήτορα γνώσιμον ποιῆ· μνήσευσον αὐτῆς φιλίαν αὐθρὸς, λαχόντος ἀρχειν ἐθνῶν. ναὶ μὰ τὸν φίλιον τὸν ἐμὸν Γεῆσον, ὃν κἀτήσεις τῶ χάριν, ἔστε τοί σοι χάριν ὅταν ἐπανέλθιν μετὰ τῶ πεῖραν.

Αὐξεντίῳ.

ᾶ Νῆ τὼ μαίσε φιλίας ἀδικουμένης, καὶ θεᾶς καὶ θείων ἀνδρῶν δικαζόντων, ἀκούσας ἀνήσω. τίς γὰρ παρενθήκησι γέγνεται πρὸς τὸν ἀδελφὸν δυσμενείας· ἐπεὶ δὲ γὰρ ἐκεῖνος, οὐδ' ἐμοὶ δοκῶ, ἐπλιτδύεσε κατὰ σαββατίου τῆς μαλῆτης φαῶ, Σὺ δὲ αὐτὸν λέγων οὐκ ἐπειθόν, ἔτρεφας ἐπ' ἐμὲ τῶ ὀργήν. καὶ ἐποίησα κακὸν ὅσον ἠδυνάμην. καὶ νῦ, τότε μὲν ἔζην, ἐδεξάμην τῶ πρόκλησιν φιλαφορᾶς· νυνὶ δὲ οὔτε ἔζεσιν, οὔτε βούλομαι· ἡ, τε μὲν ἡλικία καλῶς ποιοῦσα μαράνῃ μοι τὸ φιλότιμον· καὶ ἱεροῖς φασι νόμοις ἀλύουσιν. ἅμα δὲ ὑπομιμνήσκομαι μὴ ἰδίων ξόφων καὶ πονηρείας. καὶ φιλονικιῶν διαζιβῆς, ἃ χὴ νομίσαι τὴν σαββατίαν δικῶν ἰσχυρότερα. ἄρχου δὲ φιλίας ἀγαθοῦ πράγματος· καὶ χαίρε πορ' ἐμοῦ ζημίαν ἡγουμένου τὸν χρόνον ὃν ἐσώθησαν, ὡς οἷς καὶ τότε δικινόμερος. ἀλλ' ἔνεικα ἀρτέρω, ὡς οἶδ' τε· τοιοῦτόν ὄστι τὸ δικαίως πεῖσθαι κακόν.

Γυλαμένῃ.

ᾶ Ἀπιδὰ μεγάλην τὴν αἰγυπτίων ἀχοίαν ὑπερβαλλόντως σεμνὴν, αἰγοίαν αὐτὴν εἶναι μόνην σεμνήν, Ἀστέιος ὁ τὰ χυγρὰ φθόν-

ἰσῶν,

ἐδόκει, ἡνίκα σε παρῆμεν ὁ πυνίκα με πρὸ τῆς μεγάλων ἀρχείων
ἔδει καθιδρύσθαι. τοῦτο ὑπερχόμενον ἄξιον, ἀπολείπειν αὐτὴν δώρον.
οὐ γὰρ ἴσον πρὸς τὸν θρανίτην χιόνα παραβαλλόμενον, τοιαῦτα χω
ρίζειν. νῦν οὖν ἐκπέμπω. τότε γὰρ οὐλιαδέλιτον. σὺ δὲ δώσεις
αὐτῷ, μετὰ τὴν ἀπολοῖσαν, ἧς αὐτὸς ἐστι μάρτυς αὐτὸν ὑπομνήσῃς
τῆς πατρῴων. καὶ πρόσχαρ, ἵνα δοῦς αὐτὸν τὸ ἄστος. ἔστιν ὁ
θεὸς ἡμέρας πολλάκις. καὶ πρὸς ἱκετηρίας ἦσαν οἱ αὐθρωποι
πρινεῖς οἱ πολέους. τὸ γὰρ ἔδαφος ἐμαραίνετο. ἐν ᾧ μοίσας ἐγὼ
τὸν θάλαττον τὴν γῆς ἀσφαλέστερον καὶ τὸ πέλαγος, κατατεί
νων δρόμον τῶν λιμένα, μηδενὶ λόγον δοὺς, ὅτι μὴ τῆς μακρᾶς
τῆς φωτίου, ἣ τοῦτον τὸν ῥάθυμον ἐμαραίνετο, ἐν τῇ χειρὶ σημήνας,
ὅτι οἰχόμην. ὁ δὲ, αὐρηλιανὸν φίλον ἄνδρα, ὑπὸ τὸν ἀφεὶς
ἀπροσωπόδωτον, ἀπολελοίκειται περὶ τῆς αὐτῶν, πρὸς τὸν ἑταῖρον
ἀστεῖον. τότε μὲν οὕτως ἐγένετο. εἰ δὲ μετὰ τὸν ἐμὸν ἐκεῖθεν ἀ
ποδημίαν, πρῖτον γοῦν σόλον ἦναυσ εἰς τὰ τῶν θρανίτης χωρία
στέλλεται, ἀλλὰ νῦν πρῶτον ὑπέμου στέλλεται. μὴν οὖν ὅτε τὸ πρῶ
τον ἔξεσιν, ἀποδίδωμι δικαίου τὸ χρέος. χαρισαίμοι τὸν ἄνθρωπον δέ
δυρων. τὸ γὰρ ὄνομα μὲν δὴ καὶ τὸ ἐπιτήδευμα, φθαίνω δηλώσασ. ἀλλὰ
δεῖ πολέων προσθεῖναι συνωείσματα. γένοιτο γὰρ αὖτισ, ὁ μώνυμος
καὶ ὁμότιχος. χαλεπῶς δὲ ἅπαντα τοῦτο συγκυρεῖ. αἰὰ γέ
νοιτο γὰρ ἐν τῷ χρόνῳ, σύρος τὸ γένος. μέλας τὸ χρῶμα. τὸ πρόσω
πον ἰσχνός. τὸ μέγεθος μέτριος. οἰκεῖ παρὰ τὸν βασιλικὸν οἶκον
οὐ τὸν δημόσιον. αἰὰ τὸν κατόπιν αὐτῆς, ἥτις Ἀβλαβία μὲν πρό
τερον. νῦν δὲ Πλακεντίας δέσι δὲ τῶν βασιλέων ἀδελφῆς. εἰ δὲ μετὸν
κησε, γνόμενον γὰρ, σὺ δὲ, ἀλλὰ Μάρκον ζητήσεις φανερὸν τὸν αὐ
θρωπον, τὸν ἐν δὲ ὑπάρχοντα τάξεως. οὗτος ὁ τότε δὲ συμμορίας

ἄρχων τ̃ τω χυγραφων φιλὸν ἀστέιον ἐχουσης. δυρήσεισ οὖν διὰ
Μάρκου τὴν συμμοιραν. ἣς οὐκ ἰῶ ἀστέιος ἔχαρης. ἀλλ̃ εν αὐτοῖσ
ζίτος. ἢ τέταρτος. νυὶ δὲ καὶ, πρῶτος αὖ εἰμι. τούτω δώσεις τὴν
παχεῖαν ταύτην δάπιδα. καὶ πρὸσ αὖ ἐμὲ ἐρεῖς, ἅπερ ἡμεῖσ περὶ
τ̃ χρόνου πρὸσ σέ. εἰσὶ βούλῃ, καὶ τὴν ἐπισολὴν αὐτὴν ἀναγνω-
σεις. σχολὴν γὰρ ἡμῖν ὁ πόλεμος οὐ δίδωσι, τ̃ καὶ πρὸσ ἐκεῖνον ἐπι
στεῖλαι. εἶναι δὲ δικαίουσ, οὐδὲν ἴσως κωλύῃ. μήποτε τοσοῦτον
διωκηθείη τὰ ὅπλα. Τῷ ἡγεμόνι.

μ Ἰαθὶς ἀρετῆσ ἔπαινος. οὐ εἰσ φέρομαι Μαρκελλίνῳ τῷ
λαμπροτάτῳ. νῦν ὅτε πέπαυται τῆ ἀρχῆσ. νῦν ὅτε σχολαίῃ κο-
λακείας ἀπέσησι ὑπόνοια. ὅστις πρὸ λαβὼν πολεμοῦντασ τὴν
ἔξωθεν μὴ, ὑπὸ πολλοὺσ ἢ μανίασ βαρβαρικῆσ, ἐνδοθεν ἢ ὑπὸ σρα
πωτικῆσ ἀτυξίασ καὶ φιλῶν τ̃ ἀρχῶν πολεονεξίασ, ὥσπερ θεὸσ
ἐπιφανεὶσ, μάχῃ μὲν μιᾷ τοὺσ πολεμίουσ, ἐπιμελείᾳ δὲ καθημε
ριν ῆ τοὺσ ὑπηκόουσ σωφρονεσέρουσ ἐποίησε. ἢ πάρεσι δύασιν ἐπὶ μὲ
φοῖν τ̃ λαμῶν, εἰρήνην τοῖσ πολεσιν. ὑπερεῖδε μὲν ὧν, ἃ δικαίων εἶ
ναι νόμιμα πεποίηκεν ὀθεόσ. οὐκ ἐπεβούλευσε πολούτῳ. πε-
νίαν οὐ χύβρισε. τὸ πρὸσ θεὸν δυσεβὲσ. τὸ πρὸσ πλησίον δρώμενον, δί
καιοσ. τὸ πρὸσ δρομένουσ φιλανθρωπόσ. διὰ τοῦτο φιλόσοφοσ ἱερὸσ
ἐπαινῶν αὐτὸν, ἢ κ αἰσχύνεται. πάρεσι μηδεὶσ ὕβρεσ τὸ μαρτυρίαν
χάριτι δεδικασμένην. πάρεσι μὲν οὖν ὑμῖν, καὶ τὸ δικαιοῦν οὐ
βουλόμεθα. ἢ κοινὴν καθέκαστα πολεμίων ἔκασσ, αὐτεισενέγ
καμεν αὖ, αὐτὰρ τὸν δυνατὸν, εἰμὴ τὸν δίκαιον ἔρανον. ὅτι λόγοσ
ἔρευ πᾶσι πλούτοσ κ ἅπασι δοῖ. πάντωσ αὖ ἐγὼ τότε τὸ κοινοῦ
προνοήσασα. ἐπεὶ ἢ τυχάνω ὢν ὑπερόριοσ, ἐν γράμμασιν αὐτοῦ
τὴν μάρτυρίαν κατατιθέμεθα. ἢ κ ἐνοχληθείησ. αἰ ἐνοχλήσαιεν.

τῷ

χ Ρῆθαι δὲ τοῖς ἡμῶν δυνατῶν φιλίαις· οὐ καταιχεῖσθαι.

Τῷ αὐτῷ.

μ Ἡ αἰτεῖ μεγάλα. ἵνα μὴ δυοῖν θατέρου, ἢ τυχεῖν μὴ λυπῆσθε, ἢ μὴ τυχόντων λυπῆ.

Τῷ ἀδελφῷ.

ν Μῶν τοῦ Διονυσίου ἀπέστειλα. ἵνα ἡμῶν βιβλίων, ἃ μὴ ἦσαν εὐληφώς· τὰ δὲ πεληφώς. Θεοφίλῳ.

π Εὖσίν τινα πυθέσθαι σου προαιρόμενος, ὑπὲρ οὗ πεύσομαι, προαφηγήσασθαι βούλομαι. Ἀλέξανδρος ἀπὸ βουλῆς κυρηναῖος. ἔτι μεμαθηκὼν εἰς μοναδικὸν βίον ἐτέλεσε. τῇ δὲ ἡλικίᾳ συμπροϊούσης τῇ μοναδικῇ κατὰ τὸν βίον ἐνστάσεως, ἠξιώθη μὲν ἐκκλησιαστικῆς διακονίας. ἠξιώθη δὲ τοῦ, πρεσβυτερεῖναι. κατὰ δέ τινα χρείαν ὧν στρατοπέδου γενόμενος, καὶ Ἰωάννην τὸν μακρίτην συσκευὴν, τιμαλφῶν τε καὶ ῥημῶν ἡ μνήμη τοῦ τελευτήσαντος, ὅτι πάσαις δυσμενέσι τῷ βίῳ τούτῳ συναπτίθεται, τούτου συσκευὴν, πρὶν μὲν τελευτῆσαι τοὺς εἰκλησιάσας, ὑπὸ τῶν ἐκείνου χειρῶν ἐπίσκοπος ἀνεδείχθη τῆς βιθυνῶν βασιν. πόλεως. συμβάσης δὲ τῆς διαφορᾶς, διέμενε τῇ χειροτονήσαντι φίλος. ἡνίκα δὲ τῶν ἐκείνου τελευτῶν. ἐπεὶ δὲ ἡ συνοδικὴ συνάθροισις κατέσχεν, χρόνον μέν τινα συνέμενεν ἡ στάσις. τὴν δὲ αὖ διηνεκῆ εἶδεν, μᾶλλον δὲ αὐτὸς διώκησε τὰ περὶ τὰς θυμομαχίας. ἐπειτὴν βιβλίον αὐτῷ συνέγραψε τοῦτον, ὃ πρὸς τὸν μακάριον ἐμοὶ δοκεῖν Ἀθηναῖον ἐγράφης, ἐν ἀπορίᾳ αὐτὸν τῇ καταδοχῇ τῶν αὐξόντων. τὰ μὲν δὴ μέχρι τούτου, Ἀλεξάνδρου πρὸς τοὺς συναπτέντας κοινά. ἴδιον δέ, ἃ μετὰ ταῦτα, ὅτι μὲν ἔτος ἤδη ἓξ τὸν ἀσκητὴν, μετὰ τὴν ἀμνηστίαν τὰς διαφορὰς. ὃ

ἢ, ἵνα ἐλάσῃσι τὴν δύθ' ἱππείας, ἢ συλλαχούσης αὐτὸν καθέδρας ἐλαβεν. μένῃ ἢ πᾶν ἦμαρ, ὡς πᾶ μηδὲν αὐτῷ διαφέρου, αἰεὶ καὶ τισὶ ὡς ἰδίως τι προσφέρηται· ἐγὼ μὲν οὖν ὅτε πρόρρωθεν ἐν ἐξαφήνῃ τοῖς νόμοις τοῖς ἱεροῖς, ὅ τε ἡδὺ μοι καθήκῃ πολλὰ μεμαθηκέναι πέρισιν ἄνω γιγνόμενον τῶν παλαιῶν· καὶ δὴ μὴ γέροντας ἐνίους, οὐ δ' αὐτοὺς μόνον σαφῶς εἰδέναι προσποιουμένους, ἀποδειλιάκοτας δὲ μὴ λαθεῖν προστιναλιανόνα φιλονεικίας προσκόπτοντες, ἢ διὰ τοῦτο ἀνταπαιτοῦσιν ἀπηνέστερον αὐτῷ προσενηνεγμένος, ἢ ὑπὲρ ἀσαφοῦς ὑπονοίας ἀτιμίαν σαφῆ τῷ ξένῳ κατασκευάσαντος, οἱ μὲν ἢ κοινῇ στέγῃ ἠνέχοντο, οὔτε ἐμιμησάμην, οὔτε ἐμιμησάμην αὐτούς. οἷα δὴ οὖν ὅσῳ ἐποίησαν περὶ σφᾶς μισοπάτριδες ἐκκλησίᾳ μόνον, οὐκ ἐδεξάμην αὐτόν. δὲ ζαπέζης ἱερᾶς ἐκοινώνησαν οἱλοιοῦν ἴσα ἢ τοῖς αὐαιτίοις ἐτίμησαν. ὅς τις ὁ ζόος ἐστὶν ἐν τῷ ἐπιχωλείων ὁ νόμος· ὅταν τις αὐτῶν ἐφέστιος ἡμῖν γένῃ, πάντα πάντες ἱερὰ καὶ ὅσια τιμὴν ἔχοντος ἀξιοῦμεθα, φλυαρεῖν ἡδύμενοι ζητοῦσι δυσχεραίνοντες, ὅτι τὰ μηδαμᾶ τῆς πλεωσιατραβαίνομεν δίκαια. καὶ τοιαῦτα τοὺς ἀπάντων φρονιστὰς καταμανθάνομεν φέρω. ἐμὸς ὑπὲρ ἁπάντων ἀχολῆμεν χολῆς. αὖ ἐν καλῶ μοι εἰσεῖναι πρὸς θεῶν, πλεονεκτεῖν μὲν πόνους. μὲν ἐκτεῖν ἢ τιμῶν. μὴ γὰρ Ἀλέξανδρον ἢ τοῦτον, ὅταν μὲν εἰς ἐκκλησίαν προΐῃ, βουλοίμην μὲν ἄν, μηδαμόθεν ἁγορᾶς ἰδεῖν. συμβαὶ δὲ ἰδεῖν, ἑτέρωσε τρέπω τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ δύθις ἐπαμῦναι κατὰ τῆσπερᾶς ἐρύθημα. ὑπερβαίνει δὲ τὸν οἰκείαν αὐλίν, καὶ γυόμενον ὁμοροφίον, ἅπασι τοῖσι εἰλόσι τιμῶ· τί δήποτ' ἂν σύμφωνός εἰμι πρὸς ἐμαυτὸν ἰδίᾳ δημοσίᾳ. ἐν οὐδετέρῳ τῷ καιρῷ δεδομένα ποιῶν. αἰὰ τὸ μὲν, εἶκω τῷ νόμῳ· τὸ δὲ, τῇ φύ-

σει

σει χαλείζομαι, ῥᾳθυμίᾳ πρὸς τὸ Φιλαύτου. καίτοι καὶ ἀπιθανόμην τῇ φύσιν, εἴπερ σαφέσ ἠπιστάμην ὑπὲρ τοῦ νόμου. αὐτὸ δὴ τοῦτο τὸ ἐρώτημα, πρὸς ὃ ἀφ' ἑτέρων αὐθεντίαν φιλοσοφικῆς διαδοχῆς ἀναμελέτητον ἀπλῶς καὶ σαφῶς καὶ ἄπερ πεπαίδευμαι. Ἀλέξανδρον ἐπίσκοπον χεῖρα μίζαι μή.

Τῷ αὐτῷ.

Ἐγὼ καὶ βούλομαι καὶ ἀναγκαῖα μοιρεία, μόνον ἡγεῖσθαι, πᾶν ὅτι ἂν ἐκεῖνος ὁ θρόνος θεσπίσῃ· διὰ τοῦτο καὶ πένθιμον ἀσχολίαν περιστησάμενος, καὶ νοσοκομοῦμαι ἔτι τὸ σῶμα πρὸς τοὺς πόνους ἐκβιασάμενος, καὶ διοδεύσας τὴν ὕποπτον, ὡς ἂν μὴ ποπτον, ἵν' ὑπετείχισεν ὅλα πολέμια, γίγνεται κατὰ πολλὰ βίσκαυτε καὶ ὕβρεως. ἰῶμαι δὲ αὖ τοῦτο πεντα πόλεως· καὶ φιλοψυχρᾶς λιβύης αὐτὰ τὰ μεθόρια· ἐν οἷς τὸν, πεθῆμον ἐκπλησίασα· καὶ γραμματα, τὰ μὲν, ἀναγνούς, τὰ δὲ, ἀποδούς, τὰ μὲν γὰρ ἰῶ πρὸς αὐτούς, τὰ δὲ, περὶ αὐτῶν πρὸς ἐμέ, καὶ λόγοις διεξελθὼν ἐπιτηδείους εἰς ἀρχιερωσύνην εἰσ τὸ καὶ πεῖσαι, καὶ εἰ προχωροίη βιάσασθαι προθέσθαι τῇ περὶ ἐπισκόπου σκέψιν, οὐκ ἐξενίκησα τὸν δῆμον τῇ περὶ τὸν δίκαιότατον Παῦλον ἀσυνθησίαν. ἀξιῶ πίστεως παρὰ πατρός. οὐκ ἰῶ μοι βουλομένῳ μᾶλλον διαβαλλόμενα. πολλὰ τιμῶν τί με τὸν δῆμον προσέοφα. τοὺς φανερωτάτους αὐτῶν, εἴπερ αὐέκραγμεῖζον, εἴπερ δύρωμενον πρωΐδε καὶ ἐπαναβὰς αὐτὴν, καὶ προήγορος ἠξίωσεν εἶναι καὶ λόγον ἀπέτεινεν, ὡς ὠνίους ὡς σωματοτας, ὑπηρετῶν χερσὶ πεῖρα δύδυσ, ἐκκυλιόμην δὲ ἐκπλησίασα ὠθουμένους, προσέτεξα. συγχυθέντα δὲ αὖθις, καὶ πολλαχοῦ ἀναλαβὼν τε καὶ καταστήσας τὸν δῆμον, διὰ πάσης ἦλθον ἐν λόγοις ὁδοῦ,

τὸν ἀρχιβατιλιὸν ἐπεῖμον θρόνον ἀποστομυόντων, καὶ πείθων
ὅπλα φλ εἰς ὑμᾶς ἀθετήσεως ἢ τιμῆς, ὅθεν ἀθετεῖται δὲ τιμᾶ
του. εἰ δέ, δύφημῳ τὴ φωνῇ τὸ μακάριον ὄνομα φλ σῆς θεοσεβείας
ἐπικαλέσαντο. ἢ ποσμῆς, ἱκέλδυνον ὡς πρὸς πειρόντα τὰς ἐκ
βοήσεις ἐ τὰς ὁλοφύρσεις ποιούμενον. τὸ μὴ οὖν τῷ ἀνδρῶν, εἰ
καὶ πέρα προσδοκίας, ἀλλ' ἐλαττον ἰῶ· καὶ δὲ γυναικῶν, πρᾶγμα
δυσμετα χείριστον. χεῖρας αἴρουσαι· βρέφη προτείνουσαι· καὶ μυ
ουσαι γοὺς ὀφθαλμούς, ἵμαμὴ εἰς ἔρημον τὸ συνέδριος προσέγον
τὸν θρόνον ἐναπενίσειεν, μιμρὸν ἐδέησαν τοὺς τὰ ναυτία πολιτδυο
μένους ἡμᾶς, εἰς πάθος περαπλήσιον ἐκ καλέσαθαι. ὅπερ ἵμα
μὴ πάθω, φοβηθεὶς, ἠθανόμην τῷ ἀγόμενος, ἔλυσα τὴν ἐκκλη
σίαν. ἐ εἰς πεπάρτιον ἦκεν ἐπήγγελλα ἐ πρασάμενος τὰς πελαμ
ναιοπάτας ἀρὰς, εἴπερ ἐμμίαθως, εἴπερ κῆ χρείαν, ἢ χρείαν ἦ ὅλως,
ἐδίατί δι ἀφέρον αὐτῷ φθέγξαιτο τῷ ἡλίον των εἰς τὴν φλέκ
λησίας περαιοήν. ἡμεν ἡκυρία. καὶ ὁδῆμῳ πειρῶ, πάλιν ἐν
στάσης καὶ ἐναγώνιος, ὃς οὐδὲ περιέμφερ πεῦσιν. ἀλλδυθὺς ἰῶ ἅ
παντα λυκεῶν φωνὴ ἀμμιγὴς, ὑπὸ τὸ λίαν ἐνηχεῖν τοῖς ἀ
κοαῖς, ἀδιάκριτος. καπισιαζόντων δὲ τῷ ἱερουργίων, εἰς
θρῆνον αὐτοῖς ἀπετελδύτησεν ἡ βοή. καὶ ἰῶ ἄλλουσμα σκυθρωπὸν.
ἀνδρῶν οἰμωγαί. γυναικῶν ὀλολυγαί. παίδων ὀλοφυρμοί. ὁ μὲν,
ἔφη πατέρα ποθεῖν. ὁ δέ, ἀδελφόν. οὕτως ἐμεῖζεν τοῖς ἡλικί
αις τὸ φλ συγγενείας ὀνόματα. ἐμοῦ δέ τι μεταξὺ λέγφ ἐπιχει
ροῦντος, ἀνασείκνυται γραμμάτιον ἐκ μέσου τὸ συνέδριος. καὶ
ἐνδύχεται τοῦτο εἰς ἰωνὸν αὐτῷ πῶσιν ἀνασπωσθῆναι. τὸ δέ, ἰῶ ἐνορ
κισμὸς πρὸς ἐμὲ παύσασθαι συνιέας τὸ συνέδριος ἀποπειρώμε
νον. καὶ ἀναθέσθαι τὸ σκέμμα, μέχρι σ ἂν αὐτοῖς δῆ γνῶ πρὸς

τὴν

τὴν μακαριωτάτην συνεφαλὴν ὑπὲρ τούτου ψηφίσματι τιμᾶν καὶ πρεσβυτήν· μᾶλλον δ' ἐμοῦ καταδέονται πείθεσθαι, συνωμοσίαν ἐν γράμμασιν ἀπὲρ ἐδιδάχθην διδάσκοντα· ἐλέγετο τοίνυν καὶ ἐν συνεδρίῳ παρὰ τὸ πρεσβυτέρων, καὶ δημοσίᾳ παρὰ τοῦ πλήθους, καὶ τὸ γραμματεῖον αὐτὴ ταῦτα καθέκαστον διεξῆλθε, πάτριον εἶναι ⸫ ἀποσολιμὸν, ἐρυθεῖτιδας εἶναι καὶ ταύτας τῆς ἐκκλησίας. ἀποστασιάσουσι δ' αὐτὰς πρὸς ὠρίωνα τὸν μαιάριον, πορρωτέρω τε ὄντα πρεσβυτῶν, ⸫ αἰτίαν ἔχοντα, πραότατον εἶναι. τοῦτο δὴ καὶ λοιδόρημα γέγονεν ὑπὸ τῶν ἀξιούντων ἱερωσύνῃ προσάπτειν εἶναι τοὺς ἀνθρώπους καὶ πολυπράγμονα. ⸫ ἐπειδὴ παρέτεινε ζῶν, οὐκ ἀνασχέσθης περιμεῖναι τὸ δικαίου τῆς τελευτῆς. ἀλλὰ προβαλέσθαι τὸν μαιάριον Σιβύλλειον· ἐδόκει γὰρ οὗτος νέος τε εἶναι ⸫ ῥήτωρ ἀνὴρ ἀπὸ παρὰ βασιλέως βαλλομένοις στρατείας· ἥλιον κατὰ χρείαν ἀγρῶν αὐτοσχόντων ἐπιμελείας οἷος ἐλαφρύσειε καθῶσαι. ⸫ φίλους ὀνῆσαι. ὅτε δὲ ⸫ ἐρωτεῖ, τὰ τῆς αἱρέσεως. πλήθει γὰρ περιῆσαν. ⸫ καιρὸν εἶχεν ἡδυμότητος, ὄργανον οὖσα φρονήσεως· τοῦτον εἶναι μὴ μόνον ἀπὸ δεῖξαι καλλιβίσης ἐπίσκοπον. ἀλλοῦδὲ γοῦν ἐνθέσμως· ἐκ θέσμως μὲν οὖν, ὃ σαγηνῶν μρόντων ἀκούσαμεν, εἰ μήτε ἐν ἀλεξανδρείᾳ κατέστη, μήτε παρὰ χρίωνι ἐνθάδε, καὶ εἰ τὸ σώθημα ⸫ χειροτονίας ἐκεῖθεν ἐδίδοτο. μόνον γὰρ φασὶ τὸν μακάριον φίλωνα, θρόνου τοῦ σωτηρίου αὐαρρήσιν. φίλων ἐγένετο κυρηναῖος, ἐπὶ παλαιότερος ὁ τοῦ νεωτέρου θεῖός τε καὶ ὁμώνυμος· τὰ μὲν ἄλλα, ὁποῖον αὐτὸν ποιοῖτο πείθυμα τοῦ χρεοῦ· τὰ δὲ εἰς τὸ ἄρχειν ⸫ ἄρχοντος, θαρραλεώτερος μᾶλλον, ἢ νομιμώτερος· ἀλλὰ γὰρ αὐτοῦ μαι συγνώμην, ἐπὶ τῷ λόγῳ τοῦ ἱεραύτου πρεσβυτουμένου χάριν· τοῦτον ἥκοντα μό

μον ἀπὸ Δεῖξαι τε καὶ ἐπὶ τοῦ θρόνου καθίσαι τὸν μακαρίτην σιδήρεον. ἀλλ' ἀναγκαῖον γὰρ ἐν καιροῖς ἀπορρήτοις τοῖς ἀληθέσι φάναι περαίνεσθαι. διὰ τοῦτο τὸν μέμφεται Ἀθηναῖον συγχωρῆσαι τὸ ὑφ' καιρῷ. ⟨ μετὰ τοῦτ' ἀολὺ δεῖσαι ἐν τῇ ὀλεμαΐδι τὸν ἐνόντα σμικρὸν ἔτι φλ ὀρθοδοξίας αἰτιᾶται θαλφαῖς καὶ ἐπὶ πλέον ὄζαψαι, τὸν αὖθρα τοῦτον ὡς μέζοσι πράγμασιν ἐπιτήδειον, ἐκφ διαβῆναι κελεῦσαι, τῷ μὲν πολίτην ἐκκλησίαν ὧν προπύσοντα. γράσ δ' αὐτὸν εἰς τὸ σῶμα τίσασθαι ἐπανήγαγε. οὗ μὰ τὸν Δία, οὐκ ἔχω διάδοχον, ὃς οὐδὲ αὐτὸς ὑπῆλθεν ἑτέρου διάδοχον. πολλαὶ δὲ καὶ ὕβρεις εἰς τὸν ἀρχαῖον τάξιν ἐπὶ τοῦ χάσσον. καὶ πρὸς τὸ ἐρυθρὸν αὐτὸν ἐλήφθησαν, δόγματι φασὶ φλ σεβασμίας σύνκλητος. καὶ τοῦτο δὴ μάλιστα πάντων ἐνέκλεγε τὴν μὴ Δεῖν ἀθετεῖσθαι τὸν παρὰ σοῦ θρονισμόν. γράμματα μὲν οὖν, φησὶν γὰρ, οὐκ ἔχω ἀποφήνασθαι. ἐπισκόποις δὲ τοῖς σὺν ἔρωσι αὐτὸν ἔστεσαν μαρτυρᾶσ. οὗτοι δὲ ἔφασαν, ἐπιστολὴν πεπαρχωῦτος ἐλεύθερον ἀκούσαι, πεῦσιν περὶ Παύλου προτεῖναι τῷ δήμῳ. ⟨ δόξαν ἅπασιν ἐπίσκοπον ἔχειν, αὐτὸν μὲν αὐτοῦ. τοὺς δὲ θρονιστὰς ἑτέρους γενέσθαι. καὶ ἐμοὶ δόξασ εἰπεῖν, Πέτρος βασμίως ταῦτ', ἐλεεινὸς ἵνα ὄρθρος ὁ καιρὸς ὁ τῆς σκέψεως. τὸ γὰρ ἀφελέσθαι, τοῦ μὴ χείρονα θαι λυπρότερον. ἀλλὰ κρατεῖτω ⟨ τῶν ὅτι αὖ δόξῃ τῇ πατρικῇ σύνκλητος. εἰ γὰρ τὸ δόξαν τότε, δίκαιον αὐτοῖς γίγνεσθαι, ⟨ τοῦτο προϊόντας, τὸ μηκέτι δοκοῦν, τὸ δίκαιον μεταπίθεσθαι. ὥσθ' ὅτι αὖ συνῶσι, τοῦτο τῷ πλήθει δίκαιον ἡγεῖσθαι. ἀλλὰ ⟨ ζωὴ καὶ θάνατος ἡ πρᾶξις. διὸ τὴν οὐκ αὐτοῖς χεῖρας. αἰτίαν λύσει μὴ γενέσθαι ζῶντας αὐτοῖς ἔτι τοῦ πλέους, ὀρθῶς μοί, ἔτω ⟨ τῶν λέξεως λέγεσθαι. κἀγὼ γὰρ νεανίσκον ἔτι οἶδα τὸν πρὸ

ἐπαμέσθαι

ἐπειρίσατο μὴ αὐτῆς πρὸ πάντων δυνάμεως, ἣ μάλιστα ἰσχυρὰ καὶ δυνατὴ, ἢ χείρους θείας, οὕτω τοὺς αὐτοὺς ἐξομαλίσαι καὶ καταδημαγωγῆσαι τὸ πλῆθος, ὡς τὴν χωρὶς αὐτοῦ βίον, ἀβίωτον ἅπασιν εἶναι· ἀλλὰ δόξῃ μοι, περὶ αὐτῶν τῇ φιλανθρώπου Φύσει φιλανθρωπότερα. ἐμοὶ δὲ ἐπανιόντι εἰς ἄνω, καὶ περιμένω τὸ πρωτεῖον τὸ σωθῆναι. ἀλλὰ δοὺς ἐν ταῖς πέντε ἡμέραις διωλισάμην, ἃς ἐν τοῖς τῆς δεσμωτηρίου δυσχερείαις, οὐ τιμωρίαν πορίσασιν εὗρεν. καὶ μὴ θαυμάσῃς εἰ πρὸ τοῦ τὸν αὐτὸν δυσχεραίνω καιρὸν εἰς πεῖραν ἐμοὶ συμβαίνειν· οὐ γὰρ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἑκάτερα· τὰ πράγματα δὲ ἐναντία καὶ ἄνισα· σώσασι μὲν ἐν τοῖς ἡμετέροις ἀδελφοῖς, καλὸν μὲν εἰ μηδὲ ἄλλως ἔφυ τὸ φυεῖσαν ἦν καλὸν εἰ μετὰ μικρὸν παύεται· δι' αὐτὸ δὴ τοῦτο καὶ γράμματι καταπεμφθέντι πειθόμην, ἵνα τὴν ἡνιοχίαν. καὶ δέδωκα τὰς ἀποκρίσεις ἀμφισβητήσεται ἅδε· ἐν ὕβρεως τῇ κώμῃ, χωρίον ἔστι. καὶ κώμης αὐτὸ τὸ μετεωρότατον. ὃ καλεῖται μὲν ἰῶν φρούριον ἐρυμνότατον. κατασείσαντος δὲ τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐκ λελυμένον ἐρείπιον. τέως μὲν οὖν ὀλίγοις τισὶ φίλοις ἐν αὐτοῦ μέρων, εἰσὶ εἰ μετέρας χείρας διεφθάρησαν· οἱ δὲ πρότερον ἔγνωσαν τὸν πολέμιον καιρὸν, ὅτι δυνατὸν τὰ αὐτὰ ἐκτείχισθαι, καὶ εἰς τὴν ἀρχαίαν χείραν ἐπανελθεῖν, τὸ πρέπον ἄξιον αὐτὸ τοῖς κεκτημένοις πρέπον. τὸ γὰρ τοῖς ἀδελφοῖς ἡμῶν, ἤδη καὶ αἰσχρὸν, τοῖς δυλαβεστάτοις ἐπισκόποις Διοσκόρου καὶ Παύλου τὸ περὶ μάχιμον ἦν. ἐν αὐτῷ γὰρ ἐπρίατο τὸν ἐρυθρὸν τὴν ὁδὸν δαπανήσας ὧν βελόμενα σπένδειν θεοῖς, ὅσων αὐτὸ μὴ προσῆκεν περιποιήσασθαι. καθοσιώσαντα μὲν τῷ θεῷ τὸ πρᾶγμα, ἁρπάσαντα δὲ τῶν τῆς δυσεβείας ὑπάρχειν, ἤδη χείρω βιαίως προσῆκεν τὸ ἀναβρίπτασθαι. πρὸς ταῦτα ὁ δυλαβέστατος Παῦλος ἐπεχείρησε μὲν αὐτιλογίας κομίσασθαί τινας, ὅτι τὲ προκατεσκεύασται τὸν λόφον, καὶ ἐκκλησίας παλαίτερον ἀπεδείχθη το,

πρὶν τὸν δυλαβέσταν μὴ δύσκορον ἀποδ᾽ ἀχθῆναι τοῦ χωρίου διατά-
τιον· ἀλλὰ αὖ μὴ μαλακώτερόν τις ἄπ᾽ ἦται δ᾽ ζητήσεως, τὰ χὴ
πάλη θὲς δῦ δήλου γίνεται. ὥσπ᾽ οὖν ἅπαν τοῦτο πεφύκασι ὠλομ-
πὸ δ᾽ ἐν ἐπιδρομῇ τότε πολεμίων εἰμ᾽ συμφυγόντας ἀνθρώπους, δῦ
ξαθοικίσαι ἀναγκαῖα, τοῦτο τὸν τόπον οὐκ ἀθρεῖ. ἢ πάντα μὲν ὄρη.
πᾶσαι δ᾽ Φάραγγες, ἐκκλησίαι. καὶ ἔδειν ὅτι φρούριον εἰμ᾽ φύγ᾽
τὸ δημόσιον εἶναι. ἐν οἷς ἄπασιν ὅταν οἱ πολέμιοι προνομεύσωσι, δῦ
χαὶ ἡ μοναστήρια γίνονται. οἰκίαι δ᾽ ὅσαι κατὰ τοὺς ἀθέους τ᾽ ὄξ
ἀρείου λιμένους, δύχας ἐδέξαντο καὶ μυστήρια· ἀλλοῦδὲν ἢ πόνεισι
ἐδιώπισε· φυγὴ γὰρ καὶμένο. ὁ δ᾽ ἐκεῖνοι πολέμιοι. ἀλλ᾽ ἐγὼ τὸν λιμέ-
νον ἐζήτουν, δ᾽ καθορύσεως, εἰ παραδιδόντων, εἰ καὶ ρασυχωρή-
των τῷ λιμένι ἐχρύετο. ἀπεδείχθη λαμπρῶς ἅπαντα τἀναν-
τία. τῷ ἐπισκόπων ὁ μὲν, ἤτει λαβεῖν. ὁ δ᾽, οὐκ ἐδίδου λιμένος
ὢν. τέλος ὁ μὲν, ᾧ χετο τοὺς λιθεῖς ἔχων. ὁ δ᾽, αὐοίγνισι καὶ πρα πε
ζαν εἰσ φορήσας καθιροῖ μικρὸν οἰκίσκον, ἐν λόφῳ πλατεῖ. ἀλ
λ᾽ ὃ μὲν ἦν πρὸ τοῦ τὸν οἰκίσκον, εἰμὴ δύλοκλήρ τὸ πλα
τας. ὥστε πέχθη τὶς ἰὼν ἐφῶ τὸν λόφ᾽ περιπεπόσθαι. ἐδόκει δ᾽ μοι τὸ
πρᾶγμα ἀφνὸν εἶναι. ἡ πέρα ἀφνὸς, ἡ ἀναγκαιότατον, ὁ μὲν μὴ ὑ-
πὸ τῶν νόμων τῶν ἱερῶν, ὁ μὲν ὑπὸ τῶν δικαίων δ᾽ πολιτείας. συγχω
θῆναι γὰρ ἅπαντα, τοῦτο μὲν, εἰ τόπος ὁ νόμος ἐπιτηδείη δη-
μοσίωσις. τοῦτο δ᾽, εἰ διὰ τῶν πραγμάτων τὸν ἐναγίσαι κείνοις. δῦ
χὶ ὁ ῥάπιζα ὁ καταπέτασμα μυστικὸν, ἐφόδου βιαίας ὄργανα.
ὁ περὶ τούτων ἤδη ὁ ἐν ἄστει δ᾽ ἐγνωσο. ὁ συνέτυχε δ᾽ ὅτος, ὥστε πρὸ
λίγας ἅπαντας ἐπισκόπους ἐν τῇ πολεμαίδ᾽ γότε συνδεδραμη-
κέναι καὶ τὰ πινα σκέψιν πλιτικήν. ἀκροωμένῳ δ᾽, τὸ μὲν πρᾶξιν ἐ-
μίσουν· τὸ δ᾽ μετάσασιν ὠλίγον. ἐγὼ δ᾽ τὸ ἀφσιδαιμονίαν ἀξιῶ

διατέλλο

βασέλλῳ ἀπὸ τῆ δυσεβείας. καὶ ἵνα χαρῇ τὴν, ἀρετῆς προσωπεῖον περικείμενον. ἦν φιλοσοφία τὸ ζῆν τοῖς ἅπασιν ἡ ἀθεΐας εἶδος ἐφώρασεν. ἀδὲν οὖν ἱερὸν ἢ ὅσιον ἡγήσατο, τὸ μὴ δικαίως τε καὶ ὁσίως μόνον. οὕτω σφόδρα ἐπῄρθη περφρονεῖν τοῦ λεγομένου καθάρσιον. οὐ χαίρουσι τοῖς χριστιανῶν, ὡς ἐπὶ μαγείαις εἶναι τοῖς δὲ τοῖς τελεσιλαΐοις ὕλαις τε καὶ φωναῖς, ὡς πᾶσι τοῖς φυσικοῖς ἀκολουθῆσαι τὸ θεῖον, ὅπερ αὖ πάθοι πνεῦμα ἐγκόσμιον). αἰτιῶνται τοῖς ἀπαθέσι καὶ τοῖς οἰκείοις τῆς θεᾶς διαθέσεσιν. ὅπου ἡ ὀργὴ καὶ θυμὸς ἀνωφελῶν, καὶ δύσερις πάθος ἡγεῖται τῆς πράξεως, ὡς ἐκ τοῦ πνεύματος τοῦ ἄγαν πρᾳεῖος). ὧν ἐπεισελθόντων, καὶ συμβαίνοντος προσκόπτοντος ἔξοικίζει). ἐγὼ μὲν οὖν ἔχομαι ὡς ἀποφανοῦμαι τοῖς μεταθέσιν. ὁ δὲ, καὶ ἐξηλέγχετο, καὶ πρότερον ὑπῆρχεν. αὐτοῖς ὅρμου τοῖς ὑπάρχουσι βεβαιώσαντος. τόπου λαβόμενος ἀσμένως, ἤδη τοῖς ἀποφάσιν ἀπεδείκνυσιν. αἰεὶ μὲν οὖν ἀπέφαινον ἑαυτὴν διαφέρειν, καὶ τὸν οἰκεῖον ὅρον ἐκβιβάζεσθαι μὴ ἀναγκάζων. ἀναπιθεμένου δὲ καὶ διαζῆσοντος, ἐπεὶ δὴ καὶ ἐκκλησιαστικῆς σχολαστικὴ ἐφέσεως αὐτόθι πρεσβεύομαι, ἐδέησεν ἐπιβαλεῖν τοὺς ὄψεσι τῷ τόπῳ, καὶ ἐπισκοπεῖν τὰ τοῖς ὑποθέσεως. καὶ πάλιν πρὸς ὁμιλοῦσι ἐπισκόποις ἐκ τῆς περιοικίδος, αἰσθόμενοι τὴν χρείαν σφῶν λεγομένων. ἐφ᾽ οἷς ἅπαντων καμοῦ, οἵτε ὅροι διεδείκνυντο. τοῦτο διαρραγὲν τοῦ μερίδος σαφῶς ἀποδεικνύμενοι, καὶ μαρτυρίαι γερόντων, κείσυμα ταθέσεις τῶν τέως αὐτιλεγόντων, τὸν δὲ λαβέσθαι τὸν ὅσιον, τοῦ χωρίου διαστὴν ἀπέφηναν. ἐγκρατὴς δὲ τοῦ ἀδελφοῦ διοσκόρου, ἡγοῦμεν ἀναγκαῖον καὶ τὸ γράμμα τεῖον τὸ λοίδορον εἰς κοινὸν ἅπασιν ἀναγνωσθῆναι, ὃ πρὸς τοῖς ἐγκλήμασιν, ὁ δὲ λαβέσθαι τοῦ Παῦλος ἐποίησεν ἐπιστολῆς εἴδει, καὶ μᾶλλον ἂν εἴη τὸ μὲν ἀδελφὸν ἀνάστασις μᾶλλον καὶ κοινωνίαν.

ἀφῆσ αἰσχύνεσθ πειῆν, ἐτῷ ἰσαπῶσ ἀκούσαντι, τῷ δ' ἰσαπῶσ ἀ
χθρδύσαντι. ἀλλ' ἔσιν ἄρα καὶ τοῦτο δεύτερον ἀγαθὸν, τὸ αἰσχύνε-
σθαι. τὸ μὲ γὰρ ἀναμάρτητον, θείας αὐτὶ μύρσ ἢ καὶ μοίρας ἢ
Φύσεως. τὸ δὲ ἐπὶ τοῖς οὐκ δίκ ἠμένοις ἐρύθημα, σωφροσύνης τίς
ἂν ἀπεφήνατο. ἃ δὲ ὑποστὰς, ἐπὶ τοῦ πεδόντος πρᾶγματος ὁ δὲ
λαβέσατος Παῦλος, ἀπεῖσε ῥητορείας ἰσχυροτέραν ἀπέφηνε τὴν
ἐξ οἰκείας γνώμης μετάνοιαν. τὸ γὰρ ὁμολογῆσαι τὲ ἁμάρτειν, καὶ
φαῦναι τὶν αἰσχρὰν λύπην τὶν ὡς ἐπὶ κακοῖσ αὐθαιρέτοις λυ-
πόμενον, παίντασ ἡμᾶσ δύμους αὐτῷ καὶ σωσβατιθεμένουσ πο
ρέσχεν. τὸ μὲ ἡμέτερον, θαυμασόν. ἀλλ' ὁ λαβέσατος ἐπίσκο
πος Διόσκορος, ἐπειδὴ τὸν πέως ἀναφιλοτιμούμενον τὰ πεινότε
ρον ἐθεώσαντο, τῇ ψήφῳ κρατῶν, ἠπήθη τῇ γνώμῃ. ἢ γίγονεν ἐ
πὶ τῷ ὁ λαβεσάτῳ Παύλῳ, τοιῆν ὁ πότερα βούλοιτο κατοχῆν.
ἢ ἀδαδύνασθαι τὸν λόφον τοῦ θαυμασοῦ διοσκόρου, πολλαῖσ ἐνδύνα
σι αἱρέσεσιν, ὧν οὐδεμιᾶς ἂν ἀπολῶ πρὸ φ ἐκείνου μετανοίας
ἀνέγκατο. καὶ γὰρ ἀποδόσθαι μόνον τὸν λόφον, καὶ ἀμοιβὴν δοῦναι
τοῦ ἁμάρτ τὸ κτῆμα, καὶ ἄλλα πολλὰ προσεξεῦρεν, ἐπιδιψιλευό
μενοσ αὐτῷ πόρουσ, ἀφ' ὧν αὐτὸσ προλήψ χαρίσαιτο. ὁ δὲ, ταῦτα
μὲ ὤκνφ. ἠξίου δὲ ὑπεισελθεῖν αὐτὸσ τὶν ἐσ τὸν ἀδελφὸν διόσκο
ρον γνομένην ὡμῶν, καὶ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς αὐτὶ κατασῆναι, δεισά-
σης τοῦ κτήματος. ἐγένετο πρὸσ τὸν λόφον καὶ τὴν ἀμπελῶνα
καὶ τὴν ἐλαιῶνα ἐμπρατήσ. τὸν δὲ, ἡ μεγαλοφροσύνη κτῆμα αὐ
τὶ κτήματοσ, μεῖζον αὐτελάπουσε περιγίγνε. κοινὸν ἀμφοῖν ἀ-
γαθὸν, ἡ φιλαδελφία. καὶ τὸ εἴσω γνέσθαι τῶν νόμων τῆ δυσ
χιλιλιῶν, οἳ σωεκτικωτάτην τὴν ἐντολῶν τὶν ἀγαπητικὴν διάθε-
σιν ἀπεφήναντο. ἓν γοῦν τοῦτο μόνον ἔδῳ μνήμησ ἀξιῶσαι μνησθέντα

ἀδελφῶν

ἀδελφῶν τὰς συμβάσεις καὶ τὴν ὁμόνοιαν· τὰ μέσα δὲ παραλιπεῖν, εἴτις ἐπίσκοπος ὢν, ἤλωτί ποιήσας. ἃ γὰρ οὐκ ἐδεῖ πεπράχθαι, ταῦτα καλῶς ἔχει δυσώπητα τῇ λήθῃ· ἀλλ' ἵνα μὴ πάντα ἐκ πάντων ὁ ἀδελφὸς δύσκοπος, ἀποτυχόντα, τὰς αἰτήσεσιν αὐτοῦ δέδωκα τὸ πᾶσιν ἁπλουστέρως ἐπεξελθεῖν, ἵνα μηδὲν ἀνόσιος ἢ σὴ θεοσέβεια, ὧν οὐκ ἀφαῦλον, αἰδὰ ἀντὶ πενιχρὸς ἐποιήσω, πειθήναι, δικαίᾳ ἀποβαύτων, ὅτι μὴ ἐπαδίκως ἐφιλονείκησε. καγὼ γὰρ αὐδρα τά τε ἄλλα ἐπαινῶ. πένυ γάρ μοι πρὸς τρόπου, καὶ φλεὶς γὲ νθρόνον αἰδοῦς, ὑπεράγαμαι. καὶ ναὶ μὰ τὴν φίλην σου καὶ σεβασμίαν κεφαλήν, πολλὴν οἶμαι χάριν ὀφείλειν αὐτῷ γοῦν ἐν ἀλεξανδρείᾳ συμπόχρις, ὧν γοῦ ἀγρυπνῶν ἐκ πονεῖ τὰ χὴ πάντα χρὴ γινόμενος, ἐξ ἀπείρων φόρους εἰπλέγων, καὶ γοῖς κακροῖς περιστάμενος· τὰ μὲν περὶ τὴν τῆ ἐπισκόπων στάσιν, οὕτως ἐχώρησεν· ἐπίταγμα δὲ ἐμοῦ, ὃ πάσῃ ἀκούσωμαι καὶ ἰάσονος, ὃς ἔφη πολλὰ ἂν δίκαια παράσυμπτεσβυτέρου παθεῖν· οὕτω σὺν ἔχει κἀκεῖνα. λαμπρὰ μὲν ἰάσωνι εἶλεν ἀδικίας· ὁ δὲ, φθάσας, ὁμολογίᾳ γὲν ἐλεγχον, ἔχει τὴν δίκην, ἐκκλησιαστικῶν σωσόων, εἰργόμενος. μακροὶ καὶ δίκαιον ἐκ μετανοίας ἀφῆκε. καὶ δῆμος ἱκέτης αὐτὸν ἔξω πήσατο· ἀλλ' ἐγὼ τοῖς δεδομένῳ ἐνεκαρτέρησα. τοῦ δὲ λύσαι τὴν αὐθεντίαν, εἰς τὴν ἰδιαπίκην καθέδραν αὖτε πέμψαι· γοῦν οὖν ἐμαυτῷ συνεχώρησα. εἰ πρὸς πλάσειε λαμπωνιανῷ τὸ χρεών, καὶ ἡ λυρία παρεῖναι δοκεῖ, πᾶσιν ἐφῆκα τοῖς γότε παρεσυμένοις πρεσβυτέροις, κοιμῶνι αὐτῷ μεταδῦναι. μηδεὶς δὲ ἀπθύνη δέδε ὃς μὴ, ἐμοὶ ἀναῤῥοωθεὶς ᾖ, πάλιν ὑπ' τοῖς αὐτοῖς ὑπόδικος ἔστω. μὴ παραφθεσπ σου καὶ φιλανθρώπου ψυχῆς, περιμενέτω τῆς συμμέτρου σωτηρίας· οὐ δὲ γὰρ οὐδὲ ἰάσων πάντα ἀναίτιος ἑαυτῷ· πρὸ-

πεπὶσ αὐτὸσ γλῶπταν, ἐνέτυχεν αὐτῷ πρὸ πεπτέρῳ τῷ χέρα. ἢ τοῦτο δὴ τὸ λειπόμενον κουφοτάτου πράγματοσ λόγου, βαρυτάτῳ τῷ τιμωρίαν ἀξέτισε· καὶ περὶ τῶν ἐγκλημάτων ἃ διείληφα, ταῦτα λαμπωνιανὸσ ἔχειν ὁμολογῶ· καὶ οὐδὲν ἀξιοῖ παρὰ φλαουΐαν ὠφελῆσθαι, τῆσ ποινοσύσησ ἀφανὲσ τὸ συμπόλιον· ἀλλὰ καιρὸν αὐτεῖ, γοῦ καρπουσ ὠνίουσ γλέσθαι· καὶ ἕφη πάντων ἀμελήσουσ, ἑνὶ τούτῳ προσέχειν τὸν νοῦν, ὡσ ἂν τὸ πλωκικὸν καταθέσθαι τὸ χρῆματοσ. μοίσματα δὲ ἰῶ ἐπὶ καὶ πεντήκοντα πρὸσ τοῖσ ἑκατόν· ἀνοιστέον ὅσι καὶ περὶ τῶν δὲ τῶν πνομένων περῆμῖν, ἵνα μηόμενα παύσωσι. ἱερεῖσ ἱερίασ παρανόμωσ δώκουσιν· ἐὰ μὴ ὦσι φούσεσιν, οὕτωσ λέγω· πάντωσ δὲ μετὰ βούλου φλ προαιρέσεωσ· οὐ γὰρ ἵνα λάβωσι δίκασ, ἀλλ' ἵνα τοῖσ ἄρχουσι τῶν σκαθυμάτων, ἄδικα ἱερὰ μνησενόσωσιν· ἐὰ δὲ τοὺσ ἐμοὺσ ὅμουσ ἀναβαίνῃ ἀνάγκη, τὰ πάντων φορτία. δὸ δέομαι γραφεῖ καὶ δικαστῆ μηδενὶ μηδὲν ἐξεῖναι τοῦτο ποιεῖν ἢ δὲ ἐμοὶ χαρίζη καὶ τοῖσ ἀπραγμονεστέροισ καὶ ἁλιτῶσ πόχουσιν ἀμωβεῖσ. ἓ πολὺ βέλτιον δὲ περιπλῶσ ἔσῃ, τοὺσ ἀδικουμένουσ αὐτοὺσ εἰπεῖν μεῖζον ἀγαθὸν τὸ μέζονοσ ἀπολλάξαι καλοῦ καὶ κὸν ᾖ μεῖζον τὸ ἀδικεῖσθαι τὸ ἀδικεῖν. τὸ μὲν γὰρ, ἰδιόν ὅσι καλόν. τὸ δ' ἀλλότριον. αἰσχύνομαι λέγω κατεμήνυσα τίνεσ εἰσί, μὴ τοῦτο δόσ εἰ καὶ μαθοῖσ ἐπονόματοσ ἀφελέγξησ τινά, ἵνα μὴ ἀπεχθοίμην ἀδελφοῖσ, οἷσ εἰ ἦν κατὰ πρόσωπον ἰδιαλίαν ἐπετετίμηκα, συγχωρήσει θεόσ. ἀλλὰ φαίνῃ τὸ πρᾶγμα μόνον μισῶν ἐν τοῖσ πρὸσ ἐμὲ γράμμασιν. εἰσομαι γὰρ σοὶ θεῶ μετὰ τοῦ πάσιν ἀλύπου τὸ μηκέτι προελθεῖν περαιτέρω τῷ ἀγνωμοσύνην ἡμῶν· μὴ γὰρ εἰπωμι φλ ἐκκλησίασ· οἰκονομήσασθαι δὲ ἐν ἔτι λοιπὸν, καὶ λόγου πεπαύσομαι· περὶνοσοῦσι τινὲσ βακαύπιροι παρῆμῖν·

ἀνέξη

αὐξῆ χάρμου μικρὸν ὑποβραβεύσαντος, ἵνα διὰ τῆς συνηθεστέρας τῇ πολιτείᾳ φωνῆς, τὴν ἐπίνοιαν καὶ ἐμφαντικώτερον παρασκήσασι. οὗτοι καθέδραν μὴν ἀποδεδειγμένην ἔχειν οὐ βούλονται· οἵγε τὴν οὖσαν ἀπολελοίπασιν, οὐ κατὰ συμφοράν· ἀλλ' αὖθαίρετοι μεταναστάντες πόμενοι. καρποῦνται δὲ τὰς τιμάς, ἐφ' ᾧτε νοσοῦντες, ὅταν ἐρρωμενέστερον ἐμοὶ δοκῇ καθέδρας βαστάζειν, χρῆναι φοιτᾶν, ὅσοι τὰς οἰκείας ἐκκλησίας ἀπέστραπται καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ἀπέστραθαι. καὶ πρὶν αὖ ἀπελθόντας, ἐμοὶ καταστῆσαι, μηδένα δέχεσθαι θυσιαστήριον. μὴ δὲ εἰς προεδρίαν καλεῖν. ἀλλὰ περιοράν ἀγελαίους ἐν ταῖς δημοτικαῖς καθέδραις, ὅταν εἰς ἐκκλησίαν ἐμβάλωσι· ταχὺ γὰρ ἐὰν ἔλθωσιν εἰς περὶ τῆς τιμῆς διαδικάσιον, ἧς ἀξιοῦσιν ἀπολαύειν ἄπειν ταχὺ μᾶλλον, ἢ οἱ προσήκοντες δέχεσθαι γὰρ ἐκεῖ μᾶλλον ἢ μηδαμοῦ· καὶ δημοσίᾳ μὲν, οὕτω προσιστέον αὐτοῖς, ὡς αὐτὸς ἐρῶντας αὖ καὶ τῷ σεμνοτάτῳ συνθρόνῳ σωθῆναι. ἰδίᾳ δὲ ἐκ παραλλήλου, εἰσομεθα πάλιν ὅταν ἥκῃ πρὸς τῆς σῆς θεοσεβείας ἀπόλεσις ἐκείνης τῆς πεύσεως ἐν πρώτοις ἠρώτησε περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ μυρεψοπώλου αὐδρὸς τὸ ἦθος, ἐραστοῦσαμένου ἐπὶ πολὺ τῆς βιοθυρῶν· ἧς ἐπιστῶν, κατὰ δή τινα σεσιν ἔδοξεν ἐπανελθεῖν, οὐκ ἐπάυσεν. ἀλλὰ μὴν ἐπιχωριαζῇ. περὶ τούτου γέγραφα πρὸς τὴν σὴν ἀγιότητα, ἣν σὺν ἀκριβῶς ἐπεξελθὼν τοῖς περὶ αὐτὸν γνωμένοις, καὶ συνώμοσα ἐμοὶ ἔδοξε, δεῖ τὸν κλέπτην τὸν ἄνδρα. ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ἦλθε μοι περὶ τούτων ἀντίγραφον, ἀμφιβολῶ ὧν, πότερον διαπέπτωκεν, ἢ διακομίζεται τὰ γράμματα, μέχρι φθαλμαρείας συνεφαλῆς, διείλεγμαι περὶ τούτου πρὸς τὸν θαυμασιώτατον Διάκονον ἐπισκοπικοῖς τοῖς παρ' ἐμοὶ ἀντίτυπα δοῦναι τὰ γράμματα ἐπέταξα, ἵνα ἐμὴ τυχάμῃς δεξάμενος τὴν ἐπιστολὴν, ἔχοις παρασκευὴν

αὐτῆσαί τε, καὶ πρὸς ἐμὲ διαπέμψασθαι τὰ ἀμοιβαῖα. ἐπὶ πᾶσιν δύχου περὶ ἐμοῦ· περὶ ἃ κατελελήμμεθα δ δύξη, ἡ τοῖς πᾶσιν ἐρήμου, καὶ δρομένου σωφρονείας γοι αὐτῆς· ὡς αὐτὸς ὁμνῶ περὶ ἐμαυτοῦ τι φθέγξασθαι πρὸς θεόν. ἄπαντα γὰρ εἰς τοὐναντίον μοι περίστατον· διὰ τὴν ῥιψοκίνδυνον τόλμαν, ὅτι ἄνθρωπος ὢν ἁμαρτίας, ἀπὸ τροφῆς ἐκλελησίας, ἀγωνίαν ἑτέραν ἡγμένος, θυσίας σκέλων ἢ ἁμίλλων θεοῦ. Τῷ αὐτῷ.

ὦ Δέδωκα τὴν ἐπιστολήν, στέλλεται μὴν ὧν πρᾶξιν, ἵν' οὐχ ὅσιον ἐμοὶ δοκῇ πεποιῆσθαι. ὅτι δὲ ἀρετὴν, ἐκμείας ἀσκεῖ, τοῦτο καὶ θέμις εἰπεῖν· καὶ πάντα πάσιν ἀληθές. ὡς μὴν οὐκ ἀγαθὸν ἀνδρα, τιμήσεις. ἵν' δὲ ἐγράψατο γράφῃ, οἰκείαν εἰμαρμένην πλημμελοῦντα. μὴ δὲ γὰρ δικαίου τοῦτο φόνου προσάψοιο. Τῷ αὐτῷ.

μ Ελάχιστα μέλει σοι περὶ τοῦ δύξη μὴ τοῖς δημοσίαις ἐπιστολαῖς· ὅτι δὲ μᾶλλον πολεῖν καὶ μείζω γέγονεν, ἢ φοβῇ τὰ γράμματα, λέγοντος ἀκούσῃ τοῦ δυσκομισοῦ· στέλλεται μὴν γὰρ ἐπὶ συμμαχίαν, ὡς ἐκεῖθεν αἰτήσων. τὰ δὲ τῷ πολεμίων, οὐδὲ τὴν ἔξοδον αὐτοῦ περιέμενον· ἀλλ' ἔφθασαν ἐμπεσόντες ἀθρόοι κατὰ τῆς χώρας. πάντα οἴχεται· πάντα ἀνήρηται· αἱ πόλεις ἔτι λοιπαί· τὰ μέχρις οὗ γράφω, λοιπαί· τὰ δὲ εἰς τὴν ἐπιοῦσαν, θεὸς οἶδε. πρὸς ταῦτα δύχων ἀφ' ἧς σῶν· δύχων λέγω, τῆς ἐθούσης, τοῦ δυσωπεῖν τὸν θεόν. ἐγὼ πολλάκις ἤδη κατὰ ἰδίαν κατὰ κοινὰ, μάτην δύξαμην· τί λέγω μάτην· εἰς τοὐναντίον μοι περίστατον· τοιοῦτόν εἰσιν αἱ ἁμαρτίαι, βαρεῖαι τε πολλαί. Γρόμλῳ.

π Ερισιν ἐχθρά μοι γράμματα παρὰ τῆς ἱερᾶς σου χειρός. ἠλέθμησα τοῦτο μὲν τῷ σωλυχρῶν τῶν μοι καταπεπτωκότων καιρῶν δυσχερῶν. πολλὰ δὲ ὧν πολλῶν ἐγὼ περισιν ἡμιαθῆν· αὐτὰ δὲ τῆς χει-

μῶν

μὼν, ὅ, τι μοι λοιπὸν ἰὼ τῷ εἰς ψυχαγωγίαν ἀφέλετο, τὸ παιδίον. εἰμαρτο γὰρ ἄρα, σωόντι μὴ ὑμῖν, δύτυχεῖν. ἀπόντι δὲ, χαλεπῶ πειρᾶσθαι τοῦ δαίμονος. ὀφείλω δ' ὅπως παραμυθίαν, τὸ δεξιᾶσθαι δι' πατρικῆς συνεφαλῆς γράμματος, τὸ τιμαλφέσαγον ἀπὸ θραυλικῆς ἀσώγιμον. Πυλαιμάχῳ.

Α Ἰὴ οἱ λόγοι λέγονται περὶ σοῦ. χαίροιεν ὁμοῦ μὴ ἐπὶ θραυλικῆς. ὁμοῦ δὲ εἰς ἰσαύρους γράφω, τὸ περιτυχεῖν σε πάντως, μιᾷ γ' ἴσως τῷ ἐπισολῶν. ὑπέθεσο δὲ ἀμφοῖν, ἀπαύσασθαι τὴν φιλτάτην κεφαλὴν πυλαιμένην τὸν φιλόσοφον. τοῦτο μὲν δὴ καὶ βούλονται. καὶ μὴ βούλῃ. ἐὰν γὰρ μή ποτε καταχύσειε τὸ περυκόσμ. οὐ δὴ μὴ σβέσει γε τὸν ἀπινθῆρα τοῦ θείου πυρός. ἀλλ' ἄναυφ ἔσται, δι' μοχθηρᾶς ἀφορμῆς ὑπαυάνω γλυκάνοντος.

Τοῖς ἐπὶ σικυῶνος.

Α Νδρόνικος τὴν ἐκκλησίαν φυσάμενος, ἀληθεύουσης αὐτῆς πειραθήτω. πρῶτον οὔπω πάμπρωτον, ἡμᾶς εἰς θεόν. ἀζύβρισεν εἰς ἀνούς. ἐφ' οἷς ἀποκλείσαντες αὐτὸν τὴν πατρικὴν ἐκκλησίαν, ὑπομνησθησόμεθα πρὸς τὴν ὑμετέραν ἀδελφότητα γράμματα, τὴν ἐπ' αὐτῷ συνοδικὴν μηνύοντα. τούτων ἐφθάσατε τὴν ἀποστολικὴν ἱκετείαν προσπαισάμενοι, καὶ μετάνοιαν ὑποχόμενοι, ἵν' ἅπαντες ἠξιώσωμεν δεχθῆναι. πλὴν ἐμοῦ. ἐγὼ γὰρ ἐδόκουν σαφῶς κατανενοημένην τὸν αὐτὸν, πάντα ῥᾴδιον εἰπεῖν μὴ ποιῆσαι. ὃ προσδεχόμενος τὸ ἀπόλεγον ὡς ἐκ φιλοτυχούσης κακίας, εἰς τὴν φύσιν ἐπανελθόντα. οὐ γε εἰκὸς ἀπολαμπρύνεσθαι προσιμένουφότα τοῖς ἐκκλησίαις πολὺ μᾶλλον, ἢ εἰ μηδὲν ὑπῆν οὐ τοῦ καὶ ἐλεύθερον. δι' ἀπαυτὸν μὴ οἷος ἰὼ ἐγκρατερῆσαι τῷ δόγματι. ὡς ἅμα τοί τε πρὸς θεὸν δυσεβέστερον βλοσυρὸν μὴ, ἢ τὸν πρὸ τῆς

πολίτας ὠφελιμώτερον. ἀλλ' τιμὸν γὰρ αὐτιχεῖν ἅπασι πολλοῖς πολλοστέροις μειώτερον. προσδεῖ δὲ καὶ νηλόσι τὸν βίον ἱερωσύνη, τὸν οὐ πω περισπημένον τοῦ πράγματος, ἕξια δεομένοις, μὴ πω περιπέμψαι τὰ γράμματα, δέξασθαι δὲ ἐπιρρητοῖς, ἐφ' ὧν μηδὲ τι μανθάνειν κατὰ τὴν ὁμοτιμων. ἐφ' ὧν οὖν αὐτὶ πεθεῖς τοῦ βίου προσήσεται. καὶ μὴν ἐφ' ἑσῶ μέρος τὴν ὅρων οὐσ' ἔθου, νῦν τε ὑπολυξόμεθά συν φλ ἁμαρτίας, ⁊ τοῦ λοιποῦ σωυλξόμεθα. ἀνὰ δυσαμένῳ δὲ τὰ τῆς ὁμολογίας, ἡ δίκη μένῃ. καὶ εἰσ ἅπαντα δη μοσιδυθήσεται. τοσοῦτον αὐατεθεῖσα χρόνον, σὺν ἐλέγξαι σὺν γὰρ τόδ' ὦν, αὐ ἐσανόρθωτον. ἔδοξε ταῦτα. καὶ πεῖραν αὐτὸς τε ἐφηδῶ σειν καὶ ἡμᾶς λήψεσθαι. δέδωκε. καὶ ἐλήφαμεν. ἐπεδαψιλεύσαν τὸ ὑπαθέσει φλ ἀποκηρύξεως. ἕως τότε δὴ μὸς ἐπετόλμητο οὔπω τότε φόνος ἐνεμε χείρης. πόσοι δὲ ἀ τούτων ἀλῶσι. πόσοι τὴν πρώιον ἐπικτηματικῶν, δι' ἃ τούτων πῶ χεύουσιν. ἀλλὰ μὴ πρὸ τοῦτο, πρὸς τὸν δῦ μὴν γεγονότα μάγον, κακῶς δὲ ἀπολόμενον. κεῖται πᾶσι ἀνδρὸς λαμπρότατον, ἅπασι τοῖς ἔσι λελῇ τουργικὸς τὴν πόλῃ, τοῦ πρὸς ἕτερον φθόνου γιγνόμενος παραμύλωμα. ἡ τεῖτο χρεῖον. ὁ μὴ δίδους, ἐτύπῃ το. καὶ δίδους, ὅτι πόρον ἀξιοῦσι, ἐτύπῃ το. τί γὰρ οὐ τοῖς αὐτοῦ φίλοις, ἀλλὰ τὴν στρατηγῶ τὸν ἀγρὸν ἀπέδοτο. δακρύω μὴν ἐγὼ καὶ τὴν πεπρα νομηθεῖσαν νεότητα, ⁊ τὰς ἐπαύτῃ ματαίας ἐλπίδας φλ πλέι. ἀλλὰ φλ ἐκείνου νεότητος, τὸ φλ μητρὸς γῆρας ἐλεεινότερον, ὅτι δυοῖν ἀρρένοιν, ὁ μὲν, οἴχεται φυγὰς δι' ἀνδρόνικον, καὶ οὐδὲ οἶδεν οἱ γῆς. τὸν δὲ, οἶδεν οἱ γῆς κατορώρυχε. φόν τὴν νόμων τὴν σωμα δικῶν μόνων παρούσ' ἀρχοντὴς ἑαυτῶν. παροῦσ' ἐπ' ἀρχῇ δὲ μείζονι χήματι. τούτω μὴν οἰῶ ἑτέρας ἐσ' μελητὰς ὁ θεὸς ἐμοὶ βέ

λεται.

λεται. ἡμῖν δὲ ἀπόχρη καθαιρούμενοις, ἐὰν ἄρα δυνώμεθα, μένειν ἔσω τῆς περιβόλου τῆς ἱερᾶς, ἀπολελειμμένοις τὸ τοῖς ἐναγίσασι τὸν ναὸν ἀναγίσασθαι.

Γρωίλῳ.

ΣΥ γὰρ δὴ Φιλόσοφος εἶ καὶ φιλάνθρωπος, σοὶ μὲν πρέπει συναλαύειν τοῖς τῆς ἐνεγκούσης συμφοράς· ἐμοὶ δὲ μήτηρ μὲν, διὰ πολὺ τὴν φιλόσοφον, ἐλέησεις δέ, διὰ τὸ φιλαυτοῦ φύσεως ἥμερον. διὰ μὲν φόβερα δὲ, πεσοῦσαν ἀνορθῶσαι περαίνοντα. δυνάσασι δὲ, ἐπειδὴ σώζειν τοὺς πόλεις ἀθέμιτος, καὶ φύσιν ἔχει καὶ τύχην. καὶ τέχνῃ. ᾧ πολλῶν ὑπαρξάντων εἰς τοῦτο παρὰ θεοῦ, τὸ μέγιστον ἀγαθὸν, οἱ φίλοι. καὶ τοῦτον Γρωίλος τὸ μέγιστον. ὅπως οὖν μὴ μόνον τοὺς ὄμμασι ἐμβαλῶ, ἀλλὰ καὶ τὸν νοῦν, πάμπολυ σφόδρα προσέξατε τοῖς γράμμασιν, ὧν ἐγὼ πολλὰ κατέσωσα δακρυα. τί δὴ Φοινίκων μὲν οὐκ ἄρχουσι Φοίνικες· δὴ κοιλοσύρων μὲν οἱ κοιλόσυροι· αἰγύπτιοι δὲ πάσης μᾶλλον, ἢ φίλ ἑαυτῶν λίβυες δὲ μόνοι φίλ ἑαυτῶν. ἢ μόνοι λίβυες εἰσὶν ἀνδρόφοβοι, καὶ χωρεῖν ὁμόσε τοῖς νόμοις ἐνόμισαν. ὧν ὅτε πολεμίων ἦν φοβερώτερα τοῖς παραβαίνουσι γίγνεται τὰ τιμία, τότε μᾶλλον αὐτοῖς αἱ πηγαὶ φύσεις ἐνεκυβίσθησαν. ἔδει μὲν ἀρχὴν ἀνηρῆσθαι τὴν πρὸς κυρήνην πρότερον πόλιν. ὁ δὲ λιμὸς καὶ ὁ πόλεμος, οὔπω πᾶν ὅσον ἔδει κατήνυσαν. ἀλλὰ διατρίβουσι καὶ κατὰ μικρὸν ἀπολλύουσιν. οὐκοῦν τὸ λεῖπον εἰς τὸ ταχὺ κατεργάσθαι προσεξευρήκαμεν. καίτοι τοῦτό ἐστιν. ὃ τὸ παλαίφατον λόγον ἐπιχειρησόμενόν σε τὴν τελευτὴν τὴν πέντε πόλεως, πατέρων αὐτὸ καὶ πεπόνων ἤκουσα μέν. ὀφθεὶς τὰ λιβύων ἡγεμόνων κακότης. αὐτὸ γὰρ τοῦτό ἐστι, τὸν χθόνιον τὸ τιμιάχιον. ἀλλὰ καὶ πέπρωται τοῦτο ἀναβολίῳ τινὶ τοῦ κακοῦ μηχανήσασθαι. καὶ γὰρ ἡ θεῶν ἰατρῶν τέχνη, τὸ μὲν ἀπο

θαμῆν ἀνθρωπον, ἐπειδὴ φύσις ἐστὶν, οὐ καθάπαξ ἰωλυόμ· ἐπὶ πᾶσι δὲ τὰ ἀναγκαῖα τοῦ χρεών· ὁμοίως τε αὐτοῦ μὴν καὶ παρὰ φύσιν χωρὶς ἀρχῆς. βοηθήσατω τῇ φύσει κατὰ δύναμιν, μὴ μὴν γε καταπονείτω γε ὅλεθρον, μὴ, δέομαι· μὴ γένοιτο τῷ Ἀνθεμίου τοῦ μεγάλου καιρῷ, ἐπαρχίαν ῥωμαϊκὴν ἐκ μέσης ἀνηρῆσθαι δυοῖν ἡμισείαιν· εἰ δὲ πρὸς αὐτὸν, εἰ δὲ πρὸς τῷ λόγων. οὐ σὺ κατασφάλισαι τὸν νόμον γέγραφας αὐτὸς, ὦ τοῖς παλαιοῖς τὸν προσφατον, ὅσα ἀνατείνεται πολλὰ καὶ χαλεπὰ τοῖς μνησικάκοις τῶν τῆς ἐνεγκούσης ἀρχήν; ὡς οὖν οὐ νεμεσᾶς τοῖς φιλοτίμοις μόνοις ἐπὶ σὺ διαῤῥηγνύναι τὰ σὰ πολιτεύματα. εἰ μὲν οὖν οὐ λανθάνουσιν, ἀδικεῖς. εἰ δὲ λανθάνουσιν, ἀμελεῖς. χρὴ δὲ οὐχὶ τὸν ἄνδρα τὸν ἡμῶν ἰλαρώτατον. ἀλλ' ἐνὶ τούτῳ μάλιστα προσέχειν τὸν νοῦν τοὺς ὑπάρχοντας ὡς βελτίστους εἶναι θεῖα δὲ αὖ τὴ καὶ μεγαλοπρεπὴς ἡ πρόνοια, πρὸς ἣ δύναται φρονεῖν εἰς ἐκλογὴν ἀνδρὸς ἀγαθοῦ. ἀλλ' ἐν τούτῳ γὰρ ἔθηκε ὁλοκλήρου πεποιῆσθαι φρονήματος. τούτων οὖν οὐδὲν ἀπεννοήκαμεν προσηκόντως ἐναγομένοις τοῖς μόνοις, πρὸς ἀρχαιρεσίας ἑαυτῶν. πρὸς ἐφ' ἡμῖν ὡς πρὸς ἐπικτήμασι διαφέροντα χρήματα. σήσατε τὸ κακὸν ἄρχοντας ἡμῖν μὴ μιαιφόρους ἐκπέμψατε. ἀγνοοῦντας. ἀγνοουμένους· τοῖς φύσεσιν, οὐ τοῖς περὶ ἕκαστον παθήμασι τὰ πράγματα κρίνοντας, ὡς τὰ νῦν τοῦτο καταπολεμεῖσθαι ὁ πρώην αὐτοπολιτευόμενος· καὶ τὴν ἐν πολιτείᾳ διαφορὰν ἀπὸ τοῦ βήματος ἀγωνίζεται. ὅσα δὲ ἄλλα παραβλαστάνει κακά. συκοφαντεῖται συμπόσια. καὶ γυναικὶ δύναται χάρις ἢ τοῦ πολίτου συμφορά· καὶ κατήγορος ἐκπέλυσος· ὃς δ' ἂν μὴ γράψηται παρανόμων, ἐάλω, εἰ μὴ καὶ πρὶν ἁλῶναι, τὸ τῷ ἑαλωκότων ὑπέμενεν· ἐθέα-

σάμεθα

σάμεθα δε σωφρονεῖν ἀπὸ τούτου γνώμονι· ὅτι μὴ γὰρ αὖ τι πεπονθὼς σώφρων φαίνεται ἀρχῆς, ὥσπερ ὁ πλοῦτος δημοσίων ἐδίωκε. μᾶλλον δὲ τοῦτον οὐδὲ πεθαλάμεθα, ἀλλ' ἀπείρητο προσιέναι καθάπερ τοῖς ἐναγέσιν, ἢ τοῖς βασιλέως ἐχθροῖς, ἕως δι' ἐπραξαν τὸ παρ' ὅσον ἐβούλοντο. ὁ γὰρ ἥλιος εἶδεν ὥσπερ ῥηγῖνος ἄνδρωπος ἐφῶ Γενναδίου ἔγραψεν. ἀλλ' ἦν μὴ μετέρα πεπολιτευμένος Γενναδίου μὴ τοῦ σύρου, ἀλλὰ ὥσπερ πολλῶν ὄνομα. καὶ τὸ μέσον, ὅπερ λόγῳ καὶ πειθοῖ τὴν ἀρχὴν ἐσπεύσας, ἔλαθεν ἡμᾶς ἅπασι τῶν τε καὶ ὀνόματα τῶν ὥσπερ πληρότητι πλείονα χρήματα τοῖς δημοσίοις ψηφοις εἰσενεγκών· ἐφοῖς οὐδεὶς ἐδάκρυσεν. ἐφοῖς οὐδεὶς ἀπέδοτο τὸν ἀγρόν. ἐκείνῳ αὖ τις εἰς φορὰν δυσεβῆ δικαίως ἐπάλεσεν, ὥσπερ οὐ χύδην ἢ μαστιξ ἠνάγκασε. τὰ δὲ περὶ ἡμῶν πολιτῶν, φεῦ τῆς μνήμης ἡμῶν παρασαμένων. φεῦ τῆς πείρας ἡμῶν ὁρωμένων· οὐδὲν οὕτω ἄξιον μνήμης καινόν, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν νόμων Ἀνθεμιόρ ἐπεδύ ομεν ὑπὲρ ἡμῶν νόμων τὸν τούτων φύλακα, ὧν ἄξιον μὲν αἰδεῖσθαι τὴν ἀρχαιότητα· νόμου γὰρ δὴ καὶ τοῦτο σεμνότης. εἰσὶ τῶ δικαίῳ, τῶν δικαιωμάτων τὰ νεώτερα, τὴν ὡς αὖ εἴωθεν ἐμψυχεῖν βασιλείαν ἐπιχαράττομεθα.

Πυλαιμένης.

Πειρᾶσθαι τὸν λόγον ἀπεικάζειν, καὶ ἀπείροις ἔργασιν. οὐ μὴν ἐπαινέσαι πυλαιμένης ἀπελθικωτάτην τὴν ἀποδοχὴν, αὐτὸ τοῦτο τῇ δικαιοχῇ τοῦ χρόνου σωίσησεν. εἰσὶ μηδὲν φανῆναι τοῦτον δικαίων, ἔξεστι δήπου παίζειν τὰ παίγνια. Νικανδρος.

Οὐ πίγραμμάσαν τὸ καλόν. πῶς γὰρ οὐ καλόν, ὅπερ ὁ μέγας ἐπῆνεσε Νίκανδρος, καὶ χρυσῆς εἰκὼν ἢ κύπριδος ἢ σφαιρίστρια

ἐπίστευσε σοι πάντως; ὅτι Θεὸς ἐμοὶ ἀδελφὴν ἐποιήσῃ τὴν ἐμοῦ τότε, παρὰ τοῦ σίχνυμαθῶν· ταύτην τὴν φιλτάτην μου τῷ ἀδελφῶν ἰῶ καὶ φιλοῦσα ἠξίωσα καὶ τοῦ σίχνυ, Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς ὑπὲρ τοῦ σὸς σώματος, σῴσῃ μὲν τοῦ χρόνου καὶ τῆς ἐν στρατείᾳ προσευχῆς, καὶ, ἐπὶ πλείστοις πάλαι. εἰ δὲ ἀπουσιάζει, πλεῖον δύναιτο τῷ ἐναυτῶν. ταύτην τὸ οὖν ὁ Φιλοσ αὐτῷ χρυσοῦ καὶ τοῖς δίκαιος εἰσὶν δοῦναι αὐτῷ πρὸς ἀνδρόμιον, ὀνάδω δίκτι τοῦ μεγάλου νικαύ-βρου.

Θεοφίλῳ.

ὁ Λβιώτατος, οὗτοι δεδήμοσ ἐστὶ λωμένης, ἐδέησεν αἱρέσεως ἐπισκόπου τοῦ μακαριωτάτου πατρὸς Αθανασίου τοῦ μακροβίῳ τῷ ἱεροσύλῳ συναπαλλαγέντος. ἐπιμελέσαντο δὲ καμὲ, κοινωνὸν αὐτοῖσ χρεώλυσιν τοῦ σπέρματος. καὶ συνήθην μὲν αὐθρώποις ἐν πολλῶν καὶ πάντων ἀγαθῶν ποιοῦμένοις τὴν αἵρεσιν. πολὺ δὲ πλεῖον αὐτομάτῳ συνήθην, τοῖς καλοκαγαθίαις, ὅτι καὶ καλῶν ἔδοξεν ἔργων καλλίωμ. ἐπὶ γὰρ γοῦν, ἡ πάνδημος ψῆφος ἠνέχθη. προστεθέντων δὲ καὶ δυοῖν δυλαβεστάτων ἐπισκόπων τῇ συνόδῳ τοῦ πλήθους, οἷς συντέθραπτο, καὶ ὧν τῇ θατέρου χειρὶ προσβύτερος ἀπεδέδεκτο, ἐτύχαμον μὲν οὐδὲ αὐτὸς ἀγνοῶν πάμην τὸν Αμπώνιον, ἀλλὰ δύο σων αὐτὸν ἔγνων λόγων ἕνεκα, δι' ὧν τοσοῦτων ἐπῄνεσα. προσθεὶσ δὲ οἷσ ἠπιστάμην καλοῖσ, ἄπεῖκον σα, φέρω κἀγὼ τῷ ἐμαυτοῦ ψῆφον ἐπὶ τὸν ἄνδρα. καὶ χρύσοιτ' ἂν μοι βουλομένῳ κοινωνὸν αὐτὸν εἰσ τὸν ὁμότιμον ἱερωσύνῳ προσδέξασθαι. σὺσ οὖν ἔτι δεῖ, τοῦ κυριωτάτου μὲν τοι, φῆ ἱεράσ συ χειρός. τοῦτον μὲν ὁλβιώτατοισ δεῖ. ἐμοὶ δὲ δύχων.

αὖν

Ανισίῳ.

ὁ Υκ ἐθέλῃ παραμένειν ἀλλήλοις τὸ φῶς τὸ σκότος. ἀλλὰ νόμῳ φύσεως περίεισι, ἐὰν ἐλθόντος ἀπὸ θλίψεως πρωΐθεν, ἀνδρόμικον λαμβάνομεν.

Τῷ αὐτῷ.

ὁ Υδὲν ἂν γένοιτο πρωτοβούλῃ λιστελέστερον, τοῦ τοὺς ἀγαθοὺς καὶ ἄνδρας στρατιώτας οὕνεκα χάριτος προτετιμῆσθαι πάντων στρατιωτῶν, οὐτῶν ἐγχωρίων λεγομένων μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅσοι πώποτε κατὰ συμμαχίαν τούσδε τοὺς τόπους ἀφίκοντο. ἐκεῖνοι μὲν οὐδὲ πώποτε πρὸς ἀλλήλοις ἐλαττοῦσθαι πολεμίων μετὰ τοῦ θαρρεῖν σωφρονεῖν ἔφυσαν. οὗτοι δὲ δὶς ἤδη τοῖς πρὸς ἄνδρας ὑπὲρ χιλίους τὸν ἀριθμὸν, μόνοι πεντακόσιοι μετὰ τοῦ θεοῦ καὶ σοῦ στρατηγοῦ, πρεπόξαντο νίκας τὰς μεγίστας καὶ κάλλίστας ἀνείλοντο. ἦν δὲ εἰς ὄψιν αὐτοῖς ἐλθόντων βαρβάρων, τοὺς μὲν, ἀπολωλεκότες τοὺς ἢ, ἀπολελακότες, τάττε μετέπραξε χώρας ἔτι πρεινοσοῦσι. καὶ τοὺς εἰς βολὰς τῶν πολεμίων φυλάττοισιν, ὥσπερ σκύλακες αὐλῆς προπηδήσαντες, ἐφ' ὃ θηρίον οὐκ ἐκάλεσαν τῇ τοίμνῃ. ἀλλὰ μεῖς αἰχνούμεθα τοὺς ἀρίστους, ἐν αὐτοῖς τοῖς ὑπὲρ ἡμῶν ἱδρῶσι δαπανῶμενοι. οἷα γὰρ καὶ γεγράφασι πρὸς ἡμᾶς, ἐγὼ μὲν οὐκ ἀπιθῶς ἀναγινωσκομένων ἀκήκοα. ἀξιῶ δὲ μὴ δέ σε τὴν ἰδιοσίαν αὐτῶν περιδεῖν. δέομαι γὰρ σοῦ μὲν ὑπὲρ ἡμῶν. βασιλέως δὲ διὰ σοῦ δέησιν, ἵνα εἰκὸς ἡμᾶς ἴσῃ, ἐκείνων σωθέντων πρόσαθε, μὴ καταλεγῆναι τοὺς ἄνδρας ἀριθμοῖς. ἐγχωρίοις ἀχθέσι δὲ αὐ ἑαυτοῖς τε ἡμῖν γένοιντο, τῶν βασιλικῶν δώρεῶν ἀφιερωμένοι, εἰ μήτε ἔσωθεν ἔξοισι διαδοχὴν, μήτε ὅλων πεπρα-

σκηνὴν, μήτε δικαίως ἀγωνιεῖσθαι ἀνδράσιν ἀρίστοις μὴ σὺν τοῖς μετὰ τούτων ἀριστεῦσι, μὴ περιίδῃς τοὺς στρατιώτας εἰς ἄτιμον τάξιν χωροῦντας· ἀλλ' οὗτοι μὲν οὐ τῶν μενόντων ἄσυλοι τὴν γῆν ἐν βεβαίῳ δὴ πρότερον ἀξίας ὁ βίος ἦν, εἰ δὲ καὶ σῆς ἀναφορᾶς ὁ φιλανθρωπότατος ἡμῶν βασιλεὺς μαθὼν, πόσον ὄφελος ἐλθὸν τὸ πεζὰ πόλῃ, καὶ δεηθὲν βασιλέως ὑπὲρ ἡμῶν, ἐν τοῖς σωτηρίοις γράμμασι δεῖσιν ἑτέραν, ἀνδρὸς εἰ μὴ τὸν ἐξικόντα τοῖς πεπραγμένοις τούτοις προσθῆναι μετὰ θεοῦ, τίς οὐκ ἂν ἀποφήναι τὸ δικαιοσύνης οὐννιγάρδας καὶ συμμίκτου καὶ χεῖρα τούτοις παραλλησίους· ὧν οὐχ ἥκιστα ἐστὶν οὗ μὴν τὸ πρᾶον δὴ συμμαχίας, σὺν στρατηγοῦντος, ἀρμόσειν εἰς τὸ διαπολεμηθῆναι βασιλῆ τὸν ἀσυγείαν τὸν πόλεμον. ἐπὶ δὴ καταλόγων πολλῶν. ἃ δὴ ποιτώσης ἂν πένιαν τὸν δικαίως, τοῖς ἐνθάδε στρατεύμασι· χειρῶν δὲ τῷ πολέμῳ, καὶ οὐκ ὀνόματων πολλῶν.

Ἀνάστασις.

Ὁ Υδένεγος γόνα χρήσιμος Εὐαγρίῳ τῷ πρεσβυτέρῳ· ὃς δὲ ὃς δὲ τέρῳ τινί, τῶν ἀδικουμένων. ἄρχει δὲ πατρικίου ὀβερ ρονικὸς, ἀνδρόνικος. ἀποφράς αὐτός. καλαμνείαν ἔχων ἐν συμμίκτῳ. καὶ γλῶττα. ὃς εἰ μὴ ἐμοῦ καταφρονῇ, πρᾶγμα οὐδέν. ἀλλ' ἀγχίνεφθοι δοκῇ μὴ τὰ θεῖα τιμῆσαι. οὗτος ἀράσσῃ τὴν κεφαλὴν τοῦ οὐρανοῦ. νὴ τὸν ἱεραῖον καὶ τριπόθητον κεφαλὴν, χῆμα πεντακόλῃ πένθιμον περιτίθεται. δαιμονιλήθρας. καὶ πολυσπάσας ὀξυρρόν, καὶ ξένα ἄττα κολασκεία κατὰ τοῦ δεινοῦ τῆς ἀδικουμένων. πένης γὰρ νῦν ἔξεστι τῷ βουλομένῳ ἀδικεῖν. κατὰ δὲ τῶν σωτηρίων ὑπὲρ τῆς οὐσίων καὶ τῆς ἄλλων ὁτιοῦν ὀφλόντων. ἀφνὸς γὰρ αἱρεῖν πολιτείσεις ὀξυρρίσαι, τὴν τε ἑαυτοῦ καὶ

τὴν

τῇ θοαντος φυσει πρεπουσος· ὃν ἐπὶ τῷ δεσμῶν ὄντα, τοῖς ἀπειθήσεσιν ἐταξε τοῦ στρατιωτικοῦ χρισίου τοῦ καλουμένου τυρωνικοῦ· καὶ σωθῆναι τὰ αὐλανεῖα. ⁊ ἀεὶ τι καινὸν ὠὴ παλαιῶ κακῶ, ἐφῶ κατὰ φύλα καὶ δήμους κὰι ἵζεσθαι· οὐ γὰρ ἔστιν οὐδὲ τοῖς ἔχουσι καὶ πλουτοῦσιν, ἀμαστιγώτους ἀναχωρῆσαι· ἀλλ' ἔως ὅπως ὅσα δικαστὰ καθίζῃ τὸ χρεῖον ὄσσων, ὁ δεσπότης ἡλόητα καὶ παρεῖναι οὐσ τῷ δαιτυλον ἐμμένειν. ὅταν δὲ προφάσεως ἀπορῇ δυναμένης αὐτὸν ἑστάσαι, Μαξιμῖνος καὶ Κλαυδιανὸς ἔφεδροι. ἐν ἐκείνοις χαλεῖζεται τῷ πάθῃ· ἀλλά μοι δοκεῖ τοιοῦτος ὢν, πονηρῶν δημόνων προμοιάσ τυγχάνῃ. οἱ βούλονται μὴ ἐπαμέσθαι καὶ δύτυχεῖν τὰς παλαμναιοτάτους ψυχάς, εἴσ ὀργάνοις δύνανται χρῆσθαι, πρὸσ τὰς κοινὰς συμφορὰς· ἀπὸ τούτων οὖν παρασκευάζοισιμ αὐτῷ δόξαν ὡς ἀνδρὶ ἡμερωτάτῳ. καίτοι πῶσ δίλογον ὅσ τισ ὑπερυψωσε τὸν ὑψηλόν· καὶ τὸν τα πεινὸν ἐταπείνωσεν. ἐφοῦ πῶσ μὴ μέτριος καὶ πᾶσος τὸν τρόπον, ἐν καρὸς μοίρα καὶ ἄτιμος. δύνανται δὲ μόνοι Ζηνᾶς ⁊ Ιούλιος· Ζηνᾶς, ὁ πραξας πέρισι τοὺς δημοσίους φόρους· ὃς ἀπειλῆ τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν Ανασάσιον, παρὰ πρεσβείας ⁊ δωξεσθαι· καὶ εἰρήσειμ. οὗτος μὴ τοι, ἑκόντος αὐτοῦ δύναται. Ιούλιος δὲ ἄκομπος τε καὶ λαλοῦντος· καὶ καιροῦ μέρος οὕτως, ὡς κατὰ μβρονίκου γίνεσθαι ἰσχυρότερος· ἐμπαίζων ἡδὺ αὐτῷ δύσπον καὶ τρὶς καὶ τοῖς δεξ ἀμαυζησι λοιδορησάμενος, καὶ πάντα ἐπεκτεινάμενος, ἅπερ αὖ εἰρῆσθαι ⁊ πρὸς ἐμοῦ τοῦ παντὸς αὖ ἐπιμησάμην, ἀπέδειξε τὸ κάθαρμα μὴν αὐτὶ λέοντος. ἐξ ἐκείνου χρῆται καθάπερ αὐδραποδῶ, παρόσον ἀδεῶς οὐδὲ ἐν τοῖς γωμίοις ὑποψιθυρίζειν κατὰ τοῦ δεσπότου φλυᾶ· τοῦτο δὲ δὴ πουθενὰ ἔξεστι τοῖς οἰκέταισ ποιεῖν, αὐδρόνικε ἢ, οὐδὲ τοῦτο.

τὸ γὰρ ἀλόγιστον ἀνθρώπειον μὲν οὐδαμοῦ· παρὰ δὲ τοὺς καιροὺς, δι-
λόντι καὶ θρασὺ γίνεται. τοιοῦτόν ἐστιν ἀπειρηκὸς πορνικόν. ὁ θαυμά-
σιος Ηρων, ἀξίως αὐτοῦ πρὸς ὑμᾶς ἐρῶ τὰ περὶ αὐτοῦ, αὖ γε δὴ
διαγγέλωμεν. δι' ἐπιθυμίαν γὰρ οὗτος ὑπὸ τοῦ συνείρειν τὴν μοχθη-
ρίαν τοῦ ἀνθρώπου· καὶ καθ' ἡμέραν ἀπορρήγνυσθαι· καὶ οἷς ἤκα-
στε Δῆλοι· καὶ οἷς ἔπαιζεν, ὡς καὶ μόλις ἐλευθερωθεὶς φθορᾶς τη-
φόρου συνουσίας, δύσελπις εἶναι τὸν ἑαυτοῦ ζωὴν ἀπολήψεσθαι.
καὶ οὕτω τότε Θόας, ἀπὸ δὴ ἐνδοξοτάτης ἀποδημίας πορρῶ-
τατα γὰρ οὗτος ἔστιν ὁ πᾶσιν αὐτὸν τοῖς δυσμενέσιν ἐπιτείχισας δειλί-
λαιαν, τὸ ἀπόρρητον δὴ ὑπάρχον διακομίσας ἐν πνίον· ὃ βούλε-
ται μὲν τῷ ἐνθάδε πεθνάναι τινάς. βούλεται δὲ δεδέσθαι τι-
νάς. καὶ δέδεκται πορρωτέρω ἀνθρώπῳ, διὰ τὸ ἐν πνίον τὸ ἀπόρρη-
τον. οἱ δὲ, ἀπὸ οὗ δειλίας φαινόμενοι αἰσίας ἀπεθάνοσιν· καὶ γὰρ εἰ
μηδέπω τεθνήκασιν, ἀλλ' αὖ τινα τεθνήξονται. τὸ μὲν γὰρ ὠὴ τοῖς
μυσιξιν, ἀπολώλασι· τὸ δὲ ὠὴ τῇ δὴ σωμάτων ἰσχύι, ζῶσιν δέ
τι μέχρι τούτου δὴ ἡμέρας, ἐν ᾗ πέμπτῳ τὸ γράμματος· ἀλλοῦ χ
ὑπανεῖ φησιν ὁ μέγας Ανθέμιος· οὐδὲ παύσεται πυρέττων ὁ ῥω
μαίων ὕπαρχος, αὖ μὴ μαξιμῖνος ἢ κλαυδία ἀπόλωνται· τοῦ
του Θόαντος ἡ συζυγία λλφ. διὰ τοῦτο οὐδὲ εἰς φέροντος ἀνέχεται
μαξιμίνου. ἀλλ' ἀνασοβεῖ πάντας ὁ Ανδρόνικος, τοὺς ὠνου-
μένους τὸ λδυνάτωσαν· προκείσεται γοῦν οὐ τὸ πληρωθῆναι τὰ δη
μόσια. ἀλλὰ τοὺς ὑπάρχους ὑπαίνιγμα· οἱ τινὲς εἰς κληθέντες, οἵπερ
Θόαντος μόνου, τοῦ σοφιστοῦ φησι μόνου πατρός, ἀξιωνόλχα-
σι πρὸς αὐτὸν τὸ ἐν πνίον· καὶ οἱ λιμῶδες ἐκλείσθησαν ὅσοι γε δὴ
Θόαντος ὄμνυσιν, ἕως αὐτὸς ἐκωλύσας. Φθάσι, καὶ πρὸς ἀνδρο-
νικον ἀξιοῦμεν τὸ ἀπόρρητον· ἵνα μὴ λαθῇ τὶς διαβρὰς δὴ ἀξί-

ων

ων αὐτὶ φλ Ανθεμίου τιθυλλυσι ψυχῆσ. εἶτα ἀφῶν ἕτερος ὄναρ ὁρᾶ, μᾶλλον δὲ ἰδεῖν λέγεται, πεντάπολις ὑπαρπάζας πορκήρως. Ανδρόνικος γὰρ ὁ τὰ τοιαῦτα πεζευθεὶς καὶ δυναστὴς φλ δύο χρῦς ἄρχων οἰκίας ἐσόμενος, μάρτυται ἐπαύλως πάσωσ θάνατ. οὐδέτι οἱ δὲ τίν αὐέρασ. κρατερὴ ἐλυσε δόλιμεν. ἐν τούτοις τῇ περὶ δὴ φλ πραγμάτων ὄντων, οὐκ ἐδίωσεν Ευαγρίῳ μαύτωσ εἰς προαγόρευσιν τοῦ πανηρῶσ ἀπολλωξάν εἰσ τὸ δικαστήριον ἀπελθόντι. ἀλλ αὐτὸς Ανδρόνικοσ αὐτὴρ, οὐ πρὸς τοῦτον οὐ δὲ πρὸς εἰμαῖον, ἀλλὰ πρὸς αὐτὸν Ευαγρίον ἀξιώφλε τιὼ τιμῶν τιὼ ἑαυτοῦ. καὶ ἔχαθαι φλ λιφουρίασ ἐθελοσὴν ἐκέλευσεν, ἐὰν σωφρονῆ. πάντωσ γὰρ ἀποφανεῖται τιὼ καταδικαζόυσαν. ἀπολελόγημαι δὴ καὶ θεῷ. καὶ τῷ θείῳ Διοσκουρίδη, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις, ὡσ ἐγωγε ἀτιμότερος ἀξ ἐντιμοτέρου γέγονα, τέγε ἀνθρώπινα. ἀσθενέστεροσ δὲ ἀξ ἰσχυροτέρου. καὶ Ανδρόνικος ἀπάντων μᾶλ ἡμῶν, τιὼ δυνάμιν ἐθέρωπευσε, δηλῆν οὐ γέγονε δῆσ ἐπαλεξανδρείασ ἀπόγημα. πεπρόμτι δὲ, οὕτω χρῆται, νὴ τιὼ ἱεραὶ ὑμῶν μεφαλίω, ὡσ ἐπεὶ δήμοι σωέπεσεν ἀποβαλεῖν φῦ παιδίων τὸ φίλτατον, καὶ, ἀξήγαγεν ἑαυτὸν κρατηθεὶς ὑπὸ τοῦ πάθουσ. οἶδα γὰρ ὅτι θῆλισ εἰμὶ περὶ τοῦτο πέρα τοῦ δέοντοσ. νῦν δὲ οὐ λογισμῷ τοῦ πάθουσ ἐκρατησα. ἀλλ ἀνδρόνικοσ, αὐτὶ περιήγαγε. καὶ πρὸς τᾶις κοινᾶις συμφοραῖσ τὸν νοῦν ἔχειν ἐποίησε. καὶ γιόνασίμοι συμφορεῖ, περαμυθίαι φῦ συμφορῶν, πρὸσ ἑαυτὸν ἔλκουσαι. ὃ πάθοσ πάθοσ ἐκκρούουσαι, ὀρῆ συμμικῆς λύπην τιὼ ἐπὶ τῷ παιδίῳ λύπην. οἶδα ὅτι μοι μαῦδυτὸσ ἰῶ θάνατοσ εἰσ κυρίαν τοῦ ἔτουσ ἡμέραν. καὶ γέγονεν ἐκείνη καθ ἣν ἱδρασάμην. ἡδόμην μεταβολῆσ βίου. ὃσ ἄχρι νῦν ἐμπε-

νηγυρίσεσ αὐτῷ. καὶ τιμῶσ ἀνδρωδίνης καὶ πόσης πλουθυμίασ περὶ ὄντινοῦν ἡῦ πώποτε πεφιλοσοφηκότων ἀπολελαυκὼς οὐχ ἧττον διὰ τὸ θύραθεν, ἢ διὰ τὴν παρασκευὴν φιλοψυχῆσ, ἅμα πάντων ἀφιρημένῳ εὐθύνομαι. τὸ μὴ οὖν μέγιστον ἡμᾶσ κακὸν, μοι καὶ δύσελπιν τὸν βίον ποιῆσ, οὐκ εἰωθὸσ ἀποτυγχάνειν ἐπικτείνασ θεὰ, νῦν πρῶτόν οἶδα μαθὼν δύσκολόν σ' ὄντα τὴν μὲν οἰκίαν, καλιὰν ὁρῶ πρὰττουσαν· τὴν δὲ πατρίδα δυσχωροῦσαν οἰκεῖν ἀναγκάζομαι· καὶ πᾶσιν ἐκ πεμπτῷ ἐφ' ᾧ προσανακλαύσεσθαι· καὶ κατὰ τὸν ἕκαστον ὁλοφύρεσθαι, προσθήκην ἔχον ἀνδρόνικον τὸν κολοφῶνα τῆσ κακῶν. δύον οὐδὲ ἀπαρῆ κρᾶσπεδον τὴν σωτροφόν μοι χολήν. ἀλλ' ἐμὲ δὴ μηδὲν ὄφελοσ ὄντα μηδενὶ, πάντων προσόντων, καὶ τὴν ἀθένειαν ἡμῶν διελεγχόντων, αὐξήσεσθαι· πρὸσ ταῦτα δέομαι· πάνυ σφόδρα δέομαι ἀμφοῖν μὲν ὑμῶν· διαφερόντωσ δὲ σοῦ τῆσ φίλησ μοι κεφαλῆσ, ἀδελφὲ Ἀμασαίσε, σὺ γὰρ δὴ φήμην ἔχεισ προσκεῖσθαι ἀνδρὸσ λυσιτῶντοσ, ἔστισι δυνάμεισ πέρεσιν ὑπὲρ σωτείσιον γὰρ μᾶλλον ἢ ὑπὲρ ἀνδρομήλου δικαιότεροσ ἂν εἶναι αὐτῇ χωμεῖσθαι, ἀποβάλλαξον μὰ τὴν φείσασ πολεμαΐδα τὴν λαχοῦσάν με πόλιν· οὐκ ἐμοῦ γ' ἐθέλοντοσ· οἶδεν ὁ πάντα ὁρῶν ὀφθαλμὸσ τοῦ θεοῦ· οὐκ οἶδα ὑπὲρ τίνων ἐκτίνω τοσαύτασ δίκασ· καὶ ἔστω φησὶ θεῶν ἐπίφθονοι πρότερον ἡμῶν, ἀποχρόντωσ τε τετιμωρήμεθα. ἀλλὰ ταύτην τὴν φωρὰν, ἄξιον ἐπεῖν καὶ ὑπὲρ Μαξιμίνου καὶ ὑπὲρ Κλαυδίου· οὓσ ἐμοὶ δοκεῖν ἂν καὶ ὅστισ ὠμότατοσ δαιμόνων ἠλέησεν. ἀξιρήθων τὸν λόγον θοᾶσ τε καὶ Ἀνδρόνικοσ, οἱ μόνοι δαιμόνων ἀμείλικτοι.

Θεοφίλῳ.

Γὼ μὴν οἷος ἰῶ τῷ πρὶν πρὸς τὰ ῥήματα καὶ χεῖρα ἐ
ξὸ συμμίω ὑπερίτην εἰσεμηχανῆν. ἀλλοὐκ αὖ οἶμαι καλ
λίον Ἀμπέλιθ' ἑσυρέψατο περὶ τῷ ἑαυτῷ λισιτε-
λουύτων, ἢ Νίλιμος ὑπὲρ τοῦ σῶσ' ἀλλοτρίωθεν τῷ ἑαυτοῦ. ὅ
τε γὰρ ἐφοῖσ πρότερον ἀπῆρεν οἶδα καλῶς, οὔτε τῶν τίσιν ἐσανύλ-
θεν, οὔτε πῇ τίσιν αὖθισ ἀποδημᾷ. πῶς γὰρ ὃν οὐ τεῖδον. οὔτε περὶ
αὐτοῦ τι σαφὲσ ἀπηγέλετο. ἀλλὰ τὶν ἐπισολὶν φίλτρασ σου
χειρὸς, ἑτέρος τισ εἰλόμισε, καὶ τοὔτιν αὐτὴ τησεν, ὡς ἤδη νικαίου
λύσαντος τὸ πρυμνήσιον. καὶ ἐγὼ μὴν οὐκ εἶδον αὐτόν. ὀλίγιμὸν
εἶδεν. ἢ ἤλιουσεν. ἀλλὰ κἀκεῖνοσ οὐ τεῖδεν. οὐ τῆπαυσε. σῶσ' οὖν
ὅτι Νίλιμον νικᾶν ὑπερόρι ἀγρῷ δυατώμενον. ἀλλ' αὖτὶ τούτου
πολλὰ μὰ γαθὰ ἠὐσα φέροισιμῶραι τοῖσ γεωργοῖσ ἐχρηται. πλείω
δ' ἂν ἰῶ, εἰ καὶ τῷ μὴ τρῶμ ἐκράτησεν.

Τῇ φιλοσόφῳ.

Ι καὶ μὴ πόντα ὁ δαίμων ἀφελέσθ μὰ δύατα, ἀλ
λὰ βούλεται ὅσα γὰ δύαται, ὅσμὴν ὧν πολλῶν τε καὶ
ἐσθλῶν δῶν ἐ ἔθηκεν, ἀλλὰ τότε προαιρεῖσθ τὰ βέλτι
στα καὶ τιθεῖσθαι τοῖσ ἀδικουμένοις, οὐκ ἀφαιρήσεται. μὴ γὰρ δὴ ἡ
φιλία μὴν ἡμῶν ἰατρεύσειε. μισῶ μὴν οὖν ἀδικίαν. ἔξεστ γάρ.
κωλύειν δ' βουλοίμιν μὴν. ἀλλὰ μὴ τοῦτο τῷ ἀφαιρεθέντων
ἔστ. καὶ οἶκεται καὶ τοῦτο πρὸ τῷ παιδίων. πολλάποτ ἂν ἄλ-
κιμοι μιλήσιοι. ἰῶ ὅτι κἀγὼ φίλοις ὄφελος ἰῶ. μὴ σύμε ἐκωλύσ
ἀλλότριον ἀγαθὸν εἰς ἑτέρους δαπανῶντα, τὶν παρὰ τῷ μέγα
δυαμῆ κλίσῶ. ἢ ὅσον ἐκεῖνοι χεῖρες ἐμοί. νυὶ ἢ ἀπόντων ἔρημοσ
ὑπολείπομαι, πολλὸν ἔτι σὺ δυάμι. καὶ γὰρ δὴ καὶ σὲ μετὰ φίλ ἀρε-

φι, ἀγαθὸν ἄσυλον ἀειθμῷ. σὺ μὴν οὖν ἀεὶ καὶ δυὰ καὶ δυὰ καὶ πολλὰ τε χωμένη ἐφ' δυάδαθαι. Νίκαιος δὲ καὶ Φιλόλαος, οἱ καλοὶ κἀγαθοὶ νεανίαι καὶ συγγενεῖς, ὅπως ἐπανέλθωσιν ἢν ἰδίων γνώμενοι κύριοι, πᾶσι μελέτω τοῖς τὰ σὰ τιμῶσι μὴ ἰδιώτας εἶ ἀρχοισι.

Τῷ ἀδελφῷ.

τ Ἵνα μήν τοι τίνα σε ῥᾴδιον ἢν, οἷος αὐτὸς, προσήκῃ θαυμαζεσθαι. τὸν σώφρονα. τὸν ἐμμελῆ. τὸν παιδείας ἐπαίροντα. τὸν προσανέχοντα θεῷ καθάπαξ. τὸν, οἷός ἐστι Γερόντιος. ἔχεις οὖν τὸν ἄνδρα μετὰ φι ἐπιστολῆς. ᾧ χαιρόμενος, ἐρεῖς οὐ φαῦλον ἐπαινέτην ἐμέ.

Χρυσῇ.

ὁ Ὑπόπτοι μοί ἐστε παιδίῳ συγγενὴς ὄντι μοι θαυμαστὸς γέροντος, σωίζημι τὸν νεανίσκον τῇ φιλίᾳ τῇ σῇ. καὶ τοῦτο μὲν δὴ. αἰσθόμενος ὅτι πρέπον ἐστὶ τὸν χρυσὸν χρυσῷ, τοῖς γέρουσι, εἰδὲ μέτι καὶ ψυχρὸν εἰπεῖν ἀργύριον. πεντὸς μέν τοι μᾶλλόν ἐστιν ἀληθὲς εἰπεῖν σε εἶναι ἀπέσησα ἀρετῆς ἔσω, καὶ τὸν δώδεκα σοι τλῶ ἐπιστολῶ, ἀξιώτατον ἀπολαύειν σου φι σωουσίας.

Τῷ ἀδελφῷ.

μ Ἧκον ἐπιστολῆς, ἀνοησίαν τὴν κατηγορῆσαι τοῦ θαυμαζομένου. ἀλλὰ θαυμαστὸς Γερόντιος, οἵδε μὴν ὅσα κἀγώ. εἰδὲ μὴ πρὸς τὸ φιλεῖν ἐμέ, καὶ τλῶ ἂν ἐχειν ἀρκοῦσαν τῇ συνόμῃ. ὃν ἂν ἴδῃς ἡδέως εἴσῃ ὡς ἐγὼ βούλομαι. Τῷ αὐτῷ.

δ Ἐλεξο μετὰ φι ἐμψύχου καὶ τλῶ ἀψύχου ἐπιστολῶ. μετὰ τὸ θαυμαστοῦ Γερόντιου, τοῦτο τὸ γράμματα, νόμῳ τὸ

πολέου.

πλέον ἢ τῇ χρείᾳ τὸ προσιὸν πεῖν σε γιγνόμενα. ὅτι ἡ ἡμέτερα συζω-
μία τῇ περὶ σοῦ μνήμῃ, μυρίων ἐπιστολῶν μαλιστα μεγαλοφωνό
τερον ἀνακέκραγε. Τῷ αὐτῷ.

ε Γι σολίῳ ἐπέθηκα τῷ θαυμασιῷ Γεροντίῳ πρὸς τιμὴν ἐ-
ραστοῦ καὶ τροπόθητον μεφαλὴν ἢ πρώτης ἐνλύξεως ἀπε-
ρέξουσαν πρόφασιν. ὁτὲ μὲν γὰρ αὐτὸν μ' ἴσως δι' ἐμὲ, τιμήσεις· με-
τὰ δὲ τὸν πεῖραν, ἑτέρου τιμᾷ δι' αὐτόν.

Τῷ αὐτῷ.

ϛ Δέδωκα τῷ ἐπιστολίῳ, τιμίας ὄσι καὶ σποδὸς τῆς τῶ
δαλμάτων τὸ μάτος· τούτους δὲ ἐγὼ τοὺς δαλματίας,
ἴσα καὶ τοὺς ἱέρας τιμῶ. δῆμον γὰρ εἰσι φιλαχρύσου μᾶλλον
ως· μόνα δὲ ταῦτα μηνύσαι πρὸς σέ. σὺν δὲν τοῖς ἐμοῖς ὡς σαυ-
τοῦ χρήσασθαι. Γυλαιμῷ.

ζ Ριμᾶσ' ἀπὸ θρασυκήπου ἐπιστολὰς κομισάμενος, ἀνωλόλυξα
τῷ φακέλῳ τῷ γραμμάτων· εἴπου τίσι ἐκ τοῦ λαφύρου ἐ-
πιτετραμμένη Γυλαιμέρους ὄνομα· ὡς οὐκ ἄξιον ἑτέρῳ βιβλίῳ
προσντυχεῖν. ἀλλ' ἦν οὐδὲν οὐδαμοῦ. εἰ μὲν οὖν τυχόντα ἀπεδη-
μῶν, ἀλλ' ἐπανέλθοις ταχέως τε καὶ καλῶς· εἰ δ' ἐπεδήμας ἡνίκα
πάντων οἱ συνήθεμοι Ζωσίμῳ τὰς ἐπιστολὰς ἐπεδίδοσαν, τοῦτ' αὖ
ἐκ τοῦ περαιοδόξου, εἴτις ἐγχέοι περὶ ἐμὲ Πυλαιμένους μνημο-
νικώτερος. Τῷ ἀδελφῷ.

τ Εωσ μὲν ἐπραττόμην δυσθύμως ἐπὶ ῥεύματος αὐθυπενεχθέν
τος, καὶ τὰ λοιπὰ λυπεῖ, καὶ τὰ ἴδια. ζῶ τε γὰρ οὐκ ἰδιώ-
της ἐν χώρᾳ πολεμουμένῃ· καμὲ δὲ δεῖ κλαίειν ἀεὶ τῷ ἑκάστου
συμφορᾷ· εἰ τοῦ μηνὸς πλαίσιος ὧν τὰς ἐπαλξεῖς πηδᾶν ὡς ἐ
φῶ συσκαλούσομαι, μεμισθωμένον, οὐκ ἐφῶ προσεύξομαι· τριῶν

ἀρρένων, ἓν ἔτι μοι λείπεται. οὐ δὲ ἐὰν ἄξ οὐσίας πολέσῃ καὶ ζῆσ
ἡδέως, οὐ πάντα ἡμᾶς ὁ δαίμων λυπεῖ.

Θεοφίλῳ.

Ὁ Χρῆται τὸ δίκαιον ἄξ ἀνθρώπων. Ἀνδρόνικος καὶ πρό
τερον ἠδίκει. καὶ νῦν ἀδικεῖται. τὸ δὲ ἐκκλησίας ἢ
θος οἷον, ὑψῶσαι μὲν τὸ πεινῶν. τὸ πεινῶσαι δὲ ὑψη-
λόν. τοῦτον δὴ τὸν Ἀνδρόνικον, ἐμίσει μὲν ἐφοῖς ἐποίει. διὸ καὶ πρό
ἡκατο μέχρι τούτων ἐλθεῖν. ἐλεῖ δὲ νῦν, ἐφοῖς ἤδη τοῖς ὑπὲρ κα-
τάραν ὠμίλησεν. ὅτι καὶ τοὺς νῦν ἐνδεῶς μὲ διαῶσαι μέν.
ἀλλὰ λιμὸν εἰ μηδέποτε μετὰ τοῦ δύ ἡμερῶν τῶν σκόμεθα, τοῖς
δὲ κλαίουσιν, ἀεὶ σωδακρύσομεν. ἡμεῖς τε οὖν ἐν τούτοις συνοῦ
βίοις τοῦ αὐτὸν ἄξελόμεθα, ἢ πάλλα ἐλαττοῦσα αὐτὸν παρὰ τοῦ
λυπεῖσι συμφορᾶσ ἐπιήσαι μέν. καὶ ἡ σὴ θεοσέβεια φρονήσεις αὐτὸν
ἀξιώσει, τοῦτο μέγιστον ἐγὼ τελεμήριον δέχομαι, τὸ μὴ πάντα πέπ
σιν ἐν ἀνθρώποις ἀπογνωσθῆναι παρὰ θεοῦ.

Τρωΐλῳ.

Ἄλλαι μὲν ἀπραγμονεστέρας ἐπαινοῦμεν τὰς πρὸς τὰς
Π ἑταίρας ἐντεύξεις. ἐπεὶ πόρρω ἐστὶ φωμ. ἔχων γὰρ ὧν τὸ
βιβλίον, πρόσωπόν τινα ἀσώτου κρίσεως πόλεως πο-
λιτείαν. νῦν δέ, ἐπέταξε γὰρ ὁ θεὸς εἰς ἀποδεδειγμένον χωρίον ἔ-
χειν ἐν τῇ πόλει τινὰ τάξιν, καὶ ζῆν οὐκ ἐν δημοθρημμένοις ἀνθρώ-
ποις, βουλοίμην ἂν ὄφελος εἶναι τοῖς συλλαχοῦσι, ἐπαινεῖν ἀγα-
θὸν, ὅτι δικαίμεν. καὶ ἕκαστον ἰδίᾳ, καὶ τὴν πόλιν κοινῇ, ἵνα ὁρώ
μην τε καὶ ὁρώμεν ἡδέως παρὰ τοῦ ὡς ἂν εἰκότως σύμπλουν τοῦ
βίου. ἔτι τοίνυν μαρτύρεσθαι ὀναίατο, ὅτι δ' αὐτὸν γνωμένης ἐπιστο
λῆς, ἥδιστοι χαρεισόμενος ἐν αὐτῇ σωδημερδύοντι, καὶ νεκρὸν μὰ

τοῦ

τοὺς λόγους τὰ μὲν πολλὰ, πολλάκις εἰσὶ τὸ συνεῖναί μοι πολὺ τῆς νυκτὸς μέρος ἐπιλαμβάνοντι. Τῷ ἀδελφῷ.

ιδ. Λιὸν οὐ μικρὸν ἀπολαύσω τῆς ἀγροικίας. λίαν ἀληθεύων δι' ἀθεσίαν δὲ ἴσως ὅτι τῶν τῆς λιβύων ἑκατέρας.

Ησυχίῳ.

ἀ Θηναῖοι Θεμιστοκλέα τὸν Νεοκλέους ἐπῄνεσαν, ὅτι καιρὸν πολιτικῆς διαιρέσεως ἐρασθεὶς παρόντινοῦν τῷ ἐφέστηκότι χρόνῳ, ἀπηύξατο πόσον ἀρχὴν, ἐν ᾗ οὔτε ἔξω τῶν οὐδὲν ἐμέλλον πλέον ἔξειν οἱ συμβουλεύοντες· σὺ δὲ ὅτι μὴ ἐπέτυχες τῷ ἀρετῷ οἱ καιροὶ, ἢ δι' ἃ σὲ παρῆλθεν εἰς τὴν πολιτείαν ἀρχὴς ὄνομα τῶν πραγμάτων καινὸν, πάθημα μὲν ὡς πρὸς ἐκεῖνος ἑτέρους ἐκ παλαιοῦ γιγνόμενος, οὐ ἱερᾶς γεωμετρίας ἀλλήλοις ἡμᾶς μνησικακοῦσης. ὅτι δὲ ἐν τοῖς βουλευταῖς τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν ἀξιοῖς ἀριθμεῖν, ἀλλοὐκ ἀπαλείφεις τὴν οἰκίαν ἀπὸ τοῦ πινακιδίου, καὶ εἴ τι κατὰ συμφορὰν ἀρχαίαν προσλήψεται χρόνῳ, τοῦτο ἐκεῖνοι Θεμιστοκλέα σε φημὶ ποιεῖν. ἐπεὶ δοκοῦντα τῇ θείᾳ γεωμετρίᾳ. Ενὸς πίου δὲ ἐν ἀδελφοῖς δεῖ πεπύσθαι τοῖς σοῖς, εἰ τὰ τῷ αὐτῷ τὰ αὐτὰ. καὶ ἀλλήλοις εἶναι δὲ τὰ αὐτὰ. εἰ δὲ ἀλλὰ τὸν ἐπιστολικὸν πραγμάτων ὄχλον, τὸ χρεὼν ἡμέλλημένων νῦν, δεῖξον ὡς θαυμάσιε. καὶ λαβὼν τὴν ἐπιστολὴν ἄνες τὴν πενθερὰν αὐτοῦ δὲ ἀπόντος ἡμίας. καὶ τὰ μετὰ ταῦτα, καὶ τὰ πρὸ τοῦ. καὶ ἀπόδος μοι τὸν ἀδελφόν. ὃς εἰ μὲν δι' αὐτὸ τοῦτο ἀπῆλθε, θεὸς οἶδε. πρὸς ἐμὲ δὲ πάνυ πρᾴως διάκειται τῶν πολλῶν, ὧν ἐκ αὐτοῦ οὐδὲν εἰ συμφορᾶς, οὐδὲν ἕτερον προφασίζεται. Ανισίῳ.

π Ρώμην ἐκ ἔφασαν τὴν βρεττίαν ἀκολουθήσαντες δὲ τὸν ῥήνην ποταμὸν ἐκ τοῦ ἐμπεσεῖν τὴν φήμην. ἦκε δέ τις ἀγγέλλων, ὡς ὁ στρατηγὸς ἤδη τὰ μετέωρα τῆς χώρ

καταίληφεν. ἐφθάικασι γὰρ ἀπὸ μακρᾶς ὁδοῦ πορευόμενοι, οὐ μόνον δὲ πρόθυμίας ἀμοιβὴν παρὰ τοῦ θεοῦ, καὶ νῦν ἡ εἰσέπειτα. ἐγὼ δὲ αὐτοὺς τούτου ἕνεκα παρεσόμην ἐπεμψα, ἀπεσταλμένος ἐν οἷς εἶπεν. εἶπε γὰρ ἐν ἀποστόλοις ἀγαθοῖς. μέλλω μὲν γάρ σοι, μέλλω δὲ καὶ πρεσβεύειν τῆς πόλεως. πῶς γὰρ οὐ. ἡ μητρόπολις, ὡς αὐτὸς ἔφης σὺ, ἐποίησεν, οὐχ ἥκιστα ἡ σοῦ ἡ δεξιᾶς τῆς σῆς. ἐφέπεσθω δὴ τῶν ἀγαθῶν, ἐμὲ καὶ τοὺς ἀξιοῦσι συνήδεσθαι. ὥστε οὖν ἐν σοὶ μενοῦμεν ἀεὶ τε καὶ κρατησόμεθα, δίκαιός εἰμι ἡ εὐδαίμων τὸ σόν. Ἰωάννῃ προσφιλεστάτῳ ὡς ἐνῆν, ἀγαθὸν εἶναι. καὶ ὅλως ἐπαύξομαι κρατιστεύειν ἐὰν ὁ θεὸς αὐτὰ πιθήται. δὸς αὐτὰ χεῖρα διὰ τὸν ἀδελφὸν, ὃς αὐτὰ πολλῶν ὑπερτιμήσει. τοῦτο ἐμοὶ μὲν ἄριστον δοκεῖ βούλευμα, τὰ τῆς φύσεως εὐδοκοῦντα τῷ νεανίσκῳ ἢ ὡς ἔχουσι πρὸς ἀλλήλους εὐδοκοῦσι. εἰ δὲ καὶ σοὶ φανεῖται, κύριον ἔστω. τῷ ἐπαίροντας τοὺς κρατυνομένους ἀσπάσασθαι. ὁ σώφρων μου πατὴρ χαίρων ἐπανήκετω. καλόν τι φέρων περὶ σωτηρίου μου ἄγγελμα. ὅσα καί τοι ἀφλόταχος ὤν, εἰθαρρήσετέ μοι ὁδόν, τὰ σὰ ὅπλων ἔμπροσθεν ὄντων. δὸς τῇ κυρίνῃ τὸν σωφρονίσαι τὰ ἀδελφῶν. μαχοῦνται γὰρ ὑπὲρ σοῦ ἐνεγκοῦσα τὸ μὴ ζεφοῦσα αὐτούς.

Τῷ ἀδελφῷ.

Τί μοι ἡμᾶς εἶπας ἢ γῆ τοῖς σαυτοῦ προστάγμασιν, ὅτω μὴ γέγραφας, καλῶς τε ποιεῖς, καὶ δίκαια περὶ ἡμῶν φρονεῖς. καὶ πολλὰ μὰ γαθύσοι γένοιτο διὰ τοῦτο. ὡς ἀπέχομαι τοῦ χάριν ἐδόκεις ὀφείλειν μετέρῳ πρὸς ἀδελφὸν πρεσβυτέρῳ, τοῦ πείθεσθαι χάριν, ὡς ἔτι ἕτοιμαι. αἰνῶ μὲν εἰς αὐτίδοσιν ἀριθμῷ, τὸ μὴ ἄγνοεῖν θαι πρὸς σοῦ τοῦ φύσαντος ἡμῶν, ὅτι μόνῳ σοὶ τῶν ζώντων ἐκλείπομεθα. ὅτι δὲ φῆσ εὐδαίμων σαφῶς, ὡς δὲ οὐ χρὴ ἄχρι τοῦ φιλεῖν ἡμῶν Ἥλιος, τοῦτο δὲ οὐκ ἐπαξίως ἀποδέχεσθε. λίαν γὰρ ὄχθην ἀνδρὸς

ἀποστομένου

ἀπατωμένου, μὴ ἀπατῶντός τε εἰσομαι. ὁμοῦ γὰρ ἐγώτε τὸ πε
ρὶ σοῦ γράμμα τε ἐγίνωσκον. καὶ ἕτερός τις τὸ περαῦγοῦ. ἐ
σὺ μὲν τοῦτα φὴς. ἐκεῖνος δὲ τοὐναντία. καὶ ἀντεγνωκέναι καὶ ἀλη
θέναι λεγόντων, ὅτι δυσαλέγοιτο περὶ ἡμῶν ἀνεστιδείους λό
γους. οὐτοῦ ἀπιστεῖν εἶχον ἀνδρὶ καλῶ καγαθῶ, καὶ πιστεύων, οὐ
μὰ γὰρ ὁμόσιον γὰν ἐμόν τε καὶ σόν, οὐ μετενόουν ἐφοῖς δὺ πεποιή
κειν γὰν ἀθρωπον, αὐτῆ τῆ προπραίᾳ συμβία γὰν κατήτορα ἀπο
σκυλάσας. ὃς ἐθύωκεν αὐτὸν ἀσεβείας, ὡς ἀθυκοῦντα τὼ βασιλέ
ως ἑστίαν. νὴ γὰρ τὼ ἱεραίσου κεφαλὴν, ἐμὴ τοῖς συγχαῖσι πεί
ραισ αὐτέχον, τοῦτο μὲν τῆ τοῦ δικαστοῦ Δφλίᾳ μεταγνοίαι ὧν
τοι αὐτὸς ὑποθέσεως οὐ προσιεμένου. τοῦτο δὲ τοῦ κατηγοροῦντος
ἀπαγνοίᾳ, προσποιουμένου μὲν τὼ ἀπαγγελλω, προθυμουμένου
δὲ δρᾶσαί τε κακόν τι καὶ παθεῖν, καὶ γαμετῆς αὖ αὐτοῦ καὶ παί
δων ἥψατο γὰρ Δφνότατον. ἢ συγγενῶν συγχῶν ἢ πάνυ φίλων. ὅλου
σίων τε καὶ πενήτων. καὶ ὅλως καιῶν αὖ ἰλιάσ περιέσητὼ πό
λιν ἡμῶν, ὑπὲρ δρὸς ἀποτινύντος τὼ σωτηρίαν ἢ θανατῶντος.
ἐνίκησε δ' αὖ Ιούλιος νίκιλλω, ἐφ' ᾗ ζῶ οὐκ αὖ ἤνεγκον ὑπὲρ ὧν ἃ
πάντων ὠθήκη πιπτάμοι τοῦτο εἰμαρτὰ γεγενημένα. τῆς δ' ἐμῆς φυ
σεώς τε καὶ προαιρέσεως περαπλανέτω. ἢ ὅστις ἐθέλοις. πολλῶ δ'
ἐμοὶ κάλλιον ἔχει τὸ ἀναξίως τινὰ πεπιπλεῖν καλῶς, ἢ περὶ δὲν
πολλοὺς, δρὸν κωλῦσαι, πορὰ τὼ ἀξίαν πεισμένους κακῶς. οὐ
γὰρ δὴ καὶ τὼ δύγμη μιαίνει καὶ τὸ παιδία πανοῦ μισῶ. καίτοι
τε οὐδαμῶς ἀξιός ὕβιν ὧν τοῖς κατέμοῦ λοιδορίαις παθεῖν τι κα
κῶς ὑπέμοῦ. πολλὰ τε δ Δφ. μισεῖ μὲν δ ἢ πάνυ. λυπεῖν γὰρ οἰό
μενος λέγφ. δ ὡς δικόμη Φθέγξεται. ἡ προαίρεσις οὖν οὐκ ἀνδύθυ
νος. ἀ λὺ πάντος. ἴσω μὲν τοι, μᾶλλον ἢ μὴ ἴσω, πώσειεν δ' ἂν δὺ

ποιῶμεν ἡμᾶς. σὺ μὲν οἱ σαφῶς ἴσθι τὸ παλαι λεγόμενον, ὑπὲρ χρῶν, ὡς ἔστιν ὠφελεῖσθαι, νῦν ἔργῳ φανόμενον. τί γὰρ εἰς σὺ μᾶλλον ἡμῖν αὐτὴρ οὐ σωτῆρ; πᾶς ὅστις ἡμᾶς ἐπαινεῖν βούλεται μὴ δεῖν ἕτερον ἀξιοῖ σκοπεῖν, λέγω τοῦτο πρῶτον καὶ μόνον καὶ μέγιστον, ὡς Ἰούλιος αὐτὸν ἀγοράζει λακῶς. σὺ δὲ τοῦτο λόγῳ, πίστις οὐκ ἐσμὸς ἀγαθῶν. τὸ γὰρ αὐτὴν ἔχειν πρὸς ἅπασαν ἀρετὴν, οἰκείως ἔχειν ἐστὶν πρὸς ἅπασαν ἀρετήν. ἐγὼ μὲν οὖν, οὐδὲν ἂν, ἐμαυτὸν σωφρονίζω τοιοῦτον. ἐκεῖνος δὲ φησιν. οἷς γὰρ τἀναντία φησὶ, τοῦ πίστου ταῦτα. ὡς τι ἂν χαίρειν αὐ εἰδείη αὐτὸν, νῦν τῷ ἐρασθῆναι κεφαλῆς, καὶ τῷ τὴν πειθὼ μου σωτηρίαν, ἀλλ' ἔστιν ὅ, τι αὖ μοι μεῖζον τοῦ λοιδορεῖσθαι χαρίσαιτο. καὶ ἢ μὴ πρὸς θεοῦ καὶ πρὸς ἀνθρώπων, ἐν τῇ καλλίστῃ μοι πείσεται τοῦτο. ἀλλὰ καὶ ἡ προαίρεσις δώσει δίκας. ἐμοὶ μὲν, οὐ. τυχὸν μὲν οὐδ' ἂν εἰδωλίμην βουλοίμην. πάντως δέ, οὐδ' ἂν, εἰ βουλοίμην δωσαίμην. τί γὰρ παρὰ τὸν ἐπὶ καιροῦ δωσάσην ἄνθρωπος οὕτως ἀτυχὴς ὡς ἀλάθης φεύγων τὴν ἑαυτοῦ, καὶ μὴ δὲ ἐλπίδας ἔχων καθόδου, τῷ πολεμίων ἐρασταῖς βλωμάτων ἐν τοῖς ἐμοῖς, καὶ ἐμοῖς ὁρμητηρίοις κατὰ κυρίνης χωμένων. τίνι μὲν τίνι δώσει δίκας, αὐτῇ τῇ δίκῃ. ἐγὼ γὰρ ἐγὼ τοῦτο σαφῶς, δὴ εἰδέναι δοκῶν. μετελεύσεται γὰρ αὐτὴν ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ ἡ κοινὴς πατρίδος ὑπὲρ ἧς πάντα πεπόλιτευμεθα. ἃ δ' ἐῶ ἀλλήλοις ἀπηχήμεθα. οὐ γὰρ ὑπὲρ τῶν ἐμαυτοῦ τινός. οὐδ' ἂν αὐτὸς εἰπεῖν ἔχοι. ἀλλὰ τὰ πρῶτα μὲν ὅτι τὸ στρατιωτικόν τε καὶ τὸ βουλευτικὸν ἐώρων, εἰσθητικὸν, καὶ ἐπειρώμην αὐτέχειν. ἔπειτα μέν τοι τὰ περὶ τὴν πρεσβείαν καὶ πάνυ λαμπρῶς δυεσαπάσατο

σίασεν ἡμᾶς. ἐῶ τὰ κατὰ τὸν ἑταῖρον Διοσκουρίδην. ὅτι μὲν γὰρ
ἐπράχθη καὶ οὐχ ὡς ἂν κινῆσαι θεοῦ τε καὶ ἀνθρώπων νέμεσιν. αὖ
τὴ μὴν τοῖσι σοφῶς ὄδι πελίης πρὸς λύραν ἄδυμον. λήθουσα δὲ πο-
ρὰ τοῦδε βαίμης. γαυροῦ μῆνον αὐχένα κλίνῃσ. ὑπὸ πῆχυν ἀεὶ δι ο
τὰν κρατεῖς. ἀλλὰ φθίζεσθαι δέον, ἐγὼ μὴν ἔγραφον ὑπὲρ τῆς πα
τρίδος, ἀσφαλείαν εἶναι τοῖσ ξένοισ. ὁ δέ, ἀντέλεγεν ὑπὲρ Ἑλλα
δίου καὶ Θεοδώρου. καίτοι τίς οὐκ οἶδεν, ὅτι τὴν τοῦ Φυσει σφα-
τιωτικῶς ἔχοντας ἀρχόντων, οἱ ξένοι μεταδιδάσκουσι. ἢ με
ταστασιάζοισιν εἰς ἐμπόρους. πάλιν ἐγραφον ὑπὲρ τοῦ λελῦ-
σθαι τὴν παρῆμῖν σφατηγίαν, ὅπερ ἅπαντες ὁμοφώνως οἱ τῆδε
ἀνθρωποι μόνον εἶναι φασι λυτήριον ἀφ' ἁφῶν, ἐὰν ἐλθεῖν εἰσ
ἀρχαίαν ἀγωνίαν τοὺς πολέμους. γοῦν ἔστιν ὑπὸ τὸν αἰγυπτίων αὖ-
χένα καὶ τοῖσ λιβύων πεπάχθαι. ὁ δέ, ἀντέλεγεν ὑπὲρ τῆσ πο-
δῶν. ἢ αὖ πυρὶσ ἀσφάλμα λέγῃ μὴ ὅτι λισπλῆσαι πειρᾶσ εἶναι σφα
τιώτασ. ἀλλ' ὧν τῶν. ἄξιον δὲ διὰ σοῦ πρὸσ αὐτὸν εἰρῆσθαι, διὰ παῦτα,
νῦν μὲν ἐπέραστοσ εἶ, φίλοισ τύχῃσι τὴν αὐτὴν πειρώμενοσ.
δύστυχεῖσ γὰρ ἐν ἀτυχοῦσιν. ἐγὼ δὲ τῇ πόλῃ σωφρονῶ. ἴσθι μὴν τοι
σοφῶσ, ὅτι φυσεώσ ὄδι νόμοσ, ἐμπεφυκέναι ἅπασι καθόλου τὸ
μέρη. ὅταν πένησ πλοῦτον ἀπὸ φίλου τοῦ σώματοσ συμφορᾶσ ἐσωλὴν
αὐξηθῇ, ἕωσ μὴν αὐτέχει τὸ ὅλον διαθρεῖ τε καὶ σαίνεται. ἀπολλυ
μένῳ δὲ σωματόλλυται. καὶ σὺ τὸ πρὸν δὴ πάθεμενοσ, λήσεισ
τοῖσ σαυτοῦ πολίταισιν, εἰ μαρμήνῃ φίλα τρίβοσ τε ἐὼν, καὶ
σαυτοῦ. μέχρι τούτου Λακεδαίμησ ὠνομάζετο φίλοσ φιλίτατον,
μέχρι προῦδωκεν ὁλωθρον. τὸν δὲ ἀπολιπ, τοῦτο εἰμὸσ ὄδιν δύ-
στυχεῖν.

Γὼ μάρτυρα ποιοῦμαι θεὸν, ὃν ἡ Φιλοσοφία ἡ Φιλία ἐ πρεσβύᾳ, πολλοὺς μὲν ἂν θανάτους ἀνθιερωσώμην εἰλόμην· τοῦ θεοῦ δὲ ἐπεμεμόνης οὐ χόπῃ ἦρα, ἀλλ' ὅπῃ ἐβούλετο, δύχομαι γὰρ γιγνόμενον νομίσας τοῦ βίου, γνῶσθαι καὶ τοῦ νεμηθέντος προσέτι, ὡς μὴ φανῆναί μοι τὸ πρᾶγμα Φιλοσοφίας ἀπόβασιν· ἀλλ' εἰς αὐτὴν ἐπαναβάσιν. πῶς δὲ ὡς πῇ ἐπὶ μοι γῆν ἡδέων σωτεπλώκᾳ, ἐλοιπωσάμην ἂν σοι τὴν πάντων φιλτάτην μοι κεφαλήν, οὕτω σ' ἐγὼ δυσχερῶν εἰς σὲ πειρατέμνω τὴν ἀκοήν, ἵνα σωσαίμην τε, καὶ ἐπὶ δυσὶ κακοῖς πρὸς τὴν ἐμὴν φύσιν τὸ πρᾶγμα ἐξετάσας, εἰσκήσοιο συνωμίαν, ὅτι μὲ δείσει σωιεῖν. μῶν γὰρ ἐγὼ πόρρωθεν οὕτω δυσπειρῶμαι τοῦ πράγματος, ὡς ἑβδομον ἤδη μῆνα γιγνόμενος ἐν τῷ Δήλῳ, μαπρὰν ἀποδημίαν ἐγὼ ἀνθρώπων πειρᾶς ἱδρυσόμην, ἕως ἂν ἀκριβῶς ὁ ποῖόν μοι τὸ βίῳ τῇ φύσει κατανοήσω. καὶ μὴν ἐγχωρῇ, μετὰ φιλίας ἐργάσομαι. εἰδὲ ἀλλοῖόν ἐστιν, ἢ κατὰ τὴν ἐμὴν ἀληθείαν τε καὶ προαίρεσιν, τί ἄλλο, ἢ τὴν δύθυ φιλαλήθη ἐλλάδος ἀποβλέων οἰκήσομαι· ἀπειπαμένῳ γὰρ τὴν ἱερωσύνην, ἀπογνωστέον ἐστὶ καὶ φιλοσοφίᾳ, εἰμὴ μετὰ πάντων ἀτιμότατον εἶναι. καὶ ἐπαρατὸν τοῦτον ἐν ὅλῳ μισούντων ἀνάσχεσθαι.

Τῷ αὐτῷ.

Τ Ὴν ἐπιστολὴν ἀναπτύσσων, ἐν ᾗ διηγήσω περὶ φιλοσοφίας, καὶ ἐφοβήθην ἀρχόμενος· καὶ πανόμενος ἀνεθάρρησα. ἀπειλήσας γὰρ ἐλιπόδινον, δύηγελίσω τὸ λοιπόν. περὶ ὧν ἠπείλησας πεμφθῆναι σοι ἢ κομισθῆναι, τὰ δῶρα τὰ πάντα πάντως ἢ πεμφθήσεται, ἢ κομισθήσεται· τίνα δὲ αὐτῶν τὰ δῶρα τὰ·

καὶ τὰ

καὶ τὰ μὴ δίκαια, περιπόν γραφή. αὐτὴ γὰρ ἡδόσις ἐστὶ λείξη.
ἐρρῶσθαι καὶ διδάσκουσι βαβιώνος θεῶν μεχαιρισμένε ἐταῖρε τρι
πόθητε. γνόντες ἡμᾶς καὶ συμμίξαντας, ἀλλήλων αὖθις ἀπολαύ-
σαι, καὶ μὴ προεξέλθοις πρὶν ἂν ἀλλήλοις ἐν τύχωμεν. εἰ δέ θεός
ἄλλη πηδεύουλυται, σὺ γ' ἀπάντων ἡμῶν μέμνησο. βέλτιστοι μὲν
γὰρ σωτῆρι ἐντύξη πολλοῖς. φιλοῦσι δὲ μᾶλλον, οὐκ ἂν ἄλ-
λοις ἐν τύχοις.

Τῷ αὐτῷ.

π. Ὡς οἶδ' μεδ' ὑῶν τα τοὺς ἡδίστους ἐπιστολεῖς ἐν πετυχη
κέναι. περὶ πάντα δὲ μέρη τῶν ἐπιστολῶν, οὐ χὶ πάσι δια
χθῆναι τῇ ψυχῇ. ἀφῶν ἥλθον εἰς πολλὰ πλασίαν
διάθεσιν. καὶ οὐκ εἰς μακρὰν προσδοκῶ τὴν ἀληξάνδρειαν ἔχου-
σαν ἐπὶ τὸν φίλων μεφαλὴν ὄψεσθ. καὶ ἐφοῖσι γὰρ Σεκοῶνδον
δὲ ἐποίησας, ἡμᾶς ἐτίμησας. καὶ ἐφοῖς οὕτω γραφὴν πιᾶσ,
ἐξηρτήσω σαυτοῦ. καὶ ἐποίησας εἶναι σοὺς. καιρὸν τῶν χαρκεῖ
ἐρχομένων ὄντες, οὐκ ἐπιπνώσκομεν τὴν ἀξίαν, δι πολὴ τιμὴ με
νοι. καὶ τῆς μεγίστης τῶν γραφομένων καὶ τῆς κοινοτάτης τῶν γνωμέ-
νων. τῆς διαστήμου τῆς κόμητι γέγραφα μὲν ἤδη πολλάκις. ἐ-
πεὶ δὲ ἐν τοῖς διάτου ἐστὶ σολαῖσ, αὖτις μὴ γέγραφότα
πρὸς αὐτὸν, ἐπέθηκα καὶ τῆς διαστήμου τῷ ἀδελφῷ πρὸς αὐ-
τὸν γράμματα. ἐρρῶσθαι καὶ διδάσκων διατέλει φιλοσοφίασ
ἔχων φροντίδα, ὅσῃ προσήκει τῆς μετὰ θείων ἐρώτων ἠρτημένῳ
ταύτης. ἀπὸ φιλιππησίων γέγραφα, μόλις ἀνεχόμενος εἰς διά
σκεψιν τῶν γραμμάτων. δύσκολα τὰ ἄρεστα ἡμῖν, ἅπερ ἂν ὁ θεὸς
ἄρηται δόκιμα σοι. ἐὰν ἀνασφήλῃ, ἐπὶ τὴν ἀληξάνδρειαν αὖθις

ἴσμεν.

Τῷ αὐτῷ.

Αἰνὸς οὗτος πρὸς ἐπιτηδεύεται περὶ ἐμοῦ χρείας
ιλ ἐπιστολῶν· οὐ γὰρ ἵνα συσκήσω τῇ φιλίᾳ τῇ σῇ τὸν ἐπιδεδόν
τα τιλὶ ἐπιστολιλὴ γέγραφα, ἵνα δέσιν τὸν ἄνδρα χαρί
σωμαι, κέρδος οὐ μικρὸν ἐσόμενον σοί τε καὶ τῷ μεγάλῳ Διονυσί
τοις σοῖς παιδικοῖς· καὶ μὴ χαλεπήνῃς ἐμὶ κέρδοσ οὐχ ὑμᾶς Θεο
τίμῳ, θεότιμον δὲ ὑμῖν εἶναι δοκιμάζω καὶ λέγω. ἀλλὰ γὰρ ἔγωγε τὴν
τῆς αὐγῆς τῆς νῦν ἐνθέωτα σοι δυναμένως δέομαι. δυναμένως δὲ δι
τοῦτό σε ἀναγκαίως, ἵνα καὶ τοῖς μετέπειτα δόξῃ, μὴ μὲ δὲ τοὺς
ἀπόντας λανθάνῃ τὸ μεγαλοπρεπὲς ἔργον, ἂν μὴ τύχῃ λόγων λα
μπρύνων, ἀπορρεῖ γὰρ μνήμης. καὶ λήθην ἀμαυρίζεται, καιρὸν αὐτὸν μό
νον τὸν τῆς πράξεως καιρὸν, ἐν τοῖς ὁρῶσιν ἀνθήσαντα. ταύτην
τε οὖν τιμᾶσθαι ὑμῖν τὸ ἔρμαιον, καὶ αὖτις ἅπαντες ἀπανδαστέον, ἃ
δέχεται χρείας. αἱ δοὶ γὰρ μουσῶν, τοὺς ἱερεῖς αὐτῶν ἄξιον περιέ
πειν. καὶ μὴ δυσπερούς πίθεσθε τὸν κολακεύειν τοὺς θύρας εἰδότων.
προσκείσθω καὶ τρίτη τίσ αἰτία τοῦ παρ' ὑμῶν εἶναι τὸν ἄνδρα τι
μῆς, Σωκράτους ἀγαθοῦ αὐτοῦ πάντα ἐφοῖς ἀνθρώπους ἄνθρωπον
καὶ ἐπαινοῦσι καὶ μακαρίζουσιν. ἐρρωμένος διαβιώης πάντων
ἐμοὶ τίμιε. προσαγορεύουσι τιλὶ ἱεράσσυν διάθεσιν πάν
τες οἱ τιλὶ αὐτὴν ἡμῖν οἰκίαν οἰκοῦντες. ἐξ ἁπάντων δὲ μαλιστα
ὁ σὸς Ἰσίων· καὶ ἡμεῖς γοῦν ἄμασσί. μαλιστα δὲ τὸν ἐμὸν Αβράμι
ον. τῆς κόμπης γὰρ δοῦναι ἃ γέγραφα, αὐτὸς δοκιμαστέος. εἴτε μή·

Γυλαιμῷ.

Ὁ Γτος ἱλαρὸς ὁ πολὺς ἐν τοῖς λόγοις ἡμῶν Ανασάσιος· καὶ σὲ
δ' αὖ αὐτὸς δείξας, τὸν αὐτὸν ἔπαινον εἶπεν ἂν περὶ σοῦ. ὥσ
περ οὖν ἐν ἐμοὶ συνελθόντες πόλλαι τιλὶ σωτυχίαν ἀναγνωρισμὸν

ποιησαί

πρὸς ἀλλήλους, φιλοφρονήσασθέ τε ἀλλήλους, καὶ οἷον ἡ σκοπεῖτε πῶς αὖ ἀγαθόν τι μὲ ποιήσητε· σχολὴ δὲ μέγιστον ἀγαθόν, ὡς ἔπος τις αὖ ὡς πᾶς χώραν τὰ μφορον ἅπαντα καλὰ φέρειν τὴν τοῦ φιλοσόφου ψυχήν· καρπώσομαι δὲ σχολῆς, αὖ τοῦ σωφρονεῖν τὴν πολιτείαν ῥωμαίων ἀπαλλαγῆναί μοι γένηται· τοῦτο δὲ παρέσται, ἢν λάβωμεν ἀφμένω ἢν καταράτου· ἧς τὸ μὲν ἐστὶ βασιλῆς, γύναια ἑλκτούς· ἐμαυτὸν δ' αὖ αὐτὰ τὰ σὰ μίμοι δικαίως, αἰσχυνθεὶς ὀναθαι τοσούτων οἰκείας· ἀπολογήσομαι τοίνυν αὐτὸς ἐμαυτῷ· δόξω δ' αὐτοῦ ῥεῖν πάλιν τὸν πρεσβείαν· πάλιν γὰρ ἐμὴ πλωτῆα, πρεσβυτῆ· ἢ οὐδὲις αὐτερῆ τῶν Γυθαγόραν ἐπαινεσάντων, ὃς τὸν μὲν Φίλον, ἄλλον ἑαυτὸν ἀφείσατο.

Τῷ αὐτῷ.

Φ Υκοώτιος αὖτός· κυρηναίων δ' ἐπαίνεσον ὁ Φυκοῦς, ἐπειδὴ μέ μοι φέρων ἐπιστολὴν, τὸν ἐπιγεγραμμένον ὄνομα. τοῦτον αὐέγνων ἡδέως ἅμα καὶ ἀγαμένως· ὠφέλητο γὰρ τὸ μὲν, τῇ δικαθέσει ἢ ψυχῆς· τὸ δὲ, ἢ καὶ λῆ τῆς πλωτῆς· καὶ δ' ἦν παρεσκευάσασί σοι θέαν ἐπὶ λιβύης ἑλληνικὸν, ἀπαγγείλασ ἥκω ἀκροασομένοις ἐλλογίμων γραμμάτων· ἐνεῖν γὰρ τοῖς παρ' ἡμῖν πόλεσιν, ὁ πυλαιμένης πολὺς· ὁ δημιουργὸς ἢ θεατρίσας ἐπὶ σκηνῆς· ἐν τοῦτο ἄγαν ἐφάνη μὴ πρὸς δόξαν ἀπάντησε τῇ θέᾳ· τοὺς μὲν γνησιωτέρους ἤτεισε τοὺς ἐμέ· ὡς δή τι σοφιστὰς αὐτοῖς ἐνόν· ἐδόξας οὖν στενὸς ἦθος παρέχειν καὶ εἰρωνίας ἀναπλέων· οὐ γὰρ ἠξίουν πρὸς σφίσι τὸν φαυλότατον εἰπεῖν, ὀξενέγκαι τι σοφιστὴς πρὸς σοὶ σοφοῦς ἄξιον· ἐγὼ δ' οὖν τοῦτο μὴ σε πρήτεμην, τῆς εἰρωνείας· ἐδόκουν δ' ὅτι πρὸς τοῖς αὐτοῖς σοφίσι πρέπειν ἀγαθὰ, φιλανθρωπία τε καὶ εὐνοϊκὴ φιλοσωφρόνως· οὕτω ἐπὶ καὶ ἐπὶ πολὺ

πεποιῆσθαι τὴν αὐτησιν. ἀλλ' ἵνα ἡδοίμην, τῇ παρὰ τοῦ τοιούδε μαρτυρίᾳ τιμώμενος. γράφε οὖν ὅσα ἰσασιν ἐν ἐχώρᾳ. καὶ ἐστίασε πυρραίους τῷ λόγῳ. ὡς οὐδὲν ἂν αὐτοῖς ἥδιον ἀκούσαιεν γνόφου τε τῆς πυλαιμένους γραμμάτων, ἢ δὴ κατεσχημένοις ὑπὸ τοῦ δήμαρχος. πάντως δὲ συχνοῖς ἐνέδυξη τοῖς δεῦρο ἀφικνουμένοις. καὶ εἰμὴ δέοιν ἄλλοις, ἀλλὰ τῆς ἀρξοιεν ἡμῶν καὶ τῶν ἐλαττόνων καὶ τῶν μείζω καὶ τῶν ἀγυιτιῶν ἀρχήν. οὓς οὐκ εἰκὸς ἀγνοεῖσθαι δικαὶ τὴν ἀπολουσίαν τῶν δικαστῶν. ἐπεὶ δὲ διαφέρουσι τὰ μὲ εἰδέναι, φιλοσοφοῦμεν ὦ γάθε, τὴν ἐρημίαν ἀγαθὴν ἔχοντες σωτῆρα. ἀνθρώπων δὲ οὐδένα, οὐδ' ἔστιν ὅτου ποτὲ ὧν λιβυης ἀκήκοα φωνὴν ἀφικόμενος φιλόσοφον, ὅτι μὴ τῆς ἠχοῦς αὐτιφθεγγομένης ἡμῖν. αἰγὰ κόσμῳ φησὶν ἐλαχες πάρτιαν. καὶ γὰρ μοι δοκῶ τὴν εἰμαρμένην ἀγαπήσειν τε καὶ σπουδήσειν τὴν αὐτὸς ἐμαυτοῦ, ἢ μοῦ μὴ ἀγχόνη σπαραττομένου προλιπόντος τὸν βίον (βιάσομαι), εἰμὴ ἄρα τυχοῦσαν ἀπολιμπάνω φιλοσοφίαν. ἐμοὶ γὰρ εἰμηδεὶς ἄλλος μάρτυς, αὐτὸς τε πάντως ὁ θεός. οὗ πέρμα ὀνοῦς ἐς ἀνθρώπους ἥκει. δοκῶ δέ μοι καὶ τοὺς ἀστέρας δύμενοῦς ἐνατενίζειν ἑκάστοτε ὃν ἐν ἠπείρῳ πολλῇ μόνον ὁρῶσι θεωρὸν αὐτῶν σὺν ἐπιστήμῃ γινόμενον. συνδυάζει τοίνυν ἡμῖν ἐν οἷς ἐσμὲν εἶναι. σαυτὸν δὲ ἀπολιπεῖν τὴν κακοδαίμονα ἀγοραὶ ὧν κακῶς σὺ τῇ φύσει χρώμενος. μᾶλλον μὴν οὖν ἀξιῶσε καὶ δυρροώτων πῆ ἐξωθεν, ἰδεῖν εἰς τὰ ἔσω. τὸ γὰρ δυτυχίας δύδυμον ἀνακαλάζασθαι χρυσία χαλκείων δεῖ. κἀγὼ χαίρω ματαγλωμενος, ὅτι πῆ συγγερῶν ἀσυδαρχούντων, μόνος ἐν πολλοῖς ἰδιώτης εἰμί. τὴν γὰρ ψυχὴν ἀρετοῖς δορυφορεῖσθαι πρὸ τιμῶ μᾶλλον, ἢ σκιατιῶτας τὸ σῶμα, οὐκέτι πῆ πραγμάτων χορούντων ἐπιμελητὴν πολιτείας φιλόσοφον. εἰδὲ μηδὲν τοῖς κατὰ γῆν

ραὴ

ραν βέλτιον πέπραχας, ὡς πᾶς οὐδὲ οἶμαι, οὐδ' ἔστιν ὅτε περὶ σοῦ τοῦ νικᾶσ ἔχον ἐλπίδας, ὡσ ἄρα ἐκείνοισι σωτοῦ καὶ ὁμότροποσ ἔσῃ τοῖσ δυσκόλοισι τῆσ γραμματέωσ· οὐ μὲν αὖ ἐποίμι τῆσ ῥήτορον, ἕτερος δὲ οὐκ ἔστι πλουτεῖν ἐντοῖς καθ' ἡμᾶσ ἀγορεύσ. μὴ πείνα μι γνῶναι καὶ θεία καὶ ἀνθρώπινα δίκαια, καὶ μέρκωσα αὐτὲλυθέρου γινόμενον. ἐτοίνυν οὐ δὲ πλουτεῖς, ἔτι μᾶλλον εἰσ Φιλοσοφίαν ἴδε. καὶ μὴν ἐντύχοισ ἀνδρὶ σωτῆρι ἐργαζομένῳ Φιλοσοφίαν, αὐτὲ μέσον τον δ' ἐκπεπλεῖν καὶ τὴν ἑλλάδα καὶ τὴν βάρβαρον ἐπὶ θήρα τοιαύδε, καὶ ἡμῖν τὸ ἔρημον κοίνωσαι. εἰ γὰρ ὡσ αὐχμώσῃ τῇ φορᾷ, καὶ ἡμεῖσ ἀρκεῖν σοι δοκοῦμεν, ἢ μεθέξωμεν καὶ ἡμῶν τῆς ἡμετέρων. ἐωὶ τὰ ἴσα τοῦ ὁμοίως φησὶ τὸ γράμμα τὸ λακωνικόν. πρόσει πεσὼν ἔρημον, καίνυ πολλὰ τὸν σεβασμιώτατον Μαρκιανόν· ὃν εἰ προλαβὼν ἀφικόμην ἔρημον λόγου τύχοιμι εἰς ἀνθρώπουσ ἔφιλον ἐλθεῖν, μόλισ αὐ ἐντυχὸν φιλαξίας, ὅτι πολέον ὄφελόν τοσ. ἐπιστολὴν δὲ ἔξ δυθείασ πρὸσ αὐτὸν ἐποιθέμην, καίτοι προθυμηθείσ, ἐνάρκησα, ἵνα μὴ δυσὶν ὑποχρεωθῶ τοῖσ παρέλκουσι. τοῖσ ἀποσμιλύουσι τὸ ὄνομα τοῦ γὰρ μὴ ῥόδου ὁ μίνδιος ἐν τῷ πονεμληνίῳ τῇ ἐπιστολῇ ἀναγνωσθῆναι, καλῶσ οὕτω γὰρ τόπον ἐν ᾧ πολλάκισ ἐφρόντισα τοὺσ βαρβάρουσ φρονεῖν δοκοῦντασ, ἀλλ' ἀναγκαίων ἐλλογίμων σωζόντων. ἐφῶ φιλεῖ ῥᾶσ ἀλλήλουσ τοῦ πρεσβύτου φωνῆσ, πολλαὶ, καὶ μέλιτα μασεύουσησ δυσπάλατοι. ἀλλὰ καὶ τὸ ἑτοῦτον Εὐχάριστον, χαίρῃ κέλευσον παρ' ἡμοῦ. καὶ καίνυτασ ὅσουσ ἄξιον. Τῷ αὐτῷ.

σ ωίζομαι τῇ φιλίᾳ καὶ τῇ προσκυνήσει τῇ σῇ, τὸν θαυμάσιον Σωσινεᾶν. ὃν τῷ διὰ λόγων τραφέντι καὶ αὐξηθέντι, τὰ παρὰ τῆσ τύχησ οὐκ ἀπαντᾶται λόγον. αἰτιᾶται δὲ τῷ φιλο-

τρίδος ἀκλεέαν. καὶ πείθει τὸν αὐτὸν λόγον, ὃν ἔστι συμμετα-
βαλεῖν τοῦ χωρίου τὴν τύχην. ἀφίξεται δὲ παρὰ τὴν ἔχουσαν
τὸν βασιλέα πόλιν, ὡς ὅπου βασιλεύς, ἐκεῖ καὶ πάντα φιλοτύχη-
σύσης, καὶ τυχὸν ἐπαινεσομένης αὐτήν. εἰ δ' ἦν τὸν συνδύαμιν συμ-
πλέοντα αὐτῷ πρὸς ὅ,τι βούλεται. σοῦ γὰρ ἄξιον τὸ καὶ δυνάσθαι,
καὶ τοὺς δεομένους σωίζεσθαι τῇ ἀγαθῇ τύχῃ. ἐὰν δέηται φίλων,
ἥξει σοὶ φίλων αὐτὸν προσίσεις αὐτόν. Τῷ αὐτῷ.

Ὑμᾶς τὸν φίλιον τὸν ἐμὸν πέμψαντα, οὐκ ἐμέμφω Πυλαίμε-
νες ἀπέσπωφα σὺν τῷ εἰς τὴν ἐνεγκοῦσαν δύνοιαν· οὐ χοῦ
τως ἄπολις. εἰ μή τις οὐδὲ αὐέστιος. ἀλλὰ σὺ κακῶς ἐξεδέξω τὸν
μοῦσῶν τῆς ἐπιστολῆς· καὶ κατηγόρησας ἡμῶν ἃ μὲν οὐκ ἄξιον· ἐγὼ δὲ
ὅτι μὴ ἡρακλείας ἐρᾶς, καὶ προθύμως εἶ ποιήσαί τι τὴν πόλιν
ἀγαθὸν, ἐπαινῶ· τοὺς λόγους δ' ἐποιούμην ὑπὲρ τοῦ δεῖν αὐθε-
λέθαι φιλοσοφίαν τῆς ἀγροικίου ταύτης ἀναπλήσας. εἶπας οὖν μοι
δολιεῖς δίκας ἀγροίκων, οἷς ἐθὰς μᾶλλον ἢ φιλοσόφων, ὠφελιμώτε-
ρος ἐσεθαι τῇ πατρίδι· ὡς τοίνυν, ὅτι τοῦ μὴ μεταθέσθαι σου τὴν
προαίρεσιν, ἠπάτησο τὸ φιλανθρωπος φιλόπολις. τοῦτο γοῦν ἀπέσπωφα
μὴ ἀχθεσθῆναι τὴν δύνοιαν ὅτι κακῶς οἴ μ' ἂν ἄρξασθαί τινα δίκαιον εἰς τὸν καλ-
λίστην ἔρωτα· τὸ προσδοκᾶν τὰς δίκας. καὶ γὰρ εἰ μὴ λέγοι μι
φιλοσοφίαν ἱκανὴν εἶναι τὰς πολλῶν ὀρθοῦν, ἐλέγχῃ μεκυρίνη,
μένη πολὺ δίκαιον τὸν ἐν τῷ πέντε πόλεων ἀκειδέστερον. αὖ εἰπεῖν μοι
μὴ αὖ, ὅτι φιλοσοφία ῥητορικῆς ἧς τινος βούλῃ τέχνης
ἐπιστήμης ἅπτεται πάσης οὖσα, ἀλλ' ἔχει τὸν ἔχοντα ἰδιώτην οἱ
κοῦντα πόλεσιν ἀφελιμώτερον. ἐμοὶ ἀρκεῖ τὸ καθ' αὑτὸν ἀγαθόν
τι ποιεῖν τοὺς αὐτούς. ἔχει δ' οὕτως ὦ λῶστε Πυλαίμενες. τὰ καλὰ
τῶν ἐπιτηδευμάτων, δυνάμεσί τισὶ σώζεται ἢ πράσκουσι χρῆ. καὶ

οἷον

οἷον αὐτὸ μόν) τὸ χρῶ μὴ καιροῖ ἢ τύχῃ, φέρεσθαι αὖ ἢ μὴ κάτω τὰ
τῶν πλέων πράγματα. ἢ νῦν μὲν ὕστερος εἶναι, νῦν δὲ πέρας ἀνάγκη
φύσεως ἧς μετείληφε. φιλόπολις μὲν οὖν εἶ σύ· τυγχάνω γὰρ ὢν ἢ
αὐτός. ἐγὼ σὺ μὲν ἐργάζῃ ῥητορικῶν· ἐγὼ συγχωροῦσι μὴ ταὐτὸν ἐν-
τιθήμι. αὐτὰ τὸν ὀρθὸν ἢ γενναῖον, ὧν δὲ Πλάτων οἶμαι δια
γράφει πειρᾶται. ἐγὼ δὲ φιλοσοφίαν τιμῶ τε, ἢ τῶν ὅσα ἀνθρώπι
να ἀγαθὰ προτιμῶ· τί οὖν ταύτῃ πρῶτον μέλον τοῖς πλέσιν, εἰ μὴ
ἐβιοτίνες ὑπερβληθεῖεν ἀρκοῦντες τοῖς προαιρέσεσι. δεῖ μὲν γὰρ
ὅλης ἐπιτηδείας. δεῖ δ' ὀργάνων τῷ χρῆσθαι δυναμένῳ. τὸ δ' ἐν
τῷ πρᾶσιν δύσκολον, ἡ τύχη. εἰ μὲν οὖν ἐκείνως μόνον τοῦτ' εἶ δια
φθορικῆς οἴεσθαι πρέσεσθαι τὸν τύχην, ὥς τε ἄρξαι ποτὲ πρᾶ-
γμεν ἢ ὑπάρξαι τὸν μείζην ἀρχὴν, τί κατέγνωκας ἀτυχίαν φι
λοσοφίας. εἰσὶ πίσης ἀμφοῖν ἐνδέχεται ἀπείναι μὴ πραγμέ-
σθαι, τί μὴ πέως αἱρῇ τὸ φαινόμενον ἄριστον. αὐτὸ μὲν καθ' αὐτὸ,
φιλοσοφία ἐστὶ σὺ φῆς εἶναι λαγίων ῥητορικῆς. τὸ δ' εἶναι ὄμαθοί
σου τὸν πόλιν ἀναγκαιότερόν σοι τὸ χεῖρον ποιεῖν. ὡς δὴ νῦν μὲν
ἔξεσιν ἐλπίζῃ τὰ ἀμείνω, φιλοσοφήσαντι ἢ οἱ θεοὶ παύσεσ ἐχθροὶ,
ἢ τὴν τύχην ἀφοχεῖ δύσιν, ὡς μηδ' ἐν τοῖς ἐλπίσιν ἀπολελεῖφθαι. ἐγὼ
δ' ἔτι ἢ τὴν μέρον τοῦτον ἀκριβῶς οἶδα τὸν λόγον, ὅτι τῇ σεμνῇ φι
λοσοφίᾳ θεὸς ὄσι κλῆρος ἀτυχεῖν· αὐτὰ μόλις μὲν αὖ ἐν τῇ κοινῇ
τῇ θνητῇ φύσει, σωνέλθοι σι ἰσχύς τε καὶ φρόμησις. ἔσι μὲν ὅτε συ
νήγαγεν αὐτοὺς ὁ θεός. ἔξεσιν οὖν εἰς τὸν λόγον μᾶλλον ἢ πᾶσα αὐάγ-
κη τὸν αὐτὸν εἶναι μὴ φιλόσοφον ἢ φιλόπολιν, ἢ μηδὲ πραγμώσηται
τῆς τύχης, αὐτὰ ἢ προσδόκα τὰ ἀμείνω, διὰ τὴν οἰκείαν ἀξίαν.
οὐ χείρισε μόνοι πολιτεύεσθαι ὡς πελαμὸς λόγος οἱ χρῆσοι τῇ πε
ρὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἐλπίσι. ἆρ' οὖν ἔλαττον αὐτὸς ἔχειν συγχωρή-
σομεν. αὐάγκη δὲ πρὸς τὸν πορὰ σοῦ λόγον ἐνδοίκαμεν, ὃς εἰς τοῦτο

σε προήμην ἁμαρτίας τὸ φαῦλον τῆς πόλεως ἕνεκα δεῖν μένειν
ἐπὶ τῆς τέχνης. ἀνάγκην γάρ μετατιθέντος εἰς κατηγορίαν τὴν
περὶ τοῦ σώματος ἀπολογίαν. ὃ δὴ μὴ ὂν, ἔδοξεν εἶναί σοι πρό-
τερον. οὐ γὰρ οἶμαι νῦν ἔτι δοκῆς. ἐπεὶ τί μὴ κινδυνεύω καὶ διαβεβλῆ-
σθαι πρὸς τὴν ἐραστὴν τὴν ἐμὴν ὑπὸ σοῦ καὶ ταῦτα τῆς φίλης μοι
κεφαλῆς. εἰ γὰρ δὴ πείθεις με ἡ πόλις, ὅτι ῥητορικὴν μόνην δεῖ με-
τιέναι τοὺς παρούσας αὐτοῖς συμφορὰς, καὶ μόνον δεῖ
τοῦτο γράφειν τῶν βοηθούντων τοῖς ἔχουσι περὶ συμβολαίων τοὺς
δίκας, χαλεπαίνουσιν ἡμῖν τοῖς ἄλλοτι θεραπεύουσιν, αὐτὴ τοῦ
βήματος. εἰς οὖν ἐμοὶ πρὸς σὲ τε καὶ τοὺς πόλιν ἀπάσας περὶ φι-
λοσοφίας ὁ λόγος. ὅτι παρούσης μὲν τύχης καὶ καλούντων αὐ-
τὴν ὧν τὰ πράγματα τῶν καιρῶν, οὐδεμίαν δεῖ τέχνης, ἀλλ' ἓν
δέλημα πάντων ἐρίσαι φιλοσοφίᾳ περὶ τοῦ τὴν συντονωτέραν αἴρ-
μόσαι. καὶ μεταλάξαι, καὶ βελτίω τοῖς ἀνθρώποις ποιῆσαι τὰ
πράγματα. ἢ ἐμαρμένης δὲ οὐ παντὸς τὴν ἔνεσιν νοῦν ἔχει πά-
λιν οἰκείως ἄγειν, ἀλλὰ μὴ παραβαίνειν. μὴ δὲ χαλεπαίνειν, ἀξιοῦν
τας ὠθίζεσθαι παρὰ τὸ τοῦ δεινοῦ ἄρχειν, οἷς μὴ πᾶσα ἀνάγ-
κη. ἀνάγκη δ' οὐδὲ θεοὶ φασι μάχονται. ἡμῖν δ' ἔστιν ἄλλα σεμνότε-
ρα. καὶ ὅταν ὀνοῦς ἀνενέγκῃς ἢ περὶ τὰ ἐνθάδε, περὶ τὸν θεὸν
ἐνέργει. δύο γὰρ αὗται μοῖρίδες φιλοσοφίας, θεωρία καὶ πρᾶξις.
καὶ δῶται δύο δυνάμεις ἑκατέρᾳ παρ' ἑκατέρων μεείδη σοφία καὶ
φρόνησις. αὕτη μὲν δρωμένη, τύχης. σοφία δὲ αὐτὰ ῥηκτὰ καὶ ἀπω-
λυτος ἡ μακαρία κείνων ἐνέργεια. Τῷ ἀδελφῷ.

Τ Οὐδὲ αὐτοὺς ἂν ἴδοις ἐν μὲν ἐρινεῷ θρασεῖς. ἐν δὲ πολέμῳ
δειλούς. τουτέστιν ἅπαντας χοῦ πονηρούς. ὡς τέ μοι δοκῆς
ταύτῃ τῆς δικαίως εἰδέναι τῷ πολέμῳ χαίρειν, ὅτι βαθυνόος ἔστι
τοῦ περὶ

τοῦ περὶ τὴν καρδίαν νεύματος ἀπειρηκὼς καὶ συχνοὺς ἀναζόνασ
παραλαμβάνων, μετριωτέρους, ἡμῖν ἀποδίδωσιν. οὐ γὰρ οἶμαι τὸ
ἀπὸ τοῦ δεσπότου διὰ φιλαργυρίαν Ἰωάννην τὸν ἀληθέστατον. οὐ δὲ
πυξὶν πενεῖν. οὐ δὲ λαξὶ ἀναλεῖσθαι ἦν ἐπιτηδεύσεως ἑτέρων τινί. χθὲς τοι
παῦνυ λαμπρῶς σωτηρικῇ τῇ παροιμίᾳ. μαῖον ἦ τῷ χρησμῷ.
χρησμὸς γὰρ αὐτηκρυβ. τοῦτό γε πάντως οἶδα, τὸ, οὐδὲ εἰς κομήτης,
ὅστις οὐ ψηνίζεται. ἡμέρας μὲν γὰρ πέντε ἐξῆς οἱ πολέμιοι προ
σηλέλυντο. καὶ μοί τε ἀπαντητέον ἐδόκει, καὶ βαλαντίους σωτε
ταμιένους, ἀξηγμὸς φυλαρχος. εἶτα φθασάντες αὖ εἰς τὸ πεδί
νὸν, περιεμένομεν οὐδαμοῦ δὲ φαινομένων, περὶ βουλυτὸν ἀπεχω
ρήσαμεν ἕκαστος οἴκοι, σωθέμὴ πάλιν ἥξειν εἰς τὸν ὑστεραίαν. οὐ φρυξ
Ἰωάννης μὲν οὐδαμοῦ. οὔλωσ ὥστε καὶ φανερὸς εἶναι. φή
μας ὑπέπεμπε νῦν μὲν ὡς καταισχυνόμενος. διαπρίεται γὰρ ἑλος
νῦν ὡς ἀθυμανοεῖ νῦν ὡς αὖ ὅτι μακὸν ἀξιόπιστον ἔχει. τοιοῦτοί
τινες ἐφοίτων λοιποὶ ἄλλος ἄλλοθεν ἥκων φαινόμενοι, τὸ μὴ
δὲ σαφὲς εἶναι ποῖ γῆς Ἰωάννης δέδυκεν ἢ κρύπτεται. μεταξὺ
δ' αὐδιηνύμενοι, πρὸς τὴν ἀπαιρείαν φλυμφορᾶς ἐκέλιαζον
ὑπεδάμυνον. νῦν ἔδει τοῦ γενναίου λήμματος. νῦν ἦν ἐμοῦ χει
ρῶν. τί αὖ ἐποίησε. τί δ' ἐγένετο. καὶ ἐπὶ πᾶσιν ὦ τοῦ δαίμονος ἐπ
πῶν αὖ ἕκαστος, ὦ τὼ χεῖρε πατάξας, ἀπηλάτητο. ἦσαν δὲ οὗ
τοι ἦν ἐπιδεῖν χρησίμως πολλοὶ παραπεφομένων αὐτῷ, λομή
ται καὶ οὐγοικὴ οὐδὲν ὑπές. αὐχῶν ἡδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆ
ρες. ὃ νὴ τοὺς θεοὺς ἔστιν ὅπη ὃ χωλαικῶν. τοιοῦτοι λοχῖται ἐμ
πολλοῦ παρεσκεύασο. μεθῶν εἶναι μὲν αὐτὴρ οὐδὲ πιχειρῆ. χαλε
πὸν γὰρ. σοφιστὴς δ' ἐστὶ. ὃ ὡς αὖ δόξειεν αὐτὴρ εἶναι παρὰ τοὺς ὄν
τας ἄνδρας, ἄρεσθαι σπέπτεται. ἀλλά μοι δοκῆ καλῶς αὐτῷ τὸ

δαιμόνιον αὐτὶ πολιτδύσεσθαι· πέμπτην μὴν ἤδη ἐν τοῖς ὅπλοις μαστὴν παρελήλυθε μῆν. ἔτι τε μετεωρότερα παλαιουργῶντων τῶν πολεμίων. ὁ δὲ καὶ πάντα πάσιν ἀπονους ἦξεν αὐτοὺς, ὡς οὐδὲ αὖ τὸ βαθὺ τῆς χώρας θαρρήσαντας, παρῆν. μὴ πάντα δύθυσ ἀπασμίας ἐμπίπλησι· καὶ ἀθενείας μὴν οὐκ ἐμέμνητο. μὰ τὰ γὰ τοι καὶ ἀναχρεμένων ἀκοῦσαι· αὐτὸς δ' ἤκουεν ἔφη πρέπουσα· οὐκ οἶδα ὅθεν. ἐκεῖ γὰρ εἰς συμμαχίαν παρακεκλῆσθαι· πρὸ καὶ σεσῶσθαι τοὺς ἐπικαλεσαμένους ἀγρούς. οὐ δὲ γὰρ ἐμβεβληκέναι τοὺς πολεμίους πρὸς τὸν Φίλιππον Ἰωάννου παρουσίας, μὰ τὰ πλαγίους. ἀσφαλῶς δὲ τὰ κατασκαμένος, πρὸς τὸ πονοῦν ἔφη καταδραμεῖν. προσδέχεσθαι γὰρ ὅσον οὔπω τοὺς ἄνδρας, ὧν λαθεῖν χρόνον. ⸫ μὴ διαδοθῆναι τὸ νόμα. δύθυσ οὖν ἅπαντα τὰ ἀπασμίας ἐμπίπλησι παραστατέον ἀξιῶν. καὶ ἐν βραχεῖ, πέμψειν τὸν ἵππον παραδώσειν ὑπισχνούμενος, βοῶν ἐπὶ μέτωπον ὦν Φαλλαγμα. μὴ κατὰ τὸ πέρας πολὺ τὸ πλάσιον. πάντων ὀνόματα τάξεων, ὧν ἡνύσῃ τὴν χρείαν. κατίσιν ἀπὸ τούτου ἐδοξέτισ εἶναι. καὶ τὴν φύσιν ἐμανάριζον καὶ ἐμαθητίων πολλοί. ἤδη ἡ δεῖ λεπτέων ὀφίαι. καὶ καιρὸς ἐφόδου. ⸫ δὴ πρόσω φιλορφῆς καταβαίνοντες ἐγνώμεθα. μὰν ταῦθα νεανικὰ πάσαρες, ἐσταλμένοι χωρικῶσ καὶ κεκαραπότες, ὅσον ἐχώρουν καὶ μὲ φαλαὶ, βρόμῳ πρὸσ ἡμᾶς ἔθεον, ὡς μηδενὶ μάλιστα δεῖν, ὅτι πολεμίους πεφόβηνται, ⸫ πανύδουσιν εἴσω τῆν ὅπλων χωρεῖν. πρὶν δὲ καὶ πάλαι σὺν αὐτῶν ἐκείνων ἀκοῦσαι λεγόντων ὅτι καὶ δὴ παρῆσαν, ὁρῶμεν ἐφ' ἁμαξῶν ἁβρέα πανυρὰ, ⸫ ὡς ἐμοὶ δοκεῖν ὑπολιμοῦ στρατηγούμενα, πρὸ χειροτάτα δοῦναι ὑπὲρ τῆν ἡμετέρων ἀγαθῶν ἀπωθήσασθαι ἐθέλοντα· ἐπειδὴ δοῦναι ἔδοκει καὶ ὤφθησαν, πρὶν εἴσω βέλους ἐλθεῖν, οἱ μὲν ἀ

πορραύτες

πρὸ αὐτοῦ ὡς πρὸ ἐπιθέσεων, τὸν Ἴφικρατην, ὡς εἰς μάχην διεσκευάζοντο καὶ μοι λαλῶσ' ἔχειν ἐδόκει μιμεῖσθαι τοὺς ἄνδρας· καὶ τοὺς Ἰφικρατους ἴσως. ὁ δὲ γυναῖκας οὐκ Ἰφικρατους ἡγοῦμαι εἶναι τοὺς Ἴφικρατους· ἀλλὰ τὸν ἀγῶνα τὸν Ἴφικρατους ποιεῖσθαι. τί οὖν περιεστηκὼς βία τὸ φάλλιον, ὃ μεταγραφεὶς, ἐφυγὼν ἀναίρωτος ὀξελαύνων ὀξυμάχων γὰρ Ἴφικρατους. ἄνδρα ἀφεὶς κενὸν τρωπαῖον ἑστηκὼς· καὶ ἡμάσχῃ πυκνή· καὶ ἡ βοὴ τὸ κελευστικὸν ἦχει. ἐν τούτῳ δὲ οὐκέτι ῥᾴδιον εἰπεῖν, ὃν τινά τις μᾶλλον ἐπῄνεσε. κρεῖττον γὰρ Ἴφικρατους, ἢ γὰρ ἱππικὸν. ὁ μὲν, γὰρ ὁμοίως κατὰ πρανῶν· ὁμοίως καὶ κατὰ ῥᾳδίων ἐφέρετο. καὶ διὰ χῆν ὀξυσίων· καὶ διὰ χῆν ψιλῶν· ῥύμῃ μιᾷ διεπήδα τὰ φρέατα. ὑπὸ τοὺς ἐχέτας ἤρετο. ὁ δὲ, διὰ πάντων τῶν χωρίων ἔπεται ἴσως· καὶ ἐν οὐδενὶ φθάνεται ὀλισθήσας. δοκεῖ γάρ μοι τοῖς πολεμίοις μᾶλλον θέα γίνεσθαι, ἢ ὡς πολλὰ ἂν δύναιντο τοιαῦτα θεασόμενοι, οὐ μὴν τὸν ἄνδρα ἴσμεν, εἰδότες. ἀλλὰ θυμούμενοι μὴν ὡς τὸ εἰκὸς ἐγενόμεθα, φοβούμενοι παρὰ πολὺ μᾶλλον εἰς τὸν κίνδυνον ἐλπίδων. ἐταξάμεθα γοῦν, ὡς εἴπερ ἐποίουν, δεξόμενοι· αὐτοὶ δὲ μάχης ἄρχειν οὐ διενοούμεθα. μὴ γάρ ὅς τις αὐτὸς ὑφ' ἵππου ἴσως ἐπὶ τὸ πέλας πρὸς παράδειγμα τὸ μεγέθους ὁρῶν. ἐῶμεν δὲ ἡνιόχου κόμης. ὅτῳ γὰρ ἴσως, οὔτε ἐπιδοξότατος πρὸς τὸ προσώπειν ἡμᾶς. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῖς πολεμίοις τὸν ἵππον τοῦτο παρέσχε. καὶ ταξάμενοι, περιέμενον ἡμᾶς, ὡς ἴσως ἐμβαλοῦμεν, ἀμυνούμενοι. ἐπεὶ δὲ παρούδετέρων ἐπεχειρεῖτο, πρῶτον μὲν αὐτοὶ τὸν ἵππον τὸν λευκὸν φέρουσαν ἡμῖν ἐπεκείνους ἡμεῖς τὸν ἵππον θάτερα ἐχαπώμεθα, οὐδετέροι θᾶττον ἢ ἵππου ἢ βαδίσεως. ἀλλὰ σχολαίῳ βαδίσματι, ὥστε μὴ δοκεῖν ἐπὶ φυγὴν τὸν ἀναχώρησιν, εἶτα μόνοι καὶ πρὸς ἐν τάγματι ὄντες, ἐπαιανίζομεθα

ποῖ γῆς Ἰωάννης· ὁ Ἀετὸς πνεύματι καταλαβὼν τὴν Ἐμβολαίαν, δικλῶ ἀρουραίου μυὸς, ἐνεδεδύκῃ τῇ πέτρᾳ. ὄρος ἔστιν ἡ Ἐμβολαία κοῖλη). ὃ σωελθοῦσα τέχνη ἡ φύσις, εἰργάσαντο Φρυγὸς ἐρυμνότητον. τοῦτο καὶ πάλαι μὴν δυσκίνητ᾽ ἦν καὶ ἔτι νῦν αὐτὸ πορρὰ τὰς αἰγυπτίους ἔξηντλον σύριγγας. νυνὶ δὲ κεκένωται τὰ πεντακόσια χοῦ τείχη καὶ, οἷς ὁ πορρὰ πέντε τὰς ἑαυτοῦ προμηθέσατο, ἵνα μὴ λίαν ἀγροίκως εἴπω, ἀφλόπαγας αὐτὸ γε τὸ πρᾶγμα τοῦς ὄνομα, τοῦτων παρακαθῆται, καὶ τὴν σωτηρίαν προὐτίμησε. ὦ γὰρ εἰσελθόντι λαβυρινθώδες ἔστι· καὶ δυσδιέξιτον, ὡς μόνους αὖ χωρῆσαι τοὺς Ἰωάννου δρασμούς.

Τῷ αὐτῷ.

ἀ Νόησον αὖ εἶναι, ἐμὴ πολλὰ χαίρειν εἰδείη πολεμαίοις, ὅτι μεγασύτων ἀξιοῦσιν, ὅσων οὐ δὲ αὐτὸς ἐμαυτόν. ἀλλοὖκ εἰ μεγάλα χαρίζονται τοῦτο προσήκῃ σκοπεῖν. ἀλλ᾽ ἐλαβεῖν ἐμοὶ δικαίαν. τὸ δ᾽ ἄνθρωπον ὄντα, μικροῦ θείας καρπωσάμενον τιμάς, δικαίως μὴ ὄντι τυχόντα, ἥδιστον εἰς ἀπόλαυσιν ἔρχεται. λαβοῦσα δὲ νῷ παραπλὴν ἀξίασε, ἐλπίδα πιραὼ ὑπτείνῃ τὸ μέλλον γος. οὐ γὰρ νεώτερόν ἐστι τὸ δέος, ἀλλὰ καὶ λίαν ἀρχαῖον. τὸ, μήτι παραθεὸν ἁμαρτανών, τιμαὶ πρὸς ἀνθρώπων ἐφθύρω. ἐγὼ δὲ καταμανθάνων ἐμαυτὸν, δύρεσιν ἀπαίτασιν ἐνδεέστερον, ἢ ὡς ἁρμόσαι τῇ ἱερωσύνῃ σεμνότητι. καὶ δῆτα δικαλέξομαι πρὸς σὲ περὶ τῶν ἐμαυτοῦ τῶν χάσκινημάτων. οὐ γὰρ ἔχω πρὸς ὅντινα ἄλλον αὐτὶ σῆς φίλης καὶ σωτρόφου μοι κεφαλῆς. σὲ γὰρ εἰκὸς, καὶ μετέχειν μοι τῶν ἴσων φροντίδων, καὶ νύκτωρ ἀγρυπνεῖν,

πνεῖν, καὶ μεθ' ἡμέραν σκοπεῖν, ὅπως αὖ ἀγαθόν τι μοι γένηται, καὶ ὅσων αὖ κακόν τι διαφυλάξωμι. ἄκουε τοίνυν ὡς ἔχει τὰ μά. τὸ πλέον δ' αὖ αὐτῶν καὶ εἰδέναι. μικρὸν ἀράμενος φορτίον, καλῶς ἐνεγκεῖν μοι δοκῶ· τὸ μὲν γὰρ τοῦ φιλοσοφίαν. διὰ δὲ τὸ δόξαι μὴ πεντάπασιν αὐτῆς ἁμαρτάνειν ἐπαινεθεὶς ὑπ' ἐνίων, ἀξιῶ μᾶλλον μᾶλλον, ἢ παρὰ τῶν οὐκ εἰδότων κεῖνα ἡμῖν ἃ χρὴ ἐπιστήμην εἶναι. φοβοῦμαι δὲ μὴ χαῦνος γιγνόμενος καὶ προσιέμενος τὴν τιμὴν, ἀμφοῖν διαμάρτω. τοῦ μὲν, ὑπερείδων, τοῦ δὲ φλαύρως μὴ ἐφιέμενος. σκόπει δ' οὕτω. δύο τούτοις εἰμὶ σοφιστὴς μείζω τὸν χρόνον. ἀπαίδευτος καὶ ἀπαίδευτος, ἰδιώτης εἰμὶ μᾶλλον ἢ σοφιστὴς τὰ θεῖα. καὶ πάλιν κοινότατος. οἶδα γὰρ ὡς ὅταν ἀνακύψω πρὸς βιβλίων, ἐπιρρεπὴς εἰμὶ πρὸς ἅπασαν παιδιάν. πολιτικῆς δὲ φρονήσεως ἀμοιρῶ. φύσει καὶ μελέτῃ. τὸν δ' ἱερέα, οὐδὲ θεατὴν εἶναι. οὐ γὰρ πρὸς μὲν παιδιὰν ἅπασαν, ἴσως θεῷ ἀμείλικτον εἶναι χρή. ὡς ἵνα τηρῇ τὸν ὑπόθεσιν, ὑπομενέων ὀμμάτων φροντίδας. ὧν οὐδὲν ἧμιμοιρον ὄφελος, εἰ μήτις εἴη καθεσιν δυσμενῶς ἔννους τε καὶ πρὸς ἅπασαν γλυκυθυμίαν, ἀνεπίδοτος. τὸ δέ γε πρὸς θεὸν, οὐκ αὖ ἴδιος. ἀλλὰ κοινότατος εἴη, νομοθετῆσαι καλῶς ἢ μὴ νενομισμένα φθεγγόμενος. χρὴ δὲ καὶ πρᾶγματα πρᾶττειν ὅσα πάντες ἅμα. τὰ γὰρ ἁπάντων, μόνον δεῖ πρᾶττειν, ἢ παῦσαι αἰτίαις αὖ ἐχόμενα. πῶς οὖν οὐκεῖν δυμεγίθους ἡμῖν ἃς ἡ παιδεία ἐνέγκαιτο σὺν τὸν ὄγκον φροντίδων. ἃ μὴ κατακλύσαι τὸν νοῦν ἢ μὴ κατασβεσθεῖσαν ἐν τῇ ψυχῇ πειρᾶσθαι τὸ μοῖρ' τὸ θεῖαν. ἅτε πάντα τὰ ἀνθρώπων ἐπιστήμονα ἀπαγόντων αὐτόν. οὐ οἶδα ὅτι δύναται ἐν ἑνὶ ἀνθρώπῳ τοῦτο. καὶ μακαρίζω τὰς φύσεις αὐτῶν, καλλιένους ἀληθῶς εἶναι ἡγοῦμαι τοὺς θείους ἄνδρας. οὓς τὸ ὁμιλεῖν πάνυ

πράγμασιν ἀνθρωπίνοις μὴ ἀγνοεῖν τὸ θεῖον, αἰσχρὸν δὲ καὶ
ἐν ἅπασι τὸ κατέχοντα καὶ ἀπιστεῖσθαι καὶ ἐνίοις λοιδορεῖσθαι τοῖς
πρὸς τὰ χείρω μεθέλκουσι. δεῖ ἐμπιμπλάμενον κηλῖδος, οὐκ
ἂν ἐθέλοιτίς ὅσης. πῦρ γὰρ οἰκεῖος εἶναί μοι καὶ πάλαι μολυσμὸς,
οὐδὲ τυχὸν μέρος ἐστὶ γνώμης, εἰς προσθήκην μέγα συμβαίνει. ῥώμη
δ' οὐκ ἔστιμοι. καὶ πάνυ γοῦν οὐ χύδην καὶ πρὸς τὸ ἐκ τοῦ αὐτίκα ἀρκεῖν ἔχοιος
τέ εἰμι. δεῖ πολλὰ δέω τοῦ ἐκ τοῦ συμφόρου φέρειν αἰσίαν. καὶ ὁσάκις
ἂν μέτεστί μοι, λέγειν διαρρήδην οὐκ αἰδοῦμαι, ὡς γοῦν ἱερεῖα διὰ
πάντων ἀλληλίδωρον εἶναι προσήκει πολλῷ τῷ πειόντι, ὡς καὶ ἐτέ
ρας τ' μιασμάτων ἐκκαθαίνοντα. καὶ ἐκεῖνο δεῖ προσεῖναι τοῖς πρὸς
τὸν ἀδελφὸν γράμμασι. πάντως ἢ αὐαανώσονται συχνοὶ τοῦ ἐπισο
λοῦ· μὴ δὲ οὐχ ἥκιστα τούτου χάριν αὐτοῦ ὑπομόρδυσα. τὸ πεῖσαι
καταφανὲς εἶναι τὸ πρᾶγμα. δεδιὼς ὡς ὅτι αὐ ἀπορρὴξ, καὶ πρὸς θεὸν
καὶ πρὸς αὐτὸν ἀναίτιος ὢν ἀχάριστος πρὸς τὸν πιστὸν Θεοφίλον.
τιθεὶς γὰρ ἐν μέσῳ τὰ μὲν καὶ δεδουλῶσθαι ἐξ ἁπάντων αὐτῷ βουλεύσε
σθαι περὶ ἡμῶν, ὡς αὐ πιστὸς ἰὼν. ἐμοὶ τοιγαροῦν, ὅ, τε θεὸς ὅ,
τε νόμος. ἥτε ἱερὰ Θεοφίλου χεὶρ, γυμνὰ καὶ ἐπιδεδωκέναι. προαγο
ρεύω τοίνυν ἅπασι καὶ μαρτύρομαι, ὡς ἐγὼ τούτου, οὔτε αἰσχύνο
σομαι καθάπαξ, οὔτε ὡς μοι χὸς αὐτῆς λάθρα σωισόμενος. τὸ μὲν
γὰρ ἥκιστα δυσεβές. τὸ δὲ ἥκιστα νόμιμον. ἀλλὰ βουλήσομαί τε καὶ δύ
ξομαι συχνάμοι πάνυ καὶ χρήσιμός τισι δικαίως. σῴζει τοῦτο δίκην τὸν
κύριον φιλοτιμίας μὴ ἀνοῆσαι. μαθέτω δὲ αὐτὸ, πρὸς τ' ἀμ
φὶ τὸν ἑταῖρον Παῦλον καὶ Διονύσιον. οὓς προσβυτὰς ἡρῆσθαι παρὰ τοῦ δήμου πυνθάνομαι. ἐκεῖνο δὲ οὐδὲν δεῖ μαθεῖν αὐτόν. αἰσχύνη
μνησθῆναι. διαλέξομαι δὲ πλείω περὶ αὐτοῦ. μὴ δὲ ἅπαντα τὰ λα
μπρὰ, πρὸς σύτις αὖ τοῦτο θεῖον. χαλεπὸν ὄφιν ἐμὲ ἀλιανάδυ
ναστον εἰς φῶς χὸν τοὶ δ' ἐπισήμησεις ἀποδείξιν ἐλθόντα δόγματος

σαλυθῆναι· οἶσθα δ' ὅτι πολλὰ φιλοσοφίας χρῖσθαι μέλλουσι τοῦ-
τοις ἀντίδικα τοῖς δόγμασιν· ἀμέλει τὴν ψυχὴν οὐκ ἀξιοῦσιν ἐπὶ
σῶμα τοῦ ὑστέρου χρόνου νομίζειν· τὸν κόσμον οὐ φύσει καὶ τὰ ἄλλα μέ-
ρη συνδιαφθείρεσθαι· τὴν καθαιρεθεῖσαν ἀνάλυσιν ἱδρύονται
ἀποῤῥήτου τινὸς καὶ πολλοῦ δέω τοῖς τοῦ πλήθους ὑπολήψε-
σιν ὁμολογοῦσαι· νοῦς μὲν οὖν φιλόσοφος ἐν ἅπασιν ὢν, τὰ πλήθους,
συγχωρεῖ τῇ χρείᾳ τοῦ ψεύδεσθαι· ἀνάλογον γὰρ ἡ φῶς πρὸς ἀλη-
θείαν ἐστὶν ὄμμα πρὸς λῆμμα· ἢ ὀφθαλμὸς εἰς πάνυ μὲν ἀποβλαύσει
ἂν ἀπὸ λήσου φωτός· ἢ τοῖς ὀφθαλμιῶσι τὸ σκότος ὠφελιμώτε-
ρον, τούτῳ τῷ ψεύδει ὄφελος εἶναι τίθεμαι δήπου καὶ βλαβερὸν τὴν
ἀλήθειαν τοῖς οὐκ ἰσχύουσιν ἐναντίωσιν πρὸς τὸ ὄντως ἐναργές
σαν. εἰ τοίνυν καὶ οἱ φιλοσοφίας ἱερωσύνης συγχωροῦσιν ἐμοὶ νόμοι,
δικαίως ἂν ἱεράσθαι. τὰ μὲν οὖν ἄλλοι φιλοσοφῶ· τὰ δ' ἔξω φιλόμυ
θός εἰμι, διδάσκων· αὐτὸς δὲ μύστης μεταδιδάσκων· μένω δὲ ἕως ἂν
ὦ πρόληψις· εἰ δέ φασιν οὕτω δεῖν μὴ κινεῖσθαι, ὁ δῆμον εἶναι τὸν
ἱερέα τοῖς δόξασι, οὐκ ἂν φθαίνοιμι φανερὸν ἐμαυτὸν ἅπασι κα
θιστάς· δήμῳ γὰρ δὴ καὶ φιλοσοφία, τί πρὸς ἄλληλα· τὴν μὲν ἀλή
θειαν θεῖον, ἀποῤῥήτου εἶναι δεῖ· τὸ δὲ πλῆθος, ἑτέρας ἕξεως δεῖ
του· αὖθις δὲ καὶ πολλάκις ἐρῶ μηδεμίας ἀναγωγῆς ἀκροῦσαι· οὐ
τέλεγχον σοφὸν, οὐ τέλεγχοι. καλὰ μὲν δεῖσι ἱερωσύνην, οὐκ ἀ-
ξιῶ πρὸς πιθανὰς δόγματα· τοῦτο θεόν· τοῦτο αὐδύσ μαρτύρο-
μαι· οἰκεῖον ἀλήθεια θεῷ, ᾧ δι' ἁπάντων ἀνείπτος εἶναι βούλομαι
ἐν τοῦτο μόνον ἀχύπκεινόμενος· ἐπεὶ φιλοπαίγμων ὢν, ὅς γε παιδὸς
θεν αἰτίαν ἔχων ὁ πολὺ μανθάνειν τε καὶ ἐπιστήμην πέρα τοῦ δέοντος, ἀ
νιάσομαι μὴν, τί γὰρ μὴ πείθω τοὺς φιλτάτους κύνας ἀθρόους ὁρῶν
ἐν τῷ τόξα θεῖ πηδέσθαι. ἢ τερπήσω δέ αὐ ἐπιστατῶν ἡθέος· καὶ μι-
σόφρονος ὤν, ἐδωδήσομαι μὴν, αὐξόμενος ἢ δυκιδίων ἐν πραγμάτων

λφ τουρέαν τινὰ ταύτην εἰς βαρεῖαν εἰς πιμπλάσ τῆς θεᾶ· δόγ
ματα γὰρ ἐπεπλυγάσμεθα. ἢ σεσιάσειμοι πρὸς τὴν ἐλῶ τῆν ἥνω
μη. ὅτω Φρονῶν, ὅτω λέγων, ἀρέσκειν οἶμαι θεᾷ· ἃ βούλομαι γὰρ κα
τὰ λεῖφθαί τινα περὶ ἐμὲ λόγ ὡς ἀγνοηθείς, ἥρπασεν τὴν χειρο
τονίαν· ἀλλ᾽ ὡς εἰκὸς ὁ θεοφιλέστατος Θεόφιλος ὡς ἐωσμέ
νος, σαφέσμοι πάντας ὅτω βάλλοιτό μοι περὶ ἐμοῦ· ἢ ὡς μὲν χώρ
ᾳ σεσιάσειμένην ἐπέμαυτὸν φιλοσοφοῦντα, ἢ τὸ μετὰ ταῦτα περίεργον καὶ
διαγράφειν ἡμᾶς τοῦ χορεῦ τῶν ἱερέων, ἑαυτῆς χώραν οὐχ ὑπολείπ
πρὸς ταῦτα λῆρος ἔστω πᾶσα συνωμοσία· ὡς δ᾽ ἀληθὲς, δοῦναί σοι τῷ θεῷ
προσφιλέστατον, καὶ νῦν τὴν ἱερατεύσουσι μεφαλήν. ἐπὶ πρὸ ταύτης νῦν γὰρ
ἔφορ) ἀληθεῖ θεόν, ἃ χόμαι μὴν, ὡσὼ ὡς οὐ μέλλω δεῖσειν ὡς πᾶς εἰς
βι) ἀπριβίς μετασκευ, ἀζεοδς· εἰ ἦ τότ φανερῶ νομῆ, ἃ πᾶς ἐκάζ ἴλα
θάνω, ἐμὲ εἶνοι σι ἡμᾶς ἱερᾶσιν, ᾧ τοῦτο δέδωκεν ὁ θεὸς, ὑπρδύσομ
τὴν ἀνάγκ). καὶ ὡς θεῖον συνθημα κατα δέξομαι. λοιπὸν μοι ὡς ὅτι
βασιλεῦ ἀνὲπλάξαντος· ἡμ ἱκανὸς δαίμονός τινος σὺν γενέσθαι, δίκαιον
αὐ ἐδωκα μὴ πειθομῆ· τῆς θεᾶ ἢ ἐθελοντὴν δεῖ πείθεσθαι· εἰ ἢ μὴ
προσιέται με λῷον ἂν ὁ θεὸς, καὶ εἰς προοιμίων δεῖ τὸ θρόνατον
ἀγαπᾶν τὴν ἀληθειαν, αὐτὰ μὴ δικὰ τ ἐναντίωτά των, ὁ πρῖον ἔδει τὸ
ψεῦδος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς πᾶς αθύεσθ· ἐμοῦ δὲ τῆς τοὺς σχολασικῆς,
εἰδέναι ταῦτα, ὡς πρὸς ἐκεῖνον ἐξαμείλει. Τῶ αὐτῷ.

Ῥόμην τὸ μφράκιον ὑπὲρ τοῦ σιλφίου πότερον ἀπὸ γεωργίου
σι γίγονεν, ἢ σῶρον λαβὼν, ἔβλ με εἰς δὰ κᾶμοί. ὡς δῆτα μαθὼν ὡς
τὸ ασυσδαζόμ ὑπὸ σοῦ κηπίον, πρὸς ἅπασι καὶ τοῦτον εἰλόμισε
τὸν καρπὸν, ἅθην δ᾽ ὠλῆ ᾧ, τεκάλλφ τοῦ λαχάνου. ὡς τῇ φήμῃ
τοῦ τόπου, ὄνειδος τοῦ πιμφόρου χωρίου· μὴ μὴτε σὺ λιμοῖς ἐπεν
τλῶν τοὺς φιλτάτους πᾶσιᾶς, μήτε ἐλεῖν αἰσχρὸς πρὸς τὸ σῶ λῖ

νασ

λῆναι ἀπεμπορεύσεσθαι, ἵνα μὴ χρῖσι αὐτὸς τε χρῆσθαι, καὶ ἡμῖν διαπέμπειν ὅσα φέρουσιν ὧραι.

Τῷ αὐτῷ.

ἡ δύς εἶλεν λύων ἡμᾶς, ὃ πολλὰ μὲν πάσχειν ἀναγκάζεσθαι, τῷ πολεμίων μὲν ἐπεχόντων καὶ λείαν ἅπαντα ποιουμένων, ἀποσφαττόντων δὲ ὁσημέραι δήμους ἀθρόους, σφαττομένων δὲ οὐκ ὀλίγων, ὥστε καὶ φαίνεσθαι. ἔτι λέγεις ὡς οὐκ ἔχον ἰδιώτας αὐθρώποις ὁπλοφορεῖν, ἀποθνήσκειν δὲ ἄχθος, εἰ καὶ ἡ πολιτεία καλεπαίνῃ τῷ πειρωμένῳ σώζεσθαι, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ἄλλοι μὲν δοκοῦσι, τὸ γοῦν γε νόμους γράφειν κυρίους αὐτὶ τούτων τῷ ἀλάστορων. ἐπὶ πόσον δὲ εἰς γε τιμῶμαι, πάλιν ἐρήνην ἄγειν. ἐπὶ βῆμα κεκοσμημένον. καὶ κήρυκα εἶναι ἐπὶ τοῦτο παρεῖναι, τὸ πρῶτον ἀναβαίνειν, τὸ πρῶτον ἀναλαβόντα.

Τῷ αὐτῷ.

ἐ Μοὶ λόγχαι μὲν ἤδη γεγόνασι τριακόσιαι. νῆες δὲ τὸ σὸν τοι. ξίφη δὲ ἀμφήκη πρότερον ἓν, οὐκ ἐλέγετο τῷ δίκαι. πορρήμην δὲ οὐ χαλκεύεται τὸ παλαιὸν προμήκη τοῦτο σιδήρια. ἀλλοίμην τὰς κοπίδας ἐρρώμενέστερον ἐμβαλλούσης τὸ αὐτιτεταμένον σώμασι. γοῦν οἷς ἂν χρησόμεθα. εἰ χρηστέον ἦ, νῆ Δι' ὁρμώμενος ἔξω μὲν. ἀγαθοὶ δὲ οἱ κοπτῆρες πορρήμην. ἐν οἷσι δὲ ἡμῶν εἰσὶ ἐπελέμιζε ἑπτάδρομοι πρὸς τὸ ἐλαύνειν ἑκάστῳ. οἷς τὰς κοπίδας αὐτῶν ἀλοήσαντες, ἵνα ἴσωσι μὴ σὺν αὐτοὺς οἱ μὲν ἔχοντες ὅλων προβλήματα. οἱ δὲ ἀγαθοὶ, ὡς εἶλαυσαν, τῆς ὑστεραίας. τοῖς γὰρ σκοποῖς ἡμῶν προσπίπτοντες οἱ πολεμίων, ἐπὶ δὲ ὠξαντες ἀναιρέτους, ὡς ἔγνωσαν κρείττους ὄντας ἢ ἁλῶναι, ἐπέλυσαν ἀμφέλλειν ἡμῖν ἅπαξ ἄγαγε, ἐμμενεῖ τι δεῖσαι πολεμίους ἢ τοιούτους ἀνθρώπους ἐν δυομένους ἠπείρου

πολωτὴν. μένῳ γὰρ ἔφασαν, καὶ ἐθέλῳ μαθεῖν οἵτινες ὄντες, ἥμε-
ρῶν τοσούτων ὁδὸν ἀπωκισμένοι φίλην χώρας ἐτολμήσαμεν. ἐφ' ὧ συμ-
μίξαι πολεμίοισιν ἀνδράσι, οἵ σον ζῶσι νομαδικὸν ἦτορ εἰς πολι-
τείαν οὕτω κατεσκευασμένοις, ὥσπερ ἡμεῖς τὰ ἐπὶ φίλης σρατείας.
ὡς σοὶ αὔριον σὺν θεῷ τοὺς πολεμίους νικήσων, αὖ μόνοι δὴ πάλ-
λιν νικήσων, μηδὲν γὰρ ἀπαίσιον φθεγξάμενοι, ἐπισκήπτωσι σῷ
πειθόνων ἐπιμεληθῆναι. προσήκῃ δ' ὄντι θείῳ, εἰς αὐτὰ ἀπομνη-
μονεύσαι τὴν χάριν.

Τῷ αὐτῷ.

Υἱὸς σὸς οὐχ ἡμίονος, οὐχ ἵππος ἐστὶ μοι ἀπόντων αὖ-
ὁ μένων εἰς πᾶν, οἷς χρησάμενος αὖ, ἦλθον εἰς σὲ τὴν φίλ-
τάτην μοι κεφαλήν. καὶ ζῆν δὲ πάνυ μὴ ἐβουλό-
μην. καὶ τυχὸν ἐδώκαμεν. οὐ μὴν ἔφασαν οἱ προσήκοντες δεῖν,
ἵνα μὴ δυσχερὴς τοῖς ἀπόντων σοῖς γενοίμεθα. φύσεως γὰρ οἵ τινες
αὖ εἰσιν οὕτω πάνυ σοφοὺς ἥκιστα, καὶ τοσοῦτον νοῦν ἔχειν, ὡς ἕκα-
στον αὐτῶν ἀμφὶ ἐμοῦ σκέψασθαι περὶ τῆς πρεσβύτων ἐμοί. τὸ
σύντονον ἡμᾶς ἀχαριτώσι κειτῶν, οἱ πρὸς δόξαν τὴν ἔξω ζῶν ἀνα-
καίοντες. περιεχόντο δὲ οὐνουθετοῦντες. ἀλλὰ τὸν βιαιότερον τρό-
πον, ἐπειδὴ προσήκῃ οὐκ ἐπιτρέποντες. ἀλλ' αὖ τὸ λαμβανόμενοι
τοῦ τριβωνίου. τί οὖν ὑπόλοιπον, ἢ τὴν ἐπιστολὴν αὐτὸ μοῦ σὲ-
λευκαι πρὸς σέ. δῆτα ἀσπάζομαί τε σέ. καὶ συνθάνομαι τινα τὰ ἀπὸ
τῆς πολεμαίδος ἀγώνισμα, λόγοις καινοῦσ' οὓς εἰκότως κομίζῃ ἀπὸ
τοῦ σρατηγίου. καὶ μάλισα τὸ θρυλλούμενον ἀπόρρητον ἀπὸ
φίλης ἐσέρασ. οἶσθα γὰρ ὅτι πάνυ μοι διαφέρῃ γενόμενον οὕτω μὴ
γενόμενον. εἰ μὲν οὖν εἶναι σε σοφῶς ἔχοντα ἐπιστολῇ, ἐκπέμψῃς,
ἔξω κατὰ χώραν. εἰ δὲ μή, καὶ σὺ μέμψῃ περὶ τοῦ βρόμου.

τῷ

Τῷ αὐτῷ.

Εἰ λᾶσ ὁ πρυβοσκὸς οὐκ εἰκὸσ ὑπὸ πολλῶν ἀτυθεῖσθαι διὰ τὸ ἐκ τῆσ τέχνησ λαμπρότητα, καὶ γὰρ ἡμῖν αὐθρωμάχη, ἡ τοῦτον γήσασα Φάλαγγοσ, ἡ τὸ κάλλι σον ἄλφ γυναικῶν ἐν τοῖσ καθ' ἡμᾶσ χρόνοις αὐθήσασα, οὕτωσ ἐννεά σασ, τοῖσ οὕτω καλοῖσ ἐπιτηδεύμασι, πρέπον ὠήθη τοῖσ προβε βιωμένοισ αὐτῆσ γήρων, σχατιωτικαῖσ ἐλαμπρύνεσθαι τάξεσιν. ἐγὼ δὲ χοσ οὐκ ἤκφ σαφὲσ παρὰ βασιλέωσ σχατηγεῖν δύρα μένοσ τῷ γυναικὶ τούτων μᾶλλον. οὐκ εἰκὸσ ἡμῖν ἔδει μὴ πρότερον ἀγαθοὺσ σχα τιώτασ ὄντασ, νῦν ἐπιτυχόντασ καὶ πρέποντοσ σχατηγεῖν, μέγα τί καὶ γυναῖον ἔργον ἐπιδείξασθαι. ἐλεγε τοῖσ συμμάχοισ συμμενόμενοσ, οἶσθα γὰρ ἐκεῖνόν γε ἰσχυρόν. οὐ συμμάχοσ ἀσθενέστεροσ ἡμᾶσ ἐνοῖσ ἀπολείπει τὸ θεῖον σχατόπεδον. τὰ μὲν οὖν ἄλλα τί ἂν δέοι πρὸσ σὲ γράφειν, ὧν ἐγὼ παρέρχομαι ἀκριβῶσ εἰδώσ. ἐφοῖσ δ' αὐτὸσ ἀκούσασ καθ' ἑαυτὸν ἐπιφωνῶσ, σέ τε δὲ αὐτῶν δύφραίνειν βούλομαι, τί δέ ἔστιν ὁ θαυμασὸσ Ιωάννησ, μικρὸν εἰπεῖν, ἐν τοῖσ αὐτοῖσ ἔστιν, ἐπιδύσησ δὲ τύχησ ἐνδοῖσ εἰμένου πράγμασιν, ὅσον ἐπιδόσεωσ χωρεῖ, καὶ τινα καθ' ἑαυτὸν ἐπιβολὴν ἀξιουσησ. αὐτὸσ τε γὰρ αὐξεῖται τὸ βασι λέωσ ὦτα. καὶ πρὸ τούτων ἡνώμην χεῖρασ πρόσω, τί δέοιτο. καὶ ὅσα Αντίοχοσ διώκει, διώκει Ἰάτων. διώκεται ὁ Αντίοχοσ ὅσα βάλει. Αντίοχον ἡγοῦμην δὲ ἀνθρωπον· τὸ δὲ ἄρ' οὐκ ἄνθρωπόν τὸ βέλτιστον μὲν τοὺσ τόπουσ, εὐδοκιμέστατον δὲ τὴν ὄψιν· ἀλλ' ἕτερόσ γε ὁ νεανίσκοσ ὁ πρόκοιλοσ. Οὐρσῆ δὲ πέρσῃ πρὸ διώκασ τεύσασά τε ἐπιδιώκασ τεύσασ. τοῦτον ἐξ εἰμένου μέχρι νῦν ἡ τύχη μέγαν ποιεῖ. τούτων ἅττα σε ἐχόντων, εἰκὸσ ἔδει κορώνησ ἐνι αὐτοὺσ ἄρξαι παρῆμιν τὸν δικαιό τατον ἄρχοντα. τὸ μὲν, ὄντα συμμενῆ· τὸ δὲ, οἰκεῖον γυόμενον.

Τῷ αὐτῷ.

Πυθέου περὶ Διοσκορείου πόσους ἁπλῇ στίχους ἐκωμῳδησε ἡμέρας; πεντήκοντα. τούτους ἀποδώσων, οὐ προσποιέων. οὐδ' ἀπολογῶν. ἅπερ ἐφιστάμενος ἐφῶ τὴν ἀνάμνησιν ἀθροίσας σὺν χρόνῳ. ἀλλ' ἔπεισ' ἂν ἀρξηται λέγειν, καταπαύσω σιωπῶν. καὶ ἔστιν αὐτὴ τέλος δίκη φιλαπαγγελίας.

Τρωΐλῳ.

Ὅτι ἐπὶ τοῖς αὐχοῖς ἄνθρωποι φιλοῦσι καὶ ἐπαινοῦσιν, οὐ τε μία δύναμις ψυχῆς ἐπέμφυτόν ἐστι τοῦτο. ἀλλὰ τῷ παθητικῷ μέρει οἰκειούμεθα καὶ ἀλλοτριούμεθα. τῷ ἧττον δυναμένῳ καὶ λόγον ἔχοντι ψυχῆς, ἐπαινοῦμέν τε καὶ μεμφόμεθα. Τῷ ἀδελφῷ.

Εἰ τοὺς μὲν κακοδαίμονας τούτους ὁρῶμεν ἀπεθνήσκειν ἐθέλοντας ὑπὲρ τῶν ἀλλοτρίων, ἅπαξ ἂν λείαν περιποιήσωνται, τὸ μηκέτι προέσθαι, τοῖς κυρίοις αὐτὰ, ἡμεῖς ἢ ὑπὲρ χώρας. ὑπὲρ ἱερῶν. ὑπὲρ νόμων. ὑπὲρ κτημάτων, οἷς ἡμᾶς ὁ χρόνος σωφρονεστέρους ἐποίησεν, οὐκ ἀφεδώσομεν αὐτῶν. ἀλλὰ περιεξόμεθα τῆς ψυχῆς, οὐ μὰ δόξαν ἄνδρες εἶναι. ἐμοὶ μὲν οὖν ἱκανὸν ἔστω ἐπ' αὐτοὺς ὡς ἔχω, καὶ πεῖραν λαβεῖν ἔφην πάντα τούτων τολμώντων, οἵτινες ὄντες ἀξιοῦσι ῥωμαίων καταγελᾶν, ἐχόντων ὁπόσα ποτὲ ἔχουσιν. ἀλλὰ καὶ μῦλος γάρ τοί φασι καὶ ψωλιῶσαι τῶν ἄλλων ὄνων αὐτὰ δὲ φορτία ἀλλὰ μὴν καὶ ἀπεθνήσκομεν, ὡς ἐπίσαμεν ἐν τοῖς τοιούτοις ὁρῶ, τοὺς περὶ πολλοῦ ποιουμένους τὸ ζῆν καὶ ζῶντας ὅσα δεῖ ζῆν ἀπεχομένους. τούτων ἔσομαι. μαχοῦμαι γὰρ ὡς ἀπεθανούμενος. ἢν δὲ οἰδώ τι περιέσομαι. λαίλαπος γὰρ ἀνωθεν εἰμὶ ἢν οἶδα τὴν πρὸς λεωνίδαν ἐπὶ θερμοπύλαις τελῶν. μαχεῖσθαι ὡς τεθνεξόμενοι, καὶ οὐ τεθνάξοντες.

τῷ

ἐ Ἰτε θαυμάζετε τοὺς αὐχμωδεῖς φυκοιῶντας οἰκῶν, εἰ ῥιγοῦσι καὶ τὸ εἷμα ἀξιοῦσιν ῥυσοῦσθαι, τὸ ὑναντίον μᾶλλον θαυμαζέτω ἐχεῖνο, εἴσοι τὸ σῶμα μὴ ῥεῖπτον ἰῶ φῦ αὐτόθι φλογός. ἀλλ' ἔστι σοι παρῆμᾶς ἐλθόντι σὺν θεῷ, ῥᾳδίως γνώεσθαι. ἀσπλαγχνίᾳ μᾶλλον ἀέρος, ἀνεφθορότος ἐκ τῆς ἐλωδοῦς ἀτμίδος, ἀσπλαγχνίᾳ δὲ ὕδατος ἁλυκοῦ. καὶ χλιεροῦ. καὶ τὸ ὅλον ἑτῶτος. ὁ παυγὰρ εἰπεῖν καὶ νεκροῦ. τί δὲ καὶ λαλῶν ἐστὶ τῶν φαυμάτων τῶν εὐπαλίντην ἀναπτεσεῖν, ἰῶ μόνῳ ἔχετε διατριβῶ. παυσῆ καὶ ῥαπίσεσθε. ἐνθαδὶ δὲ, οἷον μᾶλλον ἔστιν ὑπελθεῖν δένδρον σκιαὶν, ἢ παῦ δυσαρεσκήσης, ἔστιν ἀμεῖψαι δένδρον ἐκ δένδρου. καὶ ὅλον ἄλσος ἐξ ἄλσους. οἷον δὲ τὸ διαβῆναι παραῤῥέον ὕδατον. ὡς ἁδὺ δὲ ὁ ζέφυρος ὑπὸ κινῶν ἠρέμα τοὺς κλάδους. ἢ κίλαι δὲ ὀρνίθων ᾠδαί. ἢ αὐθέων χροιαί. ἢ λάμπουσι θυμοῦ. τὰ μὲν, γεωργίας ἔργα. τὰ δὲ, φύσεως ὧρα. ἢ τὰ δύωδη. ἢ γυναικούσης χυμοί. τὸ δὲ θῦ νυμφῶν αὖξον, οὐκ ἐπαινέσομαι. Θεοκρίτου γὰρ ἄεῖ. ἔστι δὲ καὶ παρὰ ταῦτα. Θεοδώρου ἰατροῦ.

ἀ Γαθὸν ἀναγκαῖον ἡ ὀλιγοστία. ἰῶ ἕτερος μὲν αὖτις ἁσυχῶ φῆς. σοὶ δὲ οὐ θέμις ἐπαινεῖν τὸν αὐχοῦντα. ὃς ἀφορίζων τὴν σῦδ ῥᾳαν, ἔφη ὑγιάσειν μητέρα.

Αυξεντίῳ.

ἐ Ἰσ ὄρος ἢ εἰσ κῦμα σοὶ νῦν φλοίσβοιο θαλάσσης, Ομηρος ἀπδυσπομπεῖται τὸν ἐκ φιλονεικίας καπῶ. Φιλοσοφία δὲ, οὐδὲ τὴν ἀρχὴν αὐτοῖσ δίδωσι πάροδον εἰσ ψυχήν. ἀλλ' ἡμεῖσ ἀσθενέστεροι μὲν, ἢ ὥστε φιλοσοφεῖν. ῥᾳστε ἐμὸν μέρος. οὐμὴν ἀξιοῦμέν γε τοσοῦτον φαυλότερον ἔχειν ἀνθρώπων σοφιστῶν. ἐφοῖσ ἢ πάντασι γέγονε. πάλιν οὖν Ομήρῳ χρηστέον. ὅστις φησὶν Αρχεσὺ γὰρ

γμενῆ φιλεωτερος. μαλλον ταῦ μὴ γένοιτο μᾶλ. εἰδὲ γένοιτο, φιλεωτερος αὐτῆς ἀρχέτω. τοιοῦτον γάρ τι οἴεται τῷ πατρὶ δώσειν ὁ παῖς χωρεῖν τοῦ προκαλέσασθαι τὸν νεωτέρω θεῷ. τὸν δὲ πρεσβύτερον, ἢ μόνον ἀλλὰ καὶ πολλῶν εἶναι. κάλλιον ἢ ὁμόνοια. ἐγὼ ἢ ὡς οὐ σοῦ πρεσβύτερος μόνον, ἀλλὰ καὶ ἅπαντων πρεσβύτης, χεῖρον δηλονότι φερεκύδης φησίν. οὐκοῦν τὰ μὲν ἀπολογίας εἰς ἐμὲ παρείσεται. εἰδὲ τὸν πρότερον ἁμαρτάνοντα δεῖ πρότερον ἐν δοῦναι, σὺ δ' ἐμὲ βούλεσθον εἶναι, συγχωρῶ σὴν χάριν τοῦτο. δεῖ γὰρ αὐτὸ σοι ἤθεσι τὸν πρότερον, δύθυς ἐθελήσοντί σοι χαρίσασθαι.

Ἡλιοδώρῳ.

ἡ Φημὶ λέγειν δικαίως σε πολλὰ παρὰ τὸν νῦν ἔχοντι τὸν αἰγυπτίων ἀρχὸν. καὶ ἀληθῆ λέγειν. δικαιότατος δ' εἶναι, μᾶλλον τῷ δικαίῳ χαίρων. ὅπως οὖν ὄνειρος φύσεως δικαιώματος, ὑπὲρ ὧν ὁ ἐμὸς δυσεβέστατος δέσποτα, λέγοντος ἄκουσον. ἐνύπνιόν σοι ὅτι καὶ ῥᾴδιον σωτηρίας μοι.

Τρωΐλῳ.

ἐ Ἰδὸν ἥρωα Μαξιμῖνον οἶσθα, δν ἐτρίψω χρόνον ὑπόσυχον ἐπὶ στρατοπέδου, πάντως ἂν ὅτι χρηστὸς ἦν, οἶσθα. τοῦτον πείσας, ἐμὸς ὀφθανέτω σος, ὃς ἐπισώσει σοι τὴν ἐπιστολήν. ὃν ἕτερος μὴ πῶς ἴσως ἂν διὰ τὴν τύχην τιμήσει. ἐμοῦ γὰρ ἀρξάντων ὄντων οὐκ ἀφιλότιμον ἀρχήν. ὁ δὲ φιλόσοφος Τρωΐλος ἴσθι τὸν ὄντα τοῦ νεανίου. κἀκεῖθεν αὐτὸν ἐπαινέσεις. δῆλον δὲ ὅτι ἂν σωθήσεσθε τὰ παρόντα αὐτῷ. ἀσφαλῶς γὰρ ὑπὸ ἐν ἀφθονίαν καλῶς ἐπὶ φώτων τῇ λυρήνῃ; ἐμὲ σύ γε δώσεται ἀληθῆ. ὅτι γὰρ αὐθέμιον ἢ τινὰ γὰρ ὁμοτίμων αὐτῷ πείσεις ὑπὲρ ὑμῶν τε καὶ τὰ ἀληθῆ φθέγξασθαι, τοῦτο σὸν ἔσεται πάντως. καὶ σὺ αἰτίαν ἔξῃ τοῦ γιγνομένου. δ' ἐνός οὖν αὐθρός τι καὶ πράγματος, δέομαι προθυμήθητι γὰρ

τι φῶ καὶ μικρῶν τούτων ἡμᾶς ἀπελαύειν θείων. τὸ γὰρ δύνη χαθῆναι τῷ πείρᾳ τοῖς φθάσασι, πολλοὺς ὁμοίους αὐτοῖς ἡμῖν ποιεῖται προτρέψεται.

Τρύφωνι.

ὁ Ἰς Διὸς ὅτι αὐ ποιήσω, ὧν σοι φύσις ἔδωκεν ἐργάζεσθαι οὐδὲν καινὸν ἔσται πεποιηκώς. ἀλλὰ ποιοδομῶν τοῖς σωτῆλιν ρηναίοις χάριν ἀπέδωκα ἡμᾶς ἔτι πόλεως. δεῖ δὲ οὐ μόνον ἀφροῦς ἀλλὰ καὶ καθέναι ἀνθρώπων. τίνα δ' ἔστιν ἐν οἷς φίλων δείσεται Διὸς ἡμῶν, οὐκ ἐμοῦ γε ἀποφοίτος ἀναγνώσεται, ἀλλ' αὐτοῦ λέγοντος ἀπὸ φωνῆς. ὅδε ἂν γένοιτο τοῦ παθόντος ῥητορικώτερον. Μαρκιανὸν γὰρ φιλόσοφον ἄρξαντα πεφλαγόνων, προσεῖπε καὶ ῥέμβαλαὐτὶ δύνηται, σχολάζομαι δ' ὅτι δύνατοι, κωλυσάτω συμμένη μου σφόδρα αὐτὰν ἐθέλειν, ἔργον γένεσθαι συποφαντῶν ἐν Δελφῶν, καὶ νῶν ἀλαστόρων φῆ χώρας, οὗ σοι μετὰ τῆς ἐπιστολῆς, ὃν ἔχει ἐλέζω. δ' ὂν ὄντες ἀδελφοὶ δύο, τρεῖς ἀριθμούμεθα.

Τῷ ἀδελφῷ.

ὁ Ἰάσηλα πιθάνοις δυσμένεσιν, ὕδατος χλιαροῦ δηδόασιν ἀποῤῥοφεῖν. ἵνα τούτῳ σωτηρίαν σώσωσιν, καὶ τὸ προαποκείμενον. βούλομαι δή σοι κἀγὼ φίλτατε μανίας ἔναρχος ἐκ φῆ πείρου δηλώσω θείσας ἀπαγγεῖλαι, ἵνα μοι πολλὰ πολλοῦ αὐτὰς ἀποδῶσ, προθείσ' ἔτι πλέον εἰδῶς τυχάνῃσ.

Ἀθανασίῳ τῷ ὑβρομύσ

ὁ Δυνατὸς ἐπειθεν Πολυφεῖμος διαφεῖναι αὐτὸν ἐκ τοσαύτης λαίτ. χόνος γάρ εἰμι ἐκ πείρ αὐτοῦ πρὸς ἐμέ, ἀκούοντι τὸ ἐστὸν θαλάττιον ἔρωτ. αὐτὸν ἐγὼ γνώμην ἐποιούμην οἶδα. καὶ καταδύσομαι

καὶ ἐρωτικὰς καταναγκάς, οἷς οὐκ εἰκὸς αὐτοὺς ἔχειν οὐδὲ προσβραχὺ τὴν μαλακίαν. μόνον ὑπεκκαίουσι τὴν θύραν ἀπεικόνισμα. μᾶλλον δὲ τὸν θυρεὸν τοῦτον. ἐμοὶ μὲν δὴ καὶ ἀκρωτήριον εἶναι φαίνεται. ἐμοὶ γὰρ ἐπανήκουσι θαῦμα ὅπου ἡ λόγος τὴν παῖδα καταγελᾶσθαι μῦθος. τί λέγω μαι γελᾶσθαι μῦθος. αὐτὴν ἐκείνην ἀποφαίνουσι δυσχερῶς μαλλιῶσαν ἐν τῷ ξυρᾶσθαι μόνον. καὶ δεήσεται σοῦ καὶ ἀντιβολήσει. σὺ δὲ ἀμήχανα ἀκατείρωνος ἴσθι. ἀπὸ μὲν τοῦ ξυρᾶσθαι μέτι καὶ τοιοῦτον ἔθραξε. μὴ δῆτα κωδίων ὁ γλαυκὸς ἀνὴρ ἐμὸς ἔσται κόρη ζυφώσιν καὶ λουμένη δὲ ἡμέρας πολλὰς ἀνίης. μᾶλλον οὖν ἐπὶ πέντε δυσθετήσας, εἰκορήσειάς τε καὶ εἰς πολυνεῖς καὶ ἐν θυμιάσεσιν τὸ σῶμά τον. ἐπὶ δὲ καλλίονι καὶ στεφάνους περασηνυάσαιο, ἵνα τοῦτε καὶ σμίλακος. οἷς σαυτὸν τελεῖ τὸ παιδικὰ ἀναθήσαιο. ἀλλὰ τί διατρίβῃς. καὶ οὐκ ἐξφρεῖς ἤδη τὴν θύρα. πρὸς οὖν ταῦτα ὁ Γολυφημος ἔβρεξε κἀχασέ τε ὅσον ἡδυσμενόμενος, καὶ τὸ χεῖρε ἐκρότησε. καὶ ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς, ὥστο αὐτὸν ὑπὲρ χαρμονῆς οὐκ ἔχειν ὅπῃ αὐτῷ χεήσοιτο, καὶ πελπίσοντα τὴν παιδικῶν περιέσεσθαι. ὁ δὲ, ὑπεγλυφάσας αὐτὸν, ὦ οὗτι ἔφη. βροτὸν τινα μὲν ἀνθρώπων ἔοικας εἶναι. καὶ ἐμπαντετρυμένον ἐν πρήγμασιν. ἄλλο μέν τοι ποικίλλε. ἐνθένδε γὰρ οὐκ ἀποδράσεις. ὁ μὲν οὖν Ὀδυσσεὺς, ἡδυκήστο γὰρ ὄντως, ἔμελλεν ἄρα δὴ πανουργίας ὀνήσεσθαι. σὲ δὲ κυκλωπα μὲν ὄντα τὴν τόλμη, σίσυφον δὲ τοῖς ἐγχειρήμασι, δύκη μετῆλθε. καὶ νόμῳ καθεῖρξεν, ὧν μή ποτε σὺ λαθαγελάσειας. εἰ δὲ ἄρ πάντως ὑπέχειν σε δεῖ νόμων, ἀλλὰ μὴ ἔγωγε εἴην ὁ παραλύων αὐτούς, ἢ τοὺς θύρας λαπαρρήγνυσι τοῦ ἐωὶ τοῖσι δισσωτοῖς οἰκήματος. ἢ εἰ μὲν δὴ τοῖσι ἱερεῦσιν ἡ πολιτεία, τοῦτας αὐτοὺς ἐδρᾶν δὴ πανηγύρεως λολασκὸς εἶναι. ὡς ἔστιν ὁ δημόσιος ξύ-

φοσ οὐχ ἧττον, ἢ τὰ ἐν τοῖσ προτεμψίσμασι χέρνιβα. πόλεωσ καθαρτήριον. οὕτω τῆ πρόθεν ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν. οὕτωσ ἐποίουν ἑῶσ ἐδόκει, καλὸν εἶναι τὸν αὐτὸν δύχαθαί τε ὑπὸ τῆ ποιμένι ἀγαθῶν, καὶ πρὸ τῆμ ὅσωσ ἂν παραμένοιεν. καὶ τοῦσ αὐτοπτοι καὶ τὸ ἑβραίων γένοσ, χρόνον συχνὸν ὑπὸ τῆ ἱερέων ἐβασιλεύθησαν. ἐπεὶ δὲ δυνηθέντεσ ἐβίοι καὶ ὁ μὲν, ἱεροσ. ὁ δὲ, ἢ γ μονικὸσ ἀπελείφθη, τετάχαται δὲ ἕτεροι μὴ ἐν τοῖσ πράγμασιν, ἡμεῖσ δ᾽ἐν τοῖσ δύχαῖσ εἶναι οἷσ ὁ νόμοσ ἀπαγορεύει χεῖρα ὀρέγειν τῆ δίκη, ἀποκτεννύμαι τὸν πομπρότατον, ἑῶσ αὖτισ αὐτοῖσ ἐπιτρέψοισιν ἀνδρὶ πανούργῳ χεῖρα ὀρέξαι κατὰ τῆ δίκησ. ἀλλ λέγω, γένεσθε ἐμὲ ἧκον ποιῶ. δύχομαι δ οἶκοι ἐῶν τῆ ποινῶν ἱερῶν, ὑπέχειν τῆ ἀδικίασ τὸν δίκαιον. καὶ πονηρίασ ἐκκαθαρθῆναι τὸν πόλιν. τούτων δὲ τὸν γένεσι τῆ καλῶν κακῶσ ἀπολωλέναι δ σὲ, δ ἄλλον ὅστισοῦν πεῖρα σλήσιοσ. ἔστω δή σοι τοῦτο πεπιμήσιον. τίσ ἂν ἐγνώμην δέξαι τι ποιεῖν, ὃσ ἐπειδὴ οὐκ ἔξεστι καταρῶμαι.

Τῷ ἀδελφῷ.

Ο Ἀλλὰ ἀγαθὸ γένοιτο τοῖσ ἱερεῦσιν αὐξουμιτῶν, οἳ τῆ σφαπτῶν κατὰ δὲ δυκότων ἐν χαράμοῖσ ὁρῶν, καὶ ἀξιούντων τὸ αἷμα φρουρεῖν, οἱ δὲ, τὸν ἀγροῖκον λεὼν παραλαλέσαντεσ ἀπὸ τῆ ἱερῶν αὐτῶν, τὸν δύθ᾽ τῆ πολεμίων ἠμύναντο. καὶ προσευξάμενοι, πρόσωπον ἔστησαν ἐν τῇ μυροπίπδι. φάραγξ δὲ αὐτὴ προμήκησ τε καὶ βαθεῖα. καὶ ὕλη συνηρεφήσ. ἀλλ᾽ὑπὸ τοῦ μηδὲμ τοῖσ βαρβάροισ ὅλον πολέμιον, ἀπιμηκέναι, δ τὸσ δυχωρέασ ἐθάρρησαν. ἔμελλεν δέ σου καὶ μελαμπύγου τοῦ ξεσθαι Φαύσου τοῦ δυακόνου τῆ ἱερῶν. οὗτοσ ἔστιν ὁ πρῶτοσ ὑποδὺσ ὁ πολίτου γυμνόσ. δ παίσασ εἰμ χειρὸσ λίθῳ κροταφιαίαν πληγήν. οὐ

βαλών. ἀλλως τε τυξ ενθορών. πεσόντα ἡ ἤδη περιδύσας τὰ ὅπλα, συχνοὺς ἐπαύτῳ ἱματείρασεν. ὃς τις δ' ἕτερος ἀνὴρ ἀγαθὸς, ἐδόξεν ἀντιάζοντε, φαῦσον αἰτιατέον τῷ μομφῇ, ὃς οἷς ἐπίφημι οἷς πρὸ γὸν καιρὸν ἐφθέγξατο. ἐγὼ δὲ ἅπαντας τοὺς παραγιγνομένους ἔργῳ, ὅπως σε φανώσομαι καὶ ἀναμπρύξομαι. πρῶτοι γὰρ ἤγαγον καλῶν ἔργων, δεῖξαι τοῖς καταπεπληγμένοις, ὅτι μὴ λιποψυχήσαντες εἰσὶ· μὴ δὲ τῷ παρὰ τὴν ῥέαν δαιμόνων· ἀλλ' ἄνθρωποι καὶ τρωτοὶ καὶ θνητοὶ καθάπερ ἡμεῖς. εἰ δὲ μὴ ἡμεῖς ἄνδρες γιγνοίμεθα, ἐν τοῖς γε οὐ τοῖς, οὐ δὲ τὰ δυσπρεπῆ γιγνοίτο ἂν ἀφιλότιμα. τυχὸν δ' ἂν καὶ πρωτεῖα συγχωρηθείημεν, εἰ μὴ λοχήσαντες ἐν φάραγγι, ἀντιπαίδευμα προνομεύοντες δύτυχήσαιμεν, ἀλλὰ νομίμῳ πολέμῳ καὶ φανομένοις παρασκευαῖς πληθὴ πρὸς πλῆθος ἀγωνισόμεθα.

Τρωΐλῳ.

Ἰῆθανόντων πρὶν καταλήθοντε ἰνάϊδαο, Αὐτὰρ ἐπὶ καὶ μεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἑτάρου. Ὁμήρῳ μὲν ἐποίησαν οἱ σίχοι. ὁ γὰρ νοῦς αὐτῶν, οὐ μοὶ δοκεῖ Ἀχιλλεὺς περὶ Πατρόκλου μᾶλλον ἄξιον εἰρῆσθαι, ἢ ἐμοὶ περὶ σοῦ φίλτατης τε καὶ δυσμενεστάτης κεφαλῆς. ὡς ἐγὼ μαρτύρα σοι οὐμαυτὸν, ἐν φιλοσοφίᾳ πρεσβεύω, φιλέρασα σου καὶ πλυμείασα ψυχῆς ἐπὶ μέσης καρδίας ἄγαλμα περιφέρω. καὶ ἐμβομβεῖμου τὰς ἀκοὰς ἡ θαυμασή σου τῷ σοφῶν λόγων ἠχώ. τῇ παρρησίᾳ δὲ ἐπισημήνασα ἀπὸ φιλαυτίου, ὃ δυοῖν ἐνι αὐτῶν ἐπιστολὰς ἅμα καὶ ἐγνωκὼς, πλῆθος ὅσον δακρύων ἱματέασεν τῷ γραμμάτων. οὐ γὰρ οἷός ἀπέλαυόν σου διὰ τῷ γεγραμμένων ἡδονῆς, ἀλλ' ἡνιώμην ἀναφέρων ἀπὸ τῷ γεγραμμένων τὴν ἐμψυχόν σου συνουσίαν. οἷον φίλου τὸ ἅμα καὶ πα-

τρὸς

τὸς ὄντως ζῶντος τεροίμλω. δεξαίμλω οὖν ἂν βαρυτέρους ἀγῶνας ὑπὲρ φλ πατρίδος ἐθελοντὴς, ἵνα μοι γένοιτο πάλιν πρόφασις ἀποδημίας. ἆρά σοτε ὄψομαι πάτερ ἀληθῶς συνησιώτατε; ἆρά σοτε, τλῶ ἱεράσου περιπτύξομαι; ἆρα μεθέξωτου σωτερίου τὸ διὰ σὲ μακαρίου; εἰ γὰρ γένοιτό μοι τοῦτων τυχεῖν ἀποδείξω μηκέτι μῦθον ὄντα τὸ ἐπὶ Αἰσωπι τιθέμενον λόγον, ὃν φασιν αἱ τοιήσεις Διὸς ἀνηβῆσαι νέου ἐκ προσβύτου γλώμμον.

Τῇ Φιλοσόφῳ.

Ἐ Ι δὲ θανόντων περικατελήθοντεῖν ἄϊδος, αὐτὰρ ἐγὼ καὶ μεῖ φλφίλης Υακίνθου μεμνήσομαι. ἐγωγὲ γὰρ τῆς πατρίδος περιέχομ, ἃ δυχερείνων αὐτὴν ἐφοῖς ὁρῶ καθημέραν ὅπλα πολέμια, καὶ ἀποσφαττομένους ἀνδρώπους ὥσπερ ἱερεῖα, καὶ γὰρ ἄέρα διεφθαρμένον ἐλίων ἀπὸ φλ σήψεως φῦ σωμάτων ἓ αὐτὸς ἕτερα τοιαῦτα πάθεῖν προσδοκῶ. τίς γὰρ ἔλπις, ἐν ᾧ καὶ τὸ περιέχον ὄξὶ κατηφέστερον, κατειλημμένου τῇ σηψᾷ φῦ σαρκοφάγων ὀρνέων. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τούτοις φιλοχωρῶν, τί γὰρ καὶ πάθω λίβις ὢν, καὶ ἐν ταύθα γλώμμος, καὶ φῦ πάντων τοὺς τάφους, οὐκ ἀτίμους ὁρῶν, ἀλλὰ σὲ μοι δοκῶ μόνιον ὑπὸ ὄψεσθ φλ πατρίδος. καὶ λαμβωμαι χολῆς, μετανασεύσειν.

Τῷ ἀδελφῷ.

Δ Υσυχοῦμμοῖσ δύπορῶμμ πανηρεῖσ αἰχμάλωσ ἀγγελίαις ἀμείβεσθαι. ἰδοὺ δὲ νῦ Βαπτίαν ἐπενέμαντο. ἓ ἀπροσύλεωσ ἤλαντο. καὶ ἄλλωσ ἐνέπρησαν. καὶ γῆν ἐδῄωσαντο. καὶ γυναῖκασ ἰωδραποδίσαντο. ἀργείων δὲ οὐδὲ μία φάσ. καίτοι πρότερον

εἰωθεισαν ζωγρεῖν τὰ πολλάκια. ἀλλὰ νῦν οἶμαι γὰρ ἀριθμὸν ἐλάττους ἴσασιν ὄντες, ἢ ὥστε νέμειν τὴν λείαν φυλακὰς συχνοὺς, καὶ ἀρκεῖν τοῖς λαφυραγοῦσιν ὡς ἐπὶ πολεμίους ἐπιξίοι. ἡμῶν δὲ οὐδεὶς ἀμαυρὸς ἀλλ' οἱ κοι καθήμεθα, τὸ συνεχὲς ἐπικουρίαν τοὺς στρατιώτας προσδεχόμενοι. καὶ τὸ σιτηρέσιον ἢ τοὺς ἐν εἰρήνῃ πολεμιξίας διὰ σόματος ἔχομεν, ὡς ἢ τούτοις δικάζεσθαι δέον. ἀλλ' ἢ ἐκεῖνοι ἀμύνεσθε. οὐ παυσόμεθα φυλαροῦντες, οὐ σωφρονήσομεν ποτε, καὶ γεωργοὶ βολιοὶ ποτε ἀθροισάντες, ὁμόσε χωρήσομεν τοῖς ἐχθροῖς, ὑπὲρ παίδων. ὑπὲρ γυναικῶν. ὑπὲρ χώρας, εἰ δὲ βούλῃ καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἢ τῶν στρατιωτῶν, καλὸν γὰρ ἐν εἰρήνῃ λαλεῖσθαι ταῦτα, ὡς ἡμεῖς αὐτοὺς τρέφομέν τε καὶ σώζομεν. ἐγὼ μὲν οὖν μόνον οὐκ ἔσοχος ὢν ἴσασιν, τὸ ἐπισολὴν ὑπηρέτουσα. καὶ γὰρ λόχους ἢ λοχαγοὺς ἐκ τῆς πατρίδος ἐποίησα. ἀθροίζεται δέ μοι καὶ ἐν ἀσυσσάματοι πολῖται συχνοί. ἢ γὰρ δίωξις ἁμαρτάνουσα τὸ πλεονάκις ἀσπίδια. ἐλαττίζω δὲ ἐπειδὰν πρὸς ὁδὸν γένωμαι, καὶ στρατηγελῆ νεαρὶ μὴ τις συσσῶσα περὶ ἐμὲ δύναμις, πολὺ πλείους ἑστῶσι τοὺς ἀλλήλους. ἤξουσι δὲ ἅπαντα χθές, οἱ βέλτιστοι μὲν, ἐφ' ᾧ μετασχεῖν ἔργου καλοῦ. οἱ πονηρότατοι δὲ, ἐπ' ὠφελείᾳ ἁρπαγῆς.

Ἀσπιλησιόδῳ.

Ὦ Ἡσιοδε τί δὲ οἱ μοι θυητῷ γε στένθαι μοι. ὁ τρίχας καὶ λοιπὸς οἴχεται ἀθανάτων ἱερέων. ἀλλὰ τὸ μὲν δόγμα τὸ περὶ τοῦ μηδὲν εἶναι ἀθανάτων οὐκ ἐφ' ἡμῖν ἀγαθὸν ἢ καλὸν, ἔτι δὲ ἐμοὶ σώζεται. μᾶλλον δὲ πάλαι μοι ἦν μάθημα. νυνὶ δὲ γίγνεται δόγμα ψυχῆς ἐγγεγυμνασμένης τοῖς περὶ σεσίν. ἐσθ' ὅτε ἄρα καὶ πότερον μοι χθὲς τὸ πάθος τῆς προσβολῆς. καὶ διὰ τοῦτο ὀλίγων ὧν μέλλω ἐλαπτὸν τὰ μὰ,

τὰ μὰ, προῳκονομήσαιμι, μὴ δὲ σὲ τὼ φίλω μοι παρεῖναι κεφαλιῶ. ἀλλ' ἔλθοις αὖτε θαυμάσιος τριπόθητος φίλων ἀδολώτατος τε μάρτυς εἰμὶ τῷ θαυμαστῷ Μενέλεῳ φιλεῖ σε διαθέσεως δι' οὗτοι πλαίως ἡδέως συνδιημέρδυσα, ὅτι σε δύφιμου μνήμης ἐπίθεμ. πολλὰ τῇ ψυχῇ προσηκόφως, καὶ τοῖς ἐπιτρόποις, οὐδὲ ἀπαίσιον αὐτὸν δύθ' ὑχειρῶν περὶ τὸν μέγαν ἀσηλητὸδδον, δύνωμαι ἰῶ καὶ δύχαριστῶν, ὡς ἐπὶ μεπίστις δύριστη διατετέλεκεν. ἵνε χωμὶ ὕδωρ ψυχρὸν, ὑδρίαν πίθον ἐκ μαρμάρου ζητῶ, ὅσῳ μείζων τοσούτῳ μᾶλλιον. κεῖσε δὲ ἐν ἀσηλητῷ ἔφ' ὧτα μὰ πρὸς αὐτὰ γὰρ κτίζω τὸ ἀσηλητήριον. ἐὰν νὰ σὺ πρόδυ πρεπίζομαι. σὺ θεῷ δὲ εἴλω ἐπιβαλλόμενος.

Τῷ ἀδελφῷ.

Σπεύδα. φρύνον. ὄφιν. καὶ λαδικέας περίφυτε. καὶ κύα λυασκῆρα καὶ πάλιν λαδικέας. ἀλλὰ μετὰ τὸν ἡμερώτατον φιλοσοφώτατον Πεντάδιον ταῖς πανακίδας ἃς ἡ πολιτεία σὺν θήμασι δίεται φιλαίγυπτίας ἀρχῆς, δύθάλιος ὁ λαδικὸς ἐχειλαβὼν. οἶδα τὸν νεανίσκον, ὡς εἰκαλῆν ἔξεστιν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν χρόνους ἐπὶ στρατοπέδου διαγαγόντα. οὐ γὰρ οὐκ ἔᾳ λανθάνειν αὐτὸν οὔτε ὁ τρόπος, οὔτε τὸ ἐπώνυμον. εἰ δ' ἄλλοι τινὰ ἥλιες οὐ πρόσθεν φιλεμῆς ταύτης προσηκείας κληρονομήσοντα, ἀλλ' αὐτὸν περὶ ποιησάμενον, ἐπειδὴ γὰρ οἱ μὲν λυδίας ἀρχὴν ἀπόδειχθεὶς, ὑπὸ τοὺς ῥουφίνου λαιμούς, ἦγε καὶ ἔφερε τὰ λυδῶν, νεμεσᾷ ῥουφῖνος. ἐμέτεισι χιλίας χρυσοῦς, λίτρων πεντηκοσίας καὶ τὰ δὲ στρατιώτας ἐκ ἧς ὑπηρετῶν ὡς ἥκιστα τοὺς αὐθρώποτάτους καὶ δυνατώτατους. ἐφ' οἷς συνβίᾳ πράξαντας τὸ χρεὼν, ἀναπομίσαι πίστως, εἰς τὴν ἁπίζαν τὴν αὐτοῦ. πρὸς ταῦτα

ὁ σίσυφος αὖ τὰ μὴ λίαν ἀπειρόκαλος ὢν εὐθὺς μὲν ἐπὶ δηλητηρίῳ. πέπυσται πάντως τὴν συνωρίδα τῷ βαλαντίῳ. ἐκ τῷ ἴσων δύο μὲν λοῦ πολὺ μᾶλλον ἀλλήλοις ἐοικότα κατασκευάσας, τῷ μὲν, ἐνέθηκεν ὀβολοὺς ἑκατὸν χαλκοῦ. τῷ δὲ τετρακοσίους χρυσοῦ. καὶ τοῦτο μὲν δείξας, ἐκεῖνο δὲ κρύψας, ὡς ἀπηλθόμησαν, ὡς ἐζυγοστάτησαν, ὡς κατεσημάνατο τῇ δημοσίᾳ σφραγῖδι τὸ χρυσίον, λαθὼν θᾶττον αὐτιθεὶς. καὶ πέμψας αὐτὶ τῷ τετρακοσίων τοὺς ὀβολούς. οἱ δὲ ὡμολόγησαν ἐν δημοσίοις γράμμασιν ἔχειν καὶ δικαιοῦσθαι τὸ χρυσίον. κἀκ τούτου Δάφνις πεπαίπαι μέσι πρῶτος ἐκβύετο. τοῦτο τὸν δύθαλμον ἐπὶ μέγα τύχης ἄξιον. οὐδεμὶ γὰρ ἐπέτρεψεν ὁ θέλως ὑπὲρ τῆ πολιτείας ἀγωνιστῆσαι. ἀλλ' ὡς αὖθρα πεπαὶ τοῦ πρωΐ τε θαυμαστὸν, ἰδεῖν ἐπεθύμησαν. ἡ ἥλιε μετὰ πέμπτος ὡς πρὸ δυεργέτης ῥωμαίων. ὁ χήματι δημοσίῳ πεμπεύων δικαῖ τῆ πόλεως. ἰκάγὼ τὸν ἄνθρωπον οἶδα τῷ συνεβουλεύοντων ἐν τῷ προτεμενίσματι τοῦ βουλευτηρίου λαλίστερον. οὔτος ὅσον οὐδέπω πεπαλύσει τῆ ἀρχῆς τὸν ἑπτάρου πεντάδιον.

Γρὸς ἐπίσκοπον ἀξιωθέντα τῆ ἐπισκοπῆς μὴ βουληθέντος σωθῆναι τῷ ἀρείου δόγματι.

ἀ Γέλαβες ὅπερ ἦς. οὐκ ἀπέβαλες. οὐ γὰρ ὁπόντις τοῦ φλάσ-
βειας χωλιαδῶν κατὰ λόγον, ὅτε ἐπὶ τῆ φλυσεβείας ἀπεστέ-
ρηται θρόνων. αἰγύπτου δὲ περιπέπατον τὴν ἀλλοτρίωσιν. καὶ νόμι-
ζε πρὸς σὲ τὸν προφήτην μεγαλοφώνως ἐκβεβραχθῆναι, τί σοι κοὶ
τῇ γῇ αἰγύπτου, τοῦ πιεῖν ὕδωρ γιῶν. τὸ γὰρ ἔθνος, θεομαχον ἀρ-
χαῖον. καὶ πεζάσιν ἁγίοις πολέμιον. Γυλαμένῳ.

π Λάτων ὁ Σωκράτης πεποίηκε, πρόσωπον μὲν ὀνόματος πρὸς
τὸν παιδικά. ἀξιῶν δὲ αὐτὸ μὴ θαυμάζειν, εἰ ὥσπερ φησὶ μόλις ἡμᾶς
ἐξάμιλλον, οὕτως μόλις πεπαίμην. ἐγὼ δὲ μοιδοκῶ παντὸ πεπον-

θέναι, πάθος πρὸς σέ, ἢ τὴν αὐτὴν δίκαιος εἶναι παραιτεῖσθαι συγγνώμην, ἐνίοις γὰρ ὅλον, ἢ ἄξιον οὐδὲ ἀληθὲς εἰπεῖν, ἐπιχώρ, ἀλλὰ μᾶλλον τῶν ζείλας ἐπιστολὰς τῷ πάλιν αὐτὰς εἰς τὰς ἐμὰς χεῖρας ἀνακομισθῆναι, νῦν ἀθρόας σε πέμπω. ἃς οὐ μόνον ὥσπερ φόρων ἐλείμματα ἀποδιδοὺς μαιμήχορῶ, ἀλλὰ καὶ προσενεγκεῖν σοι βούλομαι. καίτοι νὴ τὸν Φίλιον τὸν ἐμόν τε καὶ σὸν, ἐπαῦτῷ τῷ καπήλῳ ἐπὶ θάλατταν καὶ τοῖς φυκοωτίων κωπεῦσι, δυείλεμαι χασάμενος ἐπαινῶ, ἵνα ζείλω πρὸς ὑμᾶς τοῦτο μὴ γράμματα, τοῦτο δὲ, ἀλλοῦκ ἄξιον τοιεῖσθαι κατάλογον τῶν Φθειρόντων μὴ, ὥστε πύλαι μὴ λαβεῖν. ἐν ἀλεξανδρείᾳ δὲ, ἐλιτεσμῶν διὰ τὸν δυσκυκλέα τὸν ἀπόλλω. καὶ σὺ μὴ ζῆνε κα, καίτοι τῶν ἐκ Φίλων, ὁ Φιλίλιω τατός μοι πύλαι μὴ ἐστὶν. ἀλλὰ νὴ τὴν τιμίαν σου διάθεσιν, ῥᾴον ἂν ἤνεγκα, ἢ δι' ἕτερούς συνήθεις, καὶ μάλιστα τὸν θαυμάσιον Πρόκλον. καὶ Τρύφωνα, περὶ ὧν καὶ μόνων, ὡς προσαπορδούντων με γέγραφας. ἀπέσφλα οὖν τὴν μὲν τιμίαν σου διάθεσιν, χρυσᾶνο μίσματα δέκα. ζῆν δὲ ἑταίρῳ Πρόκλῳ, κατὰ τὸν θεσπέσιον Ἡσίοδον, τριτημόρια πλείω τῆς παραῦτοῦ. ἔχει γὰρ οὕτως. ἀποδημῶν ἐδεξάμην εἰς τὸν ἀπόλλω δέκα παραῦτούς, χρυσίνους ἑξήκοντα. τούτοις γέγραφήκει μὴ ἑβδομήκοντα. ἀπέσφλα δὲ ὀγδοήκοντα. ἐβούλοντο δ' ἂν ἔτι πλείω πλείους, εἰ τὰ πρῶτα πρὸς ὑμᾶς, εἰλικόμισο γράμματα ἦν ναῦς ἐκεῖνοις τοῖς τότε φορτίοις. μὴν ἐγὼ μὴ, τύχη τινὶ χρησάμη, ὥστε τὴν ἀλεξανδρέαν ἀπεδήμησα. ἢ τοῖς ὑμετέροις λιμέσι προσορμιεῖν ὤμην τὸ σκάφος. τὸν δ' ἐλαύνοντα ἐξωσεν ἀνέμοις ἀντικρὴ της μόλις εἰς τὴν αἰγυπτίαν ἀποσωθῆναι θάλατταν. ἢ τί ἐκώλυεν ἡμᾶς, ὥσπερ τοὺς ἀλεκτορίδας, οὕτω τοὺς χρυσαίους ζέφυρος πνέοντας.

ἀποδοθῆναι τοῖς ἐμοῖς τὸ γραμματεῖον πρὸ τοῦ θαυμασίου τοῦ γο
ρὸς Γρίλλου δίκαιον, τοὺς οὐδὲν κοντα χρεὼν ὑσομισαμέ
νου· καὶ τὸν ἑταῖρον Γρωΐλον παρασκευάσαν ἐπιστεῖλαί μοι, ὅτι κο
μιεῖ μόνος τυχὸν τὰ βιβλία, ἅπερ ἀποδέδωκας αὐτῷ, τὸν
Νικοστράτειον δηλέγω. ἢ τὸ τοῦ ἀφροδισίου Ἀλεξάνδρου, εἰ
δ' ἀτιμώτερα σύν δηλάθεσιν φίλοι ἡμῖν οἱ ἄρξοντες ἡμῶν ἐπιδημοῖεν
πρὸς φιλοσοφίαν ἡμῖν συμπελίσεισε τὸ μέρος τὸ σὸν, ὅσον πολλῶν
ἡγεῖται παρὰ φιλοτιμίας πολυέδρ. Σιμωνίδιφ.

Χαρίσω Κρεαλίῳ δ' αὐτοῦ προσεῖπων ἡμᾶς, τὸ λα
θεῖν ἡμέρας πέντε πονηρὸν ὄντος. ἤλπισαν γάρ τι χρηστὸν
εἰ πόλις περάνδρος, ὃν ἐχάραξ ἠξίωσεν εἰδέναι Σιμ
ωνίδιος. οὐδὲ τοῦ μάλα ἤχθετο μοῦ, μὴ γάρ πε ἐπάλλω
τὸ σὸν γνώριστο. ἑαυτὸν δὲ καὶ τῶν ἀρχήν. ἢ ἵνα μὴ διατρίβω τὰ
ῥωμαίων πράγματα, ὧνιος ἄνθρωπος. ἐλαχίστου δόξης. ἀμελής. ἀ
πλεμος ἐν εἰρήνῃ βαρύς. ἧσ πρὸς βραχύταγον ἀπολέλαυκεν. οὐ
γὰρ ἐδύνθη χρόνου πρὸς τὸ πάντα ἀναστρέψαι τε καὶ συγχέαι.
ὡσ ταῦτος νόμου τὰ ἧσ στρατιωτῶν εἶναι ἧσ στρατηγῶν, ἃ πάν
τεσ ἔχον λαβὼν, αὐτὸ δωκεν αὐτοῖσ ἀστρατίαν, καὶ τὸ μὴ σωστεπά
χθαι, καθ' ἕζης ἐωτρέφασ ἥτισ ἄετο θριξὶ θαι. παῦτα τοὺσ ἐω
χωρίους ωοιήσους, ἐπεὶ τοὺσ ξένουσ οὐκ ἰῶ ἀργυρολογεῖν, ἀργυρο
λόγησε θαὐτῶν τὰς πόλφσ ἄγων καὶ μεθιστὰσ, οὐχ οἱ λυσιτελέστε
ρον ἰῶ, ἀλλοῖ κρδαλεώτερον. βαρυνόμενοι γὰρ αὐτῶν τὴν κα
θέδραν αἱ πόλφσ, χρεῖον εἰσέφερον. τούτων ὀξέως ἤαθντο μακέται
καὶ γίγνε δυσάδυσμος ἀπὸ ἧσ μιξοβαρβάρων εἰς τοὺ βαρβάρους
ἦ φθημεν ἦλθον ἐπειθῶσι φύλλα καὶ αὔθεα γίνεται ἦρος. φθῦ φθ νεό
τητος, ἰῶ ἀπολελώκαμεν. φθῦ ἧσ καρπῶν οὐσ μαστίω ἦλπί

σαι μὴ

σωμαι. ἐστέραμαι τῆς πλεμίω πυελ. τοῖς πολεόσιν ἡμῶν τὸ πλοῦ
τεῖν ἐν βοσπημασιν ἰῶ ἐν ἀγελαίοισ καμήλοισ. ἐν ἵπποις Φορβαῶ
σι. πάντα οἴχεται. πάντα ἐλήλαθ. ἀιθάνομαι πνοιῆς ὑπὸ τοῦ
πάθους ἐπφορος. αἰαὶ σύγγνωθι. τεῖ χέρνιβ γὰρ ἐμιγὴ πλιορμένῃ
γραφω, φλῶρας πολλαπις Φρυκτοὺσ ὁρῶν. αὐτοὺσ αὐάπτων
αὐτὸσ αἴρων τοῖσ ἀγροισ σημεῖα. πωπηίσια δ' ἐπεῖνα τὰ πρόσω,
οἷσ ἐπεξοισασ ἐχρωμεθα πρότερον οὐ χήπισα σὰ σε, πάντα ἔρ
ρῳ καὶ σένομαι μεμνημένοι, ἥβησ πεπείνησ. νοῦ πεπείνου ϛ φρενῶν.
αἰἰ ἵππων ροτεῖται μὴ ἄπαντα. μὴ τὴν χώραν ἐχοισι νῦν οἱ πολέμιοι.
ἐγὼ δ' ὑπὸ μεσοπυρίῳ πεπαγμένοσ, ὑπνομαχῶ. ἐνδοὰ μοι μᾶ
ζα μεμαγμένη, ἐν δοὰ δέμοι οἶνοσ ἰσμαρικόσ. πίνω δ' ἐν δοὰ ἰπε
πλιμένοσ. οὐκ οἶδα εἰ μᾶλλον ἀρχιλόχω ἐπεῖν ταῦτα προσηκόντα
ἰῶ. κακὸσ κακῶσ ἀπόλοιτο Κρεάλιοσ, ἐμὲ καὶ πρόσπολωλε
φιλάρασ. ὡσ ἄξιόσ τε ἰῶ ἔργον γεγονέναι τοῦ πρώην χειμῶνοσ. ὃσ ἐ
πειδὴ τὴν χώραν εἶδεν ἐν ᾧ κινδύνου κατέστησεν, ἠπίστησε καθά
πασ τῇ γῇ. μὴ τὸ χειμὸν ἐνθεὶσ δ' ἔμενε τοῖσ ὁλκάσιν, ὧν μετέωρου
σκλυδῆ. τὸ σὲ ἐπισολὰσ αὐτοῦ περαφέρῃ πελάγιον, ταῦτα ἀ
δὴ ϛ ποιᾶ μὴ ἐπὶ ἀπούσασ εἶσω τειχῶν εἶναι. μηδένα προσηδᾶν ἢ
τὰ φρων. μὴ ἢ ὁμόσε χωρεῖν ἀμάχοισ αὐτοῖσ. ἢ δυναμπτύρεται κα
θαρὸσ αὐτίασ εἶναι. φύλακασ ἢ καθιστάναι δυδάσκῃ φλυκτὸσ πέτ
ταρασ, ὡσ ἐν τῷ μὴ καθυδεῖν ὑσῶν ἢ ἐλπίδων. ἔοικε ϛ εἶναι τὰ τοι
αὐτου σοφὸσ, ἅτε ἐπιτήδειοσ ἀτυχεῖν αὐτὸσ. καίτοι μὴμῖν οὐδέ με
πεῖσειν ἐβουλήθη ἢ συμφορῶν. οὐ γὰρ παρεπολλὴν ὡσ πεῖθω Συ
νέσιοσ ὁ φιλόσοφοσ, ἀλλὰ παρὰ κωφὴν ὁ σρατηγὸσ ἵσατο. εἰδὴ
ἢ πρημάτων ἐρᾶσ ἅπερ ἠτησασ, καίτοι γε ἡμεῖσ ἀδὲν αὐτοῖσ σοὶ
σμεναθὸν, ὅτι μὴ τὴν ὑπόθεσιν, σοὶ δυξαι κυρηναίοις μικρὸν ἀπὸ

ἀρχῶν γενέσθαι. ὡς ταῦτ' νῦν ἔχομεν οὐκ ἔστιν ἀπὸ κιβωτίων
ἀξιώματος εἰκάζειν. Πυλαιμένης.

Τ Οὐ γὰρ μετρίους ὅρους, ἀλλὰ θεσπεσίους ἡμῖν, ὅταν τε καὶ
τοῖς ἄλλοις ἐπιστήμαις ὑπάρχει σεμνύνεσθαι, μὴ λανθάνειν ἐσ τὰς ἀποδείξεσ αὐτῶν εἰ μὴ γὰρ μετρίασί τι συμπαρίστανται. ἔστι
δήπου τισ ἐν αὐτοῖσ λόγοσ ἀξιῶν τὰ τῆσ αὐτῆσ τὰ αὐτὰ καὶ ἀλ-
λήλοισ εἶναι δεῖν τὰ αὐτά. ἐμοὶ δὴ σὲ μὲν ὁ τρόπος ἐποίησε Φίλον.
τὸν δὲ θαυμάσιον Διογένη, καὶ ἡ φύσισ. ἄμφω δὲ σφῶϊν ἐστὲ Φίλοι. δεῖ
δὴ καὶ ἀλλήλων ὑμᾶσ ἄρχειν καθάπερ ἐμοῦ τοῦ μέσου. καθάπερ γοῦν ὑμᾶσ ἀλλήλοισ δικαίωσύνησ. μεθῆκε ἑαυτὸν μὲν
ἐπισώσει τῇ Φιλίᾳ τῆσ σῆσ σεμνοπρεπείασ ὁ θαυμάσιοσ Διο-
γένησ. αὐτὸν δὲ οὐ οἶσθ' ὅτι τὸν ἐμὸν Πυλαιμένη. καλῶν γὰρ ἐ
μὸν, οὐ τεθαύμακέν, οὐ τεθαύμακεν φήσει μὲν ἐγώγε. ὅτι δὲ δικαίωσ
καὶ τοὺσ ἄλλουσ ἔχει τοὺσ ἐμὲ ἀγαπῶντασ, Φίλουσ, ὅσοισ δὲ δύνα
μισ ἔστι χρήσιμοσ, οὐκ ἂν δίκαιοσ εἴην, εἰ ἀμφιβάλλομι. δεῖ
δὲ αὐτῷ Φίλων χρήσιμον εἶναι τῶν τρόπων. τὸ γὰρ μεταξὺ τὸν ὡσ ἐν
βραχυτάτοισ, οὕτωσ ἔχει. νέοσ ἔστιν ἀπλοῦσ καὶ γενναῖοσ. θυμοε-
δὴσ καὶ πρᾶοσ, οἷουσ ὁ Πλάτων ἀξιοῖ φίλουσ ἑαυτοῦ πόλεωσ τοὺσ φύ
λακασ εἶναι. ἐσκέπται γάρ τοι καὶ οὕτοσ κωμῳδῶν μᾶλλον ὢν. ἄρ
τι δὲ ἐξ ἐφήβων ἦρξε παρῆμεν τῷ ἔργῳ σκεπτόμενοι τῶν ἀρχῶν, πε
ραιτέρω ἐπὶ βασκανίαν μαρτύρων. τοιοῦτον γὰρ οἱ πολῖται,
πρὸσ ἅπαν τὸ δύστροπον. ἀλλοῦτοσ ἑαυτὸν παρῄνεσε φθόνου κρείττω. περὶ οὗ πολλὰ μὲν ἄλλοσ εἶπεν. ἀλλ' ἔοικα μὴ δικαίωσ ἔχειν ἐμοῦ τε πρὸσ τὸ ἐπαινεῖν, καὶ οὗτοσ πρὸσ τὸ ἐπαινεῖσθαι. σμικρόν
τι δέ, ἐνίοισιν, ὀλίγοισ μὲν, τοισδὲ δὴ παρίδοσ ἐχθρούσ. ἀρετὴ γάρ,
τοιὸν ἐν αὐτῇ πονηροὶ νέοσ ἐν ἀξιώσει γενόμενοι, οὐκ ἤνεγκεν Φιλοσό-
φου

φασυμφέρον. γιοῦτος ὧν πράγματος ὁ μιλήσιος, δικαίως ἂν ἐχθίων τε γένοιτο καὶ ἀγαθὸς εἶναι. ἑρμείου γάρ ἐστι καὶ οἴθωνος, ἄνασσ' ἐπίφημος. καὶ ἡ πρόσοδος τοῖς πονηροῖς ἐκ τῆς ἑτέρας μερίδος παραγίνεται. ἐνδείκτης οὖν τις ἀξιῶν μισθοδοτεῖσθαι παραυτοῦ καὶ μὴ τυγχάνων, δικαίως πρὸς αὐτὸν ἔλαχεν. ὡς δὲ οὐ παρχώρησε τούτῳ τὸ αὐτοῦ τί φῶ οὐ προσηκόντων, ἀλλ' ἧσσον οἱ νόμοι μεθ' ἡμῶν, ἑτέραν ἐπαγαγέτω. ὃ γὰρ εἶται τῷ δικαίῳ γε φίλῳ, αὐτεινόμενος ἐγκλημα τοῦ κατηγορουμένου πρεσβύτερον. κἂν δὲ τὴν ἡλικίαν θῶμεν φθάσας, οὐ γαῦρ ἄξιον ἐν δοῦναι θανατῶν τι γε συνοφαύτῃ, ἐπροέλθοι τὰ παλαιά τε καὶ τὰ πεπαυμένα μετὰ δόξης αἰχρᾶς. πρὸς ταῦτα, δεῖται φίλων ἀδόλων. ἀκαπήλευτον. νοῦν ἐχόντων, οἷος εἶ σύ. ἔξεστι δέ, σοὶ θεὸς εἰρήσθω, σὲ μὲν δι' ἐμοῦ. διὰ σοῦ δὲ τοὺς φίλους τοὺς ἐμοὺς τε καὶ σούς. ὧν ὅ, τι αὖτός ἀγαθὸν εἰς αὐτὸν εἰργάσηται, τοῦτο τιν' ἀχαριν ὀφείλειν ἐγὼ δίκαιός εἰμι.

Τῷ ἀδελφῷ.

Ο μὲν τοὺς γυναῖκας βοᾶν καὶ στενοτυπεῖσθαι, ἀναπαύεσθαι τοὺς πόνους, ἐπιφανέντων ἢ προαγγελθέντων πολεμίων, ἧττον ἂν δόξειε δεινόν. καίτοι γε τοῦτο δεινόν, ὁ Πλάτων οἶδε, τὸ μὴ ἢ ὥσπερ τοὺς ὄρνιθας ἐθέλειν ἀμυνομένους ὑπὲρ τῶν νεοττῶν, πρὸς ὁτιοῦν ἐπαλκιμωτάτων αὐθίσασθαι. ἀλλὰ δόξαν κατασχεῖν τοῦ ἀνδρῶν γόνους, ὅτι πάντων θηρίων ἀτολμότατον γένος. τὸ δὲ καὶ ταῦτα πολυμελεῖν, καὶ νύκτωρ ἐκδειματοῦσθαι. μὴ δυνάσεσθαι. καὶ βοᾶν πρὸς αὐτὸν τὸν Φρύγιον τὸν ὑρανὸν εὐχεσθαι βάρβαρον, γιαῦτα γάρ πῃ ἀπήγγελε περὶ σοῦ, πῶς ἐπὶ ταῦτα οἷσι, καὶ ἀλλοίως ἔοικεν εἶναι, ἐμοὶ ἀδελφὸν ὄντα, ἔπειτα δειλὸν εἶναι. ἐγωγέ τοι παραναπειλάσης δύθις ἡμέρας ἐξισωσαίμην, ὡς ἀνυσὸν πορρωτάτω, καὶ ὅσοι καὶ ὀφθαλμοῖσι τοὶ κατὰ τοὺς ἀπελαύνοσ

τοὺ τοὺς ἀπονία πλυπραγμονῶ. οὐδὲ ἄξιον καλεῖν αὐτοὺς πλε
μίους. αἰχὰ λησεὶς ἢ λωποδύτας, ἢ τί τοιοῦτον ὄνομα μικροπρε-
πέσε τον. οἱ μηδένα τ ἐρρωμένως ἐπιφερομένων ὑφίστανται. ἀλ
λὰ μόνους τοὺς καταπλήξας ἀποσφάττουσιν, ὥσπερ ἰβρεῖα, ἐ πε
ριδύοισι. νύκτωρ ἢ μετὰ ἡῶ ἐφ' ὧν πολλῶ τὸν λόφον. ἐ πα
ρέχω τοῖς γυμνῆσι, τὸ καθεύδειν ἄδειαν, ἐπισαμένοις, ὅτι πρὸ αὐ
τῶν τινες ἐγρηγόρασι. πέρδικες δὲ μοι καὶ στρατιῶται τὸ τ βαλα
γχι τῶν τάγματος. οὗτοι πρότερον μὲν ἢ περὶ ἅλιον ἄρχειν, ἦσαν
ἱππολοχόται. τούτου δὲ καταστάντος εἰς τὴν ἀρχὴν ἀπημπολημέ
νοι τοῖς ἡῶ ἵππων, ἐγγύου τὸ μόνον τοξόται. ἐμοὶ δοῦ ἀποχῶσι καὶ
αὖ ἵππων. δεῖ δὲ τοξίας ἡμῖν ὑπὲρ φρεάτων ὑπὲρ τοῦ ποταμοῦ. ὕ
δωρ γὰρ οὐκ ἔχομεν ἔσω τοῦ περιβόλου. ἐπεὶ τί ἐκώλυε διαφέ
ρειν τὴν πλιορκίαν αὐλουμένους τε ἐ κομάζοντας. νῦν ἢ ἡ πρα
τεῖν δεῖ μαχομένους ἢ ἀποθνήσκειν εἰς χεῖρας ἰόντας τοῖς πλεμί
οις αὐτί τοῦ διφθῶ. οὐ πᾶν ἐλεφνότερον γίνοιτο. ὥστε καὶ, ὑπὲρ ἀνά
κης, ἀνδρεῖον ἔστι μὴ ἀγαθοί. ἐ σὺ δὲ προθυμῶ. καὶ ἑτέρους παρα
καλῶ. καὶ τὸ ζεῦγος τ ἵππων ἡῶ ἀσθενήσαν ἡῶ ἐπὶ τοῦ φό
ρου ζεφομένων, ἀγαθοὶ κέλευε παρὰ σὲ πάντας μᾶλλον ἐν τοῖς
τοιούτοις καιροῖς, ἵππους οὐκ ἀχρεῖον τὸ κτῆμα. ἢ γὰρ προσβα
τεῖν τε καὶ κατασκέψασθαι καὶ ἀπαγγεῖλαι ὀλίγου, πάντα
ταῦτα ἵππος διὰ τοῦ ῥᾳδίως ποιεῖν. καὶ δέ τοι τοξοτῶν, μετα
πέμπου, ἐ ἡξοισι τοὶ ἢ πειρᾶς τοὺς Φυκουντίους, οὐδὲ γὰθαρ
ῥῶ συμμαχοῦς, ὥσπερ οὐ δὲ τοὺς παρ' ἐμοὶ κεκτωρους. ζητῶ ἢ ἄν
δρας ὀλίγους οὐ φυδδομένους τὸν ἄνδρα. καὶ ἐπιτύχω τοιούτων.
σωθεὶς δὲ ἐρῶ θαρρῶ. δεῖσον δὲ ἀποθνήσκειν, ἐν ταῦθι τὸ φι
λοσοφίας ὄφελος τὸ μηδὲν ἡγεῖσθαι δεινὸν ἀναχωρῆσαι τοῦ θυλα-

κίου

κίου τῷ κρευλίων. εἰ δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ τὸ παιδίον ἀτεκ-
νίος ἔσομαι τοῦτο δὲ οὐ σφόδρα δυσχεραίνω, ὡς ἐπὶ γε βαλοίμην
αὖ, γοσεῖται φιλοσοφίαν δυνάσθη. ἀλλὰ μήποτε δυσπειρασ-
λάβοιμι. μὴ, ὦ σώτερ. μὴ ὦ ἐλευθέριε.

Ολυμπίῳ.

Χ Θὲς καὶ πρώην ὦ τῷ σναρχόσυπάντων, ὧν ἄτερός ἐστιν
ἀειστεινέτος, τὸν δὲ συναρχόντα ἀσυνόω, καταστεφανωμένῳ
ἐκομισσάμην ἐπιστολήν, τὸ σὸν φιλέρασ κεφαλῆσ ἐπιγεγραμμένῳ
ὄνομα. τεκμαίρομαι ἢ αὐτὴν εἶναι πεμπτόλαιον, τῷ τε θεσπε-
σίαν γενέναι. καὶ τῷ συνηθεχύθαι τὰ πολέιονα τῷ γραμμά-
των. ἐγὼ δὲ ἠξίουν μὴ καθάπαξ δασμόν τινα ἐπίσιον, τὴν ἐπιστολὴν
πέμπεσθαι. μὴ δὲ σπανιοτέραν ἀκομισθῆναι μόνον τὸν φίλτατον
σύρον. οὕτω γὰρ συμβαίνοι τὸ μὴ δὲ νεαροῖσ ἀλλήλοισ αὐτοῖσ τε
ειτυγχάνειν. ὡσπερ οὖν ἐγὼ καὶ αὐτὸς οὕτωσ ποιῶ. οὐδεὶσ βασιλέ-
ως ἀγγελιαφόρος δημοσίαν ἴσασιν ἀμείβων ἔξοδον πόλεως. ὦ μὴ
τὸ πρὸς τὴν σὴν λογιότητα μέροσ γίνεται τοῦ κατὰ τὸν φορτίου.
εἰ μὲν οὖν ἀποδιδόασιν, ἢ πάντες, ἢ τινὲσ αὐτῶν, πολλὰ ἀγαθὰ
τοῖσ ἀποδιδοῦσι γηρύονται. χρησοῖσ οὖσιν. εἰ δὲ μή, καὶ ταύτην σὺ σω-
φρόνησον, ἀπιστῶν οἷσ ἄξιον. ἀλλ' ἵνα μὴ δὲ ἡμεῖσ μαστίγων κόπτω-
μεν, τὸν ὑπογραφέα τὰσ ἀποδοθησομένασ ἐπιστολὰσ ὑπογράφοντες,
μαθεῖν ἀξιῶ. μεθαρμοσόμεθα δὲ τοῦ λοιποῦ. καὶ μόνῳ πιστεύσω
τῷ πέτρῳ. ταύτῃ τε τὴν ἐπιστολὴν, Γέζρον οἶμαι δυσκομιεῖν,
παρὰ μέσησ λαβόντα φιλέρασ χειρόσ. σπάνιον γὰρ αὐτὴν ἀποστεῖ-
λαι τῶν πολέωσ ἐγὼ πρὸσ τὴν δυσάλωτον τὴν κωλῶ. αὖτη δὲ ὅτω
βούλεται δώσει. βουλήσεται δὲ οὗ οἱ δόντι τῷ συνωφελιμωτάτῳ πρά-
γματα ἔχειν. καὶ γὰρ οὐ λίσμενῶ φίλτατε καὶ θαυμάσει, εἰ καὶ πά-

λιν ἐξεστι προσειπεῖν ἡμᾶς ἀλλήλους. καὶ γὰρ στρατηγῶν, ἀμαχεὶ γίγνεται τὴν πολεμίων ἡ χώρα. ☾ μόνοις δὲ μὴν ὅσοι τὰ ἐρυμνὰ κατειλήφαμεν, τὴν ἐν τοῖς πεδίοις κατειλημμένων, ὥσπερ ἱερείων ἀπεσφαγμένων δεδιμεν δὲ τὴν προσβολὴν αὐτῶν, μὴ χρονίαν γνωμεν, δι' ἣν παρασκευασται τὰ πολλὰ τὴν φρουρίων. τούτοις καὶ τοῖς αὐτεμπλήμασι τοῖς περὶ τὴν δώρων, ἐν ἀπεκρινάμην. οὐ γάρμοι σχολὴ, πρός τινι μηχανὴν τὸν νοῦν ἔχοντι. κατασκευάζομαι γὰρ ὡς αὐ ἀπὸ τὴν πύργων ἐκβολωτοῖς πέμποσι μὴν ἀξιόλογα λίθων βάρη. ἅμα δὲ καὶ ἐν δίδωμί σοι πέμπειν μοι σῶρα. δεῖ γὰρ ἑκάν Ολυμπίῳ Σωτῆρι. μὴ μήτοι τρυφῶντα δῶρα. ☾ τότε τὸν ζυφλὸν ἐμεμφάμην, ☾ καταλυμαίνων τὸν συαστῆρον. ἀλλ' ἐῶ σκαπτικά, τόξα ☾ βέλη. μετὰ τὴν συραικίων μήτοι τὰ βέλη. τόξα μὴν οὖν ☾ ἐπερωθεν ὠνήσαιμην, ☾ τὰ ὄντα ἀναλήσαιμην. βέλη δὲ οὐ ῥᾴδιον ὄντα πορίσασθαι. οὐκοῦν ὥστε ☾ ἐστὶ τὴν δεία. τὰ γὰρ αἰγύπτια τοῦτα τοῖς γόνασιν οἰδοῦντα, τοῖς περαγονατίοις σωιζανῆ. τούτοις καὶ σφάλλεται πορρέαυτῶν. ἔοικε γὰρ τοῖς ἐκ πρώτης ἀφετηρίας ἐμπροσθιζομένοις τὲ ☾ προκόπτουσι. τὰ πορρῶμεν δὲ, δυμήκητέ ὄντα ☾ ἀκριβῶς εἰς ἑνὸς κυλίνδρου σχῆμα στρογγύλλεται. ὅπερ τὸ πᾶν ὄντιν εἰς δύο πορίαν φῦ πήσεως. τοῦτό μοι πέμπειν. καὶ χαλινοὺς ἵππων ἀγαθούς, εἰς χρῆσιν. ἐπεὶ ☾ τὸν ἵππων τὸν ἱππαλὸν οὐκ ἐπήνεσας τὴν πλωτὴν τὴν καλὴν, σφόδρα αὐ εἰδον ἡδέως. ἐπειδὴ ☾ πετέρα πολλῶν ἀγαθῶν ἡμῖν αὐτὸν ὑπέχνου. οὐ μὴν ἀλλὰ ☾ κάτω τὸν φῦ ἐπισολῆς, μετὰ τὴν ὑπογραφῆν, δῦρον ὅτι μέντοι ἐδέησε τὸν ἵππων ἐν τῇ σελυκείᾳ τῶν ναυκλήρου διὰ τὸν καιρὸν παραιτησομένου τοι οὖν τὸν φορτίον. ἐπειδὴ δὲ μήτε τὴν λέξιν ἐπέσπων ἀδελφὴν οὖσαν φῦ σῆς,

μήτε

μήτε τὴν χεῖρα, μήτε τὴν ἀνείβφαν φλυαφῆσε, ἐδὲ καίωσε, μὴ
ἀγνοεῖσθαί σοι γοῦν. ἄχθον γαρ, εἰ τοιοῦτος ὢν ὁ ἴωσος μήτε ἐμοὶ
μήτε σοὶ σώζοιτο.

Γυλαιμένῃ.

ε Δεξάμενον τὴν ἐπιστολὴν, ἐν ᾗ πάλιν ἐμέμψω τὴν τύ-
χην, ὡς οὐδὲν περὶ σοῦ βεβουλευμένην φιλανθρωπότερον.
μὴ σύ γε ὦ φίλτατε ἑτέρων· οὐ γαρ ἄξιον ἐγκαλεῖν. ἀλλὰ παρα-
μυθεῖσθαι. ἔξεστι δ' ὅτι τοιοῦτον, ἥκειν πρὸς ἡμᾶς. ἀδελφὸν δύ-
ρήσεις οἶκον. οὐ πλουτοῦμεν ὦ, γλαθέ. ἀλλὰ τὰ παρόντα αρκῆ
Γυλαιμένῃ πάμοι. εἰ δὲ Γ σὺ παρεῖσι, τυχὸν Γ πλουτήσομεν.
ἀπὸ τῆς ἴσων ἀφορμῶν ἕτεροι πολέω τῆς μείζων ἔχουσιν· ἐγὼ δὲ
μικρὸς οἰκονόμος. ἀλλὰ τέως αὐτέχει ς πρὸς τὴν ἀνείβεσαν τὴν
ἀμέλειαν τὸ παρῶσα. ἃ δὴ δυνάμενον βόσκειν φιλόσοφον, μὴ τὸ τυ
χόντα ἡγοῦ προσλαβόντα μὴ προνοίαν. ταῦτα περὶ γοῦν μὴ μὴ ἄλ
λως πρᾷ, εἰ μή τι μεταξὺ βέλτιον πέπραχας. μὴ πάλιν δυανόητον
μρᾳκαλεῖν αὐισταναι ἡμῶν· ἐπιστολὰς οὐ γράφα πρὸς οὓς
ἐωθα δι' ἃ γὰρ καιρόν. ἀλλὰ πρῶτον ἅπασι γράφα, φάκελλον
ἐπιστολῶν Διογένης δυσί· αὐεψιός ἐστιν ὁ Διογένης ἐμός. εἰ μὲν οὖν
ἐπέτυχε σου ζητῶν, ἐζήτησε γαρ δυ' οἱ δοτι, καὶ δὴ τὸν φάκελλον
ἐπιδώσει. οὐ γαρ ἐπεγράπτο. εἰδὲ μὴ, τὸν ναύκληρον αἰτεῖ
δεῖξαί σοι τὸν νεανίσκον. καίκομιζόμενος τὰς ἐπιστολὰς, αὐτὸς
ἅπασι δὸς δυο· εἰσὶ δὲ οὓς περὶ πλείσου ποιοῦμαι, παρῆμου προ
σειρῆσθαι, ὁ πατὴρ Πρόκλος. Τρύφων ὁ παρ' ἡμῖν αρ-
χας. Σιμπλίκιος ς ἀνὴρ καὶ ἀρχὼν ἀγαθὸς καὶ φίλος ἐμός.
ἐπιδὸς αὐτῷ τὴν ἐπιστολὴν, ἐν ᾗ παρεσχόνω, χρῆσαι τὸν
δρί. καλὸν γαρ καὶ συγκλάσαι σγατιώτην ποιητικῶς. σγουδὸς

μεγάλας ἀπὸ τῆς ἐν εἰρήνῃ κτησιων εἶχομεν. ἀλλοὺς μὲν αὐτὰς στέλλειν ὠιόμεθα δεῖν, διὰ τῆς ὅπλων τῆς πολεμίων. οὐ δὲ ἄλλο τι τῆς περὶ τὰς ἀκτὰς ὄντων ἄξιῶν ἐν θεῖναι τοῖς πλοίοις. οἶνος οὖν μόνος ἐστὶ τὸ φορτίον· ἐλαίου ἢ μέλι τιὼ πιμίαν συν κεφαλιὼ οὐ δὲ κύαθον ἀφθόνιμον ἔχοιεν. οὐκοῦν ὅσα μὲν καὶ ἐμὲ εἰδέναι. τοσαῦ δὲ οἶν οἴνου ξεῖα λάβε. λήψη δὲ, ἐπίδοσὶ τὸ πρὸς Ιούλιον πρόσταγμα. προσκεῖται δὲ τῇ ἐπιστολῇ τοῦ μὴ διαπεσεῖν ἕνεκα καὶ τῷ πατρὶ Πρόκλῳ γεγραφήκαμεν. καὶ ταῦτα πεπομφα. δέξαιο καὶ τιὼ ἐπιστολιὼ παρὰ σοῦ, καὶ τὸν οἶνον παρὰ τοῦ Ιουλίου. Τρύφωνι τῷ χρυσῷ, δεῖ γάρ τι καὶ ἐν τούτοις, ψυχὸν εἶναι τὴν μηνίαιον, τρυφῶντα δῶρα πεπεισθαι σε μοι. ὁπὸν σιλφίου πολιώ. ἀγαθὸν γὰρ ἡ κυρήνη καὶ τοῦτον ἐκ πρέφῃ. οὐ μιὼ ἄξεγχέτο πέμπειν τὸν νιὸν ἔχον. ἀλλὲκ πέμψαι μοι αὖ εἰς ἑτέραν ναῦν, ὅταν καὶ ὑμῖν μεταῦτοῦ μὴ τὰς σπουδὰς, καπὶ μόνας δὲ τοὺλαιον.

Τῷ ἀδελφῷ.

π Οι μοὶ ος οὗτος ὁ τιὼ ἐπιστολιὼ σοι δώσει, ἐσάλη πρὸς ἡμᾶς ὑπὸ τοῦ μικροῦ πρότερον διωκτεύσαντος ἀρ ταβαζάκου ἐπὶ τοῖς οὐσίαις ἀπεσταλμένος ὧν ἐν τοῖς τῆς δυτοσιος ἐπιγονῆ κύριος. ἀλλ᾽ ὑποθέσει τοιαύτη, πρᾶον ἑαυτὸν παρέχε καὶ μετριώτερον. καί τοι τίς ἕτερος οὕτως ἐχρήσατο τῷ καιρῷ· Ροιμοὶ ου δὲ οὐδεὶς λιβύων τιὼ πότε δυνάμιν ἐβαρύνετο. μέγα πεπμήριον. λυπεῖ τοὺς πολλοὺς ἀναχωρῶν. σὺ δέ μοι τὸν ἄνδρα φιλίως καὶ ὡς πρὸς ἐκεῖνον, ἐπαίνεσον ἐπὶ καλοκαγαθίᾳ.

τῷ

Τῷ αὐτῷ.

Ναίμλω τ̃ ἀθηνῶν, ὁ πόσα βούλ⸗ ὥστε μοι δοκῶ πολεῖν ὁ ἢ πάλαισῆ καὶ δακτύλῳ γεγενέναι σοφώτερος · ἐξεστι δὲ καὶ αὐτόθεν φλ νέας σοφίας πεῖραί σοί τινα παραχεῖν. ἀμελὴς δ̃ ἀναγυρούσης ὑγρᾶφω, δ̃ σφῆτοῖ γόνα · καὶ θεῶζε. δ̃ κηφίσοι. δ̃ φαληροῖ. δ̃ κακὸς κακῶς ὁ λοῦρος νομίσας ἀπόλοιτο ναύκληρος. ὡς οὐδὲν ἐχρησιν εἰ νῶν ἀθήναις σεμνόν. ἀλλ᾽ ἢ τὸ κλῆμα τ̃ χωλίων ὄνόματα. ⸫ καθάπ᾽ ἱερεῖα διαπεπραγμένου τὸ δέρμα λείπεται συλλεισμα, τὸ πολεμῆσαντε ζῶου, οὕτως ἐνθενδε φιλοσοφίας ἀξιωνισμένης, λείπεται περιλοσοφῶντα θαυμαζῆν. τῶν ἀκαθημίαντε καὶ τὸ λυκῆον. καὶ νὴ διὰ τῶν ποικίλων σοὰν, τῶν ἐπώνυμον φλ χρισίππου φιλοσοφίας. νῦν οὐκέτ᾽ οὖσαν ποικίλων. ὁ γὰρ αὐθυπατος τὸς σανίδας ἀφείλετο. αἷς ἐγκατέθετο τῶν πεῖχίλων ὁ ἐν θάσιν πολύγνωτος. νῦν μὲν οὖν ἐν τοῖς καθημᾶς χρόνοις αὐγυπτος ζέφῆ τὸς ὑπατίας δεξαμένη γονάς. αἱ δ᾽ ἀθῆναι, πάλαι μὲν ὧν ἡ πόλις ἐσία σοφῶν · τὸ δὲ νῦν ἔχον, σεμνύνουσιν αὐτὰς οἱ μελιτουργοί. τοῦτ᾽ ἄρα ⸫ ἡ ξωνοεὶς τ̃ σοφῶν πλουτα ρχείων, οἵτινες ὁ τῇ φήμῃ τῆῶ λόγον ἀγείρουσιν ἐν τοῖς θεάτροις τοῦ νέους · ἀλλὰ τοῖς ὀξυμητοῦς σεμνοῖσις.

Ερκουλιανῶ.

ὁ Ι φλ ὀδυσσέως πλάνης κέρδος ἔφησεν Ομηρος πολλῶν ἀνῶν ἰδεῖν τε ἄστεα δ̃ γνῶναι νόον, ⸫ τοῦτο φλ προσῆμίσεως αὐτῆ γιγνομένης οὐ πρὸς ἄνδρας χαλεπλας, ἀλλὰ πρὸς λαιστρυγόνας ⸫ κύκλωπας, ἢ τοῦ θαυμασιῶς αὐτὴ ποίησις ὕμνησε τὴν ἐμὴν τε καὶ σὴν ἀπῆμίαν, παραχοῦσαν ἡμῖν εἰς πεῖραν ἐλθεῖν τῆῶ καὶ διαφήμης ἀοίσου μῶν. αὐτόπαι γάρ τοι καὶ αὐ-

τὴν οὐ γιγνάμενον ἢ συνήσας καθηγεμόνος τ̃ Φιλοσοφίας ὀργάνων. εἰ δὲ ἢ ἀνθρωπικαὶ χρεῖαι τοὺς κοινωνήσαντας διαθέσει σωθέουσιν, ἡμᾶς κατὰ τὸν νοῦν τὸν ἐν ἡμῖν τὸν ἄριστον συγχενομένους, θεῖος ἀναγκαῖος νόμος, τὰ ἀλλήλων τιμᾶν. ἐγὼ μὲν οὖν ἢ σωματικῆς συνηθείας ἀπολελαυκὼς, ὁρᾶν τε ἀεὶ πάντα δοκῶ, τὸ ἐναπτεθὲν ἀπὸ τ̃ διαθέσεως εἶδος προχειριζόμενός τ̃ μνήμης, ἢ ἐμφορεῖ μου τοὺς ἀκοὰς ἡ θαυμαστῶς γλυκεῖα τ̃ ἱερῶν σου λόγων ἠχώ. σὺ δὲ ἡμῖν εἴπε οὐχ οὕτως ἔχεις, ἀδικεῖς. εἰ δὲ ἔχεις, οὐ μέγα πρὸς εἰς. ἀποδύσῃς γὰρ διαθέσεως ὄφλημα. ὅταν δὲ πρὸς τὸ ἐν Φιλοσοφίᾳ κοινωνίαν ἀπίδω, καὶ Φιλοσοφίαν ἐκείνῳ, περὶ ἧς πολλὰ συγκεκύφαμεν, ἐν τούτοις ἤδη τ̃ λοιπομοῦ γινόμενος, θεῶ βραβεύτ̃ τῷ ἐν τῷ χαίνοντι ἡμῶν ἀνατίθημι. οὐ γὰρ ἀπέλαυσε νος ἠθείας αἰτίας Σωκράτης ὁ τὸ πρᾶγμα ἥκιστα δημοσιεύων, καὶ σχολαίοις μὲν σοφοῖς, ἐπ̃ανθρωπικαῖς δὲ κοινωνίαις τὰς σωτουσίας ποιούμενος, Φιλοσοφίαν δὲ ἐν ἀῤῥήτοις ἀῤῥητοτάτῳ ἔχων, οὕτω προχείρως ἐμαυτοῦ τε τὰ ἐμαυτοῦ κτήματα ἀνεκαλύψατο, ἀνδρὶ καταβραχὺ δόντι μοι μὴ λαβόντι τὸν λόγον. ἐπεὶ δοῦ γέ τις οὕτως πρὸς ὃν ἄῤῥωρχησόμην τὰ τέως ἀνέκρυσε, καὶ ἢ σοφῆς τοῦ πρωτέως ἐπελαθόμην τέχνης, οὐ γὰρ ἄλλη τις ἢ συνέιμαι τοῖς ἀνθρώποις οὐ θείως ἀλλὰ πολιτικῶς, ἐπεὶ γέγονε γοῦν οὐ προθεμένης μοι ἢ συμπνοῆς, ἀλλὰ καταπνεύσασα ἄφνω παρελθὸν, ἐγὼ θεὸν ἡγεμόνα τοῦ παραδόξου λοιπόν. παρ οὗ τὸ λοιπὸν ἐν τῇ σωμῷ τῶν διαῦγὲν ἡρμηνευόν. καὶ δοίη μετὰ ἀλλήλων Φιλοσοφεῖν. εἰ δὲ μὴ γοῦν, πάντως Φιλοσοφεῖν. ὡς ἔγωγε ἐνόντας μοι πάνυ τῇ ψυχῇ λόγους περὶ τῆς ὑποθέσεως ἰῶ ἐπραγματεύομεθα, καὶ τεχναὶ μὲν ὠδίνω ἢ ἐπιστολῆς. οὐμενοῦν τοῦτο ποιήσω σοι. ἢ

αὖ

αὐτὰ τὰ θεῖα γένοιτο συμφέρεσθαι ἡμῖν περὶ τούτων καὶ μηδὲν ἄλλο ἀμφίνοον εἶναι δόξαι. ἐμοὶ δὲ οὐκ ἀλόγως ἔχει γράμμα τι πιστεύειν τὸ τοιόνδε. τὸ γὰρ τῆς ἐπιστολῆς πρᾶγμα, οὐκ ἐχόμυθον· ἀλλὰ φύσιν ἔχει τῶν περὶ τυχόντι προσδιαλέγεσθαι. ἐρέσθω. ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ καὶ διατελῶ τὸ ἐν ἡμῖν ἀνακεχωσμένον ὄμμα αὐγάζων. τὸ γάρ τοι βιοῦν ὀρθῶς, ἅτε οὐκ εἰμὶ προοίμιον τοῦ φρονεῖν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων καὶ φρονίμων ἀνδρῶν ἀπορίζεσθαι, καὶ πεδείχθη· μὴ καθαρῶν γὰρ καθαρῶν ἐφάπτεσθαι φησὶν οὐθεμιτὸν, ἡ θεοτερσία φωνή· οἱ πολλοὶ δὲ οὐ διὰ τὸ φρονεῖν, ἀλλ' αὖ τὸ διαῦγὲς καὶ τελῶτη τοῦ ἀνθρωπίνου ἥπνυσι τὸ βιοῦν ὀρθῶς, τὴν ὁδὸν, οὐχ ὁδὸν ἀλλ' ἣν δεῖ διαῦτῆς φθάσαι νομίζοντες, καὶ ὡς φρονοῦντες. σωφροσύνη γὰρ ἄλογος, καὶ ἀσοχὴ πρωδαισίας πολλὴ παρὰ πολλοῖς ἀλόγοις εἴδεσιν ἐν δέδοται παρὰ φύσεως· ἀλλ' ἐπεὶ νοῦμφο οὔτε πορφύριος, οὔτε πλότι τὸ δύραμμφον φυσικῶ ἀρετικὸ ὅτι φρονήσεως ἔρυμα. ἡ δὲ κατὰ νοῦν ζωὴ, τέλος ἀνθρώπου. τὴν μετίωμφο, θεόθεν τε αἰτοῦντες θεῖα φρονεῖν, καὶ αὐτοὶ τὸν δρόμον τὸ φρονεῖν ἅπαντα χόθεν συλλέγοντες.

Τῷ αὐτῷ.

Κουσάτου τῷ δεινῶν λέγῳ ἀνδρὸς ἐπαινουμένου τὸ χρεία ἐπιστολῆς. καὶ τοῦτο τὸ τῷ πολλῶν καὶ θαυμαστῶν λόγων σοφιστὴ ὑποθέσιν ἐπεποίητο. ἐχρῆν δὲ αὐτῆς τὸ ἐγκώμιον πλαχῆ μὴ καὶ μάλιστα ἢ ἀπὸ τοῦ διὰ σθαι τὴν ἐπιστολὴν ἐρώτων δὴ δύτυχόντων εἶναι πραμυθίαν, πρεχομένην ἀπουσίας σωμάτων φαντασίαν ἢ προυσίας. καὶ τῷ δοκεῖν πρὸς διαλέγεσθαι ψυχῆς ἐκπεπληχθαι τὸ φιλούμενον. τοῦτο οὖν ἀνυμνεῖν τὸν δύ-

ρετὴν τῆς γραμμάτων· καὶ ἄνθρωπον μὲν οὐδένος ἧττον, θεοῦ δὲ εἰς ἀνθρώπους εἶναι τὴν δόσιν. ἐγὼ μὲν οὖν ἀπολαύω τῆς ἱερᾶς τῆς τοῦ θεοῦ χάριτος· καὶ πρὸς ὃν ἔδει λαλεῖν, ἐμὴ δύναμαι λαλεῖν, ἀλλ' ἔπειδὴ γραφὴν δύναμαι, θαρρῶ τοῦτο ποιῶ· καὶ κατὰ τὸ ἐν δεχόμενον σώζομαι· καὶ ἀπολαύω, τῶν ἐμῶν παιδιῶν· αὐτὸς δὲ εἰ μὴ πικρὸν εἰπεῖν, σωθῆναι σοι τοῦτο τὴν συμμιν· καὶ μὴ πεῖσαι, σωτὴν ἀφέλειαν ἢ ἀσυλωτα ἢ ἀσινῶς ἡγαπημένοις, ἐμιμήσω τοὺς χιλιάνας, οἳ τοῖς τῆς ἀνθρώπων οἷον φιλίαις ἐνοι κίζονται μὲν μετὰ τοῦ φθέγγεσθαι, σιωπῶσαι δ' ἔξω οἰκίζονται. ταῦτα πρὸς ἄνθρωπον ἐπι· καὶ ἀνθρωπικὰ τὰ ἐγκλήματα. εἰδὲ ἤνωσας διὰ φιλοσοφίας τὰ δύο δι' ἑαυτῶν, καὶ φίλον μὲν τὸ καλόν· καλὸν δὲ τὸ αὐτό, τοῦτο δὲ ἐν ὂν τοῦ νοῦ λέγοντος ἀκούσας, οὐκέτι κενόμυθον ἡγοῦμαι τὴν πρὸς ἡμᾶς σιωπήν· ἀλλὰ σωπῶμεν φιλοσοφοῦντι ἢ θαρραλεοῦμεν μᾶλλον· μὲν τὸ μικροπρεπεύεσθαι, σωόντι δὲ τῷ παρὰ σοὶ κρείττονι, τοῖς ἐν ἡμῖν κρείττοσιν. εἶσι τοιοῦτος ἀδελφέ. Τῷ αὐτῷ.

Ἰσοῦτον ὄζει κέντρον πειθοῦς ἐν τοῖς γράμμασιν, εἰ ἐ τοσοῦτοι καὶ τῶν ἠθῶν ἐκπόνου τῆς ζώσης χαρίσασθαι συμπαθείας καὶ χάριτος, θέλκτρον ἐνιᾶσι τοῖς ἀκούουσιν, ἢ πυρ πρᾶγμα ἅμαχον αὖ εἴη, τὸ αὐτοπροσώπως αὐτῶν ἐπαφήσεσθαι· ἐμὲ γὰρ καὶ παρὼν μὲν ἡδὺς τῇ γλυκείᾳ σειρῆνι ἢ λόγων· ἐμὴν ἀκριβεστέραν ἀληθῆ λέγων, ὡς ἡδίων ἂν ἦμεν τέραμοι πεῖρα γένοιτο. οὐ γὰρ ἂν γένοιτο ἀγαθοῦ, παρόντος, ὡς πρὸ ἀπόντος ἔστι πεῖρα μᾶλλον σωθήσεσθαι. τὸ μὲν γὰρ, ἡ συνέχεια ἢ ἀπολαύσεως, κλέπτει ἢ δύφροσύνης τὴν αἴσθησιν· ὁ δὲ κατὰ μικρὸν χωρισθεὶς, τῆς ἡδέως δύθυς ἔχει κεντοῦσαν

ἐκ

ἐκ παραλλήλου τῷ μνήμῃ οἷον ἆρα ὄντως στερίσκεται ἑλλοισ
θῶν φιλτάτη κεφαλή, ☙ ἀλλήλοισι ὧν φιλοσοφίᾳ συμφενοίμεθα
τοῖς ἐνηργμένοις πρέπον τε ἐστὶν οἰκοδομοῦντας, ἵνα μὴ πλέων πλέον
ἐκ φανῇ κάλλος, ἀλλὰ μὴ ὁλοσὸν· εἰδὲ ὅπῃ ἀπέχθηται δύναται οὖν
ἀλλήλων δυναμάρτοι μᾶλλον, ἥλιον ὡς τὸν μόνον ἔστι γὰρ λαπόμῃ. στὶ μᾶλ
λον δύτυχούσης ἐνθάδε πολυ ανδρίαν παιδείας, σωτέσονται πλ-
λοὶ σωτέσιοι ἢ βελτίους. ☙ ὅμοιοι· ἢ πεῖσις, ὅτι μὲν πειθὼς, ἐμοὶ
τίμιον. πρὸς δὲ Φιλοσοφίαν, οὐκ οἶδόν τινα τρόπον ἀπεσκληκό-
τως ἔχει. ἔστιν οὖν οὐκ ἀδίεις ἀβοηθήτω μένῳ, οὐκ ὄντος τοῦ συγκο
γυβαντιῶντος. εἰ δὲ δὴ καὶ δύο μᾶλλον εἶναί τινας, ὥσῳ ἂν ἐπεὶ τὸ δυσκ
ος ἐγὼ θείοιο λαβοίμην. πρὸς ποῖον ἄλλο πρεῖον παραζιβείσ με
τὰ τῶν ἱβραίσων ψυχὴν, ἀποτέκοιμι τοῦ νῦ φωγειδὲς ἔγγονον. τίσ
οὖτως οἷος σφοδρῶς αὐτὸν θῆρα κεκρυμμένον ☙ ἀγαπῶντα λαυβά
νῳν μηχανὰς ἀπάσασθαι ἐκπαλέσαιδαι. ☙ ἀξάψαι. καὶ πῦρ λαμ
πρὸν ἀναδείξαι. θεὸς οὖν ἀμφὶν ἀποῦσι τε ☙ σωοῦσι παρεῖη. θε
δὲ παρόντος, ἄσαν ἄπορον τέλεμον. ἔρρωσο. καὶ Φιλοσόφῳ. καὶ
τὸ ἐν σαυτῷ θεῖον, ἀναγῶν τὸ πρωτογενὲς θεῖον. καλὸν αὐτὰ πάσασ
ἐμοὶ ἐπιστολὴν, τοῦτο παρέμοῦ τῇ τιμίᾳσυν δυαθέσει λέγῳν, ὃ
φασι γὰρ πλωτῖνον εἰπεῖν τοῖς παραγινομένοισ, ἀναλυόντα τὴν
ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος.

Τῷ αὐτῷ.

Τ Ων ἐρώτων οἱ μὲν χαμαὶ ἐρχομένας ☙ αὐτὰς τὰς ἀρχὰς
ἔχοντες, ἀπεχθεῖσ τέ εἰσι ☙ ὀξίτηλοι τῇ πρᾶσία μόνῃ ☙ μᾶ
λισ μεζόμβροι. οἷσ δὲ ὁ ἐφεσῶσ βραβεύς θεὸς, κῆ τὴν θεσπεσίαν
Πλάτωνοσ φωνὴν σωτηξασ τῇ τέχνῃ καὶ ἑνα ἀμφω σωτίσασ
τοὺς αὐτερῶντας, οὗτοι καὶ χρόνου ☙ τόπου φύσιν ἐλέγχοισιν·

οὐδὲν γὰρ ἐμποδὼν ψυχὰς ἐφιεμένας ἀλλήλων ἀῤῥήκτοις συνδέσμοις ὁμοσε χωρεῖν καὶ συμπλέκεσθαι. ἐκεῖθεν ἀθανάτου ἡρτῆσθαι δεῖ τὸ ἡμέτερον, εἰ μὴ τὰ φιλοσοφίας προφέρεται, μέλλοι μὴν ἀφίξεσθαι, αἰσθήσιν ἀφαιρούντες, καὶ ὅταν αὐτὴν μηνύσῃ σωμάτων θυροκοπήσαι, ψυχὰς παρουσίαν οὐ προσιέμενοι. τί οὖν ἐστιν ἃ τοῖς ἐπιστολαῖς ἦν δακρύων ἐγχέω. εἰ μὴ γὰρ ἡμᾶς ἐλεῶν, ὅτι μήπω φιλοσοφοῦμεν, καὶ τοῦτο δακρύοντες καὶ λέγοντες, ἐπαινέσομαι τὸν θρήνου τοῦ ἀληθοῦς. εἰ δ' ὅτι τὴν σωφροσύνην ἡμῶν ἠδίκησεν ἀνωφελῶν ἡ τύχη, τοῦτο γάρ σοι τῶν ἐπιστολῶν τὸ βούλημα, θήλυ δ' ἂν δικαιώσεσ τὸ τοῦτο ἀγαθὸν, ἐφ' ᾧ δύναται βλάπτειν ὁ δαίμων τὰ τέλη τῆς προαιρέσεως. ἐγὼ δὲ τὴν ἱερὰν κεφαλήν, Ερνουλιανὸν, ἠξίουν αὖθις βλέπειν καὶ ὅλον εἶναι θεωρὸν τῶν ὄντων. δ φιλόθηνος ἀρχὰς τὰς ἀρετὰς δικαιοῦται δ παλαιὰς τὰς ἀπεῤῥαμμένας καὶ κοσμούσας τὸ δλβιον. δ ὥσπερ οὖν τοιοῦτόν μοι φιλόπονον ἐπιστολὴν τὸ πρόῤῥημα, πολλὰ φρονεῖν, οὐ χαίρειν οὐδὲ οὖ πράττειν τὸ μεῖζον ἐστὶ τεῖχος γὰρ πραξισινοῦς ἐλάττων. οὐχ οὗ ἠξίουν ἀπαρέχεσθαι παρὰ σοὶ περὶ οὗ σοι καὶ πάμπολλα δι' ἑνὸς τῶν ἐπιστολῶν διελέχθην. ὧν οὐδεμίαν οἱ λαβόντες ἐπιδεδώκασιν. ἐπεί τοι πέμπτην ταύτην ἐκπέμπω τὴν ἐπιστολήν. ἀλλ' ἴθι μὴ καὶ ταύτην μαστίγων. γνοίης δ' ἂν οὐ μαστίγων, εἰ πρῶτον μὲν ἐπιδοθείη. τὸ δὲ ὧν τοῦτο, καὶ τοῦτον σεμνότερον κατανοήσεις καὶ σαυτὸν ἀφελήσει. καὶ πείσει μεταθεῖναι τὴν τοῦ σώματος ἰσχνὸν τὴν φιλόψυχος αὐδηρίαν. οὐ τὴν ἐκ φιλοπόνου πεφυκέναι τε τρακτύος ἦν ἀρετῶν. ἀλλ' ἐκ τὴν ἀναλωτὸν ἐντρίπτου τε καὶ τετάρτης. ἄψεσθαι δ' ἂν αὐτῆς, ὅταν μηδὲν ἦν ἀνθρωπίνων θαυμάζησθαι. ἵνα μήπω σοι σαφὴς ἡ διαίρεσις ἢ τοῦ λελεγμένου, τί-

νες ἀρχέγονώτεραι. καὶ τίνος οὐ πολλοστεῖ μέρει τῶν ἀρετῶν, τὸ ἐπὶ μηδενὶ κλαῦσαι. ἀλλὰ πάντων ἐνδεᾶ τὴν διάνοιαν τῷ τὴν δὲ καταφρονεῖν. ὅταν σοι παραχθῶσι, τοῦτο ἔσω σοι καυτοῦ, καὶ περιττεῖον τῷ πρώτων φιλοξένως, ἵνα σοι δι' ἀμῶν τὸ πολλὰ φρονεῖν ἐν τοῖς ἐπιστολαῖς ἐπουέλθῃ. ἐρρῶσθαί σε διαβιῶναι, φιλοσοφίας δυθυμίαν πρυτανεύουσαν ἀκλινῶς διάντα ἀξιάγαστε. εἰ φιλοσοφία πρεσβεύειν οἶδεν ἀπέφαινε αὐτῷ, εἰ μέσοις δὲ ἔξεσι μετριοπάθειαν ἴσειν τοι, τῷ ἀπειροπάθειαν καὶ τὸ δύτε πείνωντον, πολλῶρας πέξομεν. ἄρου χὶ πόρρω φιλοσοφίας, ἧς μὴ σὴν γλυκάθαι σε καταζῆν μεθ' ἡμῶν, μὴ δῆτα ὦ πάντων ἐμοὶ πρὸς φιλέσαι τε. ἀλλὰ ῥᾳδίως ἀπότερον ἡμῖν τὸν φίλον ἀποδείκνυε. ἄπασί μου ἡ οἰκία καταδεήθη προσειπεῖν σεύπερ αὐτῆσ. προσείρησο οὖν παρὰ πάντων, ἑκάστου μόνου, οὐκ ἐγχέαντος τῷ ψυχὴν τῇ προσρήσει. καὶ αὐτὸς ὑπὲρ ἡμῶν τὸν ἱερὸν ξότῳ πρόσειπε παρακαλῶ.

Τῷ αὐτῷ.

Θαυμάζοντος εἰδιακομισῆ δυοῖν ἐπιστολῶν ἑνὶ χεῖμαι. μὴ ἀλλὰ πρῶτον μὲν ἀθάνου δίκας ὑπέχων ἐγκλήματος ἀκαίρου. καὶ ἐμφορεῖ φιλοδολεχίας ἡμῶν. εἶτα καὶ χρείαν ἑτέραν ἐθέλωμοι πληρῶσαι, τὰ δεύτερα γράμματα. αὐτῷ τοιγὰρ τὸ ἐν ἰαμβείοις ἐκεῖνο σωτηρίου. δυοῖν πρὸς τὴν ψυχὴν ὁ γραφὼς διαλέγεται. ἐπεὶ τό τε μὲν ὦμον ἀπὸ φιλίας μὴ ἀγωνιᾶν ἀγαθὸν αὐθρόισεν. νῦν ἡ κινδυνεύειν τὸ αὐτὸ ἐκεῖνο μηδὲν εἶναι πρὸς ἐκεῖνο. αἰὲν ἀπέρχω τὸ γράφειν, ἵνα μὴ μανθάνῃ μνήμη χρῆσθαι. ἴσως μὲν χεῖρον. ἴσως δὲ κρεῖττον. ἐμοὶ δεῖ τὸ κτείνειν ὅς τὸν αὐτὸν τὸ

κον, ἀξιον ἐχειν τὸ πεπαιμένον. αὐτίγραφον οὖν ἡ πεπαίδης ἀπὸ
ξύλον πρὸς αὐτῆς ἡ ψυχῆς, ἵν' κοσμεῖν βούλεται τὸ βιβλίον.
ἀλλ' ὅπως τάχιστά τε καὶ ἀσφαλῶς. τοῦτο δ' ἔστιν. εἰ διὰ τῶν πέν-
των ἀποδώσοντων ποιήσεις. τῆς γὰρ πυρὰ θάτερον διαμαρτεῖν
πάντως οὐ ποιήσεις. καὶ χαλεπώτερον ἀποστέλλης, ὑστερήσει γάρ
μου ἡ παρουσίας, καὶ δῶσ τῆς μὴ πάντως δώσουσι.

Τῷ αὐτῷ.

Τ Οὐ μόνον ὁ δυνατὸς διὰ ἡ ἐπιστολῆς ἐπίσημον, πολλῶν ἐπα-
ναγόντων, ἐστὶ τὸν μνήμιον τοῦ ἥρωος. τὸν δὲ πρωτεῖα κινοῦ
σα. σὲ μόνον γὰρ ὄντα γιόνδε, καὶ ἡμιθέων φαύλην οὐκ ἀπεικόσ. ἐγὼ
δὲ ἄλλο μόνον σοφόσ. κατὰ δὲ τὸ δελφικὸν γράμμα, ἐμαυτὸν
ἐγνωκὼσ, κατασκάλλω πενίαν ἡ φυσεωσ. καὶ ἀπογνωσκωτὴν
εἰσ ἥρωας οἰκειότητα, πολλοῦ ὅσον μιμητὴς εἶναι ἡ ἐχμυθίας κυ-
ξαμένων. ὧν καὶ αὐτῶν σύ μοι σωτὴρ χάρις καὶ τὸν ἐκ ἀορτῆς Με
νελέων. ὥστε κινδυνοῦμεν σωτῆρι προσήκειν ἥρωων. οὐκ ὀδυσσεῖ
μόνῳ. τοῦτο μὲν τοῦτο. τῷ δὲ ἀνεστηκειότητα τῶν γραφέων,
μεμφόμενοσ, οὐκ εἰδήκαιος ἀποτεῖν πολλῆσ αὐτασόντων γράμ
ματων. διὸ σωίσφαλα ἡ ἐπιστολῆς τὸ μῆνος ἵνα μὴ πόνος ἡ πολεί
ων, ἀναγνώσκοντι πολείονα. ἐρρώμην. εὐθύμωσ διαβιώης, φιλοσο-
φία χαίρωνοσ εἰς τὸ θεῖον προήκητόσι ἀξίωσατε. τὸν θαυμάσιον νό
μητα, πρόσειπε. πρὸς ὃν αὐτὸ προσώπως πρεπόντως προσρήσεις ἑαυτοῖς
σὴ ἐπιστέφανον. τὸ ἡ ἐκ τῆς ποιήσεωσ, ἄρχε. σὺ ἡ γλυκὴ φινεώτε
ροσ, πλέκε μόνῳ ἡ στάσεως ἄρχεσθαι, δικαιοῖ τὸν νέον. φιλοφροσύ
νησ ἡ τὸν πρεσβύτερον. καίτοι πῶσ ἐμοὶ τίμιος ὁ ἀνήρ, ἡ πανὸς ἄξιος
ὅσ παιδείαν μὴ σχάτειαν, διὰ τετιχισμένας θεμηθοῖς μεγάλοις τῷ
φρονῶν μόνοσ εἰσ τὸν τὸν ἥμαμ, πολλαὶ αὐτίνα ἀξιδρόν, ἐν τοῖσ

ἐπιστη

ἐστι τὴν δύναμιν τοῦ τοιούτου συγγένεσθαι. μεγαλόφρων δ' ὢν, ὡς οὐδεὶς πώ σε ἀπατᾷ τῆς ἐκ γῆς τόνων ἢ μεγαλοφροσύνης ἀποροῦσαν τὴν ἀλαζονείαν ἐκφύγῃ. τὸν οὖν τοιοῦτον καὶ μὴ γαμῶ, φιλῶ καὶ μὴ θεραπεύω, τιμῶ.

Τῷ αὐτῷ.

Ὁ Υἱὲ ἐμπεδοῦσι τὸ ὁμολογηθὲν πρὸς ἡμᾶς ὦ φιλότησε. μὴ ἔκπυστα ποιῆσαι τὰ ἄρρητα ἔθος. ὡς ἐγώ τινων ἤκουσα τῶν ἀφικομένων παρὰ σοῦ, οἱ καὶ λέξεων ἐνίων μεμνημένοι, τὴν διάνοιαν ἢ τῶν αὐτοῖς παρῃμῶν ἀνακαλύπτεθος. ἀλλ' ἡμεῖς γὰρ ἡμέτερον τρόπον, καὶ πρὸς αὐτοὺς οὔτε μετεποιήθημεν συγγραμμάτων, οὔτε πιγνώσκομεν αὐτὰ ἐφαμιλλᾶσθαι δεῖ δήσει νουθεσίας οὐκ ἐθέλοντας ὦ φίλη κεφαλή. μιμεῖσθαι γὰρ, ἢ ὥστε σὲ πείθειν. τὴν δὲ Λυσιδόσ τοῦ πυθαγορείου πρὸς ἵππαρχον ἐπιστολὴν ἐπιζήτησον. καὶ πού περιτύχοις, ἐμοὶ χάρισαι τὸ πολλάκισ ἐπελθεῖν. τάχα, ἰσχυρά σοι γένοιτο μετάνοια ἢ οὐδενὸς ἐκ φαύσεως. τὸ γὰρ δαιμόνια φιλοσοφεῖν, οὕτω γάρ πως ὀλύσις ὑποδωρέισασα λέγει, μεγάλησ εἰς ἀνθρώπους ἦρξε θεῖον κατὰ φρονήσεως ἐπείγοι συγγενὴς ἐὼ τισιν οἶδε, ἢ πέλαι μὴν, ἀτάρποι ἢ ἔναιχος ἀνθρώπισ, οἳ διὰ τὸ προάλλα πηλοσόφων ῥημάτων σεμνοτέρων, ἢ πίσησαν ἑαυτοῖς, ὁ πεῖσαν ἰδιώτας ἔννοι. ἢ φύσεως ἐμβλήδεντες, ἐμόλυναν θεωρήσια δόγματα, μετατιθήσει δι δασκαλίας, ὧν οὐκ δύτύχησαν μαθηταί. ὦ μῶτοι καὶ τοὺς θαυμασμῶτας ζῇς τινας, ἢ τέπαρα, οὐδὲν ἀποδέοντας βαναύσους ἔναι τὸ γὰ κατὰ ψυχὰς, αὐηρτήσαντο. μὴ δὲ διὰ τῶν προπεμδυμάτων ἐνίους ἡμένους. δεινὸν γὰρ ἡ δοξοσοφία καὶ ἀπευτυλόν, ἐν οὐκ εἰδόσιν. οὐδὲν ἀναδυομῶν, καὶ πάντα ἀπειρισκέπτως τολμῶσα. τί γὰρ ἂν

ἁμαρτίας γένοιτο θαῤῥαλεώτερον, τοιούτοις ἀνθρώποις ἀλαζόσι περιτυχὼν κυφῆσιν, οὔτε ἐποποιοῖσι λόγων, οὔτε ἐφιεμένοισι μισήσας τὸ φῦλον, οὐχ ἑτέραν αἰτίαν δύρίσκω φιλοσοφῆς αὐτῶν, ἢ τὸ ἀναμφίλογος καὶ πρόωρος ἠξιῶσθαι τὴν ἀρχήν. ἴσως γὰρ ἑτέρων ὁμοίων, ὡς οἷόν τε πολυτελῶν ἀκροάσεων. παῦτά τοι καὶ προμηθέστερος φύλαξ αὐτὸς τέ εἰμι, καὶ σὲ παρακαλῶ τὴν φιλοσοφίας ὀργίων εἴνεκα. ὅτι μὴν γὰρ Ερμουλιανῶ πρέποντα ταῦτα, ἐγὼ γνώσκω. δεῖ δέ σε εἰς τὴν αὐτὴν φιλοσοφίαν συνήσως προσελήλυθας, ἀφίστασθαι κοινωνίας φιλοσόφου αὐτῆς, μὴ νοθεύοντας τὴν μετὰ ποίησιν τὸ ὑπέρσεμνον αὐτῆς. τὸν ἔφορον σοι φιλίας θεὸν, μὴ ἀξενέγκησ πρός τινας τῶν ἐπισολῶν. εἰσὶ γὰρ πρήσσοισι, οἱ φιλοκαλίας χαρακτῆρες ἔξοισι λυπουμένους τοὺς ἐπιγνώσκοντας, καὶ ῥᾳδίως ἢ τοῖς αὐτῶν φίλοις τὰ εἰρημένα σύμβολα. τὸ δὲ λυπεῖν, ἐστι μὴν ὅτε ἄῤῥεν. καὶ πρὸς τρόπον φιλοσοφίας, ὅταν πρὸς πειρόντας. τὸ δὲ ἐγκαλεῖν περὶ τούτων, μικροπρεπὲς δοκεῖ. ἀλλ' ἐπεὶ αὖ σωφίσιος πρὸς αὐτὸν διαλεχθείη, ταῦτα καὶ πρὸς τὴν τιμίαν σου κεφαλήν, διαλέγεται, τὸ μόνου φίλου, ἢ μετὰ δυοῖν μάλιστα φίλου. ὡς ἐμοὶ μὲν τὸ σὸν ἦθος ὑμῶν, οὐδὲν ἧσσον ἀνθρωπίνου τιμίου. προσκείμενος δὲ μὴ αὐτὸς, τάχα συμπληρῶ τετρακτὺν ἱερᾶς φιλίας. ἀλλὰ ὕφημείσθω φίλων ἀρχὰς ὁμωνύμου τετρακτύος ἡ φύσις. ἐν τῇ τετράδι τῆς ἀμβείων, βύρον ἐπὶ τέλους τοὺς δώδεκα στίχους γραφέντας ἅμα ὡσ ἐν ὀνείρου ἐπίγραμμα. ἐπεὶ οὖν σε εἰκὸς ἔχειν αὐτούς, ἵνα ὡς οὔτε ἐν εἰσὶν οὔτε ἑνός. ἀλλοί μὲν ὁκτὼ τοὶ πρῶτοι μετεπισήμης γραφέντες πρηκτικῆς, μιγείσης ἑξέως ἀστρονομικῆς, εἰσὶ τοῦ σοῦ φίλου. οἱ δὲ τελευταῖοι τέσσαρες, θεωρητικῆς εἰσι, ξυνφωσήσ μόνον. ἢ

εἰσὶν

ἔστιν ἀρχαῖον· ἡδύμαι δὲ ἀστεϊότερον ἀποθανόντων λόγους καλέπτειν ἢ βοιμάτια, ὃ καλεῖται, τυμβωρυχεῖν. ἐῤῥωμένως δ' ἀμβιώησ δύναμαι καὶ δύλαβῶς φιλοσοφίας αὐτηρίου μῦθος. εἴλοσι τοῦ μὲ σωρὶ ἡμέρας συντίθεμαί σοι περιμένειν σε. μεθ' ἃς σὺ θεῷ φίλ' ὁδοῦ ἕξομαι. τὸν ἀγαθώτατον ἑταῖρον, πολεῖς τά μοι πρόσιπε. φιλῶ γὰρ αὐτὸν, διότι σε πάνυ φιλεῖ. Τῷ αὐτῷ.

Φ Οἰεσθαι μὲν ὁ τιὼ ἐπιστολιὼ ἐπιδοῦσ', καὶ αὐτὸ ἄξιον ἀγαθοῦ καὶ φίλου. καὶ ἀσπάζεται. διὰ πάντος οὖν αὐτὸ συλλαβέσθαι δίκαιος εἶ. καὶ δι' ἡμᾶς. καὶ διὰ τὸν τρόπον. καὶ διὰ τιὼ παιδείαν. τοῦτο μὲν οὕτω γὰρ ἔχει. καὶ σοὶ ἔοικε σφόδρα πιστεῦσαι τὴν πρὸς ἀλλήλους ἡμῶν εὐνοίαν. σοῦ γὰρ δεόμενος, ἐπεμέλησα τῆ Φυτῆ, πεθεῖν μάλιστα, ὅτι δι' ἐμοῦ, σοὶ δοῦξεται καὶ ὑπαχόμενος αὐτῷ τὸν Ερμογένην, διὰ Σωγένους. τὸ δὲ νικᾶν τοὺς λυποῦντας, διὰ κρουλιανοῦ φιλίρας ἐν τιμίας κεφαλῆς. περὶ τοῦ μόμητος ἐγγραφῆς διὰ βραχέος, λέγω δὲ τοῦ τυχόντος ἀρχῆς ἢ ἐντὴ πολιτικῶν στρατιωτῶν. ἐν ἡμέτερος συνθήματα πορεύεσθαι, τοῦ γνῶναι, παρὰ τοῦ δυνάμενον τοῦτο ποιεῖν σῶν φίλων, γράμματα πρὸς τὸν αὐτὸν καὶ πρὸς τὸν ὁρθυάριον ἄρχοντα. τιὼ μὲν οὖν πρόφασιν, ἀπαιτοῦμεν καὶ τό τε. τὸ δὲ ἔργον, ὡς παρέλκον, ἡνοῦμεν γυμνὸν ἑαυτὸν εἰς φιλοσοφίαν ἱσάσ. νῦν δὲ ἀδικούμενοι φίλοι καὶ ἰδιῶται ἐν στρατιῶται, βιαζόντων μὲ βουλεύσθαι μετὰ πολιτικῆς δυνάμεως. πρὸς μὲν ἀσπερφυκὼς, οἶδα. καὶ αὐτοί μοι τοῦτο συνίασιν. ἀλλὰ βιαζόντων σφῶν ἔγκλημα, ποιεῖν τι καὶ ἀνούσιον. νῦν οὖν ἐδοκοίησι τοῦτο ποιεῖν, ἐπιτρέπω. πρόσειτέ μοι τὸν ἱερὸν ἑταῖρον τὸν διάκονον. καὶ γυμνάζεσθω πρὸς αὐτὰ γυνὴ ἵππια. προσαγορεύσε σε πᾶς μου ὁ οἶκος. προσαγορεύομαι αὐτῷ νῦν

καὶ ἰσώνος. ὃν ἐποίησ ἀπὸ δυνημάτων, ὃς αὐτιόσμοι γίγονε, φλά-
γγνοῦς καὶ ἀφιλοσόφου τῆς γραμμάτων αὐτήσεως. πρὸς τοὺς ἄρ
χοντας, καὶ τὰ δ᾽ ἐκείσε τὰ μὲν, αὐγὸ πρόσωπος ὑπὲρ πολλῶν, τὸ ἓν
δ᾽ ὧν ἐνόμισεν ἐπισολῶν, ἢ οὔτος οὖν σε μέχρι φλ δυσχεραινόμενος
εἰκαιόδοσ πεφυκώς.

Τῷ αὐτῷ.

Ἰμέτης ἐμὸς ἐδραπέτευσεν· οὐ τῆς παρ᾽ ὑμῶν τῆς ἐμῶν,
ὁ οὐδὲ τῆς ἄλλως σωζαφούντων ἐμοί. ἀλλ᾽ ἡδὺς γὰρ ἐλευ
θερίου μεταχόντες ἐμικροῦ δέω λέγειν ἐνόμοτίμοις
ἀλλήλοις, φιλοῦσιν ὡς αἱρετὸν ἄρχοντα μᾶλλον, ἢ δεδίασιν ὡς νό
μῳ δεσπότην. ἀλλ᾽ φιλόρωμος, τοῦτο δ᾽ ὄνομα τῆς δραπέτης, φλ
ἀδελφιδοῦς μου φλ Ἀμελίου θυγατρὸς οἰκέτης ὤν, ἐμὸς πέφευ
γεν ἐπ᾽ ἐκείνους. τραφεὶς δ᾽ ἐκ μελῆς καὶ ἀναγωγὸς φιλοσόφου καὶ λο
γογραφικωτάτου ἐπαιδεύθη. νῦν αὖ τ᾽ ἐμοῦ δεσπότην δύρωμε
νος ἀλεξανδρέα, πεφυγὼς ἐκ μετ᾽ ἐκείνου τὴν αἴγυπτον. ἆρα πο-
τίων τίς ὅστις τῆς ἡραικλέους δορυφόρων τάξιν ἔχων τῆς βοηθοῦ βοη
θεῖν· ἢ γὰρ σὺ βασίλου βαλέξις, τοῦτο ἑρμηνεύῃ πιστεύεται. τοῦ-
το σωτὴς ὁ φιλόρωμος. κἀγὼ τὸ μὲν, εἰκαιοσ ἂν, χαίρω αὐτὸν.
τοῦ γὰρ ἄλογον τὸν μὲν χείρω τῆς βελτιόνων μὴ δεῖσθαι. τοὺς
δὲ βελτίονας ὁμολογοῦντας εἶναι, δεῖσθαι τοῦ χείρονος. ἀλλ᾽ ἢ δέασθαι
ναι τοῦ κακοδαίμονος, οὐ σωπεῖσθαι τοῦ νῦν φιλοσοφεῖν, ὥστε καὶ τοῦ
φρονεῖν τῆς οὐκ αὐτεχομένων. καὶ κατεδεήθη πολλὰ σκαλῆναι τοὺς
ἐπὶ τοῦ ἄξονας αὐτόν. ὑπεισῆλθε τὴν ὑπηρεσίαν αὐθαιρέτως ὁ σύσκη
νος ἡμῶν Ἀθηναῖος ὃν ἐγὼ θεῷ τε ἢ ἡμῶν θαρρῶν ἔσχαλα, καὶ
ἀνθρωπίνῳ ἐπικουρίαν ὑποχόμενος, τὴν πεῖρα σοῦ. εἴκοσι τὴν

ἐπισολὴν

ἐπιστολὴν ἐπιδοθῆναι. τὰ δὲ ἐντεῦθεν, ἐπειδὴ παρεληφασι τὴν ὑπόθεσιν, θεὸς καὶ αὐτῆς οἰκεῖα ἀφθαλῆ μελήσει.

Τῷ αὐτῷ.

Ἐπιθυμήσασι ῥᾳδίως σοι τὴν ἑραύσου ψυχὴν τῷ δι' ἐπιστολῶν ἐπιδοθῆναι τῷ σοφῷ φῆς εἰς τὴν σωτηρίαν ἡμῶν συσάσεως, πολλῷ πρότερον ὑπὸ τοῦ καταπλυσμοῦ τῷ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ἰλυγγῶν, αὐτὸς ἐθηλύθην. ἢ εἰ μὴ νῦν τοιοῦτος, ὁποίως σοι τὸν χάρωνα πρότερον ἐνεκαλλώμην. ἀρ' οὖν ἀγαθῶν μιμεγάλων εἵνεκος ὁ θαυμασιος ἑρμουλιανὸς, οὕτω τὴν ἐμὴν ψυχὴν αὐτῆσας ἑαυτοῦ, ἐκλαταβιβάσασι τοῦ φιλοσοφεῖν ἀξιώματος; ἐγὼ μὲν οὐδὲν ἄλλο τοὺς σειρῆνας ὑπὸ τῶν πλωτῶν ἡγοῦμαι βλασφημεῖσθαι, ἢ ὅτι τῇ μελιχρᾷ φωνῆς ἀπωλλύουσι προσαγόμενοι τὸν πλέοντα. ἤκουσα δὲ τοῦ σοφοῦ, καὶ ἀλληγορεῖσθαι τὸν μῦθον. σειρῆνας γὰρ αὐτὰς αἰνίττεσθαι τὰς ἀπλαυστικὰς ἡδονάς. οἳ τοὺς ἐξάντας καὶ καταγοητεύσαντας αὐτῶν τῷ προσωπῷ, μεταμισητὸν ἀπολλύουσι. τί οὖν ἀποδύουσιν εἶναι σειρῆνες, εἰ μὴ τῶν ἐπιστολῶν ἡδυναί. ὑφῶν ἐπὶ τὸ ἐμβριθὲς ἀφεὶς, ὅλος ἑρμουλιανοῦ γίγνα. μαρτυρεῖ θεὸς, οὐνόμα τὸ γραφῆς, αὐτὰ ἄλλου τινὸς περὶ τούτου ποιήσαι λόγους, ἵνα μὴ ἀποθέσιν ἔχω γραμμάτων. ἀλλὰ τὸ παρούσικίνου δοθέντων ἐπιστολῶν, ἧσαν δὲ τρεῖς, ἡ μέση κατὰ τὸ μέγεθος ἐμβιόντι ψυχῆς πάθος ἐνεξαίρεσι κομίσασα. καὶ γίγνα ἢ ἐν τοῖς γράμμασι κολακείας ἤπειρων τοσοῦτον, ὅσον αἰσχύνεσθαι. τὸν ἀδελφὸν κύρον ἔδει λομίσασθαι πρὸς σὺν γράμματα πρεσβεύων ἐδήλωσας διὰ τὸν ἐκ πεντα πόλεως κόμητα. ᾧ χάριν μὲν ἔχον τῇ προαιρέσει τοῦ συσήσαντος. ἐπελάθου δὲ ὅτι φιλοσοφεῖν πειρῶμαι, ἐμικρὸν ἡδύμην τιμὴν ἄξιοσαν, εἰ μὴ ὦ φιλοσοφία

δέ ομαι οὖν διὰ τὸν θεὸν οὐδέν, οὔτε γὰρ ἀδικοῦμαι· οὔτε ἀδικοῦμεθα. τὸ δὴ τοιοῦτον, ἐκείνῳ μὴ ὑπὲρ ἡμῶν ἐπρεπε ποιεῖν· ἡμῖν δὲ αὐτεῖν, οὐ πρέπον. οὐ γὰρ ἔδει ζητεῖν ἐπιστολάς, αὐτεῖν ἔδει πρὸς ἐμὲ γνέσθαι. οὕτω γὰρ ἂν ἐτιμήθην, οὐχ ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς ἕτερ-ον ἐρρῶμην. οὐθυμῶν διαβιώσῃ, Φιλοσοφίαν ἀδολωτάτην μετιὼν· πᾶσι ὁ μοῦσι ἡ οἰκία, μαρτύρισθεός, καὶ παῖδες, καὶ γήροντες· καὶ γυναῖκον, προσαγορεύουσιν. ἴσως δ' ἂν αὐτὸς καὶ φιλοφρονουμένας τὰς γυναῖκας, μισοῖς· ἰδοὺ τί πεποίηκας· ἐν ὁδῷ με ὄντα, ἀπὸ ἐξ λαβόμενος κατέχεις. ἦσαν ἄρα ἀγύπτιοι φάρμακεῖς, καὶ οὐ πάντα Ὁμηρος ψεύδεται, ὅτε δ' αὐτὸς ἰὼν πολλῆς ἐπιστολᾶς ἐμὲ πέμπεις ἀπαγύπτου. Ελένη μὲν οὖν τὸ λαθικηδὲς φάρμακον Πολυδάμνα τοῦρε Θόωνος παραδοῖτις· σοὶ δ' τίς τὸ ἀναιρον δέδωκεν, ᾧ χρίσας ἔπεμψας τὴν ἐπιστολήν.

Ιωάννῃ.

Ὁ Ιμαίσεως πρὸ ἐυχῆς οὖ παύσῃ, ὅς τε ἀφεὶς τοὺς ἀνθρώπους ἡμᾶς ἄτησεν ἐν λιμῶνι κατὰ σκότον ἠλάσκοντας, καὶ τοῖσ χθονίοισι ἐγκαλινδυμένους φροντίσιν, αὐτὸς ὑπὲρ τούτων σκήσας σαυτὸν, ἀπεχώρησας, ἔτι δάκρυσιν, καὶ μαλακείας ἄψω ζωῆς, εἰ μὴ φίλος ὢν Γάιος ἐν τῷ λέγειν καὶ διαγγέλλειν τὰ σὰ πρὸς ἡμᾶς, οἷε τοι δεῖν τι καὶ φύδεσθαι. δεινὸν γὰρ ἡδύμοια, κλέψαι τὴν ἀληθείαν οὕτως οὖν ὁ Γάιος ἐπεφημίσθησι τὸν μονήρη βίον. καὶ πρόφασιν τῆς εἰσ τὴν πόλιν εἰσόδου, βιβλία. καὶ νοῦν αὐτῶν ὅσης εἰσ θεολογίαν τείνει· ἢ φαῖον ζημιώσιον ἀμπέχεσθ' σεφήσιν. οὐδὲν μὴν ἧν μεῖον, εἰ καὶ λευκὸν ἦν. τῇ δὲ φανοτάτῃ φύσει, μᾶλλον αὐανεῖ μύον εἶναι τὸ ἐν τοῖς αἰθηρίσι καθαρὸν καὶ φωτοειδέστερον· εἰ δὲ καὶ τὸ μέλαν ἐπίνεσσος, ἐπεὶ δὴ ζήλῳ τινῶν προλαβόντων ἐποίησας, ἐπαινῶ πᾶν τὸ

ἐπὶ

ἐστὶ θεῖον γινόμενον. τὸ γὰρ οὐ χαίειν γίνεται, διὰ δύο τῶν κατορθούντων τὴν ποιότητα. καὶ ἡ προαίρεσις ἔχει τὴν ἀρετήν. ἡμεῖς μὲν οὖν σωζόμεθα, χρὴ δὲ καὶ σώζοντι τὸ τέλος, ὃ πᾶς ἡμεῖς πάλαι σὺν τῷ νῷ μόλις θυροκοποῦμεν. σὺ δὲ ἡμῖν σύνδυζον, Φθούσαί ποτε καὶ αὐτοῖς, καὶ δύρεσθαί τι κέρδος ἀπὸ φιλοσοφίας μεθέμενης, ἵναμὴ τιν' ἀλλως ὦμον κατατετριφότες πρὸς τοῖς βιβλίοις, τὸν βίον ἐρρωμένως, δυσμενῶν. διαβιώσῃ θαυμάσιε. Ιωάννης.

Πέλιπον τὴν πάξιν τῷ φόρου. τί γὰρ ἰῶ ποιεῖν, οὐδενὸς ἑλλήνων τὴν λιβύην ἐπανήκοντων θέλοντος εἰς τὴν περῆμαν θάλατταν ἐκπέμπειν ὁλκάδας. καὶ σὲ δὲ ἀφίημι τῆς συντάξεως. οὐ δὲ γὰρ σύροις ἐπιμελὲς κατείργειν εἰς τὰ κυρηναίων ἐπίνεια. λαθοῖ δ' ἄνεμε τοῦτό ποτε καὶ γλυκύμορον. οὐ γὰρ εἰμὶ γείτων θαλάττης. οὐδ' ἐλπίζω συνεχὰς αὐτὰς ἀνήκοος μὴ πρὸς νότον ἀνέμου κυρηναίων ἕκαστος. οἱ γείτονες ἡμῖν εἰσιν. βίους ὀδυσσεὺς κατὰ τὴν ἰθάκην, τὸ πηδάλιον ἔχων ἐζήτει, μῆνιν ποσειδῶνος ἐν τῷ χειμῶνι περᾶσαι τὸν μόρον. οἱ οὐκ ἴσασι θάλασσαν αὐτὸς σ. οὐδὲ θάλασσαι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν. ἀλλὰ μὴ λόγου ἄλλως οἰκτῖσαι, τὸ μὴ δὲ μέχρις ἁλῶν τοὺς ὑδροκεχοηκότας θαλάττης, μήτε μὴν ἀνάλα, διὰ τοῦτο κατεδίφη ἡγοῦ τὰ κρέα τε καὶ τὰ πέμματα. εἰσὶ γὰρ τὴν ἱερὰν ἑσίαν, εἰσὶν ἠπειρῶται πρὸς μῆν ἄλεσ, ἀπέχοντες πρὸς νότον ἑλάττον, ἢ πρὸς ἀπειρηπίαν ἡ θάλαττα. τούτους ἀμμωνθ καλοῦμεν τοὺς ἄλας. πέτρας δὲ αὐτοὺς φαρὰ καὶ ζίφῃ καὶ πρυμνῆφ. ἦν ὅταν ἀφέλης ἐπιβεβλημένην ὡς πρὸς ἐφελκίδα, ῥαστώνη πολλὴ χερσὶ σκαλίσιν ἀρουῦν τὸ βαθος. τῇ ἀναχωνύμι, ἄλες εἰσὶν, ἰδεῖν τε ἡδεῖς καὶ σῦσαι τὴν ἄλλην ἡδονήν. ἀλλ' ὅπως μὴ σοφιστικὴν ἀπειροκαλίαν οἰκτῖσαι τὸ ἐπεξελθεῖν τῷ ἐπι-

προν καὶ ὑμηττόν τινα. καὶ Φοινίκιον. καὶ βάρβαρον. ἡμῖν δὲ ἡ χώρα καὶ εὐπαθὲς ἑκάστης ἡπάτου, τῆς τὸ ἄκρον φερούσης, τοῖς λοιποῖς ἑπάσην νικᾶ. καὶ τοῦτ' ἔστι τὸ ἐκ δευτέρων πρωτεῖον. ὃ καὶ Γηλιὸς καὶ Θεμιστοκλῆς δύρόμενοι, πάντα πάντων ἄριστοι τῶν ἑλλήνων ἐκηρύχθησαν. εἰ δὲ δὴ καὶ δοίη μοι τὸ δύρομένοι χεῖρον εἶναι πρὸς τὸ ὑμηττόν, ἀλλὰ τοιοῦτον τόνδ' ἔστιν, οἷον παρόντες, ἐδὲν δεῖν τοῦ ξένου χυμοῦ. ἔλαιον μὴν τοι σαφῶς τὸ ἡμέτερον ἄριστον, ὧν μὴ κείνωσιν οἱ διεφθορότες τὸν δ' αὐταυ. ἐκεῖνοι μὲν γὰρ αὐτὸ, ζυγοσταστοῦσι, ῥοπὴν τινὰ ἀρετῆς ἐξεταζόντες. ὁ δὲ μᾶλλον ὢν, ἐν πολλοῖς ἀνεπτύματος μοῖραν λοπίζονται. ἡμῖν δὲ οὐ χαλκεύονται μὴ ἐπὶ τὸ ὕλαιον τάλαντα. φαμὲν δ' εἶναι αὐτὸ δεῖ ποιεῖν, φύσιν εἶναι τὸ πολὺ ἔλκον τιμῶν. ἀμέλει τὸ θαυμαστὸν αὐτοῖς καὶ ὠνιον ἔλαιον, ἐν ταῖς θρυαλλίσιν, ὑπὸ δενείας ἀθενὲς θρέψαι φλόγα. τὸ δ' αὐτὸ χθὲς, ὑπὸ γενναιότητος πυρκαϊὰν ὅλην αὐίσησι. καὶ ἐπειδὴν λυχνοῦχοι, χειροποίητον ἡμέραν ποιῇ. ἀγαθὸν δὲ λιπαῖνειν μάζαν. ἀγαθὸν δὲ σωμασκοῦσι θρέψαι νδῦρα. ἡμῖν δὲ καὶ τὸ μουσικῆς χεῖμα ἐπιχώριον ὡς οὐδὲν ἄλλο. καὶ ἔστιν ἀγμαχιτοῖς λυείου τι ποιμενικὸν λιτὸν καὶ αὐτόσκευον, οὔφημόν τε καὶ ἄρρεν ἐπιφωνῶσ, οὐκ ἀνάξιον τοὺς ἐν τῇ πολάτωνος πλὴ παῖδας ἐκ γε φωνῶς ἀλογίζειν τοῦτο. ὃ δ' ἀριστὸν ἔχει τὸ πεμφανῶσ ἁρμόδιον. τῷ δὲ ἀπλῇ τῇ χορδῶν, συμβαίνουσιν οἱ προσάδοντες. ἃ δὴ ὠνὶ τίθεσθαι ξυφώσεις πρόθεσιν, αἰνίττεται ἡμῖν καλοῦντι χεῖμα ὡδῆς, ἐπειὰν ἐνόρχυκλεῖς ἡμῖν ὁμείουρος ἰυγὼν, ἐμπαμίου τυχάνῃ. ὅτι οἶμαι δικαιόζοις τοὺς ὑμνας οὐκ ὀρθρωδῶν λαρυγγίζων τοὺς λύκους. ὁ δὲ πιπητὴς οὐχ ἥκιστα ὠδὴ γένεται, τοῖς κατὰ νομέας εἰρήνη ποιῶν. καὶ διὰ χώμασι, πανδαισίακρεῶν. ἢ, πεδὰ δυμοζήκορος ὄϊς, ἐκ ἀπαξιοῦται φ

λυρασ

λύρας, ὅτι πλείω ἡδὺ ἐτῶν ἐκτρέφῃ τὸ ἔκγονα. τὴν ἡμέραν δὴν θαμὰ καὶ τὴν ἄμπελον ἐντείνοντες φάλλομεν. οὐδὲν δὲ ὅσον δύχαί τινος. ἔτι τὲ ἄσματος, καὶ αἰτήσεις ἀγαθῶν ἀνθρώποις. καὶ φυτοῖς καὶ βοτοῖσ. παῦτά σοι καὶ τὰ τοιαῦτα, πορρήμην ὤρια ἀρχαῖα καὶ πενήτων ἀγαθά. βασιλεῦσι δὲ καὶ βασιλέως φίλοι καὶ δαίμονος ὄρχησις, οἷα δὴ σωφρονέοντες ἀκούομεν, ὀνόματά τινα μαθόντες αἱ φλόγες ἐπὶ μέγα τῆσ δόξης ἀραπτόμενα μὴ σβεννύμενα, τοῦτα δ' ὕδωρ ἐπιβάλλωσι γάτται. καὶ σχολὴ τοῖς ἀκούσι τοιούτων ἀκροαμάτων. ἐπεὶ καὶ βασιλεῦσ, ὅτι μὴ ζῆν ἀεὶ, τοῦτ' ἴσασι ἐπίσταντται σοφῶς. ὑπομιμνήσκοντες γὰρ ἄπαντα πάντες ὑπὸ ἡδονῆς ἐκλεγόντων τοὺσ φόρους. ὅστισ δὲ οὐ τοῦσ ὄντας, οὐ μᾶλλα ἔτι τοῦτο σοφῶς. ἀλλ' εἰσὶ πίνες ἐν ἡμῖν, οἳ μέχρι καὶ νῦν Ἀχαιμένους κρατεῖν ἤγηνται γὴν ἀπρεῖδην, γὴν ἐπὶ Τροίαν. γὴν μᾶλλα καλόν τε καὶ ἀγαθόν. τοῦτο γὰρ παιδεύειν ἡμῖν ὡς βασιλικὸν πεφασμένον τὸ νόμα. καὶ Ὀδυσσέα τινὰ φίλον αὐτοῦ ὀνομάζοισιν οἱ χησοὶ βουκόλοι, φλαυκρὸν μὲν ἄνθρωπον. ἀλλὰ δεινὸν ὁμιλῆσαι πράγμασι καὶ πόρων ἐν ἀμηχάνοις δύρεῖν. ἀμέλει γλῶσσαν, ὅταν περὶ αὐτοῦ λέγωσιν ἡγούμενοι πέρισιν ἐκπεπτυφλῶσθαι γὴν κύλικα, μὴ ὡσ εἶλκεν μὲν ὑπὸ τῶν ἱερῶν τὸ γρόνπιον. τὸ δὲ κάθαρμα τὴν θύρανδε τῆς, μὴ οὐρανεῖν ᾖεν γὴν ἡγεμόνα τῆς ποίμνησ, οὐκ ἀχθόμενον τῇ φορτίῳ. τῇ δὲ αὐτοῦ συμφορᾷ σωκαχθόμενον. ἐγένθρακύπτι δὲ ἐπισολῆσ μεθ' ἡμῶν τῇ συμπεπτεάσαν γὸν ἀγρόν. εἶδεσ ἀπόλλυν πολίτθυμάτων. γὸν ἐπὶ νῦν βίον ἐρεῖσ, πρὶν γενέσθαι τὴν δύνηλον ἐνδουλείαν.

Τῷ αὐτῷ.

Μὴν ἀεὶ καὶ ἀπὸν, ἐπιμεῖσ τῇ μνήμῃ. καὶ γὰρ οὐδ' αὖ εἰ πάνυ βουληθείη μὲν ἐπιλαθέσθαι, δύναμεθα. τῆσ γλυκυ

τὴν τῆς σὴν ψυχῆς ἡδονὴν ἀδόλωτον τῶν ἠθῶν ἀδελφὲ διὰ παντὸς θαυμάσιε, ὡς οὐδὲν ἂν ἡμῖν γλυκίον τῆς περὶ σὲ μνήμης ἱερώτερον ἢ τὸ πάλιν περιπτύξασθαι τὴν σεβασμίαν σου κεφαλήν. ὁ δοὺς πρὸς τὸ θεὸς, καὶ ἴδοι μᾶλλον ἀκούσαι μᾶλλόν σου τῆς ἡδίστης ἡμῖν λόγων ἠχοῦς. ἥσας δὲ ἡμᾶς καὶ οἷς ἀπέστιλας. ἅπαντα γὰρ ἐκομισάμεθα. ἐλθοι δήποτε καὶ σωτὴρ χάρις καιρὸς δοῦναι χάσκουσι τοῦτο παρὰ θεοῦ.

Πυλαιμένει.

Ὁ Υδὴ τὴν σὴν ἡρακλείαν αὐήκοον οἶμαι γεγονέναι τὸν σοφὸν μῖν φιλοσοφήσαντος Αλεξάνδρου. ἀνδρὸς ἅπαντα χρυσὸν ἀβαθῆ μετὰ δόξης. καὶ φὼς ἀνὴρ, ὃς ἡρακλῆς σῶμα μὴ περιβάλλη. τοῦτον πεῖς, ἐμὸς ἀνεψιὸς, ἐπιδώσεισι τῇ ἐπιστολῇ, τὸν πατρῷον ζῆλον ὑπεισελθών, οὐ διὰ φιλοσοφίης. ἀλλὰ διὰ φιλοσωμίης. στέλλεται οἷ ἐπὶ πονηροὺς ἄνδρας, τὸν ἡρακλέους τρόπον ἐκκαθαίρων αὐτῶν τὴν πατρίδα. θεοῦ δ' εἶναι δῆλον καὶ Ηρακλέους. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Ιόλεω συμμάχου καὶ πειρασίτου. οὐκοῦν τὸν μὲν θεὸν ἑαυτοῦ πορεῖται τὸν ἐνόντα τρόπον. καὶ προσκλινὴς βίου τε ἀρετῇ καὶ σωφροσύνῃ δυσεβέα. τὴν δὲ σὴν φιλίαν, αὐτὸν δὲ Ιόλεω μνησθήσομαι ἡμεῖς αὐτῷ διὰ ἐπιστολῆς. σωτὴρ δὲ τοσοῦτον αὐτῷ, ὅσον ἡμῖν. καὶ χρήσῃ τῇ φιλίᾳ τοῦ νεανίσκου, πάντως ἐρεῖς οὐ φαῦλον ἐπαινέτην ἐμέ.

Τῷ αὐτῷ.

Ῥᾴμοι μᾶλλον φιλόσοφος, ἆρα ἐκεῖνος οὐκ ἀπολέλοιπε, Πυλαιμένης, ἡ νεοτελὴς ψυχὴ, τὸ σπέρμα τὸ θεῖον, φοβοῦμαι γὰρ χρόνον τὸν ἀπὸ γυμνασίου. πλεῖον φοβοῦμαι τὴν ὁμιλίαν τῆς ἀγορᾶς, τὸ ἐνδιατρίβειν συχνοῖς ἤδη τύχοις καὶ πράξεσι, μὴ μόλυνῃ τὸν ἁγνὸν τοῦτον νεών. τὸν γοῦν σὸν, τὸν ἱερὸν, ὃν ἐγὼ μετὰ λόγων ἀ-

ξιῶ τοῦτον

ξιώτατον ἡγοῦμαι δυχέρειαν θεοῦ. ☪ οἶδα μὲν τοῖς συνοργάσασι τὴν φιλοσοφίας δυχέρειαν πᾶσι τοῖσδε μόνοις. ἐπεὶ δοῦν ἡ ῥέπτων ὁ ☪ πρὸς τρίδος ἔρως ἐγένετο, δύξαιμι ὃ πού ποτε ἐστὶ, φιλοσοφίαν ἐργάζεσθαι σε κατὰ δύναμιν. τοιγαροῦν ἀσπάζομαι τὴν φίλην σε φαλίν, καὶ πάνυ πολλάκις ἀσπάζομαι τὴν φίλην σε φαλίν. καὶ σιγῶν, καὶ λέγων. καὶ γράφων. καὶ μὴ γράφων.

Τῷ αὐτῷ.

Ὁ Ιουμε περιπλάστατος Πυλαιμένης αὐτὸν τὸν ἑαυτοῦ χαρακτῆρα ἐν τῇ ψυχῇ. ἀεὶ ῥῶ λόγων οἷς ἐκέκτητο, ὅσον δεῖ ☪ συνέμενε μὲ τὸ βουλόμενον. μᾶλλον δὲ οὐδὲ αὐτὸ τὸ πόθος, ὅ τι ποτέ ἐστι τὸ περὶ σέ μου ☪ ἐν ψυχῇ ἐξευρίσκω. ἐγένετο δέ πως αὐτὸν δεινὸς τὸν ἐρωτικά. Γλαύκων ὁ ἀρίστων ὁ σε ἀθηναῖος. δύσκορος δύρεῖν. δύσκολος εἰπεῖν, ἐρασθῆναι φύσιν. ☪ δή, ☪ ὅ, τι αὐτὸν γένεσθαι περὶ τὰ παιδικὰ βούλεται. μὴ ὑπὲρ ἐμοῦ τοίνυν ἐξευρήσεις τε ἔτι. ☪ ἑρπικός. βούλοιτ' ἂν οὖν φησὶν ἡ φαίδρου τέχνη συντακῆναι τε ☪ συμφῦναι. καὶ ἐν ἅμα γένεσθαι.

Τῷ αὐτῷ.

Ἰ ἐστὶς ἡμῖν ἀφικνεῖται παρὰ σοῦ γράμματα, ὡς πᾶς καὶ τοῦτο ὡρῶν φερουσῶν. ἐμοὶ μὲν οὖν ἔσως καὶ πάρεστὶ ἡδίων οὗτος, ἢ ὃν ἐκ Δρέφουσι μηνῶν κύκλοι ☪ χωρεῖ. σὺ δὲ οὐκ ἂν ἐκπόθητος, τῆς ἐπιστολῆς τοῖς ἡμᾶς δυφροσύνης ἀποστερῶν. ἀλλὰ μετάθου τὴν συνουσίαν. ☪ ποίησον ἡμῖν τὸ χαίρειν τῆς δυετηρίαν ὧν σολῶν.

Τῇ φιλοσόφῳ.

Τ Ητε ἐξήνεγκα δύο βιβλία τὸ μὲν, ὑπὲρ θεοῦ πεπονημένος, τὸ δὲ, ὑπὸ λοιδορίας ἀνθρώπων. καὶ γὰρ ἐγὼ ἐν λυκείοις σχολαῖοι τρίβωσι καὶ ἐγὼ ἐν φαιδρίοις, ἐφασάνμεν πορευομένων. εἰς φιλοσοφίαν, ἐπεὶ

οντα καὶ λόγους ἐν λέξεσι καὶ ῥυθμοῦ, καὶ περὶ ὁμήρου τί λέγειν ἄξιον οὕτω, καὶ τὴν ἐν τοῖς ῥητορείοις σχημάτων, ὡς δὴ τὸν Φιλόσοφον μισολόγον εἶναι προσήκειν, καὶ μόνα περιεργάζεσθαι τὰ δαιμόνια πράγματα. καὶ αὐτοὶ μὲν θεωροὶ τοῦ νοητοῦ γεγονότες, ἐμὲ δ' οὐθέμις, δι' ὅτι νέμω τινὰ σχολὴν ἐκ τοῦ βίου. τῷ καὶ τὴν σῶστραν μαθήσεσθαι, καὶ τὴν συνωμοσίαν, ἣ δίωγμός ἐστι. ἐνῆκε δὲ αὐτοῖς πρὸς τὸ κατεσκαμμένου πρὸς μόνην παιδιὰν ἐπιτήδειον εἶναι, τὸ τοῖς κωμικοῖς ἐκ τῆς οἰκίας οὐκ οἰδ' ὅπως διαρρυέισας, ἀσυνδιαθῆναι διαφερόντως ὑπὸ νεανίσκων ἐνίων, οἷς ἑλληνισμοῦ τε καὶ χάριτος ἔμελε, καί τινα ἐμὲ ἐκ ποιητικῆς, ἐπιμελῶς ἐχόντων. καὶ παραδεικνύντα τὴν ἀρχαίας χειρὸς, ὅπερ ἐπὶ ἐμοῦ ἀνδριάντων λέγειν εἰώθαμεν. ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν, ἀμαθίας ἡγουμένης τὸ θράσος, προχειρότατοι πάντων εἰσὶ περὶ τοῦ θεοῦ διαλέγεσθαι, οἷς ἂν ἐντύχῃς, δύθ' ὁμοῦ σπιὰς περὶ ἐμοῦ ἀσυλλογίστων συλλογισμῶν, καὶ μὴ δεομένων ἐπιτρέπουσι ἐμοὶ λόγων, ἰδιά τι δοκῶ μοι διαφέρον αὐτοῖς. ἀπὸ γοῦν τούτων ἐν τοῖς πόλεσιν οἱ δημοδιδάσκαλοι γίνονται, ὃ τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ κέρας ἐμοὶ ἀμαθείας, ᾧ οὔτοί γε δεῖν οἴονται χρῆσθαι. ἐπιγνώσῃ δ' οἶμαι τὸ φῦλον τοῦτο ῥᾳδίως, ὃ διαβαλὼν γενναίαν ὑπόθεσιν, οὗτοί με μαθητὰν ἑαυτοῖς ἀξιοῦσι. καὶ φασὶν ἀποφαίνειν ἐντὸς ὀλίγου τὰ περὶ θεοῦ πάντα μόνα, ἡμέρας ἓξ καὶ μυρίας ἀπορρύην δυναμένου. ἄτεροι δέ, οἱ καλλίων παθημένοι πολλοῦ τούτων εἰσὶ καὶ κοσμιώτεροι σοφισταί· καὶ βούλονται μὲν αὐτοῖς αὐτοῖς δοκιμεῖν· ἀλλοῦ τυχοῦσι τὸ μὴ δέ τοῦτο δύνασθαι· καὶ οἰοθέ τινας ἐν λογισταῖς ἀποδύτας, ἢ πάντως ἀσωμίας τέγγου συμφορᾶς

ἀνα πει

ἀναπειθέντας ἐν μετεμβρίᾳ τὸν βίον φιλοσοφεῖν, ἀπὸ μόνου τοῦ τοὺς θεοὺς ἀπομόσαι καὶ διαγορόσαι, πολλὰ τοιούτως· οὐδ' ὀφθῆσεσθαι ἂν ἔτι ἀφθεγξαμένην τὴν ψυχὴν δεόντων. δεινὴ δ' ὅμως ἡ πρὸς τὴν ὄψιν ἡ τε γὰρ ὀφρὺς, βαθεῖα φαίνεται διὰ τὴν σύστασιν, εἰς ὅσον ἦν τοῦτο· ἡ χεὶρ ὑπερείδει τὸ μέτωπον· τότε δ' ἄλλα σεμνὰ προσωπεῖα ὑπὲρ τοὺς ξενοκράτους εἰκόνας. οἶμαι καὶ νομοθετεῖν ἡμῖν ἀξιοῦσιν ἅπαντα σοφοὺς λίαν τελέσαντα, μηδένα μηδὲν ἀγαθὸν εἰδέναι, ἡγουμένους σοφῶν αὐτῶν ἐλέγχειν, εἴτις φιλόσοφος ἐπισκήσεται φθέγγεσθαι. αὐτοὶ γὰρ ἂν ὑπὸ τῆς προσποιήσεως λαθεῖν καὶ δόξειν τὰ δοκεῖν εἶναι σοφίας ἀπέβαλεν. ἅμα δὲ μετὸν τοῦτο τὸ μέτωπον ἡδέως βεβλήκατον, ὡς ἐπὶ τοῖς οὐδενὸς ἀξίοις ἐσπουδακότα. τὸ μὲν, ὅτι μὴ τὸν τὰ φλυαρῶ· τὸ δὲ, ὅτι μὴ τὸ σῶμα συγκλείσας ἔχω, καὶ τὸν βοῶν τὸν ἐκείνων ἐπὶ φιλοσοφίας τίθεμαι. ἐπὶ τούτοις σωφρονίσθη τὸ σύγγραμμα, καὶ ἀπήντησε τῷ μὲν, τῇ φωνῇ, τῷ δὲ, τῇ σιγῇ. προῖλται μὲν γὰρ ὡς ἐπὶ τούτοις αὐτοὺς τοὺς ἀφώνους τε καὶ βασανίνους ὡς οἷά μεταδύπρεπτον τοῦ χήματος. οὐ μὲν ἀλλὰ ἐξεύρηνται ἂν κἀκείνους σωφελῆσαι. καὶ βούλεται μὲν πολυμαθείας οὐχ ἥττον ἐπίδειξις, ἢ ἐγκώμιον εἶναι· οὐ γὰρ ἄξιον μοσόμην τὰς αἰτίας· ἀλλ' ἴνα τι μᾶλλον αὐτῶν, συγκατεφιλοτιμήμαι. προῖον δὲ βίων αἱρέσεις ἐξετάζω, ἐπαινῶ τὴν φιλοσοφίαν, ὡς φιλοσοφωτάτην αἱρέσεων. ἐν πρώτῳ τινὰ νομίζω εἶναι χρὴ, τὸν βιβλίου σωθῆναι· τελευτῶν δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν κιβωτίων ἀπολελόγηται, χρόνων τινὰ καὶ τούτων αἰτίαν, ἀδιόρθωτα κρυπτὰ τὰ βιβλία. οὐ δὲ γὰρ οὐ δὲ τῶν τοιούτων οἱ τελχῖνες ἀ-

(πέχοντο. εἰ δ' ἕκαστο

ἐν τούτῳ τῇ προσηκούσῃ ὥρᾳ, καὶ ἀφορμαὶ δίκαιαι
ἦσαν ἐπιχειρεῖν προκεχειρισμένων. καὶ εἰ μερίζεται μὲν πλείοσι
κεφαλαίοις κατὰ τὸ θεατρικὸν γράμμα, τὸν φθόγγον, οὗ περὶ
πάντων ὁμοῦ τῶν εἰδῶν τοῦ καλοῦ Πλάτων ἔδειξε μέν, μεμνή-
νηται δὲ ἀκριβῶς τοσοῦνδε ἐφεῖν τὸ προκείμενον. καὶ εἴπου γί-
γνεται τοῖς ὑφέρπουσι, τὸ ὑπ' ἀκοὴν δίπτυμα, καὶ εἰ προῆλθεν ὡς
ἐν τοιούτοις ἀποδείξις ἐκ φιλοσοφίας, καὶ εἰ τὸ δι' ἄλλο γιγνόμενον,
τοῦτο μὲν, τέχνης ἂν εἴη δῶρα καὶ φύσεως. ὃς τις δὲ οὐκ ἀγύμνα-
στος ἐπιφωράσαι τι καὶ πρόσωπον θεῖον ὑπὸ φαυλοτέρῳ πρυπτόμε-
νον σχήματι, ὥσπερ ἐπὶ σοῦ ἀθήνησιν οἱ δημιουργοὶ, ἀφροδίτῃ ἢ χά-
ριτα σκιαῦτα καλλιθέων, ἀγάλμασι σεληνῶν καὶ σατύ-
ρων ἀμπίσχοντες, τοῦτον, οὐ λήσεται τὸ γράμμα, συχνὰ καὶ τῆς ἀ-
βεβήλων ἀποκαλύψαν δόγματων ὑπὸ τῇ προσποιήσει τοῦ πα-
ρέλκειν ἑτέροις λανθάνοντα, ἢ δεῖ λίαν εἰκῇ καὶ ὡς αὐ δόξῃ ἀ-
φελῶς ἐγκατασπείρειν τῷ λόγῳ. τῆς μὲν γὰρ ἐκ σελήνια-
κῆς αἰτίας ἀποψύξεων, οἱ νοσοῦντες ἐπιλήψιαν, αἰσθάνονται μό-
νοι. τῆς δὲ κατὰ νοῦν ἐπιβολῶν, μόνοι δέχονται τὰς ἐκλαμψάσ-
σας ὑπαίνοισι τὸ νοερὸν ὄμμα, φῶς αὐάπτῃ συγγενὲς ὁ θεός. ὁ τοῖς τε
νοεροῖς τοῦ νοεῖν, καὶ τοῖς νοητοῖσ αὐτοῖς τοῦ νοεῖσθαι, καθάπερ τὸ
τῇ δὲ φῶς ὄψιν σωματῃ δεῖ χρῶμαι. καὶ ἀφέλης, περόντος, ἢ
πρὸς αὐτὸ δυνάμις αὐσπέρματος. ὑπὲρ δὴ τούτων ἁπάντων σὲ κεί-
νουσιν περὶ μουσῶν μῶ. καὶ μῶ ψιθίσῃ προσιστέον εἶναι, ῥή-
τορσιν ἅμα καὶ φιλοσόφοισ ἐκκείσεται. τοὺς μὲν γὰρ, ἔσει, τοὺς
δὲ, ὀνήσει. πάντως γε, εἰ μὴ ποθὲν σοὶ δὲ δυναμῶσ κείνῳ δυ-
μγράψῃται. εἰ δὲ μὴ φανεῖται σοι δὲ μῶ ἑλλήνων ἀκοῆς ἄξιον.

καὶ σὺ

καὶ οὐ δεῖ δήπου μετὰ ταῦτα εἰς τέλους πρὸ τοῦ φίλου τὴν ἀλήθειαν θήσεις, πυνθάνου καὶ βαθὺ σκότος ἐπιλαμβάνεται, καὶ λύεται τοὺς ἀνθρώπους λεγόμενον. ταῦτα μὲν περὶ τούτου. θατέρου δέ, θεὸς καὶ ἐπέταξε ⊙ ἐνέφηνεν ὁ τῆς φαντασικῆς φύσει χαλεπώτερον ἀναπέφυκεν. ἔσκεπται ἤδη ἐν αὐτῇ περὶ φιλοσωματικῆς ἀπαύστου ψυχῆς, καὶ ἕτερα ἄττα προσεπιχειρήσαμεν δόγματα τῶν οὐ πάνυ φιλοσοφηθέντων ἕλλησι. καὶ τί αὖτις ἀπομνημονεύει περὶ αὐτοῦ· ἀλλ' ἐξεργασάμενοι ἐπὶ μιᾶς ἄπαντα νυκτός, μᾶλλον δὲ λιγάνου νυκτὸς, ἢ ⊙ τὴν ὄψιν ἤνεγκε τὴν περὶ τοῦ δεῖν αὐτὸ συγγεγράφθαι. ἔστι δὲ οὗ δεῖ λόγου, δι' ὅπου καὶ τρὶς, ὥσπερ τισὶ ἑτέροσιν, ἐμαυτοῦ γέγονα μετὰ δεῖ παρόντων ἀκροατῶν. καὶ νῦν ὁσάκις ἂν ἐπὶ τὸ σύγγραμμα θαυμαστῶς περὶ ἐμὲ διάθεσις γίνεται. καί τις ὁμοίως θεία περιχεῖται κατὰ τὴν οἴκησιν. εἰ δὲ μὴ μόνον τὸ πάθος ἐμοῦ, καὶ περὶ ἕτερον δ' ἂν ταῦτα γένοιτο, σὺ καὶ τοῦτο μηνύσεις. σὺ γὰρ δὴ μετέμελε πρώτην δεῖ ἐλήμνων ἐν τάξει. ταῦτα δεῖ πῶς ἀνελιδότων ἀπόφλα. καὶ ἵνα τέλος ἀριθμός ᾖ, προσέθηκα τὸν περὶ τοῦ δώρου, καλαμιζόμενον ἐν ᾧ καιρῷ δὴ προσβείας πρὸς ἄνδρα παρὰ βασιλέως διώκοντα. καί τι τοῦ λόγου τε καὶ τοῦ δώρου πεντάπολις ὤνατο.

Δομετιανῷ σχολαστικῷ.

Π Ανυ σαφῶς δι' αὐτῶν μεμαθηκὼς τὸ ἔργον τὴν σὴν θαυμασίαν κεφαλήν, χαίρουσάν τε φιλανθρωπίᾳ, καὶ τοῖς δεομένοις χεῖρα βοηθείας ὀρέγῃ, ἐπαῦρον δὴ τοῦτο παρακαλῶ, ἵνα μὴν εἰς πλέον τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου, προτρέπειν ἡδυμενοῦς. καὶ σοι πλέον ἢ πρότερον ὦ φίλη κεφαλὴ νῦν τὴν φιλανθρωπίαν ἐπιδεικτέον. ὅσῳ μὴ τὸ πρόσωπον ἐλεεῖν πρότερον ἰδοῦσι νῦν τὸ δυπειρόμβουν.

γυνή τε καὶ ῥᾴδιον αὐτὴ καὶ γυνὴ, δυσπόρευτον χρῆσαι χρεών, εἴτε σιωπῶσα φαίνῳ πειθομένη, καθοῦσα, ἃ πέπονθεν· ὅς τις δ' ἔστιν ὁ ταύτῃ ἀδικήσας, καὶ ὅτι, καὶ ὅπως, αὐτὴ διδάξει τὴν σὴν καλοκαγαθίαν. ὅρα τοίνυν ὡ θαυμάσιε ὅσῳ ἐπομένης τῇ γυναικὶ, ἃ διὰ τὸ καλῶς ἔχειν καὶ διὰ τὸ σοὶ πρέπον, ἃ δὲ μὲ μεθέξω ἤδη ἐπὶ σοὶ καλῶ ἐγὼ εἰς αὐτὴν γινομένων, συγγενίδα τε οὖσαν ἐμοὶ, καὶ τιθαμμένην ὑπὸ μητρὶ κοσμίᾳ σωφρόνως καρῆναι.

Δομετιανῷ χολασικῷ.

Τ Ἀδίκημα χείρῳ συμμαχῶν. ἐγγίνονται δὲ οἱ βοηθοῦντες αὐτοῖς δυσδαίμονες, τοῖς ὀρθῶς ἔχουσι συμπονοῦντες. εἰλόμην δή σε γούτων πρόβολον. γνώμη τε ἀμύνοντα καὶ τέχνῃ. τὸ μὲν ἐμὸν, ἃ χρὴ ποιεῖν οἷσι δὲ δώσομεν· δίδου δὲ αὐτὸς ἀφορμάς· εὐοδήσει γάρ σοι λίας, ἰὼ οὕτε αὖτός μέμψη, γλαῦ σείτε ἴσως οὐδείς.

ΤΕΛΟΣ.

α. β. γ. δ. ε. ς. Ἐξάδια καὶ ζητήματα.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ.

ΑΝΤΟΣ Αρχομένῳ σπουδαίου λόγου καὶ ἔργου ἀπὸ τοῦ θεῶν ὑπολαμβάνω προσήκειν πρῶτον ἄρχεσθαι. εὔχομαι δὲ τοῖς θεοῖς πᾶσι καὶ πάσαις, ὦ, τῇ μὲν δήμῳ τῷ Ἀθηναίων ἄριστόν ἐστι καὶ τοῖς συνοῦσι τῇ δήμῳ καὶ μοι ἡ εἰς τὸ μέλλον χρόνον, τοῦτο μὲν ἐμοὶ νοῦν ἐλθεῖν γράψαι· τοῖς δὲ ἐκκλησιάσασιν Ἀθηναίων ἐλέσθαι· δύξάμενος δὲ ταῦτα τῆς ἀγαθῆς ἐπινοίας ἐλπίδα ἔχων παρὰ τοῦ θεῶν, τὰ δὲ ἐπιστέλλω.

Δημοσθένης τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν.

Εἰ μὲν τῆς ἐμῆς οἰκαδε ἀφίξεως, ἀεὶ νομίζω πᾶσιν ὑμῖν ἐσεσθαι μουλόμενος. διὸ τῆς νῦν οὐδὲν περὶ αὐτῆς γέγραφα. τὸν δὲ παρόντα καιρὸν ὁρῶν ἐλόμενον μὲν ὑμῶν τὰ δέοντα, ἄμαλδξαν ἡ σωτηρίαν ἡ ἐλευθερίαν δι' ὑμᾶς μόνον ἡ τῆσθαι οὐ μόνον ὑμῖν ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν Ἕλλησιν. ἀγνοησάντων δὲ ἢ πλακρουσθέντων οὐ ῥάδιον αὖθις τὸν αὐτὸν ἀναλαβεῖν, ὡήθην χρῆναι τὴν ἐμαυτοῦ γνώμην ὡς ἔχω περὶ τούτων εἰς μέσον θεῖναι. Εἰ μὲν οὖν ἔργον ἦν ἐπιστολῆς, ἐμμεῖναι συμβουλῇ· πολλοῖς γὰρ ἐπόθαι τε ἀπαντῶν ὑμᾶς πρὸ τοῦ παρεμεῖναι μαθεῖν· λέγοντι μὲν οὖν ἦν, αἱρεῖσθαι τί βούλεσθε· καὶ διορθώσασθαι τὰ γνούμενον, ῥάδιον· τὸ δὲ βιβλίον οὐδὲ μίαν ἔχει βοήθειαν τοιαύτην πρὸς τοὺς θορυβοῦντας· οὐ μὴν, ἀλλ' ἐὰν ἐθέλητε ἀκοῦσαι σιγῇ, καὶ περιμεί-

ὄντε πάντα μαθεῖν, οἶομαι καὶ σὺν θεοῖσ εἰρῆσθαι, μαὶ πεπραγμένων τῶν γεγραμμένων ὄντων. αὐτόσ τε φανήσεσθαι μετὰ πάσησ δυνάμεωσ τὰ δέοντα περὶ ὑμῶν πράττων, καὶ τὰ συμφέροντα ὑμῖν ἐμφανῆ δείξειν· οὐχ ὡσ ἀπορούντων δὲ ὑμῶν ῥητόρων, ἢ παῦλαν λαμβάνωσί ποτε αὐτύχωσιν ἐρουντων, ἔδοξέ μοι τῷδε πολλῷ πέμπειν. ἀλλ' ὅσα τυγχάνω δι' ἐμπειρίαν καὶ τὰ πραγματολουθηκέναι τοῖσ πράγμασιν εἰδώσ, ταῦτ' ἐβουλήθην τοῖσ μὲν προφρονμένοις λέγειν ἐμφανῆ ποιήσασ, ἀφθόνουσ ἀφορμὰσ ὧν ὑπολαμβάνω συμφέρειν ὑμῖν, δοῦναι· τοῖσ δὲ πολλοῖσ ῥᾳδίωσ τῷ βελτίσσων αἱρεσιν κατασκῆσαι. ὧν μὲν οὖν ἕνεκα ἐπῆλθόμοι τῷ ἐπιστολὴν γράφειν, ταῦτ' ἐστί. δεῖ δὲ ὑμᾶσ ὦ ἄνδρεσ ἀθηναῖοι πρῶτον μὲν ἁπάντων πρὸσ ὑμᾶσ αὐτοὺσ ὁμόνοιαν εἰσ τὸ κοινὴ συμφέρον τῇ πόλει παρασκεάζεσθαι· καὶ τὰσ εἰσπρόσπερον ἐκκλησίασ ἀμφισβητήσεισ ἐᾶσαι. δεύτερον δὲ πάντασ εἰμιᾶσ γνώμησ τοῖσ δόξασι προθύμωσ συναγωνίζεσθαι· ὥστ' ἢ μὴ δεῖν μηδὲν πολλῶσ πράττειν, ὑμόνοιαν εἶναι ἀξίων ὑμῶν καὶ φρονεῖσ, ἀλλὰ τοὺσ μὲν πόσους ἰσχυροτάτους ἔχειν δεῖ ἢ μὴ ταῦτα λέγειν ὑμᾶσ ἃ καθ' αὑτὰ μὲν δίκαια αὐτὰ ῥᾴδια πρᾶγματα χειν πράγματα. προστεθέντα δὲ τοῖσ δυνάμεσι, πολλῷ πάντα χαλεπώτερα ὑμῖν ποιήσει. τίνα οὖν ἐστὶ ταῦτα· μήτε πόλει μηδεμιᾷ μήτε τῶν ἑκάστῃ τῶν πόλεων συναγωνιζομένων τοῖσ καθεστηκόσι, μήτε πολιτεύεσθαι, μήτε μισθοφορεῖν. ὀχυρὰ γὰρ τοιοῦτοσ φόβοσ τοὺσ συμβάντασ αὐτοῖσ ὡσ ἀναγκαίοις τοῖσ συνεστηκόσι κίνδυνον ἔχουσι προδήλον, προθύμουσ συναγωνιστὰσ ποιεῖ. ἀφεθέντεσ δὲ τοῦ δέουσ πάντων πάντεσ, ἡπιώτεροι γενήσονται. τοῦτο δέ, οὐ

μικρὰν

μιλεραν ὠφέλησαν ἔχει. καὶ τὰ μὲν δὴ πόλεις τὰ τοιαῦτα δύνηθεσ
προλέγειν. μᾶλλον δ' οὐδεὶς ἂν δύναιτο. ὡς δ' αὖ ὑμῖν αὐτοῖς ὀρ
θῶς τε χωρήσει, τοιαύτην καὶ κατὰ τὰ ἄλλα προσδοκῶντα χρὴ
εἶναι σε ἑκάστοις. φημὶ δὲ χρῆναι μήτε πόλει μήτε στρατηγῷ,
μήτε ῥήτορι μήτε ἰδιώτῃ μηδενὶ τῶν προκεκινδυνευκότων σωτη
ρίαν ἐκ θεῶν οἴεσθαι μήτε μέμφεσθαι μήτε τιμᾶν μηδένα
μηδὲν ὅλως. ἀλλὰ συγχωρῆσαι πᾶσι τοῖς ἐν τῇ πόλει πεπο
λιτεῦσθαι τὰ δέοντα. ἐπειδήπερ οἱ θεοὶ καλῶς προεῖπον σώσαν
τες τὴν πόλιν, ἀποδεδώκασιν ὑμῖν ὅτι αὐ βούλησθε ἐξ ἀρχῆς
βουλεύσασθαι. καὶ νομίζω ὥσπερ αὖ ἐν πολέμῳ τῷ μὲν ἰσίῳ τῷ
δὲ κώφῳ ἀφορμὴν μὴ νομίζεσθαι, λέγεσθαι μὴ ὑπὲρ μη
φοτέρων ἅπαντα ἐπὶ σωτηρίᾳ, χρῆσθαι δὲ τὴν χρείαν πρὸς
τὰ συμβαίνοντα ἀπὸ τῶν θεῶν. ἐὰν τοίνυν γε πρόσωπον περὶ τῶν
παρεληλυθότων ἐνωλιότες ἦτε, ὥσπερ οἱ πᾶσι γενήσεσθε, καλῶν
καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἔργα πράξετε, καὶ τὰ πράγματα ὠφελήσετε
ὑμιλεῖς, καὶ τοὺς ἐναντιωθέντας ἐν ταῖς πόλεσιν ἥμενοι νῦν
καὶ τοιήσετε πένητας, ἢ κομιδῆ τινας αὐτοὺς αἰτίους κατε
σταθῆναι. μεγαλοψύχως τοίνυν καὶ πολιτικῶς τὰ κοινὴ συμ
φέροντα πράττετε καὶ τῶν ἰδίων μέμνησθε. παρακαλῶ δεῖσ
θαι ταῦτα, οὐ τυχὸν αὐτὸς γε αὐτῆς φιλανθρωπίας παρεὶς ἐνίων, ἀλ
λὰ ἀδήλως καὶ σεσιασικῶς εἰς τὴν ἑτέρων χάριν προτεθείς. ἀλ
λ' οὐδὲ τὴν ἰδίαν ὀργὴν ἀπαθλήσω, τὸ κοινὴ συμφέρον οἱ μαι
δεῖν βλάπτειν. οὔτε μίσυνμι τοῖς ἰδίοις ἐχθροῖς, εἰς τὸ κοινὴ
συμφέροντα δεῖν. ἀλλ' ἐφ' οἷσ ἄλλους παρακαλῶ, ταῦτα αὐτὸς
ποιεῖσθαι δεῖν πρῶτον ἡγοῦμαι. εἰ μὴν τοῦτο παρασκευάσειν ἀδεῖ φυλάξασθαι

καὶ ἀ πράξῃ τις αὖ κατὰ νῶτον λοιπὸν μᾶλις αὖ πα
ρθοίη, χεδὸν εἰρίω τυίμοι. τοῖσ δὲ καθ' ἡμέραν ἐπισταμένοισι καὶ
τοῖς ἐκ τοῦ παραχρῆμα συμβαίνουσιν ὀρθῶς χρῆσθαι καὶ συνοῖσει
τὸν ἑκάστου καιρὸν καὶ περὶ ἑκάστου πράγματος ἐξ ὁμιλίασ
δυνατὸν προσμαίνεσθαι, καὶ τί βίας προσδεῖται, τῷ ἐφεκτικό
τατον ἐργάζεσθαι. διὸ καὶ χαλεπώτατόν ἐστιν ἔχει τὸ
συμβουλεύειν. τὰ μὲν ὀρθῶς βουλευθέντα καὶ δόλιμα θέντα
σὺν πολλῇ ἀσφαλῇ καὶ πόνῳ, πολλάκις τῷ τοὺς ἐπισταμένουσ ἄλ
λωσ χρήσασθαι δι ἐλυμάνθη. νῦν μέντοι πάνθ' ἕξειν καλῶς ἐλ
πίζω. καὶ γὰρ εἴπερ ὑπεῖλήφειν δύστυχῆ τὸν ἀλεξάνδρου τῷ
πάντα διαπρεπῆ, ἐμὲ μὲν λογισάσθω. ὅτι πράττων καὶ πονῶν
καὶ τολμῶν, οὐχὶ παθήματος, δύστυχει. νῦν τοίνυν πεπειθὼς
ἐκείνου ζηλωτὸν εἶναι σε τύχῃ μεθ' ὧν ἔσει. τοιοῦτος δ' ὑμᾶς δεῖ τε
μεῖναι. τούσδε ἡγεμόνας δ' ὧν ἀναγκαῖον τὰ πράγματα πράττε
σθαι, ὡσ δυνουσάτους ἐσὶ τὰς δυνάμεισ ἐφίσατε. καὶ ὅτι ποιεῖν
αὐτὸσ ἕκασοσ ὑμῶν δυνήσεται καὶ βουλήσεται, τοῦτο πρὸσ αὖ
τὸ μὲ πάτω. καὶ ὑποχάδω καὶ τοῦ θ' ὅπωσ μὴ φθύσεται. μηδ'
ἔχωσι πάθῃ μηδὲ πειάθηται παραλιρουθεὶς φήσασ, ἀναλύσει
ται. ὡσ τὶν ἐνδεῖαν ὧναν ἐλλείπηθ' ὑμεῖς, οὐ χρήσετε τοὺς ἀνα
πληρώσομαι. οὐδὲ γὰν αὐτὸν ἔχειν κίνδυνον, περὶ ὧν ἐφ' ὑ
μῖν θέσθαι ὅπωσ αὖ βούλησθε πράξειν, μεταβουλεύεσθαι πολλάκις
καὶ περὶ ὧν αὖ ἐνεστὴ πόλεμοσ. ἀλλὰ ἢ περὶ τούτων μετάνοσοσ
ἢ πάσησ προαιρέσεως γίνεται. μηδὲ ποιήσητε τοῦτο μηδέν.
ἀλλ' ὅτι πράξετε γενναίωσ ἐπιμοσ τῶσ φυλάσσετε, τοῦτο χρὴ
τονεῖτε. καὶ ἅπαξ φησίσθε, γὰν δίαν γὰν σώσωναῖον καὶ γυσ
ἄλλουσ θεοὺσ οἱ πολλὰσ καὶ καλάσ καὶ ἀγαθάσ ἢ ἀληθεῖσ ὑμῖν

μαὶ

μαντείας αὐτῇ κάκεινον ἡμῖν μαντεύσασθαι, καὶ παρακαλέσαντες, καὶ ἱκετηρίαν ἅψασθαι αὐτοῖς δύο ἄνδρας, μετὰ τῆς ἀγαθῆς τύχης ἐλθεῖν ποιῆσαι τοὺς Ἕλληνας.

Περὶ τῆς ἰδίας καθόδου.

Δημοσθένης τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν. ἐνόμιζον μὲν ἀφ' ὧν ἐπολιτευόμην, οὐχ ὅπως μηδὲν ἀδικῶν τοιαῦτα πείσεσθαι, ἀλλὰ καὶ μέτρια αὐτῶν ἐξαμαρτὼν συγγνώμης τεύξεσθαι· ἐπειδὴ δ' οὕτω γέγονεν, ἵνα μὴ ἐφορᾶν ὑμᾶς οὐδεμιᾶς ἀπολείψεως φανερᾶς οὐδὲ ἐλέγχου γενομένου παρὰ τῆς βουλῆς πρὸς τὰ ταύτης ἀποῤῥήτα καταψηφιζομένους ἀπάντων, οὐδὲν ἔλαττον παραχωρεῖν ὑμᾶς ἠξίουν, ἢ ἐμαυτὸν ἀποστερεῖσθαι, στέργειν ἠξίουν· τὸ γὰρ οἷς ἂν ἡ βουλὴ ψηφίσηται τοὺς ὁμωμοκότας δικάσειν προσήκειν, μηδεμιᾶς ἀπολείψεως ῥηθείσης, τῆς πολιτείας παραχωρεῖν ἦν· ἐπειδὴ δὲ ἀλαλῶς πως οὕτως ἠθέλησε τὴν δυναστείαν, ἥντινες ἦσαν αὗται βουλὴ κατεσκευάζοντο ἑαυτοῖς, καὶ πρὸς τοὺς ἀπολείψασι τοὺς ἀληθείας κρίνεσθε τὰ δ' ἀπόῤῥητα τούτων ἐπιτιμήσεως ἄξια ῥήματα, οἶμαι δεῖν ἐμὲ καὶ ὑμῖν βουλομένοις ἦ, τῆς ὁμοίας τυχεῖν σωτηρίας τοῖς μὴ ὁμοίων αἰτίων τετυχηκόσι· καὶ μὴ μόνος δυσαιτίαν φλαῦρ τῆς πόλεως καὶ μὴ ὄντων καὶ τῆς μὴ οἰκειοτάτων σωτηρίας ἀπεστερῆσθαι. εἰκότως δ' ἂν ὑμῖν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι μέλοι τῆς ἐμῆς σωτηρίας οὐμόνον διὰ τοῦτο ὅτι οὐδὲν ὑμᾶς ἀδικῶν τοιαῦτα πέπονθα, ἀλλὰ καὶ τῆς παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ἐνιαυτοῦ δόξης. μὴ γὰρ εἶμι δεῖσ ὑμᾶς ἀναμιμνήσκειν τοὺς χρόνους μὴ δὲ τοὺς καιροὺς οἷς τὰ μέγιστ' ἦν χρήσιμος ἦν τῇ πόλει, τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἀγνοεῖν νομίζειν· μηδὲ παλαιᾶς ἦν ἐμὴ πεπραγμένων

ὑπὲρ ὑμῶν ἃ ἐγὼ δυοῖν ἕνεκα νῦν οὐκ γράφω. ἵνα θᾶκα σὺν μὴ τὸν φθόνον δεδιὼς πρὸς ἐν οὐδὲν δεῖ πρᾶγμα τὰ λυπηθῆ λέγειν. ἕτερον δὲ ὅτι πολλὰ καὶ ἀνάξια ἐλεήσω μὰ τὴν τῆς ἀλλων ἐλλήνων κακίαν νῦν πρᾶξαι ἀναγκάζομεθα. σωμφαλαίως δὲ οἱ αὐτ ἔστιν ἐφ οἷς ἐξηπατζόμεθα ὑπὲρ ὑμῶν ἐγὼ, ὡς δῦμᾶς μὴ ἐπαῦχῆσ ὑπὸ πάντων ζηλοῦσθαι. ἐμοὶ δὲ λυσιτελὰ τῆς μεγίστων δωρεῶν προσδοκᾶσθαι παρ ὑμῶν. τῆς δὲ ἀμαρτίας μὴ ἀνυπόμονος δὲ τύχησ οὐ χ ὡς δίκαι ἦν ἀλλ ὡς ἐβούλετο κρίνασησ τὸν ὑπὲρ τῆς τῆ ἑλλήνων ἐλευθερείας ἀγῶνα, ὃν ὑμεῖς ἠγωνίσασθε, οὐδὲ ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα χρόνοις ἀπέστην τῆσ εἰς ὑμᾶς δυνοίας. ἐδᾶν τὴν λαζάμενον ἀντὶ ταύτης ἀδεῖν. οὐ χαίρειν ἀκελπίδας. ἀπολλ ὁρῶν δὲ ἀσέλγειαν. οὐκ ἀσφάλειαν. καὶ χρὴ πάντα ταῦθ ἑώρων ὑπάρχοντα τοῖς καθ ὑμῶν βουλομένοις πολιτεύεσθαι. ὃ δ οὐ πολλῶν ὄντων μεγάλων ἐφ οἷσι ἐπότωσε τὸν χρόνον ἀπορρήσαζεσθαι, μέγιστον ἡγούμην, οὐκ ἐκνήσω γράψαι πρὸς ὑμᾶς. ὅτι σὺν ἅπαντι τῷ ἀνθρωπίνῃ τῆ μνημονεύω μὲν ἀνθρώπων δειλοτάτους τε γενομένους φιλίππου, καὶ διὰ μιᾶς πεῖσαι προσέχειν αὐτῷ τὸν νοῦν ὡς βούλοιτο καὶ διαφθεῖραι χρήμασι τοὺς ἐν ἑκάστῃ τῆ ἑλληνίδων πόλεων συνεῖμους, ἐγὼ μόνος οὐδετέρου τούτων ἡττήθην ὥστ ὑμῖν φιλοτιμίαν φέρῃ, ἀλλὰ μὲν τυχὼν φιλίππου διαλεχθεὶς, ἐφ οἷσ ὑμεῖσ ἐπέμψατε πρεσβεύοντα με, πλῶν δὲ τῶν χρημάτων διδόντοσ ἐλεήνου. ἃ τῆ συνεδόντων ἔτι πολλοὶ ζῶσιν. οὐσ πρᾶγμην ἔχειν περὶ ὑμῶν εἰκὸς λογίσασθε. τὸ γὰρ τοιοῦτο τοῦτον τὸν τρόπον διεξῆλθ, ἐμοὶ μὲν αὐδὲν οἶσ ὅτι φανεὶν συμφορά. ἀκλία δὲ οὐδὲ μία. ὑμέτερα δὲ ἀνωμοσύνη. ὧν χρὴ μετανοῆσαι λύσετε. πάντα τοίνυν τὰ προειρημένα, ἐλάττω νομίζω τῆσ συνεχοῦσ καὶ καθημέραν πολιτείας

ἐνῆν παρεῖχον ἐμαυτὸν ἐγὼ πολιτευόμην οὐδὲν μιᾶς ὀργῆς οὐδὲ δυσ
μενείας οὐδὲ ἀδίκου πλεονεξίας οὐτε οἰκοι πρὸς τοὺς
μηδὲν οὐδὲ συκοφαντήσας οὐδέπω πώποτε οὔτε πολίτου οὔτε ξένου
οὐδὲ καθ' ὑμῶν ἰδίᾳ δεινὸς ὢν. ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἐπιδεήσειεν ἐξετα
ζόμενος δημοσίᾳ. εἰ δεῖ ἐμοὶ δ' αὖ οἱ πρεσβύτεροι καὶ λέγειν μετρι
ώτερον δικαιοῦσθαι τῶν πρὸς τὸν θάνατον τὸν ἐκκλησιάσαντες τοὺς
ἀπὸ τῆς ἑλλήνων ἦλθε πρεσβείας ἔχων, ὡς ἀδικοῦσαν Δεξίων
τὴν πόλιν. ἀπῆλθε δὲ τἀναντία τούτων πάντων, μόνου τῆς τε
ῥητόρων ἐξετάσαντος ἐμοῦ τε ὑπὲρ ὑμῶν δικαία. καὶ ἐὰν πρε
σβεύσας ὅσας ὑπὲρ ὑμῶν ἐπρεσβευσα. ἐναντίας οὐδεὶς ἠλάθησε
πώποτε οὐδὲ καθ' ἡμῶν ἐπολιτευόμην τοῖς ἀνδράσι ἀθηναίοις οὐχ
ὅπως ἀλλήλων ὑμεῖς περιγένησθε σπουδῶν. οὐδ' ἐφ' ἑαυτὴν ἀ
νῶν τὴν πόλιν, ἀλλ' ἀφ' ὧν δόξαν καὶ μεγαλοψυχίαν ὑμῖν ὑ
πάρξειν ἐνόμιζον. ἐφ' οἷς ἅπασι μὲν, μάλιστα δὲ τοῖς νέοις ἅ
πασι προσήκειν σωφρονεῖν μηδὲν τοῦ δικαίου ἧττον πρὸς χάριν
πάντ' ἐν τῇ πολιτείᾳ, τούτου μὲν δὲ δέκα ἔτεσι πεπαυμένου, αὖ δὲ τὸν
ἐπὶ νοίᾳ πειθόμενον ἂν ἀνόητόν τε εἶναι τιμήσοντα. ἐπὶ τοίνυν παραλεί
πω πολλά, ἐφ' οἷς ἕτερος μηδὲν ἂν ὠφελήσαι μ' γένοιτο, δικαίως δὲ
ἠξίωτο χαίρειν σωτηρίας. χορηγίας καὶ γυμναρχίας. καὶ χρημάτων
ἐπιδόσεις σώμασι τοῖς καιροῖς ἐνοῖς ἐγὼ φανήσομαι οὐμόνον αὐτὸς
ἐξητασμένος πρῶτος, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους παρακελεύσας. ὧν
ἕκαστον ἀνδρῶν ἀθηναίοι λοίπασθε. ὡς ἀναξίου ὄντος τῆς περιεστη
κυίας μὲν νῦν ἐμοὶ συμφορᾶς. ἀφθόρου δ' ὄντος, ἀπρωτὶ πρώην ὀδύ
ρωμαι τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν. πότερον τὴν ἡλικίαν ἐν φυγῇ ἐπιμε
λούντα πειρᾶσθε περιθεῖναι πρὸς τὰ ἀξιοναγκάζομεν, ἢ τὴν αἰσχύ
νην. ἐφ' ᾗ καταδύσεται ἕλεγχος οὐ τὰ πολλὰ δεῖ μακρολογεῖν ἀπόλωλε γὰρ ἐλ

πίδας. ὧν δι' ἁμαρτὼν, ὧν ἑτέροις προσῆκε μεμνῆσθαι μᾶλλον προνομιακῶν· οὔτε γὰρ ἐγὼ τῷ ἀρχαίου Φίλωνος φανήσομαι γεγονὼς, οὔτε ἐφ' οἷς ἐπολιτεύθην πρότερον, δίκην ὀφείλων δοῦναι· οὔτε τῷ ἐφ' οἷσι μεμνόμην ἐξελεγχθέντων, τῷ τε γραφέντων περὶ ἄρ πέλου μόνα τὰ ἐμοὶ πεπραγμένα αὖ ἐγκλήτων πεποίημαι πάλιν· ἐξὸν πάντων δικαίως, ὅπλα μὲ ῥῶπιν ληφθεὶς καὶ οὐκ ἀδικήμασι, τῇ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐντοῦς αἰτίαις ὀρθῶς περιπεπτωκὼς ἀδήμου, ζῆν πρώτως εἰσιέναι. ἐπεὶ τί τῷ δικαίων οὐμεῖσθαι λέγω, τὸ σεσωκότων τοὺς ὕστερον μεμνομένους· ἢ τίνα νῦν ἂν εἰπεῖν ἔχοιτις· οὐχὶ τοῦδέ γε οὐδείς· τὰ γὰρ μὴ γερόμενα οὐκ ἔστι πρᾶσαι γεγενῆσθαι· ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων παύομαι πολλὰ γράφειν ἔχων· τὸ γὰρ μὴ δεῖν ἐμαυτῷ σωφρόνως πεῖραι μοι δέδωκεν, εἰς μὲν ὠφέλειαν ἀθενὲς ὄν· εἰς δὲ τὸ μᾶλλον λυπεῖσθαι πάντων ὀδυνηρότατον· ἐπεὶ δὴ δίκαιόν ἐστι πρὸς τοῖς ἐντοῦς αἰτίαις σθαι, καὶ ἐμοὶ διαλλάκτεον ἄνδρες ἀθηναῖοι· οὔτε γὰρ ἀδίκημα ὑμᾶς οὐδένα ὡς ἴσασιν οἱ θεοὶ καὶ ἥρωες· μαρτυρεῖσθαι μοι πᾶσι ὅπερ ὁθεν πυρελήλυθα χρόνος, ὃς δικαιότερον ἂν πιστεύειν ὑμῶν, τῆς αὐτομολήτου νῦν ἐπενεχθείσης αἰτίας· οὔτε γὰρ χείρισος οὔτε πιστότατος φανήσομαι τῷ διαβληθέντων· καὶ μὴν τὸ ἀπελθεῖν οὐκ ἂν εἰκότως ὀρθὸν πρόσθεν ποιήσειεν· οὐ γὰρ ἀπεγνωκὼς ὑμᾶς, οὐδ' ἐρῶσε βλέπων οὐδαμοῦ μεθίεσθαι· ἀλλὰ πρῶτον μὲν τοῦ δόξαι τῆς εἰρκτῆς χαλεπῶς ζῆν λοπομῷ φέρων· εἶτα διὰ τὴν ἡλικίαν οὐκ ἂν οἷός τ' ὢν τῷ σώματι τὴν κακοπάθειαν ὑπενεγκεῖν· ἔτι δοῦ δύμασ ἐνόμιζον ἀβουλεῖν ἔχωμε προσπλακισμοῦ γενέσθαι· ὃς ἂν ὑμᾶς ὠφελῶμ, ἐμὲ ἀπώλλυεν· ἐπειθόπιγε ὑμῖν προσεῖχον τὸν μοῦν καὶ οὐδένα ἄλλοις, πολλὰ ἂν ἴδοι τε σημεῖα· εἴστε γὰρ πάλιν

ἦλθον· οὐκ ἐν ᾗ μέλλετε πράξειν αὐτὸς ἐμέλλον, ἀλλ' ἐᾶς ὑμᾶς καὶ τοὺς προγόνους ἐλθόντας ἰδεῖν ὅτε ὁ πρὸς τὸν πέρσην καταλάμβανεν αὐτοὺς κίνδυνος· καὶ παρῆν πολλὴν δύναμιν ὑπερέχουσαν ὑμῶν πεσεῖν. ἔστι δὲ χωρίον αὐτῆς μάλιστα μὲν οἱ θεοὶ ἔσωσαν τῆς πρὸς ὑμᾶς δυνάμεως ἕνεκα καὶ τῆς πρὸς ἐμὲ εὐβουλίας, δύνοι δὲ παρόντες εἶεν. εἶτα σωθεὶς ὑφ' ὑμῶν, διωκθείην ἂν ὑπὸ δυοῖν χαλεπῶν. εἴτε ταύτην τὴν τύχην ὡς ἐμοὶ χαριζομένων, ἐπὶ μᾶλλον ὑμῖν τι πειρωμένων τῆς καταμὲ ἀγνοίας, ἐγὼ πᾶσαν δυσμένειαν ὡς πρὸς ἐμοὶ προσῆκε παρεχόμην· ὀργῶν καὶ μάλιστα νομίζω πάντας ἀγαθοὺς δημοσίᾳ τιμῆσαι. ὁρῶν δὲ τὸν μὲν δύνοιαν τῷ ἀνδρῶν μεγάλῳ, τὸν δὲ εἰς τὸ πρὸν διάνοιαν καταδεεστέραν, μετελθὼν εἰς τὸ τοῦ ποσειδῶνος ἱερὸν ἐν καλαυρείᾳ, μάθημα· οὐ μόνον τῆς ἀσφαλείας εἵνεκα ἣν διὰ τὸν θεὸν ἐλπίζωμεν ὑπάρχειν, οὗ καὶ οἰδάτε, ἀγορεύοντες ὑμῖν ὡς ἂν βούλωμαι πρᾶξαι, λειπόμην καὶ ἄδηλον ἔχει τὸ κινδυνεύοντι τὸν ἀσφάλειαν, ἀλλ' ὅτι καὶ τὸν παρόντα κίνδυνον ἐν ἑκάστῳ ἡμέρᾳ ἀφορῶ· εἰς ὃν τοσαύτην δύνοιαν ἐμαυτῷ συνοίσω, ὅσης παρ' ὑμῶν δύνομαι τυχεῖν· ὅπως οὖν ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι μηκέτι πολέμου χρόνον τοῖς παροῦσι κακοῖς συνέχωμεν, ψηφίσασθέ μοι ταῦτα καὶ ἄλλοις πίστιν ἤδη, ἵνα μήτε ἀνάξιον ὑμῶν μηδὲν μοι συμβῇ, μήτε ἱκέτης ἑτέρων ἀναγκασθῶ γενέσθαι. οὐδὲ γὰρ ὑμῖν τὸ γένοιτ' ἂν καλόν. ἐπεὶ εἴημι τὰ πρὸς ὑμᾶς ἀδιάλλακτα ὑπάρχει, πεισάμενοι μὲν ῥᾴστου ἂν ὑμῖν ὄντος ἐμοὶ δ' αὖ μοι πιστεύοντες ταύτην τὴν διάνοιαν ἔχειν καὶ μὴ αὖ μάτην σωθῆναι. ἃ γὰρ ἐμαυτοῦ ἕνεκα ἐμηχανησάμην ὑμᾶς ἐποίησα. ἃ οὐκ ἔφυγον τὸν ἀγῶνα, ἵνα μήτε πρὸ τῶν τὴν ἀληθῆ, μὴ τὰ ἥδιστος ὑμῶν ἐμοῦ μηδεὶς γένηται. ἀλλ' ὅτι βούλοισθε, τοῦτο χρήσασθε. πάρεσμεν γὰρ ἀπάντων κακῶν κάγα-

θῶμ᾽ ἐτύχομ, τούτους ὑμῖν δεῖν ἔχειν καὶ ἁμαρτεῖν εἰς ἐμέ· ἐπεὶ δὲ καλῶς ποιοῦσα ἡ δικαία τύχη τῆς ἀδίκου κρατήσασα, δὶς περὶ τῶν αὐτῶν ἀπέδωκεν ὑμῖν βουλεύσασθαι, τοῦ μηδὲν ἀνήμερον ψηφίσασθαι περὶ ἐμοῦ, σώσασα τέως ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι ἢ ψηφίσασθε καὶ ὑμῶν αὐτῶν ἄξια καὶ ἐμοῦ· ἐννοοῦντι γὰρ τὰ πραγμένων ἡδυκηκότα με εὑρήσετε· οὐδ᾽ ἐπιθέτου ἄτιμον εἶναι οὐδ᾽ ὠλωλεέναι· ἀλλὰ καὶ εὔρωστος τῷ σώματι τῷ ὑμετέρῳ τοῖς μάλιστα ὅμοιος ἵνα μηδὲν ἐπίφθονον γράψω. ἃ πεῖσαι πράγματα θυμούμενον τῷ νυνὶ ζῶντων ὑπὲρ ὑμῶν· καὶ μέγιστα ὑπάρχοντά μοι κατὰ μαυτὸν σύμβολα δυνάσας πρὸς ὑμᾶς· μηδεὶς δ᾽ ὑμῶν ἡγείσθω με ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι μήτε ἀνανδρίᾳ μήτε ἄλλῃ προφάσει φαύλῃ μηδεμιᾷ παρ᾽ ὀλίγα τὼν ἐπιτολίων ὀδύρεσθαι· ἀλλ᾽ ἃ τοῖς πολλοῖσιν ἔπασσ᾽ ἀφθόνως χρῆται, ἐμοὶ δὲ ταῦτα νῦν παρεῖται ὡς μὴ τῷ φέλε, λύπαι καὶ δάκρυα καὶ τῆς παρ᾽ ἐόσ᾽ ὑμῶν τῶθ᾽ ὅσ᾽, καὶ ὧν πέπονθα λοιπόν, ἅπαντα τοιοῦτ᾽ ἐστὶ μὲ ὀδύρεσθαι. ἃ ἐπισκοποῦντες δικαίως, ἐν οὐδενὶ τῷ πεπολιτευμένῳ ὑπὲρ ὑμῶν οὐ τεμαλαικίαν ὅτε ἀνανδρίαν προσοῦσαν εὑρήσετέ μοι. πρὸς μὲν δὴ τοῦτ᾽ ἴασ᾽ ὑμᾶς τοσοῦτον· ἐδίκα δὲ τοῖς ἐμοὶ προσκρούουσιν ἐναντίον ὑμῶν βούλομαι διαλεχθῆναι· ὅσα μὲν γὰρ τοῖς ὑφ᾽ ὑμῶν ἀτυχηθεῖσιν ὑπηρετοῦντες ἐποίουν, ἔσω δ᾽ ὑμᾶς αὐτοῖς πεπράχειν ἀδέκαστ᾽ ἐγκαλῶ· ἐπειδὴ δ᾽ ἔνωθεν μεῖσ᾽ οἷα τοιοῦτ᾽ ἔστιν, ἐὰν μὲν ὡς πρὸς ὑπὲρ τῶν λοιπῶν ἐῶσι καὶ ἐμοὶ συγχωρήσωσι, καλῶς ποιήσουσιν· ἐὰν δ᾽ ἐπηρεαζειν ἐπιχειρῶσιν, ὑμᾶς ἀξιῶ μοι βοηθεῖν ἅπαντας· καὶ μὴ πυνθάνεσθαι τὼν τούτων ἐχθρῶν τῆς παρ᾽ ὑμῶν χάριτός μοι μεθυέσθαι.

δυτυχεῖτε.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ ΠΑΙΔΩΝ.

Ηκολούθησε τῇ βουλῇ & τῷ δήμῳ χαίρων· περὶ μὲν γὰρ αὐτῶν καὶ ἐμαυτὸν, ἅμα παρὰ μῶν ἐνόμιζον δίκαιον εἶναι γνώστας, τίνα πρόσταγμα πρὸς ὑμᾶς ὑπὲρ ὧν ὅταν ὑμῖν δοκῇ, τότε συγχωρήσετε· περὶ δὲ ὧν νῦν ἐπέσταλκα, βουλοίμην ἂν ὑμᾶς μὴ παρελθεῖν· μηδὲ πρὸς φιλονικίαν ἀλλὰ πρὸς τὸ δίκαιον ἀκοῦσαι· συμβαίνει γὰρ ἁρμοὶ καὶ παρ' ἑκατέρων διαβαίνουσι, πολλῶν ἀκούειν ἐπιτιμώντων ὑμῖν ἐπὶ τοῖς περὶ τὸν λυκοῦργον παῖδας γινομένοις. ἐπέστειλα μὲν οὖν αὐτὴν τίνα ἐπιστολὴν καὶ τῇ ἐκείνῳ ζώμῃ πεπραγμένων ἕνεκα, ὧν ὁμοίως ἐμοὶ πάντες ἂν αὐτὴν δικαίως ἔχοιτε χάριν εἰδέναι προσήκοντα βούλοισθε ποιεῖν. ἐκεῖνος γὰρ αὐτὸν αὐτὴν περὶ τὸν βοϊκὸν μέρη τάξας τῆς πολιτείας τιμᾷ ἀρχαῖς, & περὶ τῷ ἑλληνικῶν καὶ συμμαχικῶν οὐδὲν εἰωθὼς γράφειν, ὅτε καὶ τῷ δημοτικῶν εἶναι προσαπορουμένων οἱ πολλοὶ καταπίπτουσιν ὑμᾶς, τότε ταῖς τοῦ δήμου προαιρέσεσι προσένεμεν ἑαυτὸν οὐχ ὅτι σωρεὰς καὶ προσόδους ἐκ τούτων ὑπῆρχε λαμβάνων· ἀπὸ γὰρ τῷ αὐτῶν πάντα τὰ τοιαῦτα ἐπινέτο· οὐδ' ὅτι ταύτην ἀσφαλεστέραν τὴν προαίρεσιν οὖσαν ἑώρα· πολλοὺς γὰρ καὶ προδήλους εἶχε κινδύνους οὖσ' ἀναγκαῖον ἦν ὑπομεῖναι τὸν ὑπὲρ τοῦ δήμου λέγειν καὶ πράττειν προαιρούμενον. ἀλλ' ὅτι δημοτικὸς καὶ φύσει χρηστὸς ἀνὴρ ἦν· καιροὺς παρὼν ἑώρα τοὺς μὲν βοηθήσαντας αὐτῷ δήμῳ, ἀθενεῖς ὄντας τοῖς συμβεβηκόσιν ὄντας· τὰς δὲ τἀναντία πράττοντας, καὶ πάντα ἐρρωμένους. ἀλλ' ὅμως οὐδὲν ἧττον ἐκεῖνος εἶχε τοῦτων ἃ συμφέρειν ἡγεῖτο τῷ δήμῳ. & μετὰ ταῦτα ἀσμένως

καὶ λέγω καὶ πράττω ἃ προσήκει τῷ φαύλῳ ἐφοίκῳ δίδυσ ἐ-
ξητεῖτο ὡς ἅπαντες ἴσασιν. ἐπέστειλα μὲν οὖν αὖ ὥσπερ εἶπον ἐν
ἀρχῇ τῇ διὰ τὴν ἐκείνου χάριν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὑμῖν νομίζω
ξυμφέρειν τοὺς παρὰ τοῖσ ἔξω νενομισμένοις ἐπὶ τιμήσεισ εἰδέναι,
πολλῷ προθυμότεροι πρὸς τὸ σῴζειν τὴν ἐπιστολὴν ἔχοντεσ. πα-
ραπλοῦμαι δὲ τοὺσ λόγουσ πρὸς ἐκεῖνον ἔχοντασ δυσκόλωσ ὑπομεῖ-
ναι τελεσθῆναι τὴν δίκαιαν ἀκρόασιν περὶ αὐτοῦ. δικαίωσ γὰρ ἂν ἔστ' ὦ ἄνδρες
ἀθηναῖοι ὅτι νῦν ἐκ τοῦ περὶ τοὺσ παῖδασ αὐτοῦ γεγενημένων, φαύ-
λην δόξαν ἡ πόλισ λαμβάνει. οὐδεὶσ γὰρ τῶν ἑλλήνων ἀγνοεῖ, ὅτι ζῶν
τε λυκοῦργον ἐτιμᾶτ' μεῖσ εἰσ ὑπερβολήν. καὶ πολλῶν καὶ τῶν ἐ-
πιεικεστάτων ὑπὸ τῆσ φθονουμένων αὐτοῦ, οὐδεμίαν πώποτε δύρεται
ληψιν. οὕτω δ' ἐπιδεδύκει αὐτοῦ καὶ δημοτικὸν παρὰ πάντασ ἦ-
θοσ, ὥστε πολλὰ τοῦ δικαίου ὄντοσ φῆσαι λυκοῦργον ἐπιεικέστε-
ρον καὶ τοῦδ' ὑμῖν ὀφείλειν. οὐ γὰρ ἂν καὶ τοιοῦτον μὴ δοκοῦν ὑμῖν. νῦν
τοίνυν ἅπασι σχεδὸν ἀκούοντεσ τοὺσ ἔργα αὐτοῦ δεδεγμένουσ, τὸν μὲν τε-
θνεῶτα ἐλεοῦσι. τοῖσ δὲ παισὶ δῶσ ἀπάξια πάσχουσι συμπάσχοντεσ. ὑ-
μῖν δ' ἐπιτιμῶσι πικρῶσ ὡσ οὐκ ἂν τολμήσαιμι γράφειν ἐγώ. ἃ
γὰρ ἀχθόμενοι τοῖσ λέγουσι μὴ αὐτὰ λέγω καθόσον δύναμαι βοηθῶν
ὑμῖν, ταῦτα ἄρχει μὲν τὸ δηλον ὑμῖν ποιῆσαι ὅτι πολλοὶ μεμ-
φονται, συμφέρειν ὑμῖν νομίζων εἰδέναι, γράφω. ὅσα μέντοι
λοιδορίασ χωρὶσ ὧν λέγουσί τινεσ, καὶ ἀκηκοέναι συμφέρειν ὑ-
μῖν ἡγοῦμαι, ταῦτα δηλώσω. οὐδεὶσ γὰρ ὑπείληφεν ὡσ ἄρα
ἡγνοήκατε καὶ διεφθάρθητε τῆσ ἀληθείασ περὶ αὐτοῦ λυκούργου.
τό, τε μὴ τοῦ χρόνου πολλοῦ, ὃν διεταξόμενοσ οὐδὲν πώποτε δύρεθη πε-
ρὶ ὑμᾶσ ἔτε φρονῶν ἔτε πιῶν ἄδικ, ἢ τὸ μηδένα ἀνώνυμον εἰσ μηδένα τῶν
ἄλλων ἀνειλῆφθαι παρ' ὑμῶν καταγνόντα, εἰκότωσ ἀναιρεῖ τὴν ὑπὸ

τῆσ ἀ

φλαύνοις σκήψιν· λείπει τοίνυν, ὃ πάντως αὖ εἶναι φαύλων ἀν-
θρώπων ἔργον φήσομεν τὸ, ὅσον ἂν χρῆσθαι χείρονι, τοσοῦτον ἑκάστου
φροντίζειν δοκεῖν. μετὰ δὲ ταῦτα μισθόν τινα ἔχειν λόγον. εἰς τί γὰρ
ἄλλων χρὴ προσδοκᾶν τῷ τελευτηκότι τὴν παρ' ὑμῶν εὖ-
σθαι χάριν, ὅταν εἰς τοὺς παῖδας καὶ τὴν οὐσίαν, τὰναντία ὁρᾶ-
τις πραττόμενα. ὧν μόνων μὴ τελευτῶσι πᾶσιν ὁ βίος ἐξ καλῶς, μι-
λεῖ· καὶ μὴν οὐ δεῖ χρημάτων ποιεῖν ἔνιλα ταῦτα δοκεῖν, ἀλλ' ἀγα-
λῶν κἀγαθῶν ὄντων. οὔτε γὰρ τῆς μεγαλοψυχίας οὔτε τῆς ἄλλης
προαιρέσεως τῆς ὑμετέρας, ἀκόλουθον ἂν φανείη. εἰ γὰρ ὑμᾶς
λύσασθαι παρ' ἑτέρων ἔδει, δόντας εἰς ἀεὶ προσιόντων τὰ χρή-
ματα ταῦτα, πάντας ἂν ἡγοῦμαι προθύμους εἶναι, ὁ λόγῳ καὶ
φθόρῳ γέγονεν, οὐκ ἔχω τί κατανοῶ, ἐμὲ ὅλως πικρῶς καὶ πα-
χέως ἔχειν πρὸς τοὺς δημοτικοὺς ὁρμᾶν τε. εἰ δὲ τοῦτ' ἔστιν οὐ
τορθῶς, οὔτε συμφέροντος βουλεύεσθαι ἐγνώκατε θαυμάζω δ'
ἐμνήσθην ὑμᾶν ἔνιος, ὅτι ἀεὶ χρῶν ὄντι τὸν δῆμον ἀθηναίων
σωίσει καὶ παιδείας πάντων προέχειν δοκοῦντα, ὃς καὶ τοῖς ἀτυ-
χήμασιν ἀεὶ κοινὴν ἔχειν καταφυγήν, ἀτυχουμένοις φαίνεσθαι
φιλίππων, ὃς αὐτοῦ θέντος ὠμὰ εἰπόντος, πράξεις τὴν ἐξουσίαν, ὅ-
μως ἤρετο δεινὰ δυστυχήσει, μᾶλλον τἀνθρώπινα πράττων
φαίνεσθαι. καὶ τοὺς παραπαίοντας πρὸς οὓς περὶ τῶν ὅλων δι-
είλεν δικαίως ἐβούλευσεν οὐκ ἐβούλησε δηλῶσαι, τὸ τίνων καὶ τίνων εἰσὶν ἄξι-
τοῦσας. καὶ γὰρ ὡσεὶ οἰκεῖον ὁμοίως τῷ παρ' ὑμῖν ῥητόρων ἐνίοις,
οὔτε δίκαιον εἶναι πρὸς ἅπαντας τὰ αὐτὰ οὔτε καλὰ ἡγεῖτο.
ἀλλὰ τὴν τῆς ἀξίας προθήκην συλλογιζόμενος, τὰ γοῦν τοιαῦτα πέ-
πρικεν ὑμᾶς. ὄντες ἀθηναῖοι καὶ παιδείας μετέχοντες, ἢ καὶ
τοὺς ἀναμαθήτους ἀνεπτυσ ποιεῖν δοκεῖ γίνεσθαι, πρῶτον μὲν ὁ

πάντων ἀγνωμονέσταγόνδρι, περὶ ὧν ὁμ πατέρα αὐτῶν τινές
τοις ἡμῖς δεδέχεται· εἶτα τὸ τοῦτα ποιεῖμ ἴσον φαμέ, ὥσπερ ὑπὲρ
σταθμῶν ἢ μέτρων τὸ ἴσον σκοπούμενοι· ἀλλοὺ χὴ πὲρ ἀνδρῶμ πρὸ
αἱρέσεως καὶ πολιτείας βουλευόμενοι. ἐν οἷς δ' ἐξεταζομένοις, εἰ μὴ
χρηστὸς καὶ δημοτικὸς ἡ ἐπιτήδειος τὰ λυκούργῳ πεπραγμένα φαί
νεται, μηδενὸς κακοῦ, ἀλλὰ καὶ πάντων τῆ ἀγαθῶν τοὺς ποιή
σασ αὐτοῦ δικαιότατον τυγχάνειν ἀμερῦμῶν· εἰ δ' ἐναντία τούτων,
ἐκεῖνον ὁ τέχνη, ἕλκει δίκῃ δίδοναι. τούτοις δὲ μὴ δ' ἅπασιν ἐφοῖς ἐ
κείνῳ τὴς ὀργαλῆ, τυχὰμὲν ὀργῆς· πᾶσι γὰρ πάντων τῆ ἁμαρ
τημάτων ὅρος ἔστι τελευτή· ἐπεὶ εἰ οὕτως ἐξετε, ὥσθ' μὴ ἀχθε
θέντες τι τοῖς ὑπὲρ τοῦ δήμου πολιτευομένοις μηδὲ πρὸς τελευτὴ
σαι τοῦ διαλλαγήσονται, ἀλλὰ καὶ τοῖς παισὶ τὴν ἔχθραν διαφ
φυλάξουσιν· ὁ δὲ δῆμος ᾧ συναγωνίζεται τῆ δημοτικῶν εἵκαστος
μέχρι τοῦ παρόντος χρῆσθαι μνημονεύσει τοῖς χαρίσασι, μετὰ
τοῦτα δ' μηδὲν φροντεῖ, οὐδὲν ἀβελιώτερον ἔσται τοῦ τὴν τῆ τοῦ
δήμου τάξιν αἱρεῖσθαι. εἰ δὲ μοιρολλῆς ἀποκείνεται τοῦτα μὴ σο
φώτερα ἢ καθ' αὐτὸν εἶναι, ἵνα δ' μὴ ἀπορῶσιν, αὐτὸς αὐτοὺς δῆσαι,
ἐρωτήσατε τὸν ἡνίκα τὴν ῥέας ὁ πάτερ ὁς ἀφείσατο τῶν ὁ αὐτὸς,
εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπαγαγόντες ὁμόνον ἐδέδεντο, αἰκὰ ἐδημηγό
ρουν, τί δήποτε ἐχώρα τὰ δίκαια τοῦτα· εἰ δ' μὲ φήσει τότ' ἄρχειν, ὃ
δὲ λέγειν, ἔκτε τῆ νόμων αὐτῷ προσήκ· ὥστε πῶς ἴσον ἔσται, τὸν μὲ
αἴρχειν οἷς μὴ δ' λέγειν ἐξεστι τοὺς δὲ δεδέσθαι, ὧν πολλὰ χρήσιμ Θ
ἰῶ ὑμῖν ὁ πατήρ. ἐγὼ μὴν οὐκ ἔχω συλλογίσασθαι· εἰ μὴ τοῦτο δεῖ
ξαι δημοσίᾳ βούλεσθε, ὅτι βδελυρία ἐστὶ καὶ δῆλα καὶ προαίρεσις πο
νηρίας ἐν τῆ πόλει χρῆ· μὴ δυνασωθῆναι πλείω προσδοκίαν ἔχει·
κἄπι συμβῆ χαλεπὸν τοῖς τοιούτοις, ἀπόλυσις γίνεται. ἐν δὲ
προαιρέσει χρηστῆ μὴ βίῳ σώφρονι ἐστὶ δημοτικῆ προελέσθαι ζῆν,

σφαλερόν. καὶ τι χρήσιμα, ἀφυὲς τὸν ἔσεσθαι. ἐπαινῶ γὲ μὴν μὴ δίκαιον εἶναι τινὰ παίδα δόξαν ἔχειν ἢ πρὸς ζῶντας εἶχε τὲ κείνου, καὶ τὴν τε τελευτηκότων ἢ τῶν παρόντων ἧττον ποιεῖσθαι λόγον δίκαιον εἶναι, ἃ πάντα τὰ τοιαῦτα, ἐάσω. πρὰ πᾶσιν ὁμολογεῖσθαι τοῦτο ὑπείληφα. ὅσοις μὴν τοῖς περὶ καὶ δύεργασίας ἀπεμνημονεύσατε τῶν ἄλλων, ἡδέως αὖ ἰδοίμι ὑμᾶς καὶ πολλῶν ἑτέρων ἀπορρήτοις. οὐ χὼς ἐπιτιμῶν δὲ τοῦτο παρήνεγκα τοσοῦτον δέω τοῦτο ποιεῖν, ὥστε συμφέρειν μάλιστα τῇ πόλει τὰ τοιαῦτα κρίνω. προσκαλεῖσθαι γὰρ πάντας ἐκ τούτων δημοτικοὺς εἶναι ὁρῶντας ὅτι καὶ ἐν τῷ καθ' ἑαυτοὺς βίῳ τοῖς προσηκόσαις αὐτῶν τιμᾶσι φθόνος αὐτίκα, τοῖς μὲν ἀπαρξὶ τὰ προσήκοντα περιῶν ἡμῶν ἡμίσεσθαι. ὥσ' οὖν οὐκ ἄτοπον, μᾶλλον δὲ καὶ αἰσχρὸν, τῆς μὲν ἄλλων τοῖς καὶ παλαιῶν ὄντων τῆς χρόνου καὶ θοῦσ' ἐμμένοντας χρήσιμοι, ἃ δ' ἂν ἀκούητε τὰς δυεργασίας, οὐκ ἄξιον ἐωράκατε ὑπειληφότας, ὁμοσε τὸν δικαίαν δύνοιαν σώζειν. λυμαίνεσθαι δὲ τοῦτο ὑπόγειον καὶ τῆς πολιτείας καὶ τῆς τελευτῆσ μνήμης, μὴ δεῖς ἃ καὶ τῆς ἀνωμοσίοις καὶ ὑφ' ἡδονῆς ἀδικεῖσθε ἕτοιμοι τὸν ἄλλον ἢ τὸ χρόνον εἶσ ἔλεον ἃ φιλανθρωπίαν, μὴ δεῖσθαι ὑμᾶς αὐτοὺς ὁμοίους παρέχειν ἐν ταῦτοῖς τοὺς παῖδας αὐτοῦ πονουμένης τῆς τιμωρίας. οὐ σκαὺ ἐχρὸς εἰπεῖν μέτριος εἶναι καὶ λογισμὸν ἔχων, ἐλέησαι. θαυμάζω τοίνυν καὶ τοῦ τεῖπσ ὑμῶν ἀπορῶ, ὡς οὐδὲ τοῦτο συμφέρει τῇ πολιτείᾳ φανερὸν γενόμενον. ὅτι τοῖς μὲν ἄλλοις τινὰ κτησαμένοις φιλίαν ἃ λαπορθοῦσιν, ἐν πᾶσι πολεμεῖν τοῖν ὑπάρχει. καὶ ἀτυχοῦσιν, ῥᾳδίας εἶναι τὰς λύσεις. τοῖς δεῖς γὲν δῆμον αὐτῆσασιν ἑαυτὸν, ὁμοίωσ ἧττον ἄγαν ἐλαττον ἔχειν ὑπάρξει, αἰεὶ ἃ τὰς συμφορὰς βεβαίας τοῦτοις μόνοις τῶν ἀγῶν μένειν. αἰεὶ μὲν ὅτι τοῦτο γένεται, ῥᾴδιον δεῖξαι. τὶς ἃ

οὐκ οἶδεν ὑμῶν λάχητι τῇ μελανώπου, ἀλλ' ὥρᾳ μὴν ὁμοίως ἐν δικαστηρίῳ συμβαλεῖν, ὡς καὶ νῦν τοῖς λυκούργου παισὶν ἀφεθῆναι δὲ πᾶν τὸ ὄφλημα ἐπιστείλαντος Ἀλεξάνδρου· καὶ πάλιν μηνὶ βουλῇ τῇ ἀχαρνεῖ ἀλῶναι μὴν ὁμοίως κατὰ τὴν τοῦ δικαστηρίου, ὥσπερ καὶ τῷ λυκούργου παίδων, ἀφεῖσθαι δὲ καὶ λῶσ τῶν οἰῶν. ἄξιος γὰρ ἀνὴρ καὶ οὐδεὶς ἂν ἐπὶ τούτοις χρὸ νόμους ἐφῆκα τελέσθαι τῷ μυρρινουσίων. εἰκότως. οὐ γὰρ κατελύοντο. εἴπερ ἅπαντες οἱ νόμοι τῷ δικαίων ἕνεκα ἡγοῦνται σωτηρίας τῷ χρηστῶν ἀνθρώπων πίπτειν τοι. ⸫ μήτε ἀδίκους τοῖς ἀτυχήσασι καθεστάναι τοὺς συμφορὰς συμφέρει, μήτ' ὠφελίμους ὄντας φαίνεσθαι. ἀλλὰ μὴν εἴπερ τοῦτ' ὡς ἂν φήσαιμεν ἔχειν συμφέρει, οὐ μόνον τοὺς νόμους οὐ καταλύετε, ἡνίκα ἐκείνους ἥρεσθε, ἀλλὰ ⸫ τοὺς βίους ἐσώζετε τῶν νόμους θεμένων ἀνθρώπων, λάχητα μὴ πρὸς χάριν δεηθέντος Ἀλεξάνδρου ἀφέντες. μνησίβουλον δὲ τῇ τοῦ βίου σωφροσύνῃ σώσαντες. μὴ τοίνυν τὸ κτήσασθαι τιμὴ ἐξωθεν Φιλίαν λυσιτελέστερον δείκνυτε, ἢ τὸ τῷ δήμῳ παραλαβεῖν ἑαυτὸν. μηδὲ τῷ ἀνωφελῶν εἶναι κρεῖττον ἡγῆσθε τοῖς πολλοῖς ὑμῖν τὸ συμφέροντα πολιτεύομενον γνώσεσθαι. τὸ μὲν γὰρ πᾶσιν ἀρέσκειν τὸν συμβουλεύοντα ⸫ τὰ κοινὰ πράττοντα, ἀδύνατον· ἐὰν δὲ ἐπανόρθωσιν ταῦτα τῷ δήμῳ τὸ φρονῆ, δικαίως ἂν δόξειε σώζεσθαι. εἰ δὲ μὴ καὶ θεραπεύειν ἑτέρους μᾶλλον ἢ τὸν δῆμον ἅπαντας διδάξετε. καὶ φύγειν τὸ τῷ ὑμῖν συμφερόντων τι οὐ τὸ πονηθῆναι. ὅλως δὲ κοινὸν ἔργον ἐστὶν ἅπασι ἀνδρὶ ἀθηναίῳ ⸫ ὅλως τῆς πόλεως συμφορὰ, τὸν φθόνον δικαίως μεῖζον ἰσχύειν παρ' ὑμῖν, ἢ τὰς τῷ διορθωσίων χάριτας. καὶ ταῦτα, τοῦ μὲν μοσιμάχου ὄντος· τῷ ἡ, τοῖς θεοῖς ἀποδεδημηκότος. ⸫ μὴν οὐδὲ τὸν

πυθέα

πυθέα παραλείψω τὸν μέχρι τῆς παρόδου δημοτικόν· μετὰ ταῦτα δ' ἕτοιμον εἰς τὰ καθ' ὑμᾶς πάντα· τίς γὰρ οὐκ οἶδε τοῦτον ὅτε μὲν τὴν ὑπὲρ ὑμῶν τάξιν ἔχων εἰς τὸ πολιτεύεσθαι παρῆλθ' ὡς δοῦλον ἐλαυνόμενον καὶ γραφὴν ξενίας φεύγοντα ὑπὸ μικροῦ πραθέντα ὑπὸ τούτων, οἷς νῦν ὑπηρετῶν, τοὺς καθ' ἡμοῦ λόγους ἔγραφεν· ἐπειδὴ δ' ἀκαπήλευτος τότε τὴν ἄλλων, νῦν αὐτὸς πράττει, δυσχεραίνοντα μὲν οὕτως, ὥστε δύ' ἔχειν ἑταίρας, αἱ μέχρι φθόνου καλῶς ποιοῦσαι προπέμφασιν αὐτῷ· πέντε τάλαντα δόντι φλοῦν ῥᾴδιον ἐκπίσαι, ἢ πέντε δραχμὰς ἀνέξεσθαι πρότερον, πρὸς δὲ φυγὴν παρ' ὑμῶν τοῦ δήμου, οὐ μόνον τῆς πολιτείας μετειληφότα ὃ κοινὸν ἁπάντων ἐστίν, ἀλλὰ καὶ θύοντα ὑπὲρ ὑμῶν ταῖς πατρῴαις θυσίαις σὺν ἑλλησι· ὅταν οὖν τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα πᾶσιν ἰδεῖν ᾖ πεπραγμένα, ἀφ' ὧν ἀλυσιτελὲς προελέσθαι τὸ τοῦ δήμου πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις, φοβοῦμαι μὴ τοὺς μὲν ὑπὲρ ὑμῶν ἐρωῦντων χρήσθε· ἄλλως τε καὶ ὅταν τὴν δημοτικὴν τοὺς μὲν, ἃ καθήκουσα μοῖρα καὶ τύχη καὶ ὁ χρόνος παραιρῆται, οἷον ναυσιλέα καὶ χάρητα καὶ δύσκολον καὶ μενεσθέα καὶ δύσδοξον· ἐπὶ δὲ δύσδημον καὶ ἐφιάλτην καὶ λυκοῦργον· τοὺς δὲ μέσους προῆσθε, ὡς τὴν χρείσιμον καὶ φιλοκλέα καὶ ἐμέ, ὧν ἑτέρους δυστέρους οὐδαμοῦ τοι νομίζετε· εὐδοκίμους τινὰς, οὐ φθονῶ· βουλοίμην δ' ἂν ὑμᾶς δικαίως αὐτοῖς προσίεσθε καὶ μὴ ταῦτα ἃ τὴν ὑμᾶς πείσαντα, ὡς πλείους αὐτοὺς γνῶσεσθαι· ἀλλ' ὅταν τι καὶ αὖθις οἷα τὰ νῦν παραλείμματα εἰς μέσον φέρητε, τίς ἔσται ὅστις εἰς ταύτην τὴν τάξιν ἑαυτὸν συνοίσων ὑμῖν ἐθελήσει δοῦναι; ἀλλὰ μὴν καὶ τοὺς προσιεμένων οὐκ ἀπορήσετε· οὐδὲ ἦν πρότερον. μὴ γένοιτο δ' ἰδεῖν ἐξελεγχθέντας αὐτοὺς ὁμοίως ἐκείνοις, οἳ φανερῶς ἀπὸ τοῦ ἡρωϊκῶ

τον ὧν πολιτευόμενοι δέονται ὑμῶν οὔτε δεδοίκασιν ὅτε αἰσχύνονται
ἀλλὰ λογιζόμενοι ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, μήτε τῶν ὄντων ὀλιγωρεῖν,
μήτε τοῖς προσοῦσιν εἰς πλείονα ⁊ ὁμότιμα τιθὼ πόλιν πείθε-
σθαι· πολὺ δὲ μᾶλλον δύνοισαν ἡ φιλανθρωπίας τὰ παρόντα πρά
γματα δεῖται, ἢ τῶν παρόντων ⁊ λυσιτελείας· ὧν ὑπερβολὴ χρώμενοι
τινες ἐρρωλαβῶσι καθ' ὑμῶν εἰς ὑποδοχὴν πραγμάτων· ὧν δια-
φθύσειεν αὐτοὺς ὁλοσχερὴς· εἰδέτις ὑμῶν δυασύρφ τοῦτο, πολλῆς δεῖν
δυνθείας μεστόν· εἰ δ' ἀμελεῖς ἀνῆλπισεν ὁρῶν μηνυθμὰ ἂν πρότε
ρον γένοιτο τοῦ δήμου πρὸς τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ λέγοντας ὑπανθρώπων
ἐμαθέντων, διαβληθέντες νῦν μηνοῖσι τιν εἶναι, ὡς ὑτετύφω
ται ταῦτα ἢ εἰμὶ πατρῆν, λέγων ἀνυμᾶς εἰδδάσκον· ἐπεὶ δὲ μ
τοῖς τοιούτοις εἰμὶ, φοῖς ἔτις ἐμοῦ μὰ τὸ φύσαι ἐφ' οἷς ἀπόλω-
λα μήνοιν, γράψας ἐπὶ σαλκα πρῶτον μὲν ⁊ πολεῖσον λόγον περὶ
μθος τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ συμφέροντος ὑμῖν· δεύτερον, δ' ὅτι
τιὼ αὐτιὼ δύνοισαν ἦν πρὸς ζῶν τα λυσιτέλη εἶχον, δίκαιον εἶναι
νομίζω ⁊ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ φαίνεσθαι ἐχων· εἰδέ τω περέ
σκηπεν ὡς πλύμοι περίεισι ⁊ ἐμαυτοῦ πραγμάτων, διὰ σκήνησιν
μι πρὸς τοῦτο εἰπεῖν, ὅτι ⁊ συμφερόντων ὑμῖν ⁊ τοῦ μηδέ-
να ⁊ φίλων ἐγὼ παλιωτέρ, ὁμοίως ὥσπερ τῆς ἐμαυτοῦ σωτη-
ρίας φροντίζω· οὐδὲν ἐκτοῦ τοιούτου τρόπου τούτων ἀλλὰ τῆς
αὐτῆς ἀσυνθήσ ⁊ προαιρέσεως ⁊ ταῦτα καὶ ἓν μιᾷ γνώμη πρά
γματεύομαι· περίεισι δέ μοι ταῦτα, οἷα τοῖς καλῶς τι νοοῦσιν ὑμῖν
περιγίνοιτο· καὶ περὶ μὲν τούτων ἱκανά· ἐδέησε δ' ἂν ὑμῖν τιὼ
τοιούτοις φιλία μέμφειν τινὶ σοί μὲν νῦν μὲν σὺ μὲν φαλαίφ· μι
κρῷ δ' ὕστερον δ' ἐπισολῆς μακρᾶς· ἣν ἐὰν περ ἐγὼ ζῶ προσδόκα
πε ἂν μὴ τὰ δίκαια πεπονθότι μοι περὶ ὧν πρότερον· οἵτινες ὥτ' ἂν

εἰ τῶν μηδὲ μαρτεῖν δικοίην, μήτε φθυσαίμην λίαν ὀλιγωροι,
ἕτερους αἰχς οὐθὲν μᾶς αὐτοὺς αἰσχύνεσθε, ἐφ' οἷσι ἀρίστοις τοῖνα ἀν-
φέκατε, ἐσ τοῦτο τοῖσι δημοσθένει ἐμβεβληκότες. ☙ ἃ τοῖσ τολ
μῶσι μηδὲν ὑμῶν φροντίζειν, μὴ λαβοῦσι παρ' ὑμῶν ἔξεστιν ἔχειν
ταῦτ' οὐδὲν δόντες ἐμοὶ μᾶλλον ἢ οὐδὲ τῶν τότε ὀφειλόμενα εἰσπρά-
ξας ἢ τοὺς φίλους ἐρανίσασθαι τὰ πρὸς ὑμᾶς διοικήσω. ☙ μηδ' ἵρας
ἢ φυγὴν ἐσ τοῖχειρα τὴν ὑπὲρ ὑμῶν πεσοῦσαν μνήμην ἔχων, κοινὸν ὁρμᾷ
δος τῆ ἀθυμησάντων ἐσ τοξένης περὶ ὧν ὁρῶ μαι βουλόμενος δέμου
σ' ὑμῶν ὑμετέρας χάριτος ἢ μεγαλοψυχίας τάξιν τὴν οἰκαδέμοι
ἀφιξιν μεμαθηκέναι, ἐμαυτῷ ἡδύσιν τῆς μεγίστας δικαίως βλασφη
μίας περισωθῆναι, ☙ μόνον αὐτοῦ μεγίστην ἀδειαν ὅσην περ χρὴν τὴν ἐλπίσιν
δεσώσαντες, ταῦτα μὲν οὖν συγχωρεῖτε. ἐρωτᾶτε δ' ὡς ἅπαντα μέλλεται
πρὸς ἐμέ, τίς οὖν αὐτὸν κωλύει παρεῖναι ἢ ταῦτα πράττειν, τὸ ἐ-
πίσταθαι καὶ χύειν ὧν ἄνδρες ἀθηναῖοι, καὶ τὸ ἀναξίως τῆς ὑπὲρ ὑ-
μῶν πεπολιτευμένων πράττειν, ☙ τὸ τὰ ὄντα ἀπολωλεκέναι
διὰ τοῦτο, ἵνα μὴ δι' ὧν ἔλαβε κατάθωνται, ἃ δι' ἃ δύνανται ἀπολᾶ-
σαι· πεπείσθαι δ' ὑπογράφαθαι τὴν ἀρχὴν τὰς καταβολάς, πορίζων μὲν
τὰ μὲν τῆς ὑμετέρας δυνάμεως ἀφικόμενος, μέρος δὲ ☙ μὴ πάντα
ἴσως ἀναλώμασιν, ὥστε μηδὲν ἀγαμνοῦν τοῖσι τὴν τοῦ βίου.
ἀνδρῶσι ταῦτα λέγοντες ἀξιοῦσί με ἐλθεῖν, ἅμα ἀδοξίας ☙ ἀπειρίας
καὶ φόβου σωθέξομαι. ὧν οὐδὲν ὑμῖν συλλογίσασθε· ἀλλὰ ῥήμα-
τα μοι καὶ φιλανθρωπίας φθονοῦντες ἂν οὕτω τύχη δύμᾶς,
περιόψεσθε ἀπολούμενον. οὐδ' ἂν δεηθείην ἀγῶνος ἢ ὑμῶν. καὶ ὅτε
φίσετε δεινὰ πεπονθέναι με ἀκριβῶς οἶδα, ὅτε οὐ τέμοι τοῖον
οὐδέν, οὐθ' ὑμῖν ἔσται. οὐ γὰρ χρήματα τάγε ναίμοι προσδοκᾶτε,
ἔξω γ' ἢ φανερῶν ὧν ἀφίσεται καὶ τοῖσι βούλομαι συναγω

γεῖν, ἐαύμοι μὴ φιλονεικῶσ ἀλλ' ἀνθρωπίνωσ δῶτε τὸ πρόσ
τοὺγοις ἀσφαλῶσ εἶναι. καὶ μὴν οὐδὲ παρ' ἀργαλλόμενοι λαβόντεσ
δείξετε. οὔτε γὰρ ἠλέγχθην, οὔτ' ἔλαβον. εἰδὲ τἀφανὲσ ἀξίωμα
τῆσ βουλῆσ ἢ τὸν ἄριστον αὐτῶν προσβλέπετε, τῆσ ἀριστογείτονοσ
ἱερείσεωσ ἀναμνησθέντεσ, ἐγκαλύψασθε. οὐγὰρ ἐχω τοῦτον τὸν πρά-
γματον πρόσχημα τοῖσ τοιούτοισ ἁμαρτήμασιν εἰσ ἐμέ. οὐγὰρ δήπου
τοῖσ αὐτοῖσ μάλιστα ὑπὸ τῆσ αὐτῆσ βουλῆσ ἀμφοτέροισ ἐκείνου
μὲν ἀφεῖσθαι δίκαιον εἶναι φήσετε. ἐμὲ δὲ ἀπολωλέναι. οὐ-
χοὕτωσ ὑμεῖσ ἀλογίστωσ ἔχετε. οὔτε γὰρ ἄξιοσ οὔτε ἐπιτήδειοσ
οὔτε χείρων, ἀτυχὴσ μέντοι δι' ὑμᾶσ ὁμολογῶ. ὧν γὰρ οὐκ ἀτυ-
χὴσ ὢ πρὸσ τοῖσ ἄλλοισ κακοῖσ κ πρὸσ ἀριστογείτονα ἐμαυτὸν ἔ-
ξεταζειν συμβαίνῃ. καὶ τοῦτο πολλάκισ πρὸσ σωτηρίασ τετυ-
χήκατε. ἢ μὴ μὲν ὑπολαμβάνετε ὀρθίζεσθαι τοῖσ λογισμοῖσ τούτοισ.
οὐγὰρ αὖ πάθοιμι τοῦτο πρὸσ ὑμᾶσ ἐγώ. ἀλλ' ἐχθρὰν μὲν οἷσ ἀ
δικοῦμεν μέγιστον ῥᾳστώνην τὸ λέγειν ἃ πάσχουσιν, ὥσπερ τοῖσ ἀλ-
γοῦσι τὸ στένειν. ἐπεὶ τῆσ δυνάμεωσ οὕτωσ ἔχω πρὸσ ὑμᾶσ, ὡσ ὑμᾶσ
αὖ δυσχεραίνειν πρὸσ ἐμέ. καὶ γὰρ πεπαῦσι πεποιηκα. ὥστ' ἤδη φα
νερόν. ἔνιοι μὲν γὰρ ἐξαρχὴσ παντὶ τῷ πολιτευομένῳ προσκεισ
αὖ τερ ἢ δίκαιοσ πολίτησ, ὥσπερ οἱ παῖδεσ πρὸσ τοὺσ γονέασ,
οὕτωσ πρὸσ ἅπαντασ τοὺσ πολίτασ ἔχειν. δύχεσθ
μέντοι δυσωπουμένοισ τῶν τυγχάνειν. φέρεσθε
τοὺσ ὄντασ δικαίωσ. ἢ γὰρ ἐν τοῖσ τοιού
τοῖσ ἦν τι καλὸν καὶ προσή
κουσα νίκη παρὰ τοῖσ δι
καίοισ κρίνεται.
Εὐτυχεῖτε

Ημοσθένης τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν. ἀκούω περὶ ἐμοῦ θηραμένην ἄλλους τε λοιδορεῖσθαι βλασφήμους ἐρήκεμαι καὶ δυσχεραίνω προφέρειν. τὸ μὲν οὖν τοῦτον ἀγνοεῖν ὅτι λοιδορίας ἢ μηδεμίαν ἢ μικρὰν ἢ μεγάλην ὀφλήσει δίκην, οὐδὲν ἔοικεν ὠφελεῖν σωφρόνως ἔχοντας ἀνθρώπους, οὐχὶ θαυμάζω. τὸ δὲ θρασὺν μὲν τῷ βίῳ μὴ πολίτην δὲ τῆς φύσιν ἐνεργασμένον ἐκ παιδὸς, ἀνθαιρεθαίτι τοιούτων, εὐλογώτερον ἦν ἢ μὴ σωφρονεῖν. οὕτω μὲν οὖν ἐὰν ἀφιλωμαι σοι τε καὶ σωθῶ, πειράσομαι δικαίως ἔχειν περὶ ὧν εἰς ἐμὲ καὶ περὶ ὧν εἰς ὑμᾶς πεποίηκε. καὶ νομίζω καίπερ οὐδὲν μετέχοντα τοῦ κινδυνεύειν, μετρίως ἕτερον αὐτὸν ποιήσειν. ὑμῖν δὲ τοῦ κοινῇ συμφέροντος ἕνεκα, βούλομαι δι' ἐπιστολῆς οὓς περὶ τούτων ἐχωλόγησα δηλῶσαι. οἷς πάνυ γὰρ νουνεχῶς προσέχοντες ἀκούσαντε. οἶμαι χρῆσθαι αὐτοὺς οὐκ ἀκοῆς μόνον ἀλλὰ καὶ μνήμης ἀξίους εἶναι. ἐγὼ τὴν πόλιν τὴν ὑμετέραν εὐτυχεστάτην τῶν ἁπασῶν πόλεων ὑπολαμβάνω καὶ θεοφιλεστάτην. καὶ ταῦτα οἶδα καὶ τὸν ἅπαντα χρόνον διατελῶ καὶ τὴν ἀγωνίαν καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν ἀπὸ τοῦδε πρὸς ἐκείνους ἐντεῦθεν μαντευόμενος καὶ προσευφραινόμενος τὴν ἀγαθὴν τύχην ἐντῇ πόλει εἶναι τῇ παρ' ὑμῖν. ὅσα γοῦν περὶ ἐμοῦ ἐπίστευσαν δηλοῦσιν οἱ θεοί, δῆλον ὡς προλέγουσι. τὰς δὲ παρελπίδας τῶν προσπορίσασθαι ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις πράξεσι τίθεμαι. ἃ γοῦν ἐγὼ πεπολίτευμαι παρ' ὑμῖν, ἐφ' οἷς ἤδη μετεμεμφόμην δίκην, ἀφ' ὧν δυτυχεῖς ὑμᾶς προσηγόρευκασιν οἱ θεοί. ὥστ' ἂν δικαίως τοὺς μὲν πειθέντας δυτυχεῖς ὀνομάζεσθαι. τὸν δὲ πείσαντα, τῆς ἐναντίας προσηγορίας τυγχάνειν. πολλὰ δ' ἔστιν ἃ τὸν μὲν

λοιπὸν δύσχρηστον ἔχω σύμβουλος, θεοὺς τοὺς λέγοντας εἶναι, οἷς οὐθέμις ψεύδεσθαι· τὸν δ' ἀναβλασφημίαν, ἣν κατέμου κέχηνται θρασμὸν θρασεῖ καὶ ἀνειδῆ καὶ οὐδὲ νοῦν ἔχοντι πρέπον εἰρηνεύειν. οὐτοίνυν μόνον τοῖς παρὰ τῷ θεῶν μαντείοις ἀχθεῖσιν οὖσαν δύρησετε, ἢ κέχρησθε τύχῃ, ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτῆς τὸ ἔργον θεωροῦντες ἀνέξεται ζητοῦντες. ὑμεῖς γὰρ ἐμοὶ ὡς ἀνθρώποις τὰ πράγματα ἠθελήσατε θεωρεῖν, δυστυχεστάτοις δύρησετε ἀφ' ὧν ἐγὼ σωφρονεῖν ἔδοξα τοῖς πολίταις γενέσθαι. εἰσὶ δὲ οἷς θεοῖς ἐξαίρετοι πάρεισιν οὗτοι ἀξιώσετε συγχαρῆναι, ἀδύνατον ἐφίεσθαι τοῖς θεοῖς ἐξαίρετον ἀνθρώποις δοῦλον εἶναι πάντων τῶν ἀγαθῶν ἐγκρατεῖς ὄντας κυρίους εἶναι καὶ αὐτοὺς ἔχειν καὶ δοῦναι τοῖς ἄλλοις. φλαῦρον δὲ μηδὲν μηδέποτε παρὰ τὰ ἐμὰ μήτε πεφεῦσθαι μήτε μέλλησαι. ἐμοὶ γὰρ ὑπὲρ ἐμοῦ οὗτοι ὥσπερ προσήκει, σκοπεῖτε τὰ ὑμέτερα αὐτῆς πρὸς τὰ τῆς ἄλλων ἀνθρώπων. οὐδεὶς γὰρ οὕτως ἄνομος, ὅστις ἀνήκεστα μανίοις συμβεβηκότα οἷς οὐκ ἐγὼ σωφρονοῦσιν, ἢ τὰ πρόσφατα πρὸς οὐσοῦδε ἀφιλόμενα πώποτε, εἴρετο τὸ ἔτερα φήσειεν εἶναι τῶν ἐμῶν παρόντων. καὶ ἐὰν παύσας καὶ σύρους καὶ τοὺς τῶν ἐμῶν χώραν καταλαβόντας ἀνθρώπους ἐπεξελθὼν γήσομαι πᾶσι συμβέβηκε πολλὰ καὶ δεινὰ πεπονθέναι καὶ χαλεπά· ἀλλὰ μὴν διὰ ταῦτα μὴν ἀμύνου ὑμᾶς πρᾶξαι ἃ πάντες ὁμολογήσουσι δεῖ πάλαι δὲ καὶ ἀρχαίων καὶ ἀργείων χείρω ἔπαθον ἄλλων. οἷς ἐν συμμαχίᾳ σωφρονεῖν πεφεύξῃ φιλίαν ἔχω. ἀλλὰ τούτων καὶ πολὺ βέλτιον ἀπολλαγῆναι ὑμῶν τῷ μὴ δεδουλωκέναι, καίτοι τὸ πλεῖστον θέρος, ἀλλὰ τῷ τοὺς μὲν πάντας αἰτίους εἶναι δουλεῖαν τῇ τοῖς ἕλλησι παλαιῶν συμβεβηκότων διὰ φιλοψυχίαν τῆς

δουλείας

δουλείας, ἐξ ὧν εἰμὶ τοῖς μισοῦντας ὑμᾶς δορυάλῳ ὑπὲρ τῆς ἐλλήνων ϛ σώματος ϛ χρήματος ϛ πόλεως ϛ χώρας ϛ πᾶσιν ἡγωνισμένος. αὐθῶν δύλειαν εἰκὸς ὑπάρχειν καὶ χάριν ἀπάντων παρὰ τῆς τὰ δίκαια βουλομένων. εἰ μὲν οὖν ἀφ' ὧν ἐγὼ συνεβούλευσα, τῆς μὲν αὐτῶν ἁμαρτόντων ἄλλοις πράττειν τῇ πόλει συμβέβηκε. τῇ σωφροσύνης μέντοι δοξοτέραν εἶναι. περὶ δὲ τοῦ γαροῦν ἐπὶ τούτοις οἵοιτε τὰς μὲν μαντείας τοῖς ἀγαθοῖς ὑμῖν διδόασι. τὴν δὲ δύλιον βλασφημίαν, εἰς κεφαλὴν τῷ λέγοντι τρέπουσι. συνοίσειν δ' ἔμπροσθεν εἰ προέλοιτο ἐξετάσαι τὰ ἐπιτηδεύματα ἑνοῖς ζῇ. ἀγαθὸν γὰρ οὐ κατάρατος τοῖς αὐτοῖς, ταὐτὰ προαιρέσεως ποιεῖν ἐχθρὸς μισεῖσθαι τοῖς χρηστοῖς. φίλος δὲ πᾶσα μία τοῖς πονηροῖς καὶ θρασύεται μὴ ὡς ἀνήρ. πάσχειν δῶσ γυνή. ϛ τὸν μὲν πατρόσδοκιμεῖν φῶ. τῷ δὲ διαφθορὰν ἥπερ. οἷς δὲ τὰ πάντων δυσχεραίνεται, τούτοις τὴν διάνοιαν ἀμάλλειν διαφορρήμοσύνης ϛ τὰ δὲ ἡγεῖσθαι τοῦτο τοῖς οἱ ἀλγοῦσιν οἱ ἀκούοντες. ὁδῶσ ἀφελησ ϛ παρρησίας μέσος οὐπώ. μὴ ταῦτα οὐκ ἂν ἔγραφα, εἰ μὴ κρῆσαι τὴν ὑμῖν μνήμην τῆς προσόντων αὐτῷ κακῶν ἠβουλόμην. ἃ γὰρ ἂν εἰπεῖν ἄρτιος ὀρήσαι, καὶ γράφαι φυλάξειν τάχ'. οἶμαι δὲ κἂν ἀκούσωμαι δυσχεράνειν ταῦτα. ἀπὸ γοῦν μνησθεὶς οἵδεν ἕκαστος ὑμῶν πολλὰ καὶ δεινὰ ϛ αἰσχρὰ τούτου προσόντα. ὥστε μοι μηδὲν ἀναιδὲς εἰρῆσθαι, ϛ τούτων ὑπόμνημα τῆς ἑαυτοῦ καλῶς ὀφθέντα πᾶσι εἶναι. δύτυχεῖτε

Πρὸς Ἡράκλεοδώρου.

Ἠμοσθένης Ἡρακλεοδώρῳ δὺ πράττειν. οὔθ' ὅσῳ χρὴ πιστεύειν οἷς ἁπλῶς φιλέμοι Μενεκράτης θ' ὅπως ἀπιστεῖν ἔχω. ἐφ' ᾧ δὲ Ἐπίπμον ἐνδεῖξαι μὲν ϛ ἀπηχθάνθαι ὑπ' Ἀράχου. σε δὲ ἀγωνίζεσθαι ϛ ἁπάντων αὐτῷ χαλεπώτατον εἶναι. δέομαι

δήσου πρὸς δύο ξενίου καὶ πάντων τῷ θεῶν, μήμε ἁπατήσῃς καὶ δεινῷ μηδενὶ περιπέτῃ. οὐ γὰρ ἴδιοι χοεὶς τοῦ μέλλοντος Ἑστίμου σωτηρίας, ἣν νομίσας μεγάλως ἂν συμφορὰν ἐπὶ παῖδοι τούτου σὺ συναίτιος ἔσῃς, καὶ χύνομαι γοῦσαν εἰδότας μοι γοὺς λόγους οὓς ἐγὼ περὶ σοῦ πρὸς ἅπαντας ἀνδρώπους ἔλεγον, πεπεισθῶσ ἐμαυτῷ ἀληθῆ λέγω, οὐκ ἐκ τοῦ πεπλησιακέναι σοι πεῖραν ἔχων. ἀλλ ὁρῶν ὅτι δόξης ἐπιτυγχάνων καὶ πλείονος ἀπολέχου καὶ τούτου τῆς ἀπὸ τῆς πλάτωνος διαζιβῆσ ἡπερόδου ὡσ ἀληθῶσ τῷ μὴ πλεονεκτήματων καὶ τῷ περὶ ταῦτα σοφισμάτων ἔξω. τοῦ βελτίστου δὲ καὶ τοῦ δικαιοτάτου πάνθ ἕνεκα ἐζητασμένη. ἧς μὰ τοὺς θεοὺς οὐ μετεχόντι μὴ οὐχὶ ἀφυλεῖν καὶ πρὸς ἅπαντας ἀγαθῶ εἶναι οὐ χόσιον ἡγοῦμαι. γένοιτο δ ἄνυμοι καὶ μὲν τῷ χαλεπωτάτων. εἰ γὰρ ὁρμηνὸς ἐμαυτὸν δύνοικῶσ ἔχειν σι, τὴν ἐναντίαν ἐνώμην μεταλαβεῖν ἀναγκαθείην, ἃ δὴ ὑπολαμβάνω παρεσρᾶσθ καὶ πεφενακίσθ, καὶ μὴ φῶ, νόμιζε οὕτωσ ἔχειν. εἰδὲ ἡμῶν καταπεφρόνηκας ὅτι τῷ πρώτων οὐκ εἰσμένεσω, λόγισαι ὅτι ὃ σὺ τότ ἔπαθες, καὶ τὴν ἀλικίαν εἶχες ἴσω ἡμεῖς μῶν ἴσμεν δὲ τοῦ συμβουλεύειν καὶ πράττειν ἐγχώρησαι τηλικοῦτοσ ὢν ἡμῖν τύχη συμβαίνει. τὸ μὲν γὰρ βούλεσθαι πάρεσι τῆς ἐμῆς τύχησ συλλαμβανούσησ, τὸ δ ἔργον χρόνιτάνου. καλὸσ οὖν ἐρασσ, χάρισ δικαίαι ἴσω καὶ σὺ πείσασ πρὸσ ἐμέ. τῷ μὴ δυσφένοσ τῷ δυφρονούντων χεῖρον ἄρχειν. μὴ δὲ ἡττῶ. ἀλλ ἐκείνους μὲν ἄφες, ἐπὶ τὸ σοὶ δοκοῦντα. καὶ πράττε οὕτωσ ὅπωσ μηδενὸσ ὁμολογουμένων στερηθῶ μῶ. ἀλλ ἐντίμῳ γένηται σωτηρία τῆς ἐμῆσ ἀπαλλαγὴ τῷ κινδύνων. πάρεσμαι δὲ εἰσ τὸν χρόνον ἐμαυτῷ καθ ὃν σὺ φῆσ καιρὸν εἶναι. γράψασ δὲ μοι πέμψον ἢ καὶ ὡσφίλως ἐπιστελλε.

δύτυχει

Ημοσθένης τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν ἦλθεν ἐπιστολὴ
παρὰ Φίλου πρὸς τοὺς τῶν συμμάχων συνέδρους,
τοῖς μὲν βουλομένοις ἀγαθὰ πρόδηλα ἐστὶ καὶ σαφῶς γεγραμμένα· τοῖς δὲ
πάρεστιν αὐτὰ πρᾶξαι πολλοὺς καὶ δυσχερεῖς ἀπολείπουσα
λόγους· οἱ παραλαβόντες τὰ παρ' ἐκείνου γράμματα πρὸς
ἐμὲ ἦλθον εἰς Κόρινθον ἐλθόντα, ἀπέδοσάν τε τὰς ἐπιστολὰς καὶ μνήμην ἐποιήσαντο
λεγόντων τοιούτων λόγων ἐπιστολὴν, οἵαν ἐγὼ κεφάλαιον αὐτῶν προσέ-
φερον τοσάδε γράμματα παρὰ Πολεμαίου πρὸς τὸν ἀδελφὸν Ἐπι-
νίκου· ἀνδράσιν ὑμῖν δίκαιον ἐμοὶ φίλον, μακάριον πρὸς ἐμὲ ἀγα-
θόν τε ἀκούσαντι μοι ἃ ἔλεγεν, ἔδοξεν πρὸς ὑμᾶς αὐτὸν ἀ-
ποστεῖλαι· ὅπως πάντα σαφῶς ἀκούσαντες τὰ ἐν
τῷ στρατοπέδῳ γενόμενα, τοῦ περὶ τὸν μά-
χιμον παραγυμνάσματος, εἰς τὸ
παρὸν θαρρῆτε, ἢ τὰ λοιπὰ
τῶν θεῶν θελόντων ἀβέλ-
τερον ἔχειν ὑπολαμ-
βάνητε.

ΕΥΤΥΧΕΙΤΕ.

Τέλος τῶν δημοσθένους ἐπιστολῶν

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

ΠΛΑΤΩΝ ΔΙΟΝΥΣΙΩι ΕΥΠΡΑΤΤΕΙΝ.

Ἰατρίφασ ἐγὼ παρ' ὑμῖν χρόνον τοσοῦτον, καὶ Διοικῶν τὴν ὑμετέραν ἀρχὴν πεπολιτευμένος, πολλῶν μάλιστα τὰς ὠφελείασ ὑμῶν λαμβανόντων, τὰς διαβολὰς δυχερεῖς οὔσασ ὑπέμεινον. ἤδειν γὰρ ὅτι τῷ ὡμοτέρων οὐδὲν ἐμοῦ σωτηλθόντος, ὑμῖν δόξει πεπραχέναι. πάντες γὰρ οἱ συμπολιτευόμενοι μεθ' ὑμῶν, ὑπάρχοισί μοι μάρτυρεσ· ὧν ἐγὼ πολλοῖσ σωηγωνισάμην, ἀπολύσασ αὐτοὺσ οὐσμικρὰσ ζημίασ· αὐτοκράτωρ δὲ πολλάκισ τὴν ὑμετέραν πόλιν διαφυλάξασ, ἀπεστέμφθην ἀτιμότερον, ἢ πρόσηκεν ὑμῶν ἀποστελλόντων προσήκειν· καὶ κελευόντων ἐκ πολλοῦ, τοσοῦτον παρ' ὑμῖν διατρίψαντα χρόνον. ἐγὼ μὲν οὖν περὶ ἐμαυτοῦ βουλεύσομαι τὸ λοιπόν, πρόσω ἀπαθεστέρωσ· σὺ δὲ τοιοῦτοσ ὢν τύραννοσ, οἰκήσεισ μόνοσ· τὸ δὲ χρήσιμον τὸ λαμπρὸν ὅπῃ ἐσόμενον ἐσ ἀποστολὴν, ἄρ' εἰσιβαλεῖ; ὁ τὴν ἐπιστολὴν φέρων· οὔτε γὰρ ἐφόβησεν ἐκεῖνόσ με ἱκανῶσ, οὔτε πρὸσ τὸν ἄλλον βίον ξυμφέρον. ἀδοξίαν δὲ πολεμίων μὴ τῷ διδόντι σοι παρασκευάζου· οὐ πολλῷ δὲ ἐλάττω κἀμοὶ τῷ λαμβάνοντι· διόπερ οὐ λαμβάνω· σοὶ δοῦναι δὲ μὴ φέρῃ. δηλονότι τὸ λαβεῖν τὸ δοῦναι τοσοῦτον· ὥστε νομισάμενοσ, ἄλλον τινὰ τῷ ἑταίρων θε

φάσεν σοι ὡς πρὸς ἐμέ· καὶ γὰρ ἱκανῶς ὑπὸ σοῦ τε θεράπευμαι. καίμοι τό γε Διομήδους, κατὰ καιρὸν εἰπεῖν, ὅτι σοι πραγμάτων ἄλλων τότε ξυμπεσόντων, δύσκολον τοιοῦτον ἀνδρὶ σοι παρεστάναι. ὑπομνῆσαι δέ σε βούλομαι. δι' ὅτι καὶ ἐγὼ ἄλλως πράγματα ποιῶν οἱ πολῖται, ὅτε ὑπὸ τῶν ἀπεθνήσκοντες τύραννον εἰσάγουσιν, ἀναβοῶντα ποιοῦσι· Φίλων ἔρημος ὢν πολλὰ ἀπόλλυμαι· χρυσίου δὲ ἀπάνθ' ἁπλῶς ἀπόλλυμαι, οὐδεὶς με ποιεῖ. καὶ κεῖνο δὲ τὸ ποίημα τοῖς νοῦν ἔχουσιν, οὐ καλῶς ἔχειν δοκεῖ· οὐ χρυσὸς ἀνθρώπου σωτὴρ ἐγένετο οὐδὲ χρυσὸς ἀπολεῖται τὸν σῶντα· ἢ δυστελῶς βίῳ οὐδὲ δάμας, οὐδὲ γύρους κλίναι, πρὸς ἀνθρώπου δοκιμαζόμενα ἀσφαλῶς πρὸς ὄψεις· οὐδὲ καλὰς δύο πόδας, γόνι μονβείθοντος αὐτάρκειας γῆμαι, φῶς ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὁμοφράδμων μόνοις.

ἐρρῶσθαι γινώσκεις τοσοῦτον ἡμῶν δι' ἡμαρτηκὼς ἵνα

πρὸς τοὺς ἀγροὺς

βέλτιον

πρὸς

Φέ-

ρῃ

Κουσσα ἀρχὴν μου ὅτι σὺ ἡγῇ χρῆναι περὶ σοῦ, μὴ μόνον ἐμὲ ἡσυχίαν ἄγειν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐμοὺς ἐπιτηδείους· τὸ φλαῦρόν τι ποιεῖν ἢ λέγειν περὶ σοῦ. Δίωνα δὲ μόνον, ἀξιῶ σε ποιῆσαι. οὗτος δὲ ὁ λόγος σημαίνῃ, τὸ δίωνα ἐξαίρετον εἶναι, ὅτι οὐκ ἄρχω ἐγὼ τῷ ἐμῶν ἐπιτηδείων· εἰ γὰρ ἦρχον ἐγὼ οὕτω τῷ πάλλων καὶ σοὶ καὶ δίωνος, ἐλεήσαν ἂν ὑμῖν τε ποῦσιν ἀγαθὰ, τοῖς τε ἄλλοις ἕλλησιν ὡς ἐγὼ φημι· μῶν δὲ μέγας ἐφέρμι, ἐμαυτὸν προέχων τῷ ἐμῷ λόγῳ ἐπόμνυον· καὶ ταῦτα λέγω ὡς οὐχ ὑγιές τι κρατίσολου καὶ ποὺξένου πρὸς σὲ ἐρηκότων, ὧν φασι λέγειν ἕτερον, ὅτι ἀκούσαι ὀλυμπιάσι πολλῶν τινων τῷ μετέμοῦ σε κατηρῶντων. ἴσως γὰρ ὀξύτερον ἐμοῦ ἀκουῇ· ἐγὼ μὰ γὰρ οὐκ ἤκουσα. χρὴ δὲ ὡς ἐμοὶ δοκῇ οὕτωσί σε ποιεῖν τοὺς λοιπούς· ὅταν τι οἱ τὸν λέγῃ τὶς περὶ ἡμῶν τινος, γράμματα πέμψαντα, ἐμὲ ἐρεσθαι. ἐγὼ γὰρ τἀληθῆ λέγειν, οὔτε ὀκνήσω, οὔτε αἰσχυνοῦμαι. ἐμοὶ δὲ δὴ ἢ σοὶ τὰ πρὸς ἀλλήλους οὕτωσὶ τυγχάνει ἔχοντα· οὔτε αὐτοὶ ἀγνῶτες ἐσμὲν οὐδενὶ ἑλλήνων ὡς ἔπος εἰπεῖν· οὔτε ἡ συνουσία ἡμῶν σιγᾶται. μὴ λανθανέτω δέ σε ὅτι οὐδεὶς πω ἐπεῖρα χρόνον σιτηθήσεται. τοιοῦτοι οἱ πάρασδε ἐμὲ ἐνοικεῖν αὐτίω. ἄτε οὖν ὀλίγην γνώμην οὐδὴ ῥέμα. τί οὖν δὴ λέγω· νυνὶ ἐρῶ ἄνωθεν ἀρξάμενος· πέφυκε ξυνέναι εἰς ταυτὸ φρόνησίς τε καὶ δυνάμις μεγάλη. ἐν ταὐτὸ δὲ ἀλλήλα ἀεὶ δυοῖν καὶ ζητεῖ καὶ ξυμβίνεται. ἔπειτα καὶ οἱ ἄνθρωποι χαίρουσι περὶ τούτων, αὐτοί τε διαλεγόμενοι καὶ ἄλλων ἀκούοντες ὅτε τε διάσι συνουσίαισι καὶ ἐν ταῖσι ποιήσεσιν. οἷον καὶ περὶ ἔρωτος ὅταν διαλέγωνται

ἀνθρωπικὴ καὶ πολιτικὴ τοῦ λακεδαιμονίου χαίροντι τῷ σιμω-
νίδου ξυνοισίαν παραφέρομεν, ἃ, τε ἔπραξε καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς·
καὶ τὰ εἰς αὖθις τὸν κορίνθιον. ἐθάλην τὸν μιλήσιον, ὑμνεῖν εἰώθει
σιν ἅμα· καὶ τὰ εἰς ηκλέα καὶ ἀναξαγόραν. καὶ μοῦσιν αὖ καὶ σόλωνα,
ὡς σοφούς· καὶ κῦρον, ὡς δυνάστην. ἐπὶ δὴ τούτοις μεμέμενοι οἱ πολι
ται, κρέοντα μὴ ἐπιτρέπειν σοφίαν πολίταις. πολύειδον δέ, καὶ μίνω. ἀγα
μέμνονα δέ, καὶ νέστορα. μὴ ὀδυσσέα καὶ παλαμήδη. ὡς δ' ἐμοὶ δο-
κεῖ, καὶ προμηθέα δι' ταύτην τὴν αἰτίην οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι. τοὺ
τοις δὲ τοὺς μὲν εἰς διαφοράν, τοὺς δὲ εἰς φιλίαν ἀλλήλοις ἰόν
τας· τοὺς δέ, τοὺς μὲν εἰς φιλίαν· τοὺς δ' εἰς διαφοράν. μὴ τὰ μὲν,
ὁμονοοῦντα, τὰ δὲ, διαφερόμενα ἄδοιτο. πάντα δὴ ταῦτα λέγω,
τόδε βουλόμενος σὺν δείξαι ὅτι οὐκ ἐπιδὴν ἡμεῖς τελευτήσω
μεν, καὶ οἱ λόγοι οἱ περὶ ἡμῶν αὐτῶν σε σιγήσονται. ὥστε πιμελη
τέον αὐτῶν ἔστιν. ἀνάγκη δ' ὡς ἔοικε, μέλειν ἡμῖν καὶ τοῦ ἐπειτα χρό
νου. ἐπειδὴ καὶ τυγχάνουσι καλά τινα φύσιν· οἱ μὲν ἀβρα ποδῶδέ
στεροι οὐδὲν φροντίζοντες αὐτοῦ· οἱ δὲ ἐπιφερέστεροι πᾶν ποι
οῦντες, ὅπως ἂν εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον εὖ ἀκουόωσιν, ὃ δὴ καὶ ἐγὼ
τελεμήλιον ποιοῦμαι. ὅτι ἔστι τις αἴσθησις τοῖς τε θνητοῖσι, καὶ
τοῖσδε. αἱ γὰρ βέλτιστοι ψυχαὶ, μανθάνουσι ταῦτα οὕτως
ἔχειν. αἱ δὲ μοχθηρόταται οὐ φασι· κυριώτερα δέ, τὰ τῶν θείων
ἀνδρῶν μαντεύματα, ἢ τὰ τῶν μή. οἶμαι δ' ἔγωγε τοῖς ἔμπροσθεν
περὶ ὧν λέγω, εἰ ἔξεστι αὐτοῖς ἐπανορθώσασθαι τὰς αὐτῶν συνου
σίας, πάνυ ἂν σπουδάσαι ὥστε βελτίω λέγεσθαι περὶ αὐτῶν ἢ νῦν.
τοῦτο ἡμῖν ἐπισκοπεῖν εἰκὸς ἔξεστιν. ἔτι ἆρα μὴ καλῶς πέπρα
κται καὶ τὰ τῶν ἔμπροσθεν συνουσίαν ἐπανορθώσασθαι, καὶ ἔρ
γῳ καὶ λόγῳ. περὶ γὰρ φιλοσοφίαν φημὶ ἐγὼ τὸν ἀληθινὸν δόξαν

ἔσεσθαι

ἐσεσθαι· ἡμῶν μὴν ὄντων ἐπιεικῶν, βελτίω· φαύλων δ', χείρω ἀνάγκη. καίτοι περὶ τούτου ἡμεῖς ἐπιμελούμενοι, οὐδὲν ἂν δυσβεβαιότερον πράττοιμεν· οὐδ' ἀμελοῦντες, ἀσεβέστερον· ὡς δὴ ἀδύνατον εἶναι, καὶ τὸ δίκαιον ἢ ἔχει, ἐμὲ φράσαι· ἦλθον ἐγὼ εἰς συνουσίαν, δόξαν ἔχων πολὺ πρῶτον ἐν φιλοσοφίᾳ διαφέρειν· βουλόμενος δὲ ἐλθεῖν εἰς συνουσίαν συμμάρτυρα λαβεῖν σε· ἵνα μοι τιμᾷ τὸ φιλοσοφίᾳ καὶ παρὰ τῶν πολιτῶν. τοῦτο δοῦναι δυνατός μοι ἀπέβη· τὸ δ' ἐπιτίμιον, οὐ λέγω ὅπως ἂν πολλοὶ ἐποίουν· ἀλλ' ὅτι ἐφαίνου, οὐ πάνυ ἐμοὶ πιστεύειν σύ. ἀλλ' ἐμὲ μὲν πώς ἀποπέμψασθαι ἐθέλειν, ἑτέρους δέ με τοὺς πέμψασθαι, καὶ ζητεῖν δὲ πρᾶγμα, τί τὸ ἐμὸν δόξαν, ἀπιστῶν ὡς ἐμοὶ δοκεῖ. καὶ οἱ ἐπὶ τούτοις βοῶντες, πολλοὶ ἦσαν, λέγοντες, ὡς σὺ ἐμοῦ μὲν, καταφρονήσας. ἄλλα δὲ εὐδοκίμησας. ταῦτα δὴ διαβεβόηται. ὁ δὴ μετὰ ταῦτα δίκαιόν ἐστι ποιεῖν, ἀκούειν· ἵνα σοι καὶ ἀποκρίνωμαι ὃ σὺ ἐρωτᾷς, πῶς χρὴ ἔχειν ἐμὲ καὶ σὲ πρὸς ἀλλήλους. εἰ μὲν ὅλως φιλοσοφίας κατεφρόνησας, ἐᾶν χαίρειν. εἰ δὲ παρέτρεψας, ἢ αὐτὸς βελτίονα σύρηκας πρὸς ἐμέ, ἐκεῖνα τίμα. εἰδέναι τε περὶ ἡμῶν σοι ἀρέσκῃ, τιμᾶν σε καὶ ἐμὲ μάλιστα. νῦν οὖν ὥσπερ καὶ ἐξ ἀρχῆς, σὺ καθηγοῦ· ἕψομαι δ' ἐγώ· τιμώμενος μὲν γὰρ ὑπὸ σοῦ, τιμήσω σε. μὴ τιμώμενος δὲ, ἡσυχίαν ἄξω. ἔτι δὲ σὺ μὲν ἐμὲ τιμῶν καὶ τοῦτον καθηγούμενος φιλοσοφίαν δόξεις τιμᾶν. καὶ αὐτὸ τοῦτο ὅτι δίκαιόν ἐστι καὶ ἄλλως, πρὸς πολλῶν δοξίαν σοι οἶσει ὡς φιλόσοφον ὄντι· ἐγὼ δέ σε τιμῶν μὴ τιμῶντα πολὺ τὸν δόξαν θαυμάζειν τε καὶ σέβειν. τοῦτο δ' ἴσμεν ὅτι παρὰ πᾶσιν ὄνομα οὐκαλὸν ἔχει. ὡς δ' ἐγὼ μεταλαμβάνω εἰπεῖν, σοῦ μὴ τιμῶντος, ἀμφοτέροις πό-

σμος. ἐμὲ δέ, ὃν εἶδος ἀμφοῖν· περὶ μὲν οὖν τούτων τοῦτο. τὸ δὲ σφαιρεῖον, ἐκ ὀρθῶς ἔχει· δηλώσει δὲ σοι ἀρχόμενος, ἐπειδὰν ἔλθω. ☞ δὴ καὶ περὶ τοῦδε ὃ τούτου τιμιώτερόν τέ ἐστι καὶ θειότερον, ἢ μάλα σφόδρα αὐτὸν δηλωτέον, ὑπὲρ οὗ σὺ πειρᾶσθαι μάλα ἀπορεῖς μοι. φῆς δὴ κατὰ τὸν ἐκείνου λόγον, οὐχ ἱκανῶς ἀποδεδεῖχθαί σοι περὶ τῆς τοῦ πρώτου φύσεως. φράσεον δή σοι δυοῖν γε μὴν ἢ μὰν αὖτι ἡ δέλτος ἢ πάντυ ἢ γῆς ἐν πλυγοῖς πεσόντι, ὁ ἀναγνοὺς μὴ συνῇ. ὧδε δὴ ἔχει. περὶ τὸν πάντων βασιλέα πάντες ἐκεῖνου ἕνεκα πάντα. ☞ ἐκείνου αἴτιον ἁπάντων τῶν καλῶν. δεύτερον δέ, περὶ τὰ δεύτερα, καὶ τρίτον περὶ τὰ τρίτα. ἡ οὖν ἀνθρωπίνη ψυχὴ, περὶ αὐτὰ ὁρᾷ, μαθεῖν πειρᾶται ἕκαστα, βλέπουσα εἰς τὰ αὐτῆς συγγενῆ ὧν ἔδεν ἱκανὸν ἔχει. τοῦ δὲ βασιλέως περὶ ἃ ὧν εἶπον, ἔδεν ἔστι τοιοῦτον· τὸ δὲ μετὰ τοῦτο ἡ ψυχὴ φησίν. αἰσχρόν τι μὲν οὖν ἔστιν ὃ φασὶ διορίσαι ☞ δεῖ. ὁ δὲ ἔρως τὸ ἐρώτημα, ὃ πάντων αἴτιόν ἐστι κακῶν. μᾶλλον ἢ περὶ τοῦτο ὧδε, ἐν τῇ ψυχῇ ἐγγιγνόμενον. ἵνα εἰ μήτι ἀφαιρεθήσεται, ᾖ ἀληθέσι ὄντως οὐ μή ποτε τύχοι. σὺ δὲ τοῦτο πρὸς ἐμὲ εἶπας κἀπὼ ὑπὸ τῶν σοφῶν αὖ ἐφθάσθαι συνενόησέ μοι. ☞ εἶναι σὸν ῥῆμα. ☞ ἐγὼ εἶπον, ὅτι τοῦτο εἰφάνοι γοῦν οὕτως ἔχειν, πολλῶν αὖ εἵνεκα λόγων ἐμὲ ἀπολελυκώς· οὐ μὴν αὖ γε πάντες φῶ συντετυχηκέναι, τοῦθ' ὑγρὸν ὅτι. ἀλλὰ καὶ πολλοῖς πράγματα, περὶ τοῦτο εἶναι. σὺ δέ ἴσως μὲν ἀκούσας τοῦτο τάχα δ' αὖ θεᾶς μοῖρα, κατὰ τοῦτο ὥρμησας. ἔπειτα αὐτοὺς ἀπολείξας ὡς ἔχων βεβαίως, ἀκατέσχεσο, αὖ ἔτισι ποτὲ μὲν τῶς, ποτὲ δὲ ἄλλως, περὶ τὸ φαντάζομον· τὸ δή, ὅδε μόνος ἐστὶν οὗτος ☞ τοῦτο, οὐσίαι μόριον γέγονεν. ἀλλὰ δὴ μηδὲν πω πρῶτον τὸ πρῶτ' ἀπόσκοπον, ἔχειν αὖ ὡς τῶς, ἢ ἄλλως καὶ ἄρχ. ☞ ὁμῶς δὲ ἔχων πράγματα. ὁ δή, ἐλάττω μοι ἀπαγάττουσι.

χεδὸν

χε δὸν δὲ οὐδεὶς ὀλίγα. τούτων δὴ γιγνότων καὶ ἐχόντων οὕτω χε
δὸν κατὰ τὴν ἐμὴν δόξαν εὑρήκαμεν ὃ συ ἐπέστειλας, ὅπως ἀφ
πρὸς ἀλλήλους ἡμᾶς ἔχειν. ἐπεὶ γὰρ βασανίζεις αὐτὰ ξυμμι γνύ
μενός τε ἄλλοις, καὶ παραθεώμενος παρὰ τὰ ἡμῖν ἄλλων, ἃ αὐ
τὰ μαθὼν τὰ, νῦν σοι ταῦτά τε, εἰ ἀληθὴς ὁ βασανος, προσφύσεται.
καὶ οἰκεῖος τούτοις τε ἃ ἡμῖν ἐστι. πῶς οὖν οὐ ταῦτα πέστειν ἃ
ἐγράψαμεν; ἐμὲ μὲν γὰρ ἀρχέδημον, νῦν τε ὀρθῶς ἐποίησας πέμψας. καὶ
τὸ λοιπὸν ἐπειδὰν ἔλθῃ πρός σε, ἃ ἀπαγγείλῃ τὰ παρ ἐμοῦ. με
τὰ ταῦτα ἴσως ἄλλαισε ἀπορίαι λήψονται· πέμψεις οὖν αὖθις αὖ
ὀρθῶς βουλόμενος παρ ἐμὲ τὸν ἀρχέδημον· ὁ δ ἐμπορδυσάμενος, ἢ
ξει πάλιν· καὶ τοὐντεῦθεν ὁτὲ μὲν ἡμεῖς ποιήσομεν, ἃ βασανίσης τὰ παρ
ἐμοῦ πεμφθέντα ἱκανῶς, θαυμάζοιμι ἂν εἰ μὴ τὰ πρὶν ἀπορούμενα
πολύ σε ὀλίγοις, ἢ τὰ νῦν. θαρρῶν τες οὖν ποιεῖτε οὕτως· ἐμὲ γάρ
ποτε φιλεῖ ἐμπρήσας τούτῃσι, οὔτε συ ζεῖλησι, οὔτε ἀρχέδημος ἐμπρήσει τοι καλλίω καὶ θεοφιλεστέραν δύλαβον μῆτοι, μήτε ἐκ
πέσῃ τοῦτο εἰς αὖθις ἀπαναλώτους. χε δὸν γὰρ ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, οὐκ
ἔστι γοῦν τῶν πρὸς τοὺς πολλοὺς κατηγλασσότερα ἀκούσματα. οὐ
δὲ πρὸς τοὺς δυφυέσι θαυμασότερά τε καὶ ἐνθουσιασιπώτερα.
πολλάκις δὲ λεγόμενα καὶ ἀεὶ ἀκουόμενα, ἐς πολλὰ ἔτη, μόλις ὡς
πὸ χρυσὸν εἰς καθαίρεται μετὰ πολλῆς πραγματείας. ὁ δὲ θαυ
μασὸν αὐτοῦ γίγνεται, ἄκουσον. εἰσὶ γὰρ ἄνθρωποι τοῦτο ἀνήκοο
τες, καὶ πολέμους, δυνατοὶ μὲν μαθεῖν· δυνατοὶ δὲ μνημονεῦσαι.
καὶ βασανίσαι πάντα, πάντως κεῖναι χρεῖσσόν ἐστι, καὶ οὐκ
ἐλάττω τριακοντούτων ἐτῶν ἀνηκοότες. οἱ νῦν ἀρτισοφίσται φασί, τὰ
μὲν τότε ἀσθενέστατα δόξαντα εἶναι, νῦν πιστότατα ἢ σφόδρα
φαίνεσθαι. ἃ δὲ τότε πιστότατα, νῦν τοὐναντίον. πρὸς ταῦτ οὖν
σι οπῶν δύλαβοῦ μήποτέ σοι μετὰ μελέτης τῆς νῦν δεῖ ως ἐμὲ

σύντων. μείζων δὲ φυλακὴ, τὸ μὴ γράφειν, ἀλλ' ἐκμανθάνειν. ὃ γάρ ἐστι τὰ γραφέντα, μὴ οὐκ ἐκπεσεῖν. διὰ ταῦτα οὐδὲν πώποτε περὶ τούτων γέγραφα. οὐδ' ἔστι σύγγραμμα πλάτωνος οὐδὲν, οὐδ' ἔσται. τὰ δ' νῦν λεγόμενα, σωκράτους ἐστὶ καλοῦ καὶ νέου γεγονότος. ἐρρῶσο, καὶ πείθου. καὶ τῷ ἐπιστολίῳ ταύτην νῦν πρῶτον πολλάκις ἀναγνούς, κατάκαυσον. ταῦτα μὲν τούτῳ. περὶ δὲ πλουξένου, ἐθαύμασας, ὅτι οὐ πέμψαι μίσει. ἐὰν δὲ περὶ λυκόφρονος, καὶ τῷ ἄλλῳ τῷ παρὰ σοὶ ὁμοίων, λέγω μὴ σπάνια καὶ μὴν τὸν αὐτὸν λόγον, ὅτι πρὸς τὸ διαλεχθῆναι μὴ φύσει καὶ τῇ μεθόδῳ τῷ λόγῳ, πάμπολυ διαφέρομαι αὐτῶν. καὶ οὐ δεῖς αὐτῶν ἱκανῶς ἂν λέγεται ὡς πρὸς ὑπολαμβάνουσιν, ἀλλ' ἀκούοντες. καὶ δοκεῖσι μέντοι πάνυ μετρίως διεχρῆσθαι αὐτοῖς ἡδέως ῥηθῆναι. τοῦτο μὲν περὶ τούτων πολλά, ὡς περὶ τοιούτων. φιλιστίωνι δ', εἰ μὲν αὐτὸς χρῇ, σφόδρα χρῶ. εἰ δὲ οἰόντε, πωλοῦσί πῳ χρῆσον καὶ ἀπόπεμψον. δεῖται δ' σου καὶ πωλοῦσι πως. ὑπεῖχε τὸ δέμος καὶ φιλιστίωνι εἰσὶ ἀφῆς αὐτὸν ἥξειν προθύμως ἀθήναζε. τὸν ἐκ τῆς λατομιῶν δὲ ἐποίησας ἀφείς. ἐλαφρὰ δὲ ἡ δέησις, ἣν περὶ τῆς οἰκετῶν αὐτοῦ. καὶ περὶ ἡγησίππου τοῦ ἀρίστωνος, ἐπέστειλας γάρ μοι αὐτὸς ἀθλιῶς ἢ τοῦτον ἢ ἐκείνους. καὶ σὺ αἰσθοῦ μὴ ἐπιζήμιον. καὶ περὶ λισικλείδου, τἀληθὲς εἰπεῖν ἄξιον. μόνος γὰρ ἐκ σικελίας ἀθήναζε ἀφικομένων, δεῦρο μεταβάλετο περὶ τῆς σῆς καὶ ἐμῆς σωτηρίας. αὖθις ἔτι ἀγαθὸν ἐπὶ τὰ βελτίω λέγων περὶ τῶν γεγονότων, διαλελῆφ. Γωαυτῷ.

Λάτων, διονυσίῳ χαίρειν ἐπιστείλας, ἀρθῶς αὖ τυγχάνοιμι φιλοτιμίας προσρήσεως, ἢ μᾶλλον κατὰ τὴν ἐμὴν συνήθειαν γράφων οὐ πράττειν ὡς πρὸ ἐωθα ἐν τοῖς ἐπιστολαῖς τοὺς φίλους προσαγορεύειν; σὺ μὲν γὰρ δὴ καὶ τὸν θεὸν ὡς ἤγειλαν οἱ τότε θεωροῦντες, προσεῖπες ἐν δελ-

φοῖσ αὐτῷ τούτῳ θωπεύσασ τῷ ῥήματι. καὶ γὰρ φασ ὡσ φασὶ χαίρε καὶ ἡδόμενον βίοτον διάσωζε τυράννου· ἐγὼ δέ, οὐδὲ ἀνθρώπῳ, μὴ ὅτι δὴ θεῷ, περακελευσαίμιλιν ἂν δραῦ τοῦτο. θεῷ μὲν, ὅτι παρὰ φύσιν προστάττοιμ' ἄν· ἀνθρώπῳ δὲ ἡδονὴ ἡδονῆσ ἵδρυται καὶ λύπησ, τὸ θεῖον. ἀνθρώπῳ δέ, ὅτι τὰ πολλὰ βλάβιμον ἡδονὴ ἢ λύπη γεν ἀξ· δυσμαθίαν καὶ λήθην καὶ ἀφροσύνιν καὶ ὕβριν ἐπιτίκτουσα τῇ ψυχῇ· καὶ τοῦτο μὲν, οὕτωσ εἰρήσθω παρ' ἐμοῦ· ἀνεὶ δὲ προσρήσεωσ· σὺ δ' ἀναγνοὺσ αὐτὰ, ὅπη βούλει δέξασθε, ταύτη δέχου. φασὶ δ' οὖν ὀλίγοι, λέγειν σε πρόσ τινασ παρὰ σὲ πρεσβευόντων. ὡσ ἄρα σοῦ ποτε λέγοντοσ, ἀκούσασ ἐγὼ μέλλοντοσ πάσ τι ἑλληνί δασ πόλεισ ἐν σικελίᾳ οἰκίζειν, καὶ συρακουσίουσ ἐπιλουφίσαι τινὰ ἀρχὴν, αὐτὶ τυραννίδοσ εἰσ βασιλείαν μεταστήσαντα, ταῦτα ἄρα σὲ μὲν τότε διεκώλυσα ὡσ σὺ φησ, σοῦ σφόδρα προθύμου μένου. νυνὶ δὲ δίωνα διδάσκοιμι δραῦ αὐτὰ ταῦτα· καὶ τοῖσ διανοήμασι τοῖσ ἰδίοισ, τινὰ σὴν ἀρχὴν ἀφαιρούμεθάσε. συδεῖμέν τι διὰ τοὺσ λόγουσ τούτουσ ὠφελῆ, γινώσκεισ αὐτόσ· ἀδικεῖσ δοῦ ἐμὲ ταῦτα τῷ γλυμμάτων λέγων. ἄδην ἢ ὑπ' φιλιστίδου, καὶ αὖ ἀγῶν πολλῶν, πρὸσ τοὺσ μισθοφόρουσ, ἐσ τὸ συρακουσίων πόλη θοσ διεβλήθην, διὰ τὸ μὴ εἶν ἀνεκτὸν εἰ. τοὺσ δ' ἐξαθεν εἰπὶ πᾶσι τοῖσ ἁμάρτημα πᾶν εἰσ ἐμὲ τρέπειν, σὲ φάσκοντασ πάντα ἐμοὶ πείθεσθαι. σὺ δ' αὐτὸσ οἶσθα σαφέστατα τὴν πολιτικὴν ἐμέσοι κοινὴν πραγματείαν οὐ μὴ ἐκόντα, ὀλίγα δὴ καὶ τρὰσ ὅτιπερ πολίου πῦ ἀνῳκήθην. αὖ ἀτεβραχέα ἅπαντα περὶ τὰ νόμων προοίμια σοῦ δόσεωντε μεῖζ', χωρὶσ ὧν σὺ προσέγραψασ τισ ἕτερ. ἀκούω δ' ὑστερον ὑμῶν τινασ αὐτὰ διασκευωρεῖν· δῆλα μὴν ἑκάτερα ἔσεσθ', οἷσ γὲ ἐμ' ἦθοσ διωμένοισ κρίνειν. αὖ οὖν ὅπερ ἀρτί εἶπον, ἃ διαβολῆσ προσδέομαι. πρὸ τοσυρακοσίας, μὴ εἰδήτιν' ἑτέρᾳ πειθεῖσ λέγων αὐτά.

ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἀπολογίας πρός τε τὴν προτέραν γνωμένην διαβολήν. καὶ τὴν νῦν μετεκείνην μείζω φυομένην. σφοδροτέραν. πρὸς δύο ἅμα, δι' ἃς ἀναγκαῖον ποιήσασθαι τὰς ἀπολογίας. πρῶτον μὲν, ὡς εἰκότως σοι ἐφυβρικοινωνεῖν περὶ τὰ φίλεως πράγματα. τὸ δὲ δεύτερον, ὡς οὐκ ἐμὴν τὴν εἰρηκυῖαν συμβουλήν. σὺ δ' ἀναιρωλύσειν μέλλοντί σοι καὶ τοῖς ἐλληνίδας πόλεις, ἐμπροσθὼν ἐμὲ γεγενῆσθ. τὴν γὰρ ἀρχὴν ὧν εἶπον, περὶ πρεσβέρων ἄκουε πρότερον. ἦλθον καλέσμενός σε συρακούσας, ὑπό τε σοῦ καὶ Διώνος. τοῦ μὲν δεδοκιμασμένου πρὸς σοὶ καὶ ξένου παλαιοῦ γε γνώτος. ἐν ἡλικίᾳ δ' ὄντος μέσῃ τε καὶ ἐσκυκλημένος. ὧν δὴ πάντα τοῦτό σοι χείρω ποιῶν ἢ σμικρὸν κεκλημένος, μέλλοισι περὶ τοσούτων ὅσα νῦν τότε τοὺς σὲ, βουλεύεσθαι. σοῦ δὲ ὄντος μὲν σφόδρα νέου, πολλῆς δ' ἀπειρίας οὔσης περὶ σὲ, τούτων ὧν ἔμπειρον ἔδει γενέσθαι, καὶ σφόδρα ἀνωφελοῦς ἐμοὶ τὸ μετὰ τούτου, εἰ τανῦν, εἴτε θεὸς, εἴτε τύχης μετὰ σοῦ δίωνα ἐξελάσειν, ἐλεύθερος μόνος. ἆρ' οὖν ἐβιάσμοι γ' ἂν τὰ πολιτικῶν ἔργων κοινωνίαν πρὸς σέ. τὸν μὲν ἔμφρονα κοινωνοῦ, ἀπολωλεκότι. τὸν δὲ ἄφρονα, ὁρῶν τι μετὰ πονηρῶν καὶ πολλῶν ἀνδρῶν καταλελειμμένον. οὐκ ἄρξοντα, οἷς μενον ἄρξειν. ὑπὸ τῶν τοιούτων ἀνῶν ἀρχόμενον. οἷς τί χρὴν ποιεῖν ἐμέ. μῶν οὐχ ὅπως ἐποίουν ἀναγκαῖον ἐκ τῶν λοιπῶν; τὰ μὲν πολιτικὰ χαίρειν ἐᾶν, δυλαβούμενον τὰς ἐκ τοῦ φθόνου διαβολάς. ὑμᾶς δὲ πάντως καὶ πρὸς ἀλλήλων χωρὶς γιγνόμενος καὶ διαφόρους ὄντας, πειρᾶσθαι φίλους ἀλλήλοις ὅτι μάλιστα ποιεῖν. τῶν δὴ καὶ σὺ μαρτυς, ὅτι τοῦτο αὐτὸ ξυντείνων, οὐκ ἀπέπαυσα πώποτε καὶ μόνος μὲν, ὅμως δ' ὁμολογήθημῶιν, πολὺ σοὶ μὲν οἰκαδε ἐμὲ, ἐπειδὴ πόλεμος ὑμᾶς κατεῖχεν. εἰρήνης δ' ὑμῖν γιγνομένης,

ἐλθεῖν

ἐλθεῖν ἐμὲ τε καὶ δύναμιν σὺν αὐτοῖς καλεῖν ἡμᾶς καὶ τοῦ
τον μὲν οὕτως ἐγένετο· τῆς ἐμῆς εἰς συμμαχίας πέρι
τῆς πρώτης, καὶ τῆς πάλιν οἰκαδε σωτηρίας. τὸ δὲ δεύτερον, ἐμ-
μένης γε μοι ἐπαλείς με· οὐ μετὰ ταῦτα ὁμολογίας, ἀλλὰ μό
νον ἥκειν ἐπέστελλες. δύναμιν δὲ οὐδεὶς ἔφη σοι μεταπέμψασθαι·
διὰ ταῦτα οὐκ ἦλθον, ἀλλὰ καὶ δύναμιν τὴν ἔχω μοι. ὥστε γὰρ
εἶναι βέλτιον, ἐλθεῖν ἐμὲ καὶ ὑπακοῦσαι σοι. τὸ δὲ μετὰ ταῦτα, τὸ
τερον ἐν αὐτῷ τῷ μένειν ἀφίλετο καὶ ἐπιστολὰς παρὰ σοῦ. τὰ δὲ μέν
τοι ἐπιστολαῖς γράμματων ἦρχεν, ὡς αὖ ἀφίλεω μοι, τὰ δύνα-
μός μοι γένοιτο πράγματα πάντα, κατὰ νοῦν γε ἐμόν· μὴ ἀφε
κομένου δὲ τούτων ἀπιέναι. αἰσχύνομαι δὴ λέγων, ὅτι τότε ἐπιστολὰς
παρὰ σοῦ, καὶ πρὸς ἄλλων ἦλθον διὰ σὲ ἐξ ἰταλίας καὶ σικελίας· καὶ
παρόντος τοῦ ἐμῶν οἰκείων καὶ τῶν συνήθων· καὶ πᾶσιν δοκε
λυόμενά μοι ἐνῆν, καὶ δεόμενα σοὶ πάντως ἐμὲ πείθεσθαι. ἐξὸν
μὲν δὴ πᾶσιν ἀρξαμένοις ἀπὸ δύνασθαι, δεῖν ἐμὲ βλῦσαι καὶ μὴ
μαλθακίζεσθαι· καίτοι τηλικαύτην αὐτοῖς προὐτεμόμην
καὶ περὶ σοῦ διϊσχυριζόμενος, ὡς οὐχὶ ὅσιον πεῖσαι, αὐτα ρκέσαι
τοῖς δοκοῦσιν ἡμᾶς καὶ βουλομένοις εἰς ἔχθραν ἐλθεῖν. ἐώ-
ρων γὰρ καὶ τότε καὶ νῦν ὁρῶ, τὰς μεγάλας οὐσίας καὶ ὑπερό γ
κους τῶν τε ἰδιωτῶν καὶ τῶν μοναρχῶν ἐν δέον, ὅσῳ περ ἂν μεί-
ζους ὦσι, τοσούτῳ καὶ μείζους τοὺς δοκοῦντας, καὶ πρὸς
ἡδονὴν μετὰ αἰσχρᾶς βλάβης ὁμιλοῦντας, ἐφούσας· οὐκ ἀνὸν
οὐδὲν μεῖζον γένος τε ἀνθρώπου ἄλλης ἐξουσίας δυνάμεις. ὅ
μως δ' οὖν πάντα ταῦτα χεῖρον ἐάσας ἦλθον· δυναμενός, ὡς ἔδει με
δῆτ' ἐμῶν φίλων ἐμὲ αὐτὸ παθεῖν ὡς διὰ τὴν ἐμὴν ῥᾳθυμίαν,
τὰ σφέτερα πάντα ἐξὸν μὴ ἀπολέσθαι, διώλεσε· ἐλθὼν δ', οἶσθα

ὑμᾶς δὴ σύμπαντα τὰ μὲν τεύθεν ἡδέως ἀκούομεν ἐλθόντας μοι, ἄξιον δὲ καὶ τὴν ὁμολογίαν ὑμῖν ἐπιτελοῦντας προθύμως μοι, μᾶλλόν γε δίκαιον ὀλιγωρεῖν μοι Φράζοντας τὴν οἰκειότητα. ἣν ἐμοὶ τότε ἐπείθου· τάχα δ' ἂν βέλτιον ὑμῖν γίγνοιτο ἴσχε, καὶ σὺ καὶ συρακούσας· καὶ τοῖς ἄλλοις ἕλλησιν, ὡς ἐμὲ δέξασθαι τεύξεται. ἔπειτα τὰ δίκαια τοὺς οἰκείους ἐχεμυθεῖν. καὶ δίκαιον ἀνέμασι τοὺς δίκαια μὴ ἀνεμάσασθαι, ἐς οὓς ὁδὸς πρὸς ἢ τούτους, ὥμην δεῖν ἐμὲ πάντων αὐτὸν ἕκαστον εὐθὺς αὐτῷ νομίζεσθαι. καὶ μᾶλλον ἔτι καὶ οὐχ ἧσσον ἐμοῦ παράγειν μοι σπεύδεσθαι. τούτων οὐδενὸς τυγχάνω, ἄξιον ἀπιστεῖν. ἐμὲ τὰ τοιαῦτα, ἔπειθε σὲ μεῖναι τὸν ἐνιαυτόν. φάσκων τὴν δίκαιος ἀποδόμενος οὐσίαν πᾶσαν, τὰ μὲν ἡμίσεα ἀποπέμψειν εἰς μόλιβδον. τὰ δ' ἄλλα τῷ δικαίῳ καταλείψειν αὐτοῦ. πολλὰ ἔχων εἰπεῖν, ὦ μῦθος, οὐδένα πρίασας, δίκαιον τὸ λῆθος αὖ σὺν τέμνω· τὰ δ' ἐμὰ πάντα πάντα ἀποδόμενος ἐπίασας δίκαια. φάσκων ἀπολήσειν ἄνδυτον πεύθειν, τὸν κολοφῶνα ὦ θαυμάσιε τοῖς ὑποκρίσεσιν ἁπάσαις, νεανικώτατον ἐπεθήκας. μηχανῶ γὰρ οὔτε καλῶ οὔτε νομίζω οὔτε δίκαιον οὔτε ξυμφέρουσαν, δύρεσθαι ἐμὲ ἐνφοβεῖν ὡς ἀγνοοῦντα τὸ γε γιγνόμενα, ἵνα μὴ δὲ ἐγὼ ζητοίην τὰ χρήματα ἀποπέμπεσθαι. ἰοὺ ἰοὺ γὰρ ἡρακλείδων ἐξέβαλες οὔτε συρακουσίοις δικοῦν δικαίως οὔτε μοί, διότι μετὰ τοῦ θεοδότου βουλεύεσθαι ἐθέλουσιν μὴ ἐᾶν τοῦτο, τοῦτ' ἐλάβομεν ὡς ἐμὲ νῦν προφασιεῖ πεσόντι ἐλθεῖν. σὺν μοὶ δὲν φρονοῦσιν δίκαιος ἦν τοῦ δίκαιος φίλων καὶ οἰκείων. ἐπεὶ δὴ νῦν θεοδότης ἡρακλείδης ἐν δικαβόλοις εἶεν οἰκεῖοι δίκαιος ὄντες, ἂν μηχανῶμαι, ὅπως οὐχὶ μὴ δώσουσι δίκαιον. καὶ τοῦτα μὲν τοῦτ' ἐστὶ περὶ τὰ πολιτικὰ κοινωνίας τῆσ ἐμῆς καὶ σῆς. ἡ δ' ἐστὶν ἑτέρα ἀλλοδαπότητα

ἐρεῖσθε

σκεῖδες ἐνέμοι πρὸς σέ, εἰκότως οἷς ταὐτὰ πέρτε ταῦτα γε
γονέναι, καὶ μὴ θαύμαζε· καὶ γὰρ αὖ ἔχον τίμνοῦν αὐδρὶ φα
νοίμην ἐνδήλως· πειθεῖσ ὑπὸ τοῦ μεγίθους τῆς σῆς ἀρχῆς, τὸν μὲν
παλαιὸν φίλον μὲν ξένον, καπῶς πράττοντα δι' ἀσεμνότητα
χέρων, ἵνα οὕτως εἴπω, τοῦτον μὲν προδοῦναι· σὲ δὲ τὸν ἀδι-
κοῦντα ἐλέσθαι, καὶ πᾶν δρᾶν, ὅ τι σοὶ προσέταττε πρὸς ἔνια μαχη-
μάτων δῆλον ὅτι οὐδὲν δ' αὖ ἕτερον ἔφησεν αἴτιον τοῦτο εἶναι τῆς ἐ-
μῆς μεταβολῆς, εἰ μὲ μεταβάλομην· ἀλλὰ ταῦτα μὲν ταύτην μὲν
μῆνα, τὴν ἐμὴν καὶ σὴν λυπηφιλίαν καὶ ἀποινωρίαν δι' ἃ σὲ
ἀπειρήκατο· χεδὸν δ' εἰς λόγον ὁλόγος ἥκομοι ξυνεχὴς ἔχειν νῦν
δὴ χρόμενος· περὶ οὖμοι τὸ δεύτερον ἀπολογητέον ἔφην εἶναι· σκό
πει δὴ καὶ πρόσεχε πάντως, αὖσοι τι φθύδεσθαι δόξω καὶ μὴ
τἀληθῆ λέγειν· φημὶ γὰρ σε ἀρχεδήμου παρόντος ἐν τῷ κηφισιᾷ
ἀεισπείτου, χεδὸν ἡμέραισ πρότερον εἴκοσι τῆς ἐμῆς ἐκ
συρακουσῶν οἴκαδ' ἀποδημίας, ἃ νῦν δὴ λέγεις ἐμοὶ μεμφόμε
νος, ὡσ ἡραικλείδου τέμοι καὶ τῷ ἄλλων παντῶν μᾶλλον, ἢ σοῦ
μέλοι· καὶ μετοῦτων σαυτὸν δι' ἠρώτησασ, εἰ μὴ μοι δοκῶ κατὰρ-
χὰσ ὁτῆλθον, κελεύων σὲ τὰσ πόλεισ τὰσ ἑλληνίδασ κατοικί-
ζειν· ἐγὼ δὲ σωσεχώρουν μεμνῆσθαι· κἠπινῶμοι δοκεῖ ταῦτ' εἶναι
βέλτιστα· ῥητέον δέ ὦ δι' ὁμύσιε, καὶ γὰρ πὶ γοῦτο τότε λεχθέν· ἠ-
ρόμην γὰρ δῆτε, πότερον αὐτὸ τοῦτο σὺ ξυμβουλεύσαι μι μόνον,
ἢ καὶ ἄλλο πρὸσ τοῦτο· σὺ δ' ἐμάλα ἀπεκρίνω μεμνῆσθαι μὲν οὐ δύνε
σθαι κῶσ ἐκ τοσούτου χρόνου· ὡσ δ' ὀλίγα τε καὶ σμικρὰ ἀποκρίναι τοσ
αῦτα· ἐπεσὶ δ' ἐμάλα πολλὰ σωσεχελῶν εἰ μέμνημαι ὡσ σαυτὸν τε
ἐκέλευεσ πρᾶξαι πάντα ταῦτα ἢ μὴ πρᾶξαι· ἔφην ἐγὼ καλλίστα·

μὴν μονὸν σώσειν οὐδὲ οὗτος ἐθέλοι ἀποθανεῖν μᾶλλον ἢ ζῆν· ἀλλὰ τὸ μετὰ τοῦτο δεῖ σκοπεῖν, οὐδὲν ἔστιν φοβερὸν μὴ σμικρὸν ῥῆμα σῶσαι ἕνεκα τοῦ ἁλῶναι ἢ μὴ προσεδόκων, μηδὲ ἐνὸς γίγνοιτο αὐτὸν ῥυχωδίας· ἀλλ' οὖν ὧν ἕνεκα πάντες ἴσμεν, τῶν τοιούτων μηδὲν ἀβάλλειν λέγων, ὡς οὐκ ἔστιν ἐφ' ὅτῳ πολεῖς ἀλλήλους ἐρρύσασθε ὑπὸ βαρβάρων, οὐδὲ ἐφ' οὐδὲ συρακουσίους ἐπὶ λοφίσαι, βασιλείαν αὐτὶ τυραννίδος μεταστήσαντα. τούτων δ', ἃ ἦν ἐμοὶ πρὸς ταῦτα ἔχοις ἂν τελέως μηκέτι φθονοῦντες. πρὸς δὲ τούτοις, ἔτι σαφεστέρους τούτων εἰς ἔλεγχον λόγους ἐγὼ δοίην ἂν ἔτι ἱκανὴν φαίνοιτο εἶσις· ὡς ἐγὼ μὴ ἐπέλθων. σύδουλε θέλεσ πράττειν αὐτά· καὶ μὴ οὐχὶ ἐᾶν εἰπεῖν ἕνα ρῆτως ὡς ἦν ταῦτα ἄρισα πραχθέντα, καὶ σοὶ καὶ συρακουσίοις. ἔστιν ἐλπίσαι πᾶσιν· ἀλλ' ὧν τὰν ἐμὴν φῆς ἐρηκέναι ἐρημίαν τοῦτο, ἔχω τὴν δίκην εἰδὼς ὁμολογῆσ, τὸ μετὰ τοῦτο κήπου μόνος ἐν ναυσοφόν γε σκοπεῖν χρόνον, τὴν πολιτικὴν δύναμιν αὐτῶν μὴ μόνος ἐκγὼν ψυδόνυς εἰσγὼν ἀληθῆ λόγον μετάσχῃ.

Πλάτων δίωνι συρακουσίῳ εὖ πράττειν

ἔμαι μὲν φανερὰν εἶναι διὰ πάντος τοῦ χρόνου τὴν ἐμὴν προθυμίαν, περὶ τὰς συμβουλίας πράξεις· καὶ ὅτι πολλὴν εἶχον περὶ αὐτῶν σπουδὴν εἰς τὸ ξυμφέρεσθαι, οὐκ ἄλλου τινὸς ἕνεκα μᾶλλον, ἢ τῆς ἐμοὶ τοῖς ἐμοῖς φιλοτιμίας. νομίζω γὰρ δίκαιον εἶναι, τοὺς ὄντας τῇ ἀληθείᾳ ἐπιεικεῖς, καὶ πράττοντας τοιαῦτα, τυγχάνειν δόξης τῆς προσηκούσης. τὰ μὲν οὖν

εἰς τὸ

εἰς τὸ πειρᾶσθαι θεοῦ εἰ πεῖρ᾽ ἔχει καλῶς. τὰ δὲ περὶ τὴν μέλλουσαν, ὁμίλησόσθειν ἀγῶνα· αὐδρείας μὲν δὴ καὶ τάχει καὶ ῥώμης δεῖ μεγάλης, δόξειν δ᾽ ἂν καὶ ἑτέρων εἶναι τινῶν· ἀληθείας δὲ καὶ δικαιοσύνης, καὶ μεγαλοπρεπείας καὶ τῆς περὶ πάντα ταῦτα δυσχημοσύνης ξυμφέρεται ἂν γοῦν τις μισθοῦσθαι τὰ τοιαῦτα τιμᾶν, εἰ μὴ τοῦτο τὴν ἄλλων διαφέρειν· μῶν οὖν δῆλον μισθοῦσθαι δὲ λέγω. ἀναμιμνήσκειν δὲ ὅμως δεῖ ἡμᾶς αὐτοὺς· ὅτι προσήκει πλέον ἢ πάντων, τὴν ἄλλων ἀνθρώπων διαφέρειν, τοὺς οἰκείους δήπου. φανερούς ἔν δεῖ ἡμᾶς γενέσθαι, ὅτι ἐς μὲν τοὺς οὐχ οἷοί τε φαμὲν ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ σωθῆναι εἶναι μᾶλλον ἔσται· τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοις, συμβέβηκεν ἀναγκαῖον εἶναι πολλαπλάσιον πολλῷ τοῦτον, εἰ μέλλουσι σωθήσεσθαι· τὸ δὲ μὴ ὑπέρχειν περὶ σὲ τοιοῦτον δύσκολον εἶναι μᾶλλον ἔσται. ἐσ ἐμαυτὸν ἀναβλέπειν· καὶ ἐν τούτῳ μάλιστα πρὸς σέ. ὡς οὖν ὑπὸ πόνων ὁρῶμαι σφαλησόμενος, χρὴ τε λυπεῖσθαι ἐκεῖνον ἀρχαῖον ἀναβλέπειν καὶ τὸν κῦρον· καὶ εἴτις ἄλλος πώποτε ἔδοξεν ἤθει καὶ πολιτείᾳ διενεγκεῖν. ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ πολλοὶ καὶ κακῶν ἁπάντων οἵτινες λέγουσιν ὡς πολλοῦσιν ἐλπὶς ἀναιρεθέντος δυνατοῦ, διαφθαρῆναι τὰ πράγματα, διὰ τοῦτο καὶ φιλεῖσθαι καὶ θεοδότου καὶ τῆς ἄλλων συνήθειαν φιλοτιμίαν. μᾶλλον μὲν οὖν, μηδεὶς εἰπάτω τοῦτο· ἐὰν δ᾽ ἄρα καὶ πάντα τοῦτο σὺ φεύγων ἀφίδοιμι. καὶ πρὸς τὸ βέλτιστον ἔλθοιτ᾽ ἄν. τάντα δὲ ἴσως, γελοῖον σοι φαίνεται εἶναι τὸ ἐμὲ λέγειν, ὅτι καὶ αὐτὸς ἀκήκοα ἔγωγε. ἐγὼ δὲ καὶ ἐν τοῖς θεάτροις ὁρῶ τοὺς ἀγωνιστὰς ὑπὸ τῆς πολλῶν προθυμοῦσ, μηδὲν ὑπὸ τῆς φίλων, οὓς αὐτὸς οἴηται μετὰ σπουδῆς, καὶ τὴν νοιαν παρακελεύεσθαι. νῦν οὖν αὐτοί τε ἀλλ᾽

μίζεσθε, ὑμῖν ἐστὶ συλλέγειν τὰ δ' ἄλλα παραπλήσια ἔχει, καθάπερ καὶ ὑμῶν παρόντων. ἐπιστέλλει δ' ὅτι πέμψαι ταῦτα ὑμῖν, ἢ πράττοντες τυγχάνετε· ὡς ἡμεῖς πολλὰ ἀκούοντες οὐδὲν ἴσμεν. ἔστιν ἐπιστολαὶ παρὰ μὲν Θεοδότου καὶ Ἡρακλείδου, ἃ κομίζουσιν εἰς Λακεδαίμονα· ἄλλαι παρ' ἡμῶν δὲ καθάπερ εἴρηται, πολλὰ ἀκούοντες περὶ τῆς τῆδε, οὐδὲν ἴσμεν· συνθοῦ δέ, καὶ ὅτι δυνεῖσί τινι, σπένδεσθαι τοῦ προσκόπου τὸν θεραπευτὴν εἶναι. μὴ οὖν λανθάνειτε ὅτι διὰ τοῦ ἀρέσκειν τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὸ πρᾶγμα ὄζειν· ἡδὺ γὰρ ἄδεια ἐρημίᾳ ξύνοικος. εὐτύχει.

Πλάτωνι Περδίκκᾳ εὖ πράττειν

Ὑφρασίου μὲν συνεβούλευσα καθάπερ ἐπέστελλες τῶν ἐπιμελουμένων, περὶ ταῦτα διατρίβειν. δίκαιος δ' εἰμὶ καὶ ξενικὴν καὶ ἱερὰν συμβουλίαν συμβουλεύειν, πότερα τῷ ἄλλων ὧν αὐ φράζῃς, καὶ ὡς εὐφραίνειν δεῖ τὸν νῦν χρόνον. πολλὰ μὲν γὰρ ἂν ἦν χρήσιμος· μέγιστον δὲ οὐ καὶ σὺ μύρεσθαι ἐᾷς. διὰ πολυτέλειαν, καὶ διὰ τὸ μὴ πολλοὺς αὖ τοῦ πλείω συμβούλους εἶναι τοῖς νέοις. ἔστι γὰρ ὅπως φωνὴ τῶν πολιτειῶν ἑκάστης, καθάπερ ἑτέρων ζώων ἄλλην μὲν δημοκρατίας, ἄλλην δὲ ὀλιγαρχίας· ἡδὺ δὲ μοναρχίας. ταύτας φεύγειν μὲν αὖ ἐπίσταιτο πάμπολλοι· πολεῖσθαι δὲ πολείσονται τοῦ μὴ ταπεινοῦν αὐτὰς πολλοὶ ὀλίγων ὄντων. ὅτις μὲν οὖν τῶν πολιτειῶν τὴν αὐτῆς φθέγγεται φωνὴν, πρὸς τὸ θεῖον καὶ πρὸς ἀνθρώπους, ἐν τῇ φωνῇ τὰς πράξεις ἑπομένας ἀποδίδωσι, θάλλει τε αἰεὶ καὶ σώ-

ζεται

ζεται. μιμοῦμαι δ' ἄλλων φθείρεται. πρὸς ταῦτ' οὖν δύσφορός σοι γίγνοιτο οὐχ ἥκιστα αὖ χρήσιμος. καίπερ καὶ πρὸς ἄλλα ὢν ἀνδρεῖος. τοὺς γὰρ τῆς μοναρχίας λόγους, οὐχ ἥκιστα ὑγιῆ ἐλπίζω σωζειν τῷ περὶ τὴν σὴν διαφερόντων. εἰς τοῦτ' οὖν αὐτῷ χώρημος, ὑπόσητε αὐτὸς καὶ ἐκεῖνον ὠφελῆσαι ὠφελήσεις. ἐὰν δέ τις ἀμούσως ταῦτα εἴπῃ, πλάτων ὡς ἔοικε πρὸς πότερα τοῦ μύθου, τὰ δημοκρατίᾳ ξυμφέροντα εἰδέναι. ἐξὸν δ' ἐντεῦθεν μὴ μόνον λέγειν καὶ συμβουλεύειν αὐτῷ τὰ βέλτιστα, οὐ πώποτε ἀνάσχεσθαι ἐφθέγξατο, πρὸς ταῦτα πεῖσαι, ὅτι πολλὰ τῶν ὀφειλόντων ἐν τῇ πατρίδι γίγνεται. καὶ τὸν δημοκρατούμενον ἤδη πρεσβύτερον καὶ εἰθισμένον ὑπὸ τοῦ ἔμπροσθεν, πολλὰ καὶ ἀνόμοια τῇ ἐκείνου ξυμβαλεῖν πράττειν. ἐπεὶ πάντων αὖ ἥδιστα μανθάνει πατρὶ σωφρονοῦντι ξυμβουλεύειν αὐτῷ, εἰ μὴ μάτην μοῦσι νεανιεύσεσθαι τοῦτο, πολὺ δοῦναι τοιήσειν. τοιγὰρ δὴ οἶμαι βραδύσει αὖ καὶ τοῖς ἐμοὶ ξυμβουλεύσειν. εἰ γὰρ δόξαι μοι αὐτάτως ἔχειν, πολλὰ αὖ χαίρειν ἡμῖν εἰπών, ἐκτὸς αὖ γίγνοιτο τῆς περὶ ἐμὲ καὶ τὰ ἐμὰ ξυμβουλῆς.

Πλάτων ἐρμείᾳ καὶ ἐράστῳ καὶ ποιήσεως, δυσπράτῳ.

Μοὶ φαίνεται θεῶντι σ ὑμῖν τύχην ἀγαθὴν αὖ δέχεσθαι δυμφόως καὶ ἱκανῶς παρασκευάζειν. οἰκεῖτε γὰρ δὴ χίονες πεύμῖν αὐτοῖς. καὶ χρείαν ἔχοντες, ὥστε ἀλλήλους εἰς τὰ μέγιστα ὠφελεῖν. ἑρμείᾳ μὲν δ' οὔτε ἴσασιν πλῆθος οὔτε ἄλλης πολεμικῆς συμμαχίας οὐδὲν χρυσοῦ προσγιγνομένου γίγνοιτ' ἂν μεῖζον εἰς τὰ πάντα δύναμις. ἢ φίλων βεβαίων τε καὶ ἤθους ἐχόντων ὑγιές. ἐράστῳ δὲ ποιήσεως, πρὸς τῇ τῶν εἰς ὧν σοφιατῇ κα

λῆ ταύτην φήμην ἐπὶ πολὺ χρόνον ὧν προσδεῖν σοφίας τε περὶ τοὺς πολλοὺς καὶ ἀδήλους φυλακτικῆς καὶ τοῦ ἀμφοτέρων δυνάμεως. ἄπειροι γάρ εἰσι διὰ τὸ μὴ μετρίων ὄντων ἢ βραχέων, συχνὸν διατρίβειν χρόνον τοῦ εἰδέναι τὸ δηλούμενον πρόσεστιν ἵνα μὴ ἀναγκάζωμεν τῆς ἀληθείας μᾶλλον ἐπιμελεῖσθαι σοφίας τῆς ἀνθρωπίνης τε καὶ ἀναγκαίας ἐπιμελεῖσθαι μᾶλλον ἢ δεῖ. τούτῳ δὴ τῷ δύναμιν ἑρμείας μοι φέρεται φύσει τε ὅσα μὴ πρόσεστιν ἐμπειρίᾳ καὶ τέχνῃ, δι' ἐμπειρίας εἰληφέναι. πρὸς οὖν δὴ λέγω σοι μᾶλλον ἑρμεία, πειρᾶσθαι μᾶλλον ἐράσθαι καὶ πορίσασθαι πλέονα ἢ σύ, φημὶ δ' ἐγὼ καὶ μαρτυρῶ μὴ ῥᾳδίως σοι ῥήσειν σε ἀξιοπιστότερα ἢ ἐμὲ τούτων τῶν γε τοιούτων. ἐγὼ δὴ καὶ τοιγαροῦν συμβουλεύω δικαίῳ πρόσωπον τούτων τῷ ἀνδρῶν, μὴ πάρεργον ἡγεῖσθαι μᾶλλον πορίσασθαι δὲ καὶ ἐράσθαι πάλιν ἑρμείου καὶ τέχνης ξύμβουλος εἰμι· καὶ πειρᾶσθε τοῖς αὐθέξεσιν ἀλλήλοιν εἰς μίαν ἀφικέσθαι φιλίας ξυμπλοκήν. αὖ δέ τις ὑμῶν ἄρα τοῦτο πάσχει, λύειν δολῶ, τὸ γὰρ αὐθρώπινον οὐ πάσι βέβαιον, δεῦρο παρ' ἐμὲ τοὺς ἐμοὺς, πέμπετε μομφῆς ἰατῆρον ἐπιστολάς. οἶμαι γὰρ δίκην τε καὶ ἐδοῦναι τοὺς παρ' ἡμῶν ἐντεῦθεν ἐλθόντας λόγους· εἰ μήτι τὸ λυθὲν μέγα τύχοι γιγνόμενον ἐπωφελὲς ἢ σύμπνουν μᾶλλον αὖ συμφῦσαι καὶ συνδῆσαι πάλιν εἰς τὸ πρόσθεν χρῆσαν φιλότητα τὰ τε κοινωνίαν. ἡνίκα ὅταν μὲν φιλοσοφῶμεν πάντες ἡμεῖς ὅσον αὐδυνώμεθα ἐλάσσω παρείη νῦν ἃ τὰ νῦν ἐχρησάμεθα μᾶλλα ἐσαεί· τὰ δ' ἂν μὴ δρῶμεν ταῦτα, δι' ἐρῶ. φήμην δ' ἀγαθὴν μαντεύομαι. φημὶ τοὺς ἡμᾶς πάντα μαθητὰς ποιήσειν, αὖ θεὸς εὐθέλῃ· τούτῳ δ' ἐπιστολὰς πάντας ἡμᾶς δεῖσθαι πέμπειν ἀναγκαῖον καὶ μᾶλλον ἀθρόους. εἰ δὲ μή, διὰ τὰ δύο κοινῇ,

κατὰ

κατὰ δύναμιν οἷόν τε εἰς τὸ δυνατὸν ἐλαφρὰ ποιεῖσθαι· καὶ χρῆσθαι συνθήκῃ καὶ νόμῳ μυρίῳ, ὃ δὴ δίκαιον· ἐπομνύντας ἀσυλλήπτε ἅμα μὴ ἀμύνεσθαι καὶ τῇ τῆς ἀσυλίας ἀδελφῇ παιδείᾳ, καὶ τὸν τῷ πάντων θεὸν ἡγεμόνα τῷ τε ὄντων καὶ τῷ μελλόντων, τοῦ τε ἡμόμου καὶ αἰτίου σωτηρίου ὃν αὖ ὄντως φιλοσοφῶμεν, εἰσόμεθα πάντες σοφῶς εἰς δύναμιν ἀνθρώπων δυναμένων.

Πλάτων τοῖς δίωνος οἰκείοις τε καὶ ἑταίροις, δυσπραξίαν.

Περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι νομίζειν δεῖν τὴν διάνοιαν ὑμῶν εἶναι τὴν αὐτὴν ἣν εἶχε δίων. καὶ δὴ καὶ κοινωνεῖν διὰ παντὸς ἐθέλω, καθόσον οἷός τε εἰμὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ. ἐγὼ δὲ εἶμι δόξαν καὶ ἐπιθυμίαν τὴν αὐτὴν ἔχειν τε ἐκείνῳ ξυμφιλοσοφήσειν. εἰ δὲ μὴ βουλεύσεσθαι πολλάκις· τίς δ' ἦν ἡ ἐκείνου διάνοια καὶ ἐπιθυμία, σχεδὸν οὐκ εἰκάζων, ἀλλ' ὡς εἰδὼς σαφῶς εἴσομαι αὖ. ὅτε γὰρ κατῆρχε εἰς συρακούσας ἐγὼ ἀφικόμην, σχεδὸν ἔτη τετταράκοντα γεγονὼς δίων εἶχε τὴν ἡλικίαν, ὧν τὰ νῦν ἱππαρῖνος γέγονε. καὶ ἃ εἶχε τότε δόξαν, ταύτην καὶ διετέλεσεν ἔχων· συρακουσίους οἴεσθαι δεῖν ἐλευθέρους εἶναι κατὰ νόμους τοὺς ἀρίστους οἰκοῦντας. ὡς τοῦτ' ἦν θαυμαστὸν εἴτις θεῶν ἐστὶν τοῦτον, εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν περὶ πολιτείας, εἰλικρινῆ γενέσθαι συμφρονα ποιήσειε. τίς δή ἐστιν ὁ τρόπος φθορᾶς αὐτῆς, οὐκ ἀπαξίωσον ἀκοῦσαι νέῳ καὶ μὴ νέῳ. πειράσομαι δὲ ἀρξάμενος αὐτὴν ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς διεξελθεῖν. ἔχει γὰρ καιρὸν τὸν νῦν. μέσος ἐγὼ ποτ' ἐών, πολλοῖς δὴ τοῦτον ἐπαθον. ὡς ἤθελον εἰ θᾶττον ἐμαυτοῦ γνοίμην ἐλεύθερος, ἐπὶ τὰ κοινὰ τῆς πόλεως δύσας ἰέναι, καί μοι τύχαι τινὲς τῆς τῆς πόλεως

πραγμάτων, τοιαύτη παρέστησεν. ὑπὸ πολλῶν γὰρ ἤδη τότε πολιτείας λοιδορουμένης, μεταβολὴ γέγονε τοιαύτη. καὶ τῆς μεταβολῆς, ἐξ ἧς πεντήκοντά τινες ἄνδρες προύστησαν ἄρχοντες. ἕνδεκα μὲν, ἐν ἄστει. δέκα δ' ἐν Πειραιεῖ. περὶ τε ἀγορανόμοις τοιούτοις, ὅσοις ἦν τοῖς ἄστεσι διοικεῖν ἔδοξε. τριάκοντα δὲ ἐπὶ πᾶσιν ἄρχοντες κατέστησαν αὐτοκράτορες. τούτων δ' ἦσαν οἱ μὲν ἐκ τοῦ δήμου τοῦ ἐν τῇ πόλει, οἱ δὲ ἐκ τῶν ἑταίρων τῶν ἐμῶν. καὶ δὴ παρεκάλουν με, ὡς ἐπὶ προσήκοντα πράγματα. κἀγὼ, θαυμαστὸν οὐδὲν ἐποίουν ὑπὸ νεότητος. ᾠήθην γὰρ αὐτοὺς ἐπὶ νόμους ἀδήμου βίου, ἐπὶ δὲ καιρὸν τρόπου ἀπορίᾳ διοικήσειν δὴ τὴν πόλιν, ὥστε αὐτοῖς σφόδρα προσεῖχον τὸν νοῦν, τί πράξειεν. καὶ ὁρῶν δή που τοὺς ἄνδρας ἐν χρόνῳ ὀλίγῳ χρυσοῦν ἀποδείξαντας τὴν ἐμπροσθεν πολιτείαν, τά τε ἄλλα καὶ φίλον ἄνδρα ἐμοὶ πρεσβύτερον Σωκράτη ὃν ἐγὼ ἐδόκουν οὐκ ἂν ἀδίκως νομίζειν ἐκ πάντων δικαιότατον εἶναι τῷ τότε ἐπιτίμα τῷ πολιτῶν μηδέτερον ἑτέμενον, βίᾳ ἄξοντα ὡς ἀποθανούμενον. ἵνα δὴ μετέχοι τῷ πραγμάτων αὐτοῖς. εἴτε βούλοιτο, εἴτε μή. ὅδ' οὖν ἐπείθετο. πᾶν δὲ παρεῖναι δοκοῦσι πεισθῆναι, πρὶν αὐτοῖς αὐτῶν ἔργων γενέσθαι κοινωνός. ἃ δὴ πάντα καθορῶν ἐπὶ ἄλλα τραπόμενος οὐ σμικρά, ἐδυσχέραινε, καὶ ἐμαυτὸν ἐπεμηχανήσατο ἀπὸ τῶν τότε κακῶν. χρόνῳ δὲ οὐ πολλῷ, μετέπεσε τὰ τῶν τριάκοντα τότε. καὶ πᾶσα ἡ τότε πολιτεία. πόλιν δὲ, βραδύτερον μέν, εἴλκε δὲ μέντοι ὅμως, ἅπερ εἰώθει πράττοντα τὰ κοινὰ ἡ πολιτικά. ἐπιθυμία. ἐν οἷς δὴ καὶ τότε ταραττομένοις, πολλά γε νόμενα, ἄν τις εὖ διαφράσειεν. καὶ οὐδέν πω θαυμαστὸν ἐν τοιούτοις ἐχθρῶν γίγνεσθαί τισιν οἷς μείζοσι, σὺν μεταβολαῖς. καίτοι γε πολλοὶ τότε ἐκπεπτωκότες οἱ τότε μὲν ἐλθόντες ἐπῆλθον. κατὰ δέ τινα τύχην

αὖ

αὖ τὸν ἑταῖρον ἡμῶν Σωκράτη τοῦτον δικαστενόντες τινες, εἰσάγουσιν εἰς δικαστήριον, ἀσεβείας ἐπιβαλόντες, καὶ πάντων ἥκιστα σωφρόνειν προσποιούμενον, ὡς ἀσεβῆ γὰρ οἱ μὲν ἐψηφίσαντο, οἱ δὲ, κατεψηφίσαντο, καὶ ἀπέκτειναν, τὸν τότε τῆς ἀνοσίου ἀληθῶς οὐκ ἐθελήσαντα μετασχεῖν περὶ σέα τῷ τότε φυγόντων φίλων, ὅτε φοβηθέντες ἐδυστύχουν αὐτοί. σκοπεῖτε δὴ μοι ταῦτά τε, καὶ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς πράττοντας τὰ πολιτικὰ, καὶ τοὺς νόμους τε καὶ ἔθη, ὅσῳ μᾶλλον διεσκόπουν ἡλικίας τε εἰς τὸ πρόσθεν προὔβαινον, τοσούτῳ χαλεπώτερον ἐφαίνετο ὀρθῶς ἔχειν μοι τὰ πολιτικὰ διοικεῖν. οὔτε γὰρ ἄνευ φίλων ἀνδρῶν καὶ ἑταίρων πιστῶν, οἷόν τε ἦν πράττειν. οὓς ἔνθ' ἀπαρχόντας ἰὼν δύρειν δύσετε, οὐ γὰρ ἔτι ἐν τοῖς τῷ πατέρῳ ἤθεσι καὶ ἐπιτηδεύμασιν ἡ πόλις ἡμῶν διῳκεῖτο. καινοὺς τε ἄλλους, ἀδυνάτου ἰὼν κτᾶσθαι μετά τινος ῥᾳστώνης. τὰ τε τῷ νόμῳ χρήσιμα καὶ ἔθη, διεφθείρετο. καὶ ἐπιθυμοῦντα θαυμαστὸν ὅσον, ὥστε μοι τὸ πρῶτον πολλῶν μεσὸν ὄντα ὁρμῆς ἐπὶ τὸ πράττειν τὰ κοινὰ, ἐλέσθαι τε εἰς ταῦτα καὶ φέρεσθαι ὁρῶντα καὶ τότε πάντως, τελευτῶντα ἐλιγγιᾶν. καὶ τὸ μὲν σκοπεῖν μὴ ἀποσῆναι, μηδέ τε ἄμεμπτον αὖ γίγνοι τὸ περὶ τε αὐτοὺς ταῦτα, καὶ δὴ καὶ περὶ τὴν πᾶσαν πολιτείαν. τὸ δὲ πράττειν αὖ, περιμένειν αἰεὶ καιροὺς. τελευτῶντα δὲ νοῆσαι περὶ πάντων τῷ μὴ πόλεως, ὅτι κακῶς ξυμπεσοῦσα πολιτεύοιντο. τὸ γὰρ τῷ νόμον αὐτοῖς, κεδνὸν αὐτίκα τότε ἔχοντα ὄντα, ἄνευ τοῦ ῥᾳστωνῆσαι θαυμαστῆς τινος μετὰ τύχης. λέγειν τε ἡμαγκάθην, ἐπαινῶν τὴν ὀρθὴν φιλοσοφίαν, ὡς ταύτης ὄντα τότε πολιτικὰ δίκαια καὶ τῷ ἰδιωτῶν πάντα κατιδεῖν. κακῶν οὖν οὐλίζειν τὸ ἀνθρώπινα γένη πρὶν ἂν ἢ τὸ τῷ φιλοσοφούντων ὀρθῶς γε καὶ ἀληθῶς γένος, εἰς ἀρχὰς ἔλθῃ τοῦ πολιτικοῦ, ἢ τὸ

δῶν δυναστευόντων ἐν τοῖς πόλεσιν, ἐκπινος μοίρασθαι ὄντως φιλοσοφίας. τούτην δὴ τὴν διάνοιαν ἐχομένοις τὰ λίαν τε καὶ σικελίαν ἦλθον, ὅτε πρῶτον ἀφικόμην. ἐλθόντα δέ με, ὁ ταύτης λεγόμενος αὖ βίος δυδαίμων, ἰταλιωτικῶν τε καὶ συρακουσίων τραπεζῶν πλήρης, οὐδαμῆ οὐδαμῶς ἤρεσε. δίς τε τῆς ἡμέρας ἐμπιπλάμενον ζῆν, καὶ μηδέποτε νύκτωρ οὐδὲ μεθύοντα παρεῖναι μόνον μηδὲ παιδιᾶς ἄλλης ἀπέχεσθαι τῶν ἐν τῷ καλῷ καὶ ἀγαθῷ βίων. ἐμοὶ γὰρ τούτων τῶν ἐθῶν, οὔτ' ἂν φρόνιμος οὐδεὶς ποτε γένοιτο τὸν τρόπον ἀνθρώπων ἐκ νέου ἐπιτηδευόντων, οὐδ' οὕτως θαυμαστῇ φύσει κραθῆναι. σώφρων δ' οὐδ' ἂν μελλήσαι ποτὲ γενέσθαι· καὶ δὴ καὶ περὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς ὁ αὐτὸς λόγος ἂν εἴη. πόλις τε οὐδεμία ἂν ἠρεμήσαι κατὰ νόμους οὐδοὺς τινας οὖσιν, ἀνδρῶν οἷς ἐμοὶ ἀναλίσκειν μὴ δεῖν πέντε εἰς ὑπερβολάς. ἀργῶν δέ, εἰς ἅπαντα ἡδυμενῶν αὖ δεῖν γίγνεσθαι, πολλὰ εἰς δυσχερείας καὶ πόνους, καὶ ἀφροδίσια ἀπονοσθὲν διαπονουμένων. ἀναγκαῖον δὲ εἶναι τούτοις τοῖς πόλεσι, εἰς τυραννίδας τε καὶ ὀλιγαρχίας καὶ δημοκρατίας μεταβαλλούσας, μηδέποτε λήγειν. δικαίου δὲ καὶ ἰσονόμου πολιτείας τοὺς αὐτοῖς δυναστεύοντας, μήδ' ὄνομα ἀκούοντας, ἀνέχεσθαι. τοῦτο δὴ πρὸς τοῖς πρόσθεν διαμουσούμενος εἰς συρακούσας δι' επορεύθην. ἴσως μὲν κατὰ τύχην· ἔοικε μὲν τότε μηχανωμένῳ τινὶ θεῷ κρείττονων, ἀρχὴν βαλέσθαι θεῷ νῦν γεγονότων πραγμάτων περὶ δίωνα καὶ θεῷ περὶ συρακούσας. δέος δὲ μὴ καὶ πλείονων ἐπιέναι μὴ νῦν ὑμεῖς ἐμοὶ πείθησθε, τὸ βέλτιστον συμβουλεύοντι· πῶς οὖν δὴ λέγω πάντων ἀρχὴν γεγονέναι τότε; τὴν εἰς σικελίαν ἐμὴν ἄφιξιν. ἐγὼ συγγενόμενος διωνι τότε πρῶτον, ἐκινδύνευον τὰ δικαιότατα ἐμοὶ βέλ-

τιστα

πεσε ἀνθρώπους εἶναι μηνύων διὰ λόγων, καὶ πράττων αὐτὰ ξυμβουλεύων, ἀγνοεῖν ὅτι τυραννίδος πρὸς τρόπων καὶ ἁλίσιν ἐσομένων μηχανώμενος, ἑλκύθριον ἑαυτόν. δίων μὲν γὰρ δὴ μάλιστα μαθήσων, πρός τε τἄλλα καὶ πρὸς τοὺς τότε ξυμμούς λόγους λεγομένους, οὕτως ὀξέως ὑπήκουσε καὶ σφόδρα, ὡς οὐδεὶς πώποτε ὧν ἐγὼ προσέτυχον νέων, καὶ γὰρ ἐπιλοίσιον βίον ζῆν ἠθέλησε, διὰ φερόντως δὴ πολλῶν ἐπαλιωτῶν τε καὶ σπελιωτῶν ἀρετήν, τε εἰ πλείονος ἡδονῆς τῆς τε ἄλλης ξυφῆς ἠγαπηκώς. ἔσχε ἑπαχθέστερον γοῦς περὶ τὸ τυραννικὰ τόμιμα ζῶσιν ἐβίω, μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ περὶ διονύσιον γνομένου. μετὰ τοῦτο, διενοήθη μήμονον ἐν αὐτῇ ποτ' αὖ γνέσθαι ταύτην τὴν διάνοιαν, ὡς αὐτὸς ὑπὸ δὴ ὀρθῶν λόγων ἔσχεν. ἐπιγνομένῳ δοῦν ἐντίσιν, ὧν καὶ διονύσιον ἐπίσαγε ἐμαγνέσθαι, τάχ' ἂν ξυλλαμβανόντων θεῶν. γνομένου δ' αὖ τοιούτου γόν τε αὐτοῦ βίον καὶ τὸν δὴ ἄλλων συρακοσίων, ἀμήχανον αὖ μαλακιότητι ξυμβῆναι γνόμενον. πρὸς δὴ τούτοις ὠήθη δεῖν ἐκ παντὸς τρόπου, ἐς συραικούσας ὅτι τάχιστα ἐλθεῖν ἐμέ, κοινωνὸν τούτων. μεμνημένος, τὴν τε αὐτοῦ καὶ ἐμὴν συνουσίαν, ὡς οὐπερῶς δεξιρμάσατο εἰς ἐπιθυμίαν ἐλθεῖν αὐτὸν τοῦ καλλίστου τε καὶ ἀρίστου βίου. ὃ δὴ καὶ νῦν εἰ δύναμαι πράξαιμι ἐν διονυσίῳ ὡς ἐπεχείρησε μεγάλας ἐλπίδας ἔχειν αὐτὸν σφαλῶν καὶ θανάτων καὶ δὴ νῦν γεγονότων καλῶν βίον αὖ διδάσκοντα καὶ ἀληθινὸν ἐν πάσῃ τῇ χώρᾳ καταστήσασθαι. ταῦτα δίων ὀρθῶς διανοηθεὶς, ἔπεισε μεταπέμψασθαι διονύσιον ἐμέ. καὶ αὐτὸς ἐδεῖτο πέμπων, ἥκειν ὅτι τάχιστα ἐκ παντὸς τρόπου, πρίν τινας ἄλλους συντυχεῖν διονυσίῳ, ἐπὶ πλεῖον βίον αὐτὸν τοῦ βελ

τίσου πειρᾶσθαι. λέγων δὲ ταῦτα ἐδεῖτο εἰ καὶ μακρότερα εἰπεῖν τίνας ἢ καιρὸς εἴη μείζους περιμένοντι, τὴν νῦν παρεγενόμην θείας περὶ τύχης. καταλέγων δὲ τὴν τε ἀρχὴν τῆς Ἰταλίας καὶ σικελίας καὶ τὴν αὐτοῦ δύναμιν ἐν αὐτῇ, καὶ τὴν νεότητα, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τὴν Διονυσίου, φιλοσοφίας τε καὶ παιδείας ὡς ἔχοι σφόδρα λέγων, τούς τε αὐτοῦ ἀδελφιδοῦς καὶ τοὺς οἰκείους σ. ὡς δυσπαράκλητον εἴη πρὸς τὸν νῦν μοῦ λεγόμενον αἰεὶ λόγον καὶ βίον. ἵνα οὖν καὶ τὸν Διονύσιον συμπαρακαλέσῃ. ὥστε εἴπερ ποτὲ, καὶ νῦν ἐλπὶς πᾶσα ἀποτελεσθήσεται, τοῦ τοὺς αὐτοὺς φιλοσόφους τε καὶ πόλεων ἄρχοντας μεγάλων ξυμβῆναι γιγνομένους. τὰ μὲν δὴ πραγματευόμενα, ἰὼν ταῦτά τε καὶ τοιαῦτα ἕτερα πάμπολλα. τὴν δὲ ἐμὴν δόξαν, τὸ μὲν περὶ τὸν νέον ὅπη ποτὲ γνώσοιτο εἶχε φόβος. αἱ γὰρ ἐπιθυμίαι τοῦ τοιούτου ταχεῖαι. καὶ πολλάκις ἑαυτῶν ἐναντίαι φέρονται. τὸ δὲ Διώνος ἦθος, ὑπισχνούμενον τῆς γνώμης περὶ φύσει τε ἐμβριθὲς ὄν. ἡλικίας τε ἤδη μετρίως ἔχον. ὄψεσθαι σκοπουμένῳ καὶ διαλεξομένῳ, πότερον ἀνεπιστρεπτέον καὶ ὑπεκουστέον ἢ πῶς, ὅμως ἔρρωτο δεῖν ἐπιστῆσαι τὰ διανοηθέντα περὶ νόμων τε καὶ πολιτείας ἀποτελεῖν ἐγχειρήσει, καὶ νῦν πειρατέον εἶναι. πείσας γὰρ ἅμα μόνον, ἱκανῶς πάντα ἐξήρτηται μέρος ἐσομένου ἀγαθοῦ. ταύτῃ μὲν δὴ τῇ διανοίᾳ τε καὶ γνώμῃ, ἀπῆρα οἴκοθεν, οὐχ ἥκιστα τῶν ἐδόξαζον. ἀλλ' ἐσχυρόμην μὲν ἐμαυτὸν τὸ μέτριον, μὴ δόξαι μέ ποτε ἐμαυτῷ παντὶ πᾶσι, λόγοσ μόνον ἀτεχνῶς εἶναι τὸ σ. ἐρρῶσθαι δὲ οὐδενὸς αὖ πώποτε ἔκαμον αὐθαδέστερον. καὶ ἐνδυσωπεῖσθαι δὲ προσδοκῶσι, πρῶτον μὲν, τὴν Διώνος ξενίαν τε καὶ ἑταιρείαν ἐν κινδύνοις οὕτως γεγονότος οὐ σμικρᾶς. εἶτα ὦ πάθοι τι, εἴτε καὶ

σῶν

σὺν ὑπὸ Διονυσίου καὶ ἅμα ἄλλων ἐχθρῶν, ἐλθοι περὶ μᾶς φόβου
γὼν, ἢ αὖ ἐροι τοὐναντίον· ὦ πλάτων, ἥκιστα φυγὰς, ἀλλὰ πολιτῶν δὲ
ὁμοῦ καὶ ἱππέων σπουδὴ γὰρ μοι τοῦ ἀμύνασθαι τοὺς ἐχθρούς· αὐτὰρ ὁ
γὰρ ἢ πειθὼς, ἧσε μάλιστα ἐπὶ τοιαύτην ἐμὲ, δύο μοῦν ἀνοῦν ἐστ· ἐπὶ
τοὺς ἀγαθοὺς καὶ τὰ δίκαια προθύμους, εἰς φιλίαν τε καὶ ἑταιρείαν
ἀλλήλοις καθιστάναι ἑκάστοτε· ὧν ἐνδεὴς κατὰ τὸν μέρος νῦν
ἐγὼ καταλιπὼν συρακούσας, ἐνθάδε παρεμι, τὸ μὲν ἐμὸν, ἐ-
λαττοῦν ὑφοῦς σοι φέρω· φιλοσοφία ἢ ἰὼν ἐμπομπάζεσθαι ἀεὶ, καὶ τὰ
μὲν φῆς ὑπὸ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων φέρεσθαι, πῶς οὐ προσδέ-
ξεται τὰ μὲν μετέμου, μέρος ὅσον ἐπὶ σοὶ γίγνεται· καὶ μεγαροῖ μὲν
εἰ ἀπατηκοῦντες ἐτυγχάνομεν, ἦλθες δ' ἵνα ἄμοι ἀκούσ, ἐφάσε
σαρεικάλουν, ἢ πάντων ἂν φαυλότατον ἡγοῦσαν ἐμόν· νῦν δ' ἄρα τὸ
μῆκος τῆς πορείας, καὶ τὸ μέγεθος δ' ἦν τοῦ πλοῦ καὶ τοῦ πόνου
ἐπαπειλοῦμεν, οἷς δόξαν κακίας ἀποφυξεῖσθαί τε; πολλοῦ γε δεήσει. λεχθέντων δ' ἦν τις ἂν ἰὼν μοι πρὸς ταῦτα δυσχείμων ἀπόκρισις
οὐκ ἔστιν· ἀλλ' ἦλθον μὲν κατὰ λόγον, ἐν δίκῃ τε, ὡς οἷόν τε ἂν-
θρώπων μάλιστα· διὰ τὸ τοιαῦτα καταλιπὼν τοὺς ἐμαυτοῦ
διαζυβὰς οὔσας οὐκ ἀχθομένας, ὑπὸ τυραννίδος, δουλούσας οὐ
πρέπειν τοῖς ἐμοῖς λόγοις, οὐδὲ ἐμοὶ ἐλθόντε, ἐμαυτὸν ἠλευθέ-
ρωσα· ἢ Διὸς ξενίου καὶ τῆς φιλοσόφου ἀμέμπλητον μοίρας τυ-
χεῖν· ἐπονειδίστου γιγνομένης ἂν ἔτι καταμαλθακισθεὶς καὶ
ἀποδειλιῶν ἀφύλλου ἀφύτου μέτεχον ἰακῆς· ἐλθὼν δὲ, οὐ τοῦ δ' ἐ-
μνησύνεν, δῦρον σεσέωσο τὰ περὶ Διονύσιον μεσὰ ξύμπαν-
τα καὶ διαπολῶν πρὸς τὸν τυραννίδα Διώνος περὶ· ἦ-
μυνον μὲν οὖν, καθόσον ἠδυνάμην· σμικρὰ δ' ἦν τὰ

μὴν δὲ ἑβδόμῃ ἐπὶ τετράδι φάσκοντα δύνασθαι δημοσίᾳ αἰτιώμενος ἐπὶ βουλῇ τὴν τυραννίδα, σμικρὸν εἰς πλοῖον ἐμβιβάσας, ἐξέβαλεν ἀτίμως. οἱ δὲ δύνασθαι τὸ μετὰ τοῦτο πάντες φίλοι, ἐφοβοῦντο δὲ μή τινα εἰς ἑαυτὸν πόθον τιμωρῆται, ὡς συναίτιον τῆς δύνασθαι ἐπὶ βουλῇ. περὶ δ' ἐμοῦ καὶ δύνασθαι λόγος τις συνεκπούσας ὡς πεῦσε ὡς εἰδυνάσθαι δημοσίου ὡς πέντε τούτων ἕνα τότε γενόμενον ἄπιστος. ὁ δὲ, αἰδεσθεὶς πάντας ἡμᾶς οὕτω δικαστὰς, φοβούμενος μὴ μεῖζον ἐκ τῆς φόβων γένοιτο, φιλοφρόνως πάντας ἀπέλαμβανε. δύνασθαι καὶ αὐτὸν ἐμὲ, περιμένειν τότε θαρρεῖν δὲ κελεύετο. καὶ ἐδόκει τοῦτο, πάντας μένειν. ἐγίνετο γὰρ οἱ μὲν φυγεῖν ἀπαλλαγῆναι, καλὸν οὐδέν. τὸ δὲ μένειν. δικάζειν καὶ σφάλερα προσεποιεῖτο δεῖσθαι. τοὺς δὲ τῆς τυράννων δήσεις ἔσεσθαι ὅτι μεμιγμένοι ἀναγκαίοις εἰσίν. ὁ δὲ μηχανώμενος δικωλύεσθαι τὸν ἐκπολιορκεῖσθαι πρὸ πολιτῶν ἀγαθῶν καὶ παρικέτας, ὅθεν οὐδ' αὖ εἰς ἐπὶ μενανάκλητος. μὴ ὅτι κωλύοντος δικάζειν δημοσίου. ἀλλοῦ δὲ μὴ πέμπων αὐτὸς τὸν κελεύοντα δικάζειν ἐπέστελλεν οὔτ' αὖ ἔμπορος. οὔτε τῶν ἐντὸς τῆς χώρας δικόδοις ἀρχόντων οὐδ' αὖ εἰς περιεῖδε μεμονωμένον, ὃς οὐκ αὖ συλλαβὼν δίκης παρὰ δημοσίου πέλιν ἀπήγαγεν. ἄλλος τε καὶ δημελούμενον ἤδη ποτὲ τὸν αὐτὸν ἢ τὸ πρότερον πάλιν. ὡς πλάτωμα, δημοσίου θαυμαστῶς ὡς ἀναπάζεται. τοδεῖκε δή πως. τὸ γὰρ ἀληθὲς δεῖ φράζειν, ἀναπάζετο μὲν αἰεὶ προϊόντος τοῦ χρόνου μᾶλλον, κατὰ τοῦτο τοῦ τρόπου τε ἤθους συνουσίαν. ἑαυτὸν ἢ ἐπαινεῖν μᾶλλον ἢ δήπου ἐβούλετο. φίλει ἠθίζεσθαι φερόντως μᾶλλον, ἢ ἥκιστα. θαυμαστῶς ἐφιλονείκει πρὸς τοιοῦτον. ἢ δ' αὖ οὕτως ἐγένετο, ἐς πᾶν ἐγίγνετο κάλλιστα ὅπνει, ὡς δὲ μανθάνων, καὶ ἀκούων τῆς

περὶ

περὶ φιλοσοφίαν λόγων οἰκείων ἀδ(ε)ὲς ἐμοὶ συγγίνεσθαι. φοβέμ(ε)νος
τοὺς τῶν βαρβάρων λόγους, μή τινα πειρα ποδισθείη, καὶ δίων
δὴ πάντα εἰδὼς ἐπεπραγμένος· ἐγὼ δὲ πάντα ὑπέμενον, τὴν πρώ-
την δικαίαν φυλάττων πρὸς ἀφικόμην, εἴτως εἰς ἐπιθυμίαν
ἔλθοι τῆς φιλοσόφου ζωῆς· οὐδένα ἡσσεν αὐτῶν. καὶ ὁ πρῶτος
δὴ χρόνος τῆς εἰς σικελίαν ἐμῆς ἐπιδημίσεώς τε καὶ διατριβῆς, διὰ
πάντων τούτων ξυνειθηχόμενος. μετὰ δὲ τοῦτο, ἀπεδήμησά τε,
πάλιν ἀφικόμην ὡσαύτως δὴ μετὰ τὸν μῆνα ὁρισθέντα· ὧν
δὲ ἕνεκα καὶ ὅσα ἔπραξα, ὡς εἰκότα τε καὶ δίκαια ὑμῖν· πρῶτον
μὲν ξυμβουλεύσας ἃ χρὴ ποιεῖν ἐκ τῆς νεωτεροποιίας, ὕστερον δὲ
τὰ περὶ τούτων, διήξειμι τὴν ἐπανερωτώντων σφᾶς. τί δὴ βουλό
μενος ἦλθον τὸ δεύτερον, ἵνα μὴ τὰ πέρυσι ὡς ἔργα μοι ξυμ-
βαίνῃ λεγόμενα. λέγω δὴ τάδε. ἐγὼ τὸν συμβουλεύοντα ἀνδρὶ ἰκα
νόντι, καὶ διανοουμένῳ μοναρχήσειν, πρὸς ὑγίειαν ἄλλοτε,
χρὴ πρῶτον μὲν αὐτὸν μεταβάλλειν τὸν βίον, καὶ ἐθέλοντι μὲν
πείθεσθαι (ε) τἄλλα ἤδη παραινεῖν. μὴ ἐθέλοντι δέ, φεύγοντα ἀπὸ
φίλτου τοιούτου ξυμβουλῆς, ἀνδρὸς τε ἡγεμόνος αὖ (ε) ἰατρικοῦ. τὸν
δὲ ὑπομένοντα, τοὐναντίον, ἀναπείθοντά τε καὶ ἀτεχνῶς. τοιοῦτον δὴ
καὶ πόλεως εἴτε αὐτῆς ἐς ἑαυτὴν ἐλευθέρου, εἴτε καὶ ἄλλου, εἰ μὲν κατὰ
τρόπον ὁρῶν πορευομένου ὁ Δίων τῆς πολιτείας ξυμβουλεύοι τι τῷ
τῷ προσφόρων, νοῦν ἔχοντος τὸν τοῖς τοιούτοις ξυμβουλεύειν·
ὅτῳ δ' ἔξω τοῦ πρέποντος βαίνοιτο τῆς ὀρθῆς πολιτείας, μὴ μηδαμῇ
ἐθέλοντα αὐτῆς εἰς ἴχνος ἰέναι, πρὸ μὲν ὁρῶντι τῷ ξυμβαλλομένῳ μὲν
πολιτείαν ἐᾶν καὶ μὴ κινεῖν, ὡς ἀπαθάμουν μόνῳ ἐὰν κινῇ· τοῖς

δὲ βουλήσεσι ἐπιθυμίαις αὐτῷ ὑπηρετοῦντα, ξυμβουλεύειν δὲ λύουσι, τίνα τρόπον πίνοιτ' ἂν ἥδιστα καὶ τὰ χίστα εἰς τὸν αἰεὶ χρόνον. τὸν μὲν ὑπομένοντα τὰς ξυμβουλὰς τοιαύτας ἡδέως ἄνδρα. τὸν δ' ἐχυρμένον τε ἄνδρα. τοιοῦτον δὴ δ' ἀνοιανέχειν ἡγοῦμαι, ὅταν τις μοι ξυμβουλεύῃ περὶ τῶν μεγίστων περὶ τοῦ αὐτάρκους, οἷον περὶ χρημάτων κτήσεως, ἢ περὶ σώματος ἢ περὶ ψυχῆς ἐπιμελείας, ἂν μὴ μοι τὸ κάλλιστον μέρος σῴζηται· πόθεν δοκεῖ ζῆν, ἢ συμβουλεύοντος ἂν ἐθέλειν πείθεσθαι, περὶ ὧν ἀνακοινοῦται πρότερον μὴ συμβουλεύω· καὶ οὐκ ἀφοσιοῦσθαι μόνον ἐπαινῶ. ἐὰν δὲ μὴ ξυμβουλεύηται μοι τὰ βέλτιστα, ἢ συμβουλεύοντι δῆλος ἦ μηδεμιᾶς τοῦ σώματος, αὐτὸς ἐπὶ τὸν χρόνον οὐκ ἔρχομαι συμβουλεύσων. βιαστοῦ δὲ, οὐδ' ἂν υἱὸς ἢ δοῦλος δὲ ξυμβουλεύσαι μ' ἄν, ἢν μὴ ἐθέλοντά γε προσβιάζοιμι. τὸν πατέρα δ' ἢ μητέρα, οὐχ ὅσιον ἡγοῦμαι προσβιάζεσθαι. μὴ νόσῳ παραφρούνης ἐχομένους. ἐὰν δέ τινα καθεστῶτα ζῷ σβίον ἑαυτῷ ἀρίσκοντα, ἐμοὶ δὲ μὴ, μήτε ἀπεχθάνεσθαι μάτην νουθετοῦντα. μήτε δὴ κολακεύοντά γε, ὑπηρετεῖν αὐτοῖς, πληρώσεις ἐπιθυμιῶν ἐμποιοῦντα, ἃς αὐτὸς ἀπαυδῶν οὐκ ἂν ἐθέλοιμι ζῆν. ταὐτὸν δὲ καὶ περὶ πόλεως αὐτοῦ δυνατοῦ μόνον χρὴ ζῆν τὸν ἐμφρονα λέγειν μηδὲ μὴ καλῶς αὐτῷ φαίνοιτο πολιτεύεσθαι· ἐμέλλοι μήτε ματαίως ἐρεῖν, μήτε ἀπραγμονεῖσθαι λέγων. βιαστὸν δὲ πολιτείας μεταβολῆς μὴ προσφέρειν, ὅταν μὴ λυσιτελῶσι καὶ σφαλῆς

αὐθρώπων

ἀνδρῶν, μὴ λιμὸν ἢ πόνους τιὼ ἀρίστην· ἡσυχίαν δ' ἄγοντα
δύχεσθαι τὰ ἀγαθὰ αὐτῷ τε καὶ τῇ πόλει. κατὰ δὴ τοῦτον τὸν τρό
πον, ἐγὼ ὑμῖν τ' αὖ ξυμβαλοῦμαι, ξυμβαλοῦ ἢ μὴ δυνούσωμεν τὰ δ'
ὠνος ζῆν μᾶλλον μὲν ἡμέραν πρῶτον, εἰ δοκεῖ, ἐγκρατὴς αὐτὸς αὑτοῦ
ὅτι μάλιστα ἕσεσθαι μέλλοι· καὶ πειρᾶσθε δὲ καὶ ἑταίρους
κτήσεσθαι, ὅπως μὴ πάθοι ἅπερ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ὃς πολλὰ μὲν
βὼν στρατείας πολλὰς καὶ μεγάλας πόλεις ὑπὸ τῷ βαρβάρῳ
ἐκπεπορθημένας, οὐχ οἵας τιὼ κατοικίσας, πολιτείας ἐνίκα-
σεν καταστήσασθαι μετὰ ἑταίρων ἀνδρῶν τε ἀγαθῶν δὴ πάντων ὁ
θνείων· οὔτε ἀδελφῶν, οὓς ἑωρᾶτε αὐτὸς μειρακίους ὄντας, ἔκ
τε ἰδιωτῶν, ἄρχοντας, καὶ ἐκ πενήτων πλουσίους ἐποίησε μεγά
λα φερόντως· τούτων μὲν οὐδὲν τῆς ἀρχῆς οὐδένας οἵους τιὼ, πει-
θοῖ καὶ διδαχῇ καὶ ξυνεργασίαις καὶ ξυμμαχίαις ἅπερ μάλιστα πρὸς
ποιήσασθαι δωρεῖσθαι δὲ ἐπὶ πλείστοις φαυλότερος ἐφάνη τ· ὅσους δὲ
ἀδελφοὺς πιστεύσας οὐδὲν παῦρον ἔλαβεν, κοινωνοὺς δὲ μόνον τῆς
τοῦ μὴ δοῦναι καὶ δύνοχον χειρώσεως, δι' ἣν εἶναι μὲν τε μέγα μείζω ἕ-
καστα οἰκεῖα ποιήσασθαι ἐπὶ πλείστοις, καὶ πρὸς ἐχθροὺς μὲν κοινωνοὺς
καὶ οὐκ ἐπιπιθεμένους, οὔτε αὐτῷ οὔτε ἀλλήλοις· ἔδει δὲ τοῦ
βάδειγμα, οἷον χρὴ τὸν νομοθέτην καὶ βασιλέα τὸν ἀγαθὸν πο-
λεῖσθαι· νόμους δὲ καταστησάμενος, ἔτι δὲ νῦν διασέσωκε τιὼ περ
σῶν ἀρχήν· ἐπὶ δὲ ἀθλοις οἷοι πρὸς τούτοις, σκαιότητα γοῦν ἰσάντες
πόλεις τε ἑλληνων πόλεις, ὑπὸ βαρβάρων ἐκβεβλημένας, αἰσχίω μὲν
παραλαβόντες ὅμως ἑβδομήκοντα ἔτη διεφύλαξαν τιὼ ἀρχήν,

ἀνδρας Φίλους ἐν τοῖς πόλεσιν ἑκάστοις μετὰ ἡμῶν οἱ. δυνάσται δὲ εἰς μίαν πόλιν ἀθροίσας πᾶσαν σπελίαν ὑπὸ σοφίας, πιστεύων τῷδενὶ, μόνος ἐσώθη· τίνος δ' ἕνεκα, ἀνδρῶν Φίλων ἢ πιστῶν ἕτερον μεῖζον σπουδὴν εἰς ἀρετὴν ἢ παιδείαν ἂν εἴην τῷδε, τοῦ ἕρημον ἢ μὴ, τοιούτων ἀνδρῶν ἔρημα. ἃ δὴ ἐγὼ Διονυσίῳ ξυνεβούλευον ἐγὼ δ' ὧν ἐπειδὴ τὰ πρὸς πατρὸς αὐτῷ ξυνεβεβήκει ἅπαντα ἀνόμιλητῳ μὲν πεῖθει, ἀνόμιλητῳ δὲ σωφρονισθῆναι τῷ προσηκόντων γενέσθαι, πρῶτον ἐπὶ τοῦτ' ἐπορμήσαντα Φίλους ἄλλους αὐτῷ τῷ οἰκείων ἅμα καὶ ἡλικιωτῶν καὶ συμφώνους πρὸς ἀρετὴν κτήσασθαι. μάλιστα δ' αὐτὸν αὐτῷ. τούτων γὰρ αὐτὸν θαυμαστῶς ἐν δεᾷ γενέσθαι λέγουσιν οὐκ ἐπαρθῆς οὕτως· οὐ γὰρ ἰῶ ἀσφαλές· αἰνιττόμενοι δὲ καὶ διαμαχόμενοι τοῖς λόγοις, ὡς οὕτω μὴ πᾶσ' αὐτὴ αὐτοῦ τε καὶ ἑκόντος ὧν αὐτὴ ἡμῶν γένηται σώσει. μὴ τοίνυν ἡ δραστόμυθος, τἀναντία πάντα ἀποτελῶ· πορεύθεις δὲ ὡς ἐλεύθερον, καὶ ἑαυτὸν ἔμφρονά τε καὶ σώφρονα ἀπεργάσασθαι, εἰ τὰς ἀχρήμονας σπελίας πόλεως καὶ οἰκίσεις· νόμοις τε ξυνθήσεις καὶ πολιτείαις, ὥστε αὐτῷ τε οἰκείας καὶ ἀλλήλαις εἶναι πρὸς τὰς τῷ βαρβάρων βοηθείας, οὐ δυνάμεσιν τὴν πατρῴαν ἀρχὴν μόνον σώσει, πολλαπλασίαν δ' ὄντως· ἔφιμον γὰρ εἶναι τούτων ἡγεμόνων, πολὺ μᾶλλον δουλώσασθαι καρχηδονίους τῆς ἐπὶ γέλωνος αὐτοῖς ἡγουμένης δουλείας· ἀλλοῦ χώς πῃ νῦν τοὐναντίον, ὁ πατὴρ αὐτοῦ φόρου ἐπάξατο φέρειν τοῖς βαρβάροις· ταῦτα μὲν λεγόμενα καὶ παραμελούμενα ὑφ' ἡμῶν τῷ ἐβουλεύοντων Διονυσίῳ, ὡς πολλαχόθεν ἐχώρουν οἱ τοιοῦτοι λόγοι· οἱ δὲ μισθωσάμενοι τὸ Διονυσίῳ,

ἐξέβαλον

ἐξέβαλ) μὴ δύνασθαι. ἡμᾶς δεῖς φόβου καταβαλόντας ἀπὸ τοῦ κοινοῦ μὴ
οὐκ ὀλίγα πράγματα ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, ἐλθὼν ἐκ Πελοποννήσου
καὶ ἀθλητὴς ὢν, ἐρῶν τὸν Διονύσιον ἐνουθέτησεν. ἐπειδὴ δοῦν
ἠλευθέρωσε τε καὶ ἀπέδωκε αὐτοῖς τὴν πόλιν, τὸν τὸν πρὸς
Δίωνα συμμαχήσοντι τότε ἔπαθον, ὅπερ καὶ Διονύσιος ὅτε αὐτὸν ἐπε-
χείρησαν δεῦσαι βρέφαι βασιλείας τῆς ἀρχῆς ἄξιον, οὕτω καὶ οἱ
μόνειν αὐτῷ τοῦ βίου παντός. ὅδε, τοῖς Διὸς βάλλουσι καὶ λέγουσιν
ὡς ἐπιβουλεύων τὴν τυραννίδα Δίωνι, πράττοι πάντα ὅσα ἔπραττ
τὴν ἐντῷ τότε χρόνῳ ἵνα ὁμῶς παιδεία δὴ τὸν μοῦ μὴ ληθεῖσ. ἀμε-
λοῖ τῆς ἀρχῆς, ἐπιβέβασε ἐμεῖνῳ. ὁδὲ σφετερίσαιτο, καὶ Διονύσιον ἐκ
βάλοι ἐκ τῆς ἀρχῆς δόλῳ. ταῦτα τότε ἐνίμησε καὶ τὸ δεύτερον ἐνου
ρακοσίοις λεπόμενα, καὶ μάλα ἀτόπως τε καὶ αἰσχρῶς νίκη τοῖς
τῆς νίκης αὐτοῖς. οἷον γὰρ τέτονεν, ἁλοῦσαι χεὶ τοὺς ἐμὲ παρα
καλοῦντας πρὸς τὰ νῦν πράγματα. ἦλθον ἀθλητὴς αὐτὴρ ἐών,
ἑταῖρος Δίωνος. σύμμαχος αὐτῷ πρὸς τὸν τύραννον, ὅπως αὐτὶ
πολέμου Φιλίαν τοι ποιήσωμι. Διὰ μαχόμενος δὲ τοῖς Διὸς βάλ-
λουσιν ἡττήθην. πείθομενος δὲ Διονυσίου τιμαῖς καὶ χήμασι, χρὴ
σθαι μετὰ τοῦτον μάρτυρά τε καὶ φίλον, πρὸς τὴν δύσπειαν
τῆς ἐκβολῆς τῆς Δίωνος αὐτῷ πενέσθαι, τοῦτον δὴ τὸ πᾶν δὴ
μαρτεν. ὕστερον δὲ δὴ κατιὼν οἴκαδε Δίωνα ἀδελφὸν δύσπειος λαμ
βανεῖ ἀθλήσθαι, οὐκ ἐκ Φιλοσοφίας μεμνόητε Φίλων. ἀλλ' ἐκ τῆς
περιτρεχούσης ἑταιρείας ταύτης τῆς ἡμῶν πολεισῶν Φίλων ἦν εἰ
τοῦ ξενίζοντες καὶ μένειν καὶ ἐποπτεύειν πραγματεύονται. καὶ δὴ

τούτω τῷ ξυγγματι χαίρητε αὐτὸν φίλω, εἰ τοῦτο τὸ κοι-
νὸν πρὸς τὴν κάθοδον ὑπηρεσίας ἐνέσθην ἐτύρω· ἐλθόντες
δὲ εἰς συμμελίαν ἐπειδὴ δίωνα ἤσθοντο διαβεβλημένον εἰς τοὺς
ἐλευθερωθέντ' ὑπ' αὐτοῦ συμμελιώτας, ὡς ἐπιβεβουλευκότα τὴν
τύραννον, οὐ μόνον τὸν ἑτοῖρον καὶ ξένον προὔδοσαν, ἀλλ' οἷον
τὸν φόνου αὐτόχειρες ἐβούλοντο ὅπλα ἔχοντες ἐντὸς χερσίν· αὐ-
τοὶ τοῖς φορυδοῖς παρεσῶτες ἐπίκουροι. τὸ μὲν αἰσχρὸν ἡμάρτοσαν,
ὅτε παρεῖμεν ἐγχειρήτει λέγω· πλοῖς γὰρ ἄλλοισι μὴν τὰν
ἐπιμελές. εἰς τὸν ἔπειτα μελήσει χρόνον· τὸ δὲ ἀθλιώτατον
περὶ λεπτόμορον ὡς αἰσχύνην οὐ γὰρ ἐβούλοντο τῇ πόλει, ἐξαιρεῖ μεν.
φημὶ γὰρ κἀκεῖνον ἀθλιώτατον εἶναι, ὃς οὐ προὔδωκε τὸν αὐτὸν τοῦ
τον, ἑξὸν χρήματα καὶ ἄλλας τιμὰς πολλὰς λαμβάνειν. οὐ γὰρ
διὰ βαναύσου φιλότητος ἐγὼ νέω φίλος· διὰ δὲ ἐλευθέρας παῤ-
δείας ἰσονομίαν· ἣ μόνη χρὴ πιστεύειν τὸν νοῦν κεῖσθαι μόνον μᾶλ-
λον ἢ συγγνείᾳ ψυχῶν καὶ σωμάτων. ὥστε οὐκ ἀξίω ὀνείδους μεῖζον
τὸν τῇ πόλει, τὸν δίωνα ἀποκτείναντε, ὡς ἐλοίμω πώποτε
αὐδρεῖον μόνον· τοῦτα εἴρηται πάντα τῆς ξυμβουλῆς ἕνεκα τῆ
δίωνέων φίλων καὶ ξυγγνωῶν. συμβουλεύω δὲ δίκη πρὸς τούτοις
τὸν αὐτὸν ξυμβουλεύω, ἁλόγῳ τὸν αὐτὸν λέγων ἁδικεῖν) τοῖς
ὑμῖν· μὴ δουλοῦσθαι συμελίαν ὑπανθρώποις διαστάσεις μὴ δὲ ἄ-
λλην πόλιν ὁμόσε λόγῳ ἀλλ' ὑπὸ νόμοις· οὔτε γὰρ τοῖς δου-
λουμένοις, οὔτε τοῖς δουλωθεῖσιν, ἄμεινον αὐτοῖς καὶ παισὶ παρά
δοντε ἐκγόνοις. ἀλλ' ὀλέθριος πάντως ἡ πεῖρα. σμικρὰ δὲ καὶ
ἀνελεύθερα ψυχῶν ἤθη, τὰ τοι αὐτὰ ἀρπάζει μέρη φιλεῖ. δεῖν

ἡμᾶς εἰς

ἡδῦ εἰσ ἡμᾶς ἐπειτα καὶ εἰσ τὸν παρόντα καιρὸν ἀγαθῶν καὶ δι-
καίωμ εἰδότα θεὸμ τε καὶ ἀνθρωπίνων. ταῦτα πρῶτον μὲν δίω-
να ἐγὼ ἐπεχείρησα πείθειν. δεύτερον δέ, ὅσιον σῶσαι. τρίτους ὑ
μᾶσ μῶν. καίμοι πείθεσθε δυοῖν ζώοιν σωτῆροσ χάριν. εἴτε εἰσ
βοῦσιον βλέψαντεσ καὶ δύναμιν. ὧν ὁ μὲν μὴ πειθόμενοσ ζῆ τα
νῦν οὐκαλῶσ. ὁδὲ πειθόμενοσ, πέπαυκεν καλῶσ. τὸ γὰρ ἡδῦ καλ
λίστων ἐφιέμενον αὐτὸ τε καὶ πολλῷ, πάσχειν ὅτι κε πάσχῃ, πᾶν
ὀρθὸν καὶ καλόν. οὔτε γὰρ ἔφυκεν ἀθάνατοσ ἡμῶν ἕλκοσ, οὔ
τε τῷ ξυμβαίνῃ, γίγνοιτο ἂν δυσάλυμον ὡσ δοκεῖ τοῖσ πολλοῖσ. κα-
κὸν γὰρ καὶ ἀγαθὸν οὐδέν, λόγου ἄξιον ὄντι τοῖσ ἀφύχοισ. ἀλ-
λ' ἢ μετὰ σώματοσ οὖσα ψυχὴ τοῦτο ξυμβήσεται εἶναι. ἢ με-
χρεισ μόνον πείθεσθαι δ' ὄντωσ αἰεὶ χρὴ τοῖσ παλαιοῖσ τε καὶ ἱε-
ροῖσ λόγοισ, οἳ δὴ μηνύουσιν ἡμῖν ἀθάνατον ψυχὴν εἶναι. δίκας
τε ἴσχειν, καὶ τίνειν τὰσ μεγίστασ τιμωρίασ, ὅταν τισ ἁμαρτά-
χῃ τοῦ σώματοσ. διὸ καὶ τὰ μεγάλα ἁμαρτήματα καὶ ἀδι-
κήματα, σμικρότερον εἶναι χρὴ νομίζειν κακὸν πάσχειν, ἢ δρᾶ
σαι. ὧν ὁ φιλοχρήματοσ τίνησ τε ἀνὴρ τῶν ψυχῶν οὔτε ἀμούσει,
ἑαυτὸν ἀκόσμησε μᾶλλον, ὡσ οἷόν τε, ἀναντα χθὲν ἀναπαυσῶν ἀρπάζοντα
οἷσ πέραν οἷόν τε καθ' ὅτι μάλιστα φαγεῖν ἢ πιεῖν ἢ περὶ τὰ ἀφροδίσια
ἐλάχιστον ἀφροδισιάζοντα μᾶλλον ἢ κόρθωσιν ἡδονὴν ποιεῖν αὐτῷ τοῦ
μὴ πιμπλασθαι. τυφλὸσ ὢν ἐχόρων οἷσ ξυνέπεσε πραγμάτων
ἀποστραγάκαν ἥλιον αἰεὶ μετὰ δυσημάτων ἐλάσσων. ὧν ἀναγκαῖ
πρὸ δυσήσαντι συνέλιμενε πίτε πρεφο μῶν ὑπὸ γῆσ νισήσαντι

πορείαν ἀτιμότερα καὶ ἀθλιώτερα πάντων πάντα χρῆ. δίωμα δὴ ἐγὼ
λέγων ταῦτά τε καὶ ἄλλα τοιαῦτα, ἔπειθον· καὶ τοῖς ἀπολιτεύ-
μασιν ἐκείνοις δικαιότατ' ἂν ὀργιζοίμην ἐγὼ γρόνων τινὰ ὁμοιό-
τατα καὶ δυνατώτατα. ἀμφότεροι γὰρ ἐμὲ καὶ τοὺς ἄλλους ὅσ
ἔπος εἰπεῖν ἅπαντας, τὰ μέγιστα ἔβλαψαν ἀνθρώπους· οἱ μὲν,
τὸ μὴ βουλόμενον δικαιοσύνην χρῆναι δι' ἀφθόνους· ὁδὲ οὐδὲν ἐ-
θελήσας χρῆσθαι δικαιοσύνῃ διὰ παντὸς τῆς ἀρχῆς, μέγιστον
δυνάμενος ἔχων, ἐν ἡγεμονίᾳ φιλοσοφίᾳ τε καὶ δυνάμει ὄν-
των ἐν ταὐτῷ διὰ πάντων ἀνθρώπων ἑλληνιστὶ βαρβαρωνλάμ
βασι ἱκανῶς δόξαν παρέσχε πᾶσι τιὼ ἀληθῆ, ὡς οὐκ ἂν πώτε
γένοιτο εὐδαίμων, οὔτε πόλις οὔτε ἀνὴρ οὐδείς, ὃς ἂν μὴ μετὰ
φρονήσεως ὑπὸ δικαιοσύνῃ διαγάγῃ τὸν βίον. ἦτοι ἐναύτῳ
νεκτημένος, ἢ σίων ἀνδρῶν ἀρχόντων ἐνῆθεσι, γραφείς τε καὶ
ἀνένθυνος ἐν λίπως. ταῦτα μὲν Διονύσιος ἔβλαψε· τὰ δὲ ἄλλα
σμικρὰ ἂν εἴη πρὸς ταῦτά μοι βλάβη. ὁδὲ Δίωνα ἀποκτείνας
οὐκ οἶδε τὸν γὰρ ἐξέργασε μόνος τοῦτο. Δίωνα γὰρ ἐγὼ, σαφῶς
οἶδα, ὡς οἷόν τε περὶ ἀνθρώπων ἀνθρωπον Διὶ χθιζὸς ὅτι τιὼ
ἀρχὴν εἰκαὶ ἔσχεν, ὡς ἔκαστε ἐπ' αἰσχρὰ μήματ' ἀρχῆς ἐρᾶ τερον, ἢ ἐ
πὶ τὸ συρακόσιος μὲν πρῶτον τιὼ πατρίδα τιὼ ἑαυτοῦ, ἐπεὶ
τιὼ δουλείαν αὐτῆς ἀπηλλαξεν ἐλευθερίας ἐλευθερίω σχήματι
τιμᾶ ἔσησε. τὸ μετὰ τοῦτ' ἂν πάσῃ μηχανῇ ἑκὼς μηδε νόμοις τοῖς
προσήκουσί τε καὶ ἀρίστοις τοὺς πολίτας. τό, τε ἐφεξῆς τούτοις,
προσθυμεῖ τὸν πρᾶξαι· πᾶσαν σικελίαν καρπιζόμ, καὶ ἐ-
λευθέραν ἀπὸ τῶν βαρβάρων ποιῆσαι· τοὺς μὲν, ἐκβάλλων· τοὺς δ',

χειρούμενος ἄριστον ἱέρωμος. τούτων δ' αὖ γιγνομένων, δικαιοσύνου τε καὶ ἀνδρείου καὶ σώφρονος καὶ φιλοσόφου, τὴν αὐτὴν ἀρετὴν αὖ περὶ γίγνεσθαι δόξαν τοῖς πολλοῖς, ἥπερ ἄν, εἰ δίκαιος ἐπείθη περὶ πάντων ὧν ὅσ' ἐστὶ εἰπεῖν ἀνθρώπους, ἀπίστως γιγνόμενον. νῦν δ' ἦν τις δαίμων, ἅτε ἀλιτήριος ἐμπεσὼν ἀνομία, καὶ ἀθεότητι, καὶ τὸ μέγιστον τόλμαις ἀμαθίας, ἧς πάντα καὶ πᾶσιν ἐρριζωται καὶ βλαστάνει, καὶ εἰς ὕστερον ἀποτελεῖ μαρπὸν τοῖς γιγνώσκουσιν μικρότατον, αὐτὴ πάντα τὸ δίκαιον ἀνέφερε τε καὶ ἀπώλεσε. νῦν δὲ δὴ σὺ φημὶ μὴ χαλεπὸν οἰνοῦ τὸ τρίτον. ὅμως μιμεῖσθαι μὴ συμβουλεύω δίκαια ὑμῖν τοῖς φίλοις τήν τε τῆς παιδίσσος δύνοιαν, καὶ τὴν τῆς γοφῆς σώφρονα δίαιταν μὲν ἀπλοῦν. ὧν δ' ὀρνίθων τοὺς ἐκείνου βουλήσεις πειρᾶσθαι ἀποτελεῖν· εἰ δ' ἔστιν, ἀπικόμενοι παρ' ἐμοῦ σωφρόνως. τὸν δὲ μὴ δίκαια μενοῦμεν ὑμῶν δώσεις ζῆν κατὰ τὰ πάτρια, δικόντα τὸν τε θεῶν δίκαιος σφαγῶν ἐν τὸν σικελικὸν βίον, μήτε παρακαλεῖν μήτε οἴεσθαι πιστὸν αὖτι καὶ ὑπὲρ πραξείοντε. τοὺς δὲ ἄλλους παρακαλεῖν ἐπὶ πάσης σικελίας καὶ τοῖς ἰσομοίους τε καὶ ἰσομοίους ἵλιτε αὐτῆς σικελίας καὶ ἐκ πελοποννήσου ξυμπάσης. φοβεῖσθε δὲ μὴ δὲ ἀθήναι. εἰσὶ γὰρ καὶ ἐκεῖ, πάντων ἀνθρώπων διαφέροντες πρὸς ἀρετὴν ἐξοφόνων τε ἀνδρῶν μισοῦντες τόλμας. εἰδότων, τῶν τε μὴν ὕστερα γίγνοιτ' ἄν. κατεπείγουσι δὲ ὑμᾶς εἰς τὴν σαίσεων πολλαὶ καὶ παντοδαπαὶ φυόμεναι ἑπάσης ἡμέρας διαφοραί, εἰ δέ μοι μὴ σοῦ χεὶ πάντα τινὰ ἀνδρα, ᾧ καὶ βραχὺ δίκης ὀρθῆς μετέδωκε θεία τις τύχη, ὡς οὐκέτι πῶλα καλῶν τοῖς σαισάσα-

σι, πρὶν αὖ οἱ κρατήσαντες, μάχαισι καὶ ἐν βολαῖς ἀνδρώτων καὶ
σφαγαῖσι μνησικακοῦντες, καὶ ἐπὶ τιμωρίαισι παύσωνται τῶν πρὸ-
μβροι τ' ἐχθρῶν· ἐγκρατεῖς δ' ὄντες αὐτῶν, θέμβροι μόνους μοίρας
μηδὲν μᾶλλον πρὸς ἡδονὴν αὐτοῖς, ἢ τοῖς ἥκιστα ἐθέλουσι, ἀναγκά-
σωσιν αὐτοὺς χρῆσθαι τοῖς νόμοις, δι' ἃς οὐσίας αὐτάγκαις, αἰδοῖ δ'
φόβῳ φόβῳ μὲν διὰ τὸ κρείττους αὐτῶν εἶναι δηκνύοντες τὴν βίαν·
αἰδοῖ δὲ αὖ, διὰ τὸ μὴ πρέπουσ' φαίνεσθαι περὶ τὰς ἡδονάς, ἃ τοῖς
μόνοις μᾶλλον ἐθέλοιτ' ἂν καὶ δυνάμενοι δουλεύειν· ἄλλως δὲ
οὐκ ἔστιν ὡς ἂν ποτε καλῶς λήξαι τὰ τῆς πόλεως ἐν αὐτῇ στασιάσεσι. ἀλ-
λὰ στάσεις καὶ ἔχθρας καὶ μίσος καὶ ἀπιστίαν, ταῖς οὕτω διαφθει-
σούσαις πόλεσιν, ἄπορ αὐτοῖς πρὸς αὐτοὺς αἰεὶ γίγνεσθαι φιλοφ·
τοὺς δὴ κρατήσαντας αἰεὶ χρὴ ὅτ' ἂν πρὸς ἐπιθυμήσωσι σωτηρί-
ας, αὐτοὺς ἐν αὐτοῖσι ἀνδρας προαιρεῖσθαι τῷ ἄλλῳ, οὐσ' ἂν τῶν
θείνων τοὺ ἀρίστους ὄντας. πρῶτον μὲν γέροντας, καὶ παῖδας καὶ
γυναῖκας κεκτημένους οἴκους καὶ προγόνους αὐτῶν, ὅτι μάλι-
στα πολλούς τε ἀγαθοὺς καὶ ὀνομαστούς. καὶ τιμῆσιν κεκτημέ-
νους πάντως ἱκανῶς. ἀριθμὸν δὲ εἶναι μυριάνδρῳ πόλει, πεμ-
πήκοντα ἱκανοὶ γιγνοῦτοι. τούτους δὲ, δήσεσι καὶ τιμαῖς ὅτι με-
γίστοις οἴκοθεν μετὰ τέμπεσθαι. μετὰ πεμφθέντας δὲ, ὁμόσαν
τας θεοῖς, καὶ κελεύειν θεῖναι νόμους, μήτε μιμήσασθαι μήτε
νεωτερίσαι μέμφ πολίου τὸ δὲ ἴσον καὶ κοινὸν πᾶσιν τῇ πόλει. τε-
θέντων δὲ τῶν νόμων ἐν τούτῳ δὴ τὸ πάντα δίκην. αὖ μὲν οἱ μὲν νικη-
κότες ἥκουσ' αὐτοὺς τῷ νόμων, μᾶλλον τῷ νενικημένων πα-

ρέχοντας

ρέχωνται, πάντεσσι σωτηρίας τε καὶ δυσμορίας μέσα. καὶ
πάντων ἰσαπῶν ἀποφυγή. εἰ δὲ μή, μήτε μὲ μήτ' ἄλλον κοινωνὸν
παρακαλεῖν, ἐπὶ τὸν μὴ πεισθέμενον τοῖς νῦν ἐπισταλμένοισι. τῶν
τε γὰρ δίκην ἀδελφὰ ὧν τε δίκην ὧν τε γὼ ἐπιχειρήσομεν συρακού
σαισι δὴ φρονοῦντες συμπράξαι. δυτέραμιν πρῶτα δ' ἰών, ἃ τὸ
πρῶτον ἐπιχειρήθη μεταὖθις Διονυσίου πραχθῆναι πᾶσι κοινὰ
ἀγαθά. τύχη δὲ πισ ἀνθρώπων μρείττων δυσφόρησε. τὰ δὲ νῦν
ὑμεῖς πειρᾶσθε δυτυχέστερον αὖτὰ ἀγαθὴ πρᾶξαι μοίρα καὶ θεὰ τι
μὴ τύχη. ξυμβουλὴ μὲν δὴ καὶ ἐπιστολὴ ἐρηθῶ, καὶ ἡ πρὰ δυο
νύσιον ἐμοὶ πρότερα ἄφιξις. ἡ δὲ δὴ ὑστέρα πορεία τε καὶ πλοῦς,
ὡς εἰμότως τέλμα καὶ ἐμμελῶς γίγνεται, ᾧ μέλει ἀκουάμ ἔξεστ
τὸ μετὰ τοῦτο. ὁ μὲν γὰρ δὴ πρῶτος χρόνος τῆς ξυσπειλίας δυα
τριβὴς μοι, δυ ἐπεραίνθη ἁπαθὰ πᾶ ἔπον πρὶν συμβουλεύσαι, τοῖσ
ἀκείοισ καὶ ἑτέροισ τοῖς περὶ δύωνα. τὸ μετὲπεῖνα δοῦ, ἐπεισα ὅ
ποι δὴ τοῦτ' ἤδη ἀμίω, δυορύσιον ἀφεῖναί με. εἰρήνησ δὲ γιγομέ
νησ, ἰοῦ γὰρ τότε πόλεμοσ ξυσπειλίαι, ξυωμολογήσαμεν ἀμ
φότεροι. δυορύσιος μὲν ἔφη μεταπέμπεσθαι δύωνα καὶ ἐμὲ πόλ
λιν, κατοικιούμενος τὰ περὶ τὼ ἀρχὼν ἀσφαλέστερον ἑαυτῷ.
δύωνα δ' ἠξίου δυανοεῖσθαι, μὴ φυγὼν αὖτῷ γιγονέραι τότε μετάστα
σιν δέ. ἐγὼ δ' ἤξειν ὡμολόγησα ἐπὶ τούτοις τοῖσ λόγοις. γιγομένησ
δ' εἰρήνησ, μέλλε πέμπεσθαι δύωνα. ἠδὼ ἔχειν σὺν αὐτὸν ἐλθεῖν. ἐμὲ δ' ἥ
κειν ἐκ τῶν τοῦ χρόνου ἥξειν. δύωνα μὲν οὖν, εἰ μέλλοι τέμε πλεῖν ἐλθεῖν

καὶ γὰρ δὴ λόγος ἐχώρει πολὺς ἐν Σικελίᾳ, ὡς Διονύσιος θαυμα-
στῶς Φιλοσοφίας ἐν ἐπιθυμίᾳ πάλιν ἔσπευσε τὴν νῦν. ὅθεν ὁ δέ-
ος συμβῆναι μοι ἐδεῖτο ἡμῶν, τῇ μετανοίᾳ μὴ ἀπιθεῖν. ἐγὼ
δέ, ἦλθον μὲν οὖν κατὰ τὴν Φιλοσοφίαν, τοῖς νέοις πολλὰ τοιαῦ-
τα νομίζων. ὅμως δὲ ἀσφαλέστερόν μοι ἔδοξε, χαίρειν τότε μὲ
πολλὰ καὶ δίωνα καὶ Διονύσιον ἐᾶν. καὶ ἀπηχθόμην, ἀμφοῖν ἀπο-
κεκινάμενος. ὅτι γέροντε εἶμι. καὶ κατὰ τὸ ὁμολογάς, οὐδὲν μᾶ-
λλον τὸν τύραννον πράττομένων. ἔοικε δὲ τὸ μετὰ τοῦτο, ἀρχὴν
τε παρὰ Διονύσιον πρὶν ἀφικέσθαι. ἐγὼ γὰρ πρὶν ἀπέναι, ξε-
νίαν καὶ φιλίαν ἀρχὴν καὶ τοῖς σὺν τυράννοις καὶ Διονυσίῳ ποιή-
σασθαι. ἀπέβαλον. ἄλλοι τέ τινες σὺν συρακουσίοις ἦσαν. δίων δέ
τε ἦν διακηκοότες τούτων τιμὲς ἄλλοι, πειρασόμενοι τι-
νῶν ἐμμενεῖν τῷ κατὰ φιλοσοφίαν. οἱ δοκοῦσιμοι Διονυσίῳ πει-
ρᾶσθαι διαλέγεσθαι τῷ περὶ τὰ τοιαῦτα, ὡς Διονυσίου πάντα διά
κεισθόρος ὅσα διανοοῦμαι ἐγώ. ὁ δὲ, οὔτε ἄλλως ἔστιν ἀφυὴς πρὸς
τὴν τοῦ μανθάνειν δύναμιν. φιλότιμός τε θαυμαστῶς. ἥρμοσέ
τε οὖν ἴσως αὐτῷ τὰ λεγόμενα, ἠχύνετό τε φανερὸς γιγνόμε-
νος οὐδὲν ἀκηκοὼς, ὅτε ἐδήμουν ἐγώ. ὅθεν ἅμα μὲν, εἰς ἐ-
πιθυμίαν ἦλθε τοῦ διακοῦσαι σφαλερώτερον. ἅμα δὲ φιλο-
τιμία, κατεπείγων αὐτόν. δι' ἃ δὲ οὐκ ἦν οὐσεν ἐν τῇ πρόσθεν ἐ-
πιθυμίᾳ, διεξέλθομεν ἐν τοῖς ἄνω ῥηθεῖσι νῦν δὲ λόγοις. ἐ-
πειδὴ οὖν οἷόν τε ἐσώθην, καὶ παλιῶν τὸ δεύτερον ἀ-
πενηνέχθην πάθος ἐς ἔρωτα, μοὶ δοκεῖ μοι Διονυσίῳ πάντα ἀσα

Φιλοτιμη

φιλοτιμηθῆναι. μὴ πω τέτοισι δόξαμι κατα φρονῶν αὐτους, τῆσ φυσεώσ τε καὶ ἕξεωσ ἅμα καὶ τῆς δυαίτης ἐμπειρος γεγονὼσ, οὐκ ἐπιθέλειν δυχερεώνων πωραὼν ἀφινεῖσθαι. δίκαιος δὴ λέγειν ἐμὶ τὰ λιθέσ καὶ ὑπομῦειν, εἴτισ ἄρα τὰ γνώσεται ἀκούσασ, μὰ τὰ φρονήσεισ τῆσ ἐμῆς φιλοσοφίασ· τὸν τύραννον δέ, ἡγήσεται ροῶν ἔχειν. ἔπεμψε μὲν γὰρ δὴ διονύσιοσ ἕρτον ἐπὶ μὲ τριήρη, ῥαστώνης σύνεκα τῆσ πορείας. ἔπεμψε δὲ ἀρχέδημον, ὃν ἡγέετο μεγ ἧσ ἐπιμελίασ περὶ πολέσον ποιεῖσθαι ἧσ ἀρχίασ, ξυμπεπονότων ἑωυτῶ, καὶ ἄλλουσ συνεύμουσ ἧσ ἐπιμελίασ. οὗτοι δὲ ἡμῖν ἤγγελλον πάντες τὸν αὐτὸν λόγον, ὡσ θαυμασὸν ὅσον διονύσιοσ ἐπιδέδωκὼσ εἰσ πρὸσ φιλοσοφίαν. ἔπεμψε δὲ ἐπιστολὴν φαύλην μαλιστα, ἐλλὼσ ὡσ πρὸσ δίωνα διειλεόμενοσ. καὶ τὴν αὖ δίωνοσ προθυμίαν, τοῦ ἐμὲ πλεῖν καὶ εἰσ συρακούσασ ἐλθεῖν. πρὸσ δὲ δὴ πάντα τὰ οἱ περισκοπεόμενα τὴν ἀρχὴν ἔχουσα ἡ ἐπιστολή, τῇ δὲ πη φράζουσα. διονύσιοσ πλάτωνι. τὰ νόμιμα ἐπὶ τούτοισ ἐστὼν, οὐδὲν τὸ μετὰ τοῦτο εἶπε πρότερον, ἢ ὡσ αὖ εἰσ σικελίαν πειθεὶσ ὑφ' ὑμῶν ἔλθησ πάντων, πρῶτον μὲν σὺ τὰ περὶ δίωνα ὑπάρξῃ τοιῆδε γενόμενα ὅπωσπερ αὐ αὐτὸσ ἐθέλησ· θελήσεισ δ', οἷόν τι τὰ μέγιστα καὶ ἐπὶ συγχωρήσομαι. εἰ δὲ μὴ, οὐδένοσι ἧσ περὶ δίωνα ἐξῇ πραγμάτων, οὔτε περὶ τἆλλα οὔτε περὶ αὐτὸν κατὰ νοῦν γενόμενα. τοῦθ' οὕτωσ ἔστω· τἆλλα δέ, μακρὰ αὖ εἴη καὶ αὖθι καιροῦ λεγόμενα. ἐπιστολαὶ δὲ ἄλλαι ἐφοίτων, παρά τε ἀρχύτου καὶ ἧσ ἐν τάραντι τὴν τε φιλοσοφίαν ἐγκωμιάζουσαι τὴν διονυσίου. καὶ ὅτι αὖ μὴ ἀφίκωμαι νῦν, τὴν πρὸσ διονύσιον

αὐτοῖς ἡδομένην φιλίαν δὲ μᾶλλον ὁμιλοῦσαν πρὸς τὰ πολιτικὰ, πανταπάσι δὲ ἀβαθῆ οἶμαι τούτης δὲ ἡδομένης ἐν τῷ τότε χρόνῳ τῆς μετα τὴν φυλὴν, τῶν μὲν ἐκ Σικελίας τε καὶ Ἰταλίας ἑλκόντων, τῶν δὲ ἀθηναίων, ἀτειχῶς μετὰ δέος τοσοῦτον ἐξωθούντων με, καὶ πάλιν ὁ λόγος ἥκει ὁ αὐτὸς τὸ μὴ δεῖν προδοῦναι δίκαια, μὴ δὲ τοὺς ἐν παραπλοῖ ξένους τε καὶ ἑταίρους· αὐτὸν δέμοι ὑπὲν, ὡς οὐδὲν θαυμαστὸν μέσον ἀνθρώπων περαιοῦντα ἀξίων λόγου πραγμάτων, δύμαθῆ πρὸς ἔρωτα ἐλθεῖν τοῦ βελτίστου βίου· δεῖν οὖν αὐτὸ ἐξελέγξαι σαφῶς, ὁπότερος ποτὲ ἄρα ἀληθὴς καὶ τοῦτο τὸ μὴ δεῖν προδοῦναι· μὴ δὲ μὲν γὰν αἴτιον ἡμέας τηλικούτου ἀληθῶς ὀνείδους, εἰ πᾶν τοσοῦτον εἶναι δοκεῖ, τοῦτο λελεγμένα· πορεύομαι δὴ τῷ λογισμῷ τούτῳ καταλαλυφάμενος πολλὰ δεδιὼς, μαὶ δυόμενός τε οὐ πάνυ καλῶς ὡς ἔοικεν· ἐλθὼν δοῦναι τὸ γίγνεσθαι τοῦτο μοῦν ἔπραξα ὅμως· ἐσώθην γὰρ τὸ πάλαι δυστυχῶς· καὶ τούτων μετὰ θεὸν, δυοῖν οἶμαι χάριν εἰδέναι χρεών· ὅτι πολλῶν βουληθέντων ἀπολέσαι με διεκώλυσε· καὶ ἔδωκέ τι μέρος αἰδοῦς περὶ ἐμὲ πραγμάτων· ἐπειδὴ ἀφικόμην, ὥμην γοῦν πρῶτον ἐλεγχον δεῖν λαβεῖν· πότερον ὄντως εἶναι δυνούσιος ἐξημμένος ὑπὸ φιλοσοφίας ὡς τὸ πυρός, ἢ μάτην ὁ πολὺς οὗτος ἐλθοι λόγος ἀθήναζε· ἔστι δὴ τις τρόπος τοῦ περὶ τὰ τοιαῦτα πεῖραν λαμβάνειν, οὐκ ἀτεχνῆς, ἀλλ' ὅμως τυράννοις πρέπων, ἄλλως τε καὶ τοῖς τῷ περαιουσμάτων μεσοῖς· ὃ δὴ κἀγὼ δυονύσιον

δυθὺς

δύθυσ ἐλθὼν, ἡδόμιλω καὶ μάλα πεπονθότι. Δεινὸν γάρ ἐστι τοῖς τοιούτοις ὅτι ἔστι παντὶ τῷ πράγματι οἰόντε, ἢ δύσασθαι πραγμάτων, ἢ ὅσων πόρον ἔχει. ὁ δ' ἀκούσας, ἐὰν μὴ οὕτω σ' ἡ Φιλόσοφος, οἰκεῖός τε καὶ ἄξιος τοῦ πράγματός ἐσ, θεῖσ ὧν, ὁδύντε ἡγεῖται θαυμαστὴν ἀκήκοέναι. ξυντατέοντε εἶναι νιν, ἢ οὐ βιωτὸν ἄλλωσ ποιοῦντι. μετὰ τοῦτο δὴ ξυντείνασ αὐτὸν τε καὶ τὸν ἡγούμενον τὴν ὁδὸν οὐκ ἀνίησι, πρὶν αὐτῇ τέλος ἐπιθῇ πᾶσιν, ἢ λάβῃ δύναμιν. ὥστε αὐτὸσ αὐτὸν χωρὶσ τοῦ δείξαντοσ μὴ ἀδυνατοσ εἶναι ποδηγεῖν. τοιούτη καὶ κατὰ ταῦτα διανοηθεὶσ ὁ τοιοῦτοσ ζῇ. πρᾶτον μὲν, ἐν αἷσ τισιν αὐτὴ πράξεσι. καὶ κατὰ πάντα δὲ ἀεὶ Φιλοσοφίασ ἐχόμενοσ, καὶ τροφῆσ τῆσ ἐμαυτῇ μέραν, ἥτισ αὖ αὐτὸν μάλιστα δύναται αὐτῇ καὶ μνήμονα, καὶ λοπίζεσθαι δυνατὸν, ἐν αὐτοῖσ νικῶντα ἀπεργάζηται. τῷ δ' ἐναντίαν ταύτῃ μισῶν διατελῶ. οἱ δ' οὕτωσ μὲν μὴ φιλόσοφοι. δόξαισ δ' ἐπικεχωσμένοι καθάπερ οἱ τὰ σώματα ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐπικεκαυμένοι. ἰδόντεσ τὸσα μαθήματα ὁ πόρῳ ἥλιόσ, καὶ δύαται ἡμαθῇ μέραν ὡσ πρέπουσα ἡ νομία τοῖσ πράγματι, χαλεπὸν ἡγοῦμαι καὶ ἀδύνατον αὐτοῖσ, οὔτε δὴ ἑστηκυῖα δυνατοὶ πίνουσι. σῴοι δὲ αὐτῶν πείθουσιν αὐτοὺσ ὡσ ἰλαυῶσ ἀκηκόοτεσ εἰσὶ τὸ ὅλον. καὶ οὐδὲν ἔτι δέονται τινων πραγμάτων. ἡ μὲν δὴ πεῖρα αὕτη πίνεται, ἡ σαφὴσ τε καὶ ἀσφαλεστάτη πρὸσ τοὺσ τρυφῶντασ τε καὶ ἀδυνάτουσ διατεῖναι ὡσ μηδέποτε βάλλειν ἐν αἰτίᾳ τὸν δεικνύοντα, ἀλλ' αὐτὸν αὐτὸν, μὴ δυνάμενον πάντα τὰ πρόσφορα ἐπιτηδεύειν τῷ πράγματι.

αὐτῶ δὴ καὶ διονισίῳ, τὸ περρηθὴν τὸ ῥηθέντα. πάντα μὲν οὖν, οὐ-
τε γὰρ δι ἐξήκλεον οὔτε δι ονύσιος ἐλέγετο. πολλὰ γὰρ αὐτὸς καὶ τὰ
μέγιστα, εἰδέναι τε καὶ ἱκανῶς ἔχειν πρὸς τιθέτο, διὰ τὰς ὑπ' ἐμοῦ
ἄλλων παραπλάσ. ὕστερον δὲ καὶ ἀκούω γεγραφέναι αὐτὸν περὶ
ὧν τότε ἤκουσε συνθέντα ὡς αὐτοῦ πέχειν, οὐδὲν ἧττον αὐτῶν ὧν
ἀκούοι. οἶδα δὲ οὐδὲν τούτων. ἄλλους μὲν πινας οἶδα γεγραφό-
τας, περὶ ἐμοῦ αὐτῶν τούτων, οἵτινες δὲ, οὐδ' αὐτοὶ αὐτοὺς. τοίνυν δὲ
γε μοὶ περὶ πάντων ἔχω φράζειν ἅπερ γεγραφότων καὶ γεγόν-
των. ὅσοι φασὶν εἰδέναι περὶ ὧν ἐγὼ σπουδάζω ἐκ ἐμοῦ ἀκηκοό-
τες, ἐκ ἄλλων, εἰδῶς ὅσον δύρονται αὐτοὶ, τούτους οὐκ ἔστι κατὰ γ
τοῦ ἐμοῦ δόξαν περὶ τῶν πραγμάτων ἐπαίειν οὐδέν. οὐκουν ἐ-
μόν γε περὶ αὐτῶν ὄδι σύγγραμμα οὐδὲ μήποτε γένηται. ῥηϊδν γὰρ
οὐδαμῶς ὄδιν, ὡς ἄλλα μαθήματα, ἀλλ' ἐκ πολλῆς συνουσίας γ
γνομένης περὶ τὸ πρᾶγμα αὐτὸ, καὶ τοῦ συζῆν, ἐξαίφνης οἷον ἀπ
πυρὸς πηδήσαντος ἐξαφθὲν φῶς, ἐν τῇ ψυχῇ γιγνόμενον αὐτὸ ἑαυ
τὸ ἥδη τρέφει. καί τοι γοῦν δύτε οἶδα. ὅτι γεγραφέναι ἢ λεχθέντα
ὑπ' ἐμοῦ, βέλτιν' ἂν λεχθείη. καὶ μοὶ ὅτι γεγραμμένα καλῶς, ἧκ
ἥκιστ' ἂν ἐμὲ λυπῇ. εἰδέμοι φαίνετο γεγραφέναι ἐναργῶς εἶναι πρὸς
τοὺς πολλοὺς καὶ ῥητὰ, τί γοῦν τοιαῦτα ἐπεπράκει ἂν ἡμῖν
ἐν τῷ βίῳ. ἢ τοῖς τε ἀνθρώποις μέγα ὄφελος γράψαι. καὶ τὴν
φύσιν εἰς φῶς τοῖς πᾶσι προαγαγεῖν. αἵ τε αὐτοῖς ἡδοῦ μαι τὴν
ἐπιχείρησιν περὶ αὐτῶν λεγομένων ἀγαθὴν, ἐμπίπτουσιν ὀλίγοις, ὁ
τρόσοι δυνατοὶ αὐθυρεῖν αὐτοὶ διὰ μικρᾶς ἐνδείξεως. ἀφ' τε δὴ
ἄλλων, τοὺς μὲν, καταφρονήσεως οὐκ ὀρθῆς ἐμπλήσειεν ἂν οὐ-
δαμῆ ἐμμελῶς τοὺς δὲ ὑψηλῆς καὶ χαύνης ἐλπίδος, ὡς σεμνάτ

τε

τε μεμαθηκότας. ἔτι δὲ μᾶλλον τέρατα περὶ αὐτῶν σαφῆ μοι γένοιτ' ἂν εἰπεῖν. τάχα γὰρ ἂν περὶ ὧν λέγω σαφέστερον ἂν εἴη τι λεχθέντων αὐτῶν. ἔστι γάρ τις λόγος ἀληθὴς ἐναντίος τῷ τολμήσαντι γράφειν ἅπερ τοιούτων καὶ ὁτιοῦν, πολλάκις μὲν, ὑπομνῆσαι πρόσθεν ῥηθείς, ἔοικε δοῦναι εἶναι καὶ μῶν λεκτέος. ἔστι δὴ ὄντων ἑκάστῳ, δι' ὧν τινὶ ἐπιστήμην ἀναγκαῖον παραγίγνεσθαι, τρία τέλαρχον δ' αὐτῶν. πέμπτον δ' αὖ τὸ θέναι. δύο δὴ γνωστὰ καὶ ἀληθῆ ἔστιν. ὧν τὸ μὲν, ὄνομα. δεύτερον δὲ, λόγος. τὸ δὲ τρίτον, εἴδωλον. τέταρτον δὲ ἐπιστήμη περὶ ταῦτα, λάβε βουλόμενος μαθεῖν τὸ νῦν λεγόμενον. καὶ πέντων οὕτω περὶ ἑνὸς. κύκλος ἔστιν λεγόμενον, ᾧ τοῦτο τὸ ὄνομα ὃ νῦν ἐφθέγμεθα. λόγος δ' αὐτοῦ τὸ δεύτερον, ἐξ ὀνομάτων καὶ ῥημάτων συγκείμενος. τὸ γὰρ ἐπ' ἐσχάτων ἐπὶ τὸ μέσον ἴσον ἀπέχον πάντῃ, λόγος ἂν εἴη εἰκὼς, ᾧ περιφερὲς ὄνομα κύκλος. τρίτον δὲ, τὸ ζωγραφούμενόν τε καὶ ἐξαλειφόμενον καὶ τορνευόμενον καὶ ἀπολλύμενον. ὧν αὖ τὸ κύκλου ὃν περὶ πάντῃ ταὐτὸν, ἄλλον ἄν τις ἔχοι τούτων, ὡς ἕτερον ὄν. τέταρτον δὲ, ἐπιστήμη καὶ νοῦς. ἀληθοῦς τε δόξα, περὶ ταὐτὰ ἔστιν. ὡς δὲ ἓν τοῦτο αὖ, πάντα τέον. οὐκ ἐν φωναῖς οὐδ' ἐν σωμάτων σχήμασιν, ἀλλ' ἐν ψυχαῖς κεῖται. ᾧ δῆλον ἕτερόν τε ὂν αὐτοῦ τοῦ κύκλου τῆς φύσεως, τῶν τε ἐμπροσθεν λεχθέντων τριῶν. τούτων δὲ ἐγγύτατα μὲν, ξυγγένειά τε καὶ ὁμοιότητι. τὸ πέμπτον ἥκιστα πεφυκὸς ἀμαυρότατα. τἆλλα ἤδη πολὺ ἀπέχει. τοῦτον δὴ περὶ τε δυνάμεως ἅμα καὶ περὶ φορᾶς σχήματος ἀχρόας. περί τε ἀγαθοῦ καλοῦ τε καὶ δικαίου καὶ περὶ σώματος ἅπαντος. σπουδαστέον τε καὶ τῇ φύσιν γιγνόμενος. πυρὸς ὕδατός τε καὶ τριῶν τῶν τούτων πάντων. ζώου ξύμπαντος περί. ἐν ψυχῆς ἤθους. καὶ περὶ ποιήματα καὶ παθήματα ξύμπαντα,

οὐχ ἁπλῶς τοῦτο μὴ τις τὰ πέντε παραλάβῃ. ἄλλως γε μὴν οὐ πάντες ἐλέγχου ἐπιστήμης τοῦ πέμπτου μέτοχοι ἔσονται πρὸς γὰρ τούτοις, τοῦτο οὐχ ἧττον ἐπιχειρεῖ τὸ ποιοῦντι περὶ ἕκαστον δηλοῦν. ἢ τὸ οὐκ ἐκάστου ἐστὶ τὸ τῷ λόγῳ ἀθρεῖς. ὧν ἕνεκα, νοῦν ἔχων οὐδείς, τολμήσει ποτὲ εἰς αὐτὸ τιθέναι τὰ μονομμύα ὑπὲρ τοῦ. καὶ ταῦτα εἰσάμεταλείπητον, ὃ δὴ πάσχει τὰ γυγραμμύα τοῦτο. τοῦτο δὲ πάλιν αὖ τὸ νῦν λεγόμενον, δεῖ μαθεῖν. πύλος ἕλκεσθαι τῷ ἐν ταῖς πράξεσι γραφομένων ἢ καὶ τορνεύεσθαι, μεσὸς τοῦ ἑαυτοῦ ὄξι ζῷ πέμπτῳ. τοῦ γὰρ εὐθείας, ἐφάπτεται πάντη αὐτὸς δέφαμμα ὁ κύκλος οὔτε πλείονος οὔτε μείζονος τῆς ἑαυτοῦ ἐχθ ἐναὐτῷ φύσεως. ἐνόμασται αὐτὴ φαμμὰ οὐδὲν οὐδενὶ βέβαιον εἶναι. πωλοῦσι δοῦδεμ τὰ νῦν σροφύλα καλούμενα, εὐθεῖα κεκλῆσθαι. πάντε εὐθεῖα δή, σροσύλα. καὶ οὐδὲν ἧττον βεβαίως ἔξειν, τοῖς μεταθεμένοις καὶ ἐναντίως καλοῦσι. τῇ μὲν περὶ λόγου τε αὐτὸς λόγος εἴπερ ἐξονομάτων καὶ ῥημάτων σύγκειται, μηδὲν ἱκανῶς βεβαίως εἶναι βέβαιον. μυρίος δὲ λόγος αὖ περὶ ἑκάστου ἢ τεττάρων, ὡς ἀσαφέστατος. τὸ δὲ μέσον ὅπερ εἰπομεν ὀλίγον ἔμπροσθεν. ὅτι δυοῖν ὄντοιν τοῦτ' ὄντος ἐν τοῦ τριοῦ πνος, τὸ τριὸν πρόσεστι δυοῖν εἶναι τῆς φυχῆς, τὸ μὴ ζητούμενον ἕκαστον τῷ τεττάρων πρότερον τῇ φυχῇ λόγῳ τεκμήματα ἔτερα, αἰσθήσεσιν δυέλεγκτον τὸ, τελεγόμενον καὶ δεικνύμενον αἰεὶ παρεχόμενον ἕκαστον, ἀπειλάστε καὶ ἀσαφείας ἐμπίπλησι πάσης ὥστ' ἔστιν εἰπεῖν πάντα ῥᾴδια. σοῖσι μὲν οὖν μὴ δεῖσθαι μένοι τὰ ἀληθὲς ζητεῖν ἐμοὶ δ' ὑπὸ πορρᾴδος φῆσ, ἐξαρκεῖ δὲ τὸ προτεθὲν τῷ εἰδώλων, οὐλιατα γίλασι γίνομεθα ὑπ' ἀλλήλων, οἷ ἔρωτῶμεν οἱ ὑπὸ τῷ ἐρωτώντων. δυναμένων δὲ τὰ τέτταρα, διαιρεῖσθαι τε καὶ ἐλέγχειν σοῖς δ' αὖ τὸ πέμ

πτον

πορα τοῦ εἰπεῖν καὶ δηλοῦν ἀναγκάζομαι, ὁ βουλόμενος τὴν δυναμιν αὐτῶν ἀκριβῶς ἰδεῖν καὶ τοῖς ἐξηγουμένοις ἐπόμενος καὶ τοῖς γράμμασιν ἢ ἀποκείσεσι, τοῖς τοῦ λοῖς τῆς ἀκούοντων, δυνήσεται μηδὲν πταῖσαι περὶ ὧν ἐπιχειρῇ γράφειν ἢ λέγειν. ἀγνοούντων ἐνίοτε, ὡς οὐχ ἡ ψυχὴ τοῦ γράφοντος ἢ λέγοντος ἐλέγχεται ἀλλ' ἡ τῆς τε πάρων φύσις ἑκάστου πεφυκυῖα φαύλως. ἡδὲ διὰ πάντων αὐτῆς διαγωγὴ, ἄνω καὶ κάτω μεταφαίνουσα ἐφ' ἑκάστῳ, μόνῃ ἐπιστήμῃ ἐμπέπηκεν, δυ πεφυκότος δυ πεφυκότι. καὶ κακῶς δ' ἂν φύῃ, ὡς ἡ τῆς πολλῶν ἕξις τῆς ψυχῆς, εἴστε τὸ μαθεῖν εἴστε τὰ λεχθέντα ἤθη πέφυκε. τὰ δ', ἐφθαρται, τὸ δ' ἂν ὅλως λυθῇ δεῖν ποιήσειε τοὺς τοιούτους. ἐνὶ δὲ λόγῳ τὸν μὴ ξυνιέντα τοῦ πράγματος οὔτ' ἂν δύναιτο ποιήσειεν τοῦτε οὔτε μνήμην τῶν ἀρχὴν γὰρ, ἐν ἀλλοτρίαις ἕξεσιν οὐκ ἐγγίνεται. ὥστε ὁπόσοι τῆς δὲ καίοντες καὶ τῆς ἄλλων ὅσα παλαμᾶται πρὸς φύσιν εἰσὶ καὶ ξυγγενεῖς. ἄλλοι δ' ἄλλων δύναιεν ἅμα καὶ μνήμονες οὐδ' ὁσοι ξυγγενεῖς δυσμαθεῖς ἢ καὶ ἀμνήμονες, δεῖνες τούτων μήποτε μάθωσιν ἀληθειαν ἀρετῆς εἰς τὸ δυνατὸν οὐδὲ κακίας. ἅμα γὰρ αὐτὰ ἀναγκη μανθάνειν, καὶ τὸ ψεῦδος ἅμα καὶ ἀληθὲς τῆς ὅλης οὐσίας μετὰ βίβης ποσοῦ καὶ χρόνου πολλοῦ, ὅπερ ἐν ἀρχῇ εἴπομεν. μόγις δὲ τριβόμενα πρὸς ἄλληλα αὐτῆς ἑκάστα ὀνόματα ἐλόγου. ὁ φεύγει ἢ καθήσεις, ἐνδυόμενα ἐλέγχοις ἐλεγχόμενα. ἃ αὖ δυσφθόνως ἐρωτήσεσι ἀποκεισεσιχωμένων, ἐξέλαμψε φρόνησις περὶ ἕκαστον ἀνοῦς. συντείνων ὅτι μάλιστα εἰς δύναμιν ἀνθρωπίνων. διὸ δὴ πᾶς ἀνὴρ σπουδαῖος, τῆς ὄντων σπουδαίων περί, πολλὴ δεῖ μὴ γράφας ποτὲ σπουδῶν ἕνεκα φθόνου ἕνεκα ἀσεβείαν κατα βαλεῖ. ἑνὶ δὴ ἐκ τούτων δεῖ μηνύσαι φιλόλογον. ὃ τ' ἂν ἀπίστου γράμ

μα τοι γεγραμμένα εἴτε ἐν νόμοις νομοθέτου εἴτε ἐν ἄλλοις τισὶν ἀπ' ἄλλων, ὡς οὐκ ἰῶ τούτῳ ταῦτα ποιοῦντα, εἰπεῖν ἐξ αὐτοῦ ποιοῦντος. ἰέναι δὲ πρὸς ἐν χώρᾳ τῇ καλλίστῃ τῶν τούτου εἰδέναι δ' οὕτως αὐτὴν ταῦτα ποιοῦσαν ἐν γράμμασιν ἐτέθη, ὃ ἄρα δὴ οἱ ἔπειτα θεοὶ μὴν, οὐβροτοὶ δὲ φρένας ὄλεσαν αὐτοί· τούτῳ δὴ τῷ μύθῳ τε καὶ πλανῶ ὀξωνεπαύμοσ, δῦ εἶσεται. εἰ τοῦν δυνοίσιος ἔγραψε τι, ἢ περὶ φύσεως ἀνθρώπων καὶ πρώτων, εἴτε τίς ἐλάττων εἴτε μείζων, ὡς οὐδὲν ἀκηκοὼς οὐδὲ μεμαθηκὼς ἰῶν ὑμῖν ὧν ἔγραψε κατὰ τὸν ἐμὸν λόγον. ὁμοίως γὰρ αὐτὸς ἐσέβετο ἐμοί, καὶ οὐκ ἂν αὐτὰ εἰς ἀναρμοσίαν καὶ ἀπέπειαν ἐκβάλλειν. οὔτε γὰρ τῶν μνημάτων χάριν ἔγραψεν· οὐδὲν γὰρ δεινὸν μὴ τις αὐτὸ ἐπιλάθηται, ἐὰν ἄνωξ τῇ ψυχῇ πειλάβῃ. πάντων γὰρ, ἐν βραχυτάτοις εἰπεῖν· φιλοτιμίας δὲ αἰσχρᾶς εἵπερ ἐγκαίειν ὧδε αὐτὸν τιθέμενος. εἰ ὧδε παιδείας δὴ μέτοχος ὢν ἧς οὐκ ἄξιος ἰῶν, ἀγαπῶν δόξαν τιὼ τῆσ μετοχῆσ γιγομένησ. εἰ μὴν οἵ ἐκ δὴ μιᾶσ σωσοισίας δυνοισίῳ γένος γίγονε τάχ' ἂν εἴη· γίγνε δὲν ὅπως ἔπαζολὸ φησὶν ὁ θεῖος. δυεξῆλθον μὲν οὖν εἰσόμενός τε ἐγὼ, εἰ ἄπαξ μόνον. ὕστερον δὲ ὁ πατὴρ τε ἐπισκοπεῖν δικαίως τὸ μετὰ τοῦτο, ὅτῳ μέλει τὸ περὶ αὐτὸν γιγνόμενος δύρειν ὅπη ποτὲ ἔγραψε. πῖρι δὲ τοῦτο τίς τὸ δεύτερον, καὶ τὸ τρίτον πολυανάκισ τε, οὐ δυεξῆλθον. πότερον δυοῖν δυοῖν ἀκούσας μόνον ἅπαξ, οὕτως εἰδέναι τε οἴεται καὶ ἱκανῶς εἰδέναι, εἴτε αὐτὸς δύρων ἢ ἐμὲ μαθὼν ἔμπροσθεν παρεῖτε ἕτερον, ἢ φαῦλα εἶναι τὰ λεχθέντα. ἢ τὸ τρίτον οὐ καὶ αὐτὸν, μείζονα δὲ, καὶ ὅμως οὐκ ἂν δικαίως εἶναι φρονήσεώς τε καὶ ἀρετῆσ ζῆν ἐπιμελούμενος· εἰ μὴν γὰρ φαῦλα πολλοῖς μαρτυσι μαχεῖται τὰ ἐναντία λέγουσιν. οἱ περὶ τῷ γε οὐτῳ, πεμπτολυ δυονισίου κυρίωτε-

ροι ἂν

ροι αὖ εἶεν κεἰ τοι. εἰδὲ δύρηι ἐραὴ μεμαθεκέναι. ἄξια δοῦν εἶναι
πρὸς ταῦδείαν ψυχῆσ ἐλευθερίᾶσ τῶσ αὖμὴ θαυμαστὸς ὢμὰν θρωπος,
ὃμ ἡμῖν μόνα οὐτωι κοὶ κυρίωτατος ὂν χρῶς ἠτίμασέν τ' αὖ. τῶι δὴ
τίμασεν, ἐγὼ φράζοι μὰν. ἀπλῶι χρόνου δυαλι ῶν τὸ μετὰ τοῦτο.
ἐμτῷ πρόθεμ δ' ὠναι ἐῶμ τὰ ἑαυτοῦ κεκτῆθαι ἁ μαρτυρίαι χή
ματα, τότε οὐκ ἐτεῖα τοὺς ἐωι τρόπους αὐτοῦ τὰ μπειρίας τε λο
πόννησον, καθάπερ ἐωι λελησμένος τῆσ ἐωισολῆς ταυτὰ ταυσμ.
εἶναι γὰρ αὐτὰ οὐδ' ὠνος, ἀλλὰ τοῦ ἡέως ὄντος μὴ ἀδελφιδοῦ αὖ
τοῦ, κατὰ νόμους δ' ἐπιτροπεύοντος. τὰ μὲν δὴ πεπραγμένα μὲ
χρι τούτου, ταῦτ' ἰῶν ἐντῷ τότε χρόνῳ. τούτων δ' οὕτω γιγνομένων
ἑωρακέναι τε ἀκριβῶσ τὴν ἐωιθυμίαν τῆσ δι ονυσιοφιλοσοφίας
ἀκαναγκαίωμ τε ἐξιῶν εἴτε βουλοίμιν εἴτε μὴ. ἰῶν γὰρ θέρος ἤδη τε
καὶ ἐκ πλοιτῷ νεῶν. ἐδόκει δὴ χαλεπαίνειν μὲν οὐδεὶμ ἐμὲ δι ονυ
σίῳ μᾶλλον ἢ ἐμαυτῷ τεκμαιρόμενος βιαζομένοις ἐλθεῖν ἐμὲ τὸ ζί
τον εἰς τ' πρωμ' τὸν πειρ' σινύλλ' ὅφρ' ἔτ' ὀλόδ' αὐαμεζήσαιμι
χαρυβδιν. λέγω δ' ἡ πρὸς δι ονυσί, ὅτι μοι μόνον ἀδύνατον εἴη, δύω
ὄντω προσπλακῆσ μόν. ὃ δὴ πρεμυθεῖτότε, ὡ ἐλεῖν μόνον. ἐκ
δὲ μόνος οἷμαλῶς ἔχειν, ἐμὲ ἄμμελον αὐτὸμ τροιοὐτων ἐλθεῖν ὅτι
τάχος. οὐπείθων δ' αὐτός μοι τομπὸν παρασκευάσειν ἔφη. ἐπὶ
γὰρ ἐντοῖς ἀποστόλοις πλοίοις ἐμβὰς δυενοούμιν πλεῖμπεν μῶ
μέρος, πάσχειν τε διόμερος δεῖν, εἰδυανωλυοίμιν ὅτιοῦν. ἐπειδὴ
περιφανῶσι δ' κτερμὶν ἤδη, ἤδη κόμιν ἢ, ὁδὲ οὐδένμεχοῦ κατα
μένειν προσιέμενον ὁρῶν μηχανᾶι τοῦ μεῖναι τὸν τότε ἔκπλουν,
μηχανᾶ τοιαύδε τινα. τῇ μετὰ ταῦτα ἐλθὼν ἡμέρα λέγει πρόσμε
τωθυμον λόγον. ἐμοὶ ὡ σὶ δύω ἔφη τὼ δύω, ἐκπροῶν ἀπαλλα

χή τῶν τοῦ περὶ αὐτὰ τὰ πλάνητα διαφέρεσθαι· πῆ μὲν γὰρ ἐφ' ἡμῖν
νῦν δὲ ἀξιῶ ἐλεῆσαι μᾶλλον ἀπολαβόντα τὰ ἑαυτοῦ, οἰκεῖον μὲν οὐδὲν πο-
ρνήσω· μὴ ὡς φυγάδα δέ, ἀλλ' ὡς αὐτῷ καὶ δεῦρο ἐξὸν ἀπ-
ῆμεν, ὅτ' ἂν ἐκεῖνο τε ἐμοὶ ὑμῖν τοῖς φίλοις κοινὸν ᾖ καὶ δοκῇ· τοῦ-
το δ' εἶναι μὴ ἐβουλόμενος ἐμοὶ τούτων ἦ ἐμνησικάκησε γενέσθαι
σε τε, καὶ τοὺς σοὺς οἰκείους, καὶ τοὺς ἐνθάδε δίκαιος· ὑμῖν δὲ τὰ βέλ-
τιστα ἐκεῖνος παρεχέτω· τὰ χρήματα δὲ ἃ αὐ λάβῃ, κατὰ πο-
πόρνησον μὲν καὶ ἀθήμας ἐκεῖθεν, ὡς ἂν οἴεσθε αὐ ὑμῖν δοκῇ· καὶ
πεύσομαι δ' ὅσον, μὴ ἐλύπησε δ' αὖ ὑμῶν πεύσεσθαι ἀνελέσθαι· ἐγὼ
γὰρ ἐκείνῳ μὲν οὐδὲν φοβοῦμαι πιστεύω τούτοις χρῆσθαι μόνον αὖ τοῖς χρή-
μασι, δίκαιον γίνεσθαι περὶ ἐμέ· οὐ γὰρ ὀλίγα ἔσται· σοὶ δὲ καὶ τοῖς
σοῖς, μᾶλλον πεπίστευκα· ὅρα δὴ ταῦτα εἴσῃ ἀρίστη, καὶ μὴ ἐ
πὶ τούτοις τὸν ἐνιαυτὸν οὗτον· εἰς δὲ ὥρας, ἀπολαβὼν τὰ χρή-
ματα ταῦτα· καὶ δίων δοῦ οἱ δ' ὅτι πολλὴν χάριν ἕξουσι, δι' ἃ πρά-
ξαι μᾶλλον ταῦτα ὑπὲρ ἐκείνου· τοῦτον δὴ ἐγὼ τὸν λόγον ἀλλοῦσσο, ἐ
δυσχέραινον μὲν· ὅμως δὲ βουλευσάμενος ἔφην εἶναι τὸ
ρεῖν αὖθις περὶ τούτων τὰ δόξαντα ἀναγκάζειν· ταῦτα ξυνεβ
μεθα γάρ· ἐβουλόμην δὴ τότε μετὰ ταῦτα καὶ παῦσαι τὸν λόγον
μᾶλλον συγχεχυμένος· πρῶτος δὴ ἐμοὶ τῆς βουλῆς ἤρξε
μᾶλλος, ὅδε λόγος· Φέρε εἰδέναι εἴ τι τούτων μηδὲν ποιεῖν δοῦσιος
ὠμφισβητήσαντος δέμου ἐὰν ἐπιστέλλῃ δίωνι πιθανὸς αὐτός τε,
καὶ ἄλλος πολλοῖς ἡμῖν αὖ δίαλελυόμενος ἂν νῦν πρὸς ἐμὲ λέ
γει· ὡς αὐτοῦ μὲν ἐθέλοντος ἐμοῦ ἐκεῖθεν ἐλθεῖν ἐσαντος ἀπρούλαλεῖ
τομεβραῦ ἀλλ' ὀλίγον χρήσαντος ἡμῖν ἐκείνου τὸ παράσαν πρᾶ
μάτων· πρὸς δὲ καὶ τούτοισιν ἔτι, μὴ δὲ θέλημεν ἐκπέμπειν αὐτὸν

ἡμῖν

ἡμῶν μαλλὸν μηδενὶ προστάττων συλλείξηται ἢ πᾶσι ῥᾳδίως
ὡς ἀβελτῶν ἐμὲ ἐκπολεῖν, ἆρά τις ἐθελήσει με ἄγειν ταύτης ὁρμώ-
μενον ἐκ τῆς Διονυσίου οἰκίας. φιλοῦνται γὰρ δὴ τοῖς ἄλλοις ἰδιώταις
ἐντὸς ἐκ τῶν τοιούτων οἰκίαν. ὅθεν οὐδ' ἂν ὀθνείου ἐθελή-
με ἀφεῖναι, μὴ πεμφθείσης αὐτῷ τινος ἐνταλῆς παρὰ Διονυσίου. ἀλ-
λὰ μείνω γὰρ σὺν αὐτῷ, ἕξω μὲν ἅπερ νῦν ἔχω στέλλειν, ἐνοί-
σειμι, καὶ ἃ πράττω. καὶ ἐὰν μὲν δή τι ἢ Διονύσιος ὢν φύσιν,
οὐκ ἂν τάττοιμι ἔσεσθαι μοι κατεγλάσσω πεπραγμένα. τὰ λοιπὰ
δ' ἴσως ἔστιν οὐκ ἔλαττον ἂν ἐκτιμᾶτις ὀρθῶς ἑκάτερον, ἢ Δίωνος
οὐσία. ἂν δ' οὖν γίγνηται τὰ νῦν ἀποφαίνοντος, οἷα εἰκὸς αὐτὰ γί-
γνεσθαι. ἀπορῶ μὲν ὅτι χρήσομαι ἐμαυτῷ. ὅμως δὲ ἀναγκαῖον ἴ-
σως ἐνιαυτόν γ' ἐπισχεῖν, καὶ ἔργοις ἐλέγξαι πειρᾶσθαι, τάσδε Δι-
ονυσίου μηχανάς. τοῦτο μοι δόξαντα, εἰς τὴν ὑστεραίαν εἶπον πρὸς
Διονύσιον ὅτι δέδοκταί μοι μένειν ἀξιῶν μὴ ἧττον ἢ
γὰρ ἐθάρσει Δίωνος ἐμὲ πέμπειν δὲ μετέμου σὲ πειρᾶσθαι γρά μ-
ματα τὰ νῦν δεδογμένα δηλοῦντα. ἢ ἐρωτᾶν εἰ γε ἀρκεῖται ταῦτα
αὐτῷ. εἰ μὴ βούλεται ἢ ἄλλ' ἄττα εἰ ἄξιοῖ εἰ ταῦτα ἐπιστέλλειν
ὅτι τάχιστα. σὲ δ', νεωτερίζειν μηδὲν ἔτι περὶ ἐκείνου. ταῦτ' ἐρρήθη
ταῦτα ἔχω μολογήσομαι. ὡς οὖν εἴρηται δοκεῖ. ἐξέπλευσε δὴ τὰ πλοῖα
μετὰ τοῦτο. εἰ οὐκέτι μοι δυνατὸν ἦν πλεῖν. ὅτι δὴ μοι καὶ Δι-
ονύσιος ἐμμανὴς ἔλεγεν. ὅτι τὴν ἡμίσειαν τῆς οὐσίας εἶναι δέοι Δίωνος.
τὴν δ' ἡμίσειαν τοῦ υἱέως. ἐφη δὲ πωλήσειν αὐτήν. πρὸς θεὸς ἦ, τὰ
μὲν ἡμίσεα ἐμοὶ δώσειν ἄγειν. τὰ δ' ἡμίσεα τῷ Δίωνι καταλεί-
ψειν αὐτά. τὸ δὲ δηδιηκὸς τοῦτ' ἔστω ἔχειν. πολὺ γὰρ δὲ γὼ τῷ λεχθέντι

πάντων μὲν ὅμοιον εἶναι οἶμαι ὅτι λέγειν ἐπὶ ὅμως δὲ εἶπεν, ὅτι χρεὼν ἦν τῷ πατρὶ δίωνος ἐπισκολιῶν, περιμένειν ἡμᾶς. ἢ τοῦτο πάλιν αὐτὸς ἐπιστέλλειν. ὁδὲ, ἐξῆς τούτοις, πάντα ἐπανῆκεν ὡς ἐπώλει τὴν οὐσίαν αὐτοῦ πᾶσαν, ὅπως τε καὶ ὅσου ἤθελε καὶ οἷς τισι πρὸς ἐμὲ δὲ, οὐδὲν ὅλως ἐφθέγγετο περὶ αὐτῆς· καὶ μὴν ὡσαύτως ἐγὼ πρὸς ἐκεῖνον εἶχον, περὶ τῆς δίωνος πραγμάτων, οὐδὲν ἔτι διελεγόμην. οὐδὲν γὰρ ἔτι πλέον ὤμην ποιεῖν. μετεχειμὲν δὴ τούτων ταύτη μοι βεβοηθημένον ἐτύγχανε φιλοσοφίᾳ καὶ φίλοις· ἃ δὲ μετὰ ταῦτα ἐζῶμεν ἐγὼ καὶ δίωνύσιος ἐγὼ μὲν, βλέπων ἔξω· καθάπερ ὄρνις, πόθεν ἀναπτήσομαι· ὁδὲ, διαμηχανώμενος, τίνα τρόπον αὐτὸν βήσιμε, μηδὲν ἀποδοὺς τῇ δίωνος. ὅμως δὲ ἔφαμεν ἑτοῖμοι εἶναι πρὸς πᾶσαν συμβολίαν. τῇ δὴ μισθοφόρων τοὺς πρεσβυτέρους, διονύσιος ἐπεχείρησεν ὀλιγωμισθοτέρους ποιεῖν, πρὸς τὸ γοῦν παρὸν ἔσεσθαι μωθέντες δὲ οἱ σφετεροῖς χωμελέτησαν ἀθρόοι, οὐκ ἔφασαν ἐπιτρέψειν· ὁδὲ ἐπεχείρησε βιάζεσθαι, πλείστους τοὺς τῆς ἀκροπόλεως πύλας· οἱδὲ φέρομτο δύσεις πρὸς τὰ τείχη πολιῶν ἀτίνα βοησαμτες βάρβαρον καὶ πολεμικόν· οὐδὲ περὶ δεινὸς διονύσιος ἡγούμενος, ἅπαντα σωεχώρησε, καὶ ἔτι πλείω τοῖς γε συλλεχθεῖσι τῇ πελτασῶν· λόγος δὲ τις τα χὺ δῆλθεν, ὡς ἡραιλείδης εἴπασε εἰπεῖν ὡς πάντων γοὺν τῶν ὁμ ἀκέσαιτο, ὁμὲν ἡραιλείδης, ἐπὶ πᾶσιν αὐτῷ μ ἔχειν ἀφανῆ· διονύσιος δὲ ἐζήτει λαβεῖν ἀπορρήτου δὲ θεοδότου μετα πεμφάμενος εἰσῆλθε κἄπειτ, ἐτυχον δ ἐν τῷ κήπῳ ἐγὼ τότε περιπατῶν. τὰ μὲν οὖν ἄλλα οὐ τοῖσδε οὐ τῆλουσιν διαλεγόμενα δὲ ἐναντίον ἐπιθεοδότης ἐμοῦ πρὸς διονύσιον, οἱ δὲ τε μέμφεται μοι· πολλῶν γὰρ ἔφη διονύσιον ἐγὼ πείθω βλάπτειν ἐὰν ἐῶ χρώμενον δεινῷ ἡραιλείδῃ κομίσασθαι δυνατὸς ἡμῖν εἰς λόγους περὶ τῆς ἐκλύ-

μάτων

μάτων αὐτῷ τῷ νῦν γεγονότων. ἂν ἄρα μὴ δόξῃ δεῖν αὐτὸν οἰκεῖν
ἐν σικελίᾳ, τόν τε υἱὸν λαβόντα μὴ τὴν γυναῖκα, ἀξιῶ εἰς πελοπόν-
νησον ἀποπλεῖν, οἰκεῖν τε, βλάπτοντα μηδὲν δυονύσιον ἐκεῖ. ἐμοὶ γὰρ
τοῦμβουον δὲ τὰ ἑαυτοῦ. μετεπεμψάμην μὲν οὖν, καὶ πρότε-
ρον αὐτόν. μεταπέμπομαι δὲ καὶ νῦν. αὖθις ὦν ἀπὸ τῆς πρώ-
ρας μεταπομπῆς αὐτὸν καὶ ἀπὸ τῆσδε τῆς ὑπεμνούσης μοι. δυονύσι-
ον δὲ ἀξιῶ καὶ δέομαι. αὐτὸς σὺν τύχῃ ἡρακλείδην ἑαυτὸν ἀγαγὼν εἰς
τὴνδε, μηδὲν ἄλλο αὐτῷ φλαῦρον γίνεσθαι. μεταστῆναι δὲ ἐκ
τῆς χώρας ὡς αὖ ἄλλοτε δυονύσιῳ δόξῃ. τοῦτο ἔφη συγχωρεῖσ,
λέ-
γων πρὸς τὸν δυονύσιον; συγχωρῶ μὴ δ' αὖ πρὸς τῆ σῆ ἔφη φανῆ
οἰκίᾳ πείσεσθαι φλαῦρον μηδὲν παρὰ τὰ νῦν εἰρημένα. τῇ δὲ με
τὰ τοῦτον τὸν ἡμέραν δεῖπνος, δύρυβιος ἡ θεοδότης, προσηλθε
τὸν μοι σπουδῇ τε θορυβημένῳ θαυμαστῶς. ὁ θεοδότης, λέγ. πολλά
των ἔφη, παρῆσθα χθὲς οἷς περὶ ἡρακλείδου δυονύσιος ὡμολόγ
πρὸς ἐμὲ κ σέ. πῶς δ' οὐκ ἔφην. νῦν τοίνυν δ' ὅς, περιθέοισι πολ
τοι σοὶ, λαβεῖν ἡρακλείδην ζητοῦντες. ὁ δ' εἰμί πω τούτῳ ἰνδυδύει.
ἀλλ' ἡμῖν ἔφη συναπολούθησον πρὸς δυονύσιον, ἁπάσῃ μηχανῇ.
ᾠχόμεθα οὖν, καὶ εἰσήλθομεν πρὸς αὐτόν. κ τὸ μὲν ἑστάναι γε δε
ρύον τε. ἐγὼ δ' εἶπον. οἶδ' ἐπόβλητον, μή τι σὺ παρὰ τὰ χθὲς
ὡμολογημένα ποιήσῃς περὶ ἡρακλείδην μεῖζον. δοκεῖ γάρ μοι
τοῦτ' ἐπιτηδευμένον φανερὸς, ἀποτεθραμμένος. ὁ δ' ἀκούσας,
ἀνεφλέχθη τε, ἡ τε φωνὴ καὶ χρώματα ἦκεν, οἷα δὴ θυμούμενος
ἀφεῖναι. προσπεσὼν δ' αὐτῷ ὁ θεοδότης, λαβόμενος τῆσ χειρὸς,
ἐδάκρυσέ τε καὶ ἱκέτευε, μηδὲν τοιοῦτον ποιεῖν. ὑπολαβὼν δ' ἐπὶ
παρα μυθούμενος, θαῤῥεῖ θεοδότα ἔφην. οὐ γὰρ ὀλμήσει δυονύ-
σιος παρὰ τὰ χθὲς ὡμολογημένα, ἀλλά ποτε δραῦ. ὃς ἐμβλέ

φασ μοι καὶ μάλα τυραννικῶς, σοὶ ἔφη ἐγὼ, οὔτε πρόσφιλὲς οὔτε μέγα ὁμολόγησας. νὴ τοὺς θεοὺς ἰὼ Δεῖπω, σύγε ταῦτα ἃ σὺν νῷ οὕτως ἔθεσαι ποιεῖν. καὶ ἐγὼν ταῦτα, ἀπορεφόμενος ὧν χρὴν ἔχω. τὸ μετὰ ταῦτα ὁ μὲν ἐλιμνήσθη τὸν ἡρακλείδην. θεοδότης δὲ ἀγγέλους πέμπων ἡρακλείδῃ, φεύγειν συνεβούλευετο. ὁ δὲ, ἐκ πέμπασ πρόφασιν καὶ πέλτασταὶ σ δυνάμεν ἐπέλυε. φθάνει δὲ ὡς ἐλέγετο ἡρακλείδης, εἰς τὴν ἡρχαδρίων τῶν κράτειαν ἐλθὼν φυγὴν ἡμέρας σμικρᾷ τινι μέρᾳ. τὸ δὴ μετὰ τοῦτο, ἡ πάλαι ἐπιβουλὴ δυονισίῳ τοῦ μὴ ἀποδοῦναι τὰ δύνος χρήματα, ἔδοξεν ἔχθρας λόγον ἔχειν αὖ πρός με πιθανόν. καὶ πρῶτον μὲν ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ἐκ πέμπει με δύρων πρόφασιν. ὡς τὰ σ γυναῖκας ἐν ᾧ ἐκήπῳ ἐν ᾧ καὶ ᾤκουν ἐγὼ, δέοι θύσαι θυσίαν τινὰ δι' ἡμέρων. ἔξω δή με παρ' ἀρχιδήμῳ προσέταξε τὸν χρόνον τοῦτον μεῖναι. ὄντος δέ μου ἐκ θεοδότης μετὰ πέμπασ μόνος με, πλὴν ἀπὸ τοῦ τότε πραχθέντων ἠγανάκτει, μὴ ἐμέμφετο δυονισίῳ. ὁ δ' ἀκούσας ὅτι παρὰ θεοδότην εἴην εἰσεληλυθὼς, πρόφασιν αὖ τοιαύτην ἄλλην τῆς πρὸς ἐμὲ διαφορᾶς ποιούμενος ἀδελφὴν τῆσ πρόσθεν, πέμψας τινὰ ἠρώτα με, ἐξυγιαινοίμην ὄντως μετὰ πεμφαμένου μεθεσθόγου. καγὼ πάντα σαν ἔφην. ὁ δὲ ἐκέλευε τοίνυν ἔφησι φράζειν, ὅτι καλῶς οὐδαμῇ ποιεῖσ, δύωρα, ἐς τοὺς δύνος φίλους, ἀεὶ περὶ πλείονος αὐτοὺς ποιούμενος. ταῦτ' ἔρρήθη. καὶ οὐκέτι μετεπέμψατό με εἰς τὴν οἰκησιν πόλιν. ὡσ ἤδη σαφῶς θεοδότου μὲν ὄντος μετ' ἡρακλείδου φίλων, ἐς τὸ Δεῖχρᾶ καὶ οὐκέτ' ἀνοεῖν ᾠήθημε, ὅτι δύωνι τὰ χρήματα ἐρεῖ παντελῶσ. ᾤκουν δὴ τὸ μετὰ τοῦτο ἔξω τῆς ἀκροπόλεως ἐν τοῖς μισθοφόροις

προσιόντες

προσιόντες δέ μοι, ἄλλοι τε ⸂καὶ οἱ ἡμῖν ὑπηρετῶν ὄντες ἀθύμουν ἐμοὶ πλεῖστοι, ἀπήγγελλον ὅτι δυσβουλημένος εἴην ⸂καὶ τοῖς πελτασταῖς, καίμοι τινὲς ἀπειλοῖεν, εἴπου λήψοιμι, μὴ ἐμὲ διαφθερεῖν, μηχανῶμαι δή τινα, τοι καὶ δὲ σωτηρίαν· πέμπω παρ' ἀρχύτην τὸν τοὺς ἄλλους φίλους εἰς τάραντα, φράζων ⸂καὶ οἷς ἂν τυγχάνω· οἱ δέ, προφάσιν τινα προσβάλλοντες προϊσάμενοι παρὰ τῆς πόλεως, πέμπουσι χιλίους τοξότας μισθοφόρους αὐτῶν εἶναι· ὡς ἐλθὼν, ἐβουλεύετο δημοσίᾳ περὶ ἐμοῦ λέγων ὅτι βούλοιμι ἂν πέμψαι καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιεῖν· ὁ δή, ξυνωμολόησε καὶ ἀπέπεμψεν ἐφόδιά δούς. ἡμῖν δὲ χρημάτων, οὔτε τι ἔφη ἀπόγραφον οὔτε τίς ἀπέδωκεν. ἐλθὼν δὲ εἰς πελοπόννησον, εἰς ὀλυμπίαν ἀγῶνα καταλαβὼν θεωροῦντα, ἤγγειλε τὰ γεγονότα· ὁ δὲ τὸν δία ἐπιμαρτυράμενος, αὖθις παρήγγειλεν ἐμοὶ καὶ τοῖς ἐμοῖς οἰκείοις καὶ φίλοις, παρασκευάζεσθαι τιμωρεῖσθαι δυνύσιον ἡμῶν μὴ ξεναπατήσαντα χάριν, οὕτω δὴ ἐλεγάτε καὶ ἐνόει. αὐτοὶ δ' ἐβουλεύσαντο καὶ φυγῆς ἀδίκου καὶ φυτῆς· ἀλιούσας δ' ἐγὼ τοὺς μὲν φίλους παρεκάλεσα ἐπέλθειν εἰ βούλοιντο· ἐμὲ δ' ἔφασαν ὅτι σὺ μετὰ τῶν ἄλλων εἶά τινα τρόπον σύσσιτον καὶ σωέστιον καὶ κοινωνὸν ἱερῶν δυνυσίῳ ἐποίησας, ὃς ἴσως ἤρεσκε δία βαλλόντων πολλῶν ἐπιβουλεύειν ἐμὲ μετὰ σοῦ ἑαυτῷ καὶ τῇ τυραννίδι· ⸂ὅμως οὐκ ἀπέκτειναν, ἠδέσθη δὲ· οὐτωὶ ἡλικίαν ἔχω συμπολεμεῖν ἔτι χρεὼν οὐδενί. λοιπός τε ὑμῖν εἰμί. ἀλλὰ πρὸς ἀλλήλους δεήθητε φιλίας ἀγαθόν τι ποιεῖν βουληθῆτε. καλὰ δ' ἕως ἂν ἐθέλητε, ἄλλους παραλαμβάνετε· τοῦτο ἔπον, μεμισηκὼς τὴν περίοδον ἐλαίαν πολλὴν ⸂καὶ τυχὸν ἀπειθοῦντες ἢ ⸂πειθόμενοι τοῖς ὑπὲρ δικαίοις, πάντων τῶν γιγνόντων καὶ αὖ οἱ

αὖ τοι ἐμίνοντο αὐτοῖς· ὧι εἰδὼ νύσιος ἀποδῶκε τὰ χρήματα δίωνι. ἃ δ' πάντα πᾶσι καὶ πλείω, ἢ αὖ πότε ἐμίνιο οὐδέν· ὅσα τε δὴ τὰνθρώπινα δίωνα ἢ ἐγὼ δ τῆι βουλεύθαι, δ τῆι δυνάσθαι, μάτειχον αὖ ῥαδίως. νῦν ἢ ὁρμήσαντ' ἐς ἐπ' ἀλλήλους, κακῶν πάντα ἐμπεπλήκασι. καίτοι τιμωμένωι δίωνι εἶχε βούλησιν, ὡῖ πᾶ αὖ ἐγὼ φαίην δεῖν, ἐμέ. ἄλλον ὅστις μέζιος, περί τε φίλ αὐτοῦ δυνάμεως καὶ φίλων ἢ περὶ πόλεως φίλ αὐτοῦ δυνοῖτ' αὖ δύρητῶν ἐνδυνάμηι τιμᾶισι γίνεσθαι τὸ μέγιστα ἐν τοῖς μεγίστοις· ἔτι δ' οὐκ αὖ τις πλούσιον ἑαυτὸν ποιήσηι ἢ ταίρους δ πόλιν ἐπιβουλεύσας, δ ξυνωμόσταισ συναγαγὼν πένης ὤν· καὶ ἑαυτοῦ μὴ μιαιφόνων ὑπὸ δίκης τῆς πρὸς τοῖσ ἡδομένοις ἢ τῆι μήσει. ἔστα τοὺς τὰς οὐσίασ μεμιημένους ἀποκτείνασ ἐχρῆσ καλῶν τούτοις, δια φορῆι τὰ τούτων χρήματα δ τοῖς σωφρονοῦσι τε δ ἑταίροισ πεφαπελθόντι ὅπωσ μηδεὶς αὐτῶι ἐγκαλῆι πένησ φάσκων εἶναι. τὸν γὰρ δὴ τὴν πόλιν αὖ οὕτω τῖσι δύρητῶν, τιμᾶται ὑπ' αὖτῆσ, τοῖς πολλοῖσ τὸ ἧσσ' ὀλίγων ὑπὸ ψηφισμάτων δυανέμων. ἢ μεγάλης προεστὼσ πόλεως δ πολλῶν ἀρχούσης ἐλαττόνων, τῆι ἑαυτοῦ πλάι τὸ τῶ σμικροτέρωι χρήματα δυανέμηι μαστὸν ἢ λιτῶ· ἔστω μὲ ἢ ὅτε δίων ἔτε αἰόλος πλεῖ ἐπ' Σικελίαν, ἐπὶ δυνάμιν ἐκὼν εἶσιν ἀλιτηριώδηι ἑαυτῶι τε καὶ γένει, εἰσ τὸν αἰεὶ χρόνον. ἐπὶ πολιτείαν δὲ δ νόμων μάτασκευῶν πᾶσι δικαιοτάτων τε δ ἀρίστων, οὔτι δ' ὀλιγίστων θανάτων δ φυγῶν μνημόνην. ἃ δὴ δίων νῦν πράττων προτιμήσας τὸ πόλ αὐόσια τοι βράσσει πρότερον· δι' ὑλαβοῦ μῦθος δὲ μὴ παθεῖν, ὅμ' ἔπαισεν, ἐπᾶκρ' ἐλθὼν τὸ περιῳδὸς τ' ἐχθρ' θαυμασ' πεθὼν βόλεν. ὅσιος ἢ αὖτος αὐσίων πέρι, σώφρων τε δ ἔμφρων τὸ μὴ ὅλον, μάλα αὖ πτερὸν δι' ἀφθυθείη τῆς ψυχῆς τ' τοιούτων πέρι. κυβερνήτης ἢ ἀγαθὸ

πάθος

παθοσ αὖ ἴσωσ οὐ θαυμαστὸν εἰ πάθοι. οὐ χειμὼν μὴν ἐσόμενος, οὐκ αὖ πάνυ λάθοι. χειμὼνοσ δὲ ὀξέοσ μὲν καὶ ἀπροσδόκητον μέγεθος, λάθοιτ' ἄν. καὶ λαθὼν κατακλύσειε βία. τοιγὰρ δὴ καὶ δίωρα ἔφη λέγειν ὀλιγίστων. καὶ οἱ μὲν γὰρ ὄντος αὐτὸν σφόδρα οὐκ ἐλάθον οἱ Φίλαστεσ. ὅσον δὲ ὕψοσ ἀμαθίας εἶχον, καὶ τῆσ ἄλλησ μοχθηρίας τε καὶ λαμπρότητοσ ἐλάθον. ᾧ δὴ σφαλεῖσ μᾶλλον. σικελίαν πᾶσαν περιβαλὼν μυρίῳ. τὰ δὴ μετὰ ταῦτα ῥηθέντα ἐξυμβουλεύσω δὲ ὧν εἰρηταίμοι καὶ εἰρήσθω. ὧν δ' ἕνεκα μέλλων σικελίαν ἄφιξιν τῇ δυνατέραν, ἀναγκαῖον εἶναι ἔδοξέμοι ῥηθῆναι δεῖν, διὰ τὴν ἀτοπίαν καὶ ἀλογίαν τῆσ γνώμησ. εἰδέναι τινὶ τὰ νῦν ῥηθέντα δυλογώτερα ἐφάνη, καὶ προφάσεισ πρὸσ τὰ γινόμενα ἱκανὰσ ἔχειν ἔδοξέ τω, μετρίωσ αὖ ἡμῖν καὶ ἱκανῶσ εἰρῆσθαι τὰ μὴν εἰρημένα.

Πλάτων τοῖσ δίωρος οἰκείοισ τε καὶ ἑταίροισ, δυ πράττειν.

Δ' αὖ δυανοηθέντεσ μάλιστα δυ πράττοιτε, ὄντωσ πειράσομαι ταῦτ' ὑμῖν κατὰ δύναμιν δυεξελθεῖν. ἐλπίζω δὲ, οὐχ ὑμῖν μόνοισ ξυμβουλεύσειν τὰ συμφέροντα. μάλιστα γὰρ ὑμῖν. καὶ δυτέροισ πᾶσι τοῖσ ἐν συρακουσαισ. τρίτοισ δ' ὑμῶν καὶ τοῖσ ἐχθροῖσ καὶ πολεμίοισ, πολὺ εἴτισ αὐτῶν αὐσιουρτὸσ γίγνεται. ταῦτα γὰρ αἰτία, καὶ οὐκ αὖ ποτέ τισ αὐτὰ ἐνίψειεν ὁσιότητι δ', ἃ λέγω νῦν. ἐάσωμεν κατὰ σικελίαν πᾶσαν λελυμένησ τῆσ τυραννίδοσ, πᾶσα μάχη περὶ αὐτῶν τούτων. ᾗ μὲν βουλομένων ἀναλαβεῖν πάλιν τὴν ἀρχήν. ᾗ δὲ τῆ τῆσ τυραννίδοσ ἀποφυγῆ τέλοσ ἐπιθεῖναι. ξυμβουλὴ δὲ περὶ ᾗ τοιούτων, ὀρθὴ δοκεῖ ἑκάστοτε τοῖσ πολλοῖσ εἶναι. ταῦτα ξυμβουλεύειν δεῖν, ἃ τοὺσ μὲν πολεμίουσ, ὡσ πολεῖσι μακὰ ἀφροντίστουσ. τὸσ

ἢ φίλος, ὡς πολεῖται ἀγαθοί. τὸ δὲ οὐδαμῶς ῥᾴδιον, πολλὰ κακὰ
δρῶντα τοὺς ἄλλους, μὴ οὐκ ἔχειν αὐτὸν πολλαὶ ἕτεραι δεῖ δὲ
οὐ μακρὰν ἐλθόντας ἰδεῖν, τὰ τοιαῦτα ἐν ἀρχῇ σφῶν ἰδεῖν. ἀλλ' ὅσα νῦν
γέγονε τῇ πρὸς αὐτοῦ περὶ σικελίαν. ἢ μὲν ἐπιχειρόντων δρᾶν,
ἢ δὲ ἀμυνάντων τοὺς δρῶντας. ἃ καὶ ἄλλοις μυθολογοῦντες ἱκανοὶ πίνοιεν ἂν ἐπάσοντες δι' ἀδήλου ἀλοι. τούτων μὲν δὴ χάριν, οὐκ ἀποδεία. τῷ δὲ ὅσα γένοιτ' ἂν ἢ πάσαις συμφέροντα ἐχθροῖς τε καὶ φίλοις, ἢ ὅτι σμικρότατα καὶ ἀμφοῖν, ταῦτα οὔτε ῥᾴδιον ὁρᾶν, οὔτε ἰδόντα ἐπιτελεῖν. δυσχερὲς δὲ προσοίκειν, ἢ τοι αὐτὴ ξυμβουλὴ τε καὶ ἐπιχείρησις τοῦ λοιποῦ. ἔστω δὴ πᾶσι τούτοις μέν, δύσκριτος. ἀπὸ θεῶν γὰρ πάντα ἀρχόμενον, αἰεὶ λέγειν τε καὶ νοεῖν. ἐπιτελὲς δὲ μὴ σημαίνουσι ἡμῖν γοῦν δέ τινα λόγον. νῦν ὑμῖν μὲν τοῖς πολεμίοις χρὴ, ἐξ οὗπερ γέγονεν ὁ πόλεμος, συμμένειν ἀρχῇ μιᾷ καὶ τέλους, ἵν' ὡς τάχιστα καὶ τέσησθον οἱ πρότεροι ὑμῶν, εἰς ἀπορίαν ἐλθόντες τοῦ ἅπασιν. τὸ δὲ τελευταῖον ἐγένετο ἕκαστος σικελίᾳ τῇ πρὸ ἑλλήνων, ὑπὸ καρχηδονίων καὶ ἅπαντος ὅλως ἐκβαρβαρωθῆσαν γενέσθαι. τότε δὲ ἐλθὸν γοῦν δύνασιν μὲν ὡς νέον καὶ πολεμικόν, ἐπὶ τάσδε τοῦ πολέμου πρεσβύσας αὐτῆς πρᾴξαι. σύμβουλον δὲ πρεσβύτερον ἱππαγῖνον, ἐπὶ σωτηρίᾳ τῆς σικελίας αὐτοκράτορας ὡς φασὶ τυράννους ἐπομομάζοντες. καὶ εἴτε δὴ θείᾳ τινὶ ἡγεῖσθαι βούλεται τύχῃ ὁ θεὸν, εἴτε τῷ πρὸ ἀρχόντων ἀρετήν, εἴτε τὸ ξυναμφότερον, μετὰ πολλῶν τότε πολιτῶν φυγόντων σωτηρίας αἰτίαν ξυμβῆναι γενομένῳ, ἔστω τοῦτ' ἔτι ὅπῃ τις ὑπολαμβάνει σωτηρίας δ' οὖν, ὅτῳ σωθέντες τότε γενόμενοι. τοιούτων δὲ αὐτῷ γεγόντων, δίκαιον τοὺς σώσασι, πάντας χάριν ἔχειν. εἰ δέ τι καὶ μετέπειτα χρόνου ἢ τυραννὶς ἐλυμήνατο τῇ φιλοπρωτίᾳ καταλαβοῦσα, τούτων δίκας τοὺς μὲν ἔχει τοὺς δ', πρέπει τινὲς οὖν δὴ δίκαι ἀναγ-

γκαίως ὀρθαὶ πίνοιντ' ἂν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς· εἰ μὴ ῥᾳδίως ὑμᾶς ἀποφυγεῖν οἴοιτ' ἄν τε αὐτοὺς καὶ αὖ μεγάλων καὶ δεινῶν τῶν πρόσθεν· καὶ οἱ νῦν ἐλεῖν δυνατῶς μᾶλλον τῶν ἀρχῆθεν· ἀλλ' ἂν συμβαλόμενοι οἷον τῷ τὰ μέλλοντα ῥᾳθυμότερος νῶν δ' ἐννοῆσαι ὑμῶν ἀμφοτέρους χρεών, μὴ ἀναμιμνήσκεσθαι, πρὸς ἃ ἐλπίδι μάτεροι μόνον τε, τὰ νῦν οἰκεῖα δὲ καὶ τὸν σμικρὸν ὦν δεῖς εἶναι τῷ μὴ πάντα κατὰ νοῦν πράττειν. καὶ δὴ καὶ ὅτι τὸ σμικρὸν τοῦτο, μεγάλων καὶ μυρίων κακῶν αἴτιον ἑκάστοτε ξυμβαίνει πρὸς ὀλίγον καὶ πρότερα ἀλλ' οὐ πολὺ τελεῖται. ξυνάπτει γὰρ αἰεὶ παλαιὰ πέλουτὴ δοκοῦσα, ἀρχὴ φυομένη νέα· δὴ λύεσθαι δύσποτα τὰ κυίλατα τὰ κιρρώδυσει καὶ τὸ τυραννικὸν ἅπαν καὶ τὸ δημοτικὸν γένος. ἥξει γὰρ ἐκάστοτε καὶ ἐπί τι ἀπευκτῶν, καὶ δὴ ἐς ἐρημίαν φλεγμονῆς Φοινίσσης σκελία καὶ σα Φοινικῶν ἢ οἰκῶν μεταβαλοῦσα εἰς πυρὰ δυναστείαν καὶ ἰσχύος. τούτων δὴ χρὴ πάσῃ προθυμίᾳ πάντας τοὺς ἕλληνας τέμνειν φάρμακα· εἰ μὲν δίκης ὀρθότερα ἅμα ἔχει τοῦ νῦν ἐμοῦ ῥηθησομένου, σὺ γνώμην εἰς τὸ μέσον, ὀρθότατα δὲ φιλέλλην αὖ λεχθείη· ὁ δέ μοι φαίνεται τάδε, τὰ νῦν ἐγὼ πειράσομαι σαφῆ τε καὶ ῥητὰ καὶ κοινῇ τινι δικαίῳ λόγῳ χρώμενος, ὡς δυοῖν τυραννοῦσαν πόλει τε καὶ τυραννοῦσιν, ὅσ' ἐν ἑκατέρῳ παλαιὰ ἐμὲν ξυμβαλὼν. καὶ μὲν γὰρ ὅμως λόγος ἂν εἴη ξυμβαλὼν τυράννῳ παντὶ· φοβοῦμαι δὲ τὸ ὄνομά τε καὶ τὸ ῥῆμα τοῦτο· εἰς βασιλέα γὰρ ἢ δυναστὴν εἰκὸς μεταβαλὼν δυνατῶς, ὡς ἐδείξαν ἔργῳ σοφὸς ἀνὴρ καὶ ἀγαθὸς λυκοῦργος, ὃς ἰδὼν τὸ οἰκεῖον ἐν ἀργίᾳ καὶ μεσότητι, εἰς βασιλέα εἰς τυράννου δύναμιν ἀφικομένους καὶ ἀναφθείραντας ἑαυτοὺς τε καὶ τὴν πόλιν ἑκατέρους ἑκάτερος, δείσας περὶ τοῖς αὐτοῦ πολίταις καὶ γῇ καὶ φάρμακα ἐπήγαγε τῷ γέροντι ἀρχῇ καὶ τὸν ἐφορᾶσαι, τὸ βασιλικὸν ἀρχῆς σῆριον, ὡς πεπρεσβύτατος ὢν ἤδη μεταβολῆς εἰσωτάτω νόμου ἐπεδήμησε καὶ ἐπέγραψε τοὺς ἀνωμοτί, αἰσθόμενοι αὐτοὶ τυραννοῦντα ὁμαρτοῦντες δὴ τῇ νῦν ὁμοίως λόγῳ σ

πᾶσι παραιτεῖσθαι. τοῖς μὲν τυραννίδος ἐφιεμένοις, ἀποτρέπεσθαι δ' φεύγειν φυγῆς ἀπέχεσθαι. πειρῶντων δυσμενίσματα ἀνθρώπων καὶ ἀπὸ τῶν. εἰσὶ βασιλεῖδες, πειρᾶσθε μεταβάλλειν, μὴ δουλοῦσθαι νόμοις βασιλικοῖς. τὰς μὲν πάσας τιμὰς κεκτημένους, παρεκόντων τε ἀνθρώπων καὶ θεῶν νόμων. τοῖσι δὲ δὴ ἐλεύθερα δοκοῦσιν εἶναι καὶ φεύγουσι τὸν δουλεῖον ζυγὸν ὡς οὐ καλὸν, δύναμαι βοηθεῖν ξυμβουλεύσαι, μηδέ τε ἀπολησίαν ἐλευθερίας ἀναίρου πρὸς, εἰς τὸ θεῖον προσήκουσα ἐμπεσοῦσιν. ὃ δὲ τὴν ἀρχὴν ἀναρχίαν οἱ τότε ἔσεσθαι, ἀμείβω ἐλευθερίας χρώμενοι ἔρωτι. οἱ γὰρ πρὸ Διονυσίου καὶ Ἱππαρίνου ἄρξαντες σπεύδωσι. τότε ὡς ὤοντο, δυσμενῶς ἔζων τυραννοῦντες καὶ ἅμα ἀρχόντων ἀρχοντες, οἱ δὲ τοῖσι δίκας ἀγαθοῖσι καὶ ἐλευθέροις βάλλοντες τοὺς πρὸ Διονυσίου, κατὰ νόμον οὐδένα μείναντες, ἵνα δὴ δουλοῦσιν μηδενί. μήτε σοὶ δίκη. μήτε νόμῳ δεσπότης. ἐλεύθεροι δ' εἶεν πάντη πάντως. ὅθεν μὲν τυραννίδος ἐγένοντο αὐτοῖσι. δουλεία δὲ καὶ ἐλευθερία ὑπερβάλλουσα μὲν ἑκατέρα, κάκιστον. ἐμμέτρως δ', οὖσα, πανάριστον. μετρία δὲ ἦθεσι δουλεία, ἄμετρος δὲ, ἦ τοῖς ἀνθρώποις. θεὸς δὲ ἀνθρώποις σώφροσι, νόμος. ἄφροσι δὲ ἁδονή. τούτων δὴ ταύτη πεφυλάχθαι, ἃ ξυμβουλεύω συρακοσίοις πᾶσι φράζειν. βοηθεῖν μάλιστα δοκοῦμαι τοῖσ δίωνος φίλοις, ἐκείνου καὶ ἐμοὶ κοινοῖ ξυμβουλεύσαντος. ἐγὼ δ' ἐρμηνεύσω ἃ ἐκεῖνος ἔμπνους ὢν καὶ διανοούμενος εἶπε νῦν πρὸς ὑμᾶς. τίν' οὖν δήποτε αὖ ἔσται λόγον ἀποφαίνεται ἡμῖν περὶ τῶν μὴ παρόντων, ἢ δίωνος ξυμβουλὴ τόνδε. δέξασθε ὦ συρακόσιοι πάντων πρῶτον, νόμους οἵ τισι σὺν ὑμῖν φαίνωνται, μὴ πρὸς χρηματισμὸν καὶ πλοῦτον τρέποντες τὰς γνώμας ὑμῶν, μήτε πρὸς θυμίας. ἀλλ' ὄντων τριῶν, ἵν' χῆσ σώματος ἔτι δὲ χρημάτων.

των, πρώτιμον μὲν τιμὴν τῆς ψυχῆς ἐπιμέλειαν ἔχειν δεῖ δευτέραν δὲ τιμὴν τοῦ σώματος, ὑπὸ τῇ φροντίδι τῆς ψυχῆς πεπεμένην. τρίτην δὲ καὶ ὑστάτην, τιμὴν τῇ χρηματισμῷ τιμῶν, δουλεύουσαν τῷ σώματί τε καὶ τῇ ψυχῇ. καὶ ὁ μὲν τοῦτον ἀπαγορεύομενος θεσμὸς, νόμος αὖ ὀρθῶς ὑμῖν εἰρημένος ὄντως δυσδαίμονας ἀποτελῶν τοὺς χρωμένους. ὁ δὲ τοὺς πολυσίους δυσδαίμονας ὁρμαζόμενος λόγος, αὐτός τε ἄθλιος γυναικῶν καὶ παίδων οὐν λόγος ἄνους, τοὺς πειθομένους τε ἀπεργάζεται τοιούτους. ὅτι δ' ἀληθῆ ταῦτ' ἔγωγε παραπελθόμενος, ἐὰν συνῶσθε ἐμοὶ νῦν λεγομένων περὶ νόμων, ἔρχω συνόσεσθε. ἢ δὴ βάσανος ἀληθεστάτη δόλῳ γίγνεσθαι τῶν τοιούτων περὶ δεξάμενοι ἢ τοὺς τοιούτους νόμους, ἐπειδὴ μὰ τέχει κίνδυνος σικελίαν, καὶ οὔτε μαρτεῖτε ἱκανῶς, οὔτ' αὖ διαφέροντως κρατεῖσθε, δίκαιον αὖ ἴσως καὶ ξυμφέρον γίγνοιτο ὑμῖν πᾶσι μέσον τεμεῖν, τοῖς τε φύσει τῆς ἀρχῆς τὴν χαλεπότητον ὑμῖν, καὶ τοῖς τῆς ἀρχῆς πέλιν ἐρῶσι τυχεῖν· ὧν οἱ πρόγονοι ὅτε μέγιστον, ἔσωσαν ἀπὸ βαρβάρων τοὺς ἕλληνας, ὥστε ξεῖναι περὶ πολιτείας νῦν ποιεῖσθαι λόγους· ἐῤῥοῦσι δὲ τότε, οὔτε λόγος, οὔτε πλῆσι ἐλείπετ' ἂν οὐδαμῆ οὐδαμῶς. νῦν οὖν, τοῖς μὲν ἐλευθερία γιγνέσθω, μετὰ βασιλικῆς ἀρχῆς· τοῖς δὲ, ἀρχὴ ὑπεύθυνος βασιλική, δεσποζόντων νόμων τῆς τε ἄλλων πολιτῶν, καὶ τῶν βασιλέων αὐτῶν, αἳ ἂν παράνομον πράττωσιν· ἐπὶ δὲ τούτοισι ξύμπασιν, ἀδόλῳ συνόμῃ, καὶ ὑπὲρ μετὰ θεῶν βασιλεύεσθαι σώζεσθε. πρῶτον μὲν γὰρ ἐμοὶ γένοιτο χαρίεντως εἰπεῖν δυνατῶν, τῆς τε ἀρετῆς τῆς παρ' ἐμοῦ πάρος. ὁ μὲν δὴ ἀπὸ βαρβάρων ἠλευθερώσεν ἐν τῷ τοιχείνῳ τὴν πόλιν· ἐγὼ δὲ ἀπὸ τυράννων, μὴ δύσ· ὧν αὐτοὶ μάρτυρες ὑμεῖς γεγόνατε. δεύτερον δὲ δὴ ποιεῖσθε βασιλέα, τὸν τῷ μὲν ἐμῷ περὶ τοῦτον

κεκτημένῳ ὄνομα. ἰδὼν ὁ Διονύσιος, χαίρειν φησὶ τε μῶν βοηθείας ἕνεκα ὁσίου τρόπου. ὃς πεπόμφασι τυραννοῦντος τῶν ἐκ τῶν πόλιν ἐλθεῖν ῥοῖ. τιμὴν αὐτῷ ἐθέλει ἀείζωον αὐτὶ τυραννίδος ἐφημέρου καὶ ἀθλίου κτώμενος. ἵνα τὸν δὲ πρεσβευτὰς καὶ βασιλέα πίνειν ἐν συμβουλευσῶν, ἐπόντα ἐκούσης τῆς πόλεως, τὸν νῦν τοῦ ἥξ πολεμίων ἄρχοντα σφαγεῖσιν. Διονύσιον τὸν Διονυσίου. ἐὰν ἐθέλῃ ἐλευθερῶν εἰς βασιλέως χῆμα ἀπαλλάττειν, δεδιὼς μὴ τοὺς τύχας, ἐλεῶν δὲ παῖδα, καὶ ἱερῶν ἀθέρα πεῖσαν καὶ τὰ φοῦς μὴ διαφιλονεικίαν πάντως πάντα ἀπολέσῃ βαβάροις ἐπίχαρτος γενόμενος. ἔσεσθαι ὅρκους βασιλέας, εἶτ' οὖν τῷ λακωνικῷ δύναμιν αὐτοῖς δόντες, εἴτε ἀφελόντες. ξυνομολογήσαντες, καταστήσετε ζωστῆρι τοιῶδε ὅσ' εἴρηται μοῦ, καὶ πρότερον ὑμῖν. ὅμως δ' ἐπικρύψαντες. ἐὰν ἐθέλῃ τὸ χρῆσον ὑμῖν τὸ Διονυσίου τε καὶ ἱππαρίνου τὸ σωτηρίας σικελίας παύσασθαι τοῦ νῦν παρόντος καιροῦ, τιμὰς αὐτοῖς καὶ χρὴ λαβόντες, ἐστὶν τὸν ἑπόμενον καὶ τὸν νῦν χρόνον ἐπὶ τοῖς ἰσμαλεῖτε, ὥσπερ καὶ πρότερον ἐρρήθη, πρέσβεις οὖσ' αὖ ἐθελήσωσι κυρίσσ τοῦ ἡσάμενοι τῷ δικαλαζομένῳ τιμᾶς αὐτόθεν, εἴτε ἔξωθεν, εἴτε ἀμφότερα, καὶ ὁπόσους αὖ συγχωρήσωσι. τούτους δ' ἐλθόντας, νόμους μὴ πρῶτον θέναι καὶ πολιτείαν τοῖς αὐτῶν, καὶ βασιλείας ἁρμόττειν ἐνθαδε κυρίους ἱερᾶντι ὅσων ἄλλων πρέπει τοῖς καθομένοις πρὸ δυερητὰς. πολέμου δ' εἰρήνης ἄρχοντας, νομοφύλακας πρὶν ἁπάντων ἀριθμὸν διαλύοντα καὶ πέντε, μετὰ τε δήμου καὶ βουλῆς. διαφθείρᾳ, ἄλλα μὴ ἄλλων. θανάτου δ' καὶ φυγῆς, τούτων τε πέρτε καὶ διαλύοντα ὑπάρχειν. πρὸς τούτοις τε ἐλλείψουσ γίνεσθαι διὰ παντὸς ἐκ τῶν μὲν αἰεὶ πεῖσαν νῶν ἀρχόντων. ἕνα ἀφ' ἑκάστης τῆς ἀρχῆς τὸν ἄριστον δόξαν, ἐν νῶν καὶ διαπόταγον. τούτους δὲ τὸν ἑπόντα ἐνιαυτὸν διακάζειν ὅ

σεθανάτου καὶ δεσμοῦ ἢ μετασάσεως τῆ πολιτ. βασιλίσσῃ, τῆ τοιούτων λιπῶν μὴ ἐξεῖναι λιμασκὴν ἀγωνᾶς, καθάπερ ἱερέα φόνου καθαιρδύονται καὶ δεσμοῦ ἢ φυγῆς. τοῦθ' ὑμῖν ἐγὼ καὶ ζῶμ λιενοήθην γίνεσθαι, καὶ νῦν λιανοῶμαι. καὶ τότε κρατήσασ τῆ ἐχρῶν, μεθ' ἡμῶν ἐμὴ ξενικὴ ἐρινύες ἐλώλυσαν, κατέσκασε αὖ ἢ ὑπερ καὶ λιενοούμην. καὶ μετὰ ταῦτα σε λίαν αὖ τὴν ἄλλην ἅπερ ἔρμα ἐπὶ νῦν ἐγένετο, μακάτοκισα. τὸν σὸν βαρβάρους, ἣν νῦν ἔχουσι ἀφελόμενος, ὅσοι μὴ ὑπὲρ τῆς ἰωνίας ἐλεύθερίας λιε πολέμησαν πρὸς τὴν τυραννίδα. τοὺς δ' ἔμπροσθεν οἰκήτορς ἢ ἑλληνικῶν γραῶν, εἰς τὰς ἀρχαίας καὶ πατρῴας οἰκίσεις μακρὰ κίσασ. ταῦτα δὴ τοῦτο νῦν πᾶσι συμβουλεύω καὶ γνώμην διανοηθῆναι, καὶ πρᾶξαι τε καὶ παρακαλεῖν πάντας τοὺς πράξαι πάντας. ὃν μὴ ἐθέλουσι δὴ, πολέμιον ἡγεῖσθαι μόνον. ἔστι δὲ ταῦτα οὐκ ἀδύνατα. ἃ καὶ συμβοῦντε ἔστι ψυχὴν τυχεῖν, καὶ λοιπὸν μόνοις δύρειν βέλτιστα ἐγὼ μὲν ἔχει, ταῦτα δὲ χρὴ ὑπὲρ ἐκείνων ἀδύνατα, οὐκοῦ φρονεῖ λέγω δὲ τοὺς δύο, τήν τε ἱππαρίμαχον διονυσίου υἱέος καὶ τὴν τοῦ μεγάλου γυναῖκα. ξυμπολοπονήσαντι, τοῖς μὲν ἄλλοις συρακουσίοις οἷμαι πᾶσιν ὅσοι περ τῆς πόλεως μόνον ξυμβουλεῖν. αὐτὰ δὲ τοῖσι πᾶσιτι μὰς μεταδύχων δόντες, τοῖσι τε ἄλλοις ὅσοις σε τὰ θεῶν πρέπει, πείθοντες καὶ προκαλόμενοι φίλους καὶ διαφόρους μαλακῶς τε καὶ πάντως μὴ ἀποσῆτε, πλὴν αὖ τὰ νῦν ὑφ' ὑμῶν λεχθέντα, οἷον ὁμήρατα θεία ἐπισάντα ἐγκηρύσσειν, καὶ ἀρχῆτε ἐξεργάσασθαι τε καὶ θέντα καὶ δύτυχῆ.

Πλάτων, Ἀρχύτα Ταραντίνῳ δύ πράξειν.

Φίκοντο πρὸς ἡμᾶς οἱ περὶ ἄρχιππον καὶ Φιλωνίδην. τιμήτε ὑπὸ σολλὴν φέροντες ἣν σὺ αὐτοῖς ἔδωκας, καὶ ἀποστέλλοντες

παρὰ σοῦ τὰ μὲν οὖν πρὸς τοὺς πολλοὺς ἱκανῶς διεπράξαντο καὶ γὰρ οὐδὲ παντελῶς ἀφῃρέθη τὰ δὲ παρὰ σοῦ δῆλον ἡμῖν, λεγόντες σύ φασι δυσφορεῖν, ὅτι οὐ δυνάσαι τῆς περὶ τὰ κοινὰ ἀσχολίας ἀπολυθῆναι. ὅτι μὲν οὖν ἥδιστον ἂν τῷ βίῳ τὸ αὐτοῦ πράττειν, ἄλλως τε καὶ ἔστις ἔλοιτο ταῦτα πράττειν ἃ καὶ σύ, οὐδὲν ἄντι δῆλον. ἀλλὰ κἀκεῖνο δεῖ σε ἐνθυμεῖσθαι. ὅτι ἡμῶν οὐχ αὑτῷ μόνον γεγόναμεν. ἀλλὰ τῆς μὲν πατρίδος ἡμῶν, τὸ μέρος, ἡ πατρὶς μερίζεται. τὸ δέ τι, οἱ γεννήσαντες. τὸ δέ, οἱ λοιποὶ φίλοι. πολλὰ δὲ καὶ τοῖς καιροῖς δίδοται τοῖς τὸν βίον ἡμῶν καταλαμβάνουσι. καλούσης δὲ φίλους πρίδος αὐτῆς πρὸς τὰ κοινά, ἀτοπον ἴσως τὸ μὴ ὑπακούειν, καὶ χώραν καταλιμπάνειν φαύλοις αὐθρώποις. οἱ οὐκ ἀπὸ τοῦ βελτίστου πρὸς τὰ κοινὰ προσέρχονται. περὶ τούτων μὲν οὖν ἱκανῶς. ἐγκρατοῦς δὲ μοι ἐπιμέλειαν ἔχομεν, καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἐξομεν. καὶ διὰ σέ, καὶ διὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ φρονίμονα. καὶ δι' αὐτὸν τὸν νεανίσκον.

Γλάτων ἀριστοδώρῳ δῦ πράττειν.

Κούωδήμος ἐν τοῖς μάλιστα ἑταῖρον εἶναί τε σὲ νῦν, καὶ γεγονέναι διὰ παντὸς τὸ σοφώτατον ἦθος ἡμῖν εἰς φιλοσοφίαν παρεχόμενον. τὸ γὰρ βέβαιον, καὶ τοῦτο, καὶ ὑπὲς τοῦτο ἐγὼ φημὶ εἶναι τὴν ἀληθινὴν φιλοσοφίαν. τὰς δὲ ἄλλας τε καὶ εἰς ἄλλα τεινούσας σοφίας τε καὶ δεινότητας ἰκμοφότητας οἱμαι προσαγορεύων, ὀρθῶς ὀνομάζειν. ἀλλ' ἔρρωσό τε, καὶ μὴν ἐν τοῖς ἤθεσιν οἷσπερ καὶ μένεις.

πολλάτων

Πεπείλας μὲν οὖν πρότερον ὅτι πολὺ διαφέρει πρὸς ἄλλην τινὰ λέγεις αὐτὸν μάλιστα ἐπαινέσαι ἐπειδὴ ἡ σὺ φῂς ἀδύνατον εἶναι, μετὰ τοῦτο ἦν δεύτερον, εἰ λυπηρὸν ἐμὲ ἀφικέσθαι, ἧττον κρατῆσαι ὥσπερ ἐπέστειλας. νῦν ἡ σωκράτης μὲν οὐ περὶ ἀθέμιτον τὴν τῆς στρατείας ἐμὲ ἡ ἀφικόμενον εἰς ταῦτα, ἄχημ) αὖ ἔμμηνα διὰ πράξασθαι ἐφ' ἅπερ σὺ παρακαλεῖς. ἐγὼ δὲ ταῦτα μὲν οὐ, οὐ πάλιν ἐλπίδα ἔχω. διὰ δὲ μακρᾶς ἑτέρας, δέοιτ' ἂν ἐπιστολῆς ἧττον πάντα δι' ἑξῆς, ἅμα οὐ δὲ τοῦ σώματι διὰ τὴν ἡλικίαν, ἵνα μᾶλλον ἔχω πλανᾶσθαι καὶ κινδυνεύειν κατὰ τέχνην καὶ κατὰ θάλατταν οἷα ἀνάγκη. νῦν πάντα κινδύνων ἐν ταῖς πρεσβείαις δεῖ μέσαι. συμβουλεύσαι μέντοι ἔχω σοί τε καὶ τοῖς οἰκείοις. ὃ εἰ πόνηρος μὲν ἐμοῦ φήσειν ἡσυχάσαι, δόξαι ἂν εἶναι φαῦλον. καλὸν δὲ νοῆσαι. ἐγχαρὲς οἶον ταῖς ὑπὸ νόμων θέσεως καὶ ὄντινων δεῖ ποτε πολιτείαν αὖ καταστῆσαι ἀναθῆναι, αὖ δὲ τοῦ εἶναι πόλιν, κύριον ἐπιμελοῦμαι ἐν τῇ πόλει τῆς μαθημέραν διαίτης, ὅπως ἂν ἡ σώφρονες καὶ ἀνδρεία, δοῦλον τε καὶ ἐλεύθερον, οὐκ ὀρθῶς διανοοῦνται. τοῦτο δαί, εἰ μὴ εἰσὶν ἤδη ἄνδρες ἄξιοι τῆς ἀρχῆς ταύτης, γένοιντ' ἂν. εἰσὶ δὲ ἐπὶ τοῦτο πάντες δεῖται τινος, οὔτε ὁ παῖς δεῦσαι οὔτε οἱ παῖδες ἀνθρώπου μόνοι ὡς ἐγὼ οἶμαι εἰσὶν ὑμῖν. ἀλλὰ τὸ λοιπὸν τοῖς θεοῖς εὐχεσθαι καὶ ἐμπροσθεν πολλῷ, οὕτω κατέσκευάσθησαν. ἐπειτα δὲ ἤκησαν, ὑπὸ ξυμβάσεων πραγμάτων μεγάλων καὶ κατὰ πόλεμον καὶ κατὰ τὰς ἄλλας πράξεις γεγονότων. ὅταν ἐν τοιούτοις καιροῖς, αὐτὴρ καλός τε καὶ ἀγαθὸς ἐπέλθῃ τις μεγάλῳ δυνάμενος ἔχων. τόδε μὲν προθυμεῖσθαι, προθυμεῖσθαι μὲν χρὴ καὶ ἀνάγκη. διανοεῖσθαι δὲ ταῦτα οἷα λέγω καὶ μὴ ἀνοητεῖν φῂ οἱ μόνοις τι ἐμοὶ μὴ διαπράξασθαι δεῖν. οὐτύχει.

Πλάτων Αρχύτᾳ τυραννίδα οὐ πρακτέον.

Τὰ μὲν παρὰ σοῦ ἐλθόντα ὑπομνήματα, θαυμαστῶς ὡς ἄσμενοι τε ἐλάβομεν. καὶ τοι γράψαντος αὐτὰ καὶ ἀληθῆ μᾶλλον ὡς ἐμὲ ἐποίησε. καὶ ἔδοξεν ἡμῖν εἶναι ὁ ἀνὴρ ἄξιος ἐκείνων τῶν παλαι προόντων. λέγονται γὰρ δὴ οἱ ἄνδρες οὗτοι μυρίοι εἶναι. οὗτοι, λῆσαν τῶν ἐπὶ Λαομέδοντος ἀξιαναστάντων τρώων, ἄνδρες ἀγαθοὶ, ὡς ὁ παραδιδόμενος μῦθος δηλοῖ. τὰ δὲ παρ' ἐμοὶ ὑπομνήματα περὶ ὧν ἐπέστειλας, ἱκανῶς μὲν οὐ πάνυ ἔχει. ὡς δέ ποτε τυχὸν ἔχοντα, ἀπέσταλκά σοι. περὶ ἧς τῆς Φυλακίης, ἀμφότεροι συμφονοῦμεν. ὥς γε οὐδὲν δεῖ παρακελεύεσθαι.

Πλάτων διονυσίῳ τυράννῳ συρακουσῶν, οὐ πρακτέον.

Ἀρχύτᾳ τῆς ἐπιστολῆς ἔνεκα ἅμα ξυμβολὸν ὅτι παρ' ἐμοῦ ἔβη, τοὺς λοιμοὺς πτέσιῶν νεανίσκους πόρρω καταλειμένους ἀπ' ἐμοῦ, αὐτῆς παρ' ἐμέ. ☙ Φιλοφρονούμενος εἶπεν ὅτι ῥῆμα ἔχων ὡς ἐμοιγε δοκεῖ ἐν τῷ παρακαταλιμένω. ἰὼ δύστηνος, ἐν καλῶντις. ὃς γοῦν εἶπεν, ἥκουσι πολλὰ ὦ διονύσιε εἰς σοφίαν ὠφελῆ ὑπὸ πλάτωνος. σὺ δ' εἶπες, καὶ εἰς ἄλλα πολλά. ἐπεὶ ἡ ἀπουσία τῆς μετὰ πίμψεως, ὅτι μετ' ἐμφάμου αὐτὸ τοῦτο δύθυς ὠφελήθη. τοῦτ' οὖν διασωστέον, ὅπως αὐξανήται ἀεὶ ἡμῶν ἡ ἀπουσία. ☙ ἐγὼ νῦν τοῦτ' αὐτὸ παρασκευάζων ἐν τε πυθαγορείων πέμπουσι ☙ ἐν διονυσίου, ☙ ἄνδρα, ὃς ἐδόκει ἡμῖν τότε, ὦ γε σὺ ☙ ἀρχύτης, εἶπε ἥκειν παρὰ σὲ ἀρχύτης, χρῆσθαι δικαίως αὐ. ἔστι δ' ὄνομα μὲν, Ελίκων.

τὸ δὲ

τὸ δὲ χρύσος, ἐκκυζίκου. μαθητὴς δὲ, δυσδόξου, καὶ περὶ πάντα τὰ ἐκείνου, πάνυ χαριέντως ἐχωρ. ἔτι δὲ καὶ τῷ ἰσοκράτους μαθητῶν τῷ ξυσταίγονε. καὶ πολυξένῳ τῷ Χρύσωνός τινι ἑταίρων. ὁ δὲ ἀνάνιον ἐπιγόντος, οὔτε ἀχαρεὶς ἔζην ἂν τυχεῖν, οὔτε καλοὶ θέοι κεν. ἀλλὰ μᾶλλον ἐλαφρὸς ἂν δύκθης δόξειεν αὖ εἶναι. δεδιὼς δὲ λέγω τοῦτο, ὅπι ὑπὲρ ἀνθρώπου δόξαν ἀποφαίνομαι οὐ φαύλου ζώου ἀλλὰ μεταβολου, πολλῷ πάνυ ὀλίγων τινῶν καὶ εἰσ ὀλίγα. ἐπεὶ καὶ περὶ τύχου φοβούμενος καὶ ἀπιστῶν, ἐσκόπουν αὐτός τε ἐντυχάνων. ἐνόμιζον τῷ πολιτῶν αὐτοῦ, οὐδεὶς οὐδὲν φλαῦρον ἔλεγε τὸν ἄνδρα. σκοπεῖ δὲ ἀὐτὸς, ἢ δύλαβοῦ. μάλιστα μὲν οὖν, αὖ ὅπως τοῦ χολάζῃς, μανθάνε παρ᾽ αὐτοῦ τὰ ἄλλα φιλοσόφ. εἰ δὲ μὴ, ἐκ δίδαξαι τινά. ἵνα κατὰ σχολὴν μανθάνων, βελτίων γίγνῃ ἢ δύδοξῆς, ὅπως τὸ Διὸς μὲ ὠφελεῖωδ᾽ σε, μὴ ἀνείε. καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. περὶ ἧ ὧν ἐπέστελλές μοι ἀποπέμπειν σοι, τὸν μὲν ἀπόλλω ἐποιησάμην τε. ἄγουσι λεπτίνης, νέου ἢ ἀγαθοῦ δημιουργοῦ. ὄνομα δ᾽ ἔστιν αὐτῷ λεωχάρης. ἕτερον δὲ παρ᾽ αὐτῷ ἔργον ἰῶν, πάνυ κομψὸν ὡς ἐδόκει. ἐπριάμην οὖν αὐτὸ βουλόμενός σου τῇ γυναικὶ δοῦναι, ὅτι μου ἐπεμελεῖτο ἢ ὑπαίνοντος ἢ ἀθενοῦντος, ἀξίως ἐμοῦ τε καὶ σοῦ. δὸς οὖν αὐτῇ, ἂν μήτι σοι ἄλλο δόξῃ. πέμπω δὲ καὶ οἴνου πλυκέως δώδεκα σταμνία τῆσ ἀκαισι, καὶ μέλιτος, δύο. ἰχάδων δὲ, ὕστερον ἥλθομεν τῆσ ἀποθέσεως. τὰ δὲ μύρτα ἀπεστέλλοντα κατεσάπη. ἀλλ᾽ αὖθισ βέλτιον ἐποιμεληθησόμεθα. περὶ δὲ φυτῶν, λεπτίνης σοι ἐρεῖ. ἀργύριον δ᾽ εἰς ταῦτα σφενδάτε τούτων ἢ εἰς φορβὴν πομεῖς τῶν ἵππων, ἔλαβε παρὰ λεπτίνου. λέγομ᾽ ἄμοι ἐδόκει δυσχημονέστατα ἡμῖν ἔχειν ἢ ἀληθῆ

λέγειν. ὅτι ἡμέτερον εἶναι φησὶν εἶναι τὸν μαθητὴν λύπαδύναν, χρεὼν ἐκπαίδευμα νεῖ. τοῦτον οὖν ἔλαβον. καὶ λαβὼν αὐτός τε ἐχρησάμην καὶ ὑμῖν τοῦτο ἀποδέδεμαι. τὸ δὲ μετὰ τοῦτο, περὶ χρημάτων ἄλλου ὡσοῦν ἔχει, περί τε τῆς σῆς ἀθήνης, καὶ περὶ τῶν ἐμαὶ ἐμοὶ τοῖς σοῖς χρήμασιν ὥσπερ τότε τοῖσι ἔλεγον χρήσομαι, καθάπερ γοῦν ἄλλων ἐπιτηδείων. χρῶμαι δὲ, ὡς ἂν δύνωμαι ὀλιγίστοις, ὅσοι ἀναγκαῖοι ἢ δίκαιοι ἢ δυσχήμονα ἐμοί τε δοκεῖ. καὶ ταῦτ' ἂν λαμβάνω. ἐμοὶ δὴ γοῦν νῦν ξυμβέβηκεν εἶσί μοι ἀδελφιδοῦν θυγατέρες τῆς ἀποθανούσης τότε, ὅτε ἔλεγον ὑμῖν ἐστεφανούμην. σύδε κέλευες, τέτταρες. ἡμῖν νῦν ἐστὶ γάμος. ἡ δὲ ὀκταετὴς. ἡ σμικρὸν πρὸς τρισὶν ἔτεσιν. ἡδὲ οὔτω ἐνιαυσία. ταύτας ἐκδοτέον ἐμοὶ δοκεῖ καὶ τοῖς ἐμοῖς ἐπιτηδείοις, αἷς ἂν ἐγὼ ἐπιβιῶ. αἷς δ' ἂν μὴ, χαίρουσιν. ἢ ὧν ἂν γένωνται οἱ πατέρες αὐτῆς ἐμοῦ πλουσιώτεροι οὖσι ἐκδοτέον. τὰ δὲ νῦν ἐγὼ αὐτῆς δύπορώτερος. καὶ τὰς μητέρας δὲ αὐτῆς ἐγὼ ἐξέδωκα. καὶ μετ' ἄλλων καὶ μετὰ δώρων. ἡ μὲν οὖν μήτηρ ἡ νεωστὶ πρώην ἀπέθανεν, ἀδελφὴ οὖσα αὐτῆς θυγάτηρ. δεῖ δὴ ταύτην οὐδὲν πλέον, ἢ τριάκοντα μνᾶς. μέτριον γὰρ αὖ τοῦτο ἡμῖν πρὸς ἐπὶ δὲ ἐὰν ἡ μήτηρ τελευτήσῃ ἐμή, οὐδὲν αὖ πλέονος ἢ δὲ καμνᾶς δέοι ἄν, εἰς τὴν οἰκοδομίαν τοῦ τάφου. περὶ τούτων, τὰ μὲν ἐμὰ ἀναγκαῖα χρεόντι ἐντῷ νῦν παυτάδιν. ἐὰν δέ τι ἄλλο γίνηται ἄδικον ἢ δημόσιον ἀνάλωμα διὰ τὴν παρὰ σὲ ἄφιξιν, ὥσπερ τότε ἔλεγον δεῖ ποιεῖν, ἐμὲ μὲν δυναμάχεσθαι, ὅσῳ ὅσον ὀλίγου γίνηται τὸ ἀνάλωμα. ὅσ' ἂν μὴ δύνωμαι, σὴν εἶναι τὴν δαπάνην. τὰ δὲ μετὰ ταῦτα λέγω περὶ τῶν χρημάτων τῆ ἀθήνῃ τῆς ἀναλώσεως, ὅτι πρῶτον μὲν ἐάν τι δέῃ ἐμὲ ἀναλίσκειν

εἰς χρημάτων τι τοιοῦτον, οὐκ ἔστι σοι ξένος οὐδεὶς ὅστις δώσει ὡς
ὠμεθα· ἐπεὶ καὶ αὐτὴ σοι αὐτῇ διαφέρει μέγα, ὥστε ἀναλωθὲν μὴ
δὴ ὀνῆσαι· μὴ ἀναλωθὲν δὲ ἄλλῃ χρονιθὲν ἕως αὐτὸς παρὰ σοῦ
ἔλθῃ, βλάψαι πρὸς τῷ χαλεπῷ τοιούτῳ σοι ὄντι καὶ αἰσχρόν· ἐγὼ
δὲ δὴ ταῦτά γε ἔξηπατεσα, πειρᾶσθαι μὴ τὸν ἀγνώτην πέμψασ
ἔρασθαι, παρ' οὗ ἐπέλυσε τὸν ὑμέτερον ξένον ἔτι δεόμενον λαμβά
νειν, βουλόμενος καὶ ἄλλα μείζονα ἂν ἐπιστέλλες πέμπειν· ὁ δὲ, εἴπερ
εἰμόσε καὶ ἀνθρώπινα, ὅτι καὶ πρότερον ἀναλώσασ τῷ παρ' ἐμοῦ
μόλις κομισάμενος· καὶ νῦν, σμικρὰ μὲν δοίη ἄν. πλείω δὲ, οὐ· οὕτω
δὴ πεπαλεπήνου ἔλαβον. καὶ τοῦτό γε, ἄξιον ἐπαινέσαι λεπτύνην
οὐχ ὅτι ἐδωλίευεν, ἀλλ' ὅτι προθύμως. καὶ τὰ ἄλλα περὶ σὲ καὶ λέ-
γων καὶ πράττων, ὅτι οἷος τ' ἦν ἐπιτηδειοσ, φανερὸς ἐγένετο· χρὴ δὴ τὰ
τοιαῦτα καὶ τἀναντία τούτων, ἐμὲ ἀπαγγέλλειν, ὁ τι ὅστισ αὖ ἕκα
στοσ ἐμοὶ φαίνηται περὶ σέ. τὰ δὴ οὖν περὶ τῶν χρημάτων ἐγώσοι πάρρησιά
σομαι· δίκαιον γὰρ καὶ ἅμα ἐμπείρωσ ἔχων, τῷ παρά σοι
λέγοιμ' ἄν· οἱ προσαγγέλλοντεσ εἰμὶ σοὶ τοῦτο, ὅτι ἂν οἴωνται ἀνάλω
μα εἰσαγγέλλουσι· ἐθέλοιεν προσαγγέλλειν, ὡσ δὴ ἀπεχθησόμε-
νοι. ἐθίζεσθαι οὖν αὐτοὺσ καὶ ἀναγκάζειν φράζειν, καὶ ταῦτα καὶ τὰ
ἄλλα. σὲ γὰρ δεῖ εἰδέναι τὰ τὰ πάντα κατὰ δύναμιν, καὶ
κρεῖττόν εἶναι καὶ μὴ φθόνον τὸ εἰδέναι· πάντων γὰρ ἄρι-
στον σοι ἔσται πρὸσ τὴν ἀρχήν· τὰ γὰρ ἀναλώματα ὀρθῶσ
ἀναλισκόμενα καὶ ὀρθῶσ ἀποδιδόμενα, πρόσ τε τἄλλα
καὶ πρὸσ αὐτὴν τὴν τῶν χρημάτων κτῆσιν· καὶ σὺ δὴ φησ ἀγα-
θὸν εἶναι, ὃ φησισ· μὴ οὖσε διαβαλλόντων πρὸσ τοὺσ ἀνθρώπουσ
οἰκηδεθαίσου φάσκοντεσ· τοῦτο δ' οὔτε ἀγαθὸν οὔτε καλὸν πρὸσ
δόξαν σοι δοκεῖ ξύμβολον εἶναι. τὰ μετὰ ταῦτα, περὶ δώνοσ λέγει

μὲ αὖ. τὸ μὴν ἄλλου τοῦ ἔχω λέγειν, πρὶν ἂν παρὰ σοῦ ἐλθωσιν αἱ ἐπιστολαὶ ὡς πρ ἔφησ. περὶ μὲν τοι ἐκείνων ὧν οὐκ εἴασ μεμνῆσθαι πρὸσ αὐτὸν, οὔτε ἐμνήσθην, οὔτε μνησικακῶ. ἀξιοπιστῶ δὲ, εἴτε χαλεπῶσ εἴτε ῥᾳδίωσ οἴσει γενομένων. καί μοι ἐδόκει οὐκ ἄρρημα ἂν ἀχρεῶσ εἰρῆσθαι. τὰ δ' ἄλλα περὶ σὲ ἔργῳ καὶ λόγῳ, μέτριόσ μοι δοκεῖ εἶναι δίων. Κρατίνῳ, τῷ τιμοθέου μὲν ἀδελφῷ, ἐμοὶ δ' ἑταίρῳ, θώρακα δωρησόμεθα ὁ πολιτικὸν τῶν μάλα καλῶν τῷ πεζῶν. ἢ τοῖσ Κίβητοσ θυγατράσι, χιτῶνα τρία ἐπὶ τὰ χαμὴ τῷ πολυτελῶν τῷ ἀμοργίνων, ἀλλὰ τῷ σικελικῶν τῷ λινῶν. ἐπεικῶσ δὲ πενώσηται τοὔνομα Κίβητοσ γεγραμμένοσ γάρ ὄντι σὺν τοῖσ σωκρατείοις λόγοισ, μετὰ σιμμίου σωκρατείου καλεῖται μάλιστα ἐν τῷ περὶ ψυχῆσ λόγῳ. ἀνὴρ, ποσὶν ἡμῖν οἰκεῖόσ τε καὶ δύνασ. περὶ δὲ δὴ τοῦ ξυμβόλου τοῦ περὶ τοὺσ ἐπιστολάσ, ὅσασ τε αὖ ἐπιστέλλω σοι συνδῇ καὶ ὅσουσ αὖ μή, οἶμαι μάλιστα μεμνῆσθαι. ὁμῶσ δ' ἔννοιά καὶ πάνυ προσέχειν νοῦν. πολλοὶ γὰρ οἱ μεταδύοντεσ γράφειν, οὐσ οὐ ῥᾴδιον φανερῶσ διωθεῖσθαι. τῆσ μὲν γὰρ σοι δίκασ ἐπιστολῆσ, θεοὶ ἄρχειν θεοὶ δὲ τῆσ ἑπομένοι. πρόσβλεψ, ἢ ἐάσον τὸ ἐπιστέλλειν σοι, πάνυ γὰρ προθύμωσ σὲ πάντα χρὴ καὶ ἐμὲ ἐμῶν μιάζουσι, καὶ οὐ χάλκιστα Φίλαγροσ, ὃσ γ' οὖν τῷ χεῖρα κάθηνεν. ἢ Φιλαίδησ παρὰ βασιλέωσ ἥκων τοῦ μεγάλου, ἔλεγε περὶ σοῦ. εἰ δὲ μὴ πάνυ μαλῥᾳδίωσ ἐπιστολῆσ λῷον, ἔγραψα ἂν ἃ ἔλεγον νῦν δὲ λέλειπται μοι, σωθήνου. αὖ γὰρ θώρακα ἢ ἄλλοτι ὧν ἐπιστέλλω πέμπησ, αὖ μὲν αὐτὸσ τῷ βούλῃ. εἰ δὲ μή, τριλλῳδὸσ. ἔστι δὲ τῷ οἰκεῖ πολλοὶ ὄντων ἡμέτεροσ ἐπιτήδειοσ, καὶ τὰ ἄλλα καὶ περὶ φιλοσοφίαν χαρίεισ. τίσωμοσ δ' ἔστι μηδεστήσ. ὃσ τοτὲ οἴκοι ἡμεῖσ ἀπεπλέομεν, ἐπιλιανόμῳ ἔῤῥωσο. καὶ φιλοσόφει. ἢ τοὺσ ἄλλουσ προτρέπου τοὺσ

νεωτέρουσ

θεωτέρους, καὶ τοὺς συσφαλείσας ἀσωτίᾳ ὑπὲρ ἐμοῦ· καὶ πρὸς
τὰ ἐκείνοις τε ἄλλοις, καὶ Ἀριστοκρίτῳ, ἑαυτοῦ παρεμοῦ λόγος,
ἢ ἐπιστολὴ παρασκεύη, ἐπιμελεῖσθαι ὅπως ὡς τάχιστα σὺ ἀπαθὴς
ἡμῶν ὑπομνήσεις σε, ἵνα ἐπιμελῆ ἡμῖν ἐπιστελλόντων. Ἐγὼ λε-
πτὴν τὴν ἀποδόσεως τοῦ ἀργυρίου μὴ ἀμελήσῃς, ἀλλ' ὡς τάχιστα
ἀπόδος. ἵνα καὶ οἱ ἄλλοι πρὸς τοῦτον ὁρῶντες, προθυμότεροι ὦσιν
ἡμῖν ὑπηρετεῖν. ἀπροκλῆς ὁ μετὰ μυρωνίδου τότε ἐλεύθερος
ἀφεθεὶς ὑπ' ἐμοῦ, παλεῖ νῦν μετὰ ἧς ἐμπεπλεύκασι παρ' ἐμοῦ. ἔμ-
μαθον οὖν σου αὐτὸν ἀπαίτησιν, ὡς ὄντα σοι βέβαιον. καὶ
αὐτὴ βάλλ' αὐτῷ χεῖρ· καὶ τὴν ἐπιστολὴν ἢ αὐτὴν
ἢ ἐὰν ὑπόμνημα αὐτῆς σώζεται Ἐαυτὸς
ἴσθι.

Τῶν Πλάτωνος ἐπιστολῶν
τέλος.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΕΡΙΣΤΟΛΑΙ

ΦΙΛΙΠΠΩι.

Ι τὰσ ἡγεμονίας ἀναλαμβανόμενοσ πρὸς δύο μοί
ο αν τ' ἀρχομένων οὐχ ὑπὸ τ' τύχησ ἀλλὰ δι' ὧν πεφ
φύσεως προηγμένοι, τοῖσ ἀρχαῖσ ἐμπιστεύονται,
ἂν μεταπίπτειν εἰώθασιν. ἀλλ' οἱ τοῖσ ἀρετοῖσ
μέγα φρονοῦσιν, οἳ καὶ σφόδρα σφῶσ πολιτευόμενοι. οὐδὲν γὰρ
ἧσσ ἡ ἀνθρώπινόσ βέβαιον καὶ ἰσχυρὸν οὐδ' ὁμέχει τῆσ ἑσπέρασ
ἥλιοσ τραχεῖα ῥοπὴ σώματι καὶ μεταφέρει. Ποικίλουσα
τοὺσ βίουσ ἅπαντασ, καθάπερ τραγῳδίασ ὑποκρίσεισ τοῖσ ἡμε
τέροισ κακοῖσ ἡ φύσισ μεταπλάττεται. ἐπεὶ μὴ δεῦρ' ἴθι μεθ'
ἡμῶν ἀληθείασ. ὅτι γὰρ ἄλλον τρόπον ἢ ἡμῖν φυομένων
ἅπασιν, καὶ τοὺσ ἄνδρασ αὐθαίνειν ποτὲ συμβαίνει. καὶ τὰσ ἁμαρτίασ ἐν
χρόνοισ τισὶν ἀναλαμβανομένουσ πολὺ τ' ἄλλων διαφέρειν. διὸ
πειρῶ μήτε τῆσ ἑλλάδοσ τυραννικώτερον προίσεσθαι, μήτε τοῖσ
ληρήμασι βεβαιότερον. τὸ μὲν γὰρ προπετείασ δεῖ σημεῖον. τὸ δὲ
ὁμολογουμένησ ἀβουλείασ τεκμήριον. δεῖ γὰρ τοὺσ νοῦν ἔχοντασ
ἧσσ θαυμαστεύεσθαι μὴ διὰ τὰσ ἀρχὰσ ἀλλὰ διὰ ἧσ ἀρχῶν θαυ
μάζεσθαι. ἵνα τῆσ τύχησ μεταπεσούσησ ἧσ αὐτῶν ἐπιμιμήσω
ἀξιῶντεσ. τὰ δ' ἄλλα δεῖ πράττειν. ἡμῖν γὰρ πρὸσ φιλοσοφίαν, σῶμα
δὲ πρὸσ ὑγείαν ἄγων καὶ ἐπιμελούμενοσ. Ἀλεξάνδρῳ.

ἀ Πορῶ πίνων ἢ ποίων ἀρχὴν λάβω πρὸσ σέ· ἐφ' ἃ γὰρ αὖ
ἐπισκοπῶν ἐπιβάλλω τὴν διανοίαν, πάντα μοι φαίνεται
μεγάλα καὶ θαυμαστά. καὶ λήθησ οὐδὲν ἄξιον ὁρῶ. μνήμησ ἢ οἰκείασ ἢ
προγέγραφεν. ὧν οὐδὲν οὐδεὶσ ἀμαυρώσει χρόνοσ. αἱ δὲ καλαὶ τ' δι
διασκαλῶν παραινέσεισ καὶ προγέγραφε θεατὴν ἔχουσι τὸν αἰῶνα.

διὸ

διὸ πειρῶ τὴν ἀρχὴν μὴ εἰσ ὕβριν, ἀλλεῖσ δύβριστίαν κατατί-
θεσθαι πρὸς ἀρχήν. ἴσον οὐδὲν μεῖζον τῆσ εὐβιώτου πάρχειν πέφυ-
κε. διὸ δὴ τὸ θνητὸν τῆσ φύσεωσ πολλαπλασιάσασ τοῦ χρεὼν δυαλυ
όμενον ἄφθαρτον διὰ τὸ μέγεθοσ τῆσ ἐργασιακτήσεωσ τὴν μνή-
μην. φύτων οὖν τὴν ἔννοιαν ἔχουσαι πάντα πόησον ὡσ ἐπιστο-
λὴν ἀπόντωσ καὶ τοῖσ συνήθεσιν διατίθησαι. σοὶ καὶ γλῶσσ ἔντιμον. καὶ
βασιλεία παντρώϊος καὶ παιδεία βίβλος. καὶ δόξα περίβλεπτος.
καὶ ὅσων τοῖσ ἀφορμαῖσ, τῆσ τύχησ διαφέρεισ, γοῦν τον καὶ τοῖσ
ἀρετοῖσ τῆσ καλῶν πρωτόφυ σε δόσ. τὰ δ' ἄλλα πράττε μὴν τὰ
ξυμφέρον τα ἐπιτέλει ἢ τὰ δόξαντα.

Φιλίππῳ.

Ὁ Ι πολλοὶ τῆσ φιλοσόφων τὴν δύβριστίαν θεῷ ἐπίστιμον πα-
ρεσκεύασαν. ὡσ γὰρ ἀπλῶσ εἰπεῖν χάεπος ἀμοιβὴ τ' δό-
σισ σωτέχει τοὺσ τῆσ ἀνθρώπων βίουσ τῆσ μὲν διδόντων, τῆσ δὲ
λαμβανόντων. τῆσ δ' αὖ πάλιν αὐτεπαποδιδόντων. διὸ καλὸν καὶ
δίκαιόν ἐστι πάντασ μὲν τοὺσ ἀτυχοῦντασ ἐλεεῖν. οἰκτρὸσ μὲν γὰρ
ἡμέρου ἵν χῆσ ἐστι σημεῖον. χαλεπότησ δὲ ἀπαραδύτου. αἰσχρὸν
γὰρ καὶ χέτλιον ἀρετὴν ἀτυχοῦσαν περιοραῖν. ὅθεν ἐπαινῶ καὶ
τὸν ἡμέτερον συνέλικον θεόφρασον λέγοντα τὴν χάριν ἀμεταμέλη
τον εἶναι. καὶ καλὸν καρπὸν φέρειν, τὸν παρὰ τῆσ δυπαθόντων
ἔπαινον. διὸ δὴ δεῖ τοὺσ νοῦν ἔχοντασ τῆσ ἀνθρώπων τοὺσ πολλοὺσ
αὐτὴν καταπίθεσθαι νομίζοντασ χρεὶσ τῆσ δυφημίασ, ἔρανόν τι
μα τοῦτον αὐτοῖσ ὑπάρχειν ἐν τοῖσ μεταβολαῖσ τῆσ πραγμά-
των, καὶ ἐὰμ μὴ πάντασ, ἀλλ' ἔνα τιμὰ τῆσ δυφρενημάτων ἀπο-
δώσειμ τὴν χάριν. ὅθεν πειρῶ πρόθυμοσ μὲν εἶναι τοῖσ δυβρισ-

αισ. ἔπαχθες δὲ τοῖσ θυμοῖς· τὸ μὲν γὰρ βασιλικόν τε καὶ ἥμερον
τὸ δὲ βάρβαρόν τε καὶ συφετόν. τὰ δ' ἄλλα καθὼς ἂν δοκιμάζησ
πρᾶττε μὴ παρορῶν τοὺσ λυσιτελοῦντασ ψήφουσ.

Τῶν αὐτῶν

Ἰσάραμβες ὁ βασιλέων ἐπὶ Φρονήσει, καὶ τοὺς ὑπερηφάνουσ
τῶν ἄλλων φαύσαντες, ὠργίσθησαν, οὐδὲ πρὸσ τοὺσ αὐτοὺσ
πολιτευόμενοι διαφόρουσ. ἀλλὰ καὶ θεωροῦντεσ τὸ τῆσ τύχησ ἄστατον,
θπσαυρίζουσι τῷ χάριν πρὸσ ἑκάτερα. ἐν μὲν τοῖσ δυσπραγίαισ τιμὴν
βουλόμενοι μετα λαμβάνειν. τιμὴ γὰρ οἰκεῖον ἀρετῆσ ἔθοσ. ἐν
δὲ τοῖσ συμπτώμασι βοηθείασ. καὶ γὰρ συμφοραὶ τὰ ἀναγκαῖα καὶ
νοσοῦσι τῶν ἀλλων πρότερον. σαφέστατοσ γὰρ ἔλεγχοσ ὁ τῆσ
τύχησ καιρόσ. ἀσαφεῖ γὰρ οὐ λόγοισ, ἀλλὰ πράξεσι δεόμενοσ. ἡ
γὰρ τῶν νοσούντων ὄψισ ὥσπερ ἐν πελάγει χειμαζομένῳ πυρεφανὴσ
γίνεται· πόσα δ' ὡσ ἔοικεν ἐν ἐρήμῳ βεβοσκῆσαι τύχη, σκοπὸσ ἀληθὴσ
ἐγένετο τοῖσ πολεμεῖν ἢ ἀδικεῖν ἢ συκοφαντεῖν αἱρουμένοισ. μόνη
δὲ τῶν ἀνθρώπων δικαιοσύνη τὸ τῆσ τύχησ δυσκίνητον οὐκ ἀσφαλεῖται. φέρουσα δ' ὁμολογουμένωσ τὸ προσωπεῖον τῶν κατὰ πολλὰ
τῶν καιρῶν ὁμοίωσ οὐ δυσπίθετοι. διὸ καὶ τῷ τὸ χάτηται τῶν πραγμάτων ὑλαιοῦ. καὶ τὸ μυκλὸν τῆσ μετα πτώσεωσ ἡ γῆ. καὶ τὰσ
ἐν τῇ ζωῇ ψήφουσ λογίζου. πολλὰ γὰρ ἡ ταυτομάτου φορὰ νομίζεται θεοῦ εἶναι. καὶ ῥοπὰσ αὐτομόλουσ ποιεῖ· τοῖσ μὲν ἀτυχοῦσι μετανοιαν δίδου· τοῖσ δὲ δυνατοῦσι τὸν χάριτασ προχείρουσ νέμε. πάντα
γὰρ πράττων οὐχ ἅπαξ ἀλλὰ δὶσ ὁλοσυντηρῶν, ἀσφαλέστατα
καὶ ἀκινδυνότατα τὰ τῆσ ἡγεμονίασ ἐξεῖσ μελαθρα, ὡσ μὴ ὑπὸ μεγάλων ὀλίγα· ὡσ δὲ πρὸσ σὲ, πάντα κεδνῶν ἔρυται.

ἡ Πρόχειρος ἀδικία τῆς πολυχρονίου χάριτος λυσιτελέστερον πέφυκεν ὑπάρχειν· ἡ μὲν γὰρ ὀλιγοχρόνιον ἔχει τὴν μνήμην τῆς βλάβης· ἡ δὲ γηράσκει ὡς ἂν πεπονημένη τῇ δυσμενείᾳ. ἔργον ἀοίδιμον παρασκευάζειν. καί τοι πολλάκις σὺν ῥᾳστώνῃ λοιπὸν μνήμοι γαληνισμὸν δύρομένη πολλάκις. καὶ μεθέσαντες τριακονταμίας σάλον ἐν ἀνοίας εἴδομεν πορθμόν· διὸ φημὶ δεῖν τὴν ἐπιεικεστάτην μὴ ἀδικεῖν δύνασθαι μὴ δύλογον ἔχειν πρόφασιν· εἰ δέ μή γε ἀκουσίως τοῦτο πεπόνθασιν, θᾶττον ἀναλύεσθαι τὴν ἔχθραν· τὸ γὰρ μὴ δύνασθαι ἴσως ὑπὲρ ἄνθρωπον· τὸ δὲ πολλάκις θέντα διασώσασθαι ἰδίᾳ ἐπιφέρεται μέμψιν, καλῆς σφόδρα δυσαθούσης κρίσεως ἰδιάζειν. τὰ δ' ἄλλα ἐῤῥωσο.

Φίλιππος Ὀλυμπιάδι.

ἀ Ποδέχομαι τὴν σὴν φρόνησιν καὶ τὴν πρόνοιαν τοῦ συμφέροντος· ὅτι τὸ κατὰ φύσιν συγγενὲς, οὐ φύσει φιλοσόργους, ἀλλ' ἀρετῇ κεκτημένους δοκιμάζεις· οὕτω γὰρ οἶμαι καὶ ἡμᾶς ἀφρονεστέρους τοῦ καλοῦ, ἀναγκάσεις μὴ τὸν τοῦ καλῶν ἀναλαμβάνειν ζῆλον. θησαυρίσμα δ' ἐστὶν ἀρετῆς περιπόνοις κομιζούσης τῷ βίῳ δόλου, μήτε ῥᾳθυμεῖ χαρίζεσθαι τὸ φιλόστοργον ἀλλὰ τῷ τοῦ ῥᾳδίου ἀξιώματι μετὰ δυνάμεως τῆς φιλανθρωπίας. ὁ μὲν γὰρ πολλάκις κατὰ φύσιν ὑπάρχων, δύθις καὶ τὴν φύσιν τῷ γιγνομένων οὐσιωσάμενος δύναμιν ὑπερίσχυσεν. ὁ δὲ μηδεμιᾶς συγγενείας μοιρανούσας ἐπίστευε διὰ τὸν παρὰ φύσιν κόσμον τὴν φύσιν ἔνεκεν. μηδὲν οὖν ἀνάξιον τοῦ γένους ἐν τῆς πρὸς ἡμᾶς δυνοίας φρονεῖ. ἔτι δὲ καὶ τῆς περὶ βίον κοσμιότητος ἀντέχου. καὶ πράττε πάντα φιλάνθρωπον μὲν ἄξια, ὀλυμπιάδος δὲ οὐκ ἄλλο ἔργα· ὁ δὲ τῆς ἀνοίας ὄγκος, πρὸς τὸ μὴ βλέπειν τὶ τῷ ἀναγκαίων, ὄγκος μὲν μακρὸν.

φθόνος δὲ ἀγαθῶν· αὐδὲν γὰρ νοῦ καὶ σωτείσεως οὐθαὶ πράξεισ ὄνησιν φέρουσιν οὐθαὶ δυνάμισ ὠφέλιμοι μαθεσεῖσι. διὸ δεῖ πρότερον τὴν χρῆσιν ἢ τὴν κτῆσιν τ' ἀγαθῶν σκοπεῖν. ἔτι τότε πράττειν τοῖσ μεγίστοισ καὶ πλείστοις δυνληρήμασι χρησαμένους. τὸ γὰρ μὴ κεκτῆθαι πλοῦτον, ἐλάβειν οὐ νομίζω τηλικαύτην. τὸ δὲ τοῖσ οὖσι μακρῶσ κεχρῆθαι, ἀπόλλισι τὸν ὄντως φάσι κεχρημένον βίον· ἔχουσα τοιγαροῦν τὰ κατὰ νοῦν ἡ μυκὸς καὶ μεθημέρανσκόπει τὸ συμφέρον τοῖσ τῆς ἡγεμονίας προσόδοις. οὕτω γὰρ ἀναγκαῖον ἔσι τὴν ἀρχὴν πλείστην ἢ μείζην ἐπίδοσιν λαμβάνειν. ὅταν ὁ μὲν οἶκοσ ἀρετῆς οἰκεῖοσ ᾖ. ὁ δὲ τούτου δεόμενον μὴ δέηται καλοκαγαθίασ. τὰ δ' ἄλλα πρόνοοῦ τοῦ συμφέροντοσ.

Φίλιππος Ἀριστοτέλει χαίρειν.

Σημαίνομαί σοι γεγονέναι υἱόν. πολλὴν οὖν τοῖσ θεοῖσ χάριν ἔχω, οὐχ οὕτωσ ἐπὶ τῇ γεννήσει τοῦ παιδόσ, ὡσ ἐπὶ τῷ σὴν ἡλικίαν αὐτὸν γενέσθαι ἐλπίζω γὰρ αὐτὸν ὑπὸ σοῦ τραφέντα καὶ παιδευθέντα ἄξιον ἔσεσθαι τῆσ ἐμῶν καὶ τῆσ πραγμάτων διαδοχῆσ. Ἀλέξανδροσ Ἀριστοτέλει χαίρειν.

Ὑπάρχειν ἐποίησασ ἐκδοὺσ τοὺσ ἀκροαματικοὺσ τῶν λόγων. τίνι γὰρ ἔτι δυοίσομεν ἡμεῖσ τ' ἄλλων, εἰ καθοὺσ ἐσμεν δεδημοσιωμένοις λόγοις, οὐχὶ πάντων ἔσομεν κοινοί. ἐγὼ δ' ἐβουλόμην ἂν τοῖσ περὶ τὰ ἄριστα ἐμπειρίασ ἢ τοῖσ δυνάμεσι διαφέρειν. Ἀριστοτέλησ Ἀλεξάνδρῳ χαίρειν.

Γράφασ μοι περὶ τ' ἀκροαματικῶν λόγων οἰόμην δεῖν αὐτοὺσ φυλάττειν ἢ ἀπορρήτοις. ἴσθι δ' ἂν αὐτοὺσ ἐκδεδομένουσ ἢ μὴ ἐκδεδομένουσ. ὥστε τοῖσ γε ἄριστοισ μόνοισ τῶν ἡμῶν ἀκουσομένοις.

ΤΕΛΟΣ.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ. ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΜΕΓΑΣ ΑΡΤΑΞΕΡΞΗΣ ΓΑΙΤΩΧΕΙΡΕΙΝ.

Οὗσσ προσεπέλασεν ἡ λοιμώδης νοῦσος τοῖσι ἡμετέροισι στρατεύμασιν· καὶ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἀγαθὰ τοῖσι ἀνθρώποισι τῶν ἡμετέρων ἐνδέδωκεν· οὐθὲν δὲ ἧσσον καὶ πόσιος τοῖσι παρ' ἐμοῦ δεδομένοισι δωρεῇσι, ἤτοι τῇ ἐκ φύσεως ἐπινοημάτων ἤτοι θεῶν ἐκ τέχνης πρήξεων ἥτινα ἑτέρου ἀνδρὸς ἑρμηνείῃ δυναμένου ἰήσασθαι, πέμπειν τοὺς μαθησομένους ἀξιῶ· τοῦτο δέ, ἅλωκε δὴ γὰρ ὁ χῶρος ἡμῖν πολὺς ἅλις πυθέσθαι μέγα δὲ πυνθάνεσθαι ἔχων· οὐ πολεμοῦντες πολεμούμεθα ἐχθρῇ ἐχόντες γὰρ θῆρα λυμαινόμενον τὰ ἡμίονα πέφωκε· πολλοὺς δυσὶ τοὺς ἐπαίροντας ἐπαίρει· ἐπὶ πρὰ βέλη βελῶν κατὰ πέμπει· οὐ φέρω· νόμιον οὐκ ἔστι ἔχω μετὰ ἀνδρῶν γενέσθαι βουλεύσασθαι· λῦσαι τῶν τὰ πάντα μὴ δι' ἀλείψας ἀγαθῇ τύχῃ. Ἐρρῶσο.

Παῖτος βασιλεῖ μεγάλῳ Ἀρταξέρξῃ χαίρειν.

Αφυσικὰ παθήματα, οὐλύει τὴν ἐπαθημίαν τοῦ λοιμικοῦ πάθους· ὅσα γὰρ ἐν φύσεως γίνεται μοσήματα αὐτὴ ἡ φύσις ἰᾶται μεύνουσα· ὅσα δ' ἐξ ἐπαθημίας τέχνη· τέχνης δὲ εἶναι τὴν ζοὴν τὴν τοῦ σώματος ἰσχυρὰς τῆσι ἰητρὸς ἰᾶται τοῦτο γὰρ πέφυκε· τὴν γίνεται μὲν οὖν ἄλλως δουλοῦς· πόλεως δὲ κῶ· πεζὸς δὲ ἡρακλείδου τοῦ ἱπποκράτους, τοῦ γνωσιδίκου τοῦ νέβρου τοῦ σωσράτου, τοῦ θεοδώρου· τοῦ κλεομύτιδα· τοῦ μυρισόμιδος· οὗτος θεία φύσει κέχρηται· ἐὰν μικρῶν ἐπιδώσῃ τοῖς μεγάλα καὶ τεχνικὰ προήγαγε τὴν ἰατρικήν· γίνεται μὲν οὖν ὑμῖν ὁ θεὸς ἱπποκρά-

τησ, ἔμνατοσ μὴν ἀπὸ τοῦ μεσοῦντοσ μὴνοσ τοῦ βασιλέωσ. ἐν τῶν αἱ δέκατοσ δὲ ἀπὸ ἀσκληπιοῦ. εἰμοσὸσ ἢ ἀπ' ὀγδόσ. μηνὸσ δὲ πραξιθέας τῆσ φαιναρέτησ ἐκ τῆσ οἰκίασ τῆσ ἡρακλειδῶν ὥστε καὶ ἀμφότερα τοὺ σπέρματοσ θεῶν ἀπόγονόσ ἐστιν ὁ θεῖοσ ἰασωκράτησ. πρὸσ μὲν πατρὸσ ἀσκληπιάδησ ὢν. πρὸσ δὲ μητρὸσ ἡρακλείδησ. ἐμαθέτε τὴν τέχνην πρὰ τοῦ πατρὸσ ἡρακλείδου καὶ παρὰ τοῦ πάππου ἰασωκράτει. ἀλλὰ καὶ παρὰ μὲν τούτοις ὡσ εἰκὸσ τὰ πρῶτα ἐμυήθη τῆσ ἰατρικῆσ, ὅσα πιθανὸν ἦν καὶ τούτουσ εἰδέναι. τὴν δὲ σύμπασαν τέχνην αὐτὸσ ἑαυτὸν ἐδίδαξε θεία φύσει μεχανημένοσ. ἡ τοσοῦτον ὑπερβεβηκὼσ τὴν τῆσ ψυχῆσ δύναμιν τοὺσ προγόνουσ ὅσον δυνηνοχερ αὐτῶν, καὶ τὴν τῆσ τέχνησ ἀρετήν. καθαίρει δὲ οὐ θηρίων μόνον γένοσ, θηρίων δὲ σωμάτων ἀλλὰ καὶ ἀγρίων πολλὴν γῆν καὶ θάλασσαν διαπεέρων παντα χοῦ ὥσπερ ὁ πρὶ πόλεμοσ τοὺ φιλιππου πατροσ σπέρματα τὰ τοῦ ἀσκληπιοῦ βοηθήματα. τοιγαροῦν ἐκ δικαίου τιμᾶται καὶ οὕτοσ αὐτὸσ ἐρρύσατο πολλαχοῦ τῆσ γῆσ. ἀξίωται ὑπ' αὐτῶν ἡρακλεῖ καὶ ἀσκληπιῷ ὑπ' ἀθηναίων δωρεῶν. αὐτὸμ μὲν τοῦ πεμφθῆναι μέλιτοσ ἀργύριον καὶ χρυσίον ὅσον ἂν βάληται δώσειν αὐτῷ. οὗτοσ ἐπίσταται οὐχ ἕνα τρόπον τῆσ ἰάσεωσ τὸ πάθοσ. οὗτοσ πατὴρ ὑγιείασ. οὗτοσ σωτὴρ. οὗτοσ ἀκεσωδίου. οὗτοσ ἀπολλῶ ἐμοὶ τῆσ θεοπρεποῦσ ἐπιστήμησ.

Βασιλοὶ βασιλεῖ μέγ Ἀρταξέρξησ Γοτάρει ἐλληνοδίκῃ ὑπέχω.

Πολιτάτουσ ἱκανῶσ ἀπ' ἀσκληπιάδου γενομένοσ εἰσ ἐμὲ κλεοσ ἀφῖκται τῆσ τέχνησ. δὸσ οὖν αὐτῷ χρυσὸν ὅσον ἂν βούληται καὶ τἆλλα χάριν ὧν σπουδάζῃ. ἔπεμψε εἰσ ἡμᾶσ. ἔστι δὲ ἰσότιμοσ πρὸσ ἐμὲ τοῖσ ἀρίστοισ. καὶ εἴτισ ἄλλοσ αὐτὸν καταδυρώπην ἀγαθόσ, φίλον οἰκῶ βασιλέωσ τοιοῦ μὴ φειδόμενοσ ὄλβου. ἀνδρασ δ' εὑρεῖν δυσαμέρουσ κατὰ συμβουλίαν οὐ ῥᾴδιον.

Υσάνησ Ιωαννικράτει ἀσκληπιαδῶν ὄντι ἀπογόνῳ χαίρειν.

Νεπεμφενό βασιλεὺσ ἐπιστολὴν σέ φησίν, ἐπεμφάσει. γράφον οὖν πρὸς αὐτὴν ἡμῖν τάχοσ, ἵνα πρὸς βασιλέα πέμψω. ἐρρῶσο. Ιωαννικράτησ ἰατρὸσ Υσάνει ὑπὲρ χ ἑλληνόνου.

Εμπεὶσ βασιλέα ὡσ ὅτι ἐὼ γράφω ὅτι ☪ προσφορᾷ ☪ εὐθῦ τιν ἡ οἰκήσει ἁ πᾶσιν τῇ εἰσ βίου οὐσίᾳ ἀρμόσει χρόμαι. πᾶσ σῶν ἦ ὅλωσ, ὅμοι θέμισ ἐπαύρεσθαι, δὲ βραβάρουσ ἀνδρασ νόσων παύειν ἐχθρουσόντασ ἑλλήνων. Αβδηρειτῶν τῇ βουλῇ.

Πολίτησ ὑμέων Μελισαγόρασ ἦκεν εἰσκῶ. ἁ ἔτυχε τὸ ἔτοσ ἡ ἀνάληψισ τῆσ ῥάβδου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. ἁ ἐτήσιοσ ὡσ ἴσε πανήγυρισ ἁ μεγὰ πολυτελὴσ εἰσ κυβαίριστον, ἰὼ ἔθοσ ἄγειν τοῖσ θεοῖσ προσήκουσιν. ἐπεὶ ἦ σπουδάζειν ἐῶκεν ☪ εἰ τῷ λόγῳ ☪ ἐκ τῆσ προσώψιοσ ὁ μελισαγόρασ πεισθεὶσ ὅπωσ ἰὼ ἐπείγειν τὸ πρᾶγμα ἀνέγνωκε ὑμέων τὴν ἐπιστολὴν ἁ ἐθαύμασα ὅτι ἑνὸσ ἀνθρώπου ὡσ εἰσ ἄνδρασ ἁ πόλισ θορυβέεται. μακαρίουνε δῆμοι ὁπόσοι ἴσασι τοὺσ ἀγαθοὺσ ἄνδρασ ἔρμαια αὐτῶν, ἢ δὲ τοὺσ πύργουσ ἢ τὰ τείχεα αἰνέουσι σοφῶν ἀνδρῶν σοφὰσ γνώμασ. ἐγὼ ἦ πείθομαι τείχεα εἶναι θεῶν χάριτασ. ἀνδρῶν ἦ ἔργα φύσι. ☪ μὴ μεμεσήσητε ἄνδρεσ ἀβδηρεῖται. ἐχ ὑμᾶσ δοκέω. αἰνέουσι φύσιν αὐτὴν καλεῖν ἐμὲ ἀνασῶσαι, πρᾶγμα ἑαυτῆσ κινδυνῶδεσ ὑπὸ νόσου διαφθεῖραι. ὥστε πρὸ ὑμέων ἐγὼ φύσει ἢ θεοῖσ ὑπεικάζω νοσοῦντα δημόλεγον ἰήσασθαι, ἐγὼ δὲ ☪ νεῶν ἔστιν αἰνέουσι μὴ ἀεὶ σώζεσθαι, ὅπωσ δύχομαι. ἢ γένοιτο πλέον φῶσ ἡμῖν δυνάσθαι τελεμήριον, ἁ πρὸσ ὑπόνοιαν τραπέσθαι. ἀργύριον δέ μοι ἐρχομένῳ ἔστ' ἂν φύσισ ἦ θεὸσ ὑπάρχῃ, ὥστε μὴ δύμεσθ' ἀβδηρίται βιάζεσθαι ἀλλ' ἐᾶτε ἐλευθέρησ τέχνησ ἐλευθέρα τὰ ἔργα. οἱ δὲ μιαθαρυβρίστεσ δουλεύειν ἀναγκάζουσι τοῖσ ἐπιστήμασ ὥσπερ ἐξανδραποδίζομένεσ αὐτοὺσ ἐκ τῆσ προ-

πέρασ παῤῥησίας ἐθῶς εἰκὸς καὶ φθύσουσιν ὡς περὶ μεγάλησ μούσου· καὶ ἀρυκθέεν ὡς περὶ μικρῆσ, ὃ οὐκ ἂν ἔλθοιεν ὑποχόμενοι, καὶ πάλιμ ἔλθοιεν μὴ κληθέντες· οἰκ ζόσμο ὁ θῶ ἀνθρώπων βίοσ ὅτι θῶλλ αὐτοὺσ πνῦμα χειμέρι) ἀφόρητος Φιλαργυρίη δι ασὶ δώκεν, ἐφ ἣν ἔθε μᾶλλον ἅπαντες ἱκτροὶ σωκέσαν ἀποθεραπεῦσαι χαλεπωτέρην μανίησ νοῦσον ὅτι καὶ μακαρίζεται νοσέουσα καὶ καλοῦσα· οἱμαι δὲ ἔγφγε τὰ τῆσ ψυχῆσ νοσήματα πάντα μανίησ σφοδρῆς εἶναι ἐμφαινούσησ δόξασ τινὰσ κὴ φαντασίασ τῷ λογισμῷ· ὧν ὁ ἀνάρετοσ ἀπακαθαρθεὶσ ὑπάρχεται· ἐγὼ δὲ εἰ βουλοιτεῖν ἀξ ἅπαντοσ ἐβουλόμην ὦ ἄνδρες ἀβδηρῖται, οὐκ ἂν χιλια δέκα ταλάντων διέβαινον πρὸσ ὑμέας· ἀλλ ἐπὶ τὸν μέγαν ἐρχόμενοσ περσῶν βασιλέα ἐθέλω πόλιεσ ὅλασ προσῶσαν ἐξ ἀνθρώπων δυτυχίασ ἐμμισμένασ, ὡμίλεν ἂν τὸν ἐκεῖλοιμον αὐτόν· ἀλλ ἀπρησκόμιλεν ἐχθρὶν ἑλλάδι χώρι ἐλθυθερῶσαι πακῆσ νόσου· κἀγὼ τὸ μὲν ἐπ ἐμοὶ πατραυμαχῶ τοὺσ βαρβάρουσ· ἔχει δ αὐ αἰχμὴν τὸν βασιλέοσ πλοῦτον καὶ πατρίδοσ ἐχθρὶν περιοισίλεν· περιλεύμιλεν δ αὖ αὐτὰ ὡσ ἐλεύθεριστησ ἑλλάδοσ ὑπάρχων· οὐκ ἔστι πλοῦτοσ, ὃ πάντα χθὲν χρηματίζεθαι· μεγάλα γὰρ ἱρὰ τῆσ ἀρετῆσ ἐπὶ δικαιοσυνίῳ οὐμοροσόμενα, ἀλλ ἐμφανέα ἐόντα· ἢ οὐκ οἴεσθε ἶσον ἁμαρτῆμα σώζειν πολεμίουσ καὶ φίλουσ μιαθῦ· ἀλλ οὐχ ὧδε ἔχει τὰ ἡμέτερα δῆμε· ἃ μαρτῦμαι δ νόσους, ἃδε δι δῦχῆσ ἥκουσα τὴν δημοκρίτου πρόσιν· ὃσ εἴτε ὑπαίνει φίλοσ ὤϊν, εἴτε νοσεύει θεραπευθεὶσ, φίλτερον πλέον ὑπάρξει· πανθάνομαι δ αὐτὸν ἐμβελθέα καὶ σερρὸν τὰ ἤθεα καὶ τῆσ ὑμετέρησ πόλιοσ ἑορτὰ κόσμου·

Φιλο

Ι τιὼ τῆσ τῶλιος ἐπισολιὼ ἀνασδύντες μοι πρέσβεισ, ἐ τελὼ αὐέδοσαν. ἤαθην δὲ ἰμάρτια ξενίην ὑπιχνουμένου σέο καὶ τιὼ ἑτέρην δικαίτην. ἔλθοιμι δὲ καὶ ἐσ ἠ τύχ ἐ ἀφιξόμεθα ὥσ ὑπολαμβάνομι χρησοπέρησιν ἐλπίσιν, ὡς ἐν τῇ γραφῇ πειρασδήλωται, οὐ μανίην ἀλλὰ ψυχῆς τιμαρῶσιν ὑπερβάλλουσαν δικασσε Φρηόρπεσ ἀνδρὸσ μήτε παίδων μήτε γυναικὸσ μήτε συγγενέων μήτε οὐσίησ μήτε προσόλωσ ἐν Φρουντίδι ἐόντοσ, ἡμέρλω δὲ καὶ οὐΦρόνλω πρὸσ ἑαυτῷ ἰατεσεῶτοσ καὶ ἰδιάζοντοσ πόμπολα ἐν αὐτροισι καὶ ἐρημίησιν ἢ ὑπὸ σιέπησι δρυδρέων ἢ καὶ μαθικῆσι πόδεσσι, ἢ πατρὴ σύχοισιν ὑδάτων ῥείθροισι. συμβαίνει μὲν οὖν τὰ πολλὰ τοῖσ μελαγχολῶσι τοιαῦτα. σιγηρότεροι γὰρ εἰσὶ καὶ μονήρεες ἐ Φιλέρημοι τυγχάνουσιν. ἀπεύθρωπεύ οὖ πάντε ξύμφυλον ὄψιν ἀλλοβιωτάτην νομίζοντες. οὐκ ἀπόεικὸσ δὲ καὶ τοῖσ περὶ παιδείαν ἐπονυδακόσι τὰσ ἄλλασ Φρουντίδασ ὑπὸ μήνησ τῆσ ἐν σοφίᾳ δικαθέσεωσ σεσορῦφθαι. ὥσπερ γὰρ δ μῶσ καὶ δ μωϊδεσ ἐν τοῖσιν οἴκοισι θορυβέορπεσ ἐ σεσιάζοντεσ ὁπόταν ἀγαπρεπέωσ αὐχῆσ ἡ δέπονινα ἐπισῆ, πποιηδέντεσ ἐΦησυχάζοισι, πειρασπλησίωσ καὶ οἱ λοιποὶ οἱ κατὰ ψυχὴν ἐπιθυμίαι ἀνθρώποισι πακῶν ὑπηρέτιδεσ. ἐπὴν δὲ σοφίησ ὄψισ ἑαυτῷ ἐπισήσῃ ὡσ δοῦλα τὰλοιπὰ πάθεα ἐκ πεχώρηκε. πάθεσι δὲ αὖτρα ἐ ἡ συχία, οὐ πάντωσ οἱ μανέντεσ, ἀλλὰ καὶ οἱ τῷ ἀνθρωπίνων πρηγμάτων ὑπερΦρονησαντεσ ἀπαραξίησ ἐπιθυμίη. ὁπόταν δ νοῦσ ὑπὸ τῷ ἐξωΦρονιδέων κοπτόμενοσ ἀναπαύσασθαι θελήσῃ τὸ σῶμα, τότε ταχέωσ εἰσ ἡσυχίην μεταλλαξεῖ. ἐπὶ τοῦ ἀνασεῖσ ὀρθεὶσ ἐν ἑαυτῷ πρὸσ ἱσοπεῖ κύκλωχωρίου ἀληθείησ, ἐν ᾧ οὐ γυνὴ, οὐ τέκνα, οὐ μήτηρ οὐ κα-

σι γυμνοι, οὐ συμπενεῖσ, οὐ δημῶσ. οὐ δόλος οὐ δὲν ἐν τῷ δόρυβον ἐμποιοῦντων. πάντα δὲ ἀπωκεκλεισμένα τὰ πραττόντα ἔστιν ὑπὸ φόβου, οὐδὲ πλησιάσαι τολμῶντα ὑπὸ δυλαβείασ τῶν αὐτόθι οἰκούντων. οἰκοῦσι δὲ τὸ χωρίον ἐκεῖνο πάλαι καὶ ἀρεταὶ καὶ θεοὶ καὶ δαίμονες ἠ βουλαὶ καὶ γνῶμαι. ἠ ὁ μέγας πόλοσ ἐν ἐλαίνῳ τῷ χωρίῳ τοὺσ πολυλιμήνουσ ἀστέρασ ἱκατέστεπται. εἰσὶ δὲ τὰ χαμαὶ δημόκοιτοσ ὑπὸ σοφίασ μετοικήσασ, εἰ τὴν ἐθορέων τοὺσ ἐν τῇ πόλῃ διάγοντασ ἐκ δεδημηκώσ, δοξάζεται μανίασ νοῦσον διὰ τὸ φιλέρημον. καὶ οὐδοῦσι δὲ ἀβδηρίται ἀργυρίου ἐλεγχθῆναι ὅτι οὐ ξενιάσαι δημόκριτον, ἀλλὰ σύ γε ἡμῖν κατάρτυε τὸν ξενίου ἑταῖρε φιλοσοίμιον. οὐ δὲ γὰρ ἐθέλω τεταραγμένῳ τῇ πόλῃ παραχεῖν ὄχλησιν ἐκ παλαιοῦ ἰδὼν ἔχων ξένον σε ὡς οἶσθα.

Διομήδει χαίρειν.

Περίμενόν με ἐν ἁλικαρνασσῷ, ἢ φθάσων αὐτὸσ ἐλθὼν ὧν ἑταῖρε. κατὰ πᾶσαν γὰρ ἀνάγκην ἀπιτέον εἰσ ἄβδηρα μοι δημοκρίτου χάριν. ἐφ' ὃν νοσέομαι μετεπέμψατό με ἡ πόλισ ἄλεκτοσ μάρτοι ἡ συμπάθεια τῶν ἀνθρώπων δυνάσται. ὡσ μία ψυχὴ σωνοσεῖ τῇ πολίτῃ. ὥστε μοι δοκέουσι καὶ αὐτοὶ θεραπείησ δέεσθαι. ἐγὼ μὲν οἶμαι οὐδὲ μοῦσαν αὐτὸ εἶναι, ἀλλ' ἀμετρίην παιδείησ. οὐκ οὖσαν δὲ τὸ ὄντι ἀμετρίην ἀλλὰ νομιζομένην τοῖσιν ἰδιώτῃσιν, ἐπεὶ οὐ δέ ποτε βλαβερὸν τὸ ἀρετῆσ ἄμετρον. δόξα δὲ νούσου πίνεται τοῦτο διὰ τὴν τῶν ἰητρόντων ἀπαιδευσίαν. δοκιμάζῃ δὲ ἕκαστοσ ἐξ ὧν αὐτὸσ οὐκ ἔχει, τὸ ἐν ἄλλῳ πλεονάζον περιστέφων. καὶ ἴσωσ που καὶ ὁ δειλὸσ ἀμετρίην τὴν ἀνδρείην ὑπείληφε. καὶ ὁ φιλάργυροσ τὴν μεγαλοψυχίην. καὶ πᾶσα ἔλλειψισ ὑπερβάλλειν δοκέει τὸ ἀρετῆσ σύμμετρον. ἐκεῖνον μὲν οὖν αὐτὸν ἰδόντεσ μετὰ τῆσ ἐνθένδε προσηκούσ

σιος ἢ ἀμούσαν τε σφῶν λόγων αὐτῶν ἄμεινον εἰσομεθα. σὺ δὲ ἐπειζον ὦ δυνύσιε παραγμέθα. βούλομαι γὰρ ἐν δυατρίψαι σε τῇ πατρίδι μου μέχρις αὖ ἐπανέλθω. ὅκως σφῶν τε ἡμετέρων φροντίζης μὴ πρὸ σφῶν ἐμῶν τῆς πόλιος. ἐπειγόμεθα οἶσθ' ὅπως ἐκ συντυχίης ὑγιεινὸν τὸ ἔτος δὴ καὶ τὴν ἀρχαίαν φύσιν ἔχον. ὥστε οὐ πολλὰ παρενοχλέοισι νοῦσοι πολλῷ ὅμως πάρεδι. οἰκήσεις δὲ τὴν ἐμὴν δύκαιρον οὖσαν οἰκίην. ἄτε μὴ τῷ γυναίου μέτρῳ πρὸς τοὺς γονέας δυὰ τὴν ἐμὴν ἀποδημίην. ἐπισπόπει δὲ καὶ τὰ ἐκείνης ὅλως δυάγνως φρόνως καὶ μὴ δυὰ τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἀπουσίαν ἄλλως ἄνδρας νομίσῃ. πόσμι) μὴν οὖν ἦν ἐξ ἀρχῆς ἡμῖν γενέσεως οὖσα ἔχει. γὰρ δὲ πατέρα ἀνδρικόντε καὶ μισοπόνηρον ὑπὲρ φύσιν γρόντιον. ἀλλ' ὅμως ἀεὶ χαίρῃ μὴ σωφρονίζοντος. ἔχει γὰρ φύσει καὶ τὸ ἀμόλυσον ἐν αὐτῇ ὅπερ ἐν καθημέριον μὴ ἐμποιοῦσι, ὡς πρὸς τὰ δένδρα μανθάνομεν. ἐγὼ δὲ φίλον ἀμείνω ἕτερον οἶμαι εἰς φυλακὴν γυναικός. οὐ γὰρ ὡς ἐμοὶ νοῖς καὶ τοιούτοις σωοικεῖ πάθος δύνοιης. διὸ πολλάκις ἐπισχάζονται τὴν μουθεσίαν. φρονιμώτερον δὲ σὺ παντὶ τὸ ἀσφαλέστερον ἐὰν ἢ ἐπιλελωμένον ὑπὸ δύνοιης.

Δημαίητω χαίρειν.

Ἴσθι περὶ σοὶ γιγνόμενος ἐνέδρῳ δημάγητε τὴν αὖν ἐμοὶ νίω, ἁλίσας ἐπιγραφὴν ἐπ' αὐτῇ πολύμαλόν τινα καὶ δύπυρον μνοῦν ἱκανῶς τε προεσκευάσθω. ἐν δὲ βάσει ἔχε πολλὴν, ἐπαμφοτέρως γὰρ τὸ ναυτικὸν αὐτῆς ὡς ὀξὺ ἐν ἀσφαλεῖ μὴ σύντεχνα πύρρ γῆσαι. ἐν τῷ πολὺ τὴν δυσρομίαν. ταύτην ἔπεμψον ἡμῖν, εἴ οἱοί τε μὴ κώμασαι, αἰτήσαντες ἐρεῖ μώσας αὐτήν. ἐπείσει οὖν τὸ πρῆγμα φιλότης ἐν μάλα εἰς ἄβδηρ δυαπολῦσαι πάνυ μαχὲ βούλομένοισι ἐπισπουδάζειν δυὰ μοσεῦνται ἵνα δημόκριτ) ἀλιεῖς τοῦ γελοίου

τοῦτον ἡ πατρὶς αὐτὴν τοι μανίη κεκακῶδε, ἐγώ τε βούλομαι
μὴ ὄντως αὐτὸν παρακόπ᾽ ἦν, ἀλλ᾽ ἐκείνοις δόξαν γενέσθ. γλᾶ φα-
σιν ἀεί. ϛ οὐδέ ποτε παύεται γλῶμ᾽ ἐπὶ παντὶ πρήγματι. σημεῖον
αὐτὸ τοῦτο μανίης δοκέω. ὅθεν λέγε τοῖς ἐν ῥόδῳ φίλοις μεζιάζειν
ϛ μὴ παλαγλαῦ. μὴ ἢ παλαὶ σκυθρωπάζειν. αὐτὰ τοῦτέων ἀμφοῖν
τὸ μέζον ἐπήσκηδε, ἵνα τοῖς μὴ χαίρειν τοὺς ἔρωτας δόξει. οἷς ἢ φρον-
τὶς ἡ περὶ ἀρετῆς μερμερίζομ᾽. ἐνίοτε καὶ δικαίου ποιέεται λόγον
πασον αὐτοῦ γλῶντος. εἰ ἦν ἁμετρίη φλαῦρον, τὸ δικαίου παντὸς,
φλαυρότερ). ϛ ἐπὶ μὲν αὐτῷ, δημόκριτος ϛ κλαζομε-
νεὺς καὶ πυθαγόρης. ϛ πολιορκοῦ μένου, ϛ παντὸς ἐμποίπτοντος
ἀκοῦσαι, ἔπασον τῷ πρήσσομένων ὕλησι γλῶτος ὑπόκειται. οὐ θεο-
μαχέεις δέ, εἰ δύο ἐόντοιν ἐν κόσμῳ λύπης ϛ χαρᾶς σὺ θρασύτερον
ἐμβέβληκας. μακάριος τ᾽ ἀνὴς. ἀλλ᾽ ἀδύνατον εἰ μήτε ἡ μήτηρ σοι
γενόσθην μήτε πατὴρ μήτε τὰ ὕστερον τέκνα. μὴ γὰρ μὴ φίλος
ἀλλὰ δι᾽ ἐμὲ σὸν γλῶττα ἵνα σώζηται δύτυχίης τὰ πέρτα. ἀλ-
λὰ μοι σύντονον γλᾶς. ἀποθνήσκουτων χαίρεις. ἔτι πονηρότατος κα-
κὸν δύφρδύνεται. ὡς πονηρότατος εἶ δημόκριτε καὶ πόρρω τε σοφί-
ης. ἢ νομίζεις αὐτὰ μὴ δὲ κακὰ εἶναι. μελαγχολᾶς οὖν ὦ δημό-
κριτε. ἢ ὑδρωδέω καὶ αὐτὸς ἀβδηρίτης εἶναι. φρονιμώτερον δὲ πό-
λις. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἀκριβέστερον ἐκεῖ λέξομεν δημάρητε.
ἡ δὲ ναῦς καὶ τὸν χρόνον τοῦτον ἐπιστέλλουσι χρονίζει.

Φιλοπαίμενι χαίρειν.

Υννους καὶ πεφροντικὼς ὑπὲρ δημοκρίτου ἐκείνῃ τῇ νυ-
κτὶ κατεδάρθων, πρὸς ἀρχομένῃ τῇ ἕω, ὄναρ ἐφαντά-
σθην. ἐξ οὗ νομίζω κάρτα, μηδὲν ἐπισφαλδὲς πεπονθὼς. ἐκπαλ
τός τε δι ἡγέρθην. ἐδόκεον γὰρ αὐτὸν τὸν ἀσκληπιὸν ὁρᾶν. φαίνε-

σθαί τε

αὐτ' τε αὐτὸν πλησίον· ἤδη δὲ πρὸς τοῖς ἀεδηριτέων πύλαισ' ἐτυχάνομεν· ὁ δὲ ἀσπλητόσ' οὐ χ ὡς ἐωθεισιν αὐτοῦ αἱ εἰκόνες, μᾶλλ' ἀμός τε καὶ πρᾶος ἰδεῖν καὶ ἐφαίνετο, ἀλλὰ διεγηγερμένος τῇ ὄψει καὶ ἰδεῖν φοβερώτερος· εἵποντο δὲ αὐτῷ δορύφοροι ἐς· χεῖ μάτι ἐρωτῶν ὑπερφυές· ἐπειγόμενοι δὲ καὶ αὐτοὶ μακρῷ τῷ ἐπι σύρματι· καὶ ἐπι φριξῶδες ὡς ἐν ἐρημίᾳ καὶ νάπαις οἰκοῦσιν ὑπο συρίποντες· οἱ δὲ καὶ σπιν ἐταῖροι κίστας φαρμάκων δυ μάλα πε ριεσφιγμένας ἔχοντες ἦσαν· ὧρξε δέ μοι τὴν χεῖρα ὁ θεός· καὶ λαβόμενος ἄσμενος, ἐλιπέρουν συνέρχεσθαι· καὶ μὴ καθυστερεῖν τιμωρῆσαι· ὁ δὲ οὐδέν τι ἔφη ἐν τῷ περόντι χρῆζειν ἐμέο, ἀλλά σε αὖτη ξεναγήσει θεὸς ἀθανάτων τε καὶ θνητῶν· ἐγὼ δὲ ἐπισπεύσω ὀρέων γυμνὰ καὶ ἀλαλήν τε καὶ μεγάλων ἀσφαλὲς πεπλησμένων· λαμπρεύσομαι δ' ἐλάμπων δὲ αὐτῆσ οἱ ὄμματων κύκλοι καθαρόν τι φῶς οἷον ἀστέρων μαρμαρυγὰς δοκεῖν· καὶ ὁ μὲν δαίμων ἐχωρίσθη· ἡ δὲ ἡμῖν πίξασόμε τοῦ ἐς πρῦ μαλθακῆ τινι δυτονίῃ διὰ τὸ ἄστεος ἦ γ' φιλοφρονεομένη· ὡς δὲ πλησίον τῆσ οἰκίησ ἦμεν ἵνα τὴν ξεινίην ἐδώκεον ἠνδρεπόδη, ἀπὸ ὧδε φάσμα· μόρον εἰ ποῦ σοι αὔριόν σε παρὰ δημοκρείτου ἁλῶναι φόμεν· ἤδη δὲ αὐτῆς μεταστρεφομένης δόμοι ἔφην ἀρίστη τις εἶναι σε ἁλῶναι ὁμῶ· ἡ δέ, ἀληθεία ἔφη· αὕτη δὲ ἰὼ προσιοῦσα ὁρᾶς ἐξαίφνης ἐπέρησε τὰ τεφαίμενα· ἀνακὴ μὴν δὲ αὐτὴ θρασυτέρη δὲ ἐστὶ σεσωσμένη, δόξαν ἔφη καλέεται· κατοικέῃ δὲ παρὰ τοῖσιν ἀβδηρίτῃσιν· ἐγὼ μὲν οὖν ἀνάστασ ὑπεκνεύσομαι ἐμαυτῷ· ὄναρ ὅτι οὐδενόσιον ἐν τροῦ δημόκριτος· ὅπου γὰρ οὗτος ὁ θεραπεύων θεὸς ἀπέστη, ἐπέχων οὐλίγω θεραπείης· ἀλλ' ἦ μὴν ἀληθεία τοῦ ὑμαίνειν παρὰ δημοκρείτῳ μίμφ· ἢ ἦ τοσοῖσδ' αὐτὸν δόξα πα-

ραβδηρίτην ὄντως καὶ οἰκείει. τοῦτο πιστεύω ἀληθὲς εἶναι φιλο
πάμιλω. καὶ ἔστι καὶ οὐκ ἀπογινώσκω τὸ ὄνειρα τε. μάλιστα ὁλκὸ
τον καὶ τάξιν διαφυλάττει. ἰητρικὴ δὲ ἐπάνω μαντικῆς συγγε
νὲς ὄστιν. ἐπεὶ τῷ δυεῖν τεχνίτοιν ἐστὶν ἡ ὁ ἀπόλλων ὁ καὶ πρόγο
νος ἡμῖν, ἐσμένας μούσας προαγορεύομεν καὶ νοσέοντας ἰώμενος.

Κραταιὰ χάραξ.

Γίσεμαί σε ῥιζοτόμον ἄριστον ἐπιτυγχάνειν καὶ διὰ τὴν ἄσκη
σιν ἐπὶ τὸ προγόνων ἰλέως ὡς μηδὲν ἀπροσδεῖσε τῶν προσπι
τόντων ἰατρικῶν. οὗ εἰμί ποτε ἄλλοτε βοτανολόγον διὰ τοσοῦ
τε καὶ οἷα δυνάσθαι. ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει. καὶ διάπεμψαί μοι αὐ
τὸ ἐπανδραπόλη πόλεως ἰσοστάσιον ἀβδηρίτην μόλυ, ἀλλὰ δημό
κριτον. νοσέειν δ' αὐτὸν φασὶ τὴν καλουμένην σπληνός μα
νίης. οὐ τὰ μὲν χρησόμεθα μόλυβδον τοῖσ φαρμάκοισ ὡς πρὸ καὶ πε
πείραται. ἀλλόμοσε δύτρεπίσασθαι χρὴ πανταχόθεν. τὸ δὲ χρῆμα
τῷ βοτανῶν πολλάκισ παρὰ σοὶ ἐθαύμασεν ὡσ ἡ τὴν τῷ ὅλων
φύσιν τε καὶ διάταξιν καὶ τὸ ἱερώτατον γῆς ὄδρυμα. ἀφ' ἧς τὰ ζῶα
καὶ τὰ φυτὰ καὶ τροφαὶ καὶ φάρμακα ἢ τύχη καὶ ὁ πλοῦτος
αὐτὸς αὐαφύεται. ὃν δὲ ἔσχεν οἱ ἐπιβὴν ἡ φιλαργυρίη. οὐδ' ἂν ἀβ
δηρίται μενῶ δὴ καταπελάσαισ ἐδελέαζον, αὐτὶ ἰητροῦ μισθω
τὸν ἐλέγχοντεσ. εἴθε δὲ ἡ δυνάσται κραταιὰ φιλαργυρίησ τὴν πα
κρὰν ῥίζαν ἐκκόψαι ὡς μηδὲν αὐτῆς λείψανον ἀφεῖναι. δυνάμει ἐ
καθήραμεν τῷ ἀνθρώπων μὲν τὰ σώματα τὰσ ψυχάσ. ἀλ
λὰ ταῦτα μὲν δυνατά. σὺ δ' ἡμῖν τὸ περιὸν μάλιστα τοῦσ ὀρειμάσ καὶ
ὑψιλοφύτουσ ῥιζοτόμει βοτάνασ. στερεώτεραι γὰρ τῷ ὑδρη
λοτέρων εἰσί. ἢ δριμύτεραι μᾶλλον διὰ τὴν τῆσ γῆσ πυκνότητα
ἢ τὴν

ὴ τὴν λεπότητα τοῦ ὑέρος· ὅτι δ' ἔλαιον ἐμψυχότερόν ἐστι πεί
ράθητι δόμους ἐν ταῖς παραλίμναις ἐλαίους πεφυκέναι αὐθο
λοῦσαι ἢ τὰς παραποταμίους ἢ εἰρηνίτιδας περὶ μὲν παλαιο
μένας ἀθενεῖς καὶ ἀγόνους ἐλευθερίους εἶναι πεπείσμαι. ταύ
τας δὲ ὀλισθάνειν χυλοὶ καὶ ὑοὶ ῥέοντες, ἐν νέλοις ἀγείοις φερέσθω
σαν· ὀλισθάνειν δὲ αὖ φύλλα ἢ αὐθέα ἐπικώθωσι περιεσφικομένοις·
ὅκως μὴ δι' ἀρρίζομενα τῆσι πνοιῆσιν ἐκλίπωσι τὸν τόνον τῆς
φερμαλίης ὥσπερ ἀπὸ ψυχόντα· ἀλλὰ δὴ ταῦτα πέμ
ψον· καὶ γὰρ ἡ ὥρα τοῦ ἔτεος ἁρμόδιος. ἐν δὲ ἀνάγκη τῆς λεγομέ
νης μανίης ἐπείγει· τέχνης δὲ πάσης μὴ ἀλλότριον αὐλαβολή· ἐν
τρισὶ δὲ καὶ τοῦνομα ἐνὶ ψυχὸς κίνδυνος ἢ ὑπέρθεσις· ψυχὰς δὲ
θερμοῖσι θεραπείων οἱ μαιροὶ ὧν ἡ παραφυλακὴ τὸ τέλος· ἔλπομαι
οὕτω ὑγιὰ εἶναι δημόκριτον καὶ δίχα ἱστορίης εἰδέναι σφάλμα φύ
σιος ἢ καιροῦ ἢ ἄλλης τοιαύτης γίνοιτο, πολλὰ γὰρ ἂν ἡμᾶς δυνη
τοὺς ἐόντας λάθοι ἅτε μὴ πάγχυ μὴ δαΐζειν ὑστερέοντας ὧν
τὸ ἄδηλον, πόσον χρεὼ δύναμιν ἠρῶσθαι· οὐ γὰρ ἀριθμέεται ὁκόσα
δύναται ὅσοις δυνάμεθα, ἀλλ' ἐπιθυμεῖ καὶ ἃ μὴ δυνάμεθα. ἐν δὲ
ἀεὶ πρὸς δύο γραφόμεθα τέλεα. τὸ μὲν, ἀνθρώπου. τὸ δὲ τέχνης.
ὧν τὸ μὲν, ἄδηλον. τὸ δὲ, τῆς ἐπιστήμης ὥρισται. δεῖ δὲ ἑνὰμφοτέροισι τού
τοισι ἐν τύχης. τὸ δ' ἀτέκμαρτον ἐν τοῖσι καθαίρεσι δύ' ὄλαβεῖν ἐόν
των. ἐν σμάχου καθαρσιν ὑφορώμεθα ἐν συμμετρίην φερμαλέης
πρὸς ἀνθρωπίνην φύσιν σχάζομεθα. οὐ γὰρ ἡ αὐτὴ ἐν μία φύσις
ἁπάντων. ἑτέρωθι πρὸς ἑωυτὴν ὁρίζεσαν οἰκεῖον· ἐνίοτε δὲ ἐν τοῖς
βοτάνησι πολλὰ τὰ ἐρωτᾷ ἐν ὀβόλησε· ἐν πρὸς ἀνοίγα τὴν ἐντὸς αὖ
ρην κάκωσιν αὐτὸ λείξοι αὐτοῖσι προσεπένδυσεν· ἐμάτης ἁραμυλὶς

ἢ σοὶ λος ἢ ὁλμὴ θηελώδης καὶ ἀπηνὴς τοῦ γυομένου σύμβολον
φανείη. ἔδοξε τύχη διὰ τὸ σύμπτωμα τῆς τύχης φλιαρθώσιος
ἀφημαρτε. βεβαιότεραι διὰ δὲ ἐλευθέρων διὰ τοῦτο καθάρ
σιες. αἷς καὶ μελάμποις ἐοικότες πρόκου θυγατέρων καὶ αὐτικη
ρολὸς ἐφ' ἡμᾶς λέα ἱστορέονται πεχθῆναι. μὴ χρησώμεθα ἡμεῖς
ἐπὶ δημοκρίτου μηδεμὶ τοιούτεων. ἀλλὰ γίνοιτο ἐκείνῳ τῷ θρασίνω
τῶν φαρμάκων σοφίη.

Δημαίτω χαίρειν.

Οὗτος ἐκεῖνος δημάιτε ὃν ἐκάλουμεν οὐ παρέκοπτε δη
μόκριτος, ἀλλὰ πέμπτας ὑπερεφρόνεε ἡμᾶς ἐσωφρό
νιζε. καὶ δ' ἡμέων ἐσωφρόνιζε πέμπτας αὐθρώπους. ἀξέπεμψα δέ
σοι φιλότης ὡς ἀληθῶς τὴν ἀσκληπιάδεω ἢ προσθεσ μετὰ
τοῦ ἀλίου ἐπίσημοι καὶ ὑγιείω. ἐπεὶ καὶ τὰ δαίμονα τῷ ὄρτι ἴσιο
βρόμικε. καὶ ἐκείνη τῇ ἡμέρῃ κατέπλυσαν εἰς ἄβδηρα. ἢ δὲ
αὐτοῖσ ἐπετάλιφν ἀφίξεσθαι. πέμπτασ οὖν ἀπολλέας πρὸ τῆς πυ
λῶν δύρομεν ὡς εἰκοσ ἡμέας περιμένοντας, οὐκ ἄνδρας μόνον ἀλ
λὰ καὶ γυναῖκασ. ἔτι δὲ καὶ πρεσβύτας καὶ παιδία νήπιους θεοὺσ
κατηφέα καὶ τὰ νήπια. οὔτοι μὰν τοι ὧδε εἶχον ὡς ἐπὶ μανομένῳ
τῷ δημοκρίτῳ. ὁ δὲ μετὰ ἀκριβείας πόλυ περιφιλοσόφεεν. ἐπεὶ
δέ μεν εἶδον, ἔδοξαν μικρὰ ἑαυτῶν γεγονέναι καὶ χρηστὰς ἐλπίδας ἐ
νοικίσαντο. ὁ δὲ φιλοποίμνιον ἄγειν με ἐπὶ τὸν ξερίνιον ὥρμητο.
καὶ κείνοισι σωεδόκεε τὰ πρὸ ἐμοῦ ἔφην ὦ ἀβδηρῖται σὺ δὲ νῦν μοι πρᾶγμα
ἢ δημόκριτον θεήσασθαι. οἱ δ' ἐπῄνεον ἀλιέοντες καὶ ἤθελον. ἦν δὲ σω
τόμβη διὰ τῆς ἀγορᾶς. οἱ μὲν ἐκ μνημοι οἱ δ', προθέοντες ἑτέρωθεν ἕτεροι.
ὦ ζεῦ βασιλεῦ λέγοντες βοηθὸς θεράπευσον. καὶ ὧδε πορευόμενοι θαῤ
ῥεῖν ὡς τάχα μὴ οὐδενὸς κακοῦ πίσιμος ἐπισήσειν ὄρησιν. εἰσὶ
ἄρα καὶ πίνθρακος δύσορθώσου. καὶ ἅμα ταῦτα λέγοντες ἦεν.

οὐ δὲ

οὐδὲ ᾧ πόρρω ἰὼν ἡ οἰκίη· μᾶλλον δὲ ἐδόκει πλησίον εἶναι. τοῦ γὰρ τείχεος ἐτύγχανε καὶ ἀναγνοὺς μὲν ἡ συγκλητος ἔπειτα καὶ πρὸ τοῦ πύργου βουνός τις ὑψηλὸς μαιρῆσι καὶ λασιήσιν αἰγείροις ἐπίσκιος· ἔνθεν ἐσορᾶν τὸ τοῦ δημοκρίτου καταγώγιον καὶ αὐγὰς ὁ δημόκριτος ἐκάθητο ὑπόπτιος ἀμφιλαφεῖ καὶ χαμαλῇ πλατανίστῳ ἐν ἄβρωμίδι παχείῃ· μοῦνος· ἀνηλεφὴς ἐπὶ λιθίνῳ θώκῳ· ὄχρι ἀκὼν πάνυ καὶ λεπτόσαρκος· ἰλυρεῶν τὰ γύρεια· σαραῦν δὲ ἐπὶ δεξιῆσι, λεπτόρρυτον ὕδωρ κατὰ πρανοῦς τοῦ λόφου ἠρεμέως ἐκελάρυζεν· ἰῷ δὲ πίμερος ὑπὲρ ἐκεῖνον γοῦν λόφον, ὡς ἐνύπνιον ἀκατεικάζοντι νυμφάων ἱδρυμένον αὐτοφύτοισιν ἐπιρρεφὲς ἀμπέλοισιν. ὃν δ' ἔχεν ἐν δίκοσμίῃ πολλῇ ἐπὶ τοῖν γονάτοιν ἰξύλιον· καὶ ἕτερα δέπεα ἐξ ἀμφοῖν τοῖν μερῶν αὐτῷ πρεβέβλητο· σεσώρδυο ἡ ἀζωασυχὰ αὐτῇ ἐτμημένα δ' ὅλως· ὁδὲ ὁ τὲ μὴν σωτόμως ἔγραφεν ἐμεμφος· ὁ τὲ δὴ ἠρέμει· πάμπολύτε ἐπέχων καὶ ἐν ἑαυτῷ μορμηρίζων· εἶτα μετ' οὐ πολὺ τούτων ἐρρομένων ἀζανασὰς περιεπάτεε· καὶ τὰ αὐλάγχα ἧς ζώων περιεσκόπεε· καὶ καταθεὶς αὐτὰ μετελθὼν ἐκαθέζετο· οἱ δὲ ἀβδηρεῖται περιεστῶτές με κατηφέως, καὶ οὐ πόρρω τὼς ὄψεσι δακρύων ἔχοντες, φασίν· ὁρᾶς μὴν τοι τὸν τοῦ δημοκρίτου βίον, ὡς μεμηνεν ὦ ἰωνίρατες· καὶ οὔτε ὅ, τι θέλῃ οἶδεν, οὔτε ὅτι ἐρρεῖ· καίτοι αὐτῶν μᾶλλον ἐν δεξιᾷ βουλόμενος τὴν μανίην αὐτοῦ, ὀξὺ ἐκώκυσεν· ἵμελον γυναικὶ ἐπὶ θανάτῳ τέκνου ὀλοφυρομένῃ· εἶτα σὺν μοίρῃ ὑπολιπόμενος ταρσὸν ἄλλος ὀλέσαντα· οὐ δοκέομι ἐ· καὶ ὁ δημόκριτος ἀκούων τὰ μὴν ἐμεσύα· τὰ δὲ ἀζεγέλα οὐκ ἐπὶ τοῦδὲ γράφων· τῷ δὲ κε

φαλιῶθαμινὰ ἐμπέσειεν. ἐγὼ δέ, ὑμεῖς μὲν ἔφην ὦ ἀβδηρῖται αὐτοὶ μένετε. ἐγὼ δὲ αὖ τὸν ἕτερον καὶ λόγου καὶ σώματος τοῦδε τοῦ ξένου γυμνάσας, ἴδιον καὶ ἀκούσας, εἴσομαι τοῦ πάθους τὴν ἀλήθειαν. καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἀνεβαίνομεν ἡ συχῇ. ἰὼν δὲ ὀξὺ καὶ ἐπίφορον ἐκεῖνο τὸ χωρίον. μόλις δὴ διαστηριζόμενος διῆλθον. ἐπεὶ δὲ ἐβουλησάμην, ἔτυχε τότε ἐπελθὼν αὐτὸς ὁ, τιδήποτε γράφῃ ἐνθουσιῶδες καὶ μεθορμῆσαι. εἰσήκουον οὖν περιμένων αὐτὸν τὸν καιρὸν τῆς ἀναπαύσεως. ὁ δὲ μετὰ μικρὸν τῆς φορᾶς λήξας τοῦ γράφειν, πρόσεβλεψέ τε εἰς ἐμὲ προσιόντα καὶ φησι. χαῖρε ξεῖνε. καλῶς, πολλοὶ δὲ καὶ σὺ δημιουργεῖτε ἀνδρῶν σοφώτατε. ὁ δὲ οἶδα δὲ εἰς οἶμαι ὅτι ὀνομαστὶ οὐ προσεῖπέ με, σὲ δὲ ἔφη τίνα καλέομεν ἀγνοῶ γάρ τοῦ σοῦ ὀνόματος. πρόφασις φίλτατον ξεῖνε προσηγορίας. ἰατρομάντης ἔφην ἐμοιγ' ὄνομα ὁ ἰητρός. ὁδὲ ἔφη. ἡ μὲν ἀσκληπιαδῶν συγγράφας πολὺ γὰρ σὺν τῷ ἀσκληπιείῳ σοφίης ἀπεφοίτησεν ὡς ἐμέ. τί δὲ σε χρεὼ ἀβδηρίτῃσιν ἐπαῖρει. μᾶλλον δὲ πρὸ πάντων καθίσας. ὁρᾶς δὲ τὸν οὕτως οὐκ ἀνδρὶ φύλλῳ θημωνιὰς χλοερὸς καὶ μαλακὸς ὅδε καθίσας. καὶ προσηνέστερος τῷ τύχῃ ἐπαφῶμεν θρώσκων. καθίσαντος δέμου πάλιν φησίν. ἴδιον οὖν, τί ἐπιδήμιον διζήμενος πρῆγμα ἀβδηρόφιξαι. φράζε σαφέως. καὶ γὰρ ἡμεῖς ὅτι δυνατόν μεθ' ἁπλότητος σωφρονοῦμεν. καλῶς τὸ μὲν ἀληθείην ἔφην ἐρεῖς σεῦ. ἀβδηρίταις γὰρ ἥκω σοὶ σωφρονεῖν αὐδῶ σοφῷ. ἔχει δὲ πρόφασιν ἡ παρουσία, ἧς προσδοκίαν πολλῶν. ὁ δέ, ξεῖνε τοιγοῦν πρῶτα μέχρι σοῦ ἐμὲ τέρπ. πειρώμενος δὲ μετὰ πάντα τὸν δρόμον, μικρὸν ἤδη μοι δῆλον μὴ πεπαῦσθαι φῖ, φιλοσοφίαν οἶσθα ἔφην, πολλὴν οὖσαν ὑμέτερον; ὁ δὲ καλὰ ἔφη εἰ τὸν δημώδη λέγεις τρόπον, τὸν οἰκεῖον

τοῦ

του πρὸ τὴν ἑρμαΐδα κρήνην, τούτῳ εἰ ποιῶν τυγχάνω ἑκατέρων ἀδικώτερος. ἀλλὰ σὺ δημοκρίτῃ τῇ κρεοπώλιδι ξενίᾳ δέχου. ἢ πρῶην γέ τινι τοῦτο ὁ γράφων τυγχάνεις φράζει. ὁ δὲ ἐπιχὼν ὁλίζων, περὶ μανίης ἔφη. καίτοι, ζεῦ βασιλεῦ, φημί, δικαίως μὲ αὐτιγράφεις πρὸς τὴν πόλιν. ὁ δέ, ποίην φησὶ πόλιν ἐποίησα τὸν ἀνδρα τὸν. ἐγὼ μὲν οὐδεμίαν ἔφην ὦ δημόκριτε. ἀλλοῦ γὰρ οἶδ' ὅπως πρόσεστιν. ἀλλὰ τί περὶ μανίης γράφεις. τί γὰρ εἶπεν ἄλλο, ἢ τὶς πέλαγος, καὶ ὁκόσα ἀνθρώποισιν ἐγγίνεται. καὶ τίνα τρόπον ἀπολωφέοιτο. τὰ μὲν γὰρ ζῶα τοῦτα ἔφη ὁκόσα ὁρᾶς, τοῦτον μὲν τὸν χρόνον ἀνατέμνω. οὐ μισέωρ θεοῦ ἔργα. χολῆς δὲ διζήμενος φύσιν ἐν θέρει. οἶδα γὰρ ἀνθρώπων πλείστους ὡς μανίῃ ἐπιπολὺ αὐτῇ πλεονάσαντας. ἐπεὶ πᾶσι μὲν φύσει ἐνυπάρχει. ἀλλὰ πλείοσι μὲν ἐλάσσω πλείοσι δέ τισι πλέων. ἢ δὲ ἀμετρία αὐτῆς μοῦσαι τυγχάνουσιν ὡς ὕλης ὁτὲ μὲν ἀγαθῆς ὁτὲ δὲ φαύλης ὑποκειμένης. κἀγὼ νὴ δία ἔφην ὦ δημόκριτε ἀληθέως τε φρονίμως λέγεις. ὅθεν δυσὶ μοίραισι μείνω, ἀπολαύουσα τοσούτης εὐχλίας. ἡμῖν δὲ μετέχειν τούτης οὐκ ἐπιτρέπεται. ἐρόμενος δ' ἂν τί ἐποίησε σοὶ ἐπιτρέπεται, ὅτι ἔφην ἢ ἀποικία ἢ πέλαγος ἢ δάνεια. ἢ μοῦσαι ἢ θάνατοι ἢ δημόσιος ἢ γάμοι ἢ τοιαῦτά τινα τῶν δικαίων ἐνυπτέμνεται. ἐν τούτοισι δὴ ὁ ἀνὴρ εἰς τὸ ἐωυτοῦ πάθος πάντα ἐνέβη. καὶ μάλα ἀθρόως τι ἀνεκάγχασε. ἢ ἐπιτώθασε. ἢ ὀλοιτὸν εὐχλιανῆτε. καὶ ἐγὼ τί μοι ἔφην ὦ δημόκριτε κατηγέλασας. πότερον τὰ ἀγαθὰ ὧν εἶπεν ἢ τὰ κακά. ὁ δέ, ἔτι μᾶλλον ἐγέλα. καὶ ἅπαξ ὁρῶντες οἱ ἀβδηρῖται, οἱ μὲν τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ἔσαιον. οἱ δὲ τὰ μέτωπα. οἱ δὲ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἔτιλλον. ὡς ὕστερον ἔφασαν. πλεοναζοντι πρὸ τοῦ ἐωυτοῦ

κατηγχθη. ☙ μάλ' ἄθροως τι ἐχρήσατο τῷ γλωττι. ὑποτυχὼν δὲ ἐγὼ ἔφην. ἀλλὰ μὴν σοφῶν ἄρεστε δημοκρίτε. καθάπερ γὰρ αὐτίλω τῶ περὶ σε πάθους καταλαβέσθαι, τίνος ἄξιος ἐφαίνω ἐγὼ γλώττος αὐτὸς ἢ τὰ λαληθέντα. ὅπως ἢ μαθὼν παύσωμαι τῆς αὐτίλης, ἢ σὺ ἐλεγχθεὶς, διακρούσῃ τοὺς ἀλιτηρίους γλώττας. ὁ δὲ, ἡράκλεες ἔφη. εἰ γὰρ δυνήσῃ με ἐλέγξαι, θεραπείην θεραπεύσεις οἵην οὐδέπω πώποτε ἰατροκράτες. καὶ πῶς οὐκ ἐλεγχθείης ἔφην ὦ ἄριστε. ἢ οὐκ οἶσθα, ὅτι τοὺς γέροντας πολὺν θάρατον ἀνθρώπων. ἢ νοῦσον ἢ πῆλακοπὴν ἢ σφαγὴν ἢ αἰγὸς χρεὼν ἢ γυμνοπαιδίην ἢ πανηγύρεις ἢ τεκνογονίην. ἢ μυσήρια. ἢ ἀρχὰς. ἢ τιμὰς. ἢ πάντων ὅλως ὄνομα ἀγαθὸν. καὶ γὰρ ἂν δέον οἰκτείρειν, γελᾶς. ☙ ἐφ' οἷσιν ἥδεται χρὴ, καὶ τοὺς γελᾶς τούτων. ὡς τε μήτε ἀγαθὸν μήτε κακὸν πρὸς σοὶ δύνασθαι κεῖσθαι. ὁ δὲ, παῦσαι μὴ οὕτω λέγεις ἰατροκράτες. ἢ οὐκ οἶσθα ὅτι ἡμέτερον γλώττος αὐτίλον. μαθὼν δὲ, οὗ οἷ ὅπερ δέονται τῆς πρεσβείας αὐτιφρονήσαντες, ἀποστήσεσθαι τὸν ἐμὸν γλώττον τῆς πειρίδος. καὶ ἑαυτὸν καὶ τοὺς ἄλλους δυνήσῃ σωφρονίζειν. αὐτὸς ὢν ἴσως κἀμὲ διδάξῃς ἐπιτριπὴν ἀμοιβηδόν. σοὺς οἴων ἀπουδὴν περὶ τὰ ἀπουδάσεα φιλοτιμούμενοι πρήσσειν τὰ μηδενὸς ἄξια πάντες ἄνθρωποι, τὸν βίον ἀχρήστως ἀναλίσκοισι, γελῶτων ἄξια διοικοῦντες. ἐγὼ δέ φημι, λέγειν πρὸς θεῶν. μήποτε γὰρ διαλανθάνειν νοσέων πᾶς ὁ κόσμος ☙ οὐδὲ ἔχειν ὅπου διαπέμψῃ τὰ πρεσβείην πρὸς θεραπείην; τί γὰρ ἂν εἴην ἐγὼ αὐτοῦ. ὁ δὲ, ὑπολαβὼν, πολλαὶ γ' ἔφησιν ἀπειρίαι ἰδιώμονες εἰσὶν ὦ ἰατροκράτες. καὶ μὴ διαμῶς ἐπὶ τῷ ρε καταμιλρολόγῳ πλουσίην τὴν φύσιν ἐοῦσαν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἔφην ὦ δημόκριτε διδάξεις ἐν ἰδίῳ καιρῷ. δυλαβέομαι δὲ μήκεος καὶ τὴν ἀπειρίαν διεξιὼν, πολὺν ἄρξειν. ἴθι τοίνυν

περὶ

περὶ τοῦ σοῦ τέλωτος τῷ ἐμῷ λόγῳ δώσων. ὁδὲ μάλα τρηχὺς πιθώμε, δύο φησὶ τοὺμοῦ γλώττος αἰτίας δοκέφσ ἀγαθὰ κεὶ φλαῦρα. ἐγὼ σε γλῶ τὸν ἄνθρωπον. αὐοίησ μὴν γίμοντα. κεσὶν δὲ πρηγμάτων ὀρθῶν, τοὶ σοισιν ὠιβολεῖσι νικαίζοντα. κεὶ μηδεμίης ἕνεκεν ὠφελείης ἀνύοντα τοὺς ἀκνύτους μόχθους. πείρατα τῆσ κεὶ ἀορίστους μυχοὺς ἀμετρίης ἐπιθυμίη ὁδεύοντα. ἄργυρον τίκτοντα κεὶ χρυσόν. κεὶ μὴ πανόμενον ἢ κτήσιος ταύτησ. ἀεὶ δὲ θορυβούμενον περὶ τῷ πλέον ὅπωσ αὐτὸς ἐλάσσων γίνηται. κεὶ οὐδεὶν ἀνίκητοι λεγόμενον δυσμίμων. ὅτι χάσματα γῆσ ὀρύσσει δεσμίοισ χερσὶν. ὧν οἱ μὲν ἐσὶ σομφῆσ πιπούσησ τῆσ γῆς ἐφθάρησαν. οἱ δὲ πολλῷ χρόνῳ ταύτῃ ἄγοντες τὴν ἀνάγκην ὡς ἐν πετρίδι τῇ κολάσει κατα μένουσιν, ἄργυρον κεὶ χρυσὸν μασεύοντες. ἰχνηκόνιοσ κεὶ φήγματα ἐρυνῶντες, φάμμον ἄλλην ἀλλαχόθεν ἀγείροντες κεὶ γῆσ φλέβασ ἐλαύνοντες εἰσ περιουσίην ἀεὶ βιλοποιοῦντες ἐκ γῆσ μηδός. τὴν δὲ μίκρην γῆν κεὶ τὴν αὐτὴν ἐοῦσαν κεὶ θαυμάζουσι κεὶ πετοῦσιν. ὅσσα γλῶσ ἐσὶ μόχθου, κεὶ μυρίησ σὺν ἐρωσὶ. κεὶ τὴν φαμμῶδη ὑβρίζουσι. κύνασ ὠνέονται οἱ δὲ ἵππους. οἱ δὲ χάρμη πολλῇ περιορίζοντες, ἰδίην ἐπιχάφουσι. κεὶ πολλῶν ἐθέλοντες δεσπόζειν, οὐ γὰρ αὐτῶν δύνανται. μαμῆν πεύδουσιν ἃς μετὸ λίγον ἐκβεβλήκασιν ἐρῶσιν. εἶτα μισοῦσι. μετὲπιθυμίησ τελευοῦσιν, εἶτα ἐκβαύουσι τελέωσ. τίσ ἡ μανὴ πονηρὴ ἐκάλουσε, μηδὲν μανίησ διαφέρουσα. πολεμοῦσιν ἐμφύλα. ἡρεμίην ἐχεῖ ρετίζουσιν. αὐτὲ νεβρούσι βασιλῆας αὐθροφονέουσι. τὴν ὀρύττοντες, ἄργυρον ζηροῦσιν. ἄργυρον δύροντες γῆν θέλουσι πρίασθαι. ὠνησάμενοι τὴν, μαρχὺς τὼ πράσκουσι. μαρτοὺς ἀποδιδόμενοι, πὲλι μάργυρον με

πολαμβάνουσιν. ἐνίοσι μεταβολαῖσιν ἐισίν, ἐνίοσι καὶ μὴ οὐσίην μὴ ἔχοντων οὐσίην τοῦτο ἔχοντων μηρύπτουσιν· ἀφανίζουσι τελῶ ἐφ' οἷσι καπορᾶσιν· ἐπὶ τοῦτο γὰρ γίνονται ἐφ' οἷς δυσχέρασι θεσμοὺς γὰρ ἀληθέας παραβαίνασι· φιλονεικέοντες ἔχρηπτο ἀλλήλους, δεῖν ἔχοντι μετὰ δελφεῶν καὶ γενέων ἁπάντων καὶ πάντα ὑπὲρ τοιούτων κτημάτων, ὧν οὐδὲ εἷς θεμιὸν δεσπότης ἐστὶ ἀλλήλοισι τορέουσιν ἄθεσμα βιαφονεύοντες· φίλων δὲ πλείστων ἀποείην ὑπὸρ ὧν σι πολυτίζουσι τὰ αἰσχρὰ ἁπάντων· ὅλως δὲ ἐόντα αὐδρειαίτατα ὠνέονται· ὅτι δὲ μὴ λαλεῖν τὸ ἀγαλμα τοῦτο δὲ ἀληθέως λέγοντας μισέουσι· τῶν μὴ δίκαια ἐθέλοντων ἔργα ἤπιστρον οἱ κέοντες, θαλάσσαν πάντα δὲ ἐόντα καὶ πάλιν ἐννέοσιν ἐόρτων ἢ πείρων γλίχονται· καὶ πάντα διαφθείρουσιν εἰς ἐδωδὴν ἐπιθυμίην· καὶ δοκέουσι μοῦνοι ἐν πολέμῳ ἀνδρείως ἐπαμύνειν· νικῶντα δὲ καὶ ἁπλῶς ὑπὸ φιλαργυρίης· ὑπὸ τοῦ πάντων ἀπάντων ἀνοσέουσι θεραπεύειν δεῖσι τὸν βίον πόντες· τί δὲ τὸν ἐμὸν ἐωνήσατο ἐμέμψω τί λόγος· οὐ γὰρ αὐτοὶ φίλοι δῆσι ἀνοίησι· ἀλλ' ἄλλος ἄλλου καταγελᾶ· οἱ μοῦνοι μεθυόντων ὅταν αὐτοὶ δοκέωσι μηφθέγγεσθαι· οἱ δὲ τὰ ἐόντων χαλεπωτέρην νόσον νοσέοντες αὐτοί· οἱ δὲ τοῦ πολεύοντος· ἄλλοι δὲ τοῦ περὶ γωργίην ἀσχολημένων· οὐσυμφωνέουσι οὔτε τοῖσι τέχνεσιν οὔτε τοῖσι ἔργοισιν· ἐγὼ δὲ τοῦτο μοῦνο ἔφην ἡρήνια δημόκριτε· οὐ δὲ ἄλλοσε τοῖσι αὖ εἰπόντος ἁρμοδιώτερον ἐξαπέλλῃ τὰ λαιπωρίην θυμῶν· ἀλλὰ αἱ πρόξεσι μομφετέουσι τὴν ἀναγκαίην· οἰκονομίης τε ἕνεκεν καὶ ναυτιλίης καὶ φιλοτέρης πολιτείης, ἐν ᾗ χρεὼν εἶναι τὸν ἄνθρωπον· οὐ γὰρ εἰ σαρκίνην αὐτὸν ἡ φύσις ἐθέλησε ἐπὶ τούτων

τούτων δὴ πόλιμ φιλοδοξίη χρεῖσα ἐσφηλε πολλῶν ὀρθονόμου ἀψυχήν· πανδαμάζου τῶν μὴ ἅπαντα ὡς ἐπάδιαπτωσίην. μηκέτ' δύτονεόντων δὲ τὴν ἀδηλότητα προορέσασθαι πού γάρ τις ὦ δημόκριτε γαμέων, ἢ χωρισμὸν ἢ θάνατον προσεδόκησε· πῖσ' ὁμοίως πανδοτροφέων ἀπώλεσαν· ἀλλ' οὐ δὲ ἐν γωρῇ ἐ πολίῳ καὶ ναυτιλίῃ· καὶ βασιλείῃ καὶ ἡγεμονίῃ καὶ πέρθ' ὅσα ὑπάρχει κατὰ τὸν αἰῶμα· οὐ δὲ εἰς χαρ προσέλαβε πᾶσιν· ἀλλ' ἀγαθῇ σμ ἑκάστοσ τούτων ἐλπίσι φέρβεται· τῷ δ' ἐγχερόμων οὐ μέμνηται· μήποτ' οὖν ὁσοις γέλωσ τούτοισ αὐαρμοσοσ· ὁ δὲ δημόκριτος· μάλα νωθὴσ ἔφη τὸν νόον ὑπάρχεισ, μακραύχη ἐμῆσ συώμησ ἀπόδημοσ ἱστορήσων, ἀτραξίης καὶ τραπέζης μέβαιπισ ποιόων δ' ἀνοίῃσι· ταῦτα γὰρ αὐτὰ διανοίη φρενήρη δυσκεόντων, αὐτοί τε ῥᾳδίωσ ἀπολλάσσουσ· καὶ τὸν ἐμὸν ἐλαφρὸν γέλωτα νῦν δ' ὡς ἐπάρησόσι τοισιν ἐν βίῳ φρενοβλαβέσ τετύφωνται· ἀσυλλόγιστοσ ἀνοίῃσι ἀπάντων φορῆσ δυσδάκρυτοι· νουθεσίη γὰρ αὐτάρκησ ὑπῆρχεν· ἢ τῷ συμβάντων μεταβολὴ, ὀξέωσι προσῶσιν ἐμπίπτουσα εἰφνίδιον, προχλασίην ἔσαν τοίην ἐλίσσουσα· οἱ δ' ὡσ ἐπάρησι καὶ βεβαίη ἐκλελησμένοι ἀσθέσν κατὰ τὸ συνεχὲσ συμπίπτοντων ἄλλοτε ἄλλοσ, ἀσθέσν τὸ λυσέοντα, δι' ζημίοι τὰ μὴ συμφέροντα ἐναλιμδέοντασ πολλῆσι ξυμφορῆσιν· εἰ δ' ἐμερμήριζε κατὰ δύναμιν ἰδίην τὰ ξύμπαντα ἔργειν, ἀδιάπτωτον ἐφράρεε ζωὴν ἑαυτὸν ἐξεπασιάζων σύνεσιν ἰδίην σοφῆ κατανοήσας ἐ μὴ φλεπόμενον τὸ ἀσυδὴν ἀόρισον ἐκπεῖν· τὸ ἡ πολυσίην φύσιν ἀπέντ' τιθὴν δ' αὐταρκείης ὁδὸν πρέ· μαθάπερ ἢ πᾶσι δὲ ἐνδυκέσιν

πίν Δυνος πρόδηλος ἔ τωτο μέγεθος τῶν δυτυχημάτων ἐπι
σφαλέστερόν ἐστιν ἁρπάσαι μοι δὲ ἐπὶ τῇ σπαλιοδαιμονίᾳ σιζυνθεωροῦ
σαι. ἄλλοι δὲ τῶν ὧν πέλας μηδὲ νῖσορέοντες ὑπὸ τῆς δήλης λακο
πραγίας ἀπωλόντο. τὰ δὲ δῆλα λαθάπερ ἄδηλα μὴ θεωρέοντες
ὑπόδειγμα τὸν μακρὸν βίον ἔχοντες σύγχυσιν μὲν ὠν καὶ μὴ
γενομένων. ἐξὸν ἦν τὸ ἐσόμενον ἐχθὲς καταπόησαι. Ταῦτα οἱ μὸς
γέλως. ἄφρονες ἄνθρωποι τῶν νῦν καὶ πάσας ἐκπίνοντες Φιλαρ
γυρίης. ἀπληστίης. ἔχθρης. ἐνεδρῆς. ἐπιβουλῆς. βασκανίης.
ἀργαλέον ἐξαπεῖν μηχανίην καὶ ὧν. ἀπεὶ εἰσὶ μὲν ἀρτίως ἐσὶ καὶ
τὰ τοῖσι δὴ λοιπὰ πάντα μιλέοντα σι τοῖσι ὀλίοφρονέσι. ἀρ' ἐτῆς
ἢ παραυτῆς πρόσ ἐσὶ τὸ χέρδος. Φιλοπλουτίην γὰρ ἔχουσι.
Φιλησυνίην κόσμου μόσιν ἀπειθέοντες. ὁδὲ, αὐτῶν καταρι
θμὸν ἀπροσδεᾶ σιν. μήτε ὁρίοισι μὴ τὰ λιπὸ σι μετέχοντας.
μοῦνα δὲ δοκέουσι ἀνθρώπου ἀγελείης δὲ ἀνοίας τὴν αὐγὴν. τὸ, πρὸ
ὸν δ' τὸ ἐσόμενον προορώμενοι, δυσαρέες δὲ γίνονται πᾶσι. καὶ πάλιν
τοῖσι αὐτοῖσιν ἐμπελάζονται. ἐκ γὰρ ἐμοὶ σοὶ ὸν, πλέουσι. χωρ
ὴν ἀπασάμενοι αὐθις χωρὴ σῦσιν. ἐκ βάλλοντες γαμετήν, ἑ
τέρην φοάσσονται. βάπτοντες δὲ γέννησαν, πάλιν τρέφουσι. πῦ
ρας δύσαντο. φθαρὲς αὐτὸ ἀφικόμενοι σι τὸ ἀζουσιν. ἐνοὐδεμιῇ κα
τασάσει, βεβαίαν ἔχουσι γνώμην. ἡμμόνες δὲ βασιλέες μακα
ρίζουσι τὸν ἰδιώτην. ὁδὲ ἰδιώτης ὁρέεται βασιλῆας. ὁ πολίτης
ὁμεσος τὸν χειροτεχνέοντα ὡς ἀκίνδυνον. ὁ χειροτέχνης ἐκεῖ
νον ὡς δυτυχέοντα ἢ πάντων. τὴν γὰρ ὀρθὴν ἐκλύουσαν τῆς ὑ
μίσυ, θεωρέουσι καθ' ἣν ἡ λείη. ὁ δὲ πρόσπλαισον. φσὶν ὁ φῆ σ
τετολμήκαμεν. φρονέουσι δὲ τὴν ἐν αὐτῇ σχολήν,
ἰηχοβαλοῦντες ἢ καταφρόμενοι ἢ προσκόπτοντες ἀσυμαίνου

πισ

τοῦ ὡς δυσκόμβροι. ὀρίζομβοῦ. ὑστερόβυμτος πρόπυμβροι.
καὶ οἷς μὴ αὐτέων ἐρωῆσι, ἀπειθύλους ὑπὸ πεπήχασιν ἀλ-
λοτρίης φῶρας δυνῆσ. ἀνυμδείη πισύνους. οὓς δὲ τὴκῃ φιλαρ
γυρείη ροῦσος ἀόρισος, οἵδε ἀλλήλοισιν αὐτεωτίθεν ται. οἱ δὲ ὑπὸ
φιλοδοξίης εἰς ἠέρα ἀναχθέντες, βείθει κακίῃσ, εἰς βυθὸν ἀπω
λείης κατα φρόντα. κατυσκάπτουσιν ἐωυτῶν οἰκοδομέοντες. χα-
ρίζονται ἕτα μετανοοῦσι καὶ ἀφαιρέονται τὰ φιλίησ δίκαια.
κακοπραγέοντες εἰς ἔχθρην, τὰ συμφορῆς πολεμοῦσιν. καὶ τοῦ-
τωνἀπίων ἡ φιλαργυρίη. πίνη πίων ἀθυρεόντων διαφέρουσι. πᾶ
σῖσιν ἀκρησις μὴ ἡγνώμη, τὸ δὲ προσωτεόν, τερπνόν. ἐν δὲ ποῖσι θυ
μοῖσ, τί πᾶσιον ζώοισ ἀλόποισι πᾶσαλελοίπεσι. πλὴν ὅτι ἐναύταρ
κίῃ μένεσιν οἱ θῆρες. τίς δὲ λεόντων εἰς πῆν κατέμυρψ ἠχρυσόν. τίς
ταῦρος πλεονεξίην ἐκορύξατο. τίσ πᾶβαλις ἀπλησίην κεχώρη
κε. δύᾳ μὲν ἄγριος σῦς ὅσ) ὕδατος ἰορεαῦ. λύκος ἢ δορκάδας
τὸ προσωτεόν φλέναμαῦ ζοφῆς, ἀναπίπαυται. ἡμέρησι ἢ νυξὶ
σωματομέρησιν ἀκέχει κόρου ὁ ἄνθρωπος. χρόνων μὲν ἐνιαυσίων τὰ
ξις, ὀχείης ἀλόγων ἐστὶ τέρμα. ὁ ἢ τοῦ μενεσὶσ οἰστρομανίην ἔχῃ
φλάσελαίης ἰσωσκρατεσ. μὴ πλάσωσιν ἡλικίονται δ' ἔρωτα ὅτι
συμφρόντωσ ἀπωκίπλῃσαι. μάλισα δ' αὖ ῥίψοκινδυνῃ καὶ
φέρηται ἢ βυθὸν ἠκρημνῶ πελάγους, ὧν τερῶν γίλωται. μὴ, γε
λάσωσιν τὴν νῆα πλλοῖσι φορτίοισι βαπίσαντες, ἕτα καὶ μετα-
μεμφόμεθ' τῇ θαλάτῃ, ὅτι κατεβύθισε τὸν πλήρη. ἐγὼ μὲν
οὐκ ἀξίωσ δοκέω πελαῦ. ἐξόλυῤῥ ἢ καλαῦτ ἢ θελόντι λυσιτρόν. ἀλ
λοῦ ἢ ἰατρικὴν ὑπὲρ τούτων ἐχθὴν εἶναι μὴ τεχνωμένην σωσύνια
φάρμακα. ὅσσα προσὸν ἀσκληπιὸσ νοθετήσασι πρέσωσι. σώζων αὖ
θρώπους, μερμηρίζει ται. ἐχθρὰς ὅτι πᾶσι φιλαύτης μοί

ρας εἰμὶ, μανίης δ' ἔμμορε αὐτίκα μοι ζωὴ καταιτείνω καὶ ἀνα-
πέμπω· ἐχθὴς δὲ ἐξαύριον πωλητὴν ἐρυνήσαι. οὐχ ὁρᾶς ὅτι ὁ
κόσμος μισανθρωπίης πεπλήρωται; ἀπειρακατ' αὐτοῦ κα-
θεσαν ἤθροισεν· ὅλοι ἄνθρωποι ἐπὶ γῆς τοῦ σεβόμενοι. ἐφόμην, ἄχθος
ἐπὶ πᾶσι βαρύ. αὖ ἀνόμην ἀπὸ θαλάσσης ἄφρων δ' ἀχεροῦς παιδαγω-
γήσας θρασὺς ἀκμάζων. πᾶσι μαίνομαι, οἰκτρὸς γὰρ ἰδίας χρόνῳ ἀλοπεί-
πεσι γεωργήσας ἐκμηδῶν λύθρων ἐξέθορε τοιοῦτος δ' ἀκοῦσαι, θυ-
μικοί, ὀργὰ μὲν βεβήκοντες οἱ δὲ ἐνφθορῆσι μοι χίησι δ' ἀπάνευθε.
οἱ δὲ νῦν θυμίησι τὰ αὐτοῦ ἐρίων. οἱ δὲ ἀπωλείη τὸ σφέτερον. ὄφελε δὲ
μαίσυνηρχε τὰς ἀπάντων οἰκήσιας ἀναπαλύψαντα μηδὲν
ἀφεῖναι τὸ ἐντὸς πᾶν ἀπαλύμμα, εἶδε τοὺς ὁρᾶν τὰ πρηνῆ μόρια σὺν θε-
οῖς μόρα αὖ, γοῦν μοι, ἐθίοντας. οὓς ἢ ἐμέοντας. ἑτέρους ἢ αἰλιήσι
σρεβλοῦντας. τοὺς ἢ φαρμάκια κυκεόντας. γοῦν ἢ σωνοδοῦντος ὧν
βουλήν. τοὺς ἢ, ψηφίζοντας. αὖ γοῦν χαίροντας. τοὺς ἢ, κλαίοντας.
ὃς ἢ ὧν κατηφείην ἐὸν φίλων συγγράφοντας. οὓς ἢ δι' ἀφιλοδοξίην
ἐκφρονέοντας. καὶ τοι καθύπερθε πρηξὶ τῆς ψυχῆς κινδυνευόντων.
τούτων ὁπόσοι μὲν νέοι, ὁπόσοι ἢ πρεσβύται αἰδοῦντες. ἀρνοῦμαι
πενόμενοι. πλουτίζοντες. λιμῷ βλιβόμενοι. οἱ ἢ ἀσωτίῃ βεβαρη-
μένοι. ῥυπόωντες. δεσμιοι. οἱ ἢ ξυφήσι μαχεόμενοι. πρέφοντες. αὖ οἱ
θάπτοντ'. ὑπερορέοντες ἃ ἔχουσι πρὸς τὰς ἐλπιζομένας πρηξίας
ὁρμώμενοι. οἱ μὲν ἀνείρχοντοι. οἱ ἢ φεύγοντες. οἱ ἢ ἀπόντες. οἱ δὲ μὴ
φρονέοντες. οἱ ἢ, τυπτόμενοι. οἱ δὲ ὑπερφανέοντες. οἱ ἢ ἐπαιρόμενοι
κενοδοξίῃ. καὶ οἱ μὲν, ἐπαίουσι πρεσβεῦσαι. οἱ δὲ, αὐδρᾶσι. οἱ δὲ νοσέ-
οι ἢ λιθίοισιν ἢ ξύλοισι. καὶ οἱ μὲν πρεσβεύουσιν, οἱ δὲ στρατηγέουσιν. οἱ
δὲ ἱρωσύνῃσιν. οἱ δὲ, στεφανηφορέοντες. οἱ δὲ ἐν ὅπλοισιν. οἱ δὲ ἀ-
πολιτεύμενοι. φέρονται δὲ τοῦτων ἕκαστοι, οἱ μὲν, ὧν μαμαχέω
οἱ δὲ, ὧν στρατηλέω. οἱ δὲ, ἐπαγροικέω. ἕτεροι δὲ, ὧν μῆας. οἱ δὲ

πλοῦ. οἱ δὲ ἐπὶ κλησίῳ. οἱ δὲ ὠθισμῷ. οἱ δὲ, ἐπὶ φυγαδείῳ. αἰχμαλωσίᾳ. οἱ μὲν, ἐπὶ φιλονεικίῳ καὶ ἡδυπαθείῳ καὶ ἀκρασίῳ. οἱ δὲ ἐπὶ ἀργίῳ καὶ ῥαθυμίῳ. τοὺς ἀναξίους οὖν καὶ τοὺς δυσκόλους τοιούτους ὁρῶντες καὶ τοσούτους, πῶς μὴ χλευάσωμεν ἀκρασίῳ ἐχόντας βίον αὐτῷ. καὶ τῷ ἐλπομαι μηδὲ τὸν σὸν ἀγῶνα ἀνδράσιν αὐτοῖς δυσπαραδούλοις ἀπροκόπως μανίῳ τινὶ σοφίαν νομίζοντας ἥκειν ὑπὸ νοσούντων σαφέως λοιδορήσαντας τὸν πολλάκις εἰρημένον ἢ διαφθορὰν ἢ διαφθοροποιίαν. οἵτινες νοσοῦντες ἁμαρτίαν σώζεσθαι, τινὰ αἰτίαν ἢ θεοῖσιν ἢ τύχῃ προσμένοντες πολλοὶ ἤτοι φύσει προσφαύσαντες, ἐχθραίνουσι τὸν δυσπετῆσαι μικρὸν δεῖν προσαγανακτοῦντ', ἐνομίζοντο χρεὼν φιλεῖσθαι οἱ πολλοὶ τὸ ἀτιχήσαν ἑαυτὸν ἔχοντες. αἰσθητέστερον, ἐχθαίρεσθαι γὰρ ῥᾴιστον ἐναίσθητοῖσι γάρ εἰσιν αἱ ψῆφοι. ὅτε ἢ οἱ πάσχοντες ὁμολογοῦμεν ἐθέλουσιν, ὅτε οἱ ὁμοτεχνοῦντες μάρτυρ. φθόνος δὲ νίσεται. ἐκ ἀπείρου τοῦ γιγάντων λεχέων ταὐτὸν σαφέσιν, ἐναναξιοπαθείη ὅσιε πολλάκις γοῦν θεσίν τε ἐβασιλαίνην φιλοτωθιος. ἀρετίνης δὲ μὲν γνῶσις, ὅτε μάρτυρ εἰη. λέγων τοῦτο, ἐπεμφδία. καὶ μοι δαμάπτε θεοειδὴς πατὲ φαίνεσθαι τὸ προτέρ αὐγοῦμορφ δ' ἐλελιθομὶ. καὶ φημι. ὦ δημόκριτε μεγαλόξενε. μεγαλόξενε δὲ σῶν ξενίων δωρεὰς εἰς κῶνα πρίσμα. πολλὰ γάρ μετὰ σοφίης θαυμασμὸν πεπλήρωκ. ἀπνοεόντε σεῦ κήρυξ ἀληθείην ἀνθρωπίνη φύσει ξυλύσαντα νοήσαντα ἐλαλήσαντα. θεραπείην τε λαβὼν πρὸς σοῦ τ' ἐμῇ διανοίᾳ, ἀσχαλάτῳ μοι. φλῶρης τοῦτο ξιούσης τῆς τοῦ σώματος τὴν μελέης. αὔριον δὲ καὶ τὸ ἑξῆς ἐν ταὐτῷ γνησόμεθα. αὐτὰ μὲν ταῦτ' εἰπών. ὃς, ἕτοιμος ἦν ἐπακολουθεῖν. προσελθόντι δέ τινι, οὐκ οἶδ' ὅθεν, ἐπεδίδου τὰ βιβλία. πάλιν σωτονώτερον ἐπείσας,

πρὸς τοὺς ὄντας ἀβδηρίτους τῇ σκοπῇ ἀναμένοντάς με, ἀνδρ᾽
ἔφην. ἦ πρὸς ἐμὲ πρεσβεύεις, χάριν πολλοῦ δημοκρίτου ἂν εἶδον
ἄνδρα σοφὸν τὸν σωφρονίζειν ἀνθρώπους δυνάμενον. τοῦτ᾽ ἔχουσι
περὶ δημοκρίτου δαμάσητε φράζειν, μηδὲν πάμυ ἐρέσθαι.

Δημόκριτος Ἱπποκράτει.

Ἐπῆλθες ἡμῖν ὦ ἱπποκράτες. ὡς μεμνήσῃ ἐλλεβόρου δώσ-
ων, εἰ θέλοις ἀνοήτοις ἀνδράσι περὶ ὧν ὁ νοῦς μανίης κρίνει. ἐτυχά-
νομεν ἢ περὶ κόσμου διαθέσεως πολλογραφίης ἐπὶ τε ἄστρων ἁρ-
μονίῃ συγγράφοντες. συνοῦσι γὰρ τῷ τούτων φύσιν, ὅσα ἀγχέκτεως μὰρ
τε εἰμὶ δημιουργὸς μοῦνος, καὶ ὅσα τηλοῦ μανίης καὶ παραφρονήσιος κα
θεστήκοι, ἐμεῦ μοῦνος φύσιν ἐπίσταται. ἀπηνέας ἢ εὐμενέοντας ἐκεί
νους ἐκείνας. ὁμόσε γὰρ ἐνδαλμοῖσι δι᾽ ἀλλάσσοντα ἀνὰ τὸν αἰῶνα,
πολλάζει ἡμέας, ἃ δὴ κόσμῳ συμφέρεται, καὶ ἁμὰ μοίρῃσι μὴ σ
φίσιν τετευχέναι, ταῦτα νοῦσος ἐμὸς φύσιν ἐρύσσασα ἀτρεκέως
ἐς φάος ἤγαγε. μάρτυρες δὲ τούτων βίβλοι ὑπομνήμονες γεγραφέαται.
χρὴ οὖν καὶ σὲ ὦ ἱπποκράτες μὴ τοιοῦτο προσίσιν ἀνδράσι συμ
ἔρχεσθαι καὶ συμμίλεμεν ὧν νόος ἀπρόφρων ἐστὶ καὶ ἀβέβαιος καθε
στήκει. εἰ γὰρ πειθὲς τούτοισι ὡς μεμνήσεαι ἐπόψιος, ἢ τῶ
τύνη μανίη ἂν ἐγχωρέει. καὶ σέο τέχνῃ ἂν κατεμέμφαντο ὡς πο
ρεύσιμον παραλιπόντος τὴν μοῦσαν. ἐλλέβορος γὰρ ὑγιαίνουσι μ
δὲ θεὶς ὠφέλησε μεμιωμένοισι δὲ ἀνοίῃ μεμιωμένοισι ἢ δοθεὶς κάρτα ὠφελεῖ. γνῶ
θι γάρ, ὡς ἐμὲ λαβόντες μεγάφοντα, ἀλλ᾽ ἀνακιλλι
μοῦσι ἢ ἀχέδην περὶ τοιούτου προσμιλοῦντα ἑαυτῷ, πολλά
κις ὀρθοῦντα, ὀρθὰ δὲ μαθόντα, ἐπὶ τοῖσιν ἐνοδυμοῦσι

σι

σιν ὑπεμεῖς, ἢ τοῖσιμὴ προσομιλοῦσι τῶν γνωρίμων οὐ προσέχοντες, ἐφιλονείκητε δὲ τὴν δυάνοιαν καὶ σπουδὴν ἰλιγγος, ἔγνωσ ἂν ὅτι μόνον κατὰ τὸν ὄφιν εἰσὶν ἐκ τῶν ὀρεσιμῶν μανίης εἰκόνι ἐοικέναι· χρὴ οὖν τὸ μὲν ἄζηλον, μὴ μόνον ὄφιν τὰ πέδε κείνῳ, ἀλλὰ καὶ πράγμασι. τοὺς πέρυσι μοὺς ἀναλεγόμενῳ ὡς ἐπιτολεῖσιν. ἢ πότερον ἀρχὴ τοῦ παθοῦς ἡ μεσαίτοι ἢ λήγοι· καὶ διαφορὴν ἢ ὥρην καὶ ἡλικίην πρὸς τὴν ἑκάστου. ἔπειτα δὲ τὸ παθὸς ὁ μελαγχολίην τε γοῦσι νέοσ. ἐκ γὰρ τούτων, ἁπάντων δύσκρασσοι αὖ τὰ σοῦσσο δύρησεις. ἀπέσειλασέσι τὸν περὶ μανίης λόγον.

Ιπποκράτης Δημοκρίτῳ.

1 Ητρικὴν τέχνης ὦ δημόκριτε καθορθώματα μὲν οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων οὐ πάντα φασὶν ἐπαινέουσι θεοῖσι ἢ πολλάκισ προσφορτῶσι καὶ δίκη φύσιος αὐτὴ πρὸς ἄξιη καὶ ἀπολείπει τὸν θεραπευόμενον, τὸν μὴ τῷ κατὰ μέρος δρῶντες τὸ θεῖον. ἢ ἐγὼ δικαίωσ ἔλεον ἐμεμψιμοιρίην ἤτι μὴν ἱκανὴν πληρῶσθαι τὴν τέχνην. ἐγὼ μὲν γὰρ ἰητρικῆς εἰς τέλος οὐκ ἀφῖγμαι· καὶ πρὸ ἡδὴ γεραλέος καθεστὼς. οὐδὲ γὰρ ὁ φύσις δεύρετης ἀσυλλήπτος· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς δυεφώνησε, μαθητὰς ἡμῖν συγγραφέων βίβλοι πρὸς δόσιν καὶ σιν. ἡ μὲν οὖν ὑπόθεσις ἀποσειλεῖσα ἡμῖν ἐπιστολὴ, κατὰ μέρος φύσις φαρμακείης τοῦ ἐλλεβόρου εἰσὶ χθὴν μὲν οὖν ὦ δημόκριτε ὡσ μεμνῆσθαι ἐλλεβορίσων· οὐκ ἀτὰρ μανίδυσι μὲν, ὅσ τισ τῶν ἐστὶ ὡσ ἢ ἐντυχὼν εἶδον, οὐ μὰ δύα πρὸς φρονήσεως ἔργον ἀλλὰ χεδὸν ἀποδοχῶσ πέσοσι, μάρτα τὴν φύσιν ἐπίμεσα. αὖ ἰσόντε ἑρμηνέα φύσιος καὶ μόσμου εἶναι. τοὺσ δὲ εἰσοφαγόντασμε ἐμεμφάμην ὡς μεμηνότασ

Φαρμακείας γὰρ αὐτοὶ δέονται. ἐπεὶ δὴ γοῦν ταὐτόματον ἡμῖν εἰς ταὐτὸ ξυνήγαγεν, ὀρθῶς ποιήσεις ἐπιστέλλων ἡμῖν πυκρότερον. ἀντιδίδωσι γὰρ ὑπὸ σέο γεγραμμένων σωτηριάτων. ἀπόστειλαι δέσι καὶ αὐτὸς τὸν περὶ ἐλλεβορισμὸν λόγον. ἔρρωσο.

ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

Βασιλεῖ Δαρείῳ Ἡράκλειτος εὐφρίειν ἄνδρα σοφὸν προσαγορεύει.

Ἃ τοι βέβληκαι λόγον γράφων περὶ φύσεως δυσμόητόν τε καὶ δυσεξήγητον· ἔστι μὲν οὖν ἑρμηνεύομενον κατὰ λέξιν σήν, δοκέει μοι δύναμίν τινα προσφέρεσθαι θεωρίας κόσμου τοῦ σύμπαντος· καὶ τὰ ἀπὸ τούτου συμβαίνοντα, ἃ περιέχει ἐν θειοτάτῃ κείμενα κινήσει. γῆν δὲ πολλῶν ἐπιδεᾶν ἔχοντα, πρόθυμά σε καὶ μαθήσιν· ὥστε καὶ τοὺς ἐπὶ πλεῖον μετεληλυθότας γραμμάτων ἐλλιπῶς, καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ἀκολουθέοντας περὶ τὴν γῆν μετεώρων προσοχὴν καὶ φιλομαθίαν, ἀπορεῖσθαι φλέγειν ὀρθῇ γνώμῃ πρὸς σὲ δοκοῦσάν σε κατηγορήσθαι δυνήσεως. βασιλεῦ οὖν Δαρεῖε ὑσταίσαν βούλευσαι φιλοσοφίης μεταλαβεῖν καὶ παιδείας λόγων κῆδος. ἔρχομαι γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖον αὐτοῖσι μάντι σοφιζομένοισι ἀνδράσιν ὄντες, πρόρρησιν καλῶς ὑπὸ τῆς ἐνδεικνυμένης πρὸς ἀλήθειαν ἀγωγῆς καὶ δίαιταν. πρὸς ἐμοὶ δὲ ὑπάρξασι πᾶσα μὲν προαιρία· καθημέραν δὲ καλὴ καὶ ἀσκεομένη προσαγόρευσις, καὶ βίος εὐδόκιμος, σαφῶς πρὸς μέσεσιν.

Ηράκλης τοῦ Δαρείῳ βασιλεῖ πατρὶ ὑσπάστεως χαίρειν.

Κόσοι τυγχάνουσιν ἐπιχθόνιοι φῶτ μὴν ἀληθείης καὶ
ὁ δικαιοσύνης ἀντέχονται. ἀπλησίη δέ μὴ δόξῃ τῇ προσέ
χουσι κακῆς ἕνεκεν δυνοίης. Ἐγὼ ἦ ἀμνησίην ἔχων πό
σης ἀπορηίης, ἐς Ἰόρον φθύγων παρὰ σὸν ἀνδρὸν φθινὺς διὰ τὸ
ὑπερηφανίην, οὐκ ἂν ἀφικοίμην εἰς πρόσκλην χώρην. ὀλίγοισι γὰρ
κεόμεθ καὶ τέμην ἐνώμην.

Βασιλεὺς Δαρεῖος Ἐφεσίοις.

Νηρὸς ἀγαθὸς, μέγα ἀγαθὸν πολὺ λόγῳ σι καλοῖσ ἐν
ὁ νόμοισ, ψυχὰς ἀγαθὰς ποιεῖ, καὶ εἴσω σ ἄφρων εἰς ἀγα
θά. ὑμεῖς ἦ Ἑρμόδωρον μόνον αὐτ βέλτιστον ἀλλὰ
καὶ ἰώνων πάντων, ἐξεβάλετε ἐκ πατρίδος, αἰσχρὰς αἰτίας ψυ
χὴ ἀγαθὴ προσάπτοντες· ἐμοὶ οὖν δοκέει κατὰ βασιλεῖα πλεῖν
ἄριστον, ἐπεὶ μάλιστα δὲ ἀπόστελῶ γὰρ στρατιὰν, ἣ ὑμεῖς οὐ δυνήσεσθε
αὐτὶ στάσεσθαι. αἰσχρὸν ἦ βασιλεῖ μεγάλῳ μὴ ἀρκέειν φίλοισ. εἰ ἦ
μηδὲν γοῦν ἐγχωρήσετε, κατόψεσθε ἑρμόδωρον· ἐς ἀπόδοτε αὐτῷ
πατρῴαν κτῆσιν μνημονεύοντες ἀνὰ μᾶς ἐκείνου δυνοίας δύβρεσ τε
φόρας ἐλάσσω τὰ ξιον ἐφέρετε· ἐς ἡμᾶς δὲ δυνοσπόσῃ ἐκείνη
σθε. ἢν δὲ ποιήσατε χαρίεν ὀφείλημα ἦ αὖτε ἑρμόδωρ φίλον βα
σιλέως ἐφυγαδεύσατε· ἀπεστείλατε δὲ ἄνδρας τοὺς ἐρέοντας πρός
με τὸ δίκαιον ὑπὲρ ὧν ἐμὲ ἀλέεσθε ἑρμοδώρῳ· ἢ μὲν ἐκεῖνον ὧδε
χρὴ καὶ σφρονέειν, ὡς τιμηθῆ ἐὰν ἦ ὑμῖν, ὡς ἂν βέλτιστον θῶμαι ἐς
λοιπὸν ἁμαρτάνοντα κολύσω εἰς ἀγαθοὺς ἄνδρας. καὶ γὰρ βασι
λεῖ ὑμετέρῳ συμφέρει ταῦτα καὶ ὑμῖν.

Δη μηκέτι τοῖς ἑαυτῶν χαλέπαινε ἑρμόδωρε. δύθυλλος
ὁ μηλοφόρτος γοῦν συλήσαντος τὸν θεὸν, ἀσεβέστατος μὲν γέ-
γραπται ἀνδράσοφίᾳ πρόσχοντα ἀπαιδεύσιᾳ μικῶν. ὡς ὅτι ἐ-
πέγραψα τῷ βωμῷ οὐκ ἐπίστησα τὸ ἐμὸν ὄνομα. θεοποιῶν ἄνθρω
πον ὄντα τὸν ἐμαυτόν. εἶτα πελθήσομαι ὑπ' ἀσεβοῦς ἐνὰ σεβέσι. τί οἴῃ. δό
ξω αὐτὸ ἀσεβὴς εἶναι, ἐναντία φρονῶν οἷς αὐτοὶ περὶ θεῶν νομίζουσιν.
εἰ δὲ πεπηρωμένον ἐκεῖνον ὄψιν, τυφλότητα ἐλέγοντὴν ὅρασιν ἀλ
λ' ὦ ἀμαθεῖς ἄνθρωποι διδάξατε πρῶτον ἡμᾶς, τί ἔστιν ὁ θεός.
ἵνα ἀσεβεῖς λέγοντες πιστευηθε. που δ' ἔστὶν ὁ θεός ἐν τοῖς να
οῖς ἀπωκισμένος. δυσεβέσ μοι ἐν σκότει τὸν θεὸν ἱδρύετε. ἄν
θρωπος λοιδορίαν πρὸς ἑαυτὸν λέγοι τὸν ἐλέγοι το. θεὸς δὲ ἀληθεύε
ται, ὡς, τοῦτο τὸ δύσφημον, ἐκ μὴ μνήμης γεγράπται. ἀπιστεῖ τοι
οὐκ ἴστε ὅπου ἔστὶ θεὸς χειρόμηχος. οὐ δὲ ἐξ ἀρχῆς βάσιν ἔχει. σ
δὲ ἔχει σῶμα πρόβολον, ἀλλ' ὅλος ὁμοσμος αὐτὸς ναός ἔστὶ ζώοις ϕ
φυτοῖς δὲ ἄλλοις πᾶσι περικείμενος. Ηρακλεὶ ἐπέγραψα τὴν ἐφε
σίᾳ τ' βωμ', πλὶ τὸ γραφὲν ὑμῖν τ' θεὸν ἀγνοεῖτε. αὖ ὑμ
ἀξυνετῆτε γράμματα, οὐκ ἐμὴ ἀσέβεια τὸ ὑμ ἀπαίδευτον. μαν
θάνετε σοφίην ϕ σώζεσθε. αἰδοῦ θέλετε. οὐ δὲ γὼ ἀναγκάζω. γρά
φετε σὺν ἀπαιδευσίᾳ χαίροντ' ἰδίοις κακοῖς. ἡρακλῆς ἦν ἄνθρωπος
ἐπιχθών. ὡς μὲν ὁμήρου ἐφύσατο δὲ ξενοκράτους αἰὰ πάντ' ἐθεο
ποίησεν. ἡ ἰδία καλοκαγαθία ϕ ἔργων τὸν γυμνάσια τοσούτους
ἐκτελέσαντα ἆθλους. ἐγὼ οὖν ὦ ἄνθρωποι οὐκ αὐτὸς ἀγαθός εἰμι.
ἡμᾶς ὀργὴ ἐρέμβει ὑμᾶς ϕ εἰ δὲ ἐναντία ἀπεκείνατο, ὅμως ἀγαθός
εἰμι. καὶ ἐμοιγε πολλοὶ δυσχεραίνεσι τοι ἀλλοιωτόρθωται. νεφίκη
λα ἁδρά. μεφίκηλα χρήματα. μεφίκηλα φιλοτιμίαν. μὰ τε πάλαισα δειλίαν. κατεπάλαισα κολακείαν. ἐκ αὐτὰ ἐγὼ μοι φόβος.

οὐκ αὐτὶ λέπιμοι μέθη. φοβεῖται μὲ λύπη. φοβεῖται μὲ ὀργή. κατὰ τούτων αὐτῶν καὶ αὐτὸς ἐστεφάνωμαι· ἐμαυτὸν ἐστὶ τὰ πάντα ὑπερνικᾷ. οὐ πανσόφου σοφίαν ὑβρίζοντες καὶ ἴδια ἁμαρτήματα, ἢ ἴδια ἐγκλήματα ἡμῖν προσρίπτομεν, εἰ ἐδύναντο μετὰ τῶν αὐτοὺς ἐκ πολλῆς σφαγῆς πάντα ποσίους ἀναβιῶναι, καταλάβετε αὖ ἡρακλῆν τὸν ἐπὶ ζῶντα νεμεαῖον ὄνομα τοσοῦτος ἐστὶ χρόνῳ πάλαι σὺν χάρισι δυὰ πολλαῖς οὐδὲν ἧττον σιγμὸς καὶ ἡ ἐφεσίων ἀναρχία πόλις καὶ οἰκοῦσι δυάλυθῶσι πάντες, εἰ αὖ ὁρῶ πάντων ψυχαὶ τῆς ἐμῆς ἔσονται χωρὶς μνήμης. ἄξομαι μὴ αὐτὸς γυναῖκα ἄβιον οὐ τὸν ἡρακλέους ἐκεῖνος ἀεὶ ἔσται μετὰ τῆσδε ἑαυτοῦ. ἑτέρα δ' ἡμῶν γνήσεται· πολλαὶ σὲ ἀρετὴ γυναῖ· καὶ ὁ μήρου ἔδωκεν ἄλλην· καὶ ἡσίοδος ἄλλην· καὶ ὅσοι ἀγαθοὶ γεγόνασι, ἑνὶ ἑκάστῳ συνοικίζω πανδεῖ κλεὸς· ἀρούρη ἐμὶ δυσεβὴς δυθύκλεής ὃς μόνος οἶδε θεόν, σὺ δὲ καὶ θρασὺς εἶναι οἰόμενος καὶ ἀσεβὴς τῶν μὴ ὄντα δοκῶν· ἐὰν δὲ μὴ ἱδρυθῇ θεοῦ βωμὸς οὐκ ἔστι θεός· ἐὰν δὲ ἱδρυθῇ μὴ θεοῦ, θεός ἐστιν· ὥστε λίθοι θεῶν μάρτυρες· ἔργα δεῖ μαρτυρεῖν οἷα ἥλιος· νὺξ αὐτῷ καὶ ἡμέρα μαρτυροῦσιν· ὥραι αὐτῷ μάρτυρες· πανσέληνος φερουσα μαρτυς· σελήνης δὲ κύκλος ἐκείνου ἔργον· οὐράνιος μαρτυρία.

Ηρακλῆτος Αμφιδάμαντι.

Ο σὺν μὲν ἀμφιδάμα μόσον ὑβρωσα· ὥστε ὅσα ἐν ἡμῖν, ἐκάσου τὸ πρᾶτος νόσημα· ὑπερβολὴ θερμοῦ, πυρετός· ὑπερβολὴ ψυχροῦ πάλυσις· ὑπερβολὴ πνεύματος πνῖγος, ἢ νυν ἐμὴ ὑγρὰ νόσος· ἀλλα θεὸς τὴν ψυχὴν ἁρμόζουσα αὐτὰ· ὑγίεια δέδε

τὸ πρῶτον ἀγριώτατον, Φύσις. οὐ γὰρ εἰκάζῃ ἡ πρώτη ἀπηνία τῇ
ὕστερον, αἰὰ ὕστερον ἀλλὰ μιμοῦμαι οἱ ἄνθρωποι ἐπιστήμῃ ἀγνοοῦντες
ἐμάλεσαν. Ἐγὼ εἰδὼς οἶδα κόσμου Φύσιν, οἶδα ἀνθρώπου οἶδα νόσους
οἶδα ὑγίειαν. ἀσοφὸς ἐμαυτὸν μιμήσομαι θεόν, ὃς κόσμου ἀμεμφέστατα
ποιεῖ πλήρωσιν ἐμαυτοῦ οὐ χαλῶσι νόσῳ ἡρακλῆς νόσους ἡρακλείους
οὐ χαλῶσι γνώμῃ ἐν ὑγρῷ παντὶ ὑγρὰ αὐαίνει. θερμὰ ψυχρὰ. οἶδεν
ἐμὴ σοφία ὁδοὺς φύσεως. οἶδε νόσου παῦλαν. ἐὰν ἡ φθάσαν ὑπέρανθλον γένῃ τὸ σῶμα, δύσεται εἰς τὸ ἐμαρμαρυόμενον. αἰὰ οὐ ψυχὴ δύσεται. ἀλλὰ ἀθάνατον οὖσα χρῆμα εἰς οὐρανοῦ ἀνάπτησεται μετρίοισι. δέξονται δὲ μακάριοι δόμοι. ἐφεσίους συνοφαντήσω.
πλείονσι μαι οὐκ ἐν ἀνθρώποις ἀλλ' ἐν θεοῖς. ἡμοῦ χ ἱδρύσω ἄλλων
βωμούς, ἀλλ' ἐμοὶ ἄλλοι. οὐ γὰρ πείσῃσι μοι ἀσιβφαν δύθυκλῆς. ἀλλ'
ἔγωγε ἐμέ νῳ χολήν. θαυμάζουσι πῶς ἀεὶ σκυθρωπὸς ἡράκλεης. οὐθαυμάζουσι πῶς ἀεὶ πονηροὶ ἄνθρωποι. μικρὰ φλαναίσυ πανεῖτε. κἀγὼ τάχα μεθύσω. καίτοι πρὸ πόρος ἐν τῇ νόσῳ νῦν ἐγὼ
μὴν. ὅτι οὐκ ἔντυχάνω ἀνθρώποις. ἀλλὰ μόνος νοσῶ. τάχα ἡ ψυχὴ μανθάνει ἀπόλυς ἑαυτῆς ἤδη πότε ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου τούτου.
σειομένου τοῦ σώματος ἐκκύπτουσα, ἀναμιμνήσκει τὰ πάτρια χωρία. ἔνθα λιπελθοῦσα πειρεβάλλετο ῥέον σῶμα πεφυκός
ἄγαν. ὃ δοκεῖ δ' ἀλλ' ἐνφλέγμασι χολῆς. ἰχῶρι αἵματι. ἐνδύρ. ὀστοῖς. καὶ σάρκεσι πεπλημμύον. εἰ γὰρ μὴ τὰ πάθη ἐσοφίζετο
τὼ κόλασιν, οὐκ ἂν ἦδη πρόσαλαι κατὰ λιπόντος τὸ σῶμα
ἐξήλθομεν ἀπ' αὐτοῦ.

Τῷ αὐτῷ.

ὑμῖν ἀλθον οἱ ἀγαθοὶ ἀμφὶ δὲ μακρὴ καὶ πάνυ προθύμως περὶ τῆς
ἐμῆς μόσυνος ἅτε τέχνης ἅτε φύσιν εἰδότες. ἀλλὰ τὸ μὲν ἐμὸν ἦ ἐβούλοντο. τὸ δὲ ἦ, ἐδάκνε ἀμφὶ ἦ ἡνίοχον οὐδὲν πλέον ἢ κατεμάλαξάν μου
τὴν μασέρα τοῖς ἀφαῖς σοσὶ ἀσκόν. οἱ ἦ δὲ θεραπεύοντες ἦθελ ἀλλοῦ κ
ἐπιτρέψαι. αὐτὰ λόγον αὐτοὺς πρότερ ἢ τουρτ νόσους οὐκ ἔδοσαν
οὐ ἦ περιεγμ τόμου. αὖ ἐγὼ αὐτῶν πῶς ἂν οὖν ἐφην δύνασθε αὐλῆ
τοὶ τεχνίτοι εἶναι ὑπὸ μὴ αὐλητοῦ ἢ ἡμῶν. ἐμαυτὸν ἰάσομαι
ἢ ὑμ. ἐὰν με διδάξητε, πῶς δεῖ ἐπομβείας αὖ χμ ποιεῖσθαι. οἱ ἦ, οὐ ἦ
σωι ἐντ τὸ ἐρώτημα ἡ σύχασ ἀπορούμενοι ἐπισκ ἰδίου. ἔγνων
ὅτι καὶ τοὺς ἄγουσ ἴδια αὐτοὶ, ἀλλὰ τύχη ἰάσαντο. οὗτοι ἀσεβοῦσιν
ἀμφὶ δάμα, καὶ τὰ φυδόμενοι τεχνῶν ἃς οὐκ ἔχουσι θεραπεύ
τες ἀμηϊσασι. καὶ ἀπὸ τυρώνδων ἀνθρώπους δύο νόμασσι τέχνης,
ἀθλιοῦντες φύσιν καὶ τέχνην. αἰσχρόν ἐστιν ὁμολογεῖν ἄγνοιαν. αἰ
σχ ὠϊσὶ ἡμῖν οὐκ ἔχοντα. τί ἡδὺ αὐτοῖς τὸ φυδεσθαι ἢ ἵνα διὰ πάν
των χηματίσωνται. ἀμείνους ἂν ἦσαν μετὰ τοῦ νῦν δοκεῖν. ἠλεοῦντο
ζῶν αὖ. νῦν δὲ μισοῦνται καὶ βλάπτουσι καὶ φυδόμενοι. δύτυχέ
σεραι εἰ ἄλλαι τέχναι. τοιχόσε ἐλέγχονται. δυσελεγκτότερα
τὰ ἰερά πω. ἐλελήθεσάν με οἱ τοιοῦτοι ἐντῇ πολλῇ. οὐδεὶς αὐτῶν
ἰαθ. ἀλλὰ πάντων ἀπαντεώντων. φύσιος. σοφίσματα τέ
χνης ἀργυρίου πράσκοντος. ἡρακλεόδωρον τὸν ἐμὸν θεῖον οὗ
τοι ἀπέκτειναν καὶ μιαθὸν ἔλαβον. οἱ οὐκ ἐδυνήθησαν ἐμῆς νό
σου λόγον εἰπεῖν. οὐ δὲ ἐξεπομβείασε, ὥσ αὐαὐχμ γένοιτο.
ἀκ ἰασιν ὅτι θεὸς ἐνκόσμῳ μεγάλα σώματα τρυφερώτερα σῶν αὐ
τῶν τὰ μέζον, τὰ βρυπόμενα ποιεῖ. τὰ ὀλιθήσαντα ὑπὸ θλῖς
πίζει σωματεῖ τὰσι σιδήμασι. φαιβρύφτα ἀπρεπῆ. καπείρ

σφᾶλληφθεῖσα. δυὼ δ' ἀφ' ὑμῶν ἅ φωτὶ μὲν αὐτὰ λάμπει τὸ ζοφερὸν περὶ τοῖς δὲ τοῦ πέρας. ἢ μορφὴν μὲν ἐπιβάλλῃ τοῖς ἀμόρφοις. ὄψεως δ' αὐτὰ μὴ πάσχει ἀλλὰ διὰ σάρκας ἢ χεῖρα τῆς ὄσσας πολλῷ τῶν ἁρμοζόμενος. δυαλύων πηγυδὸν. χέων τὸ μὲν ξηρὸν ἐς ὑγρὸν τήκῃ ἢ εἰς λύσιν αὐτὸ καθίκηται. ἢ λιβάδας μὲν εἰ μὴ θυμιᾶται χυνῇ χαλαθέντα τὸν ἀέρα. συνεχῶς δὲ μὴ αὔως θυμῶλῃ. ταῖς καὶ ὄσεσι βρύῃ. ταῦτα κάμμορον τὸ σκόμμα θεραπεία. τοῦτον ἐγὼ μιμήσομαι ἐν μαντῷ. τοῖσδ' ἄνοσι χεῖρα λέγω.

Ερμοδώρῳ.

Πυμβάνομαι ἐφεσίους μέλλειν εἰσηγεῖσθαι νόμον κατὰ τοῦ ἀμομώτατον. τὸ δὲ ἰσχὺν νόμος ἐφ' ἑνός, αἰὰν ἢ ἴσασιν ἐφεσίοι ἕτερος δικαιότερον νομοθέτου. ἐπὶ δὲ ἄμφω, ἐὰν εἰ μὴ μάθῃσι γέροντος ἄμεινον τὸν μέλλοντα πράξειν. ὁδὶ καίτοι ὁρᾶτον μὲν ὠσὶν ἀπεῖναι τὸ κακὸς ἰσοσίμε Ερμόδωρε συνέχειν δύσασθαι τοὺς νόμους καὶ μὴ ἐλάσαι βουλόμενοι. αὐτοὺ πρότερον ἐλέγξειν αὐτούς. ἐπὶ δὲ δικαίως ἐν ὠκασιτὸν μὴ γλῶτταν πάρια μισοῦθρωπον τὸν τὸν πρὸ ἡλίου δύναντος ἐξιέναι τῆς πόλεως. τοῦτο νομοθετεῖν βουλόμενοι. ὃ δ' ἐστὶν ὁμὴ γλῶττος μόσυρεῖν ἡρακλῆς ὥστε μὲ λαύνουσιν ἄμαθρωποι οὐθὲ λέγειν μαθεῖν δικαίως ἀγλαοῦ. ἀμισῶν ἀνθρώπους αὐ ἀλλὰ ἀνθρώπων ὃ λογάλλειν νόμον εἷς μισεῖ κακίαν ἐξ ἁπάσης πόλεως καὶ πρῶτος ἔχει μιφυμὸν δυθύσμενον ἀπὸ χρόος αὐτὸν ἡρίας ἄσμενος. μεγαλοφαλὲς ὁδὸν ἄγαλμα. ἢ ὁμολογεῖ τε φεσίοις κακὶ ἀνεῖναι, ἢ ὑμᾶς μισῶ

πῶς

πῶς οὖν αὖ ἐγὼ δικαιότερος νομοθέτης ἐκείνου, τοὺς τοιούτους
ἡράκλειτον διὰ πονηρίαν ἀγλαστον ὀξέως εἶναι τοῦ ζῆν. μᾶλλον δὲ
μυρίους ζημιοῦντι, εἰ πολίου αὖ ἅδε ἀργυρίῳ πολαζόμενοι. τοῦτο
ὑμῶν ὅτι φυγή. τοῦτο θανάτου. ἠδικηκατέ με ἀφελόμενοι, ὅθεος
ἔδωκε. καὶ φυγαδεύετέ με ἀδίκως. ἢ τοῦτο ὑμᾶς πρῶτον ἀγα-
πῶ ὅτι μου τὸ ἥμερον ὀξεκόψατε. καὶ οὐ παύεσθε. ἐπαγωνιζό-
μενοι νόμοις ⟨1⟩ φυγαδίοις. ἐν ᾗ τῇ πόλει μένων οὐπεφυγάδευ-
μαι ἀφ' ὑμῶν. τίνι συμμοιχεύω. τίνι συμμιαίφονῶ. τίνι συμμε
θύω. τίνι συμφθείρομαι. οὐ φθείρω. οὐκ ἀδικῶ οὐδένα ἧττον ἀπάν
των. μόνος εἰμὶ ἐν τῇ πόλει ἐρημίαν αὐτῷ πεποιήκατε διὰ κα-
κίας. ἢ ἀπορᾷ ὑμῶν ἡράκλειτον ἀγαθὸν ποιεῖ; οὐκ. ἀλλὰ ἡρά-
κλειτος, ὑμᾶς. πάλιν. ἀλλοῦκ ἐθέλετε. ἐγὼ μὲν βούλομαι ⟨2⟩ μό
νος εἰμὶ ἄλλων. ἔσ ὧν οὐκ ἀρκῶ, πάλιν κολάζειν. θαυμάζετε εἰ
μηδένα γλῶ. ἐγὼ δὲ τοὺς γλῶντας. ὅτι ἀδικουῶντες χαίρουσι
συνθρωπάζειν δέον ἀδικοπραγοῦντας. δότε μοι καιρὸν γλώττης
ἐν εἰρήνῃ. ὥστε μὴ ἐπὶ τὰδικήματα σχολάζεσθαι. σὺ τοὺς γλώσσας
ἔχετε τὰ ὅλα ἀπεστερημότες χείματα. γυναῖκ φθείραντες. φί
λτας φάρμακ δύσαντες. ἱεροσυλήσαντες. προαγωγοῦσαντες ὄχλοις ὁ
ραθέντες ἄπιστοι. τυμβωρύσαντες. αἰσχος ἄλλ' πληρῶμα κακῶν. τοῦ
τα γὰρ σῶν ὁρῶν ἀνθρώπους ποιοῦντας ἐαθῆ τε καὶ γλύφακα καὶ κε-
φαλῆς πόρους ἀτιμελήτους. ἢ γυναῖκα φαρμακέως ἐπειλημ-
μένην τέκνου. ἢ μοιχάλιδα φλοῦσαν ἐπ βεβρωμένα. ἢ πολίτην
γαμετῆς ἀφειμένον ἢ ἱερὰν βίᾳ διαφθαρθεῖσαν ἐν πανη
γύρει. ἢ ἑταίραν οὔπω γυναῖκα ⟨3⟩ γυναικῶν ἔχουσαν τρόπον. ἢ διὰ
ἀσέλγειαν μεμισημένον ἕνα πόλεως ἐρασὴν ὅλης. ἢ τοὺς ἧττον ἐλαι
ῶν φθορᾶς ἐν μύροις. ἢ τοὺς ἐν ξυλείποισι πνομένους διὰ δαλοῦ

λων πολεμους ἢ τοὺς δυσεδεσματων πολυτελείας ἢ γαστερας ρεπ-
σας. ἢ τοὺς ἐπὶ σημῆσι ἀμφοτερόυμένους δήμους, τὰ μεγάλα
δίκαια. ἀφήσει δ' ἔμου τιὼ ὅ ἴν ἀρετὴ χθῆναι, ὑστερα πνεύσας
τετα γμένη ἢ τοὺς ἀληθινους ὑμῶν πολέμους πελάσω. ὅτε προ-
φάσεισ ἀδικημάτων πονησόμενοι, καταμισοφονεῖσθε δύσηνοι.
ἐξ αὐτῶ ρ θηρία γεγονότες. αὐλοῖσ καὶ μάστιξι δι' μουσικῆς εἰσ ἄ-
μουσα πάθη περοξυόμενοι. σίδηρος δὲ ἀρότρων καὶ γεωργίας
δικαιότερον ὄργανον σφαγῆς ⁊ θανάτων ἠυρέτησαν. ὑβρίζε-
δύμῶν θεός, ἀθηνᾶ πολεμίδια ⁊ ἀρης ἐνυάλιος καλούμενος.
φάλαγγας ἢ αὐτισπασμένες αὐτοι κῆ ἀνθρώπων, ἀλλήλων σφαγὰς
δύχεσθε, ὡς λειπλάκτας τοὺς μὴ μισοφονοῦντας τιμωρούμενοι. ἢ
ὡς ἀριστέας γοὺς ἐμπολεομάσαντας αἵματι τιμῶντες. λέοντες
δὺχ ὁπλίζονται κατ' ἀλλήλων. οὐδὲ ξίφος ἀναλαμβάνουσιν
αἱ ἵπποι. οὐδὲ πεθωρακισμένον ἰδοις ἄρκτον ἐπὶ τὴν. οὐδὲν ἄλλο
ἔχει μάχης ὄργανον ἀλλ' ἕκάστω τὰ μέρη καὶ ὅπλα. τοῖς μὲν κέ-
ρατα τὰ ὅπλα. τοῖς δὲ ῥύγχη. τοῖσ δὲ πτερά. τοῖς δὲ τάχος. ἄλ-
λοις μέγεθος. ἄλλοις ὀλιγότης. οἷς δὲ τάχος. οἷς δὲ νῆξις. πολλοῖσ
δὲ πνεῦμα. οὐδὲν ξίφος ἄλογα πρὸς ζῶα χαίρει, ὁρῶντα φυλατ-
τόμενον ἐν αὐτοῖς φύσεως νόμον. ἀλλοῦκ ἐν αὐτοῖσ. μᾶλλον ἢ νῦν
τὸ πολέμου αὖ εἰς περάβασισ. ἐνκρεῖττοσι τὸ ἀβέβαιον. τέλος ἢ πο-
λέμων. τί ὑμῖν δύκτέον ἄρα. ἢ δὲ κεῖμο παύσεται με καὶ πφέας. πό-
θεν. οὐχὶ δὲ πολέμου ὁμοφύλων σφῶν. μὴ δενδροτομουμένη μὴ αὖρ'
πεζομένη πόλις. καὶ γῆρασ προπηλαιζόμενον. καὶ γυναῖκεσ ἁρ-
πεζομένας. καὶ τέκνα ἐξ ἀγκαλῶν ἁποσπώμενα. καὶ θάλαμοι
διαφθερόμενοι. καὶ παρθένοι παλλακευόμεναι. ⁊ μειράκια δη-
λυνόμενα. ⁊ ἐλεύθεροι σιδηροδετούμενοι. ⁊ ναοὶ θεῶν καταπα-

μενοι.

μενοι. ὦ ἡρῶα δαιμόνων καὶ τορυπόμβη πεῖναες αὐοσὶ ἐργωνχα
εισὶ ῥιθεοῖς ἀδικῖ· τῶν τα ἀγλαοῶς σὺ εἰρήνη πλεμεῖτε δὲ λόγῳ
ἐν πλέμῳ πλιβύεσθε δὲ α σιδήρῳ. ἀρπάζε τε τὸ δίκαιον σὺ ξίφεσι. ἐρ
μόδωρ ὲλαύνε μόμ χάφων. ἡράκλειτ ὲλαύρε δασεβεῖ. κὶ πλῆς
ἔρημοι καλοκαγαθῖ. αἱ ἐρημίαι πρὸς τὸ ἀδικεῖν. ὄχλοι τείχεσι
κεν, ἀνθρώπων σύμβολα σωηγίασα ἀποκλείοντες τὸν βίαν ὑμῶν.
οἰκίαι περιβέβλιωται πᾶσιν. ἕτερα τείχη ὠλημμελείασ. οἱ ἔν-
δον, πολέμιοι ἀλλὰ πολῖται. οἱ ἐκτὸς, πολέμιοι ἀλλὰ ξένοι. πάν
τες ἐχθροί. οὐδένες φίλοι. δικάσαι μαι μιλάσαι ἐχθρούς ὁρῶν τοσού-
τους; τὸν ἀλλότριον πολοῦτον ἴδιον οἴεσθε. τὰς ἀλλοτρίας γυναῖ
κας ἰδίας νομίζετε. τὰς ἐλευθέρας ἀνδραποδίζετε. τὰ ζῶντα κα
τεδιέτε. τοὺς νόμους παραβαίνετε. παρανομίας νομοθετεῖτε.
πάντα διαίρεσθε ἃ μὴ πεφύκατε τὰ μάλιστα δυκοῦντα ὑμῶν δι
καιοσύνης εἶναι σύμβολα. οἱ νόμοι ἀδικίας εἰσὶ τεκμήριον. εἰ γὰρ
μὴ ἦσαν, ἀνέδην ἂν ἐπορεύεσθε. νῦν δὲ τι καὶ μικρὸν ἐπισημίζεσθε.
φόβῳ πολάσεως κατέχεσθε εἰς πᾶσιν ἀδικίαν.

Ηράκλειτος Ερμοδώρῳ.

Ηλουμοι Ερμόδωρε πότε ἀπαίρειν μὲ ἐκρίνας ἐκ ἰταλί
αν. δέξαιντ ὅσοι ἐλεύνης τῆς χώρας θεοὶ δαίμονες κόσμου.
οὐ γὰρ ἐδίκουν τοῖσ σοῖσ νόμοις τὰ παρὰ πάσης τῆσ οἰκουμένης δια
δήματα προσίεμαι. καὶ μὰ κατὰ τὸ ἔθος τῷ πρόσωπον ἐμπλέοντας τὸ
σῶμα προσκυνεῖν αὐτούς. οἱ δὲ σεμνῶς πάνυ μαθεῖν θέλεσιν. προσκυ
νήσοισι ἔφεσιοι μηκέτι ὄντα. ὅτα νοῖσι νόμοι πᾶσιν ἐπιτάττωσι.
τὸ τεχνίτην αὐτῆς ἀναγκάζομενοι θεὸς δ' ἐκείνας; ἀφείλετο ἡγεμο
νίαν. ἑαυτοὺς ἐνόμισαν ἀξίως δουλεύειν. τοῦτο μεμάθηκα ἐκ
πατέρων. ὅλη ἀσία, πῆμα ἐγένετο βασιλέως. πάντες ἔφεσιοι λά

φυρομ. ἀληθεσ εἰσὶν ἐλευθερίας ἀληθοῦς τοῦ αὖ χειν. καὶ νῦν ὡσ τὸ εἰκὸσ ἐπακούσονται κελευόμενοι. οἱ μὴ πρόθυμοι οἱ μοχθήσονται. καὶ μέμφονται θεοὺσ ἄνθρωποι ὅτι αὐτοὺσ οὐ πλουτίζουσιν ἀγαθά. ἐμέμφοντο γὰρ ἴδιον ἦθοσ ἀφροσύνησ. τυφλῶν ὄντι μὴ δέξασθαι ἃ δίδωσι χρησταὶ δαίμων. σιβύλλα δ' πολλοῖσ καὶ τοῦτο ἐφράσθη. ἐξ ἰάδοσ χώρησ ἦλθ' σοφὸν ἐπαλίησιν. εἰδέσι πρὸ τοσούτου αὐτῶροσ ἑρμόδωρε ἡ σιβύλλα ἐμείνη. τότε ἦθα. ἐφέσιοι δ', οὐδὲ νῦν βάλονται ὁραῦ, ὃν διὰ θεοφορεμένησ γυναικὸσ ἀληθεια ἔβλεπε. σοφὸσ μεμαρτύρησαι ἑρμόδωρε. ἐφέσιοι δ' αὐτὸ λέγουσι θεοῦ μαρτυρίᾳ. ἀποτίσονται ἑαυτῶν ὕβριν. καὶ νῦν ἀποτίνυνται. συνώμησαν ἀναπλάντεσ ἡμᾶσ λαπῆσ. οὐκ ἀφαιρούμενοσ πλοῦτον κολάζει θεόσ. ἀλλὰ καὶ μᾶλλον δίδωσι πονηροῖσ. ἵνα ἔχοντεσ δι' ὧν ἁμαρτάνουσιν ἐλεχθήσονται. καὶ περιουσιάζοντεσ σὺν δυνάμεσιν αὐτῶν τὴν μοχθηρίαν. καὶ ἡ πρόνοια παρακάλυμμά ἐστι. μὴ ἐπιλίπῃ ὑμᾶσ τύχη. ἵνα ὀνειδίζηται πονηρευόμενοι. οὗτοι μὲν χαίρουσιν. σὺ δὲ μισοῦ γὰρ καιρὸν τῆσ ἐξόδου. πάντωσ ἐντυχεῖν σοι βούλομαι. καὶ περὶ γε ἄλλων πάνυ συχνῶν καὶ περὶ αὐτῶν νόμων βραχέα εἰπεῖν. ἐγκαφον δ' ἂν αὐτὰ εἰ μὴ περὶ παντὸσ ἐστιν οὗ μιλῶ ἀπορρήτα μεῖναι. οὐδὲν δὲ οὕτω σιωπᾶται, ὡσ ἐνὶ λαλῶν εἶσ. καὶ ἐπὶ μᾶλλον ἡράκλειτοσ ἑρμοδώρῳ. πολλοὶ οὐ διαφέρουσι κεραμίων σαθρῶν, ὡσ μηδὲν σένειν δύνασθαι. ἀλλ' ὑπὸ γλωσσαλγίασ διαρρεῖν. ἀθηναῖοι ὄντεσ αὐτόχθονεσ ἐγνωσαν φύσιν ἀνθρώπων, ὅτι γυμνοὶ μὲν οἱ εἰλικρινεῖσ, ἐνδοθὲν δὲ διερρωγότα ἔχουσι νοῦν. τοῦτο ἐπαίδευσαν φυλακὴν ἀπορρήτων διὰ μυστηρίων. ἵνωσ φόβῳ σωφρονῶσιν ἀλλήλουσ. καὶ μηκέτι χαλεπῶν ἦ μελετᾶσαι τὴν ψυχὴν σῶν.

Τῶν Ἡρακλείτου ἐπιστολῶν

τέλοσ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΤΟΥ ΚΥΝΙΚΟΥ ΣΙΝΩΠΕΥΣΙ.

α Μεῖς μὲν ἐμοῦ φυσὴν ἁπτεσθαι φίσασθε. ἐγὼ δὲ ὑμῶν μονήρ. οὐκ ἠσεπτεγκὼν δι' ὃ γοῦν, ὑμεῖς μὲν σινώπην. ἐγὼ δ' ἀθήνασ. τουτέστιν ὑμεῖς μὲν μετὰ τῶν ἐμπόρων. ἐγὼ δὲ μετὰ σόλωνος καὶ τῶν τοιούτων ἐλευθερωλιστῶν ἀπὸ τῆς μηδικῶν. καὶ ὑμεῖς μὲν ἡνιόχοις ὡς ἀχαιοῖς χρώμενοι ἀνθρώποις ἐκ τοῦ ἐχθροῦ χθόνος ἔλλησιν. ἐγὼ δὲ δελφοῖς καὶ ἠλείοις μεθ' ὧν καὶ θεοὶ τολιτεύονται. ἀλλ' ὄφελε τοῦτο μὴ μῶν ὑμῖν δόξαι ἀλλ' ἔτι καλλαι καὶ ἐπὶ τοῦ πατρὸς ἰλιτόνου. νυνὶ δὲ ἐν τούτῳ δέδοικα μὴ διὰ τὸν πατρίδα ἀπιστηθῶ μέτριος εἶναι. τὸ μὲν οὖν πρὸς ὑμᾶς μεφυγαδθῆναι σωτηρφ. ἡ πιστεύω αὐτὴ μᾶλλον τοῦ ἑτέρου. κρεῖττον γὰρ παραπολὺ διαβάλλεσθαι πρὸς ὑμῶν, ἢ ἐπαινεῖσθαι. ὅμως μέντοι δέδοικα τοῦτο μή μέ ὁ κοινὸς περὶ πατρίδος λόγος βλάψη. ἄλλου δέ τινος, οὐ δὲ λόγος. μᾶλλον γὰρ τοῦ δήπου τε οἰκεῖν, ἢ σὺν ὑμῖν οὕτως ἡμῖν πρὸς ἐμε χθείσιν.

Ανδιθένης.

α Νέβαινον εἰς ἄσυ ἐκπεπραιῶς. καὶ περιτυχάμενοι μφ- ρακίᾳ ἄπλα θρυπτόμενα ἀπὸ συμποσίου τινὸς ἐγκεκρ- μένα. καὶ ἐν σφίσιν αὐτοῖς, ἐπεὶ ἀρχὴ ἐγκυόμιον ἀνάγομεν ἔλεγον ἀπὸ τοῦ λυκόου. λαχὼν ἐπεὶ τοῦτο ἤλιτσαι, θαρρεῖτε ἔφην. οὗτος ὁ κύων τοῦτο οὐδάκμ. οἶδ' ὡς τοῦτο ἔλεξα ἐπαύσαντο ἀλυόμενοι. ἀντὶ στεφάνους οὖς εἶχον περὶ τῇ μεφαλῇ ἡ τῇ χαχλῷ διαρρήξαντες ἔξεβαλον, καὶ τὰς χλανίδας δυκόσμως περιεβάλοντο. ἡσυχοι δὴ μάλα ἕως εἰς ἄσυ ἠκολούθουν, ἐπαινοῦμενοι τῷ λόγων, οὐδὲ πρὸς ἐμαυτὸν διεξήειμ.

ἄ Γαμεῖσε τῆσ ἐπιθυμίας ὅτι τε φιλοσοφίας ὠρέχθης γυνὴ οὖσα· καὶ ὅτι τῆσ ἡμετέρας αἱρέσεως ἐγχωρήσῃ, ἵνα διὰ βραχέων καὶ οἱ ἄνδρες κατεπλάγησαν· ἀλλ' ὅπως ἐπὶ τέλος ἐπιθῇς τῇ ἀρχῇ ἀσυδόκησεν· ἐπιθήσεις δὲ οἶδα εἰ μὴ ἀτονήσεις τε τοῦ σώματος μηδ' ἀπολίποις, ἡμῖν τε τοῖσ δυνηθεῖσι τῆσ φιλοσοφίας θεμιτῶς ἐπιστέλλῃς· διώκουσι γὰρ ἐπίσολαὶ πολλαί, καὶ οὐχ ἥκιστα τῆσ πρὸσ πειρώμενους διαλεξεωσ. Αντιπάτρῳ.

Ημέμφου με ὅτι σοι μεταπεμπομένῳ ἡμᾶς ἐπὶ μαιευθουσίαν οὐκ ἐπείσθημεν· οὐ δέ τι τοῦσ ἀθήνησιν ἄλλασ προυμείναμεν τῆσ παρὰ σοῦ γραπτῆσ· ἃ δὲ ὑπερφίαν τοῦ πράγματοσ, αὐτόθεν διὰ φιλοδοξίαν δῆλον τάχισόσ ἑτεροιαυτὰ ἐπήνεσαν, ἵνα πιθέσθαι τοῖσ πολλοῖσ μεγάλοι δόξωσι βασιλεῦσι δυνάμενοι αὐτιλέγειν. συγγνώσῃ οὖν· καὶ εἰ προβαλλαῖ ἡμῶν, σωτένουσ αὐ μὴ πειθεῖσιν ὅτι οὐκ ἐῶ προβάτου τὴν ὀφθαλμὸν βασιλεῦσιν ἡ αὐτή· φυλακὴ οὖν τῆσ οὐσίασ μᾶλλον αὐτείσασθαι μοῦσι· καὶ οὐχ ὑπερφίαν. ἔασον οὖν ἕκαστον ὅπου δύναται ζῆν. βασιλικὸν δὲ γοῦν, ὃ δὲ ἑτέρου. Περδίκκα.

ἐ Ἰμὴν τῆσ δόξησ ἤδη πολεμεῖσ, λέγω δὲ τοῖσ ἰσχυροτέροισ ἐχθροῖσ ἡ πολεῖσ ἅμα καταβλάπτουσι θρακῶν τε καὶ παιόνων καταστρεφόμενοσ τὰ τῶν ἀνδρῶν πάθη, μετὰ τῶν μετ' ἐμοῦ δυνάμεωσ δὲ εἰσ γὰρ πρὸσ αὐτὰ πολεμοῦντα κρατηθεῖν· εἰδέτι σοι τὰ πρὸσ αὐτοὺσ ἔργα λείπεται· τούτου τοῦ πολέμου δεδοῦναι ἀθήνησι, ἵνα μὴ ἡμᾶσ ἀθήνησι καθέζεσθαι. μεταπέμπου δὲ γοῦν ἀλεξάνδρου στρατιώτασ· οἷσ κἀκεῖνοσ ἐπικούροισ χρώμενοσ, ἰλλυριοὺσ καὶ σκύθασ ὑπετάξατο. Κράτητι.

χ Ωλιθέντοσ σου εἰσ θήβασ, ἀνέβαινον ἐν πειραιῶσ ὑπὸ μέσην ἡμέραν. ἐνατοῦτο λαμβάνει με θόρυβοσ ἰσχυρόσ. ὥρμησα

οὖν ἐπὶ τὴν πάνυπος μήνην. ἕως ἐγὼ τὸ πτηνὸν ἐν τῇ σῇ χειρὶ ἔχω, ἵνα τις θεῶν θεράπων τὴν χώραν ἐργάζομένην σώσας λοιλασ τὰς χεῖρας ἡρύετο ἀπὸ τῆς πρώρης καὶ οὕτως ἔπινεν. ἐγὼ δόξαν μοι τὸ πτηνὸν σοφώτερον εἶναι οὐκ ἐθέλοντα δι-δασκάλῳ αὐτῷ τῷ καλῶν χρήσασθαι. ἀποῤῥίψασ οὖν τὸ πτηνὸν ὃ εἶχον ἐν σὶ βύρων πιμασ ἐὼν θηρῶν αἰρομένων τὸ σοφὸν τοῦτο ἐπέσκαλα δέρ βαλόμην τῶν καλῶν δύχασθαι, αὐτὰ ἐν δὲ ἀπὸ τοῦτο πειρῶ εἰς τὴν ἄρραν ἐμβάλλειν, ἵνα πολλοὶ δὴ χίβασιν αὖοι. ἔσασ ἡμῖν οὕτω ἄλλασ σοφὰ πρὸ τῆ μέρος βύρειν. πολλὴ ἡ φύσις. ἰὼν ἐκ βαλομένῳ ὑποδέξησ ἐκ τοῦ βίου, ὧν σωτηρία ἀνθρώποι καὶ ἄγαμαι ἡμᾶς.

Τῷ αὖ Ἰκέτη.

Ἀνίω ὦ πάτερ ὅπι κύων λέγομαι καὶ ἀμπέχομαι τρίβωνα δ' οὐ λοῦ καὶ πήραν φέρω καὶ τῶμων καὶ ῥάβδον ἔχω δι' ἀ χειρός. οὐ γὰρ ἄξιον ἐπὶ τοῖς τοιούτοις αὐλάσθαι, μᾶλλον δὲ ἄ σθαι ὅτι ὀλίγοις μὲν ἀρκεῖται ὁ πᾶς σε. ἐλεύθερος δέ ἐστι δοῦλόσ τε πάντες δουλεύουσιν ἕλληνές τε καὶ βάρβαροι. τὸ δὲ ὅμοια πρὸς τὸ μὴ συμπεφυκέναι τοῖς πράγμασι σύμβολον δ' εἶναι, ἐνδοξότατον ἐστί. καλοῦμαι γὰρ κύων ὁ ὐρανὸς, ἔχω δὲ ὅτι εἰμὶ νῶ εἰκάζω ἐμαυτὸν ζῶον οὐ κατὰ δόξαν, ἀλλὰ κατὰ φύσιν ἐλεύθερος ὑπῆνον δ' ἀ. εἰς αὐτὸν ἀναπεθεικ τὰ καθάρ. τῶν δὲ σολὴν ὅμηρος γράφει τὸν τῶν ἑλλήνων σοφώτατον φορεῖσθαι, νίκα δὲ πασ ἐπανήκ δεξιὸς ἀθηνᾶς ὑπεθημοσύνησιν. ἔστω καλὴ δεῖμ ὡς μὴ ἀνθρώπων δύρηματ' ἐμολοῦσθαι, αἰὰ δὲ. Φάρεσμέν οἱ πρῶτα χιτῶνα τε εἷμα τε δῶκε. Λευγαλέα ῥυπόωντα καλῷ μεμορυγμένῃ κάπνῳ. Ἀμφὶ δ' ἐμὶν μέγα δέρμα τα χείρας ἐπελάφοιο. Υἱλόν. Δῶκε δὲ οἱ σκῆπτρον ὃ ἀσκὶ α πήρην. Θαῤῥεῖ φοῦ πάτερ ἐπὶ τῇ ὀνόματι ὧ καλοῦσιν ἡμᾶς ὧν τῇ σολῇ. ἐπεὶ ὁμὴ κύων δεῖ πρὸς θεῶν ἡδὲ, δύρεμα θεῖον.

ἡ Κου εἰς πόλινθον ἐπὶ μεγαρέων ἐλθὼν τοῦ ἀγῶ
ρᾶ παρεῖπε μοι διδασκαλέω τινὶ παίδων καί μοι ἐπεὶ
οὐκ ἐῤῥαψῴδων ἔδοξε πυθέσθαι τίσιν ὁ διδάσκων αὐτοὺς, ἀπε
λείνατο δυνούσιος ὁ τῆς σικελίας τύραννος. κἀγὼ δόξας αὐτοὺς
ἐρεχθεῖν πρός με, καὶ τοῦτο οὐκ ἀπόλλωνος ἀποκλιεῖσθαι παρελ
θὼν ἐπί τι βάθρον ἐκάθισα δυσκόσμως ἀναμένων αὐτόν. ἐλέγετο γὰρ
πρὸς ἀγοραν ὁρμηκέναι. ἐν δὲ οὐ διαγίνεται πολὺς χρόνος. καὶ ἐ
ρωτᾷ με ὁ δυνύσιος. τί ἀγανακτῶ προσαγορεύων τε αὐτὸν
καὶ ἐπιλείπω ὡς οὐκ οὖσι διδάσκειν. ὁ δέ με δόξας συνάχθε
σθαι αὐτῷ ἐπὶ τῇ πλώσει φιλοτυραννίδος καὶ ἅμα παρόντι ἀλγήμασι
τοῦ βίου, τοιαῦτα εἶπεν ὦ δυόγλωσσε. οὐ ποιεῖς συναλγῶν ἡμῖν. κἀ
γὼ προσέθηκα τῷ οὐκ οὖσι, τὸ ἀληθῶς. ἀλλ' ἐγὼ μὲν οὐχ ὅτι τῆς τυ
ραννίδος ἀφήρησαι, ἄχθομαι ὦ δυούσιε αἰσθόμενος ὅτι ἐλευθερίαζεις ἐν τῇ
ἑλλάδι τανῦν ἃ περιέσωσαι αὐτὸς ἐν σικελίᾳ καὶ κῶμ. οἷς ἔθεσι
ἀπθανεῖν τοσαῦτα ἐργασάμην φαύλα ἢ θάλαττα. Κράτης.

ε Γυθόμιον σε τὴν οὐσίαν ἀπώσουσιν κατενεγκεῖς εἰς τὴν ἐκ
κλησίαν, ἃ πέρα χωρῆσαι τῇ πυῤῥίᾳ. ἐν στέγαις ἐν μέσῳ
κηρύξαι μιράτης κράτητος κράτητα ἀθήναιον ἐλευθερωμ. καθῆναι
αὖ ἐπὶ τὴν σωρεᾶ τοὺς παῦτας ἀστοὺς ἐν ἀγαθῆναι ἡμᾶς τοὺς τῷ
γοιούτων ἀνθρώπων ποιητάς. ἐθελῆσαι δὲ διὰ τοῦτο μεταπέμψαι
ἡμᾶς ἀθήνηθεν. σὲ δὲ ἐπιστάμενον τὴν ἡμετέραν κρίσιν κωλύσει.
ἐν ταύθα μὲν οὖν ἐπαινῶσε τὸν νοῦ. ἐπὶ δὲ τῇ παραδόσει τῆς οὐ
σίας καὶ ἀγαμαι. ἐπεὶ θᾶττον ἢ προσεδόκησα μιρεπῶν ἐγκόν τῷ
δοξῶν. ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἐπέρηνε. ἔτι χάρσι δῶ πρὸς τἄλλα συνα
σκήσεως καὶ χρονίζειν σῶδε μὴ εἰσὶν ὅμοιοι οὐκ ἀσφαλέσ.

Η μόνον ἐπὶ τῇ ἐπιστολῇ καὶ τῷ ὀνόματι ἡδὺς ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς πράγμασι μητρόκλεις, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς αὖ τὰ σωτήρια. οὐ γὰρ οἶμαι χρόνου. βασιλεῖσι γοῦν καὶ δυνάσταις παρὰ τῶν ὑποτεταγμένων αὐτοῖσι χρήματα. στρατιώτας. ναῦς. σῖτον. καὶ οἰκάμονίας παρὰ τῶν ἰατρῶν φάρμακα καὶ οὐ μόνον πυρετοῦ ἀλλὰ καὶ φθείρας καὶ λοιμοῦ. καὶ οἱ ἐρασταὶ παρὰ τῶν παιδικῶν φιλήματα καὶ ἀπαφήματα. τὸν δὲ ἡραιλέα παρὰ τῶν αὐλητῶν φασὶ μὴ ἰσχὺν λαμβάνειν. οὐ δὴ ποιεῖ αὐτεῖν οὐδὲ ἐπὶ χείρονι αὐτὸν λαγεῖν, ἀλλὰ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ πάντων ὄντων, ἀνθρώπους τοὺς πρὸς τὴν φύσιν μὴ ἐπὶ τοῦ τοιούτου πρίειν ἡραιλεῖ τῇ δυσί. καὶ ἔχειν ἀμείβεσθαι πολὺ κρείττονα ὧν λαμβάνει αὐτός. τίνα οὖν τοῦτον, μὴ πρὸς τὴν ἀλήθειαν εἶναί σοι τὴν μάχην τοῦτο πράττοντι, ἀλλὰ πρὸς τὴν δόξαν, ἣν πάντη μάχου, καὶ μηδένα ἐπείσῃ. μᾶλλον γάρ τοι ἔθος καὶ ὁ πρὸς τοὺς τοιούτους πολέμιος. σωτηρίας δὲ ἕλεγχ. μὴ αὐτεῖν τοὺς ἀνυδρίας ἀλλὰ παυτεῖν. ἔφη δὲ αὐτῶν τοὺς πάντας ὡς καὶ τῷ θεῷ. καὶ τοῦτο πειρᾶτο σωζειν ἑκάστους, κυρίους μὴ ὑπάρχειν τῶν πάντων τοὺς θεούς. κοινὰ δὲ τὰ τῷ φίλων. φίλον δεῖναι τῷ θεῷ τὸν ἀνυδρίαν. αἰτήσεις τοίνυν τοῦτο ἴδια.

Κράτητι.

Αἰ γοῦν αὐδρι αὐτας τοὺς ἐν τῇ ἀγορᾷ προσιὼν αὐτει τοὺς ἀλφίπα. καλὴ γάρ τοι καὶ ἡ τοιαύτη μελέτη. ἐν τοῖς ξηροῖς αὐοῖς ἀπαθεστέροις αὐδρι αὐτων. καὶ ὅταν σοι μᾶλλον γ' ἄλλοις καὶ μιναιδολόγοις μεταδιδῶσι, μὴ θαύμαζε. τιμᾷ γὰρ ἕκαστος τὸν ἑλκτίον. εἰσὶ δὲ οἱ τοῖς πολλοῖς ἀρέσκοντες γ' ἄλλοι μᾶλλον ἢ φιλόσοφοι.

Τῷ αὐτῷ.

Ι πολλοὶ τὸν εὐδαιμονισμὸν, ὅταν μὴ σώτομον ὁδὸν ἐπὶ εὐδαιμονίαν φέρουσαν ἀκούσωσιν εἶναι καθάπερ ἡμεῖς ἐπὶ φιλο-

σοφίαν. ὅταν δὲ ἐπὶ τὴν ὁδὸν ἀφίκωνται ἣν αὐτὸς τὴν χαλεπότητα θεάσωνται ὡς οἱ ἀθενοῦντες ὀπίσω ἀναχωροῦσιν, εἴτε μεμφόμενοί τε ἐχαυτῶν φλαλακῆ. αὐτὰ τῆς ἡμῶν ἀμαθίᾳ. ἐὰν οὖν τούτους μὴ ὁ πόθος ἐπισύδασαν τοῖς ἡδομαῖς συναθύλειν· καταλήψεται γὰρ αὐτοὺς ζῶντας οὐχεῖς οὐ ἡμᾶς διαβάλλοσι τινος, ἀλλοὶ μείζονες δοῦλοι πάσης περισσότεροι δουλεύσουσιν αἰσχρῶς. σὺ δὲ ἐπίμενε τῇ ἀσκήσει ὡς τῆς ἥρξω ἐπιδιώξε καὶ πόνου. ἐπεὶ δὲ καὶ πόσον ἀμφότερα πολεμεῖν ἡμῖν πέφυκε. καὶ εἰς τὰ πρῶτα ἐμποδίζειν. ἡμῶν, διὰ τοῦτο τὰ αἰσχρὰ ἀγειν· ὃ δή, διὰ τοῦτο τῶν καλῶν ἀπείργειν τῷ φόβῳ. Ἀντιπαλήξις δ.

α Πεθέμιν τὸ πολλὰ τῶν τὴν πόραν βαρυνόντων· πίνακα μὲν, διὰ χειρὸς ἐν αὐτῷ τὸ κοῖλον εἶναι. πτερὸν δὲ τὰς χεῖρας· καὶ οὐκ ἔστιν αἰσχύνη τὸν ἐπισεσεῖσθαι εἰπεῖν ὅτι πάσι ἴσως ἔτι. οὐκ ἔδει δὲ τὴν δύρεσιν δύσχρηστον οὖσαν, διὰ τὴν ἡλικίαν παρελθεῖν, ἀλλὰ προσδέξασθαι. Ἀντιπάτρῳ.

μ Ἐμφανοῦ γὰρ βίου ὡς ἐπίπονον· καὶ διὰ χαλεπότητα ὑπὸ τινος ὠθιτηθησόμενον· ἐγὼ δὲ ἐκὼν αὐτὸν ἐπιτείνα, ἵνα συνῶσιν οἱ μιμούμενοί με μὴ τέλεον ἁβυπαθεῖς εἶναι. Τῷ αὐτῷ.

α Κούφα λέγω σε μηδένα με πιεῖν παράδοξον διὰ πολλῶν τριβώνα φοροῦντα, καὶ πόραν ἐξημμένον. ἐγὼ δὲ θαυμαστὸν μὲν οὐδέν φημι τούτων. καλὸν δὲ ἑκάτερον αὐτοῖν ἀπὸ διαθέσεως ἐπιτηδευόμενον. οὐ γὰρ μόνον τὸ σῶμα τῇ λιτότητι, ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχὴν σὺν αὐτῷ ἐπαγγέλλεσθαι μὲν πολλὰ, πράττειν δὲ μὴ δὲ τὰ ἀρκοῦντα· ἀλλ' ἅμα τῷ λόγῳ τὸν βίον ἀκολουθοῦν ἐπιδείκνυσθαι. ὃ δὴ πειρῶμαι ποιεῖν καὶ μαρτυρεῖν μοι· ἴσως ὑπολήψομαι λέγω, τὸ μὲν ἀθηναίων δῆμον ἢ τῶν κορινθίων ἀδύ-

κασ

κουσ μαρτυρασ. τῳ ἐμαυτοῦ ψυχὴν φημι ἰῶ οὐκ ἔστι λαθεῖν
ε ἁμαρτάνοντα. Απολλήσιδη.

Νέτυχόν σοι περὶ οἰκήσεως ἢ χάρις ὑπερμένῳ. κοχλίαν ἢ θεασάμενος δῦρον ὄλισθον ἀλεεινῶ. ἀπολέλυσο οὖν τῆς ὑπηρεσίας ὃν σύχαιρε ἡμῖν τῷ φύσιν δυείσκουσιν. Αντιλκίδη.

α Κούωσε γράφῃ περὶ ἀρετῆς πρὸς ἡμᾶς ὃν χρὴ σωείμοις ἐπαγγέλλεσθαι διὰ τῆσ γραφῆς πείθῃ ἡμᾶς περὶ σοῦ φρονεῖν τί. ἐγὼ ἢ τάδε τῷ τοῦ πυθαγόρεω θυγατέρα ἐπαινῶ τῷ εἰς τὸν οἶνον τὸ νηπενθὲς καλοῦσαν Φαρμάκιον. ἔοικε γὰρ αὐτὸ προσενέγκασθαι χωλὶς οἴνου. οὐδὲ σὲ ὅσ παρόντων μῶν ἡμῶν τάδ᾽ ἐπισκέζω ποιοῦσθαι ἄξιον. διὰ γραμμάτων ἢ ὑπολαμβάνεισ ἡμᾶσ πείσειν. τοῦτό σοι γράφῃ ἔχον ἵνα μὴ διὰ τῆν ἀψυχίαν ἡμῖν προσφωνῆσ ἀλλὰ παρὼν αὐτός. Απολλήσιδη.

μ Ηυόδωρον Φιλόσοφον παρεκάλεσά με συσκοιμίσασθαι καινοὶ μὲ ἀνίσκοι τελοιωτάτῳ σύσσιτον. ὅτι μῶν γὰρ αὐτὸς ἔσθιεν, ἐκ τῆ εἰκόνωμένοσι. εἰ ἢ Φιλόσοφος διὰ βίου λόγου. ὁ δὲ μαθητὴσ αὐτοδίδακτος διὰ ἑαυτοῦ σωίσεται. Αναξιλάῳ.

π Υθαπόρασ ἑαυτὸν μέλεγεν δὲ Φορβὸν γεγενῆσθαι τὸν πάνυου. ἐγὼ ἢ νέον ἐμαυτὸν ἐπίτηνον ἀγαμέμνονα σκήπτρον τε ἐμὲ ὄστε τὸ βάλλειν. καὶ χλαμύσ ὁ δὲ πολὺσ τρίβων. ἢ ἢ πύρα πρὸ δέρματος αἰγαγὴν ἀπόσ. εἰ ἢ μὴ μὲ φρικομῶ, νέοσ ἰῶ ἀγαμέμνων. γέρων δ᾽ ἂν γενόμη ἐφιλοκόρησε. τοιαῦτα ἢ ἄξιον φρονῆν λέγειν πρὸς τὸν αὐτὸς ἐφαλέπουτα. Μελησίππω.

η Κουόν σε λελυπῆσθαι ὅτι τὰ ἀθηναίων τέκνα πολλαὶσ ἡμῖν ἐπέτεινε μεθύοντα. ἢ δεινὰ πάσχῃ εἰσφία πεπερώνηται. δῦ δεῖ ἰδεῖ ὅτι τὸ δυσγένουσ μῶν ἐπλήχθη σῶμα ὑπὸ τῆ μεθύοντων. ἀρετὴ δὲ οὐκ ἠρύνθη. ἐπεὶ μήτε κοσμεῖσθαι πέφυκε

ὑπὸ φαύλων μὴ τεταράχθαι. διὸ οὐχ ὑβριῶ. καὶ ὅτι οὐ χ ὑβριῶ. καὶ ὅτι ὡς ἐπαθεν ὁ Ἀθηναίων δῆμος. ἐν ᾧ πρῶτος ἐδοξα ἀρετῆς ὑπερ ἐχειν. διὰ γοῦν τὴν ἐμὴς ἀφροσύνην κατὰ δήμους ἀφραίνοντες ἀπόλλυσθαι βουλευόμενοι τὸ μὴ προσήκοντα. καὶ σχολάζομενοι δέον ἠρεμεῖν. εἰ δὲ τὴν ἀρχὴν τὴν ἀτόπου αν ἔσχομεν, οὐκ ἂν ἐπὶ τοῦτα ἐχώρουν. Ἀμυνάνδρῳ.

Οὐδὲν χαίρας οὐχ ἧττον, ἐπεὶ φύσει γέγονε τὸ ὄντα οὔ τε τῆς ποιότητος. ἢ ἐκ τῶν στοιχείων σύγκρασις, αἰτία τούτης. ἐμοὶ δὲ ἐκ τῆς κατὰ προαίρεσιν ἢ βούλησιν οὐδεμία χάρις. ἡ γὰρ γένεσις, ἀφροδισίων δεῖ παρακολούθημα. ἃ τῆς ἡδονῆς ἕνεκεν οὐ γένεσεως ἐπιτηδεύεται. τούτων τοὺς φωνὰς ὁ τῆς ἀπαθείας προφήτης ἐγὼ ἀποφθέγομαι ἐναντίας τῷ τετυφωμένῳ βίῳ. εἰ δέ τισιν εἶναι φαίνονται σπληρότεραι, φύσις αὐτὰς σὺν ἀληθείᾳ βεβαίοι καὶ ὁ βίος ὁ τῆς μὴ κατὰ τύφον, ἀλλὰ κατ' ἀρετὴν βιούντων. Ἀγησιλάῳ.

Μοὶ τὸ μὲν ζῆν οὕτως ἴσθι ἀβέβαιον, ὡς μὴ πιστεύεσθαι παραμένειν ἕως τὴν ἐπιστολὴν γράφω. πεῖρα δὲ ἱκανὴν αὐτοῦ τεμεῖσθαι. τὰ δὲ τῶν νομιζομένων θεῶν μέχρι ὀνομάτων. ἐν δὲ μόνον ἐμαυτῷ βέβαιον σύνοιδα. τὴν μετὰ γένεσιν, φθοράν. τοῦτ' ἔστι μέρος αὐτὸς τε τῆς ἀνάγκης ἐλπίδας ἐπιτηδεύσας περὶ τὸ σῶμα τοῦτο ἀποφυσῶ. καὶ σοὶ παραγγέλλω μὴ πολλοῦ ἀνθρώπου φρονεῖν. Ἀλεξάνδρῳ.

Γαμελίζη μοι βασιλεὺς Μακεδόνων σπουδάζειν περὶ τὴν θεὰν ἡμῶν. οὗ δὲ ἐποίησας προσθεὶς τῇ βασιλεῖ τοὺς Μακεδόνας. τὸ χαίρειν μέτρα ἤδεις ἀβασίλευτα. ἐμοὶ δὲ τὸν ἐμὸν τύφον μηδεὶς ὡς ξένον βουλευέσθω. εἰ δὲ μετολαβεῖν Ἀλεξάνδρου

βίου

βίου καὶ λόγου βούλεται, λέγει αὐτῷ ὅτι ὅσον ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Μακεδονίαν, τοσοῦτον καὶ ἐκ Μακεδονίας εἰς Ἀθήνας.

Τῷ αὐτῷ.

ε Ἰθέλεις καλὸς καὶ ἀγαθὸς γενέσθαι, ἀπορρίψας ὃ ἔχεις ἐν τῇ κεφαλῇ ῥάκος, παραγενοῦ πρὸς ἡμᾶς, ἀλλοῦ μὴ δυνηθῇς. κρατεῖ γὰρ ὑπὸ τῶν ἡφαιστίωνος μηρῶν.

Ἰσχύροις.

π Ἀρα καλεῖς με ἐπὶ σὲ λαίσια ὅτι πρὸ ἑνὸς ἐπείθου μᾶλλον καὶ τἀφῆς· ὡς οὐκ ἂν τέλειος φιλόσοφος ἐσόμενος, εἰ μὴ ἅμα τῷ μετὰ τὸ ζῆν ἀπρεπῶν μάθοις. ἐγὼ δὲ ἱκανὸν ἡγοῦμαι τὸ ἅμα τοῖς ἀρετῇ καὶ φύσιν ζῆσαι. τοῦτο ἐφ' ἡμῖν εἶναι. ὡς πρὸ δὲ τοῦ πρὸ φλιᾶς ἐστεως πεφανερωμένοις τῇ φύσει, ἅτε μὴ μετὰ τὸ ζῆν ἐπιζητεῖν ἔτι τοῦτο. αὐτὴ γὰρ ὡς ἐγέννησε καὶ διαλύσει. μηδὲν δὲ δύλαβηθῇς ὅπως πρὸς αὐτοῦ ἀθήσεται ὦ. ἐγὼ γοῦν ἔγνωκα ἀποπνεύσαντί μοι παραπεθῆναι τὸ βάκτρον. ἵνα τὰ δίκαια τοῖς λυμαίνεσθαι ζῶσιν ἀπαλαύνω μι.

Κράτητι.

μ Ἐμοὶ σοῦ πρὸς τῆς πενίας τὴν ἀρχὴν ἔδωκάσι δι' ἀβίου. καὶ πειρῶ μήτε αὐτὸς ταύτην ἀποδύεσθαι, μήτε ἄλλῳ ἀφαιρεθῆναι αὐτήν. εἰκὸς γὰρ τοὺς ἐνθήβαις ἐμπεπτωκότας σε πάλιν μανομένοις ὀργᾶς. σὺ δὲ τὸν γίβυρα λέοντα νόει. τὸ δὲ βάκτρον ῥόπαλον. τὴν δὲ πήραν τὴν θάλατταν ἀφῆς γε φημί. ἅτε ἡρακλέους διανάστασιν φρόνημα καὶ σὺ τύχης ἐρεῖ πομπὴν δέσιν θερμῶν ἢ ἡμῖν ἀχάδων περιῆν, ἢ μῖν πέμπε. Ἀνικήτῳ.

λ Ἀκεδαιμόνιοι μὲν ἔψηφίσαντο ὡς μὴ τῆς ἁμαρτίας ἐπαιρόμενοι. ἀλλὰ σύ γε μηδὲν δύλαβηθῇς. ὀνόματι δὲ κέχρησαι κυνισμῷ. ἀξιελέγκτοις γε μὴν, οἱ μὴ νοοῦντες ἃ δοκοῦσιν ἀσκεῖν

ὑπὲμοῦ μόνα καλὰ ὁρᾶσθαι. βίᾳ τε λιτότητα οὐκ οἶδ' ἔπῃς ἐμοῦ μᾶλλον δύρηκεν. ὑπομενῆτε τῷ λόγων τὸ σὺν παρρησίᾳ δυσγένους φανέντος ἀκόλουθα χρῶ καὶ ταῦτα τοῖς ἀτείχιστον δοκοῦσιν ἀνδρὶ οἰκεῖν τὴν ἀσκητὴν, ἀφύλακτον τὴν ψυχὴν τοῖς πάθεσιν ἐκδοῦναι, μηδὲν καταῦθ' ὁρᾶν ἐπισκοποῦντες. φοβεροὶ οἷν τοῖς ὁμόροις φανέντες ὑπὸ τῷ σὺν αὐτοῖς νοσημάτων πολεμοῦνται. ἀξιλαμπρότατον οὖν ἀρετὴν ὑφῆς μόνης δύνασθαι ἀνέρρωσθαι ἡ ψυχή. καὶ τῷ νοσημάτων ἀπηλλάχθαι.

Τοῖς καλουμένοις ἕλλησιν οἱ μῶζειν.

Παρχει ἡ τοῦθ' ὑμῖν κἂν ἐγὼ μὴ λέγω ὄντες ἄνθρωποι τοῖς μὲν ὄψεσιν ἀνθρώποις τοῖς δὲ ψυχαῖς πτηνοί, πρὸς ποιεῖσθε πάντα γινώσκετε δὲ οὐδέν. τοι γὰρ τοὶ τιμωρεῖται μὲν ὑμᾶς ἡ φύσις. νόμους γὰρ ὑμῖν αὐτοῖς μηχανησάμενοι μέγιστον καὶ πολέμιον τύφον ἑαυτῶν δι' ἐκπλήρωσαθε μαρτυρας τῆς ἐμπεφυσωμένης καὶ ἀσ λαβόντες. ὦ οὐδέποτε σὺν εἰρήνῃ, ἀλλ' ἐν πολέμῳ τὸν ὅλον βίον καταπράττε. καὶ οἱ μαλῶς ἐπιτήδειοι ὄντες, ἐὰν μὴ ῥᾳ μαλακώτερον ἱμάτιον ἴδητε ἔχοντα ἢ ἁβρότερον πόλεμον, ἢ σὺν λόγῳ βριμύτερον ἢ μᾶλλον πεπαιδευμένον. οὐδὲν τοῦ διακείμενοι ὑμεῖς λόγῳ, ἀλλ' ἐς ἑκάστοτε ὦ σύδοξα καὶ πιθανὰ λατολιθαίνοντες, πάντα μᾶλλον πάσχετε. οὐδὲν δ' οἴδατε. οὔθ' οἱ πρόγονοι ὑμῶν οὔθ' ὑμεῖς, ἀλλ' ὑπὸ ἀγνοίας καὶ ἀφροσύνης λατὰ μωκώμενοι σφεβλοῦσθε καλῶς ποιοῦντες. μισεῖ δ' ὑμᾶς οὐ μόνον ὁ λύων, ἀλλὰ καὶ ἡ φύσις αὐτή. μικρὰ μὲν γὰρ δύφραίνεσθε, πολέμῳ δὲ λυπεῖσθε καὶ πρὸ τοῦ γῆμαι καὶ γήμαντες ὅτι ἐγκράτητε ὄντες ἀχολῆς καὶ δυσάρεστοι. ὅσους ἢ ὦ οἵους ἄνδρας ἀπεκτείνατε τοὺς μὲν ἐν πολέμῳ πολεμοῦντας ὄντες γοὺς δὲ ἐν τῇ καλουμένῃ εἰρήνῃ αἰτίαν ἐπενεγκόντες. οὐκοῦν πολλοὶ μὲν ἐπὶ τὸ σταυροῦ κρέμαν

τοις. πολλοι δε απο του δημου απεφαινομενοι ετεροι δε φαρμακον
ωνουμενοις. οι δημοσια επι τω βοσκειν δημοσιον επαδικοι δοξαντες ειναι.
ποτερον ουν επιχειρητεον ωνακαι κεφαλαι ανασωζουσαι τουτους
η απολλυναι νεκρων μηδ ημιν ουδεμια δικην χρεια ετυγχανεν σα
εμη ως απο ιερειων σαρκας εδιδουν εμελλομεν. ανδρων δε αγα
θων παντως δηπου εσαι ω καλλαικεφαλαι αγραμματους μηδε
αμουσους παρασχεσθε γραμματα τα καλουμενα μουσικα. ινα υ-
παρχωσιν υμιν οποτε η χρεια τουτων. ανδρας δε αδικους δια τι
ου ανασωσαντες χρηθαι τουτοις οποτε η χρεια δικαιων. επει δ
αδικων χρειαν εχετε οποταν βουληθητε αφελεσθαι πολιν η στρα-
τευμα. και ουτω μεγα τουτο. αλλ οταν μετα βιας πραττητε, τα
καλα και κρεισσονα λεηλατουμενα παρεστιν οραν. και οις μηδ ω
κακαι κεφαλαι επιχειρησετε, τουτοις αδικειτε. και τοι αυτοι
μειζονος τιμωριας αξιοι οντες. οτε γυμνασιοις οταν η τα καλου-
μενα ερμαια, εδιετε. πινετε. μεθυετε. σωουσιας περαινετε. εκ
δε εναντιων περαινεσθε. σωφρονειτε. ασεβεις υμεις οτι και
κρυφα ηδ φανερως ποιειτε παντα. ουδεν μηδ μελει τω θεω. υμιν
δε παντα τα δε επιμελητεον. και οσων θεων εργα βιου φυσι-
κου, σωσεις αυτους ουκ αν θελημελησητε. πασι δε μηδ οπωσουν τω
λογω. η δε φυσις τω εργω ομοιους παντας υμας τιμωρειται. ομοι
ως γαρ πασιν υμιν θανατος επιμελεται ου υμεις φοβειθε και
πολλακις. ευ δ επ ωχονται υμεινους πλουσιους ευ δε νοσουν
τας δι ακρασιαν. δι δυσχυλους γαστερας και τα. χαλεπαινομενοι επε
τρουν τοις ολισθουσιν. εμαρμαιρεσθε χουν υφηδονης, μεγαλας μη ισχυρας
σα πολεμουμενης αλγηδονας. θ οτε ουδεν ωφελη υμας ετεροιωσα
τε τα σαυτης θιουδικρανα, αι εντος χρυσους θ αργυρους θυλι-
νους καταπεμπουσι βελτιους καλλιπιπτες. ει δη σε προτιεσθε δωσαθε

ἵνα τὰ ἧσσ̄ ἀγαθῶν λείψανα μετὰ ἧσσ̄ λαχόντων καταφάπτωμαι κακοὶ κακῶς ἐστὶ πλεῖστοι ὄντες. ἀλλ' εἰ νοῦν ἔχεις ἐὰν μὲν θύητε, σὺν ῥᾳστώνῃ τῇ σοφῷ πειθόμενος ἡμῖν βυθὸν σύμπαντες φρονεῖν μάθητε, ἢ ἀπόχρη σθε. οὐ γὰρ δύναται τὸν εἶναι ἄλλως ἐν τῷ ζῆν, εἰ μὴ θέλητε ὥσπερ ἐν συμποσίῳ, ἕως αὖ ὑπερπίπτομεν ὑπερμεθυόντες, ὑπὸ ἀλλήλων καὶ σφῶν συνεχόμενοι ὑφ' ἑτέρων ἄγεσθε καὶ μὴ αὐτοὶ δύνασθε σωθῆναι. σπονδὰς δύμῖν καὶ ἐν θυμουμένοις ὅσα τὰ ἀγαθὰ ὧν δεόμεθα λέγεσθαι, ἔρχεται οἱ ἱκετικοὶ δήμιοι οὓς ὑμεῖς καλεῖτε ἱκέτας, οἷς ἃ αὖ ἐπὶ τῷ μετέρᾳ ἐπέλθῃ, ταῦτα λέγουσι καὶ πράττουσιν. οὗτοι δὲ καλῶς ποιοῦντες τιμωροῖς καὶ κακοῖσιν ἡδομένοις φαρμακάτε δόδασι καὶ ἔσω καὶ ἔξω τοῦ σώματος. καὶ ἐὰν ὑγιαθῆτε οὐ δὲ τοῖς καλουμένοις ἰατροῖς χάριν ἔχετε. ἀλλ' ἐὰν ὑγιαθῆτε, τοῖσι θεοῖσι φάτε δεῖν ἔχειν χάριν· ἐὰν δὲ μή, τοῖσι ἰατροῖς ἐγκαλεῖτε. πλεῖον δ' ἥμισυ πάσης τὸ ὑφραίνεσθαι τοῦ λυπεῖσθαι· καὶ τὸ εὐδαίμονα τοῦ ἀτυχεῖν. συντέλεσσα γὰρ ἐν τυχόντων αὐτιθήνει τῇ σοφῷ. ὃς μόνος τοῖς εἰδόσιν αὐτὴν δυσέλεγκτος τοῖς ἄλλοτρίοις τοῖς οὐκ εἰδόσι φύσιν λόγων, ἀληθέα οὐ περιβάλλω. οὐδὲν φρονήσεως κινδυνεύων μὴ ἐστὶ σε μένων ὡς εἴρηται ἐν ἐστὶ σολῇ λόγου ἰσχύος. βαρβάροις δ' οὖσιν οἱ μῶ ζῆν λέγω, ἕως ἂν ἕλληνες μαθόντες ἕλλησιν ἀληθινοὶ γένησθε, νῦν μὲν πολὺ χαριέστεροί εἰσιν οἱ καλούμενοι βάρβαροι, καὶ τὸ πάλαι ἐν ᾧ εἰσὶ καὶ τὸ πάλαι· καὶ οἱ μὲν καλούμενοι ἕλληνες, σφαδάζουσιν ἐπὶ τοῦ βαρβάρου. οἱ δὲ βάρβαροι δι' αφυλακτίαν οἴονται τῷ ἑαυτῶν πάντες ὄντες αὐτάρκεις. ὑμῖν δὲ ἱκανὸν οὐδὲν καὶ γὰρ φιλόδοξοι καὶ ἄλογοι καὶ ἀχρήστως δεφόμενοι ἐστέ.

δυσυσίω

Ἐπειδὴ δέδοκται σοι ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι ἑαυτοῦ, πέμ-
ψω σοι ἄνδρωπον οὐδὲν μὰ δία ἀργίσι ὠφελήσοντα πολλῶν ὁμοί-
ων· ἀλλ' ἕνα τὴν ἀθήνησι παιδαγωγῶν ἐξ ὧν ἔχω· βρι μύτατα μὴ
βλέποντα, ὀξύτατα δὲ βαδίζοντα· σκύτος δὲ ἀλγεινότατον φέ-
ρουσι· ὅσα τε μὰ δία ἐστὶ ξένῃ τὸ μὴ καθ' ὥραν ἀναπαύεσθαι· καὶ
πρωὶ ἐγείρεσθαι παύσασθαι φόβων καὶ δειμάτων· ἐν οἷς ὤν, οἴει τί
μᾶλλον διὰ τοὺς δορυφόρους ἢ τῆς ἀκροπόλεως τὴν δυρηίαν ἀ-
ποσήσεσθαι αὐτῶν δῶν μόνων ἀεὶ παρεστώτων; σὺ δ' ὅσῳ μᾶλλον
πολεῖν καὶ μείζω τοιαῦτα κινδυνεύεις, πολεῖσι καὶ μείζουσι
ἀνορείαις καὶ δείμασι τῆς ψυχῆς ἀποβαίνουσι. πάντα οὖν τοῦ
τοι μεμιμήσεται. θάρσος ἐμποιήσας ἀρετὴν τῆς μαλακίας.
τί γὰρ ὄφελος ἀνδρὸς μὴ ἐλευθέρου· ἔστι δέ τοι αὐτῷ τοῦτο ἡδυ-
λεία. οἷσι μετὰ δούλου βίος πορευσκύασαι· ἐῶ μὲν οὖν τούτους
οὐτὰς συνουσίας ἔχεις, οὐκ ἀνήσεις τούτων τι τῶν κακῶν· ἐὰν δὲ γὰρ
ἔχω μεταλάβῃς ὅσους τὰς πολυρρὰς ἀπαναθήρῃ, καὶ πάσῃ δεί-
πνων μαγειρικῶν, ἐν οἷς δὲ καὶ αὐτὸς δι' αὐτῶν τρόπις κα-
τεσκήσατο, σωθήσῃ ὦ δείλαιε· νυνὶ δὲ τοιούτους βύρκας ἀνδρῶ
πους οἱ ἂν μάλιστά σε δι' αλυμαίνοιντο καὶ διαφθείροιεν· οὐ γὰρ
ὅπως ἀγαθόν τι παρασκευάσωσιν, ἀλλ' ὅπως δειπνήσωσί τι σκο-
ποῦσι καὶ ὅτι μὴ δραπανοῦσι ζητοῦσιν, οὐδὲν ἀφαιροῦμενοι σοῦ ἢ
παρόντων κακῶν, ἀλλὰ τῆς ἐντεῦθεν ἀφαιρούμενοι καὶ προσλα
βόντες τῆς οἰκείων ἐθῶν· καὶ οὕτως ἀναίσθητος εἶ, ὃς οὐδὲ ἐκεῖ
νο ἀκούσας οὕτως ἐν μέσῳ τῶν παντοχοῦ τῆς ἑλλάδος λεγόμεν).
Ἐθάλων μὲν γὰρ ἀπαθλὰ μαθήσεαι· ἢν δὲ παλιοῖσι
Συμμιγῆς, ἀπολεῖς καὶ τὸν ἐόντα μόον·

Ων σοι οὐδὲν βαρύτερόν ἐστιν ὦ Δέιλαιε τῶν πρόσθεν τυραννικῶν πρόσωπον. οὐδ' ἔστιν ὅτι σε ἀεὶ ἄλλο μᾶλλον ἀπολλύσιν. ἀλλ' οὔτε ἄνθρωπον δυσὶ ἀξυρεῖν ἐπὶ τούτῳ, ὃς τις σε ἀποκτείνει ὥσπερ φιλεῖ ἱερᾶσι νόσον καλοῦμεν τὸν τυραννίδος. ἅπαντα γὰρ ποιεῖς ὅσα ἄνθρωπος μαινόμενος πρίοιτο. μόνου δὲ ἀποστερεῖ σε τοῦτον σωθῆναι. ἀλλ' οὔτε οἱ σωθέντες ὁρῶσιν ὅσον τὸ καλὸν ἔχει, οὔτε αὖ τῆς ἀληθείας. οὕτως ἐκ πολλοῦ τέ σου κεῖ σφόδρα ἡ πλεονεξία καὶ ἡ νόσος σκύλους οἰωνοῖσι καὶ ἑαυτόν, ἐχθρὸς στε ἀμύνει καὶ πολεμικῶς, ὥστ' οὐ μὴ γένοιτο ἄνθρωπον, πῶς αὐτὸς ποτὲ ὠφεληθείη· ἢ πῶς ὁ τοιοῦτος ὠφελήσειέ τινα, εἰ μὴ ὥσπερ ἵππον ἢ βοῦν πολάζοιτε ἄν μακρῷ σωφρονίζοι. φρονιζοίτε ἂν ὑμῶν δεόντων. ἀλλὰ σύ γε πόρρω ἥκεις διαφθορᾶς. οὐκοῦν ἀναγκαῖον τομάστε καὶ παύσεις καὶ φιλανθρωπείας ποιεῖσθαι. σὺ δὲ ὥσπερ τὰ παιδία πέπαυσο τινὰς καὶ πίτθους εἰσηγάσθαι. καί σοι φασὶ δεῖξαι τέκνον. ἔγχει ἐπὶ μέλιτος μικρὸν ἔπι. μόνον γοῦν πρόσφαγε. εἰ οὖν σοι ἅπαντες καὶ πᾶσαι συνελθόντες κατηρῶντο, οὐκ ἂν συμφορώτερα τῇ νόσῳ ἐποίησαν· ἀλλά τι, οὐ γὰρ μή ποτε σὺ ἐθελήσειας τὰ θρία τῷ σώματι τρώγειν, ἀλλ' ὥσπερ πρόβατον οὐκ ἂν ἀποσκήπτοις τῷ ὠρίμων. οὐκ ἔστιν οὗ στι οὔτε χαίρειν οὔτε ἐρρῶσθαι ὦ φίλτατε.

Τέλος τῶν Διογένους ἐπιστολῶν.

ΕΡΙΣΤΟΛΑΙΚΡΑΤΗΤΟΣ ΙΠΠΑΡΧΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΙ ΑΥΤΟΥ.

ε Πάνυ κε τα χέως. ἐπιδωάσου δυομένω καταλαβεῖν ζῶντα. ἐμοὶ δ᾽ ἤδη δοκεῖ τῆς τοῦ βίου τελευτῆς. χρὴς γέ τοι πυρὰ τοσοῦτον ἀξίπνους ἐμ. ἵνα ἐξαπανάσηται αὐτὸν τὸ ἔχαγον ἄσασμα. καὶ γνῶς ὅσον δυώατον καὶ σὺν γοῖς Φοβερωτάτοις φιλοσοφία.

Τοῖς ἑταίροις.

μ Ἡ τοῦ λας αἰτεῖ τε τὰ ἀναγκαῖα. μὴ δὲ πυρὰ πέρτων τὰ δεδόμενα δέχεθε. οὐ γὰρ θεμιτὸν ἀρετὴν ὑπὸ κακῶν τρέφεθαι. μόνους δὲ καὶ πυρὰ μόνων τῶν μεμνημένων φιλοσοφίαν, καὶ ὑμῖν ἀξέσειν αὐτῶν τὰ ἴδια, καὶ μὴ δοκεῖν αἰτεῖν τὰ ἀλλότρια.

Τοῖς αὐτοῖς.

μ Ελέτω ὑμῖν τῆς ψυχῆς. τὸ δὲ σώματος, ὅσον ἀνάγκη. τῶν δ᾽ ἔξω μὴ δ᾽ ὅσον. εὐδαιμονία γὰρ οὐχ ἡδονὴ δ᾽ ἣν τῶν ἐκτὸς χεία, ἀλλ᾽ ἀρετὴ μετ᾽ ὀδενὸς τῶν ἐκτὸς τελεία.

Ερμαΐσκω.

ε Ιθ᾽ ἵρι χρὴ ὁ πνος, πνέ. εἴτε φυκτὸν, πνέ, ἵνα μὴ πνῆς. δυὰ τὸ μὴ πνεῖν, ὁ φύγετον πόνος. τῷ δ᾽ ἐναντίῳ, καὶ δυώκετον.

Τοῖς ἑταίροις.

ιι Αλὸν νόμος. ἀλλ᾽ κρεῖτον φιλοσοφίας. ὁ μὲν γὰρ βιάζεται μὴ ἀδικεῖν. ἡ δ᾽ δυάσκει. ὅσῳ ἡ χεῖρον ὄδιν ἀνάγκη τι πρεῖν τοῦ ἑκόσιος, τοσούτῳ ἐ νόμος φιλοσοφίας. ὥστε δυὰ τοῦτο φιλοσοφῆτε μὴ πολυπραγμονεῖν. κρεῖτον δ᾽ δυάσκοι) αὐτοὶ δὲ καλοπραγεῖν ἐπίσαθε, ἢ δυὰ ἀναγκάζοι) μὴ ἀδικεῖν.

Τοῖς αὐτοῖς

φ Ἰλοσοφεῖτε πλλάκις ἢ ἀναπνεῖτε. αἰρετώτερον γὰρ τὸ ζῆν ὁ πὶς φιλοσοφία τοῦ ζῆν ὁ πὶς ἀναπνοή. καὶ μὴ ὡς ἄλλοι. ἀλλ' ὡσ ἤρξατο μὴν αὐτοθέρμης. ἐτελείωσε δὲ διογένης. εἰ δὲ δύσκολον τὸ ὧδε φιλοσοφεῖν, ἀλλὰ σωτομώτερον. πρὸς δὲ δυσμονίαν ὡσ ἔλεγε διογένης καὶ διὰ πυρὸς βαδιστέον.

Τοῖς αὐτοῖσ.

α Γάρξασθε ὅπι θέρμους καὶ ἰχάδας καὶ ὕδωρ ἐχνῖσ καὶ ἄξωμίδας μεγαλείας πλεῖτε καὶ πολλὰ γεωργεῖτε. ἢ πρὸ δύδτε καὶ τυρανεῖτε, ☾ φονδύετε ἢ ὅσα αἶγα τοιαῦτα δύσι ποιεῖτε δέον ἠρεμεῖν. ἡμεῖς δὲ ἐρλώκην ἀγομὴν τὴν πᾶσαν. πανὺς γὰρ ἰμᾶς ἐλδυθέροι γιόμενοι ὑπὸ τοῦ σινωπέως διογένους. καὶ ἔχνῖς μηδὲν πέρται ἔχομεν. ὑμεῖς δὲ πάντα ἔχνῖς, οὐδὲν ἔχετε διὰ φιλονεκίαν καὶ φθόνον καὶ φόβον τὴν κενοδοξίαν. Διογένει.

α Πὸ μὴν δὴ τοῦ πλούτου ἤδη ἐλευθεριάζομεν. ἡ δὲ δόξα ἡμᾶς οὐδέπω ἐπικεῖται νῦν μεθίεται τῆς δουλείας. καίτοι νὴ γὸν ἡραιλέα ἡμῶν πάντα ποιούντων εἰς τὸ ἀφεθῆναι περὶ αὐτῆσ. ἄλλωσ δὲ ἢ τῆσ δὲ ἐμαυτὸν τῆσ δεσποίνησ λυτρώσομαι πλούσιος ἀθήναζε, Φέρων σοι δωρεάν. εἰσὶν ὀφειλεθῆμας ὁ πὶρὰ σοῦ λόγοσ ἐμαυτῷ τὸ μρεῖττον πάντων κτῆμα.

Μναισῖ.

μ Ἡ ἀπέχου τοῦ καλλίστου μόσμου. ἀλλὰ μόσμῳ σαυτὸν ἑμάστησ ἡμέρας, ἵνα διαφέρουσι ἦσ. κάλλιστοσ δὲ μόσμοσ ἔστιν, ὁ κάλλιστα κοσμῶν. κάλλιστα δὲ κοσμεῖ, ὁ κοσμιώτατα τῶν. μοσμιώτατα δὲ ποιεῖ, κοσμιότησ. ἥμοι δοκοῦσι καὶ ἡ πηνελόπη καὶ ἡ ἄλκηστισ κεκοσμῆσθαι. καὶ ἔτι καὶ νῦν ἐπέρχεται ὑμεῖ

σθαι

σθαι. ⸫ τιμᾶσθ. ἵνα οὖν καὶ σὺ τούτοις ἐναμιλλος γένῃ, πειρῶ γοῦν τῶν αὐτέχεσθαι ἤδη παραινουμένων.

Λύσις.

Κίνησόσε ὦ λύσι ἀπὸ τοῦ ἀγῶνος τοῦ σὺν ἐρετρίᾳ συνεχῶς μεθύσκεσθαι. εἰ δὲ τοῦτό ἐστιν ἀληθῶς, πάρεστί σοι μίμημα τῶν φρονίμων ὧν ὄμμασιν ὁ σοφὸς λέγει. φησὶ γάρ.

Οἶνος ἁ κίνναυρον ἀγακλυτὸν ἀρυτῆονα.

Ὥλεσε ⸫ κύκλωσα ὑπὲρ αὐτὸν ⸫ τὸ μέγεθος ἁ τλὼ ἰσχὺν φορεῦντα.

Εἰ δὲ ἁ τοὺς ἰσχυροτέρους ⸫ μείζους ἡμῶν μαλεῶς δυναθήσει, πῶς οἴῃ ἡμᾶς αὐτὸν δυναθήσειν. οἶμαι μὲ ⸫ ἀθλίως. ὅπως οὖν μὴ γένηται μηδὲν δυχερὲς ἀπαυτοῦ, παραινῶσι μαθόντα δυχερῶς αὐτῷ χεῆσθαι. ὡς ἄρτον ἢ τροφὴν μὴ ἀπλήκτως μηδὲ πρὸς ἡδονὴν οἰεσθαι δεῖν ἁ χεῆσθαι αὐτοῖς μανίαν ἐμβαίνῃ τοῖς οἴνῳ οἰεσθαι δεῖν ἁ χεῆσθαι αὐτοῖς ἢ τοῖς ἀπλήκτως ἀπεβαίνῃ τοσοῦτον μεῖζον. ⸫ τὴν μελέτην οὖν σοι ἐντεῦθεν ποιητέον. πειρῶ δὴ τοῖς ἐμπειροτέροις ἤδη ἀνδρῶν ὁμιλῶν ἐμπειρατῶς χεῆσθαι μανθάνειν. ὅπως ἂν τό τε δῶρον τοῦ θεοῦ μὴ ἀτιμάζοις εἰς ἀμεφανίαν συμβαίνῃ, ἀλλὰ τιμῶντι ἥδεσθαι ἀμεταμέλητοι. ⸫ ὦ φέλφαι σοι ἀπαῦ τοῦ ὧσιν ὅταν ἄλλως πρὸς μεθ' ἐμπειρατείας παραινομένας δυσχερῶς τε ⸫ δικαίως πρὸς βιοτεύειν, μηδὲν δύσχερες μηδὲ φαῦλον σὺν τῷ βίῳ διαπραττόμενον, ἀλλὰ πάντα τὰ δίκαια λέγοντα καὶ πράττοντας. ὧν παρουσίᾳ ἄνθρωποι λέγονται τρισευδαίμονες γένεσθαι. τριῶν γὰρ ἀγαθῶν αὐτοῖς ἀγαθῶν πληθυνόντων σὺν τῷ βίῳ. οἷς μὲν τάττε περὶ τὴν ἐμπειρατῶς διάκεσθαι, τότε περὶ τὸ σῶμα ὑγιῶς, τότε περὶ κτῆσιν αὐτάρκως, πῶς οὐ τρισευδαίμονες εἶεν. ὅπως οὖν τούτων τὰ ἀγαθὰ ἀπολαύσῃς, παραινῶσι μὴ ὀλιγωρεῖν τὰ ἐπεσταλμένων.

Τοῖς ἑταίροις.

α Σμικρὸν ὀλίγον δεῖ θηναι. τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὰ τοῦ θεοῦ. τὸ γὰρ ἐναντίον μαλιστά τῶν ὑμῖν ἔφεται μίσους ἡμεροῦσθεοῦ καὶ ἀνάλογον θεῖον, τινὶ κρείττονι ἡμέρᾳ. καὶ μὴ ὅτι ἀναλόγως τῇ χείρονι ὁμοίους ἡμέσθαι.

Ωρειμένῃ.

ο Υποις ἀγρὸς ἀπου δαίους οὐδὲ ἄσυ Φαύλους, ἀλλὰ αἰσωτοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἱκανοῖς διατριβαί. ὥστε βούλει ἀγαθοὺς καὶ μὴ κακοὺς ἡμέσθαι σοὺς παῖδας πέμπε μὴ κατ' ἀγρὸν, ἀλλ' εἰς Φιλοσόφου. ἵνα καὶ αὐτοὶ βαδίζοντες, τὰ ἱκαλὰ ἐμάθομεν. ἀσκητὸν ἡ ἀρετή. καὶ οὐκ αὐτόματον ἐμβαίνει τῇ ψυχῇ, ὥσπερ καπία.

Ευμόλπω.

α Δοξος ὁλμαθοῦ ἡμέσθαι, ἀλλὰ σφαλής. καὶ πλουσίου τέρος ὀρεόμενος αὐτῇ ἡμῇ τὰ καρχηδονίων Φρονοῦντων. ἡ λιτὸς ὁ βίος, ἀλλ' ὑμενότερος τοῦ περιττοῦ. καὶ ἐπὶ πονος ἡ ἀρχή, ἀλλ' ἐλευθεριωτέρα τῆς σπερδαπάλου. ὥστε εἰ κρείττων τῆς κρχηδονίας σολῆς καὶ ἡ ὑγίεια τοῦ λαμπροῦ βίου καὶ ἡ ἐλευθερία ἐπονειδίστου διατριβῆς, καὶ ἡ τοῦτο φιλοσοφία ποιοῦσα ἡμῖν πάντων ἐστὶ κρείττων. εἰ μὴ ἡ κατὰ πλοῦτον, ἀλλ' ἡ κατὰ δουλεύοντα τὸν λιρόμενον τὸν σώτορμον ὁδὸν ἐπ' εὐδαιμονίαν.

Τοῖς νέοις.

ε Θιζε τε ἑαυτοὺς ἐωθὲν μᾶζαν καὶ πίνειν ὕδωρ. ἐχθὲς τε ἦσον μὴ ἡμέσθαι. τοῦτα γὰρ τοὺς μὲν γέροντας ἀποθνῄσκοι. ὥσπερ τὰ πόρρω τῆς ἱμέρκης φάρμακα. τοὺς δὲ νέους ἀποθλίβει.

Τέλος.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΝΑΧΑΡΣΙΔΟΣ ΑΘΗΝΑΙΟΙΣ.

Ελᾶτε ἐμοὶ φωνοὶ δύο τι οὐ τρανῶς ἑλληνικὰ
γράμματα τὸ λεγόμενον. ἀνάχαρσις τοῖς ἀθηναίοις σολοικίζειν. ἀθηναῖοι δὲ πρὸς σκύθας. οὐ φαυλίσω δύναμεν ἀνθρώπους ἀνθρώπους εἶναι ἀξιολογοῦμαι, ἀλλὰ συνώμεις, ὥσπερ καὶ ἕλληνες ἕλληνων. ἀπορτάται οὐδὲν ἀπαιδεύτως ἀλλ' ἕτοιμοι λαμπροὶ καὶ δυσδιάκριτοι οὐ φέρουσι σκύθαι λόγον ὃς ἐμφανίζει τὸ δέον τε, οὐδ' ἐπαινοῦσιν ὃς αὖ μὴ ἐφικνεῖται τοῦ δέοντος. πολλὰ δ' ἡμεῖς οἰκονομεῖτε οὐ προσέχοντες φωνὴ ἄρθρα οὐκ ἔχουσι. εἰσάγεσθε ἰατροὺς αἰγυπτίους. ἰουδερμήτους χρὴ σθε φοίνιξιν. ὠνεῖσθε ἀναγορᾶ, οὐ δυδόρτες πλεῖον τῆς ἀξίας τοῖς ἕλλησι λαλοῦσιν. οὐδὲ οἰκουρῶς λαμβάνετε παρὰ βαρβάρων ἀν πρὸς πρόσωπον πωλῶσι. βασιλεῖς περσῶν πάντων φίλοι μεγαλοφρονοῦντες ὅταν βούλωνται πρὸς ἕλληνων πρεσβυτὰς ἑλληνικῇ φωνῇ φθέγγεσθαι, ἀναγκάζονται σολοικίζειν. ὧν ὑμεῖς οὔτε βουλὰς οὔτε ἔργα κατεμέμφεσθε. λόγος δὲ καλὸς οὐ γίνεται ὅταν βουλαὶ ἀγαθαὶ ὦσι. καὶ ἔργα καλὰ λόγοις περιαλουθεῖ. σκύθαι δὲ κείνοισι λόγον φαῦλον ὅταν δικαιολογισμοὶ φαῦλοι γίνωνται. πολλῶν καθυστερήσετε, ἂν δυσχεραίνητε φωνεῖσ βαρβάροις. καὶ μετὰ τοῦτο μὴ ἀποδεχόμενοι τὰ λεγόμενα. πολλοὺς γὰρ ποιήσετε ὀνηρούς εἰσηγεῖσθαι ὑμῖν τὰ συμφέροντα. διατί βάρβαρικὰ μᾶτε φάσματα φωνὴ βάρβαρον ἄδικα μάζετε. αὐλοῦ τῶν ᾀδόντων φωνὰς ζητεῖτε ἐμμελεῖς ᾀδόντων ἐμ

μέτρα πιόντων ἐπιλαμβάνεσθε, εἰμὴ ἀναπληρῶσι γράμμασιν ἑλληνικοῖς τὰ μέτρα. λεγόντων ἢ θεωρεῖτε αὐτὰ τὰ λεγόμενα. τὸ δὲ τέλος τούτων εἰς ὄνησιν, καὶ βαρβάροις πειθόμενοι οὐκ ἐπιτρέψετε γυμνοῖς καὶ τέλνοις. καὶ προσέχουσιν ὑμῖν ἐὰν σολοικίζητε. μὴ γὰρ σολοικίζουσιν ἐὰν κολουθοῦντας σώζεσθαι, ἢ τραυῶσ ἀπικίζουσιν ἐπακολουθοῦντασ μέγα βλάπτεσθαι. ἀπειθοῦντων τοῦτο ὅτι ⁊ ἀπειροκάλων ἀνδρεσ ἀθηναῖοι. σώφρων γὰρ οὐδεὶς ἂν δι᾽ανοηθείη ταῦτα.

Σόλωνι.

Ἕλληνεσ σοφοὶ ἄνδρεσ οὐδέν τε σοφώτεροι βαρβάρων. τὸ γὰρ ἐπίστασθαι καλὸν εἰδέναι, οὐκ ἀφέλουτοι θεοὶ βαρβάρων. πεῖραν δ᾽ἔξεστι λαμβάνειν ὀξυτάζουσας λόγοισ, εἰ καλὰ φρονοῦμεν. καὶ βασανίζειν εἰ συμφωνοῦμεν. λόγοισ γὰρ πρὸσ ἔργα ἔοικε ὁμοιοτάτοισ τοῖσ ἀγαθῶσ ζῶσι. σῆλαι δὲ καὶ κόσμοσ σώματοσ μὴ γινέσθωσαν ἐμπόδιον ὀρθῆσ ἰδέασεωσ. ἄλλοι γὰρ ἄλλωσ κατὰ νόμουσ τὰ τέρων κεκοσμήκασι τὰ σώματα. σημεῖα δὲ ἀσωτίασ τὰ αὐτὰ βαρβάροισ καὶ ἕλλησιν. ὁμοίωσ δὲ σωτίασθαι. σὺ δὲ ὅτι ἀπάλχαρσις ἐλθὼν ὧδε σὰσ θύρασ ἐβούλετό σοι ξένοσ γενέσθαι, ἀπηξίωσασ. καὶ ἀπεκρίνω σὺ οἰκείᾳ χώρᾳ μὴ δεῖν ξενίαν συνάπτειν. εἰσί τισ σιλλικύρτιοι ἀσωτρατίται ἐσθρεῖν ἐπὶ αὐτὰσ ἐσελθόντασ ἐλεεινὰ αὐδρὶ λιμῷ τοῦτον εἰσ ἀσωτρατόπεδα ἀγαγόντα δοῦμεν σοι. πῶ ἢ μὴ ἐσόμεθα ἕτεροι ἑτέροισ ξένοι, ἐπειδὴν ἕκασοσ τοῦτον τὸν λόγον λέγῃ. ἐμοὶ μὲν οὐ καλῶσ ἔχειν ταῦτα δοκεῖ σόλων ἀθηναῖε σοφέ. καί μ᾽ἐλελύθει θυμὸσ πορδύεσθαι πάλιν ἐπὶ σὰσ θύρασ οὐκ ἀξιώσαντά με καὶ πρότερον, ἀλλὰ πενσόμενον πρῶτον ἔχειν ἄπο ἀπεφήνω ὑπὸ ξενίασ.

Ιππάρχῳ.

Ο Ἵνα τὸ λυσιτελοῦν ἀλλήλοις τῶν καλῶς τιθεμένων τὰ ἤθη κοινὰ συγχέῃ γὰρ φρένας ἐν αἷς ἵδρυται ἀνθρώποις τὸ λοιδορεῖσθαι· τὸν δὲ ὀρεχθέντα μεγάλων, ἢ δυσχεραίνοντα καλῶς πρᾶξαι ἀεὶ ἐπιβάλλεται ἐὰν μὴ νήφοντα βίον καὶ μεμελημένον ἐν σπουδῇ τινι. ἀφεὶς οὖν κύβους καὶ μέθην, τρέπου πρὸς τὰ σῶν ἀρέσκοντα. κατὰ τρόπον δυσερωτίας τὰ σὸν ἑαυτοῦ φίλους καὶ προσοικοῦντας δυσχωραίνειν. εἰ δὲ πρὸς τὰ ἀνήκοντα εἶναι κινδυνώδεσι ἰδίῳ σώματι, γνῶτε μνησθήσονται σου φίλοι ἀνδρὸς σπουδαίου ἀναχαρίσασθαι.

Μηδόκῳ.

Φ Θάνος καὶ πλοῦτος μεγάλα τὰ μύρια φαύλης ψυχῆς. φθόνῳ μὲν γὰρ ἔστιν λύσις, δυσεραστίας φίλων καὶ πολιτῶν. πλοῦτος δὲ ἐλπίδες κενῶν λόγων. σπουδαῖοι οὐκ ἀποδέχονται τοιούτους ἄνδρας, ἀλλὰ χαίρουσι τοῖς δυσεραστοῖς καὶ ζητοῦσιν ὧν βέλτιον αὐτοὺς τυχεῖν. μῖσος δὲ καὶ φθόνον καὶ πᾶν δυσκολον πάθος ὡς πολέμιον ἐκδιώκουσι καὶ παντὶ θάνει διαπελοῦσιν.

Αρωνι.

Μοι μὲν στείβλημα χαλκῆνα σκυθικὸν ὑπόδημα δέρμα πρόβατον. κοίτη δὲ πᾶσα χῶμα. δεῖπνον καὶ ἄριστον, γάλα καὶ τυρὸς καὶ κρέας ὀπτόν. πῖνειν ὕδωρ. ὡς οὖν ἄγχιστός μου σχολὴν ὧν οἱ πολῖται ἕνεκεν ἀσχολοῦνται, παραγίνου πρός με εἰ τινά μοι χρείαν ἔχεις. δῶρα δ' οἷς ἂν τρυφᾶτε ἀντιδωροῦμαί σοι. ὑμῖν δόσοι καρχήσιον εἰς χέρα σὴν ἀνέθεσθε θεοῖς.

Υἱῷ βασιλέως

Σ Οἱ μὲν αὐλοὶ καὶ βαλαύστια· ἐμοὶ δὲ μέλη καὶ ᾠδά. διὸ εἰ κότως σὺ μὲν δοῦλος ἐγὼ δὲ ἐλεύθερος. καὶ σοὶ μὲν πολλοὶ

πολέμιοι. ἐμοὶ δὲ οὐδείς. εἰδὲ θέλεις, ῥίψας τὸ ἀργύριον φέρειν τόξα καὶ φαρέτραν ⸗ πολιόν ἐνθῶμεν, ὑπάρξῃ καὶ σοὶ τὰ αὐτά.

Τηρεῖ.

ὁ Υλεὺς ἄρχων ἀγαθὸς ἀπ' ἀλύῃ ἀρχόμενος. δὲ πιμελῶ ἀγαθὸς πρόβατα λυμαίνεται. σοὶ δὲ πᾶσα μὲν χώρα ἔρημος ἀρχόντων καὶ παλαιῶς προσεοικυῖα ὑπ' ὤρχον των. πᾶσι δὲ οἶκος ἰδιώτης εἰς τὸ πεινῶν σωτέσελται. ὥστε μὴ δυνάσθαι τοῖς πράγμασι χρήσιμος εἶναι. φείσεσθαι δὲ ἀμείνονες ὦν αὐτῆς κύριος. οὐ μὴν γὰρ ἰδιωτικῆ μάλα ἐπαυξήσεται τῇ βασιλείᾳ καὶ δυαμένει. νῦν δὲ ἀνδρῶν ἰζὰς μὲν ἀνδρῶν εἰς πόλεμον, ἁρπάζειν δὲ χρημάτων οἷς δυοικεῖν. οὐ σρατιώτας καὶ δικαίως θεωρουμένους ⸗ σώματα ἐὰν μὴ καταλείπῃς τροφὴν ἀρκοῦσαν ἐπῆσαν καὶ ⸗ ὄρεσιν ⸗ ἐρήμοισι πεφυκόσιν ⸗ τούτοις οἰκήσουσι ⸗ ἐργάσονται τὰ ἧς μελιασῶν.

Θρασυλόχῳ.

κ Υων ψυχῆς καλὸν ζῶον μνημονεῦον εὐεργεσιῶν. φιλεῖ τὸ εὐεργετῶν οἰκίαν. δυατηρῶν δύνομίαν ἕως θανάτου. σὺ δὲ πολέπτηκως εὐεργεσιῶν δυναμένος συλλογισμῷ ἰσοῦσθαι ἀνθρώποις. ζητεῖ οὖν λόγος ἐμὸς τίνος ἂν ἧττον θυμῷ δίκαιος ὅταν πρὸς τοὺς εὐεργέτας λεόντος ἦν χάριν φορῆς. πειρῶ οὖν σωπᾶσθαι ἐμοὶ ἵν' ἔχω μῦθον πρὸς σὲ σώζειν. καὶ γὰρ ἐλπίδες καλαὶ ἀνδρὶ τοιούτῳ.

Κροίσῳ.

ὁ Ισ' ἕλλησι τοιν τοῖς λόγῳ κόσμον δυανέμοντες κρόμου τοῖσιν ἀδελφοῖσ λῆξιν, ὃς μὲν οὐρανοῦ ὃς δὲ, θαλάττης. ῥίπτω δὲ

τῶ δὲ ζόφου προσέθεσαν. τοῦτο μὲν ἰδιον πᾶσι ἑλληνικῆς. κοινωνίαν δ' οὐδεμίαν χρήματος ἑαυτοῖς μένοι τὸ ἑαυτῶν κακὸν θεοῖς προσέμαν. ἦν δ' ὅμως ἀξαίρετον καὶ οὗτοι κοινῶ ἅπασιν ὑπὲλειπομεν. φέρει τοῦτο τί ποτε φέρει τὸ μόνιμα φροντίζωμεν. πάντους ἐβούλοντο θεοὺς τιμᾶς πρὸς ἀνθρώπων ἔχειν καὶ πάντας ἀγαθῶν δοτῆρας καὶ κακῶν ἀπροόπτους ὑπάρχειν. κοινὸν δὲ θεῶν κτῆμα ἦν κοινὸν καὶ ἀνθρώπων τὸ παλαιῶν. χρόνῳ δὲ παρνόμησαν ἴδια ἐπρομάζοντες τὰ μένη θεοῖς, τὰ πάντων κοινὰ θεοῖ ἢ αὐτὶ τούτων δῶρα πρέπντα αὐτὲ δωρήσαντο. ἔριν γὰρ καὶ ἡδονὴν καὶ μικροψυχίαν ἀνθρώποισ. ἀπὸ τούτων μὲ συμέρων τὲ καὶ ἀκρίτων μέμων πάντα ἔφυ τὰ κακὰ τοῖς πᾶσιν θνητοῖσ. ἄροτοι. ἀσροι. μεταλλαί. πόλεμοι. καρποί τε γὰρ ἐπεισενεγμόντες πολλαπλασίους ἀποφέρονται μιμρῶν. τέχνας τε ποικίλοντες ὀλιγόβιον ὄρλωται πρυφλῶ ἵνα τέκης.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΑΡΧΕΛΑΩι.

Τ Ο μὴν ἀργύριον αὖ πέμψαι μοί σοι, πάλιν ὅπερ ἡμῖν ἀμφίασε νόμιζεν. οὐδὲ ἂν ἐκείνῳ θηρώμενοι ἐμὲ μᾶλλον ἢ ἀποδέξασθαι ἡμᾶς δι' αὖτὸ νομίζομεν. τοὺς δ' ἄλλους αὐτὸ τοῦτο δὴ καὶ μάλιστα συκοφαντεῖν ἐπιχειρήσειν ὡς ἐπὶ δείξει μοῦσαν τὸ πρᾶγμα. τὸ πρόχειρον μᾶλλον εἰς τοὺς πολλούς. οὐ μεγαλοφροσύνῃ οὐδεμίᾳ. ὥστε τοίνυν μὴ ἀμφοῖν ἕνεκα παύεσθε δεξάμενοι. τὸ πλεῖστον δὲ ἐπέστειλεν ἡμῖν ὅπως λάβοιμεν ἀπειλήσασθαι ὀργιεῖσθαι μὴ λαβοῦσιν. ἀλλὰ τὸ μὲν αὖ πέρυσι σὺν ἡμῖν τε καὶ τοῖς φίλοις παρόν. τὸ δὲ νῦν ἐπὶ σοὶ πεμφθὲν ὀλίγον καὶ ὀσονοῦν ἐλπίσαι ἡμᾶς. ὦ ἰὼ ἡμῖν ἡ φυλακὴ ῥᾳδία. περὶ τῶν πελλαίων νεανίσκων, καὶ πρότερον μὲν ἐπεστείλαμέν σοι δεόμενοι. καὶ νῦν δεόμεθα σῶσαί τε αὐτοὺς καὶ ἀνεῖναι τῶν δεσμῶν. οὐδὲν γὰρ ἀδικεῖν ἔοικασιν, ἢ οὐδὲν ὠλάφῳ ἀφεθέντες ἐπί. μέτριον δὲ τὸ χαρίσασθαι δεομένοις ἡμῖν. ὃ τὸ ἐλεῆσαι δὲ τὸν πατέρα αὐτῶν γέροντα ὡς ἔστι πυνθάνεσθαι, τὸν δύγνεστον τῶν ἐν πέλλῃ. καὶ τἆλλα δοκίμων. ὃς αὐτὸς ἐλθὼν ἀθήναζε ἐφ' ἡμᾶς κατέφυγε, ἐλπίσας δύναθ' τι παρὰ σοί. καὶ ἐδεήθη τοῦτο ἐπιστεῖλαί σοι. ἀλλὰ μὴ φαυλότερος γένῃ περὶ ἡμᾶς ἢ ἐκείνῳ ὑπῆλθεν.

Σοφοκλεῖ.

ε Κομίσθη Ἀθήναζε ὡς Σοφοκλέης ἡ περὶ τὸν εἰς Χίον πλοῦν γνω-
μένη σοι συμφορά· καὶ ἴσθι οὕτω διατεθεῖσαν τὴν πόλιν
ἅπασαν, ὡς μὴ δὲ τοὺς ἐχθροὺς ἥσσον ἀχθεσθῆναι τῶν φίλων. τὸ
δὲ τοσοῦτον κακοῦ ἥκον ὅσον περισῴζεσθαι σε καὶ τῶν σῶν σύν-
σοι φίλων μηδὲ θεραπόντων ἀποβαλεῖν μηδένα, οὐκ ἄλλοτι ἔγω-
γε ἢ θεοῦ πρόνοιαν γνώσεσθαι πείθομαι. ἡμῶν τοι περὶ τὰ βράματα
συμφορὰ ἰὼ, τίς οὐχὶ ἰοὶν ἰὼ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος νομίσειεν αὖ, δεῖ
νὴμὶ, αἰαῖ περίοιγε σοῦ ῥᾳδίως ἐπανορθωθήσεσθαι. σὺ δὲ πότερον
ἀσφαλέστεραν ἢ τὰ χείρω πλήσαι σοι τὴν ἐπάνοδον. ἢ ἦ τοι αὖρα
ἡ θάλασσα ἢ τὸ κρύος τὰ παραχρῆμα νηχόμενόν τε ἢ ὕστερον λαμβά-
σαι δοκεῖ, ῥᾳΐσας τὸ σῶμα πρότερον ἢ συχνὸν ἐπέρασθαι. καὶ τὰ οἴκοι
ἴσθι κατὰ νοῦν καὶ ὅσα ἐπὶ σφᾶς ἐπιτελῆ ὄντα. ἀπασασαι χολοί-
σθην τε ἁλᾶς πρέπει μὴ εἰσέτι σας ἔχειν ἐς μὴ ἐπαῦτοῖσι χεί-
ροιν ἅς ὅπι σώζομαι. αὐτὶ γὰρ ἰὼ ἰατρὸν εἶ πρέπει ἐν χερὶ λατα-
λαμβάνεσθαι καὶ μὴ ἀπέρχεσθαι ἐς ῥόδον, ἀπασασαι. καὶ ἴσθι ἀνδρῶν
βέλτιστον ὄντα καὶ τὸν σὸν πατέρα νομίζεσθαι.

Ἀρχελάῳ.

α Φίκετο Ἀθήναζε πρὸς ἡμᾶς ὁ Περδίκκου γέρων ἅμα τοῖς
ἑαυτοῦ νεανίσκοις. ἐβούλετο μὲν ἥδιστα ὧν βέλτιστε βασιλεῦ
ἡδεῖα μὲν ἐμοὶ ἔφη θεωμένῳ τε ἡ ὁδὸς αὕτη ἐγένετο. καλὴ δὲ καὶ
σὶ ἀπόντι καὶ φέρουσα δόξαν πολλὴν καὶ ζῆλον παρὰ πᾶσι τοῖς
τε ἐπιτηδείοις τοῖσ ἐμοῖσ, καὶ Ἀθηναίοισ ὁπόσοι εἶδον. εἶδον δὲ πολ-
λοί. ὦ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἠγάσθη σε τῆς φιλανθρωπίας ἣ συνοδί-
ξαρόσοι τὰ ἀγαθά. περὶ μὲν γὰρ γέρων οὐ πολλοῖσ πάνυ ἡμέ-
ραις πρότερον ἐνθάδε ῥυπῶν τε καὶ πόλιν ἔχων ἐν οὕτω πάνυ

λι τῆ τιμι ἐλπίδι πεθειμένος τὴν σωτηρίαν τῆς παιδὸς. λαμπρός τε ὀξυφρης ἡ μετὰ δυοῖν παιδοιν νεανίαιν, θύων τε τοῖς θεοῖς ἐμέ τε ὑμῶν καὶ περὶ ἐμοῦ ὅτι σώσαιμι αὐτῷ τοὺς ἱέρεας καὶ τὴν πόλιν τὴν τῆς Ἀθηναίφν ὅτι τοιούτους πολίτας φέφοι· ἐγὼ δὲ πολλὰ μὲν ἕτερα εἰπεῖν ἔχω. οὐ βούλομαι δὲ ἐπὶ πλεῖονα εἶν τούτου σεαυτὸν ὄνησος ἢ ἄλλον τινὰ ἀνθρώπων, δυνεῖν δι' ἃ τοῦτο ἐλαίπω σοι χάριν ἔχειν· ὁμολογῶ δὲ αὐτὸς τε δεῖν τὰ μέγιστε πεπονθέναι καὶ πειράσεσθαι τοῦ καλοῦ τούτου ἕρου, πολλὰ πάνυ ἡμῖ μεγάλα πορασχεῖν σοι χαρισήεια. ὅτι οὔτε τὸν δείλαιον γέροντα εἰκεῖνον ὅτε ἡ τύχη τῆς ἐφῆκεν, οὔτε ἡμᾶς τῆς ἐπὶ σοὶ γενομένης ἐφθίσω ἐλπίδος.

Τῷ αὐτῷ.

Αἰ τὰ περὶ τὸν πελαίους ὦ βέλτιστε ἀρχέλαε καὶ πολλὰ ἄλλα πεπολίτευταί σοι καλῶς· καὶ πρὸς ἐμὲ καὶ πρὸς ἕτερους ἐπιφανεῖς τε ἡμῖν δόξεις ἀξίους πολλοῦ· καὶ οὐχ ἥκιστον αὐτὰ δὴ ἃ ἐποίησας πρὸς ἄλλους τιμᾶς, ἢ ὅσα πρὸς ἡμᾶς ἰδίᾳ πέπρακταί σοι καλῶς, ἐπιμελὲς μοι εἰδέναι οὐ φιλοπράγμονι ὄντι ἀλλὰ χαίρωντι ἐφοῖς δύνασθαι μοῖ τὰ πυνθάνομαί σε· ὃ χαίρειν σοι οὐκ ἐλαίπω ὥσπερ αὐτῶν ἔχω· οὐ γὰρ ἀφῶν αὐτὸς ἐπαθόντι ἰδίᾳ δεῖν μᾶλλον ἐοίκαμεν, ἢ ὅτισε τοιοῦτον ὄντα ἔγωμ', ἐγῷμι μομίζω. τὸ γὰρ δὴ τοῦτό μοι περίεστιν ἀπὸ παντὸς ἔργου ὅτι αὖ εἰς ὄτινοῦν ἡμῶν ἐπιφανῶν πυνθάνωμαί σε καλῶς πεπολιτευμένον. καὶ μέμνησο τούτων ὦ βέλτιστε ἀρχέλαε, ὅτι τὰ μὲν ἄλλα οὐδὲν πολέου

ἢ τοὺς ἄλλους πάντας καὶ τοὺς ἄλλους Φρυγίους ἐδωκε θεός. σὺ δὲ ἐδωκεν ἀγαθὸν δυνάσθαι δὲ ποιεῖν οὐς ἂν ἐθέλησθ. θέλειν δὲ δεῖ τοὺς ἀξίους. καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐπαύτῳ βουλομένῳ δεῖ ἀφελεῖσθαι. σὺ δὲ οὐδὲ βουληθεὶς ποτε ἀφαιρήσεται τὸ τοῦ πλούτου δύνασθαι. ὡς τε δὴ ἴσθι ὅτι οὐδεμία μείζων ἀνδρὶ γιγνομένῳ ποτὲ ἐν δυνάμει μεταμέλεια καὶ πολυωφελία γίνεται, ἢ ἐκδόντος τοῦ θεοῦ μηδένα ἔβρασεν ἀγαθὸν μηδεὶν βουλομένῳ δὲ δρᾶν παύεται δηδιὸ ὁ θεός. ἀλλοῦσύ γε αὖ τοῦτο, πώποτε παύεισ. οὐ δὲ αἰτιᾶσθ ὅτι οἴχεται ὁ καιρὸς εἰσ ἀνθρώπων δυβρεσίαν ἀνεθεὶσ Φρυγίαν ἤδη καὶ πέπαυται καιρὸν ὁ θεὸς, ἀλλὰ καὶ παρέσται μὴν ἀεὶ καὶ σπάσεται κατὰσιν ἀξίῳ γε ὄντι καὶ χρωμένῳ τοῖσ ἑαυτοῦ χάρισι δεξιῶσ. ἀλλὰ δῆτα ἐὰν ἐπίσχῃ πνέων, παύτωσ ἤδη καὶ πόλεισ καὶ ἔθνη καὶ ἰδιῶται πολλοί. καὶ ἤσθητο τῆσ σῆσ δυνάμεωσ οὐ σιωπῇ, καὶ ἔχουσιν ἀπόμοιραν φθονεῖσθαι σῆσ δυπραξίασ. καὶ οἱ μὲν πόνοι παύσασιν ἅμα ἐπισάντοσ σοῦ. καὶ τὸ κινδυνεύειν καὶ αἱ Φρυγίδεσ. τὸ δὲ σωφρονεῖν ὥμπεδον τοῖσ παθοῦσι καὶ σοὶ δοκεῖ ποιηκότι ἀεὶ μένειν, οὐ μικρὸν οὔτε κτῆμα οὔτε ἀπόλαυσμα, ἀλλὰ αἰρήσῃ τοῦτο καὶ ἐν δυσπραξίαισ ἡδονὰσ παρέξειν. τοιοῦτα δὴ παρασκευάζομαι πράττειν τε ἀεὶ καὶ μὴ ἀπολιμπάνειν. ὥσπερ οὐδὲ ποκάμοις αὖ οὐδεὶσθ ὅτι τοῦτον πόρον. τὰ δ' ἄλλα πράσσω ὁμοίωσ καὶ δεξιῶσ χρῆσθαι τῇ παρούσῃ δυνάμει. καὶ γὰρ τοῦτο αὖτο οὐκ ἄλλον τινὰ ἀνθρώπων οὐδένα τισ τινὶ ἡγεῖσθαι παραχρῆμα μέλλοντα, σοῦ μελλόντοσ ἀφιεῖν, ἑκόντα μᾶλλον ἢ σεαυτὸν δύφρανεῖ τὸ γοῦν εἶναι τὸν τρόπον. ἐπὶ μὲν καὶ τὸ τοῦτ' ἀπέπαυ ταχέωσ τι μᾶσ καὶ λόγου πρὸσ ἡμᾶσ ἑλλήνων ἀξίουσ

καὶ μάλιστα τοὺς κατὰ τέχνας ἀσυνδιαζομένους· καὶ ἅπαξ μὲν
μάλιστα τούτων ἁπάντων τοὺς ποιεῖν ἢ λέγειν τι καὶ πρὸ
δήλου δυναμένους, μετακαλεῖσθαι σε πάντα χρὴ καὶ χρηγίαις τ'
ἐπιτηδείων ἀφθόνοις ⸫ τοῖς ἄλλοις φιλοφροσύναις τιμᾶν,
ὅπως ἅπαντες ἡδῶ ἄλλων φροντίδων ἐπιδιδῶσιν ἀεὶ δι' ἃ
σὲ καὶ προΐωσιν ἐν τοῖς ἑαυτῶν ἕκαστοι τέχναις· καὶ τοῦτων ἅμα
πιμπλάναι τὸ μὲ οἰκον, ἀλλὰ μὴ κολάκων καὶ βωμολόχων ἀνδρώ
πων, ἡ τούτους θεραπεύειν αὐτὸν οὐ χὑπὲ ἐκείνων θεραπεύεσθαι μᾶλ
λ' ὁμολογοῦντα, ὥσπερ ἄ πανθάνεσθαι πλείστοις ὅτι ἐκείνοις μᾶλ
λόν ἐστι τὸ σὲ εἶναι σῶσαι ἢ, ἃ τὸ τοιοῦτον ὄντα πρὸς τοῖς ἐπειτα
ἀνθρώποις λόγον τυχεῖν, ἢ ἐπὶ σοὶ τὸ ἐκείνους δυτυχεῖν, ἐκείνοις
μὲν καὶ ὑπολείπουσιν αἰ πρὸς σοῦ δωρεαὶ ἃ πλοῦτον αὐτάρ
κη ⸫ δόξαν εἶναι ⸫ ἡδονὴν τοῖς τέχναις, τίς οὐκ ἂν ἀμάσειε τὸ ἅμα
παρίσειε τούτων ἁπάντων; μάλιστα ὅτι ὁμολογοῦσιν ἤδη ἃ σοὶ
πιπάντεσσι εἰς τοῦτο σε ἥκουσα τῆς πρὸς τοὺς σώσαντας σοι φιλαν
θρωπίας, ὥστε τιμᾶν μὲν ἰσχὺν ἃ πάντα σοι συμβάλλεσθαι· τὸ δ' ὄνο
μα μηδὲν ἀντιπράττειν τοῦ βασιλέως, εἰς τὸ στέργεσθαι ὑπὸ τῶν
φίλων.

Κηφισοφῶντι.

Αἰ ἀφικόμεθα εἰς μακεδονίαν ὡ βέλτιστε Κηφισοφῶν·
τὸ, τε σῶμα οὐ μοχθηρῶς διατεθέρμεσε καὶ ὡς οἷόν τε μά
λιστα ἰῶ ἐπιφῶ νομιζόμενοι σωτόμως, ⸫ ἀπεδέξατο ἡμᾶς
ἀρχέλαος ὡς εἰμός τε ἰῶν, καὶ προσεδοκῶμεν ἡμεῖς οὐ δωρεᾶς μό
νον ὧν οὐδὲν ἐχρήζομεν ἡμεῖς ἀλλὰ καὶ φιλοφροσύνης ὧν οὐδ' ἂν
δύναιτό τις μείζω παρὰ βασιλέων ⸫ κατελάβομεν πλείω ἢ
ἐρρώμεθα καὶ ἔστιν ἡμῖν σὺν ἐκείνῳ τὰ πολλά· καὶ ὅταν τύχῃ
σὺν ἀρ

σὺν ἀρχελάῳ ἀμεμπτοσ ἡ διαγωγὴ πρὸσ τε τοῖσ ἔργοισ οὐδὲν ἧσ-
σον τοῖσ γνώμαισ πρέπει. ἀλλὰ καὶ πολὺ μᾶλλον ἔμφυτοσ ὁ Καλ-
λίων πολὺσ ἦν ὁ Ἀρχέλαοσ εἰμάσοντε φροντίζειν ἀεὶ τὰ κρείττω
εἰωθότων ἀναγκάζοντεσ. ὥστε ἐμοί γε μιαθὴν οὐκ ἀηδῆ μᾶλλον οὕ-
τωσ οὐδὲ ἄπονον δοκεῖ ἀρχέλαοσ ἀναπράσεσθαι. τῷ τε δωρεῶν ὧν ἔδω-
κέ μοι δυθέωσ ἀφικομένων ὅτι εἰσία με λαμπρότερον ἢ ἐμοὶ
φίλον ἦν ἑκάστησ ἡμέρασ. περὶ δὲ ὧν ἐπέστειλασ ἡμῖν, σὺ μὲν οὐ
ποιεῖσ ἐπιστέλλων ἃ δοκεῖσ ἡμῖν εὐέρνειαν διαφέρειν. ἴσωσ μέντοι μη
δὲν μᾶλλον ἡμῖν ὧν νῦν Ἀγάθων ἢ Μενάνδροσ λέγειν μέλον, ἢ τὴν
Αἰσοφάνουσ φλυαρίαν ποιᾶσθαί ποτε μέλον. ἐν τούτοισ γε
καὶ ἀδυνήτουσι ἡμᾶσ εἰσ τὸ μάλιστα ἀπονενάμεθά ποτε καὶ
ὅλωσ μὴ ποιουμένουσ τῆσ ἀναγνώσεωσ αὐτούσ ὁρᾶσ. ἦν μέν τοι τῆσ
τραγῳδίασ ἄξιον περὶ δυθύραμβον λέγειν τί καλύουσιν αἱ πᾶσαι ἡμᾶσ φλυ-
ρίαι πρὸσ ἀρχέλαον ὁ δυθύραμβοσ. ἀλλὰ μὴν τὸ πρόσθεν εἰπόντα περὶ τοῦ μηδενὶν εἰσ
μαιεδονίαν ἡμᾶσ ἀποδημεῖν ἐπισταμένουσ, ἆρ ἢ μετὰ ταῦτα ἡμᾶσ
ἀπονάγκασε βαδίσαι ἀπονοῶν, τοῦτο δὲ ἄξιον νομίζειν δηλοῦν
αὐτῷ ἅπερ οἶσθα ὦ κηφισοφῶν. καὶ οὕτωσ πεπείσεται ἀπονοῶν
τοῖσ αὐτοῖσ. καὶ ἅμα ὅπερ εἰκόσ ἐστι γὰρ ἀπονοοῦντα πάσχειν, κα-
τὰ γνώσκων ἡμῶν ὡσ φιλοχρημάτων γιγνομένων. οὐ γὰρ
πάνυ δὴ πορφύραν καὶ σκῆπτρον φορεῖν ἢ φρουρὰν λαβόντασ αὖ
πρὸσ βαλλοῖσ ἡγεῖσθαι ὑπόχουσ μᾶλλον μίσουσ ὀρεχθῆναι τισ ἂν
φήσειεν ἡμᾶσ καὶ διὰ τοῦτο δηστέλαθ τὴν πρὸσ ἀρχέλαον
ὁδόν. ἀλλὰ δηλονότι πολὺ τοῦ τὸ ἕνεκα. εἶτα πῶσ ἂν ὁ τενέοιτο καὶ ὁ
τεμένοσ τὴν ἡλικίαν ἡμῶν. καὶ ὃν ἔτι ζώσησ ἡμῖν τῆσ μητρὸσ
ἕνεκα αὖ μόνησ ἐβουλόμεθα πολὺ τεῖν εἶπε ἄλλωσ ἐβουλό-
μεθα οὐχ ὅπωσ ἐδυώξαμεν, ἀλλὰ καὶ ἀπωσόμεθα ἐμπεμ-

νομ γὰρ αὐτ ἅπαντ τοῦτον πλοῦτον ἤδη τηλικοῦτος δ οὖσιν, ἡμῖν ἱμερτὸν εἶναι εἰκότως αὐτὸς νομίσειεν ἐμὴ δὲ διὰ τοῦτο ἄρα πολλὰ λαβεῖν σὺν ἀδοξίᾳ ἔστιν ἡμετέρα καὶ οὐδὲ πολαύσει ἔτι οὐδεμιᾶ ἐπιθυμήσαμεν, ἵνα ἐν βαρβάρῳ ἀποθάνωμεν· καὶ ἵνα πλείονα ἀρχελάῳ κατελίπομεν χρήματα· ἔτι δὲ ἡμᾶς προσθεὶς ὅτι ἐπεὶ δὴ τάχιστα ἀφικόμεθα εἰς μακεδονίαν ὀλίγας ὕστερον ἡμέρας πεσὼν ἀράκορντα πάλαντα ἀργυρίου. Διδύμους ἀρχελάου ἐξ ἀγαναξοῦς ὅτι οὐ λαμβάνοιμ αὐτὸ χρῆμ μὴ λαβεῖν. τῷ τε ἄλλων δωρεῶν ὁ τόσα ἡ Κλίτων ἔδωκεν ἡμῖν ἡ Αρχέλαος ἐπεισε λαβεῖν, οὐκ ἐᾶ δ τι ἐνθάδε ὑπολελείμμεθα· ἀλλοίχονται αὐτὰ φέροντες, οἵπερ καὶ ταύτην τὴν ἐπιστολὴν φέρουσιν ὑμῖν τοῖς αὐτοθι ἑταίροις καὶ ἐπιτηδείοις νεμήσοντες ἅπαντα· τὸν δ οὔτως δύρεθείη ἐπὶ σπανὸς καὶ βάσπανος γνώμων, ὅστις οὐ φιλοχρήματα μεθελχθείη ταύτην ἀποδημῆσαι ὑπολαβὼν τὴν ἀποδημίαν· ἀλλὰ δήπου ἀλαζονείαν τινὰ, ἢ τοῦ δυνασθαι τὰ μέγα ἐπιθυμίαν ἐροῦσιν; ἀλλ ἡμῖν δυνάμεις ἡμῖν μὲν οὐδὲν ἀφελησιν ἡ παρὰ Αρχελάου ξενία· καλῶς ἐλλως τε Κλίτων τοσοῦτον ἐδυνάτο μεγα, τοῦ μὴ ἄλλου ὃν προηρούμην ἐξ ἀρχῆς τρόπον βιοῦν ἐμὲ, μηδ ὅσων μὴ ἐθέλοιμι ἀποθανεῖν. τελευταῖον δὲ ξενίαν λόγους ἐσαεὶ τοῖς καλῶς βουλομένοις ἡμᾶς λέγειν· εἰ δὲ δὴ καὶ δυνάμεώς τινος ὠρεχθημεν, τί ἄλλο ταύτης τῆς δυνάμεως, ἢ πρῶτον μὲν εἰς τὰ τῆς πόλεως ἐπειτα εἰς τὰ τῶν φίλων χρήσεσθαι ἐμέλλομεν· ἀλλα ζονείας τε ἕνεκα πολὺ ἂν μᾶλλον ἐνόμιζεν τῶν τε φίλων ἐξ ἔχθιστος ἡμῖν ἐχθρὸς δυνάσθαι τὰ βουλόμενος ξενίαν μὲν τοιαύτην ἐμὲ ὄντε εἰς τὰ ἐπιτηδεύματα ὄντε εἰς ὑμᾶς τοὺς φίλους ξενίαν ἔχοντα εἰσ τοὺς ἐχθροὺς σκοπῶν ἐκάστοτε τίς ἂν, οἷς ἅπασιν εἰμὶ ἐμμέσως τὸν νῦν τοῖς

αὐτοῖς

αὐτοῖς ἐλέγχεται, πολὺ σὺ σοφώτερος. πρὸς γὰρ δὴ
τοῦτο μόνον ἐσκόπει τὰ χρήματα οὐχ ὁμοίως ἀεὶ τῶν νομίμων ἔχοντα.
ὃν ἐγὼ ἐμίσησα μηδὲ οὐδέποτε· ἐθαύμασα δ' ἀεί. ἔστερξα δ' οὐχ ὁ-
μοίως ἀεί. ἀλλὰ φιλοτιμώτερον μᾶλλον τὰ εἰδέναι τι τὸ δόξασ' ὑπεῖ-
δον. βουληθέντα δ' ἐλευθεροῦν τὸ μέλλον, προθυμότατα ὑπεδεξά-
μην. καὶ ἀλλήλους μᾶλλον ἐξότου συνέβη, στέργομέν τε καὶ στέργο μᾶλ-
λον. τοὺς δ' ἐμβάλλοντας ἡμῖν πλάνης τὸ ὑπονοιάσειν, ἐλύτου ἡ
μᾶς ἀπεχράμεθα, τὸν ἕτερον θεραπεύοντες αὖτι πολεῖν ἔχωσ'
ὃν ἀεβελήμεθα. καὶ νῦν ὦ βέλτιστε καὶ σοφῶν οἱ δ' ὅτι οὗτοι εἰ-
σὶν οἱ τοὺς περὶ ἡμῶν λόγους ἐμβάλλοντες εἰς τοὺς ὄχλους. ἀλλ' ὡς
τῷ ἀεὶ ἄπρακτοι αὐτῶν αἱ κακαὶ γλῶσσαι ἐγίνοντο καὶ γλώσσης
ἐξ αὐτῶν καὶ μίσους, οὐδὲν πολέον, ὠφέλησαν, καὶ νῦν ἴσθι ὅτι καὶ
ἄπρακτοι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ κακῷ σφίσιν ἔσονται. σὺ μὴν τὰ
δὲ ποιεῖς περὶ τούτων ἡμῖν γράφων, ἐπειδὴ τῷ οἱ ἡμῖν
διαφέρῃ. ἀλλ' ὡς τῷ δὲ ποιεῖς γράφων, οὐ
τως ἀδικεῖν φήσει μ' αὖ ἡμᾶς,
ἀντιλέγοντα ὑπὲρ αὖ-
τῶν τοῖς οὐκ
ἀξί-
οις.

Τέλος τῷ Εὐριπίδου
ἐπιστολῶν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΘΕΑΝΟΥΣ ΓΕΡΙ ΤΕΚΝΩΝ ΑΝΑΤΡΟΦΗΣ. ΘΕΑΝΩ ΕΥΒΟΥΛΗ, ΧΑΙΡΕΙΝ.

Κούωσι τὰ παιδία τρυφερῶς ἄγειν. ἔστι δὲ ἀγωγὴ ἀ θῆσι μὴ βόσι οὐχὶ πρὸς ἡδονὴν ἐπιμέλεια τῶν παίδων, ἀλλὴ πρὸς τὸ σῶφρον ἀγωγή. βλέπε οὖν μὴ οὐ φιλούσης, ἀλλὰ κολαζούσης ἔργον ποιήσῃς. συντρεφομένη γὰρ ἡδονὴ παισὶν, ἀπολάστους ποιεῖ. τί γὰρ ἥδιον νέοις συνήθους ἡδονῆς. χρὴ οὖν τὸν φίλη τιὼ τροφιὼ τῶν παίδων, μὴ δυσερωφὴν ἔχειν ἡ δὲ δυσερωφὴ τῆς φύσεώς ἐστιν, ὅταν φιλήδονοι μὲν τοῖς ψυχαῖς ἡδυσωθεῖσι δὲ τοῖς σώμασι χρώωντου, καὶ τοῖς μὲν, φυγοπόνοι, τοῖς δὲ, μαλακώτεροι. ἀφ δὲ πρὸς τὰ φοβερὰ γυμνάζειν τὰ τρεφόμενα καὶ λυσιθῦναι καὶ σωνῆσαι δεῖ ἵνα μὴ τῶν πεθῶν ἡδυλαγούτων καὶ περὶ τὰς ἡδονὰς λίχνα καὶ περὶ τοὺς πόνους ὀκνηρά, ἀλλ' ἵνα τὰ μαλάκρὸ πάντων τιμῶσιν. ὧν μὲν ἀποχόμενοι, τοῖς δὲ ἐμμένοντες. οὐδὲ πλησμονικὰ μὲν τοῖς βοφεῖς πολυτελῆ δὲ τοῖς ἡδυναῖς. ἀκόλαστα δὲ τοῖς αὐέδην παιδεύειν αὐτὰ ποιεῖν καὶ πᾶν μὲν λέγειν πᾶν δὲ ἐπίστασθαι ἐᾶσαι. ἐπὶ δὲ φοβουμένην μὲν ἰὼ ἰαλάη. φιλοτιμουμένῳ δὲ ἵνα τελᾶ καὶ τὸν βοφὸν παίη καὶ σε κακῶς εἴπη γελῶσαν. ⓒ τὸ μὲν θέρος ψῦχος, τὸ δὲ χειμῶνος ἰαῦμα πρέχουσαν. ⓒ πλλὴν χλιδήν, ὧν οἱ πενιχροὶν παῖδες ἀδυνὸς πειρῶ) ⓒ βέφον) μὲν ῥᾶον, αὔξον) δ' ἄχθιστον. βαλιεῖν δ' πρὰ πλὺ ἰρεῖσαν. οὐδὲ ἴον σαρδάνα καὶ λεγώλ τιθήνη τὰ τέκνα, τὸν τ' ἀρρένων φύσιν θρύπτουσα τοῖς ἡδυναῖς. τί δ' αὐ ποιήσειέ τις παιδίον ὃ αὐ μὴ τὸν χλον φάγῃ, κλάει. καὶ ἐσθῇ, τὰ τερπνὰ πρῶ ὄψων ζητεῖ. καὶ καῦμα, παύεται, καὶ ψῦχος πῶματίζῃ, καὶ ἐπιπλάπτῃς, αὐτίμαχεται.

χτου. καὶ μὴ πρὸς ἡδονὴν ὑπηρετῆ, λυπεῖται. καὶ μὴ μασᾶται δυσκολαίνῃ. καὶ κακοχολῇ πρὸς ἡδονὴν καὶ βασταλίζεται περιακόμπου. ἐπιμελῶς δὲ ὦ Φίλη εἰ δεῖ ἅ ὅτι τὸ αὐτὸ λοῦται τῇ παιδίῳ ὅταν ἀπομάσσηται πρὸς ἄνδρας, ἀνδραποδιζηται, τὰς τοιαύτας ἡδονὰς ἀφαίρει ἡ τοῦ βρέφους αὐστηραὶ μὴ συμφεραὶ οὕτω ποιοῦσα καὶ ἐῶσα καὶ λιμὸν καὶ δίψος ἐνεγκεῖν ἔτι καὶ ψύχος καὶ θάλπος καὶ αἰδῶ τοῦ ἀπὸ βρέφους συνηλίκων ἢ βρέφους ἐστὶ τῶν. οὕτω γὰρ ὑγιεινὰ εἶναι συμβαίνει τὰ κατὰ ψυχὴν ἀσκητικὸ μᾶλλον ἢ ἡδυπαθητικὸ μᾶλλον, οἱ δὲ πόνοι Φίλη προὔπτυφαί τινες εἰσὶ τοῖς παισὶν εἰσὶ τελεωθησόμενης ἀρετῆς, οἷς ἐμβαφέντες ἀποχέωντως τοῦ φ ἀρετῆς βαφοῦ οἰκειότερον φέροισι. βλέπε οὖν Φίλη μὴ καθάπερ τὰ ἀμπέλων αἱ καλλιτροφούμεναι τὸν καρπὸν ἐλλείπουσι καὶ ὑπὸ φ βρυφῆς οἱ παῖδες ὕβρεως καὶ πολλῆς ἀχρειότητος κακίαν γεννήσωσι.

Πρὸς τὸ ζηλοτυπεῖσθαι παραμυθητικὴ. Θεανὼ Νικοστράτῃ χαίρ.

Κοινὸν τοῦ ἀνδρὸς συνεπαινοῖσα ὅτι τοῦ ἑταίρας ἔχει. σὺ δὲ ὅτι ζηλοτυπεῖς αὐτόν. ἐγὼ δὲ ὦ Φίλη πολλοὺς ἔγνωκα φ αὐτῆς νόσου. θηρεύονται γὰρ ὡς ἔοικεν ὑπὸ βρυφῶν γυναικῶν τοιούτων αἱ κατέχονται καὶ οὐκ ἔχουσι νοῦν. σὺ δὲ ἄθυμος εἶ καὶ νύκτα καὶ μεθ' ἡμέραν ἡ ἀθυμοῦσα καὶ μηχανᾶται κατ' αὐτοῦ τοῦ. μὴ σύγε ὦ Φίλη. γαμετῆς γὰρ ἀρετὴ ὄβριν οὐχὶ παρατήρησις τοῦ ἀνδρὸς, αὐτὴ συμπεριφορά. συμπεριφορὰ δὲ ὄβριν φέρειν ἀγνοιαν. εἰ δ' ἑταίρᾳ μὴ πρὸ ἡδονὴ ὁμιλεῖ. γαμετὴ ἢ πρὸς τὸ συμφέρον. συμφέρον ἢ καὶ οἷς κακὰ μὴ μίσγειν. μὴ ἢ βραδυνοία βραδυνοίαν ἐπάγειν. σύνεσις ἢ ἁμαρτήματα Φίλη ἐλεγχόμενα μᾶλλον ἢ κολάζειν ἐρεθίζεται, σιωπῶσα ἢ παύεται μᾶλλον. ὥστε πῦρ ἡ συχὰς

φασὶ σβεννύναι. ἐὰν δὲ βούλομαί σε ἐλθεῖν δοκῶ νῦν ἐλέγχουσα ἡ φαιδρότης τὸ πρᾶον ἀλλοιοῦσα τοῦ προσώπου καὶ φανερῶς ἀμβλύνουσα. σὺ δὲ τῷ φιλίαν ἡγῇ τὸν ἀνδρὸς οὐκ ἐν τῇ καλοκαγαθίᾳ. τοῦτο γὰρ ἡ χωρὶς φιλοσοφίας κοινωνίας. νόμιζε οὖν πρὸς μὲν τὸν ἑταῖρον ῥᾳθυμότερον διακεῖσθαι πρὸς ἐκεῖνον. σοὶ δὲ συμβουλεύσουσι πρᾶον εἶναι καὶ σὲ μὲν φιλεῖν κατὰ συνήθειαν. ἐκείνῳ δὲ τῷ πάθει. βραχὺς ὁ χρόνος οὗτος καιρός. ἅμα γάρ τοι ἔχει καὶ κόρον. καὶ παύεσθαι τὸν ταχὺ καὶ παύεται. ὀλιγοχρόνιος γὰρ ὁ καιρὸς ὅτι πρὸς ἑταῖραν ἀνδρὶ μὴ σοφόβραπι. τί γὰρ ὅτι μᾶλλον ἐστέρηται τοῦ θυμιᾶσθαι ἀπλῶς οὐσίας ἀδήκου. διὸ καὶ μᾶλλον ἥδιον καὶ διαβάλλων τὸ δύσκολον αἰσθανόμενος τότε. οὐδεὶς γὰρ οὕτω μανίας φρονῶν αὐθαδιάζεται βαλεῖν. καλοῦμαί σε οὖν ὑπὲρ σοῦ πρὸς σὲ δικαίων καὶ τῶν περὶ τὸν βίον ἐλαττώσεις ὁρῶν αἰσθήσεται τούτων. καὶ τῷ ἀπὸ φιλίας συνήθους ὕβριν οὐ φέρων, τὸν δὲ μετὰ συνήθειαν. σὺ δὲ φίλην ζῆν οὐκ ἐτάρας ἀποκλείνομεν. τῇ μὲν δυνάμει πρὸς τὸν ἄνδρα διαφέρουσα. τῇ δὲ τιμιότητι πρὸς τὸν οἶκον. τῇ δὲ σωφροσύνῃ πρὸς τὰς γυναῖκας. τῇ δὲ φιλοσοφίᾳ πρὸς τὰ τέκνα. οὐ ζηλοτυπητέον οὖν σοι πρὸς ἐκείνῳ. πρὸς γὰρ τὰς ἐναρέτους ἐπιτείνει τὸν ζῆλον καλόν. ἑαυτῷ δὲ πρεπτέον τὴν τιμὴν ταῖς διαλλαγαῖς. τὰ γὰρ καλὰ ἤδη καὶ πρὸς ἐχθροῖς δύνοιαν φέρει φίλη. καὶ μόνη καλοκαγαθία σ' ἔργον ὄντων ἡ τιμή. ταύτην δὲ ὁ σωφρονῶν ἀνδρὸς ἔχουσαν καθάπερ ἔχειν γυναικὶ καὶ τιμᾶσθαι πολὺ ἧττον ἢ θρασυνόμενον ἐχθρόν. καταρώμενος οὖν ὑπὸ σοῦ, μᾶλλον αἰσχυνεῖ. τάχιον δὲ διαλλαγήσεται θελήσει. πρὸς παθέστερον δὲ φιλοσοφήσει σωφρόνως τὴν ἀδυνησίαν τὴν εἰς σὲ, καταγνοὺς τε τῇ προσοχὴν τῶν τοιούτων πειρᾶσθαι φιλοσοφίας λαμβάνειν πρὸς αὐτόν. ὥσπερ ἡ κακοπαθῆσαι τὸ σώ-

ματος

ματος ἡδέως τὰς ἀναπαύσεις ποιοῦσιν, οὕτως αἱ διαφοραὶ τῶν φίλων οἰκειοτέρας τὰς διαλλαγὰς φέρουσι. σὺ δὲ καὶ τὰ βουλεύματα τοῦ πάθους αὐτοῦ. νοσοῦντος γὰρ ἐκείνου καὶ σὲ δεῖ καλῶς νοσεῖν τοῖς λυποῦσι. μὴ ἀμυνόντως πρὸς τὸ δύσχυμον μὴ σὲ πρὸς τὸν κόσμον ἀμύνειν μηκατάβλακα ποιοῦντα βίον, μὲ σὲ καταβλάπτῃ τὸ συμφέρον. ἀφῶν ἐπαῦρον σωτεταίχασι δόξης. μὴ κολαζομένη ἐκείνου καὶ σεαυτὸν κολάζῃ. εἰ δὲ μὴ ἀφειμένη πρᾶσιν, ἑτέρα ἄρα, πειραθῆσι αὐθρὸς τὸ πρότερα ἀπαλλαγῆσαι. καὶ ἐκνοσᾶμαρτὴ τὰ ὅμοια πάλιν ἄλλα. οὐ φορητὴ γὰρ νόσις χρεία, ἡ μόνη μεγῆσι ἀπεὐθρὸς οἷον πᾶ ἄζυξι ἀλλὰ ἀμελήσεις τοῦ οἴκου καὶ καταφθερεῖσι τὸν ἄνδρα. ἐπωδυνῶ αὖρα εἰς συνδιαιρήσι τὸν βλαβλον. αὐδὲ μὴν ἢ τὸν ἑτοῖραν. πρὸ ἰσῆσε ταί σε φυλακὴ ομένη, καὶ ἀμὴν ἢ, μὰ χμὸς ὄζειν οὐκ ἐρυθριῶσα μὴν ἡ. ἀλλὰ καλὸν ὁσημέραι μαχεθαι πρὸς τὸν ἄνδρα. τί πλέον. αἱ γὰρ μαχαι λοιδορίαι τὸν μὲν ἀκολασίαν οὐ παύουσι, τὸν δὲ διαφορὰν τοῖς προσποιοῖς αὔξουσι. τί δὲ βλαβοῦσι τὰ πατρικὰ μὴ φίλη. ζηλοτυπίας κρατεῖν ἡ γραφὴ διδάσκει δραμάτων ἐχουσα σύνταξιν ἐν οἷς πρὸν ὀμνῦσι μὴ δεῖα. ἀλλ᾽ ὡς πρὸ φλόγος τοῦ ὀφθαλμῶν ἀπέχειν δεῖ τοὺς χεῖρας, οὕτω καὶ σὺ τοῦ πάθους χώρις τὸν προσποίησιν. διακαρτεροῦσα γὰρ, θᾶττον τὸ πάθος σβέσεις.

Θεανὼ Καιγισοῖ πρὸ θρασυνόων προσασίας ὑποθετική.

Αἷς ἐωπέρας ὑμῖν ἡ μὲν ἐξουσία πρὸς τὸν νόμον δέδοται τὰ οἰκετῶν ἀφέλειν ἅμα τῷ γάμῳ. ἡ δὲ διδασκαλία πρὸς τῶν πρεσβυτέρων ἁπάντων ὀφείλεται πρὸς φιλοικονομίας ἀεὶ πρακτικούτων. καλῶς δ᾽ ἔχει πρότερον μαθόντα μὴ πνῶσι, τὸν συμβαλλόμενον οἰκοφοτάτην τὸν πρεσβυτέρων ἐπαῦρον τοῦτο

γαρ πᾶσα προφάσις δεινεάν ψυχήν. αρχὴ δέ ἐστιν οἰκοῦ πρωτη-
γωνιαίαν ἀρχὴ θεραπαινῶν. ἔστι δὲ ὦ Φίλη μέγιστον ἐπὶ δουλείας
βύνοια. αὕτη γαρ οὐ συναγράζεται τοῖς σώμασιν ἡκτῆσις, ἀλλ' ἐξ
ὑστέρου χρυνῶσιν αὐτῶν οἱ συν γὶ δεσπόται. δι καία δὲ χρῆσις αἰτία
τοῦ γου, ἵνα μήτε διὰ γὸν πόπον κάμνωσι, μήτε ἀδυνατῶσι διὰ
τὴν εὐδειαν. εἰσὶ γαρ ἄνθρωποι τῇ Φύσει. εἶναι δὲ κέρδος γὸ ἀ-
κερδέστατον ἡγεῖσθαι τὴν ὦ θεραπαινῶν πανουχίαν. βαρύτ-
ατοι μὲν τοῖς ἔρωσι. ὑποτελλόμενοι δὲ τ ὠφελείων. ἐπιβολι-
μαία κέρδη πᾶσαι οὐμοῖαι, μεγάλοις ζημιοῦνται τιμήμασιδυς
νοίαις ἢ ὠφελείαις πακίσταις. σὶ ἡ πρόχειρον ἔστω γὸ μέτρημα τ
σιτίων πρὸς γὸν ἀριθμὸν φ ἐργουρίας γοῖς ἐφ' ἡμέραν πόνοις. ἡ
πρὸς μὲν τὴν δίαιταν, οὕτως. πρὸς δὲ τὰς ἀταξίας, γὸ σὶ πρέ-
πον, οὐ γὸ ἐπέραις συμφέρον ἄξυνθρετητέον. τιμᾶν μὲν γαρ δεῖ
θεραπαίνας γὸ καταξίαν. γὸ μὲν γαρ ὠμὸν οὐκ οἴσει γῆ θυμῷ
χάριν. γὸ δὲ μισοπόνηρον οὐ χ ἥκιστον ὁλομισὸς βραβεύει. ἐὰν δὲ ἡ
ὑπερβολὴ φ κακίας τῆ θεραπαινῶν ἀνίκητος ἡ, ἀχθοφορητέον με-
τὰ πραότητος. γὸ γὰρ ἀλλότριον φ χρείας, ἀλλοτριούσθω καὶ φ
κυρίας. ἔστω δέσποινα γοῦ δὲ πρόεδρος. καθὸν συνῶσιν γὸ μὲν ἀ
ληθὲς φ ἁμαρτίας, πρὸς γὸ φ καταπυνώσεως δίκαιον. γὸ δὲ τ
ἠμαρτημένων μέγεθος, πρὸς γὸ καταξίαν φ κολάσεως. δεσπο-
τικὴ δὲ καὶ ὑπνώμη χάρις ἐφ' ἡμέρᾳ τὴν μὴν ζημίας ἀπαλλαγῆ ου
σα. οὕτω δὲ γὸ πρέπον ὦν τῶ οἰκείου χρόπου διαφυλαξέι. εἶναι δ
ὦ Φίλη ὑπωμότητος ἡμᾶς ἴζουσι τὰς τ θεραπαινῶν σώματα θη
ειοῦμθαι διὰ χῆλον ἢ θυμόν. οἷον ὑπομνήματα γὰρ φέρεσθαι τὴν
ὑπερβολὴν φ πανείας. αἱ μὲν δ αὐηλώθησαν χρόνω διανέμθαι
καὶ δ', φυγῇ τὴν σωτηρίαν ἐκρεῖσαντες. τινὲς δὲ ἐπαύσαντο τοῦ ζῆν

αὐτο

χειρὶ θεινομένῳ μᾶλλον ἢ τὴν ἀκοὴν μόνωσιν ὁδυρομένης τῶν οἰκείων ἀβουλίαν ἔρημον μετάνοιαν ἔχει. ἀλλ' ὦ θάλλη, ἴδιμι μὴ μύῃ τὰ ὄργανα ἀφωνεῖ μᾶλλον αὐδῇ μύα. ἐρρήτω μᾶλλον ὠὴ τεινόμενα, καὶ γὰρ ὠὴ τὴν ὁρᾶ ταῦτα ταῦτον. ἡ μὲν ἄγαν αὔησις διαφωνίαν ἐμποιοῦσα τὴν πειθοῦς χάριν· ἡ δὲ ἐπίτασις τὴν ἀνάγκης, βιάλυσιν τὴν φύσεως καὶ ὠὴ γοῦν δεῖ νοεῖν. μέτρον δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστον.

Μέλισσα Κλαρέτῃ χαίρειν.

Ὑγρὰ μοι τὰ ἐμοὶ φαίνῃ πλέονα τῆς καλῶς ἔχειν. τῷ ἀ δ' ἐπαυδασμένως ἐθέλειν τι ἀκοῦσαι περὶ γυναικὸς δύμοσμίας, καλὰν ἐλπίδα δίδοι, ὅτι μέλλοις πολιτὰς κατ' ἀρετὰν. χὴ ὧν τὰν σώφρονα ἐλευθέραν τῷ κατὰ νόμον ἀνδρὶ πεπῆ μὴ ἀσυχίᾳ πεκαλλωπισμέναν, ἀλλὰ μὴ πλυτελῶς. ἡμῶν δὲ τᾶς ἐθάτι πλυκοέμονα καθάριον καὶ ἀφελῆ. ἀλλὰ μὴ πολυτελῆ καὶ πρὶ ἀστάν. πρέπει τὴν γὰρ αὐτὰν τὰν διαυγῆ διαπόρφυρον. καὶ τὰ χρυσόπαστα τῆς ἐνδυμάτων. τᾶις ἑταίραις γὰρ τάδε χρήσιμα πρὸς τᾶν πολλόνων θήραν. τᾶς δὲ σωθείσας, τὰν ἴδιον δυαρεσούσας γυναικὸς, κόσμος ὁ πρόσπας πέλῃ καὶ ἐχέτω. δύμορφον γὰρ τὰν ἐλευθέραν ἀρέσθαι τῷ αὐτᾶς ἀνδρὶ ἀλλοῦ γᾶς πλησίον. ἔχοις δ' ἂν ὠὴ τὰς ὁσίως ἐρυθμὰ μὴ σεμνὸν εἰδοῦς αὐτὶ φύκιος. καλοκαγαθίαν δὲ κοσμιότητα καὶ σωφροσύναν αὐτὶ χρυσῶ σμαράγδω. οὐ γὰρ ἐς τὰν τᾶς ἐθάτος πλυτέλειαν, φιλοκάλῳ δεῖ τὰν φιλοχρήματον τᾶς σωφροσύνας, ἀλλ' εἰς τὰν οἰκονομίαν τοῦ οἴκου. ἀρέσκῃ δὲ τῷ αὐτᾶς ἀνδρὶ ὠὴ τελέας ποιοῦσαν τὰς ἐκείνω θελήσιας. εἰ γὰρ τῷ ἀνδρὸς θελήσεις, νόμος ὀφείλῃ ἄγραφος εἶναι κοσμίᾳ γυναικὶ πρὸς ὃν

χαὶ βιῶν αὐτῶν. νομίζουσι πρὸ πάντων τὴν ἐλευθερίαν μάλιστα καλλίστην καὶ μεγίστην τῶν δυνάμεων. πιστεύουσι γὰρ χαὶ ταῖς ψυχαῖς καὶ ἄλλῃ τε καὶ πλούτῳ μᾶλλον ἢ ταῖς ὄψεσι καὶ τῇ χαλλονῇ τῶν σωμάτων. τὸ μὲν γὰρ φθόνοις καὶ νοῦσοις περιέστηκε, τὸ δὲ, μέχρι θανάτου περιπίπτειν τέτμηκε.

Μῆλα φύλλοις χάρμα.

Ενομμύαι τοι μητρὶ παίδων, τὸ δὲ πρεσβυτέῳ. πιθόμαν μὲν ἐπλέξαθε. τὸν ὦν τηδεῖο τάπαν καὶ καθύπερθεν. ἐπὶ δὲ ἁ αἰθὴμονα μὴ ὕπνῳ πρόσικε φυμμάαν, μὴ δὲ μαὶ μίθα. ἀ τοιάδε γὰρ αὖ κείνοις κράτησε παῖδ' ἐκ τρίφεν ἐλυθέρως παῖδας. ἐαὶ γὰ δὴ γάλα τρόφιμον ἔχη καὶ μὴ τοῖσ πρὸς αὔβρα κοίτοισ δύνηκατος πέλη. μεγάλα γὰρ μοῖρις ἐν τᾷδε καὶ πρῶτα. καὶ πρὸς ἀλκὰ πιὼ τέρα ἐς ὅλαν τὰν βιοτὰν πάλλει ἐν τᾷ τρεφοίσα παῖδ' ὦ καλοῦ τραφῆμμι. ποιήσει γὰρ παῖδα καλὰ ἐν τῷ παιποικόπι καὶ ῥῷ. γὸν πιτθὸν τε καὶ μαζὸν ἐ ζοφαὺ δόμμι, μὴ καπὸ ἐπενθὸν, ἀλλὰ μετάπινοσ προνοίας. οὕτω γὰρ ἔσ ὑγίφαν ἄξῃ τὸ βρέφος. μὴ ὅτε αὐτὸ θέλῃ καθδεῖν νικῆται, ἀλλο παῖταν τὸ νεογνὸν ἀνάπαυσιος ἔρον ἔχει. οὐ μικρὸν γὰρ ἄπο τῶ παιδὶ προσίσει. ἔτω δὲ μὴ τὸ ῥίγλα πιθαὶ μήτε πρόσλωτοσ μήτε ἐν ταῖσ ἠῶ σιτίων λήψισιν ἀδιάφορος ἀλλὰ τεταμένα ἐ σώφρων. δίωα τῶν δ' ὄντων μὴ βαρύβαρος, ἀλλὰ ἐλληνίς. ἄριστον ἐαὶ καὶ τὸ γάλα πηγὸς χρησῶς πιμπλάμμον τὸ νεογνὸν, οὕτως ἐς ὕπνον τρέπηται. ἀδεῖα γὰρ νέοι αὔησις καὶ δυνατέργασος ἀ τοιαὶ δὲ σίτωσις. αἰδέα χέτερα δόμμι χὴ, ἀ πλουσία παν. οἷο δὲ τὸ πρὶν παν ἀπέχεθαι τῷ δυνάμιν ἰσχυρὰν ἔχειν ἢ καπὸ ασσύριον μετυσθὶ δόμμι τᾶ ἠρασει δείλου γάλα κτῶδεσ. τὸ δὲ λουτρὰ

μὴ

μὴ ποιῆν σύνεχῆ ἀ ἢ τῷ ἀσυνήθων καὶ δυκρώτων χρῆσις. ἀμείνων. καὶ παυτὶ δὲ ὁ ἀὴρ ὠὶ τὰ δεῖος θαλλπτικὸς ὁ ῥίγος ἔχων τὸν σύμμετρίαν. καὶ οἴκησις δὲ μήτε ἄγαν πνευμώδη μήτε ἄγαν καταστενόσ. σύμαὐ ἀλλὰ καὶ ὕδωρ μίτε ἀπόσκληρον μήτε δυπαγωγόν. καὶ σρωμνὰ δὲ οὐ τραχεῖα, ἀλλα πρὸς τὸ παρουσι τῷ χρωτὶ δυαρμόσως. ἐν πᾶσι γὰρ τούτοις τὸ οἰκεῖον ἀφύσις ὠὶ τοθῆ, ἀλλὰ τὸ πλυτελές. Ταῦτα μὲν ὦν ὠὶ τοῦ πρόνος οὐκ ἀχρεῖον ὑπογράψαι τοῖς τὰ ἐλαττόδος ἐκ προφάσ ἢ κατ' ὀλυφαγόμενον γνόμασ. θεῶ δὲ συλλαμβάνοντος ὑπὲρ τῆς ἀγωγῆς τῶ παιδὸς αὖθις, τὰς ἐνδεχόμενας καὶ ποτε οἰκείασ κομιοῦμεν ὑπομνήσεις.

Τέλος.

ΑΛΚΙΦΡΟΝΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΛΙΕΥΤΙΚΑΙ, ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΚΑΙ. ΕΥΔΙΟΣ ΦΙΛΟΣΚΑΦΩ.

Χ

Ρᾳστὴν ἡμῖν ἠθάλασσα τοτὲ μὲν εἶναι τὴν γαλήνην ἐσύρισεν. ὡς γὰρ τρίτην ταύτην εἶχεν ὁ χειμὼν ἡμέραν, ἐλαύνοντος κατὰ τὸ πελάγιος ἐπίνειον, ἐκ τῶν ἀπροσπελάστων οἰδοργὸς, καὶ ἐπεφελὴς μὲν ὁ πόντος μελανόμορος, τὸν ὕδατος δὲ ἀφρὸς ἐξωθήκει, πανταχοῦ δὲ θαλάσσης ἐπαλλήλων ἐπιπλωόντων τῶν κυμάτων, τὰ μὲν γὰρ ταῖς πέτραις προσηράσσετο, τὰ δὲ ἔσω αὐοιδοῦντα ἐρρήγνυτο, ἀφρὸν ἀναπλήσσων· καὶ τὰ ὠὰ ταῖς ἡιόσι κατολαβόντες καλύβια ὀλίγα ξυλισάμενοι κομμάτια, ὅσα οἷα ἀνάπτοιτο πρὸς ὠμὸν εἰς τὸ δρυμῶδες ἐξετέμομεν, ἀπέλιπον, ἐκ τούτων πῦρ ἀνάψαντες τὸ πικρὸν τοῦ κρυμοῦ ἀπερεμυθούμεθα. τετάρτη δὲ αὖτη ἐπλαζομένους ἡμᾶς ἀλκυονὶς ὡς οἶμαι ἡμέρα, ἔστι γὰρ τοῦτο τῷ καθαρῷ τῆς αἰθρίας τεκμαίρεσθαι, πλοῦτον ἀθρόον ἀγαθῶν ἐδείξεν. ὡς δὲ ὤφθη μὲν ὁ ἥλιος, πρωτηΐη ἀκτὶς εἰς τὸ πέλαγος ἀπέστιλβε, τὸ πρωΐθεν νεολικμηθὲν σκαφεῖδιον, πανυδρὴ κατεσύραμεν. ἔνθεν ἐμβάντες τὰ δίκτυα ἔργῳ εἰχόμεθα. μικρὸν δὲ ἀπωθεν τῆς ἀκτῆς χαλασάντες, φῶς τῆς δύεφιάσ ὅσον ἰχθῦν ἐξαλύσαμεν. μικρὸν καὶ γοῦν φελλὸς ἐλέκετο κατασύραι ὕφαλον τὸ δίκτυον ἐξορμῶν μόλις. δύθυς ἦν ὁ ἁλὼναι πλησίον, τὰς ἕλας ἐπωμίδας ἀνελόμενοι, τὰς ἑκατέρωθεν πανελίδας ἐξερτύσαντες, ἐμβύτοις αὐτῶν καταβαλόντες ἀργύρεον, ἄσυλλέφαλήρων ἠπίπτοντο. πᾶσι δὲ τούτοις ἱκανὰ ἐσάμην ἡμῖν. καὶ πρὸς τούτοις ἀπηνεγκάμεθα μαινίδας, καὶ παισθοὺς ὄγκον οὐκ ὀλίγον ἔχειν τῶν λεπομερῶν ἰχθύων. οὐκ εἰς μίαν ἀλλ' ἐπὶ χειμῶνα ὠνὴ λάβοιτο, ἢ εἰς πλείους ἡμέρας ἐμφορῆσαι.

Γαλλικὸς Κύρτινος.

Αὐτὴν ἡμῖν τοῦτον πονεῖ τὸν τῶν κύρτων. δι' ἡμέρας μὲν
μ ὑπὸ τῆς ἀέλλης φλεγομένοις. νύκτωρ δὲ ὑπὸ λαμπετί-
δων γὰρ βυθὸν ἀποξύουσι. καὶ τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο εἰσ-
δυναὶ δῶμ' τοὺς ἀμφορέας ἐπ' χόμενοι πίθους. οὔτως ἄπρακτα καὶ
ἀώνυτα μοχθοῦμεν. ἡμῖν μὲν γὰρ οὐδὲ ἀκαλύφης ὕδωρ ἢ πελωρί-
δας ἐμπολῆσαι τὴν μαστέρα. ὁ δὲ αὐστὴς δὲ συλλίγῃ καὶ τοὺς ἰχθύ-
ας καὶ τὰ κέρματα. οὐκ ἀπὸ χρὴ δὲ αὐτῆς τοσαῦτα ἔχειν πορ-
φύρων, ὁ δὲ διερυθριᾶται ὃ τὸ σκαφίδιον συνεχῶς καὶ πρώϊον ὄστεκ
μουνυχιάς ἐπέμψαμεν αὐτῆς κομιοῦντα τὸ φώνιον ἔρμωνα γοῦν
τινὶ τὸν μεραλίσιον, ἀπόμοιος ἡμῖν ἐστὶν ἢ ἐστὶ καὶ τὰ ἐκ τῆς θα-
λάσσης ἔρια· ἃ φύεται ἐπιφανῶς ἐν δυρυνόμης εἰσ λῆμνον. ὡς δὲ μὲν
ἄπωθεν τοῦτο προσαπτεῖ ὁ ἔρμων. ἀφεὶς τὸ φορτίον αὐτοῖς ἰχθύ-
σιν, ἀφεὶς δὲ καὶ ἡμᾶς αὐτῆς ζῶσ σκαφεῖχετο ἐπὶ λέσβ, κωπῆ
ρησ ῥοδίοισι τισὶ βαλαυρυχοῖς ἀναμιχείσ· καὶ ὁ μὲν δὲ αὐστησ
οὐκέτι. ἡμεῖσ δὲ συεργὸν ἀγιδὸν ἐπενθήσαμεν.

Γλαῦκος γαλατία.

Ρησὸν ἡ γῆ καὶ ἡ βῶλος ἀκίρδωνον. οὐ μάτην τοῦ αὐτ
χ σιδώραν ταύτην ὀνομάζουσιν ἀθηναῖοι αὐτεῖσαν δῶρα
δῶρ ὄζιζῶ καὶ σώζεσθαι. χαλεπὸν ἡ θάλαττα καὶ ἡ
ναυτιλία ῥιψολίκδωνον. ὀρθῶσ ἐγὼ τοῦτο κεῖνο πειρᾶ δύσα-
σκαλία μαθών. ὥστε γὰρ ὄψιν ἀποδόσθαι βουλευτὴς ἥλιουσιν ἐ-
νὸς τῷ ἐν τῇ ποικίλῃ δικαζομένων αὐτοσθήτων ἐνερόχωγος,
σι χίδιον ἀπφειρομένα τὸν ἀπόνοιαν τῶν πολεόντων ἐπισφοντος, ἐ-
λεγε δ' ἄρα τοῦτ' τινος εἶναι σοφοῦ τὰ μετέωρα. ἐλῶ ὅσον ἀπο-
μνημονεύσαντα οὐχ ὅλον εἰπεῖν ὧδε εἰρημένον. ὀλίγον δὲ διὰ ξύ-
λον ἀϊ. Δῆρύκει· τί οὖν ὦ γύναι οὐ σωφρονοῦμεν καὶ ὀψὲ τοῦ καὶ-

ρᾶ, φόβῳ μὲν τῷ πρὸς τὸν θάνατον γίγνεσθαι. ἐν ταῦτα ἐπὶ πολλοῖς ζῶντες· οἷς ἐν μηδὲν μέγα περιεῖναι δυνάμεθα ἐλπίδα ἔχομεν, τοῦ δὲ ἐξόμεθα καὶ χαίρομεν, τὸ τὰς τριακοντούτιδας τούτους ἐμβυθοῦ λιν δύνους ἀνυπόπτους. γεωργίᾳ δὲ σωτραφῆναι, καὶ τὸν ἀσφαλῆ καὶ ἀδεᾶ βίον ἀσπάσασθαι. Κύμωθος τριτωνίδι.

Σὸν ἡ θάλαττα τῆς σῆς ἁλλάττῃ, γοσοῦτον καὶ οἱ τοῦ
ὁ της ἡμεῖς ἐργάται ἧσσ κατὰ τοῦλφσ ἢ κώμας οἰκοῦ-
των διαφέρομεν· οἱ μὲν γὰρ μένοντες ἔσω πυλῶν τὰ
δημόσια διαπράττονται, ἢ γεωργίᾳ προσέχοντες τῷ ἐκ τῆς
βύλου πρὸς διαζοφὴν ἀναμένουσιν ἐπιμελητάν· ἡμῖν δ' οἷς βί
ος ἐν ὕδατι, θάνατος ἡ γῆ καθάπερ τοῖς ἰχθύσιν ἡμῖσε δυναμένοις
ἀναπνεῖν τὸν ἀέρα· τί δὴ οὖν παθοῦσα ὦ γύναι τὴν ἀκτὴν ἀπολι
ποῦσα καὶ τὰ νήματα τοῦ λίνου, ἄσυδε διαμίζῃς, ὠχροφόρεια καὶ
λήναια τοῖς πολυσίαις ἀθηναίων συνεορτάζουσα· οὐκ ἔστι γοῦν τοῦ
σωφρονεῖν οὐδὲ ἀγαθὰ διανοεῖσθ· οὐ χοὔτω δέ σε ὁ πατὴρ ἐκ τῆς
αὐγίνης, οὗ τεχθῆναί σε καὶ τραφῆναι συνέβη, μυεῖσθ ὑπέμοι γά-
μῳ παρίσθμιερ. εἰ τὴν πόλιν ἀσπάζῃ, χαῖρε· καὶ ἄπιθι εἰς τὸν αὖ-
θρα· εἰ τὸν ἐν θαλάττῃσ ἀγαπᾷς, ἐπαίνου τὸ λῶον ἑλομένη· λὴ
θη δέσοι ἔσω μαίρα τῷ κατοῦσυ τούτων ἀπατηλῶν θεαμάτων.

Ναυβάτης ῥοδίῳ.

Ἰᾷ μόρος πολυτεῖν ὅτι τοὺς πυρεμοὶ θηρεύοντασ δε-
ὁ λεάζων ἄγᾳς ὡσ σεαυτὸν πελουσία μιδωμάτων ἐν ἐ-
λιότως· σοὶ μὲν γὰρ ὁ βόλος ἤνεγκε πρώϊον χρυσοῦ
κόμματα δρεπκοῦ τῆς ἐπισαλαμῖνι ναυμαχίας· ἴσως λείψα-
να κατὰ δύσης οἱ μεν νηὸς περσικῆσ αὐτοῖσ αὐδράσι καὶ αὐτοῖς χεί-
μασιν, ὅτε ἐπὶ τῷ προθύμων τῷ ἡμετέρῳ θεμιστοκλῆσ ὁ τᾶ νεολιλέτης

ἤρατο

ἥρα γε μέγα μὲ τὰ μήδων ζόφον ἀμφικαλύψῃ· ἐγὼ δ' ἀγαπῶ τῷ Παναγαθείῳ δυσωπεῖαν, ἐκ τῆς μαθημερινῆς ἐργασίας τὴν χεῖρα ἀναιρούμενος· ἀλλ' εἰ πλουτεῖς, σὺν δικαίῳ πλούτει· πενέσθω δ' ὅσοι ὁ πλοῦτος, μὴ καλίας ἀλλὰ καλοκαγαθίας ὑπηρέτης.

Παναθηναῖος ὁ Θυθυβουλῆς.

Γάγουμι ὦ δυθυβουλῆς διὰ παῤῥιμμένην γυναῖκα· ἡ δὲ μία μὲν τὴν ἀσήμων, ἀλλ' ἐξ ἀγαθοῦ μὲν πατρὸς ἀγαθῆς δὲ μητρὸς γεγονυῖαν· σωφρένης ὁ στειρὸς ἰῶ μοι πατὴρ, καὶ δαμοφύλη μήτηρ, οἵμε ἐγγυητὴν ἐπιπλήρου ἐπὶ πολλῶν ἀραρότων συνοίων σωτηρίαν σοι γάμω. σὺ δὲ ῥᾴδιος ὢν τὸ ὄφθαλμῷ ⸫ πρὸς πᾶσαν ἡδονὴν ἀφροδισίων μεχμένος, ἀτιμάσας ἐμὲ καὶ τὰ κοινὰ παιδία γαλήνης ⸫ θαλασσίωνος ἐρᾶς τῆς ἑρμιονίτιδος μετοίκου, ἰῶ ἐπὶ κακῷ τῷ ἐρῶντων ὁ πειραιεὺς ἐδέξατο. κωμάζουσι δ' πρὸς αὐτὴν ἡ πρὸς θάλασσαν νεολαία· καὶ ἄλλος ἄλλοσῶρον ἀποφέρει· ἡ δὲ, εἰς δέ σε τὸν ⸫ αὐλοῖ χαρύβδεως δίκην· σὺ δὲ ὑπερβαίνων τὰς ἀλιδύτικας δωροφορείας, μανίδας μὲν ἢ ζοίλας οὔτε φέρεις οὔτε θέλεις διδόναι. ἀλλὼς ἀφνικέστερος καὶ γυναικὶ πάλαι σῶν καὶ παιδίων οὐ μάλα ὑπήκοος πατὴρ, παραγωνίσασθαι γοῦν αὐτεράστας βουλόμενος νεκρυφάλους μιλησίους, καὶ σικελικὸν ἱμάτιον ⸫ ἐπαὐτῇ χρυσίον εἰς πέμπεις· ἢ ἂν πίπασσο τῆς ἀτερωχίας ⸫ τοῦ λάσνος εἶναι ⸫ θηλυμανὴς ἀποχρῶν, ἢ ἰόθι με πρὸς τὸν πατέρα οἰχησόμενον· ὃς οὐδέ με περιόψεται ⸫ σὲ γράψει πρὸς τοῖς δικασταῖς παπώσεως. Θάλασσα πρὸς τῷ.

Γεμφάσει ἱππαν ⸫ σανδάλιον ⸫ κεφαλὰς ⸫ κήρυκας πέντε ⸫ διάκοντα· σὺ δέ μοι ⸫ ἐρετμῶν δύο πέμψον ἐπειδὴ τοὐμὰ κατέαγε· ἀντίδοσις δ', ἡ παρὰ φίλων εἰς φίλους· ὁ γὰρ προχείρως καὶ θαρσαλέως αὐτῷ, δύσηλος

ἔστιν ὡς ἅπαντι πρὸς τοὺς φίλους καὶ τὸν τῆς φίλων ἔχειν ἡγούμενος.

Εὐκόλυμβος πλαύσιος.

Ι τὴν συνήθειαν ἀμφίβολοι, τὴν παρὰ τῶν δυνατῶν
ὁ τῶν μειόνων ἐκδέχονται. πάρεστι τὰ πολλὰ τοῖς ὕφαισ
διαλαλήσασι οὐδὲ γὰρ οὐδὲν πρὸς σὲ ἐθάρρεσεν ὦ γνώμαι,
νῦν ἀγανακτοῦντα καὶ δόμαι τὸ λοιπὸν δυσκινήτως συμβουλεῦσαι. ἀλλὰ δὲ
δὲ ὡς ἔχει καὶ πρὸς ὅ,τι σε δεῖ τὴν συνήθειαν ἀγενεμεῖν. τὰ μὲ τέρα
ὡς οἰκεῖα πάντα τελῶσ ἔστιν ἄπορα βίος νομισθῆναι. ζήφῳ δὲ
οὐδὲν ἀθάλασσα. ὁλέμβος οὖν ὃν ὁρᾶσ ὁ κωπήρης τοῖς πολλοῖς ἐρέ
ται σε κατηρτυμένος πωρύλιον τὸ σκάφοσ. λήσει δὲ θαλάσσησ
τὸ σὺν αὐτῇ σύστημα. οὗτοί με κοινωνὸν ἐθέλουσι λαβεῖν τοῦ πολέμ
ματος πόρους ἐκπόρων δύμεγάθεις ὑπισχνούμενοι. πρὸς μὲν οὖν
τὸν χρυσὸν ὃν ἐπαγγέλλουσ τὴν ἐαθῆ κέχηνα. ἀνδροφόνους δ'
οὐχ ὑπομένω γενέσθαι, οὐδὲ μιᾶνει λίθῳ τὰς χεῖρας ἃς ἡ θάλαττα
τὸν ἐκ παιδὸς εἰσ δοῦρο καθαρὰσ ἀδικημάτων ἐφύλαξε. μέ-
μεινα δὲ πενίᾳ συζῶντα χαλεπὸν καὶ οὐ φορητόν. τούτων σὺ τὴν
αἵρεσιν παλαιὰν δύνῃ. ὅπου γὰρ ἂν ῥέψησ ὦ γνώμαι, ἅπαξ εἰμὶ σοι ἀκο-
λουθήσω. ἀπολιόπλεμον δ' εἴωθε γνώμην ἡ θεῷ φίλῳ συμβουλὴ ἀμ
φίβολον.

Ἀγκαλὶς σχοινίων.

Ἀλλὰ σε μαιμαρίαν ὡσ σπανίωσ ἡμῖν. δι' ἃ κατὰ τὴν
β παροιμίαν ἐπὶ τὰ μανδροβόλου χωρῆ τὰ πράγμα
τα. τὸ μὲν δὴ ἐπὶ λεπτῶν μερμάτων ἀποδίδοθαι ὦ-
νεῖσθαι τοῦ ἐπιτηδείου, λιμηρὰν φέρῃ τὴν παραμυθίαν. ὥρα οὖν γε
συμπράττομεν ἡμῖν ὦ σχοινίων τὴν παρ' ἡμῶν ἀφ' ὧν αὐ ἡ θάλατ
τα πολλὴ παραμυθίαν ἐκδέχεται. βούλομαι δὲ πρὸς ἕνα ἢ δύ-

πτερον.

περὶ τούτων ἢ λαλιλοπλούτων διὰ σὺ πρὸ ξένου ἢ πρὸς ἐραστὴ
κλέα γὰρ φείδιον ἢ πρὸς φιλόστρατον γὰρ χολαργία οἰκείως ἔχειν
ὡς αὐτὸς ἐστὶ τῷ φρενέων νομίζῃ αὐτῷ τοὺς ἰχθύας. πάντως ἢ
πρὸς τῇ καταβολῇ τὰ ργυρέου ἔσται τὰ ραῦτῷ τὶς πλαμυδία δύο
νισίων ἢ ἀστουρείων τελουμένων. καὶ ἄλλως ἐκ τῆς πικρᾶς ἢ
ἀστρανόμων ἄξελοῦται ἡμᾶς χειρός. οἱ καθέλκυσιν ἐπὶ ζῷ σφε-
τέρῳ κέρδει πρδιάνειμ, εἰς τοὺς ἀπρακτίμονας ἐμφορροῦσιν ὕβρις.
πολλοῦ δὲ δικάσθαι τοὺς πλασίους ἡμᾶς πρὸ γοῖς νέοις ⸢ πολ-
τίοις οὐ λόγος, ἀλλ᾽ ργον ἔδειξεν. Κέφαλος σοφίῳ.

Τ Ἠν μὴ θάλαττα νὼς ὁρᾶς φείκη κατέχει. καὶ γὴ μὲ οὐ
ρανὸν ὑποβέβηκεν ἀλλιό. ⸢ πάντα σοφὰ χόθεν σω-
νέφελα. καὶ οἱ ἄνεμοι πρὸς ἀλλήλους ἀραιτόμενοι ὅ-
σον οὔπω κυμήσειν τὸ πέλαγος ἐπαγγέλλονται. ἀλλὰ καὶ οἱ δελ-
φῖνες ἀνασπιρτῶντες καὶ τῆσ θαλάττης ἀνοιδυμένης λείως ἐ-
φαλλόμενοι χειμῶνα καὶ τὰ ραχὺν ἐπόντα μηνύουσι. παύρου δὲ
φασιν ἐστὶ τολμῶ μα τὸ ραῦν οἱ τὰ μετέωρα λφοῖτα νῶν ἐσάναι.
πολλάκις δὲ σῴζονται ὑπὸ σφαλείας οἱ προθυμούμενοι φυλά
ξασθαι τὸν κίνδυνον. εἰσὶ δ᾽ οἱ πρὸ αὐτοὺς ἑαυτοὺς ἀπὸ ξῆς πελω
γεῖ ὑπὸ μηχανίασι τῇ τύχῃ τοῦ οἰκείας ἐπιβέψαντες φέρεσθαι.
ὅθεν ἀκούομεν τοὺς μὲ, κατὰ τὸ μαλείου ἀμφωτήριον. τοὺς δὲ
κατὰ τὸ μ σικελικὸν πορθμὸν, ἄλλους δὲ εἰς τὸ λυκιακὸν πέλα
γος ῥύμη φερομένους ἐπὶ κείλειν ἢ καταδύεσθαι. ἔστι δὲ οὐδὲν μᾶλ
λον πρὸς χειμῶνα ἢ κίνδυνον ὁ καφηρὸς ἐπιφερέστερος. ἀνάμει
ναντες οὖν ἀπολῦσαι τὸ κλυδώνιον ⸢ καθαρὰν αἰθρίαν γενέσθαι
ἄρει, νοσήσομεν ἄχει ⸢ αὐτοῦ τοῦ καφηρέως τῷ ἀπὸ τῶν ἰνέων
τῆς ἐκ ναυαγίας ἀποπνεόντων δυσθείη σῶμα, τοῦτο πειστέλλαντες

σ

ταφῆναι λύω μηδ. οὐ γὰρ ἄμεινον τὸ δυ ποιεῖν καὶ μὴ περαχθῆ-
ναι τῆς δυσχερείας ἢ αὐτίδοσις φαίνηται. τρέφει δὲ οὐδὲν ἧττον
τοὺς αὐτοὺς πρὸς τοῖς ἐλπιζομένοις ἀγαθοῖς. ☾ διαχεῖται τῷ πρόσω
τὸ σωμεῖδος. ☾ μάλιστα δ' ταμ εἰς τοὺς ὁμοφύλους οὐκ ἐθέλοντας τὴν
δυποίαν ἀναβάλλωνται.

Θωμᾶς Σιωπέλῳ.

Ἀκήκοας ἀκουσμάτων βρυτάτων ὦ σιώπελε. σόλ)
α ἀθηναῖοι δὲ ἀνοσιώτατα πέμπειν εἰς τὴν ὑπεροχίαν ναυ
μαχεῖν ἐθέλοντες. καὶ ἤδη μὲν ἡ πάραλος καὶ ἡ σαλαμι
νία εἰς μάλιστα τοῦ χειμῶνος πρόδρομοι λύουσι τὴν ἱερὸν τῶν
πρυμνήσια, τοὺς μαστῆρας οἱ μέλλουσιν ἐπαγγέλλειν πέρυ καὶ
ὅτε δὴ ἀπέναι πολεμήσοντας σὺν θεμένων. χρεία τοῖς λοιποῖς ναυ
σὶ τὸ στρατιωτικὸν τάγμα δεχομένοις ἑρετῶν πλείονων ἢ οὐ χήρι
σαι ἐμπείρων αὐτοῖς ἢ κύμασιν ἀπομάχεσθαι. τί οὖν ὦ βέλτιστε
βρῶμον, φόβου μὴ μένομεν. αὐβρολοπῦσι δὲ ἐπειραιῶς ἢ φα
ληρόθεν καὶ σουνίου ἢ μέχρι τῆς ἐν τῷ γραικῷ πρόσω ἠόνων ὀρέων
τοὺς τῆς θαλάττης ἐργάτας. πῶς δὲ ἢ ἡμεῖς ἐμὲ δὲ τὴν ἀγορὰν
εἰδότες ὑπομένομεν πειρατάττεσθαι, καὶ ὁπλομάχοις αὐβράσιν
ὑπηρετεῖσθαι. δυοῖν δὲ ὄντοιν χαλεποῖν τοῦτε φόβου ἐμὲ τέκνοις
☾ γυναιξὶ, τοτὲ μὲν ἄλλῃ ξίφεσιν ὁμοῦ ☾ θαλάττῃ πειρασθῆναι
τὸ σῶμα, τοῦ μὲν ὄρτος ἀλυσιτελῆς, τὸ φόβου ἐφάνη λυσιτελέ
στερον.

Ναυσίβιος Πρυμναίῳ.

Γνόου ὅσῳ εἰσὶ τρυφερὰ ἡ ἀβρόβια τῶν ἀθήνησι πολου
ῆ σίων τὰ μφράλια. ἔναγχος δὲ Παμφίλου μετὰ τῆς
συνηλικιώτων μιαθυμένου τὸ σιαφέσθον ὡς αὖ ἐχ
θαλνιῶντος τοῦ πελάγους περιπλεῖν ἅμα καὶ συμμετέχειν ἡμῖν

τῆς

τῆσ ἄγρας ἢ ἰχθύων. ἔστων ἁλίκα αὐτοῖς ἐκ τῆς θαλάττησ τοῦ
εἴρεται γυφήματα. οὐ γὰρ ἀνεχόμενος ἢ ξύλων τῆς ἁλιάδος ἐς
τε τὰ πήτων τινῶν ξυνικῶν ἐφεδρίδων ἀτακλινεῖς, ὃ δὴ οἷόσ τε
ἔφασκεν εἶναι κεῖσθαι ὡσ οἱ λοιποὶ ὧν ἢ καλαισφομάτων, τὴν σο
μίδα οἶμαι νομίζων λίθον βαχυτέραν, ἢ τεῖ παρημῶν σκιὰ αὐ
τῷ μηχανήσασθαι, τὴν τοῦ ἰσίσιν δύναμιν ὑπερπετάσαντασ ὡσ οὐδα
μῶσ οἷόσ τε ὢν φέρειν τὰσ ἁλιακὰσ ἀκτῖνασ. ἡμῖν δὲ ὁ μόνον τοῖσ
τοιούτοισ τὴν ὄψιν ἀμβλυνομένοις τὴν ἐρημίαν, ἀλλὰ καὶ πάσαις ὅσ
οισ μὴ περιβόλια πολλὰ τοῦ προσεῖναι δοκεῖ, ἔστιν οὗ δυναμένοις
τὴν ἐλλιθέρειαν ἐνίσωσ ἡμῖν καὶ θάλαττα. φερομένων δὲ
ἅμα οὐ μόνοσ οὐ δὲ μετὰ μόνων τῶν ἑταίρων ὁ Πάμφιλοσ, ἀλ
λὰ καὶ γυναίων αὐτῷ περιπεσὼν τὴν ὥραν, πολλὰσ συνεῖπετο μου
σουργοὺσ ᾠδάσ. ἡ μὲν γὰρ ἐκαλεῖτο λιρουμάτιον καὶ ἐν αὐληρίσ.
ἡ δέ, ἐράτω, καὶ ψαλτήριον μετεχειρίζετο. ἄλλη δὲ δυεπίσ. αὕτη
δὲ κύμβαλα ἐπειρᾶτο. ἐβούλετο οὖν μοι μᾶσσον ἡ ἄκαιροσ πολέα
καὶ ἐν ᾠδικὸν τὸ πέλαγοσ καὶ πᾶν θυμηδίασ ἀνάπλεων. πολὺ
ἐμέγα τοῦτο οὐκ ἐτέρπεν· οὐδὲ ἂν οὐκ ὀλίγοι γὰρ ὁμοβίων καὶ
μάλιστα ὁ πικρὸσ λαυκίασ πελχῖνοσ ἐν μοι βασκαίνων βαρύτε
ροσ. ἐπεὶ δὲ γόνιμον πολὺν ἐκαπέβαλεν, τὸ ργύριόν με ἔχει
κῆ νῦν ἐκείνου τοὺσ ἐπιθαλαττίουσ ἀγαπᾶν κώμουσ. καὶ τοιοῦτον
δεύτερον ἐπισῆναί μοι ποθῶ δικανικὸν ἢ πολυτελῆ νεανίσκον.

Αυχένιοσ ἁρμενίῳ.

Μήποτε δυνάσασι συμπράττειν, θαυμαστὸν λέγει πρόσμε οὐ πρὸσ ἕ
τέρουσ ἐκπυστα ποιῶν τὰ μά. εἰ δὲ μηδὲν οἷόσ τε ὠφελεῖν,
γοῦμοι τανῦν Αρφοτωγίου σε γανύτεροσ. ἐφθῆ ὅπη περὶ τὰ μάσοι

δυηγήσομαι, ἔρως με οὐκ ἐᾷ παρεμπεσὼν ὑπὸ τὸν λογισμὸν λυ-
βρὸν ἄθυμι, ἀλλὰ τὸ νῆφον ἐν ἐμοὶ σωτηρίως ὑπὸ τοῦ πάθους ἐνδίζει
πόθεν γάρ ποτε εἰς ἁλιέα δύσκνον ἀγαπητῶς τὴν ἀναγκαί-
αν ἐκ πορίζοντα δυσροφίαν ἔρως ἐνέσκηψε μὴ ἐντακεὶς οὐκ ἀ-
νίκησιν, ἀλλ' ὅσας τοῖς πλουσίοις ὑφειμένοις νεανίσκοις φλέγομαι.
ὁ ποτὲ γελῶν τοὺς ἐκ τρυφῆς πάθει δουλεύοντας, ὅλος ἐμὶ τοῦ
πάθους, μαμησείωμῶν ἐν ὑμέρμιον ἐκφαντάζομαι τὴν παῖ
δα τῆς τρυφῆς χόρης. ἔστι δὲ ἡ παῖς εἰς ἔρωτα, τῷ μετοίκων θυγά-
τριον τῷ ἐρμιόνης οὐκ οἶδ' ὅπως εἰς πειρατὰ φθαρέντων. ἄλ-
λως μὴν οὐ δύνασι προῖκα οὐκ ἔχω. ἐμαυτὸν δὲ δείξας οἷός ἐμι
θαλαττουρὸς, ἐμὴ μάνοιγ' ὁ τούτης πατὴρ, οἶμαι πᾶν ἐξειν ἐπι-
τήδειον μυμφίον. Εμυίμων ἁλιεὺς τύπω.

Ρόμβω ἰδὼν ἐπὶ τῆς ἠιόνος τῆς ἐν σωτῆρι παλαιὸν καὶ
πετρωμένον δίκτυον, ὅτου ἕνεκα καὶ τίνα τρόπον οὐκ
ἔχομ' εἰπεῖν ἀποχαθὲν, ἤδη δὲ καὶ ὑπὸ χρόνου παλαιό-
της διερρωγὸς ἀπέφατο. οἱ δέ, ἔφασαν σὺν κλήματι γεγενῆσθαι πρὸ
τούτων τεττάρων ἐτῶν. εἶθ' ὕφαλῳ προσμιλήσαντα πέτρᾳ, κατὰ
μέσον ἀποχαθῆναι τῷ πελάγους. σοὶ δὲ ἐξ ἐκείνου μήτε ἀνέ-
σωθαι, μήτε αὐτελεῖς βουληθέντος μέρμα, μηδενὸς τῷ πελοι
κούτων ὡς ἀλλοτρίου θηρᾶν ἐπιχειρήσαντος. ἐγὼ δὲ οὐκ
ἐνοίκων μόνον, ἀλλὰ καὶ σοὶ τοῦ πατρὸς τοῦ σοῦ ἀλλότριον. μὴ τῶν
οὖν σε τῇ φθορᾷ τῆς χρόνῳ μὴ σὺν. σὺ δὲ ὁ παντελῶς ἀπολείᾳ
προσέναμας, ἕκισσε ζημιούμενος, ἕτοιμος ἔσο πρὸς τὴν δόσιν.

Αλιεὺς τυφλὸς ἐνύμονι.

Δ Υσμενὴς καὶ βάσκανος ὁ τῶν γλυκέων ὀφθαλμός. φη-
σὶν ἡ παροιμία. τίς γάρ σοι τῶν ἐμῶν φρονεῖ. τί δὲ τὸ
περὶ ἐμὲ

πα ρ᾽ ἐμοῦ ῥαθυμίας ἠξιωμένον, κτῆμα σὺν ἐννοίᾳ νομίζεις· ἔργῳ τοὺς χεῖρας, μᾶλλον δὲ τὰς ἀπλήστους ἐπιθυμίας. μὴ δέσει ἡ τῶν ἀλλοτρίων ὄρεξις ἀδύνατους σε τῶν χρείας εἰς βιαζέσθω.

Εμμένων Αλικτύωνι.

Ὁ Υπ᾽ ἠτησά σε ἃ ἔχεις, ἀλλ᾽ ἃ μὴ ἔχεις. ἐπεὶ δ᾽ οὐ βούλει ἃ μὴ ἔχεις ἕτερον ἔχειν, ἔχε ἃ μὴ ἔχεις.

Ευσεβίνος Λιμεράρχῳ.

Ὁ Υμῖν ὁ ἰὸς ἀκάκας φθαρήσεται ὁ σκοτοῦργος ὁ λέσβιος. Φείδη σι δραχμὴν κατὰ μέρος τῶν θαλάττων ἀνεβόησεν ὡς πλήθους ὅλου προσιόντος θύννων ἢ πηλαμίδων. καὶ ἡμεῖς πειθόμενοι τῇ σαπίνῃ μονονουχὶ τὸν κόλπον ὅλον περιελάβομεν. ἔπειτα νικῶμεθα καὶ τὸ βάρος μεῖζον ἢ κατὰ φορτίον ἰχθύων. ἐλαττοῖ δὲ οὖν καὶ τῶν πλησίον τινὰς ἐκάλουμεν μερίδας ἀποφαίνων ἐπαγόμενοι εἰ συλλάβοιντο ἡμῖν καὶ συμπονήσαιεν. τέλος μόγις πολλῷ δείλης ὀψίας δυμεγέθη καὶ μύλον ὀξυλιὺς σαμψυδῶσαν ἤδη καὶ σηκώληξιν ἐπιβρύουσαν. τοιαῦτα θηράσους, ἵνα ἐπιγλαύσῃς ἐδήλωσα, ἀλλ᾽ ἵνα μάθῃς οἷς ἂν πόνοις μηχανεῖς ἡ τύχη μὲν ἀτυχήματα τιθηνίζεται.

Εὔπλοος Θαλασσέρωτι.

Ὁ Ρμαρίζω ἡ μέμνασ· ἀκούω γὰρ τὸ λοιδορημα ἰὸς ἐρᾷ. ὡς ἐκείνῃ φθερόμενον, πᾶσαν τὴν ἐφήμερον ἄγραν κατεπίπτωζε. ἀπώμοσε γάρ μοι τοῦτο γενέσθαι ὀβελίσσω σώσας. ἔστι δὲ τὸ ἐπιεικὲς τὴν ἀληθείαν τιμῶντα, καὶ οὐκ ἂν ποτε ἐκεῖνος εἰς ψεῦδος περάσαι ἠλίθιον. οὕτως ἐκείνου σωτῆρος ὁ γλυκὺς καὶ ἡδὺς γάρος ἐψῶν ἐν τῷ λεπτοτέρῳ ἰχθύων θυσὶ ἐμολοΐζεται τῇ σαπίνῃ. πόθεν οὖν εἰς τὸ μοι μουσικὸν σοι

δυάτονον καὶ χρωματικὸν καὶ ἁρμόνιον μέλος ἐστὶν ὡς αὐτὸς ἔ
φασκεν ἀπαγγέλλων· ἐμοῦ γὰρ τῇ ὥρᾳ τῆς παιδύσεως ἡσυχάζοντος
ἦλθεν πρός με μαθησίαν ὦ δύσκολε· ἐγὼ
τ γὰρ οὐκ ἀποκαίω τὴν αὐτοῦ θερμότητα γοητεύσας τὴν πυρ
φόρον καὶ τοξοφόρον πειθόμενος, καὶ ἄλλως ἡμῖν τὰ ἐρ
ᾶν συγγενές· τῆς θαλάττης δὲ οὐ τίκουσης τοῦτο τὸ παιδίον· ἡ
μέτερος οὖν πρὸς μὲν τὸ ἔρως, ἡ ὑπὸ τούτου βληθεὶς τὴν κ
δίαν, ἔχω πρὸς θαλάττῃ τὴν ὁρίζων ἀνόητον νομίζων ἡ γαλατεία
τῶν καλλιστευόντων νηρηίδων σωφρονεῖν.

Θερμολέπυρος ὠμίμωνι.

Χέτλια πέρθαμβος· τοῖς γὰρ ἄλλοις οὐθαρ καὶ μή
α τραι καὶ ἡ πρόσω προστοιμος ἀνάτλιον ἐν τῆς ποιό
τητος λεπόττητα παρίκδρο· ἡμῖν δὲ ἔτνος ἦν τὸ βρῶ
μα δοὶ μὰν χαλυβώνιον ἔπνον· ἐν τροπαῖαν δὲ ἡμεῖς ἢ ὀζίνιω· ἀλ
λὰ μοιραῖοι θεοὶ καὶ μοιραγέται δαίμονες· δοίητε πρὰ τροπὴν φι
λάδηκου ταύτης τύχης, καὶ μὴ τοῦσ μὰν, δύνεπεῖ φυλάττε τε δύ
τυχέα· τοὺς δὲ, τῷ λοιμῷ σωοικίζετε· ἡ γὰρ φορὰ τῆσ εἰμαρμέ
νησ τὰ τοιαῦτα πατρώα γνασερ· ἄδικα πάχρημα πρὸς αὐτῆσ
δίλεπῆ καὶ σεμνὰ κεχημένοι τύχη.

Νεμεσιάσους ἐλπίδας ἔχον ἐπὶ τῷ μέρει τῷ πλησίον τῷ ὁμίλῳ ἑαυτὸν ἢ τεθνάναι ἢ αὐτὸν τὸν πατέρα χύσιν ἐργάσασθαι τῆς οὐσίας πολλῷ· καὶ ἀφιφαγοῦντα καὶ ἀνδραποδωδῶντα μετάτε ἡμῶν μετάτε τῶν ἑταίρων ὅσον καταστῆναι ὥραν πρωΐ δύουσιν ἀξαντλοῦντα ἢ τὸ πᾶν ἢ τὸ πλεῖν τῆς οὐσίας· ὁ δέ, ἐπειδὴ κείνων αὐτὸς ὁ γεννήσας ἐγένετο, σιτεῖται μὴ ὀλίγῃ τῆς ἡμέρας ἀπώλειᾳ, καὶ τοῦτο τῆς ὥρας ἡλίου λοιπὸν ἀμφὶ δύσιν ἔχοντος· σιτεῖται δὲ οὐδὲν τῶν πολυτελῶν, ἀλλ' ἄρτον τὸν ἀξ ἀληρᾶς καὶ ὄψον εἴ ποτε δύη μυρίας ἡμέραν ἐπιτηδοίη δρυπεπεῖς ἢ φαυλίας. δι' ἃ μὴ τῶν οὖν τῆσδε θαυμασῆς τοιούτης ἐλπίδος οὐκ οἶδ' ὅτι καὶ δρασόμεθα. εἰ γὰρ ὁ τρέφων δεῖται τοῦ θρέψαντος, τί ἂν εἴη ὁ τρεφόμενος ὀφείλων λιμῶττον ἢ σωθῆναι δι' ἅλωσιν τοῦ βάρους.

Ἐρώτησις. Εὔβουλος μέλλω.

Ἀρέσκετο μὲν ἡμῖν ὦ γάλλων ὅσον σπεύδων τὰ πολλὰ ἐπαινούμενος· ἐγὼ δὲ καὶ τῇ θέᾳ μόνον πρὸς τὰς κατασκευὰς οὐ τρέπομαι ὁμοίως ἡνυφαμόμην· μέλλησι δὲ ἴσως πολλὴ περιστροφὴ τῶν πραγμάτων τὰ πέμματα. ἴσως ἢ ὀπαρτὸς τῆς πυράκης καὶ βάλανοι φοινίκων καὶ ἁρπαγὴ τῶν ἐλάττων ἀξηρημένα. ἐγὼ δὲ πρὸς ταῦτα ἅπασι ἐγχρὰ βλέπων αὐέμμονον ἐπαφήσειν ἐμαυτὸν ἐγχανὼν τῷ πλακοῦντι· οἱ δὲ καὶ τὸ ἐνδαπανᾶν ἐπιμήκιστον ἀξέτειναν. ἀλύλικος σωτὴρ περισωζομένης ἀναξιβάς ἢ μελισμὸς ἐπιτοίου. τέλος ὥσπερ ἐπισωθήμασος τὴν ἐμὴν αὐαρτῶντες ἐπιθυμίαν, ὁ μὴ πισπαρόφος λαβὼν ἀξελιᾶ θαμρε τὰ ἐνιζαύοντα τῷ βρωμάτων τοῖς ἀδοῦσιν ἰνώδη. ὑπὸ ἰάσους (ἑαυτὸν οἷος ἴσως

ὕπνῳ κατέχεσθαι μᾶλλον ἢ τῆς τραπέζης φροντίζειν. εἷτα ἄλλος ἄλλῳ διελέγετο καὶ πάντα μᾶλλον ἐπράττετο, ἢ ὁ ἡδὺς ἐκεῖνος καὶ σωτὴρ ἡμῖν πλακοῦς εἰς ἀπόλαυσιν ἦρχετο. τέλος δὲ εἰκὸς οἱ θεοὶ κατοικτείραντες τὸ μακάριον φῦλον ἐπιθυμίας, μόλις ποτὲ ἐμεριμνήσαμε τοῦ πλακοῦντος ἀπολαῦσαι παρεσκεύασαν. ταῦτά σοι γράφω οὐ τοσοῦτον ἐπὶ τοῖς ἡδέσιν ἡδεῖς, ὅσον ἐπὶ τῇ παρούσῃ τῆς βραδυτῆτος ἐπιτιμῶν.

Πλατύλαιμος ἐρεβινθολέοντι.

Πῶ ποτε ἐγὼ κατὰ τὴν ἀπιλιὼ ὑπέμεινα τοιοῦτον χειμῶνα. οὐ γὰρ μόνον ἐκ παραλλήλων φυσῶντες μᾶλλον δὲ φύρδην φερόμενοι κατεκτύπουν ἡμῶν οἱ οἶκοι, ἀλλ' ἤδη καὶ χιὼν πυκνὴ καὶ ἐπάλληλος φερομένη, πρῶτον μὲν τὰ θύρας ἐκάλυπτεν. ἔπειτα οὐκ ἐπιπολῆς, ἀλλ' ἐς ὕψος ἤρετο φλοιοφόδους χῦμα πάμπολυ, ὡς ἀγαθὸν εἶναι τὸ θυρεῖον ἀνοίξαντα φοικίασον τὸν στενωπὸν ἰδεῖν. ἐμοὶ δὲ οὔτε ξύλον ἦν ἄσβολος περιῶν. ὡς γὰρ ἡ πόθεν. ὁ κρυμὸς δὲ εἰσεδύετο μέχρι μυελῶν αὐτῶν καὶ ὀστέων. ἐβουλευσάμην οὖν ὀδύσειον βουλεύμα δραμεῖν εἰς τοὺς θολοὺς ἢ τὰς καμίνους τῶν βαλανέων. ἀλλοὶ δὲ ἐκεῖσε συνεχώρουν οἱ μὲν ὁμοτέχνων περὶ ταῦτα κυλινδούμενοι. καὶ γὰρ αὐγὰς ἡ πρακτικὴ θεὸς ἡμῶν ἐφεύρηκε πολλάς. ὡς οὖν ἡδέως οὐκ ἔναιμοι εἰς τοῦτο εἰσιτήριον, δραμὼν ἐπὶ θρασύλλου βαλανέου ἰδιωτικὴς οἰκίας, δῦρον τοῦτο κενόν. καὶ κατὰ βαλὼν ὀβολοὺς δύο ἢ τρεῖς βαλανέα τούτοις ἴλεων κατεσκεύασε, θερόμενος ἄχρις οὗ τὸν νιφετὸν μὴ πηγνὺς διεξέλθοι. καὶ τὸ κρύους τὸ μεταξὺ δρόσῳ πεφυρμένος πρὸς ἀλλήλους ἐδέδεμτο οἱ λίθοι. μετὰ δὲ ἀποβραῦσαι τὸ δριμύ, πρόσωπος ὁ ἥλιος ἐλευθέραν μοι τὴν πρόοδον καὶ περιπάτησιν ἀφῆκεν.

Πέμψρευ ἡμῶν ἡ χάλαζα βρέως ἐμπεσοῦσα τὰ λήϊα.
α καὶ λιμοῦ φάρμακον οὐδὲν ὠφέλησεν ἡμῖν ἐπικλοὺς πυρούς οὐ χοίνικες ἀνὰ τετράμετρα μέτρα. ἔστι δέ σοι ὡς ἀκούω τῆς πατρικῆς οὐσίας λείψανα. δάνεισον οὖν ἡμῖν μεδίμνους ἑπτὰ ὡς ἂν ἔχοιμι σώζεσθαι τοὺς ἐμοὺς καὶ τὰ παιδία. μὴ πρὸς δὲ δυσχερείας γινομένης, ἐλπίσωμεν αὐτὸ τὸ μέτρον καὶ λῴϊον ἐάν τις εὐθηνίαν γένηται. μὴ δὲ περιίδῃς ἀγαθοὺς γενέσθαι εἰς σὲ τοὺς καιροῦ φθειρομένους.

Εὔσολος ἐλαπίωνι.

Γνώμῃ τῆς γῆς ἀμφιβαλλομένης τῷ πόνων ἄξιον, ἔργων
ο ἐμαυτὸν ἐπιδοῦναι θαλάττῃ καὶ κύμασι. ζῶ μὲν καὶ τεθράφθαι μεμοίραται ἡμῖν. καὶ οὐκ ἔστι τὸ χεῖρον φυγεῖν καὶ ἐν οἰκίσκῳ τὸν καθεῖρξαν αὐτὸν τηρεῖν. σώζομαι ἡ ἡμέρα ἐκείνη καὶ τὸ πεπρωμένον ἄφυκτον. ὥστε τὸ ζῆν οὐ χυδαῖον τῶν τυχόντων ἀλλ' ὑπὸ τῇ τύχῃ βραβεύεται. ἤδη γοῦν ἐσμὲν ἐπὶ γῆς ὠκύμοροι. ἐπὶ θαλάττης δὲ μακρόβιοι καταβεβήκασιν. ὥστε εἰ δῶσι ταῦθ' οὕτως ἔχειν, ἐθέλω ναυτιλίαν βαδοῦμαι καὶ αὐτέμοισι ὁμιλήσω καὶ κύμασι. κρεῖττον ἡ ἐπαυλίζεσθαι ἐκ βοαύρου ἢ προσαντίδους νεοσσούς, ἢ καθήμενον ἐπὶ ταῖς τῆς ἀτεχνίας ἐλαπίναις λιμῶδες ἂν χρόνον ἐρυγγάνειν. Ἀπελαρχίδης πυθολάῳ.

Εμοὶ ὦ φίλε Ἰκαλιὸν οἰκητὴν τὴν πολιν τολυπλύφοι.
μ ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδα τί πεδὼν, δόμον παρὰ σὲ ἢ παράπηγα ἄλλον τῆς Ἰκαπαύγρου γενέσθαι, ἐπεὶ καπίσην ἐν χείρι χρημάτων βουλόμενος ἐπὶ κολωνῷ πρίασθαι χωρίον ἔκνησαν τόσ μέτρος τῆς ἀσικῶν ἐπὶ τὰσ Μαρτίου θύρασ ἀφι-

κόμιζω. εἶτα καταλαμβάνω πρεσβύτην ὀφθῆναι ῥικνὸν σωτικὸν τὰ ὀφρῦς χάρτην δι' ἀρχαιότητα, σαπρὸν δὲ τῷ χρόνῳ ὑπὸ πόρεων καὶ σκιῶν ἡμιβρώτων διὰ χειρὸς ἔχοντα. δύθυσ μὲν οὖν μόλις με προσεῖπε ζημίαν, ἡδυμένος τὴν προσηγορίαν. εἶτα τὸ πρόξενον φήσαντος ὡς δοίμιζω χρημάτων, τόσων ἤρετο τὰ λαόντων. ἐμοῦ δὲ θαυμάσαντος τὴν ὑπερβολήν, δι' ἐπτὰ νεῶν δύθ'. ὁ δῆλος ἦν δυχερανόων. ὅμως ἐδίδου ὃ ἀπῄτει γραμματεῖον. καὶ ἐπὶ τῷ ζῷ ἀρχαίῳ γήρᾳ βαρὺ καὶ τὴν οὐσίαν ὑποθέσει μηνὸς εἰσέτι μοι. μέγα τι κακὸν εἰσὶν οἱ περὶ τὸς ψήφους ὁ θῶ δακτύλων τὰς κάμψεις ἐλινδυόμενοι. μήμοι γένοιτο ἀγροίκων ἐφοροι δαίμονες, μὴ λύπορ ἔτι μὴ δανῆσαι δεῖν.

Ἀνίκητος Φοιβιανῇ.

Φ Εὔγεσ μὲ ὦ Φοιβιανὴ φλύγεσ. ὃ τοῦτο ἀρτίωσ ὅλον τὸν ἀγρὸν ἀπενεγκαμένη. τί γὰρ οὐ θῶ ἐμῶν λαβοῦσα ἔχεις. οὐσύλια οὐ τυρὸν ἐκ τῶν λάρων, οὐκ ἀλεκτορίδων ζόμος οὐ τὰ λοιπὰ ζυφήματα πάντα ἔστι σοι ἐξ ἐμῆς οὕτως ὅλον με αὐτὴ κατὰ τὴν πατροιμίαν ἀνατρέψασα δουλοῦ εἰ ἀπαιτήσασα. σὺ δὲ οὐδὲ μίαν ὥραν ἔχεις ἐμοῦ δυαπαῶσ φλεγμένου. ἀλλὰ χαῖρε ἡ ἄπη. ἐγὼ δὲ ὅσον βαρέως μὲν, ὅσον δὲ ὅμως τὴν ἀτιμίαν.

Φοιβιανὴ Ἀνικήτῳ.

Δίμουσάμε ἀρτίωσ ἧκεν ὡσ ἑαυτὴν ἡ τοῦ γέροντος ὦ μετέπεμψε γυνή. ὃ δὴ καὶ ἥκω ἀραμένη τὰ πρὸς τὴν τέχνην. σὺ δὲ ἀξαπιναίωσ ἀνασεῖσ ἐπειρῶ τὴν δέρην ἀνακλάσασ κύσαι. οὐ παύσῃ τρίκουρον καὶ τάλαντον ἱερόπτιον πειρῶν τὰς ἀφὴν λιλιάσασ αὐθύνασ ἡμᾶς ὥστε ἀρτιμελῆ ἀρχὲ

μερόσ.

μενος· οὐχὶ θῦ κατάγελον πόνων ἀφεῖσαι ἀρτὸς θῦ ἀισθόμε
νος· οὐχὶ τοῦ πλανέου ⟨ τῆς ἐχέφρασ ὡς ἀδύνατος ὢν ἀξ-
έωσαι; πῶς οὖν τακρὸν βλέπεισ βλέμμα καὶ ἀνάπνεις· πίπαυ
σο κἠπροφάθλιε ⟨ ζήτου κατὰ σεαυτὸν ὦ πρόσβυ.

Γλυκέρα βακχίδι.

Μένανδρος ἡμῶν ἐπὶ τὴν τ ἰαθμίων θέαν εἰσ τὴν κόρι-
ὁ θον ἐλθεῖν βιβάλητοι· ἐμοὶ μὲν οὐ κατὰ μοῦσ· οἶδασ γὰρ
οἷόν ὄστιν ἔρασθαι τοιούτου ⟨ βραχὺν ὑστερῆσαι χρόνον·
ἀποζέπειν δὲ οὐκ ἐνῆν μὴ πολλάκισ ἀποθνήσκειν ἐνθάτε· οὐ δῶ-
σως αὐτὸν παρεγγυήσω, μέλλοντα ἐπιθυμήσειν ἔχω· οὐδῶσως
μὴ βουλόμενον αὐτὸν σουσδαθῆναι ἀπὸ σοῦ κἀμοίτινα φέρει φι
λοτιμίαν, τοῦτο λογίζομαι· οἶδα γὰρ τὴν οὖσαν ἡμῖν ἑταιρείαν
πρὸσ ἀλλήλας· δίδυμα δὲ ὦ φιλτάτη οὐ σὲ τοσοῦτον· χρησοτέρω ⟨
θῦ μᾶλλον ἔχησαι τοῦ βίου ὅσον αὐτὸν ἐκεῖνον· ἐρωτικὸσ γὰρ ὄστι δαίμο
νιοσ καὶ βακχίδοσ οὐδ' αὖ θῦ σινυβρωποτάτων τισ ἀποχίρ· τὸ
μὲν γὰρ δοκεῖν αὐτὸν οὐκ ἔλαττον τοῦ σοὶ ἐν τυχεῖν ἢ τ ἰαθμίων
ἔνειλεν τὴν ἀποθνήσκειν ποιῆσθαι, οὐ πάνυ πείθομαι· ἴσωσ αὖ-
τάσθη με τῆσ ὑποψίασ· συνίγνωσθε δὲ ταῖσ ἑταιρικαῖσ ὦ φιλτά-
τη ζήλοτυπίαισ ἐγὼ δοῦ παρὰ μικρὸν ἠ χοῦμαι Μεναίδρου δια
μαρτεῖν ἔρασθαι· ἄλλωσ τε καὶ μοι κινισμόσ τισ πρὸσ αὐτὸν ἢ
διαφορὰ γέγονται, δέκσει με ἐπὶ τῆσ σκηνῆσ ὑπὸ χείμητόσ τινοσ
ἢ δι Φίλου πικρῶσ λοιδορεῖσθαι· ἐὰν δὲ ἐπανέλθη μοι οἷοσ ὤχετο,
πολλὴν εὐσομαίσοι χάριν.

Ἐρέσσοι.

Βακχὶς ὑπερίδη.

Ἀσυίσει ἴσμεν αἱ ἑταῖραι χαίρειν· ἐπαίσθη γὰρ ἡμῶν οὐχ
π ἥπτον ἢ Φρύνη· ὁ μὲν γὰρ ἀγὼν μόνος Φρύνης. οὐ γὰρ μὴ
πόνηρος δύθειας ἐφανείλετο· ὁ δὲ Λίνδιος ἀπέσωσεν. εἰ
γὰρ αὐτοῦσαι παρὰ τῶν ἐρασῶν ἀργύριον, οὐ τυγχάνομεν ἢ τοῖς
δι δοῦσιν ἐντυγχάνουσαι ἀσεβείας κριθησόμεθα, ἅπαντῶς μὲν τὸν
τὸν ἡμῖν τοῦ βίου καὶ μηδὲν ἔτι ἔχειν πράγματα μήτε τοῖς ὁμιλοῦ
σι παρέχειν· νῦν δοῦναι ἔτι γε ἑταιρεῖν αὐτὰ σόμεθα ὅτι πονηρὸς δύ
θειας ἐρασθεὶς δύρεθη. ἀλλ' ὅτι ἐπιφθονῆσ ὑπερίδης ζηλώσομεν· πολ
λὰ τοίνυν ἀγαθὰ γύοιγ' ἂν σοι τῆς Φιλανθρωπίας· καὶ γὰρ ἑταίραν
χρηστὴν σεαυτῷ περιποιήσω· καὶ ἡμᾶς ἀμφοτέρας σε αὐτῇ εἰρήνης
παρέσει δύασας· εἰ δὲ τὸν λόγον γράψαις τὸν ὑπὲρ τῆς Φρύ
νης, τότε ἂν ὡς ἀληθῶς χρυσοῦν αἱ ἑταῖραί σε ἡσαν μῦν ὅπη ποτὲ
βάλῃ δι' ἑλλαδος.

Βακχὶς Φρυνίῳ.

Υποσοῦτόν σοι τὸν κινδύνου σωτηρίαν φίλτατη ὅσον
ὁ ὅπι πονηροῦ μὲν ἀπηλλάγης ἐρασοῦ, χρηστὸν δὲ δύρες
ὑπερίδην, σωτῆρα. τιὼ γὰρ δίκην σοι καὶ πρὸς τιὼ δύ
τυχίαν γεγενῆσθαι νομίζω. δικαιότατον γάρ σε οὐκ ἐν τοῖς ἀθήναις μό
νον, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἑλλάδι ἅπάσῃ ὁ ἀγὼν ἐλεῖνος περίκλειμ. δύθειας
μὲν ἂ ἱκανιὼ τιμωρίαν δώσει τῆς σῆς ὁμιλίας στερούμενος· ὑπὸ
γὰρ ὀργῆς μοι δοκεῖ κινηθεὶς δι' ἃ τιὼ ἐμφυτον ἀμαθίαν ὑπέρ
βαλλε τὸ μέτρον τῆς ἐρωτικῆς ζηλοτυπίας· καὶ νῦν ἐλεῖνον ἐρῶν τα
μᾶλλον δύ' ἴσθι ἢ ὑπερίδην. ὁ μὲν γὰρ διὰ τιὼ τῆς σωκρατείας χά
ριν δῆλός ἐστι σου δάζεσθαι βουλόμενος ἢ ἐρώμενον ἑαυτὸν ποιῶν·
ὁ δ', τῷ ἀπλοῦν μα τῆς δίκης παρώξυνται. πρὸς δὲ χρυσῆν δὲ πάλιν
δι αὐτοῦ

δυσώπητος δεήσεσι καὶ λιτανίαις καὶ πολὺ χρυσίου. μὴ δὴ καταδυσωπήσης ἡμῶν ὦ Φιλτάτη τὴν ἐτοιμότητα. μὴ δὲ περιδῆν κακῶς δόξαι βεβουλεῦσθαι ποιήσῃς, τὰς δυσχερεῖς ἱκεσίας προσιεμένη. μὴ γὰρ τοῖς λέγουσί σοι ὅτι ἐμὴ γνώμη) πεπρηξαμένη τὰ μάλιστα τοῖς δικαίοις ἀπολείπεσθαι, οὐδὲν ῥητορεύει, πείθου. καὶ ἐν αὐτῷ τοῦ γε ἵνα ἐν καιρῷ γένηται σοὶ ἡ ἐκείνου παρείη σωτηρία.

Βακχίδι μυρρίνη.

Ἡ δὲ κρείττονος εἶναι σοι τυγχάνειν ἔρωτος δέουσα ἀφρο-
μ δίτη, ἀλλοῦτυχόσι ὄντως ἐπιστεῖ συμπαραβιώναι. τὰ λαμπρὰ γὰρ τῆς αὐλίας. ὅστις τοιούτῳ κάλλει πεποίθεν φρονήματι δ' ἐρᾷ δηλονότι μυρρίνῃ, ὑπερδεῶς αἰτοῦσι νίσαι γὰρ ὑπερίδην βεβλῆσθαι ὡς ἐλαττόνων σοι νῦν προσέχοντα. καὶ κείνος ἑταίραν ἔχει ἀξίαν ἑαυτοῦ, καὶ σὺ ἐρασθῆναι σοι πρέποντα. ἀλλὰ τῆσδε τῆς παραυτοῦ καὶ ὀφθῆσεαυτοῦ ἢ τὰ νεώρια ἐμπεπρησμένα ἢ τοὺς νόμους καταλυόντα. ἴσθι γὰρ ὅτι πᾶσαν ἡμῖν ταῖς τιμῶν φιλανθρωποτέραν ἀφροδίτην προτιμῶσαις μεμίσησαι.

Θαΐδι Θετταλῇ.

Ὑπὲρ αὐτῶν ἦν εἰ τοσαύτης σωτηρίας ἑστεφάνωμαι τι-
ὸ νὰ πρὸς δύξιππην διαφοράν. ἢ τὰ μὲν ἄλλα σὺ οἷς αὐτῇ χρησίμη γέγονα ὑπὲρ ἀποτῆς σάρκα κατάφαγεν, οὐκ ὀφθήσῃ. ἀλλὰ Γαμφίλου, γνώσῃ τοῦτο καὶ σὺ ὅσον ἡμῖν διδόντος ἀργύριον ὅτι ταύτῃ ποτὲ σὺ τυγχάνῃ ἐδόκει τὸ μειράκιον οὐ προσήμην. ἀλλὰ καλῶς ἡμᾶς αὐτὶ τούτων ἠμείψατο τῇ κάκει σε ἀπολουμένῃ μεγάρα χαρίζεσθαι θέλουσα. πρὸς ἐκείνην δ' ἴωντες ἀναλαβέ μοι διὰ σχάτων ὑπόνοια. ἀλλὰ ταύτην μὲν οὐδὲν ὤμην ποιεῖν πρὸς λόγον καὶ λέγουσαν με. ἀλλὰ δῆν. ἐγὼ πιστεύω πάνυ χάρα ἀπάσαι ὡς πρὸ ἐμοῦ ἐμὸς πρὸ ἐμοῦ. ἐθαύμαζον ἢ τῆς δυξίππης.

τὸ μὴ τοὺς πρώην ἰκανῶς ἐλέγξουσα μετ' ἐκείνης καὶ μωκωμένη, τῶν δυσμενείαν ἐνεδείκνυτο. εἶτα φανερῶς πρήγματα ἤρεις ἐμοὶ κατ' ἐθνῶν προσέχοντα ἐρασήν. κἀγὼ τούτοις μὴ ἤθελον ἡλίσκεσθαι. ἀπεναντίον δὲ εἶσ τὸ φυκὸς μὴ τὸν δέρωτα ἐσκώπτον. ἐδόκει δέμοι πάνυ καλῶς πράττειν ὡς μὴ δὲ κάρτα ῥοπῆς ἐμελλήθη. ἐν γὰρ οἶδεν ἑαυτὴν χρῶμα σανδαράχης ἔχουσαν, οὐκ ἂν ἡμᾶς εἰς ἀμορφίαν ἐβλασφήμει. ἐμοὶ μὴν βραχὺ μέλῃ περὶ τούτων. ἀρέσκειν γὰρ τοῖς ἐρασταῖς ἀχθομαι καὶ δύσκολον βούλομαι τοῖς πθήκοις. δεδήλωκα δέσοι ἵνα μὴ μέτ' ἐμοῦ μέλῃ. ἀμωυοῦμαι γὰρ αὐτὰς οὐκ ἐνσκώμμασιν οὐδ' ἓν βλασφημίαις, ἀλλ' ἓν οἷς μάλιστα αὐτιάσονται. προσκρούω δὲ τῶν νέμεσιν.

Θαὶς δυθυδήμῳ.

Ξ οὖ φιλοσοφεῖν ἐπενόησας σεμνός τις ἐγένου καὶ τὰς ὀ
ε φρῦς ὑπὲρ τοὺς μετρίους ἐκόμησας. εἶτα σχῆμα ἔ-
χων καὶ βυβλίδιον μετὰ χεῖρας εἰσ τὴν ἀκαδήμειαν σο
βεῖσ. τὴν δὲ ἡμετέραν οἰκίαν ὡς οὐδὲ ἰδὼν πρότερον παρῆρχου. ἐ
μαυτῆς δυθυδήμε, οὐκ οἶδας οἷός ἐστιν ὁ σοφιστὴς οὗτος ὁ ἐσκυθρω
πακὼς καὶ τοὺς θαυμασοὺς τούτους διεξιὼν πρὸς ὑμᾶς λόγους.
ἀλλέμοι μὴν πρήγματα, ὅσσον ἔστιν οἷον χόρος, ἐξ οὗ παρέχεσθα
λόμενος ἐντυχεῖν. προσφθέρεται δὲ ἐρπυλλίδι τῇ μεγάρασ ἄν
βρᾳ. τότε μὴν οὖν αὐτὸν οὐ προσείμην. σὲ δ' περιβαίουσα κοιμᾶ
σθαι μᾶλλον ἐβουλόμην, ἢ τὸ πρὸς πάντων σοφιστῶν χρυσίον. ἐπεὶ
δέσε ἀποξέπειν ἔοικε τῆσ μεθήμερον συνηθείασ, ὑποδέξομαι αὐ
τόν. ἐκεῖθέλῃ τὸν διδάσκαλον τουτονὶ τὸν μισογύναιον ἐπισπέξω
σοι νυκτὸς οὐκ ἀρμούμενον τῆς συνήθειν ἡδοναῖσ. λῆρος ταῦτα
εἰσὶ καὶ τύφος καὶ ἐργολάβεια μφρακίων ὧ ἀνόητε. οἷς δὲ διαφέ

ρῃν

ρειν ἐπὶ ῥας σοφιστὴν; τοσοῦτον μέντοι ἴσως ὅσον οὐ διὰ τὴν αὐτῶν ἑκάτερον πείθειν. ἐπεὶ οὖν ἀμφοτέροις τέλος προσήκει τυγχάνειν λαβεῖν. τοσοῦτο δὲ ἀμείνους ἡμεῖς καὶ δυστεβέστεραι· οὐ λέγομεν θεοὺς οὐκ εἶναι. ἀλλὰ πιστεύομεν ὁμνύουσι τοῖς ἐρασταῖς ὅτι φιλοῦσιν ἡμᾶς. οὐδὲ ξιοῦμεν ἀδελφαῖς καὶ μητράσι μίγνυσθαι τοὺς ἄνδρας, ἀλλοῦδὲ γαμετὴν ἀλλοτρίας, εἰ μὴ ὅτι τὰς νεφέλας ὁ πόθεν εἶεν, καὶ τοὺς ἀτόμους ὁ ποῖοι, ἀγνοοῦμεν· διὰ τοῦτο ἥττους δοκοῦμεν σοφιστῶν· καὶ αὐτὴ παρὰ γοῦν ἐχόλασα ⸫ πολλοῖς δείλεγμαι· ὁ δὲ εἷς ἕτερας ὁ μιλῶν τυραννίδας ὀνειροπολεῖ ⸫ στασιάζῃ τὴ κοινά· ἀλλὰ σώσας γὲν ἐωθιρὸν ⸫ μεθυσθεὶς εἰς ὥραν τρίτην ἢ τετάρτην ἡρεμεῖ παύομαι δὲ οὐχ ἑκὼν ἡμεῖς τοὺς μέσους. ἐπεὶ σύμενον ἐβάλει Ἀνασίαν τὴν ἑτέραν Θεοκράτην γὲν σοφιστὴν καὶ πότερος ἄμφω αὐτῶν ἐπαίδευσεν ἄνδρας λόγου. τῆς μὲν γὰρ ὄφελε μαθητὴν πεπληρέα. τὸ δὲ κεφάλαιον καταβαλλε τὴν μωρίαν ταύτην καὶ ἀνδρίζου. ὁ ἐμὸς ἔρως δυσώδημε οὐ πρέπει σκυθρωπὸν εἶναι τοιούτοις ὄμμασι. καὶ πρὸς τὴν ἐρωμένην ἦλθε τὴν ἑαυτοῦ οἷος ἐπανελθὼν ἀπὸ λυκείου πολλάκις γὲν ἑδρῶτα ἀποψώμενος· ἵνα μικρὰ μυρισάμενοι ἐπιδεξώμεθα ἀλλήλοις τὸ καλὸν τέλος τῆς ἡδονῆς. καὶ σὺ νῦν μάλιστά γε φανοῦμαι σοφή· οὐ μακρὸν δίδωσιν ὁ δαίμων χρόνον τοῦ ζῆν· μὴ λάθῃς τοῦτον εἰς αἴνιγμα τι καὶ λήρους ἀναλώσας. Ἐρώσα.

Σιμαλίων παῖδη.

Ἰμὴν ἡδονὴν σοί τινα φέρω ἢ φιλοτιμίαν πρός τινας ἢ δυαλεγμένων οἷς, τὸ πολλάκις ἡμᾶς ἐπὶ τοὺς θύρας φοιτᾶν καὶ τοῖς πεμπομένοις πρὸς τὰς δυστυχεστέρας ἡμῶν θεραπαινίδιοις ἀπδύρεσθαι, οὐκ ἀλόγως ἡμῖν συζυφᾶς

ἴδι μὴ τοι, καὶ τοι πιὼν οἰδα πρᾶγμα ἀσύμφορον ἐμαυτῷ, οὕτω με δυακέμενον ὡς ὀλίγοι τῶν ἐντυχανόντων σοι νῦν ἀμελῆ θέντες ἂν δυατεθεῖεν. καίτοι γ ὦμην τὸ μὲ κρατον ἑστάναι μοι κατηγόρημα ὂν τὸ δύφρόνιον τρίτην ἑτέραν τιναὶ φορησάμενον ὥσ δὴ τὰς πρὰ τὴν νύκτα φροντίδας δυωσόμενος. τὸ τι δ' ἄρα ἐναντίως ἔχον· ἀνερρίπισε μᾶλλον τὴν ἐπιθυμίαν, ὥστε πλαίοντά με καὶ βρυχώμενον, ἐλεεῖσθαι μὴ πρὸς τοῖς ἐπικειμένοις. μᾶλλον τα δὲ τοῖς ἄλλοις πρέχειν. μικρὰ δὲ ἐπεσί μοι πρὸ ψυχῆ καὶ μαραινόμενον ἤδη πεφαμμένον. ὅ μοι ὑπὸ τὴν λυπρὰν τῆς συμφοσίου μέμψιν προσέρριψας ἀπὸ αὐτῶν περιασάσασα τῆν πολιλάμων. ὡσ δὴ πᾶσι τοῖσ ὑφ' ἡμῶν ἐμφθεῖσιν ἀχθομένη. εἰδὴ σοι ταῦτα ἡδονὴν φέρῃ, ἀπόλαυε· ἡμεῖς δὲ ἑτέρας μεριμνήσ. καὶ ἦσοι φίλον δὴ γοῦ τοῖσ νῦν μᾶλλον ἡμῶν, οἷσ ἐς μακρὰν ἢ ὡς πρὸ ἡμεῖς ἔχουσιν αἰνιασομένοις. δύχου μέντοι μηδὲν σοι νεμεσῆσαι ταύτησ φιλυπροφίασ τὴν ἀφροδίτην. ἕτερος ἂν λοιδορεῖ ἐγκαφε καὶ ἀπειλῶν. ἀλλ' ἐγὼ δεόμενος καὶ ἀντιβολῶν. ἐρῶ γὰρ ὦ πιτύλη ιαλιῶς. φοβοῦμαι δὲ μὴ ἀλιον ἔχωμι μήσωμαί τινα πρῶτον περὶ τὰς ἐρωτικὰς μέμψεις ἀτυχέστερον.

Πετύλη σιμαλίωνι.

Βουλόμιω μὲν ὑπὸ δακρύων ἑταίρας τρίφεσθαι οἰ/
ἢ ηίαν. λαμπρῶσ γὰρ ἂν ἔπρασσον ἀφθόνων τούτων ἀπ
λαύουσα πρὸ σοῦ. νῦν δὲ δι' χρισίου ἡμῖν ἱματίων. μύ
σμου θ' ὑδατοπαινίδων. ἢ τοῦ βίου δυοίκησις ἅπασα ἐντεῦθεν. οὐκ ἔστιν ἐν μυρρίνοισιν πρῶτον ἐμοὶ τὴν μάτιον, ἀλλ' ἐν τοῖσ ἀργυρείοισ ἐμοὶ μέτα λλον, ἀλλὰ μιθυμάτια καὶ εἰ δυσυχεῖσ αὖται καὶ κατεστεγμένοι τῆ ἀνοήτων ἐρασῶν χάριτες. σὺ δὲ ἐνιαυτὸν ἐν

τυχάνουσα

τυ χάνουσα ἀθυμοῦσ· καὶ οὐ χμηρὰν μὴν ἔχω τὴν κεφαλὴν μη
δὲ ἰδοῦσα τὸν χρόνον χῦτον μύρον· τὰ δὲ ἀρχαῖα κἢ τρίχνα προ-
βαλλομένη τα ραντινίδια αἰσχύνομαι τὰς Φίλασ. οὕτως ἀγα-
θόν τί μοι γλύκισμ. εἶτα εἰς μέσους πορακαθημένην πόθεν ζήσειν;
ἀλλὰ δακρύσ; πεπαύσομαι μετὰ μικρόν. ἐγὼ δ' ἂν μήτις ὁ δώσων
ἢ, πεινήσω τὸ καλόν. θαυμαζω δέσμιν ⸗ τὸ δάκρυα ὡς ἔστιν ἀπί-
θανα. δέσποινα ἀφροδίτη. Φιλεῖσ αὔθρωπε φῆς, κἢ βούλῃ σοι τὴν
ἐρωμένην δι' αλείφεσθαι· ζῶν ⸗ χρεὼν ἐλείνης μὴ δυνάσθαι. τί οὖν
οὐ σωτήρια ὄζειν ἐστὶ φλοικίας ὑμῖν, μὴ χρυσία τῆσ μητρός, μὴ
δάνεια τῶν παρὼν κομιούμενος· μακαρία Φιλότησ, τοῖσ δυσ-
νεστέροισ ὀμμασιν εἶδον ἐκείνην αἱ χαρίεσσ, οἷον ἐρασὴν ἔχει μενε
κλείδην, ὃς μιᾷ ἡμέραν δώδωσί τι· ἄμφνον γὰρ ἡ μιλάφη· ἐγὼ δ' ἢ τὸν
λαιναν θρηνωδὸν ἐκ ἐρασὴν ἔχω· σεφάνια μοι ⸗ ῥόδα ὡς πᾶν ἀώρῳ
τάφῳ πέμπει· ⸗ μιλάφη δύολησ Φησὶ τῆσ νυκτὸσ· ἐὰν φέρησ τί ἢ
με μὴ κλαίων, εἰ δὲ μή, σε αὐτὸν οὐχ ἥμασ αὐιάσεισ.

Μυρρίνη Νικίππη.

Ὁ Υ προσέχει μοι τὸν νοῦν ὁ δὴ Φίλοσ, ἀλλὰ ἅπασ ἐπὶ τὴν
ἀκάθαρτον θεπάλην νένυκε, κἢ μέχρι μὴν τῷ ἀδωρί
ων ⸗ ἐπίκωμοσ ἔστε πρὸσ ἡμᾶσ ⸗ κοιμησόμενοσ ἐφοίτα· ἤδη μὴν
γοι ὡσ αὖτισ ἀκιζόμενοσ ⸗ ἐρώμενον ἑαυτὸν ποιῶν ⸗ τὴν πολ
λὴν ὑπὸ τῶν ἑλικοσ ὁ πότε μεθυσθείη ὁ δημοσίμ· ἐκεῖνοσ ⸗ τῆσ ἐρ
πυλλίδοσ ἐρῶν τὴν παρ' ἡμῖν ἡγάπαχολλον· νῦν μὴν φίλοσ ὄζει
μὴ Δῶλωσ ἡμῖν ἐνθυζόμενοσ· τέτταρασ γὰρ ἤδη ἡμέρασ ἐν
τῷ λυσιδος κἠπω μετὰ θεπάλησ ⸗ τοκάκισα πλουμένησ ὄργυ
γυλίωμοσ, ὃσ ταύτην αὐτῷ προὐμνηστεύσατο τὴν ἐρωμένην ἐμοί
τι προσκρούσασ, κραιπαλᾷ· γραμματίδια μὴν οὖν καὶ θεραπαι

νίσω μ᾽ ἀναβρομεῖ καὶ ὅσα τοι αὐτὰ μαντίω δι᾽ ἡμύσεω καὶ οὐδέν ἐξ
αὐτῶν ὄφελος. δόλιφ᾽ δ᾽ ἔμοι μᾶλλον ὑπὸ τούτων πιτυφῶσθ καὶ
ὑπερεν τρυφᾶν ἡμῖν. λοιπὸν οὖν ἀποπλείφν μαν᾽ ἔλθη ποτὲ πρὸς
ἡμᾶς ποιμηνόμενος εἰδὴ μνίσαι ποτὲ ἐκείνω βουληθεὶη ἀναπῶσαι
θυμ. εἰώθει γὰρ ἡ βαρύτης ἀμελεῖσθ καταβάλλειν. ἐὰν δὲ
μὴ δοῦτος αὐτοιμον, θερμοτέρου τινὸς ἡμῖν ὥσπερ τοῖς σφόδρα
μάνοισι φαρμάκοις. Δφνὸν γὰρ οὐ τοῦτο μόνον ἐν ἡμῖν ἀπ᾽
αὐγοῦ μιθωμάτων στερησόμεθα, ἀλλεῖ θεπαλὴ γλῶττα παρέ-
ξομεν. ἔστι σοι πειραθῆμῶς φῆς πολλάκις ἐφιλιάσαι φίλτρον,
τοιάδε τι πρὸς βοηθήματος δρόμεθα, ὃ γὰν πολλὼ αὐτοῦ τύφον ἀλ
λόω καὶ τλὼ μαπάλλω ἐκπορήσειεν. ἐπιμυρυκδυσόμεθα δὴ
αὐτῷ καὶ δακρυσομβ πιθαμῶσ ἡ τλὼ μέμεσιν. Δεῖν αὐγὰν ὁραῦ
εἰ οὕτως ἐμὲ περιόψεται ἐρῶσαν αὐτοῦ, καὶ τοι αὖτα ἄλλα ἐροῦ
μβ καὶ πολασόμεθα. ἤξφ γὰρ ὡς ἐλεῶν δίωσου μεκαιομένω ἐπαῦ
τῷ. μεμνῆσθαι γὰρ τοι παρελθόντος χρόνου καὶ τῆς συνηθείας ἐ-
χειμ καλῶς ἐρᾷ, φυσῶν ἑαυτὸν ὁ λάσκυρος. συλλήψεται ἡμῖν
καὶ ὁ Ελιξ. ἐπεκεῖνον γὰρ ἡ ἔρπυλλις ἀποδύσεται. ἀλλὰ μ᾽ φιβάλ
λφν εἴωθε τὰ φίλτρα καὶ ἀποσκήπτφν εἰσ᾽ ὀλεθρομ. βραχύμοι με
λφ. Δφ γὰρ αὐτὸν ἢ ἐμοὶ ζῶν ἢ τεθνάναι θεπάλη.

Μερελλέησσ Ευθυκλεῖ.

Ὦ Ιχετει βαλιχὸσ ἡ παλὴ δύθυλλφσ φίλτατε ὄιχετει. πολ
λά τέμοι κατα λιπῦσα δάκρυα καὶ ἔρωτος ὅσσμ ἡδίστου
τὸ τέλοσ οὐ πομηροῦ μὴν μνήμιω. οὐ γὰρ ἐκλήσομαι ποτὲ βακ-
χίδοσ.

χίδος. οὐ χοῦτος ἔστιν χρόνος. ὅσην συμπάθειαν ἐπεδείξατο ἀπολο
γίαν ἐκείνῳ μαλῶν οὐκ αὐτὸς ἁμαρτάνοι τοῦ θεῷ ἑταιρῶν βίᾳ.
καὶ εἰ συνελθοῦσαι ἅπασαι πανταχόθεν εἰκόνα τινὰ αὐτῆς ἐκ
Φροδίτης ἢ χαρίτων θείεν, κρεῖττον αὐτὴν οἱ ποιήσαι δυνοῦσιν. τὸ γὰρ
ὁρμαλούμενον ὑπὸ πάντων, ὡς πανηγυρικὸν, ὡς ἄπιστον, ὡς πρὸς τὸ λυ
σιτελὲς ἐλέπουσαι μόνον, ὡς ἀεὶ τοῦ συμφέροντος, ὥστε τίνος γὰρ οὐκ αἰ
τίαν καλοῦσι τοῖς ἐντυγχάνουσι, διαβολὴν ἐπέλαξεν ἀφ' ἑαυτῆς
ἄδηλον. οὕτω πρὸς τὴν κοινὴν ἐλασφημίαν ἔχει ἤθη παρετάξα
το. οἶδα γὰρ μίσθιον ἐκεῖνον τὸν ἀπὸ τῆς συρίας σμυρνὶ καθάρα
τα μεθύσης θεραπείας καὶ πορασιτοῦντος ἐσπέρᾳ. δυνούχοις ὑπο
χνούμενος καὶ θεραπεύνας καὶ κόσμῳ τινὰ βαρβαρικὸν. ἀνόμως
ἀκόσμου αὐτὸν οὐ προσίεμαι. ἀλλ' ὑπὸ τοῦ μὴ γάμου κοιμωμένην λα
νίσκιον ὀλιγὸν τοῦτο καὶ δημοτικόν. καὶ τοῖς πορνίμοις ἐλίχνως
αὐτῇ πεμπομένοις ἐπανέχουσα, τὰς σατραπικὰς εἰκόνας καὶ πο
λυχρύσους δωρεὰς δυσθεῖσα. τί δὲ τὸν αἰγύπτιον ἔμπορον ὡς ἀπε
σκορακισεν ὅσον ἀργυρίου προτείνοντα. οὐδὲν ἐκείνης ἄμφορον
οὖσιν ἴσασιν ὅτι χρύσοιτ' ἂν. ὡς χρηστὸν ἦθος οὐκ εἰς δύσδαιμονα βίου προ
αίρεσιν δαίμων τις ὑπήνεγκεν. εἰ τοίχυν ἡμᾶς ἀπολιποῦσα καὶ
κείσεται λοιπὸν μόνη βακχὶς ὡς ἄδηλον τῷ φίλαυτι μοίρᾳ. ἐλέ
σθαι αὐτῇ συμπαταιλεῖσθαί με καὶ νῦν ὡς τότε. ἀλλ' ἐγὼ μὲν πει
θήσομαι καὶ τροφῆς φανοῦμαι, καὶ συναλέξομαι τοῖς ἑταίροις. ἡδέ,
οὐκ ἔτιμε φαυλροῖς τοῖς ὁμμασιν ὁ λατομηθῶσα. οὐδὲ ἴλεως ἐκ
δύμενης συναναπαύσει τοῖς ἡδίστοις ἐκείνοις κολάσμασιν. ἀρτί
ως μοι οἷον ἐφθέγξατο οἷον ἔβλεπεν. ὅσων τοὺς ὁμιλίας αὐτῆς σει
ρῆνες σὺν δρωσὶ. ὡς ἡδὺ πῆμα ἀληθῶς ἡ τῶν φιλημάτων νέκταρ

(ἔστω ζῶν

ἐπαίροις μοι δοκῆ τοῖς χείλεσιν αὐτῆς ἐλαθῆσεν ἡ πειθώ. ἃ πᾶν τὰ ἐκείνης γὰρ νέκταρ ὑπέζωσαν τὸ ὅλαις ταῖς χάρισι τὴν Ἀφροδίτην δεξιωσαμένη. ἔρρῆ τὰ παρὰ τοῖς θεοῖς μυρίσματα. ἡ γοῦν ἐλεφαντίνοις δαιδάλοις κρουομένη λύρα ἔρρῆ. κεῖται δὲ ἡ θάσσουσα μὲ λλουσα χάρισι λωφὴ λίθος. καὶ ἀσβόλη καὶ μεγάρα μᾶλλον ἡ ἱππόκρημνος ζῆ οὕτω θεαγένη συλήσασα αὐηλεῶς, ὡς ἐκ τούτου λαμπρᾶς οὐσίας γῆν ἄθλιν χαμαὶ δύνασθαι κρατῆσαι. πέλτιον οἰκεῖσθαι δυσμενῶν. βαιὰ χὶς δὲ ἡ γῆν ἐρασθῆν φιλοῦσα ἀπέθαμε. ῥᾳδίων γίγνεται πρὸς σὲ ἀποδυράμενος δύθυμος φίλτατε. ἡ δύ γάρ μοι τί δοκῆ περὶ ἐκείνης καὶ λαλεῖν καὶ γράφειν. οὐδὲν γὰρ ἡ γε μεμνῆσθαι καὶ λαλέλαφεν. Ἐρρῶσο.

Μεγάρα βαιχίδι.

σ Οἱ μόνη ἐρασθῆσ γίγνεται οὓς φιλεῖς οὕτως ὥστε γε μὴ δέ κελεῦσ αὐτοὺς δύαζ δυχῆναι δύνασθαι. τῆσ ἀνδύας δέ σοι νᾶ ἀφροδίτη κλυθεῖσα ὑπὸ πλυμείρασ εἰς χοῦν τὸν χρόνον. ἀπὸ τῶν δύο νισίων γὰρ ὑμῖν ἀπήγγελεν, οὐχ ἥκιστα ἐμὲ δύ ἔκειρεν. οὐδὲ τοὺς φίλας ἰδεῖν γυναῖκασ ἀναχρεύη. σώφρων γίγνασ σὺ φιλεῖς γὰρ ἐρασθῆν. μαλερία τῆσ δυφημίας. ἡμεῖς δὲ σ τόρνευ ἡ ἀκόλαστοι. ὑπῆρξε φίλωνι συκίνη βακτηρία. ὀρνίθομαι γὰρ νὴ τὸν μεγάλων θεόν. πᾶσαι γοῦν ἥμιν θεπάλη. μυρρίνη. χρύσιον. δύξίπτηνον σ φιλομένη καίτοι γεγαμημένη προσφάτως σ ζηλοτυπεῖν μένη γὰρ καλὸν ἀποκοιμίσασα τὸν ἄνδρα, ὀλίγον μοῦ, ὅμως ἦ πᾶν. συδὲ μῖν μόνη τὸν ἀδωνιν πελέφυ χεσ, μήπω καταλαφθέντα αὐτὸν ὑπὸ σοῦ τῆσ ἀφροδίτησ, ἡ περσεφόνη παραλάβῃ. οἷον ἡμῶν ἐγλύκετο συμπόσιον, τί γοῦν οὐχάψομαί σου τῆσ καρδίασ, ὅσων χαρίτων πλήρεσ. ᾠδαί. σκώμματα. πότοσ εἰσάλειπτρίονων ᾠδαί.

δάσ· μύρα· στέφανοι· γάγματα· ὑποσπίσοις τισὶ δάφναις ἰῶν ἢ κα
λάκλισις· ἐν μόνον ἡμῖν ἐλλίπε, σὺ τὰ δ' ἄλλα, σὺ πολλάκις ἐκρυ
πτελήσαι μῆν· οὕτω δὲ ἡδέως, ὀλιγάκις· τὸ γὰρ ἐλεύθερον ἡμῖν πε
ρασιν δύασιν πέρην, ἀφνήτις Φιλουσίκια κατέχ Θρυαλίδι ἐν
μυρρίνην ὑπὲρ τῆς πυγῆς· πότερα κρείττω καὶ ἀπαλώτερα ἐστὶ
δείξ· καὶ πρώτη μυρρίνη τὸ ζώνιον λύσασα, βόμβυξ δ' ἦν τὸ χι
τώνιον δ' αὐτοῦ· τρέμουσα σιδίοντι μελίπνοιν γάλακτι τὸ σοφιῶ
ἀνεσάλευσεν ὑποβλέπουσα εἰς τοὐπίσω πρὸς τὰ μνήματα φλ
πυγῆς· ἡρέμα δ' οἷον ἐνδιδοῦσά τι ἐρωτικὸν ὑπεστέναξεν· ὥστε ἐμὲ
νὴ τὸν ἀφροδίτην καταπλαγῆναι· οὐ μὴν ἀπεῖπε γε ἡ θρυαλλὶς,
ἀλλὰ τῇ ἀκολασίᾳ παρυδόνει μᾶλλον αὐτῷ· οὐ γὰρ δὴ παρασε
τασμάτων ἐμοὶ φησὶν ἀγωνίσασθαι· οὐδὲ ἀνιζομένη, ἀλλοῖον ἐν γυ
μνικῷ· καὶ γὰρ οὐ φίλῳ προφάσεις ἀμφιέσασθαι τὸ χιτώνιον· καὶ μιμοῦ ὑποσιμώσασα τῷ σοφῷ, ἰδοὺ σκόπει τὸ χρῶμα
φησὶν ὡς ἀνεμβιὸς μυρρίνη· ὡς ἀκήρατον· ὡς καθαρόν· τὰ δὲ
φυρᾶ τῷ ἰχῶντι τῷ ἐπὶ τοῦ μηροῦς ἐμιεῖσιν· τὸ μήτε ὑπερ
ογκον αὐτῷ μήτε ἄσαρκον· τοὺς πλησίους ἐπέκρουν· ἀλλ' οὐ ζέμφ
νὴ δι' αὐτὸ μᾶλλον δῶσον ὡς πρὸς μυρρίνην· ἢ τοσοῦτον παλμὸν ἔχ ρα
σσον τῆς πυγῆς καὶ ἅπασαν αὐτῷ ὑπὸ τῷ σοφῷ τῇ δὲ Θ τῇ δὲ
ὡς πρὸς ῥέουσαν περιεδύνησεν, ὡς τε ἀνακροτῆσαι πέσασα, ἢ μικρὸν
ἀποφίναθαι τῆς θρυαλλίδος· ἐβόων δὲ καὶ περὶ ἄλλων συν
κείσεις ἢ περὶ μαστείων ἀῶνες· τῆς μὲν γὰρ Φιλουμένης μα
σχάλη αὐτὸ ἐπιθῆναι οὐδ' ἤτησεν ἐθάρσησεν· ἄχλιος γὰρ ἰῶ καὶ
σφεγγῶσαι· μαστὸν παννυχίσασαι τῶν καὶ τοὺς ἐρασταὶς καλῶς

εἰ πού σοι καὶ ἄλλων ἐπιτυχεῖν δύναμαι, ἀεὶ γὰρ κἀγὼν ἡ πρόσφατος ἀφροδίτη, ὡς χόμεθα ἔξοινοι· πολλὰ δ' ἡ κατὰ τὴν ὁδὸν κραιπαλήσασαι, ἐπικωμάσαμεν δεξιμάχωλα τὸν χρυσοῦν στεφανοῦν· ὡς ἐκεῖ τὴν ἄγνον κατιόντι πλησίον τῆς μενεφρονος οἰκίας. ἐρᾷ γὰρ αὐτοῦ θαὶς καλῶς· καὶ νὴ δία εἰκότως· ἔναγχος γὰρ πλούσιον κεκληρονόμηκε πατέρα τὸ μφράκιον· νῦν μὲν οὖν συγχωμεῖν ἔχομεν αὐτοῖς τῆς ὑπεροψίας· τοῖς δὲ ἀλλοις ἐν κολλυτῷ ἑστιώμεθα παρὰ τῷ θετταλῆς ἐρασθέντι· τὸν γὰρ τῆς ἀφροδίτης ἐρώμενον, κἀθετταλὴν ἐκάλεσε· ὅπως δ' ἥξεις φέρουσα κἠτίον καὶ μυρίαλλα τὸν ἀδωνιν ὃν μὴ περιμύχεις· μετὰ γὰρ τῶν ἐρασθέντων μαραινόμεθα.

Ερρωσο.

Φιλουμένη κείτωνι.

τ Πολλὰ γράφων ἀνίας σεαυτόν· πεντήκοντά σοι χρυσῶν ἀφ' ἃ καὶ γραμμάτων οὐδεὶς· εἰ μὲν οὖν φιλεῖσ, δός· εἰ δὲ φιλαργυρεῖσ, μὴ σχολεῖ.

Ερρωσο.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Λωμια Δημητρίῳ.

Υπατύπτησ ἀπαρρήσιάσ εἰπτιος· ὢν βασιλεὺσ, εἶτε ἐπτρέψασ καὶ ἑταίρᾳ γράψουσι· καὶ οὐχ ἡμισάμενος ἀφνὸν ἐν τυχαίνῃ τοῖς ἐμοῖς γράμμασιν ὄλυμποι ἐν τυχάνων. ἐγὼ δ' αὖτοτα δημήτριε ὅταν μὲν ἔχωσε θεασώμεθα

σωμαι μηδὲ ἀκούσω μετὰ τῶν δρυφόρων καὶ τῶν στρατοπέδων καὶ τῶν πρέσβεων καὶ τῶν διαδημάτων, νὴ τὴν ἀφροδίτην τὴν ἐρικαὶ δέδοικα καὶ τὰ ῥόπομαι ☙ ἀποστρέφομαι ὡς τὸν ἥλιον μὴ ἐπιλάμπῃ τοῖς ὄμμασιν· ἢ γοῦν μοι δοκοῦσιν οἱ πολιορκητὴς εἶναι δολιεῖς δημήτριος· οἷον δὲ ☙ βλέπεις ποτὲ ὡς μικρὸν μὴ πολεμικόν· καὶ ἀπισῶ ἐμαυτῆ ἥλεγχ· λάμια· σὺ μετὰ τοῦδε καθεύδοις; σὺδ' ἀνύκτας ὅλης αὐτὸν καταυλεῖς σοι νῦν ἔτος ἐπέστελλε σοὶ συνάθυμαν τὴν ἑταίραν συμρίνῃ· ☙ ἠλοπιμένη σιωπῶ δυχομένη θεάσασθαι παρ' ἑαυτῇ· καὶ ὅταν ἔλθῃσ προσκυνῶσε· ☙ ὅταν περιπλακεὶς μέγα φιλῆσ, πάλιν πρὸσ ἐμαυτὴν τάναν τία λέγω· οὗτός ἐστιν ὁ πολιορκητὴς; οὗτός ἐστιν ὁ σύνοις στρατοπέδοις; τοῦτον φοβεῖται μακεδονία; τοῦτον ἡ ἑλλάς; τοῦτον ἡθράκη; μὴ τὴν ἀφροδίτην σήμερον αὐτοῖσ τοῖς αὐλοῖς ἐκπολιορκήσω· ἢ ὀφομαι τιμεδιαθήσει· μᾶλλον εἰσ τρίτην· παρέσομαι γὰρ ἀφυπνίσεισ δέομαι· τὰ ἀφροδίσια πρὸ τῶν τυμπάνων· καὶ ἀγῶνα ἔχω εἰ τὰ πρότερα τοῖς ὑστέροις νικᾷ· ὑποδέξομαι δήσε ἐναφροδίτων ἢ ὡς ἔνι μάλιστα ἀθανάτως, αὖμοι περιουσιῶσαι γλήκτων ὑποσυσ, μηδὲν ἀναξιον τῶν σῶν ἀγαθῶν ἐξ ἐκείνης τῆς ἱερᾶς νυκτὸσ ἐπὶ πιπτωκυῖα μαίνῃ, σοῦ τε ἐπιτρέποντος ὅπως ἂν βούλωμαι χρῆσθαι τῷ ἐμῷ σώματι· ἀλλὰ κέχρημαι καλῶς καὶ ἀμίλητος πρὸσ ἑτέρους· οὐ ποιήσω τὸ ἑταιρικόν· οὐ δὲ φύσομαι δέσποτα ὡς ἄλλαι τοιοῦσιν· ἐμοὶ γὰρ ἐξ ἐκείνου μὰ τὸν ἄρτεμιν οὐδὲ προσέβλεψαν ἐπὶ πολλοί· οὐδὲ ἐπείρασαν αἰδουμένοι σου τὰς πολιορκίασ· ὀξὺς ἐστὶν ἔρως ὦ βασιλεῦ ἥλεγξεν ☙ ἀνακτῆναι ἐλπίσασ πῆ ἐρᾶται· ἢ ἀπελπίσασ

τοὺς χὴ προρρυθμὸν εἰωθὸν ἀποστυγοῦντας· διὸ καὶ μέγα φρονοῦσιν ἐπὶ τούτοις ἐστὶ σοφισμα ἀεὶ τὸ πυρρὸν τῆς ἀπολαύσεως ὑπερτιθεμένους τοῖς ἐλπίσι διαμαρτεῖν τοὺς ἐραστάς· πρὸς ὑμᾶς δὲ οὐδὲν ὑπερτίθεσθαι ἔξεστιν· ὥστε φόβον εἶναι κόρον· λοιπὸν ἡμᾶς ἁφὴ τὸ μὴ, ποιεῖν· τὸ δὲ, μαλακίζεσθαι· τὸ δὲ, ἁφὴ ποιεῖν· τὸ δὲ, κοσμεῖν σοι τὸν οἶκον· τὰς δὲ, ὁ σωσοῦν ἄλλως τε χὴ μαρυνομένας μεσολαβοῦσας χρήσεις, ἵνα μᾶλλον ἀγάπωμεν τοῖς διασήμασιν ἀναλούσεσιν αὐτῶν αἰχμὴ φοβουμένων μὴ ἄλλο πάλιν γίνηται τῆς ἐν ἕρπι τοροντὶ τὸ χαλεπώλυμα· τοῦτο δὲ πρὸς μὴν ἑτοίρους τὰ χα αὖ ἐδωκάμεν βασιλέως φυλάττεσθαι καὶ πεχειρίδυμον· πρὸς δὲ σὲ ὅσ οὗτος ἤδη ἔχεις ἐπεμοὶ ὡς ἐστὶ δῆλον ἡμῖν καὶ ἀγαλλεσθαι πρὸς τοὺς ἄλλας ἑταίρας, ὅτι πρόσωπον ἐμφερῶ δύο, μὰ τὰς Φίλας μούσας οὐκ αὖ ὑπομείναι μι τολλὰ πεσθαι· οὐ χ οὕτως εἰμὶ λιθίνη· ὥστε ἀφεῖσαι πάντα τὰ τιὼ ψυχὴν ἐμαυτῆς εἰς ἀρίσηφαν, ὀλίγον ἡγήσομαι δικαιωθῆναι· σὺ οἶσθα γὰρ ὅτι οὐ μόνον ἐν τῇ θηλιπίδου οἰκίᾳ· ἐν ᾗ μέλλωσι τὸ δῆμ ἀφροδισίοις ἐυζωσίζεσθαι ἁβρύνειν, ἔστιν διαβόητος ἡ πειρασιδύη, ἀλλὰ καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἀθηναίων πόλει νὴ τὰ ἄρτεμιν καὶ ἐν τῇ ἑλλάδι· δημοσίᾳ οἱ μισηταὶ λαπεδαιμόνιοι, ἵνα διὰ ὦσιν αὐθρες εἶναι οἱ ἐν ἑφέσῳ ἀλώπεκες, οὐ πωσαντοι τοῖς παιδικοῖς ὄρεσι καὶ τοῖς ἐρημίαις ἑαυτῶν, διαβάλλοντες ἡμῶν τὰ δεῖπνα· καταλυκουργίζοντες τῆς σῆς αὐθρωποπειθείας· ἀλλ' αὐτοὶ μὴ χειρόνων δέασθαι· σὺ δὲ ἐμοὶ μίμνησο φυλάξαι τὰ ἡμέραν τοῦ δείπνου καὶ τὰ ὥραν ἵν' αὖ ἔλθῃ· ἀρίστη γὰρ ἵν' ἡ ουλή.

Ἐρώσο.

Ὑδὲν δυσαρεστότερον ὡς ἔοικεν ὄχλου πάλιν μιᾶς ἀκολούθου
μέρους πρεσβύτου. οἷα μοι ἐπαίνουρος οὗτος δυοῖν μὲν
πέντε λοιδορῶν. πέντε τὰ τοιαῦτα δύσμ. ἐπιστολὰς ἀδίκα
λύτους μοιχαλφῶν. ἐκδυόκων ἐλιτοῦ λιήττου. μὰ τὴν ἀφροδίτην
ἐπ ἄδωνισ ἰὼ ἤδη ἐμοὶ ὀργὴ πολὺ τὰ γεγονὼς ἔτη, ἀκαὶ αὐτοῦ ἡνεχό
μην φθονερῶντος καὶ φιλονοσοῦντος καὶ μα τὰ τὰ πιλημέρου δὴ μά
λα πάνοισ αὐτὶ πίλων. μέχρι τίνος ὑπομενῆ τὶς τὸν φιλόσοφον
τοῦτον. ἐχέτω τοὺς περὶ φύσεως αὐτοῦ λυρίασ δόξασ. καὶ τοὺσ
ὀνεσγραμμένουσ λανόνασ. ἐμὲ δὲ ἐφέτω τὴν μουσικῶσ λυρίαν
ἐμαυτῆσ ἀσομάχουν ἀ αὐύβρισον. οὕτωσ. ἐπιστολιορκῆ τὴν ἐχώ
τοι οὗτον, οὐχοῖον σὺ λάμια δημήτριον. μὴ γάρ ὅτι σωφρονίσει
δι ἀ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον. ☾ σωκρατίζων ἀ σωμυλοῦ εαὐτῷ θέλῃ ἀ
ἐρωνοῦ εαὐτ. ☾ ἀλλ ἵνα ἀδὴν τινὰ ἡ πυθοκλέα μομίζῃ καὶ ζαυθίπ
πην ἐμὲ οἷε τοι ποιήσειν. καὶ τέρασ, ἀνασεῖσαι ὁ πάππε γὴν πρὸ
γῆσ φοβοῦμαι μὰ λον, ἢ τοὺς ἐπιστολὰσ αὐτοῦ τὰς δικασπάσασ ἃ
μέξομαι. ὁ δὲ πάντων δαφνότατον ἤδη μοι ἀφορητότατον ἐπόλμη
σεν, ὑπὲρ οὗ καὶ συνώμοσα βουλομένη λαβεῖν, τί μοι ποιητέον, ἐπέ
σελπάσι. Τίμαρχον τὸν μαλὸν οἶσθα τὸν κηφισιάθεν. οὐμ. αἰσχύ
νομαι πρὸσ τὸν νεανίσκον οὐκ οἰκείωσ ἔχειν ἐκ πολλοῦ. πρὸσ σέ μοι
τοῦ λιθῦ λέγω εἰκὸσ λάμια. ☾ τὴν πρώτην ἀφροδίτην ἐμαθ πρὸ
αὐτῆσ ἡμέρασ. ἔτοσ γάρ μεδυε πρὸ θέν δυσεν ἐκ γάμων οἰκῆσαν. ἀφ ἐκεί
νου τοῦ χρόνου πέντε μοι τὰ γαθὰ πέπαυσαν ὀδυαλέλοιπεν. ἐαῦτα.
χρυσεία. θεραπαίνασ. θεράποντασ ἱμάδασ. ἱνδάσ. τοῦ λλασι ωπῶ. ἀλ

λὰ τὰ μικρότατα προσλαμβάνῃ τὰς ὥρας ἵνα μηδεὶς φθάσῃ με
σπουδάζοντος. τοιοῦτον νῦν ἐρασὴν ἀστὸν λέγουσιν φασὶ καὶ μὴ προσί-
στασθαι, τοῖσι δοκέουσι, αὐτὸν ἀστοκαλῶν ὀρόμασιν, οὔτε ὡς ἀπ' ἰκὸς
οὔτε ὡς φιλόσοφος ἐκ καππαδοκίας πρῶτος τὴν ἐλλάδα ἥκων.
ἐγὼ δὲ εἰ καὶ ὅλην βούλοιτο καθηναίων πόλιν ἐπικούρῳ, μὰ τὸν
αὐτεμιν ἀζυγοσε τῶν ἀστῶν αὐτὸν πρὸς τὸν τιμαρχου βρα
χίονα. μαῖον ἢ δὲ πρὸς τὸν δάκτυλ). τίσιν λέγῃς λαμίαν ἢ ἀληθῆ
τοῦτο δύναμαι φημί· ἢ μὴ δηδὲ ὁμολόγησον πρὸς φιλάφροδίτης μόσιν
τοῦτο ὑπελθέτω. αὐτὰ φιλόσοφος αὐτὰ ἐπιφανὴς. αὐτὰ πλοῖς φί-
λοις κεχρημένῃ; λαβέτω φάσκοντα δύναται ἐτῶ δάλλας. ἐμοὶ δὲν θάλ
πει τί δύζα. ἀλλ' οὐ θέλω δὸς τίμαρχον δάματερ. ἀλλὰ καὶ δ' ἐμὲ
πόντα ἠνάγκασεν ὁ νεανίσκος καταλιπὼν τὸ λύκφον. καὶ τὴν
ἑαυτοῦ νεότητα καὶ τοὺς συνεφήβους καὶ τὴν ἑταιρείαν, μεταύ-
τοῦ ζῆν καὶ πολακδύφ αὐτὸν καὶ μαθυμεῖν τοῖς ὑπνεμούσ αὐ-
τοῦ δόξας. ὁ ἀτρὺς οὗτος ἐξελθὲ φησὶν ἐκ τῆς ἐμῆς μοναγρίας
καὶ μὴ πρόσιθι λεοντίῳ ὡσ οὐ δικαιότερον ἐκείνου ἐρῳῶντος, σὺ
μᾶλλον οὖν μὴ πρόσιθι τῇ ἐμῇ. ἢ ὁ μὲν, νεανίσκος ὢν, αὐτέχεται τὸν
ἕτερον αὐτεράσκην γίγνονται· ὁ δὲ, τὸν δικαιότερον οὐχ ὑπομένῃ. τί
ποιήσω πρὸς τὴν θεῶν ἱκετεύουσε λαμία. νὴ τὰ μυστήρια. νὴ τοῦ-
των τὴν κακῶν ἀπαλλαγὴν ὡς ἐνθυμηθεῖσα τοῦ τιμάρχου τὸν χω
λιτόν, αὖθις ἀπέβλεψεν καὶ ἐδρῶ. καὶ τὸ ἄπρακτον καὶ ἀκράδαμου
αὐέσχαπεν. δέομαι σου δέξαμε πρὸς σεαυτὸν ἡμέρασ ὀλίγασ.
καὶ ποιήσω τοῦτον οἰκοθάνεσθαι πολλῶν ἀπάλαυσιν ἀγαθῶν, ἔχων
ἐν τῇ οἰκίᾳ με. οὐκ ἐπιφέρῃ τὸν κόρον δὺ οἶδα. πρεσβυτὰς δύ-

θυσ

θὺς πρὸς ἡμᾶς διαπέμψεται μητρόδωρον ἐρμαχον πολύμνον. ποσάκις οἷς με λάμια πρὸς αὐτὴν ἰδία παραγομένην εἰπεῖν· τί ποιεῖσ ἐπίκουρε. οὐκ οἶσθα ὅτι διακωμωδεῖσε τιμοκράτης ὁ μητροδώρου ἐπὶ γύγησ ἐν τοῖς ἐκκλησίαισ ἐν τοῖς θεάτροις παρὰ τοῖς ἄλλοισ σοφισταῖσ; ἀλλὰ τί ἔστιν αὐτὴν ποιοῦσα; ἀναίσχυντόσ ἐστι τὸ ἐραν; καὶ ἐγὼ ἔσομαι τοίνυν ὁμοίωσ αὐτῷ ἀναίσχυντοσ, καὶ οὐκ ἀφήσω τὸν ἐμὸν τίμαρχον.

Ερρωσο.

Μέρανδροσ γλυκέρᾳ.

Γὼ μὰ τὰσ ἐλευσινίασ θεάς, μὰ τὰ μυστήρια αὐτῶν ἃ σοι καὶ ἐναντίον ἐκείνωμ ὤμοσα πολλάκισ γλυκέρα μόνοσ μόνη, ὡσ οὐδεὶν ἐπαίρω τὰ ἐμά. οὐ δὲ βουλόμενόσ σοι χαρίζεσθαι, ταῦτα καὶ λέγω καὶ γράφω. τί γὰρ ἐμοὶ χωρεῖσ σὺν γλύκιτ' αὐ ἥδιον. τί δ' ἔπειρθῆναι μεῖζον τῆσ σῆσ φιλίασ δυναίμην. εἰ καὶ τὸ ἔχειν ἡμῶν ὑμᾶσ διὰ τοὺσ σοὺσ τρόπουσ ἥδη, νεότησ ἀεὶ φανεῖται μοι. ἃ συνηκάσαμεν ἀλλήλοισ καὶ συμπαράσαι μὴν καὶ νῦν τοὺσ θεοὺσ συνθύωμεν. ἵνα μηδετέρῳ ἡμῶν σὺν ἄδου συμπαραβαίνῃ τὶσ ζῆλοσ. ἢ τιμῶν ἄλλων ὁσωθεὶσ πειράσεται ἀγαθῶν. μὴ δὲ γλύκιτο μοι πειραθῆναι σοῦ μὴ ἐγγύσησ. τί γὰρ αὖ ἐπὶ καταλείποι τὸ ἀγαθόν. ἃ δὲ νῦν ἡ πειθώ με ἐν πειρᾷ μαλαμιζόμενον, οἶσθα γάρ μου τὰσ συνήθησ ἀσθενείασ ἃσ οἱ μὴ φιλοῦντεσ μεζοφαῶσ καὶ συλλακωνίασ καλεῖν εἰώθασιν, ἐπιστείλαισι σὺν ἄστει μεμούσῃ διὰ τὰ ἀλῶσα τῆσ θεοῦ, ταῦτ' ἔστιν. ἐδεξάμην ἀπὸ πτολεμαίου τοῦ βασιλέωσ αἰγύπτου γράμματα. ἐν οἷσ δ' ταῦτα μετὰ σὰσ δεήσεισ, ἢ προσέπεμψε βασιλικῶσ ὑπαχνούμενοσ τὸ δηλεγό

μενον τοῦτο τοὐ τῆς πᾶς ἀγαθὰ ἐμὲ καὶ φιλήμονα. καὶ γὰρ ἐκεῖνο
γράμματα ἱκεσμίους φασί· καὶ αὖτος δὲ ὁ φιλήμων ἐπέστει-
λέ μοι τὰ ἴδια ἁπλῶν ἐλαφρότερα ὡς οὐ μενανδρῳ γεγραμ-
μένα ἦττον λαμπρά. ἀλλ' ὄψεται καὶ βουλεύσεται τὰ ἴδια οὗτος·
ἐγὼ δὲ οὐ περιμενῶ βουλάς. ἀλλὰ σύ μοι ἐλευθέρα καὶ σώφρων καὶ ἀ-
ρεοπαγῖτις βουλὴ καὶ φιλία, ἄπεστιν ἡ τῶν ἀθηναῖων ἀεὶ γέγο-
νας, καὶ νῦν ἔσῃ. τὰς μὲν οὖν ἐπιστολὰς τοῦ βασιλέως σοι δι' ἑτέρ-
ου φάμιλλου. ἵνα μὴ κόπῳ σοι καὶ τοῖς ἐμοῖς καὶ τοῖς ἐκείνου γράμ
μασιν ἐντυγχάνουσαν. ἃ δὲ ἐπιστέλλει αὐτῷ ἔστιν, καὶ βούλο
μαί σοι δηλῶσαι. πολὺν μὲν, καὶ εἰς αἰγυπτον ἀπίναι μακρὰν οὕτω
καὶ ἀπροσκοπεύτως βασιλείαν οὖσαν, μὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς οὐδὲ
ἐν θυμοῦμαι. ἀλλὰ δὲ εἰ ἐν αἰσχρᾷ τινὶ τῇ πολυσίου ἐπὶ τὸ αἰγυ-
πτος, οὐδ' οὕτως ἐνῆν αὐτὸν ἔχειν ἀφεὶς τὴν ἐμὴν βασιλείαν τῆς σῆς φι-
λίας, μόνος ἐν τοσούτῳ ὄχλῳ αἰγυπτίων χωρὶς ἐλευθέρας ἑρμίαν
πολυανδρον ὁρᾶν. ἥδιον δὲ ἀκηρδωδέστερον τοῖς σοῖς θεραπεύω μᾶλ
λον ἀγκάλαις, ἢ τοῖς ἀπέντων ἐμοὶ σεβαστῶν καὶ βασιλέων. ἐστὶ
καὶ ἀνδρῶν μὲν ἐν ἐλευθέρου. δύπατε φρόνητον ἢ τὸ κολακεύομ
ἄπιστον δὲ τὸ εὐτυχούμενον. ἐγὼ δὲ καὶ τοὺς ἡρακλείους καὶ τὰ
ἐκ χίμαιρα καὶ τοῖς χοιρίλοις ἢ πάντα τοὶ ἐν τοῖς αὐλαῖς ἐστὶ φθονα
τὰ τούτοις ἀγαθὰ φυόμενα, καὶ τὸν χοῦν καὶ ἐν τοῖς θεάτροις
λυκείων καὶ τῆς χθιζῆς ὁμολογίας καὶ τοῦ λυκείου γυμνασίων καὶ
τῆς ἱερᾶς ἀκαδημίας, οὐκ αὐτόματα μὰ τὸν δύνυσον καὶ τοὺς
βακχικοὺς αὐτοῦ κισσοὺς, οἷς στεφανωθῆναι μᾶλλον ἢ τοῖς πολε
μικοῖς βούλομαι δυσθήμασιν, ὁρῶσης καὶ καθ' ἡμέρᾳ ἐν τῷ θεάτρῳ

λυκείου

γλυκέρας. τοῦ γὰρ ἐν αἰγυπτῳ ὄψομαι ἐκπλησίαν καὶ ψηφορ
ἀναδυομένην. τοῦ δὲ δημοκρατικοῦ ὄχλου οὕτως ἐλευθεριάζον
τα. τοῦ δὲ θεσμοθέτους ἐν ταῖς ἱερείαις ἰδώμαισι μιαινομένους.
ποῖον περιχείρισμα. ποίαν αἵρεσιν. ποίους χίτρους. κραμβιδίον.
ἀγοράν. δικαστήρια. τίνι γὰρ ἔτι ὦσαν σαλαμῖνα. τίνι ψυτταλία
αν. τίνι μαραθῶνα ὅλιον. ἐν τοῖς ἀθήναις τίνι ἑλλάδα ὅλιον. τὴν
ἰωνίαν. τὰς κυκλάδας πόσας. ἀφεὶς ταῦτα καὶ γλυκέραν με
ταξὺ τῶν εἰς αἴγυπτον ἐλθὼν; χρυσὸν λαβεῖν καὶ ἄργυρον ἐκ τοῦ
του; ὦ μετὰ τίμος χέσομαι μετὰ γλυκέρας τοσοῦτον δυναμένης.
λαοτυμένης. οὐ πενία δέμοι ἔσται χωρὶς αὐτῆς ταῦτα; ἐὰν δὲ ἀ
κούσω τοὺς σεμνὸς ἔρωτας εἰς ἄλλον αὐτὴν μετατεθεικέναι, οὐ
ποδός μοι πάντες οἱ θησαυροὶ γένοιντο καὶ ἀποθνήσκων τὰς
μυλίας ἐμαυτῷ σωματοίσω, τὰ δὲ χρήματα τοῖς ἐχθίουσιν
ἀδυνεῖν ἐν μέσῳ κείσεται; ἢ μέγα τὸ συμβιοῦν πολεμίῳ καὶ
σαρκάζουσι καὶ τοιούτοις φόβοις. ὧν οὔτε τὸ φιλικὸν ἐβέβαιον, οὔ
τε τὸ δυεχθρδὸν ἀκίνδυνον. ἐὰν δὲ ὀργισθῇ τί μοι γλυκέρα, ἅπαξ
αὐτὴν ἁρπάξασα καὶ φιλήσω. ἂν ἔτι ὀργίζηται, μᾶλλον αὐτὴν
ἐβιασάμην. καὶ βαρυθύμως ἔχῃ, δεδάκρυκα. πρὸς ταῦθ' ὑμεῖς
μείνατε τὰς ἐμὰς λύπας δεῖται λοιπὸν οὔτε στρατιώτας ἔχου
σα οὔτε δορυφόρους οὔτε φύλακας. ἐγὼ γὰρ αὐτῆς εἰμι πάντα. ἡ
μέγα καὶ θαυμαστὸν ἰδεῖν τὸν καλὸν νέηλον. οὐ μέγα δὲ τὸν δύφρά
την ἰδεῖν; τὸ μέγα καὶ τὸ μὴ ἰσχυρὸν οὕτω μεγάλον. ὁ θερμώδων. ὁ πί
ληξ. ὁ ἄλυσ. ὁ ῥῆνος. εἰ μέλλω πάντας τοὺς τοιούτους ὁρᾶν, ἵνα
τι βαπτισθῶσι τοῖμοι τὸ ζῆν, μὴ βλέπων γλυκέραν. ὁ δὲ νέηλος οὕ
τως καὶ πάνυ ὢν καλὸς, ἀλλ' ἀποτεθηρίωται. ἐκ οὐκ εἶσιν οὔτε προσελ

θεῖν αὐτοῦ τοῖς δίναις ἐλλοχωμένου τοσούτοις κακοῖς· ἐμοὶ γὰρ
τοῦ βασιλοῦ πολεμοῦντος τὸν ἀπ' ἰλιὸν κλεινὸν στέφανος κιστόν· ἐμοὶ γὰρ
νοσοῦντος χώματος καὶ τάφου πατρῴου τυχεῖν, καὶ τὸν ἐπ' ἔμοιγε χάρασ ὑ-
μνῆσαι κατ' ἔτος δρόμοισιν· τοῖς μυσηλώτιδας ἄγαμαι τελετάς· βρα
ματουργεῖν τι καινὸν τοῖς ἑτησίοις θυμέλαισι δρᾶμα γελῶντα
μὴ χάροντα καὶ ἀγωνιῶντα καὶ φοβούμενον καὶ νικῶντα· φιλή-
μων δ' οὗτος κεῖνος καὶ τιμᾶς ἀγαθοῦ, γυμνούμενος ἐν αἰγύπτῳ· οὐκ
ἔχει φιλήμονα γλυκεῖαν τινά· οὐδ' ἄξιος ὢν ἴσως τοιούτου
ἀγαθοῦ· σὺ δ' εἰ γῆ ἀλλοίων δέομαι γλυκέριον δύθος πετομένη
πρὸς ἡμᾶς ἐπὶ τῆς ἀραβικῆς φέρου. μακροτέραν ἑορτὴν οὐδέποτε ἔγνων· οὐδ' ἀκμικροτέραν· δίμητρίλεως γυμνοῦ·

Γλυκέρα Μενάνδρῳ·

Σ δι' ἐπέμψω μοι τοῦ βασιλέως τοῖς ἐπιστολάς, δύθος
ὦ αὐέτεινον· μὰ τὸν καλλιτέχναν ἐν ἧ νῦν εἰμι κατέχαι-
ρον μέν' ἀνδρὸς ἐκ παθῆς ὑπὸ ἡδονῆς πνομένη· καὶ τοῖς
καιροῦσος οὐκ ἐλαύθανον. ἰὼ δέ ἔτε μήτηρ μου καὶ ἑτέρα ἀδελ
φὴ δύφειον, καὶ τῷ φίλων ἰὼ οἶδα καὶ καρὰ σοὶ ἐδείπνησε
πολλάκις καὶ ἐπήμφσ αὐτῆσ τὸν ἐωιχώριον ἀπικισμόν· ἀλ-
λοῦς φοβούμενοσ αὐτὴν ἐπαινεῖν, ὅτε καὶ μαθάσασαι βορμό-
τερόν σε καὶ φίλησαι· ἐμέμνησαι Μένανδρε; θεασάμεναι δέ με
πρᾴ τὸ εἶδοσ ἐκ τῆσ προσώπου τοῖς ὀφθαλμοῖσ χαίρουσαν, ὡσ γλυ
κέριον ἤροντο· τί σοι τηλικοῦτον γέγονεν ἀγαθόν· ὅτι καὶ ψυχῆ
σώματι καὶ πᾶσιν ἀλλοιωτέραν μοῦ ἡμῖν πέφηνασ· καὶ τὸ σῶμα γε
γάνωσαι καὶ θαλάμπεις ἐπὶ χαρτὸν τι καὶ δύκτιον· καὶ γὰρ μέ-

νανδρον

ναυσβρον ἐφιλῶν ἐμὸν ὁ αἰγύπτου βασιλεὺς πτολεμαῖος ἐπὶ τῇ
ἡμίσει τῆς βασιλείας τρόπον τινὰ μετα πέμπεται, μείζονι τῇ
φωμῇ φθεγξαμένη καὶ σφοδροτέρᾳ, ὅπως πᾶσιν ἀκουσθῶσιν αἱ
παροῦσαι. καὶ ταῦτα ἔλεγον ἐγὼ διατινάσσουσα καὶ σβοῦσα ταῖς
χερσὶν ἐμαυτῆς τὴν ἐπισολὴν σὺν τῇ βασιλικῇ σφραγῖδι. χαίροις
οὖν ἀπολφπρμένη ἔφασαν. τὸ δ', ἐκ ἰῶ μέναυσβρε. ἀλλὰ τοῦτο μὴν
οὐδενὶ πρόσω μὰ τὰς θεὰς οὐδ' εἴρηται μοι τὸ λεγόμενον φθέγξα
σθαι, πειθέσθην αὖ, ὅτι βουλήσεται με ποτὲ ἡ δωδώσεται μέναυσβρος ἀ
πολιπὼν σὺν ἀθήναις γλυκέραν τὴν ἑαυτοῦ, μόνος σὺν αἰγύπτῳ βα
σιλεύειν μετὰ πάντων θεῶν ἀγαθῶν. ἀλλὰ καὶ τοῦτο μῆλος ἐκ τῆς
ἐπισολῆς ὧν ἀνέγνων, δῆλος ἰῶ ὁ βασιλεὺς τὰ μὰ πεπυσμένος
ὡς ἔοικε περὶ σοῦ καὶ ἀξέμαλδύπτοιῶν αἰγυπτίοις θέλων ἀπι
κισμοῖς σεβάσασθαι ζῆν. χαίρω δ' ἀκούσας. ὅτι πεπολύκασι καὶ εἰς
αἴγυπτον πρὸς αὐτὸν οἱ ἡμέτεροι ἔρωτες, καὶ πέπεσται πάντως ἐξ
ὧν ἤκουσεν ἀδύα τον ἀσυνδάζῃ, ἐπιθυμῶν ἀθήνας πρὸς αὐτὸν δι
αβῆναι. τί γὰρ ἀθῆναι χωρὶς μενάνδρου. τί δὲ μένανδρος χωρὶς
γλυκέρας ἥτις αὐτῷ καὶ τὰ πρόσωπεῖα διασκευάζω καὶ τὰς
ἐσθῆτας σὺν δύωκαὶ τοῖς προσκηνίοις ἔσκηνα, τοὺς δακτύλους ἐ
μαυτῆς πιέζουσα ἢ αὖ προταλίσκη τὸ θέατρον. καὶ τρέμουσα
τότε νὴ τὴν αὐτεμιν ἀναψύχω καὶ περιβάλλουσά σε τὴν ἱερὰν
ἐμῷ δραμάτων ἐλεύνην λεφαλὴν ἐναγκαλίζομαι. ἀλλ' ὅτι
τοῖς φίλοις τὸ χαίρειν ἔφιλω, τοῦτ' ἔν μέναυσβρε ὅτι ἐμὲ ἄρα γλυ
κέρα μόνον, ἀλλὰ καὶ βασιλεῖς ὑπὸ θάλασσαν ἐρῶσί σου. ὃ δια
φέροντοι φῆμαι τοὺς σοὺς ἀρετάλξιμα τηγέλκασι ὁ αἰγυπτίος ὁ νεῖλος ὁ

(πρώλεως

ἀκρωτήρια καὶ φάρυγα σκοπιὰ πάντα μετέωρα νῦν δέ, σοὶ
λόμενα ἰδεῖν μέν ἀνδρὶ ἢ ἀκοῦσαι φιλαργύρων ἐρώντων
δαιμόνων καὶ ἀπίστων ἀστέρων ἠῶν καὶ θαλάττων, καὶ
τοῦτο σκηνὴ νοβατουμένου ὧν ἀκούσαντι μὴ, οὐκ ὀφθῆ· δὲ μέ
ανδρον εἰμὴ ἐν ἄστει παρὰ γλυκέρα γένοιντο. τῷ ἐμῷ δύσμο
μορίαν ἴδοιεν τὸν πάντη διὰ τὸ πλέος αὐτοῦ μέν ανδρον καὶ πύ
κτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ἐμοὶ πελιπέμερον· οὐ μὴν ἀλλ' ἢ ἄρα πό
θος εἰρξόεπισ τῷ ἐκφ' ἁγαθῶν, καὶ εἰ μηδενὸς ἄλλου τῆσ γαι
γύπου, χρήματος μεγάλου καὶ τῷ αὐτόθι πυραμίδων καὶ τῷ
πελιχρώντων ἀγαλμάτων καὶ τοῦ πελβοήτου λαβυρίνθου
τ' ἄλλων ὅσα ἀπὸ χρόνου ἢ τέχνησ παρ' αὐτοῖσ τίμια, δ' ὁμοίσου
μέν ανδρε μὴ ποιήσησθε πρόφασιν· μὴ δέ με ἀθηναῖοι δι' ταῦτα μι
σησόντωσαν ἤδη τοὺσ μεδύμνουσ ἀριθμοῦντεσ οὐσ' ὁ βασιλεὺσ αὐ
τοῖσ πέμψῃ δι' σέ. ἀλλ' ἀπίθι πᾶσι θεοῖσ. ἀγαθῇ τύχῃ δεξιοῖσι πνεύ
μασι. δι' οὐρίῳ· ἐγὼ χαίρω οὐκ ἀπολείπω. μὴ τοῦτο δόξῃσ με λέ
γειν, οὐδ' αὐτὴ δύναμαι καὶ θέλω. ἀλλὰ παρεῖσα τὴν μητέρα καὶ
τοὺσ ἀδελφοὺσ αὐτῆσ ἔσομαι συμπολεύουσά σοι καὶ σφόδρα τ' δύθ
λαττῶν γιγνήμαι δ' οἶδα. καὶ ἐκκλωμένησ λιμένοσ ναυτίας ἐγὼ
θεραπεύσω. θάλψω σου τὸ ἀθηνοῦν τῷ πελαγισμῶν. ἄξω δέ σε ἀ
τερ μύθων ἀριάδνησ εἰσ αἴγυπτον οὐδ' ὀνύσουν ἀλλὰ δονούσου θεραπ
παντα καὶ προφήτην. οὐδὲ ἐναίξω καὶ ἐρημίαισ ναυτικαῖσ ἀπολῇ
φθήσομαι τοὺσ σοὺσ ἀπιστίασ ηλαίουσα καὶ ποτνιωμένη. χαιρέτω
σαν οἱ θησεῖσ ἐκεῖνοι καὶ τὰ ἄμιθα τῷ πρεσβυτέρῳ ἀμπλακή
ματα. ἡμῖν δὲ βέβαια πάντα καὶ τὸ ἄσυ. καὶ ὁ πειραιεύσ. ἢ αἴ
γυπτοσ. οὐδὲν χωλέον ἡμῶν τοὺσ ἔρωτασ οὐχὶ δέξεται πλήρησ καὶ
πέτραν οἰκῶμεν, δ' οἶδα ἀφροδίσιον αὐτοῖσ τὸ δύνον ποιήσει. πέ

πεισομαι

πεισομαι μήτε χρημάτων σε μήτε περιουσίας μήτε πλούτου τὸ
καθάπαξ ἐπιθυμεῖν, σὺν ἐμοὶ καὶ τοῖς ἀγαπῶσι τὴν δυσκολίαν
κατατιθέμενον. ἀλλοι συμμενεῖς ἀλλ' ἄπιστρις, ἀλλοι φίλοι,
χεδὸν οἶδα πάντα πάντες πολλῶν δέοντας. πλουτεῖν ἐθέλουσι
καὶ χρηματίζεσθαι. σὺ μὴν οὐδέποτε περὶ οὐδενὸς αἰτιάσῃ με οὔτε
μικροῦ οὔτε μεγάλου, τοῦτο δ' οἶδα, πάλαι μὴν ἥπμένος ἐμοὶ
πεῖσι καὶ ἐρωτι. μῶν δὲ ἤδη ἀμελείαν προστιθεὶς σὸ αὐτοῖς. οἷς μᾶλ
λον περιέχομαι μένανδρε φοβουμένη τὴς ἐμπεσοῦσι φιλίας τὸ
ὀλιγοχρόνιον. ἔστι γὰρ ὡς ἔοικεν ἐμπαθὴς φιλία, οὕτω καὶ δυ-
σλύτος. οἷς δὲ περαβίβλωται βουλαί, ἀρραγέστερον σὺ τοῦ
τοῖς ἤδη τὸ ἔργον οὔτε ἀμιγὲς ἡδονῆς τε καὶ λύπης πολλῆσδ, οὔτε
περιδεές. λύσεισ δὲ τὴν συνωμοσίαν ὡς μεπολλάκις περὶ τούτων αὐ
τὸς νουθετῶν δυσώπησ. ἀλλεῖ καὶ σὺ μήτε τι μέμψη μὴ δὲ αἰτιάσῃ
σῃ, δέδοικα τοὺς ἀπίστους σφῆλασ οἵτινες ἄρξονται πάντα με
περιβομβεῖν ἀξιοῦσαν ὡς αὐτὸμάφηρημένης τῆς ἀθηναίων πόλεως
τὸν πλοῦτον. ὡς τε δέομαί σου μένανδρε ἐπίσχες, μηδὲ πω τῷ β α
σιλεῖ μηδὲν αὐτεπιστείλῃς. ἔτι βούλδυσαι. περίμενον ἕως ἰδοινῆ γε
νώμεθα καὶ μετὰ τῆς φίλων καὶ Θεοφράστου & Ἐπικούρου. τὰ
γὰρ ἀλλοιότερα καὶ μένοισι καὶ σὶ φανῇ τοι ταῦτα. μᾶλλον
δὲ καὶ θυσώμεθα & ἴδωμόν τι λέγῃ τὰ ἱερά, εἶτε λῷον ἐς αὖ
τὴν οὐμᾶς ἀπιέναι εἴτε μένειν. καὶ χρησθεὶς ἀθῶμόν ἐς δελφοὺς
πέμψαντες. πάτριος ἡμῶν ἔστιν ὀθεός. ἀπολοπανέχομενὴ πορδυό
μενοι καὶ μένοντες πρὸς ἀμφότερα τοὺς θεούς. μᾶλλον ἢ ἐγὼ τα
τοιήσω. καὶ γὰρ ἔχω τινὰ νεοσὶ γυναῖκα ἀπὸ Φρυγίας ἥλι
σσον δ' μάλα τούτων ἔμπειρον. χαίρομαι δὲ ἐθεσι δεινὴ τὴν
αὐτῶν δυσκρασίαν νόμων καὶ τὴν τῶν θεῶν δεισιδαιμονίαν, & οὐδὲ λιγοῦ

τι

σπιστεύω, ἀλλ' οὐδεὶν ὤφασι. δυσωπέμφομαι πρὸς αὐτοὺ. καὶ ὡς ἔφη καὶ καθαρόν τινα δεῖ προτελέσαι τὸν γυναῖκα καὶ περασιδυάσαι τιμὰ ζῶα ἱερδῦσαι. καὶ λιβανωτὸν ἄρρενα καὶ σύραγμα μακρὸν καὶ πέμματα σελήνης, καὶ ἄγρια φῦλα τῶν ἀνθρώπων οἶμαι δὲ καὶ σὲ φθήσεται περαιόθεν ἐλθεῖν. ἢ δήλωσόν μοι σαφῶς μέχρι τίνος οὐ δύνασαι τλυπέραν ἰδεῖν. ἐμὲ γὰ μὴ καταβραμῶ πρὸς σέ. τὸν δὲ φρυγίαν ταύτην ἑτοιμάσωμαι ἤδη καὶ ἀμελετᾶν πειραζῆσ ἀπὸ σαυτοῦ μὰ γὸν πειρᾶ καὶ τὸ ἀγρίδιον καὶ τὸν μοννυχίαν, καὶ καταλίγον ὅσσον ἐκπέσωσι τῆσ ψυχῆς. οὐ δύναμαι πάντα ποιεῖν μὰ τοὺς θεούς. σὺ γὰ οὐ δύνασαι δυσπειθερμένος ὅλως ἤδη μοι. καὶ οἱ βασιλῆες ἐπιστείλωσι πάντες, ἐγὼ πάντων εἰμὶ πειρὰ σοὶ βασιλικώτερα καὶ εὐσεβέσι μὲ ἐχθημαι ἐρασὴ καὶ ὅρκων ἱερομνήμονι. ὥστε πειρῶ μᾶλλον ἐμὴ φιλότησ θῆσσαν εἰσάσυ παραγένεσθαι ὅσσον ἐγὼ μετασυλλύσομαι φίλ πρὸσ βασιλέα ἀφίξεως, ἔχω δὺ τρεπτὰ μένα τὰ δράματα ἐξ αὐτῶν ἀμάλιστα ὀνῆσαι δύνασθ' πολεμαῖον γὰρ αὐτοὺ δόνυσον, οὐ δημοκρατικὸν ὡς οἶσθα. εἴτε θαλάσσης εἴτε μισούμενον εἴτε θρασυλέοντα εἴτε ἐπιζέοντα σ, εἴτε ῥαπτομένῳ εἴτε σικύῳ

ἀλλ' ὅτι καὶ ἐγὼ θρασεῖα καὶ τολμηρά πω εἰμὶ τὰ μενάνδρου δυσπειθῆ δὲ οὐ τόσ οὖσα. ἀλλὰ σοφὸν ἔχουσι γὸν ἔρωτα ἡ ταῦτ' εἰδέναι δύνασθαι. σὺ γὰρ μὲ δύο ἀνθρώπους δύφυᾶ γυναῖκα τὰ χῶς παρ' ἐρώντων μανθάνειν, ἀλλοῖα νομοῦσιν ἔρωτες ψευδόμενοι. αἰδοῦμεθα τὸν ἄρτεμιν ἀνάξιοι ὑμῶν εἶναι μὴ θεᾶσ ὂν μανθάνουσαι. πάντωσ δέομαι μένανδρε παρεῖναι παρασκευάσασθαι τὸ δρᾶμα, ἐν ᾧ με γέγραφας. ἵνα καὶ μὴ παραγένωμαι σὺν σοὶ, δυ' ἄλλου πολυσπρὸσ πολεμαῖον,

καὶ

καὶ μᾶλλον αἰδῶ τοι ὁ βασιλεὺς ὅσον ἰχνὺς καὶ παρὰ σοὶ γεγραμμένους φέρῃ ἑαυτοῦ τοὺς ἔρωτας, ἀφεὶς δ' ἄστει τοὺς ἀληθινούς· ἀλλὰ δὲ τούτους ἀφίσεις οὐ ἰδίᾳ νυβρικαῖς ἢ πρωταθύμοις ὑβρεσι προσαγόμενος πρὸς ἡμᾶς πειρώμεθα μνηθήσομαι. ἵνα σε τοῖς ἐμοῖς χρείαν ἀπύμονα ναυσολήσω πολέουσα εἰς τοῦτο ἄμφον εἶναι φαίνοιτο· φανείη δ' ὦ θεοὶ πάντες ὁ κοινὴ λισπελὲς ἢ ὦ μαλθύσαι τοῦ ἡ φρυγία τὸ συμφέροντα ῥηϊδίως τῆς

Θεοφορήτου

συνόδου

ῥησ.

Ἐρρῶσθαι.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ
ΑΣΠΑΣΙΑΙ.

Τ Ὸν ἐπιστολικὸν χαρακτῆρα τοῦ λόγου μετὰ τοὺς παλαιοὺς, ἄριστά μοι δοκοῦσι φιλοσόφων μὴ ὁ τυραννικὸς καὶ ὁ ῥητορικὸς. χρατηθῆναι δὲ βουλόμενος ἢ ὁτῳοῦν βουλόμενος εἰς τὸ ἐπιστέλλειν ἐχρῆτο. βασιλέων δὲ ὁ θειότατος μάρκος. ἐν οἷς αὐτὸς ἐπέστελλε. πρὸς τοὺς τῆς εὐσεβείας τοῦ λόγου, καὶ τὸ ἐβραῖον τοῦ ἤθους ἐν τοῖς γράμμασι. ῥητόρων δὲ ἄριστα μὲν ἡρώδης ὁ ἀθηναῖος ἐπέστελλεν. ὑπερατθιζω δὲ καὶ ὑπερλαλῶν, ἐκ πάσης πολλαχοῦ τοῦ πρέποντος ἐπιστολῆς χαρακτῆρος. ἀφ' ὧν φαίνεσθαι τὴν τῶν ἐπιστολῶν ἰδέαν, ἀπλουστέραν μὲν σωφροσύνης. σωφρονεστέραν δὲ ἀπλότητος. καὶ συμπέπλεγθαι μὲν πολιτικῶς, τοῦ δὲ ἄβροῦ μὴ ἀπολεῖφθαι. ἐχέτω καὶ τὸ δύσχημον ἐν τῷ μὴ ἐσχηματίσθαι. εἰ γὰρ σχηματισθῆναι μέν, φιλοτιμεῖσθαι δόξομεν. φιλοτιμία δὲ ἐν ἐπιστολῇ μάρκιωνός ἐστι. κύκλον δὲ ἀποτορνεύειν, ἐν μὲν τοῖς βραχυτέραις τῶν ἐπιστολῶν, συγχωρῶ. ἵνα τοῦτο γοῦν ἡ βραχυλογία ὠραΐζοι τὸ ἐσ ἄλληλα ἥκειν πάσας στενοῦσας. ἐν δὲ ἐσμηλιος προκειμένων ἐπιστολῶν, βδελύττομαι καὶ μυκλουσ. ἀγωνιστικώτερον γὰρ ἢ ἐπιστολικὸν τοῦτο. πλὴν εἰ μή πως ἐπὶ πολυτίμῳ τῶν ἐπεσταλμένων, ἢ ξυλλαβεῖν δέοι τὰ προφρμένα, ἢ ξυμπλέξαι τὸ ἐπὶ πᾶσι μόνιμα. σαφήνεια δὲ, ἀγαθὴ μὲν ἡμῖν ἀπαντῶσα λόγου. μάλιστα δὲ ἐπιστολῆς. καὶ γοῦν δυόντες καὶ δεόμενοι καὶ συγχωροῦντες καὶ μή, καὶ μαθητεύοντες καὶ ἀπολογούμενοι καὶ ἐρωτῶντες, ῥᾷον πείσομεν ἰσῶς σαφῶς ἑρμηνεύσωμεν. σαφῶς δὲ

ἑρμηνεύσομεν καὶ ἐξωδυτέλειας, ἵν' ἡμῖν ποικίλωτον τὰ μὲν ἰδιωτικὰ καινῶς, τὰ δὲ ἰδιωτικὰ κοινῶς φράζωμεν. Βερενίκη.

Πυροσίμουσα μίλητος τὰ χείλη ⟨ϛ⟩ τῶν πορφυρᾶν γραφούσα, ἰώλυμα φιλημάτων. κατηγορῶ δὲ καὶ ὠρας τοῦ προσώπου. ὑφοῦ πελιδνὸν μὲν τὸ σῶμα. ῥυσὴ δὲ ἡ πτέρνα. ἐξωρος. ἴσχε δὴ χρώματος πίαν ⟨ϛ⟩ μηδὲν ἐπιποιοῦ τῇ καλλονῇ. μὴ καὶ γραψωμεν σε ὠρας ἐπὶ τῇ τοῦ προσώπου γραφῇ.

Ἀθηνοδώρῳ.

Ὀφθαλμοὶ ξύμβουλοι τοῦ ἐρᾶν. σὺ δὲ κόρην ἀνάσσουσ', ἐρᾶς ἰωνικοῦ μφρακίου οἰκῶν μόριν θερ. τοῦτ' δὲ μανικὸν φαίνεται τοῖσ οὐ πω εἰδόσιν ὅτι νοῦς ὁρᾷ. Ἐπικτήτῳ.

Ἰκρότῳ ἀνοήτῳ χάριτος, ἃ τοὺσ πλησίον ἐπεισάγουσι ὄντες ἡμᾶς κρατοῦσιν, ἡγοῦ δεῖ μοντο σοὶ τῷ σωφρονέστερον τοῦ ἀθηναίων, ὅσῳ μηδὲ αἰτοῦσι μηδὲν ὑπὲρ τοῦ κρατεῖν. Ἀριστοβούλῳ.

Ὁ δὲ ἐρῶν τε καρτερεῖν, σωφρονέστερον τοῦ μηδὲ ἐραθῆναι. καὶ γὰρ δὴ ⟨ϛ⟩ τὸ πολεμικὰ ἀνδρεῖον οὐχ οἱ μὴ ἡττηθέντεσ, ἀλλ' οἱ νικῶντες ἐν θαύμασιν. Ἀθηναίῳ.

Ὁ μὲν μὴ ἐρῶντι χαρίζεσθαι, λυσιτελοῦντα δόξαι ἂν ἐρῶντι δοκεῖν πολλάκισ. σὺ δὲ ⟨ϛ⟩ ἐρῶντι ⟨ϛ⟩ μὴ ἐρῶντι. τοῦτο δὲ σοφὸσ μὲν οὐδεὶς λαθὼν δ' οἱμεν ἐπίνοια. Ἐπικτήτῳ.

Ὀβοῦ δεῖ μον περᾷν πολλὰ δικάσαντα. Χαρίτωνι.

Ἐμνήσθην σῶν λόγων οἷσ τοὺσ ἕλληνας ἐπεισάγεις τελευτήσαντασ. οἱ δὲ μηδὲν ὄντεσ ὁπότε εἰσὶ, τίνεσ ἂν εἶεν ὁ ποτὲ οὐκ εἰσί. Νέστορι.

Ἐμφάσεισ σῦκα ἡλιακά. θαυμάζοισ δ' ἂν αὐτῶν ἢ τὸ ἡδὺ ἢ τὸ ἐπ.

Διοδώρῳ.

τ Ασ ἀπυρίνους ῥόασ ἐρυθραὶ κηπεύουσιν, οἰνοχοούσασ νέα μα πότιμον, ὡς πρὶν ἡμῖν βοτρύωμοι δυπρόπολοι τες. δέκασι τούτων ζυγώσασ ἐπεμψα. χεῖ δὲ αὐτοῖσ, σιτούμενος μὴ ὡσ οἴνῳ μεθύων δὲ ὡς σίτῳ.

Φιλήμονι.

τ Οὐ ζαμφοδὸν δυσκλέα, εἰ μὴ ἤδη γνώσηφ, ἐπαινεῖς δ' αὖ. εἰ δὲ ἀγνοεῖς, σὺ τοῖσ ἐπαινουμένοις χαῖρε. καὶ γνοῦ περὶ αὐχὴν οἷον εἶλος ἢ χὴν πεπεισμένον ἢ χὴν μὴ ἀπωσουμένου.

Μφρακίῳ.

κ Αἰ σὺ πονηρὸς οὕτως, ὡς μηδένα ἄλλον ἐλεῖν. κἀγὼ δυσχὴς οὕτως ὡς μηδὲ πυρὰ ἄλλα λαβεῖν. ἢ πάνυ χαίρω τῇ κακοπραγίᾳ βουλόμενος μὴ παύσεσθαι διαμαρτάνων ἵνα παύσῃ μὴ δὲ σὺ τῆσ ἐωὶ θεοῦ μιαροῦ τοῦ πρόσωπα κακοδοξίασ. χὸ μὲν γὰρ ἐμὸν, μιᾶσ ἔρωσ ἡδονῆσ. χὸ δὲ σὸν, κοινὸν εἰσ διαβολίαν φλ πυρὰ πάντων αἰτίασ.

Ιουλίᾳ σεβαστῇ.

ὁ Υ δὲ ὁ θεοπέσιοσ πολλάκισ, τοῖσ σοφιστοῖσ ἐβάσκηνε μὴ σοφόν ἄρα ἐνίοις δοκεῖ γοῦν τοῦτο. ἀλλὰ φιλοτίμωσ μὲν πρὸσ αὐτοὺσ εἶχεν ἐπειδὴ δὲ ἐφοίτων θέλοντεσ μικρᾶσ τε καὶ μείζουσ πολλάσ, χὸν ὀρφέωσ καὶ θαμύρου ζόσον. τοῦ δὲ βασκαίνειν ἀπέσχε τοσοῦτον, ὅσον φιλοτιμίᾳ φθόνου. φθόνοσ μὲν γὰρ τρέφεται μοχθηρὰσ φύσεισ. φιλοτιμία δὲ τοὺσ λαμπρὰσ ἐγείρει. καὶ βασκαίνει μὲν τοὺσ μὴ ἑαυτῷ ἐφικτούσ. ἂν δ' ἄμεινον ἢ μὴ χεῖρον διαθήσεται, φιλοτιμεῖται πρὸσ ταῦτα. ὁ γοῦν πολλῶν καὶ εἰσ τὰσ ἰδέασ τῶν σοφιστῶν ἵεται. ὃ οὔτε τῇ χορίᾳ πωλήσει χὸ ἑαυτοῦ ἄμεινον χορεύειν, πολλά τε καὶ τὰ τιμιώτατα ἱκανὸσ καὶ πρωταγόρου ἢ χὼ φθέγγεται. ζηλωτοὶ δὲ ἐγένοντο ἄλλοι μὲν ἄλλων. καὶ γὰρ δὴ καὶ ὁ τοῦ

χρύλλου φιλοτιμεῖται πρὸς τὸν τοῦ προδήλου Ἡρακλέα. ὁ πότε ὁ προδήλως τὴν καρίαν ἢ τὴν ἀρετὴν ἀγαπᾷ παρὰ τὸν Ἡρακλέα, καλοῦσας αὐτὸν εἰς βίου αἵρεσιν. γοργίου δὲ θαυμασθέντος μάλιστά τε καὶ πλεῖστοι πρῶτον μὲν οἱ κατὰ θετταλίαν ἕλληνες, πρὸς οἷς τὸ ῥητορεύειν γοργίζειν ἐπωνυμίαν ἔσχεν. ἔστι τὸ ξύμπαν ἑλληνικόν, ἐν οἷς ὀλυμπιάσι δυελέχθη πρῶτον βάρβαρον ἀπὸ τῆς τοῦ νεὼ βαλβίδος. λείπεται δὲ ἀπαυσία, ἡ μιλησία τὴν τοῦ περικλέους πλῶσαν, κατὰ τὸν γοργίαν θῆξαι. μειρτίας δὲ καὶ θουκιδίδης οὐκ ἀγνοοῦσι τὸ μεγαλόστομον καὶ τὴν ὀφρῦν παρ' αὐτοῦ κεκτημένοι. μετασχηματιοῦντες δὲ αὐτὸ εἰς τὸ οἰκεῖον, ὁ μὲν ὑπεγλωττίας, ὁ δὲ αὖ ὑπερῴμησε. καὶ αἰσχίνης δὲ ὁ ἀπὸ τοῦ σωκράτους ὑπὲρ οὗ πρόσθεν ἐπαύσω διαλεξεις ὡς οὐκ ἀφανῶς τοῦτο διαλόπους κολάζοντος, οὐκ ὠκύμορφα πορπαλίζειν ἐν τῷ περὶ τῆς θαρμηλίας λόγῳ. φησὶ γάρ που ὧδε. θαρμηλία ἐλθοῦσα εἰς θετταλίαν, ξωνῶν αὐτὸ χῶ θετταλῶν βασιλεύοντι, πάντων θετταλῶν. εἰ δὲ ἀπόστασίς ἐστι προσβολαὶ τῷ λόγων γοργίου ἐπεχειάζομεν πολλαχοῦ μὲν, μᾶλλον δὲ ἐν τῷ τῶν ἐπαινετῶν κυκλῳ. πείθεσθαι καὶ σὺ ὦ βασίλεια τὸν θαρσαλεώτερον τοῦ ἑλληνικοῦ πολύπαρχον μὴ ἀχθεσθαι τοῖς σοφισταῖς. μὴ δὲ εἰς διαβολὰς καθίστασθαι τοῦ γοργίου. εἰ δὲ οὐ πείθῃς, σὺ μὲν οἶδα που σοφία καὶ μῆτις, οἶσθα τί χὠ ὄνομα θέσθαι τῷ γοργίᾳ. ἐγὼ δὲ εἰπεῖν ἔχω, οὐκ ἔχω.

Μιφρακίῳ.

Ὁ ἐρωτικὸς λόγος τῶν ἀκροάσεις ἐξόρισε ἀγνοεῖσθαι τοὺς αὐτοὺς δὲ συνοικοῦντας ὡς πρὸς ἀνηκόους. μὴ δὴ νόμιζε σεαυτὸν μύστην μόνον τῆς τοιαύτης ἀκροάσεως. ἡ τοὺς ξυνοικοῦντας λόγους, ἢ οὐκ ἐπιλήσει σε ἀφροδισίων ἢ ἀναμνήσει.

Επικλήρῳ.

ο Ι πελούμενοι τῇ ῥέᾳ μαίνονται πλησμύστις τὰ ὦτα ἱλιγ-
γοις ὀργάνων. ἀλλ' ἔκειμα μὲν, κυμβάλων ἢ αὐλοῦ ἔργα.
σὲ δ' οὕτως ἐκ πολλῆ σουσι ἀθημερίοι λιροχῶντες, ὡς ἐκ λανθανέ-
σθαι τὸς εἶ καὶ τίμων γόνας.

Κλεοφῶντι καὶ Γαΐῳ.

υ Πέρ ὦμ ἐπέστελτον, τὰ μὲν ἤδη γόνε. τὰ δ' αὐτίκα ἔστα.
ἐγὼ γὰρ λίμνιος ὢν, σὺ τρίδυμα ἐμαυτοῦ καὶ τὸν ἴμβρον
νομίζω. σὺ δὲ πῶμ δύνοιας ἐμὲ τὰς νήσους ἀλλήλαις. καὶ ἐμαυτὸν
ἀμφοτέραις. Αἰρετιανῷ.

τ Ο πρωτικὸν ἔθνος πολλοὶ καὶ πλείους ἢ οἱ ἐμὲ μελιτῶν
ἐσμοὶ βόσκουσι ἢ τὰς μὲν, λιμῶνες. σὲ δ', οἱ λίαι ἐπλάσ. αὐθεσιῶ
σί τε οἱ μὲν λιπέλοις. οἱ δ' ὀφρυΐας λαμπρᾶς. εἰσὶ δ' ἐν τοιούτων οἱ καὶ
γραπίμασιν ἐστῶντες. τούτους δ' ἡγέμεθα γὰρ ἐμὲ ἐρωτικῶν πρω
τάς. ὧν εἷς καὶ Κέλσος οὐ γοργῷδῶς παραδεξώκως γὰρ ἑαυτοῦ εἶ
ον ὡς πρὸ οἱ χρησοὶ πέπλεγμαι. ὡς δ' αὖ μὴ βροσῶ, ἀλλὰ σπίοις γρα
φεὶς, πεπίστευκά σοι μελήσειν.

Αντωνίνῳ.

ο Ι πελαργοὶ τὰς πεπορθημένας πόλις οὐκ ἐσ πέτονται
καπῶν πεπαυμένων ἢ χὼ φεύγοντες. σὺ δ' οἰκίαν οἰκεῖς; ἰὼ
αὐτὸς ἐπόρθησας. καὶ θεοῖς γοῖς ἐν αὐτῇ θύεις ὥσπερ οἰκοῦσιν, ἢ οὖσι
μὲν, ἐκ λελησμένους δ' ὅτι ἦν τὰ ἐκείνων ἔχεις. Μφαλίῳ.

Αἶρε καὶ μὴ θέλης. χαῖρε καὶ μὴ γράφης. ἄλλοις καλέ-
χ ἐμοὶ δὲ ὑπερφανε. οὐκ ἤδη συγκείμενος ἐξ ἀέρος
καὶ πῦρ, ὅσα τούτοις μίγνυται. ἀλλὰ ἐξ ἀδάμαντος καὶ πέτρας
καὶ συγὸς. τὰ χάος σε θεασάμενον γλυφῶντα καὶ πεῤὰ ἄλλο τρίαισο

θύραισο

θύραισι κείμενον· ναὶ ἔρως· ναὶ μέμεσισ ὀξεῖς θεοὶ καὶ σφεφόμενοι.

Γυναικί.

Δανάη χρυσὸν ἐλάμβανεν· ἡλύσθη ὄρνις θεός· ἡ δύρωπη
ἡ τὸ ἔξ ἀγέλης· ἡ αὐτὸς ὢν ὅσα ὄρχα· ἡ ἀμυμώνη τὰ ἐν
θαλάσσῃ. οἱ δὲ ποιηταὶ τὰ δῶρα μύθους ἐποίησαν· καὶ
γάρ οὗτες τὼ ἀληθέα ψυχαγωγίας ἡδυσμάτων· λάβε λάβε καὶ
σὺ, τὸν ἀκρισμὸν ἀφελοῦσα τοῦ σώφρονος· ἵνα καγὼ ζῶ· ἡμῶν
μὲν καὶ τοσεισδὶ δὸς μοι, ἃ θέλω· ἃ δὲ θέλω, λαμβάνων.

Τῇ αὐτῇ.

Μῶμος ἦν μοι ἄλλων οὐδὲν ἔφη τῆς ἀφροδίτης αἱ
ὁ πάσαθε· τί γὰρ αὖ καὶ ἐμέμψατο· εἰ δὲ μόνον δυσχε-
ραίνειν ἔφη ὅτι τρύζοι αὐτῆς τὸ ὑπόδημα καὶ λίαν εἴη
λαλον· καὶ τοῦ ποδὸς ὀχληρόν· εἰ δὲ αὖ τοδύσιτος ἐβάδιζεν ὡς τὸ
αὐτέχερ ἐκ τῆς θαλάσσης, οὐκ ἂν τοτε δυσχεραίνουσα σκωμμάτων οὐ
δὲ λωμῳδίας ὁ ἀλιτήριος. καί μοι δοκεῖ μηδὲ, μοιχευομένῃ διὰ
τοῦτο μόνον λαθεῖν· ὅτι πάντα ὁ Φαίσος ἔσωσε τὰ κεκρυμμένα
τοῦ σανδαλίου διαβάλλουσα· ταῦτα μὲν ἡμῖν ὁ μῦθος. σὺ δὲ καὶ
τῆς ἀφροδίτης ἔοικας βουλεύεσθαι ἀμφὶ νυχομένῃ τοῖς ποσὶν ὡσ
ἐτύχθης καὶ φεύγουσα τὸν μῶμον τὰ ἐγκλήματα· ὦ ἄθεροι πόδες· ὦ καλὸν ἐλεύθερον· ὦ τρισευδαίμων ἐγὼ καὶ μακάριος
ἐὰν ποτήσητέ με.

Μεραλίῳ αὐτοδιδάκτῳ.

Αλακώτερον διεπέθησ ὑπὸ τοῦ σανδαλίου· θλίβεσθε
μ ὡς πέπεισμαι. δοκεῖ γὰρ δακεῖν σώφρασα ἀσκαλὰς καὶ
ἦρ δερμάτων καινότητες· διὰ τοῦτο δὲ σκληπὸς, τὰ
μὲν ἐκ πολέμου καὶ θήρας θαύματα, ἰᾶτο ῥᾳδίως· ταῦτα δὲ εἰα

δὲ τὸ ἐκούσιον αὐτοῖς μᾶλλον ἢ ἐπιπρεπὲς δαίμονος γιγνόμενα. τί οὖν ἂν ἀνάντητος καθίζῃς· τί τῇ γῇ φθονεῖς. λαυτία ἢ σανδάλια ἢ κρηπῖδες ἢ πέδιλα, μοσσιώτων εἰσὶ φορήματα ἢ γρόνθων. τὸν γοῦν φιλοκτήτην ἐν τούτοις γράφουσι τοῖς ἐρύμασιν ὡς χωλὸν καὶ νοσοῦντα. τὸν δὲ ἐκσιμωπὸς φιλόσοφον ἢ τὸν θηβαῖον κράτητα ⸫ τὸν αἰανία ⸫ τὸν ἀχιλλέα αὐτοσχέδιους ἢ τὸν ἰάσονα ἓξ ἡμισείας. λέγεται γοῦν ὡς τὸν αὔαυρον διαβαίνοντος αὐτοῦ τὸν ποταμὸν, ἐνεχθὲν κρηπὶς τῷ ῥεύματι εἰς αὐτίλην τῆς ἑνὸς γυμνώσας. καὶ ὁ ἰάσων οὕτως ἠλευθέρωτο τοῦ ποδὸς τὸν ἕτερον. τύχη δὲ ἦν δυσχερὴς, οὐ γνώμη ἑλόμενος. καὶ ἀπὸ καλῶς σεσυλημένος μηδεμὶ ζῷ μεταξὺ τῆς γῆς καὶ τοῦ ποδὸς. μὴ φοβηθῇς. δέξεται τὴν βάσιν ἡμῖν ὡς πρὸ. ⸫ τὸ ἴχνος προσκυνήσομαι πεύτις. ὦ ῥυθμοὶ ποδῶν φιλτάτων. ὦ λειμὼν αὐθὴ. ὦ γῆς φυτά. ὦ φίλημα ἐρῥωμένον.

Γυναικὶ καπηλίδι.

Ἀντιμεμέτρηται σά. ⸫ ὀλίνους χιτὼν ὡς ὁ τῆς ἴσιδος π ἢ τὸ καπηλεῖον ὡς ἀφροδίσιον. ἡ τὰ ἐκπώματα ὡς ἥρας ὄμματα. καὶ ὁ οἶνος ὡς αὐθὸς ⸫ τῷ τριῶν δακτύλων αἱ συνθέσεις, ἐφῶν ὀχεῖται τὸ ποτήριον. ὡς πρὸ τοῦ τῷ φύλλων τῷ ἐν τοῖς ῥόδοις ἐκ κολεοῦ καὶ ζῷ μὴ, φοβοῦμαι μὴ πίσῃ. τὸ δὲ, ἔσηκεν ὁ χρῶς ὡς γνώμων ἐρηρεισμένον. καὶ τοῖς δακτύλοις συμπέφυκεν. εἰ δὲ καὶ ἀποπίοις ποτὲ, πᾶν τὸ καταλειπόμενον γίνεται θερμότερον ζῷ ἀθυμοῦντι. ἥδιον ἢ ἐν τῷ νέκταρος. κάτεισι γοῦν ἐπὶ τὸν φάρυγγα ἀκωλύτοις ὁδοῖς. ὡς πρὸ ἐκείνῳ κειμένου ἀλλὰ φιλήμασιν.

τῇ

Τῆ αὐτῆ.

Ξύελου μὴ τὰ ἐκ τοῦ σώματος αἱ ἡδοναὶ χάρις, ἀργύριον
ε αὐτὰ ποιοῦσι καὶ χρυσόν· ὡς καὶ τούτοις τὸ βλέπειν
ὑγρῶς παρὰ τὴν σῶν ὀμμάτων εἶναι· ἀλλὰ τοῖς μὴ
ἀψύχοις καὶ ἀκινήτοις τὸ δηδὲς καθάπερ τὴν ὑδάτων τοῖς ἐσκιω-
σι· τὰ δὲ ἐν τοῖς προσώποις ἐκ σώματος, τὴν τε ἄλλην ὑγρότητι δυ
φραίνῃ μ' ἔοικε ⓒ τὴν συνέσει τὴν φιλημάτων. ὥστ' ἐμοὶ μὲν μα-
τάδου ⓒ χαίρειν ἔα· τοῦτ' ἄλλα, νὴ δία τὸν σὸν σφαλερὰν τῆς ὕ-
λης φόβον. ἐμοὶ δὲ μόνοις προσίνει τοῖς ὄμμασιν. ὧν ⓒ ὀζολὸς τὸν
σάμενος, μᾶλλον οἰνοχόον παρεσκήσαμο. εἰδὲ βάλῃ, τὸν μὲν οἶνον μὴ
παραπόλυε· μόνου δὲ ἐμβάλλουσα ὕδατος, ⓒ τοῖς χείλεσι προσ
φέρουσα, πλήρου φιλημάτων τὸ ἔλιπωμα. καὶ δίδου τοῖς δυο-
μένοις. ἔστι γὰρ οὐδὲν ἀνέρασσο οὕτως, ὡς σωθεῖν ἐπὶ τῷ δυνύσου
χάριν μετὰ τὰς ἀφροδίτης ἀμπέλους.

Τῆ αὐτῆ.

Α μὲν ὄμματά σου δυσὶ στέρα τὴν ἐλιπωμάτων. ὡσ
τ δυνάσθαι δυσὶν τῶν τῷ ψυχὴν ἰδεῖν. τὸ δὲ τὴν παρ
ρᾶν ἐρύθημα, δι' χρόαν ὑπὲρ αὐτὸν τὸν οἶνον. τὸ δὲ λι
νοῦν τὸ τῦρ χιτώνιον ἀντιλάμπει ταῖς παρραῖσι· τὰ δὲ χείλη βέ
βαπται τῇ τὴν ῥόδων αἵματι. καίμοι δοκεῖς τὸ ὕδωρ φέρειν ὡσ
ἀπὸ πηγῶν τὴν ὀμμάτων. ἢ δία τοῦτο εἶναι νυμφῶν μία. πόσους
ἰσχεσ ἐπειγομένους· πόσους κατέχεις παραβέχοντας· πόσους φθεγ
ξαμένη, μᾶλλον· ἐγὼ πρῶτος ἐπεισδὺν ἰδώσει δύψῶ. καὶ ἴσε μοι
μὴ θέλων.

Υ δὲ ὁ τῳ μενάνδρου πολέμων καλὸν μφράκιον πε-
ὁ ρισκέψρεν. ἀλλ' ἀχμαλώτου μὴν ἐρωμένης καστόλ
μησεν ὀρπαθείς. ἦρ οὐδὲ αὐτὸς ἀποπείρασ ἠνίσχετο
πλακέϊ χῶν κατα πεσών. ⸂ μεταμώσκ ϝῷ φόνῳ ϝῷ τριχῶν.
ἐφίλου δ' ἄρα ἐφέσατο καὶ τὸ δρᾶμα. σὺ δ' οὐκ οἶδα τί παθὼν,
σε αυτῷ πεπολέμικας ὦ ἀνδροφόνε τῆς κεφαλῆσ. τί ἔδῳ μα-
χαῖρ ἐπὶ τὰσ τρίχασ· τί δὲ ἐλουσίων καὶ πολλῶν τραυμάτων. οἷ-
ον θέροσ ἀξένοφασ· οὐδὲ οἱ ποιηταί σε ἐπαίδλυσαν τοὺς ὐφόρ
βους καὶ τοὺς μενελάους εἰσάγοντες κομῶντας καὶ ὅλον τὸ ϝῷ
ἀχαιῶν στρατόπεδον; καὶ ἔπισ αὐτοῖσ καλὸσ ποτα μῶν, κομᾶ·
ὡς γὰρ χρυσὸσ ἀνάθημα καὶ ἄργυρος, οὕτω καὶ τρίχασ κομῶσαι·
οἱ μὲν βάρβαροι, ὅπλοισ. οἱ ἕλληνεσ, κράνεσιν. οἱ ὀφθαλμοὶ βλε
φάροις· αἱ δὲ νῆες, ἱστίοισ· ἡ δὲ πῦ ὄρεσι. τὸ δὲ ὄρος νάπαισ. ἡ δὲ
θάλασσα νήσοις· οἱ δὲ ταῦροι, μέρασιν· οἱ δὲ τοῖχοι, πέμπεσιν·
αἱ πόλῃσ, τείχεσιν. Φοβερώτερος καὶ λέων, ὁ λάσιος. καὶ ἵππος
ὁ ἥδη τῇ χαίτῃ πεπιστευκώς. καὶ ἀλειτρυὼν μαχιμώτερος, ὁ τὸ
κάλλιστα ἐγηγερκώς· τιμῶσι δ' οἱ σοφοὶ καὶ ϝῷ ἀστέρων γοῦ νόμη
τας. καὶ ϝῷ ἱερέων τοὺς αὐξήτους τοῖσ νόμοισ. καὶ ϝῷ θεῶν ἄλ-
λον. ἄλλος. τὸν ποσειδῶνα, ὡσ ἱππιοχαίτην. τὸν ἀπόλλω ὡσ ἀ-
κερσεκόμην. τὸν βάκχον, ὡς θρασύν. τὸν ἴσιν ὡς λυσίκομον τὸν διό
νυσον, ὡς μετὰ τῷ τριχῶν καὶ τῷ κισσῷ κομῶντα. ἀφροδίτη
δὲ οὐδὲ πενθοῦσα ἀπεκείρατο.

Ἐρρῶσο.

Μφρακίῳ.

Ι λακεδαιμόνιοι, φοινικοβαφεῖς ἐνεδύοντο θώρακας
ὁ ἢ ἵμα ἐκπλήσωσι τοὺς πολεμίους, ἢ φοβερῷ τῇ
χροιᾷ, ἢ ἵνα ἀγνοῶσι τὸ αἷμα τῇ κοινωνίᾳ τῆς βα-
φῆς. ὑμᾶς δὲ ἀφ' οὗ καλοῦσι, μόνοις ῥόδοις ὁ στέφεσθαι. καὶ
ταύτην λαμβάνω παρὰ θεῶν ἐρασῶν τὴν εὐνοστλίαν. ὑάκιν-
θος μὲν οὖν λευκῷ μφακίῳ, πρέπει δὲ ναρκίσσοις μέλανι. ῥό-
δον δὲ, πᾶσιν. ὡς καὶ μφάκιον πελαιόν, καὶ ἄνθος. καὶ φάρμα-
κον ἐκ μύρου. ταῦτα Αγχίσην ἔπεισε. ταῦτα ἁρπάσασα ἔστειλε. ταῦ-
τα ἀδώνιν ἐλθεῖν ὑπέμνησεν. αὗται ἥρως πόμαι. ταῦτα γῆς ἄσχα
τοι. ταῦτα ἔρωτος αἱ λαμπάδες. Γυναικί.

Ι κάμὲ φύγοις, ἀλλ' ὑπόδεξαι μὰν τὰ ῥόδα καὶ τέμα-
ὲ κιά σου δέομαι μὴ στεφανοῦσθαι μόνον, ἀλλὰ καὶ οἰ-
μυθῆναι ἐπαύτων. ἐκ γὰρ ὄζειν ἰδεῖν μὲν καλά. οἷαν γὰ
πῦρ ἔχει τὴν ἀλιμίλι. ἄψασθαι δὲ μαλακά, ἐκ πάσης σφοδρότε-
ρα. ὑπὲρ τὸν βαβυλώνιον κόκκον καὶ τὴν τυρίαν πορ-
φύραν. καὶ γὰρ εἰ ἀσυνδετα ἐκεῖνα, ἀλλ' οὖν πνεῖ καλόν. ἐνετειλα-
μὴν αὐτοῖς καὶ τὴν δειρὴν σου φιλῆσαι καὶ τοῖς μαστοῖς ἐπελ
θεῖν, καὶ ἀνθρίσασθαι αὖ ἀφῆς. καὶ οἶδα ὅτι ἀκούσεται. ὦ μαλακία
οἵαν γυναῖκα περιβάλλῃ μέλλετε. ἀλλὰ δέησθε αὐτῆς ὑπερέμ-
ἐκ πρεσβύσατε καὶ πείσατε. ἐὰν δὲ παρακῇ, ἱκετικαύσατε.

Μειρακίῳ.

Α ῥόδα ὥσπερ πτερὸς τοῖς φύλλοις ἐπιχούμενα, ἐλθεῖν πο
ρᾶσε ἀσυνδήτῳ ἐπιήσατο. ὑπόδεξαι αὐτὰ δύμενῶσ. ὡς ἀδώνι-
δος ὑπομνήματα, ἢ ὡς ἀφροδίτης βαφήν, ἢ ὡς γῆς ὄμματα. ἀ-
βλητῇ μοῦσαν, κότινος πρέπει. βασιλεῖ μεγάλῳ πορθητῇ, πάρα-

καὶ στρατιώτη, λόφος. καλῷ δὲ μφρακίῳ ῥόδα. καὶ δὰ συμπένθαν
τῆς δυσθύας. καὶ δὰ τὸ οἰκεῖον τῆσ χροιᾶσ. Γυναικί.

π Ἐσ μφάσει στέφανον ῥόδων. σὺ δὲ τιμῶν ὁ τοῦ γλυκὺ ἦ. αὐ αὐ
τοῖσ τιμαλφόμενος τοῖς ῥόδοισ ἵνα μὴ μάραν θῇ. Μειρακίῳ.

ε Υπεροικήσασ καὶ στρωμνῆ, χρησάμενοσ τοῖσ ῥόδοισ. ἡ
γὰρ πρὸσ τὰ πεμφθέντα ἡδονὴ σημεῖον μέγα τῆς πρὸσ
τὸν πέμψαντα τιμῆσ. ὥστε καὶ ζῆν σου δι' αὐτῶν ἥδιον, ὁ γὰρ
ὄντωσ ἐρωτικὰ καὶ παράνομα. καὶ πάλαι χρηστὸσ εἶναι. σίδιον ἢ
μὴ οὐδὲν συχνὰ ἡμαρτον. ἀλλὰ νῦν χλοεροῖσι καθεύδουσι ὡσπερ τῇ δρυάδι ὁ
χρυσόσ. εἰ δὲ βούλῃ τι φίλων χαρίζεσθαι, τὰ λείψανα αὐτῶν αὐτὶ πέμ
ψον. μηκέτι πυέουσα ῥόδων μόνον ἀλλὰ καὶ σοῦ. Γυναικί.

ι Αἱ παρθένοι ὅτε ἐκοιμῶντο ἐντῇ ἡλικίᾳ ὄρφ, αὕθη ἡ παρθένε
λωτὸν ὁ νάκινθον ὁ ῥόκον. ῥόδα δὲ οὐ πρῶτον. πότερον ὡσ
μόνησ ἀφροδίτησ πλήματα, πρῶσ καὶ ταῦτα ἔοικεν τὸν ἔρωτα δε
κεισθαι, μαθὼν πρῶ καὶ τὸν κισσὸν ἐλαύνειν τοῦτο, ἢ ὡσ οὐκ αὐκοιμηθέν
τοσ τοῦ θεοῦ εἰ καὶ ταῦτα πρῶν, οἱ δὲ ἐθέλουσι καθεύδειν τὸν θεόν.
ὅταν δὲ πνέῃ ῥόδα, αὐάγκη καὶ πᾶσαν ἡλικίαν καὶ ἀνθρώπουσ ἐθέλειν ἀ
γρυπνῆσαι. ἡ δὲ δυσωδία δάκνει πᾶσαν ἡσυχίαν ἐξοικίζουσα. τοῦτο
μὲν οὖν ἀφείσθω ὁμήρῳ καὶ τῇ τῶν ποιητῶν ἐξουσίᾳ. σὺ δὲ ἀγρόι
κωσ ἐποίησασ μόνη κοιμηθεῖσα ἐν ῥόδοισ. καὶ σωφρονήσασα σὺν
σώφροσιν. ἡ γὰρ τῶν ἐρασῶν ἐχθροῖσι πρῶναίτιμα, ἢ ἐμὲ τὸν δίκα
ιον εἰ μὴ σωθυμήθησ ὧν καλὴν τὸν στέφανον τοῖσ στέργοις προσαγα
γοῦσα καιρῷ μοι χῶ συμπλακῆναι. Μφρακίῳ.

τ Ἰπεθόντα τοὶ ῥόδα, πρὶν μὲν πρὰ σοὶ γλυέσθαι, καλὰ λῶ
ῥόδα, οὐ γὰρ ἂν αὐτὰ οὐδὲ ἔπεμφα εἰμὴ τὰξιόκλητον ἔχειν. ἐλ
θόντα δὲ, λύθυσ ἐμαράνθη καὶ ἀπέπνευσε, τὸ μὲν σαφὲσ, οὐκ οἶδα

φλοῖ

τῆς αἰτίας. οὐ γάρ μοι τί εἰπεῖν ἠθέλησεν. ὡς ἅπασι ῥᾴδιον, οὐκ ἤνεγκε πρὸς δόκησιν μόνον μα. οὐδὲ ἠνέσχετο, τῆς πρὸς σὲ ἁμίλλης. ἀλλ' ὁμοῦ τε ἔθιγεν δυοῖν δεῖν χρωτὸς, καὶ ἀπώλετο. οὕτω καὶ λύχνος ὑπὸ πνεύματος ἢ πνοιᾶς μείζονος. καὶ ἄρτα δ' ὅταν ἀντιβλέπειν ἡλίῳ μὴ δύνηται. Γναθαίνιον.

Νῶτος τὰ ῥόδα ἔρωτος φυτά. καὶ γὰρ νέα ὡς ἐκεῖνος. καὶ ὑγρὰ ὡς αὐτὸς ὁ ἔρως. καὶ χρυσοκομοῦσιν ἀμφω. καὶ τἄλλα οὐ τοῖς ὁμοῖα. τὰ ῥόδα τῷ ἀκάνθαν αὖ τι βελῶν ἔχει. τὸ πῦρ δὲ αὖ τι ῥόδων. τοῖς φύλλοις ἐπέρχεται. χρόνον δ' οὔτε ἔρως, οὔτε ῥόδα οἶδεν. ἐχθρὸς γὰρ ὁ θεὸς καὶ τῇ κάλλους ὁ ὥρᾳ καὶ τῇ ῥόδων ἐπιδημίᾳ. εἶδον ἐν ῥώμῃ τοὺς αὐθοφόρους τρέχοντας. καὶ τῷ τάχει μὴ τυρουμένους τὸ ἄπιστον τῆς ἀληθείας. ὁ γὰρ δρόμος διδασκαλίαν χέει σοφοῖς. εἰ δὲ μελήσουσι, ἀπελήλυθε. μαραίνεται καὶ μὴ μετὰ ῥόδων αὐθαδίᾳ. μὴ μέλλε ὦ καλὴ συμπίζωμεν. στέφανοι σώμεθα τοῖς ῥόδοις. σωθράμωμεν. Μιθραικίῳ.

Στιν ἔαρ καὶ μάλλος ῥόδων. ὁ δὲ μὴ χρυσούμενος τοῖς ῥοῦσιν αὐτοῖς. ἐν οὐ μέλλοισι μέλλων. καὶ βραδύων ἐπαύσατο. φθονερὸς καὶ ὁ χρόνος καὶ τῷ αὐθοις ὥραν ἀφανίζει καὶ τὴν κάλλους ἀκμὴν ἀπάγει. μηδὲν μέλλε ὦ φθεγγόμενον ῥόδον ἀλλ' ὡς τάχιστα ἕξεις καὶ ζῆς, μετὰ δὸς ἡμῖν ὧν ἔχεις. Γναθαίνιον.

Γυθμὸν ὡς τὰ ῥόδα ἐλθόντα πρὸς ὅσα χεῖρος ἀπέβαλεν. ἐνθ' γὰρ ἐντεῦθεν μὴν αὖτις καὶ ὡς ἐκπίπτοντα ἀκμῆς τοῦ χρωτὸς τῆς σῆς δρόσου, μετέχειν τῷ ἡνίκα ἐξιοῦσαν καὶ δυσανασχετοῦσαν. μαλῶς ἐποίησας τὰ ῥόδα ἀναβιώσαντα. μὴ δέομαι, μένε πάρεστ' αὖ ἐλθω. μαθεῖν γὰρ ἔννοια εἰ πρὸ ἀλλήλων ἐλήφατε εἰς δύωδίαν αὐτὴ καὶ ὑμεῖς εἰς χρόνον.

α Ιτάμε ὅτι σοι ῥόδα οὐκ ἔπεμψα· ἐγὼ δὲ οὔτε ὡς ὀλίγωρος τοῦτο ἐποίησα, οὔτε ὡς ἀνέρασσος αὖος· ἀλλ' ἔσκοπουν ὅτι ξανθὸς ὢν ὁ ῥόδοις ἰδυίοις στεφανούμενος, ἄλλοισιν ἀνθεμώδεα· οὐδὲ ὁ Ὅμηρος τὸν ξανθὸν μελέαγρον στέφανον πεποιήκεν· ἐπεὶ τοῦτο αὐτῷ, ἄλλο πῦρ ἐστὶ πυρὶ καὶ δαλὸς ἐπικείρῳ ὁμοῖος· ἀλλοῦ δὲ τῷ ἀχιλλεῖ· οὐδὲ τῷ μενελάῳ οὐδὲ ὅσοι ἄλλοι παρὰ τὴν ὁμοίωσιν. Φθονερὸν λέγω ὡς αὐθαδὲς καὶ ὠμόμορον· καὶ πάσασθαι ταχύ· λέγω δ' αὐτοῦ πρώτην γένεσιν ἐκ λυπροτάτης ἀρξαμένης προφάσεως· ἡ γὰρ ἀκανθὰ τὸν ῥόδον περιοῦσαν τῇ ἀφροδίτην ἐκίνησεν ὡς λύπροις οἱ Φοίνικες λέγουσιν. εἴμαγος μὴ σε φανῶμεθα. φεύγω μὲ αὖθις ὁ μὴ ἡ ἀφροδίτης φίλος. Γαμεῖ.

β Υσά τοι ξανθὴ, ῥόδα ζητεῖς· ὁμοίως φύσεως οὔτως ἔχεις ὡς ἐκεῖνα· τί οὖν μεταλαμβάνεις αὐτῶν μετὰ μικρὸν οὐκ ὄντων· τί ἢ τὴν κεφαλὴν στεφανοῖς πυρί· ἐμοὶ δοκεῖ ἡ τῆς μολχίδος ὁ ὅρμος, ὃν τῇ πλαυκῇ ἔπεμψε, ῥόδα ἰῷ πεφθεγμένα· ὃ διὰ τοῦτο ἐλαυθῆ λαβοῦσα· εἴτε δὲ τερπνὰ τὰ ῥόδα, μὴ πρόδοτα μείτω τοῖς μαλακοῖς· εἴτε δυώδη, μὴ αὐτιπνείτω· εἴτε ὠκύμορα, μὴ φοβείτω· ἐμοὶ μὲν, ὀδενὶ αὖ ὁμοῖ προσοιμέναι φύλλα ῥόδων λυθέντων, ἢ πίπτουσιν· οἱ πολλοί τε τῶν σφόδρα ἐρωτικῶν, αὐτοῖσ μᾶλλον ἄχθονται λυθεῖσιν ἢ χαίρουσιν ἐπιτελεσθεῖσιν ἐστὶ τὴν πρόσθεν φιλοδυνῆς αὐτῶν· ὁ μέλλων φόβος μιλακὸς ἢ ἡ σὴ κεφαλὴ, λέγω πολὺς αὖθι φέρων, ἃ μή τε θέρος ἄπεισι, καὶ χειμῶνος μέσου φαίνεται· ἢ δρεφθέντων, ἁλύει· εἰ δὲ ἐστὶ δέλτος μοι ἰὼν ἔνα βόστρυχον ἐν τεμεῖν, εἰ γὰρ ἀπέλθοιμι οὕτω πυέων, ἔσῃ χαιρομένη ῥόδα μᾶλλον θνητὰ μὴ δυώμενα.

μβ

ὦ Σβυσεφόσι τὴν Φιλόνφκον τὸ κάλλος· ἀμελούμενον μᾶλ
λον αὐθὲ καθάπερ τῶν φυτῶν ὅσα τῇ Φύσει θαῤῥοῦντα
τῆς τῶν γεωργῶν ὀλιγωρείας οὐχ ἥττονται. οὐ χίωνων ἀναβαίνεις· οὐκ
εἰσπαλαίσραν ἀπαντᾶσ· οὐχ ἁλίῳ δύσῃς σεαυτὸν ἄνθος ἢ κύβε
φὴ τοῖσ καλοῖς· ἀλλαῦ χμηρὸσ περίφσ καὶ σεαυτῷ μαχόμενος,
ὄξη καὶ τήσεις. καλὸσ εἶ καὶν μὴ θέλης. ἢ πάντασ ἕλκεις ὡσ λίαν
ἀμελουμένῳ. ὥσπερ οἱ βόρυεσ τὰ μῆλα. ἔτι ἄλλο αὐτόματον
καλόν. ὁ μὲν γὰρ καλλωπισμὸς, ἐπιφθονόν· καὶ πάνυ δεῖ δυσχεραί
νειν τὰ φαρμακομέρια δυμορφίαν ὡσ πορφύρας ἐχθρούσ· τὸ
δὲ ἀκέραιον καὶ ἄκακον κἀνεπιβούλευτον, μόνον ἴδιον ἔχῳ αὐτὸ
δεξαμένων τὸ κάλλος. οὕτωσ ὁ ἀπόλλων τιμένων ἥρα. ἡ ἀφρο
δίτη βουκόλων. ἢ ῥέα ἀγροίκων. ἡ δήμητρ ἔχῳ τὰ ἄσκ οὐκ εἰδό
των. ὅτι πᾶν ἀληθέστερον τὸ δεδολωμένου τὸ φύσει καρόν. δόλεις
οὐ δὲ ἀστέρασ οἶδε κοσμουμένουσ. οὐδὲ λέοντασ. οὐδὲ ὄρνιθασ. ὁ
Διώνυσοσ καλλωπίζων χρυσῷ ἢ ἐλέφαντι ἢ ταινίασ, λανθάνει
λυμαινόμενοσ τοῦ χώου τὸ γαῦρον. καὶ τέχνη πορασδύουσ τὸ ἄ-
σημα ἐπονορθοῦσθαι τῆσ Φύσεωσ τὰ λείποντα. Γυμνί.

ἡ Καλλωπιζομένη γυνὴ θεραπεύῃ τὸ ἐλλιπές. Φοβουμένη
φαραθῆναι ὃ οὐκ ἔχει. ἡ φύσει καλὴ, οὐδενὸσ δεῖται ἔχῳ
ἐπιπλήττων. ὡσ πρόσαρμοῦσα αὐτῇ πρὸσ πᾶν τὸ ὁλόκληρον. ὁ-
φθαλμῶν δὲ ὑπογραφαὶ καὶ κομῶν προθέσφσ. καὶ χρωγραφίαι
παρφῶν, καὶ χειλέων βαφαὶ, καὶ ἔτι κομμωτικῆσ φαρμακον,
καὶ ἔτι ἐκ φυκίου δολερὸν ἄνθοσ, ἐπανορθώσισ τοῦ ἐν δεοῦσ δύ-
ρέθη. τὸ δὲ ἀμόσμητον, ἀληθῶσ καλόν. ὥστε εἰ μάλισα πεπίσευ-
κασ σεαυτῇ καὶ πεθάῤῥηκασ, διὰ τοῦτό σε μᾶλλον ἀγαπῶ. μὴ-

τύριον τὸ ἄπραγμον ἡγούμενος τῆς ἐν δυμορφίᾳ πίστεως. οὐ γὰρ
πορισάσ τὸ πρόσωπεῖον· οὐδὲ ἐν τοῖς κηρίνοις πέταξαι γυναῖζίν·
ἀλλ' ἔν τοῖς ἀδύλως λαλαῖς· οἷα καὶ αἱ πρότερον ἦσαν· ὧν χρυσὸς ἦ
ρα καὶ βοῦς καὶ ὕσῶρ καὶ ὄρνιθες καὶ βραίλοντες· τὸ ὃ φυλλίον ὁ
κηρὸς καὶ τὸ παραυτεινὸν οἱ ἐωπαρωποὶ ὀφθαλμοὶ χρυσοῦ τε
δαι, θυίδος κὴ ἀργυρᾶς λαΐδος φαρμακα. Μφραλίῳ.

π Οθεν εἰ μφραλλιομεν πέ· οὐδ' οὕτως ἀτεχνῶς ἔχεις πρὸς ἔ
ρωτα· ἐκ αὐρτησ ἐρεῖσ, οὐκ εἶδεσ οὖν οὐκ ἐνθουσιᾷ οὐδὲ ἐστε
φανώσω τῶ τραύματοσ; ἀλλ' ἔκθεσ ἁλίας, οὐκ ἐσὶ δικαιοσύνη οὖν σε
οὐδὲ ὁ φθιώτης ἀχιλλεύς, ἀλλὰ ἀθήνηθεν, τὸν ἁρμόδιον οὖν καὶ
τὸν ἀριστογείτονα οὐ παρῆλθον, ἀλλὰ ἀπῳκίασα· καὶ τί τῆσ γῆς ἐ
κείνησ ἀβρότερον. ὅπου βράχοι ἁ λαλάγειοι ἀπόλλωνος καλοὶ· ἀλ
λ' εἰμὶ ρήτης, ὅσου πλεῖστος ὁ ἔρωσ ὁ τὰς ἑκατὸν πόλεσ περιπλέων·
σκύθησ μοι δοκεῖσ ἁ βάρβαρος· ἀπ' ἐκείνου τοῦ ὤμου ἁ τῷ ἀξέ
νων θυμάτων· ἔξεστιν οὖν σοι τὸν παύτριον τι μῆσαι νόμον· εἰ σώζῃ
οὐ θέλεισ, λαβὲ τὸ ξίφος· οὐ παραιρῦμαι· μὴ φοβηθῇσ· ἐπιθυ
μῶ καὶ τραύματοσ. Γυμνικὰ.

ἐ 1 λαμπαινα ἤδη ὦ καλὴ, τῆσ ἐλέρης αὖ ἐμνημόνευσασ ἁ
τῆσ νέσσ· εἰ πορφυρᾶ, τῷ λαΐδος ἰώμων· εἰ βοιωτία, τῷ
ἀλκμήνης χάμων· εἰ τῷ ἐξ ἠλιδος, οὐκ ἤλπισασ τὸν πέλοπος δρό
μον, οὐκ ἐζήλωσασ τὼν ἐκ θεάρδου γαμηθεῖσαν· οὐκ ἐθαύμασασ τὸν
ἀλφειὸν· οὐκ ἔπεισ τῶ νυμφίου· ἡ δὲ τυρὼ, τῷ ἐνιπεῖ ἐωνήζατο
κὴ ἀγρεύοντι ἐπιθάλαπαν σωκήμαζον· ἰὼ ἁ ἀγαθὴ ἁ μεγάλ' ἐρα
σῶν ἀξία. δακεῖς δ' ἅμοι μὴ δὲ θεσσαλικὴ τισ εἶναι· πάντωσ γὰρ καὶ
τῶσ ἐρωτιέθυσ· μὴ δὲ ἀπικὴ· ταὶ γὰρ πάνυ χίδασ ἁ τὰς ἑορ
τὰς καὶ τὸ μεναίδρου βράματα, οὐκ ἂν ποτ' ἐνυόησασ· ἀλλ' εἰ
καὶ βάρβαροσ εἶ ἁ μία τῷ ἀπὸ θερμοῦ δύντος παρθέρων, ἀλλοῖω

καὶ τοῦτο σοὶ λόγος νεανίσκοις συμπλέκεσθαι. ἐμὲ πικρὸν εἶναι πλούτῳ· ἀλλὰ μὴ θρᾷττα ἐμὲ σοφωτέραν καὶ μᾶλλον ἐμὲ τοῦτον ἔρως ἥψατο· ἐμὲ μὲν, τὴν μίμνουσαν ἐν τῇ πλατείᾳ· ἐκεῖνον δὲ τὸν βοιωτάρχην. ἔοικα δύρηλιέναι σε εἰμὴ μακρὸς εἰμὶ καὶ φαῦλος φιλοσοφεῖν δοκοῦσι πεπτηχὼς ἐκείνῃ λῆμμα φονικόν· ἀλλὰ μακρείνων τὸν τῆς αὐθροφόνου πορθένων, νεανίσκου φιλοῦντος ἐφεῖσαν· οὐχὶ πένεσθε· ἀλλ' ἐρῶ· πλήρωσι τὸ βραῦμα· ἵνα μὴ φαύσῃς καὶ ξίφος. Γναμικί.

Ἐ Ι σωφρονῆς, δικαίως ἐμοὶ μόνῳ· ἐχαρίζῃ, δικαίως μὴ μοί. Μειρακίῳ.

Ὁ Τί πέμπεσ ἐμὶ ἀτιμότερός σοι δοκῶ, ἐμὲ μὲν καὶ αὐτὸς ὁ ἔρως γυμνοῦσι. καὶ αἱ χάριτες καὶ οἱ ἀστέρες. ὁρῶ δὲ ἐγὼ καὶ τὸν ἡρακλέα ἐν ταῖς γραφαῖς, δορᾷ θηρίου περιβεβλημένον· καὶ τὰ πολλὰ γαμεῖ μαθόντα. τὸν μὲν ἀπόλλωνα, καὶ ψιλῷ χρώματι ἢ δι σκύοντα ἢ τρέχοντα ἢ τοξεύοντα· οἱ δὲ περσῶν βασιλεῖς, τρυφῶσι καὶ μετέωροι πάθηνται. τοῦ πολλοῦ χρυσίου πρὸ βαλλόμενοι τὸ σεμνόν· τοὺς γαμοῦν ἐπαχθεῖς κακῶς ὑπὸ τῶν πεμπτῶν ἐλλήνων νικώμενοι. ἰὼ πτωχὸς ὁ σωκράτης, ἀλλ' ὑπερέχων αὐτοῦ τὸν γίβωνα ὁ πλούσιος ἀλλιβιάδης. πενία δ' οὐκέτι ἐγκλημα. ἔστε τῶν ἑκάστου αἰτίαν ἡ τύχη ἀπολύεται τῆς πρὸς ἀλλήλους κοινωνίας. ἄτοπος δὲ πρὸς τὸ θέατρον. πένητων ὁ δῆμος. ἄπιστος πρὸς τὰ δικαστήρια. πένητες καθηνται. ἄτοπος δ' ἐπὶ τοὺς μάχας. οἱ μὲν πολυτελεῖς καὶ χρυσοῖ τοῖσ ὁπλοισι, λείπουσι τοὺς τάξεις. ἡμεῖς δ' ἀρετεύομεν. ἐν αὐτοῖς τε τοῖσ πρὸς τοὺσ καλοὺς ὑμᾶς, σκέψαι τὸ μεθόριον. ὑβρίζῃ γὰρ πειθέντα ὁ πλούσιος ἑαυτῷ μένον. πένης οἷσ χάριν ὡς ἐλεούμενος. ἐκεῖνοσ σεμνύνεται πρὸ θήματι. ὁ πένης σιωπᾷ. πάλιν ὁ λαμπρὸς, τὸ πεπραγμένον εἰσ δόξαν ἀναφέρει τῆς οἰκείᾳ

δωσαμενος· ὁ πενης εις τιμὴν του δοντος φιλανθρωπιαν· ὁ πλουσιος ἀγγελον πεμπει κολακα και πορνοστονον και μαγειρον· και τους εν τῃ τραπεζῃ· ὁ πενης, εαυτον ὡς μηδεν τουτῳ τιμιωτερον ἀπεινας τῃ αὐγουριαι· ὁ πλουσιος δυς, δυθεως ελεγχεται· το γουν πραγμα, κατα φωρον γινεται του πληθους τα σωγινωσκοντων· ὡς μη δε τους γειτονας μηδε τους συνομοτας ὁ δυστυχουσ ἀγνοησαι το πραγμα· ὁ πενητι χρησαμενος φιλῳ, λανθανει· ουτε γαρ ὁ ὁμιλος τῃ δοσει προσεστι και τιμᾳ· ὁ πενης δε ἐξωθεν καταβοησιν ἐκβεβλημενος εις το ἐνδον δωματιον ἐρημον αυτος μονος αυτος ἀυτῳ γενεται πρασ ἀυτον λογισμος ὡς ὀντος ῥᾳστου του πραγματος, ουχ ὁμολογειται τιμᾳ δυτυχιαν· ἀλλα πολυρυπηται· πενης ἡ ἀπαξ ἐρωντις δυναται παραμενειν νοσωντι· τις σωναγρυπνησει· τις σωεξελθειν εις το στρατοπεδον· τις αὐγον προταξαι πεμπομενου βελους· τις ὑπερσυ πεσειν· εν τουτοισ πασι πλουτῳ. Γνωμικι.

ε Ι μὴ δεη χρηματων, πενης ειμι· ει δε φιλιας και χρησου τροπου, πλουτῳ· εστι δ' ουχ ουτωσ εμοι δοκουν το μη εχειν, ὡς σοι προς αἰχμησ το, μισθου φιλειν· ετερας γαρ ἐργον προσιεναι, τους τας συμφορασ ἐχοντας και τασ ανάγκασ ὡς ετοιμοσ δυδοντασ· γναμψοσ δε ἐλευθερασ, προσ το βελτιον ἀει βλεπειν· το μη χρησον εν δυμοισ τιθεσθαι· προσταξον ὡς ἑτοιμος, πειθομαι· πολεμειν κελευσον εμβαινω· πλησας υπομενω, καν δι ερω· ῥιψασ την ψυχην, ουκ οκνω· δραμειν δια πυροσ, ουκ ἀναινομαι· τισ τουτου πλουσιος τοσ. Μφρακιω.

ε Ι ξενος ων ἐρωσον, μη θαυμασησ· ἐλι ἐστιν ὁφθαλμοσ ξενιασ ἀλλωναι· και καιροσ αὐτ ὁμοι και πυρ ανάπτει· ην δε το μεν, λαμψαι· το δε δυθυσ ἑστασθαι· δυ ανεισεως δε ουδεν ἑτεροσιν, ἑτερ ὁμμασιν· αὐτοισ δε ξενοισ και πολιτησ οι τησ ψυχησ ἀγγελοι· εμιν ὁ βραγχος

ἔφυγε τὸν ἀπόλλωνα ὡς ξένον· οὐδὲ ὁ Ἥλιος τὸν Ἡρακλέα· οὐχ ὁ Λικύμνιος τὸν Ῥαδάμανθυν· οὐ δὲ ὁ Ταύροιλος τὸν Ἀχιλλέα· οὐδὲ ὁ Χρυσιππος τὸν Λαΐου. Ἦρα καὶ σμερδαλόκλωψ πλυμράτης ὁ σάμιος. καὶ τὸ πέρσυ μφρακίου ὁ Ἀπισίλαος· οὐκ οἶδα τὸ μφρακίου τὸ ὄνομα. ξένοι καὶ οἱ ὄμβροι τῆς γῆς· καὶ οἱ Ταλαμοὶ τῆς θαλάσσης. ὁ Ἀσκληπιὸς Ἀθηναίων. καὶ ὁ Ζεὺς ἡμῶν. ὁ μέλος Αἰγυπτίων. καὶ ὁ Ἥλιος πάντων. Ξέρη καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ σώματος. καὶ ἡ Ἀνδών, τοῦ ἀέρος. ἢ ἡ Χλιδών, τῆς οἰκίας. καὶ ὁ γαυνυμήδης τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἡ Ἀλλιώνη, τῆς πέτρας. ὁ Ἐλέφας, ῥωμαίων. ὁ ὄρμις ὁ Φοίνιξ τῶν ἰνδῶν. οὗτος μὲν ὁ ξένος καὶ βραδύς. τὸν δὲ πελαργὸν οἱ πρῶτοι θεασάμενοι, προσηγόρευσι. ξένα καὶ τὰ γράμματα. ἐκ Φοινίκης ἦλθε. καὶ σειρήνων νύμφαι. καὶ ἡ μάγων θεολογία· οἷς πᾶσιν ἥδιον χρώμεθα, ἢ τοῖς ἐγχωρίοις. ὅτι ἡδὺ μὲν, τὸ σύνηθες τὸ ἐπίπλεον. ἡδὺ δὲ ὀλίγορον τὸ οἰκεῖον. ἀμείνων καὶ ἔρασης, ὁ ξένος. ὅσῳ καὶ αὖ πρὸς τὴν ἀγνωσίαν. καὶ πρὸς τὸ λαθεῖν ἀφανέστερος. εἰ δὲ καὶ μένοντος, ἐμφανὴς μᾶλλον. καὶ ζεὺς γνοῦ φράτριος. καὶ ἀπόλλων φατρῷος. ἢ φυλὴ, τοῦ ἔρωτος. Γωμαι.

τ Ἡκαλιὼ ἀπὸ τοῦ τρόπου, ἀφ' ἡδονῆς ἐρασθεῖσα τὸν πατέρα. οὐκ ἀπὸ τοῦ γένους. καὶ ὁ ξένος, ἐπεκτικὸς οἰκείας τοῦ γένεσθαι. πολίτης κακός. ὅσῳ καὶ τοῦ φρομεῖν ἐπιτερός ἐστιν. ὁ μὲν οὖν ἐγχώριος, οὐδὲν διαφέρει λίθων καὶ πεντέτους τοῦ μέρους. ὧν τὸ ἑβραῖον ἀνάγκη προσεῖναι. ὁ δὲ ξένος, ἔοικε τοῖς ὀξυτάτοις θεοῖς. ἡλίῳ καὶ ἀνέμοις. καὶ ἄστροις. καὶ ἔρωτι. ὑφ' ὧν καλῶς πηδώμενος, δυσερμήνευτος, κινηθεὶς προφάσει κρείσσονι. μή μοι τὴν ἱλεσίαν ὑπείδησθε. οὐδὲ γὰρ τὸν πέλοπα ἐσώσαμεν ἡ τιμήσει ξένον ὄντα καὶ βάρβαρον. οὐδὲ ἡ ἑλένη τὸν δι' αὐτὴν πόνον

του. οὐδὲ Φυλλὶς τὸν ἐκ τῆς θαλάττης, οὐδὲ ἀνδρομέδα τὸν πρὸς αὐτὴν καλαπάυτα. ἡδέσαν δ' ὡς παρὰ μὴν ἐγχωρίων, μίαν πόλιν λαμβάνοσι παρὰ τῶν ξένων πολλάς. εἰ δ' δοκῆ, φέρε ἐπισυνθώμεθα γνώμας τὸ πρᾶγμα. ἢ ἐν ταὐτῷ ἀμφότεροι μένωμεν, ἢ μετὰ ἀλλήλων ἐκεῖσε ἀπέλθωμεν. οὐδὲ χωρὶς γνῶθι οὖν ὡς γνώσῃ μὴν ἰχνὺς ξένος, οὐπαύεχεται χαίρῃ μεταβολαῖσι τῆς γῆς οὔσης μιᾶς. τί δ' ἄγαθὸν εἰ παρίδες ἢ μέρα δηλαδὴ πεννομοθετῶν, ὅρους δ' πύλαις διαγραφόντων τὰ οἰκεῖα. ἵνα τοῖς δυνάμεις στενοχωρώμεθα ὑπερβαίνῃ ὀλιγωτῆς τὸ πλεῖον τῆς χωροφιλίας. δ μὲν ἐγὼ τὸν ἔρωτος ξένος δ' σὺ τὸν ἀλλότριον. οὐχὴ ἡμεῖς πρὸς ταῦτα ἀπήλθομεν. ἀλλ' αὐτὰ πρὸς ἡμᾶς κατῆλθε. τὸ μὲν πλοῦσιαν αὐτῶν δεδέγμεθα ἡδέως. ὡς τὸ μὲν πένεσθαι πολιόντες. ἐλέμοι δ', ξένῳ εἶναι μὴ γίνεται πρὸς τὸν ἔρωτα ἐμποδών, μὴ δ' σοὶ κωλύμαιεν πρὸς τὸ σωφρονεῖν τὰ ἐρώντων. ταχὺ γὰρ ἂν φυγάδα ἔλαθε νυμφίον. ὡς πρὸ ἄδρασθ' τὸν πλευρὸν καὶ τὸν τυδέα. οὓς μαμβρούς ἐποιήσατο ἐπὶ τῆς βασιλείας ἔκπεσιν. ἔτι δ' ἀποβλέπει καὶ ξένον πυρὸς σῶσαι θέλοντα, αὐτὰ τὸ καόμενον σβέσαι. μὴ λακωνίζε ὦ γύναι. μὴ δὲ μιμοῦ τὸν λυκοῦργον. ξενηλασίαν ἔρως δὲ ἔχει.

Μειρακίῳ.

Ὁσάκις σοι τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἔξω ἵνα ἀπέλθῃς ὥς πρὸ οἱ τὰ δίκτυα αὐτὰ πλύνοντες τοῖς θηρίοις εἰς ἐξουσίαν τοῦ φυγεῖν. δ σὺ μᾶλλον ἐβραδίσος κατὰ τοὺς δεικνοὺς ἐποίκους. οἱ χώραν ἄπαξ αἰγιαλίαν λαβόντες, οὐκέτι δέχονται τὰ ἀπαναστασιν. καὶ δὴ πάλιν ὡς πρὸ εἴωθα ἐπείρω τὰ βλέφαρα. ἀπόπαθι ἤδη ποτὲ καὶ τὰ πολιορκίαν λῦσον. καὶ γοῦν ξένος ἄλλων ὀμμάτων. οὐκ ἀκούῃς, ὅσπερ μᾶλλον ἔχει τὸ πρόσω καὶ μέχρι

τῆς ψυχῆς, καὶ τίς ὁ καινὸς ἐμπρησμὸς. κινδυνεύω δὲ αὐτῶν ὕδωρ. νομίζειν δὲ οὐδείς. ὅτι γὰρ σβεστήριον εἰς ταύτην τὴν φλόγα, ἀπορώτατον. εἴτε ἐκ πηγῆς νομίζοιτις εἴτε ἐκ ποταμοῦ λαμβάνοι. οὐ γὰρ αὐτὸ ὑπὸ ἔρωτος τὸ ὕδωρ καίεται.

Γυναικί.

Τὸ καινὸν ἀνδρολήψιον τοῦτο τίς ἡ τυραννίς. ἐλλιπεῖς μὲν τῷ πρῶ ὀμμάτων, καὶ σύρφς μὴ θέλουσα ὡς πρὸς τοὺς πολίους τοὺς ἡμετέρους ἀνερρόφα. ὅσαν αἷμα καὶ ἔρωτος πέρας καὶ ὀφθαλμῶν πνεύματα, οἷς τις ἄπαξ ἐναβρύσῃ, καταδύεται. τοῦτο μὲν οὖν ἐκεῖχεν ἡδὺ χάρυβδις. ἐμπρόθεσμον ἐκεῖνο τὸ ναυάγιον. καὶ μικρόν τις ἀναμείνας, σωτηρίας δύπορεῖ, δεινὸν δὲ ῥοῦν ἐν πελάγει μέσῳ. ὁ δὲ εἰς ταύτην ἅπαξ τὴν θάλασσαν καταῤῥυείς, οὐκέτ' ἔξέρχεται.

Μφρακίῳ.

Οὐς ὄρνισ αἱ καλιαὶ δέχονται. τοὺς ἰχθύας αἱ πέραι. τὰ ὀμματα τοὺς καλούς. κἀκείνων μὲν, πλάναι μεθισταμένων καὶ μεταποιούτων ἄλλοτε ἐπ' ἄλλους τόπους. ἄγουσι γὰρ αὖτοὺς ὡς ἄγουσιν οἱ καιροί. κάλλος δὲ ἅπαξ ἐν ὀφθαλμοῖς ῥυὲν, οὐκέτ' οὐ πείσῃ ἐκ τούτου τοῦ καταγωγίου. οὕτως μάγοι σε δεξαμένῃ φέρω παρ' αχοῦ τοῖς τῶν ὀμμάτων δυκτύοις. καὶ τε ἐμπρόσθεν ἐλθὼν μένειν μοι δοκῆς καὶ καθῆσθαι πείθων τοὺς λίθους. καὶ τε ἐν θαλάττῃ, ἀνάγουσι θάλαττα, ὡς πρὸς τὴν ἀφροδίτην ὁ ἐνθος. καὶ τε ἐν λειμῶνα, αὐτῶν τῶν ἀνθῶν ἔξέχεις. καίτοι, οὐδὲν τοιοῦτον ἐκεῖ φύει. καὶ εἰ καλὰ καὶ χείεντα αὖθις, ἀλλὰ μιᾶς ἡμέρας. καὶ μὴν καὶ ποταμὸν πολισίου γλυκύν, τὸν μὲν ἐποίησε θεὸς ἐφάνισεν δὲ ῥεῖν αὐτὸν ἐκεῖσε νομίζω καλὸν ἢ μέγα καὶ πολὺ μεῖζον τῆς θαλάττης. ἀποσῶν ἢ εἰς οἶνον, τὸν μὲν ἥλιον ἡδύμαι ποιήσαι,

ἡ κάτω τοῦ βαδίζειν. αὐτὴ δὲ ἐκείνου ἦ φαίνειν ὃν ἐπὶ βάλλομαι. εἰ ἦν γὰρ οἱ τὸ ἀνύξ, δύο βλέπω μόνους ἀστέρας ἀντὶ ἑνὸς ἢ δύο. Γνωαλιί.

π Οὐδὲν μοῦ τὴν ψυχὴν κατέλαβες. ἢ δῆλον ὅτι ἀπὸ τῶν ὀμμάτων. ἀφῶν ἃ τὰ ἐρυμνὰ οἱ βασιλεῖς. ἃ τὰ ὑψηλὰ οἱ θεοὶ καταλαμβάνουσιν. οὕτω καὶ ὁ ἔρως τὴν τῶν ὀφθαλμῶν ἀκρόπολιν οὐ ξύλοις οὐδὲ πλίνθοις ἀλλὰ μόροις βλεφάροις τειχίσας, ἡσυχῇ κατὰ μικρὸν τὴν ψυχὴν εἰς δύετον. ταχέως μὲν ὡς πῦρος. ἐλεύθερος δὲ ὡς γυμνός. ἁμαχοσὶ ὡσὶ τοξότης. τὰ δ' ὄμματα ἐπειδὴ πρῶτα συνίησι μάλλους, δι' ἃ τοῦτο μάλιστα καὶ κάεται. θεοῦ τινὸς οἶμαι θελήσαντος αὐτοῖς τὴν αὐτὴν ὁδὸν καὶ τῆς εἰς τὸ βλέπειν ἡδονῆς εἶναι καὶ τῆς εἰς τὸ λυπεῖσθαι προφάσεως. τί γὰρ ὦ μακάριοι δακρυόεντες ἔρωτος καὶ τῆς σωμάτων ὥρας περίεργοι μάρτυρες, πρῶτοι μὲν ἡμῖν τὸ κάλλος ἐπυρσεύσατε πρῶτοι δὲ μεμνῆσθαι τὴν ψυχὴν ἐδιδάξατε τῆς ἐξωθεν ἐπιῤῥοῆς. πρῶτοι δὲ ἐβιάσασθε τὸν ἥλιον καταλιπόντες, πῦρ ἀλλότριον ἐπαινεῖν. τοίγαρ οὖν ἀχρυπνεῖτε καὶ καίεσθε καὶ λογίζεσθε ἀπορίαν ὧν εἵλεσθε δύρεῖν μὴ δυνάμενοι. μακαρίων ὦ θεοὶ τὴν ἐκ γενετῆς τυφλῶν ἐφ' οἷς ἔρως ὁδὸν οὐκ ἔχει. Μφρακιῶ.

ἀ Πέκλεισόν σοι τὰ ὄμματα, ὡς σοι εἶπω, ὡς οἱ πολιορκούμενοι τὰς πύλας. καὶ σὺ τὴν φρουρὰν λαθὼν, εἴσοδον εὑρήσεις τινὰ σὲ εἰσήκοντα εἰμί τι τὰ ὄμματα, ἐρωτικὸν ἃ κατὰ τῆς ψυχῆς ὑγρόμερον. ἤγουν πάλαι μὲν, μόνα ἐνεθυμεῖτο ἃ ἤθελε καὶ περὶ τὰ κάλλιστα ἐσυνδαίνῃ φιλοσοφοῦσα. καὶ ἰδοὺ αὐτῆς ὁ ἔρως τὰ οὐρανοῦ νῦν τε ὁρᾷ. καὶ περὶ τῆς κατὰ ταῦτα οὕτως οὐσίας πολὺ πραγμονεῖ. ἃ τίνες αἱ τοῦ παντὸς περίοδοι ἃ τίς ἡ ταῦτα ἄγουσα ἀνάγκη. τὸ σὲ μὲν δόκει χαλιέστατον. ἡλίῳ σῶμα μεῖν ἃ

σελήνη. συμπνέουσι μὲν ἀστέρες. σιωπᾷ δὲ πλήρους μένη
τῆς τε ἄλλης χορᾶς τῶν ἀστέρων συμπλανᾶσθαι καὶ μηδὲν ἄθικτον μη
δὲ ἀθέατον ἐᾶν τὸ ὑπὸ τὴν μυκηθμὸν ἀφροῦ ἡ ἀνθρω-
πίνῳ πλησιάσουσα ἔρωτι ἑάλω καὶ λους ὄμμασι, πάντων ἀμελή
σασα ἐκείνων, περὶ ἓν γοῦν τὸ ἐπουδάκε. καὶ ὅσην αὖ τῆς ἔξω μορ-
φῆς ἀπώλεσε, τοσοῦτον ἐνόδμ σιωπῶσι. καὶ μνήμη τε μιδύεται. τὸ
δεῖσω παρελθόν, φῶς μὲν ὄζει σὺν ἡμέρᾳ. νὺξ γὰρ ἤδη γίνεται.

Γυναικί.

Τ Α μὲν σὰ ὄμματα, φιλῶ. τὰ δὲ ἐμαυτοῦ μισῶ. τοῖς μὲν
ἓν σύνεσιν πολλὴν συνέννοια. τοῖς δὲ, ἀφυΐᾳ περιβρύαν.
ἀνεύ χυμοῦ ὄζειν. ἀλλὰ καὶ κρύπτειν οὐδὲν δυνάμενα ὧν ἑώρακεν
ἄπαξ. οὐκ ἀφέσηκε γοῦν μου τὴν ψυχὴ λέγοντα. οὐκ εἶδες τὸν
δύκομον, τὸν δυσόσωστον; ἧκε. ἀνάβηθι. ἀλλὰ καὶ γράφον καὶ
κλαῦσον ἐνδεήσει. ἢ δέ, οὐ μάλα πείθει. πείθεται δὲ παρακούειν
μὴ δυναμένη λίχνων δορυφόρων. ἓν μὴ βουλομένην, σύροισιν ἔ-
ξω καὶ διαζόντων φρονεῖν, ὅσα αὐτοὶ προλαβόντες ἐπήνεσαν. ἀμέλει
πρὶν ἐρωτᾶσθαι γὰρ καὶ τοῦτ' ἦναι, μόνον ἠλιον ἠπίστατο ἡ ψυχὴ
καλόν. τοῦτο αὐτῇ τὸ θέαμα καὶ θαῦμα ἰὼν. γυσαμένη δὲ ὥρας
ἀνθρωπίνης, ἐκ μὲν τῆς ἀσυνδήσης ἐκείνης κατέπεσεν. εἰσὶ δ' ἠπειραν ὑ
πήχθη πικρανῆς ἔρμα θυραυλικὰ καὶ χαμαικοιτίαι καὶ ἡ πρὸς θάλ
ασσης καὶ χειμῶνα αὐτίταξις ἓν μὲν ἀναίσθητα ἐώσε. πρὸς γὰρ αὐτράσκην
μάχη. τούτων δ' εἰ σώμτων σὺ τὸ φάρμακον. ἔργου ἐφημέρου σω
ήματος ἀθύνατα, καὶ βραχείας σώματος ἥδρησε, μνήμην αὐτίλα
βοῦσα ἀγήρω. ἃ μὲν ἓν δώσεις, κοινὰ ἡμῖν ῥάδια τοῦ θήλεος παντός.
ἃ δὲ κτήσηται τούτων, οὔτ' αὖ εἰσοιμι. ὅσα δύνοια. καὶ μνήμη καὶ
νὺξ ἀφῶν ἡμῖν μήτηρ καὶ πατὴρ πίστεως.

ε Ἀγαμέμνων ὅτε μὲν ὀργῆσ ἐκράτει, καλὸσ ἐλέγετο καὶ θεῷ ἀλλὰ τοῖσ ὁμοίοις. ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἐμέλλοσ δὲ τὴν περιφέρειαν φέρειν ἢ χώλων στέρνον ἢ τοσειδάωνοσ. ὅτε δὲ σὺν χαμόνῃ τῇ γλυκύτητι τοῦ θυμοῦ, πρὸσ τοὺσ ἑταίρουσ ἤγριωτο, ἔλαφοσ καὶ κύων ἐνομίζετο. καὶ τὸ τοῦ δύοσ ὄμματα οὐδαμοῦ. οὓσ μὲν γὰρ ὀρίζεται κύνεσ καὶ ὄφεισ καὶ λύκοι καὶ ὅσα ἄλλα οὐχ ἥκιστα λογισμῷ θηρία. καλὸσ δὲ ἀνὴρ καὶ μὴ γλάσασ μόνον λυπεῖ. μή τοι γε μὴ σκυθρωπώτεροσ ἑαυτοῦ φαίνομένοσ. οὐ πρέπει δὲ οὐδὲ ἥλιῳ τὸ προσώπου μεφέλλειν προβάλλεσθαι. τίσ ἡ κατηφία αὕτη. τίσ ἡ νύξ. τί τὸ συνοῦν σκότοσ τοῦτο. μεσθάσαν. κατέσκηθι. ἀπόδοσ ἡμῖν τὴν τῶν ὀμμάτων ἡμέραν. Γυναικί.

ε Χθές σε ὀργιζομένην κατέλαβον, ἐδόξα δ' ἄμεινον βλέπειν. τὸ τὸν δὲ αἴτιον, ἢ τοῦ θυμοῦ ἔκστασισ, ἀμείβωσ σοι συγχέασα τὴν τοῦ προσώπου χάριν. νῦν δὴ μεταποίησεαυτήν. μὴ δὲ ἄγριον βλέπε. οὐδὲ τὴν ἀφροδίτην καλὴν ὅταν ὀργίζηται ἡ δακρυόεσσα οὐδὲ τὴν ἥραν βοῶπιν ὅταν χαλεπαίνῃ τῷ διΐ. οὐδὲ τὴν θέλαπαν ὅταν παράπηται. ἡ δὲ ἀθηνᾶ καὶ τοὺσ αὐλοὺσ ἔρριψεν. ὡσ τὸ πρόσωπον αὐτῆσ συνέχοντασ. ἤδη καὶ τὰσ ἐλεφαντίνουσ δυμερίδασ καλοῦμεν ὡσ τὸ σκυθρωπὸν αἰρνουμένασ. καὶ τοὺσ ἀκάνθουσ τῶν ῥόδων χαίρομεν ὅτι ἐξ ἀγρίου θάμνου λυπεῖν μὴ κεντεῖν εἰώθασι τελῶσιν ἐν τοῖσ ῥόδοισ. αὐθισ ἐστὶν γυναικὸσ ἡ τοῦ προσώπου καλλονή. μὴ τραχεῖα γένου μηδὲ φοβερά. μὴ δὲ ἀποστεφάνου τὸ κάλλοσ. μὴ δὲ ἀφαιροῦ ῥόδων σεαυτὴν ἃ τοῖσ καλοῖσ ὑμῖν ἐν τοῖσ ὄμμασι φύεται. εἰ δὲ ἀποτεῖσ οἷσ λέγω, τὸ μὰ τὸ πῦρ λαβοῦσα, ἴδεσον τὸ πρόσωπον ἠλλαγμένον. οὗ χάριν ἐπεσφράγισο. ἢ ἐμίσησας ἢ ἐφοβήθης ἢ ἐλυπήθησαν ἢ μετενόησας.

π Επει σοι μὴ ὡς εἰκαίως τὸ δ' ἔργον τοῦτο αἰχύνην ὀκνεῖς εἰς
ἃ πρώγματα ἀποδύρασθαι; ἀφοῦ τίς φίλος γίγνεται.
οὐκ ἐνθένδε ἐλκυσθῆ καλῶν τὸ ὁμήρου ἔπη, γυναῖκα γὰρ ἀ-
χιλλέα εἰς ἅλα ἄστρυτος; οὐκ ἐνθένδε αἰδοῖ μοῦνοι καὶ ἀριστῆες
νοσφίσσασι φίλοι καὶ μάχεσθαι ξιφῶν; ὁ δὲ ἀπόλλων οὐκ ἀσμή-
τῳ καὶ βράγχῃ ἐπήνυσεν; ὁ δὲ ζεὺς οὐ γὰρ γανυμήδην ἥρ-
πασεν ᾧ χάρμ καὶ πρωτοῦ μείλιχος; μόνοι γὰρ ὑμεῖς οἰμαλοὶ
καὶ γὰρ οὐρανὸν οἰκεῖτε ὡς πόλιν. μὴ φθορίσῃς ἐρασυνθεὶς σεαυτῷ
δοῦναι μὴ ἀθανασίαν οὐκ ἔχοντος. τὸ δὲ αὐτοῦ ἦν χὴν ἔχον
τος. εἰ γὰρ ἀπιστεῖς, ἔρχιμος ἀποθνήσκειν, αὖ ἑστὼς τὴν γοῦν μνῆ. εἰ
δὲ θέλεις γὰρ βρόχον ἀπάνθρωπον οὐκαθαιρήσεις; Γυναικί.

ω Ελθύσσ μοι μὴ βλέπειν, κἀγὼ σοὶ μὴ βλέπω θάνατος οὖν
κελεύσῃ νομοθέτης. τίς ἦ ἐκεῖνος εἰ ἦ μηδέτερον κεκώλυ-
ται, μήτε σε αὐτὴν ἀφαιροῦ τῆσδε ἐπιδείξιν βύδος μήσεως, μή
τε ἐμὲ τῆς εἰς τέρψιν ἐξουσίας. οὐ δὲ σωφρονεῖν μὴ πίσῃ. οὐ δὲ ὁ
σώφρων μὴ λάβῃς. οὐδὲ λιμῶν μὴ προσέλθῃς. ἔσου γνώμαις καὶ σὺ
τοῖς νόμοις. καὶ δίψῶντα παῦσαι ὁδοιπόρον ὃν τὸ σὸν ἄστρον ἀσώ-
λεσεν. Γυναικὶ ὑπάνδρῳ.

τ Ο μὲν ἔργον ἐν αὐτῷ τῷ ἀνδρὸς αὐτῷ τῷ μοιχοῦ χθόνται. τὸ
ἐκινδυνώδες σφαλερώτερον, τῇ κλοπῇ μεῖζον. οὐ γὰρ οὕτως τὸ φα
νερὸν δύφραίνῃ τῆς ἐξουσίας, ὡς τὸ ἀπόῤῥητον τῆς ἡδονῆς. πᾶν δὲ
τερπνότερον τὸ κεκλεμμένον. οὕτω καὶ ποσειδῶν ὑπὸλθε περφυ
ρῷ κύματι· κῇ ζεὺς χρυσῷ ὕδατι ⸫ βοὶ ⸫ δράκοντι ⸫ αἰγοῖς προ-
καλύμμασιν. ἀφῶν δ' ὄρνυσσ ⸫ ἀπόλλων ⸫ ἡρακλῆς οἰέκ μοιχεύ
θεοί. λέγει ὁ ὅμηρος κῇ τὸν ἥραν ἰδεῖν αὐγὴν τοτέ ἥλεως, ὅτε αὐτῇ
σωκῇ λάθρα. τὴν ᾗ ἀνδρὸς ἐξουσίαν μετέθηκεν εἰς ἕλοπην μοιχεί-

ὁ Καλὸς αὖ μὴν ἢ θηλυδρὸς, πῦρ ὄζειν. αὖ δ' ἡμερος, φῶς. μὴ κάε οὖν ἀλλὰ σῶζε. καὶ τὸν ἐλεύθερον ἐμὸν ἀντὶ ψυχῆς ἔχε. αὐτὶ λαβὼν βέβαιον φίλον ὠνυμόρου δωρεᾶς. ☞ φθάσας τὸν χρόνον ὃς μόνος καταλύει τοὺς καλοὺς ὥσπερ οἱ δημοτικοὶ τοὺς τυράννους. ὡς δ' ἔδοικά γ', ὦ Φρονῶ ☞ εἰρήσεται, μὴ μέλλοντός σου ☞ βραδύνοντος, τὰ γένεια ἐπέλθῃ. ☞ τὼν τοῦ προσώπου συσκιάσωσι χαίρειν. ὥσπερ ἑωθεν τὸν ἥλιον λιμνῶπεινή νεφῶν συνδρομή. τί δ' ἔδοικα ἅπερ ἔστιν ἤδη βλέπειν. ἔρπει μὲν ὁ ἴουλος. αἱ δὲ πρῶται χνοάζουσι. τὸ δὲ πρόσωπον ὅλον αὐθῆ. φεῦ μέλλοντες ἐγκράσαι μοι. σὺ μὲν θᾶττον εἰκάσαι μὴ θελήσας. ἐγὼ δ' ὀκνήσας δεηθῆναι. πρὶν οὖν σὺ τὸ ἔαρ ἀπελθεῖν ὅλον καὶ χειμῶνα ἐπισπῆναι, δὸς αὐτὸ πρὸς ἔρωτος. πρὸς γὰρ τῶν ☞ γηρώντων ἄδικός με αὔριον ὀμνύναι. Γυναικί.

ὁ Μοιχὸς ἦν πείσας, σφαλερώτατον ἀνάλωμα. ☞ ὀδυνηρὸν μὴ τυχόντων. τῆς μὲν γὰρ δυσπαίπας κίνδυνος ὁ μόχθος. ἢν δὲ λύσῃς μιᾶς ὄρος. φοβεῖσθαι δὲ ἄμφω τυχόντα ὧν βούλεται τύπτῃ, ἢ ἀνιᾶσθαι ἀμελούμενον. Μειρακίῳ.

Παινῶσε αὐτὸν φιλόμενον ὦ χρόνῳ ☞ τελικόπτουλα τὸ γήρᾳ. ὃ δ' ἀπλήθεφύσει, χὐχ ὁμῶς τέχνῃ. ἡδύσκῃ ἢ ἀπολλυμένῃ ἀνάγκησις. ὥστε ἐμοὶ συμβαλόντι πείθοισι τῇ μὲν μὴ ἐφάμῃ, κόμα. ☞ μελέτωσι τῷ βοσκύχων. ὡς χὐσὶ μὲν τοῖς πᾶσιν συμπαραβαίνειν ἡ ῥέμα. καὶ τοῦτό σου τὸ γήρᾳ ἀφαιρήσεῖ ῥᾳδίως ὅτι βούλεται. τοὺς δέ, τοῖσ ὤμοισ ἐπικαθῆσθαι καθάπερ φησὶν Ὅμηρος τοὺσ δυσοεῖς ὁ παθὼν ὁμᾶν. κεφαλὴ γὰρ αὐθοῦσα ἡδίων πολὺ τοῦ τῆσ ἀθηνᾶσ φυλοῦ. εἴπερ μᾶλλον ☞ τοῦτην τὼν ἀκρόπολιν μὴ φιλὴν ὁρᾶσθαι μὴ δὲ ἀποσμηχον. τὰ δὲ γήρεα σοι φιλὰ ἔ

ἔστω δὲ μηδεὶς ἐνοχλείτω περὶ φωτὶ τούτῳ μήτε νεφέλη μήτε ἀχλύς. ὡσ γὰρ οὐχ ἡδὺ θέαμα κε λελουμένα ὄμματα, οὕτως οὐδὲ πέμμα καλῶς κομῶντα. εἴτε οἰῷ φρμάποις εἴτε μαχαίραις λεπτοῖς εἴτε ἀκροις δακτύλοις, εἴτε ῥύμμασιν πᾶσι, εἴτε ἄλλῃ τινὶ μηχανῇ πρόσπεσε σαυτῷ τὸ κάλλος μακρότερον. οὕτως γὰρ ἔσῃ μιμούμενος τοὺς ἀγήρω θεούς.

Γυμνικί.

Χθὲς συμπλέοντά σε ἐλέφαρα ὄσον ἡσυχῇ σε φλομύξαντα πολὺ ἡγούμην τὸν χρόνον. ἀμέλει τοῖς ὀφθαλμοῖς ὡς ἀνεράστοις σε μὴ μάλοιμι. τί δὴ αὐτῆσ ἐπιλάθεσθε. τί δὲ τοῦ φρεαρ ἐξελίσσετε. πῶσ ἔστιν τί γέγονε μὰν τοῦ γε αὖ μηνύσαντε. νομίσασ ἢ ἀκούσῃ, ἀπῆλθον ἐνθάσε ὁ ἥλιοσ ὤμην. καὶ τοῦτ ἐκεῖνο ἐζήτουν ὡσ ἠρπαγμένον. τί οὖν μέλλω ποιεῖν ἐὰν δὲ λάσησθε εἰσ ἄκρον ὥσ περισκεψάμενοσ πολλῶν ἡμερῶν τὰσ ἐν ἄστει δυσχερείασ καταλίπῃσ. ἡδύ μοι ἀναγκαῖον σαφῶσ ἀπολωλέναι μηδὲν ἔχοντα ἡδὺ μήτε ἀκούειν ἔτι μήτε ὁρᾶν. ἐγὼ μὲν γὰρ ἐν ἁθανάτοισι νομίζω καὶ τοῦτο πολιν ἔξιούσησ καὶ αὐτοὺσ τοὺσ ἐν ἄστει θεοὺσ ἐλπομένους ὑπὸ φιλοθεάσ. τί γὰρ ἐν ταῦθ μόνοι ποιοῦσιν. εἰ δὲ κἀκεῖνοι χώραν μεμοῦσιν, ἀλλ ἐγωγ οὐκ ἀπολιφθήσομαι τοῦ ἔρωτοσ ἐφόλιον. εἰ ἢ καὶ σκάπτῃ δέοι, λήψομαι τοῦ δύκελλον. εἴτε κλαῖν, θεραπεύσω τὰσ ἀμπέλουσ. εἴτε ἐπαγῃ λαχάνοισ ὕδωρ, ὁδοποιήσω τὸν δρόμον. τίσ γὰρ οὕτω τυφλὸσ ποταμὸσ ὡσ σὴν μὴ γεωργεῖν. ἐν ἐξόμνυμαι τῷ ἐναγροῖσ εἰθισμένων ἀμέλγειν γάλα. μόνων ἡδέωσ τῶν μαστῶν ἅπτομαι.

Ἰμοιτὰ γλύκιά ὦ παῖδες ἰκνύεις· οὐ πάνυ καλλὶς ἀλ-
τ λ' ἀρχή· τὸ μὲν γὰρ ὀξὺ φλόγωσι πρὸς λήλυθεν ὅστε
τὶ πλοῦτον καὶ ἄπιστον. ἢ καθάπερ πυρὸς ὁρμὴ σβέννυ
ται· τὸ δὲ βραδὺ καὶ βέβαιον μένει· χρόνος δὲ πάντ' ἐλέγχει τοὺς
ἀληθῶς καλούς. ἀλλὰ δείκνυμι καὶ μαρτυρεῖ μάλιστα αὐτοῖς ἡ φθο
νεῖ· τὸν γὰρ ὑπὲρ τὴν Ὄμηρος λέγει χαρίεσσαν· πρὶν μὲν, εἰδὼς
καλλος καὶ ἐλπίειν καὶ ποιεῖν· ὅτε δ' οὐδέποτε τοῦτο ἀπέφαινε το,
εἰ μὴ πρῶτος αὐτὸς ἐρωμένος ἢ ἥψατο γλυκέων καὶ ἀπέλιπε πρὶν
μὲν δ' αὐθεῖν, ὅδ' ἐν ἀπείχον μυκηστὸς αἰσυ πρέπει ἔσαι ἀπαλὰ
ἢ δυσπαθέσ· ὅτε δ' ἤδη χροάζεις, ἀνδρικώτερος εἶτε αὐτοῦ,
ἢ τελεώτερος· αἰκάτι· ἤθελον μηδὲν δύνου χρόνος ἀφέ
ῥμοῖς τὰ γλυκέα ἀπαρτᾶκαὶ σκληρὰ καὶ λιθίνοις
ὁμοῖα, εἰ χρόνον τι γοῦν ἀλιτήριοι τοῦτ'
τῇ γνώμῃ μᾶλλον ἢ εἰμένη. τὼ μὲν
ἀπόρρητον νομίζοντες·
τὼ δ', ἀφέσαγρ
ἔλεγχου φ
ὄντως.

*

ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΣΙΜΟΚΑΤΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΗΘΙΚΑΙ ΑΓΡΟΙΚΙΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΚΑΙ.

Ηθ. Κειτάσ. Πλωτίνῳ.

Ὁ Τέτριξ ὁ μουσικὸς πρὸς φαυσίνας ἦλθε μελῳδίας ἀπάρξεται. ᾠδὴ κώτερον δὲ τοῖς ἄσμασι καὶ τῇ φύσιν λαλίστερος ὥρᾳ μεσημβρίας τινὰ εἴρεται. ἀκτίμων ὥσπερ ἡλιακῶν μεθυσκόμενος. περιτρίζῃ γοῦν ὁ μελῳδὸς βῆμα τὸ δένδρον τοιοῦτον. θέατρον γὰρ ἀγρόν. καὶ τοῖς ὀδύναις τῶν μουσικῶν ἐπιδείκνυται. ᾧ σοι οὖν καὶ ἡμεῖς τὰς σὰς αἱρετὰς ἐπιζητήσομεν. εἰ θέλουσι γάρ ποτε καὶ ζωπυροῦσι πρὸς ἐμφόμιον τὰ ὑμέτερα. πάλαι γὰρ νεκρωθέντας ἡμᾶς τῷ ῥυπῷ τῷ βίῳ, εἰ μὴ σῶν γραμμάτων πρὸς ἀρετὴν ἐψύχωσας. οὕτω γὰρ οἰμώκει κειτάσ πλωτῖνος. ἡ σώματος ἐκτὸς φιλοσοφεῖ ὁ ἐπὶ πᾶς. ἡ φιλοσοφία σώματος θεῖσα μετ' ἀνθρώπων ὡς ἄνθρωπος ἀνασχέφεται.

Αγ. Δόρκων. Μόχωνι.

Ὁ Ταχὶ ἀρχὴ μὴ προκάτωρό θαυμαστός μοι μελιδὼν ἀπόλωλε. καὶ τοι μαντικὴς ἁρμονίας χορδῇ τὸ θρέμμα τι. κακόντι τι πόνθα μὴ μέγιστον. μελίτι μοι δολιῶ χαλεπαίνῃ τὸν πάνα. οὐ γὰρ τοῖς σίμβλων αὐτὸν ἀπάρχῃς ἐτιμήσαμεν. διὸ πρὸς ἄστυ χωρῶ τὸν ὀρίλον πρὸ

βδυσμῷ. καὶ τοῖς πολίταις τὴν ἀπόνειαν δηλώσομαι. φήσας, διὰ μελιτοῦτταν ὁσὰν τὸ ποιμνίουμου γὲν ἡ μέρα βιώλεσεν.

Ετ. Θεανὼ Εὐριδίκη.

Φησὶ πόσοι ἰώσμος πέφυκε, καὶ ῥυτίδων ἐπὶ σὶ ἡδύ-
ὁ πνεπεια. σὺ δὲ χαράττφυ ὦ χαρεῖσ τὴν ἀληθφαν ὦπ-
τολάτω πόσμῳ γοῦ ἐρασὲ σ ἐπφαυλίζοσα. πειθάρ-
χει χρόνῳ γραίδιον. γὰρ δύπνεπεῖς οἱ λφμῶνδε ἐν μετοπώρῳ
τοῖσ αὐθεσι μέμνησο καὶ θνατόν. γοῦτῳ δ ἐγφτνίασας καὶ σω
φροσυνίω ὄβανάγκησ ἀσκεῖν ὦ τὴ δύνε. ἢ γὰρασ δ ἀδηλεῖσ καὶ
νεότητα. τὴν μὲν γὰρ ἐκπεπλομένη δ ἐφδυσαι. τὸ δὲ κειμη-
μένη ἐνοδδυσας.

Ηθ. Ευαπάρασ Αντιπάτρῳ.

Ρους ὁ δημιουργὸς καὶ τῷ θαλαττίῳ δι ἐπαξατο πλυ
ὃ δωνι. ἢ τοῖς αἰπαλοῖσ τὸ πελάπου μεγαλίνωται ῥεῖ-
θρον. καὶ φάμμος τὶς ὦ μιμρᾶ ἠπείρῳ ἢ θαλάσσ ἢ
μεταί χμιον. ὰ δ ἀδηλεῖν ἡ θάλασσα τὴν γεῖτονα γῆν συμεχώρη
παλινδρομεῖ δὲ πρὸσ ἑαυτὸ τὸ ῥεῖθρον μειρόμενον. μεγάλην ἀ-
πειλῆσαν τῇ χρσωτλὼ ἐφοδον. ὄρουσ γὶ γαρᾶμ ὦ αὐτίπεζ ἐτῷ
σῶ νομοθέτει θυμῷ, ὑπηρέτην χεῖρα τῆσ ὀργῆσ μὴ πεὶ μενσο. τὸ
μὲν ἓν συμφιλοσοφεῖν ταῖσ χρεὶ καὶ τὶν ὅλῳ πᾶσαν, ἐν τελῶσ ἀ-
ρετῆσ ὅρῳ ἀμρύτατος. εἰ δὲ μὴ ταύτησ μαρατεῖν οἷόσ τε ἦ,

ὕβρεσι

ὕβρεσι γὰρ θυμὸν ἡλιαχώσει. εἰλυσὶν ὑλακοῦσιν ἑοικόσι βεβρ-
λυσαι. ὅτω ταῦ καὶ χαλεπαίνουσι θάλατται, ἀφροῦ περαιτέρω
καὶ σάλου τὸ φιλόργυς οὐκ ἀναδύνυται.

Αγρ. Αἰγίφρος. Πλατάνῳ.

κ Ἀκὰς γέτονας ὦ Φίλος τοὺς γραύας πειστήμεθα. πόλε
μον ἀθήναγε περὶ τὸ ἡδὺ ομ ἔχοισιν ἅτε ᾗ τοῖσ πετράσι
τοῖς ἡμετέροις ἐστείσαντο. οὔτε τοῖσ μετ' ἐκείνουσ ἡμῖν γὰ πό
λεμον διελύσαντο. καίτοι ἀπερχόμ τοῦ θερισμ, πολλάκισ
αὐτὰς ἐτιμήσαμ. αἰγὰ δ μοῖραν τοῦ γηδίου νὰ ὥσπ ὀργάδα θεῷ
τοῖς ἀγαλείσοις δεδώκαμεν. ἀλλ' οὐκ εὐδέσιμα τὰ δῶρα περὶ ἐ-
κείνοισ ὡς ἔοικε. τοιγαροῦν ἄπεισι τοῦ ἐνθάδε ἀπαίρω μέν.
πέτρας ταῦ ἡμῖν γεωργεῖν συμφορώτερον, ἢ πηδίᾳ καὶ γλόφους
οἰκεῖν, χαλεπὰς κεκτημένοισ γοῦσ τὴ γνάσ.

Ετ. Ερατῶ Τερψιθέᾳ.

τ Οὐ χρυσοῦν Καλλιπάτιον εἰκόμασι γραφέμεν φασί.
τὸν γραφικὸν οὐ τερψιθέαν οἶμαι δηλοῦν, ἀλλὰ τὸν λα
κωνικὸν ἐλεῖν. καὶ μὰ τοὺς ἀφυδρεῖσ Γράσιου πίνακας. τοι γα
ρᾶν ἀτὸ τέχνᾳ τὸν φύσιν ἠδύκησας. τὸν, μὴ ἐνυβρίσασα. ἀτὸ, σο
φισμένον. φύσεα θαι γὰρ τὸν Γράσιου τέχνα τὸν ὑάκασσο.
καὶ τὰ μὲν προσόντασι θαυμασικίλαι τοῖς πίναξιν, ὥσπ τὰ φι
φύσεωσ ἰαλλωπίζουσα σφάλματα. καὶ πολλὸν ἐκείνησ τὸν
ἀτεχνίαν δεικνύουσα. ἐγὼ δὲ καὶ τοῦ γραφέωσ ἐπαινέτησ εἰμί.

οὐ γὰρ ἦν σῆσ ἀμορφίας ἔνεκα ζωγράφος ἰωάννης ἐγένετο· καὶ ἦν φύσεως τὴν σοφίαν τεθαύμακα, μακίστην ψυχῆς σώματος δυσπρεπεστέραν μὴ τὴς δύσεως εἶναι.

Ηθ. Σωσίπατρῳ. Τροπάνδρῳ.

Ομοσ δὲ τοῖς ἴσοις ὥσ γ' μοιδυκεῖ, καὶ μάλα σοφός,
μ ἐπαινῶ γὰρ ἐγὼ τὸ πρὸ τοῦτο σ λίαν φιλόσοργον· ἀλλ
λὰ τὶς ὁ μόμοσ αὐτοῖσ· τὴν ὑπομάζιον ἴσων ὅσων
ἐν δεῖ ἦν θρεψαμένην σε θάσιντο, καὶ πρὸ ῥώσων τὴν τεκοῦσαν
ὅσα συμβεβήκῃ τὴν τοῦ γυναίκασ, δρῶσίν γυναικόν· οὐ γὰρ ἦν
ἑαυτῆν ἐπιλανθάνονται φύσεως· καὶ περιθάλπουσι τὸ μονω-
θὲν κατ' οὐδὲν δυσχεραίνουσαι, ὥσ περ ἔγωνα σωεχῶσ καὶ συνή-
σια· καὶ φύσις μὴν τοῦτοισ οὔτω φρονεῖν· οὐ γὰρ σόλωνοσ ἡμᾶ
γκασε νόμον· μεγαλύσω τὸν λόγον πρὸσ σέ· τὸν ἀδελφιδοῦν
ὑπερορᾶσ θύραν ἐνθύρασ ἀμείβοντα· ἀβλιώτατον γὰρ ἐωνίου ἀμ
πελῶνοσ· ἦν ἀλόγωρ ὄντωσ ἀλογώτερόν σοι τὸ φρόνημα μι-
νασ ἀλλοτρίουσ σπίζῃσ· οὕτω γὰρ τινὲσ περὶ σὲ κόλακασ εἰπεῖν οἰ-
κοφότερον· δύνουσα γὰρ εἶναί σοι δόξουσι μέχρισ ὅτου τοῖσ σοῖσ
ἐπιμαρτυρῶσιν ὦ δείλαιοσ· ὑλακητόσουσι δὲ πάντωσ καὶ σέ,
ἐπὴν ἡμᾶσ ἀβλὴσ ἦν ἔναγχοσ ἐρυθρὸν μύριοι· κολάκων γὰρ φύ-
σισ καὶ μνημονικὸν πρὸσ κακίαν, καὶ ἦν ἀγαθῶν δυσπλή-
στον· ὁπόταν γὰρ ἀδελφιδοῦν περιθάλπετε πέρπαν δρε· εἰ δὲ
μή, τὴν ὁμοίαν ἀκατηφόνισον ἔξεισ πολέμιον τοῖσ δαιμο-
σίοισ ἦν φύσεωσ τὴν ἑαυτῆσ ἀκονήσασαν μάχαιραν.

Αγρ.

Αγ. Δάφνων. Μυρωνι.

Εχει τινος ὠὴ κοιλαίνῃς τὸ πίθιον. καὶ τὸ καταμβρῆ
μ σαν ὕσδωρ ὠὴ ῥοφήσεις ὦ δείλαιος. ἢ τάχα μοι ϛλι
μώτερον τοὺς παῖδας διὰ τὸ κάτω χλιον μηχανᾶ.
τὸ σὸν μὲν γὰρ πρὸς λιμὸν ἄζεται πίθιον. τὸ δ' ἡμέτερον καὶ φύ
σιν ἡγνόησεν ὕδατος. ἐρωτι δώσαν πρὸς θεῶν εἰ νεφέλαις, εἰ μό
νῳ τῷ δάφνωνι ἀφιᾶσι τὸ ὕσδωρ. αὐὴρ ὠὴ φθόνος μέγα κακόν. εἰ
δὲ καὶ τὸ γείτων εἶναι μελήρωτον, ἀπορρήτητον τὸ δυσύχημα,
καὶ θανάτῳ μόνῳ παυσόμενον.

Ετ. Ευρίπτη. Δεξικράτει.

Νάτη φθίνοντος αὐθεσπεσιώνος ἐπεκήκυ πρὸς ἡμᾶς
ε ἐωπείλω. καὶ δι' ὅλου σε τὸ συνθήκιας Δεξίκρα
τες. ἐμοὶ δὲ καὶ ἀπηθαλώθησαν εἰ φρένες τῷ ἔρω
τι. καὶ δι' ὅλου δύκιλο τὸ πρὶ στέρνιον ἐκπεφλόγισται. ἀπειλοῦσαν
βιζον δὲ καθημέραν τὰ δάκρυα. καὶ τὴν σὴν ὠὐδροπόλουν ἐ
πώνυδον. ὁ δὲ τῷ θυρῶν φόβῳ, ἐάμοι φαντασίαφι σῆς πε
ρουσίας ἐγὼ ἐγὼ. σὺ δὲ Δεξίκρατες μετοχετεύσῃ ἐφ' ἕτερα τὸν
ἔρωτα. καὶ σὺ τὸ ξένον ἀεὶ τιμιώτερον. τῇ γὰρ ταχέως πόρῳ
εἰ τῷ ῥαθύμων ψυχαὶ δουλαγωγεῖσθαι εἰώθασιν. ἀπιστοῦντι
χρῆμα τοῦτο καὶ ἔρωτος. βλήθησι καὶ αὐτὸς ποτε. τῶν γὰρ
ἀδικουμένων εἰ συμφορὴ ἐπὶ τοὺς ἀδικήσαντας μετα
βαίνουσιν.

λ Ιαν ἀγνωσίαν ἡκούσετε τὴν πενίαν οὐδὲν ἡγεῖσθαι κακὸν εἶναι
νίζειν γὰρ πολὺ τιμιώτερον ὄντα παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ἀνώ-
μαλον, τοῖς μὲν, ἐφικτὸν, τοῖς δὲ δυσέφικτον τὸν
τοῦ πλουτεῖν κτῆσιν. ὥσπερ βασκάνους ὄντας τοὺς τούτῳ τοῖς
ἀνθρώποις τὸν φθόνον. εἰ γὰρ ἡλίου λαμπηδόνας τοῖς ἀνθρώποις
ὄψεσιν καὶ πυρὸς ἀφθονία τοῖς ὅλοις βίοις προχειροτάτη, καὶ πο-
τιμῶν ῥεῖθρα χειμάρρων τε καὶ ἀενάων ἀπείρων βίβλους πολλὰς,
τί δήποτε ἔφης γὰρ χρυσὸν ἡ φύσις οὕτως ἀπλετείως μόνον τοῖς ἀν-
θρώποις δυσέφικτον. καὶ φιλόνεικον δῶρον τοῖς ὑπερτελῶν ἀπένεμε.
δὲ οὐ μέγιστα κακὰ τοῖς ἀνθρώποις φοιτῶσιν. ἐγὼ δὲ πλατὺν γέ
λωτα τῶν σῶν κατέχω δογμάτων. αὐτὸν γὰρ τὸν φιλ Φύσεως
ἔπαινον ὑποθέσιν ψόγου ποιήσαι. ἢ ταὐτὸν πέπονθας τῇ ἡλιω
κῇ. ἀβλεψίας γὰρ αἴτιον ἐκείνη δοκεῖ τοῖς περιφανεῖς ἡλίου ἐκ
λάμψεις. λιστελῶς λιμώττῃ χρυσοῦ τὸ ἀνθρώπειον γένος σωσί/
πατρε. ἐντεῦθεν γὰρ καὶ τέχναι ῥᾳδίως εἰσήχθησαν τῇ πολλῇ σωφιάθη
σαν. καὶ σωναλλαγμάτων εὐμάρεια. εἰ δὲ δεῖ συλλήβδην εἰπεῖν, πό
σης εὐκοσμίας ἐστέρητο ἂν τὸ περίγειον ἐν ἀθαύτημα, εἰ μὴ χρυσὸς
τοὺς ἀνθρώπους ἀλλήλων ὠνητὰς ἐτεκμήνατο. οὐ γὰρ ἂν πλουτεῖν
ἐναυτίλλετο. οὐ χόδοι πρὸς ἐνεπορεύετο. οὐ μαρμαρυγὰς πράβουν οἰκοφ
γοῦντες ἐκέκτηντο. οὐ βασιλικῆς ἡγεμονίας ἐπεσεβούλευσεν. ἢ
πῶς γὰρ οὐκ ἀρχαῖς τε προσφόροις τὸ ὑπήλιον ἐμελέτησεν. ἃ σχά
πτηζε ἐδημαγώγει τὸ σχάτευμα. εἰ δὲ ἢ ἀπόρρητον λόγον θέλεις
μαθεῖν, ἀρετῆς καὶ κακίας ὁ χρυσὸς τὰς ἡνίας πεπίστευται. ἢ βα
σανίζει ἔφεσις ψυχῆς δι' αὐτοῦ. ἢ τῷ κελτικῷ ποταμῷ δίκην ἐ

φάμιλλος.

Φάμιλλος. νόθος ἀρετῆς καὶ κακίας ἔλεγχός ἐστιν ἀληθέστατος.

Αγ. Καλλίσταχος. Κυπαρίσσωνι.

Ὧν ἁπάντων καὶ αὐημέρων δένδρων τὴν φύσιν ὁ σὸς μιχθὰς χρίστου ἐνέπρησε· τοιαύτην τὴν κατάκλισιν τῶν ἀτελεσφορήτων ἐφιᾶσι τὸ δένδρος· ἡ δὲ τοῦ πυρὸς φύσις τὴν ὁρμὴν εἰς ἐμὲ ἀκόλαστον. καὶ τοῦ ἀγροῦ γείτονος ἀφροῦ τὸ χωρίον ἀπώλεσεν. ὁ δὲ, τὴν δι' φθέραν ἀφεὶς καὶ τὴν διέκλασιν, πρὸς ἄστυ χωρεῖ ῥήτορα λησόμενος σύμμαχον. καὶ ζῶσι μιχθὰς ἀδυνασίᾳ εἰ ὀνυμενρότητι. σὺν γὰρ καὶ γὼ κυπρίσσων ἐκ σὺν σκιδωρήσομαι· εἰ μὴ τοῖς σοῖς μελίπαισι προσαξείας ἐμοὶ ἐμῶν λημμάτων ἀπέχεσθαι· καὶ μαθὼν ἀλλοτρίοις πόροις μὴ μετὰ τὴν θανὼν πρόσοδον ἄδικον.

Ετ. Μελπομένη. Πραξιμίλλῃ.

Πὶ τὸ λευκότριχον τοῦ σιαζιβὰς ἡ αὐλητρὶς χρυσοπόνη κατασύρηται· τάχα που καὶ τέρπειν οἴεται τοὺς ἐμοὺς ἐραστάς· καὶ φησὶν ἡμᾶς τὸ πρὶν δοῦναι ἄμαν δυσανασχετεῖν ὧν τῆς πραγματείας· ἐγὼ δ' οὐ περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι τὸ πρᾶγμα τὸ μόρον· τοὺς γὰρ ἐρασταὶ σὸ ποῖοι ὄντες τυγχάνουσι πρὸς ἡμᾶς τὸ φλυσοχύνης βασανίσεις ἤδη. ἀλλὰ γνοῦμοι πρὸς θεῶν ἀφ' ὧν δοῦσα ἀπωλείσθω σαφέστατος ἄγγελος. καὶ τῇ λακαίνῃ φράσον· μεγίστης σοι χάριτας τούτου μ' εἵνεκα χρυσοῦν ὀφείλομεν. τῇ σῇ γὰρ ἀμορφίᾳ σεμνότερα δείχθησεται τὰ ἡμέτερα· ἐπεὶ καὶ

πολλοῖς μὴ φανεύμενος ἢ πόρρω τ' ὄντα περὶ πίστιν ἢ τὸ παθεῖν ὀρυίσιν.

Ηθ. Αείσων Νικίᾳ.

Φ Ιλομαθέστατον ζῷον φασὶν ἐλέφαντα· καὶ ἀνθρωπείων δυδαγμάτων μαθητικὸν ὧν δέξιον· οὐ γὰρ ὁ τοσοῦτος ὄγκος θαυμαστὸς πρὸς ὥραν, ὅσον ὁ φρονεῖν πόσμος τετίμηται· καὶ τοῦτο μὲν παῖδες πρὸς ἱππυλλοῦσιν ἐνδῶν. ἐγὼ δ' ἔτι νικίου τεθαύμακα τῶν ἀλόγων ζώων ἕκαστον τὸν λογισμὸν ἀλογώτερον. ὑπῆρχον γὰρ παῖσ ἀνδρὸς σοφιστοῦ, τὰ πατρῷα ἐκμελετῶντες. περὶ δὲ λύβους καὶ παλαίσματα τῷ τοῦ βίου σχολῇ καταμάλωσαν· καὶ πέτονας πέρας δυχρείας τῷ χρῷ· εἰ τοίνυν παῖσ ἀκούων ἑρμαγόρου ἐθέλοις, ὁκόσον ἔστι πρὸς τὸν ἐκείνου βίον ἐπαινεῖν ἀγαθὸν καὶ ἐσ ὥρας σοφίας τέκνοις φρόνησις πρὸ μαθητὸν δουλεῖαν τῶν Πλάτωνι· εἰ δὲ τῷ παλαιῷ καινῶν δυσαναγκαίστοις μεθιστάναι παῖδα σοι τὸν ἑρμαγόρα κηρύττοις, συμβωμύλοσ' ἂν τοῦτο παρῶν τάφῳ χρόμῳ· τῇ σῇ δ' ἰκμαλίᾳ τὰς ἐκείνα ἀρετὰς μαθυβείζοις.

Αγ. Μυρωνίδησ, Δαμάλλω.

Τ Ο πίμπλιον ἅπαντα νόσος ἐλυμήνατο παῖς, τὸ μιασυβίου ἀεὶ πλημώσασα τὸν μάλακτος· ὧν τὰς πλατάνους ὁ λωποδύτησ χωρεῖ· καὶ σιβάδα ποιήσας, ἀμβρίμωσ ἀναπέπωκε· καὶ τὸν ἀβροδίαιτον βίον ἀπαυξέτω. ἔστι τῷ σύειν ἅπαντα νομισάμενοσ, ὡς πρὸ ὧν δεῖπνον ὦ δῆν τῷ δυθυμίαν προβάλλεται· καὶ τοὺς ἀγροικικοὺς πραγματεύτῃ θεσμούσ· τὰ ἠθρεμμένα

ματα

μα τα τῆδε καὶ ἔτι σὺ ἐστ' ἄρτιος· καὶ πρὸς ἐφοδ' οὐδὲν μὴ ἁλῶτα. ναὶ δῆτα καὶ τοὺς ὀνθους δύω νως δ' ἀπαπράσηφ ὁ δειλαιος· καὶ μυρω νίδ' ἁλῶ ἀβύκων οὐκ αἰσχύνεται· εἰσίων χὤτ' ἐν πρυτάνει λαμπρῶ. ἐχάδεσ γὰρ ὧμοι καὶ ἀκείδες τὸ ὄφα. ὁ δὲ θεατὴσ ὁ οὐτοσὶ νεανίασ ἦν ἐχάδων τὰ πλεῖστα ἐκβέβρυκε· καὶ τὰς ἀκείδασ ὃν οἰδ' ὅπωσ ἐξερρόφησεν. ὁ δὲ πρυτάνασ ἐπεχάρη· καὶ μοι παύτιμος ἦτει μετὰ κόρυκομίζεσθαι οἴκαδε. ἀπίτω μοι λοιπὸν ἦν ἀγρῶν ὁ κλεινίασ. ἦν γὰρ πόρρω λαλιῶν αἱρετώτερόν ὄστιν αὐτόχθονι, ἢ πολέμιον οἰκοι ξιφήρυπτόμενον.

Ετ. Απαλαύτη. Κορίννη.

Ν τῇ παλαίστρᾳ γὰρ αὐγείαντε θέαμαι κόρινναν τὴν δὲ θέαν οὔτε λόγος ἐκφράσειεν, οὔτε ζωγράφου χεῖρεσ μιμήσαιντο· ἰῶ ἥβης ὀνειαίασ, δυσθενήσ· ὀρθὸσ γὰρ ἑστέρνιον λάϊσος· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ δορκάδοσ αὐτῷ· τὸ δὲ βλέμμα οὔτε θυμῷ φοινιστόμμον, οὔτε μαλακώτερον τῇ ὑγρότητι ἀλλ' ἄρα καὶ πρᾶον ὁμοῦ· ἡ δὲ χροιὰ τοῦ σώματος, οὔτε πρὸς τὸ θηλυπρεπὲς ἐλευκαίνετο, οὔτε πρὸσ τὸ μελανότερον καπνοίασε· ἡ δὲ θρὶξ ἠρέμα σείοντο τῇ ἁλότητι. κυανίζοσαν ὥρα μαλιῶν τὴν θάλασσαν εἶναι νίζετο. ὅτε δ' ἐπὶ γειτόνα χέρσον ἀποβῶ πρὶν πύθεσθαι ῥεύθρῳ, τὸ μανιῶδεσ τοῦ λύσωμος ⟨ὁ⟩ βάρβαρον πρέασα σαι· ἀλλ' ἦ πρέμαι οὔτε κατέρυθροι γυναικῶδες γάρ· οὔτε πόλιν ὠχρότητι τῶν ἀπρέπειαν ἐπισύναζον· ἦ ῥίν, λίαν σεμνῶς ἐτεγόρυθρο· καὶ πολλῶν δ' ἁμιουργῶν φύσεωσ τῶν ἐπιμελῶν ἀπέλειπε· τὸ δὲ ἕλκιον ὠχρόμμον ἡλιοφθῶσ περιήσκαπτε.

καὶ τοῖς μαρμαρυγμοῖς τῆς ἐλλαμψεως, τὴν πτερύγων ἀκτῖνων δίκην ἀπλάζε. πέπονθα δὲ οἰστρηματικὴν ψυχήν. καὶ βροτῶν τέρας εἰ ἀληθόνος αὐθαίρομαι. ἐρωτικὸν δ' ὑπόκαθθε τόθος τὸ γυμνασιεῖον φῦλον αἰχίετω.

Ηθ. Γορήας. Αεισόδη.

Ἀμφίλογος γίγνεσθε. εἰ ὀρθὸς ἀπόλογος αὐτὸς ἀ. καὶ σιωπᾶν
ἀμ τῶν τοῖς θαμβοῦσιν κατοπτῆται ἢ τῷ Φοίβῳ. ὡς πᾶν θηρεύοις τοὶ φοβεροῖσ ἐν τυγχάνομεν δοκῶν. καὶ πᾶν σκοπεῖς τὰς τριόδους καὶ πρὸς τὰς σοὺς ἀφορᾶς, τὰς θαμβοῦσ θεραπεύομεν χλιλόμυθον. ὡς πᾶν οἱ ναυτιλλόμενοι ἐν μεγάλῳ τῷ κλύδωνι λιμένος τυγχάνομεν ὀρέγοντα. ἀλλὰ ἓν καλῷ τὸ κακὸν ὦ νέμεσ. θαμβοῦσ ὁ μῦθος τοῦ παρ' ἄλλων, ἄλλοις ἀποδίδως τὸ ὄφλημα. τῶν ὄντι ποιῶν τοῖς διὰ φόβου θανάτου λατρεύουσιν ἐαυτούσ. ἐπὶ δὲ τὸ θαμβοῦσθαι πολυχερδὲς τοῖς ἀνθρώποισ ὄβιλμα κόμον. ἓν δὲ μυθεῖσθε ὕβρας τοῖς αὐτομάτοις γλυμμάσιν ἐστὶ χαλεπώτερον. μᾶν τοῖς καθ' ὕπνον φαντασίαισ δύλαβοῦ τὸ θαμβοῦσθαι. οὕτω γὰρ ἐλευθέρως τὰς ἡλικίας ἀκτῖνας προσβλέψασ. ἓν δὲ ὑπὸ γῆν ἀέρα λίαν προσηνῶς ἀναπνεύσεις.

Αγ. Λόφων. Πεδιάδη.

Η ἴλιος τὸ ὥρασ ὁ λεύκιππος μακρὸν ἡμῖν ἔτρεφε τὸ χω
ρίον θηρίον πᾶν τὸ μὲν ὄρη τοῦ λοφιδίου. ἐμοὶ δ' ὁσωσχάτῳ σὺν ἐλευθερότητι θαμβοῦσθαι. ὁ δὲ λεύκιππος ὅλασ τὰσ φρένασ διέφθειρε

διέφθαρτο. ἡ χρυσοῦν τὸ δικαστήριον θεάσασθε ὡρέγετο. γοιοῦτον φιλόχρυσον καὶ θρασὺ καὶ τοῖς χρήμασιν ἐνδύσηνον. τοῦτο καὶ σώφρασι συμπαροξύνουσι. χρυσῷ τὴν νίκην ὠνήσατο. ἡ τὸν λαμπρὸν τοῖς δώροις τοῦ λυμεῶνος ἐπέδυσεν. ἡ πρᾶξις δὲ καὶ διέφθαρται. ἡ χρυσοῦς τοῖς ἀνθρώποις τὸ νικᾶν παλαμᾶται. ἡ γὰρ ἐτέρρόσωσι μείσοις ἀπόλωλε. δῶρα δὲ μᾶλλον ἢ τὸ δίκαιον ἀξιόπιστον.

Ετ. Ερωτύλος, Ψυχὴ.

Ρ. Ῥᾳδίως καὶ φοίνικες ἔρωτι φυσικῷ. καὶ τοῦ θήλεος τὸ ἄρρεν ἐθέλεται. καὶ πρὸς ἰλυρτοῦτο ὁ ἄρρην τῆς ἔρωτι. καὶ τῇ κόμῃ τὴν ἐρωμένην προσαλείφεται. εἰ δὲ καὶ τοῦ ῥᾴω τὸ θῆλυ τοῦ ἄρρενος ὄζει, ψῆνας ἐκ τῆς θηλείας ἀράμενοι, τῆς ἄρρενι πρὸς ἀπουσι καὶ σοφίσματι ψυχαγωγοῦσι τὸν τοῦτου ἔρωτα. εἰ τοίνυν ἐπεμήκυνθα πολὺν οὐχὶ ἀτεῖ πρὸς ἡμᾶς, πρόθυμός μοι διὰ ζωγράφου τὸν ἔρωτα. καὶ τάναξιν ἡ γραφὴ φαντασίας τῆς σῆς πρόσχητο μοι θέαμ. ἱκανὴ γὰρ καὶ δόκησις τοῦ ἄγαν ἐρῶντας σοφίσασθαι.

Ηθ. Διογένης. Χρύσιππος.

Λούτουσε τα μίαν, οὐ δι' ἀπὸ τὴν χρημάτων εἰς φημί.

Χ. γοιαύτην γὰρ τὴν κατὰ δίκην οἱ σὺν κατὰ σοῦ προύνεγκαν πρόσωπα. ἀγαθοῦ γὰρ μετέχειν τινὸς τὰς ἀποσίους οὐ θέμις ψυχάς. καγὼ μὲν τοίνυν τὴν ἡμῖν καὶ τὸν χρυσοῦν προσφιλοφρονοῦμαι ζῳσάθλιε. οὐ γὰρ σὸς ἀλλὰ πρὰ σὺ ὁ πλοῦτος εἶναι

πιστευται. τοῦ Φρυγὸς γὰρ μίδου τὴν κακίαν ζηλώσας, λιμῶ ἦν πολυτείσ, βρόχοισ ὥσπερ, χρυσοῦς ἀπαγχόμενοσ.

Αγ. Χλοάζων. Μήκωνι.

ἀ Χρόαδας χθὲς μίλιων πέντε μφα τῇ πόθου μόῃ. ἡ δὲ τὴν ἰρόκλιν ἀπέρριψε. καὶ φλ ἰσουργίασ δύθυς ὀξανίστατο. μὴ λαβοῦσα τὸ δῶρα τοῖς χείροις δ' ἐμφμε. καὶ τὸν πρόσβιν ὡς ἀπαύσιομ ἄγγελομ ἀπέπεμψατο. ἐγὼ δὲ ἱλάσω. φοβερὸν γὰρ ἔρωσ ἡμᾶσ ἀδμήτει, ἀπρεπῶσ κόρησι διαζόμενοσ. τυφλὸν πουσι τύχη καὶ ἔρωτεσ. οἱ μὲν τοὺσ ἀλγιδόνασ, ἡ δὲ τὴν δύσμορίαν εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχε παρεχομένη.

Ετ. Πορδάκκα Ροδόπη.

ἀ Δεῖς ἀμούσωσ καὶ λυπεῖς οὐ τέρπεις τοὺσ ἐρασταίς. πραγῶ δ' ἂν γὰρ ἀναμιγὺς οὐ θέλκτριον ὦ δᾶν τοῖσ ἀκούουσι. καὶ δακρύουσιν οἱ ἐρασταὶ ἀνίωμοι. σώφρονασ γὰρ αὐτοὺσ ἀντὶ λαγνων τοὺσ σὰ δ' δάσκουσιν ἄσματα. ὁ γὰρ ἐπαγωγὸν τὴν μελῳδίαν πεποίηκασ. φεῦσαι γοῦν πρὸσ θεῶν ἀνίωμόνη μῶν. οὐ γὰρ αὐλητρὶσ ἀλλὰ θρῖα ἡ σὶ τοῖσ θεαταῖσ εἶναι δοκεῖσ. καὶ κηρῷ τοὶ ὦτα πάντεσ ἐμφράξοιμθα, εἰ μελῳδίαν ἀσκήσεισασ. σειρίων γὰρ ἢ μουσῶν ὀδυρομένων ἀκούσαιμθα.

Ηθ. Αντιφάνησ Περιπλεῖ.

ὁ Φιλίππου τοῦ Αλέξανδρος ὢν τοῖσ δυτυχήμασι οὐδαμῶσ ἐπετύφωτο. ἀλλ' ἐφιλοσόφει τὰ φλ τύχησ φυσήματα

τε μεγίστας δυφημίας οὐκ εἰωθὼς ἀλλεάζεσθαι· διὰ τοι τοῦτο ἐν τῇ τοῦ πολέμου ῥοπῇ θεασάμενος πεπτωκότα Δαρεῖον, τῇ χλαμύδι τὸν ἐχθρὸν περιέσπειρεν ἀρετῆς καὶ τύχης ἐνδεικνύμενος δυνάμενος· ἐντεῦθεν ἐλοιδόρησεν Ἀλέξανδρον ὁ ὑπηκόῳ ἐοικὼς ἐγκλήματα τοῦ βασιλέως ἡ δυσέβεια. ὁ μὲν γὰρ Ἀλέξανδρος ἄτε δὴ φιλόσοφος ὤν, ἐδεδοίκει τὸ φιλότυχον ὡς ἔοικεν ἄδηλον· διὸ καὶ πολλοῖς αὐτοῦ ἀπεληλύθεσαν ὑφ' ὧν δύστυχήματος, ἔφη, ὦ ζεῦ, μίξον τί τῷ ἀγαθοῖς καὶ δυστύχημα· οὕτως δυλαβεῖτο τὰς εἰς ἄκρον ἐξιάσας ἐμφρονέστατα ὁ Ἀλέξανδρος· εἰ μὴ γὰρ γε τοσοῦτον τοῖς χρωμένοις τὴν φύσιν ἐνόησας, μετ' οὐδενὸς τὴν πεῖραν ἂν ἐδεδίσκαλον· καὶ δὴ γνώσεως ἕξεως πρεσβύτερα τὰ μαθήματα· εἰ δὲ τυφλώτερος ἐκεῖνον, χαλεπώτερος δὴ τοιοῦτος ὢν τυγχάνει, πολυμελημάτων τῆς γνώσεως εἰ ὀρθῶς ὁμοῦ πάσας.

Αγρ. Ασταχύων. Μίλωνι.

Τ Ου ἀγρὸν τῶν κωμήτων ἐπιλάθαρε· τὰς ἐμὰς γὰρ ἐλυμήνω μελίσσας· μὴ παρέχε πρὸς θεῶν πράγματα ἀνδρὶ γεωργῷ· οὐδὲν κυφλώσων ἡμῖν δισμύριος ἀχάς· τί δῆτα χαλεπαίνεις ἀλόγοις τοῖς γείτοσι· εἰ μὴ τῆς κακίας ἀποστήσῃς τὰν μυπόνηρε, τῶν σὴν ἀπολασίαν τοῖς ἐμοῖς ὦν γράψαι μιθύρεις ἐπὶ τοῖς σημείοις τὴν ἀδικίαν ἐνδείξαιμι, ἵνα σε πάντες ὥσπερ πικρὸν δυσσύντητον ἀποφύξαιντο.

Ερ. Τελεσίλλας. Λαΐδι.

Υ Τε φλέβας χρυσοῦ μεταλλουργοὶ ἀνιχνεύοντες οὔτε

φρεωρύχοι τὰ φλῆς ἐρεβοδιφῶντες ἀπόῤῥητα, ὀφθαλμὸς ὑδάτων αὐαζηθέντες θεᾶσασθε, ὅτω πρὸ τῶν ἑαυτῶν ἐασυδάκρυα σι τέχνῳ, ὡς ἐγὼ τὴν πόλιν ἐσκινδαλάβιζον ἅπασαν εἶναι τὸν ἀπόπλαον ἵν μεθέασασθαι. τοῦτον γὰρ αὐτῷ πεποιημένοι, τὴν μανιάδα λύσιπτην ἀλιήκοα. καὶ ῥᾳδίως σκηπτὸς ἡμῖν ἐπεδήμησε. καὶ τὸ πάθος ἀπῆλθε ῥητὰ φλεγμαίνεμοι δάκρυα. διὸ φλ τραγῳδίασα συνέρεθος ἐσομαι. οὐ γὰρ αὖ ἔχοντα λοιτὸν ἡλίου θεασόμεθα. οὕτω καὶ μηδείας καὶ φαίδρας φοβερωτέρας γυμνόσομαι.

Ηθ, Σωσίστρατος. Αξιόχω.

Τ Οὐ ἀδελφὸν σπαρχόσε θάψαι φασί. καὶ λίαν ὦ τῆς πάθους ἀπῆκόρητα δυσφορεῖν. ἐπῶς σε φιλόσοφον αὖ βρα θαυμάσαι μι, ὦ τοσοῦτον ὑπὸ τοῦ πάθους ὑπῆνικώμενον. ὕπνος γάρτις ἔξιν ὁ πῆ ἡμῖν ὑρυλλόμενος θάνατος. τοῦ μὲν σωήθους τοῦτον μαλῥότερος. πρὸς δὲ τὴν μέλλουσαν ἡμέραν βραχύταρσ. ὦ μικρὰν ἀποδημίαν οἱ πεπνικότες ἐσάλησαν. οὐκ ὦ πολὺ τούτων ἡμῖν ὁ χωρισμός. καρτέρησον τὴν δάκρυξιν, ἀναμένων αὖθις τὴν σῶσιν. μὴ πάθης τι φιλοσωμάτου ψυχῆς. ἐπεὶ ὁ πλωτῖνος ἐδόκει αἰσχυνόμενός ὅτι ἐν σώματι εἴη. οὕτως ἐλύπει τὸν φιλόσοφον. τὸ θνητὸν τοῦτο πῆ σκηνίου ὀρῆσύνομοι μέχρι τοῦτον τὸ δάκρυον. ὅρους νομοθέτει τῇ λύπῃ. φρονήσει τὸ πάθος θεράπευσον. ἰατρὸς γίνου σωτῆρ. ἔχεις λόγον τὸ φαρμακον. ἀπενθὴς ἀχλόητε καπῶν ὦ λιθον ἁπάντων. ἀκ ἐπ πρείπονος ὦ τὸ χεῖρον πῆ ἀγῳ ὦ τὸ ὁμιουρὸς τὸ πρήματα.

τοῖς

χοῖς θνητοῖς τὰ θνητὰ καταλείψω μηδὲ μεγαλαυχῶ ἢ πλῆσιν ἐνθυ
δὲ τὸ βασιλικὸν φῦλον χῶς κατασίζεται. ἐγὼ τῶν γένεσιν ἢ τὸν μ
θάνατον μᾶλλον διακρύσαιμι. τὸ μὲν γὰρ διακρυόν αρχή. τὸ δὲ
ἧσσον αὐξανόντων κατάλυσις. ἄνοια περιδεῖς ἡμᾶς ἀπεργάζεται. μὴ
θάνατον δυλαβούμεθα. ἔχ ὅτι ἀκακόν. ἀλλ ὅτι τοῖς ἀνθρώποις ἡ
συνοήται. οὐ γὰρ εἰς τὸν σῶσιν ἀφήρηται. τοῦτο καὶ προσδρᾶ πρὸ
χειρότατα. μὴ γένοιο τοίνυν τῆς μοίρης ἐφαμιλλος. ἵνα μήτε δό
ξης καὶ χῆς, λίθος τῶν ἀνθρωπείαν φύσιν ἀμείβεσθαι.

Ετ. Κεφαλὶς. Δεξικράτει.

Τ Ην μαγνῆτιν λίθον ἐρᾶν τοῦ σιδήρου φασί. κἀγὼ τοῦτο ζηλῶ ἴσο
ρρόπως τὸν λίθον, ὅσον ἐφ ἐρωμένῳ κἀγὼ σιδηρίτα γὰρ
ἡ λίθος τὸν ὁμοζύγων χωρίζηται, πρὸς αὐτὴν αἰωρεῖται κἀγὼ ἐαυ
τῆς ἐνέργειαν ἀπιθέται. τοιαῦται προσαπάθειαι δεξικράτους καὶ
τοῖς ἀφυχοις ἐπίνουται. ἐγὼ ἢ τί ἂν πάθοιμι φίλτατε, ὧν τοσοῦ
τον ἀπολιμπανομένη φῦσης ἐνδημίας. οἶμαι τὸ φρονοῦν τοῦ πα
θεῖν χαλεπώτερον. ἅτω λυπήσωμαι γοῦν λυπήσαντας. κἀγὼ δὲ γένοι
μαι τοῖς ἐρῶσι. πανθηρὰ ἀφροδίσιος θυλάκημα φλογοδέστερον.

Αγχ. Θρίξων Σπείρωνι.

Ε Ρὶ τὸν αἰτνῶν τὸ σικελικὸν ὄρος ἀπειρόμην. ἐπόντες χεί
ρειν τῇ ἀπήκῃ. οὐ πώποτε γὰρ δυσχερεστέραν γῆν πρὸς ὠδῖνο
σιν καρπῶν ἑωράκαμεν. αὐτὶ πυρῶν, μυρρίνας. αὐτὶ ἐλαιῶν, κιτ
τὸν ἡμῖν ἀπεκύησε. καὶ λάσι λιμῶμοι πεπλήρωται. διὰ τοῦτο

ἀλλ' πρὸ τῶν μοι μὴ ἐκφυέντων σπερμάτων, οὐκ ἂν αὖθις τὴν ἀ
σινῶ μοι κατα βάλοιμι. οὐ δύνανται γὰρ τὸ σὶ μὸν καὶ σφατὸν
τὸν ἔχθρ μ πολέμιον. οὔτε δὲ πλοῦτ ῥον οἵοις τε εἰσὶ πνεύμασιν ἅ
μα καὶ κραυροῖς ἀντιμάχεσθαι.

Ηθ. Ηρακλείδης. Αντιθένης.

Ὑπωμοι φλόργως ὑφῆκας Αντίθενες. ἐπὶ καλὰ παινεῖς
ἡμῖν ἡ ρύπ φσ τὴν αὐ ίαν προσημῶν ῥ ημάτων προχή
ματι. ὥσ πρ οἱ ἐν αἰθάλῃ σ ινθῆρα πυρὸς τα μιεύουσι. ἐκ καὶ
θαρε λοιπὸν φλ καρδίας τὴν λύμην. τοῦτο δ οἰκ μέτεροι λόγοι
πρεσβεύου. εἰ δ μὴ θαλάσσης ἀπηνέστερος ἔσ η καὶ δυνάζ ῃ δ ἐ
κείνη τὸ ἄγριον. ἡ πρὸ ἐχθοῖσ πλουσ τῆρσιν ὁ μὴ φιλάνθρωπον, ὁπ
νίκα τῷ ἐλαίῳ φιλοφρονοῦνδ ἄγαν τοῖσ κύμασι χαλεπαίνουσιν.

Αγ. Λαχάνων Πηγάνιε.

Κέμοι πρὸσ τοῦλαιον αὐτοῖσ ἐν δημόσιοι μι γὰρ τοῦ ἀστε
ῶ δαιτυμῶν ἑσομαι φίλτατε. νύμφαις γὰρ τῶν ταὐτὰ
ἀρχὰς τοῦ ποιμνίου ἀναθήκαιμι. δύνοσοῦσι γὰρ ἡμῖν ὁ ἀπ τοῦτε οἱ
θεοὶ τὰ λιτὰ σύβια ἀπεπλήρωται μοι τὸ γάλακτος. αἱ αἶγνοι δύ
νασ πιόκασι. πρὶ σπιρτῶσιν αἱ αἶγες ὧν ταῖς δύτυχίαις ὥσ πρ πη
δόμεναι. πεπαύμεθα πενίᾳ μαχόμενοι δυσνουθετήτῳ θηρίῳ καὶ
δυσπόλῳ. δήκιον ἕλκουσι τοῖσ κειμηλίοις ἐμβλέπε. Φιλοσύ
νηθες δεῖ λαλιὸν. ῥᾴθυμο τοιόν. κατηφὲς. πρὸσ λύπην ἀπρ ηχθρη
τον. πρὸς αὐίαν ὀξύρροπον. ἄγρυπνον. φιλομέλεμον. ὠμοχε
λαλιῶν ἐφθυρετικόν. ἀδόξομ. δύκατα φρόνητον. αὐτοῖφθον. ὁ γὰρ
τις ἐθέλῃ τηλικούτῳ κακῷ σωθῆναι. οὐ δεῖ τὴν ὀρεσσου μανίαν
νοσεῖν κατακλυσμῷ. ῥίψαντες οἴνῳ τὰ φλ περιάσ τῇ περίᾳ, ἐ
φέτεραν μετασκοπώμεθα λῆξιν μετὰ φλ ψυχῆσ ἀμείψαντες ἡ

ε Γιγνῶ ἐραστῶν διασύρῃ καὶ σκώπτῃς ἡμᾶς τὸ καὶ τὸ. καὶ
χαυνώδης μοι τὸ σώτονον καὶ σφιγγῶν τοῦ σώματος διὰ
παίζουσα. σὺ ἢ τὴν σὴν πεπουργίαν κεκρύφθαι δοκεῖς· ἀτελεσφόρη
ταῦτ' ἐκ τὸ κυφορούμενα ἀποπάσῃ ὦ πομμιάρι. ἢ τὰς ἀμβλώ-
σεις ἢ τοὺς γαμετὰς αἱρετωτέρας περὶ ἧσαι, ἢ μυτέροις φάρμα-
κοις τὸ ζωοτονούμενα ἐν τῇ σῇ γαστρὶ πηγνύουσα. ἢ φοι-
νικῆσ μηδείας ἀπημελέρουσ ἀπεγάζῃ τοὺς φόνους. παιδοκτόνου εἰμέ-
νην ἐδίδασκεν ἀνώμων ὁμόζυγος τὴν αὐτὴν ἢ γῆν ἀγρόνων
τὴν σύμμαχον σὺ ἢ διὰ τὴν τοιαύτασ δύπεπειαν, μυσίας συμ
φορὰς ἀπεγάζῃ τὸ ρνίδιον. παῦσαι δῆτα τὴν σὴν ἀπανθρωπίαν
καλύπτουσα. καὶ τὴν ἡμετέραν δυσέβειαν διαπαίζουσα. θιλαν-
θρωπώτερον ἢμῖν ὁ τοκεὺσ ἢ ἀμβλώσεως. ἰδὶ δὲ καὶ σὴν ὦν
σοὶ χαλεπαίνουσαν. καὶ παιδοκτονίασ πρίνας ἀριθμοῦσαν εἰ
ωσ ἀπέθανε.

Ηθ. Ηφαιστίων. Θάλητι.

τ Ο μηδὲν ὄρνεον ὁ ταὼς καὶ τῇ μήδων τὴν ὑπεροψίαν
κεκλήρωται μέγα τι καὶ ὑπέρογκον ὦν τῆς καλλῆ Φρο
μῶν. τοίγου καὶ τὴν θήλειαν ἢ ἄθαι δοκεῖ· τὸ πτερὸν τοι γαροῦν
οἷα δὴ κόμην αἴσησι. καὶ τῇ φανέσα γόντι τοῖς ὄρωσι κάλλοσ πα
ρέχεται. καὶ κυκλικὸν ἀπεγάζεται σχῆμα. καὶ τὸν οὐρανὸν εἰκο
νίζεται κόσμον. καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖσ τοῦ πτεροῦ τὴν τῆ ἄστρων
διαλιόσμησιν αὐαπολάῃ ἔτεται. καὶ τοῦτο μὴν μηδενῶν ὀρνέων ἦθος
φιλόμαλον. οὐ γὰρ βασκαίνουσι, τὴν ἑαυτῆ δυκοσμίαν ζωγρά
φουσ διδάσκομενοσ. σὺ δὲ τοῖσ σοῖσ ἐφίζῃ συγγράμμασι. καὶ
τοὺς σοὺς ἀρετὰσ ἐγκαλύπτῃσ. καὶ τοὺσ πόνουσ αὐτῶν λείπτας

ἐᾶς. τηλικαύτης ὠφελείας ἡμᾶς χερδύοντας πῶς ὁρῶμεν. εἰ μὲν γὰρ βασκανία τις ὄβριν ἡμᾶς τὸ λυποῦν, ἀφιλόστοφον τὸ ἐγχείρημα γνῶναι ἐστὶ ἐπαγγελίας αὐτόχρημα εἰ δὲ ὄκνος τινὶ ἀναβολὴν τὰ μιδύεται, ταυτύτι πάντως ἀνδρὶ πεπρωγῶ πολλὰς τοὺς ἱδρῶτας δεδαπανηκότι τῇ γῇ. θέρος ἀκμῇ μὲ δρεπομένῳ τοὺς στάχυας.

Αγ. Πόας. Αμπελίῳ.

Εὐροξιναυλίαν γρόντιον κλαύσωμεν. ὁ ποτὰμὸς αὐτῆς ἀπέρτησεν καλὸν ἡμῖν ὠρχήσατο σπέρτημα. ὅλον τὸ ἀγρὸν ἐπεκλύσατο. τὰ νεόπονα τῆς ἀμπέλω ὁ φοβερὸς ἐπέβυθισε. τὸ δὲ μεῖζον δυσύχημα, οὐκ ἐθέλῃ ὁμιαρὸς τῆς ἐμβύθιν ἀπαίρῃν. ἐμφιλοχωρεῖ δὲ τῷ γηδίῳ. καὶ οἱ τὸν ἀγρὸν πεποίηται τὸν ἡμέτερον. ἢ δὲ κρυωνάξιόν ἐστιν ἰδεῖν. αὐτὰ δὲ ἀμπέλῳ τοὺς ἱχθυάσ πεφυγμένους τὰ λαγύνες. ὅταν ὁ ποτὰμὸς ἐθέλῃ, ἀγρεύομεν. ὅταν ἐθέλῃ λιμῶ τὸμ μὴ μέγα τίμοι δῶρον φιλοτιμεῖσθαι δοκεῖ. ἐάθε τῷ θέρει τὰς νεφέλας μηδαμῶς ἱκετεύομεν, ὄμβρον ἡμῖν αὐχμῶσι χαρίζεσθαι. ἅτε δὲ πεπτήμεθα, οὐκ ἀναφιέμεθα. ποτὰμὸς δὲ καθεύδων ἐπαχθής. εἰ δὲ καὶ ὄμβροι πλουτήσαιεν τὸν πυρὸς ἐστὶν ἀμπρατέστερον. καὶ μέγιος οὐ χαλινοῦται τὰ φρυάγματα.

Ετ. Γαλάτεια Θεσπί.

Παινῶ σου τὸ φρόνημα καὶ τὸ λίαν ἐμπειρότατον ἄγαμαι. ὡς γὰρ ἐλιξίποδός τινος πυθμοῦ τὰ μέλλοντα δηλοῦσι καὶ τὸ λυπέοντος ὀξύτερον τὰ βαθύτερα τε καὶ φανερὰ τῶν ἀφανῶν γραμμάτων ἐσκόπησας. ὁ καλλίμαχος ἡμᾶς καταλέλοιπεν. ἀπέπτη μετεωριζόμενος ὀξυτάτῳ τοῦ πόρου πτερῷ. ἐβραπέτου σεν ἡμᾶς ὁ παμμίαρος. γέγονε δὲ πόρ αὐτῷ καὶ ὠδὶ θυμίασ πρεσβύτερος. οὐ δέμοι πάγκυσ πολλὰ ὄρνιοις μὴ πείθου γαλατεία.

τεια. ὄρνιθων τοῖς ἐρῶσιν οὐδὲν δεῖν οὐχ ἑτέρου. ἐρωτιῶν γὰρ οἱ νέοι μεθύοντες ἢ δρῶσιν, καὶ τὸ καλῶς ἀφειρῆσθαι βαλδύεσθαι. καὶ πρᾶττουσι καὶ φθέγγονται ὅσα νομοθετοῦσιν οἱ ἐρῶντες. οὐ γὰρ αὐτοκίνητον ἔχουσι τὸ πραγμάτων τὴν ἔφεσιν. ἀπιστία πίστεως ἐπιλαμβάσφαλέστερον. μὴ πρὸς ἀπάτην τὴν ὄρνιθος ὀφθῆναι δεῖν ἀξιοχρέως.

Η θ. Θεμιστοκλῆς. Χρησάμενος.

Πρὸς σωφροσύνην καὶ πρὸς τὸ μύθῳ τετιμῆσθαι, ἄγνυται χρυσιππείᾳ μυθολογήσωμαι σοι μῦθον ἐκ ἀσεμνον, ἀφίκετο ποτὲ πρὸς τὸν δίαν τὰ ὄρνεα καὶ ὀλύμπου ἐπρεσβεύοντο ἡγεμόνα. ἦν γὰρ αὐαρχία τοῖς ὄρνισι τὸ λυποῦν. καὶ μεγίστου τινὸς ἀγαθοῦ ἡγεμονίας ἐχρῄζον. ἐπὶ πολλὴν δὲ τοῦτο τὴν ἀκοσμίαν ἐκείνην. ἐπένδυσε γὰρ νῶτον ὄζοις ἐργον γεγονέναι ἔργον τὸ βάλλειν. καὶ σῶρος ἐστὶ τοῖς ἱπτάμενοις θαυμαστόν. βασιλέως δὲ ἴδιον ἀξίωμα τὸ δυσδόμητον. προσέτι τε δῆτα τοῖς ὄρνισιν ὠὴ λίμνασι ἐπηλθεν ἀφικέσθαι ἐν ἑαυτῶν ἀποσμήξασθαι ῥύπον. ἐπὶ τοῖς ὕδασι τὴν βάσανον φιλοτιμίας ἐπίστευσεν. ἴδιον γὰρ δύπρεπεια παρὰ τοῖς δι' ἐτιμώμενον. ἐλθόντων δῆτα οἱ ὄρνιθες. εἶτα πρὸς τὸν δίαν πάλιν ἐβρόμουν δύθυς. ἐν τῷ ἑαυτοῦ ἕκαστος δύπρέπειαν ἐνεδείκνυτο. ὁ δὲ κολοιὸς τὴν οἰκείαν δεδιὼς ἀμορφίαν, τὴν φυσικὴν ὡς δὴ μιουργίαν ἐνόθευσεν, αἰθερίῳ κόσμῳ τὴν ἑαυτοῦ κάλλωπίζων δύπρέπειαν. ἀλλήλεγξε τὴν ἀμορφίαν ἡ πλαύξ. καὶ τὸν ἐπὶ θαλάσσῃ κόσμον ἐδείκνυε. τὸ γὰρ οἰκεῖον ὠὴ νοῦσα πτερόν, ὡς ἴδιον ἀφέλετο. καὶ τοῖς ἄλλοις ὀρνέοις ἐδίδου παράδειγμα, ἕκαστον ἀφαιρεῖσθαι τὸ ἴδιον. καὶ γέγονεν αὐθις ὁ κολοιὸς κολοιός.

ὁ μῦθος ὦ χρύσιππε τὴν ἀλήθειαν καθαπτὸν ὑπὸ φθόνου πολλὴν σωφροσύνην ἡμῖν δηλοῖ μηδὲν οὕτω γὰρ καὶ οἱ ἄνοι οὐδένα τῶν δεινῶν πεπτήμεθα ἴδιον. αἰεὶ δὲ ζῶντος μὴ πρὸς ὀλίγον ἐπιπολάζοντες μυρόμεθα ἀσμένως πεφυκότες ἢ ἀφιέμεθα ἃ παρ' οὐκ ἔστιν ἡμέτερα. ὑπὸ ὄρα τοίνυν χρημάτων ἢ σώματος. ἀθανάτου ἢ πράγματος ὃν μέλου φίλτατε χρυσ. τὸ μὲν γὰρ ἄϊδιον ἢ ἀθάνατον. τὰ δὲ θνητὰ καὶ πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ἡμέτερα.

Αγρ. Μυρωνίδης. Μοσχίωνι.

Τ Οὐ παρὸ τῆς βοὸς μεμάχημαι τῷ Τυραννίωνι. ἐμοὶ γὰρ ἰδίᾳ αὐτῷ τοῦ ζεύγους τὸ ἕτερον ἐπωμόσατο δὲ μὴ ὁ τυραννίων τὸν ἑαυτοῦ μόσχον πρὸ τοῦ ἀροῦν. ἐγὼ δὲ ἐλαφρόμιλος καγώ· ὁ δὲ θαυμάσιος μόσχος ἀπόλωλεν, ὁπότε ὁ χαλεπὸς ἐκεῖνος λοιμὸς τοῖς θρέμμασιν ἐνεδήμησεν. ὁ δὲ μαλὸς τυραννίωνος τὸν σωθέντα μόσχον ἐλυσε· καὶ μέχρις ὅτου ὁ σπόρος αὐτῷ δηλωθῇ, στέργω ἐδάκη τὸν δεξάμενον. ἐγὼ δὲ τὸν τύραννον αὐτὸν ἀροῦν ὠμοσα. οὐ δὲ ἀροτῆρας βοὸς μεμίσηται. ὁ δὲ καιρὸς τοῦ ἀρότρου ἤδη που καὶ πρὸ χρόνου. δικαίως οὖν τοίνυν τῷ τυραννίωνι ὀμόσομαι καὶ δικαστὰς ἅπαντα τὸν χρόνον προσόψομαι· καὶ φίλα ἀπ' αὐτῆς ἐκείνης δικασόμενος φέξεται. καὶ μίασμα πείσομαι τοὺς ἀπολάστους ἀπέχεσθαι, οὐδὲ ἀνθρώπου φθορᾶς σωφροσύνης διδάσκαλον ἔχοντες.

Ετ. Ερασμιος. Λεοντιδίῳ.

Π Αἰζουσι τοὺς ἀνοήτους οἱ ἔρωτες. ἢ δουλαγωγοῦσι τοὺς ὑπ' αὐτοῖς ἀλλοίως παίδευσιν ὑπὸ πτερωτοῖς ἅμα τὲ καὶ τοῖς ζωγράφοις πειθώμεθα. εἴθε γὰρ ἐμοὶ τὸν πολέμιον ὁρᾶν. οὕτω δὲ καίγοντος ἐβαίνυον καὶ

οἱ

δὲ ἐρωτες. αὐχοῦν τοῦτο ἡδὺ ἡμῖν θαυμαστέον, ὅτι καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡ συνήθεια μᾶλλον ἢ τοὺς φύσει ὄντας τυγχάνουσιν. οὕτω καὶ ἀλογίστῳ πόθῳ συμπέπλεγμαι. μελανίστην δυσώδη ἀπόγονον εἰς τὸ φῶς ποθῶ μὴ δὲ ὄν. ἢ πάντα γὰρ μύσαιον θεασάμενος. αὐτὰ μόνον ἀκούσας ὑπώπτευ, ἀδελφὰ τοῦ θαυμαστοῦ. ἐβεβλήμην τοῦ φυσικοῦ μηδὲν εἰς ἐμὲ ὀφθαλμῶν ἀδικήσαντος. ὃ πᾶν εἰωθὸς πάσχειν λισσόμενον. νῦν δὲ τεθηπασί μοι ὀφθαλμοὶ καὶ τὰ ὦτα. τοσοῦτον ἡ φύσις ἐρώτων δεδυνῆται. εἴτε οὖν ἐρινύος ὄψει τοῦ θεοφιλοῦς ἡνώχλησα. εἴτε φαντασίας τινὸς ὄψει. τὸ λεχθὲν, οὐκ ὠφέλησε μέν. οὐ μὴν εἶσι μάρτυς ἀξιόχρεως πρὸς ἀλήθειαν. ἀλλ᾽ ὅμως τοῦ φυσικοῦ καὶ φιλοσόφου χόρου μόνος ἐρῶ καὶ πεπονικῆς μετειληφέναι μανίας δοκῶ. καὶ κεῖνο ἀθέατον ὁρῶ. τὸ τοῦ δύμορον. καὶ δόκησις μόνη τῶν πόθου μόνων εἴληχε τοῦ ὑπάρξαι.

Ηθ. Ευελάθης. Κίμωνι.

Παῖ ἄλλα πολλὰ πράττεις ὀλίγα. καὶ τοῦ λοιποῦ πάντα ἔχεις ὑψηλότερα φρονεῖν πράξεως. αἰεὶ μὲν ῥημάτων ὁμοφυὲς πεθαύμασαι πρὸ σοῦ, οἱ ζωγράφοι φησὶν ὡς τὸ τερπνὸν λοιπὸν τοσοῦτον ἐπλεονεκτοῦσι τοῖς ποιηταῖς ὅσον πράττειν ἡ φύσις ἢ δύναται. εἰ δὲ καὶ χαίρειν δοκεῖς ὑποκρίσεσι τοὺς ἀκούοντας, μετόλιγον μὴ δύφρανεῖς. ἀνιᾶς ἢ μέλου πολὺ χαλεπώτερον. ἐπεὶ καὶ τὰ ἐνύπνια τὰ καίσαρος, οὐ τοσοῦτον ἡμᾶς δύφραίνει καθεύδοντας, ὅσον ἐγρηγορόσι ἐλύπησαν. αἱ γὰρ ἐλπίδες μετὰ τοῦ ὕπνου σιωπῶσι τὸ πλεῖστον. σύμφωνα δὴ τῇ πλοκῇ τὰ πράγματα κέκτησο. ἵνα μὴ καὶ φίλοις ἀπεχθάνῃ φθονούμενος. καὶ τοῖς ἐχθροῖς ὑπόθεσιν φόβου τοῦ εἰσεσθαι ὡς ἀληθείας ὑπόχρως ἀμέτοχος.

Αχ. Τεθίππου Ορτύγων.

Ἰδοὺ γοῦν ἀπέβλεψε τοῦ ἑαυτοῦ δηλαδὴ καὶ τοὺς περὶ κ

ἐξεπίτασσε· οἰνόσοι γίγνεται κακόν· οἶμαι καὶ τὸν λυπηρὸν
ὀφθαλμὸν ὠφελῆσαι τὸν ὀδυνᾶν φασι· διὸ εἰ μὴ σωφρονίσειας
πτηνοὺς ὄρνιθας, σοὶ καταμεμνήσομαι ἐμαυτόν· καὶ
παῖδα δ' ἀπόλαστον ζημιῶν χαλεπόν· τὰ φόβητρα τοῦ παίζοντος ἧσσον
σφετερίσασθαι καὶ λίαν ἔστι δυσφορώτατον.

Ετ. Θέτις. Ἀναξαρχῳ.

Ὁ γοῦν δύασαι θέτιδος τὰ γαλατείας ἐρᾶν· οὔτε δ' μάχεται τοῦ
θεος· οἱ γὰρ ἔρωτες οὐ μερίζονται, ἀλλ' οὔτε δι' ὅλων αὐτὸν
μους γὰρ ἔρωτα· ὡς γὰρ ἐγὼ δύο ἡλίοις οὐ δύναται θάλαττα, οὔτε
τῷ μία ψυχὴ, δυσὶ δοῦσι πυρσῶν ἔρωτας ὧν οὐκ ἀνέχεται.

Ηθ. Σωκράτης. Πλάτωνι.

Ἀ Δικεῖται μὲν οὐδεὶς· ἀδικεῖσι δὲ πάντες αὐτομάτως· ἐπα
σος ἑαυτὸν ἀδικῶν· ἀρετῆς γὰρ καὶ κακίας ἐσμὲν αὐτο
κράτορες· ἀφέλετό σου λέων ἴδιος τὸ μισθόν· τοῦτο δ' ἔκτος· τὰ
τῶν σὴν ψυχὴν οὐδὲν ἐλυμήνατο· ἐξημίωσε φίλιππος δ' τὸν δα
κτύλιον σφετερίζεται· οὐδὲν ἧττον ἐκεῖνος αὐτός· τὸ γὰρ ὠφέλητον
οὐχ ἡμέτερον· τὸν σὸν γοῦν ἀνεῖλον οἱ βάρβαροι· τὸ πεπρωμένον δεῖ
νόν· οὐ γὰρ αἰσχρὸν τὸν παῖδα κτείνεσθαι· σὺ δ' ἔχοσι μὴ κακῶς μνήμῃ
προσήκοντες· καὶ πάλιν οὐκ ἔστιν ἐπεὶ δ' οὐκ ἔλεγχος, αἰσχύνη τὸ ἀκοῦν
ἀδικοῦσιν οὐκ ἀδικοῦνται οἱ ἄνθρωποι· ἡ γὰρ ὁμηρικὸν πεθαύμα
κακυκλωπες· οὐ δένα γὰρ βλαπτῇ φησιν ἀδικούμενον ἔφασκε δ' ἐλεῖν
τῷ τοι μύθῳ ἀποφάσιος ἡ δ' ἀληθείας κατάφασις.

Αγ. Μαραθῶν. Πηγάνιον.

Τ Οὐσ πολιτικὸς λυόσωνας ἐκφυγὼν τὰς ἀπραγμοσύνης
θορυβῶσ τοῦ ἄστεος, ἐμιθωσάμην γὰρ ἀγρὸν Ἰσθμοῦ. καὶ με
ταβολὴν ψυχῆς ἐδόκουν δύρειν· αἰγὰ μείζοσι καιροῖς ἐμβεβλήμενα θα-

τὲ

ωστε ἢ τῶν ἐρισίβων ἔχω πολέμιον. πρὸς τὰς ἀμελούσας αὔστε καὶ
τῶν χάλαζαν ἢ πάχνη λυμαίνεται τὸν καρπόν· ὡς ἀπεχθεῖ τὸν
τύραννον· ἢ τοὺς ἐρῶντας ὁ πάλας τοῖς αὐτομόλοις χαίρομαι· οἶμοι
ὁ δύσνους ὅποι τράπωμαι· ὅταν μὲν ἢ γεωργικῶν πόνων μνησθῶμεν,
τὸ τοῦ ἄστεος ἀπαναίνομαι· ὅταν δὲ τὸν πολιτικὸν τὰ ἀγορᾶς ἀπαιτῶμεν
μισθόν, ἢ ἀγροικίας ἐρῶ· ἢ τὸ πλούσιος εἶναι τὸ μὴ πένητα εἶναι
χεῖρον· μία ἢ λυπηρῶν αὐτάρκεια· οὐ θάνατος, εἴτε φυσικός
ἐστιν, εἴτε πέλιμος αὐθαίρετος· οὐκοῦν ἀρχόμεθα τὸ φαρμακεύειν.
λύπη ἐστὶν αἰωρεῖν γὰρ τὸν θάνατον τοὺς δυσχεραίνοντας ἡλίθιον.

Ετ. Πρὸς Ιλλῆν. Ασωσία.

Ἰδὼν ζητεῖς, ἀποθεὶς· ἀδωροδόκητοι ἢ οἱ ἔρωτες· καὶ τοὺς
πεθυμοῦντας οἱ τοὺς δυσκόλους εἰ μὴ οὖν ἐρᾶς, τὸ δυσδύνητον μᾶλ
λον ἢ τὸ λαβεῖν οἰκτρότερον· εἰ ἢ χεὶ μάτων ὀργὴ ἢ δυσπορία τὸ
πεθεῖν ἀναπέπλασται, τὴν γνώμην ἢ λῶστα δι ἢ λεγξεπωλῶσαι χεῖ
σῶ τὰς ἡδονὰς τῷ ἐθέλοντι.

Ηθ. Διογένης Δημονίκῳ.

Ο τειχιτὴν γώνιον· τὸ δυσχερὲς· ἡμιαύδριον· τὸ πρὸς τὴν
φύσει κεῖ μηδὲν ἐντελές· ὑβρισέναι λυδὸς δύνοῦχος· ἀ
πεινται ἢ τὰ τοῦ σώματος μέλη πλώτης ἔχειν ἀρχήμονας ἐπαι
γέλοιον· ἐγὼ δὲ κεῖ τὸν ὁμηρείλιον ὀδυσσέα πεῖ εἰμὶ μὲν βελῶν οὐκ ἀν
αθύνομαι· ἀδραυνεῖ ἢ πολὴ ἢ ἦν τὸ γυμνάσιον φυλλίδους ἤρωας·
ἵνα τίσωσι μὴ σαφρότερον ἀποφθέγξωμαι τὸν δυομήδη μιμούμενος·
ὑλακτεῖν δῆτα καὶ μεμψιμοιρεῖν τοῖς δυνούχοις ἔστιν ἁρμόδιον. ἢ
πεῖ χάρων γὰρ ἑστερημένοι δυνάμεως, ἅπαντα διὰ ἢ πλώτης
πράττουσιν ἦν ἐθέλουσιν· οἱ ἢ φίλοι πολλῶν δεήθεσαν κατηφοροῦσιν ἡμῶν.
ἐπειδὴ τ' ὑβρισθῆναι ποιμαίνομεν· οὕτω γὰρ ἢ οὐκ ἐλακτί

σειεν, οὐκ ἂν δικαστήριον αὐτῷ συγκροτήσαιμι. τοῦτο δέτοι καὶ τῇ σωφρονίσκου σοφρατεί καλῶς δηλοῦται.

Αγχ. Πραμίδης. Κορυδῶν.

Υγιὲς ἔσμεν δὴ τυμῶν. ἅπαντα πρὸς τὸν γάμον μοι σοφρεσκδύασαι. ἔτνος. ἐρέβινθος. ἰχθύες πολλοί. ὄλβιος. καὶ μελί. πεῖτε. καὶ πόπανα. αὐτὸς ἡκομιζετὶ ὦ τέκνον σύειγγε. τὰ σὺ πρὸ ὑμνοῦσ μελῳδίας ἀσόμεθ. ἢ θαι ἢ σοι μοικῆς μουσυρίας ὠδὴ κώμων κορύδων. τὶ ὦ πεσκάδε βεβουλήμεθα πρὸς ἡδονὴν ἰμνεῖν ἀφροδίσιον τοῖσ ὑποφλυάροις θελγομένοις ἡμῖν.

Ετ. Λέανδρος. Γυλάδης.

Ιαν ἡμῖν οἱ ἔρωτες ἀπεχάνοσ. ἐγὼ μὲν ἐρῶ. ἡ δέ σοθουμέ μη μισεῖ. ἢ τί δράσομι μαῦ ὁ βδισάθλιος οὐκ ἰσορροπον ἔχοισιν οἱ ἔρωτες. πολλάκισ πα. αὐτοῖσ τοῖσ αὐτοῖς ζυοσατοῦσι τὸ δάκρυ. εἰ μὲν ἂν ἀδικοῦσι, θεοὶ μὴ κεκλήσθωσαν. εἰ δὲ τὶ πρόσκοιεῖαν ὁ μὲν δρῶν, ὀρθῶς δικαζέτωσαν. καὶ τὰς ἀληθείας ἐμοὶ χρὴ τὸ δίκαιον μεριζέτωσαν.

Ηθ. Διοχάρης. Αεισάρχω.

Απέθανε τὶ μακεδονίαν Αλέξανδρος, τῆς βακεφάλω ἐπιχολυμῦ ἵππω. τὸν δ' ἵππων χαλινὸν ἰσορροῦσι μὴ πείθεσθε. μήτε ἡχρονίθεσι πολακείαις μαλάττεσθαι. ἢ ἀπιθάσσοντον τὸ ζῶον. καὶ θρασὺ θυμῷ τὸ ἵππος εἶναι ἀφίρηγε. καὶ κακόντι ἀπρόσιτον ἰῶ. καὶ τοῖσ ἐν τυχαίρουσι λίαν δυσκάρτηγον. ὅτε τοίνυν ὠβάτιν Αλέξανδρον ἐκλήρωσατο, τὶ ὠπήμαν ὡς πρὸ πτισιν ἐράσεν, ἀμφὸ μὴ τῆ κατηφείαν τὸ φρύαγμα. καὶ ἰῶ ἰδεῖν σώφρονα τὸ ἀκόλασον. οὐ γὰρ Αλεξάνδρῳ θέμις ἰῶ αὐτιμάχεσθαι. ἔσο τοίνυν ἀρίστε ἀρχε καὶ σὺ φλ τύχησ ὑπήκοος. οὐ γὰρ Αλεξάνδρῳ αἰὰ τῇ τύχη ὁ βουκεφάλος ἐπείθετο.

Αγ. Ποιμένων Αρνωνί.

Τ Α᾽ ἐγὼ προβάτων οὐθὰν ὑπὸ τοῦ χάλαζος μέλλω μοι διαρρήγνυσθαι· καὶ νὴ τὴν ἀσυβίαν οὐκ οἶδα πῶς ἀπορήσομεν. διὸ δίδου μὴν αὐτὸς τὰ λοιπὰ συβία· ἐγὼ δέ σοι χάλα πρίξομαι μετὰ χάλοις δώροις μικρὰς ἀμφιβόλου χάριτας.

Ετ. Χρυσογόνη. Τραπάνδρῳ.

Μ Ημέμφου λοιδορουμένῳ τὲ καὶ ὑβρίζουσαν· οἱ γὰρ πόθεν τοσ γλυκείας καὶ τὰς τέρψις προσφέρον· ὁ πολιηχὸς δὲ ὁ μώλωψι πολλάκις ὠραίζοντα. εἰ ἢ δυσανασχετεῖς ὑβριζόμῃ, οὐ δὲ ῥόδον ζυγήσεισ τὴν ἄλλαν θὴν ὑλαβόμην.

Ηθ. Λεωνίδης. Γελανάδρῳ.

Ν Δείδη καὶ πρίαμοι ὁ φὶ θέτιδος πρεσβυόμην· ὁ πλιαύ γας ἐχθρῶν ὁ τοῦ πηλέως ἠχμώετο· καὶ δίδωσι τῷ παῖ πεθυμεῖόντα τὸν πεῖδα, δυσυχεύτου φιλοτιμόμην δώρῳ τὸν πρίαμον· καὶ τοῦ μὴν, τὴν ὀλμίαν πεθαύμαια· τοῦ ἢ τὴν φιλανθρωπίαν ἐπάνεσι· γίνουμοι καὶ αὐτὸς αἰανίδης· καὶ πολιᾶς ἐλέησον δὲ ἥρωα, τὸν παῖδά μοι ζῶντα δώρου μὴν· δυσυχοῦμην γὰρ ὁ ἡμεῖς ὥς πῦ καὶ ὁ πρίαμος· οὐ γὰρ ἂν ὄντα σε πολέμιον ὑπὸ παιδὸς ἐπρεσβύσαμ᾽ δακρυοῖς οὐ μίλανι τὰ φὶ ὠϊτολῆς ἐγχαράξαντες γράμματα· αἰγεῖμην φὶ σῆς καὶ σὺ φιλανθρωπίας ἐρᾶς ὠϊτοῦ ζαθῆναι, προφθανέτω τὸ δῶρον τὴν εἴτησιν· εἰ δὲ μὴ λόγος πᾶσι βασιλεῦσι, αἰὰ θυμός τε καὶ λύσσα τὰ πρεσβεῖα κεκλήρωται, πρὸς ὀλίσθον μὴν δύφραωθήσῃ· λυπηθήσῃ δὲ μὴ ζόνωσ ἀφιλοσόφου θυμοῦ μεγάλας καὶ τὰς τοιμὰς εἰσ πραπίδος.

τὸ δὲ πέρα καθυβρίζειν τῶν πρέσβεων, τοῖς τεθνηκόσι μᾶλλον ἢ τοῖς ζῶσιν ἁρμόδιον. τοὺς πολέμους χρυσοῦθενεσ φλ σῆς ζωῆς μοίρας ἀφήρησαν. ἀεὶ γὰρ καθυβρίζεις. καὶ φλ ἐνθάδε μετὰ βέβηκας λήξεως, οὐκ ἔτι ὀδυνηρὸν, φλ καθημᾶς οἰκουμένης ἔξω πολὺ πολύ. ὠλεανῷ τιμι. τῷ ὕπνῳ χθόνιος. καὶ μήτε ἀνέχοντα μήτε δυόμενον προσβλέπων τὸν ἥλιον.

Αγ. Δωφνων. Αιγέρῳ.

ά Ι συκαῖσιν πρὸς τὸ ἐμὸν μέθυσον τοῖσ ῥίζασ ἢ πολιοσσῃ. ὑπὸ τιλῷ σὴν ἔχουσαν ἐπι τελεῖν οὐκ ἐθέλουσαι. καὶ τὸ σὸν ἀφελόμενοι δίκαιον, φιλοτιμοῦν τοῖμοι τὰ κυήματα. τοῖσ ἐμοῖς ἢ ὑντομόλησον ἔρρησ. καὶ τοῦτο μόνοσ δεῖ γαμρεῖσ. καὶ γηραιόσι νόμοισ πείθου γέροντοσ. εἰ ἢ τοῖς πρῶμῖν ἔθεσιν αὐτιφθέγγεσθαι θέλῃσ, ὡσ καινὸν ὄντα σε νομοθέτιν καὶ πρόσφατον τῆ παιδικῆ συλλόγων ἐκβάλλομεν. καὶ τῆ ἡμετέρων ὄρων ἔξοσρανίζομεν ὡσ ἀλλόπριον.

Ετ. Πυῤῥιάσ, Φιλωνίδη.

έ Ι ἐρᾶς, μὴ κατηόρῃ φλ ἐρωμένου ἀπρέπειαν. οὐ δύνασ μὴ τυφλωτῆφλ ἐρῶσα ψυχή. αὐτῆ γὰρ ἢ τῶν ἐρώντων προσπάθεια. εἰ δὲ οὐκ ἐρᾶς, τί δακρύῃς ἢ στένεισ ἢ ὀλύρεσθε ἀσσον προσφέρῃ αὐθαίρετον. ἀδικεῖσ οὖν ἑκάτερον. ποτὲ μὲν, ὡσ ἐρασθεὶσ ἐφιέμενοσ. ποτὲ δὲ ὡσ ἀντεραστὴσ βδελυττόμενοσ.

Ηθ. Δάμασος. Αντιδότῳ.

έ Ι μὴ βίᾳ σωφρόνησον ἐνέχυρα κέκτησαι, παιδαγωγὸσ τοῦ μὴ προχείρισθαι παιδὸσ ἐνέχυρα ἢ βίου, παῖδεσ νοεῖσθαι σαν. ὃν ἢ εἶναι πατέρα φύσις ἐδίδαξε, τοῦτον ἢ παιδαγωγεῖν ἐστιν ἀξιόπιστον. πείρᾳ μανθάνουσι γὰρ νήπιοι ἢ σοργ ἁλισθόνα.

σ Υμέριθος ἔσμοι μεσημβρίας ὥρα κορίαννε· νὴ μασᾶ γὰρ τὸν ἀγρὸν περιφράξομαι. πακοῦσ ἦς τοὺς ὁδίτας ἵνα μὴ μεθυ. οὐχ οἷός τέ εἰμι καὶ ζώοις ἀλόγοις κἠτοῖς ἀνθρώποις συμπολεμεῖσθαι. ὁ λαγὼς πρὸσ ἀμπέλους· ἡ ἀμπελος πρὸσ τὰ λάχανα· ὅλλυσι. τί δῆτα περὶ ἧς ἀσπαλάθων λέξαιμι. Φοβερὸν γὰρ τὴν γυναῖκα τὸ κακὸν καὶ δυσμαχαίνητον τὸ πολέμιον. δύο μοι συμπράττετον καὶ ἧς πόνων συναντιλαμβανοῦ. καὶ ἧς δέσε αὖθις τοῖσδε ἔρωσι ἀμείψομαι. ὅτω γὰρ καὶ οἱ μύρμηκες συμμαχοῦντες ἀλλήλοις, ἢ τὸν μόχθον σοφίζονται. ὦ ἧς μείζων πάντων ἐφάπτει.

Ετ. Ανθρ. Βείωνι.

Γαῦτα τῇ γυναικείῳ φύλῳ δεδούλωται. Λαΐδος ὁ ἄ δροχόης ἐρᾷ. Σωκράτης, ὁ Φρύγιος. ἡ φιλοσοφία σε μὴ φθήσῃ ὀλῶλε. τὸ σεμνὸν ἤθος παρῶσαι τὸ αἰθέριον μάτην λελοίπασι φρόνημα. τὸ μετάρσιον ἐπάγελμα διεφθόησαν. ἄπαντα φροῦδα τὰ πρὶν αὐτοῖσ μεμελετημένα πρὸσ ἅπαντα. ἀώρου μοι πάγιον εἶναι δοκεῖ, ἀνδρα πρεσβύτην σοφιᾶ ἀναδεδεμένον, ἔχοντα ὑπὸ φρυαμβόλον ὠὴ σεμνότητι, νεανίδος ἑταίρας ἐραῦ. ἐγὼ δὲ μαχέσωμαι τὸ μέλλον φέρειν οὐ δύναμαι, ὁ πρὶν ἐπασχον τοῦτο μιμοῦσι περοντίοισ. πολλὰ γὰρ ἡ ἀφροδίτη κατηγόρουν πάλαι. ἢ πρὸς τοὺσ ἐρῶντασ μανίαν νοσεῖν αὐθάρετον ἔφασκον. ἔφασαν ἀπολάσου ἡμῖν τοὺσ ἐρῶντασ ὀλιζόμενοι. ἅπαντα φέρειν σοφόν. τὸ ἠλιθίζεσθαι λιαν δεινὸν ἐμφρονέστερον. πολλὰ γὰρ χρόνῳ ἡ τύχη δεδώκηται.

Πεισθήσει πολλὰ καὶ θαυμαστὰ πεισόμενος τὸν πο-
ε μελόπονον ἐδόξαμεν Φαίνιμ ἰσὸν, φέρε δὴ τὸν φέρε ἡ
μυθικῶν ἀπορρῳζώμεθα λόγων. ἴσως γὰρ ἡ τῆς δια-
νοίας ἐθέλοι τὸ δὴ τὰ λεπτόμυα ἐν τοῖς νεοπλάστοις ἡμῖν δένδρων. ὁ
τέττιξ ὁ χρυσόμυος, ὥρας καύματος ἐκελάδει. ἡ δ' ἑαυτὸν αὐρμο
νίας αἰθαλόμυος ἐπετέρπετο. ὁ δ' μύρμηξ πρὸς τοῖς θερίζουσι
καὶ περὶ τὰ ἄλωνας διατριβὰς ἐπεπόητο. καὶ τοῖς πόλεσιν ἡ
τῆς τῶν ἑαυτοῦ τροφῶν ἐθησαύριζεν, οἷα προμηθέστερος ὢν ὁ μύρ
μηξ τοῦ τέττιγος. πρὸς χεῖμα γοῦν ἐν μὲν βορέων ὁ ἥλιος. ἀπῆν
δὲ μετώπωρον. καὶ ὁ χειμὼν ἀπήντα τῇ γῇ. ἡ δὲ θάλαττα τοῖς χα
λεποῖς πνεύμασι συνδιεφθείρετο. οἱ πολῖται γοῦν λιμῷ ἐσ
ῳζοντῆρας ὃν τοὺς πατέρας ἐσῴζοντο. καὶ ὁ γεωργὸς ὠλίγῳ τῷ ἑαυτοῦ ἀλέα κα
τέφυγε. καὶ ὁ μύρμηξ ἐν τοῖς λαγόσι μὲν καὶ γοῦν πόνους εἶ
χεν ἑστιάσεων ὠλίγῳ τῷ δεῖον. ἱκέτευε δὴ ὁ τέττιξ τὸν φιλόπονον μύρ
μηκα ἡμῖν θησαυρῶν μεταδοῦναι. ὁ δὲ τὸ μελῳδὸν ἡμῖν ἑαυτὸ θυρῶν
ἀπέπεμπετο πολλῷ αὖτις ἡ αὐχμὰς κατέχων τὸ μὲν γλωττα. ἡ
δὲ θερμῶν ἀσμάτων αὐτὸ μὲν μιμήσεις. διόπερ ὁ μὲν ἐχλιμόν
τῷ ᾠδῷ. ὁ δὲ τοὺς πόνους τρυφῷ. αὐρμόττεσι ὁ μῦθος λυσί
στρατε. τὸς χαρὼν ἀθλιώτερος ἦτον πυρέσσοντος. ἐθίων μάτιμ
δὲ πολάσια. ἅπερ δὴ τὸ ἡ αὐχμὰς ὠβέλτιστε. τὰ δὲ φύσεως ὑπὲρ
δῶρα κατέχωμας. τηλικαύτῳ ῥώμῳ καὶ δυρωσίαν τοῦ σώμα
τος ἀλιόσμητον περιῳμ ὠλίγῃ μὴ πόνων ἀσκεῖν μὴ βελόμυθον.

Τεττίγων Πορφυρίωνι.

ὁ Κορύσσων δυσκίμαν αὐὴρ καὶ ἡ τύχης φίλος ὡς ἔοι-

κεν.

κεφαλὴ ἀμπελοι τοῖς βότρυσιν ἀχθοντωι· αἱ ἀχερώδεσι βείθουσι καὶ τῷ ζυγῷ τῶν ὀρέοντωι· αἱ ἐλαίαι τῇ γῇ προσμενύκασι· καὶ τῷ πλήθει τοὺς ἐνεγκαμένους κλάδους διάζοντωι· οἱ λεμῶνες καταίλομοι· ἡ ἄλως τοῖς μελοιδοῖς ἐφάμιλλος αὐλακίζειν· αὐτὰ καὶ τὸ γυμνάσιον μετὸ τῷ αὐγὴν δύφραίνῃ τὸν ἀνδρεῶνα τοῦ χειμῶνος πεῖσδον αὐτῷ, ὥστε καὶ θανατὸν καὶ αἰγυπτον τοῖς δύτε κνίσις νικᾶν· αὐτὸς μὲν χαίρδειν ὑπομαζιος· ἄλλος δὲ γαλουχείας ἐπαύσατο· ἕτεροι δὲ ἔρωσι μήπω δὲ ὀρθῆς βασίσεως ἀπέξαι μῆνοι· ἐνίοις δὲ παιγνιδίζουσι τοὺς ὀδόντας ἀμείβουσιν· αὐτοὶ δὲ ἀκμῆς ὠοβαίνουσι· καὶ τὸ βάπτισδες ἔνιοι μὲν κληροῦνται· σύνεγγος δίκλιν αὐλῶνι δὲ κλιδιάσας αὐτοῖς τέχις συντέταλται· σὺ δὲ πρίνης τὸ θυγάτριον μὴ πρεσβυτέραν τῷ μορύδωνι· ἀντὶ ὠγλυκείαν ἐλαφίζον· ὥσπερ ἀφροσύνῃ τὴν δυσχύφαν· οἵμοι βεβουκόλημαι ὁ δείλαιος· καὶ μὲ οὔφον ἔχον τὸ φρόνημα· τοῖς ἀνθρώποις ἀόμητον ἡ δυσχύφα· πλούτου γὰρ παρὰ πᾶσιν οὐδὲν ἐνδοξότερον.

Χρυσὶς. Ηφαιστίωνι.

α Υκ ἐπὶ δὲ Διοδότῃ ἐρᾶς· τὸ σὲ ἐρωτιλὰς θρυαγίδας ἀπέσβεσας· οὐ ταῦ ζηλοτυπεῖς ἐπαὐτῇ, ἐμὲ φιλοχρῆσαι μὴ τῷ λισσράτῳ θεῷ μόνῳ· φιλομειρακιώτερον ἐρώτων οὐδέν· ἢ πῶς ἐρᾶς τηλικ[illegible]ύτης ἀλιγωδοῦ φιλοσόφως ἀνεχόμενος.

Σωκράτης. Μελανιππίδῃ.

γ Υμνασι[illegible]ὶ παιδοτρίβαι ἀπεδιατήροισι πεισὶ δὲ σωφροσύνης δὲ διδάσκαλοι· ἐπειδὴ γὰρ φρονήσεως ἐπικεῖνόμων οἱ παῖδές εἰσιν αὐτοδίδακτοι, ἀπειλαῖσι χαλινῶμεν τὸ τοῦ

των ἀλιόλασιν. τοὺς γὰρ παῖδας λόγοις μᾶλλον ἢ μάστιξιν ἐκπαράπομεν. ἐγὼ δὲ τὴν σὴν ἀναίδειαν ἄγαμαι. οὐ γὰρ ἰολάσεις δι κασηρίωνος φοβερά. ὅτε λόγος εἰσηπτικός ἐστιν εὐδόκιμος. ἀλλ᾽ παίδων μὲ φρονιστέραν ἐν ὑμῖν τὴν διάνοιαν ἔχω. ἴθι τοίνυν εἰ βούλοιο πρὸς βαράθρου. οὐ γὰρ λόγος καὶ μάστιγος σωφρονεῖν οὐ διδάσκουσι, τοῦτον πείθειν καλλίαν αὐξάνεσθαι λίαν ἐργώδες. καὶ τὸν καθαίρειν τὴν αὐγείου λόπον ὄντι δυσχερέστερον. ἢ κοτύλην τὸ ἀπλανὲς λόγον ἅπαντα ἐκροφῆσαι πέλαγος.

Αγχ. Βαβαλίων. Κλαυβίωνι.

ὁ Γορπίου παῖς ἡμᾶς ἀδικεῖ. ξυνοικοῦσι γὰρ ἱππαζόμενος ὁ πεμμιάρθ. καὶ προσήκει θήρας περὶ τὴν φιλὴν πανουργίαν ὁ καλλιστος. οὔτε γὰρ λαγῶς φοιτᾷ περ ἡμῖν οὔτε δορκὰς ἐνδημοῖ. οὔτε βουβαλίδες. οὐλλ᾽ ἔλαφοι, οὐκ ἄλλοτι θῆρες πρὸς θήραν ὠμὶ τηδεῖον ὄντων. αἱ μὲν γὰρ εἰρηταὶ καὶ πάγαι τοὺς λαγῶς ἀπελαύνουσι δ᾽ ὧν καὶ ἁλίσκονται. δορκάδας δὲ ἢ μὴ βουβαλίδας οἱ γέροντες λέγουσι. καὶ τί δῆτα τοῖσι τὰ μυῖα θῆρ θηρίων ἀπειρημένα μὴ γνώμη. ὅσα καὶ ἡμεῖς συλλιμώττομεν. ἀνάγκη γὰρ ἡμᾶς. ἀθηρία δὲ τοὺς θήρας κολάζεται. ἐπειδὴ οὖν ἀγχιστέα σοι πρὸς τὸν ἀδικοῦντα κλαυβίε, εἰσηγοῦ τὸ συμφέρον. καὶ σωφρονέστερον τούτων οἴσεσε διδάσκειν τῶσαν λόγοι. ἴθι γὰρ αὐτὸν λυσὶ σαυράξομεν, εἰ ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀγροῖς τολοιπὸν ἐνδημήσειεν. ἤδη γὰρ καὶ ἡ θήλεα κύων σὺν τοῖς τέκνοις περιφρουρεῖ μου τὸ χθόνιον ἀνθρωπίνης ὀργῶσα σιμελῆς ἐφάψασθαι.

ἐ Υπρέπειαν οὐκ ἦθος σεμνὸν οἱ πεθοῦντες μᾶλλον ἀναπά-
ζονται. οὐ γὰρ σωφρονεῖν οἱ ἐρωτες ἐπαγγέλλονται. ἀλ-
λὰ καὶ ἄλλῃ σώματος, ὀφθαλμὸν ἀκόλαστον διελαύνουσιν. εἰ τοί-
νυν δηλαδὴ τοὺς τρόπους φιλοδικαίας ἐρᾶς, ἧττον ἂν ὧν ἢ δοκῶν οὐ
βασιλεύουσιν ἔρωτες. φιλοσοφοῦντος γὰρ λογισμοῦ τέλος ἀφρο
δίσιον οὐ χάπτεται.

Ηθ. Εραγοθέμης. Αιχίνῃ.

ἐ Σθίγς τοὺς ὅρκους ὡς λάχανα. καὶ κτύπος ὀδόντων εἶναί
σοι δοκεῖ τὸ τελούμενον. καὶ τοῖς ἐμπαλοῦσιν αὐτιφθέγ-
γεται. ἡ γλῶττα ὀμώμοκεν. ἡ δὲ φρὴν ἀώμοτος. οὐκ εἰ-
δὼς, ἀχαλίνωτον γλῶτταν, μείζονα τοῦ πλημμελήματος εἰ
σπράττομένῳ τὴν κόλασιν. ἃ γὰρ λόγῳ ἁμαρτάνομεν, ἔρ-
γοις τὴν τιμωρίαν ὑφίξομεν. τὴν γλῶτταν δῆτα σώφρονα πέ-
κτησο, ὁμνύμεν καὶ πρὸς ἀλήθειαν δύλαβούμενοι. ἀβαρέστη γὰρ
χῆμα ὁ ὅρκος εἶναι δοκεῖ. καὶ πανηγύρεις ἄχθους δεῖ δυσφορώτερον.
ἐν τεύθεν καὶ τὸν ταλαν ἐκολάζετο. πρὶ τοῦ θεὰ γὰρ ἔχε τὴν
γλῶτταν ἀκόλαστον.

Αγχ. Σουτλιῶν. Κοριάνῳ.

ἐ Λον ὀφείποτε τὴν πανίσχιον ἀλώπεκα. ἢ λαβών, πικί-
λοις δεσμοῖς πρὶ φρουρῶ τὴν πεμμίαρον. ἢ ἄξω ὧδε τὴν
λεωφόρον κορίανον τοὺς ἀγροίκους συμπαλεσάμενος ἅπαντας.
ἢ τὴν πλεμίαν θερίαν μβυδίσω. ἢ δημόσια δίκας πρέξεται αὐτὴ
πολλῶν ἀδικημάτων μίαν ὑφέξουσα κόλασιν.

κ Ρωβύλλῳ καὶ τέτ|τιγι ὀργιάσ σεμνύνεται· μὴ πρὸ τοῖσ
ἰούλοισι λατάσηι ἀόσας τὸ πρόσωπον· καὶ βρενθύεται τῇ
καλλῇ· καὶ δίλεαρ αὐοίας προσίθησιν ἡμῖν τὴν δυπρεπειαν· ἐγὼ
δ' ὕδρας ἐν νόσῳ καὶ λύπῃ, πίναξιν ἐγχαράξομαι· ἐν πρὸ θύ-
ρῃ ἀναθήσομαι τῷ ἀνώμοθ'· πῶς τε γὰρ ἔξεστί ποτε φίλ' ἀπρε-
πέσι τὰ αὐτὰ καλά.

Ηθ. Πλάτων. Αξιόχῳ.

κ Νέασ καὶ μάσιγ|τουσ ἵππους ἐνώμομ· καὶ παυτὶ λόμε-
θα πῆ μὴ τοῖσ ἑτέροισ τὴν ναῦν ἐλατάσαντεσ· πῆ δ' ἄλ-
μυρὰσ χαλινώσαντεσ καθυβρίζομεν· οὕτω κυβερνητέον
τὴν πλῶτ' ἄν ἀξιόχ· πῆ μὴ τοῖσ λόγοισ ὁ πολίτασ· πῆδέ σω
πῆ καὶ δυνάζονται.

Αγχ. Ρόδων. Κυπρίῳ.

τ Οὐ λευκαροὺσ ὠνέσθαι πάλιν φασί· καὶ τὸ βρέπτον
ἀπορρίψασ, λόγχην καὶ σαρωτῆρα χαλκεύσομεν·
καὶ τὴν ἐνάλιον τέχνην ἀσκήσομεν· οὐκ ἐᾷ γὰρ ἡρεμεῖν ὁ δαί-
μων ἡμᾶσ· ἐμοὶ τοῦ χθόνιος τὸ θέρος ἐστὶ πρωϊαίτερον· τί
γὰρ τοῦ πολέμου χεῖρον ἂν φθινοπωρίτερον· ἥρως Φανοκλέσ
ἐκάλεσεν· ὡσ νομᾶ τοῖσ ἀνθεσιν ὁ ἀγχόθ'· ὡσ δυόδεσ ἐν τοῖσ
μυρρίναισι τὸ μέλον· ὡσ κοσμία κομῶσα ἡ πλάταμος·
χλοαζὴ τὸ λίβιον· πάνταμοι πρὸσ δυετηρίαν ἐπείγονται· ἀλλ' ἀ-
δικοῦσιν ἡμᾶσ οἱ πολέμιοι· ἀρότρου γὰρ αὐτοῖσ ἡ μάχαιρα
πυθμενοτέρα.

Ετ. Σώπατρ. Τελεσίλλη.

ε Μὴ τοῖσ ἀφροδισίοισ ἡ δυναῖς τὸν ἀτερπῆ κόρον ἡ φύσισ ἐνέμιξεν, ἐδουλαγωγεῖτο τὸ ἄρρεν τῇ γυναικείῳ φύλῳ τελεσίλλα. μὴ τοίνυν μέγα φρόνει πορνίδιον. ὁ φιλάφροδίτησ μοι πύρουσ ἀπηθάλωται. οὐ γὰρ ἀθυναλτουσ τὰσ ἀλιγκόνασ τὰ τῶν ἐρώτων βέλη πᾶσ ἔχεται.

Ηθ. Πρόκλ. Αρχιμήδει.

τ Οισ πολυπόδασ φασὶν ἀθυείασ τυχάνοντασ, τοῦσ ἑαυτῶν κατοδύεν πολυπλόκουσ ὄφεισ ὥσπερ ἀληθῶσ ἐμπειρουσικοῦσ τὰ ἑαυτῶν δυσχέρεια μέλη. ἐσθίουσι γὰρ οἱ τὰ λαυσὸν τῶν ἑαυτῶν μορίων τὰ καίρια. καὶ δὴ τυμόνδον τῶν ἰδίων σαρκῶν ἀναδείκνυνται. ἁρπάζει τε ἑαυτὸν ἵππε ὁ πολύπουσ τῷ τυφλὸν εἶναι τοῖσ ὅλοισ δοκεῖν. ἐγὼ μὲν οἶμαι τοῦτο σαφέστατον. ἀδικεῖσ γὰρ λίαν ἀσπερμοποιούμενον σὺν πατέρα. μήτε τῷ φύσιν εἰδυῖα μῆτε τῷ δίκην ὡσ βαράθρου δύλαβούμενον. ἀλλ' εἰ μὲν μετανοήσασ ἀμνημόνα τῶν περιχυκότων κακῶν ἔσῃ τῷ πρόνοιαν. εἰ δὲ τῷ φιλόχρυσον ἐεννῦν ἀμετακίνητον παθὸν κεκλήρωσαι, τῷ ἰσόρροπον πλάσιγγα τὸ θεόσυτα ταλαντούεται. καὶ παῖδασ ἕξεισ πατρικῆσ καλίασ εἰκόνασ ἀληθεῖσ καὶ ἐνδέλματα. οὕτω γὰρ καὶ τὰ φιλέχθρησ ἰνήματα μητρικῷ ἀνοσιότητα διασέχεται. τῷ κυοφόρον καὶ τεκοῦσῃ πατέρα διαρρήγνυοντα.

Αγχ. Ελάφων. Δορκάσι.

γ Ουιμὸν πρὸσ δικαιοσύνην ὁ θρεμμάτων ὄνθοσ καθέ-

σκέψ. οὐκοῦν δίδου μοι ἡδονῶν σῶν θρεμμάτων τὴν πόσιν. καὶ λήψη παῦρόν μι ἀθοὺς δύ τηρίασ ἀγκάδας καὶ λάχανα. ἐγὼ δὲ σὸν φιλότιμον λαμπροτέρως ἀμείψομαι χάρισιν.

Ετ. Αειστόξενος. Πολυξένῃ.

ε Τοιγὰρ ἡδονῶν οὐδὲν ἀθεμίτερον ἅπασι τὰ ἡδέα σῶν χλιδώντων φιλήματα· ἀφυτόσ γὰρ τοῦθ᾽ ὑπάρχον μαρμαίνεται. ἐγὼ τὴν σωφροσύνην λοιπὸν αὐηδύμον οὖσαν παρὰ τοῖσ πολλοῖς μᾶλλον προσδέξομαι. τὸ γὰρ σεμνὸν ἐπαγγέλλεται καὶ προικιόων τὸν γάμον ὀνήσομαι. πρίασθαι γὰρ τοῖσιν ἐπαινετὸν χαλεπώτατον.

Ηθ. Διογένης. Σωπίωνι.

τ Ομιλρὸν τοῦτο δοξάριον ὑπάρχειν τοῖς εὖ φρονοῦσι δοκεῖ. καὶ ἡδέα πεπλασμένων μύθων πρατωδέστερόν ἐστι καὶ φαυλότερον. ἅτε τὸν ἰουφοποιόν. καίτοι ἡ ἀχὼν καὶ πνευμάτων φαντασιωδέστερον· τοῦτο καὶ μὴ παρὸν ἀνιᾷ. καὶ προσχρώμενον πολέων ἐλάττωσε. μετ᾽ οὐ πολὺ γὰρ τοὺσ ἐρασθέντασ ἠνώμονησε. καὶ πρὶν χρυσοῦσθαι πρὸσ τὸ μὴ εἶναι μετέβαλε. μήσε καταπλήττῃ τὰ τῆσ τύχησ φυσήματα· διαπαίζει γὰρ τοὺσ ἀνθρώπους ὥσπερ καὶ βούλεται· εἰσώλασε γὰρ εἰσώλων τὰ τῶν ἀνθρώπων πεπτώκασι πράγματα.

Αγχ. Βουκολίων. Μυρωνίδῃ.

ὁ Σὸς ἔγγονος ὑπερμαζᾶ Μυρωνίδη. Ερυθρῷ ῥάπτει τὰ βουκόλια δυσπάραξε. καὶ τὴν δαμάλιν τὴν πυθωνικὴν κατε-

κρήμνισεν

πρήμνισεν. οἱ δὲ ἡλικιῶται τὴν συμφορὰν ἐπεποίηντο ἀπύστην. οὐ μὴν παρέχουσιν χοινίκοιν τῷ παιδὶ πλεῖστον. οἱ γὰρ νέοι καὶ σφριγῶντες ἀλιτόλασοι καὶ ξυφῶντες εἰσὶν ἀκρατέστεροι.

Εσ. Περικλῆς. Καλλιόπῃ.

Ἀρθενικῶν ἡδονῶν τὸ δίκαιόν ἐστι μὲν δυσχερὲς καὶ λιπαρὲς. ἐπὼ δὲ ῥᾴθυμός τὴν ψυχὴν. καὶ τί βράσσομαι αὖ. ἀσύμβατος γὰρ ὁ ἔρως τῶν πόνων τὸ βέλος. αὐτὴ μοι δίκαζε καὶ τῷ ἐρωτι καὶ δὸς δυμοι φιλον φιλανθρωπίας. βασκαίνουσι γὰρ οἱ ἐρῶντες τὸ μὴ ποθεῖν παρεχόμενοι. τὸ δὲ τυχεῖν ἀφειρόμενοι.

Ηθ. Ισοκράτης. Διονυσίῳ.

Ῥόμβοι καὶ ῥάβδοι χοὶ καὶ λύρυκες καὶ θρόνων ὑψηλοτάτων ὠὴ τύχις, φιλοσοφίας εἰσὶν ἀχλὺς καὶ δυσαρεστικώτατος πέφυκε τῇ ἀρετῇ χωλισμός. οὐκ ἤμφασε μετὰ φιλοτυχίας τὴν φύσιν. ἐπὶ τὸν θύλακον ἔχασε δερμάτινον. θυνητὴν γὰρ ἔχεις εἰκόνα πρωοιμίου τὴν σύστασιν. τί δῆτα τὸ λυπηρὸν τοῦτο δοξάριον ὠὴ τοσοῦτον τὸν πάλιμον ἀσηπὸν δυσφύσησε. μεγάλης αὐλίας ἐνεφορήθης ὦ δύσκνηστε φιλοφύσεως τὴν συῶσιν ἀφήρησαι. οὕτω τοι μετέωρα φιλοτύχης πνεύματα ἐκπνεύσασε φιλοπάλαμα θεωρίας ὠὰ γνάμασιν. καὶ φιλοσώφρονος ἐπείρησε μαρίας ἄσματα χωρεῖν παρεσκύασαν. ὠῶσι πάλαι μετέρσιον τὸ χαμαίζηλον. νῦν δὲ καὶ χαμαιλὸν καὶ πελάγιον ὁ φιλοτύχης ὅρος ἀνέροντος. οὐκοῦν φιλοδοξίας δυσμενείας ἀφίστασο. καὶ τὴν βραπτὴν τύχην βραπτέτω. προφθάνων γὰρ τὴν ἀνωμοναῖαν ἄφνω τὴν μεταβαλοῦσαν οὐ δυσφορήσεις προσαπολουσαν.

Αγρ. Κρομύλων. Αμπέλωνι.

οὐ Κ ἔστι τί γωργῶν ἀθλιώτερον· τυραννούμεθα καὶ τοῖς ἀνέμοις οἱ τάλανες· ἀπόλλυσιν ὁμόχρως ἡμᾶς· τοὺς ἀστάχυας ξηροὺς τίλους μοι ἀπεργάσατο τῷ ἀμπέλου ἐλυμήνατο· καὶ τὰς ῥάγας διέφθορε· καὶ πρὸ δικαίου ἔλιεν οὐχ οἵους τέ εἰμι τὸν λυπήσαντα διὸ καὶ τὸ βρέπτον τῷ ἀμπέλῳ ἀποίσομαι· ἀπὸ δὲ κριθῆς καὶ ξίφος ἀράμενος· καὶ στρατιώτης γενήσομαι· τῷ πηλῷ ἀμείψας, τῷ ὕδατι σοφίσομαι.

Ετ. Λέανδρος. Καλλικόμῳ.

ἐ Ι μὴ τοῖς ἀνθρώποις χρυσοῦ τιμιώτερον, δήλασιε καὶ μείζοσι δώροις ἀμείψομαι τὴν ἀπόλαυσιν· εἰ δὲ μή, δήλουμοι θᾶττον τὰς χάριτας· οὐ γὰρ δυνάσῃ χθὲς τὸ κάλλος οὔτε σύσεμνότερον, οὔτε δι' ὃς ἐγὼ πλουσιώτερος, χρυσῷ τῷ παρθενίαν ὠνούμενος.

Ηθ. Σωκράτης. Αλκιβιάδῃ.

κ Αἱ τοῦ φιλοσοφίας παίδευσις, παίσης σύμπλεκα σοφίας καθέστηκε· μικρῷ γοῦν ὀλυσσέως ἐπείρουσε διαβῦσαι τὸ ὦτα φησὶν ὁ τῶν μέλητος, ὅτε τοῖς ὀλκάσι πρὸς τὰς ἀκολάστους σειρῆνας ἀνήπτοντο· τὸν δὲ Λαέρτου δεσμοῖς ἀπειρήκασιν ὡς ἐν εἰρκτῇ δυσφυλάκτῳ πινήμυθολογεῖται τὰ φιλοσοφίας ἀῤῥήματα· σειρῆνας γὰρ διὰ τῶν ἀκοημάτων ἡδυπαθῆ τῷ φρονήσει ἀνακλαπῆναι· καὶ θαυμάζω λίαν τὸ μικρὸν συμβίνον-

του

τα τοῖς πράγμασι τὴν ἀλήθειαν· καὶ πνιγεῶμα νίλιτα ῥοσ πρὸ σηνέστερον ταῖς ἀκοαῖς ἡμῶν ἀναμίξαντα· οἷα περ ὕδωρ τὸ φῦ-δος οἴνῳ γονιμωτάτῳ τινὶ τῇ ἀληθείᾳ κερασαντες· οὔτω γὰρ οὔ τε τοῖς πλάσμασιν ἀπατώμεθα· οὔτε τῇ δυσφίλτῳ ἡδονῇ ὃν τῶν καταλήψει τὸν νοῦν μεθυσκόμεθα· διὰ μηρὸν μὴν τὴν ἀ-πειρίαν· δεσμοῖς δὲ τὴν φιλοσοφίαν ἐδήλωσεν· ἐντεῦθεν ὀδυσ-σέα μόνον ἡδονῇ ὑπερηκρίων μελῶν ἀκούοντα περατεύεται, καὶ τοῖς δεσμοῖς τὴν ἔφεσιν διακόπτεσθαι· ἡ μὲν γὰρ ἡδονῇ καλῶν σοφιῶν, ἡ φιλοσοφία ἀρετή· ἡ δὲ ἡδονῇ ἀδυνῶν ἀναχώ-ρησις φιλοσοφίας ἐναγώνιον τρόπαιον· Επειδὴ τοίνυν Αν-τίμαχος ὁ Δυνατέως πλάνης ὁ πατρῶν εἰς εὐμόρισμα, καὶ τὴν θαλάτ-ην ἡδονῇ θορυβῶν ὁ Δείλαιος ἄνθρωπος περιπή-κται, καὶ σειρωνίων ἡμᾶς ἡδονῶν, πρὶν πολοῦσιν ἡ χίματα, καὶ πνευμάτων δίκην, ὥστε μὲν ἐνθένδε, ἄλλοθεν δέ ὥστε περι-κρατοῦσιν ἐξαίσια, τὸν πηλεδόκον ὁμόζυγα μιμησώμεθα ἄρ-ρηκτόν τινα ἡδονῇ ἀρετὴν καὶ θεῖον δεσμὸν τὴν φιλοσοφίαν ἀ-σκήσαντες.

Αγχ. Αριστ. Αμπελίνῳ.

ὁ Τρυγητὸς ἤδη προκείνυφε. καὶ ὁ βότρυς πλύνουσι πε-πλήρωται· περιφρούρει τὸν τὴν λευφόρον κάλικα· καὶ τὴν πρῆσταν κύμα σωτηρίαν κέκτησο· ὁ δὲ τὸν γὰρ χεῖρες ἀλιόλασοι· καὶ γομφιοῦσι ἐδρῶντας ἀδίκειν ἑτοιμότατοι.

Ετ. Χρισίππ. Σωσιπάτρῳ.

ἐ Ρωτικοῖς δικτύοις οὐχ ἑάλως Σωσίπατρε· φλ αὐθου-σης ἐρῶν· φρομίμων ὀφθαλμῶν ὄστρεκμήριον μεανί-

δοσ ἐραῶ δύπρεπουσ. μὴ τέμαζε μάλλῃ μικῶμθρος. μείζομαι γὰρ
ἢ πόρωμ τὼ ἀπόλαυσιμ ἐξῆς. ἐρωτικὸμ δάκρυομ προσημδῶ.
ἡ δυμὴ γὰρ τὰ φῖ αὐοίασ μεκέρασαι. καὶ τέρπουσι λυπῦμδῶ
οἱ ἐρῶδῶ. πανικίλοις γὰρ τάθεσιμ ὁ φῖ ἀφροδίτισ κεσὸς ἐμε
χάρακται.

Ηθ. Γλάτων. Διονισίῳ.

ἐ Ι λύσης ἐθέλῃσ κρατεῖν, περὶ τὰλῃ τοὺς τύφους. καὶ τὰ
πάθους ἐξῆσ τὸ φαρμακον. καὶ τὰς μετὰ
σασ τῆ ἀνθρώπων δυσμονίασ ἀπὸ
τῆ περαιτέρω πόνεωσ κείσται
μῶσουσ τὸ
Φύσι-
μασ.

*

***

*

Τῶν Θεοφυλάκτου Ἐπιστολῶμ
Τέλῶ.

*

ΕΚ ΤΩΝ ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΑΓΡΟΙΚΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ.

Εὐθυκομίδης. Βλεπαίῳ.

α Ἰαψύχροτήμοι πρὸς τὴν ἕλιν τοὺς βόας, ἡ Μανία προσελθοῦσα ἐθρύπτετο. ὡραιζομένη, τοῖς λοῖς ἐβαλλε τοῖς σκώμμασιν· ἐγὼ δὲ πυλαιὸν δή τι ὠνητεθυμημένου αὐτῆς, δυνηθοῦντι δρᾶσαι θερμόν. ὡς οὖν ἄσμενος ἐλαβόμην, πλησιάσας, τὰς μὲν ῥᾶγας ἔασα. ἐφορτίσας δὲ καὶ μᾶλλα ἀσμένου, φλῶρας ἐπρύτησα. τοῦτο δὴ πρὸς τὸ πεινῆς μυσήρια τὰ μεγάλα ἔστω.

Κωμαρχίδης. Δρωπαίῳ.

β Μέρων ὁ μαλακὸς φελλέα ἐπέλοφε τὸ σπέλεθος πάνυ χρησῶς· καὶ θέρμη ἐπέλαβεν αὐτό. βουβὼν ἐπόρθη. βουλοίμην δ' ἂν αὐτὸν ἀναῤῥωσθῆναι, ἵνα μοι μεδίμνους ἐχάδων ὑπόξαι πέντε πάρας. τοῦτον τὸν τὰ μαλακὰ ἔρια λοῦντα ἐπαινῶ προθύειν περὶ ἐμοῦ προσεύχεσθαι· καὶ τὸν βοηδρόμον καὶ τὸν λυναῖον καὶ τὸν Μανίαν. αὐτοῦ χάριν κέλευε.

Εὐπειθίδης. Τιμωνίδῃ.

γ Δικεῖμε ἢ παρὰ σοῦ σηκύλλη παραιρούμην τῶν δραγμάτων ἢ παραλιπόντα. ἐὰν μὲν οὖν πάσηται, καλάσει. καὶ μᾶλλον μᾶλλον φίλοι. ἐὰν δὲ ἔχηται ἔργου, δικάσομαί σε βλάβης. καὶ γὰρ ἂν εἰκότως μοι στενάξαι τὰ τῶν προγόνων ἔρια, εἰ ὑπεῖδές μου ὁλοῦρυδε λλιὸ ἐμαυτὸν περιόψομαι προσηλοῦμενον. καὶ τοῦτο τὸ πεῖν δραχμῆς ἴσως δυεῖν μνᾶν ἄξιον.

Ανθεμίωνι Δραμήτι.

τ Ισοι καλὸν ἔργασαι καὶ πίσοι τὸ πόρνι τοι χρησόν. ἐμοὶ γὰρ
ἀμπελίδος ὄρχον ἐλάσας, ἔτεμον χίδρα συκι δίων περ-
αφυΐδυσας ἀσκαλά, καὶ ἐνκυκλῳ περὶ τὸ αὐλίον κατέπηξα ἐ
λαίας. ἔτάμοι δ' ἔπνον καὶ τρίνον ἔτνος καὶ τρεῖς ἄρρας ἔξε-
κάναξα κυλικας. ἰὴ ἀσμενόσ κατέδαρθον.

Βαίτων. Ανθεμίωνι.

τ Α σμικύνμοι θῦ μελιτῶν κρα· καὶ ἀπεφοίτησαν φι
ἑσίας οὐκ οὖσαι τέως βραπίδων· ἀλλὰ γὰρ καὶ τὰ/
σαὶ δὲ μῦρον· καὶ ὤκουν ὡσ οἰκουσ εἰς τοὺς αὐτῦ σύμβλουσ. καὶ
ἔχον λάμῶνα ὕδροσον καὶ δὴ καὶ αὐθῶν δῦφορον· καὶ ἐστίω μὴν αὐ
τὸς ταῦν δαισία. αἱ δὲ ὑπὸ φι Φιλορχίας φι ἄμαν αὐθεσίων ἡμᾶσ
πολλῷ καὶ καλῷ τῷ μέλιτι· κοὐ δέποτε τῆσδε φι ὠδῖνοσ φι
γλυκείας ἦσαν ἄγονοι. νῦν δὲ ὤχοντο ἀπιοῦσαι λυπηθεῖσαι πρὸσ ἡ
μᾶ οὐδέν· οὐ μὰ τὸν ἀριστέα τὸν ἀπόλλω αὐτόν. καὶ αἱ μυρέισι
φυγάδες. ὁ δὲ οἶκοσ αὐτῦ χῦρόσ ἐστι, καὶ τὰ αὐθη τὰ ἐν τῷ λά-
μῶνι περὶ αὐτὰ γυρᾶ· ἐγὼ δὲ αὐτῦ ὅταν ὑπομνηθῶ φι πῆσεωσ
καὶ φι δυχερείσου χορείας, οὐδὲν ἄλλο ἢ νομίζω θυγατέρας ἀφ-
ρῆσθαι. ὀργίζομαι μὴν οὖν αὐτοῖσ. τί γὰρ ἀπέλιπον τροφία αὐ
τῦ καὶ ἀτεχνῶσ πατέρα καὶ φρουρὸν καὶ μελισσώνομ οὐκ ἀχρέ
ιστον. δεῖ δέμε αὐτιχύσαι τὸν πολαιὸν αὐτῦ· καὶ ὅσοι ποτὲ ἀ
πορράσαι καθὼσ τοι. ὃ τίσ αὐτὸσ ὑπεδέξατο. ὃ τοῦτο. ἔχῃ γάρ
τοι τὰσ μηδὲν προσηκούσασ. εἶτε δύρων ὀνῃσίῳ πολλὰ τοὺσ ἀ
γνώμονασ ἢ ἀπίστους.

Κάλλαρος

κ Αἰ ποῖπις ἀποξέψῃ τὸ ῥόδμα. εἰ γὰρ μήτε εἰς τὴν ὁδὸν
ἐμβαλεῖ, μήτε εἰς τὴν ἡῦ γῃ τόνων διαβήσεται, οὐ δήπου
μιαλυθήσεισ ἡμᾶς ἐκ τοῖιν αὐτῶ· πάλαι μὴ οὖν λέλεκται κακὸν
εἶναι γείτων κακόσ· πεῖσ δὲ τοι δὲ νῦν οὐχ ἥκισα τῶν σὸν· ἀλλ'
οὐδένοσι τολέομι φιβάσ· οὐ γὰρ ἀποδώσόμεθά σοι τὸ χωρίον· δι
κάσεται δὲ πρότερον ὑπὲρ τούτων πρὸς σὲ ὁ διαιτητησ ἐαυτῆ τὴν
διάνοιαν ὑγιαίνῃ.

Δέρκυλλος. Ὀπώρᾳ.

ὀ Υχ ὅτι καλὴ λέγῃσ εἶναι, οὐ δ' ὅτι πολλοὺς ἐρασταὶς λέ
γῃσ ἔχειν, διὰ τοῦτο ἐπαινῶσε· ἴσως μὴ γὰρ ἐμοῖνοι διὰ
τὸ εἶδος θαυμάζουσιμ· ἐμὲ δὲ ἀρέσκῃσ διὰ τὸ ὄνομα. καίσε οὕτως
ὡς καὶ τὴν τὴν τοτρῴαν ἐπαινῶ· καὶ πεθαύμακα τὸν οὕτω
σε μαλέσαντα φιλοῦνοιασ· ἵνα μὴ μόνοισε πᾶσι μαίμωνται φιλο
νόποι ἐν τῇ πόλῃ, ἀλλὰ γὰρ καὶ ἀγροῖκοσ λεῴσ. φιὀπώρας ἂν
ματαγελάσοις, τί ἀδυκῶ· ἐπεὶ τάχ' ἄλλα καὶ ἐφολκὸν εἶσ ἔρωτα
τὸ ὄνομα. καὶ ταῦτα αὐδρὶ γεωργίᾳ ζῶντι. ἀπέῃφλα οὖνοσι φι
ὁμωνυμου φιἐν ἀγρῳ σῦκα καὶ βότρυσ ἀπυγαι ἀπὸ λιωνῶν.
ἥρος δὲ ἀπέμψω καὶ ῥόδα τὴν ἐν τῇ λειμώνων ὀπώραν.

Ὀπώρα. Δερκυλλῳ.

σ Υ μὲν εἰπεπαυσάμην ἐις τὸ ὄνομα τὸ ἐμὸν, εἴτε παίῃσ,
εἴτε διαβήσεται αὐτόσ· ἐγὼ δὲ οἷσ πέμπεις οὐκ ἀξιῶ προσμε
ωραΐζεσθαι. καλὰ γάρσον τὰ σῶρα καλὰ ἀπρόσβυα δυσοιν ὀβε
λοῖν. καὶ ὑβρισῆσ οἶρόσ διὰ νεότητα. τοῖσι δ' αὖ ἡ Φρυγία αὐτόν.
ἐγὼ δὲ λέσβιον πίνω καὶ θάσιον καὶ αὐγυλείου δέομαι· ὀπώραν ἢ

ὁ ὠὼρα ἀπεστέλλη, αὐτὸ χειμα πῦρ ἐπὶ πῦρ φέρη δῆι. καὶ κεῖνο δέσεσθ' χεῖρον εἰδέναι ταύτης ἢ ἦν ἢ ἦν ἡ αὐτὴ νοῦ. τοῦ γὰρ χειματίζεσθαι παρὰ τὴν βουλομένων μοι προσιόντα τὸ ὄνομα αὐτὸν. καὶ δὴ γὰρ μέσοτι τὸ κάλλος τῶν σωμάτων ὠὼρα ἐοικεν. ἕως ἂν ἀκμάζῃ, ἓν τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ χάριν προσηκόν ἐστιν αὐτα πολαμβάνειν. ἐὰν δὲ ἀπορρύσῃ, τί ἂν ἄλλο εἴη τὸ ἡμέτερον ἢ δένδρον ἀκάρπων ἅμα φύλλων γυμνόν. καίτοι γε ἐκείνοις μὲν ἡ φύσις δώσει ἀναθήλειν. ἐπὶ ταύτας δὲ ὠὼρα μία. δεῖ γὰρ ἐν τοῦθεν τὰ μὲν ἐλθεῖν πρὸς τὸ γῆρας.

Χρέμης. Παρμενίωνι.

ὦ Ψὲ ἔμαθον ὅτι μοι σωτὲ βούλεσθε ἀκαλῶς. καὶ δὴ ὧν μὲ ἀποδιδράσκειν ταῖς ἐπιταγαῖς. λαβεῖν γὰρ με χήνας καὶ προσποιοῦνται φιλεῖν. καὶ ἀποκλείουσι σωτὲ χῶς. τὸ γὰρ πάντων μοι βαρύτερον πρὸ ὑπὲρ ἀληθῶν καὶ ψευδῶς διαφορεῖς, ἐβούλοντο σύμπαθεῖν. ἀλλὰ ἀκηκίζουσι καὶ θρύπτουσιν ἑαυτάς. εἶτα μυσιλλῶνται πόλιν. καὶ λαθρα μὴ ἀλῶσι πάντα ἃ κατα πίνουσιν ὑπὲρ τοὺς ἐργασῆρας τοὺς ἐν ἀγορᾷ. παρόντων δὲ ἡμῶν ὡραίζονται. ἐγὼ δὲ ἀκατὰ χάριν ποιῶ πάντα. καὶ σωτὲ δῶ ἀκατα λαβεῖν ἐς δύο τὰ σιλλήβαρα. καὶ ὑποσρέφην ἐπὶ τὰς οἰκίας πάλιν. ἐμέλλησα δ' αὖ τῶν καλλισταπόλου μόνου θηβαίδα, αὔλου μόνου πρὸς με αὐλεῖ μόνον μέσην, εἶτα ῥίψας εἰς τὸ κλινίδιον ἐχάθισα φιλοσοφῶν. ἀπόλοιτο δὲ ὁ σρατιώτης ὁ διακωλύσας με. Θρασυλέων οἱ μοι ὄνομα αὐτῷ. ἢ ἄλλοτι τοιοῦτον συμπεπολεμικόν θηρίον.

Φιλέριφος. Σιμύλος.

Επυσμαίσι γὰρ ὦ εἶναι λαγύνιον. τί οὖν αὐτὴν οὐ βία
π συλλαβὼν φέρω ἀναιρήσω. ὥσπερ εἰώθαμεν τοὺς τρά
γους ἡμεῖς. τοῦτο γάρ τοι καὶ τὸ ζῶα ἀναπείθειν ἡ συ
χία τε ἔχειν καὶ σωφρονεῖν δύ μάλα. ἐμὶ δ' ἐγὼ περὶ ταῦτα δή
που δεινός. ἀπφαίνω γὰρ πρᾶγμα ὁ λικνίρους σώζασα ἄλ
λως καὶ ἐκκαλέψασα πίπραν. εἶτα ὑγιηότερος ἔσει πρότερος δή
που καὶ κολοκυώτης. καὶ ἐρῶν παύσεται καὶ ὠὸ τρίβωνος τὴν
οὐσίαν ἐνόρχην ἢ ἀπόλασον, ὑγιαίνων ζέφοι τις αὖ.

Λαμπρίας. Τρυφή.

α Γαθὸς θώλυφ οἰνεανίσκοις ζέφουσι κύνας. βρομικω
τέρην ἢ λαγὼν ἢ ἀσαρκώτερ' ὃς ποτ' ἐθάσατ' μὴ. θαῦμα
γὰρ ὅπως καὶ κατέλαβον αὐτόν. ἐπεὶ γὰρ ἐδάρη καὶ τὸ δέρμα
ἀπεδύσατο, φανερὸν τῶν καῦτα ἐγένετο. μᾶλλον δ' οὐ γὰρ ὀρ
θῶς λέγω, ἀφανὴς ὅτι νῦν ἔτι πολέων· σὺ δ' ὦ τρυφὴ κιχάζουσα
παῦσαι πρόσω. ἐὰν γὰρ σὲ ὦ κακόδαιμον ὁ πατὴρ ἴδῃ, λήψῃ
πάντως κακόν· ἐὼ δ' αὐτὸν ὑποδύομαι καίτοι πρόσω ὄντα.
σὺ δ' οὐκ οἶδα ὅπως διατέτρυφαι καὶ κατάφρονεῖς αὐτοῦ.

Τρυφή. Λαμπρίας.

π Ροσσατ' ἀλλὰ σύμαι ὦ Λαμπρία τὸ λαγὼ τῶν δορὰν ἵ
ναστι τῶν κυμηγεσιῶν ἄγαλμα ἢ ῥοῦτο, κατὰ τοὺς μεγά
λους ἐκείνους δήπου θηρευτούς· ἔστι δὴ καὶ τὸν δύθηρον ἀνάγκα
πορ. πότερον δὲ αὐτὸ ἤρπασας ἢ δῶρον εἴληφας. πῶς δὲ καὶ ὄ
φθη τὸ ἀρχὴν διὰ σμικρότητα. δύεινοι ἄρα ὄντως ἦσαν αἱ κύν.

οὐ τοῖς ἰῶ αὐτὸμ ἰδεῖν, ἀλλ' ἡδονῆ αὐτοῦ. σὺ δ' ἔξ ἔ θηρᾶν ἥρ-
ξω, γήνας ἡμῖν αὐτοχρημα ἰ πωόλυτος. ὅρα δὴ τὸ ἀφροδίτιον
μὴ ἢ σοὶ διὰ τὸ ὑπερφίαν μιωίσῃ.

Καλλιππίδης. Κυήμωνι.

ἀ Γροικου βίου τὰ τε ἄλλα ὄντι καλὰ, ἢ δὴ ἐ τὸ ἥμερον τοῦ
τρόπου· ἥδιστ' ἡ συχάζειν τὸ ἀγρῷ σχολῶ τοῖς φίλοις, μᾶλλον
πρᾳότητι ἐνθρᾴζεται. σὺ δ' οὐκ οἶδ' ὅπως ἄγροικος εἶ καὶ γέ-
τοι σὺν οὐκ ἀηδὴς πρόσοικος. βάλλῃς οὖν ἡμᾶς τοῖς βώλοις καὶ τοῖσ
χρᾶσι ἐ μεγακέφαλος ἰδὼν ἄνθρωπον ὡς δι' ὠκεανοῦ λύκον. ἐ δ'
γαλεὸν εἶ· ἢ τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον ἁλμυρὸν γῆ τὸ νῆμα. ἐγὼ δ' εἰ
μὴ πάνυ ἀναγκαῖον ἐμώργουν, ἄσμενος ἂν αὐτὸν ἀπεδόμην φυγῇ
φόβου δεινοῦ γείτονος. ἀλλ' ὦ βέλτιστε κυήμων τὸ σημαῖον τοῦ πρόσου
κατάλυσιν· μὴ δέ σε ὁ θυμὸς εἰς λήθην προαγέτω· μὴ ἢ μανεὶς, σε-
αυτὸν λάθῃς. ταῦτα τοῖσι φίλοις πρὸ φίλου πρᾶγμα τίθεσθαι ἢ ἅπα-
μα τοῦ τρόπου.

Κυήμων. Καλλιππίδῃ.

ἐ Δῆμον μηδὲν ἀποκείνασθαι· ἐπεὶ ἡ ἔ πρίαμος ἢ διάζημε
ἄκοντα τοῦσι προσβαλέσθαι, τοῦτο τῶν κεκερδαμένα τὸ
δικαίως ἑλλῆνσι λαλεῖν, ἀλλὰ μὴ πρὸς σωυτόν σε. ἔστωσι τοίμων ἡ ἀ-
πὸ σκυθῶν λεγόμενα ἀπείρησι αὐτῆ. ἐγὼ μενόμαι ἐ φωνῶ ἡμῖ
μι σῶ τὸ πρῶ ἀνθρώπων ψύθος. σθενοῖ τοι βάλλωτες ἐ σφοιτῶν τασ
εἰς τὸ χωρίον ἐ βώλοις ἢ λίθοις· μαλάκιον δὲ ἥπται τὸν πρόσα
ἢ δύο πόσους ἐκεῖνον· ὅτι τε πνὸς ἰῶ ἐ δεμὶ σωλῶτα. ὑπερά
μω τε ἰῶ τοῦ προσαπροβύφ τινὰ ἐ ἀναπάζεσθαι. ζηλῶ ἡ αὐτὸν ἐ τὸ
κτήματος ἐκείνου δῦ μάλα ὦ τόσ σωαντῶν τασι ἐποίφ λίθους.

ὅπερ

ὃ πᾶ ἓν εἶμοι τῆς δυμοιρείας κατα τοχεῖν ἐγγύεγ. δλέν αὖ ἰῶ ἀφθινώ
περον λιθίνων αὐδρι ἀντων. κὴ σὲ δῶν ἐργασάμιλ τοῦτο πρῶτον.
τί γᾶρ μαθὼν ῥνομίζῆσμε ϛ πρᾶον ἀπφῆναι λίχθ, ὅτως ἐχθρὰ
πᾶσι νοοῦντα. ςῆθεσ(οι ⸂τοῦ χωρίου τὸ πᾶρὰ τὴν ὁδὸν αἰρῆν ἐιασε
⸂τᾶτόμοι φλῆς χειρόνδει κρᾶτῶν. σὺ ἡ σὰ σεαυτὸν θῦ ἀνα γκαί
ων ἀπφανεῖσ. ϛ ἀπδύσειμε φίλον ἔχειν μὴ δὲ ἐμαυτῦ φίλον ὄν
τα. τί γᾶρ ϛ μαθὼν ἐμὶ ἀῦτός. Καγι ωσῆς. Κνήμωνι.

σ Υ μὼ τῦ ἀπφράδων δ᾽ ἀφέρῆς οὐδέν. οὕτως ἄγριος ὢν
κὴ πονηρὸς τὸν τρόπον. δεῖ δέτε ὅμως ϛ μὴ βαλόμενον ἡμέ
ραν ἡμῖν γλυκάζῆ αἰδοῖ ⸂τῶν τα ςῆτνι άσεως. ϛ θεῶν ὀρεῶν τιμὴ.
οἳ πᾶ οὧν εἰσι κοινοί. θύω τοίνυν τῷ πευὶ ϛ φυλασίων τὰς μάλιστα
ὠῖ τηδείας εἰσ τὴν ἱερὰπαν πᾶαλαλῶ. ἐν δὴ τούτοις ⸂σὲ ἀφικέ
σθαι βουλόμενον αὖ. σὺδὲ ⸂ἐμ τοιῶν ϛ κοινωνήσασ ασυνδῶν ἔσῃ τί
καὶ πρᾶξῃ. ὁ γᾶρ τοι δῆόνυσος φιλεῖ τὰς μὲν ὀργὰς μαραίνειν
τε καὶ καταλοιμίζειν. τὰσ ἡ δύφροσυνάσασ ἐγείρειν. ἔσει δέσοι δαὺ
τὸσ οὔσεσθε ϛ σωσῶμ καὶ ἀπολύσειτε φλ ἀκρᾶτου χολῆς, οἶνῳ
σβέσασ τὸ τοῦ θυμοῦ ὑπάλλαυμα ⸂αὐλὴ τρίδος δὲ ἀηδόσσο ἰδ
ῶ κήμων καὶ εἰσ ᾠδὴν ἐμπεσών, καὶ εἰς μέλοσ ὑπολιθών, ἐξάσ τε
καὶ χαλλιῶν ἐν τῇ ψυχῇ. οὐ χεῖρον δᾶμ εἶναι καὶ οἰνωμένους μὴ μα
χαλλιᾶν ἆραι. εἰ δέ που ϛ μεθύων ιόρῃ πᾶ πέσοις ἄβραν ἀνακα
λούσῃ ἢ τὴν πίτθιλον ὑπολιφθεῖσαν δύρεῖν πειρωμένῃ, τάχα τοῦ
τί ⸂θορμὴν δρᾶσεισ καὶ μεμνιῶμ ἔρωμ. οὐδὲν ἀπεικὸς εἶναι γοι
οὖ τότε πραχθῶσι, ἐν τῇ τοῦ πευὸς θυσίᾳ. καὶ γᾶρ οἱ κἀπειρος ἐ
ρωτικὸσ δῦ μάλα καὶ οἷς ἐκεμίσεσθε πᾶθέμοις. λῦσον δέ ϛ τὴν
ὀφρῦν καὶ τὸ σκυθρωπὸμ τοῦτο καὶ σύνεφος χάλασον δύθυμίαν.
φίλουσ ταῦτα πᾶλινεισι ποοῦῆσ εἰσ ἀγαθόν.

ε Νᾶσοι καὶ λοιδορήσωμαι, παῦτ' αὐ πιπτέλλω· καὶ ἀφῶτι
φλ ὁρῆς εἰσσέ· μάλισσα γὰρ ἐδεόμιν παρόντος, ἵμασσου
καὶ αὐτὸ χέρ γνώσομαι· τί γὰρ μεθιάφθερσι λίχ", τί δ' ἀπούσης
ἀπωλέσσιμεν· εἰσ ἑσίασιν καὶ θοίμιν πᾶσα καλῶν· πρῶτον μὲν γὰρ
τὸ πολλοὺς ὁραῦ καὶ σωεῖναι πολλοῖς, δεινῶσ ἀφέλιμα· φεύγω δ'
ποινὰν θοίσαν ὡσ οἱ δειλοὶ τοὺσ πολεμίουσ· ὑφορῶμαι δὲ καὶ τὸν
οἶνον ὡς ὤνβουλεῦσαι καὶ ὤνθέλης ἐνῶμι δεινῶς καρτερόν· τοὺσ
δὲ θεοὺς τούσδε αἴνυσο καὶ τὸν πάνα ἀσαάζομαί τε καὶ προσσοῖ"
ρεύω πᾶσιν μόνον· θύω ἢ ἀδύν· ἃ δὲ ἂν αὐτοὺσ ἐνοχλεῖν ἐθέλω· σὺ δέ
μοι ἐς αὐλυχρίδας προσίης καὶ ᾠδὰς ὥ κατα γέλασε· ὤν μὲν δὴ τοῦ
τοις καινῶσ ἁ χαφαίμισον· καλὰ δέσυν ἰκάνεια· ὀρχήσασθαι
δ' ὁμιλῆσαι μ' ὁρῆ θερμοτατον· σὺ μὲν μοι δοκεῖσ καὶ εἰσ πῦρ αἴγε
σθαι καὶ εἰσ μαχαίρας κυβισῆσαι· ἐμοὶ δὲ μήτε θύων ἔνησ φίλ".
μήτε αἴγως. Δέρκυλλοσ, Αιχέα.

οὐ Κἠγὼ ἔλεγον ὅτι πολοῦτον ὁρῶντα ὀχυ ἐς οὐ τυφλ' ἀνδρ
ρες, ἢ καταγέλασμα ἐς φλ τῆς δ φλ τυχησ. ἐπεὶ τ' χρησ
δ ὤν μ' ἐλφανπιθ. σὺ τῶν ἀπελείζω τ' δυσδαιμόνων ἐκείνων εἰς ὧν,
ὅσ ὤν μ' ὁρῶντα φασὶν ἐκ φλ γῆσ αὐτόματα ἔχειν πάντα δ κομωνί
αν ἐν αὐτοῖς ἄφθον πολιτδύεωτ. δ ἀφέλφανδρόπον δ ἐναοίμ. οἱ
λεῖν γὰρ ὑπ' οὐρανῷ τ' ὧν πάντα· πλατῆσαντι τοῦσι τῆς τ' τῷ
λόμωμ' ἢ καὶσ ὡσ ἀχθεσθαι ἐς ζηλοτύπωσ νοεῖν· μὴ πω τοσαύτ'
καὶ ἰας ἀναπλησθείη γωργῶν ἤδη· ζηλοτυπεῖν τ' εἰς πλοῦτον ἐς
ὑπὲρ χρημάτων φρονεῖν· εἰσ ἀχείας αἴγας ξαπείη ταῦτα καὶ εἰς
τοὺσ ἐν δικασηρίοισ ῥήτορας. Δήμυλοσ. Βλεψία.

γ Εωργίαν καὶ γωργεῖν ἀπολιπὼν ὁ γέτων λάχισ, ἐπέβη
νεώσ.

νεως. ⸫ πολεῖ τὸ μὴ μῆκος φασί, ⸫ αἷμα πελάτημε βεῖ ⸫ ἐπικυματι
ζῃ. ⸫ λάρυβδιον ζῆ ⸫ αὐτόμοις μάχεται διαφόροις. ἅμα τε αὐτὸν
ἐξάμηρας διαλαμβάνῃ. ⸫ πρὸς βλέπων αὖρον μέρδος μὴ πρὸς μοῦν
πολοῦτον αὖρόον μαμρὰ εἶπε χαίρειν αἰπόλοις ἐκείνοις μὴ νομοθετικῶ
τῷ πρότερα βίῳ. πλίχρως τε ⸫ κατόλιγον ἐκ τῆ ἀγρῶν ἀποζῶν
οὐ δυμάμορος, οὐ ἢ ἀρκοῦ μῆ τοῖς πρόσουσιν, αἰγυπίους ⸫ σύρσο
φαντάζεται. ⸫ πρὸς βλέπει τὸ δεῖγμα ⸫ πολύς ὄδι νὴ δία τόκος
ἐπὶ τόκοισι λοπζόμῆ, ⸫ χρήματα ἐπὶ χρήμασιν ἀριθμῶν. ⸫ δια
φλεύῃ τὴν διαύοιαν αὐτοῦ ⸫ ἐπικάῃ κέρδος ἀμφοτερό πολυ. χει
μῶνας δεοὐκ ἐννοεῖς οὐ ἢ ἐναντία πνεύματα οὐ ἢ φθαλάσης τὰ
σεσθμηνον. οὐ ἢ τ ὠρῶν τὰς ἀκαιρίας. ἡ μεῖς ἢ εἰ ⸫ μικρὰ κερδαί
νομῆν μεγάλα πιῶντες, αἰγὰ πολὺ ἡ γῆ φθαλάτης εὐρυχωρότερη
⸫ αὖτη πιοτέρα, βεβαιοτέρας ἐχῆ τὰς πρὸς ἑαυτῆσ ἑλκυσθάσ.

Μορμίασ. Χρέμυτ.

ἐ Γὼ μῆν ἤθυον γάμους ὁ χρυσοῦς μάκτιν ⸫ πρὸς ἡμᾶς ἐστεφα
νωμῆν. οὐ δέν δέον. ⸫ τοὺς τε σῶν καὶ τοὺς ἐξωθεν ἐκο
λάκευν. ὁ δὲ πεῖσ, κατήγαγε μῆ ⸫ αὐτὸς τὸ ζῆν ἐκ τῆ ἀγρῶν
ὡς τὴν νυμφην ἐξάστεις τὸ πρῶτον χωρίον ἐπαναξων. αὐλησῆ
δε ἢ λυσάμῆν ἧς ἔτυχεν ἐρῶν, νυμφης δὲ λὴν αὐτῇ περιβαλῶν,
ἐπανιὴ γαίμοι φᾶπαν αὐτὶ πρὸς ἑτέρασ φασιν ἐ ταίραν αὐτὶ νυμ
φησ. καὶ τὰ μῆ πρῶτα εἰ δουμῆν κοεικῶσ οὖ μάλα καὶ κατὰ
τὸν θῆ γαμουμῆνων νόμον ὑπέρυπτε τὴν τύχην. μᾶλις ἢ ἀπε
ρράτη ἡ σοφία τε αὐτῆ καὶ εἰ κατ ἐμοῦ μηχαμεῖ. οὐ μὴν εἰς τὸ
παντελέσμου καταφρονήσουσιν ὡς πρὸ ὧν πολυνίκα. ἐπεί τοι τὸν
μῆ καλὸν νυμφίον εἰς πόρπακας ἀπολιμπάνω ἐ αὐ μὴ φιλύπερ
βαλλάσης ζυφῆς παυσάμῆν, σὺν ἐμοὶ τοφρονῆν βουλοποῆ. τῆ ἢ

νυμφίων ἀποδώσομαι καὶ εἰς λόγους ἐπεξελεύσομαι, ἐὰν μὴ καὶ αὐτὴ τῆς ἐργασίας τῆς φρυγίας τε καὶ τῆς βραυρῶνος ἀπολαμβάνῃ.

Φαιδρίας. Σωκράτει.

Φυτεῦσαι μὲν ἐν τοῖς ἀγροῖς καλὰ πάντα καὶ ἱλαρόν ἐστι καὶ ἡδὺ τοῖς θεοῖς πᾶσι καὶ τοῖς μεθύουσι τῆς πολλῆς τροφῆς τὰ ὠραῖα πάντων ἢ τοῦτων, θεοὶ μὲν ἴσως τοῦτο, ἡμῖν δὲ μήτηρ ἅμα καὶ τροφὸς αὐτὴ φύσις ἐστὶ καὶ δικαιοσύνη καὶ σωφροσύνη, καὶ ταῦτα ἐν τοῖς ἀγροῖς ἔνεστιν τὰ καίριστα ἰδεῖν τῶν ἀρετῶν τὰ χρησιμώτατα. μὴ τοίνυν ῥᾳθύμως κατατρίβε. ἔστι γάρτοι καὶ ἐν ταύτῃ σοφία πλὴν ἢ μὲν οὐ πάνυ πολλή μοι δοκεῖ εἶναι, δὲ ἀλλοπρόσαλος μὲν λόγων δίκαιά μοι δοκεῖ εἶναι ἢ δὲ μάλα καὶ διὰ παντὸς τοῦ βίου τοῦ ἀρίστου ὁμολογουμένη. εἰ δὲ σοφώτερα πάντα ἐπέστελλε τοῖσιν ἡμετέροις ἀγροῖς χρῆναι, μὴ θαυμάσῃς. οὐδὲν ἔσμεν οὔτε λίβυες οὔτε λυδοί, αἰγύπτιοί τε ὀργοί.

Θ

.Θ*Θ.

Θ

Τῶν Αἰλιανοῦ Ἐπιστολῶν.

Τέλος.

.*.

.

ΑΙΝΕΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΙΩΑΝΝΗ.

Σὸν ἐτύχανε τὸ βιβλίον, ἥρων δὲ, πῶς ἐμοὶ δὴ καίως ἂν ἰών. Τοιοῦτον ἡ Φιλία. νεῶν ἡ σταστικὸν ἐγὼ. σὺ δ' οὐ δίδως. ἀλλὰ μὴ πρὸς Φιλίαν δίδου. μὴ γάρ μοι τοῦτο τὸ βιβλίον. ἐμοὶ γὰρ οὐσία τοῦτο. καίμοι τῶν ἐμῶν κτημάτων σεμνὸν τὸ νέειν τὸ κτῆμα δοκεῖ. ἀλλ' ὅσα μὴ χαίρω σμικρὰ ποιήσει ἑρᾶν. γεωργὸς ἅτερος, ἕτερον πρὸς ἡδονὰς ὁ ἔρως. ἡ νῆσος οὖρος. ἄλλο τόξον ἐν ᾗ δονεῖται δέ, ἵνα ὡς τὰ παιδιά. ἐμοὶ δὲ βιβλία ἅλοι σοι. ἀλλ' ὃ μᾶλλον ἧττον αἰῶν τὸν κειμήλιον χαίρειν ποιεῖ, ἅτε μᾶλλον ἧττον ἄλλων ἀφιερημένον λυπεῖ. εἰ μὴ ἐν ἀπορίᾳ σεισ, πείθομαί σοι τῇ διανοίᾳ τὸ βιβλίον ἐγγεγράφθαι. εἰ δὲ μὴ, δέξῃ σὺ ἧττον γεγραμμένων ὧν θυμεῖν, ἀλλὰ τὸ βιβλίον κεκτῆσθαι δοκεῖν. ἀλλά τί ταῦτα φημι. οὐ χθὲς πολλάκις δυφραίνην, ἐν τῷδε θεν αὖ ἀσομαι.

Κάτω.

λ Αἴρησ' ὁ ἥρων ἐν ἐθέλειν εἶναι βασιλεύς, οὐδ' ἄνθρώπων ἀρχήν. ἀλλὰ κηπουρός. τὸ εἶναι καὶ τὸ δένδρον ὧν μέλεται. σὺ δὲ μισοῦκεῖσ' ἐζηλωκέναι τὸν ἄνθρωπον. οὐ γὰρ αὖ τιὼ πάλιν καὶ τοὺς σαυτοῦ ἀπολιπών, χρόνον ἔτω μακρὸν ἐν ἀγρῷ προσιμα θήμενος τοῖς φυτοῖς δι' ἡμῖν λαλῶν. ἐδεῖ δὲ οὐ τοῦ λαίρτου μεμνῆσθαι. ἀλλὰ σωκράτους καὶ σωκράτους δογμάτων, ἐν οἷς ἐκεῖνος χαριέντως καὶ σεμνῶς λέγων Φιλοσοφεῖ. ὅτι τὰ χωλὰ καὶ τὰ δένδρα ἃ δὲν ἐθέλει διδάσκειν. οἱ δ' ἐν τῷ ἄστει ἄνθρωποι, ἅτε μᾶλλον πειθόμενοι, μαθηταὶ ἂν ἀγρῶν ὑπεριδὼν ἐν οἷσ ἄπορον σοφίασ

μὲν τοὺς γεωργοῦντας ἀφιέναι, αὐτὰ μηνύοντι τῷ σωτῆρι τῶν ἐλαιώνων ἀπατρίβων ἐν αἷς εἰσι σοφὸν τιμαθεῖν καὶ διδάξαι. καὶ τὸ θημέπεσον δύφραίνοντας φίλους.

Αλεξίῳ Πρεσβυτέρῳ.

τ Οὐναυτίον ἔγνων, ὁ μοῦ ἀπασεύσας ἡσυχίαν ἄγοις. σὺ δ' ἀπολεμεῖς. ἀλλ' οὐ πεισὺ πρέπον, ἄπαλλος καλόν. βούλομαι φράσαι καὶ τοῦ πολέμου τὸν τρόπον. ὁ κορνήλιος ἀπασεύσας χωρίον λατέλαβεν, ὃν ἐκεῖνοι ἐπολέμουν χρόνον. καὶ ἐπαφὴν ἀφίκετο, ὁ μοῦ ἠξίωτο πεσὸν λαβεῖν ὁδε αὐτοῖς. ὁδὲ γεωργὸς ἠξίου κεκτῆσθαι, ἀλλ' οὐ προῖλατο. χρήματα καὶ τιμὴν ὤφειλεν. ἔδοξε. καὶ περὶ φίλων ἦς γράμματα γίνεται. ἤδη δὲ τὸ χρυσίον φέρων ὁ κορνήλιος ἔτοιμος ἦν καταβῆναι τιμὴν τοῦ χωρίου τιμήν. σὺ δὲ προσαιτῶν ἐξαίφνης ἐκέλευες μὴ ἆστο πιεῖν. σὸν εἶναι τὴν τῆμα φάσκων. ἐνθένδε ὀργὴ καὶ πόλεμος. εἰ μοῦ οὖν ἀδικεῖς καὶ πρὶν εἰσ ἡμᾶς ἐλθεῖν τὸ πρόνοος διάλυσον. εἰ δὲ δυκεῖς, ἥλιστα χίσιν. ὡς παρὰ δικαστοῦ σ' ἀπόδωσων δύθύνας. οὔτε δ' ἀδικεῖν ὅτε δυκεῖν βαλοίμην τοὺς φίλους.

Ζονυίνῳ Σοφιστῇ.

Epiphanius

π Ολλὰ καὶ μαθητὴς γένοιτο τῶν φανίῳ θεῷ καλῷ. ὅτι περ ἡμᾶς ἐνέπλησεν ἡδονῆς. ἀγαθὸν μὲν ῥητορικὰ λῶν, μᾶλλον σὸν τὸν τρόπον ἢ τὸν λόγον ἐθαύμαζε. τὸ δοῦν κεφάλαιον, φίλος ἐδόκει ἀληθινός. καίμε πρὸ οστεῖ πολλάκις παίζων ἅμα τῷ λόγῳ, ὑπὲρ σοῦ τοῦτο ποιῶν. σὺ δ' τοῦτο πράττων ἐκέλευες. οἷα θεοὶ οσ ἐκεῖνός ἐστιν ὅτι φίλ χάριτος ἐρασής. ἀμελεῖ μὴ ὁλκηρὸς ἦν θαμάμοι παρὰ σοῦ χάριν κελεύων. σὺ δὲ εὖ ποιεῖς, εὐ χάρμοι σοι μιᾶρ λῶ ποιμφασ ἐπισολῶν, ἃ πέλαβον αὖ ἡδέως μιᾶρα χάριν ἐπαινῶν καὶ ἀκούσας.

Α. Αἰσὶ κακῶς ἀπώλοιντο οἵτινές ποτε ἦσαν οἱ τὸν ὑμέτερον οἶκον οὐ τῶν πόρρω διαθέντων. ὅσον γὰρ ἐμὲ ἀθην ἐγὼ μὰ τοὺς θεοὺς οὐκ ἂν δυναίμην εἰπεῖν. αἰσθοίμην τίς δυτυχῶς ὁ κύριος, πρᾳότατος ἦν καὶ φιλόσοφος. ἧς μᾶλλον ὑμᾶς κοινωνεῖν ἐνεθυμήθην. ὡς οὐ πανταπάσιν ἄχρηστος ἡ συμφορά. νῦν δὲ βεβαιότερον γνώσεσθε ὅτι χρυσὸς καὶ ἄργυρος καὶ πρόφαντοι ἐάν τε, τοῖς μὲν πολλοῖς πρὸς μάχην ἀβέβαιόν ἐστι χρῆμα καὶ οὐχ ἑκόντος οὐδὲ τοῦ ἔχοντος ὡς ἀληθῶς. ἐγὼ δὲ βουλομένῳ μοι ἀεὶ παρεῖναι ἔξεστι. τὰ δὲ μαθήματα καὶ ἡ σοφία τοῖς μὲν ἀνοήτοις καὶ ἀτυχέσι βέβαιον δὲ κτῆμα καὶ πρόσφορον καὶ ἀνάλωτον καὶ ὅλον κρεῖττον λῃστείας. τούτου μᾶλλον αὐτέχετε. καὶ οὐκ ἐπὶ πρὸς φυλακὴν δεήσεσθε, οὐ τείχους. οὐ χόμβων. οὐ φυλάττοντων φύλακος.

Γάμπῳ Γραμματικῷ.

Α. Φείλετό μου καὶ ἐπισολῆς τὴν ἡδονὴν, καὶ λῃστείας κλοπὴν. δὴν οὐ χεῖττον ἦν ἀθην ἐγὼ, ἢ εἰ πρὸς αὐτὸς ἐτύγχανον ὁ πεπονθὼς. καὶ οὐκ ἀπιθανός ὁ λόγος. εἰ γὰρ κοινὰ τὰ φίλων, κοινὴ δὴ πάντων καὶ ἡ τούτων ἀφαίρεσις. ἀλλὰ τί ταῦτα συνάχθομαι. πάντως ὁ τοῦ κέρδους κρείττων, καὶ ζημίας ἐμπρακτικός. ἐντεῦθεν ἡμῖν ἡ πρᾳμυθία. εἰ δὲ ὀρθῶς γινώσκω, βουλοίμην παρὰ σοῦ μανθάνειν.

Διοδώρῳ Σχολαστικῷ.

Ι. Ἠλλαξεν ἡμῖν ὁ καλὸς πρόδρομος ἀπεμπόλησε τὸ τυχεῖν ὑπὲρ τοῦ ὀρφέα καθυμνεῖν ἑκάτερον, ἢ τὸν αὐτοῦ μουσικήν. νῦν τοίνυν ἐγὼ μὲν αὖ πάλιν ὡς πρὸ τοῦ τὸν πολεμητὴν. καὶ εἰρήνη συνεχὴ

ἀλλὰ πρατῆρα σήσων τῶν οἷον ἐν εἰρήνῃ, πονηδὰς ποιησώμεθα θεῶν μᾶλλον ἕρμῆν, ἀνθρώπων δὲ προδότην. οἱ τὰ τὰ σέσιν ἡμῖν μόλις δυέλυσαν. τούτοις ἄγωνας τὰν ἑορτὴν, τὰ μᾶλλον ὠμοφάγαν ἢ ἀναιδῶς πρὶ τρέχουσα, ἐκλαλεῖ τὸ ᾧῦ φιλτάτων, αὐτῇ σκυδρᾷ ᾧῦ ὠὸν σολῶν ἐξελάσομαι, εἰσκαλεσάμενοι ὅπως σαν φιλίαν δορυφορεῖ, τὰν πειθὼ, τὰν χάριν, τὰν ἁδονὴν. τὸν μάρτυρα. τὸν ἔπαινον. τοῦτοις καθίσωμαι σεμνότερον θέατρον ἀπειρήνης κωμῳδίας μηδὲ ἀνέχεσθαι.

Ζωσίμῳ. Προβούλου πρεσβευτοῦ.

Τί πολλῶν διεσώθης, οὐ οἶδα. οὐ γὰρ κατὰ λῃστείαν φλήνος ἐπέβης. οἷον οἰδίπουν τὸ τοιοῦτον ᾧῦ πολεμῶν. οὐ δαῦλα πέμπουσίαν οἷον οἱ πολλοὶ τῶν νῦν θνητῶν. ἀλλὰ τόθω φιλτάτων ἀνδρῶν τε καὶ γόνων. ὥστε πᾶσι τὸν φίλιον μὴ ἐχθρὸν μισεῖν, λέγειν οὐ θέμις. αἰνάσαι γοῦν τοῦ ἡ πόλις δύμορος μετὰ τὰν θάλατταν. ἡ τυχὼν τὸ ἔρωτος πρὸς φίλου πρὸς φίλους ἐπανήκοις.

Σωσάρχῳ. Σοφιστῇ.

Ἐπῆνεσά σου τὸν καλοῦ μὴ σεσιγηκέναι τὸν τρόπον, τὰν τύχην μεμφάμενον. εἰ γὰρ ἐμαιάριος ἦν μιᾶς ἀπολαύσῃ πόλεως φίλος πεντρίδος. νῦν δ', οὐχ ἑκὼν τὰν τύχην, πολλῶν ἀνθρώπων ἐστὶν ἀστέα. πλανᾶται δὲ καὶ ζητησιβίου. καὶ τὰ ἀποθανὼν ἀπόσεμνύσῃ αὐχήσει ποιητικὴν ἐπαινεῖ ἑλλόμενος οὐκ ἐμοὶ ἑλλάδος ἀλλ' ἐξ ἰταλίας πεποιημένην. φοβοῦμαι βαρυπλοῦν ὑπὲρ ὄγκου. μετὰ ταῦτης προσελθὼν ἐθέλει τόμου συμμαχεῖν. ἐγὼ δ' οὖν. πάντως δὴ καὶ σὺ διασώσῃς πρὸς ἕτερον.

Ζωσίμῳ. σοφιστῇ.

εἰ μὲν νέος ἦν ὁ χρυσὸς παῦλος ποιητὴς δὲ, τιμῆσ ἄξιος ἦν. νῦν δὲ ποιητὴς καὶ ἥρων ἀμφότερα δὲ ταῦτα τοῦσ θεραπεύειν εἰ δόκησισ ὧν ζηλῶ. τούτων ἐθέλησεῖναι μὴ πρῶτος μαλῶσ γε πιῶν. ἐχθισ οἷσ ὃν οὐ ποιήσεις.

Μαρινιανῷ ἀπὸ τῶν πατέρων.

Ων ἐμῶν γυμνασίων ὁ μαλὸς πάντων, φιλοπονίαν τοὺσ ἄλλουσ πραγματικῶν, μέγα δὲ τοῦτο συμβαίνειν πρὸς μαθημάτων συλλογὴν, ἃ μέλλῃ ῥητορικῆς ἔννω παλαίσματα, καὶ νόμων προσέθηκε πρᾶγμα, καὶ οὐ πάντων πόνων ἐμπίμπλαται. ἀπῆρε δὲ πρὸσ ὑμᾶσ ὥσ πραγματικὸσ ἀθλητὴσ εἰσ ὀλυμπίαν ἀπὸ θυμελῶν, ἤδη μὲν εἰσ ἀγῶνα παρεσκευασμένοσ καλῶσ. εἰ δὲ ὑμεῖσ ἐμπνεύσητε, ὀλυμπονίκην εἶναι τὸν νέον μανθάνομεν. χρήσιμον ἢ ὑμᾶσ λαμπρῶσ ἀγωνοθετεῖν καὶ ἆθλα τιθέναι, οὐ πυγμῆσ καὶ πάλησ, ἀλλὰ λόγων καὶ σωφροσύνησ. προσφθέγμα μὲν τὸν ἐν δοξόπατρον Βίωνα. καὶ τὸν περὶ Στέφανον. καὶ τὸν χαρίεσταν Ἰωάννην. καὶ τοὺσ μετέρουσ οἰκείουσ καὶ ἐμοὶ ἑταίρουσ.

Ἐπιφανίῳ σοφιστῇ.

Οἷσ μὲν ἄλλοισ ἐρασταῖσ καὶ ὑπόμνημα τοῦ ἐρωμένου φανεῖν, ἱκανὸν πραγματεῦσθαι τὸν ἔρωτα. σὺ δὲ μὴ μὴ χρῶ σώμασ εἰκόνασ ὧν ζηλῶ. οἱ μὲν οὖν λόγοι τιμῶ δικαίωσαν σοφῶσ ἑρμηνεύοντεσ, αὐτιμῶ δὲ τεχνῶσ ὑπογράφουσι τιμῶ μὴ χάριν. ἐπαῖνῳ τοῦ τοῦ, πρὸσ ὑμᾶσ ἀπῆραν. ἐμοὶ δὲ ἰῶ δεδομένον μηνὶ τοῦ εἰσῶ λου τὸ εἰσῶλον ἐγκατεγράφην. ἀλλ' ὅμωσ εὐσχυνθεὶσ τὸν ὑμέτερον ἔρωτα, προσκαλεσάμενον τὸν τὰ ζῶα γράφοντα, ἐν αὐτῷ συμμαθήμενον, ἀτρεμίζοντι προσώπῳ σεμνῶσ πένησιν καὶ

ἐμαυτὸν πρὸς τέλλον, ἀφῆκα τὴν τέχνην τῇ φύσει συναπτειν. καὶ τοὐμὸν εἶδος αὐαρ πάσασα ἡ τοῦ ζωγράφου ξεσία, τοῖς χρώμασιν ἐμπαταπίδεται φέρουσα. νῦν δ' ὅτι παρὰ σοὶ, ὡς ἐξεῖναι μὴ βαλέσθαι καὶ ὁρᾶν. καὶ τῷ ἐμοὶ πρόσθεν μηδὲν ἔλαττον ἔχειν. δακνοῦσι δέ μιν ὀπαλὸς δύθυμιθ. ὑπὸ τοῦτον θαλάπαν ἡ δίως ὑπομόχθ. ὃ τοῖς αὐτερασταῖς χαλεπὸν εἶναι δοκεῖ. ἀλλὰ θεραπείαν τοῦσ πάνυ αὐτῇ συγκαλύψω μόνη.

Ἐμπαίζει.

Χ Θεὸς παιδαγωγὸς ἦν, ὁ σὴμερον ὑπὸ παιδὸς ἀχθόμενοθ. ὃ σεμνὸς ἐδόκει τοῖς νέοισ, ὀνὺν ἐλεγνὸς ἔτω φανόμενοθ. Τὸν οὖτον ἐτύχηπου νῦν ἡμεῖσ συναχθόμεθα μόνοι, οὐβοηθοῦ μόνοι δέ. μὴ σύγ. εἰ σρατιώτησ ὢν, εἶτ' ἐξαίφνησ αὐτοῦ τὴν δεξιὰν δίκης ἥκεισθυσεν ἐτύχηπρὸς εἰλίαν ὁ φθείνων. Ἰωάννῃ Πρεσβυτέρῳ.

τ Αλαλχαναν νῦν μᾶλλον εἶδον ἡδέωσ, ἢ πέλαι τὸν ἐκ μέλιτοσ καὶ ἁμυγδάλων συμπλακέντα λυπηρόν. τότε μὲν γὰρ ἡ κατὰ τοῦ παιδὸσ διαβολὴ ἀφῃρεῖτο τοῦ μέλιτοσ τὴν ἡδονήν. νῦν δ' ἅπου πρόσωπου πρόσθεν, χυσαμοι δοκεῖν ἐποίησε τὰ λάχανα. ἡδὺ γὰρ τὸ τῆσ ἐκ διαβολῆσ ὀργῆσ μόνον, ἀλλὰ πάρεστι τὴν δύνοιάς εἶναι πᾶσι καλόν. καὶ ἐγείρων εἰσ προθυμίαν αὐτῷ τὸν διδάσκαλον. Στεφάνῳ Πρεσβυτέρῳ.

ὁ Υνὼ πρῶτον, ἀλλάσσι παλαισθε λέχθην. ἦν δὲ ἡμῖν ὁ λόσοσ πρὸ τῆσ νείλου. οὐ πρὸ τοῖσ ὄχθασ τότε τοῖσ μούσαις

σωνέ σωιζον. ἐκεκό μφθυγο δὲ καὶ γελᾶν ἐδόκ φ ασυνδάζων ὁ λόγος. καὶ λλουσ ἦν ἀ γών. κεῖται δ᾽ σαν οἱ ἕλληνδν. ἀ ωνισαὶ δὲ Νι ρδὺς ὃς μά λισσ γὺε τὲ πι χρονίων αὐθρώ πων, καὶ θερσί της ὃσ σ αἰ χίσσ αὐ ὴρ ὑ πὸ ἰλιον ἦλθε. καὶ ὸ χαρι έσ τατον, ὸ πλέον ἔχειν ὁ θερσί της ἠξί ε καὶ πρέ χεν αὐτῷ τὸ ἄθλον ὁλό πος. καὶ οὐ δὲν ἐκώλυσεν ἡ τοῦ δμή ρου λωμῳδί α μέρ ἕ κασον τοῦ σώ ματος ἀ πὸ τοῦ πάθους ὀνομά ζουσα καὶ μέ χρι χῆς πελῶσα τὸν αὐθρω πον. τὰ μ ὦ ὦ ὸ τε σωνέ παιζες τοῖσ ἀκροα ταῖσ. νῦν δ᾽ σεσθον δάζῃν ἀκούω καὶ τοῖς ἱ ροῖσ ὸ καλὸν δ᾽ μα κηρυ πῇν ἐ λόγῳ με τα ρυθμί ζῃν τῶν πο λι τῶν ὸν τρό πον. ἐ νῦν ὁ οἰκοδόμοσ καὶ τίν των ἔ χουσί τι πρὶ τῶν θεί ων εἰ πεῖν. ἐ πρὶ αρ ῆφ, μετα ὺ δ᾽ ἐ ργα σάσ θ᾽ λέγον ται οἱ πρὸ τῶν σῶν λόγων λί θουσ ξύλα λαλοῦντεσ. ἀλλὰ πλλὰ μά γα θὰ γύοι το σύ ρατί ῳ τῷ λαλῷ. ὅτι πολλὰς πλῆσ θ᾽ ἀσβα μών, ὃν σὺν ὀνόμα τῷ σ πάσασ ἐνέ πλησε. μηδεὶς γὰ ἀ γαθὸς λανθανέ τω. ἔ χος ἐ τού τῳ αὐτεί πεισε τὴν ἐ ωσολήν ὡσ ὑμᾶς ἐ ςεμι ἐλπίδ μὲ πεωείσασ καὶ μείζ ὑ πογόμφ. χρύσεα χαλκείων αὐτὶ ῆ ἡμε τέ ρασ τὴν ὑμε τέραν ἐ ωσολήν. ἀλλά μὴ καλῇσ ἐλ πίδος θ᾽ αμαρ τοι μφ.

Σαραπίωνι.

Τ Ὸ πατρῦμῖν ἀκήκοα βρᾶμα. καὶ αὐτὴν ἐδάκρυσα τὴν γῆν. ἐ ἰλιῷ ἱ ερεῖον ὁ πόλεμος αἴρ χεται, πατρ οῖσ ἐ ρήνη ὸ κήρυγμα. ἐ γὼ δ᾽ θεν ἔδεισε σῶθαι, ἐν τόθεν ἀ πολλύμεθα, πῶς πατρ ῷ σωτηρίασ, ἡ μῖν κα τα λείπεται. τοῦτα μὲν οὖν ἐ ποιτίσ αὖ ὶμαι θρηνῶν. ἐ γὼ δὲ σωάχθομαι καὶ σωπά θομαι.

αὐτὸν μὴ γεγονὼς κινδύνων ἡ πεῖρα. ἀλλ' εἰ βεβαιότατη ἡ μεγαλοψυχία βάσανος ἡ ἐν τοῖς κινδύνοις δυσψυχία. ποία δ' ἀρετὴ ἴσησον, ὅσα ἀφελὼν μὴ προσήσατο. εἰ μὲν ὁ στρατηγὸν φάναι ἄριστον, τὸν μηδὲ πώποτε καταδύντα πολέμιον. φέρε δὲ καὶ μὴ ἀθυμεῖν. ἐκπολέμου γὰρ ἡ μὲν εἰρήνη βεβαιοῦται. εἰ δὲ μή, ἀγωνώσ τὸν πόλεμον δι' ἐπιμελῶν αἱρήσει στρατηγὸν φίλους. ἐγὼ δὴ ῥητορικῆς ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς ὁμολογῶ, ἐλπίσας πᾶν ὑμῶν δύρήσειν τὸ φαρμακον αὐτοῦ ναυτίον γόνυσιν. ἡνίκα τε γὰρ μᾶλλον ἢ δι' ἐλυσατε τὸν ἔρωτα. θέατρον τῇ ὠδείσῃ συλλέγοντες καὶ πρότονον διεγείροντες. πῶς οὖν αὐτὸς ἀτιμάσω τὸ πᾶν ὑμῶν ἐπαινούμενον.

Διονυσίῳ Σοφιστῇ.

Ἄλλα μὲν τὸ πάλιον κοινὸν διδασκαλεῖον πᾶν ἡρώων ἐδό-
κει. νυνὶ δὲ ἡ ὑμετέρα Ἑλλὰς μουσῶν πόλις. Ἑλλὰς δὲ ἐπίσ-
σαινοι πατέρες τοὺς ἑαυτῶν, ὡς ὑμᾶς φοιτῶντας ἢ λόγους
μανθάνειν ἢ λόγους διδάσκειν. καὶ θαυμαστὸν οὐδέν. ἡ γὰρ πό-
λις ἀρχαία. πολλοὺς μὲν μυθολογίας γέμουσα περὶ ὧν δεῖται ἄλ-
λα τε πολλὰ καὶ καλὰ, καὶ ὅτι καὶ ὅπη θαυμάζουσα τὴν πόλιν,
ὑμῖν περακαθῆται τὸν ἐλικῶνα πᾶσαθέουσα ἢ τὰς ἀδελφὰς
αὐτῆς πείθεσθαι ὑμῖν. ὁ δὲ ἑρμῆς πάντως οὐκ αὐξήσεται μὴ ὄσυμ-
παίζειν τοῖς ἀδελφοῖς. ἀλλὰ ἢ ἀπόλλων μουσικὸς ὢν θεὸς, ἅμα
τε ἑρᾷ μᾶλλον ἢ τοῦ πᾶν ἀσπάζεσθαι πᾶσα πόλις αὐτῷ δοκεῖ μᾶλλον
ἀδελφῶν. τὸ μὲν ἀλλ' ὁ πᾶν ὑμῖν ὑπηκόων. ἐπὶ πᾶσι δὲ ἀδελφῶν. ἐπὶ δὲ ἅπ-
πᾶν ἄλσος. σέβεται τὸ ὕδωρ ἐπαινεῖται τοῦ θεοῦ. καὶ τιμοῦσι κοῦ
πᾶν λέγεται. τὸ δὲ κάλλιστον, ὁ διόνυσος διδάσκων ὡς ἀλη-
θῶς τὰς πᾶν θεῶν τελετάς. ταῦτα διατείρει πρεσβυτάς.

ταῦτα

ταῦτα συγκαλεῖ νέους· διὰ ταῦτα καλλιὼ ἐλαττίζω τὴν δυπορίαν γνῶναι τῷ μὲν αἰῶνι τὸ ὅτι προτετέλεσμαι ὑπὸ τῆς ἡμῖν καλῶν ἐν παιδείᾳ γνώμης, ἀπόρρητα ὄντα ἀνθρώποις· οἷα μὴ περὶ μυστήρια προτέλουμαι· μεγάλων δέχου τοίνυν δύμαθος τὴν νεανίσκον, δοκιμάζων αὐτοῦ τὴν φύσιν εἰς φιλοσοφίας. διὸ καὶ θαλαττα τολὺ καὶ πολλῷ ἄπειρον ἐλαύνῃ ἐμαλάξρῳ τῷ σώματι· ἐχέτω δέτι καὶ μεῖζον διὰ τὴν τοσαύτην δεῖ ταύτην θεραπείαν· μηδαμῶς πε ἐρυθριάσῃς μὴν πρῶτον ὡς ὑμᾶς φοιτῶσαν· ἐρωτικῶς τε προσιέναι καὶ πρὸς αὐτὴν ἡδέως λαλεῖν, ἕως τοσαῦτα ὡς ὑμᾶς ἴοι.

Θεοδώρῳ. Σοφιστῇ.

Στῶ σμυρναῖος ὢν ῥήτωρ. Ἀεὶ εἰδὼς κοινωνεῖτω φιλοτιμίας. ὁ ἐμὸς ῥήτωρ Θεόδωρος· πάντως ἐμὸν καὶ τοῦτο ἡγοῦμαι τὸ φῦν πείθων καλὰ τὰ πατρὸς εἶναι νομίζεται· ἀλλὰ δύναμαι φιλομετέρας εὐφωνίας· διὰ τοῦτο φῦν ἀθυμεῖν οἱ παῖδες τὰ πατρῷα φῦν πατέρων παρὰ δὲ φῦν σύρωμαι πιθανίζειν ἀξιῶσι μανθάνειν. οὐκέτι γοῦν εἰς τὴν πειραιᾶ καταίρουσι φιλοσοφίας ἐρῶντες. οὐ δὲ φοιτῶσι παρὰ τὸ λυκαῖον, παρ' ἡμῖν τὴν ἀληθείαν καὶ τὸ λυκαῖον εἶναι νομίζοντες. ἐγὼ γοῦν ἱκανὰς ἔχω πολλὰς ἡμῶν τοὺς ἀκροατάς· εἰ κἀμὲ προήγουν διὰ ὑμᾶς ἀφίσομαι ἴσως. καὶ φιλοσοφίᾳ τῷ χρῶ τοὺς εἰκόνας καθαρῶς θεωροῦντας, ἤδη καὶ τοῦ σώματος τὸ εἶδος ὑπογράφουσιν· ἢ δὲ παρ' ὑμῶν τολὴν, ἐμοὶ μὲν λαμπρότερον ἀποφαίνῃ τὸ χρῆμα· σοὶ δὲ καλλίων τὴν φήμην ἐργάζεται.

ε Μὸς προνόπος. μηδὲν δὲ σὸς ἐλπιδὸν ἀπῶς, ὃν ἠβουλό
μην ἐπιζῆν. δὸν ἠκμασε πᾷ ἡμῖν ἰατρική. αὐτὰ γὰρ χαλεπὸν πᾷ
τοὺς λόγους φιλοπονεῖν καὶ τὸ σῶμα καλὸν δυνασθ῾αι. διαγῶν πέ
πονθε. ἐὰν μὴν ὑπέγραφον. ὑ μεῖς δὲ ὥς πᾷ θεατὰι τᾶ πάθους γνῶ
μα τε. αὐτὰ τί δράσω. βρᾶδυμὴ αἰτῆν νεφρῶν ὁ δύναμαι ἢ ὁ ζῆμι. ὑ
μεῖς ἢ βραδεῖς ὡς ἔοικε χάριν δυδόναι. ἢ πόσον χρόνον ὦ τὲ λλομ. τῷ
ἢ κάμνοντι ϛ ἡμέρα μία πολλῶν ἐ τ πᾷ ὁδός. ἢ ὰ φιλοσοφοῦντι
τὸ πάθος βρύτου γε. οὐ χὶ τέχνη πᾷ ὰ σοί, οὐ χρήσιμος ἡ τᾶ φαρμά
κα κατασκευή. τί ἂν ἐμποδών. πολὺ νεμὴ φι δυνοίας ὦ λέλησαι
εἴτε ἄμφω ἀνοίας μᾶλ) ἢ μανίας κρίνεθε. χαλεπαίνῃ γοῦν
ὁ δυνασὴς οὐ πρὸς ἀνοήντου, αὐτὰ πρὸς ἐθελοκακοῦντα. αὐ ὥσ φι
ῷ φιλτάτων προδυσίας. ἔτι μὴν ἡ νόσος πᾷ ἐμοὶ ἐ τῇ τὸ φάρμα
κων πᾷ σοὶ, αὐτὰ μεταξὺ λόγου τῷ πάθῃ πολεπόμενον.

Τοῦ αὐτοῦ.

ὁ Καλὸς Νεμεσίων ἀ ἀπὸ φι τ νόμων ὦ τὶ σὴμης ἐπαινοῦμ
ἀπὸ τοῦ τρόπου μᾶλλον ἐπιθαυμαζ῾εται. τί τοίνυν καὶ λλι
σον σημεῖον. φίλους οἰδεμηδέν μ. ϛ οὓ πρά πουσι μὲν σωφρόνε
πεπονθόσι ἢ οἱ ά πᾷ οὐκ ἐ δεισωάχθεται. βουλοίμην ἢ καὶ σὲ πρὸς
φι ἄλλησ φιλοσοφίασ καὶ τοῦτο μελετᾶν. μελετήσεισ δὲ τῷ
ἀπόντων φίλων ἢ τῷ παρόντων μεμνημένος. ἕως μὲν γοῦν αὐ
τὰ πάθηλαν θάνῃ, καὶ τὰ φάρμακα ἐν μέσῳ κείμενα λαθά
νῃ. καὶ ἁλιμαίζῃ περὶ τὴν θεραπείαν ἡ πλάνη. ἢ δὲ τοῦ παθόντος
διάγνωσις, οἷον φῶς ἐξελαμ ψ τῇ τέχνῃ. καὶ διανοίᾳ τὴν φ ϛ

μάκρον

μαθηκων περιουσιαν. ὃ ουκ ἐστὶν μὴ φιβολον τὴν θεραπείαν σωφρο
φέρῃ· ὑ περγάσαμεν τὸ πάθος εἰπεῖν ὑμῶν μέμνησαι, ὡς συχνὴ προ
ηγήσατο κίνησις· ὡς πολλὴ σωμα ἐκολούθησεν αὐτὴ φλεγμονὴ
γρότητος, ἡ τοῦ αἵματος ῥύσις, ὡς ἡ συχία. ὃ δ' αὖτε τὸ παθος σωε
σπίαζεν. πάλιν λιποθυμησις καὶ πάλιν αἵματος ῥύσις καὶ αὖθις
ἡσυχία καὶ δ' αὖτε. καὶ ὡσοὐπω ἔτι τὸ παθος σωεκρυπτεν. ἀλλὰ
σύριγξ ἐπήφθη. τὸ μὲν πρῶτον μετρίαν. εἶτ' οὖν ἀγλωμής. τελευ
τῶσα δ' ἐφόρητος. αἰκιζομένη καὶ ἔνδοθεν ὑ βλέπουσα ὅλως τὸν
ὀμφαλὸν σπαράττουσα. τί γὰρ αὐτὴ πρὸς ὑμᾶς ἀποκρύπτεται,
ἀθυμοσιδύη ἡ φύσις οὐκ ἀνέχυνεται. μᾶλλον δ' ἔτι καταλείπεται
φαρμακον τῷ πάθει μορομαχεῖν. πλὴν εἰ μὴ ὑμεῖς ὑπὸ σοφίας
ἕτερον ἐξεύροιτε. οὐδὲ φιλίας συμπεπλεγμένος κύκλος ἦν φυ
σαλλίδα μαλασσομένως ὀνομάζουσι τὴν ἰατρῶν οἱ παῖδες: τινὶ
δὲ μόνῃ ἱκανὸν τὰς τοῦ νοσήματος ἐνέδρας ὁ λόγος ἀμυνεσθαι.

Δωροθέῳ. Πρεσβυτέρῳ.

Ὁ μὲν πολλοὶ τὸ δὴ λεγόμενον αἰπεινῶς πεσὼν πεδῶσι
τοῖσι ἱροῖσι, καθάπερ ὁ τοῦ πλατωνος χαλεπὸς εἰλεῖ
νος ὁ Φαλαμιρὸς, ὃς ἔτι καπνοῦ καὶ δυσωδίας ὄζων ἐπανέ
στη τῇ διανοίᾳ. σὺ δὲ ἐξ ἱροῦ διαβαίνῃς εἰς ἱρόν, ἐν φιλοσοφί
ᾳ εἰσ ἱρωσύνην. ὁ δὲ τὴν ἐπιστολὴν κομίζων, ἱρὸν ἐστὶν ὑ
πηρέτης. οὐκοῦν σὸς οὗτος. ἐρᾷ δὲ ἡσυχίας. καὶ οὐκ οἶδ' ὅπως
μαθὼν ὅρος εἶναι θεῷ πεχαρισμένον δ' ἐρημίαν εἰσ ἡσυχίαν ἐ
πιτήδειον, πρὸς ἐκεῖνο πορεύεται. ἀλλ' ἢ ἐμποδὼν ἀποδία. ὃ
δὲ ἀποδίας αἰμηχανία. ἃς δυνάσται διαλυέτω τοῖς ἐν μέσῳ δὲ
χώρᾳ ἱερεῦσι μελέτω, μέχρι τοῦ ὅρους διασώζῃ τὸν ἄνθρωπον.

εὐ Πόλεμον ἡμᾶς πρὸς ἀλλήλους πολλὰ κελεύοι λαλεῖν εἰρήνη δὲ συχνὸν ἐπέχῃ τὸν στόμον, μόνον οὐχὶ ὁ πόλεμος εἰρήνης ἱερέων ἐστί· τί γὰρ χαλεπώτερον ἢ θάνατος παιδικοῖς ἀδολεσχεῖν. λύσωμεν τοίνυν ἢ τὴν εἰρήνην ἢ τὴν σιωπήν. μὴ γὰρ τοὺς φίλους· μὴ γὰρ τοὺς ῥήτορας σιωπῶντας ὁ ἥλιος κατίδοι.

Ἐπιφανίῳ σοφιστῇ.

εὐ Σιάλλος ζηλῶ ἢ γράφειν μεμελέτηκεν, ὃ δὲ δώκαμον τὴν ὠδικολίνην· δώκατον ἢ δυσμονοῦσαν οἰκίαν τῷ κεκτημένῳ διασώζειν καλῶς· τοσοῦτον οὖν τοῦ βίου κοινωνὸν ἔχειν ἐβούλοντο. ὁ ἢ φιλεταῖρος μᾶλλον ἢ πλουσίας ἐρᾷ· πολλὰς ἢ πόλις κατομαθών, οἵαπερ Ὀδυσσέα, ὡς ὑμᾶς οἵα πρὸς Ἀλκίνουν ἀφίκεται· καὶ ὁ μὲν ὑμῖν διηγήσεται τὴν πλάνην, οἷον ἐκεῖνος ἐκείνῳ· ὑμεῖς δὲ λιπαλύσαντες τὴν πλανήν, οἷα διασώσαντες· ὥσπερ ἐκεῖνος ἐκείνου· μὴ γὰρ διαμαρτοῖ φιλοξενίας ὁ ξένος ὑμᾶς καταφυγών.

Μαρκιανῷ.

φ Ἰλεῖν ἐμέλλησον· ἐγὼ γὰρ καὶ αὐτεῖν ἀρχομαι· ἡδίκηται γὰρ ὧ δώκαμον τὴν ἐπιστολήν. καπέβαινεν ὧν φοινίκων ὠνήν· φέρων χρυσίον τὴν τῶν Φοινίκων τιμήν· ἀλλ' ὦ φίλτατε· οὐ δεινίαν ἀνδρὸς ἐπιδεῖν ὄντα ἀμαυρὸν ὄντα. ὁ μὲν γὰρ ἠλαύνων ἀγαθῆς ἐλπίσιν ἐπιχορεύμενος· ἐγὼ δὲ φιλίαν ὑπερεῖνο μόνον βαρβάρων οἰκήσεις κωφοῖς προσεστῶτες, καίουσί τε καὶ συγκλοῦσι· καὶ γυμνὸν ξίφος ἐπανατείνοντες, ἀποσφάττειν ὅλως ἠπείλουν· τέλος ἢ τὸ χρυσίον λαβόντες, ἐλέλυον χαίρειν εἰπόντες, ὅτι τὴν τύχην οὐ τὸν

βίον

βίον μετὴ λλαξε. δῆκε δὺ πέτερος οὗσε τῷ ἠδηκηκότων ἐνίους συλλαμβάνῃ. ἤλουσεν ὁ στρατηγὸς ἐχαλέπαινε μισῶν ἀεὶ τοὺς πλέπτας μᾶλλον, ἢ τοὺς φανερῶς πολεμίους. ἐμάλαγε ἐλιότως. τοὺς μὲν γὰρ ὄντι πόρρωθεν φυλάττεσθαι, οἱ δὲ τοῖς φίλοις ἐξ ἀφανοῦς ἐπιτίθενται. καὶ προσέτι ἧττον ἐπανορθοῦσθαι τοῦ πένητος τὴν ἀπορίαν. καὶ ἀναλαμβάνῃ ὅσων ἀφήρηται. ὁ μὲν προσέταττεν ὁ στρατηγὸς. ὁ δὲ πόρος ἐπὶ πενίαν ὁδύρεται. ἀλλὰ σήσατε τοῖς μὲν τὴν λησείαν. τῇ δ' ἀπορίαν προσθέμενοι τὸν μεγαλοπρεπέστατον θεοφιλέστατον στρατηγόν. Ἰουλιανῷ Ἀρχιπέκτονι.

Τ Οὐκ ἀλπίνετὸν κῆπον οἶμαι μιμητῆς δι' ἀτὴν καλὴν μηχανήν, ἣν σὺ μὲν ἐξεῦρες, ἐπήνεσε δ' ὁ πέκτων. ἐγὼ δὲ γράψω τῶν λόγων ἥλιστον γὰρ τὸ θέαμα. δύο μὲν οἱ μέσοι κύκλοι σανίσιν εἰσὶ ζυμφοῖς σωματόμοροι. ὥστε ἐν αὐτοῖς ἔξωθεν θεωμένοις δύο εἶναι. ἐπὶ δὲ τῶν ματασχήματι πεζὸν ἑκάστοθεν ἑλιττέχει πρὸς τὸν αὐτὸν τόπον μακρόν τινα δρόμον. ὁ δὲ κύκλος συμπεραθεὶς καὶ τὸ σῦτον ἀκολουθεῖ, ὅσον τὸ πεζὸν βούλεται. ὁ δὲ ἀγὼν πρὸς ὃν ὁμέτηκος κύκλῳ, αὐτῷ μὲν σχέφεται. καὶ συμμινεῖ μικρὸν ἕτερον κύκλον τὸν ἐπὶ τῇ Φρέατι. ἐπὶ τοῦτῳ τὸ χρινία δ' οἱ χόες ἐπιλαμβάνεται ματὰ μέρος σωδεδεμένοι. ἀλλὸ ξυτάτη μὲν ἡλίνησις. τὰ δὲ μικροῦ κύκλα τὸ μέσον σχολὴν ἀσχολίαν. ὥστε μόνον τὰς ἀπὸ χάσφλ ἐκροὰς ὑποδέχεσθαι. τὸ δὲ πλέον τοῦ ὕδατος ἐπὶ τὸ Φρέαρ ἐκχέῃ μενον, ῥᾳδίως αὖθις ματαδυθέν, μόλις αὐάγεται. τοῦτο μὲν οὖν ἐπανορθώσασθαι δεῖ. τῇ δὲ τὴν ἀρχὴν ἐξευρόντι, οὐχαλεπὸν τὸ τέλος γίνεται, μηχαρ πρὸς ἰδὼν μὲν οὕτω καλὸν θέαμα φλ ἑτέρου σοφίας δεόμενον. μὴ τοιγὸν παύσαιμι μὲν ὥσπερ αὖ ἕτερος ζωγράφος τὴν ἐλένην ἐκ κάλλος γράφων φλ κεφαλῆς ἐπὶ πόδας.

Τῶν αἰνέου τοῦ σοφιστοῦ ἐπιστολῶν Τέλος. Α

Νυφαλίῳ.

Σοὶ δεξάμενος τὴν ὑμετέραν ἐπιστολὴν εἰσέρ-
γομαι δὲ ταύτην ἀγῶνα βουλόμενος, ἂν ἔχον ὑπουρ-
γοῦσαν τῇ προθυμίᾳ τὴν χεῖραν. τὸ δαῖτιον τύχῃ
μὲν ἂν αὐτοσχεδιάζοιμι καὶ μᾶλλον πρὸς ὑμᾶς.
θεοὶ δὲ πάντως προνοίαν πυθέσθαι ὡς βούλεται τὰ ἡμέτερα.

Φιλίππῳ ἀδελφῷ.

Οἷς ἀγαθοῖς τὰ ἀνδρῶν αἱρεῖ μὴ εἰσούσας εἶναι φιλίας ὁ ἔρως. αἰεπειδὴ ἡ ἀφορμὴ εἶναι προσήκει τινὰ δίκης δεῖ πρῶτον εἰς λόγους ἐλθεῖν, εἶτα πειρασάντας θαυμάζειν τὸ τοῦ χρεὼν ἐπὶ δώρῳ τῷ λογίῳ Θεώνι τῷ ῥητορικῷ. πρῶτον μὲν διὰ ταύτην ὑμῖν αὐτὸν ὀφείλω. ὕστερον ἢ περὶ ἣν νομίσας τὰ γράμματα, δι' αὐτὸν οἱ μοι θαυμάσεις τὸν ἄνδρα. Καισαρείῳ καὶ Βουλῇ.

Ὑθαύρας ὁ σὰμιος. Τὸν τοῦ φασηνὸς οὐ μέχρι παντὸς ἐπί-
μασιγλιν. αἰῶνα ἐστὶ χρόνου αὐφλ μεταβολὴν ἄπων ἐπὶ λόγους
ἢ μετεβάλλομεν. ἀλλ' οὐ ἦν πρὸν ἐσιώπων χρόνον, ἔδει δὴ πυθέσθαι μη
δὲν πρὸς ἀλλήλων εἰδέναι. αἰὰ τὴν μνήμην ἢ ἂν ἐχσιγῶ. ἡ δὲ χεὶρ δὴ
μονεῖ τοῦτο τῇ γλώττῃ. ὦ δι' ἀμφὶ γραμμάτων πάλιν ἐφθέγγοντο.
ὑμεῖς δὲ εἰ μὴν τὸν πυθαγόραν ζηλοῦτε, δὴ πρᾶσ' ἐσωσιγῆς. λύσει
αὐτὴν εἰκότως ὁ χρόνος. εἰδέτι πλέον φέρουσ' ἡμεῖς, σιληροί
τινες ὑμεῖς ἀντεραῖς ἐπεισόντες. καίτοι τὸν ἀληθῆ λόγος τοσαῦ-
τα ἢ τοσοῦτον ἀρετοῦσα ἀπλῆς μόνον, μέχρι καὶ νῦν ἐκπλο
τοννήσου τὴν σικελίαν ὁρᾶν. καὶ διὰ μέσης θαλάττης ἀπόμουσον
σκοπεῖν ὡς καλός τε εἴη ἢ διαμοῦσι λύκνις τῇ πηγῇ. ἢ δέ χαυ
τὸν ἐρασθῆναι κεκμηκότα. καὶ δῶσιν ἑαυτῇ. καὶ ἴδοις ἂν τότε ξέ

γην ἀφροδίτην τὴν πάνδημον· ὑμεῖς δὲ οὐ πεφοιτήκατε πρὸς ἡμᾶς τοὺς λόγους, οὔτε φοιτῶντας ἀμείβεσθε. αἰσχρὸν γάρ, λοιπὸν τέλος ἐγκλημάτων ἡμῖν· εἰ δὲ μή, ἀλλ' οἱ βουλόμενοι λέγειν ἔναμιλλοι γενώμεθα.

Γερμανῷ.

Σοὶ ἀγαθοὶ λυποῦσιν αὐδρες πεῖραν αὐτῶν οὐκ ἔχοντες καὶ ἀθεσπέσιοι τὴν ἐπιστήμην τῶν, νῦν ἔργῳ μαθὼν ἐγὼ συγγνώμην τοῖς ἄγροις· ὑμᾶς δὲ οὐκ ἔδει μὲ πρὶν εἰς λόγους ἐλθεῖν· εἰ δὲ θαυμάζεις ὁπόθεν, δίδασκαλον εἶχον ὅσοι πεῖραν δεδώκασιν ἐθαύμαζον. ὡς δὲ κἀκεῖνο συμβαίνει ἐμαυτὸν, χαίρειν μὲ ὡμολόγησε τὴν τύχην. καὶ ἐγὼ ταύτην ἐμεμφόμην τοσοῦτον ὑπὲρ τοσούτου πράγματος ἄκρον δὲ κατακαλύπτειν, εἶτα τὴν ἡδονὴν ἀφαιρήσει. ἐπὶ τοσοῦτον οὖν δύναμαι τὸ πᾶν, ὅσον αὖ τοῦ μέλλοντος ἐλάττονος ἐλάττων ἐλογιζόμην· ὅτι δὴ θεῶν τὸν ἡμᾶς οἰκήσειν κατελιπόντων τοῦτο καὶ γέγονε· συμβαίνει δὲ ἀπορεῖσθαι πράγματι. σὺ δὲ φιλονεικεῖς ἐπὶ τὸ μεῖζον ἡμῖν ἐξάπτειν τὸν ἔρωτα· ἐρῶ γὰρ ὑμῶν. τὴν γὰρ εἰς ἐμὲ σπουδὴν καὶ τοὺς ἐμοὺς ἐλπίδας ὑπερβαίνων εἰκῆ. ἀλλ' εἴθε μάρτις θεῶν δύμορος ἡμῖν γένοιτο. καὶ σὲ θαυμάζον ὡς ἡμᾶς αὖθις ἐνέγκοι.

Ἰωάννῃ.

Ἰ φιλοῦσι φιλοῦσι ὀλιγοφίλους ἦσαν γραφαί, καὶ μέτρισι εἰσὶν ἐν γραφεῖσι τὸ δυνασθέλιον αὐτὸ δὴ τοῦτο κατηγορῶν, ὡς ἀδικοίην οὐμετρίως, ἐν οὐδενὶ φίλον ποιούμενον, οὐκ ἂν ἄλλως ἐμὴν τιμὴν κτήσασθαι λαβεῖν, ἢ τὸ παρεχόμενος μαρτύρια τὸν οὐκ οἶδ' ὅπως ὀρθῶς κατηγορον. οὕτω μοι παρελθόντας ἐξέβη τὰ πράγματα. ἐβραχύτησε πράγματα δυσερίζειν ἐπὶ μοὶ περισπούδασεν. ἐγὼ σοὶ δίδωμι μὴ φίλους πυκνὰ δὴ τοῖς γράμμασι βάλλοντας· ὅταν λαυθάνειν ἐθέλωσι. καὶ φίλους σώζοντας, ὁπόταν τὴν μνήμην ἀπαντᾶν ἐπιθυμῶσι πρὸς ἐπιστολὴν ἀσχολίαν τινὰ ἄγειν ὅτε τὸ γράφειν δύνοιτο.

οὔτε τὸ σῶμα τῶν ἐμπλήκτων, μὴ φρενωμένοις βεβαιοῦσθαι ἀμφότερα. οὐκοῦν ταῦτα πρᾶξεις, ἵλεως δὲ σπόπει. εἰ μηδὲν μοι τῶν ὑμετέρων δίδωσι λήθην, εἰδὰ πάντες ἀγχόλουνη θαύματος ὡς πρῶτον τῆς μνήμης ἡ σοφία, εἰ τὸν Ἰωάννην εἶπον, τὸ γλυκὺ πάντως τῷ λόγῳ προσέθηκα, ταῦτα σπουδῶν, ἀγαπήσεις σωζόμενα μᾶλλον ἢ φθεγόμενα. εἰ δὲ τὸ σῶσαι τῶν φρενωθῆναι ἧττον ἀναγκαῖον, ἀφρενωθῆναι ἡμᾶς, ἵνα μὴ τὴν ἀπώλειαν ἔχειν ἡ γνώμωσις, σωζώμεθα, ἵνα μὴ τῶν αὐτῶν ἀφθεγξώμεθα.

Φιλίππῳ.

Ἀκριβῶς ἡμῖν εἰσήκει χρόνον ὃ τὸ πρᾶγμα φέρον ἐνέχω. σπουδαίως γὰρ χειμῶν ἦν ὃ μεταξὺ ἐφέρομεν. ὥφθησαν χιλιόνες ὃ μετὰ ταῦτα ἐφθέγξω. ὃ νῦν ἀδύνατον ἦν, ἡγοῦμαι πᾶσαν ἐλπίδας ἡμῖν ἔσεσθαι μὴ πρὸς λύπην ταῦτα, ἀγνοῶ μέν, ὅτι πρὸ παθῶν ἐλύπεις. ὅμως ἐναυδοίμαι μείζω τιμωρείαν λαβεῖν, εἰ δὲ φρενωθῆσαι ἐσόμεθα μίαν μετέσης, ἀδυνήσομεν συγγενείας νόμον. πᾶσα βαίνῃς ἡ φιλίας θεσμόν. εἰ ἡ μὴ δυσχερὲς εἰπεῖν, ταχὺ τῆς σοφίας σαυτοῦ κατήγορον γενήσεσθαι. οἷς γὰρ ἡμῖν σῶσιν ἐπῆλθες, πολλοῖς ὤφθης αὐτὸς ἀλίσκόμενος. ἦ πῶς ἔχει λόγον τὸν πειθοῖ πότε λαλεῖν, τῷ πειθοῦς μετὰ λαμβάνῃ σιωπήν. ἀλλ' ὅρα λοιπὸν καὶ σοφίσῃ με καλεῖν ἃ παίζῃ ἅμα τῷ λόγῳ. οὐδὲν τοῦτο πρᾶγμα πάντως. καὶ ὅ, τι ἂν λέγῃς, οἱ σωμενοῖοι, ἐφθεγόμενον μόνον ἀκούσομαι.

Τῷ αὐτῷ.

Μὴ λυπῆσαι διὰ τοῦτο σιγήν ὥρα, καὶ δὴ πέρας ἔχει ὃ πάντων. ἐγὼ δέ τοι μὴ φρονεῖν ἐθέλων ἐλαττόω γράμμάτων ἐγὼ πρᾶσον, ἐμαυτοῦ τε γένομαι ὃ μνήμην λαμβάνω τῶν πρὸ ἐλθόντων. ὅσον γὰρ οὐ πάντα σιωπῶντι τὸ πᾶν ἡμῖν δόξειν, ἔστω

χειμῶν. μᾶλλον δὲ καὶ πότερον ἡμῖν τὸν τοὺς χειμῶνα ποιεῖσ-
ὅσον ἐν ἐκείνῳ μᾶλ φέρεται μυθίαν, τὸ τὴν σιγὴν αὖ αφέρειν, τῇ
φλ ὥρας αὐάγκη. τοῦ ἢ θέρος λείπεται ἡμῖν δακρύειν, ὅτι μηδεὶς
πρὸς σοὶ λόγος ἡμῖν ἐρασῶν. τὸ γὰρ ἀπεῖναι μᾶλ τὴν αὐάγκην σὲ ἢ πά-
λιν σιγᾶν, ἡμῖν τοῦ καταφρονεῖσθαι πρὸς ἡσι δόξαν. ἀλλ᾽ ὦ πάντες
ἐρῶντες εἰς πεῖραν ἀγάπης τοῦτον τὴν ἡμετέρων. ὅσσα κέν σθησιν λάβῃ
ποτὲ, δεινὸν ὅσον ὑπάρχειν ἐρασὴς πρόσωμμα.

Ζαχαρίας.

λ Υσον ἡμῖν μετὰ τοῦ χειμῶνος τὸ σιωπᾶν. ἀμφότερα μὲν
γὰρ ἐπαχθῆ. εἰ ἦν δὲ πάντας σοῦ λαλοῦντος ἀκούειν, ὀχει-
μῶν ἂν ἡμᾶς οὐδὲν ἐλύπει τοσοῦτον. αὐτὰ γὰρ ὅλῳ ῥύματι τὸ
σὴν ἡμῖν ἐπόφεσ πηνῖν. νικᾷ γὰρ αὐτὴ πρὸς ἐμοὶ τὸ ἐκτοῦ ἔαρος
ἡδονήν, εἰ καὶ νέον ἐν τούτῳ τὸ φῶς. εἰ καὶ χλιδόνεσ ἐν τούτῳ πολι
ροῦσι τὰς ἀκοὰς φλ ὦ θεῖς, ἐμοὶ δοκεῖν ὑμνοῦσαι τὴν ὥραν. καὶ τὰ
ῥόδα φλ καλυκοσ ἀναδύτα, μέσην τινὰ καὶ κεκραμμένην πρὸ-
χει τὴν θέαν. ἢ εἰς μνήμην ἄγει δι᾽ ἡμερῶν ἀρχαίων. ὡσ ἦν ἀδωνις
καλὸσ, καὶ ἀφροδίτη τοῦτον ἐζήτει. καὶ ἡ τεκοῦσα τοὺς ἔρωτας, οὐκοῖ
δὴ ὅσα ἐρᾷ ἐπεισδύεται. ἐγὼ δὲ πειθηκῶν ἀπατυχοῦσα, πολὺ μᾶλ
τοῦτο γὰρ πόδα καὶ φαίνῃ τὸ ῥόδον. ἀλλ᾽ ἡμῶν ἐρώντων ὡσ πρὸσ
τὴν σὴν φωνὴν, μικρὰ τοῦτο νομίζεται.

Τῷ αὐτῷ.

ι Δουσι καιρὸσ πάλιν ἀπειτῶν, τὴν πρὸς γοῦν δεομένῃς
ῥοπήν. νόδε τὴν ἀφορμὴν πάλιν δίδουσ, πόλιν ἐγώ. ὡς
πεθ χόθεν δοῖ δοῦναι χάριν ὁμολογήσεις. ὅτι πᾶσι εἶναι δοκεῖν.
καὶ ὁ
ποσι τοῦτο γίνονται δὲ ἐμὲ χαίρω ταῖς, ὄντως δοκοῦσιν, ἢ πέχοντες
ἕτεροι. καὶ γὰρ τὴν ἀφορμὴν δεδωκότα καὶ δύρατέτω προσεί

ποισ. ὡς γοῦν οὗτοι χαίρειν δώσων μᾶλλον ἢ λήψόμενοι, οὕτω σε μνυνομαι. ἀλλὰ τί τὸ πρᾶγμα. γιλῶν δοῦ οἱ δοτι σωθάνη. Αλίξαν δρὸσ τισ πρὸ ἡμῖν ἐπὶ ξύλοις τὴν ἐμπορίαν ποιεῖται. καὶ τεῦθεν ἔχει τὸν βίον. οἷα δὲ εἰκὸς τοὺς τοιούτους, κοινωνίαν τινὰ ποιεῖται τῶ πράγματος Ευθύμιῳ αὐτῷ τοὔνομα. ὅπως ὁ μὲν πέμπει τὰ δὲ κοῦτα, ὁ δὲ μύων δέχεται. τὴν ἐμπορίαν οὕτω ποιοῦνται. ἔστι τοίνυν τὴν ῥόδον οἰκεῖα πρὸς ἡμῖν ὡς ἔοικε. καὶ ὅμως φησὶ μὴ δίκαια πάσχειν. ἐὰν ἡ ἀδικοῦντα ῥωμαίων πλωτῆι κορίσσαν εἰ ποισ. νομοθετεῖ γὰρ μὴ εἰωθότα. καὶ καινοτέρου κέρδους ἀφορμὴν μὴ λαμβάνειν. ὥσπερ οὖν μῶν ἀρχόντων φλῥόδου. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὡς εἰκὸς ὑμῶν οὐκ εἰδότων. οὐκοῦν παυσάσθω μαθόντων. ὅπως ἐγὼ μὲν σοι χαίρειν εἰδείην, ὁ δὲ τυχὼν τῆς δικαίου ἐμοὶ δικαίου μὲν σὺ ἡδίκηκε καὶ πέπαυται.

Φιλίππῳ.

Πάλιν γράμματα πρὸς ὑμῶν. καὶ πάλιν τῆς σωπώντων ὑμεῖσ. καὶ δέδοικα μὴ τὴ φλυαρίαν τινὰ καταγνῶς. πλὴν πέλωσ γὰρ σιγῶν, τὴ γοῦν ὅπωσοῦν λαλοῦντασ φλυάρους εἶναι δοκεῖσ. εἰ δὲ σὺ τοὺς φίλους ἀπωθῆ πρόρας, πᾶσι τοῖσ ἀπόντι λείπεται τὸ σιγᾶν. οὐκοῦν γνοῦ πάλιν ἐκ εἴνοσ καὶ φθέγγου πρὸς ἡμᾶς οἱ γὰρ ἀγαθοὶ τὸ προσῆκον ποιοῦντεσ, περάδειγμα πρόκεῖται τοῖς πλημμελεῖν βουλομένοισ. σὲ δ' ἂν βουλοίμην τὴ συμβίσμα φέρειν αὐτρὸσ. μηδὲν ἔστι γένοιτο τῆς προσηκόντων ὑπερῶντοσ πρὸς ἡ τὴν χρείαν τὴν ὑμῖν γραφεῖσαν οὕτω ἀσυνδρόμους ἑαυτοὺσ ὦ δείξατε, ὡς ἡμῖν ταύτην αὐλοντεσ. οἶκῶ γὰρ εἰπεῖν ὡς ἡ πολεμονα τὴν προθυμίαν γένεσθαι βούλομαι πρὸς ὑμῶν. αὐτὶ γὰρ πολεμίστων χαρίτων μίαν ταύτην ἐκτίνομι τῆς δικαιοσύνης χρείασ.

Στεφάνῳ

π Αλιν ὑμῖν ἐκ τῆς ἀμπέλου ἰχθὺς. ἢ ἀγροὶ τὰ θαλάσσης ὡς ἔοικε χρηστοῦσι. καὶ ἅμα χωλεία καὶ θάλαττα ὑμῖν ὑπάρχει τρυγᾶν. ἐ νεῶ μὲν ὀβολὸν λαμβάνω. ὧν δὲ πάλιν ἰχθῦς. ἐ ἔοικεν ἡ θάλαττα τοὺς ὑμετέρους πρόσωπα μιμεῖσθαι. ὑμεῖς τε γὰρ προθύμως χρηγεῖτε, κἀκείνη πρὸς τὴν ὑμετέραν ἐνεργεῖν ἐθέλει φιλοτιμίαν. ἡ δὲ περὶ μὲν θάλαττα ἴσα ἢ ὑπείρωτα σημαίνει ἡμᾶς ἀπεργάζεται. πλὴν ὅτι παρέχει τὰ κύματα, ἐ χρηγεῖ τὴν ἐξ αὐτῆς ἀπειλὴν ἰχθύων χωρίς. Ιωάννῃ.

ὁ Λογισμὸς ὀδόντων, λύσις ἡμῖν ἔστω τῆς πρὸς ἀλλήλους στάσεως. καὶ σὲ γράφω ἀπὸ πάντων καὶ τὰ παρ' ἡμῶν σοι δίδοὺς. φίλος μὲν γὰρ οὕτως ἐμός. ἤδη δὲ πρὶν ἰδεῖν ἢ σὸς ἐτύγχανον ἐρασθείς. οἱ γὰρ ἐξ ἡμῶν λόγοι τὸ περὶ σοῦ δι' ἡμῶν μόνοι, καὶ πρὸ τῆς θέας ἐποίουν τὸν ἔρωτα. ὁ γὰρ αὐτὴρ ἐρωτικὸς ὅτι τῆς καλῶν. ἐ πολυπραγμονεῖ τοὺς χρηστούς. ὥστε περὶ δὲ δίκης μὴ ποτέτις γιοῦτος ὢν δικαλάθη. καὶ τίσι τὰ περὶ τούτου λέγω μεδεῖ. πάντως γὰρ τῇ πείρᾳ τοῦ τὸ μαθεῖν, ἐλάττωνο μίσεις τὸν ἔπαινον. ἢ ἀθενῆμε καλέσειάς ῥήτορα, ὡς οὐ δὲ τὰ προσήκοντα λέγω δυνάμενον.

Ευσεβίῳ.

ἐ Ιτοὺς σοφοὺς καὶ μία περάσηται ἡμέρα ποιεῖ, ἐξ ὧν ὁσουμε χρόνῳ γυμνασθῆναι δοκεῖς. ὅτω μεμνοσυβλη θέντα τῷ πόθῳ (τίς γὰρ πειραθεὶς οὐκ ἐρῶν ἀπαλλάττεται) τοσοῦτον δὲ χρόνον ἐστερημένον φιθέας. ἀλλὰ σὺ μὲ ποιῶν τοῖς γράμμασιν ὠικουφίζῃς τὰ δυσχερῆ. τοὺς σοφοὺς ζηλώσας τῆς ἰατρῶν. οἷς μὴ δὲ θέρα πεύσῃ ἔχοντος, μόνον παραμυθοῦνται τὸ πάθος. τοιοῦτος ἡμῖν γεγονὰς αὐτὸ σαυτοῦ πορέχων τὰ γράμματα. καὶ νεῶ

τοὺς σφοδροὺς μιμοῦμαι τῶν ἐραστῶν. καὶ διὰ φιλοῦσι πᾶσα μυθοῦμαι γὰρ ἔρωτα. τῷ δὲ καλῷ Μεγάλῳ σὲ μὴ φύσις, ἐμὲ ἡ τέχνη παιδεραστοποιεῖ. ὥστε δὲ ἐμοῦ παρεῖναι νομίζε τὸ παιδίον. εἰδέτι παραλείψω, τοῦτο νόμιζε μήτε δύνασθαι ποιεῖν. ἐγὼ μὲν φόμαι τῇ τύχῃ μὴ, καὶ πάντα δυνατὰ μοῦ. ἵνα σοι χαρίσωμαι τοσοῦτον, ὅσον καὶ βούλωμαι. ἀλλ᾽ ὦ θεοὶ μὴ διαμαρτοιμὴ ἄμφω φιλεταίδος ἦν ὧν τῷ παιδὶ ὡποποιήμεθα. Ιλαστῷ.

Ἐ Ιτὰ τῶν Φίλων κοινὰ παλαιὸς εἶναι βούλεται λόγος, ἐμοὶ δὲ Φίλος ὁλογώτατος πατρὸς, καὶ σὸς αὖ εἰκότως νομίζοιτο. εἰ δὲ δικαίως τοῦτον ἀπαιτίζομαι, δείξω μὴ πολλαχῆς ἡ πεῖρα. εἰδὲ θεατὴς πέως μαρτυρήσει τὸν τρόπον. ἐστὶ μὲν τιδέ μοῦ, καὶ βουληθεὶς πάντα στυχεῖν, ἐμὲ πρὸς ταύτην ἐνίνησε τὴν ἐπιστολήν. νομίζων τοσοῦτόν με δύνασθαι πρὸς ὑμᾶς, ὥσ μηδὲν ἂν εἰκότως διαμαρτεῖν. ἀλλ᾽ εἰ μὴ ἀληθῆνο μίζῃ, βεβαίωσον ἔτι τὴν συνουσίαν. εἰ δ᾽ ἀληθῆ, ἐν οὕτως ὑπουργησον. ἵνα μὴ δειχθῶ μοῦ ἐν τοῖς ἄλλοις τὴν πρὸς ἀλλήλους φιλίαν παραπόμοι. ἔχῃ δὲ καὶ τὸ δίκαιον συμμαχοῦν. ὅπερ σοι καὶ μηδενὸς αὐτοῦτος καθέστηκε φίλον. τὸ δὲ δυνατὸν μοῦ ἀδικίαν κωλύσουσι πρᾶξαι, ἐν ἴσῳ καθέστηκε τῷ πρᾶξαι. ὅπερ φῂ σῆσ συνουσίας ἀλλότριον. ἴσθι δὲ ὡς πάντως ὠδυνήσεισ᾽ ἡ τοῖς γράμμασι τοῖς ἐμοῖς ἢ τῇ προυσίᾳ πειθόμοις. ἐμὸν μόνον λυπήσεις. ἀμβλυτέραν τῇ ἀναβολῇ τὴν ἀρετὴν ἐν δεικνυμοῦ.

Φιλίππῳ ἀδελφῷ.

Ὦ Πόσα δύνανται καὶ μεταβάλλουσιν ἔρωτες. καὶ βεβαιοῦσι τοῖς ἔργοις ὡσ οὐδὲν αὐτῶν ἐκείνων μεῖζον ἰχνῶ. ἐοίκασι ἢ λέγειν ὡς μάλιστα πάντων μισοῦμοῦ πρόφασιν τὴν ὀφρῦν.

πῶσ

πίσ αὐα σασεσει κεὶ πρὸ Δοι λόγοισ ἐρῶν τοσ. ἐν ἠλλαξαν οὗτοι τὴ τάξιν. κεὶ ὁ σεμνὸσ ἐκεῖνοσ ἐξαίφνησ ἐρᾶ κεὶ φθείρ ε τοι τοι πεινόν. ἀλλὰ τί μοι βούλε τοι ταῦτα. ἤδη μὲν πάντωσ ὠῒσ θα σοι ⟨καὶ⟩ γελᾶσ. ἀλλ' ὅμωσ τιμῆσ ⟨καὶ⟩ ἐκεῖνα φρ ἐκείνων ἐρήσε τοι. ἐμοὶ γὰρ ὁ σοσ πόθοσ ὅλῳ ῥ ὁυματι προσβαλὼν, εἶλε γὸν λογισμὸν ὑφ' αὑτόν. ⟨καὶ⟩ δεῖ νῶσ ἡ ῥουν ⟨καὶ⟩ ἐκ εἶχον ὅτι κεὶ γλώσσαι. μίαν τοίνυν ἐδήλουν ἔννοι πᾶσ αμυθίαν εἰ τιλίξῃς ἀ πάντων, κεὶ φθεγ ξομένου πολλάκισ ἀκού σω. ὡσ οὖν ἔγνων τὸ πρᾶγμα πέπνυθα σι τῷ ξένον ὅμοι κεὶ πρὸσ ἅλα ζον εἶναι ἐ πήρθησ. κεὶ ἐγὼ μὲν ἤρων. σὺ δὲ πάντα τἀναντία ἐ προσεῖ πεσ. ἐ δεόμην. ⟨καὶ⟩ ἥνμοι πολλοῦ οὐδέν. πρᾶφρον τὴν συμφάν. ἀδελ φὸν προσεῖπεν. ὑπεμνησα Φιλίου δὸσ. σὺ δ' κεὶ πάλιν ἐσίγασ. ἀμή χανον ἦν τὸ πρᾶγμα λοιπόν. τί οὖν κεὶ ἔδρασεν. εἰ πόντι πρὸσ τοὺσ ἐρω τὰσ κεὶ ἐδάκρυσσ. κεὶ πρὸσ ἁλοῦναι τὰ τόξα. ⟨καὶ⟩ πείθοντεσ. κεὶ οἱ μὲν ἔβαλλον. σὺ δὲ πειρᾶθεσ με τιβάλλου. κεὶ ὁ πρὶν ἡμῖν ἅλα ζων, ἥτεσ με γενέσθαι Φιλανθρωπον. ὅπωσ μὴ ἀφ' αὐτῶν πειρα θῇσ πρὸ ἡμῶν, ὧν πρὸ ἡμεῖσ πράσσομεν. ἀλλ' ὦ Φίλοι ἐρωτεσ. ἐγὼ μὲν πείθο μαι κεὶ πρὶν ἀμύνασθαι δι α λλάττομαι. εἰσέτι καὶ λίνεσαι δύσε τοι, ἀλλ' οὐκ ἂν οἶμαι τολμήσει,

Ηλίᾳ.

τ Ησ ὑμετέρασ ὥρασ ἡ μὲν πειρα γοὺσ ἐνῶκότασ, ἡ δὲ μνήμη γοὺσ ἄλλουσ εἰσ θυμα κινεῖ. ἐ μὲ δὲ ἀμφότερα πρὸσ τὸ αὐάγκαι ον ἐσαῦ τιὼν μετέραν ἔχειν δύεργοίαν. ⟨καὶ⟩ θαυ μαζόμηθ' ἑ Φοῖσ γοι οὗτοι ἀγαθῶν γίγονα τῇ πατρίδι ὑπηρέ τησ, εἰσ ὑμᾶσ αὐάγω τῇ μνήμῃ τῶν ἀγαθῶν τὴν αἰτίαν. ὅθεν ἀεὶ πειρᾶ τὸ προσῆκον πυρ ῥησ ἁζόμενοσ τὰ μικρὰ προσάγων ὑ μῖν. οὐ δὲ ⟨καὶ⟩ οἱ τοῖσ θεοῖσ λιβανωτὸν ἐπιθύοντεσ πρὸσ ἀξίαν τὴν

χεῖν. πρὸς ἢ δύναμιν τῷ δοκεῖν δυνάμενος τῶι δείκνυσθαι. ἢ τῶι ἡμῖν προσαγομένων τὰ μέγιστα τοῖς ἐλαχίστοις τιμᾶι αὐτῶν ἐχεδύναμιν πρὸς τιμᾶι δυσχερείαν μετρούμενος.

Θωμᾶς.

ν Γρ ὄντως ἡμῖν αὐθοῦσι δίκη καὶ μοῦσαι. καὶ σώφρονι πόνον ταὶ τιμᾶι σὴν δύρουῦσαι ψυχὴν, μεγιζομένην ψήφῳ δικαίᾳ ℰ λόγοισ. σώφρονι γοῦν ἀλλήλαισ ὡς πρὶν ἐπὶ ὸς ἀδελφαί τε οὖσαι καὶ κοινὸν ἔχουσαι πατέρα τὸν δία. ἐξ οὗ γὰρ ἀπόλιπες πάλαι δὰ χθρὸς οὐκ ἔχων ἔτι τιμᾶι καίσαρος, οἷα δίκην καὶ γένυσι, ἀπόλιπων μὲν ταὶς πόλης ἡμῖν, ὑπερφρᾶν δὲ τὰ ὑμέτερα. ἢ σοφρὰ τῷ σωτρὶ κατηρουῦσαι τῶν ὠῆς. ἀλλ' ἔπενδυσε πάλιν καὶ γένυας πρὶν ἡμῖν. καὶ νεαζᾷ πάλιν χῖς ὑπηκόοις ἡ τύχη. καὶ γὰρ ψήφον ἐν ἐγκλήσει οὐκ ἀρνεῖται αὐτὴν ἡ δίκη. καὶ λόγον εἴπησ, ἐπαινοῦσι πάντωσ αἱ μοῦσαι. ὃ ἦ μάλισα τεθαύμακα λέξω. τὸ δ' ποσοῦτων προύχοντα, μὴ ὄφρ' ἐλαττόνων ὑπερδεῖν, αἰεὶ καὶ λόγων ἄρχειν ℰ φιλίας μεμνῆσθαι, καίτοι λεγόντων ἐθέλφ ἀκούειν, σοὶ μὲ προσθήκη τοῦτο τοῦ θαύματοσ τὸ σωτράφουσ οἶμαι φιλοσοφοῦντι. ἐμοὶ δὲ τὸ χρῆμα βαρὺ κατὲ μανθάνειν ὡς δύναμαι ζῶν τι ἢ δύχα μοῦσ λαθεῖν. καὶ εἰ μὴ πρὸ δαίνφ ἐβουλόμην ἑτέραν αὖθισ ἐπιστολήν, εἰσήγον αὖ ἀπορῶν ὅ, τι φθέγξομαι μετὰ σέ. νυνὶ δὲ καὶ γραφὴν ἐρυθριῶ καὶ σιωπᾶν οὐκ αὖ ἐχόμαι. τιμᾶι σὴν ἐγείρων πλῶτταν μουσικὸν αὖθισ ἡ χῶσαι καὶ μικροῖσ τὰ μεγάλα θηρῶ μοθ. πολλὰ δὲ καὶ ἀγαθὰ γένοιτο πᾶσι ταὶσ πόλης ἡμῖν ὠῆ προπεύφ λαχόν τι. δεῖξαι γὰρ πρὸ φιλοπείρασ τὸ μέλλον βουλόμενοσ ἢ πάλαι ἄσ τύχης ἄγων ἐσ μνήμην, ὑμᾶς ἐκάλεσ σωτῆρας ℰ πρὸς τὸ μέλλον δύθισ ἐμαντεύετο. τόνδε καλὸν Μέγαν ἡγάσσων μοθ πρώην

ὅσον

ὅσον εἰκὸς καὶ ὅσον ἔχον ἐδίδουν. ὁ γὰρ φιλτέχνης οὕτω βούλεται νόμος. ἀλλὰ καὶ ἡ τῆρ ὑπάρχει δικαιοσύνη, ἵ καὶ οἱ ἀγαθοὶ τὴν ἐμποιοῦσαι καὶ τῷ ῥᾳθυμοῦντι ἀπονέμειν. ὑμῶν γὰρ νῦν προστεθέντων τῷ νέῳ, δύναμαι δικαίαν διδόναι. ζῶσι γὰρ οἱ τεθνεῶτες. δυναίμην τι μεῖζον ἢ πρότερον καὶ ὅσα τὸ μέγαθος ἡμῶν ὁ πόνος ἀκριβῶς βούλεται.

Στεφάνῳ.

Τί πρὸς τὸν νεῖλον οἰκεῖς. ἐπὶ σωθησομένους ὑπερορᾷς. τί τοσοῦτον εἰπέμοι σωθέν. εἰ μὴ γὰρ οἷς τὸ βράδος ἐστὶ πολέον ἡμῖν ἐξαπίφνης τὸν ἔρωτα, ἵνα δικαλῶσ ὡς εἰς ἄκρον ἀφίκηται. οὐκ αὖ ἔχοις ὅτι προσθήσεις ἐπὶ τῷ πράγματι. εἰδέσει γοῦν μανεὶς δόνος ἡλίσι ἐφέλκεται, χαλίτων ἕνεκεν καὶ τοῦ δοκεῖν αὐτὸν ἐλεῖν ἤδη τὸν ἐλικῶνα, ζήλου τὸν ὀδυσσέα. καὶ πρὸς ἐλθὼν τὰς σειρῆνας μέμνησο φιλοθήκης. χαίροσι νῦν ὠιθυμῶν ἀρχαίων ἁλμάτι πεπιεσφόρῳ ἰδεῖν, κέχηνα τὴν θάλατταν ἡ πρὸς ἀποπλοῦσ ὅλκάδας εἶπόντε πρόσθεν θεάσασθαι. σὺ δέμοι δοκεῖς τὸν θησέως ἐκεῖνον ἐζηλωκέναι. καὶ ταῦτα τοῖς πεισίκα θηρούμενον. νυμφίε δήμοφόων ἄδικε ξένος οὐ δεσπότης, θέλῃς ὦ μεμνῆσθαι καλοῦντέ ὄνομα καὶ εἰμὶ πρόθυμος ἤδιστε δύναμαι πατέρα καλεῖν.

Φιλίππῳ.

Ἰοῖς γονεῦσι τὸ προσῆκον ἀποδιδόναι, πελασίοι τε λόγοι ἡ φύσεως βάλῃ νόμος, πόσον εἰκὸς καὶ τρίσι χαρίεν ἐκπίνειν, ἐξῆς προῆλθε. ἡ τοῖς γονεῦσιν ἀρχή. ἐστὶ ταύτην σεμνὸς καιρὸς καλεῖ. ἁδοκήτῳ ἐνεγκεῖν ταύτην σοι δέ μοι φωνὴν ἀφεῖναι, οὕτω τὸ δέον ἔσπεσε πολλαχοῦ, ἡ μνήμην ἢ μὴν πᾶσι ῥᾴοις τὰ πράγματα, ὅσῳ καὶ πρὸ τῶν μείζω ἢ χρεία. βαρὺ δὲ προσδοκᾶν ἡδύ.

ἀλλὰ σοὶ μὲν ῥᾴστην δοῦναι μέγα δὲ τοῖς λαβοῦσι τυχεῖν. βασιλεῖ τε μεγάλῳ τὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως δεήσεις ὠνὶ δοθῆναι βουλόμεθα διὰ τοῦ παρ' ὑμῖν ἀρχιερέως ἢ τοῦ βασιλέως ἀδελφοῦ· ἵνα τὸ τοῦ ὠνὶ δόντος ἀξίωμα λόγον τινὰ παράσχῃ τῷ δεξαμένῳ. ταῦτα γὰρ πρῶτον κοινὴν κατάθεσιν χάριν καὶ τοῖς αὐτήσασι καὶ τοῖς αὐτηθεῖσιν ἡμῖν. Ζαχαρίας.

Ἦν παρ' ὑμῶν ἐξεδεξάμην ὠνὶ σολήν· ὅπερ ἔδει μὲν ἃ πάλαι γνώσθη· ὅμως δὲ νῦν γνόμενον ἀπέμβλυνε χάριτος. τοιοῦτόν τι τὸ τῶν ἐρώντων πάθος· ἐπειδὴν μὲν ἀτυχῶσι, δυσχερὲς αὐτοῖς τὸ πρᾶγμα δοκεῖ· φέρειν οὐδύνανται· ἢ νίκας ἢ λάβρων τινὰ τοῦ πάθους μόνου, ὡς μηδὲν παθόντες τῶν προλαβόντων πάντων ὠνὶ λαυθάνοντες· ἀλλ' ὅπως μὴ νῦν τοῦτο μαθών, πρίν τι γράφειν αὖθις ἡμᾶς αὐτὰ σκήψῃ σιωπῶν· οὐ γὰρ βουλόμεθα ἔχθραν πολλὰ παθόντες, εἶτα πάλιν δύφραίνεσθαι· οὐ δὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ ὅλως αὐτῶν ἀπῆνεν τὸν πύθιον ἔλοιντο, εἰ καὶ παρόντος δύθυσ ἑορτὴν ἄγουσι τὴν ὠνὶ δημίαν ἀπόλλωνος.

Θωμᾶς.

Ὧν ἀγαθῶν ἀνδρῶν δύφραίνομαι οἶδα καὶ χωρὶς θέας ἡμῶν μὲν καὶ τότε μᾶλλον ἢ νίκα τοὺς πιραθέντας ὅλου πολλὰ ῥωσθέντες ἔρωτος, μηκέτι παρόντας χορηγοῦντες ἀεὶ τῇ θέᾳ τὴν ἡδονήν· τότε γὰρ ἀπορούντες οἵτινες γνώσονται, τὸν πόθον ἔχουσιν αὐτὴ δὴ θέας ἀεὶ χορηγοῦντα τὴν μνήμην· ἑαυτοῖς γὰρ ἀνατυποῦσι τοὺς ἀπελθόντας· καὶ παρόντων σοφίζονται μίμημα. ταῦτα συμβολῶ τοιούτῳ πάθει πεισών· ἐξοὖν καὶ σφραθεὶς ἐθαύμασα μὴ παρόντα πάλιν ζητῶν· τῇ τύχῃ προσδύχομαι μηχανᾶσθαί τι καινόν· σωάγγελον ποτὲ τοὺς τοσοῦτον ἀλλήλων ἀπέχοντας ἐρασάς.

Κάσσει

Κάτοει.

τ Ω φέροντι τὴν ἐπιστολήν, πρὸς ἀλλὰ πρὸς τὴν δύνοιαν ἀπεικότει, ἡδύ θ', συνάπτον ἐμοὶ γάμος τὴν οἰκειότητα βεβαιῶν. καὶ τὸ δὴ μέγιστον ἡμέτερα γράμματα. καὶ οὐκ ἀλαζονείας ὁ λόγος. θαρροῦντος ἢ μᾶλλον, ὡς τὰ μὰ μικρὰ μὴ τῇ φύσει, μεγάλα δύναται πρὸς σοί. δεῖται ἡ πλωτῆς δικαίας ⸫ λόγων δυροίας σβέσαι δυναμένης συκοφαντίαν. οἶδα τοίνυν ὡς φιλεμῆς ἐλπίδος πρείττων γενήσῃ. Φιλοτιμῇ δ' ἀεὶ μεῖζον εἰς πεῖραν ἐλθεῖν, ὧν αὐτὸς ἐλπίσεις πρὸς σοῦ. σὺν δαὶ ἐν λοιπὸν ἢ τὴν ἐμὴν ἐλπίδα νικήσαι τοῖς ἔργοις, ἢ μὴ τοῦτ' ἐλάττω δεῖξαι τὰ πράγματα.

Νεσορίῳ.

χ Ρεμύλος πεπλήτηκεν ἐξαίφνης ἡκωμῳδίᾳ φησί. ⸫ σὺ νῦν πλουτεῖν ἔοικας οὐ πώποτε γοῦτο μαθών. Ἰρουδὲ πως χρήτερος ἀεὶ γεγονώς. ἐκεῖθεν ἄρα σοι πεφύκοτερα γένοιτο ἢ πατρὶς ἦν πρότερον ἀπεκάλεσ φιλοικουμένης τὸ βάραθρον. ὅλως ἢ φιλυλίης μέγας τῇ φιλοσοφίᾳ χαίρειν εἰπών. τὸ ἢ πᾶσον ἐκεῖνο ἡμέτερον ὄ, συμπολίσειν σοι κοσμοπρότερον, καὶ τοῖς ὧδε σοὶ τὸ προκόψειν ἐλπίδας. φρουῦδα πάντα πεποίηκας. νῦν ὡς εἰκὸς ὄρφος γένεσθ. ⸫ οἷον ὁ φιλχώρας βούλεται νόμος. τοιαῦτα παρὰ φιλοτυχοῦσ ἀπλανοῦσας, ὁ παρὰ τὴν πενίαν πόλεως φιλοσοφῶν. ὅθεν ἐμφιλοχωρεῖσ τῇ πατρίδι καὶ σπουδεῖσ οὐχ ὅθεν ἐσπουφώτερος. ἀλλ' ὁθεν ἂν ἴδοις πομῶντα τὰ λίαν. ἐγὼ δέσε ποθῶν, τοὺσ ἐρωτᾶσ μέμφομαι, εἰμὴ δύναται τὴν ψυχὴν μίαν οὖσαν αὐτεραῶν ποιῆσαι ἡμῖν οὕτω ποθούντων. Εὐσεβίῳ Καὶ Ηλίᾳ.

ε Γὼ ⸫ πρόντασ ἡμᾶς ἡδέως ὁρῶν, ἃ πάντων ἀεὶ μεμνημένος, οὐκ ὠκήθην δεῖν σιγῇ τὸν καιρὸν παρελθεῖν. ἀεὶ μὴ τοὺς

ὑμῖν ὡς τὰ λλῃ ἁδὺ. γνδὲ κοινὸν παίδαμὴ μετὰ γραμμάτων πρὸ πέμπειν, οὐ τῶν ὑμεῖς ἐπῃνέσατε, καὶ γὰρ ποιεῖν ἡ σχυόμην. ἐως μὲν οὖν μοι πρῶτον, ἀσυνδήτως αὐτῷ χαίρειν ἐδόκουν φύσει γιγνέσθαι πατὴρ νυνὶ ἢ τὰ ἐξ ἡμῶν ἰόντι μόνον δύχαθε δύναμαι δ᾽ ἡμῶν μᾶλλον ἀλλων ἀκάφν, ὡς οἷον ἐβάλετ᾽ τὸν νέον, θεὸς ἐπένδυσεν ἤδη γ᾽ γενεν. αἰὰ τίς γένοιτ᾽ ἂν τῶν λόγων πατὴρ. δύνας μᾶλλον καὶ μᾶλλον. κρέπων δ᾽ ἴσως.

Φαίδρω.

ΟΥ Τως ἆρα φίλ ψυχῆς εἰκότως ἔσαν οἱ λόγοι, ⁊ τοὺς ἀπὸ τοσ ἐδείξαν οἵαν ἔχουσι γνώμην, οὐ χ ἥττον ἢ ζωγράφος ἅπᾶ ἂν ἐθέλημι μεῖθαι. τοῖς μ᾽ μετέροις γράμμασιν ἐντυχὼν, οὐ ἡγνόουν τῇ πείρᾳ, τοῦτον ἐκ ἔνον ἐδόκουν ἔχειν. ὡς ὅστις ἐξελῶν τὸ πρόχαμμα τῶν ὡς τὸ λὴν ἐπεδίδου, ᾧμην ἂν πεῖσθ᾽ ἔναι Φιλοσόργου πρὸς παῖδα τὰ γράμματα. τοιοῦτοι ἡ ἀρετὴ γοῦ ἐαν φίλ ἔοικε τροφίμους δείκνυναι. τὸ γάρ σε μήτε ἰδόντα μήτε πρὸ πειρᾶμᾶι, μὴ λόγου προκατάρχειν, ⁊ κοινὰ πρόσμε ποιεῖσθ τὰ πρόντα τῶν ἀγαθῶν, τίνος δύφημίας ἂν αὐτὺ χοι δικαίως. ἀλλ᾽ ὅμως προήρημαι μὴ δᾶν ἔτι γένοιτο τῶν ἐμὴν ἰθάκην ὑπερδεῖν. αἰὰ ⁊ τὸν ὁμηρικὸν ὀδυσσέα διὰ ταῦτα ζηλῶ, ὅτι πάντων πρὸ δῶν, τῶν μικρᾶν ἐπόδ μῆσον. μὴ ἧς ἂν αὐτὶς ὧν βελτίστοις ἐμνήσθη.

Ἱερωνύμῳ.

ΩΑλιν αἴγυπτος καὶ ζυφή. ⁊ πένητες ἡμεῖς παρασὶ ⁊ λόγοι ἀπόντων ἐλείσ. οὐ δὲν τοῦτο πρᾶγμα. γὰλα μόνον χεῦσῶ ῥέοντα τὸν νεῖλ᾽ ὁρῶν. κἂν ἔτι μᾶλλ᾽ τὸ ὀφρῦν ἀναπάσης, οἵ σοι πάντως ὑπερορῶμοι ἔσεται ⁊ ἡμᾶς ὅτι πάλ᾽ ὀφ τῶν ἔλουσαν. ⁊ δακρύσεις φάμι μεθύσαι μ᾽ ἡν τοῖς πνεύμασι ⁊ τέμενος ἐς εἰζας τῶν ἄμπελ᾽. εἶθα ⁊ νυμφαι ξέναι τινὲς ⁊ θαλάττιαι

καὶ

ψ ζῶντος νέπιος οὐδαμοῦ. τότε γελάσω με ἐγὼ ὁ κωμῳδήσων τὴν τύ
χην. οὐ γὰρ νομίσεισ δύσδαίμονα τὸν νοῦν ἀπορρίμμενον ἐμέ. πλὴν
ἐν ὅσῳ αὖσι δίδωσιν ὀνείλοβυφᾶν, χαῖρε μόνον ὁ καλὸς μικροὺς
ἡμᾶς ἐξαμαίτινας ἐρχομένους. οὕτω γὰρ ἡ σὺν γράφουσα ἀπο
λαύσομαι. καὶ τὴν σὴν ἀλαζονείαν τῇ τοῦ μέλλοντος ἐλπίδι θρα
μυθήσομαι. Ιλασίῳ.

τ Ο τὰρ ὑμῖν χωλίον κρῆσ μὲν πίπτειν ἔοικε ἀγαθούσ.
αὐτικεῖθαι δὲ μόνοις τοῖς σώμασι. τοὺσ μὲν ὃ θαύματοῖσ
ὁρῶσι περίχει, καὶ τὴν φ ὥρασ βιάζεται φύσιν. τὰ δὲ λαβὼν
ἐρρῳμένα, μικρὸν ὕστερον ἀπέδωκεν ὠχριῶντα. ὅθεν οὐκ ἂν ἐλοί
μην ὀλίγων κρῆπῶν ἀπολαύσασ νοσεῖν. καὶ τὴν αὐτίαν ἐρωτῶμή
αἰσχύνεσθε ὁ σιγᾶν. ὃ δὴ ποιεῖν ἐώθασ σιγῇ τὰ χωλία κοσμῶ. σὲ ἢ βού
λομαι ὁ πλείστων ἀγαθῶν ἀπολαύειν καὶ τῇ τοῦ σώματος ῥώσει
τὴν τοῦ χωλίου φύσιν νικᾶν. Διοσώρῳ.

θ Εδεγμαίσου πάλιν ὠῶ τολὴν τοῖς μὲ λόγοις σαφῆ ὁ λίαν
καλὴν. τοῖσ δὲ γράμμασιν ἀσαφῆ καὶ τῷ λόγων τὴν χά
ριν καλύπτουσαν. δοκεῖσ γάρ μοι δεῖν ὡσ μήποτε πρὸσ λήθην ἐλ
θῃσ τῆ φύσεως πρὸσ τὸ σαφοῦ αὐτὴν βιασάμενοσ, τῷ τύπῳ
τῷ γραμμάτων παραμυθεῖσθαι τῷ ῥημάτων τὸ εὐφήμον. ὅ
πωσ ἂν πάλιν ἐκ τῆ συνήθουσ ἀσαφείασ ἔχῃσ τὸ εὐφρόσυνον. οὔ
τωσοι πλεονέκτημα τὸ πρᾶγμα φαίνεται. καὶ δεδιέναι μοι δο
κεῖσ ἐκ πιστεῖν τοῦ προσρήματοσ. θαῤῥῶ γάρ σοι νῦν ὡσ οὔτε μετα
θεὶμην τῆ δόξησ ἔτ᾽ ἂν φρονῶν περὶ σοῦ. οὐ δὴ ἐκὼν εἶναί σοι θαυμα
σὴ σὸν κλείας τερήσαιμι. μόνον μήμε ἀναγκάσῃσ πυθῶ δεφοντῶν
ὁ δεικνυώτα τὰ γράμματα. Φράσον λέγω ὦ μαν τικὲ πύθιε τίνα
πλέγω ὁ γράφων ἐβέλε. Ταῦτα δέμοι πεπαίχθω πρὸσ σὲ τὴν ὑ
μετέραν χάριν ἐπιμιμούμενον.

τ Ησ πρὸς ἡμᾶς δυνοίας πλυνθσυν καθέσηκε ὁ τὸ σύμβολ
κὰι μιμεῖται τὴν σωμλιν τὸ δῶρον τῷ μέλιτι συμπλε
κόμβρον. λόγων γὰρ γλυκύμβῦ ἐρασὴς κὴ γνησίων ἐμφορυβεὺσ, ἔσνωσ
ὡς μέγα δῆπι χρῆμα φιλία συμπροιοῦσα χρόνῳ κὰι μὴ τῇ δια
στάσει δεχομένη τὸν λήθλιν. ὁθεν σε ἐπῄνουν, νῦν ἔτι πλέον
θαυμαίνω, ὅτι μὴ παρὼν, καθέσηκας παρασπλήσιος. αἰγάμοι
πρᾶξε καλῶσ ἐμφορεῦ νόμων. κὰι γνοῦσ δὴ θᾶττον ἵνα τὶ
λέξω ποιητικὸν, παίζετε σῶν μέγα χάρμα πλήσιε τὸ αὐτὸ δὴ
μῶν.

Στεφάνῳ.

ἡ Σθην δεξάμβῦ τὴν μετέραν ὠδὶ σολλιν. ὃν ἡ δόμλιν ἀεὶ τῇ
μνήμῃ λαβὼν, τοῦτον διὰ τῶν γραμμάτων θεωμβῦ. εἴτε φι
λυχῶς εἰκόνες ὄντωσ οἱ λόγοι. κὰι ἐμοὶ δόξωσ εἰπεῖν, μείζων ἡ κα
τέμαυτὸν ἐδόκουν γνέσθαι. σκοπῶν ὅσα με φίλων ἐγκατα λείφσ
χρῷ, κὴ λόγοσ ἐμοὶ παρὰ σοί. ὁ γραμμάτων αἰτία προκαλεμέ
νων τὰ πέρα σὴσια. δι᾽ ὧν ἢ θαυμάζειν ἐδόκῆς, σαυτὸν ὁρᾶν πο
ρεύεσθαι τοῖς γράμμασι. δι᾽ ἐμοῦ μέσου τὰ σαυτοῦ δυνοῦ μβῦ. ὥστε
μεμφδιῶνται λέγειν πρὸσ ἐμαυτὸν, ὡσ ἀληθεῖς οἱ λόγοι νῦν τοὺσθε
ούσεὶ πρὶ τοῦ γεγραφότοσ ἐλέγοντο. νῦν δὴ λέγ ἐλαύθανεσ ἐχθ οῖ
οσ ἐμοί. αἰσχιον ἐναίμε δεῖ τοιούτων ἐπαίνων λυσιτελεῖν. πολλὰ δέσοι
κἀγαθὰ γνοίμην καὶ σοφοῦσ εἶναι καὶ τρόπων πρᾳότητοσ. ὁ μνί
μης δυνοίασ. ὁ τὸ δὴ μέγιστον ὅτι ὁ μὴ παρὼν καθέσηκασ παρα
πλήσιοσ.

Παγκρατίῳ.

οἱ Τὰσ σειρὰσ ὡσπὲ παρασπλέοντες, ὁ τὰ μέλη τοῖσ α
κοαῖσ αἰρύομενοι, οὐ παιδίας ἐπόθουν οὐ παίδων ἀνέμι
μνήσκοντο. πάντα ἢ πάσχειν αὐτοῖς ἐδόκῆ καλὸν, ἢ τοῦτ᾽ ἀπαί

ρδν

ρᾳνῶν τῆσ ἡδονῆσ ἐπειραθησαν. ἡμεῖσ δὲ φῆσ μούσησ ἁπτόμενοι, οὔτωσ ὅλῳ τῷθῳ πρὸσ αὐτὴν ἐβακχεύσαμεν, ὡσ μηδὲ μικρὸν ἀπεῖναι τούτησ αἱρεῖσθαι, καὶ ἀναγκαίωσ διεκαίνευν τοῖσ σώμασιν. ἀναγκαίωσ δὲ ἡμῖν τῇ διανοίᾳ συναναγόμεθα. καὶ τὴν Ἀλεξάνδρου νῦν οἰκοῦμεν, ἣ σὺν ὑμῖν εἶναι τῇ φαντασίᾳ ἀπολαύομεν. τοιαύτην μοι συνέμιξεν ἐναντίωσιν ἔρωτεσ. καὶ πρὸσ ὀλίγον ἀνενεγκών, ἐν ἐμαυτῷ πάλιν γέγωμαι, τοῖσ σοῖσ ἐπενεύφῳ διηγήμασι. καὶ πάντεσ ἀνὰ μέροσ τὰ ὑμέτερα μνημονεύουσιν. ὁ μὲν τὸν λόγον τὸ ἥμερον. ὁ δὲ τὸν τρόπων τὸ σεμνόν. ἄλλοι τὴν κατὰ πρόσωπον ἀσκησιν. ὁ δὲ τῆσ συνέσεωσ λέγει τὸ μέτριον. ὁ δὲ σὲ Φίρμην ἐπὶ τὴν τελευτὴν εἶναι τῶν μούσων. καὶ πῶσ τὸν φιλοσοφίᾳ φθόνον τοὺσ ἄλλουσ, μόνοσ τὰ σὰ δεδιηγούμενοσ. σὺ δὲ γράφε τῷ ἀπουσίαν θεραπεύων τοῖσ γράμμασι. καὶ τὸν Φέροντα τῷ ἐπιστολῷ ἥδεσθαι δεῖ καὶ ἀξιοῦσιν.

Νηφαλίῳ.

Ὃν ἡμῖν πάλαι τὸν θυμὸν ἐπαφῆκασ τοῖσ γράμμασι, τοσοῦτον νῦν χρηστότητι τὰς ἡμετέρασ ἐλπίδασ ἐνίκησασ. τὸ δὲ διορθοῦσθαι τὸν φθόνον καὶ πειρᾶσθαι τὸν εἰσ φιλίαν ἀδικεῖσθαι πειθόμενον, ὡσ οὐ σοφοῦ τῷ συνέσει ἀνδρὸσ καὶ τὸ λυπεῖν θεραπεύειν εἰδότοσ. σὲ μὲν μόνον τῶν ὑμετέρων ἠνίασεν. εἰ τὸ σοῦτον ἐμὲ πεποιθέναι δοκεῖσ, ὡσ καὶ δώρων δεῖσθαι μεταβαλλόμενον τῷ συνόντι. ὥσπερ καὶ Ἀγαμέμνονα τὸν θετταλὸν γράφω τῷ. πολλῷ καὶ τὰ δῶρα δέχομαι προθύμωσ, οὐ τούτου ζηλώσασ μᾶλλον, ἢ τῷ τοῦ πεπονθότοσ προαιρέσιν. ὁ δὲ Φέρων τῷ ἐπιστολῷ σὲ ὑμετέρασ δυνάμεσ δεόμενοσ, τυγχανέτω τούτου, ἐν οἷσ καὶ ἐμοὶ οὐλυπεῖ.

Ελπιμαί συν τῶ φίλῳ καὶ ἡμοῦσαν ὄντως ἀφροδίτης
ἐπισολῶν. ἡ μὲν μακράσι σωκράτης, σωκρατικῶς αὐτιω-
μένην ἡμῖν τὸ δαιμόνιον. τὸν δὲ χαρμαί πείμενον ἐμὲ καὶ πρὸς ὕ-
ψος ἀρετῆς ἀναβλέπειν οὐκ ἔχοντα, ἢ τί γὰρ ἕτερον ἢ σοφιστὴν.
ὡς ἂν αὐτὸς ἐπισκωψας, εἰς αὐτῶ φιλοσοφίαν τοῖς ἐπαίνοις
ἀνάπυσον. μᾶλλον δὲ τῶ ἀκολὺ ὑποσυρομένῳ, ὅπως κλαπεῖ
σε τοῖς μηδὲν προσήκουσιν ἐπαίνοις, ἀνάσχου τὸ πρᾴως κατηγορ
μένης ῥητορικῆς. καὶ φέροι τὰ σωκράτους δὴ περιτίσματα τὸ
πολιτικῆς μορίου εἴδωλον, καὶ τὸ δήμοις ὁμιλεῖν ἢ ὅσα δὴ καιζόν
των ἐθέλουσι λόγοι. οὐ γὰρ ἂν ἐπαιμι φθονούντων αὐδοὶ φιλοσοφί
ας ἢ πλατώνος. καὶ αὐτὸς δὲ οἶμαι περὶ ἡ τέχνης ὧ σοφώτατε πα
ναπίαφρονῶν, σκωμμάτων ὡς ἔοικε χάριν, ὄνου φασὶ σκιάν,
ἐμὲ καλεῖς θρασυμάχους ἡμῖν καὶ πώλους ἐπικυκλῶν, καὶ ὅσου
δὴ πλάτωνος αὐ πλάσσων χαίρεις. ἀλλὰ παῦσαι λοιπὸν ὡ λῶστε τὰ
μέγιστα τῆ πραγμάτων ἀγροίκων καὶ ὡς, εἰ δὲ μὴ, ἀλλεῖσ ἀμεί
νω καιρὸν ἐπέχω τῶ ἀπειλῶ.

Διοσκώρῳ.

Οἷς ὑμέτεροις γράμμασιν ἐντυχὼν, παλαιᾶς δύσμοι-
νίας ἀφικόμην εἰς μνήμην. τὸν νέιλον ἐκεῖνον, ἢ τῶ πα-
ραύτικα ἡ ὑμετέρας θέας ἀπόλαυσιν, τῆ δυσνοίᾳ τυπτόμενος. καὶ
μοι δακρυόφι ἐπῆλθε τῶ τῆς τύχης ροπὴν ὡς ἄνω κάτω στρεφο
μένῳ. νῦν μὲν σωάγει τοὺς ἀνθρώπους ὡς οὐκ ἄντις ἐλπίσειε, νῦν
δὲ πάλιν δύσκησιν οὓς παρέλπίδα σωήγαγεν. ἀλλὰ σοφόντι πρὸς
αὐτῶ ἐμηχανήσαντο φάρμακον, ἐπισολαῖς ἀνακινοῦντες τὸν πό
θον. ἢ τῶ παρουσίαν ζόπον τινὰ τοῖς γράμμασι μηχανώμενοι.

τῷ

Τ Οἷς περὶ φιλίαν ἐπονδακόσιν ἀρκεῖν ἡγοῦμαι τὴν δύνοι αν· ⸫ τὸ τοῖς τ συνήθων χρείαις ὑπουργεῖν ἐπιμότερον. τὸ δὲ προσοναλίσκειν οἴκοθεν, οὔτε ἄλως δίκαιον, οὔτε τῷ δεξαμένῳ τὴν χάριν καλόν. ὁ γὰρ ἅπαξ χημιωθεὶς, περὶ δευτέραν χρείαν καθέστηκεν ὀκνηρότερος. ὅπερ εἰ μὴ πάθοιτε, νόμῳ φιλίας ἀεὶ βεβαιούμενοι, ἀλλοῶν ἐπὶ τὸν γράφην ὑπὲρ τ δικαιούντων, ὑπαίδους ἀνακόπτομεν. ὅθεν εἴμε βάλεσθε τῇ πρὸς ὑμᾶς παῤῥησίᾳ χαίρειν ἀεὶ, οὐκ ὀκνήσετε χρέος λαβεῖν ὀφλόμενον.

Ἰουλίῳ.

Ὦ Ἰάμοι συνίβη δεξαμένῳ τὴν ὑμετέραν ἐπιστολὴν, ἡ χεὶρ πρὸς ὑμᾶς διηγήσασθαι. πρώην γοῦν τὸν οὐρανίαν σφαῖραν ἐν νεῷ βουλόμενος, μὴ πήχυιον ἔχων ὡς ἔλεγεν ἐκ τῶν ἀστέρων προλέγειν τὰ μέλλοντα, περιτυχὼν δεξαμένῳ ἐμοὶ καὶ θεὶς ἐπὶ δακτύλων τὴν ψῆφον, ὡς δύτυχήσ φησιν ὑπάρχων ἐλαύθανες. μέγα τι οἰ ⸫ λαμπρὸν ὅσον ἅπω παῤῥελπίδα γνώσεσθαι. ἐγὼ δὲ τούτων ἀκόσας, ἠνωλῶτον ἐφαντάζομην αὐτόν. ἀξιωμάτων ἐμμον τὴν διάνοιαν ⸫ φλ ἐν ἐλπίδι τύχης σβαρωτέραν ἔχον τὴν γνώμην· ὡς οὖν οὕτως ἔχον τί μοι προσιόντες ἐπεδίδου τὰ ὑμέτερα γράμματα. γοῦν τὸ ἔφην ἐκεῖνο. προῆλθεν εἰς ἔργον ὁ λόγος. χρεὼν γάρ μοι μνησθῆναι μαθόντες, πρὸ τῆς ἄλλων ἐπείγονται· τί γὰρ αὖ καὶ παθόντες, οὐ τῶν νῦν παῤῥελπίδας ἐπέστελλ)· ὡς ἢ τοῖς σπόδον ἐντυχὼν καλαμοναῦ ἐ νων ἀπράβλητ᾽, ⸫ ἐμπορείαν ἀτιμοτάτην, ἐς ἐς πρὸς ἐμαυτὸν ἔφην παῤῥελπίδας δύτύχη. τὸ δὴ λεγόμενον ἀφ᾽ ὧν ἔπνευ· μεταβεβήκα μ· πάντα μὲν οἰμωιμαινίζειν οἶδεν ἡ τύχη, ἀλλ᾽ ἐπὶ τ αὖ ἠλπισα καὶ

λάμων γνώεσθαι πατὴρ ὑπὸ καλύβῃ καθήμενος. παῦ παῖ μοι ζῆλος ἔοικεν ἀναπέλλων χαρίζεται. καὶ γλῶσσ' ἀκούοντων, ἐπέβρεχεν ἐπέμοι. καὶ δέχου γὰν αὔβρα Φησὶ καὶ γὰν ὄρνιν τοῦ θεοῦ.

Διοσκώρῳ.

σ Υμὼ σκώπτ ἡμῶν τὼ σωπᾶν. ἐγὼ δὲ σὺν φέρθω τὼ ἀλαζονείαν ἀκέχω. δ' ἢν ἴσως οἴθ' τίς εἶν σεμνὸς ὢν ἡμῖν διὰ πολέισθ φανῆσ καὶ σὺν λόγων πολλάκις ἐμβάλησ ἡμῖν. πότ πρὸς ἡμᾶς ὁ καλός. ὁ τὼ θεανδρύς. ὁ τὼς σειρῆνας ἀποκρύπτων τῆς ἡδονᾶς. ὁ τὼ πατρίδα παρορῶν ἵνα σώσῃ τὼ πλείσαρος. τοιαῦτα λογοποιεῖν ἡμᾶς ἢ γὴ τῇ με λήσει κατατείνων ἀεί. καὶ παρὰ σαυτῷ πάντως συνομολογεῖσ ὡς τὸ ἀσάνιον ἀεὶ τοῖς ζητοῦσιν ὠὸ τείνθ γὰν πόθον. ὅθεν ἡμᾶς παρορᾶς. ἢ οὐ τοῦτο δεινὸν, καί πῃ ὂν τοι οὕτως. ἀλλὰ καὶ τὸς πατρίους πανηγύρεις ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιῇ. ἀλλὰ πολλάκις ἐμβαλὼν ἐλπίδας ὡς ἥξῃς, εἶτα πάλιν αὐέβυς καὶ δι' ἐφύσμεθα. ὥστε δέδοκται καὶ πρεσβείαν πέμπειν ἡμᾶς καὶ καλεῖν γὰν ὑβρίτιμον. οὕτω γὰρ καὶ χείρθς λεγόμενος. ἀλλὰ φαίνῃ μόλις ὢ λῶστε τὼ μεθ' ἡμῶν ἐπιτελίσων πόνηγυρεῖν. εἰ δὲ τὼ πρεσβείαν πεμπόνθσ, ὥρασι κατομένθν ἐκθῆ γὰρ καλούντων οὐδείσ.

Γελωῖῳ παραμυθητικὴ.

ὦ Σ πικρὰ τὰ καθ' ἡμῶν φ τύχησ βουλεύματα. καὶ πρὸς δεινῆς ἁρπούντα πραγῶδας ὑπόθεσιν. οὕτω πείσθων οἰκτίσου τὰ φου πεπούμεθα ὦ τὼ πεισοῦσαν ἐφέλκειν ἐκείνῃ μὼ ἴσως δρᾶσαι καθ' ἡδονὼν, εἰ ταῖσι φιλτάτοισ προσθήκην. ἡμῖν δὲ πάθη σωπᾶσ ουσα πάθεσι. καὶ τάφῳ τάφον ἐργαζομένη βαρύτερον. ἢ φ μηδὲ ὀστέρησεν οἴμοι πενθέρα ἐπφ μηδὼας ἔχηρ

τὴν μένα θηλῆσ δακρύων ὄντως καὶ ταῦτα καὶ σκηνῆσ ἐπένθησα πάθη. καὶ οἷα βεβιωκόσι μῦθον ὡσ ἐμοὶ δυστυχὲσ, ἀνθρώπου λίθοσ ἐγένετο. ἰὼ γὰρ ὡσ ἔοικε Φρυγία ἡ βαρβαροσ. Ἐπὶ πρὸσ τὸ φιλοτύχησ σῶμα τοῖσ ἐκ φιλοσοφίασ φαρμάκοισ οὐ προκατείληπτο τὴν ψυχήν. οἷα δὴ τὸν μέγαν ἐκεῖνον ἀνάξαγόραν λόγοσ προσαγορεύσαντοσ αὐτῷ τινοσ τοῦ παιδὸσ τὴν ὥραν τελευτήν, ἐπεῖπεν εὐθέωσ ὡσ δὴ πεφρεσηδυσμένον ἐκ πολλοῦ ἢ μηδὲν μέγα παθόντα πρὸ φιλανθρώπου, ὡσ ἤδειν μὰ γὼ θνητὸν γεννήσασ. καὶ οἱ μαίᾳ τοῖσ εἰρημένοισ τεκμαιρόμενοσ, ὡσ εἰκὸσ τὸ μικρὸν τισ ἀπηγμένοσ ἐστὶ τοῦ παιδὸσ κεῖθεν, πάντωσ ἂν προσέθηκεν, ὡσ ἤδειν καὶ θνητὴν σωσιπάτραν. ὅθεν ἐπαινῶ τοὺσ πρώτουσ τραγῳδῆσαι δύροντασ, ὅτι πάσχουσι μαθόντεσ τὴν τύχην ἄνω. Ἐπὶ τῶν κακῶν τὰ τῆσ ἀνθρώπων πράγματα, τὴν σκηνὴν ἡμῖν ἐπένθησαν. ἄλλοτριοισ δὲ μάλα καλοῖσ τοὺσ τοῦ οἰκείων προκατα λαμβάνοντεσ συμφοράσ. τί γὰρ δεινὸν ἐν ἡμῖν ὁ μὴ φθάσασ ὁ χρόνοσ ἀπέδειξε. πῶσ ἂν γένοιτο καινὸν ὃ μὴ πρὸσ ἐκόνα παραλήσιον ἀνάγηται. ἀλλ' ἔγωγε φίλον ἡμῖν τὴν τύχησ ὀφθῆναι μᾶλλον ἢ πρὸσ τὸν τῆσ συνήθουσ φιλοσοφίασ ὅρμον ὑποβραμούμεθα τίνεσ τ' ἐσμὲν σκοποῦντεσ ἢ ὅθεν ἀφίγμεθα. καὶ τίνεσ ἄρα τοῦ καθήμασ πράγματων οἱ λόγοι. καὶ ὡσ δεῖ θέντασ λυθῆναι δεῖ πάντωσ ὁ πανίκα δόξῃ τοῦ δόσαντοσ. καὶ ἀποδόσθαι τὸ προσωπεῖον ὅπερ ἡμῖν ὁ τοῦ μεγάλου δράματοσ παρεισέθηκε ποιητήσ. τοῦτο γὰρ ὄντωσ ἡ τοῦ σωτῆρον συνῶδη παραίνεσισ. χοῦ τὸ σὸν ἔργον ὦ σοφώτατε. καὶ τῆ προνοίασ ὡσ οἶμαι λόγῳ σωσεχῶσ ἀνελίττοντοσ, καὶ τοῖσ σοφίασ ἀμυήτοισ ἀπαρτείασ σαυτὸν προσεχομένου παράδειγμα. ὅθεν ἐσ ἑαυτοὺσ ἐπανέλθωμεν. ἀλλὰ τί κεν ῥέξαι μῦθοσ λέγοντεσ καὶ τὸ, θεὸσ δι' ἁπάντων τελοῦντα. τοῦτο

τοῦ σκοπῶν σωυτοῦ τε θρέσεις ἄξια καὶ τὸ θεῖον θωρακτικὰ ἔσεις δυμενέσι πρὸ τὰ καθήμασ ἰδεῖν ὀφθαλμοῖς.

Διοδώρῳ.

Δ Εὐτημία τὰς καλὰς ἰαχάδας καὶ κρέπτους οἶμαι τῷ ἀπτικῶν, δι' ἃς φασιν ὁ μέγας κεκίνητο πόλεμος. ὅτε βασιλεὺς ἐπὶ τὴν γῆν ἐπιμβάλλων θαλάττη. καὶ διατέμνων ὄρος εἰς θάλατταν δέδεται δὲ καὶ ὑποδήματος καὶ λίαν καλά. πολὺ ἀλλ' ξύμβλητε σὶ κυνόσβατος, οὐδὲν ἐμῶναι, πρὸς ῥόδα. ἀστραφὶς γὰρ μακρὰ συμμέτρῳ σύφῳ τιὺ ἐμφυγον παραμυθουμένη λυκύτητα, ποίων μὲν ἰαχάδων ἀπτικῶν, ποίων δ' ἀλαλικοιὼν τῶν ἐφοῖς ἀεὶ τιὺ γλῶττων προτείνῳ, μὲ κρέπτων καθέσηται. τὸ σωμφα δὲ καὶ σρουθοὺς ὀξ ἄλμησ ἀδηφάγου μασχὸς παραμύθιον. ἔρουν κρέπτω πολλῷ τῶν ἡμέτερα, πῶς αὖτι; οἶμαι τένθης φήσει δικασής. πολὺ ἴσωσ τὰς μελλούσας βλαύτασ ἐρεῖσ. ἐγὼ δὲ πέχνα μὲν πρὸσ αὐτάς. ἐπεὶ δὲν δὲ πέμψης, ἀλλ' οὐβούλομαι λέγῳ οἷα δὴ καὶ σκωπτῳ πείρασομαι.

Δωροθέῳ.

Η Ν ἄρα τοῖσ πόθοῦσιν ἔαρ οὐ καιρὸν μεταβολή. ἡ ὥρασ λαμπρότησ καὶ χλιδόνοσ ἄδουσαι. ἢ γὴ ποικιλομένη τοῖς ἄνθεσιν. ἀλλὰ καὶ παιδικῶν φωνὴ χειμῶνασι γῆσ, τιὺ τῷ ἐρώντων ψυχὴν παρενοχλοῦντα, πρὸς δύσνοιαν κολὺ μεταβάλλουσα. τοιοῦτόσ τις πέφηνας κρέπτων πείσης ἡδονῆς τὸ γράμματος χαρισάμενος. ὥσ' ὄγε πεφιπεύσασι χειμῶν, ἐπῆλθε μὲν τῇ φύσει πολύς. σὺ δὲ σιγῶντος ἔδοξε δυαχερέστεροσ.

Ωείωνι.

Τ Οὐ ἀγαθοὺσ τῷ φίλων ἀπέντοσ μᾶλλον οἶδεν ἐλέγχῳ ἡ πεῖρα. κρίσισ γὰρ δυνάμεως οὐ τὸ παρόντα τιμᾶν. τοῦτο γὰρ ἔδοτε ποιήσεισ αὖτις καθάπτῃ ἐπὶ σκιᾶς ὁ τῷ ἀγαθῶν τὸ

πρόσω

προσωπον περικείμενος, ὃ μὴ πέφυκεν, ὑποκρίνεται. εἰδέτις τῷ ὄντι ἀρετὴς, εἰς ἣν χωρῇ τὴν ἀνθρωπίνην καὶ τὴν σωμασι σωζομένην, οὗτος ἐκεῖνος ὁ φιλίας νόμον παρεισελθὼν εἰδώς. τοιοῦτος ἡμῖν προσῆλθες ἀρετῇ ᾗ δὴ πρότερον τὰ φθειρόμενα παρελθών. εἰ δὲ καὶ πρότερον εἰκόνος οἱ παῖδες, εἰκότως ἄρα μεῖζόν καὶ φίλτερον νομίζῃ μετέρσιον. διὰ παιδὸς ἀγαθοῦ μικρὸν πατέρα μείζω ποιοῦσα δυνεῖν. καὶ πάντα χοῦ μαθάπερ ἔφης τοῖς πόλεσι παραπέμπουσα. ἀλλά μοι παρείπωσι τὴν ἀρετὴν, ἵν' παρῇμοι τῷ λόγων. τὴν αὐτὴν ἔχειν περὶ τοὺς νόμους ἀνοσιότητα καὶ φύσιν ἐπιδεικνυμένῳ.

Κυριακῷ.

Τ Α μὲν σὰ δῶρα τοιαῦτα. τὰ δ' ἡμέτερα καὶ αὐχῆσ ἐπαινέσεως οὕτω τῇ χαρᾷ χαριζόμενος. λίχνος γάρ τις ὢν καὶ τῇ χαρᾷ ζέων μελίπλω πεποιημένος, καὶ βρώμασι τὴν μεγαλόπολιν εὐδαιμονίαν μετρῶν, εἶπον πίθηκος ἤδη, προτείνας εὐθέως τὴν γλῶτταν, καθάπερ τὶς αἶσα τὴν μεγάλην ἀσπίδα. ὦ μάρτυς· ὁ καιρὸς ἐν ᾧ πλανῶνται παρέπτερον ὑφηρπασας, ὅλον εὐθὺς παραπέμψας τῷ σώματι.

Παγκρατίῳ.

Ο Υτω παρορᾷς τοὺς πάθη ὄντας, οὕτω σὺ γλῶττησ ἐπίχειρα τὰ νάματα, ἀλλ' ἐμοὶ σὺ διαγράφῃ τὴν ὑμετέραν θέαν ὁ πάθος. νῦν ἐστιν ὁ φροντολεῖν ἐγκρατόρος τῷ σώματος. ἀλλὰ δ' ὅδου σωτὴν μέχρι γοῦν γραμμάτων ἡμῖν. τοῖς γὰρ πάθοῦσι παραμυθία καὶ τὸ μικρόν τι σύμβολον ᾗ ἐρωμένων ἰδεῖν. μέμνησο δὲ καὶ ᾗ λόγων ἐμείνων ἐν οἷς ὑπαγορεύσεις ἦσαν ἢ θᾶττον ἐλθεῖν εἰς ἡμᾶς ἢ γράμμασι πυκνοῖς ἀντεπαθῆναι τὴν ἀπουσίαν ποιεῖν. νῦν δὲ κινδυνεύω γραφεθεῖσι παρὰ τοῖς μούσαις ὡς ὁσφῦς πατρικράτιος δεινὸς ἰῶ λέγῃ, ἃ μὴ ποιεῖν ἐλογίζετο.

ὁ Υτιὼ τυχοῦσαν ἡμῖν ἡδονὴν ἐνεποίησεν ὁ σοφὸς κηδεσόμενος τὴν σὴν ἀπουσίαν, ἀφηδύμενος. διὰ γὰρ χρηστὸς ἀνὴρ καὶ τοῖς λόγοις ἀναπεπταμένος, ἀνεπίφθονον ἡμῖν καὶ καθαρὸν ἐδίδου τὸν ἔπαινον, μᾶλλον δὲ ὧν τε ἅμα καὶ σωφρονούμενος ἐμοὶ δὴ γοῦν. ἐγὼ δέ σε μᾶλλον, ἐμακαρισα σὸν ἐπαίνων. ἐκεῖνον δὲ δὴ προμηρέσθω. ἐμαυτὸν δέ, δὴ τύχοις, εἰ τοὺς περὶ ἐμοὶ φοιτῶντας ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐνεμαρτύρησεν. ἀλλ' εἰς ἀρετὴν τῇ σωφροσύνῃ κοσμούμενος. καὶ μᾶλλον ἐπαίνων ὑποθέσεις δίδου τοῖς ἀπαγγέλλουσιν.

Ηλιοδώρῳ.

π Ολλῶν ὄντων ἐπαινεῖν ἀφ' ὧν αὐτὸς τὰ τῆς τύχης προαγορεύσειε πολίτια, μετὰ πολιούσης ἀεὶ πρὸς τὸ δικοῦν τὸ ἡμέτερον, ἐμὲ μηδὲν ἐσαίνειν συγχωρούσης ἐπὶ τοῦ ἁμάρτου, πῶς τοῦτο μὴ σιωπῶσα πρὸς ἄνδρα πολλὰ καὶ πεπνωκότα δὴ ἐπὶ τῆς καὶ τὸν τύχην νικῶντα δι' ὧν ὑπερορᾷ μηδὲν ἐκείνης θαυμάζειν ἐθέλοντα. τὸ σὺν γὲ μὴν ὑπεμνήσω, ὡς ἀδὲν οὕτως ἡμέτερον ὡς ἡμεῖς ἑαυτῶν. τί δὲ ἡμεῖς. οὐ σῶμα δὴ πονηρὸν τόγε ῥᾳδίως ἀδὲ χρημάτων ὕβλος, οὐδ' ὅσα τὴν ἰσχὺν πειρασι διαζῆν τῆς τύχης. ἀλλὰ ψυχὴ λογικὴ δι' οὓς πινας δὴ λόγους πεπεδημένη τῷ σώματι. ὅθεν οἱ φρονεῖν ἐγνωκότες τὰ δέοντα, πᾶν ὁ τιοῦν πειρᾶται τοῦτον ἀπασι δυαίζοντο ὡς πῦ ἄχθος αὐόριον, μηδὲν πρὸς ἰδίαν οὐσίαν ταῦτα τείνειν ἡγούμενοι. καὶ οὐδὲν ἐποιοῦντο δὴ συμμιγὲς ἐμπόδιον, οὐ σώματος αἰσθησιν. οὐ χρημάτων ἀποβολὴν, οὐ καιροῦ δυσκολίαν. ἀλλ' εἰς

ἑαυτοὺς

ἐαυτοὺς ἀναρρέχοντες ἐλευθεροῦ πεῖσαν καὶ μίαν ἡνιοχοῦντο ζυ-
μίαν φλ ἀρετῆσ ἐν πεσεῖν· ὃ χρημάτων πόθῳ καὶ φθόνῳ τοῦ σώ-
ματος ἐν ἀνδραποδώδει λόγῳ τετάχεται. τὸ μὲν εἶπον ἀναξίως ὑπο-
βαλόντεσ τῷ χείρονι. καὶ θαυμάζοντες ἄνδρασ ὑβριστὰσ πάντων
μᾶλλον πλουτοῦντασ ἢ πρὸ αὐτοῦ· ὅθεν ὁ μὲν ὡσ ἀλλοτρίῳ κεχρη-
μένοσ σώματι, τῷ ἐλευθέρᾳ ἐκείνῳ φωνῇ, πᾶσα λέγων πᾶσα
τὸν δὲ ἀνάρχου θύλακον, αὐτὸν σαυτὸν ἀνέξῃ χον οὐποτε πάσῃ σ. ὁ
δὲ τῷ ὑπερέχοντων ἐκβολῇ αὐθαίρετον ποιησάμενοσ, κρατησ ἔ
φασκε περαυτὸν τὰ ἐλευθεροῦ. ταῦτα μὴ τὰ τοῦ αὐτοῦ γενναίασ ὄντοσ
ψυχῆσ. ἅτισ ἑαυτῆσ ὄσῃ παρουσα τὰσ ἡδονάσ. ὃ γοῦν καιροῖσ οὐκ
οἶδε συμμετατίθεσθαι· μέμνησο τοίνυν ὡσ ἐωικυῖᾳ δουλῇ ὅτι οὐκ
ἐστὶν ἐλεύθερα σοῦ αὐθέλησ ὁ ποιητήσ· καὶ πολλῶν μὲν ἄλλων δε-
δῆλ, ὡσ ὁ σοφὸσ δυσκόλμων, καὶ πάντα δὴ τὰ μὴ ἐπὶ τοῦτῳ πράττ
κακῶσ· κἂν ἀναγκάσῃ τὰ ἐφ' ἡμῖν δύσῃ, θῦ ἐξωθεσθῆ που θεν ὀλί-
σῃ φρόντισ· ἑτέρῳ γὰρ ἐπέναι φέρεται ῥόμβῳ.

Κλεάνθους.

Ὑμᾶσ ἐν τοῖσ γράμμασι χάριτοσ καὶ πλούτησ ἀμοιβὰσ
τοῦσ ῥουσικοὺσ. καὶ λέγειν δυναμένησ ὅσου ἂ βούλεται. ὅταν
γὰρ ἐμὲ μὲν μικρὸν ἐν λόγοισ καὶ τῷ τέχνῳ μέγεθοσ τοῦ σχήματοσ
περικείμενον, τοσοῦτον ἥρασ αὖω, ὡσ ἀπρεπῆ με λοιπὸν μὴ ποτε
πρὸσ ἄλλουσ γράφων, εἶτά μου κατὰ λάθην προσπορεύσαι ἐπι-
γράψασ, τί οὐκ ἂν ῥᾳδίωσ εἴποισ βουλόμενοσ. καί μοι δοκεῖσ τὸ
σὸν τοῦτον κεκινυκέναι τῷ πλοῦτῃ, δι' λῶσαι θέλων ὡσ ἀποτίσεισ
παρ' ἐμοῦ τὸ παιδίον οὕτω λέγειν δυνάμενον. ὅθεν μοι καὶ τοσοῦ-
τον ἀγῶνα περίκασ, ὥστε μικροῦ δεῖν, καὶ τῷ τὸ δι' ἀξίαν αὐ-
τὸν ἀνεδυόμην ὑπόχεσιν. εἰ μή με λοπσμὸσ εἰσῆλθεν ὡσ τῷ τὸ

πατρὸσ

πρὸς Φύσιν λαχών, ἐκτῶν εἰκότων ὀνεὸς νικήσει τὴν ἐμὴν δύσκαλίαν τὸ λεῖπον ἐκ τούτου ὅθεν πρέχόμενος· ὥστε σοι καὶ ῥᾴστ μὴ παρέμοῦ τὸ παίζειν, ἵνα μὴ πρὸς τὰς δυθύνας ἀπορῶσιν πάσωμαι· τὴν πρὸς αὐτὸν δύνοιαν τοσαύτην κατέπαγγέλλομαι, ὅσην αὐ αὐτὸς παρέχες εἰ δύσκωφος ἐτύγχανες· προσέφελκε τὰ μάρμε πρὸς ταύτην ὀνεὸς τῇ Φύσει τὴν ἀνοδύνην ἐφάμιλλον παρεχόμενος.

Γελοίως.

Τ Ησμέχρι νῦν ὧ λῶστε πρὸς τὴν γραφὴν ὁρμῆς σωκρατικῶς εἰπεῖν, ἀλλ μὸν ὁντι πέφηνεν ἐναντίωμα· νοσήμασιν ἡμᾶς ἀλλοῖς ἀλλοῖσ περιβάλλον· οἷα δὴ συμβαίνει φιλοπρούσης ἡμᾶς· ἀπολαύειν ζωῆς· μυρίων γὰρ ὄχλος κακῶν τὸν βίον ἀνθρώπων δικαίως ὅπως ἐκληρώσατο τὸ βίον· καὶ τὸν μὲν, πενία πιέζει· τὸν δὲ πάθη παρατείνει τὴν χρῆσ· ἄλλῳ δ' ἀκάθητοι τὸ σῶμα κακῶς· ἕτερος παιδίον οὐκ ἔχων θρηνεῖ· ὁ δὲ τοὺς ὄντας ὀδύρεται· καὶ τί δεῖ λέγειν γυναικῶν καὶ παίδων ἀποβολάς· ἃ πᾶς ἡμῖν οὐχὶ ὧδε ἔδει συνοικεῖν τῇ πείρᾳ παρέχειν ἡ πεῖρα· καὶ μακρὸν ἂν εἴη τοῦ λόγου περινοσεῖν ἃ προσῆκε τὴν θεὰν· καὶ δεικνύειν ἡμῖν ἐπὶ τοῦ ἔρωτος ὁ βίος οὕτως ἄρρητος τοῦ θεοῦ τὰ ἡμέτερα ἐμοὶ δοκεῖν ὅπως ἀβουλήτων πολλῶν περιπεσόντες, τοῦ ἐπὶ τῆς μηδαμῶς ἀντεχόμεθα μηδὲν ἐχόντων ἑστηκὸς καὶ ἀκίνητον· ἀλλὰ καταλιπόντες τοῦ συμφορῶν τὸ χωρίον, πρὸς ἕτεραν ζωὴν ἐπειγόμεθα, ἐπαῖ τὸν ἀναπαυτικὸν τῆς διανοίας τὸν οὐρανὸν, εἰ καὶ μένομεν ἔτι τὸ σῶμα βιάζεται· μηδὲ θρηνῶμεν τὸν ἀπελθόντα τῶν ἐν τῷδε δεσμῶν φανέντα μοι ἐλεύθερον· ἐπαινῶ γὰρ τὸν εἰπόντα ὅς τις ἀστείως ὁ τοῦ λόγου τούτου

πατὴρ

πατὴρ, ὡς ἀρχὴθεν μὴ φῦναι τοῖς ἐπὶ γῆς ἄριστον· φύντα δ' ὅτι τάχιστα πύλας ἀΐδαο περῆσαι. ὅπερ καὶ σκηνὴ παραπαίσιον, δεῖν ἡμᾶς φησιν ἐπὶ συλλόγων ἰόντας τὸν φύντα θρηνεῖν εἰς ὅσ' ἔρχεται κακά· τὸ δ' ὦν ἔτι θρηνοῦμεν ἐκ τῆς τοῦ βίου ζάλης ἀσφαλῶς τοὺς φίλτατους προπέμψαντες. πρὶν ἐν πείρᾳ γενέσθαι τῷ ἐν ᾅδου κακῶν. τί δὲ πρὸς τὸ δοκοῦν ἡμῖν τὸ θεῖον εἶναι βουλόμεθα, δέον τοῦτο κείνῳ καλὸν, ὅπερ αὐ ἐκείνῳ δοκῇ. τοιοῦτος ὢν ὄντως ὁ τὸν πολιὸν ἐκεῖνον Πυθαγόραν ἐζηλωκώς. ὃς τις μὲν δὴ πρὸς τὸν ἐνδυχῆς ἐπόντα μέρη, δῶσι θεὸς ἅπερ αὐτὸς βουλόμενος, δύφημεῖ φησίν. ἀλλὰ βουλοίμεθ' ἄν καὶ δώσει. πολλὰ γὰρ ἡμῖν γένεσθαι πολλάκις δυξάμενοι, εἶτα μὴ τυχόντες, ἐνωμόσαμεν ἐκ τῶν ἔργων ὡς δὲ ὄντως οὐ γίγνεται. πολλῶν δὲ μὴ κατὰ συνωμοσίαν δόξαν τυχὼν, μικρὸν ὕστερον ἐμεμψάμεθα τὴν τύχην ὅτι μὴ γέγονεν. οὕτως ἄρα πρὸς μικρὰ βλέποντες ἀνθρωποι, τὴν φύσιν οὐκ ἐχορτάσθημεν. ἃ δ' ἅπερ ἂν μέλλῃ καθάπαξ, λυσιτελεῖν ἡγούμεθα. τοιγαροῦν παραχωρεῖν ἀνάγκη τῷ κρείττονι, σοφῶς ἄγοντι τὰ ἡμέτερα καὶ ἡμῖν ἀγνοοῦσι τὰ δόγματα.

Μουσαίῳ.

Ὁ λογιώτατος καὶ πολλάδιος, χρυσοῦν ὅλον ἡλίου ἄγων τὴν ὑμετέραν ἐπιστολήν· καὶ εἰ μοι τὰ ἡρῴοις κεκόμηκε τύλαις τε, οὐκ ἂν οὕτως δυμενέσιν εἶδον αὐτὴν ὀφθαλμοῖς. ἄλλοις μὲν ἄγος· μέγα φρονῶ· ὁ λυδὸς χρυσὸς· ὁ παρτιάτης τῷ δορατι χορδῆς Ἀείων ἁρμόσασιν. ἐμοὶ δὲ σεμνολόγημα σὴ τε θέα καὶ γράμματα σά· καὶ πῶν ὅ, τι ἂν ὑμῶν ἀπολαύω ἔχω· ὡς τε ζῆν νέῳ καὶ μιᾷ θορῇ ἡμεῖς ἐκ τῆς δικαίως ὀφείλομεν. οὐ οὐκ ἀποδιδόντες, εἰκότως ἂν αἰσχυνοίμεθα· ὁ δὲ μιαθὸς, οὐ μὰ δία χρυσὸς,

οὔτε λίθοι τινὲς ἐνδικοί· οὔτε ταῦς τούτων πλοῦτος, οὔτε τούτων θηρεύσων ὀνείδος ἀφίκετο. ἀλλοῦδὲ λόγων κάλλος. οὐ γὰρ μουσῶν δῶρος ἐπῶ· οὐ δὲ γὰρ τοῖς ἀξ ἀπίκησε ἐναβρυνόμεν. ταῦτα γὰρ δυσδαιμόνων δύτυχησον πεῖδες. ἀλλεἰτὴν ἐμὴν δόσιν ἤτισ ἔστιν ἐθέλῃς σκοπεῖν, δύνοισ᾽ μ᾽ κὲ προθυμία. τούτων ταῦς κύριος ἐγὼ Δημοδένης φησίν. ἐγὼ δὲ ἄλλων τύχη κὲ μοῦσαι πρὸς τὸ δοκοῦν αὐτοῖσ τιὴ δωρεὰν πρυτανεύουσαι.

Μεγίθιος Προκοπίῳ.

Ὁ τε πρῶτον εἰς μέσους ἡμᾶς τὸν ἐπιτάφιον λόγον παρήλθεσ, τοσοῦτον κόθην τοῖσ ἀπίκεις συμελίπεις. ὥστε κὲ ἡγούμεθα τὸν μουσηγέτιν αὐτὸν συνεργάσασθαί σοι μετὰ τῶν χαρίτων τὸν λόγον. ἐφ᾽ ἑκάστοι μὲν οὖν τῶν ὀνομάτων, ἐγώτε κὲ ὅσοι τῶν ἀκροωμένων ἐνέπλησαν τὸ στενὸν τὸ θέατρον, βοῶντεσ ἕκασοι τὸ στενώτερον. ὡσ δὲ κατὰ τιὴ πόλιν γεγόναμεν, ἐν τοῦθεν μᾶλλον ἐπιτείνε τὸ σοι τὸ θαῦμα. κὲ ἰὼ ἐν τοῖς ἀπέντων σόμασι τὰ χρυσᾶ σου γνώμηματα. κεινόντων μὲν ταῦτα πρὸσ ἄλληλα, τῇ μήτῳ πόρα πλήσιον εἶνεν· ἀπορουμένων δὲ ποῖα δεῖ μᾶλλον τῶν ἄλλων σε φανῶσαι τὸν κάλλουσ, ἴσαι προσέβαλλον αἱ χάριτες. ἐπεὶ οὖν ὅσοισ θαῤῥαλέαν αὐτοῖσ γνώμην τοῦ λόγου συμβέβηκεν, ἱκέτευον ἀπὸ γλώσσησ δὲ ἐμοῦ φιλαπίκησ σὺν μελίπης, πέμπε τὸν λόγον δὲ ἐσθλὸσ ὡσ μινύοισ αὖθισ αὐτὸν καταστέψαντεσ τοῖσ ἐγκωμίοις, εἰ σαῦθισ ἀποστελοῦμεν. Προκόπιος Ηλίᾳ.

Τ Ὴν ὑμετέραν ἐπιστολὴν εἰς χεῖρας λαβὼν, αὐτόν σε πρόσωπον χαίρειν ἐδόκουν. ἔπου σὺν τιὴ χάριν ὅλιον ἐνέθηκας τῆς γραμμάτων.

ἀντὶ

καὶ τῇ ἐπιστολῇ προσεχάλων πυκνότερον ὡς πρὸ ὀτὲ σὲ βλέπων ἐνεφορούμην ἡδονῆς· εἰ δὲ μέμνησαι τῶν Φίλωνα ἀπόντων, θαυμαστὸν καὶ παρ' ἐλπίδας οὐδέν· ἀλλὰ πῦρ γέγονεν ὃ προλαβόντες ἠλπίσαμεν. ἐγὼ δὲ καὶ καθεύδων πρὸς σὲ διαλέγεσθαί σοι δοκῶ· καὶ πολλάκις σε ἀνεστησάμην, ὅτι πρὸ ὄνειρος ἦν. τὸν δὲ ἐντεῦθεν Μέγαν εἰ δυνάμεθα ῥᾳδίως εἰ χόμεν ὡς μουλόμεθα, πάντως ἂν αὐτὸν ἤδη τετέλεσται ἀπειλήφαμεν ῥήτορα.

Ζαχαρίᾳ.

Ὁ Μὲν χειμὼν ἡμῖν δι' πέρας ἔχει· πέπαυται μεμφομένοις ἀμφότερα· τὴν σιγὴν τὴν ὥραν· τὸ δὲ ἔαρ ἀσμένοις ἀφῖκται· ἦ μᾶλλον ἢ πρὸ εἰώθει γίγονεν ἔαρ. οὐ γὰρ μόνον ἀδουσῶν αἱ χελιδόνες τὴν ὥραν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπὶ σοὶ φήμην ἡ Φήμη βοᾷ, ὡς ἐπὶ μέγα προῆλθεν· ὡς δύναμιν ὧν ῥητόρων ἐμπεπλήσθαι χορῶν. εἰ δὲ ὅσον βουλόμεθα προσεπῇ, πάντως ἂν οὐδὲν εἰσουτυχὰν ἀπῆν. εἰ μὴ οὖν ἡγῇ ταῦτα, τὰ μείζω πάντως αἰτήσομαι. εἰ δὲ μείζω λόγων ἡδόμεθα, τὴν μὴ φήμην ἐπαινῶ· τὰ δ' ἔργα, διὰ τὴν φήμην μαθήσομαι.

Τῷ αὐτῷ.

Νῦν ὄντως ἔγνων, ὡς οὐκ ἄρα λόγος, ἀλλ' ἔργον ἡ φήμη· καὶ θαυμάζω τὰ λαχόντα νόμον τὸν ἀπήλιον, ὃς ἐν θεοῖς τετίμηται. οὐ γὰρ δὴ μόνον Ἡσίοδος θεὸν αὐτὴν ὠνόμαζε, ἀλλὰ καὶ Ἀθηναῖοι τὴν ἐν μυκαλῇ μάχην αὐθημερὸν ἐγνωκότες οὐκ ἀγενῆ τὸν ἔφασαν ἐμὴν θεὸν ἡγοῦντο τὴν φήμην. εἰ μὴ οὖν πρὸς ἄλλον ὑπῆρχεν ὁ λόγος, εἶπον ἂν σὺ θύειν ὡς ἀνακαυσόμενος ἡμῖν τὴν φρένα· καὶ δεινὰ φήσεις πεισχεῖν ἐμὲ σὺ τῆς πυκνῶς ἐπαρχὼν καλέσειν ῥήτορα. καὶ μείζον φρονήσεις ἢ Δημοσθένης ἐκεῖνος ἐπὶ τῷ ἐμοῦ· ὁ μὲν γὰρ μίαν ἦγε πόλιν δημηγορῶν· σὺ δὲ δυνάστου κρατήσεις, ἧς οὐ πρὸ ἐρχεται τοῖς βασιλέως ὑπηκόοις ἡ δίκη. ταῦτα πρὸς ἄλλον αὐξήσεις ἐπὶ σοὶ σωπήσομαι. ὃν ἐν τοῖς δὲ ἀκούσῃ. καὶ τοι γ

ἐπιστέλλω ὡς εἰκὸς ἐμπλεως ὄντα αὐθρώποις, οἷς ὡς ἀπούσι μίμημα σώζοιεν παρόντων. καὶ λέγοιεν τοῖς γράμμασιν ὥσπερ αὐτοὶ καὶ συνόντες. ἐγὼ δέ σου τὴν ἐπιστολὴν ἀναγνοὺς ὑφ ἡδονῆς ἐδάκρυσα. καίσου παρόντος ὥσπερ εἰώθεις ἐδόκουν ἀκούειν. καὶ ἡδύτι πνεῦσας, τοῦτο εἶπον ἐκεῖνο ἡ φιλτάτη φωνή. ἀλλὰ πρὸς ἔρωτος αὐτοῦ καὶ φιλίας ἐκείνης, εἴπου ταύτην ἐπιοῦσα καὶ μέμνησαι, μήμοι τοῖς γράμμασιν ἀποδήμει. μηδὲ τὴν μόνην ἀφέλη παραμυθίαν. μὴ ποτε καὶ χαλεπώσω τοὺς μηδὲ τὴν ἀρχὴν ἐρῶντας. οὓς μηδὲ συμβαίνει τοιαῦτα παθόντας ὀδύρεσθαι.

Τοῖς αὐτοῦ Ἀδελφοῖς.

Πάλιν ἥκει καιρὸς γράμματα πρὸς ὑμᾶς ἀπαιτῶν. καὶ πάλιν δυτυχεῖν νενόμικα μόνον. τίς γὰρ ἡμῖν γλυκὺ τὸ βίος τοῦ λέγειν τι πρὸς ὑμᾶς καὶ γράφειν ἑστερημένοις. εἰ δὲ καὶ ἦν ὁμοίων τύχωμεν παρ ἡμῶν, πράκλησ ὅσον ἡμεῖς δυτυχοῦμεν. οὐκοῦν μὴ μέλλετε πρὸς ἔργον ἄγειν τὸν πόθον. ἵνα μὴ μόνον ἔρωτος ἀπιμάσαντες, καὶ ἐκείνου βελῶν πειραθείητε. δεινὸς γὰρ ὁ θεὸς καὶ βέλη κινεῖν καὶ τόξον ἄρειν. καὶ σκοπὸν ποιεῖται τοὺς ἀτιμάζοντας ἐρασήν.

Ἰωάννῃ.

Ζηλωτὰ σὸς γονεὺς, εἰ τοιαῦτα τίκτειν ἐπίσταται. δύο μόνων γὰρ πατέρων παῖδας ἀποφαίνεις δυσδαίμονας, μουσικῶν τινα νάματι τὰ θεῖα σοφῶς προφερόμενος, τοιοῦτος ἡμῖν ὁ λογιώτατος ἀφῖκται Μουσήλιος. ὃν ἐπαινεῖν ἐθέλων καὶ τὰ προσόντα μὴ λέγειν δυνάμει, μόνην τὴν σιωπὴν ἀρκεῖν ἡγοῦμαι πρὸς ἔπαινον. ἀλλεῖμοί τι πείθῃ, τὴν ἀγαμέμνονος ἐπὶ σοὶ μεθαρμόσω φωνήν. βάλλου τῶ φιλεδύκρε. καὶ μὴ φείσῃ φθεγγόμενος.

δι Ἰεφθύθημον ἐλπίδος μακρᾶς μὴ ἡ τοῦ χρόνῳ λυπούσης ὅτι μὴ τὸ πέρας ἐδέχετο. δύφρανε δ' ὅμως καὶ μετριωτέρους ἐποίησε τὴν σὴν ἐπιστολὴν εἰς μνήμην ἄγουσι τοῦ ἐμοῦ ἔνοιαν ὅτι δὴ θᾶττον ἡμῖν ἐπανέλθοις. νυνὶ δὲ καὶ ἡ ἐλπίδος αὐτῆς ἐκπεσόντες, πῶς ἂν ἔχοι μου φέρειν μετρίως. ἀλλ' ὦ τύχη τύχη, πραγῳδήσω μάρτυρι μικρὸν εἰς παμυθίαν ἡ λύπης. τίσι τοσοῦτον δύφραίνομαι ἀκούων. ὠφελίας γὰρ ἦν μὴ σωαγαγεῖν εἰς πόθον ἀνθρώπου, ἢ ἰδεῖν ἀπλαύσαι αὐτὸν ἐᾶν. ἐμὴ, χωρίζομένοις ἐφήδεσθαι. ἀλλὰ γὰρ ξένον οὐδὲν ἀνθρώπους ἡμᾶς ὄντας τοιούτων πειρᾶσθαι. ἀλλ' ὅσον ὑπῆν δεῖ γὰν αὐχένα ἡ ζυγὸν ἀναγκης ὑπομένειν ἑκόντας. οἱ γὰρ ἑκούσιοι πόνοι τοῖς καμνουσι μετριώτεροι.

Ζαχαρίᾳ καὶ Φιλίππῳ.

ὁ Τῷ ἐπιστολὴν ὑμῖν ἐπιδοῦναι, ἧν ἐς ἐμοῦ ποιησάντων ὄντων αὐτὴν. χρόνον μὲν οὐ πολὺν, ἀλλ' ὅμως ἱκανὸν ἡγεῖται πρὸς τὸν ἐξ ὑμῶν δύνοιαν καὶ τὸ φιλεῖν ὠὴγραφεσθαι μου προσηγορίαν. εἰ δ' ἐκόντως ἔγνωκε, διδάσκαλον ἀναμένειν τὸν πεῖραν. οὐκοῦν ἀγὼν ὑμῖν πάκεῖνον μὴ φθάσθαι ἡ γνώμης. κἀμὲ μὴ καταιχῦναι τοσοῦτον ἔχειν παρ' ὑμῖν νομιζόμενον. Ζαχαρίᾳ.

ὁ σησε με φιλοτιμίας ἐνέπλησας τὴν μικρὰν ἐξάρας ἐπιστολὴν καὶ τὸν ὡς αὐτὸν εἶπες λακωνικήν. ἰδοὺ δήσω σε βαρὺν ὁρῶ. ἡ ἀποστολῆς αὐτὸ χρῆμα γεγένημαι. πανήμοι πάντα λυποῦργος. ὃ δ' ὅλων οὐδέν. μικροῦ δεῖν καὶ σωεκλὼ ἀφῆκα φωνὴν, ἡ ἀπίκης ἐκείνης εἰς λήθην ἐλθών. λυπεῖ με δὲ καὶ παρὸν εἰς ἡμέρους πεπειχισμένη, ὅτι δὴ μὴ ἡ ἀπειχίστου ἀποστης ὄντι εἰκών, τοιαῦτα δύναται ῥήτωρ ἀγαθὸς, πρὸς πόθον ἕλκων οἷον καὶ βούλεται. εἰ δέ με πάλιν ὡς ἀπίκον ἐπαινέσεις,

ὅρα μὴ τὴν ἀστρολογίαν αὐτὴν ἀρνήσωμαι. οὕτω γὰρ ἂν θεῶν γραμμάτων μεθέλκομαι. ἀλλ' ὅπως μὴ παίζειν ἐθέλων, ἐπιμανέσεις τὴν αἰγυπτον, καὶ τὰς λόγῳ γνοίμην αἰγύπτιος. οὐκοῦν φέρε σοι πρὸς θεὸς. οὐ τοῦτ' ἔχομεν θαυμάζειν ὁ πόσος ἡμῖν. Νικαλίῳ.

Ὑμῶν ἐν τοῖς χρημάτων ἀπορίαν ὁρῶ. ἐγὼ δὲ τὰ χρήματα καὶ νοῦσι πλουτοῦντας μεγαλοφρονῶ καίτοι πενίαν θαυμάζειν συνεχόμενος. οὕτως ἄρα τὸ πένεσθαι καὶ πλουτεῖν ἡ συνουσία ποιεῖ. οὐ χρήματα παρὰ τύχης δὲ κἀκεῖσε πλανώμενα. τοιγαροῦν παῦσαι μικρολογούμενος ἡμῖν ὀδυρόμενος. μηδὲν μέγα νομίζων πλὴν εἰ μή τι φέροι πρὸς ἀρετήν. ὅπερ γὰρ μὴ τοιοῦτον, ἀλλότριον τέτακται πρὸς ἀνθρώπου τὸν ἐφέλκεται. ὅθεν οἱ φρονεῖν εἰδότες ὥσπερ τινὰ μέθην φλυαρίαν ταύτην ἀποσεισόμενοι, τὴν πλανητὰς πάντες τὴν γῆν, μεταρσίῳ συνωμοσίᾳ περιπλοῦσι τὸν οὐρανόν. τὰς αἰθήσεις καὶ τὴν ὕλην καὶ τὸ φῶς πλάνης χωρὶς ὥσπερ τινὰ χαλεπὴν διανηξάμενοι θάλατταν. Μουσαίῳ.

Εἰ μὲν τὴν βίβλον ποθεινοτέραν μοι γιγνομένην, ὅτι τοῖς ὑμετέροις αὐχαλκηθεῖσα χροὶ, τοιχάτι καὶ μουσικὸν ἐπεπάσατο ὡς τὸν κεχρημένον λοιπὸν ὀξυτέρας σοφίας καὶ διανοίας αἰθυμεῖν. οὐ χρῆν ἦν Σωκράτης, νῦν καὶ δὴ παρὰ τὸν ἰλισσὸν ἐκαθέζετο. ἐν θείῳ νυμφῶν ἱερῷ καὶ πόσει ἐν διαίτημα. ἀλλ' ἔθεμαν καὶ τὰς ἄλλας βίβλους λαβὼν, τοιαύτας ἐργάσοιτο. ὡς τιμὲ κατὰ μέρος ἑκάστῃ προσβαίνοντα, βροτέρας ἀεὶ καὶ ἐπιπνοίας αἰθαίνεσθαι.

Ἐπιφανίῳ.

Ἀλλως ἄρα ἥδει τὸ τῶν ἐρώντων πάθος ἡ παροιμία. καὶ ἐπορκεῖν ἐθέλωσι, συγγνώμην αὐτοῖς ἐκ θεῶν ἐπαγγέλλεται. ἰδοὺ γάρ σοι γέγραφα καίτοι μὴ γράφειν ὑπεγκμένος. οὕτως ἀπὸ

μεθη

μεθα περὶ πόθῳ καὶ πόνοις φύσησ ἐρωτικόσ. ἀλλὰ γραφε πολλάκισ. καὶ δίδου τύπον γραῶν εἰκόνοσ αὐτὴ θέας τοῖς ἐρασταῖσ.

Τῶν Προκοπίου ἐπιστολῶν
Τέλοσ.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Φιλοξένῳ Ἐπισκόπῳ.

π Ῥᾶγμα ἐμοὶ πεφυκὸν, ἐπιστολὴ πρὸς μῶν. δεῖθε μὴ ἐξεληλύθατε μοι αὐτῆς σωιέναι φλ φωνῆς· ὅτω δ' αὐτὴ δύο ἔχον, ὡσπερ τισ ἐρασὴς αὐτῷ ὁρῶν τὸ πάθοσ μένου τῷ ὄψιν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὰς εἰκόνας εἰώθαμεν ἀγαπᾶν φλ ἐρωμένων, ὅταν αὐτοὺσ μὴ δυνηθῶμεν ἰδεῖν. τὰ σύμβολα δ', ὅτι μὴ τῆς ἑορτῆσ δεῖν ἀγαθὰ μοι δοκεῖ, δύο τι δ' ἐπερρύμων, δύ' ὅλασια δύναιμεν νομισθῆσεται.

Διονυσίῳ.

α Υτῷ ἐδάκρυσα τῷ γῆν, ἐπειδὴ τῷ σὴν ἤκουσα σιωπήν. εἰ γὰρ ὁ κύκνοσ σιγᾷ, τίσ ἄσεται μουσικῷ· εἰ ὁ μεγαλόφωνοσ δυνύσιοσ μιμηρὰ φθέγξεται, τίσ οὐ σιωπήσεται. ὡσ ἔδει τῷ φωνὴν πολλῶν σώμασιν ἐνηχεῖν, οὕτωσ αὖ ἡ τοῦτο κάμοι πρὸσ ὑπηρεσίαν φλ τέχνησ. δεινὸν γὰρ εἶτισ ἄριστοσ αὐλητὴσ καταγῆ τῶν αὐτῷ φλῶν, δύ' ἄπειραν ὀργάνων εἰσ θέατρον μὴ καταβαίνῃ.

Στεφάνῳ.

ὃ Τιγχαμμάτων ἐμῶν ἐπιθυμεῖς, ἠνύσαμεν· ὡς δὲ ἡδόμην ἀφῶν ὁ γραμματικὸς βερονικιανός μοι διελέχθη, γράφων μὲν οὐ παύσομαι. φιλῶν δὲ οὐκ ἐπαυσάμην.

Ευσεβίῳ.

π Οἱ πόσαντες ὑμῶν ἐρασταὶ, ἐποιήσατέ με καὶ τολμηρόν. ὥστε οὐ παύσομαι γράφων, κἂν πολλάκις αὐτιάσησθε μεθ' ὑμῶν τοῦτο. τί γὰρ ἂν καὶ ποιήσειεν ἄνθρωπος ἐρῶν, καὶ παύσασθαι μὴ δυνάμενος.

Τῷ τὰ ὀξίδια πέμψαντι.

τ Οἶδα πεπαιδευσμένον ὅτι μὲν προτείνουσα ἐπέγραφας εἶδον. ὅτι δὲ μὴ προσέθηκας ὄξους, ἐπελαβόμην. τοῦτο γὰρ ἐπιγράφων καὶ ἀληθεύειν ἔδοκεις, καὶ ἀσφαλεστέρους ἐποίεις τοὺς πειρωμένους. μιᾷ δὲ ὑπὸ φιλανοίας ὡς οἶνον ἁρπάζοντες, λανθάνουσι κινδυνεύοντες.

Τῷ αὐτῷ.

ὃ Φιλότιμος καὶ δικαίας σὺ δωρεᾶς, μέχρι μὲν πρώην αἰτεῖς. ἐπεὶ μηδὲ ἰδεῖν αὐτὴν ἠνεχόμην οὕτω μεγάλην οὖσαν ἐρυθριῶν. ὡς δὲ εἶδεν ἡμῶν περάμων ἕνα πέμψαι φίλῳ συνοίσῳ κατὰ χρείαν ἐπιθυμοῦντι, τότε ἠδόμην ὅτι καὶ δόλον εἶχεν ἐν ἀποῤῥήτῳ· καὶ γὰρ πέμψαντα ὡς ἀληθῶς ἐμιμεῖτο. μᾶλλον δὲ. ὅτι καὶ σημεῖον ἐπιθήκας αὐτοῖς, οἷον δύο φανάς γε ἀπατεῶνος. οὐδὲν δὲ ἀπεικὸς ἐπιπονθέναι ἄν, πολλάκις ἐφοῖς ἐπείθην ἁμαρτάνων.

Τῷ αὐτῷ.

ὁ Ι κεράμοι σου καινοὶ μὲν ἦσαν ἀρτιστεῖς. ὅσοι δὲ ἐφέροντο ἀνοίχθησαν. οὕτω καὶ ὀλίγον ἐν αὐτοῖς ὑπῆρχε καὶ πονηρόν. ὥστε εἰ γε αὖται τιμαὶ, ἀμείνων ἂν εἴης ἀγνωμοσύνης.

τῷ αὐτῷ

Τῶν ἀρχόντων ἰσηγορίας.

ὃ Ι τοὺς ἀρχὰς ἐν δύξῃ μετιόντες ὥς πᾶ ὑμεῖς, πλέον τοῦτο ἐπιτηδεύουσι. φίλους ποιεῖσθαι πλείους ἐν ταῖς ἀρχαῖς. γινώμεθα τοίνυν φίλοι δι μεγαλοπρεπείας δι᾽ ὅσ, ἐγώτε καὶ ὁ τὴν ἐπιστολὴν ὑμῖν ἐπιδιδούς. ἐγὼ μὲν ὡς γεγραφώς. ὁ δ᾽ ἑτῶ/ρος μόδεστος ὢν βούλεται ῥᾳδίως ἐπιτυχών.

Εὐσεβίῳ.

ἃ Ρα μὴ φαίνωμαι βραδὺς εἰς ἐπιστολάς, ἢ τοὐναντίον καὶ ὀχληρός. ἀλλ᾽ ἐκεῖ καὶ τὸ δεύτερον δοκοῦμι, αὐτὸς αἴτιος ἐπιστέλλων. ὅτι μετέωρος ἡ χάρις ὅδε τῶν ἐμῶν ἀπολαύσεσιν περιμένουσα.

Θεοδώρῳ.

ἓ Ιδεῖν ὦ καὶ πυθέσθαι, ὅπως ἡμῖν τὸ σῶμα τος ἔχοι. ἐπεὶ ἥκουσι τοῦτο καὶ μόνον ἐνοχλῇ. τὰ ταῦ τῆς ψυχῆς ἀμείνω καὶ θᾴ/τερα πέφυκε. καὶ δύξαιμι οὕτως ἔχειν ἑτέρους. ὡς τε δύναιμα/νέστερον ἐν τῷδε εἶναι τὸν χρόνον. γράφε οὖν ὁ σάκις ἐν δυσῶσι τὸ νόσημα, καὶ πότε ἡ ὅσον νενόμικται. καὶ ὅπως ἂν ἐχώρησε τοὺς ἡμε/τέρους δυχάς. τὸν δὲ ἑτοῖρον ἀρχέλαον ἐκ τῶν ὑμετέρων γραμ/μάτων ἔχω δυοῖν οἶσα ἀεὶ. μεγάλῳ σύσσιν ἡσσώμενος ἐπιστολὴν ἀνδρὸς ἀγαθοῦ.

Ιλασίῳ.

ἃ Ρα μὴ λέληθα ἐμαυτὸν εἰς πλουσιότητα ἐλθών, καὶ γέγονα λύκος χαυῶν διακενής, ἢ τίς ἂν πιστεύσειε τούτῳ ἐμὲ τῷ πλουσιότητα ἰσχύειν. ὅτε ὑμεῖς αὐτῷ προσδοκίαν ἐποιήσατε, συ/ζεύξαντες τὰ ἆθλα τοῖς ἐπιτεύγμασιν. εἰ μὴ οὖν ὡς ἐχρῆν ἠγωνισάμεθα ἀλλα πρὸς αὐτὸ μὴ τῷ σῶ ρεᾳ. εἰ ἦ ἦν ὄφελε ἢ νομίζομ

ἀλλοῦ χεῖρον ἢ βουλήθημεν ἢ τῇ ἐφάνημεν. βουλήσει δ' ἴσως ἅπαντα κείνεται. ἀπόδοτε τιμὴν σωτηρίαν ἀνθρώποις ἢ δυνάμενοις ἢ βουλομένοις. καὶ δότε προφάσιν ὑμνῆσαι τὴν φιλότιμον εὐσοφωτάτην ἀρχήν. αὐτοὶ πρὸς ἕλκοντες ὑφηνύμενοι τῷ πεπραγμένων.

Αζυγίῳ.

Ὅσμοι τὰς ὑποχέσεις ἢ μᾶλλον ἀπόδοσ. λέγω δ' ἀπόδοσ, οὐ κατὰ τὸν τῆς ὑποχέσεων νόμον, ἀλλ' ὅτι τὸ θεραπεύειν ἡμᾶς, ὡς ὄφλημα σαυτὸν ἀπαιτεῖς. καὶ περὶ ὧν ἤδη τυγχάνω δεηθεὶς ἐπὶ τοῖς φίλοις ἀπειλῶσ. ὡς ὅτι τὸ θέρος ἐν δίδωσιν ἢ θαρρεῖν δι' ἡμᾶς ἢ δραμεῖν ὡσ ἡμᾶς.

Ρωμύλῳ.

Κμὲν δὴ ἤδη γραφείσησ ἐπιστολῆς, καὶ πρὸ ἐρωτῶν εἶναί σε διὰ φιλοπροθυμίας ἐνόμισα. χρόνῳ δὲ ἐγκνομόνου καὶ πεμφθείσης οὐδενὸς ὧν προσεδόκησα, γράφειν δύθυς ἐμελήματα τοιαῦτα ἢ πεσάμην. παρακαλῶ δὲ ἔτι, σπεῦσον. ἢ καὶ τοῦτο ἐλπὶς τὰ ἐμελήματα.

Φιλοξένῳ.

Οὔτε σὺ παλαιὸς ἐρασής. τοῦτο ῥήτωρ δεξιὸς, οὔτε πρόσφορος οὔτε δεύτερος ἐπιστέλλῃς. καίτοι φιλοῦντός τε ἰῶ καὶ ἱκανοῦ λέγειν μαρτυρῶ σαφῶς ἡμῖν τὸ πέμπειν ἐπιστολάς. τί οὖν οὐ ποιεῖς. ἀπόκειμαι γράφων. εἰ μὴ καὶ τοῦτό με ζημιοῖς. ἀλλ' ἐὰν ταῦθα καὶ σεαυτὸν ἀδικῇς καὶ ἐμέ. σεαυτὸν μὲν, ἰκανὰν ἐῶν κατὰ σοῦ τὴν αἰτίαν. ἐμὲ δὲ μὴ δι' ὧν ἢ πασάμην ἀπολοπάμας ἀξιῶν.

Γλαυκιδιανῷ.

Δηλοῖ γράφας ἐπιθυμοῦντι, τὸ μὲν ἡδέως δεχθῆναι τὴν ἐπιστολὴν παρὰ τοῦ νομίσαντος ἐμαθον. παρὰ σοῦ δ' οὐδέν. ὥστε δεξὸν μὲν οὐκ ἀπεικάζω, συμβουλεύσαι δὲ ἐπὶ μὴ γράφειν. ἐπεὶ δὲ καὶ

δὲ καὶ ὁ νῦν αἰτήσας ἀπὸ τῆς ὁμοίων ὧν πρὸ καὶ ὁ πρότερος ἥτει πολλὰ σοι γράφω. τῷ δὲ ἐμὲ καλοῦσαν οὐ πέμψω.

Εὐτυχίῳ.

π Ρὸς σαυτὸν καὶ φιλαίας φιλίας ἡμῶν, οὐ δυνῶσε γράφων, ἀναμιχνύειν, αὐθρὶ μὴ δέ εἰδέναι μου βουλομένῳ τὰ γράμματα, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον ἐλπίζων μετανοήσειν ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ παρόντος ἐπιστρέψειν. ἀποτυχὼν δὲ νῦν αὖθις, ἀναισθήσομαι. τῷ Μοδέστου δὲ πολλὰ τινα ἐπαινῶν ὑπὲρ σοῦ κινοῦντος πρὸς πολλοῖς, ἀναγκαῖον ἡγησάμην καὶ δι' αὐτοῦ, καθάπερ διὰ φίλου ἐπιστολῆς, ὑμῖν ὁμιλῆσαι. Λεοντίῳ.

ε Ἶχον μὲν τινα λύπην ἄχει τοῦ παρόντος καὶ δικαίαν πρὸς σέ. τῷ δὲ αἰτίαν ἀγνοεῖσ. εἰδὲ ἀγνοεῖς, ἀνάμνησόν. γεωργοῖς ἐμοῖσι βοηθῆς ἀδικουῦσιν ἐμέ. παυσάμενος οὖν τοῦ λυπεῖν, ἐπαινήσαις αὖθις εἰς τὸ φιλεῖν. φιλήσω δὲ ἔτι μᾶλλον ἐγὼ, ἐμελήσει σοι τῶν ἐμῶν ἀλλὰ μὴ πρὸς ἀδικουμένων ἐμέ.

Δημοφίλῳ.

ε Ρχε μὲν δύτυχῶς. δύτυχήσεις δὲ ὢν ἀγαθός. ἐπεὶ καὶ φιλεῖ τὸ θεῖον τοὺς ἀγαθούς. τὸ δὲ μεμνῆσθαι τῆς φίλων, εἰ πρὸς ἄλλοτι ἢ τοῦτο εἰθισμένον παρὰ σοί. ἀλλὰ τῆς πραγμάτων ἀφελούντων εἰς λήθην, ἔδωκα δικαίαν ἀνάμνησιν ὧν παρεκάλεσα καὶ τὸν ἐπιδιδόντα καὶ τὸ διδόμενον.

Ἀραβιανῷ.

ε Μὴν ἐπιστολὴ μήγε καὶ παρέμου. τῷ χάριν ἢ οὐκ αἰτῶ μόνος ἀλλὰ πολλοὶ δέχομαι τέμου. σκόπησον οὖν. ὅπως μήτε τῷ ἐπιστολίῳ τοῖς αἰτήσασι λατυλίσωμεν. μήτε οἱ δεηθέντες ὑμῶν ἀποτύχωσι δι' ἐμοῦ.

Αμμωνίῳ.

ἀ Νδρα τῶ φιλῆσαι ἐθέλω σε παράφορον ὄντα σὺ τῆσδε μαρτυρούμενον, τὸν ἀναγνώστην Ολυμπιονίκην, δύσκωφον τὸ μέγεθος τὸν σόν. ἐθέλω δὲ ὑμᾶς μύθους ἡδυμύθους δεξιῶσαι, ἵνα με δέωσι καλὸν εἶναι νομίζοντα περὶ ὧν τῶν τέλλω πρὸς ὑμᾶς. ἡ δὲ φιλοδυσπρόσωπος αἰτία φιλοπράγμονος ἀντιδίκου καὶ δύσδυντος ἐπιρραίζειν ἐλευθέρως ἔοικε.

Ανθεμίῳ.

ὁ Υπισχνοῦμαι γράφων εἶναι ἂν ἀπείπω μὴ γράφων, αὐτὸς δὲ ἐνοχλοῦμαι ὅπως ἂν καὶ μάθω βεβαίως εἰ δεῖ με περὶ ὧν ἐδεήθην τὴν ἐλευθερίαν τηρεῖν, ἢ μᾶλλον ἀπολαβεῖν. Νείλῳ.

σ Υνὸν μὲν ἐλπίσι ἀποδημῶν δὲ νῦν ἀδυπνεῖσι. ἡδὺ γὰρ ἐν τῇ σωφροσύνῃ τὸ πνεῖν ἀπόστερες. ἀλλὰ μὴν καὶ γράφων ἐμοῦ βαρύτερος. τὸ γὰρ ἡδὺ φιλοπόδας αὔρημας. ὥστε οὐκ ἂν ἔχοις εἰπεῖν, πότε ἡμᾶς οὐκ ἠνίασας.

Καλλιοπίῳ.

μ Εἶζόν με λυπεῖσ, ὧν ὠφέλησας οὐγράφων· ἐξὸν ὠφέλησας. ὥστε τὸ τυχεῖν ἀγαθῶν, τοὺς πολυμύθους παρασκευάζει σιγᾶν, καὶ νὴ Δία μᾶλλον ἀγαπᾶν τὴν βραδυτῆτα τοῦ τάχους, εἰ μέλλοις συνησιωτας τοὺς φοιτητάς, διότι μὴ ταχὺ χαίρ/ζοντας, συχνότερον πρὸς ἔλλ/ν. τοῦτο μὲν οὖν ὦ μουσιπωτατε μὴ παύσῃ τοὺς ἐμοὺς καρποὺς ἐντυχάνων, ἐμὲ τέρας ποιούμενος. ἃ δὲ ὑπὲρ ἐμοῦ πρακτέον, ἀφίημι τῷ θεῷ καὶ ὑμῖν. ὡς ἂν μὴ δοκοίην ἀπειρόκαλος εἶναι, περὶ τῆς αὐτῶν πολυσάκις δυαλεσμύθου.

Σεβήρῳ.

ὁ Υτε πατὴρ οἱ ὅστε εἶναι μισῆσαι τοὺς ἐξ αὐτοῦ φύντας, ἀδύ-
νατε, ⸫ παιδευτὴς ἀμείνων ἑτέρου εἶναι πατρός. ὁ μὲν γὰρ ἐν
ἡδονῇσι τὸν υἱὸν παιδεύσει τυχηρὸν, ἀγαθὸν δὲ οὐκ ἔσεσθαι πρᾶ-
γμα δυσάλυτον. μᾶλλον οὖν θαρρήσων ὡς ἀγαπήσωσι κατὰ τὸν ἀμεί-
νω πατέρα τὸν φιλοτέχνης. ⸫ μηδέποτε μισηθῆναι χάσκαλῶς. ἔτι τῆς
ἀρχῆς ἦσαν. ἐπεὶ ⸫ πατέρων οἱ φιλοφύσεως, ἐνίοτε καὶ ἀλυσιτε-
λοῦσι γοῦν παῖδας, ἀλλ' οὐκ ἔτι ⸫ πολεμοῦσιν ἀλλήλοις.

Φιλοξένῳ.

ἐ Υ πρᾶξαι τε φίλων αἱρετὸν ῥᾴστον. οὕτω γὰρ ἐπὶ δίκαιον
λῷστον πρὸς σοῦ, τὰ μὲν δύσχρηστα, τὰ δὲ προσήκοντα. καὶ σὺ
μὲν ὅτι μέμνησαι φίλων καὶ σπουδαίοις ὑπὲρ ἡμῶν, εἰσὶν οἱ λοῦρο
τεῦνται σωτηρίας ἀπειρήλουσον. προσέθηκε δὲ τοῦτοις τὸ λῆμα τὸ
μὸν καὶ δίδου σωτηρίας ὑμετέρας ἐντυχάνειν ὠφελίας.

Εὐσαθίῳ.

ὁ Γράφων ἐμοὶ τὴν ἐπιστολὴν, φίλος ὑμῖν ἐκομίζων φίλος
ἐμοί. μόνον γοῦν καὶ σοὶ δόξειν ἐμέ. ⸫ γνῶθι καὶ τοῦτο, πόθεν
πόσοις εἰμί. φίλους εἰσάγων τοῖς φίλοις. ἐφ' οἷς δὲ ἥκω ⸫ ὅπως αὐ-
τοὺς χρήσιμα θεῖναι, τοὺς μὲν αἰτίας αὐτὸς δυνήσεται. πρὸς δὲ τὸ δεύ-
τερον ὑμεῖς ὑφηγήσασθε ⸫ φιλοῦντες ἄγαν ⸫ φρονοῦντες ἱκανῶς.

Ιωάννῃ.

ἀ Εἰ μὲν φόβος ἦν γε ταῖμοι φίλοις πρὸς ὑμᾶς ἐπιστολῆς. θερα
πευτὴς δὲ αὐτὸν ἡ πρὸς τῆς ἡ πρὸς ὑμῖν. γράφω τοι γοῦν φί-
λοις ὑμᾶς ἐλπίδος αὐτεχόμενον, ὥσπερ οἰκυβρνῆται βλέποντες
εἰς τὸν ἀπευθύνοντα τὴν ἀστέρων. ἐπεὶ οἶδα καὶ ὑμεῖς οὕτω κατὰ
λάμπετε, μένατε καὶ οὕτως δύσχρηστοι.

Ευσεβίῳ κομίσορι.

κ Αἱ προθυμία καὶ προσδοκία, οὐ μικρὰ παρῆμῖν· πρῶ-
τον μὲν ἰδεῖν ὑμᾶς. ἔπειτα δὲ καὶ εἰ πεῖν εἰς ὑμᾶς. ἀλλὰ τὸ
μὲν πρότερον ἐν ὑμῖν. τὸ δὲ δεύτερον ἐν τῇ πόλει καὶ μοί. μᾶλλον
δὲ καὶ τοῦτο ἐν ὑμῖν. οὐτως δὴ μικρὸν κωλυμαεὶς παννύχιον, πό-
λισ ἀθυμοῦσα· καὶ σαισβυτὰ μετρίαζην οὐκ ἀνεχόμενοι.

Ελιασάῳ.

μ Ια πρὸς ἡμᾶς ἐπιστολὴ παρὰ σοῦ σαρῆμοῦ δὲ ἐπὶσ ὑμῖν ἀ
ποδέδωκεν, αὐτὴ πεπάρτη. πρᾴτε τοίνυν καλῶς καὶ μὲ
μνησο τῷ Φίλων. καὶ τὶ σε δεῖ ἰὸν περισῆ, γραῖφε πρὸς ἐρῶντα μα
θεῖν.

Πλακιδιανῷ.

ὁ Πρότερον πίζδυσας σοι δεῖμὲ, νῦν ἐμὲ μέμφεται δι᾽ σέ.
λῦσον οὖν τὸ χρέοσ. ἵνα μὴ κἀγώ σοι μέμψωμαι δι᾽ ἐκεῖνον.

Σαλβιανῷ.

τ Ασ ἐπιστολὰσ οἱ τὴν ἀρχὴν δύροντεσ, δοκῶμοι διὰ πρόφη-
σιν δύρον. πραγμάτων δὲ ἴσωσ ἐμμενομένων, παρηκολούθη
κέ τι καὶ νεώτερον ὑπὸ αὐτῶν ἐν ταῖσ ἐπιστολαῖσ διαλέγεσθαι. οὐ-
κοῦν εἰ μὴ ἐμπέσοι πράγματα μὴ μακρολογεῖν ἀναγκη. τούτων δ᾽
ἀπάντων πῶσ αὖτισ χρείσοι τὸ σοι μακροτέρασ ὁμιλίασ ἐρῶντι. κα
λῶσ γὰρ ὁμιλίαν καὶ τὴν ἐν τοῖσ γράμμασιν· οὐδὲν πολὺ σωουσιῶν
διαφέρουσαν. Ιερίῳ.

ἐ Ιτωῶ σοφώτατοι, τῷ ἐν τῇ γῇ, χρήματα μὲν αὐτήσασ ἔ
λαβον αὖ καὶ ῥᾳδίωσ. ἐπιστολὴν δὲ ὑμετέραν ἰδεῖν, πολλάκισ μὲν
δεξάμενοσ, πολλάκισ δὲ ἱκετεύσασ, ἀνάξιοσ εἶναι τοῦ τυχεῖν ὑ-
πὸ τοῦ δύομαι, καί τοι φιλῶ μὲν ὡσ ὀλίγοι τιμῶ δὲ ὑπὲρ τοὺσ
ὀλίγουσ.

ἡσυ

ε Γῶ καὶ συγκηδομαι καὶ τιμοθέου. σοῦ μὲν ὡς μὴ ἀδικοίης τιμοθέῃ ὡς μὴ ἀδικοῖτο. εἰ ἢ ἐμοί σοὶ δοκεῖ μετὰ πολλάτωνος τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι μεῖζον εἶναι κακὸν, ἔοικας οἱ μᾶλλον ἢ τούτῳ χαρίζεσθαι, δικόμενος ὑπὸ αὐτοῦ πραττομένου δίκας ὑπὲρ ὧν οὐκ ἔζημίωτε. Σοφίῳ.

π Ολλῆς ἐνεπλήσθημε φροντίδος κομίσας τὰς περὶ ὑμῶν ἀπαγγελίας ἐπυθόμην. καίτοι τὰ βέλτιω προσεδόκων ἀκηκόειν. πέμψον οὖν ὅτι τάχος ἐπιστολὴν περιμένων τιμοσθένει γραφομένοις. Λεωνίδᾳ.

ε Ῥᾴων. τοῦτο γὰρ ἐγὼ σοὶ συγχωρήσομαι. ἢ ἀκούσας ταῦτα περὶ σοῦ. καὶ ὅτι τοῦτό ὄξι παρ' ὑμῖν ἐπιζήλησ, οὐ μικρὰν ἔχειν δωρεὰν ἡγοῦμαι παρὰ τῆς τύχης. Καλλιοπίῳ.

τ Οἷς σοῖς ἅπαντων ἀεὶ καὶ ὅπως ἔχεις ἐρωτῶ σε ἑαυτοῦ δίου ται μὴ σιγᾶν ἀπιστῶ. λεγόντων δὲ ἀμφότερα, σὲ μὴ ὑπομένειν, αὐχιὸ δ' ἐχθίστου οὐδενός, χαίρων ἐγὼ δικαίως ἀπέρχομαι. Σοφίῳ.

σ Φόβρα μὲν σου περιεπτύξάμην τὰ γράμματα φιλοσοφοῦντα καὶ παραινοῦντα. γίνωσκε δὲ ὡς οὐδὲν οὔτε τῶν καιρῶν οὔτε τοῦ συμφέροντος ἀχρονότερον. Μοπρνίῳ.

κ Αἰβραχέα τῷ μετόπῳ σου γράφων, ὅτι φιλῶ σε μέμνημαι δείκνυμι. σοιῶν ἢ καὶ αὐτὸς ὡς πρὸς ἐγὼ, τοῦτο δείξῃς ὁ πρὸς ἐγώ. Αιγυπτίῳ.

ο Ιδε καὶ τὰς ὑπερηφάνους τῶν ἑταιρῶν οὕτω ποιούσας σε πειν τὰ ἐπιτάττειν βελομένῳ τοῖς ἐρασταῖς. ἀλλ' ἴλεως εἶναι μὴ ἴσον σι καὶ θεραπεύειν ὅταν ἐλεεῖσθαι. σὺ δὲ λαΐδα τινὰ πορνιδίαν ἀπαιμιμῆ, κελεύομ μὴ ἑτοίμως, ὑπακούων δ' οὐδὲ μόλις.

τ Ου οἶνον γὰρ κινδυνον φασὶν οὕτω πολὺ ἔχειν ὑμᾶς, ὥστε καὶ ἐπαγρᾶς αὐτὸν διατίθεσθε. ἡμεῖς δὲ οἱ τῷ σύρον οἰκοῦντες, ἀλλας μὲν δύτυχοῦμεν ἀμπέλους. τὰς δὲ πρὸ ἡμῶν μανα εἴζομεν, οὕτως δύσμορον ἕτερον, ὅτι καὶ ἀναγκαιότερον. πέμψατε οὖν μοι νεράμους ἀρκοῦντας εἰς ἔτος. ἡλπτόμενοι τῷ τιμὴν ἡχάειν αὐτὶ χαλκοῦ ἀπαντήσοντες.

Αβραμίῳ ἐπισκόπῳ.

ε Δεῖ πρὸς αὐθρὸς αἴρεσιν τοὺς μέλλοντας γράφειν, καὶ χρόνου μῆκος ὠϊζητεῖν, καὶ δύναμιν λόγων ἀξίαν δύρεῖν. ἁμαρτήματα δ' οὐφορητὰ, τοιούτοις πράγμασιν ἐγχειρεῖν. ἀφ' ὧν καὶ τὰ φίλ προπετείας ἐλέγχεται, καὶ τὰ φίλ αἱρετὴς ἐκ φίλ μικρολογίας ὑβρίζεται. τοῦτο γοῦν ἡμῖν ἡ τῷ αἰτίαν ἐβολὴν πεποίηκε, καὶ τὸ δοκοῦν ἐγκλημα περιέθηκε. φίλων γὰρ ἐδόξαμεν ἀμνημονεῖν πρὸς αὐτοὺς μὴ δὲ γράμμασι φανέντες. συνοῦσ γοῦν τῷ αἰτίαν καὶ σκοπῶν τῷ φιλίαν, μὴ σαντελῶς τῷ ἐμὴν ἀβέβαιον νομίσης διάνοιαν. οὐ δὲ γὰρ οὐ δὲ αὐτὸς οἶμαι, τῷ τοιαύτῳ κακίζειν ἐπείγειν προαίρεσιν, ἥτις μικρὰς ἐμῶν ἀσφαλέας ἐφρόντισεν. δύχου τοίνυν περὶ ἡμῶν. τοῦτο γὰρ καμοὶ ποθεινὸν καὶ σωτήριον. καὶ σοὶ προσφιλὲς ἅμα καὶ νόμιμον.

Διονυσίῳ. Ερεσκόπῳ.

ε Λαβόντου τῷ ὠϊδολὴν ὑμαίνων. αὐτεπιστέλλω δέσει νοσῶν. νοσῶ δὲ ἐκεῖνα τὰ ἐωθότα. ἐν οἷς ἀληθήματα τε οὐ φορητὰ τῷ ἐμῷ, καὶ τὰ ἀπ' οὐ μὴ εἶναι καθύδειν καπνὸν. καὶ τὸ ἐραῦ θανάτου. πρὸς ταῦτα δύχῶν δεῖ τῷ ὑμετέρων. δύχῶν δὲ λέγω τῷ ἐθάδων. τοῦ δυσωπεῖν τὸν θεόν, ὡς ἐγὼ πολλάκις ἤδη καὶ

τὰ

τὸ κοινὰ καὶ τὰ ἴδια μαθεῖν βέλτιον. τοιοῦτόν ἐστιν ἁμαρτάνειν βαρεῖα καὶ πολλαί εἰσι περὶ ἡμῖν δύνηται γοῦν ὅδυνᾶν τοσοῦτον εἰ καὶ μὴ τὸ πᾶν αὐτὸν ἦν πόνων, ἀλλ' ἀφαιρεῖν μέρος, πέμπε τὰ χίσε. καὶ βοήθει Φίλου σώματι. Εὐσεβίῳ.

κ Αἱ ἡμῖν ἔσωσι λέγουσι τοὺς ἀρίστους, ἐπειδὰν εἰς ἀγῶνα ἔλθωσιν, εἶναι τὰ τελευταῖα βελτίους ἢ τὰ πρῶτα ἡμῖν δρόμων. ὃ καλὸς Ἀκυλῖνος, Φιλότιμός τε ὢν ἐν τοῖς πόνοις νῦν μᾶλλον, ἢ πάλαι. ὃ προθυμεῖται μὲν ἐλεῖν εἶδος ἀγνοοῦσαι πολλοὶ ἄσας. τοὺς ἢ πρὶν αὐτοῦ πολλαὶς ἐπείνας ὧν δεῖξαι μικρούς. αἱ πι- αῦται δὲ ἡμῖν νέων ὧν θυμίαι, βίβλων ὧν δέονται πολλῆθους. τοῦτο ἢ ἂν καὶ γένοιτο ἐμὲ μὴ πρέπει χρυσός.

Ἰουλιανῷ.

ε Πεπλήμνησεπις ἡμῖν ἐκ φιλυμετέρας. ἢ γὰρ ἡδὺ ἐπειγόμενον ἐπὶ λόγους. ἐγὼ ἢ ἰδὼν ἀνδραλίανδυτρῆκα ὡς; ἀν τύχοιτας ἀπέτους ἀγόμενον, ἠρώτων τί τοὔνομα εἴη τῷ ξένῳ. ἡμῖν πρέποντων δέπτε εἰ δέναι δοκῶν, Μακαρίος ἔφησεν. ἐπὼ δὲ ὡς ἤκουσα γε, Μα κάριθ', ἀάνυμε ἔφην, εἶπερ οὐκ ἐπεπλήμνησεν.

Τῷ αὐτῷ.

ε Πέτει λάσοι γαμοῦντι. καὶ συμπνέομεν ἔχω μετὰ τὸν γά- μον σιγῶντι. οὐ δὲ γάρ ἐστιν ὡς ἔοικεν οὐ δενὶ περὶ ῥᾳσία, δε δεμένῳ γυναικείαισ ἀπάταις. Ρουφῳ σχολαστικῷ.

λ Ὅσος ἐστὶ παλαιός. μὴ ῥᾳθύμως κιλίκας ἀληθεύφν. καὶ δέ δοικα μὴ κινίαν ἰδὼν, ἐκοινώνησας αὐτῇ τῷ τρόπων. πεῦ γὰρ τὰ γράμματα. πεῦ ἢ τὸ συνεχῶς ὧν ἐστε λλφνὴ οὐ χ αὐτὴ μὲν ἦν ἡ ὑπόχεσις, μεμένηκε δὲ λόγος ὑπόχεσις ἐμὲ μὲν λυπεῖσθαι πε ὧν. σὲ δὲ κιλίκα δεικνύων.

Ἐπιστολὴ πρὸς Ἵππαρχον.

Ἐπεὶ δὲ Πυθαγόραν ἐξ ἀνθρώπων γενέσθαι, οὐδὲ-
μ ποτε δυνασεσθαι ἀθανατίσθαι τὸ ἄθροισμα τῶν ὁμιλη-
τῶν, ἐσ τὸν ἐμαυτοῦ θυμὸν ἐβαλόμαν. ἐπεὶ δὲ πο-
ρρωτάτω ὡς ἀπὸ νεὸς μεγάλας φορτίδος ἐν ἐ
ρήμῳ πελάγει λυθείσας, ἄλλος ἄλλοσε φερόμενοι διεσπάρη-
μαι, ὅσιον κἀμὲ μνήσθη τοῦ τινου θείων τε καὶ σεμνῶν πραγμάτων μὴ δὲ κοινὰ ποιεῖσθαι τὰ σοφίας ἀγαθὰ, τοῖσ μὴ λόγῳ τὰσ
ψυχὰσ κεκαθαρμένοισ. οὐ γὰρ θέμισ ὀρέγειν τοῖς ἀπαντῶσι τὰ με
τὰ τοσούτων ἀγώνων πρεσθέντα. οὐδὲ γὰρ βεβάλοισ τὰ τῶν ἐλλο
σίνων θεῶν μυστήρια δηγεῖσθαι. κατὰ τοῦτο δὲ ἄδηλοι καὶ ἀσεβὲ
ς ἀμφότεροι οἱ ταῦτα πράξαντες. καλὸν δὲ ἀναλογίζεσθαι ὅσον
χρόνου μῆκοσ διαγάγομεν ἐν μετρήσαντες, ἀπορρυπτόμενοι αὐ
λουσ τουσ ἐν τοῖς σώμασιν ἡμῶν ἐγκεκολαμμένουσ. ἕωσ πάντε δι-
ελθόντων ἐτέων, ἐγκρυόμεθα δικτηροὶ τοῦ τινου λόγου. καθάπερ
γὰρ βαφεῖσ προεκκαθάραντεσ ἔσυφαν τὰ βάμματα τῶν ἱματίων,
ὅπωσ αὐτὸ κάλλιστον τὸν βαφὰν ἀναπίωντι, καὶ μηδέποτε γένησο-
μένων ἀξίτακτον, τὸν αὐτὸν δὴ μόνισ πρότερον ἀνὴρ, παρεσκευ
άζε τοὺσ φιλοσοφίασ ἐραθέντασ, ὅπωσ μὴ διαφθαρῶσι πρέπτινα
τῶν ἐλπιζομένων ἐσεῖσθαι καλῶν καγαθῶν. οὐ γὰρ ἱκανὸν
λουσ ἐνεπορεύετο λόγουσ. οὐδὲ πάγασ εἶσ πολλοὶ τῶν σοφιστῶ
των νέωσ ἐμπολήσοντι, πρὸ οὐδὲν κρῆνον σχολάζοντεσ. ἀλλὰ θείων
τε καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων ἰῶ ἐπισταμένων. οἱ δὲ, πρόσχημα

ποιησά

παιδοτρόμοι τῶν Τήνου διδάσκαλίαν, πολλὰ καὶ δεινὰ βροῦντι σαπυνόοντες οὐ κατὰ νόμον, οὐδ' ὡς ἔτυχε τῶς νέως. τοι γὰρ οὖν χαλεποὺς τε καὶ προαγεῖς ἀπὸ γαίρο βοηθοὺς ἀκούοντας· ἐμὶ ρναῦτι γὰρ ἤθεσι τεταραγμένοις τὲ θολεροῖσι θεωρήματα ἐλόγους ἐλευθέρους. καθάπερ ἐπὶ ἰχθύων ἐν φρέατι βαθὺ βορβόρου πλήρεσ ἐγχέας καθαρὸν καὶ διαφανὲς ὕδωρ, τὸν τε βόρβορον ἐτάραξε καὶ τὸ ὕδωρ ἀφάνισεν, οὐ αὐτὸς δὲ βόπος ἦν ἕτερος διδασκόντων τὲ καὶ διδασκομένων. πυκναὶ γὰρ καὶ βαθεῖαι λόχμαι περὶ τὰς φρένας ἐλ τὴν καρδίαν ἐμπεφυκασιν ἦν μὴ καθαρῶς ὁρμᾶσθέντων, πᾶν τὸ ἄμεροπ καὶ πᾶσον καὶ λογισικὸν ἐπισκιάζουσαι προφανῆναι αὐξηθέν. ἐμπαλὰ δὲ δύνασι δὲ ταῖς δόξαις τούτῳ πειθοῖσι καὶ ὁτῆτες ἐκνοσοκόμεναις καὶ κωλύουσαι καὶ μηδαμῶς ἐῶσαι προλῦσαι τὸν λόγον. ὀνομάζωμι δὲ πρῶτον ἐπελθὼν αὐτῶν τὰς ματέρας, ἀκρασίην τὲ ἐλ ἀλογιστίαν. ἄμφω δὲ πολυγόνοι πεφυκασι· τῶν μὲν οὖν ἀκρασίας ἀξεβλάστησαν ἄθεσμοι καὶ μέθαι ἐλ φθοραί· ἐλ παραφυσιν ἡδοναί· ἐλ σφοδραί τινες ὁρμαὶ μέχρι θανάτων καὶ κρημνῶν ἐκ δυσκουσαι ἥδη χαρπάσαι καὶ ἀγάγασαν ἐπιθυμίαι, μήτε ματέρων μήτε θυγατέρων ἀποχέσθαι· καὶ δὴ περισσόμυαι νόμον ἐλ πατέρα καὶ πόλιν ἐλ τύραννον, ἐκ περιαγόυσαι τοὺς ἀγνῶτας, ὡς αἰχμαλώτους ἐπὶ τὸν ἔχοντα ὁλεθρον μετὰ κύας ἄγουσαι κατέσασαν. Τᾶς δὲ πολυονεξίας ἐκ πεφυκασι, ἁρπαγαί τε ἐλ πατροκτονίαι ἱεροσυλίαι· φαρμακεῖαι· καὶ ὅσα τούτων ἀδελφά. δεῖ οὖν πρῶτον τὰς ὕλας, τοῦτο, ἐνθυμεῖσθαι τοῦτα τὰ πάθη, πυρὶ καὶ σιδήρῳ καὶ πάσαις μηχαναῖς ἐκκαθάραντα, ἐλ ῥυσάμυον τὸν λοπομὸν ἐλεύθερον ἦν τοσούτων παθέων, τοτηνίκα φυτεύοντάτι χρὴ σὺν αὐτῷ πρασιδόμυ. Ἀπὸ μαθὲς μὲν ἔτι παρχὲ μετὰ ταυ-

δᾶσ, οὐκ ἐπήρκεσε δῦ γυναῖκε δυσσόμβρος σικελικᾶσ πολυτελείασ· ἃς οὐ χρῆν τυγχάνειν δεύτερον. λέγουσι δὲ πολλοίσι καὶ δαμοσίᾳ φιλοσοφεῖν· ὅπερ ἀναξίωσε Πυθαγόρασ· ὅσγε δὴ μοὶ τᾷ αὐτοῦ θυγατρὶ τὰ ὑπομνήματα παραπαυθέμενοσ, ἐπέσκηψε μηδενὶ πρῶτ' ἐκ τῆσ οἰκίασ παραδόμεν· ἃ δὲ δωρημένα πολλῶν χρημάτων ἀποδόσθαι τὼς λόγως, οὐκ ἐβουλήθη. πενίαν δὲ καὶ τὰσ τοῦ πατρὸσ ἐπισκήψασ ἐνόμιζε χρυσοῦ τιμιωτέρασ ἔμεν. Φαντὶ δέ ὅτι ὁ Δαμώνων σκοντι Βισαλίᾳ τῇ ἑαυτῆσ θυγατρὶ τὰν αὐτὰν ἐπιστολὰν ἀπέστειλεν· ἄμμες ἦ ἄνδρες ἐόντεσσι, ἐπιγνήσιοσ αὐτῷ ποτιφερόμεθα. ἀλλὰ παραβάται τῶν ὁμολογιᾶν γινοίμεθα. εἰμὲν οὖν μεταβάλοιο, χαρήσομαι. εἰ δὲ μή, πέναλμάς μοι.

Ἐπιστολὴ Ἀμάσιδοσ βασιλέωσ αἰγύπτου πρὸσ Πολυκράτεα ἄρχοντα σάμου Φίλου αὐτοῦ τὰ πάντα δυτυχοῦντα.

Ἀμασις Πολυκράτει ὧδε λέγει. ἡδύ μ' ἔστι πυθέσθαι αὐ
ἀ δρα φίλ) ᾗ ξεῖνον δυ πρήσσοντα. ἐμοὶ ἦ αἱ σαὶ μεγάλαι δυτυχίαι ἄλγοσ ἀρέσκουσι τὸ θεῖον ἐπίστασθαι μένω, ὡσ ἔστι φθονερόν, καὶ ὡς βούλομαι ἐγὼ ὁ αὐτὸσ ὁ τῷ, αἴ κέ σε μὴ τὰ μέγιστα, τὰ μέντοι δυτυχέοντα τῷ πρήγματοσ, τὸ ἦ πρόσπολόν σε. ὅστω διαφέρῃ τὸν αἰῶνα ἐναγαλλόμενοσ πρήγμασιν ἢ δυτυχέοντα τὰ πάντα. τὸ δὲ ἐμὲ χαίρειν λόγῳ οἶδα ἀκούσασ ὅστισ ἕτερόσ τοι κακῶσ ἐτελδύτησε πρόρριζοσ δυτυχέων τὰ πάντα. σὺ νῦν ἐμοὶ πειθόμενοσ πρῆσσον πρὸσ τὰσ δυτυχίασ τὰσ. φροντίσασ τὸ, αὐ δύρωισ ἐόντοι τὸ λοιπὸν ἄξιον, ὦ ἐπὶ σὺ ἁλόμενοσ μάλιστα τῶν χαρᾶν ἀλίσκεσθαι, τοῦτο ἀπέβαλε ἔτοσ ὅκωσ μηκέτι ἥξῃ ἐσ ἀνθρώπουσ. ἴσχε μὲν ἐναλλάξ ἤδη τὸ ἀπὸ τοῦτου αἰ δυτυχίαι τοι αὐτοῖσι πόδεσσι προσπίπτωσι, πρόσωθεν δὲ ἐξ ἐμοῦ ὑποκαμένῳ ἄλλο.

Παγκρατίδῃ.

κ Αἰ ἐν ἐγὼ ἀπαγγελλομένων ἡμῖν περὶ σοῦ, καὶ ἐξ ὧν αὐτὸς ἐπέστειλας τοῖς υἱοῖς σου, τιμαιρόμενος μὴ τὰ αὐτὰ τοῖς λαοῖσιν, ἀλλὰ πᾶν οἰκεῖόν ὄξι σὲ φρονεῖν περὶ φιλοσοφίας, προεθυμήθην κατὰ μὲν τὸ παρὸν, σωφρονῆσαί σοι ἐπαῦσαι τοῖς εἰς δὲ τὸ ἔπειτα, σωφρονῆσαι, μὴ ἐφ' ἕτερόν τι αὖθις ἀπρακλῖναι. τὴν οὖν τάσδε ἰδὼν ἐχόμενον πρόθεσιν ἄχρι τέλους φιλοσοφῆσαι. ἵνα αὖτοί τε δύνασθε παλλάττεσθαι σὲ ἀνθῶν ἐκόντ' ἔπαθον, ἀμείψασθαι δυνηθῶσι. δύειν σοὶ ὡς καθόλου εἰπεῖν οὐσῶν αὐτῶν, πρᾶξαι ἄνθρωποι δύνανται πάντως καὶ ὁδῶ ζῶσιν, ἐμπειρίας τε καὶ ἐμμελείας πῶς, ἂν δυνασθῶσι μεθ' ἡσυχίας ἢ πρὸς ἑαυτοὺς ἢ πρὸς ἑτέρους ποιεῖν τὰ δέοντα ὑπάρχειν ἀμαθίας καὶ ἀκρασίας κατεχόμενοι. ἡμῶν οὖν τούτων ἀπόλυσιν, ἀναγκαίως πάνυ ἔοικε προῃρῆσθαι ἀπαιτεῖσθαι. πρὸς σοὶ τὸ πεπαιδευμένως καὶ δικαίως ζῆν γιγνόμενον, τοῦ λόγου ἐστὶ τοῦ ἡμῖν καθάπερ ἐπιστόμου ἂν χρησθαι ὑπὸ φύσεως δεδομένου. ἀπολυθῆναι μέντοι ἀνοίας καὶ ἀκρασίας οὐχοῖόν τε ἡμᾶς ἄνευ τοῦ ἐπιτρέψαι αὐτοὺς τῇ διὰ τοῦ λόγου ἰατρείᾳ. Προσελθοῦσα γὰρ αὕτη τὸ προσηκόντως ἐν ἡμῖν ἐκ τοῦ παρὰ φύσιν εἰς τὸ κατὰ φύσιν ἀεὶ τρέπουσα, τὰς μὲν μοχθηρὰς τῶν κρίσεων καὶ ἐκ φλυαρίας ἐμφύεσθαι, ἐπιστόμου ἂν ἐξάγειν ἐκ φλυχῆς ἀεὶ πειρατέα τὰς δυσπείθεις καὶ ἀκολούθους τῇ φύσει αὐτεισάγειν. ἃ δ' ἀσθενοῦσα ἀναπαύεσθαι ἰσχυρὰ δὲ αὖ ταῦτα καὶ δυσπάθειαν προσλαβοῦσα, ὡς χρὴ ἡμᾶς ἐν ἅπασι τοῖς κατὰ τὸν βίον ὁδηγοῦσιν ὥστε καὶ ὁρᾶν ἀεὶ τὰ ἐμβαλλόμενα ἡμῖν, καὶ σύμφωνα οἷς ἐδοκιμάσαμεν πρότερον. τοιαῦτα δὲ οὐκ ἐπαγγελλομένου μόνου ἀλλὰ καὶ

παρεχούσης φλ κατὰ τὴν ψυχὴν ἀπρέπειας, τίνα αὐτῆς δικαιότερον ἐπὶ τὸ βοηθεῖν τοῖς σοῖς παισὶν ἢ σὲ καλέσειεν· ἢ οὐκ δύδαιμονεῖν μᾶλλον αὐτοὺς προαιρῇ πατὴρ ὢν, ἑτοίμως δ' ἔχεισ πᾶν ὁτιοῦν πάσχειν, ἵνα αὐτοὺς ὁρᾷσ ἐν ἀγαθοῖσ ὄντας, ἢ οὐκ ἐπὶ τούτῳ ἐγέννησας αὐτούσ· ἀνευρέσθω, οὐ τοιαῦτα δ' ἀνηκεῶσ σὺ περὶ αὐτῶν δύχῃ τοῖς θεοῖσ, ἀρετῆσ δὲ ἡ δυαμοσύνησ βίου αὐτιποιούμενοσ, οὐκ ἂν ἐθελήσειασ ὁρᾶν τοὺσ ἑαυτοῦ παῖδασ, δυτάκτουσ μᾶλλον ἐν ἐδωδαῖσ πάσησι, πραγοῦντασ δ' ἧσ ὑπὲρ τοῦ μαστέρα ὡσ πρὸσ ἀπορᾶν μόνον τέκνων, ὅταν δύπειρον ᾖ, τοῖσ γυνητικοῖσ μέρεσι χρῆσθαι, ἡ ὀλίγῳ μᾶλλον ὕπνῳ πρὸσ ἀνάπαυσιν ἀρκουμένουσ, ἐσθῆτι δὲ ἀπρεπεῖ μόνον καὶ μὴ ἐφδυσμένῃ, ἀλλὰ καθαρᾷ, ἡ πρὸσ τὸ ἐκ τῆσ φύσεωσ εἰσ τὸ σπέρπειν ἀπαιτούμενον ἁρμοσμένῃ ἡμφισμένουσ· ἀλλ' ἔμμα δεῖναι καὶ βάδισμα αὐτῶν εἰδυῖ ἡ φρονήσει κεχαρακτηρισμένον, ὡσ μὴ αὐτίνα θαρρῆσαι ἐπαῦτῶν ἢ παιδιᾶσαί τι ἢ εἰπεῖν ἄκοσμον. ἐν ἑτοίμῳ δεῖναι αὐτοῖσ ὁ πότε βουληθεῖσι καὶ δηλῆσαι ὅλῳ τε τῷ σώματι καὶ παντὶ μέρει αὐτοῦ εἰσ ὃ πέφυκε χρῆσθαι, οὐκ ἂν δ' ἐθελήσειασ αὐτοὺσ ἐπισκεμμένουσ τὰ θεῖα καὶ τὰ ἀνθρώπινα, πρὸσ μὲν θεοὺσ δυσεβεῖσ καὶ ὁσιότητι κομεῖσθαι, πρὸσ ἀνθρώπουσ δὲ δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι, ἡ παρίδασ μὲν γονέων προπαῶν καὶ αὐτῶν τοὺσ βουλησομένουσ τῶν γονέων εἶναι σωφρονοῖσι, γονεῖσι δὲ τῷ οἰκείων καὶ συγγενῶν, αὐτῶν δὲ τῷ γονέων τῷ παρὰ τὸ πρεσβεῖον ἀπρέμοντασ, τὸ μὲν εὐτεῖν ἢ μεμφεσθαι θατέρου αὐτῶν ἀσεβὲσ ἡγεῖσθαι· τὸ δ' ἐμβιβεσθαι ὑπὸ τῷ προκηκαμένων δυκαείσω καὶ μνημονδυούσῃ δικαθέσει ἀναγκαῖον· ὡσ ἂν μόνωσ οὕτωσ ἐκ πάνυ δυκαμένουσ παλαιὰσ χάριτασ ἐπὶ νέαισ δικῃ θείσασ· ἑτοίμωσ δ' ἔχοντασ ὑπὲρ μαχεῖν αὐτῶν καὶ δι' αὐτοὺσ εἰδυήσειεν ἀποθνήσκειν.

ὁ πότε

ὁ τότε ἢ χαλεπήναι μὴ ῥήματα μόνον, ἀλλὰ δὲ πληγὰς καὶ βασάνους καὶ πρᾶξιν οὐδ' ἀθέσεως φερόμενα, πρᾴως ἐκδέχεσθαι· οὐχ ὑπὲρ ἑαυτῶν τότε, ἀλλ' ὑπὲρ τῶν γονέων δύλαβῶς ἔχοντας, μὴ ἐπὶ τῷ διατεθεῖσθαι αὐτοὺς τι κακὸν καθῶσι. γοῦν κἂν ὑπομείναι ὥστε πεισθῆναι περὶ αὐτῶν, ὅτι τὸν αὐτὸν μὲν οἰκήσουσι δι' ἀβίωτον. ἑαυτοὺς ἢ καὶ τὰ ἑαυτῶν ἐν κοινῷ θέμενοι διατελέσουσιν ὁμονοοῦντες, ὡς καὶ ἀπονοίας καὶ αἰτίσεσι τοῖς αὐτοῖς χρῆσθαι. ἢ ταῦτα μὲν ἐθελήσειας ἂν αὐτοῖς ὑπάρξαι. θανάτου δὲ καὶ πένου καὶ δόξης οὐκ ἂν βούλοιο αὐτοὺς ὑπάρχοντας εἶναι. οἷς ὁ πολὺς κατασκευάζομεν ὅτι καὶ ἂν ἀπαίδευτος ἀνὴρ διαῦτα διατελοίη, ὡς πρᾶγμα ἄτιμον ἀνδρὸς ἀγαθοῦ καὶ φέρεται. τὸ μὲν τῇ φύσει μὴ πολὺ, ῥᾳδίως τε καὶ πρότερον καὶ ὑστερον. ἐν δὲ τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις, ὑπὸ φιλοπλουτίας τοσαῦτα διατελούσης διαστροφῆς γεγονὸς δυσχερέστερον. οὐκ ἂν δύξειε αὐτοῖς ὑπάρξαι, ὥστε μὴ ἀργυρίῳ αὐτοὺς πάντα μετρῆν καὶ αὐτοὺς μᾶλλον ἢ γονεῖς καὶ τέκνα ἢ χρήματα ποιεῖσθαι. ἀλλὰ κτήσεως μὲν αὐτοῖς πιστεύθη ἐφ' ὅσον ἀναγκαῖον, διὰ τὰς εἰς αὐτοὺς ἢ τοὺς οἰκείους αὐτῶν χρείας. θησαυρισμοῦ δὲ καὶ τοῦ πλείονος πρὸς τὸ ἀρκοῦν ὑπὲρ φρονεῖν. ὑφ' ὧν ἰδίᾳ τε καὶ κοινῇ εἰς καλὰ ἐπαλλήλοις ἂν ἥκειεν ἀνθρώποις ἐκ τρόπου τινός, ἀλλὰ τοῦτο μὲν δύκαιον. οὐκ ἐπίσης δὲ οὐκ ἐστὸν τὸ, τὸ ἄρχειν αὐτοὺς ἢ δικαίᾳ δυνάσθαι κατὰ νόμους μὴ τὸ δίκαιον. ἢ τὸ συμφωνοῦντας ἑαυτοῖς τε καὶ ἡλίοις ἐν οἷς πράττουσι καὶ ἐν οἷς λέγουσι, τὸν μὲν βίον ἔχειν ἀεὶ προαιρησόμενοι τοὺς λόγους. τὸν δὲ λόγον νῷ ἢ τῷ φρονεῖν τὰ αἱρέσεα βεβαιοῦσθαι. καὶ εἰς προφορὰν ὅταν ἡ καιρὸς ἐντείνομεν. ἢ τὸν δύνασθαι, ἐπεὶ δὲν ὑπὲρ μαχεῖν μέλλωσιν ἱερῶν καὶ τριόδου γονέων φίλων ἀληθείας νόμων. μὴ συλλαβόντι ἐπεῖν ἧς ἀδίκου μόνων. οὔτε δὲ σὲ οὔτε ἑτέρου τινος

οἴομαι, εἰ πᾶς δύφρονοίη, ὡς πολιτικὸν δικαιόφρονα λόγον τὸν μὴ εἰς ταὐτὸν, ἀλλ' εἰς τἀναντία ἐντεινόμενον. εἰ γοῦν ὁ δίκαιος ταὐτὸν μὴ εἴρετο, πῶς οὐκ ἂν τὸ φιλοσοφεῖν εἴη αὐτῆς καὶ δίκην καὶ εἴρητόν. δυοῖν μόνοιν πᾶσι γίνεται ταῦτα φιλοσοφεῖν μὲν γὰρ ὁ φιλόκαλος καὶ θήρατος τοῦ λόγου ὧν μελούμενος. καὶ ὧν τὸ πρόνοιον λόγου ἐρῶν. ὁ δὲ μὴ μελούμενος λόγου, ἑαυτοῦ πάμπαν ὧν μὴ μελεῖται. καὶ πατρίδος καὶ πατρὸς καὶ ἀδελφῶν. μὴ φίλων, καὶ ὅλως ἁπλῶς εἰπεῖν πάντων. θεωροῦσι γὰρ ἡ φύσις κόσμιον ἐν αὐτῷ κατασκευάσασα, ἁπλᾶ τε μεταδοῦναι ἡμῖν λόγου καὶ μὴ ὅλως πρὸς τοῦτο. ἰδίᾳ δὲ πρὸς τὰ ἄλλα ζῷα, ἀξιοῦσιν ἡμᾶς τοὺς μὴ θεοὺς καθάπαξ τινὰς ἀρίστους καὶ πρώτους ἡγεμόνας καὶ κοινοὺς διαφρόντας τε ἡμῶν μὴ χρεῶν ζηλοῦντι καὶ ἀμείβεσθαι. διὰ φιλίαν πρὸς αὐτοὺς δυσπειθίας. ἀνθρώπων δὲ καὶ κατὰ τὸ κοινὸν καὶ κατὰ τοὺς ἰδιαίτερον γνόμενα μὴ πολλοὺς καὶ κακοδαιμονικῶς καὶ δυσμηχανικῶς πρεῖσθαι. Ἐπεὶ δὲν ἡ νόμων δίκη συμπεφώνηται μὴ τὰ ἀνθρώπινα καὶ τὰ θεῖα φύσιν ἄμφω μὴ κατὰ φύσιν ἡμᾶς διαπεπῆσθαι ἄττα τελείους γενόντας. καὶ ὧν τὰ ἀνωτάτω προσελθόντας νόμου καὶ δίκης, οἵαν καὶ τὰ θεῖα οἰκείζεται τε καὶ μακάρια γίνεται. τοιγοῦν δὴ ναὶ διὰ τοῦ λόγου καὶ τοῦ καλοῦ τὸν σχηματίζομαι ἤθους ὀρθότητα καὶ βιῶσεσθαι δύσκολον καὶ παρεκτὸς τὸν βίον δύσκολον. ὡς πᾶς τις ἁμάρτοι δὲ σωτέτμημένον ἀπὸ χῆς μέχρι τέλους ἀξενύκτευτα μόνος καὶ ἀπιστοῦντας. Θαρρῶ οὖν ὦ Παγκράτιον μὴ ὧν ζητοῦμεν μόνον αὐτὰ καὶ πάντα λαβεῖν τοὺς πεῖσας φιλοσοφεῖν. καὶ σῶν ἁρμοδιωτάτων ἀρρήσιτον πᾶσι δύαζε. ἀξίεσι γάρ σοι ἑαυτὸν προελόμενον, καὶ πρὸς τοὺς ἀξαίμακτον ὑμῖν δικαίους ὄντας λέγειν, ὅτι οὐ τίκνα μόνον εἰς τὸ γῆρος, ἀλλὰ μὴ τοιάδε τίκνα εἰσηγάγεσθε καὶ

ἢ πρὸς τὸν πλησίον ὅπως χρὴ εἶναι τοὺς μόνους αὐτῷ, αἰσχρὸν ἢ ὅσους δεῖ πλείστους ποιήσασθαι. εἰ δὲ θαρρήσετε κοινῇ πρὸς τὸν ἑαυτῶν πλησίον θεραπεύειν, ὡς ἄξιόν ἐστι δυνάσθητε τῆς ψυχῆς, δύθυσμὲν ἐν τῇ ἀφροδισίᾳ τοῦ θεοῦ συμφιλοσοφήσετε ἀλλήλοις, οὐμόνον τὰ νομιζόμενα ποιοῦντες αὐτῷ, ἃ πρὸς ἐπιβαλαντίφιλοῦ μένει), αἰσχρὸν ἔσεσθε νενόμισται ἀκολουθοῦντες τῇ ἱερᾷ ἀρχαίᾳ πρέπον δόσει. ὅπερ ἐκ μόνης φιλοσοφίας πρέπει ποιεῖται διαθέσεως. ἐπὶ δὲ φιλοσοφίας ὑπὸ τῶν κοινὸν ὑμῖν τε καὶ τοῖσιν ἡμῖν ἀῶνα πραπήσεθε οὐδὲν μὴν φύσιν ἀφαιρησόμενον. μόνα δὲ τὰ λυπεῖ ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πρέπει ἀποδόσεται. ἐν δὲ ἀληθῶς ἡδέως μὴ ἀνάγκη τὸν ἀπόλαυσιν. ἡδέως δὲ ἐκ πόσεων χρὴ εἰς δουλείαν καὶ κακοδαιμονίαν, ὃν οὐ δέξομόσαντός τινι ἡμῶν συμπεχώρηται. μὴ ἀπὸ μεθ' ἓν αὐτῷ, ὑπὲρ τὸ ἀϊδίου μὴ τὸ φύσεως καὶ ὑπὸ θέσει νόμων, δύπαν κτεῖναι ἑκάστῳ μὴ ζῶν δικαίως ἅμα ὁσίως προσεσόντων. Τοῦτο οἱ μάσε ὡς πρὸ πρὸς πόδων ἀπέρα προσδεξάμενον, αὐτὸν τὸ μένον ἔξω τοῖς ἡδοῖς εἰς τὸ ἀρίστα συλλήψεσθε.

ἀπαιτήσομαι δὲ καὶ διὰ τὰλλα καὶ διὰ τὸν εἰς ἡμᾶς δύνοιαν. ἴσθι ὑ πῶμ στερόμενος. τοῦ ὄντων ἢ μὴ ἐπὶ ρων φιλοσο φοῦντες ὑπὲρ σε

ΤΕ πιφί- ΛΟΣ.

λων

ὦ Σ μὴ ἐνεπίπρασι τὸ πρῶτον ἐνετυπώθη βιβλίον, καὶ ὅτι παρ' ἄλλῳ, ἢ ὡς οὐλ' αὖθις προνομίου, ἐπ' ὄπι μουνιχιῶνος φθίνοντος ἐπὶ τῇ χιλιοστῷ ἐνιαυτηκοστῷ θ' ἀπὸ θεοδοσίας ἔτει, ταῦτα δὴ οὔτι πρὸς ἐμοῦ λέγω, οὔτε τῷ φιλολόγων οὐδεὶς αὖ ποτε φθονήσει τοιαύτης ἀπειρολαλίας οὐδὲν ἀπόναιτ' ἂν ἀγαθόν. Εἰ δέ τις τῷ ἀκριβῶς τοῖς τέλας ἐλλείπασιν ἐπιζώντων, ἀκριβῶς ἔχοι πρὸς ἰὼ ἵκηται τάξιν αἰτιῶμαι ὠϊδολαικὴ, ἐν θυμείδωκεν ἡμᾶς οὐκ ἂν οὕτως αὐτὰς ἀγνοήσαντας διαθέσθαι, ὡς ὁ χρόνος ἀπέτεικαθὸν τῷ ὠϊφλαύτων ἕκαστος ἰῶθησεν, εἰ μὴ πασῶν κυπρουμένων λύθυς ἀρχομένης φιλπραγματείας. αἶσ γὰρ ἐχρῆν ὠϊχρίσαντες ὀλίγοις οὔσαις, τὰς ἐπαύστεμνης δυομένας ἡμῖν, ὁπόσιασιν ἀξιῶσαι προσφλόμεθα λήξεως, ἢ τὶν ἐκ τούτων ὠφέλφαν ἀφελέσθαι τὸν φιλολόγους. Επικάμψαντας εἰδέναι βαλοίμ', μᾶλλσα μὴν ἡμῖν τὰ αὖρισα λιορθώσεως τὶν πραγματείαν ἕξειν μελλήσαν. εἰ δέ τι πουπεδέραμμεν, ἢ διεσγραμμένον εἶναι γράμμα, ἤπερ γε ἴσον, οἷον ἐδὲ γοῖς ἄκρῳ φασὶ δακτύλῳ φιλάνικης γύσαμμένοις φωνῆς, ἐμπροσθὲν αὖ πρόσ τὶν ἔννοιαν τοῦ κάμνοντος γνέσθαι. Εν μὴ τοὶ τοῖς Αλκίφρονθεσιν οὔτε τὰ φιλ ἐννοίασ δημαρτῆσθαι, μηδὲν ἡμῶν παρὰ τὰ ἐν αὐτηγραφοις ἀκριτέως οὔσι διεφθαρμένοις ῥιψοκινδύνως ἰσαινοντες μᾶλλον ἢ πάντων. Οθεν ἐδὲ ἐκείνου γ' ἂν εἰ μάλα φορτικὸν εἰπεῖν ὑπὸσφαλείμην, μηδένα τῷ καθ' ἡμᾶσ τὰ γιάδε μεταχειριζόμενον, ὦ γοῖς αὐτοῖσ οἷς ἡμεῖς ἐνετύχομεν αὐτηγραφοισ, ὑγιέστερον

ἂν

αὐτὰ αὐτῶν ἐπανορθώσασι τὴν βίβλον. εἰδόμοίως ἡμῖν οὐφθονῶ. ὡς
περ γὰρ ἐφ' ἅπασι σιωμμάτων πορούντων μῶμον, ἐν ταύτῃ μηδὲν
ἔχειν μομηπαθεῖν τέλεον, ὁ δικαίως αὖ ἡμῖν προσ-
ῆκεν. εἰ μὲν γὰρ ἐμὴ τυχὸν αὐτὰ γὰ ταῦτα τὰ
κατὰ τὴν κορωνίδα δυ-
σχεράνοι
σωμύ
λια.

ΤΕΛΟΣ.

Επιστολαὶ Επιστολαὶ φιλικαὶ α ΣΥΝΕΣΙΟΥ νεωτερικὸν ἀπατρέψας πείθεται καὶ ἀγὲ βουλομένοις β τὸ ταυτὶ γὰς ἀπεῖναι σε. εἰ μὴ πολλοῦ λιπαροῦν τες τὴν

γ τὴν μέλλον τα ἢ σωμβάσεις σύμβασιν τὸν ἰσὸν Ιωάννῃ σειραίζομαι δ λεται σύμεθα Λυσίῳ τῇ θαυτοῦ σον αὐτὶ Θεοφίλῳ ε ραὺ βέλτιον οἷον αὐτὸ

τὸ πρὸ ποδαύτα σ τνεῦν σκελουθῆ ς τὰ μὰ ἰσχναι σύμβο φουσυπὲ κίου μάτε τὴν ζ ἐπιστολὴν ἐπὶ τοῦ ἐγκάρδ λύρασ ὅτι

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ	EPISTOLAE
Βασιλείου τοῦ μεγάλου.	Basilii Magni
Λιβανίου τοῦ ῥήτορος.	Libanii Rhetoris.
Χίωνος τοῦ πλατωνικοῦ.	Chionis Platonici,
Αἰσχίνου καὶ	Aeschinis &
Ἰσοκράτους τῶν ῥητόρων.	Isocratis oratorum
Φαλάριδος τοῦ τυράννου	Phalaridis Tyranni.
Βρούτου ῥωμαίου.	Bruti Romani.
Ἀπολλωνίου τοῦ τυανέως.	Apollonii Tyanensis.
Ἰουλιανοῦ τοῦ ἀποστάτου.	Iuliani Apostatæ.

Aldus Manutius Romanus Antonio Codro Vrceo. S.P.D.

Collegimus nuper Codre doctissime quotquot habere potuimus græcas epistolas, eás que typis nostris excusas, duobus libris publicamus, præter multas illas Basilii, Gregorii, & Libanii, quas cũ primum fuerit facultas, imprimendas domi seruamus. Auctores uero, quorum epistolas damus, sunt numero circiter quĩq; & triginta, ut in ipsis libris licet uidere. has ad te, qui & latinas & græcas litteras in celeberrimo Bononiẽsi gymnasio publice profiteris, muneri mittimus, tum ut à te discipulis ostẽdantur tuis, quo ad cultiores litteras capessendas incendantur magis, tum ut apud te sint Aldi tui μνημόσυνον & pignus amoris. Vale Venetiis quintodecimo calendas maias M. ID.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΜΟΙΒΑΙΑΙ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΑΙ ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΤΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ.

Βασιλ. Λιβανίῳ.

Ἰχνόμενοι καθ' ἕκαστα προσώπων τοὺς καὶ παιδοκ-
αγωγοὺς μὴ πάντ' ἴσους ἐν ἡλικίᾳ πείθων, λόγων δ' ἐπι-
δείξεως αὐτὶ ποιεῖσθαι δοκεῖ καὶ χρῆσθαι φιλοσοφή-
σεως διδασκάλῳ. ἀλλ' ἐπειδὴ πάντων εἰσάπαξ ὠὴ
τυχεῖν τὰ προσήκοντα σφίσιν αὐτοῖς αἴρουμένων οὐ χοῖόν τε, τοὺς
ἑκάστοτε πειθομένους, πρὸς ἃ πέπεισμαι σοι. τοσοῦτον αὐτοῖς χαρίζο-
μαι, ὅσον μὴ οἷς τοῖς δι' ὑφῶσι καθηγεῖσθαι μᾶλλον τοὺς πεπαί-
δευκότας. ὅδε νῦν πρό-
σειμι, μικρὸν ὕστερον ἑαυτοῦ φήσων ἀκούσεσθαι, ἐπειδὰν σοι
συμβαίνῃ. νῦν δὲ ἀπὸ παρόντος γνώσεσθε μέγα ὠὸ ῥᾳδιουργίας
καὶ δυνάμεως πολιτικῆς, παρ' ἡμῖν λαβόντος ὄνομα. ὃς καὶ ἐμοὶ εἰς
τιὼ ἄκραν φιλίαν ἥρμοσται. ἧς ἀμφοῖν μόνοσ αὐτὸν, παρ' ἐμοῦ δὲ καὶ
τοῦτο τιὼ χάριν δίδωμι. σοὶ ποιῶν αὐτὸν γνώσιμον. πρᾶγμα, μεγί-
στης δυνάσ ἄξιον τοῖς ἀρίστοις ἀνδρὸς κείνῳ ὠῖσται μόνοις.

Λιβαν. Βασιλείῳ.

Ἰὰ χρόνου πρὸς ἡμᾶς καθ' ὃν ἐδοκίμασε νέος. ἐν τοῦτο μὲν
κέρδος, ὅτι καὶ παιδοκόμος. ἀλλὰ καὶ τοῦ πρώτου μόνους ἔτος
ὁ καὶ παιδοκόμος. δεύτερον τοῦτο κέρδος. αἰὰ ὦ γράμμα τοῦ θαύμα
σοῦ βασιλείς κομίζων ἡμῖν. τοῦτί μ' ὄψου τίς εἶπε μεῖζον. ἐὼ δ' οὐκ ὠὶ
λελῆσθαί σου νομίζοις, ὦ καὶ λαὸν νέον ὄντα ἡ δουλεία. σωφροσύνη
τε πρὸς τοὺς γέροντ' ἀμιλλωμένη ὁρῶν. ὦ ταῦτα ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει τῇ
τῶν ἡδονῶν εὑρούσῃ. ὦ λόγων ἤδη μοῖραν ἡκούτηκμὴ μεγάλ. ἐπει

δὴ ἢ ᾠήθης δεῖν καὶ τοὺς ἀθήνας ἰδεῖν καὶ τὸν κέλσον ἐπειθες, σὺ δὲ
χαίροντῳ κέλσῳ φίλε σὸς ἔζηρτημένῳ ἦν χθ. ἐπανήκοντος δὲ σου
καὶ ἐχόντος τὴν πατρίδα, ἔλεγον πρὸς ἐμαυτόν. τί νῶν ἡμῖν ὁ βα
σιλεὺς δρᾷ. ἢ πρός τινα βίον ὥρμηκεν. ἀρ' ἐνδυκασηέοισ γρέπεται
τοὺς παλαιοὺς ῥήτορας ζηλῶν. ἢ ῥήτορας δυδαιμόνων πατέ
ρων ἀπεργάζεται πῦδας. ὡς δὲ ἡ κόντινες ἀπεμπέλλοντες ἀμεί
νωσε πολλῷ γε τοὺς τὴν ὁδὸν προὐέθαι, καὶ σε ποιεῖν, ὅπως αὖ γέ
νοιο θεῶν μᾶλλον φίλος, ἢ συλλέξῃς χρυσίον, δυδαιμονίσας σε τε ἐ
λαπαδόνας. σὲ μὴν τοι οὐ τὸν βουλόμενον εἶναι ἐκείνους δὲ τοὺς
τὸν δυναμένους δεικνύναι πολίτων. Φιρμῖνος δὲ ἐκεῖνος ὡς πάν
τα χοῦδε τέλεσε πρατῶν, δυοῖδα. ἐντεῦθεν γὰρ αὐτῷ τὴν λόγην
ἡ δύναμις. πολλῶν δὲ ἐπαίνων ἀπολαύσας, οὐκ οἶδα ὅτι πώποτε
τηλικούτων, ἡλίκων νῦν ἐν τοῖς σοῖς ἀκήκοα γράμμασι. τὸ γοῦν
μηδένα αὖ τὴν ἐκείνου δόξαν ὑπερβαλέσθαι σε τὸν λέοντα εἶναι,
τοσοῦτ' οἶμαι χρὴ νομίζειν ἐκείνῳ. δοκεῖς δέμοι καὶ τοῦτο σὺ ἀπεσκλη
κέναι πρεῖν ἢ τὸν Φιρμῖνον ἰδεῖν. ἦ γὰρ αὖ αὐτὸν οὐκ ἔχε τὰ γράμ
ματα. καὶ νῦν τί ποιεῖ ἢ τί μέλλει Φιρμῖνος. ἔστιν ἐν τοῖς τῆς γρά
μμων πότοις. ἢ ἐκεῖνα μὴν πάλαι πέπαυται. βαρεῖα δὲ ἡ βουλή.
καὶ πᾶσα αὐαγκη μὴ ἡ τινές εἰσιν ἐλπίδες, ὡς αὖθις ἴσαι λό
γων κοινωνός. ἀποκρινάσθω τί ἡμῖν. καὶ ἐν μόνοις χρησόν. ἐλθόντι
καὶ λυπήσει, τὸν γὰρ λέπειν ἡμᾶς πρὸς τὰς πύλας ἀπαλλάξῃ.
εἰ δὲ ἀθήνησι νῦν ὁ Φιρμῖνος ἐτύγχανεν ὤν, τί αὖ ἔδρων οἱ βου
λεύοντες περὶ ἡμῖν, ἢ τὴν σαλαμῖνα ἂν ἔπεμπον αὖ ἐπ' αὐτόν. ὁ
ρᾷς ὅτι καὶ μόνον ὑπὸ τῆς σῶν ὑβρίζομαι πολιτῶν. σὺ μὲν ἐγὼ
τοῦ φιλεῖν καὶ ἐπαινεῖν καππαδόκας παύσομαι. ἀλλ' εὔχομαι
μὴν αὐτοὺς ἀμένους χρῄσθαι περὶ ἐμέ. μὴ ὄντος δὲ ἐπὶ τῆς αὐ
τῶν

τῶν οἴσω. Θερμίνος δὲ μίαν ἡμῖν συνεγράψετο τετραρασ. ἡ μέραν ἢ ἤρχσεν ἀ δὲ μίαν. τὸ ἢ συνῆλε γμένον ὅσον δύο εἶν, αὐτὸς εἴση. δ' ἴσως ἀμύμων. πρὸς ἢ τὸ πάλιν αὖτον δεῦρο δῶμ ἠθῆναι ἐλθεῖν, τίνα χρὴ προσαμύνασθαι. σύμμαχον. εἰπὲ δ' οὖ φρονέουσιν οἱ βάλλοντες, πρέπει δὲν ἀνθρώπους πεπαιδευμένοις, τιμήσουσι τοῖς δευτέροις, ἐπεὶ δὴ τοῖς πρώτοις ἐλύπησαν. Βασιλῆϊ. λιβανίῳ.

ι Δούσι καὶ ἕτερος ἦκε λαππαδόκης. ὃς ἐμὲ σὺ καὶ αὐτόσ. πάντας δ' ἡμῖν εἶναι εἰ τὸ σῶμα τοῦ χεῖν ᾧ νῦν ἐσμέν. ὥστε κατὰ μὲν τοῦτο ἀδελφὸς ἂν εἴη τοῦ προλαβόντος καὶ φίλος αὐτῆσ ἂν σου δῆς ἄξιος, ἐμοί τε τῷ παιδὶ καὶ σοὶ τῷ διδάσκαλῳ. εἰ πέρ τι πλέον ἔχειν δῶμα τὸν παρ' ἐμοῦ ἐρχομένου. τοῦτο δὲ λέγω, οὐ χώσ οὐκ ἂν φίλοις λογίστητος πλέον τι τοῖς παλαιοῖς ἢ ἑταίρων χαριζόμενος. ἀλλ' ὡς ἀφθόνου παῖσι φίλοις ὠφελείασον πρὸ μιᾶς μνήσ. ἀρκοῦν δὲν εἴη τῶ νεανίσκῳ πρὸ φίλ ἐν τοῦ χρόνῳ πείρασ, ἐν τοῖς οἰκείοις τε τάχεως. ὃν ἀποπέμψαιο ἡμῖν ἄξιον τῶν τε ἡμετέρων δυχῶν καὶ φίλ σαυτοῦ δόξης, ἵν' ἔχεις ἐν τοῖς λόγοις. ἐπάγεται δὲ καὶ ἡλικιώτην τὸν ἴσην ἔχοντα πρὸ τοὺσ λόγουσ σοῦν δῆν. δύο τρίδην καὶ αὐτὸν καὶ ἡμῖν οἰκεῖον. ὃν οὐδὲν ἔλαττον ἔξ ἂν πιστεύομεν, καὶ σοὶ ἄλλων τοῖς χρήμασιν ἀπολείποιτο. Λιβανίῳ. βασιλεύῳ.

ο Ἰδοὺ ὅτι τοῦτο πολλάκισ γράψῃς. τὸ, ἰδοὺ σοι καὶ ἕτερος ἦκε λαππαδόκης. πολλοὺσ γὰρ οἶμαι πέμψῃς. ἀεὶ μὲν πάντα χοῦ τοῖς κατὰ μοῦ χρῶμενος ἐγκωμίοις. τούτῳ αὐτῷ δὲ πατέρασ κινῶν καὶ παῖδας. ἀλλ' ὅ, τι ἐγὼ ἐρῶ πρὸ τοῦ τοιούτου σοῦ τοῦ καλοῦ, οὐ καλὸν σιωπῆσαι. παρεκάθηρτόμοι τῷ ἐν ἀρχῇ μνημονεύσαντι ἄλλοι τε οὐκ ὀλίγοι καὶ πάντα ἀρίστου Ἀλυπίου

Ιεροκλέες αὐτὸς ἐκεῖνος· ὡς οὖν ἔδοσαν οἱ φέροντες τὴν ὠδὴν τοῖς ἀγωνισταῖς, ἦλθον καὶ πάσης ἐλθὼν, νενικήμεθα ἔφη μὲν ὑπ' ὀλίγων τε καὶ χείρων· καὶ τίνα σὺν νενικήκασιν νίκην ἤροντο. ὁ δὲ ὡς οὐκ ἀληθῆς νενικηκὼς μόνος· ἐνικάλλῃ μόνῳ ἔφη τῶν ἀντιπάλων νενίκηκαν. βασιλεὺς ἡ κεκράτηκε. φίλος δὲ ὁ ἀνὴρ. καὶ διὰ τοῦτο δυσφραίνομαι. ταῦτα εἰπόντος ἐμοῦ, παραὐτῶν μαθεῖν ἠβουλήθησαν τὴν γραμμάτων τὴν νίκην. καὶ ἀνεγίνωσκε μόνος ὁ Αλυπος. ἤκουον δὲ οἱ πάντες. ὑπέφθη δὲ ἡνίκεν μηδένα με ἐξυθῆσαι. καὶ τὰ γράμματα ἔχων ὁ ἀναγνὺς ἔβλεπε, δείξων οἷμαι καὶ ἄλλοις. ὁ μόλις ἀπέδωκε. γράφε τοίνυν πάλιν σὺ καὶ νίκα. φυτὶ χαίρουσιν ἐμὲ νικᾶν. καλῶς δὲ ἔχειν οἰκάζω, ὡς οὐχ ἥμασι μεχρεῖται τὰ ῥήματα· ἀλλ' ἀρκεῖ τὴν μὲν δύναμιν δοῦναι, τὸ βουλεύειν λαβεῖν. καὶ χρεὼν οὕτω μοι τιμᾶν ἐν πενίᾳ λόγων ἐρῶντα, πρὸ τοῦ πλουτοῦντων οὕτως. καίτοι οὐχοὶ οὕτων πειρώμεθα διδάσκαλων· ἀλλ' οὐδὲν κωλύει ταύτην εἶναι βελτίονας. μηδεὶς οὖν πένης λυπείσθω βασιλεύειν. εἰ δὲ ἐκεῖνος κέκτηται μόνον, τὸ ἐπίστασθαι ποιεῖν.

Βασιλεὺς. Λιβανίῳ.

τ Ἰοὺ καὶ σοφιστὴς ἀνὴρ ὁ σοφιστὴς γοῦν τοῦτος, ὃν ἐγὼ ἔβλον εἶναι φῶ τίχης ὁμολογήσεται καὶ τὰ μεγάλα μικρὰ ποιεῖν ὁπότε βούλεται, καὶ τοῖς μικροῖς περιτιθέναι μέγεθος. ὁποῖον δὴ σὺ καὶ περὶ ἡμᾶς ἐπεδείξω. τὴν γὰρ ὠδὴν τὴν ἐμὴν τὴν ῥηθεῖσαν, ὡς ἂν ὑμεῖς οἱ περὶ τοὺς λόγους τρυφῶντες εἴποιτε, οὐδὲν οὖσαν φῶ ἐν ταῖς χορείοις ταύτης αὐτὴν τοιέραν, τοσοῦτον ἦρας τῷ λόγῳ, ὡς ἡττᾶσθαι δόξαν αὐτῆς. καὶ ἡμῖν τὸ πρωτεῖον τοῦ γράφειν παραχωρεῖν. ὅμοιον ποιῶν ταῖς τῶν παιδίων παιδιαῖς. ὅταν τοῖς παρ' ἑαυτῶν νικῆσι παραχωρῶσι τοῖσι παισὶν ἐναβρυνόμενοι. οὔτε

αὐτοὺς

αὐτοὺς τιμωροῦντες. ἢ τὸ παίδων τρέφοντες τὸ φιλότιμον. τῷ ὄντι δὲ ἀμύθητον ὅσην ἡδονὴν εἶχεν ὁ λόγος ἐν τῇ πρὸς ἡμᾶς παιδιᾷ. οἷον πολυδάμαντός τινος ἢ μίλωνος, πολυμήκους ἢ πέλλης ἀγωνίαν παρασχόντος μύοις τὴν πρὸς ἐμὲ αὐτόν. πολλὰ γὰρ περιέσπα μῦς, οὐδὲν δοῦρον δυσθενείας ὑποδείγμα. ὥστε τοὺς τὰ σὺν πολλῇ τῇ λόγων ὠφελήσοντας, ἐν τούτοις μᾶλλον ἀγαθοὺς φῦναι δυνάμεως, οὕτω δυνηθέντα τοῖς παιδικοῖς πρὸς ἡμᾶς καταβῆναι, ἢ εἰ τὸν βάρβαρον ἦγες ὑπὲρ τὸν ἄθω πολέοντα. ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ὦ θαυμάσιε, μωσεῖ καὶ ἡλίᾳ τοῖς οὕτω μακαρίοις ἀνδράσι συῶες μῦς, ἐκ τῆς βαρβάρου φωνῆς διαλεγόμενοις ἡμῖν τὰ ἑαυτῶν. σὺ δὲ τὰ παρ' ἐκείνων φθεγγόμεθα. νοῦν μὲν ἀληθῆ. λέξιν δὲ ἀμαθῆ. ὡς αὐτὰ ταῦτα δηλοῖ. εἰ μὴ ἄρτι καὶ ἢ μὲν πρὸ ὑμῶν ὀλιγαχοῦ πεσοῦσα, ὑπὸ τοῦ χρόνου ἐπελαθόμεθα. αὖθις δὲ ἐπίστελλε ἡμῖν ἀλλ' ἀσυνθέτους ἐπιστολὰς ποιοῦ μῦς. αἱ καὶ σὲ δείξουσι καὶ ἡμᾶς ἐκ ἐλέγξουσι. τὸν μὲν αὐλὸν ἥδιστα προσήκατο ὡς ἑαυτοῦ μέρος. εἰ δὲ ἐμοσύνῃ παῖς, τοῦ παιδὸς τὸ παιδίον. πένης ἐκ πενήσῃ. συμβάλλειν δὲ τὸ λεγόμενον αὐτοῖς σοφῶς τε καὶ σοφιστῇ.

Λιβανίου Βασιλεῖ.

ε Ι πέννυ πολὺν χρόνον ἐσκόπεις, πῶς αὖ ἀρίστα συνέποις τοῖς παρὰ σοῦ γράμμασιν, ἐκ αὖ ἀμφοῖν τοῦτο ποιῆσαι ἐδύκεις, ἢ τοιαῦτα γράφων, οἷα νῦν ἔγραψας. καλεῖς μὲ χάρμε σοφιστήν. τοῦ δὲ τοιούτου εἶναι φῂς, τὸ δυνάσθαι τὰ μικρὰ μεγάλα ποιεῖν, καὶ τὰ μεγάλα μικρά. καὶ δὴ τῷ ἐμῷ ὠφελεῖσθαι βεβουλῆσθαι φῂς δεῖξαι τὴν σὴν καλὴν οὐκ οὖσαν, καλήν. εἶναί τε οὐδὲν ἧς νῦν ἔπεμψας βελτίω.

ὅλως τε οὐδὲ μιᾶ νεῖναι παρὰ σοὶ λόγων δυνάμιν. ἀλλ' μὴν νῦν ὄν
των ἐν χερσὶ βιβλίων τοῦτο οὐ ποιοῦντων, ὧν δὲ εἶχες πρότερον λό
γων ἀξιόρρητα ὄντων· καὶ τοῦτο πείθομαι ὑπὸ χειρῶν οὕτω καλῶν καὶ
τοιούτων, ὑπὸ λέγομαι καὶ ὡς, εἰργάσατο τὴν ὑποκρισιν, ὡς θᾶττον πρόσ
ημῖν οὐκ εἶχον μὴ καταδῦναι ἀναγνώσεσθαι μόνους, ἐθαυμάσαμεν δ' ὅτι τοῦ
τῃ τῶν προτέραν καθελεῖν ὑπὸ χειρήσας, τῇ φανῆναι τοιαύτῃ τὴν
προτέραν ἐοικυῖαν, τοιαύτην τὴν προτέραν ἐκόσμησας. χρὴ δὲ ἄρα
γὸν τοῦτο βουλόμενον, χείρονα ποιῆσαι τοιούτων ὑπὸ διαβολῆ
φθόνου πρόσθεν. ἀλλ' οὐκ ἐμοὶ δοκεῖ εἶναι, ἀδικῆσαι τὴν ἀληθεστάτην
δ' αὖ, γραῦν τοσοῦτον ἀξιοπίστους φαυλοτέρας εὑρεῖν μόνον τοῖς οὖ
σι τοῦ αὐτοῦ τούτων αὖ εἶναι τὸ μήτε ψέγειν ἃ δίκαιον ἐπαινεῖν ἵνα μὴ σε
τὸ πρᾶγμα φέρον εἰς σοφιστὴς ἐμβάλῃ, πειρῶμόνον τὰ πεινάντα
μεγάλα ποιεῖν. βιβλίων μὲν οὖν ὧν φῂς εἶναι, χείρω μὲν τὴν λέ
ξιν, ἀμείνω δὲ τὴν διάνοιαν, ἔχουσιν οὐδείς κωλύει. ἀλλ' ἡμετέ
ρων μὲν ἀεί, σῶν δὲ πρότερον, ἐλλείπει μόνον σὺ τε καὶ μόνοι σιν ἕως
ἂν ἦσθ· καὶ οὐδείς μὴ ποτε αὐτὰ σὺ ἐντέμοι χρόνῳ, οὐδ' ἂν ἦκι σου
αἰῶνος.

Λιβανίῳ βασιλείῳ.

Ὑμῶν μοι φίλτατος ὑφῆκας. ὥστε μεταξὺ γράφοντα
πρέμφαλλε μὲν ὑφῆκας, τί οὐκ ἐπιστέλλεις ὦ ἄριστε·
εἰδὲ κατέχει ἔτι, ὁ σοφὸς λοιπὸς ἦν χῆς καὶ φίλος σῶν ἄλλότριον,
πῶς ἄλλοις κηρύττων μέχρι δυσμῶν ἡλίου μὴ χρῆναι φυλάτ
τειν λύπην, ἐν τοσούτοις ἡλίοις ἐφύλαξας. ἢ τάχα ζημιῶσαί με
προείλου· τιμωρεῖσθαί με βουλόμενος φωνῆς ἀποστε
ρῶν. μὴ σύγ' ὦ γύναι· ἀλλὰ γλυκὺ πᾶσι. καὶ δὸς ἀπολαύειν φίλ
τατε χρόνου συντελοῦντος.

Εἰσὶ-

ὁ Ι πρὸς τὸ ῥόδον ἔχοντες ὡς τοὺς φιλοκάλους εἰκὸς, οὐ-
δὲ πρὸς αὐτὰ τὰς ἀκανθας ὧν τὸ ἄνθος ἐκ φύεται δυ
σχεραίνουσι, καί τινος ἥκουσα τοιοῦτόν τι περὶ αὐτῶν παίζοντος τύ
χη ἢ καὶ σπουδάζοντος. ὅτι καθάπερ ἐρωτικά τινα κινήσματα τοῖς
ἐρασταῖς, τὰ σ λεπτὰς ἐκείνας ἀκανθας ἡ φύσις τῷ ἄνθει προσέ-
φυσε. πρὸς μείζονα πόθον τοῖσ ἀπολαύειν τοις μετρίοις τοὺς δρε-
πομένους. περιεθίζουσα. τίμιοι δὲ βούλεται τοῖσ χαίρουσι τὸ ῥό
δον ἐπεισαγόμενον. πάντως οὐδένα χρὴ διδάσκειν φιλοσοφίας
μεμνημένον φησ. ἢ τὸ μὴ ἄνθος εἶχε τὸ ῥόδον ὅλον ἡμῖν τὸ
ἔαρ φιλοσοφίας διαπεπλεκόμενον. μέμψεσι δέ τισι ἐγκαλήμασι
καθημῶν ἔζηκάνθωτο. ἀλλ' ἐμοὶ τῷ σῶν λόγων καθηδονῇ ὅτι
ἡ ἄκανθα πρὸς μείζονα πόθον φιλίας ἐκαίουσα.

Λιβάνιος βασιλείῳ.

ἐ Ι παῦε πλωτῆρας, τίς αὐ ἐνὸς αὐτῷ ἀκουόν-
σῦ μὲν γὰρ ἐν τῷ σώματι λόγων οἰκοῦσι πηγαὶ μρεόντως
ναμάτων ὧν ῥοῆς. ἡμῖν ἡ ἐμὴ καθημέραν ἀρδομένη, λείπεται
τὸ σιγᾶν. Βασιλῷ. λιβανίῳ.

τ Ο μὴ σωεχῶς με γράφειν πρὸς σὴν πειθοῦσιν, πεί-
θουσι τό, τε δέος καὶ ἡ ἀμαθία. τὸ δὲ σὲ καρτερεῖν πάντα
σωπῶν, τί φ μέμψεως ἔζαιρήσεται. εἰδέτις λοίσαιτο τὸ κατ' ἐνλό
γοις σεβιοῦντα σὸν εἶναι ὧν τέλλειν, καταψηφιεῖται σὴν λήθην τῷ
πρὸς ἡμᾶς. ὧ γὰρ τὸ λέγειν πρόχειρον, καὶ τὸ ὧν τέλλειν οὐκ ἀνε
τὸν. ὁδὲ πάντα κεκτημένος εἰ τοσούτων, δύσηλον ὡς ὑπερφίαν
ἡ λήθη τοῦτο ποιεῖ. ἐγὼ δέσου τῷ σιωπὴν ἀμείψομαι προρρήσει.
χαῖρε γοῦν πειρῶ τε καὶ γράφε εἰ βούλει. καὶ μὴ γράφε εἰ γοῦν
τόσοι προσφιλές.

μ Ἄλλου ὅπη μὴ παλαισει γραφὴν ἠρξάμην οἱ μαίσει δεῖν ἀπολογίας, ἢ νῦν πρᾶγμα τίσεως, ὅτε γοῦν τοῦτο ποιεῖν ἠρξάμην· ἐὰν δὲ ἐκεῖνος ὁ προθέων ὁ πάντα φανεὶς μὴ ὡς ἥδιστα ὑπέχων τὰ ὦτα τῷ ῥόμματι φιλοτιμίας, ἀλλ' ἐγὼ νομίζων δύφρανον μὴ ἁμόλις ἀπαλαττόμην, μὴ πρὸς τὰς ἑταίρους λέγων, ὡς οὗτος ἀνὴρ ποσοῦτῳ καμίων τῶν ἀχλωστοτέρων, ὅσῳ θέλγεται μᾶλλον ἢ πρὸ ἐκείνου βλάπτεται ἢ ἐχ ὡς πρὸ ἐκείνου· μὴ μικρόν τε τὸ μὴ βλάπτεσθαι· ἀλλ' ὅπου τὰ τοῦ δεμελλητέρου τῷ δεξαμβάνῳ· τὸν ἂν ἅπαντος ἔχοντα τὸ μὲν συνωμίας, νομίζοντος ἢ μὴ φιλεῖσθαι, λέγειν ἢ δοκεῖν τὰ μὴ γλυκαῖν ὡς τέλλεται, ἐχάτησα ἀρ γάσασκαὶ τοῦ τοῦ ἕνα ἅμα ζημιοῦντος αὐτόν· δῆλον γὰρ ὡς ἀμείψημου τὴν ὠδῖνα λῶ τὴν μικρὰν καὶ Φαύλιον καλῆτε καὶ μεγάλη· καὶ φυλάξη δήπου μήμε καὶ δεύτερον ἀδικῆσ· οἶμαι δὲ πολλοὺς βοηθοὺς πρὸς τὸ ῥῆμα καὶ πεισθῆναι πρὸς τὰ πράγματα νεκρὰ ὄντα· βασίλειος ἠδίκηκε καὶ σμικρόν; οὐκοῦν ἐλεεινὸς καὶ μίνως· καὶ ὁ τοῦτον δὲ ἀδελφός· ἐγὼ δέσεται μὴ ἄλλη νενικηκέναι συγχωρῶ· τίς δὲ ἰδὼν τέσε καὶ οὐθανῶν· ἐν δέπεσιν ἡμαρτῆσθαι πρὸς ἡμᾶς· καίσε τοῦ τὰ ναμνήσω, πεῖθε τοὺς ἀγαναγοῦντας μὴ βοᾶν· οὐδείς σοι προσελθὼν καὶ δοῦναι χάριν ἐπαγγείλας ἰὼ δοῦναι ῥᾳδίως, ἀτυχὴς ἀπῆλθεν· ἐμὶ τοίνυν τῷ χάριν αἰτησάντων μὴ, οὐλαβόντων δὲ τί οὖν ἦτων· πολλάκις ἐνστρατηγοῦσι συμβόμβος, ἡβουλήθην δὲ ἁπλῶς σοφίας εἰς τὸ ἔνθος ἁπλῶς ὁμήρου μανίας εἰσελθεῖν· εἰ δὲ τὸ πᾶν οὐδύνατον, σὺ δὲ ἀλλ' εἰς μέρος ἡμᾶς εἰσάγαγε τοῦ πλήρου· μέρους δὲ ἐπεθύμουν, ἐν ᾧ τῷ ἑλλήνων πάντων πράγματων οὐ ὑβρισεν ἀγαμέμνων ἐθεράπευε δώροις· τοῦ πέμοῦ λέγοντος, ἐπίλας· ἀρνεῖσθαι μὴ οὐκ ἔχων ὅσ

οὐκ αὖ δυνάμιο βουληθείσ. δωρήσασθαι δὲ οὐκ ἐθέλων· αἰδοῖσι καὶ τοῖς ἀγαναπτοῦσιν ὅπισθε ἔφην ἀδυκεῖν, ἡδυκηπόθ δοκῶ.

Λιβανίου. βασιλεῖ.

Ἐ Ι μὴν ἐπὶ τοὺς λόγους τοῖς νέοις οἷς ἔπεμψας προσεθηκα μὴν, αὐτὸς κρινεῖς. ἐλαττόω δὲ αὐτὸ καὶ μικρὸν ἢ, μείζου λήψεσθ δόξαν, διὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς φιλίαν. ὁ δὲ πρὸ τῶν λόγων ἐπαινεῖς τὴν σωφροσύνην, καὶ τὸ μὴ παραδύναι τοῖς ἡδυχαῖς τοῖς συκαλοῦσι ἡδονάς, πάνυ γοῦν πεπείσθαι προθυμον. ἡδύγαιον ὡς εἰκὸς ἐμοῦ τὸ πέμψαντος μεμνῆσθαι. δέχου δὴ τὰ ἐταῖρα τοῦ. ἐπαίνῳ γοῦν σε τῷ ζηλοτυπωτικοσμιότατος παρακαλεῖν δέσε πρὸς τὸ βοηθεῖν, ὅμοιον ἴσως, ὡς πατέρα τοῖς παισὶ παρακαλεῖν βοηθεῖν.

Λιβανίου βασιλεῖ.

Ἐ Ασμὲν ἐπισκοπος πράγμα δυσχερέστατον. σὺ δὲ ὅσω γοῦν ἄλλους παρελήλυθας λοπότητι, τοσούτῳ καὶ φόβου μοι παρέχεις, μήπως ἐξαρνος σῆς πρὸς τὴν αὐτησιν. κἀπειδὴ σωτῆρων δέομαι, πάμακας δὲν ἢ χάρακας ἄλλος εἶτε σοφιστὴς, οὐχ ἥκιστα, ἀλλὰ τοῖς ῥήμασιν ἐγκαλλωπιζόμενος, ἢ φιλοχρείας μνόμενος. ἐγὼ δὲ εἰμὶ σὺ παράχριο, ὕπαυρος διαχειμάσω.

Βασιλείου Λιβανίῳ.

Ἐ Ι τὸ κερδαίνειν τοῦτο χρηπίζειν λέγεται, καὶ ταύτῃ ἔχει τὴν σημασίαν ἡ λέξις, ὡς ἐπὶ τῶν ὀλιγίστων ἀδύτων, ἡ σοφιστικὴ σὺν ἡμῖν προεχειρίσατο, σκόπησον ὦ θαυμάσιε, τίσι μᾶλλον δεῖ δυσχρήστου· ἡμεῖς οἱ οὕτω δυσπεπτολιμαίας δικαίμεσοποιοὶ ἐπιχαρακτόμοι, ἢ τὸ τῶν σοφιστῶν γλυκὸ, οἷς πέπεικε τὸ πλουτεῖν τοὺς λόγους δεῖ· τίς τῶν ἐπισκόπων τοὺς λόγους ἐφοροθέτησε.

πόσους μαθητευόμενος μισθοφόρους κατέστησεν. ὑμεῖς οἱ προσιόντες τοὺς λόγους ὠνια, ὥς τις οἶτος μέλιτος ἔψητα τὸ μελίσσης τοῦ ὁρᾶς ὡς καὶ τὸν γέροντα ὑποσιρτᾶν παρεκίνησεν. ἐγὼ δέ σοι τῷ ταῦτα μελέτας ἐμπομπεύοντι, ἰσαρίθμους τοῖς ἐνθερμοπύλαις ἀγωνιζομένοις στρατιώτας, σωτῆρας χειροτονεῖν προστίθημι. ἅπαντας ὑμνήσαι κατὰ τὸν σὸν ὅμηρον δολιχοσκίους οὓς ὁ ἱερὸς βυσσεύς ἀποκατασκήσειν κατεσπείσατο.

Λιβανίου. Βασιλεῖ.

Ὑπαύσῃ βασιλεῦ τὸν ἱερὸν τοῦτον τῶν μουσῶν σηκὸν, μεσὸν ποιῶν καππαδοκῶν. καὶ τοῦτο ἀποζόντων χιτῶνα χιόνων καὶ τῶν ἐκεῖθεν καλῶν; μικροῦ δέμε καὶ καππαδοκίωσεν καν ἀείμοι τὸ προσηνῶσε προσοίδοντες. δεῖ δέ ὅμως αὐτὲ χαλᾶν βασιλέου κελεύοντος. ἴσθι τοίνυν ὡς φιλῶ χώρας τοὺς χρόνους ὅσα κελεύζων, τιμῶδε δυσχύφαν καὶ τὸ ἐμμελὲς φιλῶ ἐμῆς καλλιόνος, μεταμφιέσω τοὺς ἄνδρας. ἵνα φθέγξωνται ὑμῖν αὐτὰ φασῶν περιστεραί.

Βασιλεῖ. Λιβανίου.

Ἐλυτάσω τὸ δύθυμον. τοῦτο γὰρ ἔσω φιλῶ ἐπιστολῆς τὸ προοίμιον. σὺ δὲ σκῶπτε καὶ θαυσυρε τὴν ἡμέτερα, εἴτε γελῶν εἴτε σοβυδύζων. τί δὲ χιόνος ἢ χριτῆς ἐμνημόνθυσας σαρὸν ἐν τρυφαῖς ἡμῶν τοῖς σκώμμασιν. ἐπὼ ἦ ὦ λιβανίε ἴνασι σωλατὸν κινήσω τὸν γέλωτα, ὑπὸ παραπετάσματι καλυπόμενος χιόνος, τιμῶ ὠπιστολῶ ἔγκαλα. ὧδε ξαμῷ φαῦλον χερὶ, γνώσῃ ὡς πρυτανεύτης αὐτὴ ὁ τὸν πέμψαντα χαρακτηρίζῃ ἐμφωλεύοντα καὶ

καὶ μὴ δυναμένους ἔξω τῶν δωματίων προελθεῖν. τὰ φοῦσκα γὰρ τοὺς οἰκέτους πεντήκοντα μέχρις ἐπαίρει τὸ ἔαρ. ⟨Ε⟩νεκροὺς ἡμᾶς ὄντας πρὸς ζωὴν ἐπαναξῇ πάλιν τὸ εἶναι ὡς πρώτοις χρυσόμορφον.

Βασιλεύς. Λιβανίῳ.

Ο ἱ πεντυχόντες ἡμῖν τῷ αὐτόθι, θαυμασάντων τὴν ἐν τοῖς λόγοις ἀρετήν. ἔλεγον γὰρ ἐπίδειξίν τινα γεγονέναι λαμπρὰν ἄγαν καὶ ἀκοὴν ἡδὺν ὡς ἔφασκον μέγιστος ὡς πάντας μὲν συμβραμεῖν καὶ μηδένα ἕτερον ἐν τῇ πόλει φανῆναι, ἢ μόνον Λιβάνιον ἀκοὴν χρόμορον. καὶ πᾶσιν ἡ λιχνεία ἀκροωμένων. οὐ γὰρ ἄξιον τοσοῦτον ἔξω τῶν ἀφώνων γενέσθαι οὐκ ἀξιώματος ὄγκῳ συνών. οὐ σχολαπωπικοῖς καταλόγοις ἐμπρέπων. οὐδὲ ἀναύσοις τέχναις σχολάζων. ἤδη ἦν γυναῖκες πεῖναι κατὰ πεῖσιν τοῖς ἀκούσι. τοσοῦτον δὲ ὁ λόγος ὁ τοῦ παύθημον συναγείρας πανήγυριν. ⟨Ε⟩δήμοι ἦν γελᾶν δυσκόλως τρόπον ἀνδρὸς τὸν λόγον ἐνστήσασθαι. ὃν οὕτω θαυμαζόντα μὴ κατόκνειμοι πέμψαι. ἵνα κἀγὼ τῷ λόγῳ ἐπαινέτης εἶην τῶν. ὁ δὲ Λιβάνιον ἐπαινῶν ὁ τῶν ἔργων ἐμὸς, τίς ἂν γένωμαι νῦν ὑπάθεσιν ἐπαίνων δι' ὁμοῦ.

Λιβανίου βασιλεῖ.

Δοὺ τί πομφα τὸν λόγον ἰδρῶτι πειρρέον μόνος. ὡς γὰρ οὐκ ἔμελλον, ἀνδρὶ τοιούτῳ πέμπων τὸν λόγον, ὃς ἱκανὸς ἦν τοῦ παλάτιον σοφίαν ὁμοδόξους δεινότητα δεῖξαι θρυλλουμένας μάτην. τὸ δ' ἐμὸν τοιοῦτον, οἷον κώνωψ ἐλέφαντι πρὸς βαλλόμενον. ὅθεν πέφευγα καὶ τρέμω τὴν ἡμέραν λογιζόμενος, ἂν θῇ σκέψῃ τοὺς λόγους. μικροῦ δὲ καὶ τῆς φρενῶν ἐκπέπτωκα.

Βασίλφος. Λιβανίῳ.

Ἀ Νέστωρ τὸν λόγον σοφῶ τε ὑπέθετο μάκαρ. ὦ μοῦσαι καὶ λόγοι καὶ ἀθῆναι, οἷα τοῖς ἐρασταῖς δωρεῖσθε. οἵους νομίζονται τοὺς καρποὺς, οἵβραχύ τινα χρόνον ὑμῖν συγγενόμενοι. ὧν τοίνυν πολυχρόνιος, οἵους ἐδίδαξε τοὺς ἀρίστους. αὐτὸν γὰρ ἐδόκουν ὁρᾶν ἐν τῷ λόγῳ τὸν λάλῳ συόντα γλυκίῳ. ἐμπνουν ἱστὰς λόγων ὦ χρονὸς λιβάνιος ἔγραψεν, ὃς μόνος τοῖς λόγοις ψυχὴν ἐχαρίσατο.

Λιβανίου. Βασιλείῳ.

Υ Νέστωρ εἶναι ὁ λέγομαι. Βασιλείου γάρμε ἐπαινέσαντος, καὶ τὸ πάντων ἔχω τὰ νικητήρια. καὶ τῷ ψήφου δεξαμένῳ τὴν ἔφεσιν βαδίζω μετὰ σοφροῦ τοῦ βαδίσματος οἷα πρὸς ἀλαζόνας τοὺς πόντας πρὶ φρονῶν. ἐπεὶ οὖν καὶ σοὶ κατὰ μέθοδον λόγος πεπόνηται, βουλόμεθα τοῦ τῶ περιτυχεῖν. ἀλλὰ νομοθέτου μὴ πρὶ λέγειν οὐκ ἐθέλω. ὁδὲ λόγος ὀφθεὶς, δι' ἀξίαν τῷ τοῦ λόγου τέχνῳ.

Λιβανίου. Βασιλείῳ.

Ἀ Ρα Βασίλφε μὴ τὰς ἀθήνας οἰκεῖς. μὴ λέληθεσε σεαυτόν. οὐ γὰρ τῇ καισαρείων οἱ παῖδες τοῦ τὰ ἀκούειν ἡδύ σοι. ἥλω τῆ γάρμοι τούτων ἐθὰς οὐκ ἦν. ἀλλ' ὡς πρὶ τίνα κρημνὸν ὁδοιπορούντος ὀλιγῖστα τῇ γῇ ὀνόματα καινοτομίας, ἐμοί τε τῷ πατρὶ ἔλεγε, καὶ πατέρα κε ἐδίδαξας. ὅμηρος οὗτος ἀνήρ. ἀλλὰ πολλά τῶν. ἀλλαχῆ σοτέλης. ἀλλὰ σοφιστείων ὁτὶ πάντα ὠδε μῦθος. καὶ ταῦτα μὴ ἥλω τῆ. σὲ δ' εἶη Βασίλφε τοιαῦτα ἡμᾶς ἐπαινεῖν.

Βασίλφου. λιβανίῳ.

Δ Εχομῦθοις μὴ μὴν ἄγραφος χαρά. ἀπαίνου μῦθοις δὲ πρὸς ἀγράφῳ αὐτεπιστέλλῃ, ἀτῶν. τί γὰρ αὖ εἴποι μῦθ

πρὸς οὕτως ἀπιστοῦσαν τλῶτταν· πλὴν ὅτι ἀλιεῶν εἰμὶ μαθητὴς, ὁμολογῶ καὶ φιλῶ.

Βασιλ. Ἀνδρονίκῳ Ἡγεμόνι.

Ἐμὲν οὕτως εἶχον σώματος, ὥστε ῥᾳδίως ὑποφθῆναι ὁδοιπορίας δυσάλωτον, ἢ τὰ τοῦ χειμῶνος δυσχερῆ φέρειν, οὐκ ἂν ἐπέστελλον· ἀλλ' αὐτὸς πρὸς τὴν μεγαλοψυχίαν ἐβάδιζον. δυεῖν γάρ μοι θατέρου προκειμένου, τῆς τε παλαιᾶς ὑποχρεώσεως ἐκτίσαι χρέος· οἶδα γὰρ ὁμολογήσας πρεσβεύσειν τὴν σεβαστείαν καὶ ἀπολαύσειν σου φιλοτησίου· ὃ πᾶσι ποιοῦσι μὲν, δυσμόρων δὲ φιλοσωτυχίας, μικρὸν καιρὸν φιλοσῶσι καλοκαγαθίας παραγυμνούμενον· ἑτέρου δὲ τοῦ τὴν πρεσβείαν δύσασθαι βουλησομένου, ἵν' ὑποσπένδεσθαι τὸν ἀπώνουν· μικρότερον ἐμαυτὸν κρίνων ἢ ὥστε τοιαύτης τυχάμην χρείας. καὶ ἅμα λογιζόμενος ὅτι οὔτε ἀρχόντων οὔτε ἰδιώτου ὑπὸ οὐδενὸς αὐτὸς λέγων διαγραμμάτων πείσεσθαι οὕτως, ὡς αὐτὸς παρών· καὶ τὸ μὲν ἀπολυόμενος ἀφ' ἑκάστων, τὸ δ' ἑκάστων· τοῖς δὲ συγγνώμην παραιτούμενος ἔχειν· ὧν οὐδὲν ἂν ῥᾳδίως δύναιτο ἐπιτολῆσαι γένοιτο. πᾶσιν οὖν τούτοις σὺ ἀντιβὰς σὲ τῷ θείᾳ κεφαλῇ, μὴ ὅτι ἀξιοῦσι τῷ συνόμῳ ἐνδείξασθαί σοι, ὧν πρὸ τῶν πραγμάτων ἔχομεν, τὰ δὲ λοιπὰ προσθήσεις πρὸς σεαυτοῦ, πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν οὐκ ἀπώκνησας· ἀλλ' ὁρᾷς ὅπως κυκλοπερίφημος ὢν ἀναδύομαι τὴν αἰτίαν ἐκφαίνειν ὑφ' ὧν πιοῦμαι τοὺς λόγους. Δομετιανὸς οὗτος ὠμότητός ἐστιν ἡμῖν ὄνομα ἐκ τῶν συνέων αὖθεν· ὥστε ἀδελφὸς μηδὸ τοῦν διαφέρειν· τί δ' αὖτις μὴ τὰ λῃστηλέτοις· εἶτα τὴν αἰτίαν μαθὼν ἀφῆκας τοῦ τε πόνου θεν, ἄξιον εἶναι τὸ πρόθεν ἅπασι φάναι· μηδὲ δ' ἑσπερίοις, ὃς μικρᾷ ἢ μείζονι εἰς τὴν αὐτὴν ἁμαρτὴσας, τὴν τιμωρίαν ἐκφύγοι· ἀλλ' ὁρῶντες τὸν πρε-

δεῶς καὶ ἀδόξως ζῶντας ἐπὶ τῇ σῇ ψήφῳ περὶ ἐμοῦ αὐτοῦ τὴν σωτηρίαν, ἀρκοῦσαν αὐτὸν ἔχειν τὸν δῆλον ἐκεῖνα μὲν μεγαλόψυχόν τε ὁμοῦ καὶ φιλάνθρωπον δικαιοῦσθαι περὶ αὐτοῦ ἱκετεύομεν. τὸ μὲν γὰρ τοὺς αὐτιτείνοντας ὑπὸ χεῖρα λαμβάνειν, ἀνδρείου τε καὶ ἄρχοντος ὡς ἀληθῶς. τὸ δὲ τοῖς ὑποπεπτωκόσι χρηστὸν εἶναι καὶ πρᾶον, μεγαλοφροσύνη παντῶν καὶ ἡμερότητι διαφέροντος. ὡς τε ὑπεξέλθοι βουληθέντι ἐν τῷ αὐτῷ τὸν, τε πρὸς τὸ ἀμύνασθαι καὶ τὸν εἰς τὸ σώζειν, ὡς αὐτὸ θέλησ, ὧδε ἐξαρκῆ μεγαλοψυχίαν. τοῦτο μέτρον ἀρκοῦν δυνεπαινῶ φόβου καὶ κολάσεως, ᾗ προσδοκωμένων ὁ φόβος. καὶ ὧν ἄξιον οἶδεν ἑαυτὸν πεποιῆκότα, τούτοις μὴ δὲν εἰς τιμωρίαν προσθεῖναι αὐτῷ ἱκετεύομεν. καὶ γὰρ ἐκεῖνο σκόπει, ὅτι κυρίοις μὲν ἢ ἠδικηκόσιν, πολλοὶ ᾗ πρότερον ἤδη γεγόνασιν. ὧν οὐδεὶς πρὸς τοῦτο ὕστερον διετέμφθη λόγος. ἀφῆκαν δὲ τὴν ὀργὴν, οἱ φιλοσοφίᾳ τοὺς πολλοὺς ὑπεράραντες. ὧν ἀθάνατος ἡ μνήμη ἅπασι χρόνῳ παντὶ παραδίδοται. προσκείσθω δὴ καὶ τοῦτο τοῖς περὶ σοῦ δηλήμασι. δοκῶ ἡμῖν τοῖς ὑμεῖν προσκρουομένοις τὰ σὰ, τοὺς ἐντοῖς ἄνω χρόνοις ἀδομένας φιλανθρωπίας ὑπερβαλέσθαι. οὕτω καὶ κρίσεως τῆς παιδοφόνου τὴν ὀργὴν ἀφεῖναι λέγεται, ἑαυτὸν παραδόντι εἰς τιμωρίαν. καὶ κυρίου ὁμοίως αὐτῆς τοῦτο τῆς κρίσεως φιλοῦσθαι μετὰ τὴν νίκην. τοῦτοις σεσωφρονισμένοις μὲν. καὶ ὅσην δύναμιν ἡ μητέρα, ταῦτα ἀναρρύσασθαι, εἴπερ μὴ μικροῦ πινδυνεῦσαι πάντα πόσον ἀνδρὸς τοσοῦτον κίνδυνον νομισθέντα μὲν. ἐκεῖνο δὲ ἐπὶ πᾶσιν εἰπεῖν ἀναγκαῖον, ὅτι τοὺς ἐπιοῦν ἀδικοῦντας, οὐ χεῖρ ᾗ ἤδιστα γνωμῶν κολάζομεν. τίς γὰρ ἂν γένοιτο μηχανὴ μὴ γεγονέναι τὰ πεπραγμένα. ἀλλ' ὅπως ἂν ἡ αὐτοῖς πρὸς τὸ λοιπὸν ἀμείνω γένοιτο,

ἡ γοῦν σ

ἢ ἑτέροις ὑπεξέφαν τοῦσωφρονεῖν παραδείγμα. τοῦτον τὸ ἴννυ οὐ δέτερον ἐν δεῖν αὐτὸς ἐν τῷ παρόντι φήσειεν. αὐτόσε τε γὰρ καὶ μετὰ τὸν θάνατον, τοῦτων μεμνήσεται. τοὺς τε λοιποὺς σὺ θανάνει τῷ δέῳ πρὸς τοῦτον ἀφορῶντας οἶόμαι. ὥς δ' ἔπος αὖ προαθῶμεν τῇ τιμωρίᾳ τὴν ὀργὴν ἡμῶν ἀποτιμωλάναι δύο μόνον. ὃ τοὺς λοιποὺς δεῖν ὡς σοὶ ἀληθὲς εἶναι φαίην αὖ ἔπω γε. καὶ οὐδὲν αὐτοὺς τῶν λόγων προκρίνειν, εἰ μὴ μεῖζονα τῆς δόσεως τὴν χάριν ἐνόρων ἢ τοῖς λαμβάνουσιν. οὐδὲ γὰρ ὀλίγοις ἔσικα παφανῆς ἡμεῖς μαλοφυχία τοῦ πρόσου. καὶ παιδύκαι γὰρ ἄσσοντες ἀσσοτέρω σὺσι τὸ μέλλον. ὅσ δύχεμίμων αὖ μετὰ τῆς λοιπῶν ἀγαθῶν τῆς προσόντων σοι κεῖται τὴν ἀπαριθμήσασθαι. ὃκ νῦν δὲ τοῦ γράφειν παύσασθαι. ἡγοῦμαί σοι ζημίαν εἶσειν τὸ παρεθέν. πρόσθεν γε μὴν προαθήσω. ὅτι πολλῶν ὠφελίας ἔχων ἄξιαν τὸν μόνον αὐτὸν, πασῶν ἡπίσατο προτιμοτέραν εἶναι τὴν παρ' ἡμῶν. οὐκ εἰδόσως μαθών. εἶναί τινα ἡμῶν λόγον, παρὰ τὴν σὴν τελεότητα. ὅσως οὖν μήτε αὐτὸς φθάσῃ τῆς ἐλπίδος, ἃς ἐφ' ἡμῖν ἔχε, καὶ ἡμῖν ὑπάρχῃ πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας σεμνολογεῖσθαι, παρακέλευσόν τε αὐτὸς παρβλητέ, ὡς ἂν δύνασαι πρὸς τὴν αἴτησιν. πάντως ἢ οὐδενὸς χεῖρον τῆς πώποτε φιλοσοφησάντων, ἐπίσκεψαι τὸ ἀνθρώπινα. καὶ οἶδας ὡς καλὸς θησαυρὸς παῖσι τοῖς δεομένοις ὑπουργεῖν προσαποκείμενος.

Βασιλεῖ Εὐσεβίῳ Φιλοσόφῳ.

α Πέρυσι μὲν ἤδη πρὸς τοὺς παρὰ φιλοσοφίας τύχης ἐπιρείας, παρῆς ἐπὶ πρὸς τὸ μὴ συγγενέσθαί σοι ἐμποδὼν γενέσθαι, θαυμαστῶς πως αὖ ἐκαλέσω καὶ παρεμυθήσω

τοῖς χρωμένοις, καὶ χάριτος ἤδη καὶ καταμανθάνειν ἑτέρου, μὴ ὅτι ἀληθὲς ὄντι τὸ παρὰ τῶν πολλῶν θρυλλούμενον. ὅτι αὐάγνωτός ἐστι καὶ εὐμνήμων ἡ καὶ τὰ μικρὰ καὶ τὰ μείζω τῶν ἡμετέρων ἄπουσα. αὐτοὶ δὲ οὐδενὸς ἐσμὲν οἱ ἄνθρωποι νῦν οἱ ἀμνήμονες. ἢ εἰ μὴ τοῦτο, τύχη τις πάντως τὸν ἀνθρώπινον ἐλαύνει βίον. καὶ τούτων πολλῶν συνιδόντι μοι ἔξεστι τῶν λογισμῶν, ἐπεισάκτους τὰς αἰτίας, ὑφ' ὧν εἰσαῦθις προήχθην, μαθητὴς ἐγὼ κατέλαβον τοὺς Ἀθήνας κατὰ φήμην τῆς τῶν Φιλοσοφίας, ὑπερισχνῶν τὴν ἐπὶ βραμον δὲ τῶν ἐφ' ἑλληνάδι τῇ πόλιν ὡς οὐδεὶς οὐδυνάδης σειρήνων μέλη. καὶ τῶν ἀσίαν ἐθαύμασα μὲν, πρὸς δὲ τῶν μὴ τρόπολιν τὴν ἐν αὐτῇ λαλῶν ἤπειρόμην. ἐπεὶ δὴ ἦλθον τῶν χαρίδα, καὶ σὺν ἐν αὐτῇ τὸ μέγα ὄφελος ζητήσας οὐχ εὗρον, ἐν πεύθην μοι λοιπὸν αἱ πλανῶν τῶν πίλαι ἀφορμαὶ τὴν ἀδυνατῶν ὧν γιόνασι κωλυμάτων. ἢ γὰρ ἀθενῶν πάντως ἔδει καὶ διὰ τοῦτο ἀπολείπεσθαι, ἢ ἐπὶ τῶν ἑῶσαν βαδίζοντι σὺν ἀπαίρειν μὴ δυνάσθαι. ὁπότε δὲ τοῖς μυρίοις πόνοις τῶν σωτηρίαν καταλαβόντα, οὐκ ἔχειν σωῆναι τὴν Φιλοσοφίαν πρὸς αἰγυπτίους ἀναπαύοντι. πάλιν οὖν ἔδει αἰγυπτίνδε ἰέναι δόλιχον ὁδὸν ἀρχαλέως τε. ἢ οὐδ' ὅτι τὸ σῶν δαίμονι ἔχειν. ἀλλ' οὕτω δύστροφος ὢν, ὥστε ἡ τῶν πέρσας βαδίζειν ἔδει καὶ σύμπροθυμεῖσθαι εἰς ὅ, τι μηκιστον ἔδει βάρων ἦλθεν γὰρ καὶ εἰσε. τοσαύτη τις ἦν φιλομάθεια τοῦ δαίμονος, ἣ αὐτοῦ καθήψατο ἡ τῶν Ἀλεξάνδρου, ὅπερ οὐκ ἔσωσεν δοκῶ γάρ μοι ἐμὲ ὥσπερ τρέμμα θαλλῷ προσλήκυνμένῳ ἐπόμβος ἀναζήρυσσα, ἐπέκφυα αὖ με καὶ νόσης ἔτι ἐνδικῆς ἐλθεῖν ἀγάμβον. καὶ ἔτι ἔχατον ἔτι καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης χωρίον, καὶ τοῦτο τῶν ἐπλανήθην. καὶ τί δεῖ τὰ πολλὰ λέγειν. ἀλλὰ τὸ τελευταῖον νῦν τῶν ἔτι αὐτῆς χώρας διαπ-

ερνᾶ

γοντι συμφοραῖς ὃν ἐξεγένετο, μακραῖς ἀρρωστίαις ἐξαίφνης μόνῳ. αἱ ἐμὴ τοῦ γλοιποῦ μετριώτεραι γένοιντο, οὐδὲ κατὰ τὸν χειμῶνα τὴν λοιπότητα σωτὸ μεθα. ταῦτα οὐχὶ μαρμήνῃς ἔρημα ὡς ἂν αὐτὸς εἴποις; ταῦτα οὐκ ἀνάγκης. ταῦτα οὐχὶ μικροῦ δεῖν καὶ τοὺς θεμελίους τῶν πανταχόθεν συνθεῖναι τοῦ ἐπὶ τῶν φιλανθρωπίας ἐμὶ συνωμικός. Φημὶ δὲ χρῆναι, ὃ δόντι μὲν τὰ ἀγαθὰ, χρὴ θεῷ χάριν εἰδέναι. ταμιευόμενόν δὲ μὴ δυσχεραίνειν. καὶ δὴ οὖν καὶ ἡμῖν ἐμοὶ παρέχοι τὸ σωθῆναι αὖσαι, ταῦτα εἰσαπόμου καὶ ἥδιστα ἡσόμεθα. εἰδὲ ἀναβάλοιτο, πάσσο ὀίσομεν τὴν ζημίαν. ἄμεινον γάρ που πάντως ἢ ὡς ἂν ἡμεῖς προελόμεθα, δοκεῖ τὰ ἡμέτερα.

Ιουλιανῷ.

Ὡς σοι τὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦτον χρόνον τὸ σῶμα ἔχειν, εἶναι θαρρῶν ἀπολαβεῖν φιλοσόφου τὴν ἐνέργειαν. πῶς δὲ τὰ λοιπὰ τοῦ βίου πράγματα· εἰ κατὰ συνήθειαν χωρεῖσι, ὡς πᾶς ἂν λόμεθα καὶ ὡς ἔστιν ὁ φιλόλογος τῇ σκῆψις αἱρέσει. καὶ γὰρ ὅσον μὴ δύπολος πρὸς μεταβολὴν ἡ διάνοια, τοῦτο σοὶ οὐδὲν ἀπεικὸς μὴ τὸν βίον εἶναι μὴ τεταγμένον. οἷς ἢ πεπηγυῖα ἡ συνήθεια ἀεὶ ἑστῶσα καὶ ἡ αὐτὴ, τοῦτο σοὶ ἀκόλουθον συμφώνως τῇ προαιρέσει τὴν ζωὴν διεξάγειν. τῷ ὄντι γὰρ ἀνυβρίστῃ μὴν, οὐκ ἐφεῖται γαλήνην ποιεῖν ὅτε βούλεται· ἡμῖν δὲ ἀνύμοναι ἑαυτοῖς κατασκευὴν τὸν βίον καὶ πάνυ ῥᾴδιον, ἐὰν τοὺς ἔνδοθεν ἐκ τῶν παθῶν ἐπαναστάσεις ἡμῖν θορύβους καταστέλλωμεν. ἢ τὰ ἔξωθεν προσπίπτοντα ὑπηλοτέραν τῷ συνήθειᾳ κατασκευάζωμεν. καὶ γὰρ οὔτε ζημίαν, οὔτε ἀρρωστίαν, οὔτε πάλιν παῖ δυσχέρειαν τοῦ βίου, ἄφον

τοι τοῦ ἀσυνδέτου, ἕως ἂν ἐχ τῶν δι' ἀνοίας ἀφ' θεῷ συμπορευο
μένην. καὶ τὸ μέλλον ἀποσκοπῶσαν. καὶ φιλομόθεν ἐμιρομένης
χαλήσ κούφως καὶ δύσκολως ὑπερχόμενον. ἐπεὶ οὐχ σφοδρῶς
τοῖς τοῦ βίου μεριμνῶσι κατειλημμένοι, οἷον ὄρνιθες πολυσαρκοι
εἰκῆ τὸ πτερὸν ἔχοντες, καὶ τῶν πυρῶν μετὰ ἡδονῆς βοσκημά
των. σὲ δὲ τὸ σῦτον ὑπὲρ ἡδονῆς πραγμάτων ἰδεῖν ἐπετράπημεν,
ὅσον οἱ ἐν πολλαῖς ἀλλήλους παραμυθούμενοι. πολὺν ἀλλ' ἐπειδὴ
καὶ ἀξ ὄνυχος δύσιν ὅλον γνωρίσαι τὸν λέοντα, ἐκ βραχείας φιλ πεί-
ρας ἠπόρμεθα σε ἱκανῶς ἐγνωκέναι. ὅθεν ἐμέγα ποιούμεθα τὸ
ἐν λόγῳ σε τιμᾶν τὰ καθ' ἡμῶν πιθανῶς. καὶ μὴ ἀπεῖναι σὸν φιλ δια-
νοίας. ἀλλὰ δι' ἡνεκῶς σοι σωζεῖναι δι' ἀφ' μνήμης. δ' εἰς μᾶλλ' μνή-
μης τὸ γράφειν. ὅπερ ὅσῳ ἂν συνεχέστερον ποιῆσ, τοσοῦτῳ πλέον
ἡμῖν χαριῆ.

Εὐσεβίῳ Ἰατρῷ.

Ἱππόφελος ἡμετέρων γραμμάτων, μηδένα χρόνον διαλείπησ ἐπιστέλλων ἡμῖν, καὶ διεγείρων ἡμᾶς πρὸς τὸ γράφειν. αὐτοὶ μὲν γὰρ προθύμως ἡδύσομεν γινόμεθα, ἐν τυγχάνοντες ὧν σολαῖς συνεστῶν ἀνδρῶν ἀγαθῶν τῶν πλείστων. εἰδὲ μὴ αὐτοί τι ἄξιον ἀσυνδέτου δύρήσετε παρ' ἡμῖν, ὑμέτερον εἰδέναι χρὴ ἐντυγχάνοντων. ἐμοὶ δὲ οὖν μὴ ὑπὸ τοῦ πλήθους χρὴ ἀσχολιῶν ἀπιστεῖσθαι, ἐπεὶ φιλ ἐκ τοῦ γράφειν συνεχῶς δύφροσύνης ἀπειχόμεθα. ὑμεῖς δὲ οἷς ἐλαττοῦσι φίφροντίδες, ὁ σάκις ἂν οἷόν τε ἦ, καταπαλεῖτε ἡμᾶς
τοῖς γράμμασι. ἐγὼ γὰρ τὰ φρέατα φασὶν αὐτλοῦμενα, βελτίω γίνε
σθαι. οἰκασι δέσυμφί ἐξ ἰατρικῆς παραινέσεις εἰσπόρρυτον χωρεῖν
οὐχ ἡμῶν ἐπιπόνων τὸν σίδηρον. ἀλλ' ἑαυτοῖσ ἐνπίπτοντες τ' ἀπο

ξιβμῶν. ὁμ οὖν τοῖ στωϊκοῖ λόγοις ἐπειδήφησι μὴ γίνεται τὰ πράγματα ὡς βουλόμεθα, ὡς γίνεται βουλώμεθα. ἐπὶ ἡ τῷ μὴ συνωμίλω γοῖς πράγμασι συμπατεῖ πίθεσθαι οὐκ ἀποδέχομαι. τὸ ἡ ἀβεβαίως τινὰς πρὸς τὴν ἡμῶν αὐταρκείων, οὐκ ἀποδοκιμάζω. οὔτε γὰρ ὑμῖν τοῖς ἰατροῖς τὸ καίειν τὸν ἄρρωστον, ἢ ἄλλως τοιεῖν ἀλγεῖν, βουλητόν. ἀλλ' οὖν καταδέχεσθε πολλάκις τὴν δυσχέρειαν τοῦ πάθους ἐπόμενοι. οὔτε οἱ πολέοντες εἰκαίως ἐμβάλλουσι τὰ ἀγώνισμα. ἀλλ' ὥστε διαφυγεῖν τὰ ναυάγια, ὑφίστανται τὴν ἐμβολήν. τὸν ἐν πενίᾳ βίον, τοῦ ἀπθανεῖν προτιμῶντες. ὥστε καὶ ὑμᾶς οἴου ἀλγεινῶς μὴ μετὰ μυρίων ὀδυρμῶν φέρειν τὸν χωρισμὸν τῆς ἀφίστε μὴν. φέρειν δ' οὖν ὅμως. ἐπειδὴ τοῦ θεοῦ καὶ φύσεως τὸν ἐλπίδος, οὐδὲν τοῖς ἀληθείας ἐρασταῖς προτιμότερον.

Βασίλειος Διοδώρῳ περὶ τοῦ πῶς χρὴ σωτάσσειν τὰς βίβλους.

Νέτυχον τοῖς ἀποστολικοῖς βιβλίοις περὶ φύσεως τιμιότητός σου. καὶ ζῆλ μὴν δευτέρῳ ὑπερήθην οὐ διὰ τὴν βραχύτητα μόνον ὡς εἰκὸς ἴσως τὸν ἀρχῶσ πρὸς πάντα καὶ ἀθενῶσ λοιπὸν διακείμενον, ἀλλ' ὅτι πυνθάνεται μαθεῖν τὰς ἐννοίας ἃ δύκεινῶσ ἐν αὐτῷ ἔχουσιν οἱ, τε αὐτιθέσεισ τῆς ὑπεναντίων καὶ οἱ πρὸς αὐτὰς ἀπαντήσεισ. καὶ τὸ φύλ λέξεως ἀπολοῦν καὶ ἀπατώσηδυον, πρέπον ἐδοξέμοι προθέσει χρισιανοῦ, οὐ πρὸσ ἐπίδειξιν μᾶλλον ἢ κοινὴν ὠφέλειαν γράφοντοσ. τὸ δὲ πρότερον, τὴν μὲν δύναμιν ἔχον τὴν αὐτὴν ἐν τοῖσ πράγμασι, λέξῃ δὲ πλυτελεστέρᾳ ἢ χρήμασι τοιπίλοις καὶ διαλογικαῖσ χάρεσι κεκομψδυμένον, πολλοῦμοι ἐφάνη ⊕ χρόνου πρὸς τὸ ἐξελθεῖν, ἢ πόνου διανοίας πρὸς τὸ καὶ συλλέξαι τὰς ἐννοίας καὶ πρακαταλαχεῖν αὐτὰσ τῇ μνή-

μὴ δεόμενοι· αἱ γὰρ ἐντεῦθεν μεταξὺ παρεμβαλλόμεναι διαβολαὶ
τῷ ὑπεναντίων, καὶ συστάσεισ τῷ ἡμετέρων, εἰσὶ γλυκύτητα τοῖς τι
νας ἐπεισάγειν δυνοῦσι δι λεκτικὰς τῷ συγγράμματι, ἀλλ' οὖν
τῇ σχολῇ καὶ διατριβῇ ἐμποιεῖν, διακωῦσι μὴ τὸ συνεχὲσ φλ
ἐννοίασ. καὶ τοι ἐναγωνίου δὲ λόγου τὸν τόνον ὑποχωροῦσιν· ἐκεῖ
νο γὰρ πάντωσ συνεῖδέναι ἡ ἀγχίνοια· ὅτι καὶ τῷ ἔξωθεν φιλοσό
φων οἱ τοὺς διαλόγουσ συγγράψαντεσ, ἀριστοτέλησ μὲν καὶ θεό
φρασοσ, δύο δὲ αὐτῶν ἤψαντο τῷ πραγμάτων διὰ τὸ συμφέρειν
ἑαυτοῖσ τῷ σχολαστικῶν χαρίεντα τὴν σφόδρα· σχολαστῶν δὲ τῇ
ἐξουσίᾳ τοῦ λόγου, ὁμοῦ μὲν τοῖσ δόγμασι μάχεται, ὁμοῦ δὲ καὶ
παρακωμῳδεῖ τὸ πρόσωπα. θρασυμαλχου μὲν τὸ θρασὺ καὶ ἰτα
μὸν διαβάλλων. ἰσχίου δὲ τὸ κοῦφον φλ διανοίασ καὶ χαῦνον· καὶ
πρωταγόρου τὸ ἀλαζονικὸν ἢ ὑπέροπτον. ὅπου δὲ ἀόριστα πρό
σωπα ἐπεισάγει τοῖσ διαλόγοισ, φλ μὲν δυκρινείασ σφόδρα τῷ
πραγμάτων, κέχρηται τοῖσ προσδιαλεκτομένοισ. οὐδὲν δὲ ἕτερον
ἐκ τῶν προσώπων ἐπεισηκλεῖ τῇ ὑποθέσεσιν· ὅπερ ἐπὶ τῆσ ἐν τοῖσ
νόμοισ. λέγει οὖν μὴ ἡμᾶσ τοὺσ οὐ κατὰ φιλοτιμίαν ἐρχομένουσ ὧν
τὸ γράφειν, ἀλλ' ὑποθήκασ καταλιμπάνειν ὠφελίμων λόγων τῇ
ἀδελφότητι προσλομένουσ, ἐὰν μήτι πᾶσι προκεκηρυγμέ
νον ὧν αὐθαδείᾳ πρόσωπον ὑποβαλλώμεθα, χρήτινοσ
καὶ ἀπὸ φλ τοῦ προσώπου ἰδιότητοσ παραβλέκειν τῷ λόγῳ. εἴ
τι δ' ὅλωσ ἐμβάλλειν ἡμῖν διαβάλλειν αὐθρώπους τῶν πραγμάτων
ἀφεμένουσ. ἐὰν δὲ ἀόριστον ἢ τὸ διαλεκτόμενον, καὶ πρὸσ τὸ πρόσω
πον διατάσεισ, τῷ μὲν σωφρόνειαν διαλύπουσι. πρὸσ οὐδὲν δὲ πέ
ρασ χρήσιμον ἀπεντῶσι. τοῦ τέλουσ ἵνα μὴ χθῇ, ὅτι οὐκ εἰσ πόλε
μοσ χεῖρασ ἀπίστει λάσσου τοὺσ πόνουσ. ἀλλ' ἀδελφῷ τῇ γνησίῳ
τὰ τῷ

τούτῳ ἐκοινώνησας τῇ καμάτων. ἔστιν δὲ οὐ πρὸς ἐπανόρθωσιν τῇ γεγραμμένων, ἀλλὰ πρὸς φυλακὴν τῇ μελλόντων. πάντως γὰρ ὁ τοσούτῃ περὶ τὴν γράφην ἔξῃ κεῖται σπουδῇ κεχημμένος, οὐκ ἀπονήσει γράφων. ἐπειδὴ καὶ αἱ τοιαῦται ὑποθέσεις παρέχοντι σοὶ καὶ ἀπολήσουσιν. ἡμῖν δὲ ἀρκέσει μὴν ἀναγνώσκειν τὰ ὑμέτερα. τὸ δὲ δύνασθαι γράφειν, τοσοῦτον ἀποδέω μὴν, ὅσον μικροῦ δεῖν λέγειν καὶ τὸ ὑπαίνειν. ἢ καὶ τὸ μεῖζον ἀγαθὸν ἄγειν ἀπὸ τῶν πραγμάτων. ἀπέστειλα δὲ νῦν διὰ τοῦ ἀναγνώστου τὸ μεῖζον καὶ πρότερον, ἐπελθὼν αὐτὸ ὡς ἐμοὶ δυνατόν. τὸ ἢ δεύτερον παρακατέχον, βουλόμενος αὐτὸ μεταγράψαι, ὡς μὴ δυσωρῶν τέως τινὸς τῇ εἰς πάχος γραφόντων. μέχρι γὰρ τοσούτης ἦλθε πενίας τὰ ἐπίφθονα καπηδοκῶν.

Λεοντίῳ σοφιστῇ.

Χ Ρόνια μὲν καὶ τὰ παρ' ἡμῶν γράμματα. οὐ μὴν χρονιώτερα τῇ αὐτόθεν. καὶ τοῦτο πολλῶν καὶ συνεχῶν ὧν ἀμνησάντων ἡμῖν ἀπὸ φίλων μετέρας. οἷς εἰ πᾶσιν ἐφεξῆς γράμμα ἐπέτιθεις, οὐδὲν ἂν τὸ κωλῦον αὐτῶσι δοκεῖν συνεῖναι ἡμᾶς. καὶ οἶονεὶ παρόντας καὶ συνόντας ἀπολαύειν. οὕτω συνεχῶς ἂν τὸ πολὺ θοῦ τῇ πρὸς ἡμᾶς ἀφικνοῦ μὴν. ἀλλὰ τί οὐκ ἂν εἰστέλλοις. καίτοι γε οὐδὲν ἔργον σοφιστοῦ ἢ τὸ γράφειν. μᾶλλον δὲ καὶ φίλης ῥᾳδίως ἔχεις ἀρχῆς, οὐδὲ γράφειν δοκεῖς. ἄλλος γάρτοι διακονήσει. πλὴν ἥκιστα δὲ χεῖρα μόνος. ἢ καὶ ἡμῖν μὴ διαλείπειν, ἀλλὰ καὶ γε πάντως τῶν συνόντων λαλήσει. καὶ μηδεὶς παρῇ, ἐφ' ἑαυτῆς διαλέξεται. σιωπήσει δὲ οὐδαμῶς σοφιστικὴ γοῦσα καὶ ἀτιμία. οὐ μᾶλλόν τε ἢ καὶ ἀηδόνες, ὅταν τὸ ἔαρ αὐτὰς πρὸς ᾠδὴν ἀνασήσῃ.

ἡμῖν μὴν δ τὸ πικρὸν φι ἀκολίας γε τὸ ἐν ᾧ νῦν ἐσμεν καὶ πᾶσι
τησιν ἐνίγκοι τυχὸν πρὸς τὴν σύνδειαν τῆς γραμμάτων. καὶ τὸ οἱ
ονεὶ ἐρρύνωσθε λοιπὸν ἢ κατανορεῖ συνηθείᾳ πρὸς ἰδιωτισμὸν,
ὅπνον εἰκότως ἐμπρεῖ, προσφθέγγεσθαι ὑμᾶς γοῦν σοφιστὰς. οἱ εἰμή
τι ἄξιον φι ὑμετέρας σοφίας ἀκούσεσθε, δυσχεραίνετε καὶ
οὐκ ἀνέξεσθε, σὲ δέπου τὸ ἐναντίον εἰκὸς ὦ σοφὸς προφάσεως δή
μοσιδύφ σαυτοῦ τὸ φωνιὸν. ὦ τήδειον ἔνται εἰπεῖν ὧν αὐτὸς οἶδα ἑλ
λήμων. οἶδα γὰρ ὡς οἶμαι τοὺς ὀνομαστὶ τοὺς φῆς ἐν ὑμῖν. ὥστε
οὐδὲ μία πᾶσα ἀπόκρισις σιωπῶντι. καὶ τοῦτα μὴ εἰς τοσοῦτον. ἀ-
πόστειλας δὲ ἐς τὸ πρὸς δύνομιον. ἃ εἴτε που δικαίως καὶ καλῶς, εἴτε
μὴ ῥᾴων δὲ ἀπονδμιότερα, αὐτῷ σοι κρίνειν παρίημι. ὃς πρὸς
μὴν τὸ οἰκεῖα σαυτοῦ οὐκ ἔποιμαι χρῄζειν. πρὸς δὲ φῆς ἐνδιασχό
φων τοὺς ἐντυγχάνοντας, οὐκ ἀχθνέσοι ὅλον ἑστᾶναι προσ-
δυλῶμι. οὐτῶ δικαίμεν τῷ σωπαίγματι κατατρίβοντες τοσοῦ
τον. ἀλλ' ἀκριβῶς συνειζόντες ἀπὸ ὀλίγων ἀφορμῶν ὧν πολλάσε
ὄντα δύρετικόν. ἐὰν δέπισοι καὶ ἀθενέστερον ἔχειν φι χρεάσ κατα
φανῇ, μὴ κατακινήσης ἐλέγξαι. γοῦν τῷ γὰρ μάλιστα φιλῷ κό
λακος δισκήνοχε, ὃς φ' ὃν μὴν πρὸς ἃ δοκεῖ ὁμιλεῖν. ὃν δὲ μὴ δὲ τ
λυπούντων ἀπέχεσθαι.

Βασιλίῳ. Εὐνομίῳ.

ὁ. Εἰ τῷ εἶναι λέγων τ' ὄντων τὴν δύρεσιν, ὁδῶ τινι πάν
τως καὶ ἀκολουθίᾳ δι' ἃ φῆ ὄντων συνέσεως παρέβα-
λεν ἑαυτοῦ τὴν διάνοιαν. καὶ τοῖς δυλήποσι τε καὶ μικροτέροις
ἐγγυμνασθεὶς, διὰ φι μὰ κατυλήψεσθαι οὕτως καὶ εἰς τὴν ἐπίκνια
σοφὸς ἐννοίας προήμαγμι ἑαυτὸν κατυληπτὴν τῷ φαντασίαν. οὐκ
οὖν ὁ τὴν περὶ φῆς ὄντων εἴδησιν μὰ κατειληφέναι μεγαλαυχού-
μενος,

μβρος ὁ σμικρότατον ἡλῦ προφαινομένων ὅσως ἔχει φύσεως
ἑρμηνεύσωτω· καὶ τίς ἡ τοῦ μυρμηκος φύσις, εἰ πρέπω τω· εἰ πνεύμα
τι κάθ' ἑαυτὸ συνέχεται αὐτοῦ ἡ ζωή· εἰ ὀστέοις τὸ σῶμα δι' ελήπται·
εἰ νεύροις συνδέσμοις τοῖς ἁρμονίασι τέτονωται· εἰ μυῶν περιβολῇ
ἢ ἀσθενῶν ἢ ἡλῦ νεύρων πρὸς κρατεῖται φύσις· εἰ τοῖς νωτιαίοις ἀπον
δύλοις ἐκ τοῦ βρέγματος ὠὴ τὸ οὐραῖον ὁ μυελὸς συμπερατεί
νεται· εἰ τῇ πρὸς οχῇ τῶν νευρώδους νμβρος, τοῖς κινουμβίοις μέ-
λεσι τὼ ὁρμητικὼ ἐνδίδωσι δυνάμιν· εἰ ἔστιν ἐν αὐτῷ τὸ ἡπαρ·
ἡ τὸ χοληδόχον ἀγγεῖον ἐπὶ τοῦ ἥπατος· νεφροί τε· καὶ καρδία· ⸫
αὐτηρίαι· ⸫ φλέβες· νμβρος ⸫ διαφράγματα· εἰ φιλόν ὄζιν ἢ
τετρίχωται· μονόνυχόν ἐστιν, ἢ πολυχαιδεῖς ἔχει τοὺς βαυσεις· πό-
σον δὲ εἰδος χρόνου· ⸫ τίς αὐτοῖς ὁ τρόπος φιλίας ἀλλήλων γεννή
σεως· εἰ ὠὰ πόσον δὲ κυίσκεται τὸ τικτόμβρον· καὶ πῶς οὔτε πτερωτοὶ
πάντες εἰσὶ μυρμηκες, οὔτε ὑπόπτεροι πάντες· ἀλλ' οἱ μὲν ἡλῦ χει
μαὶ ἐρχομβίων εἰσὶν, οἱ δὲ διαφέρονται· ὁμοίως τ' ὄντων τὼ
τυφῶσιν ἐπιπομπεύων, πέως τὼ τοῦ μυρμηκος φύσιν εἰκάσω· εἰ
θυΰτως φυσιολογεί τω τὼ πάντα νῦν ὑπάρχουσαν δυνάμιν· εἰ
δὲ τοῦ βραχυτάτου μυρμηκος ἕως πρὸς ἐλάβομεν τὴν γνῶσιν τὼ
φύσιν, πῶς τὼ ἀπατάληπτον τοῦ θεοῦ δυνάμιν μεγαλαυχῆσ
φαντάζεσθαι.

Ολυμπίω.

Ὦ Ια τριῆς ὦ θαυμασιε τὼ φίλωνημῖν περίαν ⸫ φιλοσο-
φίας τροφὸν, φιλεχαπᾶς ἀπελαύνων· οἶμαι γὰρ αὐτε ἡ
ἀξάλης γραφιὼ ὑπαὼ τῆσ φόβγμν, εἴτις αὐτῇ προσχλύοιτο λόγος,
ὅτι τοῦ τῷ σωοιλεῖν εἰλόμιλω ἐγὼ, νῦν μὲν ὀνζήνωνα ἐπαινέντι· ὅσ
ναυαγίῳ πάντα ἀπορβαλὼν, ἀδὲν ἀχθνὲς ἐφθέγξατο· ἀλλ' οὖν εἰ-

πεν ὦ τύχη συνελαύνῃσθε ἡμᾶς εἰς τὸ τριβώνιον νῦν δὲ τὸν κλεανθην, μιᾷ θῶῦ σῶρ τοῦ Φρέατος ἀπαντλοῦντα. ὅθεν αὐτός τε ζῇ καὶ τοῖς διδασκάλοις μισθὸν ὑποτελῇ. τὸν δὲ Διογένην οὐδὲ ἐπαύσατο τόπος θαυμάζων, τοῖς πρὸ ἢ φύσεως μόνοις ἁρμόττεσθαι φιλοτιμούμενον. ὅσα καὶ τὸ νιτρύβιον ἀποῤῥίψαι, ἐπειδὴ πρὸ παιδὸς ἐδιδάχθη κοίλαις τοῖς χερσὶν ἐγκύπτων πίνειν. τοῦ τε αὐσταυ καὶ τὰ τοιαῦτα ἡ συνοικοσ ἡμῖν τενία μέμψαιτο, ταῖς μεγαλοδωρεαῖς ἀξοικιδεῖσα νεῶ. προσθεὶσ δὲ καὶ ἀπειλιώτινα. ὅτι εἰσ ἐν τανδθι πόλιν λαβοιμι, σικελικὴν ἢ ἰταλιῶτιν τρυφὴν ἀποδείξω τὰ πρότερα. οὕτω σε ἀπεριβῶσ τοῖς πρὸ ἐμαυτοῦ ἀμυνοῦμαι. καὶ τανῦν μὲν δὴ τοιαῦτα. πάθην δὲ ἀκούσασ ἤρχθαί σε θεραπείας ἤδη. καὶ εὔχομαί σοι ὑγιαθαι αὐτῆσ. πρέποι δὲ τῇ ἱερᾷ σου ψυχῇ, ἄλυπος ὑπηρεσία σώματος.

Τῷ αὐτῷ.

ϛ Αἰ τοῖς γράμμασιν ἐντυχὼν φιλοτιμότητόσ σου, ἡδέωσ ἐμαυτοῦ καὶ εὐθυμότερος ἐγενόμην. καὶ τοῖσ τοιούτοισ ἥσθην εἰσ ὁμιλίαν ἐλθὼν, αὐτήνσε ἔνδοξα καθορᾶν. οἱ πανύμου τὴν ψυχὴν κεκακωμένην προσλαβόντεσ οὕτω διέθηκαν, ὥστε ὠΐλαθέσθαι με τοῦ παρῦμῖν κωνείου. οἱ οἱ ὀφροκλοι καὶ ὀφροκάτηλοι, εἰσ τὴν ἡμῶν ἐκμισθωσαμένων αὐτοὺσ χάριν, καθ' ἡμῶν τοιφέρουσιν. ὡσὶ σολάσῃ τὰσ μὴ, ἐπεμψα. τὰσ δὲ, καὶ εἰσ ὕστερον δώσω μοι ἐὰν ἐθέλησ. μόνον εἴη πῦφελοσ παρ' αὐτῶν τοῖς λαμβάνουσι.

Τῷ αὐτῷ.

ζ Γράφων ἡμῖν πρότερον μὴ ὀλίγα. νῦν ἢ οὐδὲ ὀλίγα. ἔοικεν ἡ βραχυλογία προσιοῦσα τῇ χρόνῳ, ὥσπερ ἡσ πνεθαι ἀφωνία. ἐπαινέλθε τοίνυν ὠΐλῃ τὸ ἔθοσ. ὡσ οὐκ ἔστιν ὅτι μεμψό

μεθα λακωνίζοντι πρὸς ἡμᾶς διὰ γραμμάτων. ἀλλὰ καὶ τὰ μικρὰ γράμματα σύμβολα ὄντα φιλίας μεγάλης σου διαθέσεως, πολλοῦ ἄξια ποιησόμεθα. μόγον ἐπίστελλε ἡμῖν.

Τῷ αὐτῷ.

Ὥσπερ τῶν ἄλλων ὠφέλιμων ἕνεκα σὲν τῇ οἰκείᾳ ὥρᾳ ἀπαντᾷ, ἐν ἥλει μὲν τὰ ἀνθη. ἐν θέρει δὲ οἱσὶ χυδαῖ, τῷ ἦ μετοπώρῳ τὸ μῆλον, οὕτω χειμῶνος καιρὸς εἰσὶν οἱ λόγοι.

Καισαρι τῷ αὐτῷ.

Τὰς εἰς σὲ χεῖρας ἐλάβομεν τὴν ὠδὴν σου, ἐπαινοῦντι ἀκοῆς ἄξιον. δυλαβήθην αὐτὴν ὥστε δημόσιον προσαγορεύσαι. καὶ πάρεσχον ἀξέλυσον καιρὸν τῷ κηρῷ, ἐφοβάμην προσβλέπων. ὡς οὐδὲς ἐν ταῖς ἡμῶν ἀναπαύσεσι λακωνικὴν σπουδάζων. ἐπεὶ δὲ ἐλύσαμεν καὶ ἀνέθεκα σου ἐπεξῆλθον, γλαυσὶ μοι ἐφάνθη. τοῦτο μὲν ἡδονῆς, τὸ μηδὲν ἀκοῦσαι νεώτερον. τοῦτο δὲ πρὸς τὰ τοῦ δημοσθένους τὰ σὰ μιμήματα. ὅτι ὁ μὲν, ἐπειδὴ ὀλίγοις τισὶ χορδαῖς καὶ αὐλητικῆς ἐχρήσατο, οὐκ ἔτ' ἀξίου δημοσθένους, ἀλλὰ χορηγοῦ ὀνομάζεται. σὺ δὲ αὖ τοῖς ἐν χορηγίαν ἐν μὴ χορηγῶν μιμητοῖς πολλοῖσι μυριάσι γραπτῶν, ἢ ὅσοις, ἀνδριάσιν ἐκείνος πλέκτας τὰς τῶν πλεκτῶν ὄγκου οὐθὲν μὴν ἀπὸ τοῦ σχήματος ἐπιστέλλῃς, ἀλλὰ τὸν ἐνθουσιασμόν. ἢ μὲν περὶ λόγους ἀσυνθησία, δὲν ὑφίεσαι. αἰσχρὸν τὸ πολλῶνος, ἐν χειμῶνι χαλκῆ πραγμάτων, οἷον ὑποτείχει τινὶ κρατερῷ ἀπτεσθαι, δένος θορύβων τὴν ψυχὴν ἀναπίμπλασαι. μᾶλλον ἢ δὲ ἐπὶ σὲ ἐᾶς γόμισαι σαυτοῦ μέρος. καὶ μὲν σὲ τοιαῦτα μεγαλαγθαυμάσαι, τοῖς σιωπῶσιν θαυμάζω. καὶ πάλιν θαυμάσαι ὦ πρὸς τὸ προσίρεσιν τοῦ ἀνειπόντι ἄκρως δικαίου καὶ τὴν μέτρα πρὸς δόξαν τὸν τοῦ καὶ ὁ

λουθως ἡμῖν ἀπὸ τῶν τε αὐτῶν ἀγρὸν ἡμᾶς τε οἰκοῦντων ἡ-
μῖν ἐν αὐτῇ οἰκήσεις, οἰκέτους μου τελευτήσαντος, συμβολαίου τι πρὸς
αὐτὸν εἰπὼν ἐχειρόγραφον, οὐ προσελθόντος μοι, οὐκ ἐπαιτιασαμένου οὐ
πορρώτερον τοῦ ἀξιώσας λαβεῖν, οὐκ ἀπειλήσας ἐμὲ λάβοι δι-
καιοῦσθαι, ἀφροδίσιον μετὰ τίνων ὁμοίων αὐτῷ τῶν ἀπόντων, ὧν θέμενος
ἡμῶν τὴν οἰκίαν, τὰ τεγύνια τὰ φυλάττοντα σωτήριά τύπτων,
καὶ καταρρήξας τὰς θύρας, ἀφεφόρησεν ἅπαντα· τὰ μὲν αὐτοῦ
λαβών· τὰ δὲ εἰς ἀναβολὴν τοῖς βουλομένοις προθείς· ἐν οὖν μὴ
ὀφείλεται τοῦτο ὅρος ἡμεῖς φῶμεν ἀδυνείας ὦμεν, καὶ πάντα δόξωμεν ὠνητὴν
δέσθαι πρὸς ὠνὴν χείρησιν, ἵνα ἐν πᾶσι τοῖς πράγμασιν ἡμῶν ἀσυνθήκην
ὠνὴν δείξαι, καὶ νῦν εἰσενήνεκται παρακληθῆναι· μόνως δ' αὖ ἡ-
μῖν ἅπαξ τὸ ἀπραγμον σώζοιτο, εἰ τῷ σῷ βραδυνείῳ συντεταγμέ-
νοι εἶεν ἡμῖν· γένοιτο δ' ἂν ἡμῖν αἰρουμένοις δίκη, εἰ δικαστῶν συ-
λληφθείς, ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ βραχὺν κατακλεισθείη, χρόνον. ἐπεὶ
δ' οὐχ ὑπὲρ ὧν πέπονθα μόνον ἀγανακτοῦμεν μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς
τὸ λοιπὸν ἀσφαλείας δεόμεθα.

Φιρμίνῳ.

κ Αἰσχύνεσθαι τὰ γράμματα ἐπὶ μικρὰ τοῦτο. ἢ ὄκνῳ
τοῦ γράφειν, ἢ ἄλλως γὰρ ἐκ τοῦ πολλοὺς κόρους διαφεύ-
γειν οἰκονομοῦντος. ἢ πόνος πρὸς βραχυλογίαν αὐτὸν σωζόν-
τος· ἡμῖν μέντοι οὐδὲν ἐξαρκεῖ· ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ βάλλει τὴν πολυθέ-
ᾳ καὶ ὠθυμίασε δεῖν ἐλάττω, διὰ τὸ βούλεσθαι πάντα ἕκαστα μανθά-
νειν περὶ σοῦ· πῶς μέντοι τὸ σῶμα ἔχει· ὅπως δέσιν τοῦ καὶ ἀσυ-
στόμως· ἕτερον ὠνὴ μόνης τὸ ἐξ ἀρχῆς ἐνωσομένοις, ἢ τις μετε-
βουλεύσω πρὸς τὰ συμπεπτωκότα τῷ συνόλῳ μεταθέμενος· ἐ-
μοὶ δὲ ὁ αὐτὸς διέμφυ σεαυτῷ, ἢν μὴ πολλοὺς γράμματων ἐπιζητῇ

μὴ

μῶν. ἀλλ' ἤρκεσε ἡμῖν τοσοῦτον. ὀλίγα τῷ λέγειν. ὑμᾶς δὲ ὧν ἕνεκα ἐλθόντες ἐδεήθημεν ὑμῶν, καὶ ἀκούσαντες ἃ βουλόμεθα καὶ λίαν εὐχόμεθα, καταλιπόντες τὴν τῶν μακαρίων προσηγόρων τάξιν, ὧν τὸν πρὸς πόρρω χρόνον ἀπεστερήμεθα, καὶ βραχὺν ἀνύσαντες, ἐπὶ τὰ ἀνθρώπινα, καὶ θνητὰ πάλιν ἀφίξεσθε, καὶ ἐπὶ τὰ ὑπὸ τὴν σελήνην ἐλθεῖν τοῦ βίου τοῦ ὁδὸν ὑποστήσεσθε. ἀλλ' ἐπειδὴ αὐτὸς ἀπεσώπησας αἰδοῖ τοῦ βουλεύματος, ἡμεῖς σε πειρακαλοῦμεν, μήτε βουλεύεσθαι αἰσχύνης ἄξια, καὶ ἐπιπέδραμεν τὸν νοῦν, ἀπελάσαντα τοῦτο φρονήσας, σεαυτῷ γνώθι πάλιν, καὶ μακρᾷ χαίρειν εἰπόντα στρατείᾳ καὶ ὄχλοις, καὶ ταῖς τῶν στρατοπέδων ταλαιπωρίαις, καταλαβεῖν τοῦ παρ' ἅδου ἁρποῦν πρὸς ἀσφάλειαν βίου καὶ πρὸς πόσιν περιφάνειαν τὸ ἀξίωμα τοῖς προτέροις κρατῆσαι φιλοτιμίας ἡγησάμενον. ὃ δὲ ἀπόνως σοι πεπραγμένον πεπιστεύκαμεν. πρός τε τοῦ ἐπιστέως ἐπιτηδειότητα ἀφορῶντες, καὶ πρὸς τοῦ ἑρμείαν τῷ ἐνίστε μόνων. εἴτε οὖν μὴ γένοιτο ἐξ ἀρχῆς ἡττώμενον, εἴτε γνώμῃ πάλιν ἐκβέλητον, δόλωσον ἡμῖν ἐντεύξει. εἰδὲ ὁ μὴ γένοιτο, τὰ αὐτὰ μένει βουλεύματα, αὐτὸ μέλον σῇ ἡμῖν ἡκέτω ἡ συμφορά. γραμμάτων ἢ ὀφθησόμεθα.

Ιουλίᾳ ηʹ. Ελευθέρᾳ.

Τ Εχνητὸς ὄντι περιστερῶν θηρευτικὴ σεαυτὴ. ὅταν μιᾶς ἐμπραττεῖς γνώμης, οἱ τὰ τοιαῦτα σοφιζόμενοι, χειρόθηκτε σαυτὴν καὶ ὁμόσιτον ἀπεργάσωνται ἑαυτοῖς, τότε μύρῳ τοὺς πτέρυγας αὐτῆς χρίσαντες, ἕως σε συναγελάσθῃσαι τοῖς ἔξωθεν. ἡδὲ τοῦ μύρου ἐκείνη δύναμις, τὸν αὐτόνομον ἐκείνην ἀγέλην, κἠμὲ ποιεῖται ζῆλος κεκτῆσθαι τὸν τιθασσόν. πρὸς δὲ τοὺς δυσνοοῦσας ἢ καὶ λοιδορίαις συνιφέντας τοῖς καὶ ἐσθίουσι κἀζοῦσι τοῖς δὲ βουλόμενος,

ἐν τούτῳ ἄρχομαι τοῦ γράμματος. ὅτι λαβὼν τὸν υἱὸν σου τὸν ποτὲ Διομήδην, καὶ τῷ θείῳ μύρῳ πάσῃ τῇ χάριτι αὐτοῦ πέρυσας διαχρίσας, ἀξίως ἐμφανῆ πρὸς τιμὴν σὴν σεμνοπρέπειαν. ὥστε μὴ σεαυτὸν σιωπᾶν αὐτῷ. ἐπὶ καταλαβεῖν τὸν παλιαν. ἵνα μὴ ἐμπόδιόν σοι ἐπήξατο ὁ προφήμιος. ἐὰν οὖν παρατύχω ἰδεῖν σε ἐμῆς ζωῆς, καὶ τὴν σὴν σεμνοπρέπειαν πρὸς τὸν ὑψηλὸν βίον μεταθεμένου, πολλῶν προσώπων ἀξίων τοῦ θεᾶσθαι ἠθήσομαι, τὴν κεχρεωστημένην τιμὴν ἀποπληρῶσαι αὐτῷ.

Ανεπίγραφον.

Ὁ Τί σε φιλῶ, οἷς οἶδε ἄλλῳ μάθε. ὅτι μεμισεῖς, οἷς σιωπᾷς ἔγνων. γράφε δὲ καὶ τὸν λοιπὸν παλάμῃ καὶ μέλανι καὶ βραχεῖ χάρτῃ φιλοῦντας φιλῶν.

Αλλη ανεπίγραφον.

Ἐ Νενόημα τοῦ ζῆν ὁ λόγος. πῶς δὲ σὺ ὑπὲρ ἐμοῦ εἶναι νομίθεις, μηδέποτε φθεγξάμενος. ἀλλ' ἄφωνα τὴν σιωπὴν σου γράψας ἡμῖν καὶ ἐμφανίσας σαυτὸν ὅτι ζῇς.

Νοταρίῳ.

Ὁ Ιλόπους τὴν φύσιν ὑπόπτερον ἔχουσι. διὰ τοῦτο σημείων χρῄζουσιν, ἵνα ἐπιμόνων αὐτῶν, λάβῃ τὸ τάχος ὀγράφων. σὺ οὖν ὦ παῖ τὰ χαράγματα πέλαγα ποίει. καὶ τοὺς τόπους ἀκολούθως κατάστιζε. ἐν γὰρ μικρᾷ πολλάκις πολυσημαντικὸς ὁ λόγος. τῇ δὲ ὠμελείᾳ τοῦ γράφοντος καταγροῦται τὸ λεόμενον.

ὃ Ἰδαμεγάκην καὶ πρώτιλω ασυνδκὴν οὖσαν τῆ τιμιότητι τοῦ παντὸς τρόπον χαρίζεσθαι τῷ δικαίῳ. δευτέραν δὲ τὴν καὶ τοὺς φίλους δύνασθαι· καὶ τῆς προσφυγόντων τῇ προστασίᾳ φιλανθρωπίας μεγαλονοίκως ἀντιποιεῖσθαι. πάντα γοῦν εἰς ταυτὸν συνεκβαλλόμενα ἐπὶ φιλαρούσης ὑποθέσεως. ἐπεὶ γὰρ δίκαιόν ἐστι τὸ πρᾶγμα ὑπὲρ οὗ τιλὼ πρεσβεύεσθαι μέλλομεν, καὶ ἡμῖν πεχαρισμένον, οὐδὲν ἐν τοῖς φίλοις ἀριθμεῖν τοῖς σεαυτοῦ κατηξίωσας. καὶ ὁ φίλτατος τοῖς τιλὼ τέρετι τάσυ, εἰς τιλὼ ὑπὲρ ὧν πεπόνθασι βοηθῆσαι ἐπικαλουμένοις. ὅπερ ἂν μόνον εἶχε πρὸς τιλὼ ἀναγκαίαν τοῦ βίου διαφθορὰν ὁ παθὼν τὸν ἀδελφὸν δῶρόθεος, δίκην τισὶν ἐν βαρείσοις τῶν τὰ δημόσια διοικεῖν πεπιστευμένων. εἶτε αὐτῷ ἐλθόντες ἐπὶ τιλὼ βίαν, εἴτε καὶ ἑτέρων αὐτοῖς ὑποθεμένων. πλὴν οὐδαμόθεν αὐτοῖς τὸ πρᾶγμα ἀνέγνωστον. τί γὰρ ἦν ἀδικεῖν ὁ οἰκοθεν τοσοῦτος, ἢ ὁ ἑτέρωνκαὶ ἀ ὑπηρετούμενος. ἐν γοῖς πεποιθόσιν ἡζημίωμαι ὁμοίως. τοῦτον ἀξιοῦμεν, δίκην ἀφαιρεθῆναι τὰ πλεονεκτεῖν. ἐπὶ μὴ ἐξεῖναι αὐτοῖς ἐπὶ ἑτέρους τιλὼ αὐτίαν τῆς τοιαύτης τόλμης ἀναφέρειν. ὅσον δὲ ἄξιον, τὸ τιλὼ ἐν ἀφισιοδείαις διαφυγεῖν ἀνάγκην, τοσούτου τιλὼ χάριν τιμησόμεθα τιλὼ πρὸ ἀφ' ὅσης μεγαλοφυΐας ἐὰν ἀρὰ δοῦναι καταξίωσης.

Γρηγορίῳ ἑταίρῳ.

ὃ Γὼ τὸν ἀδελφοῦμοι ἐπιστείλαντος χρηγορίου τοῦ λαι σε βουλεσθαι ἡμῖν συντυχεῖν, προθέντος δὲ ὅτι ἂν σοὶ αὐτὸ τοῦτο δεδογμένον ἔστι, τὸ μήτι καὶ διὰ τὸ πολλάκις ἀσαπτηθῆναι μὲ ὀκνηρῶς ἔχων πρὸς τὸ πιστεύειν, τὸ δέτι καὶ ὑπὸ ἀσχολιῶν πρὶ αὐτῶ μηνος, ἐπιμεῖναι οὐκ ἠδυνήθην. δεῖ γάρμε ἤδη ἀπλανύειν

τῷ ῥύματι περιλιμνάζων, μικροῦ δεῖν καὶ ποταμὸς εἶναι, ὑπὸ τῆς ἡσυχίας ἀφίστησι. ὁδὸς ὀξυτάτη ὧν ἐπ' οἶδα ποταμῶν ῥεῖ, βραχυτάτῃ γεγονυῖα πέτρᾳ παρατραχύνεται. ἀφῃρημένος, εἰς δύναμιν βαθεῖαν περιελήλυθε· ὃ ἦν τὴν ἡδυσμὸν ἐμοὶ πασῶν θεατὴν προερχόμενος, καὶ χεῖρα τοῖς ἐπιχωρίοις αὐτάρκη παρέστην. ἰσχύων τε πλῆθος ἀμύθητον τοῖς δύναμις ἐνδείφων. τί δεῖ λέγειν τοὺς ἐκ τῆς γῆς ἀναπνοάς. ἢ τοὺς ἐκ τοῦ ποταμοῦ αὔρας· τὸ γὰρ μὴ τῇ ἀνθέων πλήθους ἢ τῷ ᾠδικῶν ὀρνίθων, ἄλλος μὲν οὐ τις θαυμάσειεν· ἐμοὶ δὲ οὐχ ἧττον τούτοις προσέχειν ἔνοουν, ὃ δὲ μέγιστον εἰπεῖν ἔχομεν τοῦ χωρίου, ὅτι πρὸς πᾶσαν ὑπάρχον παρασῶν φορὰν ἐπιτήδειον, διὰ δυμαιείαν τῆς θέσεως ἡδύσμα ἐμοὶ πάντων παρασῶν πλὴν ἡσυχίαν γε φῇ. οὐ μόνον καθ' ἑτέρᾳ ἀσυκῶν χωρίων ἀπήλλακται, ἀλλ' ὅπου δὲ ὁδήτην τινὰ παραπέμπει πλὴν τῇ κατὰ θήραν ἐπιμιγνυμένων ἡμῖν. πρὸς γὰρ οὐ τοῖς ἄλλοις καὶ θηροτρόφος ἐστὶν οὐχ ἧκιστα ὧν ἢ λύκων τῇ ὑμετέρων. μὴ γένοιτο. ἀλλ' ἐλάφων ἀτέλεσι καὶ αἰγῶν ἀγρίων. ἃ λαγωοὺς βόσκῃ καὶ ἔτι τούτοις ὁμοίων. αὖθις οὐκ ἐν θυμῇ παρόσον ἦλθον μινδιώου ὁ μάτιος ἐγὼ, τοιοῦτον χωρίου τὸ πιέρηνον τὸ βάραθρον τῆσ οἰκουμένης φίλουσ ἀνταλλάξασθαι. πρὸς ὃ τῇ νῦν ἐπιμένω συγγνώσῃ. πάντως γὰρ οὐ δὲ ἀλκμαίων τοῖς ἐμμάδας δύρων ἔτι φλέγμης ἠνέχετο.

Ἐρρῶσο.

Τῷ αὐτῷ περὶ τῆσ καπέρνμίαν διαπωτῆσ

ἐ Πέσνων σοντῷ ἐπιστολῷ, ὥσπερ οἱ τοὺσ τῇ φίλων παῖδασ ἐκ τῆσ ἐπιφοινομένῃσ αὐτοῖς ὁμοιότητος πρὸς

ῥῦ ῥύματι περιλιμπάζων, μικροῦ δεῖν τὸ πτερὸν εἶναι, ὑπὸ τῆς ἡσυχίας ἀφίπτεται. ὁδὲ ὀξύτερος ὢν ἐπὶ οἷς πτερῶν ῥέων, βραχύτητι γίνεται πτερὰ παρατραχύνεται. ἀφ' ἧς αὐαχόμενος, εἰς δύναμιν βαθεῖαν περιελήλυται. ὃ ψιν τὴν δύσημι ἐμοὶ πασῶν θειοτάτην παρεχόμενος, εὐχρεία τοῖς ἐπιχωρίοις αὐτάρκεστάτην. ἰχθύων τε πλῆθος ἀμύθητον τοῖς δύναμις ἐνδιαφέρων. τί δεῖ λέγειν τὰς ἐκ τῆς γῆς ἀναπνοάς. ἢ τὰς ἐκ τοῦ πταμοῦ αὔρας. τὸ γὰρ μιλτῶδες ἢ τὸ ῥοδοκῶν ὁρμίζων, ἄλλος μὲν ἄν τις θαυμάσειεν. ἐμοὶ δὲ οὐχ ἧττον τούτοις προσέχειν ἔνοιν, ὃ δὲ μέγιστον εἰπεῖν ἔχομεν τὸ χωρίον, ὅτι πρὸς πᾶσαν ὑπερβολὴν καρπῶν φορᾶς ἐπιτήδειον, δι' ὀλιγωρίαν τῆς θέσεως ἥδιστον ἐμοὶ πάντων καρπῶν τὴν ἡσυχίαν ζημιοῦ. οὐ μόνον καὶ θυτικῆς ἀσυκῶν χωρίων ἀπηλλάκται, ἀλλ' ὅτι οὐ δεῖ δύτην τινὰ παραπέμπειν πλὴν ἧς κατὰ θήραν ἐπιμιγνυμένων ἡμῖν. πρὸς γὰρ αὖ τοῖς ἄλλοις καὶ θηροτρόφος ἐστὶν οὐχὶ αρκτων ἢ λύκων ἧς ὑμετέρων. μὴ γένοιτο. ἀλλ' ἐλάφων ἀτέλεσι καὶ αἰγῶν ἀγρίων. λαγωοὺς βόσκει καὶ ἔτι γε τούτοις ὅμοιον. ἀρ' ὧν οὖν ἐν θυμῇ παρόσον ἦλθον μινδιώου ὁ μάτιος ἐγὼ, τοιοῦτον χωρίον τῷ τιβερινῷ τὸ βάραθρον τῆς οἰκουμένης φίλον ὧν αὐτὰ λαξάσθαι. πρὸς ὃ πᾶν ἐπιγνώσῃ συγγνώσῃ. πάντων γὰρ οὐ δεῖ ἀλκμαίωνα τὰς ἐχμάδας δύρων ἔτι φιλαργύρου ἦν ἐχετο.

Ερρωσο.

Τῷ αὐτῷ περὶ τῆς καταπέρνημίαν διαπωμῆς

ἐ Πέπονθα σοὶ τῷ ἐπιστολῷ, ὥσπερ οἱ τοὺς φίλων παῖδας ἐκ τῆς ἐπιφοιτωμένης αὐτοῖς ὁμοιότητος πρὸς

τοὺς πλέοντας ἐπιγνώσκουσι· τὸ γὰρ μὴ μέγα εἰμὶ φῆσαι τὴν τοῦ τόπου κατάσκευὴν πρὸς τὸ ἐμποιῆσαι ὁρμὴν τινα τῇ ψυχῇ εἰς τὸν μεθημῶν βίον, πρὶν αὖ περὶ τοῦ ζῆν τοσαῦτα μάθοις καὶ τῆς διαγωγῆς, σὺν ἣν ὄντως τὸ διανοίγμα καὶ τῆς σῆς ψυχῆς, τῆς πάντα τὸν τῆδε μηδὲν τιθεμένης, πρὸς τὴν ἐνεπαγγελίαις ἀποκειμένην ἡμῖν μακαριότητα. ἐγὼ δὲ ἃ μὴ τοιῶ αὐτὸς ἐπὶ τῆς ἑκατὸν ταύτης νυκτὸς καὶ ἡμέρας, γράφειν ἀναγκάζομαι. κατέλιπον μὲν γὰρ τοὺς σὺν ἄστει διαῤῥιβάς, ὡς μυρίων κακῶν ἀφορμάς. ἐμαυτὸν δὲ οὕτω ἀπολιπεῖν ἠδυνήθην. ἀλλ' ὅμοιός εἰμι τοῖς ἐνθαλάσσιον πάθος ἀπὸ τῆς ναυτίας τὸν πλοῦν ἀπειρίᾳ ἀποκλυζομένοις καὶ ναυτιῶσιν, οἳ τῷ μεγέθει τοῦ πλοίου δυσχεραίνουσιν ὡς σμικροῦ σάλου παρεχομένῳ· κἀκεῖθεν ἐπὶ τὸν λέμβον ἢ τὸ ἀκάτιον μεταβαίνοντες, ἅμα τε χοὐ ναυτιῶσι καὶ ἀπορροῦντες. συμμετέρχεται γὰρ αὐτοῖς ἡ ἀηδία καὶ ἡ χολή. τοιοῦτον οὖν τι καὶ τὸ ἐμέτερον· τὰ γὰρ εἰνοίκια πάθη συμπαριφέροντες, πάντα χοὐ μετὰ τῶν ὁμοίων θρύβων ἐσμέν. ὥστε οὐδὲν μέγα τῆς ἐρημίας ἀπωνάμεθα τούτης. ἀλλ' ὅτοις ποιεῖν ἔδει, καὶ ὅθεν ἡμῖν τῷ ἰχθῦν ἐχαδζ τὸ πρὸς σωτηρίαν καθήκοντα μόνον, εἴπερ γὰρ φησὶ θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι, τοῦτ' ἔστιν· ἐν ἡσυχίᾳ τὸν νοῦν ἔχειν πειρᾶσθε προσήκει. ὡς γὰρ ὀφθαλμὸν περιαθλόμενον σωπεχῶς καὶ νῦν μὲν ἐπὶ τὰ πλάγια περιφερόμενον, νῦν δὲ πρὸς τὰ ἄνω καὶ κάτω πυκνὰ μεταφερόμενον ἰδεῖν ἐναργῶς οὐχοἱόμτε, ἀλλὰ χρὴ προσερείσασθαι τὴν ὄψιν

τῷ ὁρωμένῳ εἰμέλλοις ἐναργῆ αὐτὸν ποιεῖσθαι τὴν θέαν, οὕτως καὶ μοῦμ ἀνθρώπου ὑπὸ μυρίων τῆς κατὰ τὸν κόσμον φρονήσεων περιειλημμένου, ἀμήχανον ἐναργῶς ἐνατενίσαι τῇ ἀληθείᾳ. ἀλλὰ τὸν μὴ οὐσιώσεις δεσμοῖς τοῦ γάμου συνεζευγμένον, λυπώλεισ ἐπιθυμίαι καὶ ὁρμαὶ δυσπαθεῖσι καὶ ἐρωτες πνεῦσι δυσέρωτες ἐκταράττουσι. τὸν δὲ ἤδη καταλελημμένον ὁμιχλῃ, θόρυβος φροντίδων ἐκδέχεται. ἐνάπαιδία, παίδων ἐπιθυμία. γυναικὸς φυλακή. οἴκου ἐπιμέλεια. οἱ κτῆσιν προσαιτοῦσι. καὶ κατὰ τὰ συμβόλαια βλάβαι. οἱ πρὸς τοὺς γείτονας διαφλυκτισμοί. καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις συμφλοκαί. τῆς ἐμπορείας οἱ κίνδυνοι. καὶ τῆς γεωργίας διαφθοραί. πᾶσα ἡμέρα ἰδίαν ἧκει φέρουσα τῆς ψυχῆς ἐπισκότησιν. καὶ αἰνίττεται τὰς μεθημερινὰς φροντίδας παραλαβοῦσα, ἐν τοῖς αὐτοῖς φαντασίαις ἐξαπατῶσι τὸν μοῦμ. τούτων δὲ φυσικὴ μία, ὁ χωρισμὸς ἀπὸ τοῦ κόσμου παντός. κόσμου δὲ ἀναχώρησις, οὐ τὸ ἔξω αὐτοῦ γενέσθαι σωματικῶς. ἀλλὰ τῆς πρὸς τὸ σῶμα συμπαθείας τὴν ψυχὴν ἀποῤῥῆξαι. καὶ γενέσθαι ἀπολιν. ἄοικον. ἀνίδιον. ἀφιλέταιρον. ἀλιτήμονα. ἄβιον. ἀπράγμονα. ἀσωμάλαλητον. ἅμα δὲ τῇ τῶν ἀνθρώπων δυσμαθείᾳ. ἑτοίμην ὑποδέξασθαι τὴν καρδίαν τὰς ἰδίας θείας διδασκαλίας ἐμπνεομένας διατυπώσεις. ἑτοιμασίαν καρδίας, ἣν ἀπομάθησις τῆς ἐμπνεηρᾶς σωτηθείας προκαταχόντων αὐτὴν διδαγμάτων. ὅτε ἂν ἐγκηρῷ γράφειν δυνατ᾽ μὴ καταλείαν τοὺς ἐναγκεφμένους χαρακτῆρ οὐ τε ψυχῆ δόγματα θεῖα περαθέσθαι, μὴ τὰς ἐκ τοῦ ἔθους προ

λήψεσθαι αὐτῆς ἐξελόντα· πρὸς δὴ τοῦτο μέγιστον ὄφελος ἡμῖν ἡ ἐρημία παρέχεται, καὶ δυναζούσας ἡμῶν τὰ πάθη καὶ χολὴν δυσουσαν τὸν λόγον παντελῶς αὐτὰ τῆς ψυχῆς ἐκτεμεῖν. ὡς γὰρ τὰ θηρία ἀκαταγώνιστα βίᾳ καταφυγόντα, οὕτως ἐπιθυμίαι καὶ ὀργαὶ καὶ φόβοι καὶ λύπαι τὰ ἰοβόλα τῆς ψυχῆς καὶ ἀνιαρὰ καὶ δυναδήματα ἀπὸ τῆς σωφροσύνης καὶ μὴ ἐξαγριαινόμενα τῷ συνεχεῖ ἐρεθισμῷ, βίᾳ ἀκαταγώνιστα τῇ δυνάμει τὰ λογισμένα. ἔσωθεν γὰρ χωρίον τοιοῦτον, οἷον περιβόλου τὸν ἡμέτερον ἐπιμιξίας ἀνθρώπων ἀπηλλαγμένον. ὡς μὴ ὑπὸ μηδενὸς τῶν ἔξωθεν τὸ συνεχὲς τῆς ἀσυνηθείας διακόπτεσθαι· ἀσυνήθεις δὲ δυσεβείας, τὴν ψυχὴν βέβηλοι θείοις διανοήμασι· τί οὖν μακαριώτερον τοῦ τῶν ἀγγέλων χορείαν ἐνταῦθα μιμεῖσθαι· δυσὶ μὲν ἀρχομένοις ἡμέρας εἰς δύσεις ὁρμᾶσθαι· καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς γαίρειν τὸν κτίσαντα· εἶτα ἡλίου καθαρῶς διαλάμψαντος ἐπὶ τὰ ἔργα βαδίζομεν· πάντα γὰρ αὐτοῖς τῆς δύσεως συμπαρούσης· καὶ τοῖς ὕμνοις ὥσπερ ἄλατι παραρτύειν τοὺς ἐργασίας· τὸ δὲ ἱλαρὸν καὶ ἄλυπον τῆς ψυχῆς διατάσημα, αἱ τῶν ὕμνων παρηγορίαι χαρίζονται· ἡσυχία οὖν ἀρχὴ καθάρσεως τῇ ψυχῇ· μήτε λόγῳ τῆς λαλούσης τὰ τῶν ἀνθρώπων, μήτε ὀφθαλμῶν δυσχρόας σωμάτων καὶ συμμειξίας περισκοποῦντων· μήτε ἀκοῆς τόνον τῆς ψυχῆς ἐκλυούσης, ἐναίμοις ἀσὶ μελῶν πρὸς ἡδονὴν πεποιημένων, μήτε ῥήμασιν δυτραπέλων καὶ γλοιαστῶν ἀνθρώπων, ὁ μάλιστα λύειν τῆς ψυχῆς τὸν τόνον πέφυκε· φοῦσι μὲν γὰρ μὴ σπεδαννύμενοι ἐπὶ τὰ ἔξω, μηδὲ ὑπὸ τῆς αἰσθητηρίου ἐπὶ τὸν κόσμον διαχεόμενος, ἐπανάφασι μὲν πρὸς ἑ-

αὐτὸν· δι' ἑαυτὸν γὰρ πρὸς τὴν περὶ θεοῦ ἔννοιαν ἀναφαίνεται λαμπρὸς καὶ ἐλλαμπόμενος, καὶ αὐτῆς τῆς φύσεως λήθην λαμβάνει· μήτε πρὸς τροφὴν φροντίδα, μήτε πρὸς περιβολαίων μέριμναν τὴν ψυχὴν καθελκόμενος· ἀλλὰ χολὴν ἀπὸ τῆς πίνων φροντίδων ἄφνω, τὴν πᾶσαν αὐτὸν ἀπονοίαν ἐπὶ τὴν κτῆσιν τῶν ἀγαθῶν μεταθήσει, πῶς μὴ λατρεύσῃ αὐτῷ ἡσυχίᾳ καὶ ἀνδρίᾳ. πῶς δὲ ἡδονὴ καὶ σωφροσύνη καὶ φρόνησις καὶ αἱ λοιπαὶ ἀρεταί, ὅσαι τοῖς γνησίοις τούτοις ὑποβαίρουσι τοῖς καθηκόντως ἑκάστοις ἐπιτελεῖν τῆς κατὰ τὸν βίον ὑποβαλλούσης τῆς ἀπονοίας. μέσῃ δὲ ὁδὸς πρὸς τὴν τοῦ καθήκοντος εὕρεσιν καὶ ἡ μελέτη τῶν θεοπνεύστων γραφῶν· ἐν ταύταις γὰρ καὶ αἱ τῶν πράξεων ὑποθῆκαι εὑρήσονται· καὶ οἱ βίοι τῶν μακαρίων ἀνδρῶν, ἀναγραπτοι παραδεδομένοι, οἷον εἰκόνες τινὲς ἔμψυχοι τῆς κατὰ θεὸν πολιτείας τῷ μιμήματι τῶν ἀγαθῶν ἔργων προλαμπόμενοι. καὶ τοίνυν περὶ ὅπερ αὖ ἐπάσσω σπουδῆς ἔχοντα ἑαυτοῦ καὶ δύναιτο, ἐμμένω προσδιαβιβάσαι οἷον ἀστόργως ποιοῦντα βλέπειν, τὸ πρόσφορον δυείσκειν τῷ ἀρρώστηματι φάρμακον· καὶ ὁμοῦ ἐρασθῆσαι τῆς σωφροσύνης, τὴν περὶ τοῦ ἰωσηφ ἱστορίαν σωτηρίως αὐτῷ λιάσαι· καὶ παραυτοῦ τὰς σωφρονιπὰς ἐμβιβάσεται πράξεις, δυείσκων αὐτὸν οὐμόνον ἐμπρατῶς πρὸς ἡδονὰς ἔχοντα, ἀλλὰ καὶ ἐκτικῶς πρὸς ἀρετὴν δυαλείμμον· ἀνδρίαν δὲ παραλύεται παρὰ τὸν ἰωβ. ὃς οὐμόνον πρὸς τὰ ἐναντία τοῦ βίου μεταπεσόντος αὐτῷ, πᾶσιν ἐμπλησθεὶς θλάπασι ἀπὸ καλλίστου δὸς ἐν μιᾷ λιαρροῦ ῥοπῇ πενόμενος, δυέμενεν ὅλως, ἀταπείνωτον παντα χοῦ

τὸ τῆς ψυχῆς φρόνημα διασώζων. ἀλλ' οὔτε τῷ Φίλωνι τῷ εἰς παραμυθίαν ἥκοντι ἐπεμβαίνοντων αὐτῷ καὶ συνεπιτεινόντων τὰ ἀλγεινὰ παροξύνθη. πάλιν σκοπῶν πῶς ἂν πρᾶος ἐντυγχάνοι καὶ μεγαλόθυμος γίνοιτο, ὥστε τῷ μὲν θυμῷ τῆς ἁμαρτίας ἐπιχεῖν, τῇ δὲ πραότητι πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, εὑρήσει γὰρ δεινὸν μὲν ἐντῇ πόλει πόλεμον ἀνδραχαὶ θήμασι, πρᾶον δὲ καὶ ἀνίμητον ἐν τοῖς τῶν ἐχθρῶν αὐτιδόσεσι. τοιοῦτος ἦν καὶ μωσῆς, μεγάλῳ μὲν τῷ θυμῷ κατὰ τῶν εἰς θεὸν ἐξαμαρτανόντων διαιτώμενος, πραείᾳ δὲ τῇ ψυχῇ τὰς ἰδιοβουλίας ὑπὲρ ἑτέρων. ὥσπερ τοίνυν ὡς περὶ ζωγράφοι, ὅταν ἀπεικόνων εἰκόνα γράφωσι, πολλὰ πρὸς τὸ παράδειγμα ἀποβλέποντες, τὸν ἐκεῖθεν χαρακτῆρα πρὸς τὸ ἑαυτῶν ἀπευθύζουσι μεταθεῖναι φιλοτέχνημα, οὕτω δεῖ καὶ τὸν ἑαυτοῦ βίον τοῖς μέρεσι τῆς ἀρετῆς ἀπεργάσεσθαι τέλειον, οἷον πρὸς ἀγάλματά τινα καὶ μύθους καὶ ἐμπράκτους βίους τοὺς ἀγαθοὺς ἀποβλέποντα. καὶ τὸ ἐκείνων ἀγαθὸν, οἰκεῖον ποιεῖσθαι διὰ μιμήσεως. δύναται πάλιν τοῖς αὐταναύσεσι διαδεχόμενα πιαρωτέραν τὴν ψυχὴν καὶ ἀκμαιοτέραν τῷ πρὸς θεὸν πόθῳ κεκιρνημένην παραλαμβάνουσιν. δύναται δὲ καὶ ἡ ἐναργὴς ἐμφαινοῦσα τοῦ θεοῦ ἔννοιαν τῇ ψυχῇ. καὶ τοῦτο τοῦ θεοῦ ἐνοίκησις. τὸ δὲ διὰ τῆς μνήμης ἔχειν ἐνιδρυμένον ἑαυτῷ τὸν θεόν. οὕτω γινόμεθα ναοὶ θεοῦ ὅταν μὴ φροντίσιν ἡμῖν τὸ σωμικὸν τῆς μνήμης διαλίπωσι. μὴ δὲ τοῖς ἀπροσδόκητοις παθήμασιν ὀνοῦσι ἐκπαραπέσωμεν. ἀλλὰ πάντα ἀποφυγὼν ὁ φιλόθεος, ἐπὶ θεὸν ἀναχωρῇ. ἐξελαύνων τὰ προσαλούμενα ἡμᾶς εἰς ἀκρασίας πάθη, καὶ τοῖς πρὸς ἀρετὴν ἄγουσιν ἐπιτηδεύ-

μασιν

μασιν· ἐνδιαβάλλει· καὶ πρῶτον τοῦτο παντων ἀσυνδάζειν προσήκει περὶ τὸν τοῦ λόγου χρῆσιν μὴ ἀμαθῶς ἔχειν· ἀλλ' ἐρωτᾶν μὴ ἀφιλονείκως· ἀποκρίνεσθαι δὲ ἀφιλοτίμως, μηδὲ ἀκόπτοντα τὸν προσδιαλεγόμενον, ὅταν χρήσιμον λέγῃ, μηδὲ ἐπιθυμοῦντα τὸν ἑαυτοῦ λόγον ἐπισκευπτικῶς παρεμβάλλειν, μηδὲ διαιρίζοντα τὸν λόγον ἐπὶ μακρὸν μανθάνειν δὲ ἡδέως καὶ χύντως καὶ διδάσκειν αὐτῶν φθόνως· μηδὲ ἐπὶ παρέτερα διδάσκειν, μηδὲ ἐπικρύπτειν ὥσπερ οἱ φαῦλοι τῶν γυμνικῶν, οὐ τὰ νόθα ὑποβαλλόμενοι, ἀλλὰ κηρύσσειν δυνάμενοι τὸν αὐτὸν τοῦ λόγου τόνον· ἡ φωνὴ ὁμοίως προτιμητέον ὡς μήτε διαφυγὴν τῶν ἀκουόντων ὑποσμικρότητος, μήτε φορτικὸν εἶναι τῷ μεγέθει τῆς διατάσεως· προεξετάσαντα δὲ ἑαυτῷ τὸ ῥηθησόμενον· οὐ τῷ μνήμῃ δοῦναι τὸν λόγον· δύσπορον γὰρ τοῖς ἐντυγχάνουσι τοῖς ὁμιλίαις· δοῦλα τῆς δυσπελίας τὸ ἡδὺ θηρώμενον, ἀλλὰ διὰ τῆς δυμφωνίας παραλλήσεως· τὸ προσηνὲς ἔχοντα· ἀναντιχρὸν τὸ γὰρ καὶ ἐπιτιμῆσαι δέοι, ἀπωθούμενον· προκατάλαβὲ γὰρ ἑαυτὸν διὰ ταπεινοφροσύνης, οὕτως δυσαρέστητος ἔσῃ τῷ δεομένῳ τῆς θεραπείας· ἀλλάλοις δὲ χρήσιμος ἡμῖν καὶ ὁ τοῦ προφήτου τρόπος τῆς ἐπιστολῆς· ὅσ γὰρ δι' ἀμαρτάνει, οὐ παρ' ἑαυτὸν ἐπήγαγε γὰρ οὐ τῆς κατὰ δίκης· ἀλλὰ τροπὴ προσώπου χρησάμενος, αὐτὸν ἐκείνους ἐκάθισε τὸ δι' ἀκριτὸν ἁμαρτήματος· ὥστε αὐτ' καθ' ἑαυτοῦ προεξενεγκόντας δικάσειν, μηδὲν ἐπιμεμφεσθαι· ἐλέγξαντα· ἐπεὶ ἦτορ ταπεινῷ καταπεπλημμύρῳ φρονήματι, ὅμμασιν ἐξισῶσαι νεύσιν κόμαι μέλημ· μιμνάσκεσθαι χειρός· ἐάσῃ ρ· ὥστε ἃ πρῆσσον οἱ πεπονθότες ἀπεπτίδευσιν, ταῦτα ἐκ τοῦ αὐτομάτου ἡμῖν ὑποφαίνεσθαι· καὶ τὸν δυάζωνος προσεσταλμένος

τῷ σώματι. τὸ μὴ γὰρ ζῶσμα μήτε ἄνω τῷ λαιμῷ γυμνὸν ὠδὲ γὰρ μήτε χαῦνον ὥστε διαῤῥεῖν τὸν χιτῶνα. ἐλαφρὸν γὰρ. ὃ τὸ βάδισμα μήτε νωθρὸν, ὡς ἐκλύειν τῆς ψυχῆς κατηγορεῖν. μηδὲ σφοδρὸν καὶ σεσοβημένον. ὡς ἐμποδὼν εἶναι τοῖς αὐτῆς τὰς ὁρμὰς ὑπαφαίρειν. σκοπεῖσθω τὸ ἔνδυτος ἐσθὴς καλύμματα εἶναι σαρκὸς πρὸς χειμῶνα καὶ θέρος αὐτάρκεις. μήτε δὲ σὺν χρώματι τὸ αὐθηρὸν δίωκέσθω. μήτε ἐν τῇ κατασκευῇ τὸ λεπτὸν καὶ μαλακόν. τὸ γὰρ τὰς συνέδησι δύσχροιας περισκοπεῖν, ἴσον δὲ γυναικείῳ καλλωπισμῷ, ὃν ἐκεῖναι ἐπὶ τὴν δούλουσιν ἀλλοτρίῳ αὔθει, πορφύρᾳ καὶ γύψι ἑαυτὰς καταβάπτουσαι. ἀλλὰ μὴν καὶ παχύτητος οὕτως ἔχειν ὁ χιτὼν ὀφείλει, ὡς μὴ δεῖσθαι ποικίλου πρὸς τὸ θάλπειν τὸν σῶμα ὅμοιον. ὑποδύματα δὲ τὰ δυτελῆ μὴ κατὰ τὴν ἀξίαν, ἀνυδεῶς δὲ τὴν χρείαν ἀποπληροῦν. ὃ ἀπόχρησις ὡς σὺν τῷ σώματι ἡγεῖσθαι προσήκει τὸ χρειῶδες, οὕτω καὶ τροφὴ ἄρτος εἶναι πρόσειτην χρείαν, εὐδώρθρα πένεσθαι τὴν δίψαν τῷ ὑγραίνοντι. ὅσα εἰς ἀποκάτω παροφήματα πρὸς τὰς ἀναγκαίας χρείας τὴν ἰσχὺν τῷ σώματι δύνασθαι διασώσασθαι. ἐσθίειν δὲ μὴ λυπεῖσθαι χαρίμαρπαν ἐμφαίνοντα. ἀλλὰ παντὸς μὲν τὸ δύσπεπτον καὶ πρᾶον καὶ περὶ τὰς ἡδονὰς ἐμπρατὲς διασώζοντα. μὴ δὲ τότε τὸν νοῦν ἀρχὴν ἔχειν περὶ θεοῦ ἐννοίας ἔχοντα. ἀλλ' αὐτὴν τῷ βρωμάτων τὴν φύσιν καὶ τὴν τοῦ ὑποδεχομένου σώματος κατασκευὴν, ἀφορμὴν ποιεῖσθαι δυσχολοπάσας. πῶς ποικίλα εἴδη τροφῶν τῇ ἰδιότητι τῷ σωμάτων ἁρμόζοντα, παρὰ τοῦ πάντα οἰκονομοῦντος ἐπινενόηται. δυσὶ πρὸ τροφῆς, ἀξίως προέθωσαν τῷ τοῦ θεοῦ παροχῶν. ὧν τὴν μὲν δίδωσι καὶ ὧν πρὸς τὸ

μέλλον

μέλλον ἐτοιμάσασθαι· εὐχαὶ μετὰ ψαλμῶν, εὐχαριστίαι τῷ δεδομένων ἐχούσαι καὶ αἴτησιν τῷ ἐπαγγελμένων· ὥρα μία ψαλμῶν ἀποτεταμένη, ἣ αὐτὴ κατὰ περίοδον ἀπαρτῶσα· ὡς ἐκ τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν τοῦ ἡμερονυκτίου, μόλις εἶναι τὴν τῷ προσαναλισκομένην τῷ σώματι· τὰς δὲ λοιπὰς ἐν τῇ κατὰ νοῦν ἐργασίᾳ ἀπασχολεῖσθαι τῇ ἀσκητῇ. Ὕπνοι δὲ κοῦφοι καὶ διακεκομμένοι τοῖς φυσικῶς ἀκολουθοῦντες τῷ συμμέτρῳ τῆς διαίτης· κατεπιτήδειον δὲ τοῖς περὶ τὴν μεγάλων μεμίμησις διαβοσκομένοις· τὸ γὰρ βαθεῖ μάρῳ κατακρατεῖσθαι λυομένων αὐτοῦ τῶν μελῶν, ὥστε σχολὴν ἀτόπους φαντασίας παρέχειν, ἐνιαυθημερινῷ θανάτῳ ποιεῖ τοὺς ὅτω καθεύδοντας. ἀλλ' ὅπερ τοῖς ἄλλοις ὁ ὄρθρος δοκεῖ, τοῦτο τοῖς ἀσκηταῖς ἥδιστα βέλτιον τὸ μεσονύκτιον· μᾶλλον σχολὴ τῇ ψυχῇ τῆς νυκτερινῆς ἡσυχίας χαιζομένης· οὔτε ὀφθαλμῶν, οὔτε ὠτων βλαπτομένων ἀκοαῖς ἢ θέαις ἐπὶ καρδίαν παραπεμπόντων, ἀλλὰ μόνου καθ' ἑαυτὸν τοῦ νοῦ τῷ θεῷ συνόντος· καὶ ὀρθουμένου μὲν ἑαυτὸν, τῇ μνήμῃ τῷ ἡμαρτημένων· ὀρθοῦ δὲ ἑαυτὸν πρὸς τὴν ἐκκλισιν τοῦ κακοῦ· καὶ τὴν παράθεσιν συνεργίαν, εἰς τὴν τελείωσιν τῷ ἀπουσαζομένων ἐπιζήτησιν.

Βασίλειος Καλιγράφῳ.

Ὀρθὰ γράφε καὶ χεῖρα τοῖς στίχοις ὀρθῶς· καὶ μήτε ἀνωρεάθω πρὸς ὕψος ἡ χείρ· μήτε φερέσθω κατὰ κρημνῶν· μηδὲ βιάζου τὸν μάλαμον λοξὰ βαδίζειν ὥσπερ τὴν παραπόταμον κάρκινον· ἀλλὰ δὴ χώρᾳ ὥσπερ ἐπὶ σάθμης βαδίζων τεκτονικῆς, ἢ πάντα-

χοῦ φυλάττει τὸ ἴσον. καὶ πᾶν ἀνώμαλον. τὸ γὰρ λοξὸν, ἀπρεπές. τὸ δὲ εὐθὺ, περπνὸν τοῖς ὁρῶσιν οὐκ ἐῶν ἀναρυθμῆσαι καὶ μαστανδύειν ὥσπερ τὰ μηλόνεια τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν ἀναγινωσκόντων. Ὁ ποιόν τι καὶ μοὶ συμβέβηκε τοῖς γράμμασιν ἐν τυχόν τι τοῖς σοῖς. ἡμῶν γὰρ εἶχον πεμπόντων μοι μακηδόν, ἵνα ἔσθ' ὅτε μεταμαίνειν ἀφ' ἑτέρου εἰς ἕτερον, ἀναγκαίην ἐξορθοῦν πρὸς τὸ τέλος τοῦ προσόντος. ἐν ᾧ μηδαμοῦ φαινομένης φλ ἀκολουθίας, ἀναζέχειν ἔσθ' ὅτε πάλιν καὶ τὴν τάξιν ἐπιζητεῖν, ἀναποδίζοντα καὶ περιτρώμενον τῆς αὐλακος καθάπερ ὁ τὴν θέσιν τῆς μίτρας τῆς Ἀριάδνης φασὶ γράφειν τοίνυν ὀρθῶς, ἐμὲ μὴ πλανᾶν τὸν νοῦν τῷ πλαγίῳ ἔλοξῷ τῶν γραφομένων.

Τῷ αὐτῷ.

Γ Ράμμα ἦλθέ μοι πρώην παρὰ σοῦ. ἀλλ' εἰβῶσον. οὐ τοσοῦτον τοι τῷ χαρακτῆρι τῆς χειρὸς, ὅσον τῷ τῆς ἐπιστολῆς ἰδιώματι. ὀλίγα γὰρ ἰῶν τὰ γράμματα πολλὴν διάνοιαν παρισῶντα πρόσεστιν. εὐθὺς μὲν οὖν ἀπειλήφαμεν, δύο τι αὐτοὶ μὲν ἀπεδημήμεν. ὁδὲ γραμματηφόρος σὺ ἡμῖν ἐπιστήσιον ἡμῖν ἐπιδοὺς τὴν ἐπιστολὴν, ἀπὸν ὤχετο ἀλλαχοῦ διὰ πέρου προσφωνήσειν. ὁμοῦ μὲν ἀποπιμπλάντες τῆς προσηνείας τὸ χρέος, ὁμοῦ δὲ ἀφορμὴν διδύτερων γραμμάτων παρέχοντες. πάντως δὲ οὐδὲν πόρρω λαλῶ μικρὰς ἐπιστολὰς, ὁποῖαί εἰσιν αἱ παρὰ σοῦ ἑκάστοτε πρὸς ἡμᾶς ἀφικνούμεναι.

ΤΕΛΟΣ.

Πέμπτη μοι λύσις τῶν ἐπιστολῶν τρίτην ἡμέραν ἤδη
περὶ Βυζαντίου διατρίβοντι. δηλῆς τῶν σαυτοῦ σύνεσιν
καὶ πίστης φιλοτιμίας, ἐρωτῶντος μοι. ἄλλος μὲν οὖν ὅσοις
ἔνεστι πειρᾶσθαι καθαιρεῖν σε, τοῦτον δὲ ἐξαιρεῖ καὶ τοὺς ἐκ τῆς ἀπο-
δημίας ἐλπίδας ἀφαιρεθέντος· καὶ τούτοις ἐπαρτίζοντι λύπης
δύσκολόν μοι καθίστατο. ἐγὼ δὲ τοῦ τοῦτο ἀξιῶ παρύμων γενέ-
σθαι. ὅπως ἄθλον μοι φιλοτιμουμένης ἀρετῆς κατασκήψητε, τὸ
μαλλεῖσθαι ὑμᾶς πρὸ τῶν πόνων. ἀλλὰ μὴ τὸ παραμυθίαν ἐκφυ-
γεῖν τῆς δείας προσδέχεσθαι μὴ λυπουμένους δὲ δυτυχίαν. ἀ-
μήνυτον δὲ ὡς τῷ ἀθλοφόρῳ μείζονα μοι προσθεῖναι τὰ ἆθλα. ἵνα
μὴ πρὸ τῶν ἐπαίνων τὰ ἀγωνίσματα γένωμαι. οὕτως οὖν διακείσομαι πρὸς
τὴν καὶ παραμυθοῦ τὴν μητέρα. εἰ δὲ ἄρα ἐκείνην μὲν ἐν τοῖς
παρηγορουμένοις, σὲ δὲ ἐν τοῖς παρηγοροῦσι τετάχθαι προσήκει.

Τῷ αὐτῷ

Θράσων ἐμπορεύεται μὲν τὸν τοῦτον χρηστὸς δὲ μᾶλλον ἢ κα-
τὰ τὴν ἐπιτήδευσιν εἶναί μοι δοκεῖ. καὶ νῦν ἐν Βυζαντίῳ γενόμε-
νος, ἔχω τινὰ αὐτῷ χάριν. θεάσασθαι γάρ μοι συμβαίνοντα τὰ πε-
ρὶ χώραν ἀξιοθέατα, ἡμῶν τῆσδε δεῦρο ἐχόντων. καὶ τἆλλα
ἐπεμελήθη, ὅπως μή τις ἡμῖν ἡ ὁδὸς καὶ ἀνιαρὰ γένοιτο. ἀλλὰ ὀχημάτων τε χάριν ἢ τῆς ἄλλης παρασκευῆς ἀφορ-
τέρα. τοιγαροῦν ὡς ὑμᾶς βουλόμενος ὠφελῆσαι τούτῃ τῇ μαρτυρίᾳ συμ-
παραπέμψαι δεῖν. θεᾶς μὲν οὐδὲν οἶμαι χρῄζειν. ἀπεσκα-
θαιρόμενος ἐκ πολλοῦ χρόνου τὸν πόνον. εἰς δὲ τὴν οἰκίαν δῆλον,
ὡς κατὰ τὸ σεαυτοῦ ἦθος ὑποδέξῃ προθύμως αὐτόν. ἐγὼ δ' ὥρμη-
μαι μὲν ἐκβαλεῖν, αὐτίμου δὲ οὐκ ἐπιτυγχάνω.

Πολλὴν χάριν οἶδα τοῖς ἐπιχοῦσιν ἡμᾶς αὐτομοῖς καὶ τῷ ξυν-
ζαντίῳ διαβιβλῷ βιασαμένοις. καίτοι τὸ πρῶτον ἠχθόμην
αὐτοῖς ἐπειγόμενος. ἀλλὰ γὰρ ἀξία πρόφασις καὶ χρονιωτέ-
ρας μονῆς ἐφάνη ξενοφῶν ὁ σωκρατικὸς συγγραφεύς. οὗτος γὰρ
ὁ ξενοφῶν εἰς τὴν ἐπὶ ῥοπὴν ξέρξου στρατευσαμένων ἑλλήνων, κύ-
ρῳ δὲ συμμαχούντων βασιλικῶν. καὶ τὸ μὲν πρῶτον μετά τινος τῶν στρατη-
γῶν ἰὼν οὐδὲν πολυπραγμονῶν ὅτι μὴ στρατιώτην ἐχρῆν. ὡς πρὸς
εἰς ὢν τὴν κύρῳ τιμίων. ὡς δὲ ἰὼν ῥώς τε ἀπέθανεν ἐν τῇ πρώτῃ
μάχῃ ἧ οἱ στρατηγοὶ τῶν ἑλλήνων πρὸς πανουργήσαντες ἀπώλοντο
τὸς κεφαλάς, ἡρέθη στρατηγὸς αὐθρίας τε ἕνεκα καὶ φιλίας σο
φίας δικῶν ἄριστα αὐδιαπράξασθαι τὴν σωτηρίαν τοῖς ἕλλησι.
καὶ ἐφύλαξεν αὐτοὺς τῆς ἐλπίδος. καὶ διὰ μέσης πολεμίας
γῆς, ὀλίγων στρατιὰν ἄγων πλείστων. ἑκάστης ἡμέρας τοῖς βα
σιλέως στρατηγοῖς πρὸς στρατοπεδευόμενος. θαυμαστὸν μὲν οὖν
τοῦτο. πολὺ δὲ τούτων θαυμασιώτερόν τε καὶ μεῖζον, ὃ πρὸς αὐτὸς
ἐγὼ νῦν ἐθεασάμην. πεπρημένοι γὰρ οἱ ἕλληνες πολυχρονίῳ καὶ
χαλεπῇ στρατείᾳ καὶ μηδὲν ἄλλο εὐρημένοι τῶν κινδύνων ἄθλον
πλὴν τῆς σωτηρίας, δεξαμένων αὐτοὺς κατὰ φάρυγα τῶν βυζαντί-
ων, ἔγνωσαν διαρπάσαι τὴν πόλιν. καὶ πολὺς πύραχος αἰφνιδί
ως κατέσχε τοὺς βυζαντίους. ἐπεὶ ἦ ὡς πλείονες τε οἱ ξένοι καὶ ὅσαπ
περ τῆς ἐσήμαινεμ, ἐγὼ μὴν ἀπῄδον καὶ λόγχην ἀράσασι, ἔδρα
μον ἐπὶ τὸ τεῖχος, οὗ τῶν ἐφήβων τινὰς σωτεσηκότας ἑώρων.
ἐπὶ δὲ ἡ φυλακὴ τῶν τειχῶν οὐδὲν ὠφέλιμος πολεμίων κατε-
χόντων τὴν πόλιν. ἀλλ' ὅμως ῥᾴδιον νομίζομεν ἁμυνεῖσθαι πολέ-
μιον τοῦτο τῷ τοιῷ. ἢ ἀπολεῖσθαί γε βραδύτερον. καὶ τοῦτο

τὰ ραθομένων ἦν ἑλλήνων, ἐωρῶμεν κομήτην ἄνδρα καλὸν
πάνυ καὶ πρᾶον ἰδέσθαι διεξιόντα μὲν διὰ τῶν ἡμπούντα τῆς ὁρ
μῆς ἐπαυσεν. οὗτος δὲ ἦν ὁ ξενοφῶν. ὡς δὲ ἐπὶ τὴν ἐναντίαν πορευ
καλοῦν αὐτὴν οἱ στρατιῶται σφᾶ ὄντα πολλοῖς πείθεσθαι καὶ ἀνα
παῦσαι ποτὲ αὐτοὺς τῆς παλαιπώρου καὶ χαλεπῆς ζάλης, ἀνά
γετε οὖν ἐαυτὸν δεῦρο ἔφη καὶ βουλεύσασθε. οὐ γὰρ δέος μὴ διαφύγη
βουλευομένους τὸ πρᾶγμα ἐφ ἡμῖν κείμενον. ὡς δὲ ταῦτα αὐτῷ
ἀπεθέσθαι ἠδέσθησαν, εἰς μέσον κατασεὶσ ὁ ξενοφῶν, θαυμασοὺσ λό
γουσ διέθετο. ὡς τὸ τέλοσ αὐτοῦ ἐδήλωσεν. ἐξ ἡμῖν ποσαφῶσ ἔχη
πονηρ. τοὺς γοῦν πρὸ μικροῦ διαρπάζειν ἐγνωκότασ τὴν πό
λιν, μεζίουσ κατὰ τὴν ἀγορὰν ἑωρῶμεν ὠνουμένους τὰ ἐπι
τήδεια ὡς τ ἄλλων ευζαντίων ἕκασος. καὶ μηδὲν ἔτι ἐκείνου
τοῦ ἀδήκου καὶ ἀρπακτοῦ ἄρεος πνέοντας. αὕτη δὲ ἡ ὁμιλία ἐπὶ
πλεῖσ ἰὼν τῆσ ξενοφῶντοσ ψυχῆσ, ὅπως καὶ φρονεῖν καὶ λέγειν
ἠδύνατο. οὐ μὴν ἐγωγε ἡ συνήθεια τὸν ἄνδρα ἀπορεῖσθαι ὑπεμενεν.
ἀλλὰ ταῦτα ὁμοίωσ ευζαντίοις δὴ πεπονθὼσ ὑπ αὐτοῦ. ἐπεὶ διὰ τὰσ
ἀνέμουσ ἀνάγκη ἦν αὐτὸν εἰς ἰὼν τ διαρπαθησομένων. ἀλλ ἐνώμοσα αὐ
τῷ ἐμαυτόν. ὁ δὲ ἀλλὰ τῆσ σῆσ πρὸσ σωκράτη φιλίασ ἀνεμιμνή
σκεσθαι μὲ φιλοσοφεῖν παρῄνεσε. ἀλλὰ τἄλλα οὐ στρατιωτικῶσ
μὰ δία ἀλλὰ λίαν φιλανθρώπωσ διελέχθη. νῦν ἦν θρᾴκην
ἄγειν στράτευμα. σεύθησ γὰρ ὁ τ θρᾳκίων βασιλεὺσ πρὸσ πρασ
σόμουσ πολεμῶν, μετεπέμψατο, ἐν τελεῖ μισθὸν αὐτοῖσ ὑπο
σχόμενοσ. οἱ δέ, ὑπήκουσαν. οὐ γὰρ ἄπορον διαλυθῆναι βούλονται
ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα ἐκ τῆσ πρώην ἐσ τὴν στράτευμά ἐσιν. ἴσθι
δὴ πολύ μεῖναι προθυμότερον ἐσ ἀθλιάσασ πολυσεῖσθαι φιλο
σοφήσαντα. μέμνησαι γὰρ δήπου ὅτι προζέπαυμεν σωκράτουσ ἐπι

φιλοσοφίαν καὶ θαυμαστὴ δεξιὼν περὶ τὴν καθ' ὅτιοῦν ἀσυνδιαλύντων περὶ αὐτὴν μέρος, τὰ λλα μὴν εἶχες πυθόμενον, εἰμένο δὲ καὶ πάνυ φοβούμενον· ἐδόκει γάρ μοι τὰ μὲν λοιπὰ οὕτως ἀσυνδιαλύτερους ποιεῖν ὅσων ἐφάψαιτο· καὶ γὰρ τὸ σῶφρον καὶ τὸ δίκαιον οὐκ ἄλλοθεν ἀρύεσθαι τοὺς ἀνθρώπους ἢ φιλοσοφίας ὤμην· τὸ δὲ πραγματικὸν καὶ σοφιστικὸν διαλύειν δεῖν ἡγοῦμαι καὶ μαθάνειν ἐπὶ τὸ κοινὸν ἀπραγμοσύνη γὰρ ἰδίᾳ ἑκάστῳ ἀρετὴ τὰ θαυμαστὰ ὥσμοι ἔλεγες ἐγκώμια φιλοσόφων. ἀφνὸν ἂν μοι καὶ τεφαίνετο εἰ φιλοσοφήσας, τὰ λλα μὴν ἀμείνων ἔσομαι. θαρρῶ λέος δὲ οὐκέτι οὔτε στρατιώτης εἶναι δυνήσομαι οὔτε ἀρι στοδίδασκε δέοι. ἀλλὰ μεθήσω πάντα ταῦτα ὡς ἐπιλήσομαί τινι ἐμαυτοῦ παντὸς ἕτερον λαμπροτέρου κληθεὶς τῇ φιλοσοφίᾳ. ἠγνόουν δῆτα ὅτι καὶ πρὸς ἀνδρίαν εἰσὶν ἀμείνους οἱ φιλοσοφήσαντες. καὶ μάλιστα γε αὐτὸ παρὰ ξενοφῶντος ἔμαθον. οὐκ ἐπειδὴ δυελέχθη μοι περὶ αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπεί γε οὗτος ὢν ἐφάνη οἷος ὄξι. μάλιστα δὴ μετασχὼν τῆς σωκράτους λόγων, ἀρκεῖ στρατιώτας πόλεις σώζειν. οὐδὲν αὐτὸν ἐποίησε φιλοσοφία αὐτῷ τε καὶ τοῖς φίλοις ἀχρειότερον. ἡ συχία μὲν οὖν ποιητικωτέρα τάχα δυσμενίας. ἡδὺ μέντοι πράξει καλῶς ἕκαστα ὁ καλῶς ἠρεμῶν δυνάμενος. ἐπεὶ καὶ μείζων ἂν εἴη τοῦ πολεμοῦντος ὁ πολεονεξίαν καὶ ἐπιθυμίαν καὶ τὰ λλα πάθη χειρούμενος. οὓς καὶ οἱ νικῶντες τοὺς πολέμους ἡττῶνται. κἀγὼ οὖν ἐλαττόω φιλοσοφήσας, τότε ἄλλα κρείττων ἐσεσθαι, καὶ οὐδὲν ἧττον ἀνδρεῖος, ἀλλὰ ἧττον θρασύς. ταῦτα μὲν οὖν οὐ τοῦ ἰκανοῦ μόνου, ἀλλὰ τοῦ πάνυ πέρα. γνώσῃ δέ με ἤδη πρὸς τὸ πολεῖν ὄντα. ἢ γὰρ δὴ γέρων καὶ τῷ ἀνέμων αἰσιώτερα.

Ἐπιτυχόντες τῷ περὶ σίμωνα τῷ μοιρεάν ὡς ὑμᾶς πλεόντων ἐγνωμεν καὶ τὰ ἐν τῷ πελάγει συντυχόντα δηλῶσαι. ἰῶ μὴ τοῦ ἐλίφωρ ἐστειλα δύσις. μαχῶ προέλεσθαι τοῖς ἐν ἡμῖν ναύταις ἐπιχεῖρησιν τὸν ἐπίπλουν. ἡ ταῦτα ἐν βυζαντίῳ διατριβὴν διωαμένοις. οἱ δοῦναι ἐπείθοντο, ἀλλὰ τὸν πάννυχον τὴν πρόρρησιν ἐλθόντων, προυεβλήθημεν μόσον τινὰ ἀστρονομίας ὑπὸ ἀρχθήμου τοῦ ἀστρονόμου λέγοντες. καγὼ μέχρι μυτίνης αὐτεῖχον. καταναυμαχούμενος δὲ πὸ τῶν ἓξ. καὶ ταῦτα οὐδὲ αὐτὸς εἰδὼς ἔτι ἀληθὲς αὐτοῖς προλέγοιμι. ἅμα δὲ πνεῦμα οὔριον καλὸς πλοῦς προφαινόμενος, ἀπὸ τεράμου ἐποίει τὰ προαγορεύματα. ὡς δὲ ἀνήχθημεν, ἕως μὲν συλλήβριαν παρηλλάξαμεν, κατεγλώμην ἐφοῖς προεῖπον. δυσχόμενός τε καὶ μέχρι τῆς ἀποβάσεως πλαδθμ. ὡς δὲ διακοντοπόρους ἀπαντῆσαι προεκόψαμεν, δεινὸς ἡμᾶς χειμὼν κατέλαβε. καὶ πολὺν μὲν χρόνον οὐδαμοῦ καθορμίσαι τὴν ναῦν δυνάμενοι, πονήρως πάνυ διεκείμεθα. μᾶλλον δέ ποτε ἐπιδόντες τὴν πεῖναν, ἐβιαζόμεθα πρὸς αὐτὴν, κωπηλάται ἀγαθοὶ γενόμενοι. τοῖς μὲν ἱστίοις οὐ φορητὸς ἰῶ ὁ ἄνεμος. καὶ δεινὰ παθόντες ἵνα μὴ λέγω τὰ μεταξύ, μέσων σχεδὸν νυκτῶν ἐλαπήχθημεν εἰς πεῖναν. καὶ τότε μὲν κατεδάρθομεν. ὑπελείπετο δὲ ἡμῖν καὶ ἕτερος χειμὼν οὐδὲν τοῦ θαλαττίου μετριώτερος. πεῖναι γὰρ ὑπὸ θρακῶν ἐπολεμοῦντο. καὶ τοῦτο οἱ πάντα ἀγνοήσαντες ἡμᾶς οὐκ ἐπυνθάνεσθαι καὶ περσῶδες ἡμέρας ἐν βυζαντίῳ διατρίψαντες. ἀλλῶς εἰκὸς ἀμφίδυσος ἡ κατάβροχη τῷ βαρβαρῶν ἐχθρὸ ἐγένετο. ἀναστάντες οὖν ἀξείνου ὁρμοῦμεν τὸν

λιμῶσ ὡσόμεθα· ἐγὼ τε καὶ ἡρακλείδησ καὶ ἀγάθων ὁ χηνόσο-
ὑπῆρτο δὲ ἡμῖν καὶ τῷ θεραπόντων βαίβυλοσ καὶ τωδάμ-
μωνι καὶ φίλωνι θρασύσ· ἡμεῖσ μὲν αὐτόκλοι· τῷ δὲ θερα πόν-
των παρῆρτητο ἑκάστῳ μάχαιρα· φίλωνι μὲν γὰρ καὶ δόρυ ἐλαύ-
μιζε· μικρὸν δὲ προελθόντεσ ἀπὸ τοῦ λιμένοσ, ὁρῶμεν σρα-
τὸπεδόντε οὐ πρόσω φ πόλεωσ· ἦν δὲ δεινότερον ἱππίασ χρεισ ἐ
πορρῶ ἡμῶν· καὶ φίλωνι μὲν δύσμοι τὴν λόχην ἰέναι σὺν ὁπλί-
τῃσι, ἐπὶ τὴν ναῦν ἐφυσιν· ἐγὼ δὲ οὐκ ἐλπίζων ὠκύτε-
ρον ἴσων ἐμαυτὸν εἶναι, περὶ τὸν βραχίονα ἐλίσσων θωμάτιον
ἐπὶ τὴν λόχην δεδεμένοσ ἔμενον· τὸ αὐτὸ δὲ ἐποίουν καὶ
οἱ θεράποντεσ· ἡρακλείδησ δὲ ὁ ἀγάθων λίθουσ ἔλεγε πρὸ ὀπίσω
ἡμῶν ἐκρύπτοντο· προσελάσαντεσ δὲ οἱ θρᾷκεσ πρῶτοσ ἐφι-
κτὸν ἐλθεῖν ἐκέλευσαν χρεισ λόχασ ἕκασοσ· καὶ οἱ μὲν, μικρὸν
πρὸ ἡμῶν ἔπεσον· οἱ δ, ἀναστρέψαντεσ ὡσ δὴ τελεσμένων αὐτοῖσ
τοῦ ἔργου, ἐλαύνον ἐπὶ τὸ στρατόπεδον· αὐτόμολοι οὖν ἡμεῖσ τοῖσ
λόχασ ἀνεχωρήσαμεν ἐπὶ τὴν ναῦν· καὶ λύσαντεσ τοὺσ ἀπόγεια
ἐπλέομεν· ὧν δ' ἐγὼ εἰς μὲν, πάμπυ ἐπιεικῶσ τῷ αὐέμονι ἡμῖν
περὶ πάντα τὸν πλοῦν χρησαμένων· λέγουσι ἀρχεδήμῳ ὅτι ἐρί-
φων ἐστερία δύσισ οὐ κατὰ θάλατταν μόνον σημαίνει χαλεπὸν
χειμῶνασ, ἀλλὰ καὶ μᾶλλα τὴν γῆν χαλεπωτέρουσ· ἔχεισ γὰρ ἐλπὶσ
ἡμετέρασ σωτυχίασ πεῖξαι πρὸσ αὐτόν. Τῷ αὐτῷ.

Φίλημεθα εἰσ ἀθήνασ ὑπὸ τῶν τοῦ σωκράτουσ συνωείμω
α
δαλεγόμεθα. τὰ μὲν ἄλλα τε πάντα σοφὸσ ἀνὴρ ἦν, καὶ τὴν φι-
λοσοφίαν ἐκ παλαίου τὸν ἔργον τοῖσ συνοείμοισ ποιεῖσθαι, αἰσχὴν τοῦ
μὲν ἀμφίκτιονοσ πρόσ τε τὸ πρακτικὸν τοῦ βίου καὶ πρὸσ ἡδυχίαν
ἀπράγμονα. ἐγραφεσ δέ μοι ὑπὸ τῶν σῶν πρὸσ αὐτὸν φι-

λίασ

λίας ὅτι οὐμικρὸν πλεονέκτημα τὴν πρὸς σωκράτη συνουσίαν εἰς αὐτὸν ἔχοι μι. ἰδιοῦν ὅτι πάντων μὲν ἄπειται λόγων καὶ τῆς μιᾶς ἡμέρας ὁμιλησάντων σωκράτει. οὐδεμιᾷ δύνατος αὐτὸν ὀνίμφοι, ὡς τῷ μάλιστα ἀπελαύειν αὐτοῦ δυναμένῳ. καὶ κατὰ τοῦτο γοῦν ἐοικυῖα μὴ μφονεκτεῖν τῆς πλάτωνος φιλίας. ἀλλ' ἐνούτοις τεταχαι φῶν δὲ πάσχειν φησὶν, ἐπὶ αὐτοὺς δὲ ποιεῖν, δύναται. οὐ γὰρ ἦν γαθὺ μὴ μόριον εἶναι λέγει, τὸ ἀγαθοὺς ποιεῖν τοῦ ἀγαθὸν γίνεσθαι. τὸ μὲν οὖν ὠφελεῖσθαι τοῖς δυναμένοις ἔστι φίλων αὐτὸς παρέχει. τὸ δὲ ὠφελεῖν, οὐχ ἧττον λαμβάνει παρὰ τῆς ὠφελεῖσθαι δυναμένων. Τῷ αὐτῷ.

ε Κόμισαί μοι φαίδιμος ταελιᾶ ῥόδινα, καὶ μέλιτος ἀμφορέα σεντ. ☉ τοῦ μιροίνου οἴνου κεράμια εἴκοσι. ☉ πρὸς τούτοις τρία ἀργυρίου τάλαντα. καὶ τῆς μὲν πίστεως ἐκεῖνον ἐπαινῶ. τῆς δὲ ἐπιμελείας σὲ ἐπιγινώσκω. ἤδη μέντοι τῷ ἐπιχωρίων γεννημάτων ὥσπερ ἀπαρχὰς βουλοίμην ἂν σε ἀποστέλλειν εἴτε ἐπιδέξιον ὄψαιρος. τούτοις γὰρ καὶ τοὺς ἄλλους φίλους τέρπειν ἔνεστι. καὶ πλάτωνα σοφίζεσθαι ἀδωροδόκητον ὄντα. χρημάτων δὲ οὐδὲ εἷς ἐμοιγε πόθος. καὶ μάλιστα ἐναθήμασι τὲ ὄντι ☉ πλάτωνι διαλεχθῆναι μέν. ἐπεὶ καὶ ἄφωνον ἴσως ἂν ἐπλυκέναι μὲν ἡμᾶς εἰς τὴν ἑλλάδα, ἵνα ἦ τὸν φιλοχρήματον γνώμεθα. μηδὲν δὲ ἧττον καὶ ἐκπρεπῶς πλεῖν πρὸς ἡμᾶς τὴν φιλοπραγμοσύνην. χαριέστερον οὖν ποιήσεις τῶν τα πέμπτων, ὅσα τῆς πρίδος ἡμᾶς, οὐχ ὅσα πλούτου ἀναμνήσει. Τῷ αὐτῷ.

α Ῥᾴδιος λήμνιος μηδένα ὠφελεῖν τὸ γένος. φαῦλος δὲ ☉ ἀτιμαρτος ἀνθρωπος. μὴ σεσιασκὴς πρὸς πάντας. μάλιστα δὲ πάντων πρὸς ἑαυτόν. σοὶ δὲ τούτοις ☉ λελυμένος τὴν

ἀπωλησίαν· καὶ πῶν ὃ ἂν οἰηθεὶς λέγων· νοεῖ δ' ἀεὶ τὸ μωρόπαν.
οὕτως τὸ μὲν πρῶτον ὡς πυθόμην τὰ μίασμα τὰ ἐν τῇ πόλει γενόμενα καὶ τοὺς ὁμοίους μετιὼν ἀρχὰς οὐκ οὔπω ἐπαύσω ἕως ἀπωθεῖμι· ὡς δὲ ἔδοξεν αὖ θεὸς καὶ φρονῆσαι καὶ φιλοσοφίας εἰς ἀθλιότητας καταπεπόλυσε κἀκεῖ πολλὰ μὲν πολλάτων δυσμηχάνησε· πολλὰ δὲ εἰς ἡμᾶς ἐβλασφήμησεν· ὧδε γὰρ αὐτῷ χρήσιμοι ἐφαίνοντο, περὶ ἀρετῆς, ἀλλοῦ περὶ χρηματισμοῦ τοὺς διαλέξεις ποιούμενοι. νῦν δὲ εἰς τὸ πέρας ἐμπεπορεύεσθαι φησιν, οὐκ ἀφρόνως· εἰδὴ τοῦτο μόνον ἑαυτῷ προσήμεν λελόγισται, ἀλλὰ τὸ ἀσεβὲς τοῦ αὐτοῦ καὶ τὸ μωρὸν οὐδεπώποτε τῷ ἐπιδέχεται τὴν φρόνησιν· ἵνα ὅστε δύνει εἰδῇ, καὶ εἰς ὃ χρήσιμος· πρὸς ᾧ τὸ ἀεὶ φανταζόμενον μετεωρίζεται· οὕτως ἐπιλαθόμενος τῶν βλασφημιῶν, προσήλθεμοι καὶ ἐδεήθη, σοὶ γράψαι περὶ αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ εἰδὼς μὴ ἵνα μὴ ἀναξιῶ οὗτι βελτεροφόντου ἄθλημα περιθῶ, ἑτέραν ἐπιστολὴν ἔδωκα· οὐδὲ ἐμαυτῷ ὁμοίως φυσάμενος· τούτῳ προσαναμμώω λύσιδιαχείρισσον· οἶμαι δὴ πάσῃ φιλανθρωπίᾳ δέξασθαί σε δεῖν τὸν ἄνθρωπον· ἐπεὶ μὴ ἐπὶ τέλει, ὅπου τοὺς ἀμείβεται Χίων τοὺς βλασφημήσαντας· τοῦτο γὰρ ἔνδοξον τῶν μαθημάτων αὐτοῦ ἀσυχλύαζες, τὸ μηδέν ἀλλὸν ἀμύνεσθαι μέχρι τοῦ μὴ αὐτὸν ἀγαθὸν εἶναι· τοῦτο δ' ἔστι ἐὰν δύνωσι ἡμᾶς αὐτοὺς ἀμύνωμεθα· οἶδα μὲν οὖν ὅπου δὲν πείσεται ἄνθρωπος ὢν τὴν ψυχὴν ὑπὸ μωρίας· ὅμως δ' οὖν ἡμῶν αὐτὸν χάριν, μὴ ἐάσωμεν τὸ πλημμέλημα· τὰ δὲ περὶ αὐτοῦ λεγόμενα καὶ ἀπροαίρετα λύπης ἐδήλωσαν πρὸς ἄλλον μὲν οὐδὲν βλασφημήσαντος τῶν ὄντων οὐδένα, πρὸς σὲ δὲ τὸν ἐμὸν νοῦν ὑπὲρ μηδενὸς παραμπεχόμενον λόγον, ἀπλοῦν καὶ σαφῆ δικαίων εἶναι.

ὁ Ἀποδιδούσης τὰ γράμματα Ἀρχέπολις ὁ λήμνιος ἐμπορδύλῳ μύρου εἰς τὸν τόπον, ἐδεήθημεν ὅπως αὐτὸν συσκευάσῃ. ἐγὼ δὲ ἄσμενος ἐδεξάμην. καὶ γὰρ οὐδὲ φίλος μοι ὢν ἐτύγχανε κέρδος οὖν μέγα ὠήθην ἁρμήν λαβεῖν τοῦ ποιήσαί τινα φίλον μὴ ὄντα πρότερον. εἰς ὃ κέρδος συλλήψῃ μοι καὶ σὺ φιλανθρώπως αὐτὸν εἰσδεξάμενος. πείθομαι δὲ ἁμεῖζον ἐμπορον εἶναι. καὶ γὰρ φίλος σοφὸς πρότερον, εἶτα ἐμπορδύεται.

Βίωνι.

ὁ Λιγυρείαν μύσου τοσαύτην περὶ ἐμοῦ οὐκ ἂν ἤλπισα ἔσεσθαί τε ἐβουλόμην προσδεξάσθαι. θαυμάζω δὲ τὴν σωτυχίαν δ' ἣν οὐδέπω πέπυσμαι παρὰ σοῦ γράμματα. ἢ τοῦτα συμεχῶς γραφόντων ἄλλων. ὑπὲρ μὲν οὖν τῆς γενομένης ἐμοὶ αὐτὸς ὑπὲρ σοῦ ἀπολογήσομαι. τὸ δὲ λοιπὸν εἴτε οἴμη ἀποδιδόντες αἰτιοῦνάσι, φύλαξαι τοῦτο τῶν σωχὸς γράφειν. οὕτω γὰρ ἂν ἀποδῶσόμενον ἐπιτύχῃς εἴτε σὺ μὴ γράφων, φύλαξαι καὶ τοῦτο. ῥᾳδία δέ ἐστιν αὐτοῦ φυλακή. καίτοι γ' ἦν τὴν ἡμετέραν φιλίαν τὸν σοῦτον, ὅσον καὶ τὰ δυσχερῆ νικᾶν δύναται, ἢ ἐπιλέλησαι τοῦ ἡμετέρου καὶ τοῦ Ἀλλιχόρου καὶ τῆς παρὰ Καλλιθέᾳ διαιτῶμεν καὶ ὅσοις ἄλλοις τὰς ἑαυτῆς ψυχὰς εἰμεράσαμεν. ἢ αὐτὸς μὲν οὐκ ἐπιλέλησαι ἐμὲ δὲ φιλοσοφίας τοσοῦτον μόνον ἀμνημονεῖν αὐτῆς ὑπολαμβάνεις. ἀλλοῦ προσήκει οὔτε αὐτὸν φαῦλος ἔχειν περὶ τὴν φιλίαν, οὔτε περὶ ἐμὲ φαῦλα εἰκάζειν. ἀλλὰ καὶ ὅσμεμνημόνευκας αὐτῆς, καὶ ὅσμεμνημόνευε γράφων συνεχέστερον.

πλάτωνι ἀδελφιδῶν θυγατέρες εἰσὶ πέντε. τούτων τὴν
π πρεσβυτάτην ἐδίδου ἀπευσιάσων πρόσχαμον καὶ μεξίαν
προῖκα χριάμενον αὐτὰς. ἐπεπόμφει δὲ αὐτῇ τοῦτον Διονύσιος. ἐ-
γὼ οὖν ἀσπάσιον ἡγησάμενος τὸν καιρὸν, τάλαντον προσετίθουν τῇ
προικί· καὶ μέχρι μὲν πολλοῦ ἠνείχετο. ἐξετώλμησα μὲν δοὺς
τὸν λόγον ἀληθῆ καὶ δικαίως λόγω. ἐφάμην γὰρ ὅτι οὐκ εἰς τοῦτον
γε, εἰς ἣν φιλανθρωπίαν συμβαλλόμεθα· τὰς χρείας ταύτας δωρεὰς
δὲ χρὴ θεοὺς δεῖ. αὗται γὰρ τιμὰς αὔξουσι· καὶ ἃ μὲν ἀτιμάζουσι τιμᾶς
μὴ τὸν φιλανθρωπίαν· ἀτιμάζεις ἢ τὸ στόρμοσιν ἢ τὰ σάλ-
λας παίδας ἤδη τοῖς χαριεστέροις ἀθλήσιν· ἀλλ' οἱ μὲν, τὸ κῦσι.
ἀπευσιάσως ἢ χαριέστερος ὢν πένεται. τοῦτο οὖν τὸ ἱερὸς ὠφθῶ
δηλῶσαι σοι. οὐ μεῖζον ἡμῖν οὐδὲν εἶδεί τι περιγενέσθαι σὺ παντὶ τῷ
εἰῶ δύματι.

Τῷ αὐτῷ

ε Κομισάμην παρὰ βιαύρου τὴν ἐπιστολὴν, ἐν ᾗ με ἀ-
νακομίζεσθαι παρελάμβανες. ἱκανὸν χαρὲν εἶναι πρὸς ἡμετ-
έραν ἀποδημίαν πέντε ἐτῶν χρόνον. εἶμι γὰρ τὴν ἐμὴν ξεμιτείαν ἀρ
χεσθαι· ἐμὲ δὲ ὅσσον μὲν τοῦδος ἔχει καὶ ὑμῶν καὶ τῆς παῖδος, αὐ
τὸ σαφῶς ἴστε. οἶσθα δὲ οὖν αὐτὸς οὗτος ὁ τοῦδος ὃν βιάζεσθαι με
πλείω χρόνον δυαῖν βεν ἀθλήσιν· ὠφελιμώτερος γὰρ εἶναι ἢ συμ
παθεῖν βούλομαι. τοῦτο δὲ τὸ ἱερὸς μόνη ἔχει Φιλοσοφία. πει
σθεὶς δὲ χρόνος ὢν πάτερ ἔχοντος φιλοσοφοῦσιν ἀπαρκεῖν ἐμοὶ
φαίνεται, ἀλλ' οὐδὲ τοῖς ἐμπορευομένοις ἐπιμελέστερον. καίτοι
γοί μοι, ἐπὶ πολὺ πελέστερα στέλλονται. ἡμεῖς δὲ ἀρετὴν ἐμπορεύ
μεθα. οὐδενὸς ἄλλου πλοῦ φύσεως καὶ φιλοσοφίας καὶ χρόνου
ὧνι ον. ἂν τὰ μὲν, ἅπαντα ὡς ἡμῶν ἀπολείπεται. χρόνῳ μοι δεῦ

μεθα

μεθισάναι ζῆν φάντες ἢ τὸν ἄλλων τὸν τοιοῦτον ἀνασχέσθαι μᾶλλον θέλειν σώζοντος σε ἢ ὠλοντος μᾶλλον εἰκὸς ἦν ἡμᾶς ὑπέμενον, τοῦτο χρὴ μὴ χωρίζοντας μὴ ἄχθεσθαι καὶ τοῦτο εἰδότας ὡς οὐχὶ τὸ ἐκ πολλοῦ σοι ὠνὶ πωλεῖσθαι ἀγαθοὺς ποιεῖ· τὸ δὲ χρόνον τινὰ περὶ πωλεῖσθαι σπουδάζοντας.

Τῷ αὐτῷ

π Ρότερον μὲν ὡς περὶ ἐγκαφοῦς δικαιοῦσθαι ἐκπληρώσας, ὅτι σε ἐπανέρχομαι πρὸς ὑμᾶς ἐβουλόμην νῦν ἢ ἀπιόντος τὸν τύραννον, καὶ ἐπὶ ὑπομένειν μᾶλλον ἀσφαλὲς ἐρωτᾶν πάλιν εἰ ἔνι, αἰτῆσαι ἀρχὴν τὸ ἐπαρκεῖν θεοῦ σώζοντος. νῦν μὲν γὰρ σοῦντος ἔτι τοῦ χειμῶνος, οὐκ ἐδυνάμην· ἐπεὶ καὶ τελέως ἀγαθὸν ὁμοίους ἡμᾶς εἶναι, τοῖς ἐπιδάμνοις τὰ ραχθέντα, τῆς παρούσης ἀπολαύσουσιν ὅσῃ τύχοι· ἀλλὰ μὴ τότε μᾶλλον παρεῖναι ὅτε ἀφελῶν ὠφελησόντων δεῖται· εἰδὲ καὶ πάντα πάσιν ἐπάδυνατον ἦν τὸ ὠφελεῖν, τὸ γοῦν μετέχειν βλάβης εἰκὸς ἦν, ἀρετῇ μὲν πᾶσα πλησιάζοι δοκεῖ· χάρις δ' ἴσως ἐνδεεστέρα· θαρραλεώτερον δέ σοι γέγραφα, ἐπεὶ μὴ λύσις τῶν ἐπιστολῶν ἐκόμιζεν. Τῷ αὐτῷ.

ν Ντως Κλέαρχος ὧσμοι ἔγραφες, οὐχοὕτω σε ἠλίου ὀρθὸν δοκεῖν κατειληφότα αὐτοῦ τὸ φρούριον, ὡς ἡμᾶς φιλοσοφοῦντας ἐπὶ ἐκεῖνον μᾶλλον οὐκ ἐπίστειλε τέως τοὺς πλιορκήσοντας ὡς πυνθάνομαι· ἐπὲμὲ δὲ ἐλέπισθραξ δορυφόρος αὐτοῦ γενόμενος· ἔστιν γὰρ μετὰ ταῦτα· ἢ μικρὸν ὕστερον ἦγε φήνας τῶν περὶ τῆς μόσυν παρ' ἡμῶν ἐπιστολῶν, ἐπεχείρησεν· ὠφελήφθη δὲ ἐμαυτὸν ἱκανῶς ἤδη· καὶ μοι περὶ ἑκτὸν ὥραν μόνῳ περιπατοῦντι ἐντὸς ὠδείῳ καὶ περιπνοσσι ἐμματος φροντίζοντι, τάδε φωνὴ ὡς προσῆλθεν· ἐγὼ ἢ δυθέως μὲν ὑπενόησα ὡς περὶ ἐμὸν τὸν ὀρῶ κακῶς μεταλαμβάνοντα, βοήσας αὐτὸν τε ἐξέπληξα

προσβραμὼν τὴν δεξιὰν αὐτοῦ μετεωλφόγησε ἤδη τὸ ἐγχειρίδιον, καὶ καταλαμβάνω καὶ τολοιπὸν δηλαπτίζων καὶ πελασγύων τὸν βραχίονα ἐξέβαλον αὐτοῦ τὸ ξίφος· καὶ ἐξωθῶν μὴ κατενεχθέντος αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ὦδον. οὐχαλεπῶς δ' ὅμως ἐκ τούτου δηλιγήσατε ἔδησα τῷ ἰδίῳ ζώματι ἀποστρέψας εἰς τοὐπίσω τὼ χεῖρε· καὶ πρὸς τοὺς στρατιώτας ἀγωνιάλιενος μὴ ἐπισθήλιω· ἐγὼ δὲ οὐδὲν δειλότεροσ εἰσ τὸν πλοῦν γίγνομαι, ἀλλὰ τ' ἐτησίων πνεόντων μηχανώμενος ὅπως ἂν ἔχω πλεύσομαι· ἄτοπον γὰρ τυραννοῦμαι μὴ σῆς πατρίδος, ἣν ἀφικρατεῖσθαι. ⸋τὰ μὲν ἐμὰ ὡσαύτως ἔχει, ἀσφαλῶς ἔχει· ἀγαθὸς γὰρ ⸋ζῶνε⸋ ἀποθνήσκων ἔσομαι. ὅπως δὲ τι καὶ ὑπὲρ τῆς πατρίδος πολιτευόμεθα, πεῖθε τὸν ἰλιέαρχον. ὅτι φιλοσοφήσαντες, ἡσυχίας μελήσομεν· καὶ πολεμίως ἀπολίσθυσι τοῖσ φυλαῖς ἐσμὴν· ταῦτα δὲ καὶ διὰ Νύμφιδος πεῖθε αὐτόν· ὃσ ἡμῖν μὴν φίλος· ἐκείνῳ δὲ καὶ συγγενήσθην· οὐ τῷ γὰρ αὐτοῦ ῥώτατόν τῳ σῶσαι ὑποφίασ ἀπάντων τῶν. ἀπροσμαλύπτωσ δέσει γράφομεν ἐπεὶ ἂν πιστοῖσ ἐπιτρέπεθα αὐδράσι τοῖσ ἐπισολάσ· ἂν ἰλιέαρχοσ ὠφέλησ, καλῶσ ποιῶν περὶ γοῦν τούτων ὑπολυπραγμονεῖ. Τῷ αὐτῷ.

Ἰσθι γὰρ τοῦτον θρασυτέρῳ μὴν, τὰ χεῖ δ' οὖν πλῶ δι' ἀσωθεὶς, ἔτι γνῶν αὐτόσε πεῖ πιμῆναι χρόνον οὐ μὴ μιμαλῶσ ἔχειν δυνατὸν, καὶ πρὸσ ὑμᾶσ ἐκπέμψαι Κρώβυλον τὸν θεράποντα, ἵνα τὰ πάθοδον πράττωμεν ὡφελίμωσ τῇ πατρίδι. τὸ μὲν γὰρ ἡμέτερον ἀσφαλὲσ, οὐκ ἐπὶ πλειάρχῳ δέ. βούλομαι δ' ἐπεὶ προσήκειν ἅπαξ, καὶ καθόλουσι τὰ ἐμὰ γνώμην δηλῶσαι. ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ τῇ μὴν πατρίδι ὁμήγυσσ εἶναι κίνδυνοσ μετὰ τυχίασ ἤδη παρόντοσ. νῦν τε δ' ὡσ πυνθάνομαι σφαγάσ τε ἀνδρῶν καὶ φυγὰσ ὑπὲρ μὴν μὴ ἡμῖν τ' ἀρίστων πολιτ. τοῖσ γὰ ἀσεβεστάτοισ δουλεύουσι καὶ

εἰσ

ἐσωῦθις. οὐχ ὁτυχὼν αὐτῇ κίνδυμος. μήποτε ἐκ τῆς περὶ τούτων
δυτυχίας, οἷσ μὴν, πόθος τοῦ τυραννεῖν. οἷς δὲ σωκθεια δουλείασ
γίνεται. καὶ τολοιπὸν εἰς μοναρχίαν ἀκαταλλακτον περιεσῆ τὰ
πράγματα. μικρὰ δι' ὀλιγαρχούμενα καὶ πολυχρονίων κεχδυνεῦκε
ἀναιρεῖν ἀρχουσικανῶν, ἢ ἐπὶ ἴσα ὁμοιουντι ποιῆσαι τοῖσ νοσήμασι
τῶν σωμάτων. ὥσπερ γὰρ εἰθένα περὶ μὴ τὰσ ἀρχὰσ ῥᾴδιον ἀπο-
λύεται τὰνθρώπων. ἐνι χύσυμπαντα ἡδυσία τὰ τελέως ἀνίατα πέπε),
οὕτω καὶ τὰ ἐν τοῖσ πολιτείαισ νοσήματα, μέχρι μὴ μνήμητε
ἐλευθερίας ἰσχύει. ἐπὲρ χεται τοῖσ δουλεύουσι παράταξις, λύσις
ὀχρὰ πάντων προσβαλόμενον τὸ πλῆθος. ἐπεὶ δὲν ἡ παρὰ περι-
χώσι τὸ κακὸν, ἐμμένει πὶ τοῖσ ἀνθρώποισι λόγος, ὅτι ὡσαὐτὸ ἀσκα-
λαλήξωσιν ἐαυτῶ, ἀλλ' ὅτως ἂν ῥᾴστα ἑαυτῷ δυλάθοιεν, τότε ὅπων
τελησόλεθρος πρέπει. μὴ οὖν παρὰ σὶ ἐν τοῖσ ἐν τοῖσ κακοῖς ἐλεινὸν
δὲν ἔστιν. ἐν τῷ δὲ, εἰ μὴ αὐτὸ ἐφ' ἑαυτοῦ βούλοιο τὸ μὸν σπέπεσθαι,
ἢ πάντα ἀσφαλὴς εἰμι. δουλείαν. Ταύτην ἐγὼ νομίζω, ἢ μετὰ τῶ
σωμάτων ἢ τὰσ ψυχὰσ ὑφ' ἑαυτὴν ἔχειν. ἢ τῆσ μὴ ψυχῆσ οὐδ' ὅτι
ἂν ἀπολωμὴν, τὸ δὲ σῶμα μόνον ἔχουσα, τὴ δουλεία τυγχάνω ἐμοὶ
γὰρ δοκεῖ. τεκμήριον δ' εἶναι ἡ δουλείασ κακὸν, τοῦτο ἐστὶ ψυχὴν μα
ταβαίνειν. ἐπεὶ ἀγαθὸν ἢ κακὸν λέγουσιν οὐ. φόβοσ ἢ τοῦ παθεῖν τι.
ἢ ἐλπὶ τοῦ παθεῖν, λύπη. τὸ δὲ νοσοῦντα τοῖσ μὴ ἐλευθέροις. τί οὖν. ἂν
τισ μὴ φοβῆται μέλλον καὶ λύπη, μηδὲ ἐπὶ τῷ μὴ μόνον ἀχθῆ), δου
λεύσει. ἢ ὡσ ὄμμὴ ἔχων τὰ δουλείασ κακά. ἰδὼν δὲν τοιοῦτον με
νὸν φιλοσοφίασ μὴ μόνον, ὅπερ ὁμοκαὶ δηλοῖ Κλέαρχοσ, μὰν ὁπουν
ὄψεσθε ἅλεπῶν, ἀδέσποτον νόσει δοῦλον. ἀδέσποτον δ' μὴ τὸν ψυχὴν
χρώσεται, ἐνῇ τὸ δοῦλον ἢ τὸ ἐλεύθερον. ἐπεὶ σῶμα τε ἀεὶ σωυτυ
χὰσ ἦν, ἂν ὑπὸν ὄψει μὴ τὰ ἦ ἢ ποια δεαυτὴ. ἰὼ δέμε ἀπο

ιτείνη γὰρ τὴν τελείαν ἐλευθερίαν χαριεῖται μοι· ἢν δ' οὐδὲ
τὸ περιέχον σῶμα ὠκείωσε τῇ ἑαυτοῦ δουλείᾳ, ταύτῃ τίνα οἰκο
νομίαν ἐλλείψειν δοκεῖς περιχωρισμένην τοῦ σώματος· οὐ μόνον
δὲ ἐγὼ ὃ ἂν πάσχω ἐλεύθερος, ἀλλὰ καὶ Κλείαρχος ὃ ἂν βιάσθαι
δοῦλος γενήσεται. Φοβοῦμαι δ' διαθήσει δύσ' ἢ οὐδὲν ἔχει φυχῆς
ἐλευθερία· τὰ μὲν οὖν ἐμὰ ἐφ' ἑαυτῷ σκοπεῖν ὡς ὁρᾷς ἀσφα
λίστερα εἰς τὸ πάσχειν, ἢ μᾶλλον ἄρχω εἰς τὸ δρᾶσαι· καὶ τὸ μὲν οὐ μὴ
μελήσῃ, ἀλλ' ὁλιγωρίας δεῖται· τὸ δ' ἀρχὴν φροντίζειν περὶ αὐτῆ,
αὐθρώσδυνᾶ πάνυ ἐλευθέρα· τὰ ἧττης παρῴδος σωνημμένα μοι, διὰ
τοῦτο ἐπεὶ τὴν αὐτὸν μοι ταύτην ἐλευθερίαν· αὖ δὲ πάλιν τεύξεσθαι
ἀναγκάζει μ' ἴνδυο ἐχεν μίνδυον ἢ ἐχίμηα αὐτὸς πάθω, ἀλλ' ἵνα
μὴ πάσχω σάμπη τὴν παρῴδα ἐκὼ φελήσω· διὰ τοῦτο μοι ἀνάγκη
καὶ πέρμη φοβουμένῳ, θάνατον προορᾶν· ὅπως μὴ πρότερον ἀπο
θάνω, ἢ ὑπὲρ τῆς παρῴδος ἀφθαρῆν δυνήσωμαι· πάλιν τε οὐδὲν
πρὸς τοῦτο ἄνωρ ἀκὼ καὶ πρότερόν σοι ἔγραφον, πείθων αὐτὸν ὅτι
κουλιὰς ἐρασταὶ ἐσμέν· καὶ χαρίεν μὴν ἐὰν καὶ ἄλλο τῳσὶ δοκῇ
πρὸς τὴν αὐτοῦ πολιτείαν αὐτὴν εἶναι· ἐπεὶ ἀναγκαῖοι ἐσμὲν τὴν τῆς
παρῴδος ἐλευθερίαν, ὑφιέναι τῆς ἐμαυτοῦ φροντίζοντι περὶ
τούτων καὶ βουλομένῳ.

Τῷ αὐτῷ

Ἐπὶ μὲν τῷ συμπείθεσθαι τὸν τύραννον οἷς περὶ ἐμοῦ πρὸς
αὐτὸν ἔλεγες, συγχαίρω τῇ παρῴδι· γράφω δ' αὐτὸς ὡς
σωνεβάλλουσας, ἀπάτων αὐτὸν ἀπὸ τἀληθοῦς ὡς μάλιστα· τοῦ
ναντίου δ' αὖ πρὶν, φυσαίμην τοῦτ' ἐμαυτοῦ πολίτας ὡς φίλτα
τον ἐξ ἐμοῦ ἠλπισαν, καὶ ταῦτα οὐκ ἀξίους ὄντας ἀπατᾶσθαι· τὸ δ'
εἶναι τὸν τύραννον τελέως ἀχλεπῆ, ὠφελιμώτερον ἐσωγε ἡμῶν
μαι τῇ πόλει ἢ τὸ δημοκοπεῖν αὐτὸν ἀπεκαλύπτεσθαι δόξαν μεζω

ὁ τὴν τοσ. τὸ δὲ αἴτιον, ὅτι οἱ μὲν χαλεποὶ δι' ἃ φθείρονται τὰ χώσ
καὶ αὖ μὴ καταλυθῶσι, μῖσος ὁμοῦ τυραννίδος κατέλιπον τοῖς
πολίταις καὶ παντελῶς τὴν μοναρχίαν ἐφ' ἑαυτῶν ἐβάλομ. ὥσ-
πως οὖν συμβαίνειν τὸν λοιπὸν χρόνον φυλακτικωτέρους γίνε
σθαι καὶ προνοητικωτέρους τῆς δημοκρατίας ἅπαντας. ὅταν μὲν τις
δουλωσάμενος ἐκ δημοκοπίας τοὺς δουλωθέντας καὶ ἀναιρεθῇ
τὰ χώσ, πολλὰ ὁμοῦ ἐγκαταλείπει τυραννίδος ἐν ἑκάστοις μα
κά. ὧν οἱ μὲν δύσπειθοῦντες πείσεσθαι. οἱ δὲ ἄλλως δημαγωγηθέ
ντες, τυφλοὶ τῷ κοινῇ συμφερόντων εἰσί. καὶ τοῦτε ἀναιρεθέντα
οἰκτείρουσιν ὡς δικαίως καὶ τὴν τυραννίδα οὐχὶ ἀνήκεστόν τι
φυλάττοντα κακόν. ἀγνοοῦντες ὅτι αὖ πάντα τὸν ἧττον μέγιστος τύ
ραννος ἀνάγκη καταλυτέος ἐστὶν ὅτι ἔξεστιν αὐτῷ καὶ ἀλεωθῆναι
καὶ Κλέαρχος δὴ ὡμὸς ὢν, αὐτός τε δυσχείρωτος ἦν καὶ μισούμενος
τοῖς ἄγαν δυσκαταγώστοις ποιήσει τὴν τυραννίδα. προσποιούμε
νος δεῖσθαι μέγιος, αὐτός τε αὖ ταύτην τὴν δύναμιν ἐπράττετο, τοῖς τε
βαλομένοις ὑστερον δυέμβατον ἀπέλιπε τὴν ἀκρόπολιν. ἀλλὰ ταῦτα
μὲν καὶ σοὶ δῆλα δὴ φανερά. τὸν δὲ τρόπον τῆς γραφῆς καὶ ἀποδόσεως τῆ
ἐπιστολῶν χάριν. ὅτι δὴ σύ τε ἀσφαλῆ νόμισας, καὶ τὸ τέλος μάρτυ
ρες μὴ ἀτόπως δύρηθαι. ἐπεμψα δέσει ἢ τὸ αὐτίγραφον τῆς πρὸς
τὸν Κλέαρχον ἐπιστολῆς δι' θυραμβικωτέραν πρόφασιν ἐπίτηδες αὐ
τὴν. ἵνα μὴ μόνον καταφρονῇς λογομανούντων τελέως. Κλεαρχω.

Ν Αθήναις μοι φιλοσοφίας χάριν διατρίβοντι τῷ τε κοι
νῶν τινες φίλων καὶ ὁ πατὴρ ἐγκαλέμως δύσποτιάσειν πρὸς
σέ. καὶ αἰτίας ἐκέλευον ἀπολύσασθαι. τοῦτο γὰρ δίκαιον εἶναι
καὶ αὐτῷ μοι ἀμφίνον. ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν ὀρθῶς περὶ νοῦν ταῦτα, σα
φῶς ἤδειν. ἠγνόουν δὲ ἀφ' ὧν διεβλήθην. καὶ τοῦτό μοι πρὸς

τὴν ἀπολογίαν ἐμοὶ δύσπορον. οὐδὲ γὰρ αὐτὸς παρὼν ὅτε περὶ ἐβάλλετο τὴν ἀρχήν, οὔτε ἀκοὴν ἐδωκάμην σφαλερὰν οὐδεμίαν. οὐδ' ὅλως ἦν λόγος, ἢ ἔρωτημά τῳ ἐμοῦ, ἐπιμιξίαν τινὰ ἔχειν πρὸς τὰ αὐτόθι πράγματα. τίνες οὖν εἰσὶ δικαιότεροι πρὸς μίαν ἀρχὴν ἐναντιώσεις ἀνθρώπου μετὰ τὴν ἀγορὰν οἰκέτου ἀποδημοῦντος, οὐκ ἐγὼ δείσομαι καὶ διὰ τοῦτο μὴ πώρωσιν ἀπολογίας, ὅτι οὐδὲν ἑώρων τῶν λεγομένων μέγα· οὐκ ἠπόρουν δὲ πάλιν τῷ μὴ δεῖν ἐννοεῖσθαι τοιοῦτον ὄντα οὐ σώσειν ὑποπτεύομεν, ἀλλὰ καὶ πάνυ ἔχων πεῖσαι σε ὅτι ἡ ἐμὴ ψυχὴ οὐδενὶ δυσμενὴς ἔστι, τῷ τοιούτων βουλευμάτων. οἶμαι μὴν οὐδὲ εἰ καὶ μὴ πεφιλοσοφήκειν, ἱκανὸν ἂν γενέσθαι τεκμήριον τοῦ μὴ ἀπεχθῶς ἔχειν πρός σε, τὸ μηδὲ ἠδικῆσθαί τι ὑπὸ σοῦ. οὐδὲ οἱ φιλοσοφήσαντες μὴ παντὸς πεσεῖσθαι μανέντος, καθάπερ ἐν τῇ τῶν ἐποχείας ἐπανορθοῦσι. διὸ ἔρωτας πρὸς ὧν πεπόνθασιν ἐπὶ τοῖς θυμάτων, ὅτῳ μὴ μίσους λαμβάνουσι. πολλὰ δεῖ· ἀγαπᾶν μὴ πάνυ ἐπίστανται, ὅτι δὲν αὐτοῖς ἀπεχθὲς αὐθαιρότερον. ὅταν ὑπανήνεσούν τινος διαιρεθῶσιν ἀπ' ἀλλήλων τὰς ψυχάς, ποτὲ ἀπεχθάνονται. ὃ δὲ τοῦτο εἰκότως ἡμῖν μέχρι δυοῖν ἡμέραις δὲν ἔστι μέγα ἔστι μικρὸν πρὸς ἀλλήλους ἀπεχθείας ἔρωτος. ἀλλὰ σοὶ μὲν δὲν πολέων ὑπονοίας λόγου. ἐγὼ δὲ καθαρεύω τῇ ψυχῇ ἀπὸ τούτων. τί οὖν βούλομαι δηλαδὴ σαφίνης σαίζω πρὸς σέ. ὃ τοῦτο μηδὲ ὦ τὴν μέρον ἐφαιρεῖσθαι ἀρχομένην ὑπὸ σοῦ τῷ παρόντι. ἢ μὴν διὰ φυσῶν οἱ μεγάλοι ῥήτορες ἢ οἱ ἱππεῖς. ἵνα εἰ μηδὲν ἄλλο, ὑποπτεύῃς ποτὲ δυοῖν θατέρου ἐχρὸν εἶναι. ἀλλὰ ἀπεδημήσαμεν σοῦ ὀκτὼ θεράποντοι καὶ φίλοις δύο Ἡρακλείδῃ καὶ Ἀγαθωνι. ἀναλύω δὲ δύο τῷ οἰκέτῃ ἀποκαλῶν. ταῦτα δὲ ἵνα οἶδ' ὅπως πείθουσί σε ἵνα μὴ ἦναι παράσημον ἐπὶ σέ. ἐκεῖνο δοῦναι ὀπεῖς ὅτι εἰ συνῆλθέν ἐ

μαυτῷ

μαυτῷ δικαίως ὑπὲρ δυοῖν μόνοιν, ὅτι αὐτός τε εἰκῇ ἐμαυτὸν ἐνεχείρισα ὑπὲρ δύο ντι· ἢ οὕτω πάνυ ἐρασθεὶς ἀπειθεῖν εἰμι, ὥστε μηδὲ τῷ πρόσθεν ἐμαυτὸν φυλάττειν φιλίαν, ἀλλ' ἐθέλοντι ἐγχειρίζειν τὸ σῶμα τοῖς δικαίως αὐτὸ τιμωρησομένοις. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἴσως μὴ φιλοσοφήσασιν, ἴσως καὶ μᾶλλον ἢ πέρα τοῦ ἰσχνοῦ ἀπολογία. ἐγὼ δ' οὐδὲν ἄλλως ἀφυῶς ἔχουσθαι πρὸς τὰ ἐν τῇ φιλοσοφίας ἀγαθὰ, συνέλαμον τῇ φύσει ὡς μάλιστα σφόδρα. καὶ νεανίας ἔχουσθαι, οὐκ ἀρχὰς οὐδὲ φιλοπμίας ἐλόμην, ἀλλὰ δυθέως αὐτῆς ἤρων τῆς φύσεως ἔχουσθαι λόγων. καὶ οὕτός με ὁ ἔρως ἤγαγεν εἰς ἀθήνας καὶ πλάτωνι ἐπέσχε φίλον. καὶ μέχρι τε νῦν, οὕτω αὐτοῦ πέπλησμαι. φύσεως μὲν οὖν οὐ τοσοῦτον ἔχων πρὸς ἡσυχίαν, ὡς ἔτι παντελῶς νέος ὤν, κατεφρόνησα πάντων, ὅσα ἄρχειν ταραλυπωτέρου βίου δοκεῖ. ἐλθὼν δὲ εἰς ἀθήνας, οὔτε ἐκκλησιαστῶν, οὐδὲ μάντεις εἰς ἐλλήσποντον ἐπὶ λακεδαιμονίους σὺν ἀθηναίοις ἔπλευσον. οὐδὲ τοῦτο ἐκκλησιάζομαι ἀφῶν τυράννοις καὶ βασιλεῦσιν ἐχθρὸς ἔσομαι. ἀλλ' ἔχουσθαι ἡ συχίας ἐρασθεὶς θελεχόμην τὸν ἔχουσθαι θεὸς λόγον παιδεύομενος. καὶ μοι πρῶτον πειρατοῦ παρηγγέλθη ἡσυχίαν ποθεῖν· τοῦτο γὰρ τὸ κατὰ φιλοσοφίαν λόγου φῶς εἶναι. τῷ δὲ πολιτείαν καὶ πολυπραγμοσύνῃ, ὡς πρόφορον τινὰ ἐκκαλύπτειν. καὶ αὐδέρετον ποιεῖν τοῖς ἐρευνῶσιν· ὡς δὲ οὔτε πεφυκέναι καλὸς ἐδόκουν πρὸς αὐτὴν, οὔτε πείθεσθαι ῥᾳδίως περὶ αὐτῆς, τοιοῦτον ἤθελον κάνταμ ἐπέχειν, καὶ ἡσυχίαν κατασκευὴν ἐμαθανον, καὶ φύσεως ἀρχὰς ἐώρων. ἐδικαιοσύνην τιμᾶν ἐδίδασκόμην. καὶ ὅσα τοιαῦτα. ἄλλα πάνυ ἔχουσθαι φιλοσοφία. καὶ οὐδὲν οὐχόπως τοῦ εἶναι ταῦτα, ἀλλοῦδὲ τοῦ ζητεῖν τιμιώτερον. τί γὰρ ἂν ἄλλιον

ἀνθρώπων ὄντα θνητῆς φύσεως καὶ θεοῦ μὲν κεκραμένον μοῖραν, μόνοις δικαιρεῖν τοῖς ἀθανάτοις ἑαυτοῦ· καὶ ταῦτα, πρὸς γὲ συγγενὲς ἄγειν· συγγενὴ δὲ τῷ θείῳ τὰ θεῖα λέγω· ταῦτα ἡυχόμην τε καὶ ἐσπούδαζον μαθεῖν· πολιτείας δὲ αὐτῆς γε μετὰ παῤῥησίας μου λέγοντος, οὐδὲ μεμνῆσθαι ἠξίουν· ἐμαθον δὲ ἄλλα τε πολλὰ καὶ ταῦτα οἷς νῦν χρήσομαι πρὸς σέ· τὸν μὲν μὴ ἀδικοῦντα τιμᾶν· τὸν δὲ ἀδικοῦντα ἀμύνειν μὲν δυνάμει ἁπάσῃ ἀμείβεσθαι δὲ εἰ μὴ μικρὰ συγχάριν· φίλον μὲν τιμιώτατον τοῦ κτᾶσθαι, ἐχθρὸν δὲ μισητέον· ἑαυτῷ κατασκευάζειν· τὸν δὲ ὄντα φίλον πιστεύεσθαι· μὴ μὴν ἐπιλιπαίνειν μὲν ἀμείζω καὶ ὅσον αὐτὸς ἔδωκε τὴν ἰσχὺν τὴν ἑαυτοῦ ἔργῳ ἀποδείξεις πρὸς ἕτερα ἀρχὴν ἐπιβάλλωμαι νομίζειν χρῆσθαι ταῦτα εἰδότι, μηδαμῶς· ἀγαθοῦ μὲν ἀπειλῶ πλέον ἔργα μὴ πολιτεύων· ἡμῖν δὲ τῆς σῆς τοσοῦτον ἀποτέμνω τυραννίδος, ὅσον ἀποδείκνυσθαι δικαίως δυνατὸν ἐσμεν ἡμᾶς. πείθομαι δὲ ὅτι μὴ ἐν δικαίοις ἀφῆς τοὺς φίλους, ἡρεμαίους ἂν αὐτοὺς ποιήσαιμι καὶ πολιτεύσοντας ὧν σὺ βάλῃ δικαίων τὰ εἰς ἐμὲ μὴ μελετῶμενα φιλοσοφίας ἐγκώμια. ἐπεὶ καὶ τελέως ἂν εἴην μὴ ταῦτα φρονῶν ἀχάριστος. φέρε γὰρ ἐμοὶ τὰ ῥαπτομένῳ τῶν σὺν ὑποπτεύσῃς, ἢ πρᾶξαι ἐπισκήψῃ θεὸς ἢ συγκαταθέσθαι, καὶ ταῦτα λέγοι, ἀχάριστος εἶ καὶ τῶν ῥοπῶν ὧν χάριν· καὶ οὐτε τῷ καλῶν ἐκείνων μαθημάτων, οὔτε ὅλως σεαυτοῦ μνήμων ἔσῃ. ἐμοὶ χρώμενος δικαιοσύνῃ ἀσκήσεις καὶ σωφροσύνῃ ἐκτήσῃ· μὴ θεὸν ἐμάθες μὴ τὸ σεαυτοῦ πρὸς αὐτὸν συγγένειαν ἀνεμέωσο. καὶ τῷ τὰ πεπονθότερον τούτων, θαυμαστῶν δὲ τοῖς ἄλλοις κατεφρόνησας φιλοτιμίας καὶ πλούτου καὶ ὅσα τούτοις ὅμοια· εἶτα μὴν ὅτε ἀποδυσμενισεῖ τὴν χάριν, μείζονι ἤδη νόμῳ καὶ πρέπουσι τὴν χάριν συνόντα μοι καὶ δυσλεπτόμορον ἀπολέψῃ με, οὐδὲ μεμνημένῳ

ὅπου

ὅτι οὐ τὰ ἄλλα μόνον ἐπ φιλοσοφίας ἐμαθες, ἀλλὰ καὶ τὸ ζητεῖν δεξιῶς ἃ μὴ πω οἶδας· καὶ πῶς ἂν σύ γε ζητήσειας ἢ δύροις ἐμὲ στερόμενος· ταῦτ' εἰ λέγοι, τί ἂν ἀποκρινοίμην πρὸς αὐτὸν δίκαιον; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐδὲν ὁρῶ· ἀλλὰ μὲν δὴ ὧδ' ὡς ἐγὼ ταῦτα πρὸς ἐμαυτὸν ἀεὶ λέγω· λέγω γὰρ ἑκάστοτε πρὸς ἑαυτὸν ἃ φρονῶ· καὶ οὐκ ἄν ποτε αὐτῶν ἀποστραφείην· ὥστε οὐδένος ἂν ἧττον οὐδὲ ἧττόν τι τῶν ἐμῶν δύλογον οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἄλλοτι τῶν ὄντων πραγμάτων ἡ ἐμὴ ἡ συμφορά.

Πλάτωνι.

Οἶσθ' ἡμέρας τῆς Διονυσίων ἐμπροσθεν τοὺς πιστοτάτους μοι τῆς θεραπόντων πυλάσθαι καὶ φιλόκαλον ἐπεμψα ὡς σέ· μέλλω γὰρ οἷς Διονυσίοις ἐπιτίθεσθαι τῷ Τυράννῳ, πλεῖστά με νοσεῖν ἐκ πολλοῦ αὐτοῦ ποθοῦντος αὐτῷ χρήσθαι· πέμπτον δὲ ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ πομπὴ τῷ Διονύσῳ. ἐδόκει οὖν ὀλιγοστέρους ἔξειν δορυφόρους· εἰ δὲ μή τι καὶ δι' ἃ πυρὸς ἐλθεῖν, οὐκ ἐκινήσαμεν· οὐδὲ ἐπιτιθέμενοι οὔτε ἑαυτοὺς οὔτε τὴν φιλοσοφίαν· καὶ τὰ τῶν σωμοτῶν δέδοκται ἡμῖν ἐχυρά· πίστει δὲ ἡ πλήθει ἐχυρώτερα· οἶδα μὲν οὖν ὡς αἱρήσομαι· τελεώσας δὲ μόνον τυραννοκτονίαν, τοῦτο παθεῖν δύχομαι· μετὰ παιᾶνος γὰρ ἂν νικητηρίου ἀπολείπω τὸν βίον, εἰ καταλύσας τὴν τυραννίδα ἐξ ἀνθρώπων ἀπελθοίμην· σημαίνει γάρ μοι τὰ ἱερὰ τὰ οἰωνισμάτα τὰ θεῖα ἀποθανεῖν μαντεῖα θανάτου, καταρθώσαντι τὴν πρᾶξιν· ἐθέλοιμι δ' ἂν ἢ αὐτὸς ἐναργεστέραν ἢ καὶ πρεσβύτερον ὄψιν· ἐδόξε γάρ μοι μὴ θεόντι χεῖμα κάλλους μεγίστους ἀναδεῖσθαι κόσμου τιμίας. μετὰ μικρὸν ἀποδεξάμενος μνῆμα περικαγὲς εἰπεῖν· ἐπειδὴ κέκμηκας ὦ χίων, ἴθι εἰς ἑσπέρην μνῆμα ἀναπαυσόμενος· ἐκ τάχου ἢ τὸ ὄνειρος δύελπίς ἐμὶ καλὸν θανάτου τυχεῖν· νομίζω δὲ

μηδὲν κίβδηλον εἶναι τῆς ψυχῆς μαντεύμα. ἐπεὶ ἡ οὐ τῶς ἐγνώσθη ἐξ ἀληθοῦς εἰσιν ἡ μαντεία, μακρῷ τοῦτον ἐμαυτῆ ἡγοῦμαι ἡμέρας ἢ εἰρίος μοι μετὰ τὴν τυραννοκτονίαν εἰς ἡμέρας ἐδίδοτο. καλῶς μοι μεγάλα δι' ἀπραξίαν πρότερον ἐξ αὖθις ἀπολλάττεσθαι, ἢ χρόνου τι σῶμα πολαῦσαι· ἡ ἃ αὖ βράσωμεν, πολὺ νομισθήσεται μείζονα, οἷς πεισόμεθα. ἢ αὐτοὶ τιμιώτεροι ἐσόμεθα τοῖς δυνησομένοις, ἢ τῷ ἰδίῳ θεραπεύῳ τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῖς ὠνησόμεθα. μείζων τοι τοῦ ὠφέλημα τοῖς δυναστεύσειν εἶναι φαίνεται, ἢν ὁ βράσασα οὐ μεταλαμβάνει. οὕτως μὲν δὴ προθύμως ἔχομεν πρὸς τὴν μαντείαν τοῦ θανάτου.

Σὺ δὲ χαῖρε τῶν πολλῶν ἐν
δυσδαιμονίαις εἰς τέλος
ἡμέρας· προσέτι
δὲ καὶ
σε
ὕστερα
ὡς
πείθομαι.

Τέλος τῆς Χίωνος
ἐπιστολῶν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΦΙΛΟΚΡΑΤΕΙ.

Λ Γ σαντες ἐκ μουνυχίασ ἑωθεραζ λαμπρῶ σφόδρα σὺν πνεύματι περὶ μέσην ἡμέραν, κατῆχθημεν εἰσ νηρικὸν τὸν Ἰλιῶν. Καθίσαντεσ δὲ ἡμέρασ ἐννέα σκαιὸσ γὰρ ἦν ὁ ἄνεμοσ, εἶτα πάλιν λύσαντεσ ἅμα τῇ ἕῳ εἰσ Δῆλον ἤλθομεν. ἧλιοι δὲ ἐνόσουν λοιμώδη τινὰ νόσον. τὰ μὲν πρόσωπα ἐπίμπλαντο λεύκησ· καὶ τοὺσ τρίχασ λευκοὶ ἐγίνοντο. ὁ δὲ βράχιλοσ αὐτῶν καὶ τὰ σέρνα αὐῶδει. πυρετοὶ δοῦκη ἐπέκειντο· οὐδὲ ἀλιπόδυνεσ μεγάλαι· οὐδὲ τὰ κάτω μέρη ἀρρήλατα ἦν οὐδέν. ταῦτα δὲ ἐπύθοντο κατὰ μῆνιν ἀπόλλωνοσ αὐτοῖσ συμβεβηκέναι, τὰ φόντοσ ἐν τῇ νήσῳ τινὸσ ἥρῳ ἐπιφανῶν, οὐ πρότερον εἰωθόσ. Ἐκ τούτου οὖν προσβάλλειν αὐτοῖσ τὸν θεὸν τὸν μόσιν ταύτην ὑπελάμβανον. ἡμεῖσ ὕστερον δέ τι ἔθνοσ ἀλλόφυλον. ἦν νῆσον ἐν τῇ ἐξω θαλάττῃ ἀφιγμένοι, καὶ ἰδόντεσ ὀβελίσκου χῶμα ποιήλων ἀνθρώπων, νυκτὸσ ἀποφυγόντεσ ὡχόμεθα πυνθανόμενοι ἀλλήλων κατὰ τὸν πόρον, εἰ τὸ χῶμα ἔχοι ἕκασσον οἷον ἐκόμιζεν οἰκεῖσθεν καὶ τὰσ τρίχασ. Ζάλη δὲ καὶ ἄνεμοσ ὀξὺσ ἐμπεσὼν, ἀπήνεγκεν ἡμᾶσ ὑπὸ κρήτην. πλησίον φαμαθοῦντοσ ὄρουσ ἐκάθορμεν ᾧ ἡμεν ἤδη, αὐτίπνοι πνεῦμα λιβυκὸν εἶτα πνεύσαντοσ ἡμῖν ἀπερυθρίου, πάλιν ἐφορμεθα πέντε νύκτασ ἐν θαλάττῃ γιγνόμενοι, ἐν αἷσ προσέχομεν ἀθρόωσ. ἵνα μάθωμεν μὴ πολυπραγμονεῖν, εἴτισ ἐν τῇ ἑαυτοῦ παρίδῃ κατὰ τοὺσ νόμουσ ἢ μή, σεφανοῦται. καλιεῖθεν τετάρτην ἡμέραισ, ἀφικόμεθα εἰσ ἐπίνειόν τι τῆσ ῥοδίας, ὅπου μοσῶσαι μοι συνέβη τὸν περὶ τὸ ἄθλα

νόσιν· ὡς δὲ ἐπιμέμανχόσ μ᾽ αὐτόθι, οὐκ ἀνεδύδου ἡ νόσος, δι᾽ ἐωλοῦ σε εἰς ῥόδον· ἢ ἐδέξαν ἡμᾶς δύμενδ᾽ ὄρος· δύθυς δ᾽ ὡς δι᾽ ἔβην πλύ ῥάω ἐγχυόμιω· ἀ ταυτὶ μὴν ἔχ μ᾽ ὄισι πέως ἐωισέλεμ· τοῦ λαῖγα ὡσ αὖ ἕκασα συμβαίνοι, ἀλλ᾽ ὡσόμεν· δὺ τύχει· ἢ μὴ πρόϊμρε μήτε χοῖσ ἐωλέον σὺ μήτε τοῖσ ἔλαπτομ δυναμένοις. Κ τησιφῶντι.

Γέγελεν ἡμῖν, Νικόστρατος ὁ πρὸς μητρὸς θεῖος· ὡς ἐπιρρᾴζοις μοὶ ἐς αὐτὸν οὐμεζίως· ἐμοὶ γ᾽ ὀνειδίζοις τὼ δι᾽ ἐμοὶ συμμᾶσαν· συμφορᾶν· ἐγὼ δὲ θαυμάζω τί παθὼν· ἐξιοῦσι μοὶ οἰκοθεν ἡμῖν, γεγαῦτα δι᾽ ἐλήλυθεσ, ὥστε πειοδῆναί με, μηδὲν ὧν δι᾽ ἐλέχθησ· τε ἐωλᾶδυίσε· μὴ δ᾽ ἄλλωσ φρονεῖν, βλέποντα πρῶτον μοὶ εἰσ τὼ ἐμὴν ξυμφοραν, ἣν οὐκ ἀπεικὸς εἶναι καὶ τοὺσ ἐχθροὺσ ἐλεεῖν ὑπελάμβανον· ἔπειτα δὲ καὶ εἰσ τὸ σηνθρωπον καὶ ὅμοιον δεδακρυμένῳ· ὥστε γ᾽ ὠτ᾽ καὶ ἐπέσηνφα ἐνίοισ ἤδη προσηκόντων ἡμῖν, ἐ τοῦ δέοντοσ, προσιέναι σι μηδενὸσ ὑστερίσειν ὑπεχόμην αὐτοῖσ· καὶ αὐτὸσ δ᾽ ἐπείειλα περὶ ὧν ἐχημάτιζον ἀθηναῖσι μοι βουλεύεσθαι πολλάκισ· νῦν δ᾽ οὐκ ἐμποδὼν ἔτι οὖσιν ἡμῖν οὔτε δυσνοχλοῦσίσι οὔτε ἄλλῳ τινὶ ἀνθρωπίνων, ἐωηρεάζεισ· οὔτε εἰσ τὼ τύχην ἀποβλέπεισ· οὔτε εἰσ ἄλλότι τ᾽ ἀνθρωπίνων· ἀλλ᾽ ἔπεγχωίζηκεν, καὶ ἐκπεπλωκόσι τῆσ πατρίδοσ· καὶ ἀπεστερημένοισ ἐπθυμίασ καὶ πόλεωσ καὶ πολιτῶν ἃ φίλων· καὶ ὅσα μὴν ἐσ ἐμὲ ἀπόντα ἐβλασφήμεισ, σὶ μὴν ἴσωσ φέροι αὖ τινα εἰκότωσ καὶ φθόνον καὶ μίσοσ· ὥσπερ αὖ εἴ τινα ἡμῶν τεθνεώτων ἐπιβάλλοιο βλασφημεῖν, ἐν οὐδὲν ἂν ἔχοις· καὶ φιλανθρώπωσ πόλει· ἐγὼ δέ, οὐκ ἂν δι᾽ ταῦτα φαυλότεροσ νομισθείην ἀπὸν ὑπὸ σοῦ λοιδορούμενοσ· ἀτυχέστεροσ μέντοι γ᾽ ἐλεεινότεροσ ἴσωσ νομισθείσ, ποτὲ μὲν οὐδὲν ἦν ἔπον, νῦν δὲ οὐδὲ μίαν ὑπὲρ αὐτῶν φωνὴν ἐκπέμπειν

πειν ἀλλ' οὐδὲ ἀκούειν λοιδορούμενος δύναμαι· τὸ δὲ γέροντα ἐπιφθονῆ ὑβρίζεσθαι μηδὲ μίαν ἐλπίδα ἔτι ἔχοντα τοῦ δυνήσεσθαί ποτε ἀμύνασθαι, ὅσημ τιὼ σύμπασαν ἐλπίδα ἐφ' ἡμῖν αὐτοῖς ἀκμὴν ἐχειτοῖς μηδὲ αὐτοὺς σῴζειν ἐπὶ δυναμένοις, πῶς οὐ καὶ χρὴ ὄντι μ· ἀλλὰ μὴ πρὸς τοῦδιὸς μὴ σύτε ὦ Ἰητησιφῶν· μηδὲ εἰτὰ μάλιστα ἡμᾶς αὐτὶ αὐβουλῆ· Καὶ εἰμὴ πεπολίτευμαι ἐσε μηδὲν τῆς ἡμετέρων πολιτῶν, μία σμα τοῦτο προσθῆσαι σωτῶτε ἐν τοῖς πολίταις οὖσι βέλτιστ, βοηθοὺς ἐσεσθαίσοι δηλονότι τοῦ γήρως σὺν προσόδοις· καὶ μέμνησο ὅτι οὐδὲ αὐχίμησ εἰς τοῦτο πρὸτε ἀφίξεσθαι ἤλπισεν· οὐδ' ἄλλοι πολλοὶ καὶ ἔτι μᾶλλον αἰμάσαντες ἐντῆ ἑαυτῆς πατρίδι καὶ πολλοὶ λαμπρότεροι ἐμοῦτε καὶ σὺν νόμοις·

ὁ Ἰ μὴ ἄλλοι πάντες ὅσοι φεύγουσιν ἀδίκως ἢ δέονται τῆς πολιτῆς ὅπως ἐπανέλθωσιν, ἢ διαμαρτόντες τούτου λοιδοροῦσι τοὺς ἑαυτῶν πατρίδας ὡς φαύλους αὐτοῖς προσφερομένας· ἐγὼ δὲ ἐπεὶ περ αὐαξίως ὧν ἐπολιτεύσαμην ἠτύχησα, καὶ κακηγορῶν ἄλλων αὐτὸς ἑαλων, ἄχθομαι μὲν, ὡς περ εἰκὸς ἦν· ἀγανακτῶ δὲ οὐ δέν· οὐ γὰρ οὕτως ἔχω τε ἠλίθιός εἰμι, ὥστε ἐξ ἧς πόλεως ὠθεμι στολιλῆσ ὅτι ὦ ἐλλάδα ἐλευθερώσασ ἐξηλάθη, καὶ ὅτι μιλτιάδης ὅτι μικρὸν ὦ φλεγύᾳ δημοσίῳ γέρων ἐντῷ δεσμωτηρίῳ ἀπέθανε, τούτη τῇ πόλει αἰσχίνω τὸν ἀχρόμενον φεύγοντα ἀναπακτεῖν οἴεσθαι δεῖν, ἐπὶ τῆς εἰωθότων ἀθήνησιν ἐπαθεν· ἀλλ' ἔγωγε καὶ λαμπρὸν εἶναι τοῦτο νομίσαι μὰν αὐτὸ γενέσθαι· τὸ μετὲκείνων ἐνάδοξα παρὰ τοῖς ἔπειτα ἀνθρώποις ἆξιος τοῦ ὁμοια παθεῖν ἐκείνοις γεγενῆσθαι.

ε Πεισθήσεσθε κεῖ πυνθάνεσθαι περὶ κλεοκράτους, ὅστισ ὄζιν ὁ κλεοκράτης ἄκουε· παύσῃ γὰρ ὃ πρῶτον καὶ πλυπραγμονῶν

οὐδ' ἅπει πρὶν μαιρᾶς ἀιωῦσαι δηνήσεως. τὸ μὴ γὰρ γένος ὄδιμ
ἁπάντων ἀνδρῶν ἑλλήνων, οὐκ ἀφανὲς ἀρίς. ἀεὶ φρονα τὸν ἐκ
δαμασήνου εἰ ἐσου πυνθάνοιο, οὐκεὶ ὁ μέγας ἄιρει πίνδαρος. ἀλλ' ὅ-
πως μὴ εἰλωτα ὀφλισπαίησ ζητῆσις ὄδιν ὁ πίνδαρος. τουτὶ μὲν
γὰρ οἶμαι ὅτι καὶ παρὰ μαντίᾳ τῷ γραμματισῆ ἅμα εἰ μοι πτε ἐ
μαθες τὸ γράμμα, καὶ ἐμιμδενὸς ἐπὶ τῷ παρὰ μαντίᾳ μνημο-
νόλυες, ἐνῳῆν τοῖσ ἐκκλησίαις μελανὶ ἐσου ἑκάστε ἀκούεισ λέ
γοντος, αὖ τελι παρὰ καὶ ἀοίδιμοι ἑλλάδος ἐρεις μᾶθᾶναι, καὶ ὅτι
πιμδάρου τοῦ θηβαίου τὸ ἔπος τοῦτο δὲ λέγοντος, καὶ ὅτι ἐζημί-
ωσαν αὐτὸν θηβαῖοι τοῦτο ποιήσαντα τὸ ἔπος. οἱδὲ ἡμέτεροι πρό
γονοι δὸλῆν αὐτᾳ τὴν ζημίαν ἀπέδοσαν μετὰ τοῦ εἰκονι χαλκῆ
τιμῆται. καὶ ἦν αὐτὴ καὶ εἰς ἡμᾶσ ἔτι πρὸ τῆς βασιλέου σοᾶς, κα
θήμενος ἐν δυ ματι καὶ λύρα ὁ πίνδαρος, δι' ἀδῆμα ἔχων, καὶ ἐπὶ τ
γονάτων ἀνῳλιγμένον βιβλίον. οὗτος δὴ ὁ πίνδαρος, δαμάσητον
ἀγῳ ἐκεῖνον, εἰσὸν ἀνατείνει τὸ κλεοπράτους πρόσ. λέγῳ δ' ἐσου
ἀὐτὸσ πίνδαρος καὶ τὰ περὶ τοὺς δυσορείους ἢ τὰ περὶ τὼπε
σβύτην. ἧσ τὸ μηδῶον αὐτοῦ γένος ἅπ ἐται. ἢ εἰ μὴ σφόδρα ἤδειν
τε ιητῆν ὑπερφρονα ὄντασ, καὶ τὰ ἀγραῖα ταῦτα καὶ τὰ ἀπολέ
σαντα ἡμᾶς ἐσ τὰ δύματα μᾶλλον περιέσοντα, ἢ αὖ ἀπελθὼν
ὑπελάμβανόν σε ὑπομνῆσαι μόνον τὰ περὶ τοὺς δυσορείους ἐσ τὸν
ἐσ πίνδαρον. νῦν δ' οἶδα ὅτι μάτιμοσι ταύτῃσι τὴν λύραν ἐξομεν-
δολιᾶ οὖν μοι ἀνάγκην εἶναι δηπου θαύσοι τὸ δυσπρεμα τοῦτο. ἄ-
ξιον γὰρ ἀκοῦσαι, εἰ καὶ μὴ προσήκον μὲ λειμιράτει λέγειν τα γὰρ
τοιαῦτα μὴ πρεσβύτησ ὀλυμπιάσι παρελθοῦσα εἰς τὸ σάδιον, ἐσάμα
τε ἅμα τοῖς ἀνδράσι, καὶ θεασαμένη τοὺς ἀγωνιζομένους. ἐπισάν
των δ' αὐτῇ τῶν ἑλλανοδικῶν ὅτι ἐβούλετο ποιεῖν παρελθεῖν εἰς τὸ σάδιον, ἀπ
ειπεῖν ἀνδρὶ τῳ ἄλλῃ τοῦτο γυναικὶ δοῦναι καὶ χάσασθαι οὐ-

τως ὀθεὸς. ὅτι ⸂καὶ πατέρα⸃ τρεῖς ἀδελφοὺς ὀλυμπιονίκας ἔχοι. καὶ γὰρ ἐν ὀλυμπίᾳ ἀγωνιεῖται τούτης οὖν τῆς προσβυτίδος καὶ γοῦν τοῦ γένους ἀπορρώξ ἐστιν ὁ Κλεομένης, ὡς ἔστι μᾶλλον πάντων ἢ αὐτοῦ πυθέσθαι. καὶ πολλῶν μὲν οὐβούλομαι λέγειν, μὴ οὐμνημονῆσαί σου περὶ ἧς ἴσασιν ὅστις ἐστὶν ὁ Κλεομένης βούλεσθαι μόνον, ἀλλὰ ⸂ἐγὼ μὲν⸃ ἀκηκοέναι αὐτὸν ὡς περ καὶ θρασύμαχος τὸ μὲν ξέρον συντετυχέναι, καὶ ἀπτίμῳ ταὐτὸν τοῦτο τοῦ χαίειν τοῦ λαμπρῶς ἐστιᾶσθαι δοκῶ. τοσοῦτο μέντοι ἴσως μᾶλλον ὅτι ἡ προσβυτὶς ἐκείνη, εἰ τοῦτον ἐγνώκει τὸν Κλεομένη, πολλοῦ ἂν μᾶλλον ἐπὶ τούτῳ ἢ ἐπὶ τοῖς πέντε ὀλυμπιονίκαις ἐσεμνύνετο.

Μὲν Ἰουλιάδης ὧμαλιστὲ πεισθείς, ὅτε ὁ τε ἀφίγμεθα ἐς ῥόδον, πάρων ἔτυχεν, ἀλλὰ περὶ λίνδον ἦν. οὔτε ἐπανελθὼν εἰς ῥόδον πεμπτῶσι ἡμέρῃσιν ἡμᾶς ἔχω δὴ τοῦ τὰ κοινὰ ταῦτα προσαίτια λέγειν ἐπίμονον χρήζομαι. ὁδὲ Κλεοκράτης οὐδὲ μὰ τοὺς θεοὺς ἐπιστεῖλαί σοι δυνατὸς μᾶλλον ἂν αὐτὰ ῥᾳστώνῃ ὑπὲρ βουλῆς τῆς φιλανθρωπίας, ὅσην κέχρηται περὶ ἐμέ. ⸂ἐν οἰκίαν⸃ ἀρίστην δύ᾽ ἐσ μοι δύο μοσίαι δοθῆναι. καὶ χωρίον ἐν καμείρῳ. ⸂αὐτὸς δὲ ἐ⸃πεμψεν ἡμῖν τὰ ἐπιτήδεια ἡ εἰς σὲ αὐτὸν ἀφορμοῦμαι ἐμοὶ μόνον, ἀλλὰ ⸂καὶ Θύβρασι⸃ ὁ πολίσιος, τὰ μὲν ἄλλα εἰκαὶ Φαυλότερα ἢ ἐθὼ ἠθέλησεν ὡς περ ἐλαίσιον ⸂καὶ μέλι⸃, ἀλλ᾽ οἷον παρόντων, οὐδὲν ἂν ἦν ἐκεῖθεν εἰς μὲν οἶνον γε μὴν ⸂πολὺ ἀμείνω τοῦ πρὸ⸃ ῥυμῖν ⸂εἰς προβίλου ἅμα⸃ ἀλθύρων καὶ ἀρωμάτων περιημένα ἐν τύποισι ζαγήματος. ὧν ⸂πεπομφάσι⸃ ταῦτα δῆμιν ἔπεμψε, καὶ πυρῶν μεδίμνους. ὅσοις ἐγὼ μεδίμνοις οὐχὶ σεσῶ ἐμαυτὸν, ἀλλὰ καὶ πάντας κωμήτας δυναμένην ἀδυνάμιν. καὶ πολλὰ δὲ ἄλλα πρὸς τούτοις ἀγράφειν

καὶχόμαι. ἵνα μὴ πρᾶδηλοῦν ἐμὲν μικρολογίαν δόξω. τὸ μὲν
γὰρ τὰ μικρὰ παύνυ περα σαίζεσθαι, μικρολογίας μᾶλλον προσεῖναι
φημὶ καὶ ἀπειροκαλίας. φιλοφρονημάτων δὲ καὶ μικρῶν σπάνυ ἔγωγε ἡττᾶσθαι ὁμολογῶ. σπαρέχει δὲ ἡμῖν καὶ ἄλλα καλλίω συῶντε ἀγρίων καὶ δρυμάδων θηρᾶν πράσεσι ἀπολαύματα. ἔτι
δὲ αὐτὸς ἡμῖν σωδεῖπνόσημέραι. μεταδίδωσι τῆς αὐτοῦ σοφίας. ἢ σοφώτερα ἢ μαθεῖν μᾶλλον δεῖ. ἃ γὰρ ἐὼ παθὼν ἐδιδάχθην, ταῦτα πρὶν παθεῖν φυλάττεται σοφία. οὐχὼς περὶ ἀφροντίστου πείρας διδασκόμενος. οὐδὲ πολιτεύεται. ὅσον γε τὸ κλεοκράτει οὐδὲ μιᾶς πλέως ἄλλης οὐδὲ ἀνθρώπων ἐπιθυμῶ. ἀλλὰ σοφόδρα ἀσμενίζω τῇ συμφορᾷ. καὶ ἀρχὴ δοκεῖ μοι τοῦ βίου ἡ πολλαπλῆ τῆς αὐτοῦ πολιτείας. οὕτω μὲν ὑπέρα γε τὸ σωφρόντα καὶ ὅπερ φασὶ σοφοκλέα ἤδη γέροντα ὑπὲρ ἄλλης ἡδονῆς εἰπεῖν, ὥσπερ λυσσώσης λυπῆσαι, ποιεῖ τῆς τοῦ πολιτεύεσθαι ἡδονῆς. ᾧ καὶ ὅταν ὀνοῦσ ἐπικρατῇ, δι᾽ εὐδαιμόνων ἔγωγε ἐμαυτῷ τῆς φυγῆς ἰὼ φεύγω φαίνομαι. ὅταν δὲ αὖ πάλιν ὑπελθημοι λογισμός τε συνομηγῇ αὐτῷθι, οὐχ ἑταίρων μόνον, ἀλλὰ καὶ συγγενῶν καὶ ἑκκλησιάσας κολυπτοῦ, σὺ ᾧ πίνε καὶ τέρπου ἐτῆ ᾠκησας, τοῦ ἄλλησι χωρίου. καὶ τῇ ἐκεῖμοι μετὰ σοῦ φιλίου διαζῆν γενομένου, μετερρεῖ ἅπαν τὸ αἷμα ἄλλοσε ποι τῇ πλάγχνων πάλιν. καὶ μοι δόκτε καὶ λοιδορεῖσθαι σῖσε λοιδορούμην, ὑπὸ δημοδόκους ἡδέσαι δοκοῦσι. καὶ σιώμματα ἐφ᾽ οἷς οὐδεὶς ἐξοκτησιφῶντος ἐγέλασε πώποτε. ἀλλὰ ἅλις μὲν ἡμῖν διακρύων. σὺ δὲ τυχόντος. μὴ μόνον πολιτείαν ἄπασαν αὐτὴν λέπιρ ἰωφοῦγε. ὅτι πρὸς ἐμὲ ἔχει φιλαπεχθημόνως. ὅτι τὰ λλὰ τοιοῦτος δεῖμ᾽ ὄργον πεφεῖναι μᾶλλον δὲ ναλαμπρότερον.

ἡττᾶσθαι

ἡ πᾶσα δὲ ἀδυξόπατον · καὶ μάλιστα μὲν παραμυθῶ, φοβοῦ-
μαι τὰς μεταβολὰς εἰς ἀνωμαλίας ἐμπεσεῖν τύχης καὶ παθημάτων
λέγοι τι, πειρῶμαι ἀνασχέσθαι ἀλγηδόνας γλαυκῶν. ἀλλ' ὅμως δίδωσιν ἀπο-
χωρῆσαι δίκην τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις ὁ γέλωτος εἶναι δοκεῖν ἄμα
καὶ μίσους ἄξιος. οὐ δὲ ἐμὴ πέρυ φοβῆ τὴν θάλατταν, ἀφίλοιο
παρῆμας ποτέ. παραχὼν σεαυτὸν ἡμῖν δεῖν, ἐὰν ἡμῖν πάλιν.

Ρίσων οὗτος ὁκομίζωνος τὴν ἐπιστολήν, ὅπερ τοσοῦτον
ἡμᾶς ὑποδεξάμενος ἐρόδλῳ. πεπλυκε δὲ Ἀθήναζε πατὰ
χειμῶνα κηδεστῆ γέροντος ἀργύριον εἰς πράξων παρὰ τοῦ βαπε-
ζίτου χαρμόλα. σπόπει δὲ ὅπως αὐτὸν δέξη Φιλοφρόνως. ἔστι δὲ
κομιδῇ οὐ τελὴς τὴν δίαιταν καὶ πρέπων ἡμῖν. ᾧ καὶ τὰ ἄλλα
συμπράξεις. ὡς μάθῃ ὡς οὐ πάντα τελῶς ἔρημον Φιλωνύπελα-
βεν. ἀλλ' ἔστι τις ἀθήνησιν αἰσχίνου λόγος καὶ μνήμη.

Τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ.

Πυθόμην τὰ ῥηθέντα μελανώπου πρὸς ὑμᾶς. καὶ τὴν
μὲν ὑμετέραν ἀποδεξάμην φιλανθρωπίαν. μελανώπου
δὲ οὐκ ἐπαινέσαι μόνον πρὸς ὑμᾶς νομίζω τοῖς βεβιωμένοις
αὐτῷ πρέπουσαν ἀποδοῦναι χάριν, ἀλλὰ τυχὸν ἔτι καὶ τῆς παρ-
δόσεως ἑτέρης μείονος, ὁμοῦ ἀρκέσαι πειράσομαι. ἐγὼ δ' ὦ μελάνωπε
καὶ τοὺς μὲν τοὺς νόμους ὁμολογῶ ταύτῃ κεχρῆσθαι τῇ συμφορᾷ.
ἡμεῖς μέντοι βοηθῶν ταῦτα τοῖς νόμοις πεπονθέναι. καὶ ὑπὲρ
τοῦ μηδένα στεφανοῦσθαι παρὰ τοὺς ἀγῶνας ὁ μὲν νόμος ἐμοὶ μὲν οὖν
τὸ δεσμωτήριον πολιτεύομαι, κοιμῶμαι πρὸς θεμιστοκλέους εἰκόνι
καὶ ἄλλοις πολλοῖς ἐπιφανέσι τῶν ἐν τῇ πόλει γεγο-
νότων. σοὶ δὲ τὸ μὲν μὴ χρῆσθαι πρώην θεσμοθέτου τόν, ἤδησθα
προεστάναι τῶν μητέρα, δεῖσθαι ἐμπεσεῖν τὸν πατέρα σου εἰς τὸ δεσμω-

τηέλομ. σὲ γὰρ αὐτὸν δυσχιλίων δραχμῶν τιμὴν
πέρασι τοῖσπερὶ τίμαρχον μέσοις, οὐδὲ ἐνὰ τῶν τέτταρα, πρὸς θεμι-
στοκλέα δ' ἀρίστειδην γοῦν οὐκ ἂν ὑπολαμβάνω ἀγὼ μελανώτερον μηδ'
αὖθις ἐὰν ὑμῖν ποτε δόξω δικαίως ἐξομαι τῶν ῥόων. νυνὶ δὲ τῆσ μὲν
δυνοίασ ἦν ἀπαντήσοι μὲ ῥέχεθε, θορυβοῦντεσ δ' μὴ θέλοντεσ ἀ-
κροάσασθε τῶν λοιδορούντων ἡμᾶσ, πολλῶν χάριν ἔχω. δικαίω-
τερον μέντοι ἂν ἄμεινον, ἐμαυτὸν ἐάσαι πρὸσ τοὺσ λοιδοροῦντασ
λέγειν ἢ φίσασθαι πολλάκισ τοῖσ λόγοισ ἤδη ἐφ' ἑτέροισθε τὰ μέ-
σα ἁμαρτοῦσιν εἰσ ὑμᾶσ. εἰδὲ μὴ τὸν δεύτερον αὖ δεηθεῖην
αὐτὸν ἔχειν πολὺ μᾶλλον τῶν λοιδορούντων ἡμᾶσ, ἢ χαρίζεσθαι δι-
κοῦντασ, ὅτι τῶν βλασφημούντων οὐκ ἀκροᾶσθε, μείζω τιμωρίαν τῆσ
φίαν τῶν δυναμένων λέγειν τοιεῖν.

ὑμῶν οὐδὲ τοῦτο νῦν ἀφῖξαι πρὸσ ἡμᾶσ. ἀλλὰ καὶ νό-
σουσ καὶ δίκασ καὶ πάντα μᾶλλον τοῦ μὴ βούλεσθαι ἐλ-
θεῖν πρὸσ ἡμᾶσ αἰτιᾶται λιμὸσ δ' ἀφῖκται καὶ λοιμὸσ ἀνθρωπί-
δασ. ἐμοὶ μὲν οὖν νῦν γε σὺν φιλίππῳ πεπαῦσθαι μὲν αὐτὸν ἐξεῖναι δὲ
συνοίκασ ἀφικνεῖσθαι πρὸσ ἡμᾶσ, τάχα δ' ἂν εἴησι τοῦτο ἀπλοῦν. ἐλ-
θεῖν δ' οὐ τολεμοσ. εἰδὲ οὐδὲ σὺν ἐλεύθερῳ δὲ συνοίκασ ἐξεῖναι, οὐ μὲν δ'
πιστελεῖσ δικάσουσ ἡμῖν ἀφίξεσθε. ἐγὼ δ' ἄσμενοσ αὐτὸ ποιήσομαι.

Ἐρωτηθεὶσ ἐπὶ φύσικον, τί συνάγουσι ἐλεύθερον τὴν ἡμέραν,
οὐχ ὑπουργίασ ἀλλὰ μνήμην ἔδοξεν ὑπερὶ τοῦ θανάτου
ὥστε τὴν νύκτα σπένδωμεν ῥᾴων ἐγρώμην, βαδίσασ εἰσ τὴν ἄμ-
μον, ἐπεὶδον τὰ χωρία. καί μοι ἔδοξε καλὰ μὲν ἄλλωσ καὶ πρὸσ
λα εἶναι τὰ χωρία· ἡ γὰρ ἐλαιῶν ἦν. πολλὰ φυτὰ ἄμπελοσ
συχνή· καὶ σπόριμα πολὺ καὶ νομαὶ καλαί· ἐπαύλιον δὲ οὐ
δὲ

δὲ μέζιον· ἀλλὰ πάντα ἐρεῖσαι· ἐδέξατο ἡμᾶς ὁμυρωνίδης
Φιλαυθρώπως σφόδρα· τὸ μὲν τοι χωρία δυοῖν ταλάντοιν ἐ-
πρίαμην· καὶ νῦν ἐπωλίοντι μηχανῶμαι τοιοῦτον, οἷον ἐμηχα-
νώμην ἐμοὶ εἶναι τὴν μῆλα βραχέα· καὶ μέλλων ὁμοῦ οἰκεῖν ἐνθά-
δε μὰ τοὺς θεοὺς οὐχ ἥδεως ἐπὶ τῇ στερήσει τῆς ἐμαυτοῦ πλέως,
καὶ μάλιστα τοιαύτης, ἐν ᾗ δύναμαι αὐτὸς ἂν ἄλγιν ὑπολαμ
βάνων οἰκεῖν.

δεκίμων οἷα καὶ τὸν πάλιν ἐλάσκην καὶ αἰσχύνην ἡμᾶς δέ
δρακεν οὐκ ἀδύνατος οὐνόμου φειδόμενος οὐδενός, ὅτε καὶ τὸν
θεὰν εἰς Ἴλιον ἀφικόμην τῆς τε πόντου καὶ θαλάττης. ἃ μὲν εἶδον
αὐτὸς γράφειν ἐπεὶ δοκεῖ ὕλιον ἔχειν ἄφθονον σωτῆρα· δέδοικα
γὰρ μὴ τοῖς ἀπίστοις λαβόμενος φλυαρίας ἀπειρόκαλος δόξω.
τὰ δὲ κίμωνος ἤρκαι τοῖς ἀκροάσιν οὐδὲν ἐμοὶ δοκεῖ μᾶλλον ἁρ
μόσειν λέγων· διαζιβόντων γὰρ ἡμῶν πολλὰς ἡ-
μέρας ἐν Ἰλίῳ, καὶ μὴ πλήρους μούσης, τῆς θείας τε περιόντων, ἣν
δέ μοι συνῆν μοῦσα ἐγὼ ἅπαντα διεξέλθω τὰ ἐν τῇ Ἰλιάδι ἔστι
προσαυτοῖς ἑκάστοις ὑπὲρ ὧν τὰ ἔστι δὲ γενναῖα μοῦσα, ἐμπίπτει ἡ
μέρα ἐν ᾗ πειρῶντο τοὺς γάμους οἱ ἀπὸ τῆς θυγατέρων ὅσων
ἐπιτέτραπεν ὄνομος ποιεῖν καὶ ὥρα ἐγένοντο δὲ συχναὶ αἱ γάμου-
μοῦσαι· νενόμιστο ἐν τῇ Τρωάδι, τοὺς γάμους μούσας παρθένους ἐπὶ
τὸν σκάμανδρον ἔρχεσθαι. λουσαμούσας ἀπὸ τοῦ ῥοῦ τὸν τοῦτο
ὡς περὶ ἱερόν τι ἐπιλέγειν· λάβε μου σκάμανδρε τὴν παρθενίαν.
ἐνθὴ τοῖς ἄλλοις καλλιρόην ὄνομα παρθένος μεγάλης μὲν τῆς ἐ
πιφανῶν, ἐπὶ πλουτου ἥκειν σοφῆ· ἡμεῖς ἅμα τε τοῖς οἰκείοις
τοῖς γαμοῦσιν καὶ τοῖσ ἄλλοις ὄχλοις πρόσθεν τὴν ἑορτὴν καὶ τὸ
λουτρὸν τῶν παρθένων ἤθέμισ αὐτοῖσ ἐξωτέρω ὁρᾶν, ἐθεώμεθα· οὐ

καλὸς καὶ ἀγαθὸς λιμών, ἐγκρύπτεται εἰς θάμνον τοῦ σπαμάνδρου
καὶ σέφει ἑαυτὸν δρυκάζιν. ἦν δὲ αὐτῷ δηλαδὴ τὸ στρατήγημα τοῦτο
καὶ ὁλόχρος ἐξ ἡμέρας ἐπὶ τὴν μαλλιρόην δύσεπις. λουομέ-
μησι δὲ καὶ τὸ εἰωθὸς ἔτος, ὡς μετὰ ταῦτα ἐπυθόμην λεχθήσε-
σθαι, μαθεμασπάμανδρος τὴν περσηΐαν, ἐπθορὼν ἐκ τοῦ θάμνου σπάμαν-
δρος κίμωρ, ἡδέως ἐφησέχομαι λαμβάνων καιρόν σπάμανδρος
οὖν. καὶ πολλὰ ἀγαθὰ πάσχουσι. ταῦτα ἅμα λέγων καὶ ἁρπά-
σας τὴν παῖδα, ἀφανὴς γίνεται. οὐμὴν καὶ τὸ πρᾶγμα ἀφα-
νὲς γίνεται. ἀλλὰ τέτταρσιν ὕστερον ἡμέραις πομπὴ μυῶν ἦν ἀ-
φροδίτης. ἐκπέμπουσι δὲ αἰνέωσι γαμηλίοις μυῶν καὶ ἡμεῖς τὴν πομ-
πὴν ἐθεώμεθα. ἡδὺν ὑμφὴν ἐδίδοσαν γὰρ κίμωνα ὧδε μὲν δὴ αὐτὸν
καὶ σωσιδόται ἅμα ἐμοὶ θεώμενον, προσκύνησε καὶ ἀπεβλέψασε
πρὸς τὴν ζοφόν, ὁρᾷς ἐφη τὴν σπάμανδρον, ᾧ τὴν παρ-
θενίαν ἔδωκα· ἡ δὲ τίθη ἀκέσασα αὐτὴν ἀγαγ. καὶ τὸ πρᾶγμα ἐκ-
πυσον πέπεται. ὡς δὲ οἰκάδε εἰσέρχομαι, μαθεμαλαμβάνω τὸν κίμω
να. καὶ οἷα ἦν εἰκὸς ἐρωτίζομαι, καλῶν ἀπόσιν καὶ δι' αὖ τὸν ἀπολω
λέναι λέγων ἡμᾶς. ὁδὲ οὐδὲν δι' αὖ τὸ ἔδεισεν. οὐδὲ ἠχθήθη τοῖς
πεπραγμένοις. ἀλλὰ μύθους ἐπιλάβεσθαι λέγειν μακρούς τοὺς ἁ
παντοχόθι προχῶν ἄξια εἰργασμένους καταεθμοὺς μύθους.
χαλ ἐν μαγνησίᾳ τοῦτο περὶ μαίανδρον τὸν ποταμὸν ἐφηγεῖ
νεται, ὑπτίνος ἦν ἐπειρίσιον. ἀφ' οὗ καὶ ἔτι σήμερον ἅπαλον τὸν
ἀθλητὴν ὑπὲρ ἐφ' οὐ χέωτοῦ υἱόν, ἀλλὰ τοῦ μιαίανδρου εἶναι
πείθεται. καὶ διὰ τοῦτο αὐτὸν οὕτω πάννυμίζ ἀσαρκῶντες καὶ
ῥώμησ δύ' ἔχειν. ἐπεὶ δὲ ἡ πολλὰς λαβὼν πλυνὰς ἀπεκαθῆρε μύθ
ἐξίοι, γὰρ ποτα μὲν αὐτῶν ἐμεσῶσαι λέγεσ τιμὴ σασ ἐποιήσα
αὐτὴ

αὐτὴν οὐκ ἀρᾶ πορεῖ γὰρ ἡ πρόφασις προφάσεως καὶ περὶ ἐπιδαμνίου ὁμοίως πόλιν. κατὰ μὲν δὴ ἐφημουσικὸν οὐδὲν ἦν θεᾶσθαι πεποιθώς, ὅτι Ἡρακλείτης εἶπε τὸν ἐπιμοιχοῦ γλυκόμυθον αὐτῷ καὶ δῆλον. ἐπὶ δὲ οὐκ ἐπαιδοποιήσατο μίαν ἔφη ἄπαις δὲ Διελέγχειν καὶ δὴ ὑπεδώρητο ἤδη καὶ λουομένῳ αὐτὴν μετὰ μιᾶς γραὸς ἰδών. καὶ ἄλλως δὲ δοκεῖ μοι ἔφη, ὡς μὴ πεπτάκασι τὰ ἐν Ἰλίῳ γαμικὰ καὶ φοβερὰ ἦ, καθεῖν δεῖν καὶ τι ἡμᾶς καὶ οἷον ἐν κωμῳδίαις περὶ τὸν σκάμανδρον ἐργάσασθαι. Κἀγὼ μὲν ἄλλο οὐδὲν ἦν τοιλήξειν τοσαύτην ἀναμαχητίαν προσμένων, λίθινος ὑπεπίστασ ἐγχύσας. ὁ δὲ εἴλκεν καὶ Δίτην ἀπόλλωνος καὶ δυνύσου μοιχείαν ἐπέχων. ἐωσ ἰδὼν ἐγκόλπιον προσίοντι τῇ θύρᾳ, τοῦτ ἐκεῖνο ἔφην καὶ πρόσοντεσ ἡμᾶς καίρφσι. καὶ δὸ πιθοδόμου τινὸσ δύθεσσ πρὸσ μελανιππίδην φύγων ὠχόμην. ἐκεῖθεν δὲ ἑτέρας ἐπὶ θύλακ ἀνέσ τοῦμπροσθεν, εἶτα ὡς ἐν ξενῶνα αὐτῷ κατηχήμην. οὐ μισθεὶς ἀν ἄλλος ἦ φύγων γὰκυμώνεον ἄγος ὑπομένειν τολέων. ταὐτὰ μὴ παθὼν δεῖν σι γράφειν ὡσ καὶ ἐμοῦ ἀκτλιάσαντι μᾶλλον ὤμην σὺ δὲ ἀν ἱκανῶσ οἶμαι γλάσειασ.

Τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων.

Α μὲν ἄλλα δεῖν ὑμῖν ἐπιστέλλειν περὶ ὧν ἡ βουλόμην ἂν πρότερον ἀκούειν. οὐ γὰρ ἀφιρῆσθαί γε τοῦτο ἀτυχήσαντα τῷ περὶ ὑμῖν ὑπολάμβανον. συμβουλεύειν δὲ καὶ πολυπραγμονεῖν, οὐ μιᾶς ἐμοιγε ἁμαρτίας ἐφαίνετο ἔργον εἶναι δεῖν κόπτειν ἀλλὰ τὴν ὅλην τοῦ πολιτεύεσθαι. πολὺ γὰρ δή οἱ, καλοιῶ-

των ἡμῶν. ἄλλως δὲ μὴ ῥᾴδια ποιεῖ τῇ ἐπιτηδείων, οὐχ ὅτι πόλει συμβουλεύειν ὡμὴν. ὑμῖν τε ἐώρων ἄλλους καὶ λέγειν καὶ πράττειν δυναμένους τὰ κοινά. κατέλιπον γὰρ οὐκ ὀλίγους. ἐπεὶ δὲ οἱ μὲν τεθνᾶσι. πολλοὶ δὲ ἠτυχήκασιν ὥσπερ ἐγώ, περιέστηκε δὲ ἡ πόλις εἰς ἐρημίαν τῶν πολιτευομένων, ἀμούσως δὲ τοὺς μὲν αὐτοὺς παρόντας, τοὺς δὲ καὶ δι' ἐπιστολῶν κινεῖν τι τῇ τῆς πόλεως πραγμάτων, ἕτοιμος ἤδη τὰ δοκοῦντα τῇ πόλει συμφέρειν, ὡς μόνον ἐξεστὶμοι δι' ἐπιστολῶν λέγειν εἰ δὲ καὶ μὴ τὰ μακεδόνων φρονεῖν ἐρῶσί με καὶ παραπρεσβείας γράφουσί τινες ἀπόντα με δήκειν, ἢ πρόδοσίαν τῆς ἑλλάδος, ἕτοιμος ἤδη ἐστὶ ῥόδον καὶ τῆς ἀπειρήνης ἑλληνίδος πρόσω φθύγειν ἐὰν βούλωνται. ἐστὶ πρὸς γὰρ ὑπέρασις ἄπειμι καὶ μήδοις βασιλέα καίτοι τὰ περσῶν τε καὶ μήδων οὐδεὶς ἔφη με ποτὲ φρονεῖν. καὶ πάντων ἡμῖν σεσημοθένης. ἀλλ' οὐδ' ἐκεῖσε παύσομαι γράφων, ἃ τῇ πόλει δόξη συμφέρειν οὐκ αἰσχύνεσθαι μέλλων ὑμῖν ὥσπερ ἄλλοι τινές, ἀλλ' ἐλευθέρως νουθετεῖν. δεῖ γὰρ εἰδέναι χρὴ ὅτι τῇ πολιτευομένων οἱ μᾶλλον ἐπιτιμῶντες ἦν ἡ χαρίζεσθαι θέλοντες ὑμῖν δοκεῖν, οὗτοι καὶ μάλιστα πρὸς ἡδονὴν λέγουσι, τὴν ὑπὸ πρόσχημα φιλοπαρρησίας ὁδὸν τοῦ κολακεύειν ἐλόμενοι. καὶ γὰρ αὕτη τῆς ὁδοῦ τοῦ χαρίζεσθαι πολίτας καὶ ἡγεμόσι πολὺ κακουργοτέρα προαίρεσις. ἣν βαδίζουσί τινες ἀθήνησι καὶ περίοιγε ἐμοῦ παρόντος, οὕτω γὰρ μὲ χρὴ λέγειν, καὶ νῦν ὄσον ἐφ' ὑμῖν πεπειρῶντος, αὐτῶν τε μὴ ὑμῶν τὴν ὀλιγωρίαν ὡς οὐκ ἐθελόντων ἄρχειν τῆς ἑλλάδος. προσέποντο δὲ ἐκεῖνοι τὴν ἡγεμονίαν ὡς δυναμένους. ὑμεῖς δὲ μετὰ τοῦ δοκεῖν ἀρχοὶ γεγενῆσθαι, δικαίως τῆς ἑλλήνων ἀρχειν, νομίζεσθαι θέλετε

μᾶλ

μᾶλλον ἢ μετὰ τοῦ μένειν ὑμῶν τὰς προθυμίας, ἐν δεήσθαι φθ-
θάμενος. πιστεύομαι γὰρ τελευτήσαντος Ἀλεξάνδρου πρότε-
ρον τινὰς ὑμᾶς, καινοτέρων ἄπτεσθαι πραγμάτων. ἐγὼ δ' βου-
λοίμην ἂν ταῦτα συμβουλεύειν ὑμῖν, ἃ μετὰ ταῦτα συμφέρ-
ει. οὐ γὰρ ἡγοῦμαι τὴν δίκην καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς, ὅτι λαμπρόν
ἐστι τοῖς μὲν βαρβάροις ἀεὶ πολεμεῖν, τοὺς δ' Ἕλληνας ἐλευθερῶν.
καὶ ταῦτά μοι δοκοῦσι περάσειν ἡμῶν προελομένους. ἀλλ' εἰς μὲν τὸ
βουλεύσασθαι τὰ κράτιστα, τὴν γνώμην ἱκανὴν οὖσαν· εἰς δὲ τὸ δύνα-
σθαι καὶ τύχῃ ἀγαθῇ ὑμᾶς δρωμένους. προσήκει οὖν μεμνῆσθαι
καὶ ὑμᾶς ὑπολαμβάνω ὅτι Ἀθηναίοις μὲν ἐστὶ πολεμεῖν. Ἀθηναί-
οις δ', οὐκ ἐν οἷς θεμιστοκλῆς ἐπολιτεύσατο. ἀλλ' οἱ τὰς μὲν γνώ-
μας ἐκείνων ἐχειροῦσθε· τὰς δὲ πρὸς τοὺς πολέμους ἀφορμὰς ἔχ-
ομοίας ἔχουσιν· ἐπεὶ δ' τότε μὲν ἡμῖν τριακοσίας ζημιοῦσι τὰς
τῆς Ἑλλάδος ἄξια γράφοντες ἡμῖν. δ' τότε δὲ ζημίαν τάλαν-
τα ἀργυρίου. καὶ χρυσίου ἀπέφθου χιλία. δ' τότε δὲ αὐθρώ-
ων ἐν ἥβῃ νέων τοσοῦτον πλῆθος, ἤδη γεγυμνασμένων ἐν ὅπλοις. καὶ
μηκέτι συμβουλεύετε. αὐτοὶ γὰρ εἰδήσομεν ἃ χρὴ πράττειν.
δρῶμενοι τὰ δόξαντα πράττειν. μὴ δὲ γράψωσι λέγετε μάτην
ἐπαινοῦντες ἡμῶν τοὺς προγόνους τὴν καὶ τὴν χώραν. ὅτι ἐγένοντο
τοιαῦται· καὶ ὑπὲρ αὐτῆς εἰσηγοῦντο ἐν αὐτῇ οἱ θεοί. ἐπεὶ πῶς
ἂν αὐτῶν τί ἐν τῇ περιχαρῶνεια μάχῃ τὴν πόλιν ὠφέλησε θῆβ ἀθη-
ναίων, ὅτι ἄρχω πρὸς τοσεισθένα ὑπὲρ ἀλιβρόθιου ἐν ἀρείῳ
πάγῳ ἐκρίθη. ἀλλὰ πρὸς αὐτίπατρον ἢ ὅς τις ἄλλος μακε-
δόνων βασιλεὺς ἱκανοὶ ἐσμὲν ἀγωνίσασθαι, τοῦτο χρὴ σκο-
πεῖν. καὶ ἱκανοὶ ὦμεν, ἀγαθῇ τύχῃ ἀναλαβόντες ὅπλα δυθέως

ἐλευθερῶν μὴ τοὺς ἕλληνας εἰ δὲ τούτων μὴ ὀλιγωρήσομεν, μὴ
καμνόμενοι δὲ καθησόμεθα, πῶς οὐ μετὰ τοῦ δικαίου ἑαυ-
τοῖς αἴτιοι γεγονέναι τῆς συμφορῶν, ὃ μόνον οὐ δεῖ παραμυ-
θίαν ἔχει τοῖς κακῶς πράττουσιν ἀτυχήσαμεν. ἔτι δὲ καὶ πό-
λεως καὶ ἀνδρὸς δὴ φρονοῦντος ἔργον ἐστὶν πρὸς τὰς πα-
ρούσας ἀφορμὰς ὑπὲρ τῶν παρόντων βουλεύσασθαι. τὰ δὲ τῶν
μὴ τολμᾶν εἰς τὰ πράγματα, οἷς ἐπιχορηγεῖ ἐκ τῆς πόλεν ἰσχύος
ἔχειν. τῶν δὲ ἰσχὺν πάλαι τὸ πλῆθος μεγάλων, ὁμοίαν φαίνε-
ται, ὡς τὸ ἀεί τις ὀλυμπιάσι νικᾶσας πολλάκις, ὕστερον γέρων
ὢν ἀπεγράφοιτο ἐπὶ καὶ προκαλοῖτο τοὺς ἀπογράφους ἀναμι-
μνησκόμενος ἧς ἔσχεν, οὐ τῆς παρούσης δυνάμεως. ἄξιον δὲ
ἀλέγειν αὐτοὺς πανθάνομαι, λογίσασθαι μὲν ὧν, ὡς πολλὰ
θαυμαστὰ ὅσων εἰσὶ βούλονται τῇ πόλει συλλαβεῖν δυνάμενα.
φάσκειν ὑμᾶς ὁμονοεῖν. ὡς τὸ ὑμᾶς οὐκ ἐπιτιμένους ὅτι γοῦν τὸ
μὴ πόσῳ πλεῖν πολεμεῖν ἢ εἰρηνεύειν βουλομένῃ κράτιστον ἔστιν
ἡμῖν δὲ τοῦτο δεῖ σκοπεῖν εἰ ὁμονοητέον πολεμοῦσιν. ὁμονοη-
τέον γὰρ καὶ πολεμοῦσι ἢ μὴ παντὸς ἕνεκα ἀλλ' εἰ βουλομένοις
πολεμεῖν ὁμονοεῖν, ὡς ἴσμεν ἅπαντες, αὐτάρκης ἐστὶν ἡ δύναμις.
ἐὰν δ' ἀν μήτε συστρατείας πολεμοῦντες ἔξομεν, μήτε χρημάτων
πόρους δείκνυωσιν, ἀλλὰ τῷ ἀθρόᾳ ἴσχυσεν δώσουσι τὸ πλεῖν,
μηδὲν διαφέρειν αὐτοὺς αὐτίκα νομίσομεν. ἀλλ' ἐκεῖνον μὲν ὡς
ἦν ἄξιος παραπολὺ τῇ διανοίᾳ ὤν, παπεπλεύσατε εἰκότως. τού-
τοις δὲ ἀποχρῆ τὸ μηδὲν πεισθῆναι κακὸν παραδόξους λόγους με-
λετῶσι μὴ μηδὲ λείψανον εἶναι ὑμῖν πῆ τῶν πραγμάτων. αὐτὰ καὶ
γοῦν φανήσεται πράττειν ἃ δεῖ βουλομένοις. ἴσως ἂν τὰ θηβαίων πλί-
θουσιν ἢ πλίθυμα, μηλόβοτον ὑμῶν γενέσθαι τὴν χώραν. μὴ ποτε

σκάφηναι

σκαφῆναι τὴν πόλιν ἀναγκάσαντος. οὐ γὰρ εἰκαιῶς ἔχει τὰ πράγματα διὰ τοῦτο μηδὲν ὅπως μὴ χεῖρον ἕξει φροντιστέον.

Τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων.

Γῶ προσῆλθον τῷ πολιτεύεσθαι, γεγονὼς ἐτῶν ἑπτὰ καὶ εἴκοσι. μὰ δι' οὐ βιαζόμενος μᾶλλον ὡς δημοθένης ἐλεγεν. ἀλλὰ καὶ γράφειν ἐβουλόμην, καὶ παιδείας φροντίσας τὰ μέτρια καὶ λόγους οἵους λέγειν ἐν Ἀθήναις ἔπρεπε ἐμοὶ γε τούτους οὐκ ἐις συκοφαντίαν γυμνάσας. οὐδέ τινι τῷ πολιτῶν δίκην δικασάμενος, δυρεθήσομαι λαβὼν ἀργύριον. οὐδὲ ὑπόδικος ἀποδόμενος. ἀλλοῦδὲ ὑβριθεὶς ὅλως. οὐδὲ ἀφορμὴν προσπαλαισμοῦ παραχῶν. οὐδὲ εἰς δίκην τινὰ τῷ πολιτῶν καταστήσας, ἐξω τιμαρχου μόνου. καὶ οὐκ ἀλαζονεύομαι πρὸς ὑμᾶς ὡς πολλὰ πάνυ λαβεῖν ὀξόμοι χρήματα μὴ λαβών. ἀλλὼς ἦν προσῆκον δίκην κατὰ τοὺς νόμους λαβών. καὶ μετὰ ταῦτα πάλιν Κλησιφῶντα πολλὰ μὴ ὑπαῦτοῦ παθὼν, πολλὰ δὲ ὑπὸ δημοθένους, πεισανόμων ἐγραψάμην, δικαιοτάτην ὦ θεοὶ γραφήν. καὶ οὐδὲν θαυμαστὸν εἰ καὶ τῷ νόμων τῷ ὑμετέρων καὶ τῷ ἐμῶν λόγων ἡ δημοθένους δεινότης κρείττων ἐγένετο. ἐφάνη δὲ ἴσως ἐφοῖς κατηγορήθην πρότερον ὑπὸ δημοθένους πολὺ μείζοσι δηλονότι τούτων οὖσι δ' ἃ νῦν ἐξήπεσεν, οὐμικρὸν εἰς ὑμᾶς δεῖγμα τοῦτο τῶν καλῶς ἐμὲ πολιτεύεσθ. ὅτι οὐδὲ δημοθένους καλὴ τροιῶντος ἐάλωμ. μετὸ δὲ ταύτην τὴν συμφορὰν καὶ τέλεον καταφανὴ πᾶσι τοῖς ἕλλησιν οὐχ ὅπως μόνοις ὑμῖν ἐμαυτὸν οἶομαι γεγονέναι. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὅτι ἀποθανόντες οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ φεύγοντες ἐκ τῆς πατρίδων, τότε δὴ καὶ μάλιστα τίνες ὁ τοῖοι τοὺς πρόσθεν ἐχθρὸν τοὺς διαβεβηκότας. καὶ γὰρ ἀσωπίλυρ πον αὐτοὶ πρότερον.

ἐκ μέσου γιγνομένων καὶ φαίνεται καθαρῶς αὐτὰ ταῦτα γὰρ πολὺ μᾶλλον τῶν ἐχθρῶν ἕκαστος αὐτοῖς οὐδὲν αὐτεῖπεῖν δύναται μηδούς· οἱ δὲ δὴ φυγόντες ἐκεῖ τοιαῦτα αἰτιάσασθαι τὰ τῶν πολεμίων ἀεὶ προφερόμενοι, σαφῶς διεκρούσαντο τοὺς τόπους, καὶ τὸν σφῶν πολιτευόμενος αὐτοῖς συνόμασι καταφανεῖς. ὅπως φέροιτο τὸν συμφορὰς, ἢ ὡς διαλυθῆναι πρὸς τὰ ἑαυτῶν πραγμάτα, ἐξεπαίζοντο σαφῶς· αὖ οὖν ὡς καὶ φιλίππῳ προδοὺς τὴν ἐμαυτοῦ πατρίδα, ἢ παρασπεισθέντας γε αὐτὰ καὶ τῆς πόλεως ὡς δὴ βεραπεύοντας μακεδόνας, ἐπειδὴ τάχιστα φόβου πανταχόθεν ὠχόμην, πρὸς ἀλέξανδρον ἀπηλλάχθην, χάριν τε ὧν πεπραχόμην αὐτῷ ἡγούμενος, καὶ προμηθέως διανοούμενος τὸ μέλλον; ἢ οὐκ ἐδόκουν οὐ χαίρων τὰ μὴ ἐν βοιωτίᾳ πανδοκεῖα διημάδην ἔχοντες, καὶ χαίρα ζόντων ἐκόσιν αὐτοῦ τε καὶ χρυσᾶ ἔχοντες φιάλας· ἥγημονα ἢ ἡγ καλλιμέδοντα, τὸν μὲν, ἐν πέλλῃ· τὸν δὲ, ἐν βερροίᾳ· δωρεὰς ἅμα εἰληφότας· καὶ γυναῖκας δυπρεπεστάτας γεγαμηκότας· καὶ μὴν οὐδὲ πρὸς θηβαίους οὐδὲ θεσσαλίαν ὠχόμην πατρῴων· οὐδὲ πρὸς ἄλλους τινὰς, πατρῴοις ἢ λοιδορεῖν ἐδόκουν τὴν πατρίδα τὴν ἐμὴν ἢ λοιδορουμένην αὐτὴν ἀκούσαι· ἀλλεῖς ῥόδιον ἀφικόμενος οὔτε μὰ τὸν δία δυσμενῶν ὑμῖν, οὔτε τἄλλως φιλαπεχθημόνων ἀνδρῶν πόλιν. τὸ μὲν γὰρ ἄρχειν τῆς ἑαυτῶν πατρίδος ἐστέναξα, καὶ τειρομένου μόνον ἐμοὶ τῆς συμφορᾶς εἶναι μᾶλλον ἢ στερούμενον ἐδόκει τὴν πόλιν· ὥστε πάντα τὰ γὰρ μᾶλλον αὐτῆς ἐχθὴν ἀπέχειν· καὶ μηδὲν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑπόμνημα ἔχειν· ὃ τὴν συνόμιλον ἀμύξει· καὶ γὰρ οὐδὲν πεῦθαι μένας ἐν ῥόδῳ φανεῖν ἂν· ἀλλὰ τῆς στερᾶσθαι ἐλόμενός τι μικρὸν φρούριον ἄμμον, καὶ πεῦθαι πριάμενος χαίρατο σύτων τηλαύτων δυοῖν, ὅσων εἰκὸς

ἰὼν γὰρ

ιῶ τὸν Φιλίππου μὴ πρότερον, εἰ τὸν Λεξάνδρου μιᾶ δὼ τὸν ὕστερον
γνόμενον. Φωκεῖς προδόντα. ⸫ τὴν τῆς Ἑλλήνων ἐλευθερίαν μα
χεδόσι, καθήμαι μεθ' ἡσυχίας πόντων ἐν ταῦθα καὶ θυεῖν μόνοιν
συμφείμων καὶ τῆς μηδόσι ἥκιστον ἔχουσα καὶ ἑβδομηκοστὸν ἔτος,
ἔπλυσε σὺν ἐμοὶ μεθέξουσα φλσὺν ὑμᾶς μοι συμφορᾶς γνομένης.
καὶ μετὰ γυναικός, ἢ σὺν ξέπεσί μοι καὶ νόμος αὐτὴν τοῦ πηδόσ
⸫ μένειν ἴσως ἀναγκαζόντων τῶν νόμων τὸν πρόσων τῆς πόλεως
μᾶλλον ἢ τοὶ νόμοις ἐπισκαμένη. ἢ μετὰ γιῶν παίδων ὁδέ τω
καὶ νῦν φλ ἑαυτῶν συμφορᾶς ἐπαιδομένων. οὐ δὲ ὁποίαν αὐτοῖς ὁ
θεὸς ἔδωκε γνομένοις τῆς γῆς τὴν Ἀθηναίων πόλιν, ὁποίαν φλὺν
θέσος γνομένων αὖ ἡρήνται πόλιν. καὶ ἕτεροι μὴ ὡς ἔοικε τοὺς
ἑαυτῶν παῖδας ἢ τοὺς ἐν βοιωτίᾳ γνηνηθέντας ἢ ἐν εὐτυχίᾳ, πρὸς
ὑμᾶς πέμψουσι, τῆς αὐτόθι παιδείας μεθέξοντας. οἷσ δὲ ταῦτα
παρὰ τῆς Φύσεως ὑπῆρξεν, οὐ δημοτικὸν τὸ πρόσωπον, οὐδὲ
παῖδας αἰχμαῖς ἑαλωκόσ, φεύγουσιν ἐπὶ νήποι. ⸫ τρέφονται
πένητες, ἐν ἐρημίᾳ τε ⸫ φυγῆ παῖδα. ἢ περὶ μὴν τῆς λυκούρ-
γου παίδων δημοθένης ὑμῖν ἐπιστέλλει. καὶ δεῖται καλῶς ποιῶν
χαρίζεσθαι τὸ πρᾶγμα αὐτοῖσ ὄφλημα. ἢ ὑμεῖσ οὐδὲν ἀλλ' ἢ αθη
ναίων ἔργον, ἐλεήσαντεσ αὐτοὺσ ⸫ χαρισάμενοι ἐποιήσατε. ⸫ τῆς
ὀργίζεσθαι ῥᾳδίως ὑμῖν ἔθος δεῖ καὶ χαρίσασθαι πάλιν. ἐγὼ δὲ ὑπὲρ
τῶν ἐμαυτοῦ παίδων οὐκ αὖ ὑμᾶς πείσαιμην, δεόμενος ὥσμοι μὴ μό
νον ἐν ὀρφανίᾳ γε φῶσιν, ἀλλ' ὀρφανοὶ ἅμα καὶ φυγάδες ὦσιν
οὔτε ἀδικήσαντες παῖδες ὄντες, ἀλλ' οὐδὲ ἄλλωσ ἑαλωκότες. τοὶ
μήτοι γῆς ἑαλωκότων, πάντα πεπονθότες. εἶτα τελευτήσαντες
ἀν' ἀμνήσθητε μὴ καὶ χαρίσασθε τοὺσ δήσεις νῦν προσέχοντες ἡμῖν.
ἀλλὰ μὴ πράξατε ἄνδρεσ ἀθηναῖοι. καὶ πείσθητε τὰ σωθῆ ὑμῖν

αὐτοῖσ· κὴ μέζοια ποιοῦντεσ· οὐ γὰρ αὖ δή ζόπωμ ἀποσκήπτ· ἢ κα
τελύσαντε τὴν τῆς πόλεωσ δόξαν ἣν ἐπὶ χρησότητι μείζω ἢ φιλαν
θρωπίᾳ διαπαντὸς ἔχεν· ἢ τοῖς αἰχμαῖς ποίσαις ἦν πόλεσιν· ἐλ' αὖμε
λάνωσι ἴσχι πολέων, κωλύων ὑμᾶσ μιμεῖσθ τὴν ἑαυτῶν χρη
σότητα κὴ φιλανθρωπίαν, ἢ παρακαλῶν· αἰχμῆς οὐδαμῶσ
μὰ τοὺσ θεούσ· οὐ γὰρ αὐτάρκησ, οὐδ' ὧδ' πειθὴς πείθειν ἔγωγε τὴν
παρ' ἐμὲ τὴν ἐμήν· ἐμὲ μᾶλισα νῦν ἐμαυτοῦ χαίειν πείθειν
δοκῶν· ἀλλ' ὅτι τῆσ πόλεωσ ζόποσ καὶ τὸ πάλαι ὑ
μῶν ὅρομαι ἐμὲ τὸ δὴ προσόντωμ ἦθος ὃ ἀναγ
καιότερον δή τουθεν ἢ μελα
νώπω καθ' ἡμῶν
δρομένω
προσε
χειν
·

Τῶν αἰχμήνου τοῦ ῥήτορος ἐπιστολῶν
πέλθ·

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
ΦΙΛΙΠΠΩ.

1 μὴ νεώτερος ἰῶν, οὐκ ἂν ἐπιστολὴν ἔπεμπον, ἀλλ
ε λαὼν ὢν σοι πολύσασ ἐν τοῦθ ἂν ἐλέγχειν. ἐπεὶ
δὴ δὲ οὐκ ἀκατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, ὅτε φιλικὴ
ας φιλεμῆς καιρὸς ἦν ὁ τῶν πραγμάτων συμβέβη
κεν, ἀλλ' ἐγὼ μὴν προαπείρηκα, τὰ δὲ, πράττεσθ νῦν ἀκμὴν ἐλ
ηφεν, ὥσ οἷόν τ' ἔστιν ἐκ τῶν παρόντων, οὕτωσι πειράσομαι δη
λῶσαι περὶ αὐτῶν. οἶδα μὴν οὖν ὅτι τοῖς συμβουλεύειν ἐπιχειρού
σι, πολὺ διαφέρει μὴ διὰ γραμμάτων ποιεῖσθ τὴν συνουσίαν,
ἀλλ' αὐτοὺς πλησιάσαντας. οὐ μόνον ὅτι περὶ τῶν αὐτῶν πραγμά
των ῥᾷον αὐτὸς παρὼν πρὸς παρόντας φράσειεν, ἢ δι' ἐπιστολῆς
δηλώσειεν, οὐχ ὅτι πάντες τοῖς λεγομένοις μᾶλλον ἢ τοῖς γεγραμ
μένοις πίστευουσι, δ τῶν μὴ ὡς εἰσηγημάτων, τῶν δ' ὡς ποιημάτων
ποιοῦνται τὴν ἀκρόασιν, ἀλλὰ πρὸς γούτοις ἐν μὴ ταῖς συνουσί
αις, ἵν' ἀνανοηθῇ τ λεγομένων ἢ μὴ πίστευθῇ, παρὼν ὁ λόγον δι
δοὺς, ἀμφοτέροις γούτοις ἐπήμυνεν. ἐν ᾗ τοῖς ἐπιστελλομένοις αὖ
πῶς συμβῆ γοῦν, οὐκ ἔστιν ὁ διορθώσων. ἀπόντος γὰρ τοῦ γράφαν
τος, ἔρημα τὰ βοηθήσοντά ἐστιν. οὐ μὴν, ἀλλ' ἐπειδὴ σὺ μέλλῃς
αὐτῶν ἔσεσθαι κριτὴς, πολλὰς ἐλπίδας ἔχω φανήσεσθαι λέγοντάς
ἡμᾶς τι δέοντων. ἡγοῦμαι δ' ἀκούσας ἀφελοῦσθαι τὰς προφερ
μένας δυσχερείας, αὐτοῖσ τοῖς πράξεσι προσέχειν τὸν νοῦν. καίτοι
τινὲς ἤδη με τῶν σοὶ πλησιασάντων, ἐκ φόβου ἐπεχείρησαν λέγο ν
τες, ὡς δὴ τοὺς μὲν κολακεύοντας τιμᾶσ, τ δὲ συμβουλεύοντων
καταφρονεῖσ. ἐγὼ δεῖ μὴν ἀποδεχόμην τοὺς λόγους τοὺς ἐκείνων,
πολλοῦ δ' ἂν ἡ συχία ἦν. νῦν δ' οὐδεὶς ἄμε πείσειεν ὡς οἷόν τε τὸ

σῦτον ἡ τοῖς πράξεσι ἡ τῇ συμμαχίᾳ δυνεγκεῖν, ἐὰν μήτις ὑμῶν μαθητὴς, ἢ δὲ κροατὴς, ἢ δ' ὑποβρύχιος γένηται· καὶ πάντα χθὲς προσήκοντα καὶ συλλέξηται, ὧν οἷόν τε ἦν ἀσινῆσαι τὴν αὐτοῦ διάνοιαν. ἐπῄρθην μὲν οὖν ἐπιστεῖλαι σοι διὰ ταῦτα. λέγειν δὲ μείζονα περὶ πραγμάτων καὶ μεγάλων, ἢ περὶ ὧν οὐδενὶ τῶν ὄντων ἀνοῦσαι μᾶλλον ἢ σοὶ προσήκει, νομίζω δεῖν με προθύμως οὕτω σε παραιτεῖσθαι, ἵνα μὴ συγγράμματος ἀκροατὴς. οὐ γὰρ οὐ τέχνῃ τυγχάνω φιλοτίμως διακείμενος, οὔτε σὺ λανθάνῃς ἡμᾶς πλήρης ὢν τῶν τοιούτων· πρὸς δὲ τούτοις καὶ ἕνο πᾶσι φανερὸν, ὅτι τοῖς μὴ ἐπιδείξεως δεομένοις αἱ φανηγύρεις ἁρμόττουσιν. ἐκεῖσε γὰρ αὖτις ἐν πλείστοις τὴν αὐτοῦ δύναμιν διατείνει. τοῖς δὲ διαπράξασθαί τι βουλομένοις, πρὸς τοῦτον διαλεκτέον, ὅστις τάχιστα μέλλῃ τὰς πράξεις ἐπιτελεῖν, τὰς ὑπὸ τοῦ λόγου δηλωθείσας· εἰ μὴ οὖν μιᾶς τινι τῶν πόλεων εἶναι γούμην, πρὸς τοὺς ἐκείνης πρώτους τοὺς λόγους ἂν ἐποιούμην. ἐπειδὴ δὲ πᾶσῃ τῇ Ἑλλήνων σωτηρίας πρόκεισθαι συμβουλεύειν, πρὸς τίνα ἂν δικαιότερον διαλεχθείην, ἢ πρὸς τὸν πρωτεύοντα τοῦ γένους. ὃ μέγιστον ἔχοντα δύναμιν. καὶ μὴν οὐδὲ καίρως φανησόμεθα μεμνημένοι περὶ τούτων. ὅτε μὲν γὰρ Λακεδαιμονίοις τὴν ἀρχὴν εἶχον, οὐδὲν ἦν ὠφελιμώτερον ἢ ἐπιμεληθῆναί σοι περὶ τὸν τόπον τὸν ἡμέτερον. οὐδὲ τούτοις ἐναντία πράττειν πράττουσιν, ὡς τὰ μὲν πλεῖστα τὴν χώραν τὴν αὐτῶν ἔχουσιν. ἡ δὲ ἡμετέρα πόλις, ἡδέως ἂν αὐτὴν σοι παραχωρήσασα ἀγωνιζομένῳ ἢ ὑπὲρ πραότητος ὑπὲρ φιλελληνισμοῦ ἀγαθοῦ. τῶς οὖν ἂν παρακέσοι καλλίων καιρὸς τοῦ νῦν παρόντος. ὃ μὴ θαυμάζησ ἐὰν μὴ τεθνηκυίᾳ μήτε στρατηγῶν, μήτε ἄλλως δυνάστης ὤν, ὅτως ἐμβεβλημένου μέρους πράγματα ἡμῖν ἐπιχειρῶ γράφειν μέγιστα, ὑπὲρ τε Ἑλλήνων

ἑλλανδος

ἑλλάδος λέγειν οὐ συμβαλλόμενον· ἐγὼ δὲ τοῦ μὲν πρώτου πάντων κοινοῦ θύρας ἐξέσην διὰ τὸ προφάσεις, πολὺ ἂν εἶναι ἕτερον λέγειν. ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου τὰ μὲν μικρὰ καταφρονοῦσιν, τὰ δὲ μεγάλων ἐφικνεῖσθαι πειρωμένης, οὐκ ἂν φανείην ἄπορος γιγνόμενος· ὡς τοῦ δεῖν ἄρχειν εἶναι τὰ συμφέροντα ἐλέσθαι ἂν μᾶλλον δυνηθείην. τὰ δὲ κεῖ μὲν πολλὰ δυόμενον μεγάλων ἠδόξαν ἐλαττόνων· ἐλάσσω δ' ἂν εἰς αὐαβολὰς, εἶναι νῦν ἄξιοι τυγχάνομεν ὄντες, ἀλλ' ἐν τῶν ῥηθήσεσθαι μελλόντων.

Ἰσοκράτης τοῖς Ἰάσονος φίλοις χαίρειν.

Γέγραφά σοι πρεσβευσάντων ὡς ὑμᾶς, ὅτι καλέσαντες αὐτὸν ἀνέδην πάντων ἄλλων, ἠρωτήσατε εἰ πείθοιτο ἀποδημῆσαί τε καὶ διατρίψαι παρ' ὑμῖν. ἐγὼ δὲ εἶπον μὲν τῆς Ἰάσονος καὶ πολυάκους ξενίας, ἡδέως ἂν ἀφικοίμην ὡς ὑμᾶς· οἶδα δὲ καὶ τὴν ὁμιλίαν τὴν γιγνομένην ἅπασιν ἡμῖν σπουδαίαν. αἰσχύνομαι δὲ ἐμαυτὸν ἐξαιρούμενος μὲν τῶν μὴ δυναμένων πολλὰ μανθάνειν. ἐν τῷ μὴ πρέπειν ἐπιζητοῦσθαι τοῖς τηλικούτοις· ἔπειτα δὲ τοὺς πάντας οἱ πυνθανόμενοι τὴν ἀποδημίαν, δικαίως ἂν μοι καταφρονήσειαν, εἰ προημημένος τὸν ἄλλον χρόνον ἡσυχίαν ἄγων, ἐπὶ γήρως ἀποδημεῖν ἐπιχειροίην, ὅτε καὶ τὰ πρότερον αἱρούμενοι διέτριβον, νῦν οἰκάδε παύεσθαι οὕτως ὑπολαμβάνομεν εἶναι τελευτῆς οὔσης. πρὸς ἃ γοῦν τοῖς φοβοῦμαι καὶ τὴν πόλιν. καὶ γὰρ τὰ ἀληθῆ λέγειν· ὁρῶ γὰρ τὰς συμμαχίας τὰς πρὸς αὐτὴν γιγνομένας, τὰ χωρὶς διαλυομένας· εἰδήσει συμβαίνει καὶ πρὸς ὑμᾶς ποιοῦντα, ὡς ἂν τοὺς αὐτίας τοὺς κινδυνεύοντας διαφυγεῖν δυνηθείην· ὃ χαλεπὸν ὄντα, ἀλλὰ λίαν ἀσχημονεῖν ἂν εἴτε διὰ τὴν πόλιν δόξαι μισεῖν ἃ μέλειν ὑμῶν· εἴτε διὰ ὑμᾶς τὴν πόλεως ὀλιγωρεῖν· μηδὲν ἂν ἧττον τὰ συμφέροντος ὄντος ἐκ

οἶδ᾽ ὅπως ἀμφοτέροις ἀρέσκειν δυνήσομαι. καὶ μὴν οὐδ᾽ αὐτοῖς ἅπασι ῥᾴδιον ἔσεσθαι ποιεῖν ἃ βούλομαι, ὅταν γε αὐτοὶ συμβουλεύσωσιν. οὐ μὴν περί γε τοῦ ἐμαυτοῦ μόνον ἐπιστέλλω, οἶμαι δεῖν ἀμελεῖσθαι τὰ ὑμετέρων. ἀλλ᾽ ἐξ ὧν ἀκούσας πρὸς ὑμᾶς ἐλεύσομαι, πειράσομαι καὶ νῦν περὶ ἁπάντων τούτων ὅπως ἂν δύνωμαι δι᾽ ἐλαχίστων ποιεῖν. μηδὲν δ᾽ ὑπολάβητε τοιοῦτον, ὡς ἄρα τῷ παύσασθαι γράφοντι τὰς ἐπιστολὰς, οὐ χρήσιμα φίλοις ἔσται ἃ γράφει τὰ ὑμέτερα ξένια, ἀλλ᾽ ἐπίδειξιν τοῦ βουλομένου. οὐ δῆτα τοῦθ᾽ οὕτω μανίας, ὥστε τοῦτο οἴεσθαι κρεῖττον εἶναι τὸ μὴ γράφειν ἢ πρότερον διαλεγμένους, οὐδ᾽ ἂν δύνωμαι μὴν τοσοῦτον τῆς ἀκμῆς ὑστερῶν. χεῖρον δ᾽ ἐξενεγκών, πολὺ φαυλότερον ἂν λάβοιμι δόξαν φίλων ἡμῖν ὑπάρχουσιν. ἐπειτεῖ τὸ ἐπιδείξασθαι προσῆκον τῷ νοῦν, αὐτὰ μὴ πρὸς ὑμᾶς ἐπιτρέχοντα, οὐκ ἂν τούτῳ ἁρμόττοιμι τὴν ὑπόθεσιν. περὶ ἧς οὐ χαλεπὸν ἔστιν ἐπὶ πλέον εἰπεῖν. ἀλλὰ πολὺ καλλίους ἑτέρας ἂν δύρον καὶ μᾶλλον λόγου ἐχούσας. ἀλλὰ γὰρ οὔτε πρότερον οὐδὲ πώποτε ἐφιλοτιμήθην ἐπὶ τούτοις, ἀλλ᾽ ἐφ᾽ ἑτέροις μᾶλλον, ἃ τοὺς πολλοὺς διαλέληθεν, οὔτε νῦν ταύτῃ ἔχων τὴν διάνοιαν ἐπραγματευσάμην. ἀλλ᾽ ὑμᾶς μὲν ὁρῶν ἐν τοιούτοις καὶ μεγάλοις πράγμασιν ὄντας, αὐτὸς δὲ ἀσχόλους βουλόμενος, ἵν᾽ ἔχω συμβουλεύειν περὶ αὐτῶν, ἡγοῦμαι συμβουλεύειν μὴ ἀκμὴν ἔχειν. εἰ δ᾽ ἐμπειρίαν παρέχουσι τοιαύτην, καὶ δοκοῦσι μᾶλλον ἢ ἄλλων δύνασθαι καθορᾶν τὸ βέλτιστον. ἐπεὶ δὲ περὶ ἧς προτεθείμεθα ἐπιχειρεῖτος καὶ μουσικῶς καὶ διαπεπονημένως, οὐκ ἔτι ἡμετέρας ἡλικίας ἔργον ἔστιν. ἀλλ᾽ ἅμα τοίνυν ἂν εἰ μὴ πάντα σφόδρα ἐκλελυμένως διαλεχθείην περὶ αὐτῶν. μὴ θαυμάσητε δὲ αὐτὰ φαίνομαι λέγων, ὧν πρότερον οὐκ ἠκούσατε. ἴσως μὲν γὰρ ἂν ἄκων αὐτύχοιμι. τὸ δὲ καὶ προσδοκᾶν εἰ

πρέπον ὄβελίζω, λέγω προσλαβοιμι. ἐγὼ γὰρ αὖ ἀποστείλω εἰς τὸ ἄλλους ὁρᾶν τοῖς ἐμοῖς χρωμένους, αὐτὸς μόνος ἀπεχόμενος τῶν ὑπὲρ ἐμὲ πρόσω εἰρημένων. τούτων δὲ ἕνεκα τοῦτο ποιοῦσιν, ὅτι τὸ πρῶτον ὠφέλιμον ἐν τῷ θρυλλουμένων ὄντι εἶναι μοι λέγω πρὸς τοὺς περὶ τὴν φιλοσοφίαν τὴν ἡμετέραν διατρίβοντας, ὅπου τοῦτο πρῶτον δεῖ σκέπτεσθαι, τί τῷ λόγῳ καὶ τοῖς μέρεσι τοῦ λόγου διαπρακτέον ὄντι. ἐπεὶ δὲ τοῦτο εὑρόντες διακελευσόμεθα, ζητητέον εἶναί φημι τοὺς δέοντας ὧν ταῦτα ἀξιωθήσεται καὶ λήψεται τέλος ὑπὲρ ὑπερέμεθα. μὴ ταῦτα φράζομεν τῷ λόγῳ ἔστι δὲ τοῦτο τὸ σοι χεῖον καὶ κατὰ τῷ ἄλλων ἀπάντων καὶ κατὰ τῷ ὑμετέρων πραγμάτων. οὐδὲν οἷόν τε δεῖ παχθῆναι νοῦν ἔχοντας, ἐὰν μὴ τὸν πρῶτον μετὰ πολλῆς προνοίας λογίσθε καὶ βουλεύσησθε. ἕως χρὴ γὰρ ὅλον ὅσον χρόνον ὑμῶν αὐτῷ προσῆναι. καὶ τίνα βίον προελέσθαι μὴ ποιήσας δόξης ὀρεχθῆναι. καὶ πότερα σφῷν τι μᾶλλον ἀγαπῆσαι. πότερον τὰς πρὸ κόντων γνώμας ἢ τὰς πρὸ ἀκόντων φῷν πολιτεύσασθαι. ταῦτα δὲ διορισαμένους χρὴ διὰ τὰ τοῦ πράξαι τὰς καθ' ἑκάστην τιμὴν ἡμέραν σπουδὴν ποιεῖσθαι. ὅπως συντείνωσι πρὸς τὰς ὑποθέσεις τὰς ἀρχὰς γνώμας. καὶ τοῦτον μὲν τὸν πρόσω ζητοῦντες καὶ φιλοσοφοῦντες, ὥσπερ σκοπὸν ἡμῖν κατασκευάσεσθαι φιλοσοφίας. καὶ μᾶλλον ὠφεληθησόμεθα τοῦ συμφέροντος. ἐὰν δὲ μηδεμίαν τοιαύτην ὑπόθεσιν, ἀλλὰ τὸ προσταττόμενον ὠφελεῖν τε πρᾶξαι, ἀναγκαῖόν ἐστιν ὑμᾶς τοῖς διανοίαις ὅλαν ἀθροίσαι καὶ πολλῶν διαμαρτάνειν πραγμάτων. ἴσως οὖν αὖ τὸ ἐμὲ ζητῶ ῥημάτων, τοὺς μὲν τοιούτους λογισμοὺς διασύρειν ὠφελεῖν ἐρήσεται. ἀξιοῖ δὲ νοῦν τομὲ συμβουλεύειν περὶ τῷ προφρημάτων. ἔστιν οὖν οὐκ ὀκνητέον ἀποφαίνεσθαι περὶ αὐτῷ ἐν τυχόντων πάντων. ἐμοὶ

γὰρ ἀσφαλέστερος βίος εἶναι δοκεῖ καὶ βελτίων ὀλιγαρχίας ἢ τυραννὶς τῶν πόλεων καὶ τοῖς τιμαῖς καὶ περὶ τοῦ τῶν λέγειν ὧν χειρήσω. καὶ γὰρ ἐμὲ ἐλέλησθαι ὅτι πολλοὶ ἐξ ἴσου τοῖς ἐναντία μάχεσθαι μᾶλλον τοῦ περὶ ὑμᾶς ὄντας. οἶμαι γὰρ οὐ χαλεπὸν εἶναι τοῦτο τοῖς τυραννίδα πρὸ ὀλίγου ὑμᾶς. σκοποῦσι γὰρ ὅπως τὴν φύσιν τοῦ πράγματος, ἀλλὰ περαλογίζονται σφᾶς αὐτοὺς. τοῖς μὲν γὰρ ἀρχούσας καὶ τὸ κέρδη καὶ τοῖς ἡδονὰς ὁρῶσι. ὧν τοῦτων ἀπολαύσεσθαι προσδοκῶσι. τοῖς δὲ παραλαβοῦσι καὶ τοὺς φόβους καὶ τοῖς συμφορὰς τοῖς τοῖς ἄρχουσι συμπεσούσας, καὶ τοῖς φίλοις αὐτῶν οὐθεωροῦσιν. ἀλλὰ πεπόνθασιν ὅπερ οἱ τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ παρανομωτάτοις τῶν ἱερῶν ὠμὶ χειροῦντες. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι τοῖς μὲν πανηγύρεσι τοῖς τῶν πραγμάτων οὐκ ἀνοοῦσιν. ἐλπίζουσι δὲ ὅσον ἀγαθὸν ἔσται ἐν αὐτοῖς, τοῦτο μὲν ἐκλήψεσθαι, τοῖς δὲ δεινοῖς πάντα τὰ προσόντα τῷ πράγματι καὶ τὰ κακὰ, ὀλιγαρχίαν καὶ δυναστείαν τὰ περὶ σφᾶς κινδύνων ὄντας πόρρω. τῶν δὲ φεύγων ἐπὶ τοὺς μὲν οὖν ταύτην ἔχοντας τὴν διάνοιαν, ζηλῶ φρόνημα θυμίασα. αὐτὸς δὲ αἰσχυνθείην ἂν, εἰ συμβουλεύων ἑτέροις, ἐκείνου ἀμελήσας, τὸ ἐμαυτῷ συμφέρον ποιοίην. καὶ παντὰ πᾶσιν ἔξω θεὶς ἐμαυτὸν καὶ τῷ φεύγων καὶ τῷ ἄλλων ἁπάντων, τὰ βέλτιστα παρανοίην. ὥσ οὖν ἐμοῦ ταύτην ἔχοντος τὴν γνώμην, οὕτως ἐμοὶ προσέχετε τὸν νοῦν.

Ισοκράτης. Φιλίππῳ χαίρειν.

Δαμόπι πάντες εὐθυσι πλείω χάριν ἔχειν τοῖς ἐπαινοῦσιν, ἢ τοῖς συμβουλεύουσιν. αἰσχρὸν τε ἂν εἴη μηκέτι ἐθέλειν τι σῶν χειρῆ τῶν πρὶν ἐμὲ δεῖ μὴ πρότερον ἐπιτυχανόντα πάντα μετὰ πολλῆς δόξης ὧν ἐδοκίμοι μᾶλλον τὰ προσόντα σωτῆρ

πράττειν,

πράπειν, ὅσως μὴ νῦν ἐπιχειρουμένοις φαίνεσθαι πρὸς τὴν σοι συμβεβηκότων. ἐπειδὴ δὲ προελόμενοι φροντίζειν τὴν σῶν πραγμάτων καὶ τῆς πόλεως σύνεσιν καὶ ἐμαυτὸν καὶ τὴν ἄλλων ἐλλιπῶν, αἰσχυνθείην ἂν εἰ πρὸς μὴν τὴν ἥκιστα ἀναγκαίων φαινομένων συμβουλεύσας, ὑπὲρ ἧς μᾶλλον πεπείσμεθα, μηδὲν λόγον ποιοίμην. καὶ τοιούτως ἐκείνα μὴν ὑπὲρ δόξης ὄντα, ταῦτα δὲ ὑπὲρ σωτηρίας· ἧς ὀλιγωρεῖν ἅπασιν ἐδόξας τοῖς ἀνθρώποις τοὺς περισσῶς ἠθεισμένους βλασφημίας. οὐδείς γάρ ἐστιν ὅστις οὐκ ἀπίστω προσπεπτερόσθαι δυνάμει τὴν βασιλικωτέραν. καὶ μᾶλλόν σοι μέλειν τὴν πρὸς τὴν αὐθρείαν ἐπαίνων, ἢ τῶν ὅλων πραγμάτων. ἔστι δὲ μοίως αἰσχρὸν πρὸς τῶν τὴν τῶν πολεμίων μὴ διαφέροντα γένεσθαι τῶν ἄλλων, μηδεμίας τε συμπεσούσης ἀναγκης, αὐτὸν ἐμβάλλειν εἰς τοσούτους ἀγῶνας, ἐν οἷς κατορθώσας μὴν οὐδὲν ἧττον μεγάλα πεπραγμένος. τελευτήσας δὲ τὸν βίον, ἅπασαν τὴν ὑπερχουσαν δυσδαιμονίαν συναναιρεῖ. χρὴ δὴ μὴ καλὰς ἀπαίσας ὑπολαμβάνειν τὰς ἐν τοῖς πολεμίοις τελευτάς. ἀλλὰ τὰς μὲν ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ τῶν γονέων καὶ τῶν παίδων, ἐπαίνων ἀξίας· τὰς δὲ ταῦτά τε πάντα βλαπτούσας καὶ τὰς πράξεις τὰς πρότερον κατορθωθεισας, καταρυπαινούσας, αἰσχρὰς νομίζειν καὶ φυγῆς ὡς αἰτίους ἀδοξίας πνεομένας. ἡγοῦμαι δέσοι συμφέρειν μιμεῖσθαι τὰς πόλεις ὃν τρόπον διοικοῦσι τὰς πρὸς τοὺς πολεμίους. ἅπασαι γὰρ ὅταν σφαλτόπεδον ἐκπέμπωσιν, εἰώθασι τὸ κοινὸν καὶ τὸ συμβουλευτικὸν μόριον ὑπὲρ τῆς ἐνεστώσης εἰς ἀσφάλειαν καθιστάναι. διὸ δεῖ μὴ συμβαίνειν μηδὲ μιᾶς αὐτυχίας συμπεσούσης, ἀνηρῆσθαι καὶ τὴν δύναμιν αὐτῆς· ἀλλὰ πολλὰς ὑποφέρειν δυνάσθαι συμφοράς. καὶ πάλιν ἑαυτοὺς ἐκ τούτων ἀναλαμβάνειν. ἀλλὰ δεῖ σιωπᾶν. καὶ μηδὲν μᾶ

χον ἀγαθὸν ἡ σωτηρίας ὑποδέξασθαι, ἵνα μὴ τὰς νίκας τὰς συμβαινούσας κατὰ γνώμην διοικῆς. ἴδοις δ' ἂν καὶ εὐδαιμονίους, πρὸς ἡμῶν βασιλέων σωτηρίας, πολλοὺς ὑπομείναντας πόνους καὶ τοὺς ἐνδοξοτάτους ἡμῶν πολίτας φυλακὰς αὐτῶν καταστάντας. οἷς οὐδὲν ἄλγιον ἐστὶν ἐκείνους τελευτήσαντας πρὸς ἰδεῖν, ἢ τοὺς ἀπαιδίας ἀποβαλεῖν. ἀλλὰ μὴν ὁ δῆμος ἀπελέλυθεν ἐξ ἧς ἐπετάχθη φυλακῆς, καὶ ταῦτα μὴ ἐλλιπὼς βεβληκὼς τὴν κύρωσιν ἡ βασιλείας ἀμφισβητήσαντι πεποιήκασιν. ὁ μὲν δὴ τηλικαῦτα πρὸς ἡμᾶς ἐξ συμφορᾶς πρὸς πεσών, ἠλίκας ὀλεῖς αἰῶνος οἵδε γνώμας, διὰ τὸ πεισθῆναι τὴν αὐτοῦ ψυχὴν, ἐξ τῶν τε βασιλείων κατέσχε καὶ τοῖς παισὶ τοῖς ἑαυτοῦ πρὸς δωρεὰν ἐξ τὴν ἀσίαν οὕτω διῴκησεν, ὥστε μηδὲν ἧττον αὐτὴν εἶναι φόβητρον ἢ πρότερον. κύρωσιν δὲ νικήσασι ἅπασιν τὴν βασιλέως δυνάμιν, καὶ κρατήσασι ἡμῶν πραγμάτων, διὰ τὴν αὐτοῦ προθυμίαν, οὐ μόνον αὐτὸν ἀπεστέρησε τηλικαύτης δυνάστείας, ἀλλὰ καὶ τοὺς συναπολουθοῦντας εἰς τὰς ἐσχάτας συμφορὰς κατέστησεν. ἔχοιμι δ' ἂν καὶ πολλοὺς εἰπεῖν, οἱ μεγάλων στρατοπέδων ἡγεμόνες γνώμοι, διὰ τὸ προδιαφθαρῆναι, πολλὰς μυριάδας αὐτοῖς συναπώλεσαν. ὧν ἐν θυμὸν χρὴ μὴ τιμᾶν τὴν ἀνδρείαν τὴν μετ' ἀνοίας καὶ φιλοτιμίας ἀκαίρου γινομένην. μὴ δὲ πολλῶν κινδύνων ὑποφερόντων τοῖς μοναρχίας, ἑτέρους ἀξιοῦν καὶ στρατιώτας αὐτῷ προσεξευρίσκειν. μὴ δ' ἀμιλλᾶσθαι τοῖς ἡ βίου δυσχρῶς ἀπαλλαγῆναι βουλομένοις, ἢ μεταφορᾶς σπένδειν ἐπὶ τοὺς κινδύνους προαιρουμένους. μηδὲ πιθυμεῖν τοι αὐτῆς δόξης, ἣν πολλοὶ καὶ τῶν ἄλλων ἐλλήνων καὶ τῶν βαρβάρων τυγχάνουσιν. ἀλλὰ τὴν τηλικαύτης τὸ μέγεθος, ἰὼ μόνος ἂν σὺ τῶν νῦν ὄντων κτήσασθαι δυνηθείης.

μὴ δέγα πῶν λίαν τὰς τοιαύτας ἀρετὰς, ὧν ϗ τοῖς φαύλοις μέτεστιν. ἀλλ' ἐκείνας ὧν οὐδεὶς ἂν πονηρὸς κοινωνήσειε. μὴ δὲ ποιεῖσθαι πολέμους ἀδίκους καὶ χαλεποὺς ἄνευ ἐντίμους καὶ ἀνάγκης. μὴ δὲ ἄνευ τοὺς μὴ οἰκείους τοῖς ἐκ λύπας καὶ φροντίδας κατασκήσεις, τοὺς δὲ χρονοὺς ἐν ἐλπίσι μεγάλαις, οἷας ϗ νῦν αὐτοῖς παρέχες. ἀλλὰ τῷ μὲν βαρβάρων πρὸς οὓς νῦν πολεμεῖς, ἐπὶ τοσοῦτον ἄνευ ἀσφαλείας κρατεῖν, ὅσον ἐνάσφαλείᾳ κατασήσαι τὴν σαυτοῦ χώραν. τὸν δὲ νῦν μέγαν προσαγορευόμενον, καταλύειν ἐπιχειρήσεις. ἵνα τὴν σεαυτοῦ δόξαν μείζω ποιήσῃς ϗ τῆς ἕλλησιν ἐπιδείξῃς πρὸς οὓς χρὴ πολεμεῖν. πρὸ πολλοῦ δ' ἂν ἐποιησάμην ἐπὶ σελαίσι ταῦτα πρὸ φ στρατείας. ἵνα μὲν ἐπείθῃς, μὴ τηλικοῦτῳ κινδύνῳ περιποιεῖν. εἰ δ' μὴ πείθοιτο μὴ ἐγὼ συμβουλεύειν δύνοιμι ταυτὰ τοῖς ἄλλοις διὰ τὸ πάθος ὑπὸ πάντων ἐνωσμένοις, ἀλλὰ τὸ συμβεβηκὸς, ἐμαρτύρῃ τοὺς λόγους ὀρθῶς ἔχειν τοὺς ὑπὲρ μὲν περὶ αὐ τῶν εἰρημένους. πλὰ δ' ἔχον εἰπεῖν διὰ τὴν τοῦ πράγματος φύσιν, παύσομαι λέγων· οἶμαι γὰρ καὶ σὲ ϗ ἐμὲ πείρων τοὺς αὐτοὺς ἅμα ὀργὰς, ῥᾳδίως ὁπόσ' ἂν μὴ ὀλίγοις τοῖς εἰρημένοις προσθήσειν. πρὸς δὲ τούτοις φοβοῦμαι τὴν ἀπειθίαν. ϗ γὰρ νῦν κατὰ μικρὸν προϊὼν ἔλαθον ἐμαυτὸν οὐκ εἰς ἐπιστολὴν συμμετρίαν, ἀλλ' εἰς λόγου μῆκος ἐξοκείλας. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πρὸς τούτων οὕτως ἐχόντων, οὐ παραλιπτέον δοκεῖ τάγε περὶ φ πόλεως. ἀλλὰ πειρατέον παρακαλέσαι πρὸς τὴν οἰκειότητα καὶ χρῆσιν αὐτῆς. οἶμαι γὰρ πολλοὺς εἶναι νοῦ ἐπιμέλλοντας καὶ λέγοντας, ἀμόνον τὰ δυσχερέστατα περὶ σοῦ παρῃμῖν εἰρημένων, ἀλλὰ καὶ παραὐτῶν προσιθέντας, οἷς οὐκ εἰκὸς προσέχειν σε τὸν νοῦν. καὶ γὰρ ἄτοπον ἂν ποιοίμην, εἰ τὸν μὴ δῆμον τὸν ἡμέτερον ἡγε-

τοις ὅτι ῥᾳδίως πείθεται τοῖς διαβάλλουσιν, αὐτὸς δὲ Φαίνοιο πᾶ-
σι δοὺς τοῖς τῶν τέχνην τοιαύτην ἔχουσι. καὶ μὲν γνώσῃ γε ὡς ὅσω-
περ ἂν τὴν πόλιν διαγωγιμωτέραν ὑπὲρ τῶν τυχόντων οὖσαν ἀπο-
φαίνονται, τοσούτῳ μᾶλλόν σοι συμφερόντως ἔχουσαν αὐτὴν ἐ-
πιδείκνυουσιν. εἰ γὰρ οἱ μηδὲν ἀγαθὸν οἷοί τε ὄντες ποιῆσαι, δια-
πράττοιντο τοῖς λόγοις ἃ ἂν βουληθῶσιν, ἦ που σέ γε προσήκειν ἂν
πολλῷ μᾶλλον ἔργῳ δυνάμενον δύεργετῆσαι, μηδενὸς τυχεῖν περι-
μένοντα. ἡγοῦμαι δὲ δεῖν πρὸς μὲν τοὺς πικρῶς ἐπὶ πόλεως κατηγο-
ροῦντας, ἐκείνους αὐτιπαθῆ τοὺς αὐτοὺς γε τούτοις εἶναι λέγον-
τους, καὶ τοὺς μήτε μεῖζον μήτ' ἔλαττον αὐτὴν ἀδικηκέναι φά-
σκοντας. ἐγὼ δ' οὐδὲν ἂν εἰκότως μοι δοκῶ τοιοῦτον. ἀδικηθείην γὰρ ἄν, εἰ τῷ
μὲν ἄλλων μηδὲ τοὺς θεοὺς ἁμαρτήσεις, εἶναι νομιζόντων, αὐ-
τὸς γελοίως λέγω, ὡς οὐδέν ποτε πεπλημμελήκαμεν. οὐ μήν-
ἀλλ' ἐκεῖνο ἔχω περὶ αὐτῶν εἰπεῖν. ὅτι χρησιμωτέραν οὐκ ἂν δύροις
τούτοις οὔτε τοῖς ἔλλησιν οὔτε τοῖς σοῖς πράγμασιν. ᾧ μάλιστα προ-
σεκτέον τὸν νοῦν ὄντι. ἐμοὶ μὲν οὖν ἂν συναγωνιζομένῃ, γένοιτ' ἂν αὐτίκα
σοι πολλῶν ἀγαθῶν, ἀλλὰ καὶ φιλικῶς ἔχειν μόνον δοκοῦσα. τοὺς
τε χαλεπαίνοντας σοὶ σώοντας ῥᾷον ἂν κατέχον, ὡς εἰ μηδὲ μίαν ἐχίσιν ἀ-
ποφήνῃ, τῷ τε βαρβάρων οὓς βουληθείης θᾶττον ἂν κατασχεῖν
ψαίο. καίτοι πῶς οὐ χρὴ προθύμως ὁρμᾶσθαι τοιαύτης δυνάμεως
δῆτα οὐ μόνον τὴν ὑπάρχουσαν ἰσχὺν ἀσφαλῶς καθέξῃς, ἀλλὰ καὶ
πολλὴν ἑτέραν ἀκινδύνως προκτήσῃ. Θαυμάζω δ' ὅσοι τε τοὺς
δυνάμεις ἐχόντων, τοὺς μὲν τῷ ξενιζομένους ἀγαπῶσι μᾶλλον τι-
μῶντας. καὶ χρήματα πολλὰ δαπανῶνται, σωφρόνως ὅτι πλείους κτή-
σηται τῷ τοιούτων αὐτοῖς ἢ σέσωκε. τὴν δὲ πόλιν, τὴν τηλι-
καύτην δύναμιν κεκτημένην μὴ πειρῶνται θεραπεύειν ἢ κατὰ μίαν

ἑκάστην

ἐκαστην καὶ ξυμπασαν τὴν ἑλλάδα πολλάκις ἤδη σέσωκεν. ἐν θυμοῦ δ' ὅτι πολλοῖσι καλῶς βεβουλῦσθε δικεῖς, ὅτι δικαίως κέχρηται θετταλοῖς, μὴ συμφερόντως ἐκείνοις. ἀνδρασιν οὐκ ὀλιγοις χειρίσοις, ἀλλὰ μεγαλοψύχοις καὶ σώσεως μεσοῖς. χρὴ τοίνυν καὶ περὶ ἡμᾶς πειρᾶσθαι γίνεσθαι τοιοῦτον. ἐστι δὲ μικρον, ὅτι τὴν μὲν χώραν θετταλοὶ, τὴν δὲ δύναμιν ἡμεῖς ὁμοίαν σοι τυγχάνομεν ἔχοντες. ἢν ἐκπεσῃς πρότερον ζητεῖ προσαπολῆσθαι. πολὺ γὰρ πάλλιον ὀδεῖ τὰς δυνοίας τὰς σὺν πόλεων αἱρεῖν ἢ τὰ τείχη. τὰ μὲν γὰρ οὐ μόνον, ἐχει φθόνον, ἀλλὰ καὶ σὺν τοιούτων τὴν αἰτίαν τοῖς σφαγεῦσιν ἀναπιθέασιν. ἢν δὲ τὰς οἰκειότητας καὶ τὰς δυνοίας ἡμῖν σαθῇ δυνηθῆσι, ἅπαντες τὴν σὴν διάνοιαν ἐπαινέσουσι. δικαίως δ' ἄν μοι τοῖς δύοις οἷς εἰρηκα περὶ τῆς πόλεως. φανήσομαι γὰρ οὔτε κολακεύων αὐτὴν ἐν τοῖς λόγοις εἰθισμένος, ἀλλὰ πόλεσι πάντων ἐπιτετιμηκὼς, ὅταν παρὰ τοῖς πολλοῖς καὶ τοῖς εἰλικρινεστάτοις φερόμενος. ἀλλὰ ἀγνοούμενος ὑπ' ἐκείνων φθονούμενος, ὥσπερ σύ. πλὴν τοῦτο διαφέρομεν. ὅτι πρὸς σὲ μὲν ἡ τὴν δύναμιν ἀφαίρεσις, τὴν δὲ δύναμιν μὴ οὕτως ἔχουσι. πρὸς ἐμὲ δὲ διότι προαποῦμαι τὸ βέλτιον αὐτῶν φρονεῖν. πόλεσι δ' ὁρῶσί μοι διαλέγεσθαι βουλομένοις ἡ σφίσιν αὐτοῖς. ἐβουλόμην δ' ἂν ἡμῖν ὁμογνωμόνως ῥᾴδιον εἶναι τὴν δόξαν ἣν ἔχομεν παρ' ἐκείνοις διαφθεῖραι. νῦν δὲ σὺ μὲν οὐ χαλεπῶς ἂν ἀνουληθῆς αὐτὴν διαλῦσεις. ἐμοὶ δ' ἀνάγκη καὶ διὰ τὸ γῆρας καὶ διὰ πολλὰ ἑτέρωθι τοῖς παροῦσιν. ὥστε οἶδ' ὅτι πολὺ δεῖ λείπειν. πλὴν τοσοῦτον ὅτι δεῖ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν δύναμιν τὴν ὑπαρχουσαν ὑμῖν, παραλαμβανόντα τὴν σὴν ἑλλήνων δύναμιν καὶ δυνοίαν.

Γω δ' ελεγχειν μεν και προς απαντα προπεπει τε, και τη πολει συμφερόντων και σοι, εξαρκουντως ως εμαυτω επεπειθον. εβουληθην δε γραψαι και προς σε περι ων μοι δοκει πραττειν ειναι μετα της ειρηνης παραλησομα τοις εν τοις λογοις γεγραμμενοις. πολυ γαρ εκεινων σωτηριωτερα. κατεκεινον μεν γαρ τον χρονον συνεβουλευον, ως χρη διαλλαξαντα σε την προς Αθηναιους και τους λακεδαιμονιους και τους θηβαιους και τους αργειους, εις ομονοιαν καταστησαι προς Ελληνας. ηγουμενος εαν τους προειρημενους τουτω πεισης ουτω φρονειν, ταχεως και τους αλλους συναναγκασειν. το τε μεν ουν αλλος ων καιρος νυν δε συμβεβηκεν μηκετι δειν πειθειν. δια γαρ τον αγωνα τον γεγενημενον, ηναγκασμενοι παντες εισιν ου φρονειν. και τουτων επιθυμειν, ων επινοουμεν σε βουλεσθαι πραττειν και λεγειν. ως δει παυσαμενους φιλονικιας και φιλεονεξιας ων εποιουντο προς αλληλους, εις την ασιαν τον πολεμον εξενεγκειν. προς δε τουτοις και κεκτησθαι πολλοι πωρεμου πωθενουντει. πωτερον εγω σοι συμβουλευσω ποιησαι την στρατειαν επι τους βαρβαρους, η συ δυνατωτερος, σωσειων. εγω δε ουκ οιδεναι μεν φημι το σαφες. ου γαρ συμβεβηκεν σοι προτερον. ου μεν αλλοιοτης, σε μεν επιστασθαι περι τουτων, εμε δε συμφρασαι τοις σοις επιθυμησασι. πωτε δυνησομενος εδεον τομα πραξαι βουλευσασθαι, η προτρεπειν τω αυτω τροπω. οσον δε τε αν γνωμη στερεωτερον ερωνουντε ωφελιμωτερων τοις ελλησιν. ουτε καιρω μαλλον πραξαι δυνησομενων. ει μεν ουν ειχον την αυτην δυναμιν ην προτερον, η μη παντα πασιν ην απειρηκως, ουκ αν δε πωτε ελεγομεν. αλλα πωρων

νυν

νῶν αὐτὸς προῆξον ἵνα μὴ προκαλοῦμαι ἐπὶ τοῦτο πράξαι τοῦτο· νῦν δὲ δύο δυνάμει παρακελεύομαί σοι μὴ καταμελῆσαι τούτων, πρὶν ἂν τέλος ἐπιθῇς αὐτοῖς. ἔτι δὲ πρὸς μὲν ἄλλο τι τῶν ὄντων ἀπλήστως ἔχειν οὐ καλόν· εἰ δὲ σοὶ μετριότητες παρὰ τοῖς πολλοῖς δυσκρίτοις εἰσί. δόξης δὲ μεγάλης καὶ καλῆς ἐπιθυμεῖν καὶ μὴ δι' ὀλίγου ποιεῖσθαι πρὸς ἃ τοῖς πολὺ τῶν ἄλλων διενεγκοῦσιν. ὃ πρὸ σοὶ συμβέβηκεν. ἥκει δὲ τοῦτο ἔξω αὐτοῦ αὐτοπρόβλητον καὶ τῶν σοὶ πεπραγμένων ἀξίαν, ὅταν τοὺς μὲν βαρβάρους ἀναγκαίως ἐλαύνῃς τοῖς ἕλλησι. πολὺν δὲ σοὶ συναγωνιζομένων. τὸν δὲ βασιλέα τὸν νῦν μέγαν προσαπορθούμενον, ποιήσῃς τοῦτο πρᾶξαι, ὃ ἂν σὺ προστάξῃς. ταῦτα δὲ κατεργάσασθαι πολὺ ῥᾷόν ἐστιν ἐκ τῶν νῦν παρόντων, ἢ προελθεῖν ἐπὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν δόξαν ἣν ἔχεις ἐπὶ σοὶ βασιλέως σοὶ δὲ ἀρχῆς ὑμῖν ὑπαρχούσης. οὐδὲ γὰρ ἔσται λοιπόν ἔτι, πολιοῦσθαι γενέσθαι. χαίρειν δ' ἔχω σοὶ γήρᾳ τούτῳ μόνῳ, ὅτι προήκασι γενέσθαι τοῦτο μου τὸν βίον, ὡς θᾶττον ὢν διενοούμην καὶ γράφειν ἐπεχείρουν ἔτι τῆς παιδικῆς λόγῳ καὶ τῷ πρὸς σὲ πεμφθέντι, τούτων ἤδη τὰ μὲν νῦν γενόμενα διὰ τῶν ἔργων ἐφορᾷν πραξέων. τὰ δ' ἐλπίζω γενήσεσθαι.

Ισοκράτης Αλεξάνδρῳ χαίρειν.

Ρᾴδιον μὲν τοιαῦτα γράφων ἐπιστολὴν, ἀπορῶν ὑμῖν ποιήσειν, εἰ περὶ τὸν αὐτὸν ὄντα σε τόπον ἐκείνῳ, μήτε προσερῶ μήτε ἀκούσομαι, μήτι γράψω τι τοιοῦτον ὃ ποιήσει τοὺς ἀγνοοῦντας μὴ νομίζειν ἤδη με παραφρονεῖν διὰ τὸ πρᾶσσειν μηδὲ πονηρὰ σοὶ λυμαίνειν. ἀλλ' ἔτι τὰ κατὰ λελῃσμένον μοι μέρος καὶ λοιπὸν ὄν, οὐκ ἀξιοῦν εἶναι σοὶ δυνάμεως ἣν ἔχον νεώτερος ὤν. ἀκούω δέ γε πάντων λεπτῶν ὡς φιλάνθρωπος εἶ

καὶ φιλαθήναιος καὶ φιλόσοφος. οὐκ ἀφρόνως ποιῶν. ἀλλὰ νουνεχόντως. τῷ τε γὰρ πολιτῶν ἀποδέχεσθαι τῷ ἡμετέρων οὐ τοὺς ἠμελημένους αὐτῶν καὶ πονηρῶν πραγμάτων ἐπιθυμοῦντας ἀλλοῖς συνδιατρίβων, οὐκ ἂν λυπηθείης. συμβάλλων τε καὶ νουνωμῶν πραγμάτων, οὐδὲν ἂν ἐλαβείης. οὐδ' ἂν δικηθείης ὥσπερ χρὴ πλησιάζειν τοὺς δυφρονοῦντας. τῷ τε φιλοσοφιῶν οὐκ ἀποδοκιμάζειν μᾶλλον οὐδὲ τὴν περὶ τὰς ἐριδας. ἀλλὰ νομίζειν εἶναι πλεονεκτικὸν ἐν τοῖς ἰδίοις διατριβαῖς. οὐ μὴν ἁρμόττειν οὔτε τοῖς τῶν πλήθους προεστῶσιν, οὔτε τοῖς τὰς μοναρχίας ἔχουσιν. οὐ γὰρ συμφέρειν οὐδὲ πρέπειν τοῖς μεῖζον τῷ ἄλλων φρονοῦσιν, οὔτ' αὖ τοῖς ἐρίζειν πρὸς τοὺς συμπολιτευομένους, οὔτε τοῖς ἄλλοις ἐπιτρέπειν πρὸς αὐτοὺς ἀπλέγειν. τὴν μὲν οὖν οὐκ ἀγαπᾶν σε τὴν διατριβήν. πρόσεστι δὲ τῇ παιδείαν τὴν περὶ τοὺς λόγους. οἷς χρώμεθα περὶ τὰ πρᾶγμ' ἃ τὰς προσπούσας καθέκαστον τῇ ἡμέραν. καὶ μεθ' ὧν βουλευόμεθα περὶ τῷ κοινῶν. δίκην νῦν τε δικεῖς περὶ τῷ μελλόντων ἐπιεικῶς τοῖς ἀρχομένοις προστάττειν, καὶ οὐκ ἀνόητος ἃ δεῖ ποιεῖν ἑκάστοις περί τε τῷ καλῶν καὶ δικαίων καὶ τῷ τοῦτοις ἐναντίων ὀρθῶς μεμάθηκας. πρὸς δὲ τοῦτοις πολλάκις ὡς προσῆκόν ἐστιν ἑκατέρους. Σωφρονεῖσ οὖν ταῦτα μελετῶν. ἐλπὶς δὲ γὰρ θεῷ τε πατρὶ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀρέσκειν, ὡς ἂν πρεσβύτερον γιγνόμενος ἐμμένῃς τοῦτοις, τοσοῦτον πρὸ ἐξῆς τῆ φρονήσει τῷ ἄλλων, ὅσον περ ὁ πατὴρ σου διενήνοχεν ἀπάντων.

Ἰσοκράτης

Ισοκράτης Φιλίππῳ χαίρειν.

Γνοὺς μὲν τὴν ἐπικινδύνου παρῆμιν ὄντος εἰς μακεδονίαν πέμπειν ἐπιστολὴν, οὐ μόνον νῦν ὅτε πολεμοῦμεν πρὸς ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ φιλοφρονούσης, ὅμως γράφω πρὸς σε εἰλόμενος περὶ Διοδότου· δίκαιον εἶναι νομίζων, πάντως μὲν περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι τοὺς ἐμοὶ τῷ πολλοστῷ τοὺς ἐμοὶ τῷ πολλοστῷ· καὶ τετιμημένους ἀξίους ἡμῶν. οὐχ ἥκιστα δὲ τοῦτον, ὃν διὰ τὴν δύνοιαν τὴν εἰς ἡμᾶς ὃν τὴν ἄλλην ἐπιφανῆ. μᾶλιστα μὲν οὖν ἐβουλόμην ἂν αὐτὸν συσσῶσαι ἡμῖν· ἐπειδὴ δ' ἕτερον ἐντετύχηκέναι, λοιπὸν ἐστί μοι μαρτυρῆσαι περὶ αὐτοῦ. καὶ βεβαιῶσαι τὴν γεγενημένην αὐτῷ πρὸς σὲ γνῶσιν. Ἐμοὶ γὰρ πολλῶν ὃν πεπυσμένων συμπεπτωκότων ἀνδρῶν καὶ δόξαν ἐνίων μεγάλην ἐχόντων, τὴν μὲν ἄλλων ἀκούοντων, οἱ μὲν τινες περὶ τὸν λόγον, οἱ δὲ περὶ τὸ διανοηθῆναι καὶ πρᾶξαι δεινοὶ γεγόνασιν· οἱ δ' ἐπὶ μὲν τοῖς σώφρονοῦσι καὶ χαρίεσιν πρὸς δὲ τὰς ἄλλας χρήσεις καὶ διαγωγὰς, ἀφυεῖς πεφύκασιν. οὗτος δὲ οὕτως ἁρμοσθεὶς τὴν φύσιν ἔχει, ὥστε ἐν ἅπασι τοῖς εἰρημένοις τελεώτατος εἶναι. καὶ τοῦτον οὖν ἐβουλόμην λέγειν, ἐμὴ τὴν ἀπειρίαν τοῦ πρᾶγμα αὐτοῦ τε εἶχον αὐτοῦ, μὴ σε λήθοι προσεδόκων. τὰ μὲν αὐτὸν ἐμοῦ αὐτοῦ, τὰ δὲ καὶ παρὰ τῶν ἄλλων τῶν ἐμπείρων αὐτοῦ πεπυσμένον. ὧν οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἂν ὁμολογήσειεν εἰ μὴ λίαν εἴη φθονερὸς, καὶ εἰπεῖν μὴ βουλόμενος ἕτερον αὐτὸν δυνάσθαι. καὶ δικαιότατον μὴ σωφρονέστερον εἶναι μὴ χρημάτων ἐπιθυμητέον. ἔτι δὲ καὶ σύμβιον ἀπάντων ἥδιστον μὴ λιγυρώτατον. πρὸς δὲ τούτοις πολλὴν ἔχειν παῤῥησίαν, ἔχειν τὸ προσῆκον, ἀλλὰ τὴν εἰκότως ἂν μέγιστον πένθος ἐνίοις σημεῖον, φιλονεικίας καὶ πρὸς τοὺς φίλους· ὧν τὰ δικαιότατον, οἱ μὲν ἀξιοχρεωτάτου ὄντος τοῦ

ἔχοντες, τιμῶσιν ὡς χρήσιμον οὖσαν. οἱ δὲ ἀθενέστεροι τὰς φύσεις
ὄντες ἢ κατὰ τὰς ὑπερχούσας ἀξιοῦσιας δυσχεραίνουσιν ὅσον οὐ
προσαιροῦνται τί ποιεῖν διαζομένους αὐτούς. οὐκ εἰδότες ὡς οἱ μᾶλ-
λον περὶ τοῦ συμφέροντος ἀντιλέγειν θελοῦντες, οὗτοι θλέ-
πειν ἀξιοῦσιαν αὐτοῖς τοῦ πρᾶγμ' ἦν ἃ βούλοιντο παρασκευάζουσιν.
εἰκὸς μὲν γὰρ διὰ τοὺς ἀεὶ πρὸς ἡδονὴν λέγειν προαιρουμένους,
οὐχ ὅπως μοναρχίας δικαίαθαι ποιεῖν δυνάμεις, καὶ πολλοὺς τοὺς
ἀναγκαίους ἐφίεσθαι κινδύνους, ἀλλοὺς δὲ τοὺς πολιτείας.
ἀεὶ μετὰ πλείονος ἀσφαλείας εἰσί. δεῖ δὲ τοὺς ἐπὶ τῷ βελτίονι πρᾶ-
γμα ζομένους πολλὰ σώζειν δικαίαθαι καὶ μὴ ἐπιδέχεσθαι διαφθο-
ρήσεσθαι πραγμάτων. ὧν ἕνεκα προσήκει μὲν πρὰ πᾶσι τοῖς
μοναρχοις πλέον φέρεσθαι τοὺς τῇ ἀληθείᾳ ἀποφαινομένους
μὴ ἅπαντα πρὸς χάριν, μηδὲν δὲ ἄξιον χάριτος λεγόντων. συ
νέβη δὲ ἔλαττον ἔχειν αὐτοὺς παρρησίας αὐτῶν. ὃ καὶ διοδότῳ πα-
θεῖν συνέπεσε παρὰ τοῖς μὴ τὴν ἀσίαν δικαζοῦσιν. οἷς πολ-
λὰ μὲν χρήσιμος γιγόμενος, οὐ μόνον τῷ συμβουλεύειν, ἀλλὰ καὶ
ζῆν παρὰ τὴν καιρὸν διὰ τὸ παρρησιάζεσθαι πρὸς αὐτούς
περὶ ὧν ἐκείνοις συνέφερε, καὶ μὴ οἷς τιμῶν ἀπεστερήθη, καὶ πολ-
λῶν ἄλλων ἐλαττώσεων. καὶ μεῖζον ἰσχύσαντος μὴ τυχόντων ἀνθρώπων
κολακείας, μὴ δυσχερασιῶν μὴ τούτου. διὰ δὴ καὶ πρὸς ὑμᾶς
ἀεὶ προσιέναι διανοούμενος, ὁκνηρῶς εἶχεν, οὐχ ὡς ἅπαντας ὁμοί-
ους εἶναι νομίζων τοῖς ὑπὲρ αὐτῶν ὄντας. ἀλλὰ διὰ τὸ περὶ κεί-
νων γιγνομένας δυσχερείας, ἐπὶ πρὸς τοὺς παρ' ὑμῶν ἐλπίδας οὐ πρό
θυμότερος ἴσως. πθανὸν δὲ) ἐμοὶ μὲν δοκεῖ περιττὸς τ' ἀπολυπότων
πόνων. οἱ πρῶτον ὅταν χρήσωνται χειμῶσιν, ἐπὶ πλεῖ ῥᾳδίως εἰσβαί
νουσιν εἰς τὴν θάλασσαν. καὶ πρὸ εἰδότες ὅτι καὶ καλοῦ πλοῦ πλ

λοῆσι

λάκις σωτυχεῖν ὄντι. οὐ μὴν ἀλλ' ἐπειδὴ συνέσηκέ σοι καλῶς πρι
ῆν, λογίζομαι δ' αὐτῷ συμφέρειν, μᾶλλόν σε μὲ τὴν φιλανθρωπίαν τὴν
σὴν λοιπὸν μᾶ, ἣν ἔχειν ὑπείληφα, πρὸς τοὺς ἔξωθεν ἀνθρώπους. ἐπεὶ
τὰ νομίζων οὐκ ἀγνοεῖν ὑμᾶς, ὅτι πάντων ὄντων ἡδίστων καὶ λυσιτε
λέστατον τὸ σῶσαι ἅμα καὶ χρησίμους φίλους κτᾶσθαι τοῖς εὐ
φρονήσασι. καὶ τούτου τοιούτου δ' ὄντος, ὑπὲρ ὧν πολλοὶ καὶ πρὸ
ἄλλων χάριν ὑμῖν ἔχουσιν. ἅπαντες γὰρ οἰκαείως ἔχετε τοὺς τοῖς σοῖς
δικαίοις πρὸ αὐθρώπων καλῶς ὁμιλοῦντας, ὁμοίως ἐπαινοῦσι καὶ
τιμῶσιν, ὥσπερ αὐτοὶ πρὸ ὀφελμῶν ἀπολαύοντες. ἀλλὰ γὰρ δι' ὁδό
του αὐτὸν οἰμαίσε μᾶλλόν σε προτρέψασθαι πρὸς τὸ φρονεῖν ἑαυ
τοῦ. σωφρονεῖσθαι γὰρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τῷ ὑμετέρων αὐτέχεσθαι πραγμά
των. εἰ πρὸ δὲ σὺ μὲν ἑαυτὸν, ὥσπερ μαθητὴν εἰς τοῦμπροσθεν πει
ρᾶσθαι προελθεῖν. ὁ δὲ παῖς τοῦτο μελέτων τος, ὡς τὸ μὲν μὴ ἔφασκε
φιλύμετέρας φιλίας. τὸ μὴν αὖ πρὸ πολλοῦ ὄντι περιθέναι πρὸς
αὐτὸν καὶ πρὸς τοὺς στεφανίτας ἀγῶνας. ἐκείνους γὰρ νικᾶν μὲ
ἀν βούλεσθαι. καὶ τὸ μὴ ἐᾶν δεῖς αὐτοὺς ἐναν τολμήσαι διὰ τὸ μὴ
μετεσχηκέναι ῥωμης ἀξίας πρὸ στεφάνων. τῶν τε πρὸ ὑμῶν τιμῶν,
δύξασθαι μὲν ἀν τυχεῖν. οὐκ ἐθίξεσθαι δ' αὖ τὸν προσδοκᾶν. τὸ τε
μὴ ἀπειρίαν τοῦ αὐτοῦ κατατολμᾶν, καὶ τὸ λαμπρότη
τα τὸ ὑμετέραν. ἔτι δὲ καὶ τὸ σωμάτιον οὐκ ἀνδρικὸς ὂν ἀλλ'
ἔχον πρόφασιν, ἵν' νομίζῃ ἐμποδὼν εἶναι αὐτὸν πρὸς τὰ πολλὰ πρὸ
πραγμάτων. οὕτως μὲν οὖν ὅτι δοκεῖ αὐτῷ συμφέρειν, τοῦτο πρά
ξει. σὺ δὲ ἑαυτὸν ἢ περὶ ἡμᾶς, ἑαυτὸν ἡσυχίαν ἔχων διαζίβη περὶ τοῦ
τους τοὺς τόπους, ὡς μελοῦ εἰ τῶν ἄλλων μὲ ἁπάντων ὧν τυχεῖ
μᾶλλόν σε δὲ μᾶλλον. μᾶλλόν σε δὲ καὶ ἀσφαλείας καὶ φιλοτιμίας

πατρὸς αὐτοῦ νομίσας ὡσπερ πρόγονα τὰ θήκην ἔχειν τοῦτον, πρὸς τε τὰ ἡμέρωσε ἡμῶν, ὃ προσηκόντως ἂν πολλῆς τυγχάνοι προνοίας, καὶ δόξης καὶ ὑπεροχῆς ἐστιν. αὐτὰ ἀσυνδήσω ὄντα ἀξία καὶ δυνοίας καὶ περὶ ὑμᾶς ἣν ἔχων ἅπαντα τὸν χρόνον διατετέλεκα. ἵνα μὴ θαυμάσησε μήτε μαπροτέραν γίγραφα τὴν ἐπιστολήν, μήτε πολυρρητότερον ἢ προσβυτικώτερον εἰρήκαμεν ἐν αὐτῇ. πάντων δὲ τῶν ἄλλων ἀμελήσας, σὺ σε μόνου ἐφρόντισα τοῦ φανῆναι ἀσυνδέτων ὑπὸ ἀνδρῶν φίλων καὶ προσφιλεστάτων μοι γεγενημένων.

Ισοκράτης. Τιμοθέῳ. Χαίρειν.

Εἰ μὲν καθήκοντος καὶ ὑπερχύσεως ἡμῖν πρὸς αὐτὴν ὑπῆρχε, δι' ἐμαυτοῦ πολλῶν ἂν ἐκοινωσάμην· συγχαίρω δὲ σοι σωθέντι μᾶλλον ὅτι πρῶτον μὲν τῇ δυνάμει τῇ παρούσῃ πάλλιον χρᾶται τοῦ σώματος καὶ φρονιμώτερον· ἔπειτα ὅτι προσείρηκε δόξαν καλὴν ἢ τοσαύτης μᾶλλον ἢ πλούτου μέγαν σωναγωγέα. σημεῖον γὰρ οὐμικρὸν ἐνφέρεσθαι τῆς ἀλλ' ὡς δυνατόν, μέγιστον τοῦτ' ἔχων τὸ σωφρονεῖν· ὡς τῶν ἐμμένοντας τοῖς περὶ σοῦ νεῦν λεγομένοις, οὐκ ἀπορήσεις τῆς ἐγκωμίας σομένων, τῷ τε φρόνησιν τὴν σὴν καὶ τὴν προαίρεσιν ταύτην. ἡσθῆναι δὲ καὶ ἀνηρυμένα περὶ τοῦ σοῦ σώματος, συμβάλλεσθαι μεγίστην πίστιν πρὸς τὸ δοκεῖν δὴ φρονεῖσθαι καὶ διαφέρειν τῆς αἰῶν. εἰώθασι γὰρ οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἔχ οὕτως ἐπαινεῖν ἡ τιμᾶν τοὺς ἐκ τῶν παρόντων τῷ εὐδοκιμούντων γεγονότας, ὡς τοὺς ἐκ δυσκόλων καὶ χαλεπῶν, ἢν δὲ φαίνωνται μηδὲν ὅμοιοι οἷς πονοῦσιν ὄντες. μᾶλλον δὲ ἐπὶ πάντων κεχαρισμένον αὐτοῖς ἔδει τὸ παλαιὸν συμβαίνειν

θεν

θον, τ εικότως ☪ προσηκόντως πνομένων. ὧν ἐνθυμουμένῳ χρήζη
τεῖν ☉ φιλοσοφεῖν, ἐξ οὗ πρόσεστιν ☪ μετὰ πίνων, ☉ πίσισυμβούλοισ
χρῶμενθ', τάχιστε φλ πλέωσ ἀτυχίασ ἐπανορθώσεις, καὶ τοὺσ πρ
λίτασ ἐπὶ τε τὰσ δυθρησίασ καὶ τὴν σωφροσύνην προτρέψασ. ☪
πιήσεις αὐτοὺσ ἥδιον ζῆν ☉ θαῤῥαλεώτερον, ἢ τὸν πρελθόντα χρό
νον. τὰ ὕπατα γὰρ ἔστιν ἔργα τῷ ὀρθῶσ ☉ φρονίμωσ διωκασενόντων, ὧν
ἐνίοισ καὶ τὰ φρονήσοντεσ, ὃδὲν ἄλλο σημοῦσι, πλὴν ὅτωσ αὐτοῖσπε
ὡσ μετὰ πολείσης ἀσελγείασ διάξουσι, τῷ, τι πολι τ τοὺσ βελτί
στουσ ☉ φρονιμωτάτουσ ἀμυνοῦνται ☪ διασολογήσουσι. καικῶσ εἰ
δότεσ, ὅτι προσῆκε τοὺσ δυ φρονοῦντασ ☉ τοὺσ τιὼ τιμὴν ταύτιὼ
ἔχοντασ, μὴ τοῖσ τῷ ἄλλων κακοῖσ, ἑαυτοῖσ ἡδοναὶσ πᾶσιν δυάζῃν
ἀλλὰ ταῖσ αὐτῶν ὠὶ μελείαισ τοὺσ πολίτασ δύναμιν ἑστέρασ ποι
εῖν. μηδὲ πικρῶσ μὲν ☉ χαλεπῶσ δυακεῖσθαι πρὸσ ἅπαντασ. ἀμε
λεῖν δέ, φλ αὐτῶν σωτηρίασ. ἀλλ οὕτω πράως ☉ νομίμωσ ὠὶσε /
τεῖν τῷ πραγμάτων, ὥστε οὐδένα αὐτοῖσ τολμᾶν ὠὶβουλεύειν.
μετὰ τοι αὐτησ δὲ παιδείασ τιὼ τοῦ σώματοσ ποιεῖσθαι φυλα
κὴν, ὡσ ἀπόντων αὐτοὺσ ἀνελεῖν βουλομένων. ταυτιὼ γὰρ τιὼ
βλάβαν ἔχοντεσ, αὐτοὶ τὸν ἐσχατῶν κινδύνων, ᾗ πρὸσ τοῖσ ἄλ
λοισ ἐλλησιν δύδοκι μοῖσι. ὧν ἀγαθὸν μείζω χαλεπὸν ἔστιν δυρεῖν. ἐνε
θυμήθην δὲ μεταξὺ γράφων, ὡσ δύτυχῶσ ἅπαντάσοι συμβέβη
κε. τιὼ μὲν γὰρ δυρείαν, ἣν ἀναγκαίωσ κτήσασθαι τυραννικῶσ,
μετὰ βίασ πολλῆσ καὶ ἀπεχθείασ ὁ πατὴρ σοι κατελέλοιπε. τὸ
δὲ χρῆσθαι τούτοισ καλῶσ τε καὶ φιλανθρώπωσ, ἐπὶ σοὶ γέγονεν. ὧν
χρῆσε πολλὴν πρόνοιαν τιὼ ὠὶμέλειαν. Α μὲν οὖν ἐγὼ γνώσκω,
ταῦτα τέσιν. ἔχει δὲ οὕτωσ. εἰ μὲν ἐρᾷσ χρημάτων καὶ πολλῆσ δυνα
στείασ καὶ κινδύνων, ὧν αἱκτήσεισ τούτων εἰσὶν, ἑτέρουσ σοισυμ

βούλουσ᾽ πορανλητέον. εἰδὲ ταῦτα μὲν ἱκανῶς ἔχειν, αἰρ᾽ τῆσ
δὲ τῶν δόξης καλῆς καὶ φιλ πειρὰ τῶν πολλῶν δύνοίας ὠὐθυμεῖς, τοῖς
πελόγοις τοῖς ἐμοῖς προσεκ τέον γὰν νοῦν ἐστὶ καὶ τοῖς καλῶς τὰς
πολφσ τὰς αὐτῶν διοικοῦσιν ἁμιλλητέον· καὶ πειρατέον αὐτῶμ
διενεγκεῖν. ἀκούω δὲ καὶ κλεόμμιν γὰν ἐν μυθύμνη ταύτην ἔ-
χειν τὰν διωαγείαν, περὶ τε τὰς ἄλλας πράξῆς καλόν τε κἀγα
θὸν εἶναι καὶ φρόνιμον. καὶ γοσοῦτον ἀπέχειν γοῦ τινὰς ἀποκτεί-
νειν ἢ φυγαδεύειν ἢ δημεύειν τὰς οὐσίας ἢ ποιεῖν ἄλλότι κακὸν, ὥσ
τε πλλὴν ἀσφάλφαν παρέχειν τοῖς συμπολιτευομένοις. κατὰ τὸ
γεν δὲ τοὺς φεύγοντασ. ἀποδιδόναι δὲ τοῖς μὲν κατιοῦσι, τὰ σ᾽ πη
σεις ἐξὧν ἀφείπεσον· τοῖσ δὲ πριαμένοις, τὰσ ἐπάγοις γενομέ
νασ. πρὸσ δὲ τοὐτοις καθοπλίζειν ἅπαντασ τοὺσ πολίτασ ὡσ
οὐδενὸσ μᾶλλον ὧν χειρήσοντασ περὶ αὐτὸν νεωτερίζειν· ἢν δέ τι
νεσ᾽ τολμήσωσιν, ἡγούμενοι λυσιτελεῖν αὐτῷ τεθνάναι μᾶλλον
τοιαύτῃ ἀρετῇ ἐνδειξάμενον τοῖς πολίταις, ἢ ζῆν πολεμίω χρό-
νον πρὸ ἄλλου τῆ πολφ τῶν μεγίστων κακῶν αἰτίῳ γενομένῳ. Επὶ
δὲν πολεμῆσαι περὶ τούτων διελέχθην, ἴσωσ ἂν καὶ χαριέστερον, εἰ
μὴ πάντα πᾶσιν ἐδὴ σέμε διάπαντα χρὼν φαίνεται τὰν ἰσοτιμίην.
νῦν δὲ σοὶ μὲν αὖθισ συμβουλεύσομεν, ἂν μὴ πωλύνμε τὰ γῆρασ.
ἐν ᾗ ζῆ περόντι περὶ πᾶν ἰδίων διαλωσόμεν. Αὐτοκράτωρ γὰρ
ὁτὰ γράμματα φέρων οἰκείωσ ἡμῖν ἔχει. περίτε γὰρ τὰς αὐ
τὰς διατριβὰς γέγονα τῇ τέχνῃ τῇ αὐτοῦ κέχρημαι, ἃ τὸ τε
λευταῖον πολλάκισ περὶ τῆσ ἀποδημίασ φίλωσ τε σύμβουλοσ
ἐγνώμην αὐτῷ. διὰ δὴ ταῦτα πάντα βουλοίμην ἂν σε καλῶσ αὐ
τῷ χρῆσθαι καὶ συμφερόντωσ ἀμφοτέροις ἡμῖν. καὶ γένεσθαι

Φανδρὸς

φανερὸς, ὅτι μέρος τι γίνεται τῶν δεόντων αὐτῷ· καὶ μὴ θαυμάσῃς εἰ σοὶ μὲν οὕτως ἐπιστέλλω προθύμως. Κλεάρχου δὲ μηδὲν πώποτε ἐδεήθην. ἡδὺ γὰρ ἅπαντες οἱ παρ' ἡμῶν καὶ ἀπολέοντες, σὲ μὲν φασὶν ὁμοῖον εἶναι τοῖς κρατίστοις τῶν ἐμοὶ πεπολιτευμένων. Κλεάρχου δὲ τὸν μὲν ἐκεῖνον τὸν χρόνον ὃν τὴν πρὸς ἡμᾶς ὁμολογίαν ὅσοι ποτὲ ἐνέτυχον ἐλευθεριώτατον εἶναι καὶ πραότατον καὶ φιλανθρωπότατον καὶ μετέχοντων τῆς διαβιβάσεως· ἐπειδὴ δὲ δυνάμεν ἔλαβε, τοσοῦτον ἔδοξε μεταπεσεῖν, ὥστε πάντας θαυμάζειν τοὺς πρότερον αὐτὸν γνωσκοντας. πρὸς μὲν οὖν ἐκεῖνον διὰ τὰς αἰτίας ταύτας ἀπηλλάγθω. σὲ δὲ προσδέχομαι καὶ πρὸ πολλοῦ ποιησάμενός γ' ἂν οἰμαι ὡς διατεθῆναι πρὸς ἡμᾶς. δηλώσεις δὲ καὶ σὺ διὰ τάχους, εἰ τιν' αὐτῶν ἔχεις γνώμην ἡμῖν. αὐτοκράτορός τε ἦ ἐπιμελήσῃ. ἢν πέμψῃς ἐπιστολὴν εἰς ἡμᾶς, ἀναιρούμενος τὴν φιλίαν καὶ ξενίαν τὴν πρότερον ὑπάρχουσαν. Ἐρρῶσθαι καὶ εὖ τοὺς ἄλλους δὴ παρ' ἡμῶν, ἐπίστελλε.

Τοῖς μιτυληναίων ἄρχουσι.

Ἰππῆς οἱ ἀφαρέως ἡδεῖς ἐμοὶ, παῖδες ὄντες ὑπὸ ἀγήνορος τοῦ Θεόφιλου μαθηταὶ, ἐδεήθησάν μου γράμματα πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, ὅπως ἂν ἐπιδῶσι τῶν ἄλλων τινὰς κατηκόους γενέσθαι φυγάδων, καὶ τούτων κατὰ δέξασθαι τὸν πατέρα καὶ τοὺς ἀδελφούς. λέγοντος δέμου πρὸς αὐτοὺς, ὅτι δίδοικα μὴ λίαν ἀγωνῶσι δόξω καὶ πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δυσεβῶν ἀνδρῶν τηλικαῦτα τὸ μέγεθος πεπραγμένων οἷς οὐδέποτε πρότερον οὔτε δυσλέχθων οὔτε σιωπηθῆναι ἐγνώσθην, ἀκούσαντες ταῦτα πολὺ μᾶλλον ἐλιπάρουν. ὡς δὲ οὐδὲν αὐτοῖς ἀπέβαινεν ὧν ἤλπιζον, ἄπαισιν

ἧσαν καταφανεῖς ἀνδρῶσι δικαίοις καὶ χαλεπωτάτοις φέροντες. ὁρῶν δ' αὐτοὺς λυπουμένους μᾶλλον τοῦ προσήκοντος, τελευτῶν ὑπεχόμην γράψειν τὴν ἐπιστολὴν καὶ πέμψειν ὑμῖν. περὶ μὲν οὖν τοῦ μὴ δικαίως αὐ δοκεῖν μωρὸς εἶναι καὶ ὀλιγαρὸς, παύσεται λέγων. ἡγοῦμαι γὰρ καλῶς αὐ ὑμᾶς βεβουλεύσθαι μὴ δι' ἀλλαπομένους τοῖς πολίταις τοῖς ὑμετέροις, ἐπειρωμένους τοὺς μὲν φθονοῦντας ὀλίγους ποιεῖν, τοὺς δὲ συμπολιτευομένους πολλοὺς μὴ μιμουμένους τὰ τε εἰς τὴν σάσιν τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν. μάλιστα δ' ἅπαντες ὑμᾶς ἐπαινέσειεν, ὅτι τοῖς καπηλεύουσιν ἀποδύεσθε τὴν οὐσίαν. ἐπιδείκνυσθε γὰρ καὶ τοῖς ἔτεσι φανερὸν, ὡς οὐ τῶν χρημάτων ἐπιθυμήσαντες τῶν ἀλλοτρίων, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς πόλεως δείσαντες, ἐποιήσασθε τὴν ἐκβολὴν αὐτῶν. οὐ μὴν, ἀλλὰ καὶ μηδὲν ὑμῖν ἔδοξε τούτων, μὴ δὲ προσδέχεσθε μηδένα τῶν φυγάδων, τούτους γνωμίζω συμφέρειν ὑμῖν μᾶλλον. αἰσχρὸν γὰρ τὴν μὲν πόλιν ὑμῶν ὑπὸ πάντων ὁμολογεῖσθαι μουσικωτάτην εἶναι, καὶ τοὺς ὀνομαστοτάτους ἐν αὐτῇ, τυχόντας περιουσίας γενομένους, τὸν δὲ προέχοντα τῶν νεῶν ὄντων περὶ τὴν ἰσοτέλειαν τῆς παιδείας ταύτης, φεύγειν ἐκ τῆς τοιαύτης πόλεως. καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἑλληνας, τοὺς διαφέροντας τῶν εἰς τὸν καλῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ μηδὲν προσήκοντας, ποιεῖσθαι πολίτας. ὑμᾶς δὲ τοὺς δυσμενοῦντάς τε τὰ καλὰ τοῖς ἄλλοις καὶ μετεσχηκότας τῆς αὐτῆς φύσεως, περιορᾶν περιττέρους μετοικοῦντας. θαυμάζω δ' ὅσοι τῶν πόλεων μείζονων δωρεῶν ἀξιοῦσι, τοὺς ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσι κατορθοῦντας μᾶλλον, ἢ τοὺς τῇ φρονήσει καὶ τῇ φιλοπονίᾳ τῶν χρησίμων εὑρίσκοντάς τι. καὶ μὴ σωφρῶσιν ὅτι πεφύκασιν αἱ μὲν περὶ τὸν ῥώμην καὶ τὸ τάχος δυνάμεις, συναπογηράσκουσι τοῖς σώμασιν· αἱ δ' ἐπιστῆμαι παραμένουσι

ἀεὶ τοῦ

ἅπαντα τὸν χρόνον ὠφελοῦσαι τοὺς χρωμένους αὐταῖς. Ὧν ἐνθυμουμένους χρὴ τοὺς νοῦν ἔχοντας, περὶ πλείστου μὲν ποιεῖσθαι τοὺς καλῶς καὶ δικαίως τῆς αὐτῶν πόλεως ἐπιστατοῦντας. δικαιότερους δὲ τοὺς πλοῦτῳ καὶ δόξαις αὐταῖς μᾶλλον συμβάλλεσθαι δυναμένους. ἅπαντες γὰρ ὥσπερ δείγματι τοῖς τοιούτοις χρώμενοι καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς συμπολιτευομένους ὁμοίους εἶναι τοῖς τοιούτοις νομίζουσιν. Ἴσως οὖν εἴποι τις ἂν προσήκειν τοὺς δυναμένους τι βουλομένους μὴ τὸ πρᾶγμα μόνον ἐπαινεῖν, ἀλλὰ καὶ σφᾶς αὐτοὺς δικαίους ἀντυγχάνειν, περὶ ὧν ἂν ποιῶνται τινὸς λόγους· ἔχει δ' οὕτως. Ἐγὼ τοίνυν πολλοῦ δέω καὶ ῥητορεύειν ἀσκέχων· οὔτε γὰρ φωνὴν εἶχον ἱκανήν, οὔτε τόλμαν· οὐ μὴν ἀλλὰ παντάπασιν ἄχρηστος ἔφυν οὐδ' ἀδόκιμος. ἀλλὰ τοῖς προαιρουμένοις λέγειν ἀγαθόν τι περὶ ὑμῶν καὶ τῆς ἄλλων συμμαχῶν, φανεῖεν ἂν καὶ σύμβουλοι καὶ ἀγωνισταὶ γενναιότατοι. αὐτός τε πλείους λόγους πεποιημένος ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς αὐτονομίας τῆς Ἑλλήνων, ἣν σύμπαντες οἱ τὰ βήματα κατατετριφότες· ὑπὲρ ὧν ὑμεῖς ἂν μοι δικαίως πλείστην ἔχοιτε χάριν. μᾶλλον γὰρ ἐπιθυμοῦντες διετελέσατε τῆς τοιαύτης κατασκευῆς. οἶμαι δεῖ Τιμόθεος καὶ Κόνων ἐτύγχανον ζῶντες, Διόφαντος δ' ἦκεν ἐκ τῆς Ἀσίας, πολλοῦ ἂν αὐτοὺς ποιήσασθαι σπουδὴν εὑρέσθαι με βουλομένους, ὧν ἐτύγχανον χρείαν ἔχοντες· περὶ ὧν οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ πλείω λέγειν. οὐ δεῖσε γὰρ ὑμῶν οὕτως ἔστι νέος οὐδεὶς ἐπιλήσμων, ὥστε οὐκ οἶδε τὰς ἐκείνων εὐεργεσίας. Οὕτω δ' ἂν μοι δοκοίητε κάλλιστα βουλεύσασθαι περὶ τούτων, εἰ σκέψαισθε τίς ἐστιν ὁ δεόμενος· καὶ ὑπὲρ ποίων τινῶν ἀνθρώπων. εὑρήσετε δ' ἐμὲ μὲν οἰκότατα πεπονθότα μεγέθη τῶν μεγίστων ἀγαθῶν αὐτοῖς· γεγενημένους ὑμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις.

ὑπὲρ δὲ ὧν δέομαι τοιούτους ὄντας, οἵους τοὺς μὴ πρεσβυτέρους καὶ τοὺς περὶ τὴν πολιτείαν ὄντας, μὴ λυπεῖν. τοῖς δὲ νεωτέροις δύο πρὸς μὲν παρέχειν ἀδείαν καὶ χρήσιμον καὶ πρέπουσαν τοῖς πολίταις. Μὴ θαυμάζητε δὲ εἰ ῥᾳδίως οὕτω γράφω. καὶ περὶ μὲν ἄλλων ἀπόντων καὶ φίλτατον τὴν ἐπιστολὴν ἀποφαίνουσι καὶ ἀμφότερα τοῖς τε πατράσιν ὑμῶν χαρίσασθαι, καὶ πρᾶξαι φανερόν, ὅτι καὶ μὴ δημηγορῶσιν, ἀλλὰ μόνον μιμῶνται τὸν τρόπον τὸν ἐμόν, οὐκ ἀμελημένως ἔχουσιν ἐν τοῖς ἄλλοις. Εἰ δ' ἐπιλοιπόν. ἦν ἄρα δόξῃ τι τούτων ὑμῖν πραχθῆναι, δηλοῦν ἀγαθοί τε καὶ τοῖς ἀδελφοῖς, ὅτι μέρος τι καὶ δι' ἐμὲ τυγχάνουσιν ὧν αὐτοὶ λίαν ἐπιθυμοῦσι τυχεῖν.

Τέλος τῆς Ἰσοκράτους ἐπιστολῆς.

ΦΑΛΑΡΙΔΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΥΡΑΝΝΟΥ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΝ.

Φάλαρις Ἀλκιβόῳ.

Ὁ Λυκλῆτος ὁ μεσσήνιος, οὗ κατηγορεῖς παρὰ τοῖς πολίταις προδοσίαν, ἰὼν σὺν τόμου νόσον ἀνήκεστον. οὐκ ἀγνοῶ δέ, λύπης διαγγελιζόμενός σοι καὶ δάκρυα. σὲ δὲ οὐκ αὖ οὐδ' αὐτὸς ὁ φλέγιος ἡμῶν ἀσκληπιὸς, μετὰ τῶν ἰάσεων τοῦ θεῶν. σώματος μὲν γὰρ ἀῤῥωστίαν, θεραπεύει τέχνη. ψυχῆς δὲ νόσον, ἰατρὸς ἰᾶται θάνατος. ὃν ἀντεπαγάγεσθαι αὐτὶ πολλῶν καὶ μεγάλων ἀδικημάτων, οὐκ ἀκουσίων, ὧν ἐμοὶ προτρέπεις, ἀλλ' ἑκουσίων, ὧν αὐτὸς ἔργασαι, προσδέχου. Μεγαρεῦσιν ὀφθαλμικῇ.

Ὁ Υμέναιος τὴν ἀχαριστίαν ὑμῶν πολλάκις ὠδυρόμενος, ὅτι μου κενομένου περὶ τοὺς ὅρους πρὸς τοὺς ἀσυγγενεῖς, μάτην ἐψηφοδοτεῖτε. κατηγορῶ δὲ ἐμαυτοῦ καὶ ἀναλγησίας, ὅτι προσκλαιόμενος ὑπὸ τῶν αὐτῶν πολλάκις, οὐ σωφρονίζομαι. ὑμεῖς μὲν γὰρ, οὐδέποτε χάριτος ἐμοὶ μνημονεύετε. ἐγὼ δὲ, ὡς μηδέποτε ἐπιλελησμένοις χαρίζομαι. Τυρσηνῶν.

Ἰ τοὺς μετὰ ἀναγκης τι πράξαντας τοῦ μὴ νομίμου, χαλεπὸς ἔχειν δεῖ περὶ τοῦ μέλλοντος βίου προσδοκίας, ὡς ὑπὲ φανεῖς ἀνθρώποις, εἰς τὸν τοῦ δαιμονίου πρόνοιαν ἀναφέρων τὸ περὶ ἐμοῦ, τίνας ἐχθὴν ἐλπίδας ἔχειν σε περὶ σεαυτοῦ χρὴ μὴ μετὰ ἀναγκης, μηδὲν ὧν πεπραγμένος, μετὰ γνώμης δὲ ἅπαν ἠσεβηκότα. Λυκίνῳ.

Ὁ Υ ὀρθῶς ἠρώτησας ἐν λεοντίνοις, ὡς παρόντα με καὶ δυναμένου ἀποκρίνεσθαί σοι, τίς ἐμὶ, καὶ τίνων, καὶ πόθεν.

ἐγὼ δ' ὡς ἐμαυτὸν οἶδα Φάλαριν λεωδάμαντος ὢν, ἀσυμβάλλειά τὸ ἦθος, σωφρόνως ἀπεστραμμένον, τύραννον ἀκραγαντῖνον, ἔμπειρον πολλῶν, ἀπίστως τε μέχρι τοῦ παρόντος, οὕτως οἶδα καὶ λυπηρὸν μὲν ἐν πᾶσι, λυσιτελοῦν δὲ ἐννέοις, μοιχὸν δεῖν γυναιξίν. ἀκόλαστον δεῖν νόμοις, ἀσελγῆ δεῖν ἡδοναῖς. ἀργὸν δεῖν εἰρήνῃ, ἀφιστάμενον ἢ ἐν πολέμοις. δώσουσι τάμοι καὶ τῷ δημηγορῶν καὶ γοῦν τῶν ἐλέγχωσι δίκην. ἐὰν μὴ θᾶττον ἀλῶσ· ἀλλοῦ ὅταν ἐκδοῦναι παρασῶσι λεοντῖνοι, βουλόμενοι τοῦ πρὸς ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι πολέμου. Λεοντίνοις.

ε Κατελῦσαί με τὸν πρὸς ὑμᾶς ὁρμῆσαι πόλεμον μηδὲν αἰδεσθέντες, ἐλισσόμενοι λυκῖνον, ἵνα τῇ ὀργῇ ἀπασιν εἰς τοῦτον ἀφεῖς, παύσωμαι τοῦ πρὸς τὴν πόλιν θυμοῦ. χρήσομαι δὲ οὐδὲν αὐτῷ χαλεπώτερον, ἢ πάντας ὑμᾶς ἐπίσασθαι βουλομένους. Ζουξίππῳ.

τ Ὦ μὴν ἔγωγε σου διὰ τὴν νεότητα συγγνώσομαι. σοὶ δὲ διὰ τὸ πρᾶος καὶ πρᾴως ἀσύγγνωστε πεποιηκόσιν. ἂν μόνον μὴ παύσησθε φιλαυθαδείας, οὔτε ἐκεῖνον ἡ νεότης, οὔτε σὲ τὸ γῆρας ἀξιωθήσεται. διαὐτὰ δὲ ταῦτα καὶ μᾶλλον ὁλαθήσεσθε, διὰ νεῶν συγγνώμης ἀξιοῦσθε. Εὐνήνῳ.

γ Νωμῆς γιγόμενος τὸ πρῶτον ἁλόντα καὶ χαλκᾶν ἀποκτείναισθε τὸν υἱόν, αὐθῶν ἠδικηκέμου τοὺς ναυάρχους μετέσχον ὕστερον καὶ σέσωκα. μᾶλλον τοίνυν βούλομαι διὰ φιλανθρωπίαν τοῦ ζῆν σε λυπεῖν, ἢ διὰ φιλαυθαιρεσίαν τὸν ἀποθανόντα. Ερρωσο. Σαμίοις.

ε Ἰσῶς σου τῇ χρηστότητα τοῦ τρόπου καὶ τῇ εὐπροφυΐᾳ πρὸς ἅπαντας φιλανθρωπίαν, καὶ ὅτι τὰς τῆς πολιτείου δυνάμεις ἡμέρως καὶ συμφερόντως ἐδίας ἀλπιδόνας, καὶ συμφορᾶσι γῆς

γήρᾳ

πὴγραφάσι συγγόμως, ὅτι ἓν τῷ δήλῳ καὶ τῷ ναυμαχίαν καὶ τῷ παρατάξιν, καὶ τὸ τελευταῖον τὸν ἐπιτάφιον ἀγῶνα νενικήκαμεν, ἵνα ἀκούσας ὡς προσήκει καλῶ κἀγαθῷ, τέκνης ἀδιαλείπτως. λαμβανῶν παρὰ σεαυτοῦ φύσεως τὸ σὸν ἀξίας ἓν πρεπούσας ἐπαύτῃ καπονθείᾳ βασάνους. Κλεοσθένει.

π Ἀννμισδοκεῖ μετὰ γέλωτος ἄξιον εἶναι θαυμάσαι τὸ σωφρονίζεσθαί τινας ὑπὸ σοῦ. τὸν γὰρ ἄλλοις ἐπιτιμᾶν ἐπιβαλλόμενον, αὐτὸν ἀπηλλάχθαι χρὴ πάσης πονηρίας. σὺ δὲ τοῖς ἄλλοις ὑπὸ σοῦ νουθετουμένοις καπίκαις ἔνοχος ὤν, ἓν τοῖς ἄλλαις ἁπάσαις, ὡς ἀνεπιλήπτους εἰς πονηρίαν, οὕτω νουθετεῖς. Λακρίτῳ.

ἀ Χθομένῳ μύσται βαρέως ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς τελευτῇ, πᾶσαν συγγνώμην ἀξίαν ἔχει τῆς ὀφθρας συμπαθῶν, ὡς εἰς ἓν οἰκείων τὸ συμβεβηκὸς ἡγούμενος, μεῖζον ἀχθόμενος καὶ τοι σκληροτέρᾳ φύσει, πρὸς τὰ τοιαῦτα χεώμενος, δι' ἃ τὸ μηδὲν ὄφελος ὁρῶν μὴ δεῖν τοῖς ἀμέτρως ἀνιωμένοις. πειρᾶσθαι δ' ἔστω σοι μεγάλης ἐπαῦτῷ συμφορᾶς, πρῶτον μὲν ὅτι ὑπὲρ τὰ τριάκοντα ἀγωνιζόμενος ἐν πολέμῳ, σὺν ἀρετῇ τεθνήκεν. εἰθ' ὅτι νικῶν, καλλίστου τέλους ἐπὶ τῇ ἐμαρμένης ἥξιωται. τὸ δὲ τελευταῖον, ὅτι μηδὲν ἁμαρτὼν πρὸς τὸν βίον, ὑπεσφράγισται τῷ ἰδίᾳ ἀρετῷ θανάτῳ. ὁ μὲν τοῖς ἐντεῦθεν ζῆν ἀγαθός, ἄδηλον εἰ μεταβαλεῖ πρὸς τὸ χεῖρον. αὐτύχαι δ' ἀνθρώπων τὸ πλεῖστον οὐ χαίρουσιν. ὁ δὲ τελευτήσας ἀπαθὴς ἐντῷ καλλίστῳ σχήματι τῆς δόξης καθέδρυται. νομίσας οὖν ἀξίας παρ' αὐτοῦ χάριτας ἀπειληφέναι γενέσεως καὶ ἀναθοφῆς, τὸ καλὸν κἀγαθὸν μέχρι τέλους αὐτὸν γενέναι, τούτῳ αὐτῷ τῷ ἀμοιβῷ αὐτίδοτε, τὸ πρέπον καὶ δυπερρήτου, τῷ ἐπαύτῷ λύπην ἐνεγκεῖν.

ϰ Αἱ τοὺς ἴ̈σους ἐκ πάσης φάσι κεκοσμημένας ἐπὶ τὸν ἀ-
γῶνα, ἢ τὰ χρήματα δοῦναι τῷ ἥττονι πρὸς πέντε καὶ ἑξή-
κοντα, ἢ μὴ κατὰ νόμους γράφειν· οὐδὲν γὰρ οὕτως ἔσται μέγα τῆς αὐτῆς
μάτων, ὃ μὴ πάντως αὐτοσυμένῳ χαλεπὸν ἔσται. Αγλαῷ.

ἐ Κτησαμένῳ μοι τὸν πλοῦτον, ὅσα μὲν ἔχειν ὀθεὸς, εἰς με
ταβολὰς ἦλθε τύχης, οὐκ ἐν τοῖς κόλποις τῆς γῆς, ὡς πα
ρῆνται, ἀλλ' εἰσὶ τοὺς βουληθέντας τῶν φίλων τὰς δωρεὰς λαμβά-
νειν. σὺ μοὶ, οὐ λεῖς τοῦτο προθύμου ἡμῖν σαυτὸν ἐχαρίσω, τὸ καὶ
πάγ ὑμᾶς τοὺς φίλους, καὶ ἀσφαλῶς μοι τὰ ἀρχῆς, ἔχωμεν
τῶν ἐλπίδων. σὺ μὲν ἀλλ' εἰ ἢ μὴ πρότερον, νῦν γε λαβὼν ὡς παρακα
θήκην ἐμοὶ φυλαχθησομένην, φίλου τι ποιήσου ἔργον. πλὴν οὐ
δὲν ἡμῖν μέρος, παρελθόντες ὡς κόνεως ἀπεστέρουσ
τοὺς ἐξ ὑμῶν τῷ ἑταίρων πράξεις. ὧν δυτυχούντων, καὶ αὐτὸς
ἑτέρῳ συμπλακῶ δαίμονι, καθεὶς οὐδὲν ἧττον δυτυχεῖν δόξω.

Ηροδίκῳ.

ἀ Λλου μὲν ἰῶ κακῶς πεπονθότος, μηδὲν ὁμολογῆσαι πρὸς
τὸν διάβολον πρὶν ἀμύνασ, ἵνα ὡς ἥκιστα πρὸς αὐτὸν ὑπο
πτος, ἀλλ' ἐγὼ δὲ τοῦτο μὲν ἀβλαβὲς ἀνδρὸς ἔργον ἡγοῦμαι τὸ,
τὸν ἀγνοοῦντα χειρώσασθαι. προσδεκαμένος δὲ τὸ σὸν, μιμοῦσοι
φυλαττόμενοι τῶν ἐπιοῦσαν ἐξ ἡμῶν ἄμυναν. ἵνα πρὸ τοῦ μὲν πα
θεῖν, ἢ προσδοκία πολαύσησε. μετὰ δὲ τὸ προσδοκίαν, αὐτὸ τὸ παθεῖν. Εὐμήλῳ.

ὁ Υπὲ δικοῦντος οὔτε ὄντος ἀδίκου γὰρ μὰ τάρξαντος πλημ
μελεῖν, ἀμύνεσθαι, τοῦ πρώτου γενόμενος ὑποσυ, τὸ δὺ τέ
ρου ἀφῆμῶν ἕστηκε προσδέχου.

Τῦρῳ

Τ Αυρομενέτωσ τὰλύτρα τῶν ἁλωκότων ἀπῃτήσαντο, ἀπόδοσ, μὴ ποιούμενοσ ἐμὲ τὴν χάριν, ἀλλὰ Στησιχόρου. ζῇ δ ἐκεῖνοσ εἰσ τὴν ἡμετέραν λῃστευόμενον δύρκησίαν, ὁ παρ ἐμοῦ τοῦτον ἠτιμένοσ. τέθνηκε μέντοι, ἡ περὶ τούτων αὐτῷ χάρισ, εἰσ ἀμνήμονασ ἀνθρώπουσ δεδομένη. Αριστοτέλη.

Τ Α μὲν σὰ, ὦ τούτων ὧν πεπόμφαμεν καὶ πλείονων ἔτι καὶ μείζονων ἀγαθῶν, ἄξια. τὰ δ ἐμὰ, μὴ βούλου μαθεῖν. οὐδὲν γὰρ ἐποίησεν ἐμοῦ σπουδαιότερον. Αμφινόμῳ.

Υ δόξαν ἂν χάριτας οἶμαι δωρούμενος ἀγαθοῖς ἀνδράσιν, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον πειρᾶσθαι λαμβάνειν. ὅθεν ἀξιῶ μὴ ὡς προδεδωκότα με χάριν, ἀλλὼς προσοφείλοντά σοι, διὰ τὸ βουληθῆναί σε λαβεῖν ἃ ἐπεμψάμην, γράφειν. Ερρωσο.

Ερυθίᾳ.

Κ Αὶ περὶ μὲν ἐμαυτοῦ πλείστην οἶδά σοι χάριν, καὶ περὶ τοῦ κοινοῦ παιδὸσ, ὃν ἐπί σοι κατέλιπον Ερυθία. περὶ μὲν ἐμαυτοῦ, ὅτι φθάσαντόσ μου, χειρόν ὑπέμφασ μᾶλλον ἢ γήμαθαί τινι, πλείστων ἀγαπᾶσθαι βουλομένων. περὶ δὲ τοῦ παιδὸσ, ὅτι σὺ ἀμφότερα καὶ μήτηρ αὐτῷ καὶ τροφὸσ καὶ πατὴρ ἐγένου, οὔτε ἄνδρα ἕτερον αὐτῇ φαλακρότερον οὔθ ὑὸν αὐτῇ παιδὸσ προτιμήσασα. ἀλλ αὐτῇ μὲν ἀνδρὸσ ὑστέρου, τῷ υἱεῖ δὲ πρώτῳ μονωθεὶσ ἐλαμένη. αὐτῇ δὲ παιδὸσ ἄλλου, τὸν ὑπὸ τοῦ πρώτου σωθέντα σώζουσα. τελείωσον οὖν ἀνδρὶ καὶ υἱῷ τὴν ἀπὸ σεαυτῆσ αὐτῷ δεδομένην χάριν, ἄχρισ ἂν φρονήσασα τὰ ἁρμόζοντα τοῖσ χρόνοισ, μήτε πεῖσόσ ἔτι, μήτε μητρὸσ προσδέηται. λιπερῶ δέσε μετὰ τοσαύτησ φιλήσεωσ, οὐχ ὡσ ἀπίστων μὴ πρὶ περὶ τέκνου καὶ τοῦτα τοιαῦ

τὴ, ἀλλ᾽ ὡς πατὴρ υἱὸς ἑοῦ φοβούμενος. δυώδεκο δ᾽ αὖ ἀπ᾽ ἠῶ
ἑαυτῆς παθὼν, ὃ τὸ πρὶν πατέρων ὧν τέκνοις ἐνθυμηθεῖσα δέος, συγ
γνώμησ ἀξιοῦν τὸν οὕτως ἐπιστέλλοντα μέ. Ἐρρῶσθ. Παυρόλα.

μ Αλισε μὴν ἀμφοτέρους τοὺς γονέας ὦ παῖ στέργειν σοὶ
προσήκ καὶ περὶ πλείστου ποιεῖσθαι. τοῦτο γὰρ καὶ σεμνὸ
νἠ ἄλλως δυσεβὲς ἦν μεμνῆσθαι μὲ τῆ γεγεννηκότων, καὶ τοσαῦτα δυ
στυχησάντων χάριτος. ἐπεὶ τοι παιδὸς ἀμέλησον μᾶλλον ἢ μητρός.
οὐ γὰρ ἀπὸ τῶν ἴσων καὶ ὁμοίων τὰ πατρὸς ἂν εἴη δίκαια πρὸς τέ
κνων αὔξησιν, καὶ τὰ μητρός. ἀλλ᾽ ἢ μὲν σὺ ἔφυσας, ὃ γεννῆσαι
καὶ τεκνῶσαι, μυρίους ἄλλους ἀντέλησε πόνους. ὁ δὲ ἐκ γαφεί
τος ὑπὸ φιλτάτου σοῦ καὶ τελφωθέντος, ἀπολαύσεως μετέχειν ἀ
ξιοῖ, δυσκόλου πειραθεὶς οὐδενός. ἰδιαίτερον δὲ ἠῶ ἄλλων ἡ σὴ
μήτηρ διὰ τὰς ἐμὰς φυλὰς περὶ φιλόσοφον πεπόνηκε τελφώσεως,
τὰς ὑπὲρ ἀμφοῖν μόνη φροντίδας ὑποσχοῦσα. ὥστε καὶ σὺ τὰς εἰς ἑ
κατέρους τοὺς γονέας δυχαριστίας, μιᾷ μητρὶ τῇ πάντα πονησού
σῃ ἀπόδος. πεπληρώσεται γάρ σοι καὶ τὰ πρὸς τὸν πατέρα δίκαια
διὰ ἠῶ εἰς τὴν μητέρα φιλανθρωπῶν. οὐδεὶς γὰρ ἀπαιτήσω πλεῖ
ον εἰς ἐμαυτὸν, ἂν εἰς ταύτην δυσεβήσῃς. μᾶλλον δὲ καὶ προσειληφέ
ναι παρὰ σοῦ πολὺ μέρος δυφρησίασε ὁμολογήσω. πρέπει γάρ σοι
μητρὶ χάριν περὶ πλείονα ἀποδιδόντι, μεγάλης δυφρησίασ ἀρχὴν
ἡτήσασθαι πρὸς πατέρα. Τῷ αὐτῷ.

τ Α μὲν παρὰ πατρὸς εἰς ἐμὲ ἔσχηκας δίκαια παυρόλα. τὰ
δέ, ἐπεσύ παρὰ δυώδεκά μοι, ἃ παρητάνῃς. ταῦ
θ᾽ ὁμολογῶ χάριτος πασδείας, ὃ πολλάκις ἐμεμψάμην, οὐκ ἐπιμελεῖ
σθαι. αὖθις δὲ χάριν οὐκ ἐπιζητῶ λαβεῖν παρὰ σοῦ, ταύτης ὑστε
ρήσας. ἴσθι δὲ ὅτι καὶ τὸ παιδείας συμφέρον, ἐὰν χαρίσασθαι βου
ληθῇς, οὐ χόλῳ φόβος τὴν χάριν, ἀλλὸ σώσων μᾶλλον καθέξῃ.

π Ολύηλφτον ὡς πωθάνομαι τὸν ἀγῶνα ὑμῶν μὲ μφεθεὼς προδότην ἀκραγαντίνων γεγονότα, ὅτι με κάμνοντα λαβὼν, δυναμένος ἀποκτεῖναι, χαλεπώτατης ἀξήρπασε νόσου. καὶ τὸν ἔπαινον αὐτοῦ τῆς δικαιοσύνης, κατηγορίαν ἀδικίας πεποιῆσθε. καὶ τοῦθ' ὁμολογοῦντες, οὐκ αἰσχύνεσθε. ἐγὼ δὲ θαυμάζω φ τί χρῆς αὐτοῦ τὸν βόσκειν μᾶλλον, ὅτι μὴ θνήσκοντά με ὡς τάχιστα, ἀχώστυραννον ἀφῆκεν, αἰσχρῶς νοσοῦντα πρὸς ἔσωσε. ⟨ διὰ μὲν τοῦτό με πέραν μέμφειν, οὐδ' ὁποιοῦν πέπονθε κακόν. διὰ δὲ τὴν ἐμὴν δύναμιν, ὁμοίαν τοῖς πρώτοις σκελιωτῶν πεπλουτηκέναι. οἶδα τοῦτ' ὅτι διὰ τὴν δόσιν τ δυναστειῶν, πάντες δύναθε προδότην μᾶλλον ἀκραγαντίνων, ἢ τυραννοκτόνον Φαλάριδος ἀκηκοέναι. Ανδροκλφ

κ Αγὼ μὲν ἐπονυδασμένος ἐπέσταλκα Στησιχόρῳ μηδὲν ἀχθεσθῆναι περὶ φ διαβολῆς, ἣν κατ' αὐτοῦ πεποίηνται πρός με οἱ περὶ Ευβουλον. καὶ σὺ δὲ δόσμοι ταύτην τὴν χάριν ἀνάδοχος αὐτῷ γενόμενος, περὶ τοῦ μηδὲν ἐμὲ πονηρὸν κατ' αὐτοῦ πεπεῖσθαι. μᾶλλον γὰρ ἂν πειθείην ὡς τὴν ἀρχὴν οὐδὲ ἐβουλεύθη ὑπ' αὐτῶν, ὅπερ ὡμολογήκασιν, ἢ ὡς διὰ τὰ σὲ κείνου ποιήσειε, ἀλλὰ διὰ τὰς ἰδίας πικρίας εἶναι ἐπιβεβουλευμένος. Πυθαγόρας

ρ Φαλάριδος τυραννὶς, φ πυθαγόρας φιλοσοφίας πλεῖσον ὅσον δοκφ μεχωρίσθαι. πῶς γὰρ ἂν ὁμοδόξειν ⟨ τούτων ἄτως ἐχόντων συγχωρούμενος ἡμᾶς, τὴν ἀρετὴν διάπειραν ἀγήλων λαβὼν δύναιτο φ αὐτὸς πρόρρωθεν διεξωτικωσωκαγαθεῖν ἐς τὸν γε ὁμιλίαν. ἐγὼ μὲν οὖν ἀκοὴ τὰ περὶ σοῦ πωθάνομ', ἄριστον ἄνδρα πεπεισμένος εἶναι. σὺ δὲ περὶ ἐμοῦ μὴ κεῖνε. φθονῆς γάρ με δόξα λυπεῖ. οὐ μὴν, αἰγέ μοι μὴ δικέσιν ἀσφαλὲς ἀφικέσθαι πρόσω, δίκην κατηγορῆσαι

ταῦ ὅ πολιῶν καὶ δυσφόρων ἐρχόμενος, δυσχείρωτος ἔσομαι. μετὰ δὲ πολιῶν δὲ καὶ φρουρᾶς, ὑποπτος. σοὶ δὲ πᾶσα ἀσφάλεια κινδύνων ἀπηλλαγμένῳ, καὶ πρὸς γήρᾳ πρόσεστι καὶ μεθ' ἡσυχίας συμβιῶναι. λαμβάνων δέ μου διάπειραν, ἐὰν μὲν ὡς τύραννον δέχεσθαί με, ἰδιώτην δύνησεσθαί με μᾶλλον ἢ τύραννον· ἐὰν δὲ ὡς ἰδιώτην, ἔχοντά τι διὰ τὴν ἀνάγκην καὶ τυραννικόν. κρατεῖν γὰρ οὐχ οἷόν τε τοιαύτης ἀρχῆς ὠμότητι μὴ χρώμενον. εἰ δ' ἔστιν ἐν τυραννίδι χρηστὸς ἀνὴρ ἀνδρῶν, διά τε τἆλλα καὶ διὰ τοῦτό σοι πόθῳ συγγενέσθαι. πείσομαι γάρ σοι τὴν ἡμερωτέραν ὁδὸν προβαδεῖν, ἐὰν γε πιστὸν εἰς σωτηρίαν ἐμοὶ πεισθησομένῳ, μετὰ ἐμοῦ πυθομένῳ λόγων ἢ ἀληθείᾳ προσβεβαιῶσαι. Θώραξ.

Ποτερον ἐμαυτὸν ὡς ἀσαφῶς γράφοντα μέμψομαι, ἢ σὲ ὡς ἑκουσίως μαθεῖν μὴ βουλόμενον αἰτιάσομαι, ἀσυνόῳ. δύο γάρ σοι μυριάδες ἐκλογισμῶν λελοίπασιν. εἰσαφέστερον ἐπιζητεῖς διδαχθῆναι, τοὺς ἄλλῳ σε πρόσθεν διδάξοντας, ἢ σὺ μαθεῖν αὐτὸς ἠθέλησας, ἐντεῦθεν χρὴ περῆμῶν προσδέχου. Ἐρώσ.

Λεοντιάδη.

Ὑμῶν ἀλλὰ πολλάκις ἤδη σοι γέγραφα μηδεμίαν ἄλλην δυσχερείαν ἢ ταύτην ἡμῖν ἀποδιδόναι περὶ σῆς γυναικὸς εἰ ἀφανομίζῃ ὑφ' ἡμῶν δὴ πεπονθέναι διὰ τὸν γάμον, τὸ στέργειν ἐκείνην, δι' ἣν ἡμῖν οἷμαι δεῖν χαρίεντας ἀπονέμειν, ἕως ἂν σωφρόνως τοῦ πρὸς ἡμᾶς γένους, ἀρχὴν εἰληφέναι σοι φαίνεται. Ἐρώσ.

Ἀειφράδει.

Ὑφ' ἁδονῆς ἡ νεότητος ἀβουλία, πολλὰς αὖ ἀπώλεσεν οἷς ἀμφοτέροις πείθεσιν, ἴδιστον τὸν ὁδὸν πεζεγμένον. ἀδικεῖσθαι δοκῶ ὑπὸ τοῦ διὰς προειρηκὰ αἰτίας, τὴν ἁμαρτίαν ἐπέσχηκα, σοὶ

βουλόμε

βολόμενος οὐκ ἐκείνῳ χαρίζεσθαι. μαρτυρῇ γὰρ ὑπὸ πολλῶν ἀεὶ
σὴν ἐπίδειξιν ἔχων παρὰ σεαυτῷ. διὸ δὴ οὐκ ἐθελήσαιμι δι' ὑμᾶς
πονηρίαν, λυπεῖν ὑμᾶς παρὸς οὐδὲν ἀδικοῦντος. ἵνα γὰρ ἔχῃς
πρόφασιν τοῦτον, εἰ καὶ πάντως φαῦλός ἐστι, διὰ ἕτερημίαν ἄλλου δια-
δόχου, στέργῃς. καὶ ἵνα γε ἡσυχῇ, παρὸς οὐδενὸς νικᾷ. ἐὰν μόνον μὴ
παύσῃ πλεονάζων, ἀπειθὴς δὲ τοῖς σοῖς παραπελμασι γενόσ
ἐμοῖς λόγοις, μὴ ἀγνοήσῃς, ὅτι καὶ περὶ ἐμαυτοῦ καὶ περὶ σοῦ λή
ψομαι τὰς προσηκούσας παραύξουσ δίκας. ἵνα δ' ὅταν ἐπιτύχῃ
γένηται τῷ κακῷ, διατεθῇς ἐν οἷς ἐστι μὴ προσοισθῆναι, δοκεῖν ἡσυχα
κέναι, τὰ ὑπέμοῦ πεγραμμένα πρὸς σὲ, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκεῖνον πε
ρὶ τῶν αὐτῶν ἐπίστελλα. Ἐρρῶσο. Αντιμάχῳ.

ἐ Ι μὲν ἔχων οὐκ ἀποδίδωσ τὸ δάνειον, ἐκὼν εἰ πονηρός, εἰδὼς
ἔχων, ἀδικεῖς μὲν, τὸ δὲ ἀκούσιον παρὰ τοῖς αὐθρωπίνως
λογιζομένοις, συγγνώμης ἄξιοῦται· ἢ συγγνώμη γίνωσκε, ὅτι μέλ
λησίς ἐστιν ἀπολήψεως οὐ παντελὴς χρημάτων ἀπόστασις.

Αεισομένῳ.

μ Ησωάχθουμαι περὶ τῷ θαυμάτων ὧν πέπρωμαι κατὰ
τὸν πόλεμον. τὸ μὲν γὰρ δύνομ καὶ συμπαθές σου, ἄγαμαι
τοσοῦτον δ' ἀπέχω τοῦ βαρέως φέρειν ἐπὶ τοῖσ τοιούτοις, εἰ καὶ πα
ρόλιγον ἦλθον ἐξ αὐτῶν ἀποθανεῖν, ὡς πάντων τοῦ θανάτου
ὄντος πᾶσιν αὐθρώποις, δυξαίμην ἂν καὶ σὺ ἐμαρμένως θανεῖν
εἰ καὶ πλείονάμοι χρόνον ἐπιζῆσαι ζῶν, ἢ πολέμῳ πλουτῆσαι. τί
γὰρ ἀνδρὶ γενναίῳ μεῖζον ἀγαθὸν, ἢ περὶ ἀρετῆς καὶ νίκης ἀγωνιζο
μένῳ ἀπερεῖσασθαι τὸν βίον. Ξενοπείθῃ.

ὁ Υκ ἄχθομαι τοῖσ διαβολεῦσ οὔτε τοῖς δόξαισεῖσ ἔχουσιν
ἐφ' ἡμῖν οἱ μὴ δικαίως κατηγοροῦντες. καὶ τοῦτο δι' οὐδὲν
ἕτερον πέπυσθε, ἢ διὰ τὸ πεπεῖσθαι, ὅτι τοῖς μὲν ἄλλοις φύσει κα

κοῖς, ἐμοὶ δὲ διὰ τὴν θεῶν πλεῖον ἰσχύουσιν ἀνάγκην γοιοῦτο τε νέοις συνέβη· διαφέρῃ δὲ παθοῦσιν, ὅτι ἐγὼ μὲν τύραννος ὢν, ἀξιόσιαν διὰ τὴν ἀρχὴν ἔχειν ὁμολογῶ· ὑμεῖς δὲ ἰδιῶται μηνύοντες, πεῖρᾶσθε δεδικατενόμως, ὁμολογεῖν δέον, ἀρνεῖσθε. Καὶ μνείοις.

ἀ Χθέντας αὖ χμαλώτους τ ὑμετέρων πολιτῶν τινὰς, οὐδεμίαν ἐπῆλθε μυρίων ἔχοντας ἐλπίδα σωθῆναι, διὰ τὸ μὴ σφόδρα ὑμῖν αὐτῶν ἀναιρεθέντων μέλειν, σέσωκα, οὐκ ἐπιλελησμένος ὧν πρὸς ὑμᾶς ἔχρασ. ἀπάντων γὰρ ἂν εἰμὶ ἐπιλησμονέστατος, εἰ τοῦ θυμοῦ μᾶλλον τῶν εὐεργετῶν λαβεῖν κατὰ φρονήσαιμι. ὅταν δὲ τὴν κατάξιαν ὑπομνήσωμαι, τοῦ θυμὸς τὸ μέγεθος καὶ συμφορᾶς, ὧν ἐδράσατε πάντων ἀναμνήσει.

Τὰς Στησιχόρου θυγατέρας.

τ Αὐτομένεῖται μὲν, ὑπὲρ ὧν γράφετε πρός με ἐντολὴν ἔχειν λέγουσαι παρὰ τοῦ πατρὸς ὅτε μετήλαττε τὸν βίον, οὐδεμιᾶς ἦσαν ἐπιτήδειοι τυχεῖν ἐπιμελείας· οὐδὲν γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ πώποτε πλημμεληθέντος, οὔτε πλάττον οὔτε μεῖζον, ἀξιώσειμεν ἂν ἡμᾶς τὸν κατὰ μοῦ πόλεμον. Στησίχορος δὲ οὐμόνον τούτης καὶ χάριτος ἀξιούσθω παρ᾽ ἐμοῦ τυχεῖν ἵνα αὐτοῖσι τοῦ θυμῶν, τὰ λύπρα τ αὐχμαλώτων αὐτοῖς, ἃ πρὶν ἐσεπραξάμην ἀποδῶναι πρὸς αὖθις, ἀλλὰ καὶ τῇ ἀδικίᾳ τῶν δεῖ μεῖζον. καὶ γὰρ εἰ τεθνάναι δοκεῖ τισιν, ὅπερ οὐδεὶς ἂν δὴ φρονῶν εἴποι, ἐμοὶ γοῦν ὁ τοιοῦτος, οὐ τέθνηκε. μὴ γὰρ τοσοῦτον ἰσχύσειε τὰ πραττόμενα τῶν μῖσος, ὥστε τὴν Στησίχορον αὐτησάμενον τιμὴν λαβεῖν, ὧν Φάλαρις ἔχει τὴν ἐξουσίαν· πάντας μὲν γὰρ ἀνθρώπους ὑπερκείνου πρέπει νικᾶσθαι. περιπότερον δὲ πάντων ἐμὲ, τὸν ἐν τοσούτοις μυριάσιν ἀνθρώπων ὧν ἐπιρράθλων, ἀνδρὸς ἐπιφανεστέραν ἢ χὴν οὐκ ἰδόντα· διὸ τοί, τε χήμα

τοι,

τε αὐτοῖς ἀποδοῦναι προστέταχα. ἀντὶ χάριν τούτων οὐδενὸς ἐ
νεκα τῶν παρ' ὑμῶν μᾶλλον τοὺς θεούς, ἀλλ' αὐτὸς παρ' ἐκείνου μᾶλλον
εὐλογφένναι νομίζω. Κριτοφήμῳ.

α Γαθοῦ μὲν ἔργον φίλου καὶ σωτῆρος πάντες, ὅσοι πολεῖ
ται τιμοι τοῦ μεγίστου περὶ ἀνδρείας μαρτυρῆται, πεπεισμέ
νοι τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασιν ἢ πράξεσιν ἡδέως λεγομένοις. ἐγὼ δὲ σοὶ
φῶσι οἶδα τὴν μεγάλην ἀμοιβὴν ἀμύναν, ἣν παρέξω τοῖς πεπραγμένοις, τὴν
δὲ δυσκλεεστάτην νίκην ὑπὸ φυγῆς καταρθωμένων. οὐδὲν γὰρ
ἔστιν ᾧ φίλτατε ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, οὔτε μεῖζον οὔτε ἔλαττον, ὃ μὴ τοῖς
ἐκείνης ῥοπαῖς βεβαιοῦται. Κτησιφῶντι.

ὁ Υτε πρῶτον ὁ Φωκίων τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν ἐξήνεγκεν
ἐπὶ τὸν κατ' ἐμοῦ πόλεμον, ἀπολυσάμενος τοὺς αἰχμαλώτους ἐ
κείνοις ἐχαριζόμην, ἅτε κοινὸς δὲ νόμῳ θεῷ ἑλλήνων, οὐκ ἀναστιω
τίαν, οὐδὲν ὕστερον ἀποδιδοὺς ἃ τότε ἔλαβον δυεργετῶν τοὺς ἀπολε
φθέντας, ὅπερ ὠνείδιζες, αὐτοῖς ἀπέδωκα. Στησιχόρῳ ἡ πρεσβυ
τέρα μήτηρ διὰ τὴν θυγατέρων περὶ αὐτῶν ἐπιείκειαν. τιμωμένη τοῖς
μέγιστοις ἐστεφανώθη ὅτι Στησιχόρῳ χάριν εἰδέτησαν, ὧν ἐτύγχα. Στησίχο
ρος δὲ τοῖς ἑαυτοῦ τρόποις. ἐγὼ δὲ περὶ πολλῶν καὶ μεγάλων ἐκεί
νῳ χάριτας εἰδώς, οὐδεμίαν περὶ φιλοσοφίας ἀμνημονήσω. γνώσομαι
γὰρ ὅτι δι' αὐτὸν αἰτησάμενός τι παρ' ἐμοῦ, καὶ τυχὼν, τιμωμέ
νους μὲν, εἰς κέρματα δυεργέτησε. ἐμὲ δὲ εἰς ἐπίδειξιν ἧς ἔχειν ὑ
πὲρ εὐεργεσίων ἀποδοῦμαι χρεοστόκος. Πολυδεύκῃ.

ϑ Αυμάζω δὲ φιλεπιστολῆς ἔοικας τῷ παρὰ πλούμου με
ταβολὴν τοῦ βίου, ὅτι τὸν ἄλλον χρόνον θρασύτερος ἢ κατὰ
τύραννον ἐμφανὴς ὢν, τανῦν οὐδὲ τοῖς ἀναγκαιοτάτοις ὁρῶμαι. ἐγὼ
δὲ ἐν δευτέρου ἤδη, φεύγω πάντας ἀνθρώπους· πίστιν γὰρ οὔτε

πεῤῥᾴλλοις τισὶν, οὔτε Φίλοισι βεβαίαν δῦναι, διὸ πάντα πλουσίους ἐποίησεν, τὴν ἀοίκητον ἐρημίαν ἐν λιβύῃ, τὸν μετὰ πυῤῥώνων βίον αἱρετώτεραν ὑπολαμβάνω, καὶ τὰ θηρόβατα νομάδων ἐν δι-
αιτήμασι. μᾶλλον γὰρ ἐμπελαθεὶς λέουσιν ἀκινδύνως σωσαι λισσόμενον ἂν καὶ σωθῆναι εἰώθει τοῖς πᾶσιν, ἢ τοῖσι νῦν οὖσιν ἀν-
θρώποισι. τοσοῦτον ἡμῖν αἱ πολλαὶ καὶ ποικίλαι καὶ συνεχεῖς τύ-
χαι ἐμπειρίας καὶ ἀπειρίας μετέδωκαν. Πολυανθῶ.

κ Αἰ τοι δωρεᾶθαί τί σε πρὸς τὸ μέλλον καὶ τὸν γράφην πα-
ύσομαι πολύνωτε· πίπτωσι δέ σοι ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς πολλοὺς ἐπαίνων· τοῖσι γὰρ ἔργοισί μου κατηγορῶν, δικῶν οὐδὲν προσδέχη τῷ πεμπομένων ὑπ' ἐμοῦ, τοῖς λόγοισί με ἐγκωμιά-
ζῃς, οὐδὲ τοῦτο σωσιεῖσι, ὅτι λόγος ἔργου σκιὰ παρὰ τοῖς σωφρονε-
στέροισι πεπίστευται. Κλεομενίδῃ.

τ Ὧν δωρεῶν ὅσαι μὲν σοι πρὸς τὴν γυμνασιαρχίαν ἀνήλωσαν, πεντήκοντα μναῖ ἐλαίου μετρητὰς διακοσίας καὶ πυρῶν μεδίμνους σιτηρησίους, ὅσαι δὲ μετὰ τοῦτο ἔδοσαν τῷ υἱῷ σου. τὸν τε οἶ-
νον καὶ τοὺς γραμματεῖσι καὶ τὸ σησαμόρυον ποιήματα ἐμ-
μὴ καὶ ταῦτά τισι τὰ δῶρα συρακουσίων ὑπὸ κλεοδύσιε, νεωτέρων ἕνεκεν πραγμάτων ὑπὸ τυράννου πεπέμφθαι. Γοργίᾳ.

τ Ἀμὴν αὐτὰς ἐπὶ πολὺς σου πάντα καλῶς ἡγοῦμαι γεγρά-
φθαι, τὴν ἡδονὴν τὴν ἐκ τοῖς μέλλουσι περιπεσοῦμαι μᾶλλι
σταλοπλόμαι. ἐγὼ γὰρ οὔτε τελευτὴν, οὔτε τελευτῆς ἔδος φοβοῦμαι
σωφρονεῖν ὑπολαμβανόμενος. ἐμαυτὸν γὰρ οὐχὶ ἀνθρώπων
νομοθετεῖται. καὶ καθόλου δὲ τὸν ἀξιοπαίζοντα περὶ τοιούτων,
ἢ δεδιότα περὶ τῷ ἐσομένων καλῶν, λίαν δυήθη νομίζω, εἴτις
ἢ προγνῶναι τὸ μέλλον δύναθαι πίστευται, ἢ προνοῦσι φυλαν-
ξαθαι,

ξαθῆναι, εἰδέ τισ τὸ μὴ γνῶναι δυνατὸν ἡγεῖται, τὸ δὲ φυλαξαθῆ
ναι ἀδύνατον, τοῦ, χαίρειν ἐαυτὸν δεκτικὸν εἰδέναι τὸ γνησίωμον, ὅπερ ἀγνο
οῦντες καὶ γνώσεσθαι ἔσεσθε. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ σὺν τῷ γνῶναι καὶ
τὸ φυλαξαθῆναι τοὐπὶ τὸν αὐτὸν εἶναι φήσειεν, ὡς γνῶναι καὶ δια
τηρῆσαι καὶ μεταθεῖναι ἄλλο αὐτὶ τοῦ προγνωσθέντος χείρονος ἐπὶ
κέρδει ὧν πεπολυτῆσαι δυνατὰ ἂν, ἐγὼ μὴν οὐκ οἶμαι. θεοῦ γὰρ
ἔργον τὸ τοιοῦτον, οὐκ ἀνθρώπου. ἐν θυμηθεὶς δέτις τοὺς λεγο
μένους ἀπὸ τοῦ διὸς Αἰακὸν καὶ Μίνω καὶ ῥαδάμανθυν, καὶ τοὺς
ἄλλους ἡμιθέους, οὔτε ἀθανάτους γενομένους, οὔτε ἄλλως ἀπο
θανόντας ἢ κατὰ τὴν ἰδίαν ἕκαστον εἱμαρμένην. ἢ περὶ μοίρας
ἢ θανάτου δυσαπαχετῶν ἢ φοβούμενος, ἐμπεδόφρων εἶναί σοι
δοκῇ, μᾶλλον μὴ οὖν πειρῶ μὴ σὺ τοιαύτην διάνοιαν ἐν τοῖς ἰδί
οις περὶ σὲ ἀφανῆ ἔχειν, ὡς μηδὲν περὶ αὐτῶν φροντίζῃν. ἐπεὶ τοι
περὶ ἡμῶν, ὡς μηδὲν μεριμνούντων ἐπίστασο. Δημοτέλῃ.

σ΄ Γνώμην ἔχωσι τὴν παραινέσεων. τύραννον οὐκ οὐτε
γονῶσ, τυράννῳ συμβουλεύῃς κατατιθέσθαι τυραννίδα. τε
ῶν μὴ ἀσφάλειαι δίδοσ ἐγγυητὴν τῆς ἀσφαλείας, ᾧ πάρεσ αὐ καὶ
ἐπείθην. ἀξιόπιστον ἡ σαυτὸν ἡγούμενος αὐάδοχον καὶ ὑπὲρ τηλικού
του πράγματος. χρὴ δὲ οὐκ εἰδέναι ὅτι τοῦ κτησαμένου τὴν τοιαύτην
ἀρχὴν, ἐστὶ σφαλερὸν ἔξω καταθέσθαι. ὥσπερ δὲ ἰδιώτην τὸν τυραν
νῆσαι πολλῷ λοιπὸν ἐστὶ σφαλερὸν ἔξω μὴ τυραννῆσαι, οὕτω τυράννου κα
ταθέσθαι τὸ μὴ καταθέσθαι τὴν ἀρχὴν τῆς τυραννίδος. καθόλου ἡ τοῦ
περὶ τυραννίδος κρίσις, ὡς περὶ γνώσεως καὶ ζωῆς αὐτοῦ φρονήσεον. ὅτε
μὲν αὐτὸς ἀπόσασ περὶ τῆς ἑαυτοῦ γνώσεσθε, ἕως γνοίη τὸ δυνατὸν, ὅσοις
μέλλῃ δυσκόλοις, ἐμμυρήσειν πρὸς τὸν βίον, γενήσεται βαλυθέντα πρὸ
τοῦ, ὅτι δίδωτης ἑαυτὸν ὡς τυραννῆσαι, προπυδμῆτοὺς ἐν τυραν
νίδι κακοδαίμονι, τύραννος δὲ αὖ τις ἰδιώτης ἐθελήσειε. κατὰ βιῶ

νειμ. οὕτω δημοτέλους ἀνῶ τοὺς μὴ χρὴ ἔθη συμφέρωτερ ὁρῶ τοὺς μὴ χρὴ ἔθη. Τὸ τυραννῆσαι ἢ, τὸ μεῖναι μέχρι ζωῆς ἰδιώτην. ἐμοὶ οὖν πρὸ μὲν τυραννίδος τὰ περὶ αὐτῆς μοι δυσχεραίνοντι καὶ συμβουλεύειν, πάντως ἂν ἐπείθην μὴ τυραννῆσαι. τύραννος δὲ ὢν διὰ τὴν ἀνάγκην ἀρχὰς εἰσ πολλὰ προσπταικὼς, οὐχοῖον ἀνθρώπῳ τινὶ πειθεῖν κατὰ θεοὺς τὴν τούτης ἔξουσίαν, ἀλλοῦ δὲ θεῶν ἄρχοντι. κατεσθίοντα γὰρ τὴν ἀρχὴν, οἷσ ὅτι δεῖ πολλὰ καὶ δεινὰ πεισθόντα πρὸς τῶν τυραννηθέντων, οὕτω καὶ τὰ σφέτερα γνῶναι. Πολυσφάτῳ.

κ Αἰσχρὸν ἄλλοισ ἄλλοσι φίλοισ ἐπέσταλκα διαταχὼς ἐλθεῖν εἰσ ἀπράγουντα. καὶ σοῦ δέομαι παραγένεσθαι πρὸ ὀλυμπίων. βούλομαι γὰρ τῶν μάλιστα σύνουσί των σύλλογον ἀγαγὼν, τὴν πρέπουσαν ἐποιμέλειαν ὡσ πρὸ ἄλλοτε καὶ νῦν ποιήσασθαι. καὶ περὶ πραγμάτων ἐποισφαλῶν καὶ μεγάλων συμβουλὴν λαβεῖν. ἀτόπου μὲν ἢ δυσκόλου μετασώσων οὐδενός. ἀρκέσω γὰρ τοῖσ ἐμαυτοῦ. πειθησόμενοσ δὲ οἷσ ἂν εἴποιτε, ἵνα μένουσησ μὲν ἐν ἀρχῇσ ἐν οἷσ ἔχ, πολλάκισ ὑμᾶσ δεξιώσωμαι. ὡσπερούσησ δὲ τούτησ ἐὰν δοκῇ τῷ δαίμονι, τὴν ὑστάτην λαβόντεσ προσαύρουσιν μνήμονεσ δυσεβεῖσ ὧν ἐφιλοτιμήθημεν εἰσ ὑμᾶσ γίνεσθε. ἥκιστα οὖν ἀνυπερθέτωσ, τῇ προτέρᾳ προθυμίᾳ κεχημένοι πρὸσ φαλλαρίν, ὃν μάλιστα ὑμεῖσ γνώσεσθε. Παυρόλα.

ἐ Δεξάμην τὸν ὑπὸ σοῦ πεμφθέντα μοι στέφανον ὁλκῆσ χρυσῶν ἑξακοσίων, ὃν τύχησ μὲν ἕνεκα καὶ τοῦ πέμψαντοσ φιλοτιμίασ, εἴληφα. στεφανούμενοσ δὲ, αὐτὸν ἡμέραν μίαν ἐν ᾗ τοῖσ παρῴοισ θεοῖσ ἐπινίκια θύσω πρὸσ λεοντίνουσ μάχησ ἐβουθύτουν, τὸν αὐτὸν ἀπέσταλκα σῶρον Ἐρυθίᾳ τῇ μητρί σου. ὅδε ἂν δῶρον ἀξιωτερον τοιαύτῃ κοσμηθῆναι πολυτελείᾳ, ἢ μητέρα γηραιὰ

σ' αὖ ἡμῖν καλλίων σὺ καὶ πρεπωδέστερος στέφανος, εἰ φλ τ γονέων
δύχῃσ ἄξια φρονῶν δύρεθείησ. Ιωαολυτίωνι.

ἐ Πιτρέπωσι πρός με παραβιάσθαι καθὼσ ἀξιοῖσ. ὅρ-
κον δὲ ὀδένα σοι δίδωμι, τῳ μηδὲν σε πείσεσθαι κακὸν, ἀλ
λὰ πίστιν. εἰ δέμου τῇ τῆ λόγῳ ἀπίστειν ὑποκέσει, νῦν με ταῖσ
ἀληθείαισ ἀδικεῖσ, οὐ χότε κατηγορήσῃσ. εἰδὼσ γὰρμε μηδενὶ πώ-
ποτε παραβεβηκότα πίστιν, ὥσ κατεγνωκὼσ, ὅρκῳ μετέρχει, καὶ
τί διαφέρῃ πρὸσ δύσέβειαν, ὅρκον ἢ πίστιν συγχέων. ἀμφότερα γὰρ
ἠνωμένα βεβαιοῖ. Ερρωσο. Γολυτίμωνι.

ἐ Ι μὴ ἀπ τ σεαυτοῦ ζόωσαν σοφιζόμενοσ ἀπίστειν ἐμοὶ,
σώσειν ἐμοῦ κατάδηλοσ οὐ πονηρίαν. εἰ δὲ ἀπὸ τῆ ἐ-
μῶν, ἀγνοίαμου πολὺ δημάρτηκασ. τὸ σὸν τὸν τοῦ ἀπέχω τοῦ
παραβῆναι πίστιν, ὥστε ἀπ' ἐμαυτοῦ καὶ τοῖσ ἄλλοισ πέρα τοῦ δέον
τοσ προσέχων, ὡσ εὐβαιοτέραν πίστωσ ἔχοισιν δύσέβειαν, πολλά-
κισ ἐσφάλλω. ἦκε οὖν ἐμοὶ πειθεὶσ αὖθυ δόλου ἐ ἀπάτησ. πει-
σόμενοσ ἄδηλον μηδενὶ, μαρτυρήσων δὲ πρὸσ ἅπαντασ, ὅτι φά
λαρισ οὐ φύδε του πίστιν. Τδύκρω.

ἀ Ρισμένῃ τῇ σῶ, τὸ χωρίον παρεδόθη, ἐ Ιωαολυτίων ἀφεί
θη τ ἐγκλημάτων· σέσωσ ἐπεμελῆ, προσδοκῶ μὴν. ἐγὼ δ' ἔρρωμαι,
εἰ τ ἔτεσιν ἐρρῶσθαι, τοῖσ πολλοῖσ ἐπιχειρήσαντα μὴ τ πλείστων πειρηνό
ου μὴ διὰ τὸ χείρω, μεταμελεῖσθαι μὴ περὶ τῆ βελτίονων. Νικίᾳ.

ἐ Φοῖσ μισεῖσ σὺν γὰρ ἰδὼν ὅτι τοὺσ σοὺσ ἐμιμεῖτο βόπτισ, ὑπ
τ αἰῶνα πάντων φιλεῖται. σώσω οὖν ὅτι πάντεσ οἱ γοῦν γε
φιλοῦντεσ, σὲ μισοῦσι. Αδειμάντῳ.

ἀ Κούωσε διαφέρεσθαι πρὸσ τὸν ἀδελφὸν ὁ πότερος ὑμῶν
ἐστι χείρων, σοῦ μὴν ἐκεῖνον λέγοντοσ· ἐκείνου δὲ, τοῦμ
παλιν σέ· ἐγὼ δοῖομαι, μᾶλλον δὲ καλῶσ πέπεισμαι, τῆ μὴν

ἄλλων πάντων ἐκείνου εἶναι κακίω. σοῦ δὲ οὔτε ἐκείνου, οὔτε ἄλλου ἀνθρώπων οὐδένα. Ἐρώτα.

Αἰσχύνης.

π Αὐσοδάμου τοὺς φυγάδας ὑποδεχόμενοι. φαῦλα εἶναι γὰρ οὗτοῦ ποιῶν τις, ἔτι καλῶς ἐνίκησε. μάθητε δ' ἂν τὸ γνοῦ γον, εἰ τοὺ μελιταίων ἢ λεοντίνων ἴδοιτε. οἷς μὲν γὰρ ἐλευθερίας, λεοντίνοις δὲ δουλείας, παραύτιος ἐγχώμιω. οἱ μὲν, ὅτι τριήρημου κατέδυσαν. οἱ μελιταῖοι δὲ, ὅτι κατα δυομένην, ἐκ ούλοντο σῶσαι. Ἐρώτα. Ἀντιθέτῳ καὶ θεοτίμῳ.

τ Ὧν ὑπ' ἐμοῦ πεμφθεισῶν δωρεῶν, ἀντιδέν ησε μὲν τὸ μέρος ἐδέξατο. θεότιμος δὲ, οὐ. διὸ τῷ μὲν, οἶδα χάριν. τὸν δὲ, οὐ μέμφομαι. ὁ μὲν γὰρ οὐδὲν ἡλαττώσεται λαβών. ὁ δ' οὐδὲν ἐζημιώσετο. Μενελάῳ.

μ Ἡ μετα μέλου χρησὸς γιγνόμενος, εἰ βούλῃ σὺ τοῦ παιδὸς πονηρίασ ἀπολιμπανόμενος νομισθῆναι. ἐπεὶ σὺ τοῦ πρώ του χρόνου τῷ πρὸς καμαριναίους ὑπλήγην προσαπλεῖσ. ὑπο νρίσεσι δὲ καιροῦ δόξῃς, οὐκ ἀληθείᾳ χρησὸς γενέσθαι.

Ἑταίρᾳ τῳ.

ὠ Σ πρὸς δύτυχή τινα γραῦν ἔοικας. ἐγὼ δέ σοι τὰ περὶ ἐμοῦ σωτελῶν ἐν βραχεῖ δηλώσω. εὐτυχεῖν τὸ γενηθέντα μὲν, ὀρφανίας πειραθῆναι. νέον δ' ὄντα κατὰ περίστα σιν ἐκπεσεῖν δὲ παιδίδος, ἀπολέσαι τε τὰ πολεῖσθε δὲ οὐσίας, γα φῆναι τ' ἐναβρβάροις ἔθεσι, φεύγειν τ' ἀπὸ πάσης ἀδικουμένου, ἐπιβουλεύεσθαι δὲ μὴ μόνον ὑπεχθρῶν, ἀλλὰ καὶ τῶ δυσμενοῦ μέ νων, τυραννήσαντα δὲ, ἀπευχεσθαι καὶ τὸν ἐν τυραννίδι βίον, δυτυ χοῦντα.

ὀνήτῳ

κ Αἰ σὺ, ἢ πάντες οἱ φίλοι τῶ τέκνοι χαείζοιδε. μήτε ὀξυτέ
ζοντες περὶ ἐμοῦ μηδὲν μήτε πλὺ πραγμονοῦντες. ἐμὴ γὰ
βουλόιμην. γιαῦτα γάρ βῆσι τὸ κῆ τύχην περὶ ἡμᾶς, ὡς μᾶλλον
ἠθέλησι τὰς ἐχθρὰς ἀκούσαντας, ἢ λυπῆσαι θέλησι τοὺς φίλους μὴ σων
πεπονθότας. Ετεονίκῳ.

τ Ησ μὲν τ' ἄλλων ἐχθρασ ὅσοι τε κὰ κόμεδε φρα κασιν
ὡς πρᾶκαλεῖς κἀν ὠλαθόμην. θνητοὺσ γὰρ ὄντας, ἀ-
θάνατον ὀργὴν ἔχειν ὡς φασὶ πινδ', οὐ προσήκε. φ μὲν γὰρ πύ-
θωνοσ εἰς ἐμαυτὸν δυς μενέσ, οὐ μόνον ζῶν, ἀλλ' οὐδὲ ἀποθανὼν, ὁ
πᾶσι συμβαίνε τοῖσ τε τελευτηκόσιν ὠλαθόμην. ὁ γὰρ τὰ μέ
γιστα μετῶν κακῶν ἐργασάμε, οὗτόσ ἐστιν. ὁμετατὸν ἐμὸν φυγὴν
ῥᾳθυμίαν τὴν γυναῖκα βαλόμε ὠλέσε δικέν, ἀναινόμε δὲ γυ
τωγὴ μαθεῖν, φαρμακῶ δι' αφθείρασ. Μεγαρεῦσιν.

ὁ Υμεῖσ ἐλπίζων πρὸ ὑμῶν ἀπολήψεσθαι χάριν, τὸσ πρὸ ἡμῶν
ὑμῶν ἀλοῦσασ μεθῆκα προφανῶσ κατὰ μοῦ βουλευσασ. εἰ
γὰρ ἐμνημονεύετε χάριτοσ, οὐκ ἂν ἐπελάθεσθε, ὅτι πρότερον ὑμᾶσ
ὑμᾶσ ἀποθνήσκοντασ ἐν σιτοδείᾳ σέσωκα. Λεοντίνοισ.

λ Εωνίδαν οὐδὲ πέμψαντε κατάσκοπον τῶν ἐμῶν πρα-
μάτων ἀλόντα, δυνάμενοσ ἀποκτεῖναι, σέσωκα, ὄχ ὑμῖν
χαείζόμενοσ. ἀλλ' ἵνα μὴ ζητῶ, πόσ ὑμῖν σαφῶσ ἀπαγγείλη τὴ πα
ρασκευὴν τῶν καθ' ὑμῶν πολέμου. ὃ γὰρ ἐμοὶ πίστωσ ἀνδυάσατο
τὸ περὶ ὑμῖν ἐβούλωσεν, ὅτι πάντων ἐνδεέστατόν ἐστι. πολὺν λιμὸν φό
βου. τοῦτων δὲ ὑμᾶσ φησὶ λιαυδυρεῖν. Ιμεραίοις.

ε Γὼ πάντα μὲν ὑπὲρ σπισχόρου πραττὴν τοι μόσ ἐμι.
καὶ, εἰ πρὸσ αὐτὸν ἔδειμε τὸν μοῖραν ὅλα ἀράμενοσ

πρὶ τοῦθαν ὠ τοῦ ἀγωνίσωθαι, ἐκ αὖ ὤκρνησα, ἐφ ὥτε θεῖον αὖ
δρα πρὶ κ ἄλλους ὑμνῳδίας ἐπαινοῦμθον, ὑμῖν τε καὶ τοῖς ἄλ/
λοις ἀνοῖς πρὶ σωσωθαι. οὐ δ ἀπάντων αἰκαθαρῶ τῶν θεαὶ μὲ
σαι προὐτίμησαν ὑμνοπόλων. διοὖμέλης χορὸς ἐξήνεγκαν. λογί
σασθε δέ, ὡς ὀρθῶ τῶν ταφῆς κοίχορος, ἱμερωδέστατός ἐστι. καὶ πει/
σθε μὴ πατρίδος κλιθήσεται διὰ τὼ ἀρετὼ. μᾶλλον δὲ ὑμέτε
ρος. ἅμα δέ, μὴ δὲ οἰκαθε ἕνα τῆδ νεμρῶν κοίχορον, ἀλλ ξὺν τοῖς τῶν
ἡμασιν εἶναι, ἀκοινὰ πάντων ἀνθρώπων πεποίηται. δὲ ἑκαθῶ ἱμε
ρωθοι, πᾶρα μὲν ὑμῖν γένηται, τραφῆναι τὸν ἥρωα πᾶσιδυ
θέντα βιῶναι, γηρᾶσκοντα ἐν ὕμνοις καὶ μέλεσι. πᾶρὰ δ ἡκατανεί
οις τοῦτο βουληθεῖσιν, εἴτε δίκηθεῖσιν, εἰς ἄλλοτι φῦσιος μετα/
βαλούσης, τελευτῆσαι. καὶ ἐν μὲν ἱμέρᾳ, νεὼς ἱσταθῶσι χόρου.
μνημεῖον αἰρεῖ ἀθάνατον. ἐν δ ἡκατάνη τὸ σοφὸν ἀζόμενον πᾶντῶν,
τὰ φῶς. πρὶ μὲν οὖν τοῦτο ὦ ἀμφὶ δόξης ὑμῖν αὐτοῖς,
πράσσετε. μήτε χρημάτων τὸ ἐπέμοι, μήδ ἄλλων ἕνδε εἶναι νο
μίζοντες, μήτε σωμάτων. εἰ δὲ πρόνοιαθε, ὡς οὔτε ἐλοῦσιν ὑμῖν πό/
λιν ἐνσκελίᾳ, σκελιώτοις οὖσιν ἀπρεπεῖς, οὔτε μὴ ἐλοῦσιν
ὑμῖν πάλιν ἐνσκελίᾳ σκελιώτοις ὄσιν δύπρεπές. ἔτε μὴ ἐλῶσιν
ἀσφαλές. τὸν δ ἀνδρα μὴ στένετε. μὴ ξύλοφύρεσθε, κἰνδυ τέστι φῦ
πᾶσι τῶ τύχης. τεθνήκεμὲν δ τὸ σῶμα τὸ σκίχρῶ. τὸ ψυχομα δ πρὸς λα
βὼν ὁαὐκύντος αἰῶν, δύκλεὲς μὲν βίῳ, μακάριον δὲ ἐμνήμασι
ἀναθήσετοι. τὰ μὲν τοι μέλη καὶ ἔστη, καὶ παντοῖα ποιήματα
πρὸς τὸ δημόσια ἐν πᾶσι τοῖς ἱεροῖς ἀναγράφαθε. καὶ ἰδία ἕ
καστον ἐν τῷ σφετέρῳ οἴκῳ. τότι δ ἂν ἀφανίζοιτο σκίχορ, ὅταν τὰ
τοῦτι μὴ φυλάττηται. εἴστε γοὺς ἄλλους ἂν οὐσ διαπέμφαθε ὧδ

μελῶς

μελῶσ. εἰδότες, ὅτι μᾶλλον τοῦ γράψαντος ἀνδρὸς, ἡ θρέψασα πόλις τὸν τοιοῦτον, ὑπὸ πάντων θαυμασθήσεται.

Θρασύνοις.

Τ Ο φρονεῖν μὲν οὐ πορθῶν ἐμ᾽ ἀτελεῖ τίθησ᾽, ὑπὲρ ἧς πρὸ τοῦ πρόσθ᾽ ἀξιωθρομὴς καθηρέθη. τοῦ δὲ πρὸ τῶν ἰσοπαλῶν τὰ χρυσᾶ τόμω πρόσθεν ἴσθι λιφθεὶς τὸ χωρίον.

Ἀκάριστ.

Π Υνθάνομαι σε χαίρειν ὁμιλίας ἀνδρῶν ἰωνικῶν, ἐξ ὑπερβορέων εἰς τοὺς ἡμᾶς ἀφικέσθαι τόπους. πυθόμενος μὲν οὖν τῶν Ἑλλοσόφων καὶ σκοτεινόρων τῶν πρωτέων, καὶ τισιν ἄλλοις τῶν ἐλλογίμων ἐλλήνων, συμμεμιχέναι, καὶ πολλὰ πρὸς αὐτῶν προσμεμαθηκέναι. ζητεῖν δὲ καὶ πολέσιν ἰσορίας χαίρειν ὧν οὐκ οἶσθα, ἐντυχεῖν. εἰ μὲν οὖν προκατήχησαι τοῖσ ἐμοῖς διαβολαῖσ, καὶ πείσασι τοιοῦτον εἶναί με, ὁποῖον οἱ διαβάλλοντες εἰσάγουσι, μετανοεῖν οὐράδιον. εἰδὲ τὰληθὲς ἐξετάζεσθαι δικαίοις, πρὸ πᾶσι μὲν ἂν οἷς, μάλιστα δὲ πρὸσοφοῖσ ἀνδράσιν, ἐλθὲ πρόσ με συγγενόμενοσ, ὡς πρὸ ἄλλοι πολλοὶ πρῶ ἀξίων λόγου. συνῶσι γὰρ ἐν πείρασ, τά, τε ἄλλα ἅπαντα κἀλλιον καὶ σεμνότερον, εἰδέ δεῖ εἰπεῖν μηδὲν ὀκνήσαντα, καὶ φιλανθρωπότερον, ἢ πρὸς τὴν κατέχουσαν φήμην ἐσχηματισμένα, καὶ τὸν τοῦτα δι᾽ ἐντα καὶ κοσμοῦντα Φάλαριν, οὐδενὸς πρῶ σφόδρα ἐπὶ τοῦ γοις θαυμαζομένων ἔνδε ἕστερον.

Ἀβρῖς Φαλαίδι τῷ τυράννῳ.

ἐ Δόξασ φύσιν οἰκείαν ὕβρεως καὶ ὠμότητος. καίτοι ἔτεκεν οὐχὶ γυνὴ καὶ ἀνήρ· ἀλλὰ λέαινα καὶ σῦς ἄγριον. πρὸς θεῶν γὰρ πόντια βία καὶ προσέτι ἰσχύι δόξῃ κακῇ τῇ ἀγριότητι· μὴ σύ γε κάλῳ ἄβαρι μὺς τεθῇς ἀνδρα εἰς πόλιν ἀκράγαντα· ἀλλ' ὅτρια τοῖς ἐμοὶ φθόνῳ καὶ χαλεπότητος καὶ κακῇ ἀγνοίᾳ. εἰδὲ προθύμως με θέλοις ἐλθεῖν εἰς τὸν οἶκον, νόμοισ ἑλληνικοῖς χρῶμαι, προκαλῇ με εἰς σὴν ἑστίαν, καθαρλίων χερὶ καὶ ψυχῇ πρὸς πάντα πολίτην σὸν καὶ ξένον. εἰδὲ μὴ, χαίρομαι ἄβαρις λέγων.

Πολυσχράτῃ Δαΐσκῳ.

ἐ Γχειρεῖτε καὶ μὴ μέλλετε δι' ἃ τοὺς ἐμοὶ πολεμεῖν. ἐπὶ γὰρ τοῖσ ἔργοις ἄθλοις οἵοισ δι' μνημονεύοντεσ ἐλέγετε δι' αβάλλον τέσμε πρὸς λεοντίνους, οὔτε φθονοῦμεν ὑμῖν, οὔτε ἀσυμβούλευτοι ἐσμεν φιλοτιμεῖσθαι.

Ναυσικλεῖ.

ἐ Γὼ μὲν, ὅπερ ἤδη πολλάκις ἐπεσταλκὼσ σοι τυγχάνω, καὶ ἑρμοκράτησ ἤτις ἄλλοσ εἴρξῃ τοὺσ παρ' ἐμοῦ δωρεὰσ λαβεῖν τῷ φιλοδήμου θυγατέρα γαμοῦμαι μόνον, ἀσπέρμων δέδωκα. τὸν ἔπαινον ἴσον μᾶλλον ἢ δίκλε ἕτερον ἔχω. παρ' ὅσον τοιούτοισ συγχωρεῖσιν ὁ τύραννος καὶ μηδὲν προσήκων αὐτεξουσιάζομαι. πρὸσ δὲ τοὺσ ὀνειδίζοντασ ὅτι χαλκὸν μόνοι πείθομεν, τοῦτο τῷ ἔχειν τὴν ἀπολογίαν, τὸ μὴ δύνασθαι τοὺσ δυσμενεῖσ μόνουσ αὐτὶ φιλοφρονουμένουσ, βίᾳ χρήσασθαι.

Ἀρισολόχῳ.

ἐ Πιλαθόμενος ἧσ ἔχειν ἠρνοῦ πονηρίας, καὶ χθόμενοσ ἀλλόστισ πρὸσ ἡμᾶσ, ἢ οἵοσ εἶ, χαλεπὸν καὶ καθεπάστην

μόνον

ὑπολαβεῖ. μὴ γοῦν τοῦτο μόνον εἰσηλλάκεισ ὑπὲρ οὗ καὶ καθ' ἑκάστην ἡμᾶσ τὴν ἐλευθερίαν δυσποδῶν, ἀγῶσι δὲ τοιούτοισ ἡμᾶσ ἀμείβῃ. ἐγὼ μὲν οὖν ἐπὶ τοῖσδε ἐθέλω χειροτονεῖσθαι τὸν δικοῦσαν εἰσαύτισ, ἢ καὶ τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἐνέγκασθαι δυτέραν αἰτίαν. ἀλλ' εἰμὴ δέ σοι δοκεῖ πρόσμε δυσχερεῖν βεβουλευμένου φεύξῃ, ἡμῶν γὰρ ὅτῳ ἔχοντων ἐπὶ τὸ βέλτιον, τάχα ἂν ἐπιφθονέστερος ὁ φεύξησ.

Επιχάρμω.

Εἰ τῷ αὐτῷ ὧν σὺ καὶ δημοτέλησ ἡμῖν συνεβουλεύετε ἀπεχθάνεσθαι ἢ τυραννίδοσ, τοῦτο μὲν οὐ δυσνόητον ἦν πᾶσι· ἀλλὰ συνόντεσ διὰ τὸ ἀπειρίαν, οὕτω συνεβουλεύετε. τὸ μὲν γὰρ ἄρξασθαι τυραννίδοσ, ὀρεχθῆναί ἐστι. τὸ παύσασθαι δέ, οὐκέτι· διὰ τὸ πολλὰ μὴ δεόντωσ πρᾶξαι. ὥστε οὐδέ τοι ξότῃ μεθέντι τὸν οἶστον, ἀναλαβεῖν τὸ βέλτιον μόνον. ἀλλ' εἰμόνωσ ἀτὸν ὑμῖν ἐστιν ἀνελεῖν τὴν ἀρχὴν ἢ τυραννίδοσ, καὶ δηποτεῖτε. εἰδὲ τοῦτο, ἔστιν ἀδύνατον, ἀδώσατε πέραν εἶναι τὸ ὑμετέραν πᾶσαν ἐμοὶ δόξαν συμφέρειν.

Τιμοσθένῃ.

Ὧν στρατιωτῶν οἱ μὲν ἡμίσεισ εἰσ τὸ φρούριον ὠμείναντεσ, ἐκκοπάτωσαν· οἱ δὲ ἄλλοι, τὰσ ὠμοβρομὰσ ἢ θαλάσσησ, ἃ χωσάτωσαν· ἵνα ἢ τὸ πλημμυρίδοσ διαψυχῆσι, ἐνδρὸν αὐτὶ ἀρτοῦ χώματοσ τὸ πεδίον. ἀνακείσθω δὲ πρὸσ ἑκατέρᾳ αὐτῇ χείρεσ, τοῖσ πρώτοισ τὸ καθ' αὑτοὺσ ἔργον ἀποτελέσασιν.

Αεισολόχω.

Ἰὸ, σκότχορον ἀλείασα ξιωθῆναι πρὸσ ἡμῖν αἰχμάλωτον τοῦ πολεμικοῦ μόνον, ἐπαίρῃσε καὶ πρὸσ οὐρανὸν γαῦρον τραγῳδίασ, ὡσ πᾶσι τοῖσ πρώτοισ ἡμέρωσ προσενεχθησομένου, πολὺ ἢ ἀληθείασ διαμαρτάνῃσ. οὐ γὰρ ἀποδέχομαι κοινότητι πρώτοισ, ἀλλὰ

γοὺς ἀγαθοὺς τῷ πιστῶν. οὐδὲ τοὺς εἰς ἔχθραν ἐμοὶ καταστάντας, ἀλλὰ τοὺς γνησιοτάτους τῷ ἐχθρῶν· σὺ δέ, κακὸς μὲν πιστός· ἀνάλγητος δὲ ἐχθρὸς ὤν, καὶ πρὸς αὐδρείαν μὴ κατὰ δύναμιν ποιήσαι χρῆσθαι σαυτὸν προσεπάρξας· γνώσῃ δὲ τὸν τοιοῦτον λόγον, οὐκ εἰς μακρὰν· οὐ πρὸ ὧν εἰς ἐμὲ γράφεις· πόνων δ' ἂν εἶναι ἀφυλάκτως, εἰ καὶ τῶν ὧν ὀφείλω δραμάτων· ἀλλ' ὅτι γοῦν τῶν ἐχθρὸς καὶ πιστὸς τῷ αὐτῶν σεαυτὸν καὶ σκότος ἀξιοῖς.

Φιλάνθρωπος βασιλεύς.

Μὴ μὲν ἀποδέδωκέναι τὰ χρήματα ἐδανείσω δέ, τοῦ κρῆ λέγεις· ὃ δὲ φησιν ἀπειληφέναι· οὐκ ἔχω δὲ μάρτυρα, οὐδὲ μῖν ἀπιστεῖν, ἐπὶ κενῷ μὴ πιστεύειν· ὁ μὲν γὰρ ὢν ἐν τῇ βεβαιώσειν ὑμᾶς ἔχειν φησὶ ἀποδώσασθαι· ὑμεῖς δὲ ὡς φίλῳ πιστεύσαντι λέγετε· διὰ ἀσπίδα αἰτίας οὐκ ἀπειληφόσ, ἵνα μὴ δόξω τι σὸν ὑμῶν ἀπιστεῖν ἐν τοῖς λόγοις, ὅσ κενομισμένα πρὸς δέδεγμαι. ἐὰν μὲν τοι μέχρι τοῦ τοῦ σὸ ἀνοῆσαι μετελήθης, ἢ τὸν πλοῦτον ὑμῶν τοῦτον ὅστις ἐστὶ, πυνθάνου· κρεῖττον δ' ἡγοῦμαι πολλῶν χρημάτων ἐνεγκεῖν ζημίαν, ἢ φίλον ἀπάγκη δὲ φησὶ ἀληθείας δύρεθείσης, αὖ πὶ φίλων τοὺς ἀδικοῦντας καὶ ψευδομένους, ἐχθροὺς γνέσθαι.

Γελοῖος.

Υπὲρ ἐμοῦ γράφομι πρὸς σκότος περὶ ὧν ἀξιοῖς, ὅτ' αὖ ἐκεῖνος ὧν δύσεις, εἰς τινα τῶν οὐκ ἐπιζώντων ἐξενεγκεῖν μέλος, εἰ δ' γράφομεν ἡμεῖς. ἀπόχρη δέ μοι χάριν εἰληφέναι παρ' αὐτοῦ, τῷ ὧν τῷ νικοκλέους γνώμῃ ποιήσειν. εἰ δέ τι βούλῃ παρ' ἡμῶν εἰπεῖν, οὗτινος ἡ ἐξουσία οὐκ ἐπ' ἄλλοτρίαν ἀλλ' ἐπὶ τὸν ἐμὸν αὐθέντην ἀνήκει, ἐπίστελλε.

Τηλεκλέους

ὃ Διὰ τινὶ χρὴ μῶν συνομνύναι, πρὸς τοὺς ἄλλους ἤδη τὴν ἐμῶν ἑταίρων δικαίαν τοῦ πίστως δικαιοπραγήσαι πόνων, ὃν καὶ γέγονεν, εἰσὶν ἐμὲ κομιδῆναι τοὺς λόγους, ὡς οὐκ ἐχρῆν μετὰ τὴν δημιουργὸν τοῦ παύρου περίλαον, ἄλλους καταγελάσαι, τῶ πρόσθεν αὐθαδίαν αἰνίασε. τὸν γὰρ ἴδιον λύειν ἐπαινον. ἐγὼ δὲ οὐδὲ θρασὺς ἐπὶ πᾶσι λάω τιμωρίας ἐπαινούμενον, ὡς ἐρῶμεν. τιμωρὸς τοῖς οὐκ ἐγκωμίοις ἐπαίνου χάριν, οὔτε θρασὺς ἐστὶ τοῖς ἄλλοις κολάσεως δικαβαλλόμενος ἄχθομαι. δόξης γὰρ αἰσχρᾶς ἢ καλῆς, ἅμιλλα κε χώρεισαι. δυμῷ τοι καὶ τοῦτο ἴδοι. ὅτι τοὺς μέλλοντας καὶ ἄλλους τιμᾶσθ' ἐν τῶ παύρω διαφθείρεσθαι χάριν, ἐκολασάμην αὐτὸν, ἐπεὶ θρασὺς τοῦ χαλκοῦ ἡ κατασκευὴς ἕνεκα, δωρεᾶς, οὐκ ἀπωλείας ἐστὶν ἄξιος δίκαιον μὲν οὖν ἐκείνους τοὺς περὶ τοῦ τῶν αἰτίας, καὶ τοῖς εἰσ τοῦτο τύχης ἥκειν βιαζομένοις, ἀναπαύεσθαι. εἰδὲ καὶ εἰσ ἡμᾶς ἀναφέρουσι τοῦτο τὸ ἔργον ἀνωμοιότερον κεκρίνοντας, ἢ ἀχθόμεθα. ἔωσ' ἐχθρὰν ἀξίουσ' ἀποδείκνυσθαι θρασὺς κολάσεως τοὺς ἀναιρουμένους. ἀρξάμενοι γὰρ ἀπὸ τοῦ πρώτου κολασθέντος, οὐ νῦν ἀπάντων ἀνῶν, μᾶλλον ἢ αὐτῆς θρασὺς ἀνθρωπίνης φύσεως ἐπυρπόλησε, τὸν αὐτὸν τρόπον θρασὺς ἐξεταίσεως ἐπὶ πᾶσιν ποιεῖσθε. εἰ γὰρ τὼ ἐπὶ πᾶσι λάω κόλασιν, ὡς δικαίαν ἐπαινεῖτε, καὶ ἔργῳ ἄλλων ὅσιον ὑπὲρ ἀλλοτρίων ἀδικημάτων ἐκολασάμην, οὐδὲν ἦσσον μεμφοίσθε ἂν προσηκόντως. δὲ ὅσων αὐηρήκαμεν ἐπαύσαμεν ἐμοὶ μὴ μεμφόμενον, δὲ οὐδὲ ἐμηχανήσαντο ὀλίγου σ' ἢ ἦσαν μοφόβρα αὐάβουλος εἶναι, εἰ τοὺς ὑπὲρ ἄλλων πονούργους ἐάσαμεν καὶ δυποιῶσι τιμωροῦμενος, τοὺς εἰσ ἐμὲ ὠβουλόντους ἀζημίους ἐάσαμι. καὶ τὼ δύσκλειαν ὑπὲρ ἔργῳ μὴ προσηκόντων, ἐπὶ τὸ φοβερὸς δοκεῖν

εἶναι τοῖς ὠφελουλόυσιν ἀνάξιε χόμενον, ὑπὲρ τῶν ἰδίων κινδύνων
δεινόσαιμι. πεπείσμεθα δὴ πρὸς φιλοτιμίαν ὡς τάχιστα οὐδεὶς βούλεσ
θαι ἐνοχλεῖν. παῦσαι γὰρ καὶ σεαυτὸν καὶ ἐμοὶ πράγματα παρέχων.

Παυρόλας.

ἀ Φιλόμουσοι εἰς ἱμέραν, ἀναγκαίας ἕνεκα πραγματείας, ἥ
κουσα τοῦ τραγικοῦ θυμελικοῦ τοιήματα λυρίζουσῶν.
ἃ μὲν αὐτοῦ τραγικοῦ μιγκαφόνος. ἃ δὲ τοῦ παρθένων ἰδιαίτην δὲ τῶν
μούσικοι χόρου, τὰ τοῦ θυμελικῶν κιθαρωδικὰ τῶν ἀλλων ἕκαστα κατὰ
σύμμετρον ἐξεταθείκη, καὶ πολὺ βελτίονα. ὥστε μετρισόλβιον κἀπ
αιδῆ γὸν διδάξαντα. τρισολβίας δὲ καὶ τὰς παρὰ φύσιν ἐπὶ
τοσοῦτον βαθὺς παιδείας ἀφικέσας. ἔσχε δὴ παυρόλας. σφόδρα
γὰρ καὶ διὰ ταῦτα ἐπιζήλωτῶ μαθεῖν, τίνα δήποτε συνωμοσίαν ἔχων,
τὸ μὴ σῶμα γυμναζόμενος τοῖς τε κωμικοῖς καὶ τοῖς ἄλλοις
κακοπαθείαις, τιὼ δὲ ψυχὴν ἀγύμναστον ἐᾶς λόπου τε καὶ παιδεί
ας ἑλληνικῆς, ἣν ἐχθὲς πρώτιμον ὠνὶ τὰ τοιαῦτα σωφρονεῖσθαι μὴ
μόνην. σῶμα γὰρ μὴ μελητέον, ὑγείας χάριν, ἢ ἰσχύος. ἐμοὶ
τις τῶν ἱερῶν ἀγώνων ἕνεκα ἀθλοίη. ψυχὴν δὲ πόνους προπο προ
νοεῖσθαι χρή, τὸν μέλλοντα μετὰ ἀρίστης τιμῆς ἐνδημοκρατου
μένης ζῆσεσθαι πολλάκις μὴ σὺ τοῦθ' ὁπλατηροῦσι τινες, ὥρμηκας
ὠνὶ τὸ ζηλοῦν καὶ μιμεῖσθαι τὸν ἐντυραννίδι βίον. ὡς προσήκον τοῖ
σι κατὰ νόμους. μὴ δὰ τοῦτο σωματικὸν ὠνούμενον. οἰόμε
νον ἁρμόζεσθαι εἶναί σοι τὴν ἰσχύν, εἰς γοῦν αὐτὴν δύναστείας κατάκτησιν.
ὅπερ ἐὰν δὺ φρονῆτυχάνῃς, πρὸς τὸ μετὰ μελομένου πρὸς μονο
χίας, οὐχ ἑκουσίως ἀλλ' ἐξαναγκασθοῦσον ἐπανελομένου τὸν βί

ον, γνώμιμον λάβε. ὁ γὰρ ἀμφοτέρων πεπειρασμένος, τυραννηθῆναι μᾶλλον ἂν δύξειεν, ἢ τυραννῆσαι. ὁ μὲν γὰρ, ἵνα φοβῆται τὸν ἄλλων χαλεπῶν ἀπαλλαγεὶς θῇ, τὸν τύραννον. ὁ τύραννος δ', καὶ τοὺς ἔξωθεν ὠθοῦντας, καὶ δι' οὓς σώζεται· ἀνάγκη γὰρ αὐτῷ μετὰ πολλῶν φόβων καὶ πολλῶν ἐπιβουλῶν, πρώτους λαβεῖν τοὺς φυλάττοντας. ὥστε ἐμφρονέστερον δὲ ξάνθου τὸν συμβουλεύοντος παῖδας δύνοιαν, ἴσως ἀξίου παῖσιν εἶναι. ὁ δ' ἐκ φόβων δηνεκῶν καὶ κινδύνων ἀπαύστων αὐτεξούσιον, ἐχθροῖς καὶ φίλοις ἐχθρῶν πάρος. εἰδὲ ἀπειρίᾳ καὶ νεότητι τὸν ἐντυραννίδι βίον οἴῃ τι τερπνὸν καὶ πρόσφιλὲς ἔχειν, ἀλλοῦ τοὺς ἀνωτάτω συμφορᾶς καὶ κακοδαιμονίας, πάντως μὲν ἀμφοτέρους. τοῦτο παύχῃς δικαίνοιαν. δύχρυ δόσει τὸν θ', μηδέποτε τυραννικῆς πείρας πεῖσαι τύχης.

Τῷ αὐτῷ.

Ὁ Υχὺ πόσου πολλὰ νομίζω χρήματα αἰτεῖσθαι μὰ τοὺς θεούς, ἀλλ' ἐμαυτὸν ἐνδεέστερον δύρισκω ἤδη χρήσοτητι πλείστου ὑπηρετεῖν. εἰπὲ μόνον σε εἰς ὅσα φῄς ἀναλίσκειν. καὶ οὕτω δὴ δοὺς ἅπαν λυπρὸν μόνον φίλων ἀπορήσεις θαῦμα, ἢ πρὸς τὸ παχύς αὐτοῦ μέρος. ὅσῳ γὰρ ἂν προηγῆται τὸ λαμπρῶς χαρίζεσθαι, ἑπέται τὸ μεγαλοφρόσυνος ἀξίως κτᾶσθαι. ὅταν δὲ ἄπαξ τὸ δραῶν πρόθυμον πρῆται, τὸ καταρθοῦν ἕπεσθαι αὐτύχαι πρέχονται. μὴ δὴ καταδουλώσῃ μοι τοῖς πάρρησιάζου λόγοις. ὡς ἂν ἀσμενῶς ὀλίγα δυδόντα ἰῷο, δοῦναι τὸ πόντα περιεστήσαι μόνον. τὸ σὸν τὸν δ' ἀπέχω τοῦ μεμφεσθαί σε πρὸς τοὺς ἐπειρουσιάκτε. νείας, ὅσα θεῖ πρὸς φυσικὴ δόμοθ', ἄξια παραινῶσαι διανοεῖσθαι σε

τοσούτησ φιλανίας. ἵνα μὴ μόνον πρὸσ τὸ ἡδὺ ἦσ μεγαλόφρονοσ μεταλαμβάνουσησ δόσεωσ φιλαυτίασ τύχῃσ, ἐσαεὶ φυλάττησ τὸ βούλημα. ὁ δὲ δόλομων οὖν ἀσμένωσ ὤγγνωσε παιρόλα, καὶ λαμβάνομαι χάριν παρὰ σοῦ. τὴν τρόπον φιλανθρωπίασ, οὕτωσ οὐελτων ἐχέτω σὸν ὄντα.

Ερυθία.

Ἐγὼ μὲν οὐλαβουμένη τὸν ἐντυραννίδι βίον, οὐ τολμῶσ εἰσ ἀπράγμονα τὸν τέμψαι παιρόλαν, συγγνώμην ἔχουσι. καὶ ὡσ γυναικὶ καὶ ὡσ μητρὶ, δεδοικυίᾳ περὶ ἀγαθωτοῦ παιδόσ. εἰ δὲ ὡσ μόνη ἡ μὴ μετέμου γεγυμνικῆσθαι, μόνη δικαίοις ἔχειν αὐτὸν, ἀγνωμόνωσ κρίνῃσ τὰ περὶ γονέων. κατὰ μὲν γὰρ τὸν ἀστοργότατον λόγον, πρὸσ οὐδὲν πᾶσ μᾶλλον, ἢ μὴ πρὸσ ἡμᾶσ δὲ τὸν δυσνομώτερον, ἑκατέρων ἴσοσ. εἰ δὲ τὸ μεταδοῦναί ποτε καὶ τῷ γεγυμνικότι τὸν ἥλιον, σωτῆσ ἐλαύνωσιν ἡ γῆ, τί δοκεῖσ τὸν μὴ ἢ μέρουσαν ἀξιοῦμον. κοινωνικώτερον δὴ ποιοῦσα, πέμψον αὐτὸν ὡσ ἐμέ, οὐδὲ μακρᾶσ ἔχοντα πρὸσ σέ, ἀλλὰ θᾶττον καὶ μεθ᾽ ὅσων δεῖ φαλάρων δόσ ἐρυθίασ παῖδα. ἵνα εἰ καὶ μὴ μετέμου, μεταλλήλων γοῦν ἐν ἀφθονίᾳ πλούτου βιωτεύητε εἰσ τίνασ ἢ αὖτισ αὐταρκεστέρουσ δύξαι τὸ περιουσιάζειν, γυναικὸσ ἢ παιδὸσ ἂν ὠφελεῖσθαι. ἐγὼ δὲ περὶ ὑμᾶσ ἐπιστάμενοσ ὡσ εἰκὸσ ἀνδρὸσ πατέρα, βούλομαι τῷ πλέονι μέτρῳ, μοῖραν οὐκ ὀλίγην ἐν ὑμῖν τοῖσ φιλτάτοισ ἐναπθεῖσθαι. καὶ τοῦτο σὺ τύχει πρᾶξαι, καὶ δι᾽ ἄλλα μὲν, οὐχ ἥκιστα δὲ ἢ δι᾽ ἐμὸν γῆρασ. καὶ δι᾽ τὸ πρόσφατον συμβεβηκέναι μοι χαλεπὴν νόσον, ὑπερμενίσασ χάριν τελοῦσαν ἡγεῖσθαι τοῦ

ζῆν ἀνθρώπου προθεσμίαν, τὴν ἐνεστῶσαν ἡμέραν· ἡ δὲ ἀδικία ἡ κρινάσθω εἰς ἀκραίαν τὰ, καὶ ἡ ἐνθένδε πάλιν ἀφόβα, τὸ ἴσον αὐτῷ πρὸς ἀσφάλειαν, ἢ τοῦ καιροῦ δύνοια παρέξεται μᾶλλον, ἢ ὁ ἡλιος φόβος.

Πολυκλείτου.

Ὁ Υκοῖδα τίσιν μᾶλλον θαυμάσαιμι ἂν πολυκλεῖ τε, τὴν ἰσχὺν ἢ τὴν ἰατρικῆς, ἢ τὴν τοῦ βίου πίστιν· καὶ μὲν ἰσχύστυραννον τὸν ὀννενίκηκε πάθος· ὀδύρομαι, τιμᾶς τυραννικὰς τόνους· ἀμφοτέρων δὲ τούτων, κἀκὴ δικαιοσύνη σῴζεται σοῦ, τὸν δυσὶ κινδυνώδεσιν αὐτερήμενον, ἀφθόνητον τὴν νόσον προσβολῇ, ἢ τιμαῖς πολεμίων, δυσωσάμην. μόνῳ γὰρ σοι πορεῖν, κτείναντός με τοὺς καθόδους, μηδὲν ἀπὸ ἡ τέχνης αὐτὶ πράξαντι, τὸ τυραννικὸν τὸ νικήσειν δοκεῖν· ἢ μὴ κτείναντος, πᾶν ἑτοίμως δοθὲν, ὡς ὧν σωτηρίαμου λαμβάνοντος, δικαφθείραι· ἐμοὶ δὲ καὶ τὸ δόξαι δικαφθείραι, πρὸς τὸ τυχεῖν τῶν ὁμοίων τιμῶν· ἀλλοῦ γὰρ ἐβουλήθης κέρδος ἄδικον, ἀντὶ δόξης δικαίας ἐλέσθαι· ἴσως γὰρ οὐδὲ εἶχεν ὁπῶς δυσοσιοκαιρὸς ἐμὲ δικὰ τὴν νόσον, τυραννικὸν τονίας δυσεβοῦς τύπον· ἐγὼ μὲν οὖν ἐτοῖσι γνώμεσθ, ὅτι βέλοιόμοι χρῆσθαι, τοὺς ἀξίας χαίρειτας ἐκ ἔχων, τοσαύτης ἀρετῆς ἀποδύναι, τὸ δ' ἐν οἶδα· ὅπιτοι κτίσαι νοσθεῖς τὴν τέχνη, ἀξίαφρονῆ ἐκαισθέσθης· ὁμόσαι τοῖς ἡ ἰατρικῆς καὶ τοῖς ἡ πίστεως ἐκαίνῃ, ἀπίστε λκάσαι τ' ἐμαυτοῦ ψυχ' χειρίσηρια. Θεὰ δ' ἀπέφθονχρυσοῦ πέντε ρας· καὶ κρατῆρας ἀργυροῦς ἐτῆς καθ' ἡμᾶς τέχνης δύο· καὶ τριῶν θηρικλείων, ζυγὸν δέκα· καὶ πῶλους ἀφθόρους ἑξήκοντα· ἀργυρίου

καὶ μυελοῦδας ἀπεικάσαντες. γέγραφε δὲ καὶ τοὺς κρῶ τῶν ὠῶν ἡδυσμένους, ἡδύσματος σύνταξιν, ὅσην λαμβάνουσιν, οἵτε ναύαρχοι καὶ οἱ σωματοφύλακες, καὶ τῶν λοιπῶν οἱ ταξίαρχοι. μικρὰν ἀμοιβὴν, ἀντὶ μεγάλης εὐεργεσίας. προσκείσθω δὲ τῷ καταδεεστέρῳ τῆς εὐχαριστίας, τὸ προσομολογεῖν, ἣν ἀμοιβὴν δεῖ ἔχειν ἀποδοῦναι, τὸν εὐεργετηθέντα.

Τῷ αὐτῷ.

α Πέλυσα διὰ σὲ καὶ ἄλλα χρόνον. οὕτως ὠὸν βαλοῦσαν τὰ μοι πεφανῶς, ὡς μὴ μόνον ὁμολογῆσαι τὴν ὠοθεσίαν, ἀλλὰ καὶ γονὺς σωσμότατος μηνύσαι. προσοθῖναι δὲ τῇ μηνύσει, καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ, καὶ πότε, ἢ πῶς ἔμελλον ὠὸν χειρεῖν. ἀλλ' ὦ μνήμονος ὡς ἔοικεν ἀνδρὸς, μὴ χαρίσασθαι σωτηρίαν ἀνθρώπῳ, ἧς παύτην δεδώρημαι. ἅμα ἢ ἐλοπόδομον, ὅτι καὶ μὲ μνήμων, τὸ δοῦναι τοιαύτην χάριν ἃ τρῶσε σωκότι. πρὸ πολλῶν δέ, σοὶ τὸ λαβεῖν πρεσβύτερον, τῷ φιλιατρικῆς προσατοῦντι, καὶ πένητος σώζοντι τὰς δεηθέντας. ἡδὺ τῷ μύρτῳ τὸ παλαίειν καλλιμαχος. ὅτι ζωῆς πρὸ συνάχειν εἵληφεν, ἑτέρου ζωὴν οὐδεμιᾶς ἀφελόμενος. ἀφήρηται γὰρ οὐμελήσας. ἄλλως δὲ κὐτύχησεν.

Περιαθέντι.

τ Ἦν βουλοῦ καὶ τῷ ἀρτιφανοῦτον γυναῖκα, τῷ ὠῷ βουλευσάντων τοιχειρεῖσθενδε, ἃς ἐλὼν αἰχμαλώτους ἐπεμψας, ὡς ἀπολουμένας πρόσμε, σφρόδρα σπουδάσας τὸ πρῶγμα ἀνελεῖν, σέσωκα. καὶ πάντως θαυμάζῃς ὅτι ὑφήρημαι τῆς ὀργῆς. εἰδὲ τὸ πύθοιο τὴν αἰτίαν, ὅτι δὲ βλαβεὶς ὑπὸ βαλέσθαι ἀπ' ἐλεύθερον, μᾶλλον ἂν ἔτι θαυμάσειας, ἐρωτῶν μὴ γὰρ ἐπεμψε τῆς ἐπιβαλὼν

εἰσωνείδεσαν

εἰσωμότησαν τοῖς ἀνδράσιν, ἐμόνον ἐφασαν, ἀλλὰ καὶ συνορμηθῆναι τυραννοκτονεῖν, αὐτὴ πρίας δὲ ἀδικίας εἰπεῖν μουμείζονος ἢ ἐλαττονος εἰς ὑμᾶς ἐξ ἐμοῦ γέγονε μόνης, ἰδίας μὲν ἀδεμιᾶς, δὲ ἢ κοινῆς ἀπειρήναγκοινῆ δὲ ἀδικίαν ὑπολαμβάνων τὸ καταδουλῶσθαι πόλεσιν ἐλευθέρας. τί πεισθῶσι τοι γὰρ τοι πάλιν ἐκαινοτομῶμεν δίκην ἀπτίσαι τοὺς μὴ τοῦ μίσους τῆς καταξίαν, ἀπειθῶν ὅσα προσέτηκαν. ζῶ ἢ οὐτε θανὼν κείνας, τοὺς μετὰ τοιαύτης ἀρεφθὲν ἀπειθήσοντας, φρονήματός τοσούτου πρὸς ἀθηνέων, ἐγὼ πεδηκείως ἐφεσόμην. σύτε πάνθ' ὅσα μετὰ τούτων ἔλαβες ὅτε ἡλίσκου, μετὰ τεμφαίνῃ αὐτῆ τοὺς ἀναγκαίους ἀποδός, ἵνα πρὶ μηδενὸς ὡς ἢ δικημένοι μέμψωνται.

Εὐανδρῳ.

Αἰ σὲ κεὶ πάντας ἰμβραίους, μᾶλλον δὲ τοὺς πλείστους σικελιωτῶν ὀιομαιγνώσκειν τάχ', ὅτι φῶ ἐν ἡμέρᾳ συντιθέσης καπέμπων βουλῆς, δικαιότερος ὢν τῆ ἐγχειρούντων πρὸς ἐμὲ νόμιζε. οὐ γὰρ δικαίαφαῦλ' αὐκείτης τῆ ἐντῶσφετέρῳ τεμνῆ πολλαμαμένων ὁδοὺς ἐγένετο. ὥστε τοὺς δικαίως πράξαντας, ἐν ἱερῶ ὡς ἀδικοῦντας ὑπεχειρίας παραδοῦναι τῶ προσηκόντως αὐτοῖς ἀπλουμένῳ. ταῦτα μὲν οὖν οὐδεὶς αὐτῆ ἄλλων ὑπλάβοι. σκοπεῖν χρὴ δὲ πυνθανόμενον ἀνιᾶσθαι, δ' ὁτιτῆς ὠβελῆσι τὴν αὐτίαν, εἰς τοὺς ἐκείνου ποιήσεις οἱ πρὶ δ' βουλὴν ἀνέφρον, οὐκ ἂν ἐβουλόμην ὡς ἐμοῦ ταῦτα πεπεισμένου δυσχεραίνῃ. εἰ γὰρ τοῖς τοῦ τοιήμασι προσεῖχον ὡς φασὶν αὐτοὶ, οὐπνηείας ἂν ἀπεστωσμένης, ἀλλὰ χρηστότητος ὑπερβαλλούσης ἐπαινῶν ἤραντο.

Ορσιλόχω.

ἐ Ι τὸ μὴ βουληθῶ σ' ἀπατᾶν πυθαγόραν τὸν φιλόσοφον ἀθλητὴν πρόσμε, πολλάκις ὑπεμοῦνα λούμενον, δι' αβολὴν δὲ φρέμοι καθὼς ἐγνωμιάζων αὐτὸς ἔλεγσ', ἐπὶ τῷ φόβῳ τὴν αὐτὴν τῷ μετεμοῦσυμ βίωσιν, τὸ πρᾶγμ γενέναι καὶ πέμπλον ἡδυμελῶς σωθῆναι μεθ' ἡδονῆς, πάντως δ' αἰνόσ ἐστιν ἐμός. δῆλον γὰρ ὡσ οὐκ ἂν ἐμφυσηθεὶς βραχὺ μόριον ἡμέρας, εἰ μὴ τοῖσ ἑαυτοῦ τρόποις ὑρηκφκὰ μὲ πρᾶγ πολήσιον.

Λεων τίδη.

ἀ μέτροισ κέχρησαι λόγοις πρὸσ καμαριμαίους. ἐγείρων αὐτοὺς εἰς τὸν κατ' ἐμοῦ πόλεμον. δύμενοι καὶ τόδε ἀφ' ἡμῶν ἴδοι, μὴ καλῶς πεπεικὼς αὐτοὺσ, ὅτι οὐ λοίποις ἀπράκτοις ἀμμιν ουμε θάσε οῖσ εἰς ἡμᾶς ἄρχειν δοκεῖς. ἀλλ' ἔργοισ, ὧν οἱ πειραθέντες αὖθισ οὐκ ἐπεβούλευσαν. τοῦτ' εἰδότες καμαριναῖοι, πεῖραν οὐ βούλονται λαβεῖν, ὀργίζομαι σ' οὐ φαλαίειδος. χαιρὸ μὴ γὰρ, ἡσθ' ὧν αὐτοῖς ἔδοξα.

Δημοκράτω.

μ Η θαύμαζε τὸν ἀλκίνου δ' ὀρυμαχοὺς θάνατον, ὡς μετὰ πειρίας καὶ τυραννικῆσ ὠμότητος πεπραγμένον. πολλῷ γὰρ ἐπιθαυμασιώτερον δὶς καὶ τρὶς ἀθλίαισ ἀξιωθέντας, ὑπὸ τυράννου, τότε πολαοθῆναι.

Ηγησίππω.

σ Υμεῖσ ἴσωσ δ' ἀλλοισυγχεῖσ, ὅσοισ μάλιστα ἀχθομαίνοις ἐστὶ τὸ φοβεῖσθαι κλαθένλω, μῶν ἔγνωτε κακῶσ βουλευμένον ἐπὶ

τοῦ γοισ

τοὺτοις, ἐφοῖς ἀπεστέρηται φιλοπρόδοσ, ὅτου δεινὸς ἐστέρουμαι
ρόσ, ἢμε τεμελείασ· ἐγὼ δέ, ὅτι μαλιστα βουλοσ ἐν τοῖς τοῦ βουλι
πεύεσθαι καὶ σοδοξίασ ἰῶ, τὸ τεμάλιστα ὠκτειρον αὐτὸν, ἢ ἐπέστελ
λόν γε περὶ τοὺ των μαρτυρόμενοι οἱ τελευτήσοι· ὁ δὲ βουλὸ φιλήδο
νησ τοῦ τιμᾶσθαι χαυλιῶν, ἐκκαθησ ἰῶ, λήρουσ ἡμᾶς ὑποπλοῦων
χάφην, οὐκ ὀρθοὺς ἐμπείρουσ δημοκρατου μήνησ πόλεως, μᾶλ
λον δὲ οὐδὲ βουλομένους εἰδέναι, τὸν ὑπὲρ φιλοπόλεωσ τὰ αὐτὰ σε
πραξαντα διὰ τὴν τυραννίδα· ἕωσ οὐλαμπρότερον φυσήσασ ἡ
συνέφορε, τοῖσ ἰδίοις φυσήμασιν, ἀνεξάπτη· καὶ μετὰ ζημίας ἐ
νωμεγάλης, οὐφάλαρον ἀμαθῆ πόλεωσ δύνομου μένησ διὰ τὴν
ἀρχὴν, ἀλλ αὐτὸν ἀνῶτα δήμου διὰ τὴν προσκαιρὴ δύπραγίαν.
ἐπαυφθὴν γὰρ ὄχλο, εἰσ ἀτυχίασ· καὶ τὰσ ἀρχαίασ πρὸσ τὰ πέλη
διαφωνούσασ ἔχων· ἐγὼ γοῦν ἢ πᾶσ ὁμὴ πὴ διαφρονῶν, συείπ εσθαι
μᾶλλον ὑπὸ βουλήθοισ ἀκείτου βουλοίμιλω αὖ, ἢ τιμᾶσθαι· τὸ μεν
γὰρ ἔχθοσ αὐτοῦ, τάχιον τοῦ διαφθῆναι, σβέννυται· τὸ δὲν οἷσ ἀκ
μάζῃ καιροῖσ ὠφελήμιόν ἐστιν· ἡδὲ φιλονοίασ δόκησισ φυγαὶσ ἢ
θανάτοισ ἢδημοθύσεισ, ἢ τούτων τεμεβιώτερον ἐδέν, φέρῃ· νὴ διὰ τὸν
μέγιστον ἡγήσοπποῶσ ἰσομ, ἔτωσ ἀνεπιμ πρὸσ σέ· δῆμ ὦ ἄνδρεσ ἄτα
κτοι αὖτε, ἄπρακτοι, ἐγοιμότατοι ἐφ ὅτι τύχοι μετυχθῆναι· ἀτω
τοσ· ἀβέβαιοι· ὀξύσ· προδοτικὸσ· ἐφυσμένοσ, φωνὴ μόνον· ἀνωφελὴσ· ἢ
πρὸσ ὀργὴν, ἢ πρὸσ ἔπαινον δύχερήσ· τοῦτ ἔστι τὸ, μετ ἐνδόξου προ
σπλακισμᾶφθείρεσθαι· τὸ, δήμῳ πολιτευόμενον ζητεῖν αἱρεσιν· με
μήνασι δ ὅμ τινὲσ εἰσ τοῦτο, ἀνοήτωσ ἢ δυσκαθέκτωσ ὁρμῆ, μᾶλλ ἢ
λύσασι χωμένοι· ὡσπερ οἱ παίδων ὄντ ἐρασταί, τοσοῦτοσ δεῖσθους ἂν ἔ
χουσ εἰσ τέκνα· καὶ χαίροντεσ γάμοισ, ἐχ ὅτωσ εἰδόν ἀσμένωσ γυναῖ

κας ὁ Φιλόπλουτοι φύτες, οὐ πᾶ πλησίως ἔστερξαν χρήματα. ὁ Φίλοπλοι καὶ μαχητοὶ καὶ Φιλιππόδοκοι φοφοινίκησσ᾽ ἔνια πᾶ ἐν ὁ λυμπίαισι ἀγῶνι, οὐκ ὠὶ τοσοῦτον ἤθησαν ἑκάστοις τούτων, ὡς ἀθλίαν δόξαν ὁ τιμιώτατον ὁ κρότον ἐπιζημίατῃ ἑαυτῶν ἀγρύοντες. οἷς ὁ τῶν οὐτων ἐρασταὶ, οἱ μὲ οἰκεῖοι σωαχθεῖεν ἂν ὡς ἐπὶ μάλιστα. οἱδὲ ἐχθροί, τα μέγιστα πόντων ἐφαθεῖεν. ὑμεῖς ὁ πατραμυθεῖσθε μᾶλλον ἢ λειδεύλω, συμμενεῖς ὄντες ἀρὰ δυσθύμως ἔχοι ὡς ἀνθρώπινόν τι πεπονθότα. ἀποτρέπετε δὲ καὶ τοῖς αὐτοῖς Φιλοτιμεῖσθαι ὡς ἀνήκεστα ἡμαρτηκότα.

Στησιχόρῳ.

ν Ἰκοπλῆσ ὁ ὐρανοῦσιος, οὐκ ἀληθὴσ δ᾽ ὡς ὃν λέγω, δι᾽ ἀ γὰρ ὠὶ φανέσαν οἰκείαν, οὐκ ἔστ᾽ ἀληθολῶσι δῶσα μᾶλλον ὑπὸ τησιχόρου, γυναικὸσ ἀπαθανούσησ αὐτῶ, μέγιστος φάτωσ καὶ πρὸ ἡμῶν ὠὶ τεθάφθαι πένθος. ἐλλοτῶσ. ἔτυχε δ᾽ τὶ ὠὶ αὐτὶ ὠὶ τὶ ὠὶ ἀδελφεδῆν ἔχων καὶ γυναῖκα ἔτος ὁ νικοπλῆς, ἦλθε γὰ ὡς ἔοικεν ὅσιος πρὸσ ἀλλήλους κεχρήμεθα τοῦθοις, πέμψασ πρόσμε καλέσ᾽ νικον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἡξίου ὅπωσ συνδεθείη ἐπαινοῦσι ποιήσει βλαδέ αθαι πρὶ φλ ἀν ου. καὶ γὰρ ὡσ πυνθανόμεθα συρακουσίων, πεδοῦντε τὶ ὠὶ ἄλλω αρὶ τὶ ὠὶ, πρὸσ δὲ καὶ τὶ ὠὶ αὐτοῦ τῶ σωφροσύνῃ αὐτῆ πρὸσ μαρτυρόντων, οὐκ ἔστιν ἀνάξιος ὑπὸ τοῦ σὺ σώματοσ ὑμνηθῆναι. πεφυλάξαι μὲν οὖν χρὰ φῆν, εἰσ τοὺσ πα τὰσ εαυτὸν ἀνθρώπουσ, ἵνα μὴ δόξησουτισ ὠὶ αν εἶναι τὶ ὠὶ ἡσιον. ἔστι δ᾽ πιστὴ Φιλότησ, οὐδὲ αὕτη καθ᾽ ἡμᾶσ, εἰσ τὸ χρεὼν ἀπαλλαγμένη. μὴ δὴ τὸ σὸν ἡθέσσου φῆ συμμησ προβαλλόμενοσ, ἀπασφαφῆσ μου τὶ ὠὶ δέησιν. οὐδὲ γὰρ εἰκὸσ ἀτυχῆσαι παρὰ σησιχόρου φάλαρεν αὐτησαί μᾶλλον. οὐχ ὅπωσ χάρισασ ὀφείλῃσ ὑπ᾽ τινι, ἀλλ᾽ ὅτι τὶ ὠὶ πεπιστευμένῳ δόξαν, ἀξιοῦμαι ὑπὸ σοῦ βεβαιωθῆναι. δόσ δή-

μοι

δήμοι προφανῶς χάριν φλσαυτοῦ φύσεως ἀφθόνῳ, αὐτομένῳ μὴ δὲ δώσεις, εἰς ἐμαυτόν· λαμβανομένῳ δὲ εἰς φίλον· λοιπὸν ἐγκένδυκασ ὧν τιὼ χάριν, κλεαρίσην τὴ συρακουσίαν τὸ γένος, ἐχεκρατίδου πατρός· ἀδελφιδῆν, οὖ γραφάμην τὴ γυναῖκα· ἐκκαίδεκα σωεζηκυῖαν ἔτη· τριακοσὸν τὴ ζήσασαν· δυεῖν παίδοιν μητέρα· τεθνηκυῖαν δὲ ἐν διαφθορᾶς· τὰ μὴ κεφάλαια τὴ ὑποθηκῶν τούτων· ἐμπνυσθείσης δὲ εἰς τὸ κατὰ μέρος φλ γραφῆσ, ὑφῶν κατέχη θεῶν· καί σου τιὼ ἱεραὶ, ἐ ὕμνο πόλον κεφαλίω, ἢ μουσῶν συμμίξαμενος μήσειν, ἄλλαισ τὲ ὑμνῳδίαισ, ἢ τῇ νεῶ ὑφ᾽ ἡμῶν εἰς κλεαρίσην ἐπεσταλμένη.

Τῶ αὐτῶ.

Ω μὴ ὦ κλεαρίσ μελῶν, πολλή σοι καὶ μεγάλη χάρισ ἀποκείσεται· καὶ γὰρ ἐ πέδωκασ σαυτὸν, εἰς ἀ πορεκάλλου· καὶ τοῖσ κατὰ μέρος οἰκονομίαισ, ὑπὸ φυῶς σωκινέχθησ· ἢ χῆμα φλ γραφῆσ θαυμαστῶσ ἠνδρίμησεν, οὐ παρ᾽ ἐμοὶ μόνῳ, ἐγὼ γὰρ ἐ τοῖσ πᾶσιν ὁμοίωσ ἀγαμαι τοῖσ σκιαγράφου, ἀλλὰ καὶ τοῖσ σωακούσασιν ἀκραγαντίνοις, πολλοῖσ γεγομένοις· ἔσονται δ᾽ οὐχ οἱ τὸ παρὸν ἀκηκοότεσ, οὐδ᾽ ὅσοι νῦν εἰσιν, ἀλλ᾽ ὅσουσ ὁ μεθ᾽ ἡμᾶσ οἴσει βίοσ· ἡμῖν οὖν ὑπὲ τούτησ σου φλ πίστεωσ χάρισ ὡσ᾽ ἔφην, ὀφείλεται ὑπ᾽ ἐμοῦ· καὶ χάρισαι δὲ διὰ φλ ἐμῆσ ἀξιώσεωσ, τοῖσ τε νεωὸυσι καὶ τοῖσ ἐσομένοισ ἀνθρώποισ, καὶ τούτῳ τιὼ μελῳδίαν· περὶ δὲ ἐμοῦ, καὶ τῆ ἐμῶν, τοιοῦτον γάρτι διὰ φλ ἐπιστολῆσ ἐδήλωσ, πρὸσ ἑταιρείου δύο, καὶ κοινῆσ ἑσίασ, μὴ δὲ ἓν ἐν πίστει, μήθ᾽ ὡσ κάκιστοσ ἐγενόμην μήθ᾽ ὡσ ἀγαθὸσ ἐπεμνήσθησ· ἐκμελὲσ γάρ τί μου τὸ νόημα διὰ τὰσ τύχασ· γραφθω δὲ φάλαρισ ἐναὐτῷ σκιαγράφῳ, εἴτε βελτίων φλ κατέχουσησ ἐν ἀνθρώποισ δόξησ, εἴτε τοῦ ναυτίου ὑπείληπται.

τ Ην μὲν φιλοφροσύνην ὑμῶν ἀσμένως ἀποδέχομαι, τοσαύτην ἀσυνδεσίαν βουλομένων ὀνομάσαι φάλαγγα· ἁρμοῖ τοῦτο δὲ αἱ τύχαι, καὶ ἡμεῖς σωτηρῶμεν· δύρησετε τοιγὰρ ἀνεπίληπτον, καὶ ἀλιαστηρητον ἐκ τοῦ γήρους ὄνομα αὐτῇ γεγενημένον. ἐγὼ δὲ πολλὰ μὲν μεγάλα δι' ἀπειρᾶς εἰμαρμένης ἀνάγκῃ, ἀκουσίως πραχέντα μοι κατέγνωσμαι· καὶ τοὔμὸν ὄνομα δι' ὧδέν ἑτερόγλωσσον ἐκμελές, ἢ ὅτι νόμοις ὑπείθομαι. νόμος δ' εἰμὶ τοῖς ὑπηκόοις· ἰὼ δέμοι χάριτος ἀμοιβὴν προσφέρεσθε, φάλαγγα ὀνομάζουσαι, τὴν δυσμισίαν τοιήσασθε μὴ τοῦτο τιθέναι τὸ ὄνομα. Ενναίοις.

ὁ Υ μεταμελόμενος τῷ τῆς πράξεως τῶν χρημάτων αὖθις ἐν νεῴοις, τῷ ἐπισπλὴν ταύτῃ ὑμῖν ἐπίσταλκα. ἀλλ' ἵνα βεβαίαν ἔχητε τὴν χάριν, ἐπεξελθόντες τὴν δίκην πειάνδρου. τοῦτο μὲν ἀληθῶς ἔχειν τῷ πόλιν, ἀλλὰ προφάσει φθονεῖ καταχωμένην ἀποστρέφειν τοὺς δεδανεισμένους, ἀπόδειξις ἔσαιμοι, τὸ τοῦτον φιλοπτωχοῦμᾶς καταφθόνως θαι· οὐ γὰρ ἔχει λόγον ὑπὲρ, τοὺς αὐτοὺς, τοτὲ μὲν, ὡς πενομένους παρεῖναι, καὶ δεῖσθαι χρημάτων. τοτὲ δὲ, ὡς πλουτοῦντας, πολλὰ τῶν κοινῶν εἰς τοὺς ἀρχαίζοντας προεῖσθαι· ἀλλ' ἢ καὶ πρὸς τοὺς δανεισταὶς πλουσίους ὑμᾶς εἶναι δέον, ἢ καὶ πρὸς τοὺς πλείστους ὄντας, πένητας. ἐὰν δὲ τὰ μὲν φιλοπλέως χαρίζησθε τοῖς νοσφιζομένοις, ὡς πλουσιαίζοντες, τὰ δὲ τῶν δεδανεικότων ἀποστερῆτε δι' αὐτοὺς δημαγωγοὺς ὡς ἀπορουμένοι, πρῶτον μὲν, ὃ καὶ μεῖζόν ἐστιν, ἀδικήσετε, μηδενὸς ὑμῖν ἀδικεῖν ἐπιτρέψαντος· ἔπειτα, πολλῷ δικαιότερόν ἐστιν, ἀποτίσειν ὃ δεδάνεισθε ὑμεῖς, ἔχειν οὐδυνάμενοι δι' αὐτοὺς ἀφαιρουμένους καὶ κομίσασθαι τὸν δεδανεικότα, ἢ φαλαγγιάσαι ἐπωνόματι δωρεᾶς χρεῶν

κοπτηθέντος

κοπωθέντος, περίαυδρον ἡδέως ἡγεμονεύσαι τοῦτο περφικότος· ὡς θυμῖν παρεσται, ἢ σωζεσθαι σῶσαι τὰ σφέτερα, κυρίαν ἔχειν καὶ τὴν ἀπέμου χάριν, ἢ μετὰ τῆς ἰδίων χρημάτων ἀπωλείας, πραχθῆναι καὶ τὰ περεμμένα.

Τιμαύδρῳ.

Τ Ησ ἐν καμαρίνῃ πολιτείας κατέμου, μὴ πεπεισμένον καμαρινάιων μέγαν ὑπὲρ μικρᾶς αἰτίας ἐπάραθαι πόλεμον, νῦν μὴν ἴσως παραμυθίαν ἔχεισ, τὸ κατέμου στρατείαν ἀνελέσθαι. ὅταν δὲ τὸ κοῦφον ἐπιλίπησι τῆς πεθείσης ἐλπίδος, τότε κατὰ τὴν ἀξίαν, οὐ χῶν δέδρακας, ἀλλῶν πέπονθασ αὐτάσιν. πρόσει τί σοι ὄφελοσ εἰς παραμυθίαν. εἰ μὴ γὰρ ἐμελήσαμεν πεῖσαι, ὥσπερ ἐν πολλοῖσι, τάχα αὔπινοσ ἔσχον λόγον διὰ τὸν ἐμὸν φόβον. νῦν δὲ εἰς τὰλλα μὴν, οὐδὲ ὅσον ἡμᾶς ἐλύπησασ. σὲ δὲ γε, μηκέτι ἐνέχεσθαι σε αὐτὸν, τῆς πατρίδος ἀπολέσθαι βασανιστηρίῳ. οὐδεμιᾶσ γάρσει δεῖ τελευτῆς, ὧν τοιαύτοισ κολαζομένῳ συμφορῆσι, ἀλλὰ καὶ ζῆν τὰ φύσιν ζῳῆσ, εἰ οἷόν τε, μακροτέρου βίου.

Μελιταίοισ.

Ϛ Υμᾶσ πέπεισμαι πρεσβύσαι μὴν ὑμῖν δανεῖσαι χρήματα καὶ πρὸσ πρὸσ τὸ πέρον, οὐκ εὐπόρωσ ἔχων. διὰ τὸ συνεχῶσ εἶσ πολέμουσ ἀνηλωκέναι. ἀλλὰ προφάσεωσ οὐ φασι δεῖ πρὸσ φίλουσ. πάσχοντεσ δὲ οὐδὲν ὅμοιον τοῖσ πολλοῖσ, οἱ δανείζόμενοι μὴν τοῖσ εὐφημοτάτοισ ὀνόμασιν ἀρχῶνται. ἀπαιτούμενοι δὲ, τοῖσ χαλεπωτάτοισ. ἔργον οὔτε δίκαιον, οὔτε διάφορον ποιοῦντεσ. δεῖ γὰρ λαβόντα, μεμνῆσθαι τῆς δεδωκότων, καὶ μέχρι τῆς ἀποδόσεωσ ὁμοίουσ ἡγεῖσθαι τοὺσ δεδανεικότασ. εἴτε θεὸσ εἴη, ὡσ χρηστῶ διαλύεσθαι· εἴτε καὶ φαῦλοσ, ὡσ φαύλῳ. καὶ γὰρ ἐπιμεῖ

καὶ μὴ τοιοῦτο, δίκαιον ἀποδοῦναι τῷ πίστει θυμόν. ἐγὼ μὲν οὖν
ὦ μελιτεῖοι, καὶ ὅταν δανείζω, καὶ ὅταν ἀπαιτῶ, εἰσὶ εἰμι, καὶ ἐ-
μαυτῷ παραπλήσιος. οἱ δανειζόμενοι δὲ πρὸς τοὺς καιροὺς καὶ
τὸν τρόπον, ὥσπερ φασὶ τοὺς χαμαιλέοντας τὰ χρώματα πρὸς
τοὺς τόπους, ἀλλάττουσι. καὶ λαμβάνοντες μὲν, ὡς εὐεργέται
καὶ θεοὶ ἐπαινοῦσιν, ἀποτινύμενοι δὲ, ὡς τύραννον, καὶ οὐ καθα-
ρὸν ἀποκαλοῦσιν. οἶδα δὲ τοῦτο ὅτι πολλῶ κρεῖττόν ἐστιν ἑκόντα τὰ
δανείσαντα χρεοκοπεῖσθαι, ἢ πολέμιον ἐκ φίλου μὴ γάρτις ἀπεργάσηται,
ἐχθρὸν σφᾶς κεκτῆσθαι, ἢ τοῦτον ἀθεμιτον ὑπὲρ πολέως, ζημιῶσαι μὴ
οὐδὲν ἧσσον. ἐχθροὺς γὰρ τοὺς πολλοὺς ἔχει, ἢ οὐχ ἕνα. οὐμὲν κατανοίην
ὑμῶν γοῦν ὅτι. αὖθις ὑπὲρ τῶν χρημάτων. τά, τε ἄλ
λα μνήμονας ὑμᾶς ἐπίσασθαι, καὶ περὶ τὰ συμβόλαια δικαιοτά-
τους. καὶ πρὸς τοῖς αὐτοῖς δὲ τοῦτο ἀνοήτους, ὅτι κατηγορίαν μαίνου
δεῖ πολλῶν, ἀδικεῖν ἕνα, ἢ ἑνὸς ὑπὸ πολλῶν ἀδικεῖσθαι. οὐ γὰρ εἷς ἕνα
πολλῶν, πολλοὶ δ' ἑνὸς κατεφρονεῖν, εὐλογώτερον. Μεσηνίοις.

Ὑμῖν ἑνόσου, ὅτι πέμψαντός μου τοῖς πατρῴοις θεοῖς ἀνα-
θήματα, χρυσοῦς τε δελφικοὺς, καὶ στεφάνους χρυσοῦς, καὶ
ἄλλα πολλὰ, καὶ πολυτελῆ χαριστήρια σωτηρίας, δυεῖν θάτε-
ρον ποιήσετε, ἢ τοῖς θεοῖς ἀσεβήσαντες ἀναθήσετε, ἢ τούτους ἀπερ-
ροιῶτες, αὐτοὶ ἀναπεμεῖσθε, ὅπερ δεδράκατε. πρὸς πονηρὸν γὰρ
ἐμοὶ λοιδορεῖσθε, ὡς τῶν ἀναθημάτων ἀπὸ τοῦ κτησαμένου οὐ κα
θαιρῶν ὄντων, τοὺς θεοὺς ἱεροσυλήκατε. τί γὰρ διαφέρει τὰ κα
θωσιωμένα περιποιήσασθαι ἀπενεγκεῖν, ἢ τὰ κατωνομασμένα
τοῖς θεοῖς. ἐκείνων γὰρ ἀμφότερα ἐστίν. καὶ οὐ τοῦ πιπράσκοντος.
ἢ μὴν οὖν πατρῴου χάριν εἰς τοὺς θεοὺς, καὶ ἡ πατρῴων ἀσέβεια,
πανταχοῦ ἴσον. καὶ γὰρ ἐμὲ τοῦ δεδωκότα, καὶ τοὺς ἀρπάσαντας

ὑμᾶς

ὑμᾶς, ἴσασιν. ἀρκεῖ δέμοι τὸ, τῶν θεῶν οὐ λαβόντων, ἀναγεῖν ὑμᾶς ὁρᾶν τετυφότας, τῇ ἡμῶν ἱεροσυληθέντων ὀργῇ. σὺ γὰρ τοῖς ἄλλοις, ὧν αὐτὸς κέρδος ἡγήσαιο, προσωμολόγηκας μηδὲν εἶναι μυσαρὸν ἡμῶν ἀπεστερημένων, εἰ μὴ τὰ αὐτὰ κεφάλαια, ὅτῳ πᾶσ' ἔχει τύχας. ἀν μὲν ὑμεῖς αὐτὰ δι' αὐτὰ μηδὲ, τοὺς ἀμείνους. ἀν δὲ τοῖς θεοῖς νομιζῶσι, τοῖς χείρους. πρὸς δὲ τούτοις, ἑαυτοὺς ἐλέγχετε περιφανῶς ἠσεβηκότας. οἱ μὲν γὰρ ἄρχοντες, τὸ ψηφίσασθαι πλέονα εἶναι τὰ χρήματα, τιμῶν ἀντιποιοῦνται τὸν δῆμον ἀναφέροντες· ὑμεῖς δ' ὁ δῆμος, ὧν τοὺς ἄρχοντας. ἢ τὸ πάντων δεινότατον, τοὺς μὲν θεοὺς ὡς ἱκανὸς αὐτοὺς προδόντας ἀνυβρίστους λέγητε, εἰ δῶρα παρὰ τυράννου λάβοιεν. τοὺς δὲ πολιτευομένους ἀγαθοὺς ἡμῖν, οἷς ἐχάρητε μεγίστην, ὡς ἁρπαγάντας μοι ὑπὸ χεῖρα πεποιήκεσαν, εἰ χρήματα αὐτοῖς αὐτοῦσι προείμην, οὐ κολάζετε. τὸ δεῖπον, ὅτι κοινωνεῖτε ἡδονῆς; προαιρέσεως δ' οὐ δυνάσθε τοῖς αὐτοῖς ἐλευθέρως ἐπεξελθεῖν. πάντες δ' ἔνοχοι σωφροδικίας δύρεθήσεσθε. οὐμοὶ, ἀλλ' ἐγὼ μὲν, ἵνα μὴ δοκῶ περὶ τῶν ἀναθημάτων λέγειν, μήτε πατρῷοι μεμνημένος, μήτε τοῖς θεοῖς ἀνατεθειμένων, οὐδεμίαν ποιήσομαι φροντίδα· μετελεύσονται δὲ ὑμᾶς ἀξίως ἡμῶν πεπολιτευμένων, οἱ συλληφθέντες, καὶ περὶ ἐμοῦ, καὶ περὶ ὧν εἰς αὐτοὺς ἠσεβήκατε. ἐρρῶσθε. τὸ δ' ἐρρῶσθε δι' ὀλίγων παρέμφασιν ἔχον, ἀγαθοῦ μὴ κακοῦ, μὴ ἀγνοεῖτε ὅτι πρὸς τὸ χεῖρον γέγραπται. Τιμωνακτι.

Ενίκησα τὴν πάλαι λεοντίνους. ἵνα δὲ τὴν λύπην διαφύγω, καὶ μὴ πάντων ἀθρόως ἀλισθέντων ἀπαναρτήσης, οὐκ ἔγραψα περὶ τῶν ὅλων, ὅτι ἀνταυρομαχήσαντες, ζαγκλαίους συμμαχήσαντας αὐτοῖς, εἰς τέλος ἐνίκησα. οὐδ' ὅτι λαβὼν ὑπὲρ τῆς ἀφέσεως τῶν ἁλωκότων, τάλαντα εἴκοσιν, ἀπελυσάμην τὰς

εἰς χαλεπώτερος. οὐ γὰρ ἐβουλόμην διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς δύτυχούντων μοι προσαγγελίαν ἀπολουμένου σου, τὸν οὐκ ὀρθῶς ὄντα, δοκεῖν ἀνθρώπων ἀνηρηκέναι. Ἱέρωνι.

π Ολλὰ λέγειν ἔχων, ὦ Ἱέρων σοῦ, ἡσυχίαν ἄγω· περὶ ἧς καὶ πρεσβύτερος ἐν λεοντίνοις δημοκοπίας, οὐδὲν ἐρῶ περιοδότερον, πλὴν ὅτι κωλύων σε ἐλέφας ἐνδοῦναι οὐκ ἀλεπίζει. Ἀρισταινέτῳ.

ὁ Υλυπεῖ με τὸ γῆρας, οὐ γὰρ ἡ τῶν τυραννίδος ἰσχὺς γήρασκεν, ἀλλὰ φάλαρις. λυπεῖς δέ με σὺ, λίαν ὑπερφοβούμενός μου. τὸ δ' ἐμμένον ἥδη, καὶ ἀρίστανέτος, μᾶλλον ἢ δεῖ φοβηθῆ. πολλῶν δὲ ῥητόν ἐστι, μὴ δεδοικότα παθεῖν τὸ μέλλον δεινὸν, ἢ δεδοικότα. ἵνα σοι καὶ μετὰ παραδείγματων ποιητικῶν ἐπιστέλλω. Ἱμεραίοις.

ἡ Μὴν μὰ τὼ Ἱμεραίοι, τὴν συμμαχίαν τὴν ἑαυτῶν, καὶ σφόδρα δήλως ἐποιήσατε, ὅτι ὑμῖν οὐδὲν διαφέρειν ἡγεῖσθε, φάλαριν ἐχθρὸν, ἢ φίλον εἶναι. τὸ θεῖον δὲ καλῶς ἐποιήσετε, καὶ πείθομαι. ὅτι ἔχω ἰσχυρὸν παρ' αὐτοῦ σύμβολον, τοῦ, ὅτι καὶ τἄλλα χρήσει μοι κατὰ νοῦν. ἐγὼ δὲ πόνους μὴν, ὡς πρὸ τοῦ πρότερον ὑμῖν ἐπέσφαλα, ἀποσφάλλειν δύθεως ἐκέλευσα, εἰδὼς πονηρὸν ὄντα, μὴ οὐδὲ γονεῖς αὐτῷ, οὐδὲ συγγενεῖς τῇ πόλει ὄντας. δρωπαίδην ὑμῖν, ἀπὸ πέμψα, τιμήσας ὡς ἐνῆν. οὔτε γὰρ πονηρὸς ὑμῖν, οὔτε ἠθύκηκώς πω μᾶς οὐδέν· περὶ δὲ στασιχόρου βουλευσόμεθα. Νεολαΐδᾳ.

ὁ Υδὲν ἄχαρι βούλομαί σε παθεῖν ἀπ' ἐμοῦ. πλεῖόν γὰρ εὐεί σκωσι τὰ ἀγαθὰ πεπραγμένα, τῆς χειρόνων. διὸ καὶ τοῦτό σου τὴν βελτίονων ἐνθυμοῦμαι, τὸ μὴ προσαναμάσσεσθαι, ὡς χαλεπωτέρῳ ἦν χρῆσθαι σοὶ χρήσασθαι πάθῃ.

μνησι

τ Ησ μὲν δύτυχίασ, ὡσ μαλιστα συνήθη μὲν, ἀλιουσαντεσ, εἰ καὶ σφόδρα σοι βουλομένω ἦν ποιήσασθαι, θυγάτηρ ἐγένετο. καὶ νομίζομεν αὐτὴν τοσούτω πρφνοτέραν ἐστεθαῦσι, καθ' ὅσον αὐτὴ ἧσ γίγνεσι. πέφυκε γὰρ θυγάτηρ μᾶλλον ἀρσένων παιδῶν, περὶ πλείστου ποιεῖσθαι γονέασ. τὸσ δὲ δωρεὰσ τὸσ παρ' ἡμῶν, τό τε αὖ ἀσμένωσ δέχεσθαι λαμβάνειν, ὅταν μὴ μόνον ἃ πέμπομεν προθύμωσ ἀποδέχη, ἀλλὰ καὶ ὧν δεῖσθε ἀγνοούντων ἡμῶν, ἐπιστέλλησ. δεῖ δέ σοι καὶ πλείονων ἤδη νικᾶν, καὶ πολυτελεστέρων διὰ τὴν θυγατέρα.

Αλλαπάρχῳ.

μ Ηὔτε σὺ, μήτε ἄλλοσ ἀνθρώπων μηδεὶσ, ἐμὲ κατα δείσειν λόγοις μὴν ἴσωσ οἴεσθω, καὶ μηδὲν εἴπω, ἀλλὰ μὴ δὲ ἔργοις ἐλπιζέτω. καὶ πολέμων γὰρ ἔμπειροσ ὢν, καὶ οὐ πεπαῦσθαι μοισ, οὔτε τὰ παρὰ δυνάμιν πράσσομενοσ, καὶ τοὺσ κακούργουσ, ῥᾳθύμωσ ἀγχισρόφουσ καὶ ἑτεροκλινεῖσ εἰδὼσ ἔχοντασ, ἔτι δὲ τοὺσ τύχασ ἀβεβαίουσ, εἰπεῖν μᾶλλον ἢ καυχώτεροσ πέφυκα ἢ ἀκοῦσαι, θαῤῥῶ μὲν ἐπίσταμαι, ὅσον οὐδεὶσ ἄλλων ὄντων. τοῖσ δὲ τὴν δαίμονι, πρὸσ μηδὲν ἀδικημάτων ἐλαττον ἔχειν. ἔχω γὰρ παρ' αὐτοῦ πίσιν ἰχυρὰν, τὸ πάντασ ὑφ' ἡμᾶσ πρᾶσσειν τοὺσ ἐπιβουλεύοντασ.

Στησιχόρῳ.

α Κούωσε καὶ εἰσ ἀλουίτιον παρελήλυθέναι, καὶ εἰσ ἄλλουσαν. καὶ χρήματα ἀγείρειν. καὶ στρατιώτασ παραλαμβάνειν, πέμποντα κατὰ τὸσ πόλεισ, καὶ ταῦτα συντάττειν ἐφ' ἡμᾶσ. οὐκ ἄρα στησίχορε πάσησ φιλοκρασίασ, τὸ πολιτεύεσθαι τηλικοῦτοσ γέρων, ἀλλ' εἰρήνη τὸσ θεὰσ, ὧν ζηλωτὴσ μεγίστην προσποιῆ, λυμαί-

νη δὲ αὐτοὺς, ἐν οἷς πολιτεύη πρὸς ἄνδρας ἀμείνους, ἢ δὲ ἐλεεῖς τὰς παῖδας, οὐ πολὺ ἀνδρείοντας ἄνδρας εἶναι ἡγῇ, ἀλλὰ πρόπτησι ἐπ' ἀκμίῳ, γήρως ὧν στρατιώτας ἔχειν, καὶ χρήματα ἀγείρῃ ἐθέλων, μέλλων αὐτοῖς ἐχθρὸν ἐπιτεῖ χίσειν οὕτω βαρύν, ὃς αὐτοὺς ἐπὶ ψῶ πίτυος δήιον. καὶ τοὺς μὲν τῆς ἀρχαίων νόσους πανθάνομαί σε συγγράφειν, καὶ τῶν ἡρώων ἐκείνων, ἀβουλίαν ἐπιτιμᾶν ἱκανῶς. ὅπως δὲ αὐτὸς ἀσφαλῶς ἀπαθὴς ἐξ ἁλαίσης εἰς ἡμέραν, οὐδὲν φροντίζεις. ἀλλ' οἶδα, ὅτι μένουσί σε καὶ ἀπαφηρίδες πέρδικες, καὶ πολυμῆτις, καὶ χαρυβδις, καὶ ὁ ναύπλιος σόλος. καὶ οὐκ ἂν ἐκφύγοις ὅλως τὰς ἐμὰς χεῖρας, οὐδ' ἂν εἰ θεός σε τις καθυμᾶς ῥοὺς ποιητὰς ἀϊσώσῃ.

Ἱμερίοις.

Γελάσαιμι σχεδὸν ὦ ἱμεραῖοι, πυρρίντες αὐτῷ τῷ πεπολιτευμένων πρὸς ἡμᾶς τὰς αἰτίας, οὐδ' ὑμᾶς ἀξιοῦντας, ὡς ὑμῶν γένεσθαι πολλάκις, οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ τῆς θεᾶς αὐτὸν ἀφικέσθαι, εἷς ἕξι πατάσχεσθαι, καὶ ὅσοι ἔχουσι τὴν ἱμερίδα πᾶν, θεοί τε καὶ ἥρωες. οὐδὲν γὰρ ἔχω ἐκείνοις ἐγκαλεῖν, εἰ ὑμῖν πάνυ πολλὰ ἀγαθὰ ἐστιν, οἷα ἐπιχείρησε ποιῆσαι καλά. ἀλλ' ἦδη ἔθλιψε ἱερὸν ἄνδρα, καὶ κατὰ σοφίαν δύκλειᾶ, ἢ τοῖς μάσεως ὡς ἀληθῶς καὶ ἀπιστίας δυμένον, συγκατακλείσαι θ' ὑπὸ πύργῳ, καὶ βελεσι πολυόνυμι, καὶ βιάσασθαι ἀπθανεῖν. ὡς εἴθετο τὴν μοῖραν ἐπέχειν τοιούτων ἐνίων. καὶ ὑμῖν δὲ ἐπισκήπτω λιπαρῶς, ὡς οἷόν τε ὦ ἱμεραῖοι, μὴ κατασύρῃ αὐτὸν, εἰς ἐπιμέλειαν τῶν ἐκάστων αὐτοῦ πολιτεύματα. μὴ δ' ἐᾶτε αὐτὸς ἑκὼν εἶναι πορὰ δόσιν ἑαυτὸν, ὡς πανθάνομαι παρὰ τῷ εἰς ἅλαισαν ἀφικνουμένων, ἀλλ' ἦ ὧν φλύμετρας ἀνωμοσύνης καὶ βίας. πολλοὶ δὲ οὐ βιαζόμενοι αὐτὸν, καὶ χρῆσθε τοῖς ἐπιτηδειοτέροις. σκ-

σιχορον

σι χρον ἢ ἀνεγνωκέναι καὶ σχολάζειν πρὸς τῇ λύρᾳ τῇ ἑαυτοῦ, ἀφε-
τέ μοι καὶ μὴ ὁμοίους ἐμοὶ ἐχθροὺς αὐτῷ κατασκευάζετε. οὐχ ὁμοί-
ως ἴσως αὐτῷ προσιόντας. εἰ δὲ δεῖ δὴ πάντως τῷ προσπολεμοῦ-
μένων, προχειρίσασθε τοιούτους ἑτέρους ἐξ ὑμῶν τινας· οὓς ἐγὼ
λαβών, ὡς ἂν μοι φίλον ᾖ, καὶ πρὸς ὑμᾶς τύχω πεχαρισμένος, με-
τοῦδεμιᾶς δεισιδαιμονίας καταχήσομαι. Στησιχόρου.

Τ Υρανοῦ μοι ὦ Στησίχορε. οὐχ ἡμερείων, ἀλλὰ ἀκραγαν-
τίνων. ὥστε σοι πολλὴν εἰδέναι χάριν, ὅτι ἀφελόμενός μας
ἐλάττω ἀρχὴν, τὴν μείζω δέδωκας. δῦ μόνοι ἴσθι, ὅτι καὶ οἱ ἐν ἀ-
κραγαντῖνοι ἄρχοντες, τοὺς ἐν ἡμέρᾳ ἐχθροὺς, ἀμυνεῖσθαι δυνησόμενοι.

Ανυσιθεου.

Ε Πεμψάσης τὸ ἀργύριον, οὐδὲν ὑπενάβαλλόμενος, μετὰ
τὸ λαβεῖν τὰ γράμματα. νομίζων οὐχαίρειος εἶναι τὸν πει-
ρᾶν, ἀλλὰ καὶ τὸ χρυσ. ζῶντα μὲν οὖν τὰ λαυτιαῶς ἠξίους ἐπεσθαι
μοι, ὅπως καταθεμένη τῷ ὑπὲρ τοῦ σώματος ζημίαν λύσῃς τοῖς φυ-
γαῖς αὐτοῦ, εἰ μὴ ἐκὼν πολεῖον ἀλλ' δύη. πεῖρα δ' οἶδα μὲν τὴν τοῦ
φθύγγου ἀτυχίαν, ὅσον δύναμαι κόνον. ζῶντα δὲ παρ' ἑαυτῶν ἀπεσείλαμεν
ἵνα τὰ δημόσια πράττα ᾖ οὐσίας παραλάβῃς. πειρῶμαι δὲ τοῦ λοι-
πῦ ζῆν καλῶς, πολιτείας ἀπέχεσθαι, καὶ μὴ γὰρ αὐτὰς αἱρεῖσθαι
πραγματείας, ἐν αἷς αἱ μὲν ὠφέλειαι πρὸς πόνου ᾖ πόλεως. αἱ
βλάβαι ἧ, ἴδιαι τῶν προεστηκότων. μὴ εἰ τὸ οἰκεῖα, μὴ οἷά τε σωφρο
νίζειν ἑαυτὸν, τοῖς ἐμοῖσι πρασδείμασιν ἀνεψιάδην πρὸς μικρὸς ὄν-
τος, χρήσθω. ὅτι καὶ ὁ διὰ πολιτείας ἄνοιαν ἐν πεσὼν ᾖ παρίδος,
δὲ τύραννος ὢν ἰσχνὰ πατελθεῖν, δὲν ἧ τερπνὸν ὅτως κἠθύμει ᾖ
ἀρχῆς, ὡς ἀνιαρὸν τὸ φθύγγειν τὴν παρίδα. ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐπι-
στέλλω μὰ γνῆθες, ἐπεφοῖσι δέδωκα ἀλγῶν, ἀλλ' ἐφοῖς πεπόνθατε
ἀνιώμενος. οὐδ' ὅτως μὴ πάλιν ποτὲ δῶ, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς μὴ, ἐσμὴ

δὲν κακὸν ἀξιώσητε λαβεῖν· ἐγὼ δὲ εἰς δύτυχίας ἀπτόμενος ὑπὸ τῶν οἰκετῶν τούτων, καὶ προθυμότερον, καὶ πολυτελέστερον χαρίζωμαι.

Νικοφήμῳ.

Ὁ Υσὲν λέον τίνοις κατελέγου δημαγωγῶν, κατοικτισθέντας ἀπολέσθαι οἰκτίστως, ἐπιβουλεύσαντας, ἀπωλέσαμεν· καὶ οὐδὲ τοῦτο ἀθάνη, ὅτι τοὺς ὑπὲρ μοῦ τιμωρηθέντας πᾶσι φέρων, ὁ μόνος αὐτὸς ἐπιβουλεύσῃς ἐμοί, τοιαῦτα ἔχων πρὸς ἁλείσματα, ἀλλὰ μὴ λεοντίνους πλεμεῖν ἀναγκάζων, ὀκνηροτέρους ποιεῖς. ὅτι πρὸς τοιοῦτον ἐχθρὸν ἀδικοῦντες, πλέμου ἄρχουσιν· ἀμήχανον γὰρ τὸν αὐτὸν εὐμισείας δυὰ χαλεπότητα, καὶ καταφρονεῖσθαι τῇ μαλακίᾳ, εἰ πᾶ ἀπέβη τὸ δόξαν· ἐπὶ τοιούτοις ἄθλοις, οὔτε φθονοῦμαι ὑμῖν, οὔτε ἀπρουμβουλούμαι φιλοτιμεῖσθαι.

Λισίνῳ.

Ὁ Υπαύσῃ φλαβουλίας ἁμαθέσας τε λιοῦνε, οὐδὲ φείσῃ σεαυτοῦ βιάσοντα ἔτη γεγονὼς, βαρυτέρους ἐχθροὺς, ἢ δυνήσῃ, μετὰ πολλῶν ἀγώνων τοιούτων φέρειν πειρώμενος; αὖτε πῃ καὶ βιασθεὶς εἰς ἐμὲ χάφῃς, ὡς ἀνιασόμενος, τὰ ἀπρτελέσματά σοι δεινότερα ποιήσω βιασθεὶς φυλάξῃ μὴ γίνεσθαι.

Εὐτυχάρμῳ.

Ἀ Ρεῖς μόνος δικαίους ἡμᾶς νομίζων καὶ μηδεὶς ἄλλος λέγοντί σοι πείθηται. εἷς γὰρ ἀνὴρ ἐμοὶ τοιοῦτος, ἀπόνης δύσι συμελίας μέζον. τὸ δὲ αὐξέτασον πολῖται, ἐρημίας ὑπερλίφαμμος ἀναπλήρωμα. ὑφοῦ μὴ τὸ ἀγνοεῖσθαι μὴ μὴ χρηστοτέρους δοκεῖν οὐ ἐσμεν, τάχα οὐκ ἀνω φελές· πολλοὺς μὲν ἔχεις ὁμοίους σεαυτῷ. τιμῶ γὰρ ἀρετιῶ ὄντων, οὐ τὸν ἀριθμὸν σκοπούμεθα, μεθ' ὧν ἔννοιας ἡμᾶς καλοὺς κἀγαθούς. εἰ μόνοι τοι καὶ

μόνος

μόνος ἦθα, ἐπλουτοῦμεν μάρτυρων. καὶ πλειόνων οὐ προσδεόμεθα ἐπαίνων.

Κίβρωνι.

Τ Ι δήποτε οἱ θαυμάζοντές με τῶν πρόσθεν, ὡς δεινοῦ λέγειν γενομένου ποτὲ ἀκούσαντες, τοὺς ἐπιχειροῦντας ἐξ ὑμῶν τοιοῦτο οὐκ ἐξέπληξαν. ἀλλὰ τὰς μὲν τύχας ὀλοφύρεσθε τῶν τιμωρηθέντων. συμβούλους δὲ αὐτοὺς οὐκ οἴεσθε μὴ ἀδίκως ἔχειν Φάλαριν. ἄμφω μὲν οὖν κἀμοὶ δοκῶ, μὴ καθίσαντες τοιαύτης ἀμύνης ἀνάγκην. λοιπὸν δὲ ὑμῖν, τὸ μὴ χεῖρον προσδοκίας κατὰ πάντα. ἐπεὶ τά γε ὡς ἐμοὶ δοκοῦντα δύνομαι μόνῳ τί ποτ' ἂν ἐπράξατε, εἰ μὴ τοιοῦτος ἐγὼ νομίζω περὶ τὰς τιμωρίας, οὐδὲν ἐλπίζοντες πλέον, ἐμπαραβάλλεσθε αὐτοῖς. ἔστιν οὖν ἐμὲ παῦσαι φλυαροῦντα, ἐὰν αὐτοὶ πρότερον παύσησθε ἀδικοῦντες. Εὐκτήμονι.

Ὁ Υ δὲν ἔφυσαν τῶν ἐπ' ἐμοὶ βλασφημῶν. εἰ γὰρ αὐτὸς πάνθ' ὡς κατηγορεῖς, ἐν συρακουσίοις, ὁμολογῶ. ἀλλ' ἐγὼν αὐτὸν πρότερον ἐπῶτε τοῦ τιμωρεῖσθαι γοῦν εἰς ἐμαυτὸν ἁμαρτάνοντας, οὐκ ἐφοῖς εἰκὸς ἦν τὸν πεισθέντα συμφέρεσθαι ἐφιέμενον, καὶ ὑμεῖς τοῦ προπετῶς οὕτως, κἀμοὶ καὶ ἑαυτοῖς εἰς αὖθις ἐπιβουλεύσαντος, οὐδεὶς ἂν οὐ τεθορυβημένος καθηγόρησεν, ὡς ἐκθεσμα δρῶντος, οὐθ' ὑμᾶς ὡς αἰτίους πάσχοντας ᾠκτίζεν.

Κλεοβούλῳ.

Ὁ Υ πείθονταί σοι Μαμερτῖνοι τὸν πρὸς ἐμὲ πόλεμον ἄξειν, σφόδρα πολλὰ ἑκάστοις ἐκπλήττοντος τοιοῦτο. καὶ λῶστον μὲν ἴσασι πόλεμον ἔργοις οὐ λόγοις δυνατὸν ἀμυνόμενον. ὥστε βουλῇ πολεμεῖν αὐτούς, τὰ ἀπαιτούμενα δεῖξον τῇ γνώμῃ συμποιοῦντα. ἂν μὲν γὰρ μὴ δοῦσι ὑπακούσωσι,

μετεβαγόμὴ τὰναντία πρᾶίνφ. καὶ τὰμὲν οὕτω περιτένοιο θεῦ
ζόπω, ὧν βεβούλησαι. δυεῖν δ᾽ θάτερον ἐν τῷ πρόσθεν, ἢ τὼ γνώμην
ἀσύμφορον, ἢ τὴν συμβολὴν οὖσαν, οὐδενὸς ἄξιον ἡγοῦ. ἐγὼ μὲν δ᾽ οὐδ
μοὶ ἑκάτερα. δῦ μὴν τοι ὅδε τὰ ἐνθάδε, ὡς ἐ λόγοις ἀπράκτοις
ἀμωσούμεθά σε, οἷς ἐς ἡμᾶς ἄρχειν δοκεῖς ἀδικίας, ἀλλ᾽ ἔργοις. ὧν οἱ
πειραθέντες, οὐκέτι αὖθις ἐβουλεύσαντο. ταῦτα εἰδότες καμαρι
νῆοι, οὐ βούλονται πειρα λαβεῖν ὀργιζομένου Φαλάριδος. χαιρὸ
μὴ γὰ αὐτοῖς, ἥδιον ἔδοξα.

Κλεοδήμῳ.

π Ολὺ δεινὰ βεβούλευσαι καπέμου κλεόδημε, πρὰ τὼν
πάρχουσαν δυὰ μιν. πόθεν γάρ σοι τὸ ἐλπίσαι, κακῶς πρι
ῆσαι Φαλαρεῖν χαιρουμένῳ τῇ τοῦ θρακὸς τοῦ Συροσθένους θυγα
τρὶ δῶ. αὐτὰν δρου δὲ γυναικὶ, τοῦ γὰν δεαυτῷ ἑαυτοῦ κτείναντος.
ἐξ ὧν οὕτω πολιτῆσαι αὐτῷ σωίβη, ἢ πρὰ τοὺς φὶ φύσεως νόμους
ἐνυβρικότα. οὐ μὼν εἰς γοῦτό γε προαχθήσομαι φὶ ὀργῆς, ὥστε τὰ
σὰ πεπραγμένα λόγῳ δυξελθεῖν. εἰ δ᾽ γάρσε ἄξιον ἀμύνης ἡμῶσθε
θαι, οὐκ ἐν λόγοισι βουλησόμεθα μόνον, ἀλλ᾽ ἔργοις δωησόμεθα,
ἃ πρὸς εἰσ ἡμᾶς ὠρέχθης ἐξαμαρτάνφ, εἰς κεφαλὼ σοί τε καὶ θεῦ
σῶ χρὴ τρέψαι. Τοῖς σκηνιχόρου παισίν.

τ Οὔ μὴν πένθους, τίνα αὖτις ἄλλῳ ἱλαροτέραν ὑμῖν πα
ράκλησιν εἰσενέγκοιτο παῖδες, ἢ τὼ ἀρετὼ τοῦ γονέως,
ἐφῶν τὸ πένθος φέρεσθε. οὐ γὰρ δακρύεσθαι τὸ σκηνιχόρ πρέ
πον, ἀλλὰ μνεῖσθαι. καὶ καθόλ μὴν, οὐκ ἂν ἐβουλόμην ἡμᾶς, οὔ
τε θρήνοις, οὔτε δακρύοις πρόεσθ σωμάτων, ἔχ ὅτι κοινὰ τῶν
τοι πεπόθηκα τινα γεγασμένα παρέσεσθαι παισίν, ἀλλ᾽ ὅτι τὸ τοι
αὐτὸ ἀνθρώποις ὄξὺ ἁρμοσεῖ δυσκόνοις. ὧν ἔχ ἥ τελευτὴ τοῦτ

ὀλοφύρ

ὁλοφύρσεις προσηκούσας, ἀλλὰ βίος ἔχει. μακάριον δὲ τοῦτο τοῖς ὀλίγων ἀξίοις ὁ θάνατος, οὐ σκοτεινῷ, χήσαντι μὴ ἔτη τοσαῦτα, σὺν τοῖς αἰωνοτάτοις θεοῖς, ἐν χοροῖς, καὶ μέλεσι μουσῶν. ὀνομαθήσομένῳ δὲ ἐπὶ τιμαῖς καὶ στεφάνοις. ὁμολογουμένως γὰρ, οὔτε παρ' ἡμῖν, οὔτε παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις μεῖζον. ἡ γὰρ ἀθάνατος τοῦ θεοῦ μοῖρα, πρὸς τὸ τῶν οὐσῶν, αὕτη, ἣ οὐ χέτερα τοῖς ἐμοιγενέσιν δοκεῖ. ὥστε τοῖς παῖδες μεγάλου ἢ ὑπερφυοῦς πατρὸς, φρονήσαι μὴ ἀξία γοῦν τεκνώσαντος. οὐ γὰρ μικρὸς ὑμῖν ἀγὼν, μὴ πολὺ κατὰ δεῖ σεσθαι ἐκείνου ὑμᾶς γενέσθαι. πενθεῖτε δὲ μηδαμῶς δυστυχῆ μοῖραν ἥρως, οὐ χ ἑνὶ μακαριωθησομένην χρόνῳ, παντὶ ἢ αἰῶνι. μὴ δὲ ἧττον τιμῶν, ὡς ἡφίζουσι τοῖς θεοῖς ἡμεραίοις, τὸ λαμπρότατον ὑφαιρεῖσθε τιμῆς δόξαν. οὐ γὰρ ἐκείνοις, οὐ ἡμεῖς ἴσμεν, ἠχθέσθη θανάτου προθεσμίας σωματοειδὴς. δὲ τῶν ἡρώων τοὺς γενναιοτάτους, ἐπεὶ περὶ δόξης ἔθνησκον, ἐν τοῖς καινοτάτοις ποιήμασιν ὑμνήσας, ἀπὸ ὑμῖν χειμάσια μηδὲν παντὸς ἄξια πάθεσι ἢ βίᾳ σωφρονεῖσθαι, αὐτὸς, ὁ πάντων κρατῶν μοῖρα πρὸς τὸ πέρας, ἀπέκτονε ἔθνησκε. οὗ γὰρ ἴστε ὦ παῖδες, οὐ γὰρ ὑφ' ἡμῖν γνώμῃ, ἐχθροῖς οὖσιν ἔδειμεν, δὲ ὡς δεινόντι πείσεσθαι μέλλων ἐπεκλάσθη. πολὺ ἢ γενναιότερος σὺ χ μᾶλλον ἡμῖν ἰὼν, ἢ αὐτίκα λοιπὸν ἢ πάντων τὸ πικρὰ τῆς τυραννίδος ὑπ' σοφίας, οὐδ' ὅτιον ἔχοντος μὲ βρᾶσαι κατ' οὐ δεινόν. ὃ δὲ ἔδρων, ἐχαριζόμην. ἐγὼ ἢ μυρίοις πόνοις προθυμηθεὶς ἑλεῖν, ἐπεὶ τὸ γου περιεγνόμην, δὲν ἔχον ἕτερ, εὑρεῖς ὑπὸ τοῦ μᾶλλον, ἢ χάριν εἰδέναι, καὶ ὑβρίσει πάντων ἐθελήσει λαμβάν'. ἐφ' ὧ δὲ φέλεσθαι χάριν ἐμαυτῷ νομίζω, περιποιησόμενος δώδεκα μάλιστα αὐτὴν ἔτη. τοσαῦτα γὰρ ὄντα, ἃ προσβεβίωκεν. ἐγὼ ἢ ὀφείλων, ὅτι τὰ ἄλλα προσεπέρρωσεν ἡμᾶς, καὶ θυμούμενος κατεφρόνησαν, μόνος ἀνθρώπων ἔπεισεν.

υ Μὴς μ᾽ ἴσως ἐμαυτῷ πλεονάζοσσ᾽ ὀλιγῴ πρὸ γε νᾶς πικρὲ νεμ, ὧν εἰσ ἐμὲ, καὶ τοὺς ἐμοὺς πατρονομήσαντε, αὐτὶ μυρίων βιάκοντα, ὧν ἀσεβῶσ ἐμ᾽ ἀπεπυρπολήσατε, πεντακοσίους ὁ πολίτασ ἀπολωλεκότασ, αὐτὶ ἑπτὰ καὶ λαύτων ἑπτὰ, ὧν δικαίωσάτε, πλείστασ ἀπεστερημμένοι προσόδου. ἐγὼ δ᾽ προοίμιον ὑμῖν, ὧν μέλλετε πάσχειν ὑπ᾽ ἐμοῦ, τὰ νῦν γιγνόμενα καὶ λεγόμενα. ἵνα δ᾽ ἐμαυτὸν συμμαχήσωμαι τοῖσ ἐχθροῖσ ὑμῶν πεπνυμένοσ, ὁμολογῶ αἰσχύνεσθαι. οὐ μὴν ἀνήσω τιμωρούμενοσ ὑμᾶσ δυσμενέσ, ἕωσ ἂν ἡδυπαθῆσαι προῖκα τὴν αὐτονομίαν τοῦ κόσμου φυλάττειν. ἄξιόν γε μὴν πρὸσ ὑμᾶσ πόλεμον, οὐ χύτρασ ἐμαυτῷ ποσοῦτον, ὅσον ὑπὲρ θεῶν, ὧν πάντα σώζειν, καὶ φθείρειν δυναμένων. ἔγωγε θείασ τύχησ, ὥσπερ τὰ λοιπὰ φύσεωσ στοιχεῖα, καὶ τὸ κατὰ τὸν αἰθέρα πῦρ μεμοίραται, εἰσ ὃ γοῦν ἱκέτασ ἀθώουσ βαλόντεσ, οὐφαλλαίνειν ἐχθρὸν, ἀλλὰ τῶν πάντων ἐπιπολῆσ ἥλιον ἐπιστήσασθε. Νικαινέτῳ.

τ Ὁ πολλαπλοῦσ ἴσωσ ἡμᾶσ ἐπεσκολιάνασ πρόσωπα ποιεῖσθαι φιλοφροσύνησ ἐπήρμενον, ὡσ οὐκ ἂν ἐμὲ ἐδεδιήμην, τὸν ἐχθρὸν ἀπερύπτειν παρεκελευόμενοσ. ἐγὼ δὲ, περὶ μὲν τοῦτον τὸ μὴ οὕτωσ ἔχειν, οὐδὲ γραφὴν ἀξιῶ. σωθησόμενοσ δ᾽ ἐπιθυμῶ τὸν γέροντα εἶναι, καὶ μὴ δ᾽ ἕτερουσ αὐτῷ γιγνέναι παῖδασ, ἐκεῖνον μὲν ἐλεῶν, σὺ δ᾽, παρηλικίαν θρασυνομένου φιλοδόμενοσ, τοῦ παρόντοσ αὐτίκα μὰ σὺ δ᾽, ὅτε πατέρα προσβύτην οἰκτείρῃσ, ἐφ᾽ ἑνὶ κινδυνεύουσα παισὶ, οὔτε σαυτοῦ φροντίζησ. ἐσιμένησ δὲ τῇ προπετείᾳ, πρῶτον μὲν τάχα, πατρόσσον οὐθὲν ὑφ᾽ ὑμῶν πεπονθότα, ἐπιτιμήσων ἐξεῖναί σοι ὁ πότων βουλὴ πεπαῦσθαι. τοῦτο δ᾽, οὐδὲ τοῖσ πολὺ σοῦ δυνατωτέροισ ἐγχώρητο. ἕωσ οὗ σοι πατρὸν, τῷ ἐμὰ τέρων

εἶναι τέρων ἐλέσθαι τὸ λοιπὸν τελεστέρου, μὴ μιμοῦ πάνυ θρασύν. ἐχέφρων δὲ μᾶλλον ὠφελίμῳ, ἢ λίαν ἐπιζήμιῳ συμβούλῳ χρῆσθαι.

Πολυδεύκει.

Ῥᾴδιον μὲν ἀδικεῖσθαι τῷ παντὶ, ἢ τιμωρεῖσθαι πολὺ δύκεσ, οὐχ ὥσπερ ἔφασθε, καὶ πάσχειν μὲν εἶναι, δρᾶν. ἐγὼ μὲν γὰρ, καὶ δύο καὶ τρεῖς, ἀδείας τοὺς αὐτοὺς ἅπαξ ἐπιβουλεύσαντας ἠξίωσα. τῷ δὲ ἀδικουμένων οὐδείς ἐστιν, ὅστις ὧδε τῷ δικαίτερον ἀνηρόσθαι, ἢ πάθη. Ἐρώτησον. Ἐπινίκοις.

Ὑμεῖς προφασίσεσθε ἐνδεῖν μοι δοκῶ, διότι οὐκ ἂν δικαίως ὑμᾶς ἀμυναίμην. οὔτε βουλομένῳ ἐπιέναι, δικαίως. ἐπιλήσομαι δέ, ἂν μὴ νῦν γένησθε αἴτιοι θέντες ἡμᾶς, ἀπολύσητε τοὺς ἀνδρας, οὓς οὐδενὶ δικαίῳ, ἀλλ' ὅτι καὶ τῇ καπνῷ ἀπολλυμένῳ ὁμοίων, πεπαιτριβομένῳ πρὸς ἡμᾶς ἔδοξε, τρίγωνον ἤδη μῆνα γοῦν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ κατέχετε. Ἰμεραίοις.

Τὴν χορὸν ἴστε, ὦ κόνωνα ἄνδρα πίδαν, παρανενέσας ἀπὸ πελοποννήσου, αὐτὴ κορινθίων, πρὸς οὓς ἐπέμφθησαν ὑφ' ὑμῶν, πρὸς ἐμὲ ἀφέντας. καὶ ἄνδρα πίδαν μὲν ἴσως ἀποδώσομεν ὑμῖν. κόνωνα δὲ οὐθὲν ἀσφαλὲς μὴν τὴν χορὸν δέ, σῶός ἐστιν, ἕως ἂν τὸν ζόωσον λογισώμεθα, ὃν χρὴ αὐτὸν τιμωρηθέντα ἀποθανεῖν. Τὴν χορῷ.

Ὑπονοῦμαί σε περιδεᾶ σφόδρα εἶναι, ἐννοοῦντα τὴν δύναμιν ἡμῶν, καὶ σωφρόνως ἅμα τοῖς πρὸς ἐμέ σοι πολιτευομένοις. θαυμάζω δέ σε νῦν ἤρξω περιδεᾶ εἶναι, ἀλλοῦ τότε δεδιότα, ὅτε ἐπολιτεύου πρός με, ἀρχὴς παρανόμου, ὥσπερ σὺ προὔλεγες ἰμεραίοις συλλαβέσθαι βουλόμενος,

ἐλογίζου, ὅτι γνοίης ἂν τύχα, ἃ σὺ λέγεις ἡμεραίοισι· εἰ μὴ οὖν ὑπὲρ φρόνησιν θανάτου, ὡς πᾶς ἐχθρὸν σοφὸν ὄντα, τί νῦν εἰ μάτην ἐλιγγιᾷς, ἄξιον ἃ προσδοκῶν τότε, οὐδὲν ἧσσον θρασὺς ἦλθα, ταῦτα πελάζοντα γυναικὸς ὑπομένων; εἰδὲ ὡς πᾶς δειλὸς εἶ, πεφρόντικας εἰς ἐμὲ πρόσω τῶν ἀφ' ἡμῶν δηλονότι ἐσομένων, πῶς προπέτευσε τε ἐβόασε τότε, καὶ τοσοῦτον ἑαυτῷ πρεσκύλαζες ἐχθρὸν, ἐναγῆ, καὶ αὐθάδη καλῶν, καὶ τὰς ἐκ τῶν ἐμῶν συμφορὰς εἰς φέρων εἰς τοὺς ἐκκλησίους; ἢ μᾶσιν ὡς μελοποιὸς ὢν, καθίστας σεαυτὸν εἰς ἐναντίον ἅρμα, προαίρεσιν βίου τοῖς ἐπιτηδεύμασιν, ἄξιον χολῆς ἀγῶνα καθεζόμενον, ἀνηθρμοτέρων ἄπαθε πραγμάτων, ἢ πρὸς τοὺς πρέπει· ἐπεὶ δὲ αὖτ' ποιητὴν ἁμαρτάδος ὠρείχης ψευδῆ, μᾶλλόν σε οἷα φημὶ, οὐ ποιητὴν, οὐδὲ μουσικὸν αὐδρα, ἀλλὰ ἁμαρτάδος ὑπὸ δυνάμεως θρασυνομένους, κρατουμένων ἐχθρῶν. Κλεάνθης.

Ὁ Γὰρ τοῖς πολλοῖς εἰθισμένον, ὅταν ἐπὶ τὸν λόγον ἐλαύνητε, ἐν τοῖς ἀποτελέσμασι τῷ ἔργῳ δύδοτε μίμησιν, πρᾶξαι βουλόμενος, ἐπιζηλαίσει δεῖν ὠήθη. ἵνα δ' ὦ πρὸς ἐμαυτὸν ἐσφάλην, οὐ πειθὴς ἐμοὶ τὰ βέλτιστα εἰπόντι, μέρος συμφορᾶς γνόμενος ἐπιτιμοίην. οὐδὲν γὰρ ἕτερόν μοι δοκοῦσιν οἱ τοῦ θείρου μενοι πάθειν, ἢ πολλὰ ἑαυτῶν ἔπαινον δύβουλίασ' διατιθέμενοι, μαστηρεῖν τῷ ἐπ' αἰκότων. ὅτι οὔτε προέγνωσαν τὸ συμφέρον, οὔτε τοῖς προσταττοῦσιν ἐπείθησαν. ἀλλ' ὥσπερ αἰθαιμόμορφον περὶ σοῦ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι, ἵνα μὴ πάθῃς οἰκειότατος ἐγνόμην, οὕτω πεπνυότος ἀμήποτε ὤφελον, αὐτὸς οἶμαι καὶ σῶν ἁμαρτεῖν, καὶ σῶν ταλαιπωρεῖν. προὔλεγον μὲν γὰρ, ἵνα μὴ γένηται. γενόντων δὲ διὰ τύχην, ἴσως, ἢ συμφέρει, σῶν τυγχάνω, καὶ τῇ τύχῃ οὐκ ἀνθίζω. ἀλλ' ἵνα μὴ μένῃ τοιαῦτα, ὡς ἔστι πε-

Φιλοτί

φιλοτίμημαι. τοῦτο μὲν οὖν πρὸς ἐμαυτοῦ μηδὲν ἥκιστον, ἀμείνων ἂν μάθοις. σὺ δὲ γε τλιος. ὃς οὐδὲ ἐκπεσὼν τῆς πατρίδος, πρὸ ἡμῶν ἐβουλήθης ὡς δυνατὸς εἶναι τοῖς τὰς ψυχὰς ἀναπαῦσαι. τοῦτο δή, εἰ μὲν ἄλλου τινὸς χάριν εἶλου, δίκαιος οὐκ ἂν εἴης περὶ ἡμᾶς. εἰδὼς οὐδὲ δυσπόμενος, ἡδέσθης τοὺς προφάντας καὶ οὐπεισάντας, μικροῦ δεῖν ὀλέσθαι, ὅτι καὶ ἥδυμεν, οὕτω σοῦ σωφρονοῦντος. αἰσχρὸν γὰρ τῶν τοῖς πρώτοις εἰρημένοις, οὐκ ἂν ὧν τοῖς αὐτοῖς ἁλίσκοιο ἁμαρτάνων.

Νικίππῳ.

Τ Οὐ μὴν εἰληφέναι σε τὰ ἐμοῦ δωρεὰς, ὀλείσκοσι χάριν. ἐγὼ δέ, ὅπερ ἔλεγες φοβεῖσθαι συρακουσίους, μήτοσι χαλεπὸν ἐξ αὐτῶν αὐάσαι, δέξαι μὴν τὰ παρ' ἐμοῦ χρήματα, μηνύσεως αὐτοῖς ἀποδοθείσης, ἃ τὲ μέλλοντα ποιήσειν. μὴ λαβόντος σου, κατηγορεῖν ὡς εἰληφότος, ἵνα ἦσι τὸ αὐτὸ δέξασθαι μὴ μᾶλλον ἢ, τὸ μὴ, ἧττον. τὸ δὲ τῶν ἀντὶ χεῖρον. μὴ λαβὼν μὴν δ', ἐμοῦ κατηγορήσας τὸ δεδωκέναι, πάντως ἂν αἰτίαν ἔσχες εἰληφέναι. λαβὼν δὲ τῶν ἀληθείαις, ἐμοῦ μὴ δεδωκέναι λέγοντος, οὐκ ἴσως, ἀλλ' ὁμοίως ἀπαλλαξόμεθα αἰτίας.

Ιερωνύμῳ.

Ε Πυθοῦ τί σιν αὐτεξήτακα τὸ δυνάσθαι, λεοντίνοις μοι ἐπεξιόντων κατὰ τὴν χώρας, ἵν' ἐμὶν οὖσαν ἀποτέμνοιτο, πρὶν μάχεσθαι. τὸ μὲν ὅτι δικαιότερον ἐγὼ μοῦς, ἢ οὐκ ἀρχὴν πολέμου, ἀλλὰ μυνόμενος, ἐκ ἂν ὧν εἰλαμι. τοῦτων γὰρ πρὸς μὲν οὐκ ἔστι λόγος. ὃ δή, καὶ μὴ προσποιήσεσθαι, ὑμᾶς εἰδέναι ἀνάγκη, τοῦτ' ἂν εἴη μι. ὅ πολλοῖς πολλοῖς, καὶ ἀνδράσι δυνατοῖς, ἢ χρήμασι ἢ ναυσί. καὶ ἴσασι. ὧν ἅπάντων ἐνδεεῖς ὄντες αὐτοί, μαχοῦνται πολεμίῳ καὶ πρὶ τοῦτο, ἢ πρὶ τὰς τύχας πεπολυτηκότι.

Λαμάχῳ.

τ Οὐσ' ἐπὶ τ̃ τριάκοντα τούσδε, ὅταν τοὶ πολίτους λάβητῶν καμαρινάίων, χαλκοδῦναι ἢ φυσεως ἀπαθεροπαίωνα ἀπφάνης. βούλομαι μηδ' ἐν τοῦ τω μεῖναι τ̃ ἀριθμῶ, κὰν νὴ γὸν δία γὸν μέγιστον δύχομαι, οὐχ ὁρῶ δ' ἐώμορον γοῦ τὸ ὑποτίνων, μέχρι τοῦ των ὀφείλειν. σὺ δ' οὖν αὐτὸς ἐννέα ἢ τριάκοντα βιαζῆ τοῦτοις χρύσειν, προσρέμων σεαυτ̃ν, ἢ γὸν αὐαίδην γον ὠὶ θέρσην. κὰν οὐ χρμοιόνδειν, ἢ ἐμὲ δι' αβαλλειν ὑφ' ὑμῶν ἀπολλυμένων, ἢ ὑμᾶς πονηροτέροις ὄντας ὑπ' ἐμοῦ ἀμυνομένου, ἀπόλλυσθαι.

Νικάρχῳ.

ὁ Υκ αὐαγκάζῃ σ καμαρινάιους ἐμοὶ πολεμεῖν, ἀλλ' ὑ τ̃ μὴ πολεμεῖσθαι. οἱδὲ, σωφρόνων ἀνδρῶν τοιοῦντες πρᾶγμα, ἢ γοῦ τὸ σαφῶς εἰδότες, ἢ πρὸ τ̃ λόγων τὰ ἔργα σκοπούμενοι, κὰι πρὸ τ̃ ἔργων, ἔτι τάχιον τὰ ἀποτελέσματα, πάλαι ἤδη χρόνου πορεπέμπουσιν τὰς δημαγωγίας. σὺ δ' οὐκ αἰσχύνῃ βάρβαρος ὢν ἐκείνοις, ἀπὸ τοῦ ἑλλήνατος ἢ τ̃ λόγων, ἢ ἐμοὶ καθ' οὗ πολιτεύῃ.

Νικαίῳ.

ὁ Υ δὲν εἶσοι τὸ κρὸν βασανιστήριον ὁ ταῦρος. οὐδὲ γὼ παρ' ἡμῖν μηχανημάτων ὄφελος. ἐπεὶ γὸν εἰσ ἐκεῖνα ἔλεον, οὐκ ἂν μέλλων ἡμῖν μάχεσθαι, προσανήλισκον.

Κλεομένδοντι.

σ Υ μὼ ὡς πυνθάνομαι κατηγορῶν ἐμοῦ, τὰ σ πρὸς γὸν πλεόμβροτον τύχας οἰκτρὰς, ὀδύρεσθαι ὠὶ χειρῆς. ἐγὼ δ' ἐσε πλεόμεδον, πολὺ μᾶλλον ἐκείνου τολμῶντα ἀδικώτερα, τ̃ παντὸ ὄντα ἀθενέστερον, ἐμοὶ ὑποχείριον γίγνεσθαι.

μελιτάοισ

ὐ Κἐπφαυλίζων ὧμελιτεῖοι τὰς τιμὰς ὑμῶν, ἀπέπεμψα
τὴν πρεσβυτίδα, καὶ τὰ σημεῖα μᾶλλον φέρονται αὐτούς.
οὐκ ἐᾶ δέ με ἐπαινεῖσθαι τὰ πεπραγμένα. ὑμεῖς μὲν οὖν ἴσως, οἷον
αὐτοί με εἶναι δοκεῖν ἐθέλετε, γοῦν οἴεσθε ὑπολαμβάνεσθαι καὶ
παρ' ἑτέρους· ἐγὼ δὲ οἶδα, πρὸ μὲν τοῖς ἄλλοις ἅπασι, κακὸς ὑπο-
λαμβανόμενος· πρὸ δ' ὑμῖν, ἣν νομίζομαι ἀγαθός. δεῖν ἐκτεῖναι
δικαίως ἐντεῦθεν ὦ τοὺς αἰτίους τῷ φίλῳ. πολὺ γὰρ μᾶλλον εἰς τὰς
ψευδοδοξίας τῶν ἀνθρώπων βλάπτων ὑμᾶς, ὅτι τὸν κάκιστον, οὐκ
ἂν ἐμὲ τοιοῦτον καθεστήκατε, ἐπαινεῖτε. ἐξ οὗ τοίνυν ὑμεῖς μὲ ἀδί-
κως πεπαύκατε, ἐγὼ δὲ οὐδὲν ὧν ἥττων ἑμαυτοῦ ὑπολαμβάνω εἶναι,
οὐκ ὀφείλω δεῖν ἑαυτῷ τιμᾶσθαι. Καμαρινάιοις.

κ Αἰ εἰς γέλωτα ἐπέμψατε ἐς λεοντίνους, ἢ πρὸς ὑμᾶς πέμ-
ψαι δεῖν ὠήθην, ὅπως μοι συλλάβητε εἰς τὰ πρόσωπα, οὐχ ὅ-
πλων, οὐδὲ ἵππων δεόμενος, οὐδὲ ἀνδρῶν, ὧν κεκτῆσθαι δοκεῖτε τὴν
πόλιν, ἀλλ' ἀργυρείου, καὶ λεοντῖνοι μὲν ἡμῖν ἐπέμψαν πέντε τά-
λαντα δυθέως· γέλωτοι δ' ὑπέσχηνται δέκα δώσειν. ὑμᾶς δ', οὔτε βρα-
δυτέρους λεοντίνων, οὔτε μικροπρεπεστέρους ἐσεσθαι γέλωτος ὑπο-
λαμβάνω. Ασυπελαιῦσιν,

ὁ Υτε μᾶλλον αὐξηθεὶς ἐν τῷ ζῆν ἑμαυτῷ σώφρονα ἄνδρες
πολῖται, καίτοι πολλοῖς καὶ παραδόξοις χρησάμενον μοι τα-
βολαῖς, οὔτε πλέον ἠδεῖς. ἄμοιρος γὰρ οὐδὲ τῷ τερπνῶν ἐ-
γνώμην. καὶ ἄθην μὲν οὖν ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ σοι πρὸς
ὀξέως ἀδίκως. ὃ πρὸ ἀλγυνόντα τὸν θεὸν, καὶ τοῖς δικαίως τοῦτο
πράξασιν. ἤθελον δὲ ὅτε δημοσίᾳ μου μνησθῆναι, ἐγχάψαι τέμοι
περὶ ὧν ἀκαίρως ὑμᾶς ἠπείλησα. ὡς γὰρ παρέλυσε τὸ μάλιστα δὴ

νοου μᾶλλον, καὶ περὶ ὑμᾶς ἐπανορθώσασθαι ἢ τὴν ἀρχὴν ἀνασώσασθαι ὡς ἔοικε τοῦ λαβεῖν τὴν ἐψηφισμένην, ὅσον τοῦ μαρτυρῆσαι μᾶλλον ἐμοὶ δικαίως ἀξιολογώτερα, καταστῆναι ἢ τοῦ τὸ βραβεῦσαι τῶν ἀγωνιστῶν. οὔτε γὰρ αἰτῆσαι χάριτας πρὸ τοῦ μὴ στέρξαι μᾶλλον ἂν, οὔτε λαβεῖν περὶ τοῦ μὴ στέρξαι τοσοῦτον ὑπομείνας. ἔτε νῦν περὶ δέδωκεν ὁ καιρὸς, μεμνῆσθαι μᾶλλον ὑμᾶς ὡς φιλοτίμους, τοὺς πρώτους χρόνους μηδὲν αἰτιασαμένους. δύναισθε δὲ τοῦ παρόντος ἡνίκα αὐτὸ θεῖτε. ἃ πρὸ ὑμῶν μᾶλλον οἰκειοῦσθαι, δώσετε τοῖς ἀληθείας. δέδεγμαι γὰρ ὑμῶν χάριν τὴν αἴτησιν. ἐγὼ δὲ, οὐμενοῦν τοσαύτης ἡδονῆς λήψομαι μᾶλλον. ἢ δώσω. τί γὰρ αὐτοῦ φιλοτιμότερον καλλιον καὶ μεγαλοπρεπέστερον, ἢ δοκεῖν τοὺς ἑαυτοῦ πολίτας δύνασθαι ν. ὁ δὲ φιλοσοφίας μισητὸς ὑμετέρας πεπλήρωται. τοῦ μὲν οὖν βραδύτερον ἀφίχθαι τοὺς δωρεὰς, ἢ παρ' ὃν ἐβούλεσθε χρόνον, μήτε ἐμὲ, μήτε τοὺς πρέσβεις ὑμῶν αἰτιᾶσθε. τὸν δὲ χειμῶνα, ἀντὶ ὥραν τοῦ καθεστῶτος χρόνου. τὸ γὰρ ἀφ' ὑμῶν, προθυμίας οὐδεμιᾶς τινος ἀπελείπετο. πλεῖν δὲ διὰ τὴν ὑπεβολὴν τοῦ χειμῶνος, οὐδὲ μετὰ τῶν ἐχόντων τολμημάτων ἦν. τοῦ μέντοι σεσῶσθαι τὰ πεμφθέντα, καίτοι πολλαπλῶν περιβεβλημένα κινδύνων, τῇ τύχῃ χάριν εἰδότες, οὐκ ἂν ἁμαρτάνοιτε. ἐμὴν ἀλλὰ τῆς κομιζομένων, ἀποδώσουσι μὲν ὑμῖν ὁμολογουμένως οἱ πρέσβεις. δηλώσει δὲ καθ' ἡμᾶς, καὶ ὁσωπερεὶ μέν αὐτοῖς αὐτὴρ, ὁ καὶ τὴν ὠνησιλεω Φέρων Εὔβουλος. πρῶτον τὰ τε εἴδη, καὶ τὸν ἀριθμὸν λαβόντες, τὰ μὲν ἄλλα διανεμάσθε, καθ' ὃν ἂν προήρησθε τρόπον. τὰ χρήματα δὲ πρὸς ὠνησικλεω φιλεῶσι, καὶ κόσμου χρησάμενοι, καλῶς ἂν ἔχητε πεφρονηκότες, οὐδὲ τὴν ἐμὴν παρεμένετε, διὰ ἢ τὴν ὑμετέραν αὐτῶν εὐβουλίαν. οὐδεὶς γὰρ ἄλλο τρίαπρο αἱρήσει,

προαιρέσει, ἀλλὰ τῇ οἰκείᾳ χρηστότητι. Φύσει δὲ οὐδὲν οὔτε λέγειν ἐ-
φ' ὑμῶν ἄξιον, τοῖς εἰς ἕτερον εἶδος δεδωρημένοις, εἰς ἄλλοτι κατα-
χρήσεσθε θεῷ οὐκ ἀναγκαίων, δυοῖν ἐστε, ὅτι ὑμεῖς μᾶλλον μεμφθεί-
ητε τοῦ μὴ δεόντως προσενηνεγκέναι τοῖς δωρηθεῖσιν, ἢ ὁδοὺς δυλογη-
θεῖσι τοῦ δεδωκέναι. ὡς γὰρ ἄγγελον τὸν ἐκ τεττάρακοντα φυλῶν τρίδος
δι' ἀτιμίαν φυγὴν ἐμὲ, τὴν αὐτῆς ἀνακτήσασθαι ζητεῖν τὰ κατερρηγ-
μένα, οὕτω τοὺς ἐνοικοῦντας τὰ πίστοντα μέρη περιδεῖν, ἢ μὴ
δεῖ ἄξιον ἄλλος δι' ὃν σὺ φιλοτιμεῖσθαι. ἐὰν μέντοι δικαιώσητε, μὴ
μόνοις ὑμῖν πεπέμφθαι τοὺς δωρεάς, ἀλλὰ καὶ τοῖς μεθ' ὑμᾶς,
καὶ μετέπειτα τῇ πόλει καὶ τοῖς θεοῖς, ὃ τ' αὖ ὑμεῖς θαυμασθείητε
πλέον ἢ δι' βουλίαν, ἢ τοῦ δεδωρῆσθαι τὴν τῶν ἰδίων ὁδὸν δωρημέ-
νος. πῶς γὰρ αὖ ἀνοήσειεν, ὅτι τὸ μὲν χαρίσασθαι, ἢ τοῦ δεδόντος ἐ-
στι μελείας ἐπαινοῦ ἕξει· τὸ δὲ χρήσασθαι τοῖς δοθεῖσιν ὡς προσῆκε,
ἢ τοῦ λαβόντος δυλογισίας. βουλοίμην δ' ἂν ὑμᾶς, μαρτυρηθῆ-
ναι περὶ ἀρετῆς μᾶλλον, ἢ περὶ πλούτου δωρεᾶς ἐμαυτῷ.
τὸ μὲν γὰρ ἦν χάριτος ἀγαθῆς, τὸ δὲ, τύχης περιουσιαζούσης ἐγκω-
μιον δόξῃ, ἐῤῥώσθε.

Αξιόχῳ.

σ Ἐμνήσθης μοῦ, ὥσπερ ἐπαλλήλων τινὶ θεῷ καλῶν, καὶ ἐπεύ-
χῃ εἰκότως ἔχειν· ἐγὼ δὲ μίαν δύχομαι, ἀρετὴν οἶδα· τὰ
δὲ ἄλλα πάντα τύχην· καὶ γὰρ οἱ τ' αὖ ὁ μὴ ἐκ φαύλων ἀγαθὸς, καὶ
βασιλέων ἢ πάντων δύχομαι τοσοῦτος· ὁ δὲ ἐξ ἀγαθῶν, φαῦλος, αὐτός
τε ἑαυτοῦ καὶ θεῷ τὰ πεινοτάτων δυσχέστερος· ὥστε τύχης
ἔπαινον αὔξει πρὸς συρακουσίους, μὴ προσόντων πενήτων ἐνα-
δοξοτέροις δι' ἀδόξοις δύχεσθαι.

ε Κέλευσα ὑμῖν στοίχον πέμψαι, καὶ κόνωνα, ἢ ἕρμοκράτην διὰ τάχους. ὑμεῖς δὲ, αὐτὶ ἑρμοκράτους, καὶ κόνωνος, καὶ στοίχου, σαμέαν τινὰ ἀρχὸν ἐπέμψατε. ἐγὼ δὲ εἰ μὴ οἷον ὑμεῖς μὲν ὑπετοπάσατε εἶναι, τοιοῦτος ἦμεν, οὐκ ἂν ἠγνόουν ὅτι δὲ ἐκείνους μὴ ἀποδοῦναι ὑμῖν τὴν αὐτῶν ἐχὴν, καὶ ἦκεν αὖ καὶ στοίχος, καὶ κόνων πρόσμε καὶ ἑρμοκράτης δύθεως. οὐ τοιοῦτος κόνωνος μὲν ὑμῖν πέπρυβυλος ἀνθρώπου, ἔστι τίς πρόνοια, σαμέα δὲ καὶ νῦν ἀρχοῦσι τῶν Φανεσέων ἀνδρῶν, ἢ καὶ ἄλλισα ἐξ ἁπάντων ὑμῶν βεβιωκότων, οὐκ ἔστιν. ἀλλ' οὔτε τῶν φκεισ ἀνδρας, καὶ μηδὲν μεγάλ' ἠκότας, μὴ ἢ τῶν περὶ ἐμὲ τῶν ἐαυτοῦ ἀδικεῖν ἐβουλόμην, οὐδὲ νόμον κοινὸν ἑλλήνων καταλύειν. καίτοι ὑμεῖς μὲν, οὐ νόμους ἑλλήνων κοινοὺς καταλύσατε, οὐ χάπεξ, ἀλλὰ καὶ πολλάκις, ἐνίοις πρόσμεί πολιτεύεσθε. λόγῳ δὲ, οὐδὲν οἶμαι καταλέγειν, αὐτόσε πεισῶς, καὶ πρὸς εἰδότας γε Φωκαέων. ἀλλ' οὐκ ἐμιμησάμην ὑμᾶς, οὐδὲ μιμήσομαι, ἐμὲ ὁ ἀνδροφόνος, καὶ ἐναγὴς τοσοῦτος ἀπέσειν. ἀλλ' ἔπεμψα ὑμῖν τοὺς πρέσβεις. πάρεστι δὲ ὑμῖν δυεῖν θάτερον ἀμοιπτὶ ἔχειν, ἢ ἐκείνους ὑμᾶς ἀναγκάσαι αὐτὶ τοῦ τῶν πέμψαι, ἢ εἰς τοὺς ἐνχρσὶν ὄντας ἀφεῖναι τὴν πρὸς ἐκείνους ὀργήν. ἢ μὴν, εἰς τοῦτό γε ἡ δίκη κατέσκε τὰ πράγματα ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἀνάγκη τὸ μὴ δικαίως βιοῦν, ὥστε μηδὲν πρὸς τοῦτο χείρους ἡμᾶς νομισθῆναι ἀποκτείναντας τοὺς πρέσβεις ὑμῶν μὴ δὲ ἀμένους, σώσαντας. πέφυρται γὰρ ἤδη τὰ ἐμὰ, καὶ μεμίανται. καὶ οἶδα ὅτι μικρὰ ροπὴ ἔτι ἡμῖν εἰς δύνοιαν τε καὶ μῖσος ἀνθρώπων, δίκαιον ἢ μὴ δίκαιον τι πράσσειν. καὶ εἰς τοῦτο οὐχ ἥκιστά με ὑμεῖς γ' ὦ Ἰμεραῖοι τὸ χῆμα κατέστησατε, καὶ οἱ ἀνδρες ὑμῶν ἐκεῖνοι. καὶ τῷ

μὴ

μᾶλλον, ὅσα ἐπαύθην δι' αὐτοὺς κακὰ, ἔστι καὶ συγγνῶναι τοῖς αἰτίοις, καὶ κατὰ χάριν λήθην τῶν γεγονότων. τὸ δὲ μὴ ἐξεῖναι δίκαιον ὄντι πρᾶξαι, τίνα οὐ τις αὐτοῦ κρίνειν δίκαιον εἰς πρόσχαρον πρὸ τῶν αὐτῶν; ἐπεὶ τίνας ἦν δικαιότερον ἀπολαῦσαι φιλημετέρας ἀδικίας, ἢ δι' οὓς ἀνάγκη ἀδικεῖν ἡμᾶς ἔστιν. ἀλλ' ὅμως ὦ ἰμβραῖοι τοῦτο μὲν ἄπαντα σιωπῶν, καὶ ὀργιζόμενος, ὁ τύραννος ὢν, καὶ ἔχων, εἰ μὴ πάνυ οὓς οὐκ ἐβουλόμην ἀλλ' ὧν μάλιστα μετέντων ἐμέλλομεν ὑμᾶς ἀδεῶς ἕξειν ἢ πρότερον αὐτίκα ἐφεστῶμεν αὐτῷ ἀπαίτησιν ἔσεσθαι ποιησάμενοι, εἰ μὴ δι' αὐτοὺς τὰ δίκαια ἐν μέρει ὑμῖν ἐθελήσετε, λογίσασθαι ὅτι οὐχ ἅπασαν ὀργὴν, ἐὰν εἰς δύο ἄνδρας, ἢ τρεῖς, ἅπαντα ἀποσχέψητε τὸ τῆς πολλῶν ἐπιπρεπὲς μᾶλλον δεινὰ, εἰδέ ποτε ὀρθῶς ἑνὶ ἑκάστου ὑμῶν εἰς τὸ σῶμα πρόνοιαν σώζεται, αὐτοῖς βαθρόισι ὑπομένετε, αὐδᾶσαι τὸν ἅπασαν ὀργὴν θεῖναι τὴν πολιν. πειρᾶσθαι γὰρ ὑμῖν, μηδὲν ἕτερος φανῆναι, ἢ ὑμεῖς νομίζετε.

Ἀθηναίοις.

ἀ Φίλιππος ὡς ἡμᾶς πρὸς ὑμῶν ὦ ἀθηναῖοι, δημιουργήματα, πάνυ τὴν κατασκευὴν ἀπορρήγνυται κομίζων. ἐφ' οἷς ἀσμενοί τε αὐτὴν ἐδεξάμεθα, καὶ δώροις ἀξίοις, διά τε τὴν τέχνην, καὶ οὐχ ἥκιστα διὰ τὴν προθυμίαν, ἣν ἐπαμεθα. ὁδὲ, ἐν τοῖς οὐ πολλοῦ χρόνου χαλκῆν σάμβυκ' ἐποίουν, μεγέθει πολλῷ τοῦ ἡμετέρου φύσιν εἰς ἀκρόαμα ἁπάντων ἥνεγκεν. ἦν δὴ μέγα ζῷον ἔργον τι κόν, αὐθρώπου σοφὸν εἰς δεξάμενοι. σοφόν ἐστι ἡμῖν τὸ θέαμα τυραννικὸν καὶ φαύλης χρῆμα, κόσμου ἄξιον. οὐ μὰ τὸν τὸ ἐναυτῷ λελογισμένον ἐπιδείκνυμι. ἐπεὶ ἡ ἀναπύξας τὸ πολυρρὸν ἐγύμνωσε, πρώτης μὲν ὠμότητος ἀπαλλαγὴν φόνου, πάντες ἠθανάτου δυσπαραμόρου

μὸν, τότε δὴ φῆσι τέχνησαύτὸν ἐπαινέσαντες, ἧς πρόσωπον ἐτιμωρούμεθα. ἢ φῆσι δίκας ὠνοίας τινὰ ἀπόδειξιν, αὐτὸν πρὸ τῶν αἰῶν, ἐπεὶ ἀκουρότερον οὐδένα τοῦ δημιουργήσαντος ἐξδύρομεν, δοῦναι ἢξιώσαμεν· αὐτὸς βάσαμεν ἂν αὐτὸν, καὶ πρὶν ἅψασθαι ὡς αὐτὸς ὑπεξέθετο πίμπρασθαι· πικρᾶς ἢ φῆσι ὠδῖνας, ἀληθεῖς ὅσους τοὺς ἀποδείξεις δέδωκεν. οὔτε ἢ εἴδομεν τὸν ὑπομένοντα, οὔτε ἠκούσαμεν ὠδῖνα, ἀλλὰ φυρμῶν τοὺς ἐνδοθενέμβασιν ἀσὰς ὅλους φύσεις, ὁ χαλκὸς εἰς τοὺς ἀκουσομένους πολλαχοῦ ἐξεμυκᾶτο. ἡμᾶς ἢ, ὦ ἀθηναῖοι πυνθανόμενοι ἄχθεσθαι, πρὶν φῆσι αὐτὸν αἱρέσεως τοῦ δημιουργοῦ, καὶ διὰ ὀργῆς ἔχειν ἡμᾶς ἐθαύμαζον ὁ τέως ἀπιστῶν εἰμὶ γὰρ ὅτι μὴ χαλεπωτέρῳ ὀλέθρῳ ἡμᾶς ἀπολέσθαι αὐτὸν μεμφόμενοι, ἀπολογοῦμαι πρὸς ὑμᾶς, τὸ μὴ δυσωπέστερον ὠνοῆσαι μόρον. εἰσὶ αὖ διὰ τὸ ὁπωσοῦν τετιμωρῆσθαι, καὶ νῦν δὲ ὑμεῖς οἱ ὠνῆ χρηστότητι ὑπερφυοῦντες, πικρότατόν ὀφλῆσαι ὠμότητα. ἢ δὲ σὺς αὐθρώπου τοῦργον ἢ ἀπάσης ὑμῶν φῆσι πόλεως εἶναι αὐάγκη. τοῦτο δὲ διαγνώσεσθαι, μόνῃ τῇ ὑμετέρᾳ προσμεδιαθέσει. εἰ μὲν γὰρ δικαίως αὐτὴρ ἀπώλετο, ὁ προσήκοντος τοὺς βόσκους ὁ τὴν φύσιν ἔδειξε ἀθηναίων ἐκείνῳ, τῷ, χαίρ ἡμᾶς μεμφοῖθ' ἂν· εἰ δὲ ἀδίκως, ὑμεῖς μ' ἐπὶ τοῦθ' ὁμολογεῖτε, ἔδεν ἀμεινὸν εἶναι πρὸς λάβε· ἐγὼ ἢ, ὅπως δίδωμι, τὴν τιμωρίαν τε πρᾴχθαι ἄδηλον, πρὶν αὐτὸς ἐμαυτῷ δόξω πρᾴττοδίκην εἰργάσθαι. καίτοι πρὸς τὸ τυραννικὸν δίκαια ἔδεις ζητεῖ. τὸ δὲ σῶζον αὐτὸν, τοῦτ' ἔοικεν εἶναι· αἰὰ τοῦμ' ἀσφαλές, ὁ τὸ φιλάρχης ὁ χρώτατον ὑπεξελθὼν τότ' ἂν δόξαμι, ὅταν πατέτνθεῖαν μὴ τετιμωρῆσθαι δοκῶ. πέποιθα ἢ μήθ' ὑμῶν τινα, μήτε τῶν αἰῶν ἐλλήνων, τὴν λοιβὴν ἄδικον φανεῖσθαι, ἣν τις ἑτέροις ἐτεκτήματο, αὐτὸν ἐμφορήσασθαι τὸν μηχανησάμενον. πικμεῖρόμενος, ἔκτε τῶν λοιπῶν ἀ-

πάντων.

πάντων, οὐ χάριν σε μᾶλλον τοῦτο καὶ δι' ἐμαυτὸν, ὅτι μοι τὰ τῆς μάλιστα προσήκοντι μωρωθῆναι ἔδοξε. καίτοι γ' ὑπὲρ ἐμοῦ γε ὅλεθρον εἴρηκα τὸν τῶν βουλευόντων ἀχθρότατον. αὐτὸ τοῦτο μὲν ἀσφαλὲς ἐν οἷς τοῦ φύσει δικαίου κριτὴς ἀπελείφθην, ἀφεῖκα. ἀτὰρ ἆλλον ἢ αὐτὸν ἐφ' ἑαυτοῦ τὸ δίκαιον ἐλογισάμην. καὶ μὴν, εἰ τὸ πικρότερον ἐᾶν πολλοὺς ὑπῆρχεν, ἧδεν ἐμοὶ συναγρυπνοῦσιν· ἢ ἡμερώτερος φανεὶς ἦν δόξης, μᾶλλον τῶν βουλευθησομένων. ἢ ὅτι παύσω τινὰς πρόθυμούμενος εἰς ἐμὲ διαφθείρουσα, εἰ ὡς βέλτιον ἴσως τῇ βίᾳ χρῆσθαι, διὰ τοῦτο τῶν χειρόντων. ἀλλ' ὅμως ταῦτα εἰδὼς ἅπαντα, ἢ ὕστερον δυσφημίας οὐδὲν δεόμενος, ἀλλὰ νῦν ἡσυχάσω αὐθρωπίνην αὐθρωπίνως τοιούτου μόρου ἀρξάντων, εἶναι ἀτιμωρητὸν διὰ τοῦτο αἰσχρὸν ἄγουσι μηδὲν ἀδικήσαντας αὐτὸν, ἢ πείθειν τέχνας ἐμαυτῷ πρῶσαι, ταῦτα εἰδότας ὑφ' ὑμῶν τῶν ἀξιωθέντων χάριτος τοιαύτης, ἐνεφρονρήθη. τὰ μὲν ὑμῶν ὦ Ἀθηναῖοι ἀκριβῶς τὸ δίκαιον, ὡς εἰδότοι τοῖς αὐτοῖς ὅλεθρον, οἷσι ξενοφῶντα καθ' ἕτερον, πεισθῆναι τ' ἐξευρόντα, πολλοῖσι δ' οὖν με εἰρηνεύσιν ὁ φείλεσθαι νομίζω. μᾶλλον δὲ ἐξικέσθαι ὅλεσι τῇ αὐτῇ μιᾷ ψυχῇ καθ' ἑαυτοῦ δὲ τοὺς μόρους ὑποχάρφω. ἀλλ' ἐκχωρεῖσι δυσμενείας σπεῦδε θαι ἐθελήσετε, δύροιτε αὖ οὔτε δρῶντας ἐκόντας ἡμᾶς, οὔτε εἰδότας μου, δόξαν τῷ δαίμονι, δικαίως ἀπολωλότας. ἢ γὰρ ἐξουσίαν ἔχοντες δρᾶν διὰ τοῦ τυραννίδα τὰ πρὸς ὠμότητα, ὅμως ἴσμεν ἐκόντα ὄντα. ἢ μηδὲν τῶν πεπραγμένων ἑαυτοῖς ἀναλαβεῖν δυνάμενοι, τὸ μὴ ὅτι δρᾶν τοῦτ' ἐστὶν, ὁμολογοῦμεν. εἰθε μοῦτοι μὴ ἢ δρᾶσαι αὐτὰ πειρᾶσθαι βιάσθημεν. ἢ δεῖσ' ἕτερος ἦν ἄν, ὅσ χρησὸς ἐπαινοῦμενος, ἡμῶν τὰ ῥόντων· τίσ δ' ὑμῶν ὦ Ἀθηναῖοι ἢ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, τὸν ὦν βουλόμενα ἑαυτῷ ἐλεύθερον,

οὐδὲ πείσας ἀμύνησ πᾶσαχὼν ἐτιμωρήσατο. τοιοῦτον δ' ὑρὼν πε
είλαον ἐτιμωρησόμιλω. ἢ σώσοιδε μὴν ἐμαυτῶ, ἔκθεσμα δραῶ. πα
ραμυθίαν δ' ἔχω, τὸ μὴ μετὰ γνώμης ἐθελουσίου, ὃ τοῖσ ὑπὲμοῦ
τιμωρουμένοισ οὐ πρόσεστιν. ἐγὼ μὴν ὥστ φόντας γε, σιγμενῆς ἀθηναῖοι,
καὶ ἐν τούτω τὰ ὑμέτερα ἔθη ἐμιμησόμιλω. ἐκεῖνοσ ἦ, ἃ δέον ἔχειν
ἡμᾶς τοὺσ τυράννους, μετεδίωξε. καὶ δικαίωσ, οὐ χ οἵοισ φύσει ἦ
μὴν, ἀλλ' οἵουσ ἡμᾶσ αὐτὸσ ἐποιήσατ ἐνεισ αὐτὸν ἐγκυόμεθα. δι μὲν
τοι ⊖ νῦν ἴστε, ὅτι οὔτε ἐγὼ ἰδιωτεύων πρὶλαος ἂν ἰων, οὔτε ἐκεῖνοσ
μοναρχῶν, φοβεροσ ὑμῖν μὴν τοι οὐ χ ὅτι ὀνφ δοσ ἐὰν χαλεπήνητε
πρὶ φιλου του κολάσεωσ, ἀλλ' ἐὰν καὶ μὴ κολάζητε τοὺσ τοιούτουσ. ἰσονῆ μὴν γὰρ ἅπαντασ ἀνθρώπουσ ἡδικέφ, καθ' ὁτιοῦτουσ ἐ
πενόφ μόρους. ἰδία δ' ὑμᾶσ διαβάλλων εἰσωμότητα, καὶ τὸ φιλ πό
λεωσ ἐμφυτον ἦθοσ λυμαινόμ. ἅπαντασ μὴν ἂν οἶμαι τὸν ζότατον
φιλ τιμωρίασ ἐπαινεῖν. ἄξιοι δ οἵτοιοῦτοι πρὶ τιμ· εἰσὶ τις ἐστὶν, ὦ
ὁμόρος οὐκ ἤρεσεν, ἰδὲ τω, ὡσ οὐδὲ πρὶλάω ἄρισα ἐπράξα μὴν.

Λυσικλεῖ.

ὦ Θαυμάζωτιὼ κἀτίαν δ' ἣν οὐδὲν ἔχεις ἐμφρὲς, οὔτε τῷ
πατρὶ σου, οὔτε τῶ ἡῶσου λυσικλεῖ. οὔτε γὰρ ἐλυσικρά
τουσ ἡὸς, οὔτε νεοπολέμου πατὴρ. ταῦτα δ' φασι τὼ μητέρα
σου, ἢ τὼ γυναῖκα, πρὸσ πολλοὺσ σκελιῶ τῶν δικαβεβαιοῦσθαι. ⊖
δικαίουσ γε θῦ μεγάλων τυγχάνφ ἐπαίνων. ἐν χάρτι ⊖ τοῦτο τ
θαυμαζομὼν ἐστὶ, τὸ πρὸσ πόντας μὴν, μᾶλλον ἢ πρὸσ ἐνδότασ
ἀψευσεῖν.

Πολυδεύκει.

τ οὺσ ἐμοὶ πρὶ θῦ κἠ δικίω αὐαιρουμὼν πολεμεῖν πᾶσ
σκυλαζομὼν πολύδευκεσ, ἀλιούσαντασ ⊖ σαφῶσ ἐ
δότασ, πρὶ ὅτου τοῦτο ποιήσουσι, τιμωροὺσ ὁμολογῶν δέον, οὐ μὴν

τοι

τοι ἡμᾶς τιμωρῶν ἐνσυρακουσίοις ἐμοῦ, τὸ μὲν τιμωρὸς ὡς δεινὸς λέγεις. τὰς δὲ πάσας, ἃς μάλιστα ἐλύμηναι ἐφ' οἷς τοῦτ' ἐπαθον ὧν αὐτοὶ κεῖνοι, οὐδέποτε ἠξίωσας προσθεῖναι. ἐγὼ δ' ἀμφοῖν τοῦ λύσειν, λέγειν μὲν τὸν θάνατον. ἐπιδείκνυσθαι δὲ τὴν πρόφασιν, ἵνα καὶ πρὸς τὴν αἰτίαν μᾶλλον ἐπαίρῃς τὸ παθεῖν, ναὶ ὦν αὐτοὶ τίνυ. εἰδὲ αὖ χρὴ νεθῆναι γυμνῶσαι τὰς αἰτίας, ἐφ' αἷς κατηγορεῖς, τίνι δικαίῳ πολεμήσετε ἐπ' αὐτοῖς, μὰ γοῦν θεὸς οὐκ οἶδα.

Λακεδαιμονίοις.

ϙ Σὲ μὲν οὐκ ἐχθροὺς εἰς κινδύνους καθίσταθαι περὶ τοιαύτης ἐλπίδος, τοὺς οὕτω δεδιότας, οὐδὲ ἐβουλόμην ἂν θερμοτέρων ἀντελεσμάτων λαβεῖν· οἱ πεῖραν ἐποιοῦ μὴν τὸν ἡμέτερον φόβον, ἣν καὶ νενίκηκε ῥώμη. ἀγαθῷ μὲν οὖν οἰωνῷ τοι οὕτω κέχρησαι, ὅτι ἃ τἄλλα σοι κατὰ νοῦν γένοιτο. πεθαρρήκαμεν δ' οὐδέν τι μᾶλλον ἀπ' ἐλλάγ μένους. ἀλλὰ ἃ ἐπετάθη μὲν σοῖς φρονήσεσι μέχρις αὖ ἧκεν ἡμῖν σῶα, πρὸς τἀπὸ σοῦ ψευσεῖς ἀναιρεμάμεθα. ἃ δ' οὖν καὶ ἀποστέλλοντες παρηνέσαμεν, ταῦτα αὖ ἀξιοῦμεν ἀπράκτα, πρὸ τοῦ χρεών, ζητεῖν ἡμῖν περὶ ποιεῖσθαι λάκωνα. ὃν αὐτὶ πολλῶν γ' ὄντων ἁπλῶν, ἁπτυρανίδων, μὴ αὐτὸς μόνος θεὸς φιλοῦσι, ἑαυτοῖς εἶναι νενομίκαμεν. Τῷ αὐτῷ

κ Αἱ μὲν σῶν ὑπαρχέσεων μέμνησο λάκωνες, καὶ φιλοφαλάκρους ἐρημίας φρόντιζε· ἐν ὅσῃ γὰρ ἀπορίᾳ λείπομαι φίλων, οὐκ ἀνοήτως· ἐπιστέλλω δὲ περὶ φόβους οὕτως ἔχω, οὔτε τὸν μὲν πολλῶν ἰσχὺν περσικῶς ἔγωγε, πολὺ γὰρ ἡμῶν εἰσὶ κατὰ δέ τέροι, οὔτε τὸν μὲν συμμάχων ἀθένειαν. τῶν πανταπᾶσι μᾶλλον ἢ αὐτοπέλων ἐρρώμεθα· ἀλλὰ τὸν μὲν περὶ τὰς μάχας προθυμίαν, μὴ μᾶλλον ἤδη ἀπορδῆ μεταστρεπτήσῃ, ἀγαθὸς φα-

νῆναι, τὰ πλέμια, ἀχθόμ᾽, εἰ μὴ πᾶσι τοῖς ἔργοισ ἐνὶ χρόνῳ πρᾶσσομβροις πρέσκ. μεμνησθ᾽ ὅτι πρᾶκα τεθηκ᾽ σοι σεαυτ᾽ ἐσθ᾽ καμ᾽ ἄξιόντι, ἦν ὑπέχου σῶσαι ἡμῖν ἀποδώσειν. καὶ νῦν τοι δίκης τυγχ᾽ μ᾽. οὐχ ἵνα φλ σαυτοῦ φύσεως αὐάξιόντι φρονήσης, τοῦτο μὴ γὰρ ἀδυνάσσον, ἀλλ᾽ ἵνα εἰσ πλοῦς ἀγῶνασ ἕτερος, ἔχης ὧι δείξαι σαυτὸν μαχητὴν Φιλόμοχθον. τανῦν δέ, καὶ αὐτὸσ σαυτοῦ γνώμα λακωτέροσ ἐν ἄλλοισιν ἡμῖν σεαυτὸν ἐκτελῶν μόνον ἀποδώσεις.

Ἐπιστολὴ τῷ

μ Ηβιαζόμενοι κῆσαι, δίκας πᾶσσοῦ λαβεῖν, τρὶς ἤδη παρῆκότε. μὴ δὲ ἐμπαραβαλλοῦ τῇ σαυτοῦ ψυχῇ ὡς ἀλλότριον φαλαρίδοσ ἔλεον. εἰ καὶ πόνου τοῦτο σέβεσθαι περαιτέσάμβοι, τῇ τοῦ τυραννοῦ χρησόμεθα ὁρμῇ. Ἀεὶ φοίτη.

μ Ηλογίζου τὸν ἀριθμὸν ἧῦ εἰσ τὸν ταῦρον αὐηλῶ μβώων. πολείους γάρ εἰσιν, ἐὰν τὰς πράξεις αὐτῶν ἐξετάσῃς, ἢ τὰ ὀνόματα. ἀλλ᾽ ὅμωσ καὶ τοιοῦτοι ὄντεσ ὑφ᾽ ἡμῖν ἐγβύονται. σὲ δ᾽ ἔτι ἠξιοῦμβρ, οὕτωνεώτερον ὄντα, πρεσβυτέρασ ἐπαναιρεῖσθαι φρορτίδασ. δυσκίνουσ δ᾽ δείκνυμβρ, τοὺσ ἡμῖν αὐτὶ πράξαντασ, ἐπεὶ δὲ ὀρέγῃ μεταβολῶ τοῦ βίου ἰδεῖν, παυσοῦμαι μβ᾽ ἔτι παραινῶμα τοὺσ θεοὺσ, οὐχ ὡσ δὲ δυσὶ ὑπὸ σοῦ κακόντι παθεῖν, ἃ γὰρ ἐκ γυναικείας χειρὸσ τυραννοκτονηθήσεται φάλαρισ. ἀλλ᾽ ἵνα μὴ δοῦσωσθεῖμοσ ἐσ τὸν ταῦρον ἐμπεσόντων ἐμῆ, καὶ διαβολῆσ ἀδίκου μεροζεὺσ ὠμότητα, τιμωρηθεὶσ ὑπέμεν᾽. ἐὰν δὲ μὴ πείθῃ τύχᾳ σὺ σφόδρα προσδέχεσθαι πρὸσ ταύτης ἡμῖν φλ πραγμένεσθαι, ἐκτίσουσι δίκασ Τιμολάῳ.

τ Ομηδὲν ἁμαρτάνῳ, εἰκότωσ ἴσωσ, καὶ δικαίωσ θεοῦ νομίζεται. τὸ δ᾽ ἁμαρτόντα, μὴ τῷ αὐτῷ πρὸσ τὸ μέλλ

σεσωφρονίσθαι

σεσωφρονίσθαι, αὐθρώπου· τὸ μέντοι μὴ δὲ πταίσαντα καὶ ἀτυχήσαντα πεφυλαχέναι, οὐκ οἶδα ἄλλου τινὸς ὑπολαμβάνειν δικαίου, ἢ κακοῦ. ἀσχολὸν οὖν, ἔτι γὰρ ἔμμιον προσελθεῖν ἐσόμεθα, ἑτέροις πρόσκομμα ἢ ἀβουλίας γιγνόμενον, αὐτὸν ἑαυτῷ μὴ λέγειν ἢ οἰκείας συμφορᾶς χρήσιμον γίνεσθαι. Φιλοδήμῳ.

Ε πείσομεθα τὸ γε τὸν ἥδη, μηδὲν ἀδικεῖσθαι ὑπὸ σοῦ· καίτοι χαλεπώτερον τοῖς αὐτοῖς, ἐφ' ἑκάστοις τὴν ὀργὴν πεπιεσμένην, ἀλλ' οἷον ἐβουλόμεθά σε, μὴ δίκαιον εἶναι πρὸς ἡμᾶς εἶναι, οἷς τὸν ὠφθῆναι μηδένα, τοῦτο ἢ τὰ παρόντων λόγοις φυσικῶς ἐνομίσαμεν, πρὸς ὅσον ἐφικέσθαι ἐλέγχοις πρὸς σοῦ τὸ ἀληθὲς δυνάμενοι· ἴσθι ὅτι μὴ τὸ μηδὲν ἀδικεῖν, ἐναντίας πολλάκις ἐνεχθὲν, ἀσφαλῶς αὐτοῦ τοῦ δαίμονος ἔδοξαν, οἱ πρὸς αὐτὸν δεδιότες κολάσεις. Φρόντιζε οὖν, ὅπως μή τε τὸν πρόσθεν ἡμῖν τὸν σεαυτοῦ ἐχθρὸν πρόξῃ, μήτε τὸ τύχης χαλεπὸν δέσει δοξάτω μὴ τοῦ τὸ μόνον, ἐπιλάκις ὑπέμοῦ, ἢ ἐφ' ἑκάστῃ ἀδικίᾳ δυσπαθῶν, ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις ἡμᾶς οὖσι δικαίοις ἀμύνῃ. ἐῶ μὲν γὰρ, οὐκ ἐάσω πονηρίας χρηστότητα ἐνέχεσθαι δεσπότειαν· ἀλλὰ μὴ οὐ σαυτοῦ πρόσμενε δυσχεραίνειν ἐβουλημένου, ὡς ἐπὶ ἑτέροις ὁ φθόνος.

Φιλοδήμῳ.

Ν μεγάλῃ μοι δοκεῖς δυνηθεὶς καθεστάναι Φιλόδημε, εἰ τὸ σαυτοῦ δύνασθαι οἶσθ', ἢ ἀσυνδόσι ἡμῖν ὑπὸ σοῦ, ὡς οἰκαδεάτηνος ἡσυχίας γενέσθαι, πρὸς ἡμᾶς πέντε τοσαυτῶν, ὅσους τοῦ θεμῖν σωθεῖν, ἃ μετὰ τὸ μηδὲν ἐλπίζειν πρὸς σοῦ χρηστὸν, ἀπεδώκαμεν, ἀλλ' οὐκ αὐτοῦσοῦ φιλοτιμείας. τοῦτο ἢ μὰ τοὺς θεοὺς, οὐδενὸς πολλοῦ θοῦς δεῖν αὐτάξιον. εἰδὲ πάντως θέλεσ πρὸς σαυτοῦ δουλεῖν ἐκπεπτωκὼς τῷ πεῖσθαι, ἔστι μὲν, οὐδὲν ἧττον καὶ ταῦτα ἐκ τῶν σῶν· εἰ ἢ

οὐδὲ κεῖς, προσθεὶς ἐκείνοισ τοῖς πέντε τοιλαύτοις, τὰ πρὸ σαυτοῦ τοσαῦτα, τῶν προικα δέκα τοιλαύτων ἀνάγραφον. ἵν' εἰ βούλῃ φῃ προικόσ, ὁ μὴ τὴ φαλάκρου δεῖται χαίτησ. ὁ δὲ φῃ Φιλοδήμου πρὶ ουσίασ. μαρτυρῆσου δῆμιν πρὸς σὲ, ωο λλὰ καὶ μεγάλα θεαν ὼ, χαρᾶς ἡμᾶς ἀναπίμ ωλησιν. ἃ σοὶ δ' ἔτι πεῖσ οὐσα ἔ ωοχε, μήτησ γνωμοδῶ μαρτυρεῖ. Αγησιλάῳ.

ἡ Τελεσίππη, χαλεπῶς ἔοικέσου φέρφν τῶν ἐν συρακού σαις μονῶν εἰσ ηοσοῦτον δὲ πάσχουσα, Φιλανδρου καὶ σώφρονος ἔργον γυναικὸς, ἐμαρτύραγε ἡμᾶς, ὡς κ' σοῦ τῶν ἀρχὴν πειρᾶν ἔχοντας, οὐκ ἀνέξεσθαι φάσκουσα εἰς ωλείωσε ἀπόνταε. ἀλλ' ἐ ωιθομένη μὴν ἐαυτῆσ πατέρα, γνώσηφσ' ἴσωσ ὃ βούλε ται πρᾶξαι φμ. ἀλλ' δῦ' ἴσθι, ἢ πρίσεσιν αὖ. οὐ γὰρ οἷα τε ὄδε δυνάσ θαι πρὸ ορᾶν ὡσ ἀλλότριον ἑαυσῆ ἀνδρα νενομισμένον. κἀκείνη μὴν ἐμὲ ἠξίου δυνάσθαι ἐ ωανήκφσε ἀναγκάσαι. ἐγὼ δ' ἐκείνῳ. οὐ γὰρ οὕτως οἷο μείσε φάλαιναν φοβεῖσθαι, ὡς τελεσίππην φοβεῖσθαι. ἐπεύνηκε οὖν καὶ τοῖσ ωεσοῦσιν ἀπρόσδοσον γῆν, εἰ δῆμᾶς αἰσχύνη μᾶλλον, εἰ τ' ἐκείνῳ, ἀξίαν οὖσαν νικᾶν θεὸς, ἀγαπᾶσθαι πλέον.

Πολυμνήστει.

π Ολλάσι καὶ μεγάλα πρὸς ἡμᾶς ἐμαρτύρηκε τοσ ὑπὲρ τῶλλα μὲν ἅπαν τα μάλισ' ὑπὲρ σῆσ συμμαχίας τῆν πελοφόρων. τῇ γὰρ σῇ ωονυδῇ, καὶ τῇ σῇ ἀγωνισα μένων ἀνδρῶν, τὸ χωρίον ἁλῶναι ἀ ωοφαίνῃ. καὶ τοὺσ ἰδίουσ ἵ ωπουσ, ὡσ ἔοικεσι παραχωρῶν ἀναπεῖσθαι. ἐγὼ δ', εἰ μὲν ἐλάμβανον τὰσ παρ' ἐμοῦ δωρεὰσ πάσας, ἐδεδοίκην ἂν ἢ οὕτω μὰ τοὺσ θεούσ, μὴ ἡττῶμαι σῆσ φιλοφροσύνησ σῆσ παρὰ σοῦ. νῦν δ' ἔσον καὶ τὰσ χάριτασ, οὐκ ἀνὸ ὧν πέμπεται ἀπὸ δεχόμενον, νικᾶσθαι ὁ τύραννος ὁμο

λογῶ, ἰδίᾳ τοῦ ἑνὸς. ἐμοὶ γὰρ τὸ πρὸν μὴ δεῖν τὰ χρήματα φιλεῖσθαι, δι' ἀνεψιὰν τοῖς στρατιώταις, ἃ καὶ λακεδαίμονι δόντος πρὸ αὐτίκα, οὐχ οἷός τε ἐγένου λαβεῖν, διὰ τὸ ἀκινδυνοτέρους ἡμᾶς γενέσθαι ἢ δύπορεῖν. Τοῦτο μὲν γὰρ οὐκ ἦν ἡμῖν ὠφελος σοῦ. ἀλλὰ δὺ πάσχειν ὑπὸ σοῦ πρὸς τὸ ὠφελον ἀναγκάσεις.

Τῷ αὐτῷ

ε Δῆσας ἡμῶν τοὺς ἀπειλᾶσθαι, τὸ μὴ ἢ αὖθις δήσεσθαι, καὶ ρόπι καὶ τὴν λείαν δι' ἐνίαμας ὡς ἤξιοῦμεν, ἀποδοὺς τοῖς πεινῶσι τὴν κινδυνεύων τὸ ἐπαθλα, καὶ καλῶς. ἦν φρονήσητε γὰρ, καὶ ἐπερρωσας, μηδὲν ὀκνεῖν αἰτεῖσθαι, καὶ ρᾳδίως, καὶ τοῦσ αὖθρας ὁ-μοίως δέοι ἀγωνίζεσθαι προθυμοτέρους ἐποίησας. τὸ γὰρ αὖ ἕλοιτο σήμωμα ἧσσον χωλεῖ. οὐδεὶς, ὅστις αὖ ὑποστείη τοὺς καμάτους. ἄλλοις μὲν οὖν, καὶ ταῦτα ἐκομίσω. οὐμὴν, ἀλλὰ καὶ λαμβανῶν, εἰς τὸ ὠφελεῖσθαι ἡμῖν κατασκευάσαι τοὺς στρατιώτας, ἐὰν εἰς τὰ μέλλοντα δεήσωμεν. Ταῦτα λαμβάνων ἔοικας.

Τοῦ κρῳ.

τ Οὐς μὲν γὰμους ἤρχεσθαι φιλοδήμου θυγατρός, θαυμάζον, ἢ σὺ νῦν ἡμῖν ὠδὶ εἶπας ἔτυχες, ἠκούσαμεν. φθονῶ γὰρ ἡφήμῃ, ἢ τοὺς ἀεὶ πολλὴ ἀσυνδὴ περὶ τοὺς μνηστῆρας ἐχομένους, ἐπεὶ τὰ χεῖρα τῶν γινομένων καὶ δι' ἀκριβῆ τὸ πρᾶγμα νομίζη, ἄγελαῖος ἦθεος. ἡμεῖς τάχα ἂν εἰκότως ἐμεμψάμεθα αὐτῇ, τοιοῖδε πρᾶγμα δόξαν. ἢ διὰ τὰ λλα μὲν ἀδήλως εἰς τοσοῦτον ὠμότητα διαβαίνομενοι, ἀχήκασε ἢ, ἢ διὰ ταῦτα κατεγνωσμένοι. φέρε δὴ ἡμᾶς, ἀκούσ πάντα χόθεν πρὶ βοῶσα τοῖς ἀκουσμένοις. ἢ διὰ ταῦτ, οὐδὲ δόντ ἐμὲ τῶν ὄντ τινές, οὔτε πειραθέντ, ὡς ἐσαῦ ὧν πόνοντα ὀλέθρῳ προβέβληνται. τὰ ῦτα μὲν οὖν ἐμὰ τὰ λαιπορήματα, ἢ οὐδενὸς ἑτέρου ἢ οἰκία, εἰς ἰὼ ἐτελέσθησαν αἰπρῶτα

συνοδοι, Λεοντίτε, καὶ θεανοὶ, πρατεῖν αὐτοὺς ὡσ' ἔχουσιν ἐπίστε-
μὴ δὲ αὐίσε τὸν ὑμῶν ον ἀποδοκίμασίας, ἐνθυμῆθη. ἄξιον τὸ δώρη-
ματοῖς νομισμοῖς, ἀποδοχῆς νενομίκαμεν. Φίλτατε γὰρ τὸ
χωρία τοῖς νυμφαγωγηθεῖσιν, ἐνθυμεῖσθε τὸ πρῶτα θεσμὰ ἀπώθωνται
παρθενίας. Φθόνου δὲ συρακουσίοις μᾶλλον ἄξιος Φιλόδημος, ἢ
ἐλέου πειθήτω. ἢ μηδεὶς δύτυχέστατος ἐν δυσμονίας μοίρᾳ, ὡσ
ἐκεῖνος ἐν καιροπραγίᾳ τύχης, τοῖς φθονοῦσι νομισθήτω. Φάλα-
ριν ἢ μισείτωσαν ἅπαντες, οὐ γὰρ πρέσβυς μᾶσσον ἀζήμιον.
δύχέθωσαν ἢ καλῶς κἢ σφᾶς, καὶ μήτισι προσαστῶνται, τοιού
των καὶ αὐτοὶ λαβέσθαι Φίλων. Τιμαύδρῳ.

Τ Α πολιτεύματά σου τὰ ἐν καμαρίνῃ τίμαυδρε. ὁ πλὺς
οἰκτισμὸς, ὑπὸ τοῖς ὑφ' ἡμῶν ἀπολωλόσιν, ἐπέρρωσε μὰ
τὸν δία, οὐ δὲ βουλομένους, τοὺς περὶ κλεόμβροτον ἐνεῖρξεν τῷ
τύρῳ. ἐδεδοίκειν γὰρ, ἄλειαν αὐτοῖς ὧν χορηγήσας, πᾶν σαίσε κα-
τέμαθε τὴν πόλιν αὐίσαντε. ἡδέως γὰρ ἐμαυτὸν τὰ πολίτευμα πρέ-
χω τῷ δήμῳ, ἕως ἂν καὶ αὐτοὶ νοήσωσι καὶ μαρίνειοι τὸν
αὐτῶν ἀνεχόμενοι
λόγων. οὐ τὰ πολιτεύματα, οὐ χόρτου ὧν φάλαριν ἀμήχανα, ἀλ-
λὰ δὲ ὧν οἰκιότητα φαλαρίδος αὐθείαν. καὶ χαλεπὸν μὲν, εἰ καὶ πό
νυ σωφέρειν αὐτοῖς πολεμεῖν ἀπραγμοντίνοις, τὸ πειθέντας ἀ-
φαθῆναι τῶν ἔργων. νῦν δὲ ὁ πόλεμος αὐτοῖς, τῶ ἀντὶ βαρυτέρος
τοῦ συμβούλου, μᾶλλον δὸ δημηγόρος. δὲ μικρὰ ῥοπὴ τοῦ τὰ
τὰ πολλὰ σωφρονίας, ἐγείρῃ μόνοι τὸ πλῆθη, λέγοντα τὰς αἰτίας ἧς
μοζεν, ἵν' ἧ πειθῆσα πόλις ὑπὸ σοῦ στρατεύεσθαι, πολεμικὸς σφό
δρα ἀνδρὸς ἀναγράφῃ, ὑπὲρ οἵα πεπραχότων τιμωρὸς αἰτίας.
ἀλλ' ἂν ἐθέλετε καθ' ἕνα ὑμῶν ὀνομαζόντων τὰς πολλὰς αἰτίας, ἀ
πορτῆμεν ἔξω δείκνυτε. ἀλλὰ μὴν εἴτις ἀφεὶς τοὺς ἐντελῆ, διὰ

τὸ

τὸ μὴ δοκεῖν ὅσιον, αὐτόνομοι σκέπτοιτο, τοῦ παντὸς χαλεπωτέρου τυχεῖν ὀλέθρου, νομίσειεν ἄξιον εἶναι. ὃς ἀποδόμενος τὴν οἰκίαν, ἢ τὰ χωρία, καὶ ἔτι σοι πρῶον ἦν ἀνδράποδον, στρατιὰν ἐπεμὲ μισθοφορεῖσ, καὶ ναυμαχικοὺς νεωτέρους ἀναγκαίως φρονεῖν. πῶν τε ἦν ποιῶν, σὺ δὲ νὰ ἀλλ' ἦν σὺν γὰρ μὴ ἀπεῖναι καὶ, ἄξιον ἴσως ὄντα. πλὴν λὰ χάρισι καὶ δεινὰ πεπράκται. διαζῆ δὲ τὴν πόλιν, φλοσῆς ἀφροσύνης οὐκ ἐπαύουσαν ἀπολαύσασι. Ἐννεάιος.

Ε Κ πολλῶν πάνυ χρημάτων, ὧν ἐδυνήσασθε παρεμοῦ, ὀλίγων τὰ πάνυ μόνον ἀποδῦναι πεισόντες, καὶ τούτων ἐν οἷς μάλισ' ἂν καιροῖς χρημάτων ἐδεόμην ἐπικουφισθέντες, οὐδὲ πω πώποτε τούτων δύπω τέτακται. ἀλλὰ τέσσαρα μόλισ' ἀχθόμενοι, καὶ σείοντες δυελύσασθε. τέσσαρα ἢ ἀκμὴν κατέχετε. μὰ τοὺς θεούς, ὃ χ ἅττω περὶ τούτων ἄχθομαι, ὡς περὶ τῆς ὠῆς τοῖς ἀφεθεῖσι χαίρειτος. ἡ μὴν ἡ χρεωκοπία ὑμῶν, ἐὰν ἐπιβέβωμεν τοῦτο, τεσσάρων μόνον τάλαντων ἔχει ζημίαν. ἡδεῖα χρεισία, ὑπὲρ δὲ κατάλαντον τὴν βλάβην. ὁμοίως ἡ τούτων ἀποδώσειν ὑπισχνεῖσθε. καὶ τὰς περὶ ἐκείνων εἰδέναι χορείας ὁμολογεῖτε ὥστε οὐδεμία περὶ φιλὲν ὑμῖν οὔσης ἀχαρισίας χρῆσθαι ἐλπὶς, εἰ τὴν ἐφ' ἡμῖν οὖσαν νομιοῦμεν, ἃ χοῖοί τε ἐγγύσθε ἐκτίνειν. ἐμὲ μὲν ἀλλὰ τούτης ἐστὲ τῆσ συνωμοσίας, ἐπὶ τῶν θεῶν ὁμόσας ὑμᾶς παρὰ τῆς πρόσβεων ἐν δεῶς ἔχειν, ἢ εἰ μὴ ἰδίων οἴκων εἰς φέρθ, ἀφίημι ἢ τούτων τὴν πόλιν. μαθὼν ἦ, εἰ μὴ τὰ ἀποδοθέντα βάλεσθε λαμβάνειν, ἀποπέμπειν ἕτοιμός εἰμι, εἰ μέλλετε ἐπωφελεῖσθαι, μὴ μὴ οἱ τὰ τοῦ δήμου κλέψαντες, ἐξ ὧν ὑμεῖς κοινῇ πένεσθε, τούτων οἱ σοντα. τοὺς ἢ ἀναστέσεισ τῆς εἰκόνων, ἃς δυσχερέσασ' ἀμοιβὴν εἰσ ἐμὲ προσβύοντες ἐπαγγέλλεσθε, μὴ φιλοτιμεῖσθε. μετὰ τῆς τὴν ἐμαυτοῦ, ἢ τὴν, εἰς τοῦτο ὑμῖν χαρίζομαι δι' ἀπόνου.

ἐ Φθάνα μὴν τὴν πρὸς σὲ πεμπομένην συμμαχίαν· πρὶν δ' ἐλθεῖν τοὺς παρὰ Δυκλείδου στρατιώτας, εἶδο μὴν τοὺς πολεμίους· ὥσθ' ἡμᾶς, εἰς μὴν τὴν μαχην, ὑπὸ τ' μιαθοφόρων ὑστερησάντων, μηδὲ ποιῶν ὀνήθηναι· εἰσ' ἦ τὴν δόξαν ἃ τοὺς ἐπαίνους, πλησον· εἰσ' ὀλίγοις γὰρ ἡμῶν τοὺς ἀγωνισαμένους, οὐκ εἰς ἅπαντας ἡ νίκη κατάκειται. κινδύνων δὲ μείζονων μετασχόντες, ἐπάθλων λαμπροτέρων ἐτύχομεν. Λεμαχῳ.

ὁ Υκ ἀχθόμεθα φλ Δυσβολῶσ, ἐ ἢ τῆς δόξης, ἧς ἔχουσιν ἐπὶ μοὶ οἱ νεῶν αὖροι· ἰδὼν δ' ἐν ἴσῳ τὸ ἀδικεῖν, μᾶλλον ἢ πλῶ δικαιότερ ἤδη τοδικαίσ νενομισμένῳ τὸ ἄδικ), τοσοῦτον ἀπέχω τοῦ ἐπικρύπτε θαι, ὥστε ἐπαυχοῖσ ἂν ῥησιάζεσθαι. ὅτι τοῖς μὴν ἄλλοις φύσει τοῖσ τοις, ἐμοὶ ἢ ἀνάγκη γνέσθαι συμβέβηκ· φημὶ δ', ἡμῖν τὰ πράγματ πρὸς γένησθαι τάδε, ᾧ τοῖσ ἄλλοις ἅπασι τὸ αὐτὸ ἐμφυτον εἶναι· διαφέρειν δ' ἑνί τούτων· ὅτι ἡμεῖς μὴν τύραννοι δοξασθέντες, ἔχοντες ἐξουσίαν, ὁμολογοῦμεν. ἐκεῖνοι δὲ ἰδιῶται ὄντες, παρόσον δύνασθαι δίκαιοι δοῦναι ἀρνοῦνται. Πολυσχάτῳ.

ἐ Γὼ τῷ μὴ δὲ πεπυσθότων ὑπέμου, οὐδένα αὖ εἴπω μι, οὔτε πρὸς σέ, οὔτε πρὸς ἄλλον αὐτῶν οὐδένα. οὐ δ' ἐδίδουν, ἵνα σὺ δέξαιο τὰς παρ' ἡμῶν δωρεάς, ἃς πεμπομένας παρορᾶς, τὰ δ' ἑτέρους πολλοὺς ἐπιδέξιον θαι λαβόντας, πρέσβεων δίκ. προσέτι δ' αὖ πάντως, οἷς λαβεῖν ὀφλ δικαίως. ἃ δ' οἰόμεθα ὀνείδους ἀπηλλάχθαι, ὅτε αὖ αὐτός τισ ἕκαστος, ἰδίας δυσεργασίας δεξίοι, οὔτε αὖ ἑτέρων λεπόντων ἀκούειν ἐθέλοι. ὅσοι μὴν τοὺς πρὸ τὴν ἡμετέραν τυραννίδα, βίᾳ καὶ ἀδικίᾳ πολλὰ τῶν ἐμῶν ἀπώλεσαν, ἐξεστίσοι λογίσασθαι. καίτοι πολλοὶ σὺν σφόδρα δυροις περὶ πλείστου τὸ δίκαια καὶ

πιοχεῖν

πα σχεῖν. ἐπεὶ πα ἀπτίσαντας οὐ χέπουσίως, αὖ ἀνάγκη, ἀφόβως πο
λέμου, ἢ ὅ ἄλλων τινὲς ὅσιωταῖα, ἀλλὰ ἢ πάντων ἀσεβέσταῖα κα
τέχον, ἐφ ὅσον ῥώμης μετεποιήσαντο. οὐ γὰρ δήπου πρὸς βάσανα χρή
ματα ἐναγῆ, μεταῖα κινδύνων τοσούτων καὶ αχεῖν ὑπέμειναν. ἃ ἢ
ἀναγκαζομένους λαβεῖν, ἐχρῆν ἀπώσασθαι τινα οὖν σὺ πρὸς δίος
ὑποτυπούμενος, οὐκ ἤθελες τὴν δωρεὰν λαμβάνειν. ἐπεὶ ἀ ἀίπρο
φάσεις, ἃς σὺ πρὸς πτούμενος ἔλεγες προσεβλήθαι, ἀνούτω τῷ
τρόπῳ, καὶ μυρίοις ἑτέροις λύονται. μαρτυρεῖται γὰρ ὑπ αὐτῶν τὰ
ἐχθρῶν τὰ χρήματα ἀδικαῖα εἶναι, εἰμὴ τοῦτο δοίσει, ὅτι ἐκεῖνοι
μὲν, δι ἀδίκου ὀνόματος φιλάρπαγες, ἔχειν ἐβιάζοντο, καὶ τοῦτο
προτιθέντες τῷ ἀσεβεῖν. σὺ δὲ μετὰ τοῦ δικαιοτάτου λήψη. φίλου
πεσὼν δυδύνης ἑκουσίως.

Ἀπεμόρτω.

Σθόμην τοῦτ ὦ ἀπέμορτε. ὅπως περὶ τῆ κατ ἐμαυτὸν
ἢ ἐβουλευσάμην. πολλὰ μὲν ἢ ἀγαθὰ ἠνίασεν ἡμᾶς ἡ τε
εἰλειπθοῦσα μοναρχία, περὶ ἧς ὁ ἄβουλος ἐγὼ,
τοὺς πολλοὺς πόνους καὶ κινδύνους ὑπέσχον ἑκών. μετέσχον δὲ ἐν αὐ
τῇ τοῦτο κακοῦ ἐπειράθην, εἰ μὴ δεῖ δυ παθεῖν τι ὑφ ἡμῶν ἐ-
πιθήκησ αὐτὴ βούλεται. ἀλλ αὖ αὐτὴ πάσα, αὖ δεήσει χαρίσασθαι
τινὶ τῶν δεομένων, τοῖς ἀξιωλεστέροις χαρίσεται. οἱ γὰρ δυνά-
μενοι ὑμεῖς, οὐκ οἶδ ὅπως ἀπεσταμμένοι, τί γὰρ ἄλλο, ἢ δεῖσθαι
τε δυ παθεῖν ὑπ ἐμοῦ. ἐπεὶ τίνος ἕνεκεν, τοσούτων ἐμοὶ καὶ συμ
φοιτητῶν γενομένων, καὶ συνεφήβων, καὶ φίλων, οὐδεὶς ἐξ ἀφί-
κται ὑμῶν, ἀλλ οὐδὲ ὑπέμνησέ τίς ἀφίξεσθαι πρὸς ἐμὲ, πολλῷ
καλλιθένους. καὶ δυ οἶδα γὰρ, οὐδὲ ἐκεῖνος ἀφίξεται. καὶ τοῖς
μὲν ἄλλοις ἴσως, εἰσί τινος ἀποφυγαὶ, τοῦ μὴ δοκεῖν. ἀναφαν-

δὸν βδελύττεσθαί μου τὰς δωρεὰς, ὅσους ἐλθεῖν μὲ παρῆκας ὡς ἐμέ, τοὺς μὲν, νόσοι, τοὺς δὲ πατέρες, πολλοὺς δὲ κωλύσῃ τὰ πολιτικά. σὲ δὲ ἐγὼ δι' εἰδὼς, οὐδὲ ἐπιχειρήσαιμι καλέσαι, μᾶλλον δὲ μὴ τυχόντα. οὐδὲ καλέσαιμι ἂν ἐπὶ τὰ μάλιστα νῦν, τὴν τοιαύτην ἀρρωστίαν ἀκούσαντα, καὶ τοὺς παῖδας, οὓς μετὰ τὸν ἕκαστον ἡμέτερον οἰκοθεν ἐπυθόμην, ἐκ παύλης σοι γεγονέναι. μὴ σωθείην γὰρ ἐγώ, τοῦ πρὸς πλεῖστον ἀνακείσεσθαι, κἂν δοῦναι ἔμελλον, καὶ σὲ πολυπαιδίας. πίσον οὖν ἀπολείπεταί σοι πρόφασις, τὸ μὴ οὐ δεδυνῆσθαι δοκεῖν. ὅπῃ ὦ θεοὶ, πέμψαντος εἴναί χρόσοι ἐμοῦ σοι, οὐ μὰ τὸν ἀφορητον ἐπιφθονον, οἷον ἐμέλλεν ὄψεσθαι, πανταπασιν ἀπόμενον μετὰ πολλῶν καὶ πολλῶν πᾶσαν ἡ πόλις, ἀλλὰ χρυσίδιον, καὶ τοῦτον ὑπὲρ, ἀορεὶ πάντα πᾶσιν, ὡς περ πᾶσι, ἢ μίασμα ἰδὼν ἀποφορον, αὐτόθεν ἀπεγράφησ ὡς εἰκός. πακοῦ γὰρ ἀνδρὸς ἰδὼν δῶρα. καὶ πεφυρμένου φόνῳ ἀνθρώπων. καὶ μεγάλως χρήσιος εἴπερ, καὶ ἀνυσιμον τὸν τρόπον ὦ ἀγάμορτε. καὶ μὴν τοι πρὸς ἡμᾶς καὶ ἀνηλεὴς, ὃς οὐκ οἰκτείρῃσ με μακοδαίμονα ὄντα, καὶ διακείμενον οὕτω, ὥσπερ διακειμενωνὶ ἀβλίως. ὃς οὕτω φίλια ὠρέχθην μᾶλλον μοναρχίας, ἵνα μοι λαμπρὸς εἶναι πρὸς τοὺς φίλους, ἐπειδὴ τάχιστα τούτου, κατ' ὀλίγον παρὰ τῶν θεῶν ἔτυχον, οὐκ ἔχω πρὸς οὓς ἐλαμπρύνωμαι τοῖς χρείοσιν. ἀλλ' ὁ μόνον ἐμοὶ πάντων περαμύθιον τῶν πακῶν, ἐστὶ τοῦτον μὲ ἀπεστερήκατε οἱ φίλοι, μηδὲ δύ' ποιεῖν μηδένα ὑμῶν ἐπιχειροῦντες ἐκ τῶν περιόντων. ἀλλ' ἐς ἀνάγκην καθεστήκαμεν ὦ θεοὶ, μὴ προσιεμένων ὑμῶν τὰς δωρεὰς ὅσ βουλόμεθα δοῦναι, τῶν πολλάκων καὶ τῶν βωμολόχων δὲ τυραννίδος δοῦναι, οἷσ οὐ βούλομαι.

Τοὔπερῳ.

Τ Ἠν Φιλοδήμου γυναῖκα κλεαινέτω, οἶσθα δήπου λῷ λέ
γω Τύχη, βουλόμενος ὑπὲρ θυγατρὸς γάμου ἰδεῖν, τοῖσ
ἐν ποσὶν ἐκωλύθην. ἐφ' ᾧ κεἰ σὲ περιπάλουν ἤκουσ' ἄν, εἰ μὴ περὶ τοιαύτησ κηδεμονίασ ἐνωκήκουν ἐν συρακούσαις καταλιπεῖν. οὐθεν ἧσσον περιοστέρου εἰσθοιοαν, ὡσ οὐκ εἰκῇ σοι περὶ αὐτῶν ἐπιστέλλομεν. μετελθε τοίνυν αὐτὸσ. Ⓒ πέντε τάλαντα ἀναδέξεται προικὸσ τῇ κηδεστῇ, γαμουμένησ τῆσ παιδόσ. μνᾶσ ὡσ δωρεᾶσ δεδομένησ, ἣν χρὴ ὀφλόμενον ὑπέμου διορθούμενοσ. ἐὰν μήγοι σωθείνηται, σῴοσ ἔχομεν φιλοδήμου τοσαῦτα χρήματα, μὴ φάσκειν εἶναι, αὖθισ ἐμὲ γὰρ λαβόντα, Ⓒ φιλόδημον δόντα, τὸ γνώσκειν ἀνάφερε. κἢ δι' ἀσυνδεσίαν μνᾶν ἔχε, Λέοντα κηδεστὴν ποιησαθαι. ἀφίκετο γὰρ ὥσ ἡμᾶσ, μετιὼν τὸν γάμον. κἀγὼ δι' ἀπορίαν σαίνεσθαι προσποιούμενοσ, ἀπεστελλον αὐτὸν ὡσ σέ. καὶ δέ ἄλλον τινὰ ἀμείνω εὕρηται νυμφίον ἡ μήτηρ φιλοπαιδὸσ, ἐκείνῳ τὴν προῖκα ἀναδέχου. καὶ μηκέτι προσφιλοτιμοῦ. οὐ γὰρ ἐφ' ἑνὶ κηδεστῇ φιλοδήμου μεμνῆσθαι ὁμολογήκαμεν. οὐ δὲ δωρούμενοι χρήματα χαριούμεθα τὸν γάμον. αὐτὰ πρὸσ θεῶν μὴ ὅτωσ ἀμελῶσ χῶ ἐγγύη ὡσ αὐτίδωροσ, ἀλλὼσ λαμβάνων πέντε τάλαντα, εἰπὲ αὐθρίτινι ταύτην δοῦναι ἐφ' ἑαυτοῦ. εἰχρὸν δ' αὐτὸν χῆσαι δι' ὀλίγου τε, εἶθα προῆκται δοκεῖν, γοῦν τοῦ μηδὲν νεῖν χάριν, ἃ προσεποιήθημεν χρήματα, ἑκόντι ἀποτίσαι. οὐμὴν καταγνοίην γ' ἂν ἐμοῦ τοιόνδε πω. ὡσ ἔγωγε καὶ τὸν ἥλιον δόξω ζημιᾶν, μένοντα περὲμοὶ τὰ χρήματα, Ⓒ μεγάλ' ὀφελοσ λαβοῦσησ εἰσ τὸν γάμον φιλοπαιδοσ. οὐ γὰρ ὁμοια φρονεῖν δυνάμενοι ἂν, μηδὲν εἰδότεσ περὶ ἐμοῦ. εἰδεδὲ μὴ δεινότερον ἀπολωλεκοῦ φάλαρεν τὸν τύραννον πεπιεσόων. ὥσπερ δὲ τοῖσ γάμοισ τῇ παιδὶ θυγατέρασ πέπαρας

ὁμιλίκας καὶ γυναικείας ἀμπεχόνας, ἃς ὑφ' ἡμῶν σε λείσας ἔ-
χεις. ἡ χρυσοῦς ἐξήνεγκε. καὶ τοῦ χάους μὴ ἀχθῆναι πατρώνυμ τοὺς
γάμους, ὡς καὶ νῦν βραδέως ἀχθομένους. προθύμως δὲ πέμ πε
τὰς ὥρας, ὡς ὦ τοῖς φαλαρίδος, ἡδίας καρπούμενος χάρι
τας. καὶ τοῦτ' μὴ οὕτως ἐχέπδυκρε. τὰ δ' ἄλλα, ὡς καὶ πρὸς
δομένη τῇ παιδί, καὶ ἀνδρὸς χρηζούσῃ γυναικὶ, τίμιος χρυσοῦ.
καὶ προσαὶς αὐτῶν φ χρείας, μετὰ τῆς ἡδυκοῦ θύε τοὺς γάμους,
ὡς μάλιστα πλουτελέστατα. μήτις συναλιουσίων τ προσηκόντων
τῇ παιδὶ, ἐν τῇ καλλίστῃ ἡμέρᾳ, ἄθλιον αὐτὶ μακαρίου ἐπω-
Φιλόθημον. ἀλλὰ νικήσω μὴν αὐτοῦ τιὼ τύχην. Κλεαινέτη.

ὁ Φιλοθήμου πολῖται ὦ τιὼ ξένιν, τοῦ σοῦ μὴ ἀνδρὸς, ἡμε-
τέρου δὲ ἀτιμήτου Φίλου, σοὶ μὴ δύκλεῶς ἔοικε παραγί
νεσθαι. τῇ θυγατρὶ δ' ὑμῶν, εἰκοσὸν ἤδη ἔτος οἰκουρούσῃ, οὐκ δύτυ-
χῶς. ἡ μὴ γὰρ ἐπάνδρι χαρεία, χρόνους προσλαμβάνουσα, πολέω
ἀρετιὼ, ἡ δὲ ὦ παιδὶ πρῶραν μηκυνομένη παρθενίαν, διαβο-
λιὼ κτᾶται. πῶσι γὰρ αὐτοῖς αἴσχιστον δέδοκται, ὃ νὴ διὰ ἔτι πα
ρὰ τοὺς φ φύσεως χρόνους θυγατέρ οἰκουροῦσα. πάλαι δ' ἐχρῆν
καὶ γὸν ἐκείνης βίον, ὥσπερ γὸν σὸν, πρὸς ἄνδρα ἐπανεῖσθαι. ἴσως
μὴν οὖν αὐτὶ φιλοθήμου παραμυθίαν ἡγῇ, παῖδα ἔχειν, ὧν ἐκεῖ
νος καὶ σὺ ἐγένασθε. ἀέπλιον δὲ, διὰ πόνους γαμέτου, θυγατέρα ἀ
πτερῆν γάμων. ὃ οὐχ ὅμοιον τοῦ μετὸλίγον ἔχοντος ἀφειρεῖσθ
ἀνδρὸς, ἢ ἐμὴ ὦ πεῖραν τῆς ἔχηνε ὃ σωνόφαν τοῖς τῆς φύσεως ἀν
μαζομένη ὁμοιό. ὅταν δὲ, μὴ δὲ κεκμηκότων γονέων, μὴ ἢ δυσὶν δεῖ
αν χρημάτων, ὥσπερ νῦν, καὶ μεγάλης ἀτυχίας τεκμήριον τοῦτο.
ὁ μηδαμῶς καταιωνίζου λιλεαινέτη. πεντακόσίλαν γὰρ πρὸ
κατέλιπεν αὐτῇ φιλόθημος ἐκ πλέων παρῆμεν. ὃ ἀχὶ ταῦ

τα

τὸ μόνον, ἔστι γὰρ αὐτῆς κοινὰ, ἃ τὰ φαλάρισδος χρήματα. ὥστε οὐκ οἶδα κλεαινέτη, τί ἂν μέλλοις· οὐ γὰρ οἶμαι δεῖν, μηδενὸς ὑστερίζουσαν εἰς τὸν γάμον, τὴν φιλοδήμου μνᾶν ἀφιέναι· ὅσον μὲν γὰρ εἰκὸς ἐστὶν ἐκείνου πρᾶσαι ἀναβαλέσθαι, μὴ φθάνω μνᾶν. ὅσον δὲ αὐτὴ κατὰ πέτρα φύσις ἀπὸ τῶν ἡμῶν, ἂν οἷόν τε, μὴ πρεσβύτερα μνᾶν. ἐπεὶ τοιοῦ ὑμετέρους οὐκ ἀνάδεχεται καιροὺς, ἢ δὴ καὶ δὸς ὥρα· τὰ δὲ φιλοδήμου μὲν ἔργῳ τοσοῦτοι σ', ὅσους πατέρα εἰκὸς ἔργα θαι δεῖ χώρου θυγατρὸς οὔσης ἐπὶ γάμον· σὺ δὲ τὸ κατέχειν οἰκάδε παρὰ τὸν νόμον τὴν παῖδα, οὐδεμία πρόφασις. ἃ γὰρ οὕτως αὐτῇ πρόσεισι πρὸς τὸ παρὸν δεῖ, ὡς ἀνδρὸς· σὺ δὲ κατὰ πολλὰς ἀνάγκας, καὶ μείζους ἢ τύχης ἀντὶ τοῦ πατρὸς, προσνέμων οἷς δεῖν, καὶ πρέσβυν τὴν μητέρα, ἔτι, ἐὰν μὴ πειθῆσι καὶ περὶ ἀνδρὸς δυστυχοῦς, καὶ πρεσβύτερος δὴ πρεπῶς βαλδύσει. πολλὰ γὰρ ἕτερα καλῶς, δίχα φιλοδήμου πράξασι, καὶ τοῦτο τὸ πάντων κοινὸν ἐργάσηται ἀγαθὸν, καὶ γυναικὶ σωφρονέσι, καὶ σοὶ οὖσι, καὶ δόξασι κατὰ νόμον τὴν παῖδα. τὰ μὲν δὴ χρήματα δίκρος ἁμὸς, ὅταν ἐθέλῃς πρᾳοτέρα σει. εἰ δέ τι καὶ ἑτέρᾳ δεῖσι πρὸς τὸν γάμον, ἐκεῖνος ὑπουργήσει. σὺ μόνη ἀβάλε, πρόσταττε. καὶ φιλόδημε δύχα μὲν ἐλθεῖν εἰς τὸν γάμον. ὑπεραίρῃ μὲν δὴ μᾶλλον, εἰς ἐκεῖνον ἥξοντα τὰς παιδὸς χρόνους· καὶ τοῦτο ἐκεῖνο εἶναι, καὶ πρέσεσθε, καὶ ταῦτα μὲν ἔστωσι μαρτύρια, μηδὲν ἧσσον ἢ πρὸς αὐτὸν φιλοφροσύνη. Νικοκλῆ.

Πεισέλαμνος τοῖς χορῷ, ὡς ἠξίουσι περὶ τοῦ ἐλεγείου. καὶ τὸν λόγον ὑπεθέμεθα ὡς χρὴ γράφειν. ὁ δ', ἅμα μὲν ἡμῖν δοκεῖ ἑαυτοῦ φύσεως ἐπιδώσειν ὑπάρχειν, παραμυθήσαιτ' ἴσως ἂν ἡδύ μενος ἐπὶ σεβοῖ σι τοῖ πένθους τὴν σοφίαν. ἢ μὲν οὖν συμφορὰ, δυσπαραμύθητος, καὶ βαρυτέρα, ἢ ὥς τε λόγοισι ἐπιλωβοῦ φιάθηναι. ἐπεὶ δὲ τ

τοῖσ φιλουμένοισ ὀνόμασιν, ἐνὶ χρόνῳ, περὶ ἑκατὸν ἀνιῶν. ἀδελφιδῆσ τε ὁμομητρίασ, καὶ γυναικὸσ ἀγαθῆσ ἀπενοσφίσθησ. κἀλλῃ μὲν ἀξιοχρεώτησ, σωφροσύνησ δὲ, οὐδὲν εἰσ δευτερεῖον γυναικὶ μεθ' ἑαυτὸν ἐώσασ τόπον. ὡσ ἐκπεπλήγασ, καὶ πάντα χρόνον ἀπέστυγνασασ σεαυτόν· καὶ τὰσ ὀλοφύρσεισ οὐ μετὰ ποιούμενοσ, καὶ τὸ σώζεσθαι προσποιῇ. χρὴ δὲ μὴ βαρύτερον φέρειν, ἢ δυνατὸν ἐνεγκεῖν τὴν ψυχήν. οὐ γὰρ ἀρετῆσ τοῦτό γ' ἄξιον, εἰ πρὸσ τὸ πένθοσ ἀπαλλάξῃ σαυτὸν, ἢ χρῆσιν αὐτῆσ ἑτέρῳ συμφορᾷ· ἀλλὰ μὴ νικήσῃσ, μικρὸν ἀπὸ τῆσ ἀνίασ μεταγραφεὶσ, σπεῦσαι τὸν παλαιὸν αὖθισ βίον, οἷσ καθήρμοσαι τάχα. γυναῖκασ ἔπασ ἡμῶν, ὧν μυρίοισ κακοῖσ ὁ τοῦτον αὐσ, ἢ τὸ παλαιπωρεῖν ἀνεπαύσατο ἐπιθυμίασ. περὶ τοῦ ἡγούμεθα τὸν βίον γε τοῦτον ὄντα ῥᾴδιον οὐδένα θαυμάζειν πείσεσθαι κακὸν ἢ πάθημα μέγα. ὁ τὸν τέλουτήσαντα οἰκτίζομενοι, ὅστισ πρῶτοσ ἀπείσιν, οὐκ ἀποθανὼν ἑπόμενοι τούτου. λελήθαμεν ἑαυτοῖσ ἐπιῤῥέοντεσ τὰ δάκρυα. αὕτη δὲ καὶ ἀνιῶν νικήσῃσ. ὁ ἐπὶ τοιούτῳ τέλει πάντεσ ἀναγκαζόμεθα. οὐδὲ ἔστιν ὅντινα τῶν γενομένων, ἕτερον ὑποδέξεται χρῆμα τυραννικώτερον. μοῖρα τοῦτο πάντων ἀνθρώπου, ὑπὸ δεινοσ γὰρ δοῦλοσ μὴ ὁρᾷσ ἐμὲ τὸν μοναρχον, ὃν πέντε σοὶ βιαιοθάνατον ἀποφαίνω, τούτησ οὐδὲ ἂν μεῖζον κηρύξωσιν οἱ νῦν ὄντεσ, οὐδ' ἂν πειράσομαι. οὐδὲν γὰρ τῶν πεπρωμένων χαλεπὸν ὑποστῆναι, ἀλλὰ πᾶν, ὅταν ἐλθὸν τὸ χρεὼν τελοῦντῆσαι. εἴθε δὲ ὧν γε οὕτω τύχομεν μοῖρασ, οὐχ ὅπωσ ἑαυτῶν ἀποσώσωμεθα τοὺσ μόρουσ, ἡμᾶσ μὲν ἴσωσ ὁ πρὸ μοίρασ ἀξίουσ φαίνεσθαι ἀπολέσθαι, ὃ πρὸσ τοῦτο τὴν ἀξίωσιν, οὐδ' αὐτοὶ ἐναντιούμεθα. ἀλλ' ἵνα τῶν ἐπιφερεσθέντων, ὁ ὡσ ἐπὶ μᾶλλον ἀξίων ζῆν, ἐπέχωμεν τὸ τέλοσ. ἐπεὶ δὲ ἐκείνη καθήμεθα, μὴ οὐχ

ἡμεῖσ

ἡμεῖς καὶ ἐκείνης τύραννοι ἀπεδείχθημεν, ἢ πῶς χρὴ φέρειν. οὐδὲ τοῦτο μόνον ὅτι εἰς οὐδὲν περαίνοντες οἱ ἄνδρες, ἀλλ' ὅτι καὶ τὸν ἐκείνης δαίμονα, εἴπερ αἰσθάνεται τόσε, οὕτω καταισχύνομεν, ὡς ἐκείνης μὲν εἶναι αὐτὴν τῶν πολεμίων μᾶλλον ἢ φίλων ἄνδρα, καθεῖσαν δὲ ἐφοίτησεν ἐκεῖνος, ἀλλ' ἐν τῷ θανάτῳ. οὐ μὰ τὸν δία μόνον τὸ τοιούτου ἀπορφανισθῆναι γυναικός, ἀλλ' ὅτι καὶ ἐκείνη τοιούτου ἐστερήθη ἀνδρός. ἐπεὶ τίνων, οὔτε πρώτης, οὔτε μόνης, τοιαύτην ἐχέτω συμφοράν, λογίζου τὸν ἄνθρωπινα πράως φέρειν. εἰ δὲ μή, ἐτοίμως πρὸς θάνατον ὑπὸ πικίλων ἐχόντα συμφορῶν, αἰσθάνεται τῶν ἰσότητα φύσεως, ὅτι πᾶσι κοινὸν τοῦτο, καὶ σφόδρα τισὶν εὐφόρως ἔχουσιν. καὶ τοῖς μὴ λίαν ἀχθομένοις πολλὴν συμβάλλεται παραμυθίαν τοῦ βίου.

Στησιχόρῳ.

Τ Ὀλίγον ἐπέμψαμεν, ὡς ἐπιθυμοῦμεν μὲν δοῦναι τὸ πᾶν, ἀλλὰ θυγατρὶ σῶσον. καὶ γὰρ αὐτὸ τὸ μέγεθος, ἄξιον ἡμῖν λόγου φαίνεται. καὶ τῶν γυμνασιαρχίαν μηδὲν ἧσσον ἀγωνιζόμενον. βουλοίμην δ' ἂν αὐτὸν ἐκτελέσαι τὸ καθ' ἡμᾶς μέρος, τὸ ἀργύριον τὸ περὶ μῶν, ὃ μὴ σὺ νομίζῃς ἐβουλήθην τότε σωρὸν εἰ μὴ λαβὼν ἔσπευδε γε, προδοσίαν δ' ἴδῃ, πρὸς ἡμέρας καὶ λαφύσσομαι σου. καὶ ἔτι περαστὴ χαλεπώτερον δέσμιον οἶμαι καὶ γοῦν ἂν πρὸ πάντων ἐλόμην προμηνῦσαι Στησιχόρῳ καὶ πρὸς τίνες ἔπεσι, καὶ σεβασθέντος ἐκ πολλῶν, καὶ θαυμασιώτερος. τὰ ἐπιτηδεύματα ταῦτα ἡγεῖται, καὶ τίμια τῷ ἄλλων περιεῖναι ἐν οἷς ποτ' αὖ καὶ ἄλλων δυσθυμίας, ὁμοίως τοῖς σωφρονεστέροις ἔσῃ.

Τῷ αὐτῷ.

Σ Περὶ ἡμῶν ὦ Στησίχορε, μηδὲν μήτε ἐν ᾠδαῖς, μήτε ἄλλοθί που λέγε. οὐδὲν ἃ βούλομαι μᾶλλον, ἢ σιωπᾶσθαι τὰ ἡμέτερα. τῶν δὲ ἄλλων φθόνος οὐδείς, ὑπὲρ ὅσων αὐτός τε καὶ σὺν

τὸν ἐθέλης, καὶ τὸ νοῦν ἄγαθὸ δαιμόνιον. πολιτείαν δὲ φεύγε μᾶλλον πάντων, ἡμᾶς ὁρῶν. ὃς ἡνίκα μανιαρὸς ἦναι ἐδόκουν τοῖσιν, ὧν τούτοις ἐμαυτὸν συνοίσειν μᾶλλον αὐξομένων. εἰ δ' ἔτι σοι καταμανὸν εἰκότα τοιαύτην Φαίνομαι, μονονχὶ ὀρεχθεὶς εἰκὼν, ὑπὲρ τοιούτου δέοντι πολιτευομένων, καὶ δημοκρατίας, οὐδὲν ἄμεινον τηδεσθαι δυνάμενος οἶμαι, τὸ μὴ καθῆσθαι ἄφεγνῶν. εἰς δὲ σαυτὸν ἀτενὲς βλέψον ὦ σπουδάρχε, καὶ κατανόησον. οὐ γὰρ ὑπὲρ βελτίονων τῆς οὐδὲ καθαρωτέραν ὁδὸν σου βαδίσας, ἥψατο πολιτείας. ἀλλὰ δὴ λόγισαι κἀπὶ σαυτὸν, οἷα μὴ πρὸ τούτων ἔπαθες, οἷα δὲ μέλλησας παθεῖν, ἐμὲ τοιοῦτος ἐχθρὸς ἡμῖν ἐγὼ. καίτοι καλούμενος, καὶ δυνάμενος, καὶ κατοῦρον φέρηται πρᾶγμα τύχης, μὴ πάντα ποιῆναι αὐτὸν ἐπὶ τῇ τύχῃ. καὶ γὰρ συνίημι αὐτὸς, οὔτε τύραννος ἡμερώτερον, οὔτε ἐχθρὸς πᾶσιν, ὡς ἐκ ἡμεῖς. ἀλλὰ πολιτείας καὶ φίλοις, ὡς ἐνόμιζες αὐτὸς, δυσὶ ἐχθροὺς ἔχεις ἡμᾶς. καὶ γὰρ μὴ, ἐκ αὐτυραννήσας, τοιοῦτον μοι νῦν αὐτὸν, δυσὶ σὲ, καὶ σὺ στοχάζομενος. αὖθις ὁμῶς λόγισαι καταναίσας, πόσα ἄπτα πέπονθας ὑπ' αὐτῶν. εἰ δὲ βούλῃ, τὸν ὑπὲρ τῶν πολιτῶν, ἀγαθὸν μὲν πολεῖσι πεπονθότα, κακὸν δὲ μηδὲν, μήτε μὴν ἀχαριστηθέντα καθάπερ σὺ, σκέψαι. καὶ μαθοὶς αὖ. ὡς αὐτὸς ἐκεῖνος ὅστις τῶν κοινῶν ἀφέμενος, τῶν ἰδίων προέστησεν. ἐγὼ δὲ οὐκ ἄλλοτι οἴεται τὸ ἑαυτοῦ πράσσειν, ἀλλ' ἢ σπουδεῖν, ὅπως μάλιστα καθήσεται.

Τῷ αὐτῷ.

μ Ἡ φρόντιζε ὦ σπουδάρχε, τῆς βουλοῦ τοῦ ἀριφαύτου πρὸς με κατηγορίας. μὴ δόξῃν ἀχθεδὼς, εἰ τῆς καθῆμαι ἐπιβουλῆς τὴν αἰτίαν, ἐσὸ σὲ ἀναφέρῃν, καὶ τὰ σὰ κάλλιστα ἔπηξίουν. πρῴην μὲν γὰρ ἦλθομεν ἐν ἡμέρᾳ πινδυσίου, καὶ σὺ οἶσθα

μηδὲν

μηδὲν δὲ ἡμῶν αὐήκεσον πασθόντων, ἥδεσθε προσήκουσι κατὰ τὴν ἐκείνων αἰτίαν μᾶλλον, ἢ αὐτὰ σθαι τῆς τε ῥώμης ἕνεκα ἧς πάσι μαίνων, ἅσσι πνέουσιν οἱ θεοὶ, καὶ ἡμῶν πελέοντων, ἔσσι ἄρα τι μέλομεν. ἃ παρεξήπασας γὰρ κατὰ μέλη, πλέον, ἢ κατὰ δυναμένως ἔχειν. καὶ φάλαγιν μέζον ἢ κατὰ τυραννοκτόνους. ἡμεῖς δὲ παρακινδυνεύσαντες ἑκάστοτε, καὶ εἰς τύραννον ὥρμησαμεν, καὶ εἰς ἑταιρείαν ἐμείναμεν, καὶ οὐ μεμφόμεθά σε, μελλήσαντες αὐαιρεθῆναι. μᾶλλον δὲ αὐαιρεθέντες. οὐ γὰρ εἰ καὶ ἐτελέσθη τὸ ἄδικον βούλημα, σκοίχορος ἡμῖν πάθεῖν τοῦτο ἐπενέσατο. σὺ μὲν γὰρ ἴσως εἰ σῶν, κόσμῳ θεοῖς δεδόκτω, τυραννοκτονεῖν ἐπαινεῖς, καὶ οὐκ ἀποτρέπομεν, εἴτις θαυμάσει τὸν λόγον ἀλλ' οὐ φάλαγιν. αὐθροφονεῖν γὰρ δίκη τὸ τοιοῦτον, ἀλλ' οὐ τυραννοκτονεῖν. οὐ γὰρ οἶσθα, ἀρχόμενα πείρα πασθῶν. οὐδὲ θρωπίσθης, οὐδ' ἄλλος ἐπίκηνος αὐὴρ οὐδὲ εἷς, ἀλλ' οὐδὲ ὁ σωτὴρ ἐν ἡμῖν ζόλος, ἐνέμφυσεν δὲ θεὸς ἱερῷ καρτερῷ· δύβουλον, καὶ ἀειφαύτου, δυοῖν ἀδίκοιν εἶς δίκαιος ἐγχόμενος. τὸν τύραννον μὲ πιεσώσοντο. κόνων ὁ κατατορυθεὶς, ἢ θεατρασ ὁ τοὺς ὀλέθρους ἡμῖν μηχανησάμενος, καὶ αὐτιμήδης, καὶ περικλῆς, καὶ ὅσοι δὴ τοὺς πέρα σπλήσοι, αὐηρέθησαν ὑπ' ἐμοῦ, θεοῦ δίκαιοτάτῳ φόνῳ ἀμώνω νόμῳ, οὓς ἐμὲ καὶ τοσούτης δεξίας ἐχόμενον, ἀποθανεῖν αὖ εἰλόμενον αὐτίμωρησάμενος. λεγίτω σύμε μιαιφόνον, ἄθεον, ἐναγῆ, τύραννον πολλοῖσ πεφυρμένον, καὶ ἀνικέτοις μιάσμασι. καὶ τούτων, ἂν δεινότερόν τι εἰπεῖν καθ' ἡμῶν ἔχωσι, μὴ φθάνεθωσαν. ἐπαινοῦντες γάρ με, δυαβάλλειν ἔοικασι πρὸς τοὺς χρηστοὺς οἱ πονηροὶ τοι. ὧν οἱ μὲν, ἐπυρώθησαν ὑφ' ἡμῶν, ἐμφρουροι τῷ

(πύρῳ. οἱ δ' ἀνε-

σκολοπίωθησαν, ἔνθα ἔμελλον ἐμπρόσωθι ἵστασθαι τοῖς λοιποῖς, μηδὲν καθημῶν τεκταίνεσθαι κακόν. ἄλλοισι δ' ὄμματ' ἐξηράνθησαν· τινὲς δ' ἄκρα περικόψαν, καὶ κατὰ χροὸς ἐλυπήθησαν. ἐν κεφαλὰς ἄλλοι περιεσκυλίσθησαν· οἱ δ' ὧς ἔτυχεν ἀδικίας προάρξαντες, ὀλέθρου πανπρωτίστου κατὰ δίκλιν ἐνεφορήσαντο· διὸ οὐδὲ ὁμολογοῦμεν ἀπαλλαγῆναι τυράννοις, καὶ οὐκ ἀρνησόμεθα πονηρῶν μοναρχίας ὀρεχθῆναι. οὐδέ ποτε σιωπήσομεθά ποτε φιλομόθου, ἐν ἀπειθρωπίας. πρὸς δὲ γοῦν χρηστοὺς ὁμοίως ἐς μὲν ἄρχοντες, οἷοί περ ἐγενόμεθα πρὶν ἄρξαι. μὴ δὴ δόξῃς ὦ σκοτόχορε κατέμου τι φρονέων, ὅταν μὴ δικαίως γραφῆς ἐπὶ πονηρίᾳ. ὑπόδεχου δὲ ἀσμένως τοὺς θεάς, δι' ἡμᾶς μηδὲν φρονέοντας ἐπὶ νοσῳ ἡμένους ἀποδιωκομπουμένους. ἴσθι γὰρ ὡς μηδεὶς τυραννοκτονήσει φάλαγγα ἔξω φιλίας μοίρας, ἵν' ἀπὸ νεότητος ἐχόμην καθ' ἑαυτῶν, ἐὰν καὶ τὸ πρῶτον πολλοὶ σιπθῆ μέλη. ὅθεν ἥκουσιν αὐτίκα ἀναμένω ὁ τόπον θέλη, ὡς ὀφλομένῳ ἑαυτοῖς ὁμοίως ὑποδεξόμεθα. τοῖς δὲ περὶ βουλὴν τυραννοκτόνοις, ἐπεὶ παρὰ τούτῳ ἐπεχείρουν, ἆθλα ἀποδώκαμεν, οὐχὰ παρὰ νόμων προσηφανδρασμένῳ δόξαν θηρωμένοις τῶν καθαιρέσει μοναρχου, ἀλλὰ παρὰ τυράννῳ, πολέμου ἰσχύοντος νόμους. ἵνα τοι παρέντες γοῦν ἐς τὸν ἱμερωτὸν θηρόβοτον ἄγει φῦλον σκοτῶν, μετὰ πολλοὺς ἄλλους αἰκίας τρόπους, τῇ λαβῇ δεινὰ τέρουσαν. σὺ δὲ ὡς ἐπὶ μήκιστον δύστυχοίης. ἔρρωσο. ἐν τὸ μὲν μηδὲν παθεῖν τοιοῦτον, οὐκ ἂν συνδυξαίμεθά σοι· παρὰ γοῦν φιλίας δικαιοσύνης, γοῦν πέχειν φαίης ἄν. ἀλλὰ μὴ δέ ποτε σύ ἀναγκαίως γνώσῃ, φάλαγγα περαπλήσιον. μέλοισιν δέσι μουσῶν δύκλειές πόνοι. πέμπε δὲ καὶ εἰς ἡμᾶς φῦλον ποιημάτων, ἃ τὰς παρούσας ἐπανήσει φροντίδας.

ἐννεαίοις

ε Γὼ οἶμαι μὴν καὶ τῆς ἐλευθερίας ἐμαυτὸν αἴτιον ὑμῖν γενέσθαι. ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς ἐλευθερίας, οὐ μέμφομαι ὑμῖν ἀχαρίστοις οὖσι. τὸ μέντοι ἀργύριον ὃ ἐδανείσασθε, ἀπόδοτε. καὶ γὰρ αὐτὸς ἐν χρείᾳ εἰμὶ οὐ μετρίᾳ. καὶ περιπέμπω χρήματα δανιζόμενος εἰς ἅπασαν σπουδήν. καὶ οἱ μὲν, ἐχαρίσαντο ἡμῖν ὥσπερ λέοντινοι, καὶ τελῶνοι. οἱδὲ, ὑπέσχηντο δανείσειν, ὡς ὑπάλληλοι καὶ φίλοι ὄντες. τί οὖν οὐ πρὸς τούτους ὑμῶν λαβόντες περὶ αὐτῶν, τὴν καύτηκα δεδανίσθαι μὴ ἀποδιδόντες, ὃ πρότερον ἄλλοι χαρίζονται τὰ αὐτῶν, μηδὲν ἀμαθὴς ὑφ' ἡμῶν πεπονθότες. εἰ δὲ πύθοιντο οἱ ὑπεσχημένοι χαρίζεσθαι, ὅτι αὐτὴ τοῦ κομίζεσθαι τὰ ὀφειλόμενα, τοῖς μηδὲν ὀφείλουσι βαρεῖς ἐσμὲν, ἆρα φήσουσιν οἴεσθε αὐτούς; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι, μὴ δὲ τοὺς δανείσειν ὑπεσχημένους, δανείσειν ἔτι. ἀλλ' ἐνθυμηθήσεσθαι, ὅτι μὴ ἀπαιτοῦντος τὰ αὐτοῦ παρὰ τῶν ὀφειλόντων, οὕτως ἀποτίνειν τοῖς δανείσασιν οὐ βουλήσεται. ταῦτα τοίνυν ἐνθυμηθέντες, ἐμὲ μὴ ἀποτίνητε, αὐτοὶ δὲ ἀποτίνητε. εἰ δὲ μὴ ταῦτα αὐύσεις, οὐ ἴστε, ὅτι δυσὶ σοι μόνοις, οἷς ἐπαναγκάσεις ὑμᾶς, εἰπεῖν οἱόντε ἐπαναγκάζομένους τὰ δί-

καια ποιεῖν,

βίᾳ.

Τέλος τῶν Φαλαρίδος ἐπιστολῶν.

Σφαλὴς ὁ ἐμὸς βίος καὶ ἡ σύγχυσις. ὁ δὲ σὸς, κατὰ τοῦτο ἐμοὶ προσεοικὼς, μέτριος αὖτε καὶ ἀφαλὴς, σιμελὴ τῆς τραπέζης οὐδέτερος. πάντ' ἔχει Πυθαγόρας ἱκανὰ τὰ καθ' ἡμέραν οὐ παρ' ἄλλου. θεραπεία δὲ δυσάρεστος, βαρὺ καὶ ἐπαχθὲς τοῖς μὴ εἰθισμένοις. μέγα καὶ ἀσφαλὲς αὐτάρκεια. οὔτε γὰρ ἔχει τὸν φθονήσοντα, οὔτε τὸν ἐπιβουλεύσοντα. διὸ καὶ δοκεῖ εἶναι ἐμψυχότατον θεοῦ ἡ αὐταρκεία. αὐάθεστος ἀγαθὴ, οὐ ζυγὸν ὑπὸ ἀφροσύνης, οὐδὲ ὑπὸ ἐδεσμάτων, ἀλλ' ὑπ' ἐνδείας ἀγούσης πρὸς σωφροσύνην ἀρετήν. ἡδοναὶ δὲ ποικίλαι καὶ ἀπρατεῖς, δουλοῦνται ψυχὰς ἀθενῶν ἀνθρώπων. πολὺ δὲ μάλιστα ὧν σὺ ἀπολαύεις. διὸ καὶ ἐπιδίδωσι σαυτὸν εἰς τὰ τοιαῦτα. εὐώρη γὰρ καὶ οὐ δυνάσασι σώζεσθαι. λόγος γὰρ ὁ παρὰ σοῦ οὐκ ἐναντίος τοῖς τοῖς ἀσυμφόροις. μὴ οὖν κάλῃ Πυθαγόραν συμβιώσοντά σοι. οὐδὲ ἃ οἱ ἰατροὶ αἱρῶν τοῖς νοσοῦσι σιτία καὶ μυᾶν.

ΜΙΘΡΙΔΑΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙ ΜΙΘΡΙΔΑΤΗ, ΤΩ ΑΝΕΨΙΩ ΧΑΙΡΕΙΝ.

Τ Ας Βρούτου ἐθαύμασα πολλάκις ἐπιστολάς· οὐ μόνον δεινότητος καὶ συντομίας χάριν, ἀλλὰ καὶ ὡς ἡμονικοῦ φρονήματος ἐχούσας χαρακτῆρα. εἰκάσαι γὰρ οὐδὲν νομίζω καλὸν, εἰ καὶ μὴ μεγαλοψυχίας ἔχοιτο. ἐγὼ δ' ἀπὸ τῆς τοιούτων φρονῶ λόγον, οὐδ' ἐντεῦθεν δὲ ἀξιῶ δυσμφισβητεῖν. ἀποφαίνοντος δ' ἑαυτὸν δυσπειθῆ τοῦτο ἔχειν, ὠήθην δεῖν πεῖραν ποιήσασθαι φιλανθρωπίας, καὶ προσήσασθαι λόγους, οἵους εἰκὸς ἦν ἕκαστον ἀποκρίνασθαι τῆς ἐπιστολῆς. ἦν δὲ δυσεύρετος ἡ ἐπιστολὴ, καίτοι ἀγνοίαν φιλοτιμίαν τότε περὶ τοὺς πόλεως τύχας τε καὶ γνώμας. οὐ μὴν ταύτη γε ἀπήκασα τὴν ὁρμήν· ἀλλὰ τὰ μὴ ἐξ ἰσοτιμίων ἐπιλεξάμενος. τὰ δὲ τοῖς δυστέραις καὶ τρίταις ἐπιστολαῖς ὑποσημαίνεσθαι περὶ τῆς προτέρων συνεχῆς, οὐχ ἥκιστα προρρίζου ἔφη, ἐκ τῆς ἐξ ἐπιμονίας καὶ λόγου. φύσει δ' ἔστω δυχερὲς ἀπαθίνῃ, τὸ εἰς ἀλλοτρίαν συμφορὰν εὐδυσχόλαν, ὁπότε καὶ ἰδίαν χαλεπὴν ἀναλογίσαιτο. ὁ γοῦν Βροῦτος, μυρίας ὡς εἰκὸς ἄνδρα πολλοῖς; ἔθνεσι δυσπολεμοῦντα, δυσπρόσβυτον ἐπιστολὰς, εἴτε δι' ἃς, εἴ τε τινος τῆς εἰς ταῦτα μισθοῦ δοκίμων, μόνας ἐξέδωκε τοῦ φόρου γραφέσας, διὰ τὸ ἀρκέσαι τοῖς ὀλίσαις μόλις τὴν διόρθωσιν. ὁπότε οὖν ἐκεῖνος ἠθέλησεν ἑαυτὸν ἐν πᾶσι μιμήσασθαι, πῶς οἷόν τε ἡμᾶς, ἑτέρῳ ὁμοιωθῆναι, καὶ τῇ καλῇ σφᾶς ὁμοτονῆσαι προθέσει. ἀλλ' ὡς γλυκὺ πάθος ἑλκοῖς, οὐ τῇ ἐπι-

τυχία δὲ λεαίζουσα μόνον, κολακεύουσα δὲ καὶ τὸ ἀπόβυτμα. δὴ
ἦν οὐδενὸς ἄλλου λείπεσθαι δικαιῶ μᾶλλον σοὶ χαρίεσθαι. ἐπεὶ
καὶ εἶνόμεν οὐ λέληθεν, ὅτι ὁ μὲν πλοῦς αὐθράσι δήμοις γράφων,
εἰνότως σὸς ἀξείχετο χαρακτῆρος. ὁ δὲ ὑπὲρ πολλῶν δικαιεγ-
μένος, ἐὰν μὴ ἀλλάσσῃ τὸν τύπον, ἀπορπεπλανῆσθαι δόξῃ τοῦ
σκοποῦ. τῇ δὲ αὐτῇ προσέχων ἰδέᾳ, καὶ ἀπίθανος φανήσεται, ὦ
ἔωλος. ἔτι πρὸς τούτοις ἐν θυμητέον, ὡς ἡ μὲν ὀνος μὴ ἴδια οἷον-
τέ τινες τὰ μέλοντα ὑπερφίας, ἐπιστέλλῃ τοῖς ὑπηκόοις. ἡμῖν
δὲ αὐθαίδως αὐτιγραφὴ, καταίνωσιν ὡς ἡλιδίοις φέρῃ. τὸ δὲ τοι-
πεινὸν, οὐκ ἐπαναλογῇ πρὸς τὴν ὁμοίαν ἀπόκρισιν. ὅμως δὲ ὦν
τὸ δυσχερὲς, καὶ πρὸ τοσοῦτον ὄντα προσκλογοσάμενος, οὐδὲν ἧτ
τον ὑπέσην τὸ ἔργον βραχὺ μὴν ἐμαυτῷ γύμνασμα συντάξας. σοὶ δ',
οὐ μέγα κτῆμα. ἀλλὰ τοῖς πολλοῖς τάχα καὶ δικαίᾳ φρόνησον. εἰ
λῇ γὰρ τὸ πρόσθεν πείρας θαυμαστὰ, μετὰ τὴν ἐκ τοῦ συντελέσ
ματος γνῶσιν, ῥᾴδια εἶναι παραθεωρεῖσθαι.

Μιθριδάτου συναγωγὴ τῶν βρούτου ἐπιστολῶν
Βροῦτος περγαμηνοῖς.

α Κούω ὑμᾶς δολοβέλλᾳ δεδωκέναι χρήματα. ἃ εἰ μὲν ἐ-
κόντες ἔδοτε, ὁμολογῶ τε ἀδικεῖνμε· εἰ δὲ ἄκοντες, ἀποδεί
ξατε, τῷ ἐμοὶ εἰμόντες δοῦναι.

Περγαμηνοὶ, βρούτῳ.

χ Ῥήματα δολοβέλλᾳ μὴν ἴπ δύσφοροῦντες, ἐβιαζόμεθα μὴν πο
ρασχεῖν· σὺ δὲ ὑμᾶς δοῦναι θέλοντας ἠτήκας, ὅτε δυσωλή
ρωτον ἐν ἀπορίᾳ τὸ πρόθυμον.

Βροῦτος

τ Α χήματα ἡμῖν ἐσ ὃν ἐπεταίξαμεν καιρὸν μὴ πέμ-
ψαντες, οὐδὲν ἄλλο, εἰ μὴ τὸ δοκεῖν μετὰ τοῦ βεβιάσθαι
τῶν τε πρὸς ἀρχὴν ὠφελῆσθε. ὥστε δι' ἐχθρὸν ὑμᾶς ἐκλάφθαι, καὶ τῶν
τὰ ἀναλώματα καὶ πόνον ὑπομεῖναι, δώσετε γὰρ τοσοῦτο κε-
κλοιὸν, ὅσων πρὸς ἄκοντες, ἢ πρὸς μιλωνα ἐκὼν αὐτὶ τοῦ ὑπουργήσετε. Φέ-
ρεσθε χαίρειν ὑμᾶς, ἀφιέσθε. οὐ γὰρ χρὴ τὸν τοῦ προδύμου ὑπη-
κόων πορρώτατα νεμεσᾶν, τοσοῦτον ἂν, εἰ μὴ μετὰ ἀναγκασ, τοῦ
θεμένου πρὸς ἀχόντασ. Πρὸς μιλωνοῖ βρούτου.

ε Ῥᾴδιοσ ὁ πολεμοσ τοῖσ, ἢν αὖ πρὸς ἐμέναμεν βραδυτῆτι
δυσβαλεῖν τὸν χαλκὸν· τί γὰρ δεῖ ὄφελοσ, τοῖσ ναῦ ἀρνήσων
τοῦ βιαθῆσομένοις, ἐὰν μετὰ μελήσεως ἀμφότερα ζημιωθῶσι.
καὶ δόντες τὸ ἀνάλωμα, μὴ τὸν ἀμοιβὴν ἀπολέσαντες. ἀλλ' ἴσθι,
ὅτι τὸ μὲν τοῦ χοσ, περιουσίασ ἔργον ἐστίν· ὁ δὲ χρόνοσ, ἀπονοσῆσ ἐκνι-
κῆσαι βιαζομένης ἀπείραν· οὐδὲ δίκαιον τὸν θεὸν πρὸ δυνάμιν ἐ
πιτιθέντων κακοπραγίαν, ἐλαφρον φέρεσθε, τοῦκ αὖ, εἰ μὴ ὑ
πὸ δυσπειθίασ τε χυναίων. Βροῦτος, πρὸς μιλωνοῖσ.

τ Α χήματε ὑμῶν ἐκόμισεν οἱ πρέσβεισ. ὡσ μὲν πρὸσ ἐμὲ
ἠτιᾶσθε ἀδένεσαν, πλέων· ὡσ δὲ πρὸσ ἐμὲ ἠτυμεῖσθε χρείαν,
ὀλίγα. φυλαχθῆσεσθε οὖν μὴ καὶ δυνήσεσθε πλέον οὔπωσ ποιεῖσθε. ἢ
βούλησεσθε ἐλαφρον, οὐ δυνάσεσθε. Πρὸς μιλωνοῖ, βρούτου.

ε Γέμφα μὲν σοι χήματα, εἰ καὶ φλοῖσ ἐλαφρονα χρείασ,
ἀλλ' ἔν φλοὶ ἑαυτῶν ὑπαρχέσεωσ πλείονα. πρὸσ ἢ τοῦμεθα μὴ
πλέον, ὡσ μικρότερα ἂν βουλόμεθα ἔχειν. ἐπορίσαμεν δὲ, ὡσ πλέον,
ἢ δυνάμεθα σοῦδόσοντεσ. Βροῦτος, πρὸς μιλωνοῖσ.

δ Ολοβέλλασ, ἔστιν ἡμῖν μὲν πολέμιοσ· ὑμῖν δὲ φίλοσ· ὦ

εἰσ ἄπαν καὶ καθ' ἡμῶν ὑπουργεῖσθε. τίθημι αὖ ἐγὼ τοῦτο, τοῖς τὰ αὐτὰ ἐκείνῳ ἐλομένοις, εἰ μὴ ἀλόντας ἅσε πολεμίους πάσχειν. οὐδὲ μετανοίαν δοτέον τοῖς οὐ πρίν, ἢ ἐσ τὸ σωφρονεῖν καμεῖν, μετανοοῦσι.

Περγαμηνοὶ, βρούτῳ.

τ Ἡς μὲν πάλαι πρὸς δολοβέλλαν φιλίας, οὐ μόνος, ὑμῖν ἐπέστελλον. ἀνάγκη γὰρ τὰ σὺν ἐκείνου κολακεύειν ἐν τοιαύτῃ, πρὶν ἢ σχεῖν, πρὸς ὃν ἀπηλλάγωμεν τότε δὲ εἰς τὸ μέλλον μετανοίαν, μὴ ἀφαιροῦ, ἧν εἰ καὶ βραδέως, ἀλλ' οὖν ὅταν δικαίων τοῦ τὸ ἀγνοηθὲν διορθούντων.

βροῦτος, περγαμηνοῖς.

υ Ἡδέσμα ὑμέτερον, οἱ πρέσβεις ὑμῶν ἀπενέμομεν ἀνδράσιν ἐν ἀβδήροις, τῷ ἀπὸ ἰταλίας στρατεύειν ἐπὶ κοσσοῦ μόνῳ. δὲ ξάνθους δέ, φίλη μὲν βραδυτῆτος ὑμᾶς ἐμεμψάμην. πρὸς μὲν γὰρ τὸ ὑμᾶς φρονεῖν ἐπὶ πολλοῦ ἂν ἐβουλόμην, ἢ ἔδει. ἐπῄνεσα δὲ φίλης τὰ ἄλλα προθυμίας, καὶ φίλης δωρεᾶς ἧν διακοσίων ταλάντων. δὴ πάλαι ἄκοντες, δοῦναι δολοβέλλᾳ τὰ πεντήκοντα ἐπελείξασθε.

Περγαμηνοὶ βρούτῳ.

κ Ἀπὸ τοῦ χρόνου ἐφρονοῦμεν, ἃ προσῆκον ἦν. καὶ νῦν βραδέως ἀλλ' ἡνίκα δυνατὸν ἔδεξησθε ἡμῖν, τὰ εἰκοστὰ συντελῆ μεν. οἱ τοίνυν ἐν περιουσίᾳ μὲν πλείων δολοβέλλᾳ πεντήκοντα δόντες ταλάντων, τετραπλασίονα σοι, καὶ πρὸ ἐν δὲ μόνοι σωφρονέστερον. ὅπως μάθῃς, ὅσον ἑκούσιος ὑπουργία πένομεν, τοὺς ἀβουλήτως ἐν δυσπραγίᾳ βιαθέντας ὑπαίρῃ.

βροῦτος ῥοδίοις.

ξ Ἀνθίουσ' ἀπωσάμενοι πάσας χειροσωμάτους, ἡδέως δὲ ἀπεσφάξαμεν. τῷ τε πόλιν κατεπρήσαμεν. καὶ ἀργύρου δὲ πρὸς

θεμένοις

θεμψύοις ἡμῖν, ἢ τῶ τεφόρων ἄφεσιν ἐδώκαμψν. ἐλευθέρους δ αὐτονόμους αὐτοὺς εἶναι συγχωρήσαντες, εἰς ὠὶ σκευὴν τε ἢ τῶ χρόνου καὶ παλαιὰ λελυμψώνων περὶ αὐτοῖς, πεντήκοντα τάλαντα ἐχειράμεθα. ὑμῖν οὖν βουλευομψύοις πρὶ ἑαυτῶν, πάρεστιν ὁραῦ ὅτι, εἴτε χὴ πολεμίους ἡμᾶς, ὡς πρ ξανθίοι, εἴτε φίλους καὶ σύμμαχους, ὃν τρόπον πατέρες αἱρεῖσθαι.

Ῥόδιοι. Βρούτω.

Ὁ Υμὴ εἰ σὺ βαρίως ἢῖς ἐλευθερίαν σοι ξανθίων προσηνέχθησ, ἤδη καὶ ἡμεῖς τοὺς ὠὶ δουλείᾳ δικαθέντας μὴ μὴ σύμεθα πατέρες. ἀλλ ἐκείνων μὲν ἀπευξάμψνοι τὸν τύχην, πειρασόμεθα φ σύμβουλοι ἔ χαθ. τοῦ τους δ μεμψάμψνοι φ τυχώμης ἐζηλωσόμψν, τ ἀπ σοῦ λημμάτων ἐνδοξότεραν ἡγούμψνοι, τ μετὰ κινδύνων ἐλευθερίαν, φ ὠὶ τῷ ἱερῷ δαίνῳ αὐτομολίας.

Βροῦτος κῶοις.

Ρ Οδσ μὲν ἤδη δεδουλωται κατίω. πλὶς αὐθαδέστερον οἱ αθομψύη φ οἰκείας ἰσχύος μᾶλλον, ἢ βεβαιότερον. λυκία ἢ ἡμῖν ὑπήκοος πᾶσα. ἡμῶν πολέμω καμοῦσα, ἡδ ἐκ φ ἀνάγκης ὠφελημψύη τ ἀδίκασον. ἑκόντες γὰρ ἔλοιτο, ἂν ἐ πολύ, ἐμελλον μὴ βουλόμψνοι. καὶ ὑμεῖς οὐν αἱρεῖσθε. ἢ πολέμω βιαθέντες δοῦλοι, ἢ ἑκουσίως ἡμᾶς δεξάμψνοι, φίλοι ἐσόμεθα.

Κῶοι βρούτω.

Ὁ Υτε ἡρόδου ἄλωσις ἐξέπληξεν ὑμᾶς, μὴ τὰ σὰ φρονοῦντας, οὔτε λυκίων δύναξία μετὰ κολακείας ἔπεσεν. ἐλπὶς δ ἢ φόβος, ἐν φίλοις μὲν ἀξιόπιστα. ἐν ἢ τοῖς ἀλλοτρίοις μψύοις δύκατάφρόνητα. αὐτὴμεῖς; ἂν ωθῶσι προσχωροῦντες, καθ ὃν ἀφόμεθα. ἐγὼ δ ἂν μ, ἢ ἀπειλῆς, ἢ ὑπαχέσει γενόμψνον τῆμα. ἐχε

οὖν ἡμᾶς ὑποδείγμα θιλίας πρὸς ἄλλους μᾶλλον, ἢ ἑτέρων ἐφ' ἡμᾶς προσδέου

Βροῦτος, κωφοις.

ὁ Υλὴν οὔτε θαλάττης αὔδυτεῶν. οὔτε ἀγκυρᾶν τὸν γῆς ὄφελος. κινήσαντες οὖν πρὸ τὰ σκάφη. ὡς ἐν τῶν δεήσεται ἄποροι, μηδὲν ἢ πειρῶ τῶν πλέον ἐν θαλάττης ὀνησόμενοι.

Κωφοις βρούτω.

κ Αἰ πορφύραν ἔστιν ὅτε ἢ ναυτιλίαν ἐμποδίζῃ καιρός. ἀλλ' οὔτε τῆς ἀποστερούνται οὔτε θαλάττης, οἱ φύσει τὰ ὑπὲρ ἔχοντες. οὐ γὰρ ἴσον τῷ μηδόλως ἔχειν τῷδε, τὸ κἂν ἐλλείπῃ πρὸς εἰς τὴν χρείαν δυσδιόρθωτον.

Βρούτος, πετραδύσιν.

λ Αμάσιστον ῥοδίων ναύαρχον, μετὰ τὴν ῥοδίων ἅλωσιν φυγόντα, μετὰ δυεῖν καταφράκτων, ἐπυθόμην πρὸ ἐρμοδώρου τοῦ σαμίου ἐμπόρου πφλωίνειν ἐν τῷ μείσῳ ὑμετέρῳ λιμῷ. καταχθῆναι μὴ ἂν αὐτὸν εἰκῆσαι, ὅδεν ἁμαρτημα ὑμέτερον ἡγοῦμαι εἶναι. καταχθέντα δὲ εἰ πρὸς ὑμέτερα φίλα ὑμῶν ἀποδραῦναι ἐάσετε, καὶ ἀδικίας, καὶ ἀναυδρίας ὑμῶν καταγνώσομαι.

Γαπρεῖσ, βρούτῳ.

ὲ Ιθᾶττον ἡμῖν ἐρμόδωρος ἥξει, πρὸ τοῦ ναυάρχου προσήκειλεν, οὐκ ἂν ὥς πρὸ εἰς πολύσους ἔλαθε διαμφισβητῶν, οὔτ' ἂν δὴ καὶ ἀπαίρων δι' φυγὼν. ἀλλὰ μέρος ἂν φορτίων ἅλωσεως ἐμφύγοντι νυνὶ δὲ σύγγνωθι τῇ τέλᾳ φιλανοίας, ἧς ὑπτίμησεν τὸ τὴν ἀρχὴν δέσμιας. οὔτε γὰρ ἀδικίας ἔργον τὸ λαθόντα κατὰ δίζαν, οὔτε ἀθενείας, τὸ ἐνδράσοντα ἀνοῆσαι.

Βρούτος καινίοισ.

ὲ Υποῦν μὴ ἡμῖν προσβούλομοι προσπιεῖσθε. τὰ δὲ ἔργα,

εἰς

εἰς οὐδὲν ὧν ἐχθρῶν ἑαυτοῦ δεκότας ἐλέγχει. ὁρᾶτε οὖν, μὴ ἡμεῖς τῇ διαθήκῃ ἔργῳ πειθόντες δυσμενέας μᾶλλον ἢ τῶν ἐκτὸς λόγῳ ἡδονῇ θηρώμενοι, ὡς ἐχθροῖς ὑμῖν προσενεχθώμεν.

Καύνιοι πρὸς ταῦτα.

ὃ Υἱὲν θαυμαστὸν εἰ περιεβούλοντο ὑπὲρ δυνοίας ἐν τοῖς ὑπερφάνοις, κατασθέτεροι φιλίας ἐλεγχόμεθα. ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἑαυτοῦ δεκότων ἔργον. τοῦτο δὲ ἀσθενούντων. διὸ χρὴ τῶν ἐκφοβῆ προθυμίας διάθεσιν μᾶλλον, ἢ τὸ ἐντὸς ἔρεις ὑποδεὶς σκοπεῖν τε, φίλους νομίζῃν, τοὺς καὶ ἃ μὴ δυνάμεθα ποιεῖν ἀναδέζοντας.

Βροῦτος Λυκίοις.

ὃ σι πᾶν μὲν ὄδι μηχανικὰ ὄργανα τειχομαχίας, ἢ ναυμαχίας ὧν καύνου διαπέμψαι πεπαίῳ τῷ σωαρχοντι τῆς ἀρχῆς ὄντι ῥόδου, θαὶ ἦν ἡμερῶν τριάκοντα. ἀφ' ἧς ἂν ἡμέρας τῶν ὧν ἐλθῃ ταῦτα δέχεσθε. ἵνα μὴ τοῖς ἐκείνων ἡμῖν πᾶσι σκυασμένοις, ἀναγκαῖον ᾖ χρῆσθαι καθ' ἡμῶν.

Λύκιοι πρὸς ταῦτα.

ὃ Ξείας ὧν τε γῆς ἀπείρεσις μία, τὸ ῥᾴδίως ὑπουργῆσαι. διὸ πειρασόμεθα φθάσαι τοῖς ἔργοις, τὴν ἀπὸ σοῦ προθεσμίαν. ἐπεὶ καὶ τοῖς ἀπειλαῖς τῶν παρόντων ὑπάρχειν ἔφθημεν. εἴη μέντοι τὰ ὅπλα μὴ ἄχρηστα φαίνεσθαι διὰ παλαιότητα ὡς καὶ τὰ ῥόδίων διάθεσις ἐπ' ἄλλους ἄχρηστον. Λύκιοι βρῦτος.

ἀ Ἰμμαχανεῖ ὑμῶν μετὰ τὸν πόλεμον ὡς ἡ πατρὶς μία ἐνομίσθησαν. ἀλλ' ὑμᾶς μὲν παινοῦμεν. οὐ μὴν ὑστερήσατε, εἰς ἣν ἐκελεύσαμεν προθεσμίαν. καὶ πάσῃ δὲ ἔφθασεν.

Λύκιοι πρὸς ταῦτα.

κ Αἱ σὶ τὸ χιον ἐλπίδος νι καὶ συμβαίνοι. καὶ ἡμῖν δὲ ῥᾳ

δου ὠὴ τα γῆσ ὑπερῆειν, ἐμὲλλησ τοὺς συμμάχουσ, ἀξ ὧν αὐ τοὺ χύνη κάστ ἀποδέχαδ. Λυκίοις, βροῦτος.

ξ Ανδροι τὴν ἐμὴν διορχισαν ὑπξιδόντεσ, τὰ φον φ ἰδίας ἀ πονοίας ἐχθραστὴν πατρίδα. πατερεῖσ δὲ πιστεύσαν τεσ ἑαυτοὺς ἐμοί, οὐδὲν ἐλλείπουσι δ ποιοῦντες τὰ καθ ἕκασα φ ἐλευθερίας. ἀξὸν οὖν καὶ ὑμῖν, ἢ τὴν πατρίδων κεῖσιν, ἢ τὴν ξανθίων τύχην ἐλέαδ. Λυκιοι, πρὸς ταῦτα.

ξ Ανδροσι μὲν σωαχθόμεθα φ συμφορᾶς, ἣν πρόστιμον ἀ μοίας ἔχουσι, τῶ μὴ ἢ μετανοῆσαι δυνάαδ, πατερῦσι δὲ σωφρόνωσ ἅμα καὶ δυτυχῶσ ἐλομένοις, ἃ ἐμελλε συ νοίσειν. αὐτοὶ δὲ οὐχ οὕτωσ ἠλίθια φρονοῦμεν, ὥστε πατρὸν ἐν φί λοισ ἀριθμουμένοις δυτυχεῖν, τὴν ἡμῦ δ' ἐχθραν πεπολασμένων ἀ τυχίαν ἐλέαθαι. Βροῦτος λυκίοις.

ξ Ανδρων τοὺς διαφυγόντας οἰ ὑποδέχαμεν, οὐδὲν μετρι ώτερον πείσονται ξανθίων. πατερῦσι δ' ἐμυρῦσι, καὶ κωρυκίοις, καὶ φασηλίταις, καὶ ἄλλοτι δυπωεῖν ὑποδέχαμε νοι αὐτοὺς ἐθέλωσιν, ὠὴ τρέπω, ἵνα τὸ ὀρθῶσ αὐτοὺσ βεβλαβῆσθαι, φίλους ἡμᾶς, ἀλλὰ μὴ πολεμίουσ ἑλόμενοι, ἔργῳ ἀθῶνται ὁ ρῶντες ξανθίουσ. Λύκιοι πρὸς ταῦτα.

ὁ Υ δὲ αὐτοὶ ξανθίουσ ὑποδέχαδαι ἐνώκαμεν, εἰκοινω νεῖν φ συμφορᾶς μᾶλλον ἢ ὠὴ κουφίζειν μέλομεν αὐ τοῖς τὰ τύχαι. εἰκασι δ' κἀκεῖνοι πᾶν αλιπόντες, τοὺς μηδὲν ὀ νήσαντας ἡμᾶς, πατερῦσι δ' μυρῦσι καὶ φασηλίταις μὴ κωρυ κίοις, ὡς βεβαιοτέροις προσφύξεσθαι βουλοῖς. δῆλον γὰρ ποιήσ κασ ὧ βρᾶτε, οὐδὲ ὀργὴν ἐλαύνων τοὺσ φυγάδασ ἐκλυπίασ. ὑπὸ δὲ χρησότητοσ διδάσκων, πίσιν ἥδι ον αὐτοὺσ χαρίσι.

Βροῦτος.

ὃ Ἰσως μὲν φθέντες πορεύμων ὠφελῆσαι τινὰ συμμαχίαν, ἀπωφε-
λοῦμοι τοῖς ναῦς ὑμῶν αὖθις καταστησόμενοι. εἰδὲ εἰσ
ἓν τοῦ πολέμου καιρὸν πρᾶσιν δύεσθε, τί χρήσεσθε τοῖσ πορα-
σκευαῖσ, οὐκ οἶδα. τί γὰρ πλέον ὄφελος ἰσχύος ἀλλαίρου, ἧσ πανε-
τελὴς ἀθένεια ἀφ' ἑαυτοῦ. Κοῖνοι πρὸσ ταῦτα.

τ Οὐς μὲν ἰδίους ὠῖσά μεθα καιρούς, ὅτι μακρόθεν φυ-
λακῆς προνοεῖσθαι δεῖ τοὺσ ἐν συμμαχίαν, οὐράδιον
σωιδεῖν, εἰμὴ πρὸ πολλοῦ τισ καταφανὲς ποιεῖ τὴν μέλλησιν πρᾶσιν δυ-
λοῦ, μηνόμιζε ἄφελησον εἶναι εἰσ τὸ βραδύ. καὶ εἰσ τὸ πρόσω ἐλλείπη. σοῦ
ζῆλοῦν τοῦτο ἀπροσφὲσ εἰσ τὰ μέλοντα. Βρῶτος, καινοῖς.

ὐ Ἰ μὲν κατ' ὄψιν ὑπουργίαι τῷ κοινῶν, ἰσολακεία ⁊ φό-
βου τὸ πλέον μεμοίρανται. τὸ δὲ προθύμωσ εἰσ ὃ αὖ ὠῖσ-
τέλλω μὲν ὑποκούφη, πολλοῦ ἐνδείκνυται βεβαιότητα. ⁊ ὑμεῖς
δὲ ὑπὲρ ὧν ἐγκαλῶ μὲν δύασκεύασθε. πότερον ὑμῶν ⁊ τὰσ ἄλλασ
ὑπουργίασ δὲ ἀνάγκη ἰσάπασησ ἢ δὲ δύνοιαν χρὴ δὲ χαθ. πίστισ γὰρ
αὐτοῦ ρικῆσ βεβαιότητοσ ἀεὶ φανεῖται, τὸ δὲ ἰσωεκῶσ ὑμῶν εἰσ
τὰσ χρείασ ἕτοιμον. Καίνοι, πρὸσ ταῦτα.

ω Ἰσισ δύνοιασ, οὐ τὸ σωεχῶσ ὑπουργεῖν. τοῦτο δὲ μόνησ ἰχθῦ
ἔρου. ἀλλὰ τὸ μὴ ὀκνεῖν, ἐν οἷσ αὖτισ δωκατὸσ ἢ καιροῖσ. ἡ-
μεῖσ δὲ ἐμέλλομεν εἶν τὴν ἐλλιμμάτων τοῦ παλαιοῦ ἀπορδὴν ἀ-
ποστεῖσθαι, μάτινασ ἡγησόμεθα ⁊ τὰ πρότερα μεμοχθηκέναι.
οὐδὲ ⁊ εἰκὸσ τότε ἡμᾶσ πεπαυσθαι τοῦ πρὸσ σε φιλίαν. ἰῶ φό-
βοσ μὴ ἀποῦσαν πάντωσ ἀνέλοι ἀκύδυνοσ. ἰσολακεία ἢ μὴ πορεῦ
σαν αὖ δυεκύσατο. Δαμᾶ Βρῶτος.

ὄ πλῶν καὶ χημάτων χρεία. ἢ πέμπε, ἢ ἀποφάνου.

Δαμᾶς Βρούτῳ.

ε Υπερούντων ἕρπον, τὸ πέμψαι, πενομένων δέ, τὸ ἀπαφαί νεσθαι. Βροῦτος, κυζικηνοῖσι.

ς Αἀπορβιοκρίας ὅλα πᾶσα πέμψατε μὲ χρῆσις ἐλληνούντου, ἢ κατὰ γῆν ὡς θέμενοι, ἢ κατὰ θάλατταν. οὐ θοιδε δ' αὖ αὐτοὶ, ῥᾴονος αὐτῶν κομιδῆς. εἰ μὴ γὰρ βραδύτερον ἢ δεῖ, ἡμῖν ἔλθοι, ὡς ἂν εἰ καὶ σα ῥᾳστα νφθαρείη, ἢ καὶ ὑπὸ πολεμίοις γένηται, ὑφ' ὑμῶν ἀδικηθεὶς δόξομεν. Κυζικηνοὶ, Βρούτῳ.

ζ Αραπέμψατε ὅλα, καὶ κατὰ γῆν, διὰ τοὺς πολεμίους, καὶ κατὰ θάλατταν διὰ τοὺς χειμῶνας, χαλεπόν. μάλιστα σοῦ τοῦ ἐναντιώματος σωσάντος, τοῦχος καὶ ἀσφαλῶς. ὅμως δὲ ἀπουδῆς οὐδεμιᾶς λειφθόμεθα, ἑαυτοὺς ἐκ φιλοτιμίας συμβησόμενα, μὴ τοῖς ἀόκνως ὑπηρετήσασι προσπεσῶν.

Κυζικηνοῖσι Βροῦτος.

η Κομίσθη τὰ ὅπλα, καθ' ὃν ἐβουλόμεθα καιρόν. φιλοτιμίας ταύτης, ἐνδέοντι γενόμενοι, αὐτίδοσιν ὑμῖν τοῖς προικόνησον, σὺν τοῖς ἐν αὐτῇ λειτουργίαις.

Κυζικηνοὶ Βρούτῳ.

θ Υπὲρ δουλείας ἐλπίδι ἐπαδύσαμεν ἀπεστείλαμεν, οὔτε εἰς τὰ λοιπὰ ὁκνηρῶς ἐμέλλομεν ἔχειν, ἐπαινεθέντες ἀμοιβῆ. ὅμως ἀξιούμενοι σωτηρίας, ἡδόμεθα τῇ σῇ μαρτυρίᾳ πλέον, ἢ τοῖς προικονήσιν λαχμιάσι. Κυζικηνοῖς, Βρούτος.

ι Ιπρέσβεις ὑμῶν σωθέντων χάριν ἀποδόντι τῷ θεῷ τὸν πολεμον. καὶ ταχείας φιλοτιμίας ἐκτένειν, ἀθένεια αὐτῶν, καὶ τὸ ἀπορεῖν τὰ κοινά. δίκαιον μὲν οὖν ἦν, πλησίον ἤδη φιλοτιμίας οὕτως ἐπειγούσης, ἢ εἰ πρότερον οὐκ ἔδοτε. καὶ νῦν τῷ

πέμψαι· πολὺ γὰρ αὖ ἐπιμαχώτερον ὑμῶν ὁ καιρὸς ἐπεὶ ἠδοίκατε τὸ καλὸν τοῦ πολέμου προλαβεῖν ἐλπίδι, τῇ μὲν ἀθενείᾳ ὑμῶν, ἣν αὐτὰ πάθετε, ἄδομαι· ἐναντίον γὰρ ἡ χάθην αὖ, ἀκούων ἰσχύν ὑμᾶς κακοὺς ὄντας· τοὺς δὲ αὖ βραδεῖς ὑμῶν, συμμάχους μὲν οὐκέτι, πολεμίους δὲ ἡγάπουν τας ἔξω. λέλυθε δ' ὑμᾶς οὐδαμῶς, ὡς δεινὸν φύλον ἐκ τοῦ πολέμου μεταχεῖν νίκης, ἐνθύμιον, τὰς γὰρ ἐφ' αὑτοὺς, εἰς πᾶσαν ἡμᾶς ἀθένειαν προδόντας.

Κυζικηνοὶ, βραχύτερον.

Τ Ὁ αὐτοῦ δεῖν ἡμῶν, οὐκ ἐξ ὧν πολλάκις ὑπουργήσαμεν μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς πρὸ αὐτοῦ δωρεαῖς μαρτυρηθέν, ἐδεήθητε εὐεργέτου· ἐπεὶ δὲ τοῖς κατὰ προαίρεσιν οὐ χάπαντες ὁμονοοῦσιν οἱ καιροὶ, τί δεῖ μέρος ἐχθρας ἀριθμῆσαι, τὴν πρὸ ἀθένειαν· πᾶν δ' αὖ τοὐναντίον, μιᾶς ὑπολιπτέον μεγαλοψυχίας, τὸ πολυωρεῖν τὸ ὑσόρθως δηκονήσαντας· ἃ συγγνώμην ὑπερτιμήσει χαρίζεσθε. σὺ δὲ μὴ προσεφέλεσθαι φύλα δύναμίας ἔφης ἡμῖν· ὥσπερ οὐ χὶ σοὶ ἐλλείπειν μέλλοντος, ὅσον αὖ ἡμῖν ἐν δέοντος μὴν οὖν αὖ βραδεῖς, εἴτε συμμαχοῦσι, εἴτε ὑπουργοῦς θέλῃς, οὐδοισόμεθα γὰρ πρὶ ἡμῶ ὀνομάστων, ἅπαντε, ἡμεῖς δ' εἰ ἀπεγνώκ μὴν σὺν τὰς εἰς τὸν πόλεμον ἐλπίδας, οὐκ αὖ ἐθεράπευομεν αὐτὰς ὧν πρεσβυόμενοι· νῦν δὲ τὰ βέλτιστα δύχόμενοι πρὶ σοῦ κἠνὴ δίκα προσδοκῶντες, εἰ δ' ἔτ' ὠνίνιμεν ἀπελαθησόμεθα ὡς ἐχθροὶ, φύλ ἡμῖν χαρᾶς μεθέξομεν ὡς φίλοι.

Σμυρναίοις, βραχύτερον.

Τ Ὁ προθυμον ἡμῶν ὑπομνήσων δίκαιος μὲν ὢν, βεβαιότητος δηλοῖ πρὸς τοὺς ἡγεμόνας· ἐλλιπὴν δὲ, καὶ τὸν ὀτεύχιμως ὑπουργήσοντα χρόνον, δ' ἀθένειαν ἐλέγχεται τὴν ἑαυτοῦ μᾶλλον, ἢ συγγνώμην ὑπουργεῖν· ἀπροσδόκητον οὖν ἐκπληρῶσαι, ὅσα ὑμῖν ἐπὲ

μῶν ἐπίστειλα πρὸς τὸν πλέμον. ὡς ἐνίων καὶ οἱ φανέωθε, μὴ δ' ἦν
πρόσθεν ἐποιήσαθε μαρτυρίαν, ἐπὶ οἱσὶ μόνοι οὐ γὰρ χρὴ δοκεῖν ἐξῆν
πᾶσι, μὴ ὁμοίους ἀεὶ φανερόντας. Σμυρναίοι πρὸς ταῦτα.

ε Υχὴ ἔρων, τὸ δικαίως διωκῶς. καιροῦ ἦ, τὸ ἐνίοτε μὴ
ἀρμεῖν. τὰς δ' πυρίας, οὐ μόνον αἱ ἀθένεια τῶ πελουσθένε-
των, ἀλλὰ καὶ ἡ σωφροσύνη τῶν πατρώων ἐλλιπεῖς τιεῖ. ἡμεῖς δὲ ἐ
κωλύσαι διὰ φόβον ἐλέγθυρον μὴν, οὐδ' αὖ νῦν ἐτολμῶμεν ἀρ
νεῖσθαι. ἀλλὰ πᾶν τοὐναντίον ἢ δοκεῖ συμβέβηκεν. ἐαυτὸν δὲ σεμνὸν ἢ
ἡγούμην τότε. ὑποτιμᾶται δὲ νῦν ἡ ἀθένεια, ὥστε ἀτοπον εἰ τοῖς ἐλ
λείμμασιν, αἱ ὑπυργίαι διαβληθήσονται μᾶλλον, ἢ τοῖς ὑπουρ-
γήσασι παρηγορηθήσεται τὸ ἐλλεῖπον. Βρούτῳ, μυρθύσιν.

ξ Ανθιοιάλοντες, ἐλεεῖσθαι ὑφ' ἡμῶν ἱκέτευον. ἦν ἢ οἶμαι χα-
λεπὸν, τοὺς φιλοπάθους τῶ πολέμου κοινωνοῦντας, φεύ-
γειν τὰ πάθη. καὶ τιὼ ἐκ φιλονικίας ἡδονιὼ θηρωμένους, ἴσην χρῆ-
σθαι τῆ διαμαρτίᾳ πρὸς τὸ ἄλυπον. καὶ τούτους οὖν, ὧν τὴν εἶσιν
πεντελοῦσ' ἀπωλείας ἐθέμεθα, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀποκηρύττομεν
εἰ μὴ δύθεως ἡμᾶς δέχοιντο, μηδενὶ τιὼ μετέραν συμμιωῶσθαι κε
στέραν, φιλεπείνων τύχης ἔστε. Μυρεῖσ πρὸς ταῦτα.

ο Υλὲ ξανθίους μὲν ἔδεισαν τηεῖσ ἀποτυχεῖν, ἧς τύχα αὖ
καὶ αὐτοὶ μετέδωκαν τοῖς ἐναντίοις εἰ ἐκράτησαν. ὡσ δ'
ἡ τοῦ νικᾶν ἴση τοὺς πολεμοῦντας ἐλπὶσ ἐξαίρει, οὕτω καὶ τὸ φο-
βεῖσθαι πάθος, εἰσὶ κοινὸν ἔλεον ἔρχεται διὰ τὸ ἀνθρώπινον. καὶ πρὸς
τοὺσ λοιποὺσ δὲ πρόσεστι κλιὼ δύνοιας ἴδιοι τιὼ χρησότητα. ἀπειλὴ
μὲν χαλεπὸν, ἐχθραν ποιεῖ, καὶ πρὸς τὸ οἰκεῖα, διὰ τιὼ ἐκ τοῦ φόβου
ἀποστυγνασιν. ἐλπὶσ δὲ καὶ τοὺς διαφόρους εἰς δύνοιαν πείθει μεί-
νιὼ ἤθη προσάγεται.

Βροῦτος μυρδῦσι.

ή Συμμαχία ὑμῶν ἤκει, ἡδυνεν ἱλικός ἐστιν ἡμῖν. τὸ μὲν γὰρ μὴ δόλῳ, τὸ βράδιον ἀφικέσθαι ἄμφω. πρὸς μέντοι τιμὴν τοῦ πολέμου ὑπερῆκαν, ὁμοίως ἐστὲ ἄχρηστοι. ἡ δὲ ἐν πολέμῳ βραδυτὴς, ἴσον ἔχει τῷ μὴ δόλῳ χρωμένῳ τὸ ἄπρακτον.

Μυρδῦς πρὸς ταῦτα.

σ Υπάθη μέν σοι τὸν πόλεμον νικήσαντι θαῦμα ἦν, ἢ τιμὴ παρ' ἡμῶν συμμαχίαν, καίπερ μετὰ τοσοῦδε ἐκ πεμφθεῖσαν, πραγθέσθαι. πρὸς μέντοι τιμὴν δύναμιν οὐδὲ ἡμεῖς ἄπρακτοι ἦλθομεν. οὐδὲ δὲ ἴσον τῷ μὴ δόλῳ κινηθέντι, τὸ καιρὸς ὑστερῆσαι, πρὸς τὰ λοιπὰ ἔοικεν.

Βροῦτος, μιλησίοις.

ὁ Υτε χρημάτων πίστεως πολλῷ συγγνωστὸν, ἐκ πολλοῦ χρὴ ὀφείλειν φυλάττεσθαι τὸ ἄπιστον. τὸ δὲ ἐντοσοῦτο πλῆθος, μὴ δ' ἄνδρας ὑμᾶς ἔχειν χρυσείους ἀγωνιοῦμένους, σωστέλως ἴστε οὐτύχης ἐνδεῖσι, ἀλλὰ φιλοσωτηρίου συνέσεως ἐλεγχόμενοι. εἰ δὲ μήτε τὰ εἰς ἀρετὴν ἀσκεῖτε, μήτε ὅσοι πρὸς ἰσχὺν πρασκευάζεσθε, ἀδίκως ἴστε πόλις λεγόμενοι.

Μιλήσιοι, πρὸς ταῦτα.

ι Αἱ χρημάτων, καὶ σρατιωτῶν ἐν δεῖν αἰσχρὸν, οὐτοῖς μὲν ἰδίᾳ παθοῦσι χρῆα. πολὺ δὲ μᾶλλον τοῖσι καὶ οἰκοθεν δυνατοῖσι, διὰ γῆν τὸ μὴ ἐπῆκεῖν, ἄλλων προσδεομένοις. ἡμεῖς δὲ, οὐ συνέσεως ἕνεκα, ἐφ' εἰς τὸ δίκαιον τύχης, αἰρεῖσθαι μὴ πόλις εἶναι. μέχρι τοῦ, εἰ καὶ μὴ ἕτεροι ἐπῆκεῖν, ἀλλ' οὖν μηδὲ τὰ πέλας χρήζειν.

Βροῦτος μιλησίοις.

ἐ Ι μὲν ἔστιν ὑμῖν ὅπλα ἐν κοινῷ, μὴ χρῶμενοι τούτοις, ἀμὲν πάντες. μία δὲ ἰσχὺς ὅπλων, τὸ χρῆσθαι. εἰ δὲ ἀφίκατε

σκυθρὼς αὐτῶν ἀμελεῖτε, μεμφθέντες ἂν εἰ ἔχοντες μηδὲν ἔχηθε, πόσῳ μεμπτότεροι μηδὲν ἔχοντες.

Μιλήσιοι, πρὸς ἑαυτούς.

ὁ Υπὸ ὅπλα ἰχὺς ἀνδρῶν, ἀλλὰ τῶν ὅπλων οἱ ἄνδρες. ἐκεῖνα μὲν γὰρ σὺ χάτων δέ, ἃ πράττουσι δίδε, καὶ πείσας αὐτὰ, καὶ χρήσασθαι αὐτοῖς δυνάμενα. ὅτεων εἰ ἄπεστιν ὅπλα ἐν δεῖ τοῖς πειθομένοις αὐτὰ δίκαια μάχοις, οὔτε χρήσιμα τυγχάνῃ, τοῖς καὶ ἔχουσι, χρῆσθαι μὴ δίκαια μάχοις.

Βρούτος, τραλλιανοῖς.

ὲ Ιμὲν τῇ ὑμετέρᾳ στρατιᾷ δολοβέλλαν αἰσχόμενοι, οἵτε θεμιδὲν ἀδικεῖμε, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖτε. εἰδὲ νομίζετε ὧν αὐτοὺς πολεμίους ἀφελώμεθα, τούτων ὑμῖν ὡς ὄντων δικαίων παραχωρήσειν, αὐτίκα πολλὰ ἀθύμοι δόκειτε. ἢ εἰρήνητε οὖν αὐτὸν ἐξ ἑτέρας, ἢ ὅλως μὴ δ' ὑφ' ἡμῶν ἀδικεῖσθαι φάσκητε, ὧν αὖ ἔχειν αὐτοὶ δολοβέλλαν ἀφελόμενοι, ἀλλὰ μὴ ὑμῖν πᾶσχω ρεῖν ἀξιῶμεν. Τραλλιανοὶ πρὸς ἑαυτούς.

κ Αἱ δολοβέλλας ἐν τῇ ἡμετέρᾳ στρατιᾷ, καὶ πόσῳ μετ' ἐκείνου βιαζόμενος, ἴσως μὴ ἔξων αὐτῷ δυνάκτην. οὐ γὰρ εἰς στρατηγῷ ῥωμαίων σύμμαχοι ὄντες, μὴ δεῖρομεν ἐξ ἑαυτῶν, ἤδη ἐν τοῖς πρὸς ἐκείνου διαφερομένοις, ἄθλον αὐτῷ πολέμου κατηγέλαμεν. ἀλλὰ ἂν ἀκόντων ἡμῶν εἰς βιάζηται, δεῖ ξόμεθ' ἔργῳ. μὴ δολοβέλλαν μὴ ἂν ἄλλως, εἰ μὴ ἑκόντων στρατιᾷ δεύειν. Βρούτος, τραλλιανοῖς.

κ Αἱ πρόσθεν ὑμῖν ἐπίστειλα, ὅτι ἁμαρτάνετε, δολοβέλλαν ἐν τῇ ὑμετέρᾳ στρατιᾷ περιορῶντες. ἢ τὸ παρὸν ἴστε. ἐμοὶ ὡς οἰκείας αὐτῷ πᾶσχωρεῖτε, οὐδ' ἂν ἐπῆς ἡμῶν ἀφαιρεῖ-

θείητε

θέντε, ὧν ἐκείνῳ ὡς ἄλλο τρίων ἐξέστητε, ἡμῖν δὲ σίδηρον αὐτὶ σώματος
σώμασι. εἰδὲ δὲ Φίλῳ ἐν τῇ ὑμετέρᾳ στρατοπέδῳ φῆν δίδοτε, κοινωνεῖν αὐτῷ φῆ τοῦ πολέμου τύχης ἀρξάμενοι, οὐδὲ ἡμῖν ἀκούσιοι πολέμιοι φανεῖσθε.

Γραλλιανοὶ πρὸς ταῦτα.

Δηλώσαι μὲν πρότερον περὶ δολοβέλλα. καὶ νῦν ἴσθι, ὅτι οὔτε ἐν ἰδίᾳ στρατοπέδῳ ἐστὶ γὰρ ἡμετέρα. οὔτε εἴ τις αὐτὸν ἀφέλοιτο ἄλλος, συγχωρήσομεν ἀκόντων ἔχειν. ὅτι τὰ περὶ ἡμῶν ἐπιτρεπόντα βιάσασθε. εἰ δὲ δολοῦν μὲν φῂ σὺν τῷ πολέμῳ τύχης αὐτῶν κοινωνεῖν, αἴρετε τὸν περὶ ἀρχουσι χειρῶν αὐτιπάξαι, ἢ σύμμαχον αὖθις ἀξιοῦντες ἀκουσίως ῥωμαίοις ἐχθροὺς φανῆναι.

Βροῦγος τοῖς αὐτοῖς.

Γέλθημοι μὲν ὑμέτερον πολίτην, ξένον καὶ φίλον δολοβέλλα τῷ ἡμετέρῳ πολεμίῳ, πρότερον ὑμᾶς μὴ ἐργάζεσθαι αὐτὸν ἐν τῇ ὑμετέρᾳ στρατοπέδῳ πεῖσαι. νῦν ὅπως καὶ αὐτὸν, καὶ τὸν στρατιὰν αὐτοῦ, τῇ πόλει δέξασθε συμβουλεύω. ἐγὼ δὲ, ὡς μὲν οὐδὲν ὀνήσει δολοβέλλαν, εἰ καὶ ταῦτα, καὶ ἔτι πλείω προσαχθείητε τούτων ποιῆσαι ὑπὲρ μὲν ὁ σίδηρον, ἢ ἡ ἔτις ἄλλος πείσειεν, οὐκ ἀνοῶ. οὐδὲ μὲν, ἅτε μὲν ὁ σίδηρον, ἡδὺ δολοβέλλα φιλία καὶ ξενία. οὐ μὲν, ἀλλ' οὐχ ὅπως κολάσαι μὲ πίνας σκοπῶν, ἐφεδρεύειν οἶμαι τοῖς ἑνὸς ἑκάστου ἁμαρτήμασιν. ἵνα μὴ τοι μηδὲν κολάσεως ἄξιον ἁμαρτεῖν ἀναγκασθῆτε. καὶ νῦν μὲν λύω ὑμᾶς μηνὸς ὁ σίδηρον φυλάξαι φῆ τὰς τρίοδος, τοῦ ἰδίου λυσιτελοῦς ἕνεκα. εἰδὴ λυσιτελεῖν ἐμέλλει αὐτῷ τὸν πρὸ δὰ πολοῦντι δολοβέλλαν ἢ, μήτε τῇ πόλει δεξέχεσθαι, φῆ τε ἧς ἐξελάσαι. βιαζόμενον ἢ, ὁ πολοις ἀμύνεσθαι. ἢ ἀπειθοῦντας, οὐχ ὑπὸ μιλωσίδωρου, ταῦθ' ὑμᾶς εἰπεῖν

σομαι πρὸς αὐτοὺς πειθῆναι, ἀλλ' αὐτοὺς μηνοδώρῳ τε ὑτῷ
ἀφορμὴν δοῦναι ἐθελοντάς. Τραλλιανοὶ πρὸς ταῦτα.

Ὁ Ὑμηνόδωρος ὑποδέξασθαι τὴν πόλιν δολοβέλλαν, ἢ τὴν
στρατιὰν αὐτοῦ, προσηγάγετο ἡμᾶς, ὥσπερ οὐδὲ πάλαι στρα
τοπεδεύοντα περιορᾶν ἐπείθην· ἀλλ' οὐδὲ εἰ ταῦτα ἐπέπρακτο, ἡ-
σύμεθα δῆθεν αὐτοὶ μηνοδώρῳ, τοιαύτης συβολίας ἀφορμὴν
παρεχῆσθαι. πάλιν δὲ τὴν πρὸς ῥωμαίους ὁμολογίαν μιμουμένα
χαν, ἣν ἢ σὺ τοῖς πρώτοις τὴν δολοβέλλαν ἐξενίσαντο βαλεῖς. οἷς εἰ
μηδὲν ὧν λέγεις ὄφελος ὅσον τοῖς ἢ πρὸς ἀλλήλους ὁμόνοια, μεί
ζων γοῦν παρεγένετο αὐτοῖς ἐκ πίστεως σύμμαχος. ὅλων μὲν
τοι ἢ φυγὰς εἶ ἀσεβείας, οὐδέν τι τοῖς πράγμασι προσδεῖ. μηνόδωρος
δὲ σωτὴρ δολοβέλλα. μάθοι, οὐχὼς ἂν πράσσειν τὴν παρ' ἐ-
μὲ κακωλυθήσεσθαι, αἰτίαν δὲ τὴν ἀρχὴν ἐδέ νομίζων ἀδίκημα, τῷ φίλῳ
συγκατακτᾶσθαι τὰ τοῦ τόπου ἴδια. σὺ δ' εἰ καλὸν ὑπολαμβάνεις, ὡς παρ'
ἐμοὶ καλὸν, τὸ μὴ παρεμφρονεῖν τοῖς ἀμύνεσθαι, πολ-
λῷ μᾶλλον οἰήθητι δεῖν μὴ προεξανίστασθαι τῷ διαβολῷ, ἀλ-
λ' ἐπὶ τῷ συμβησομένῳ τὴν κρίσιν τηρεῖν. ἐπεὶ δόξῃς, οὐκ ἐφ' οἷς αὐ
μέμφῃ τοῖς πέλας, δυσμενῶς διατίθεσθαι. πρὸς οὓς δ' αὖ ἔχθραν
ἔχεις, αἰτίας τούτοις ἐπιφέρε μοι. Βρουτος, τοῖς αὐτοῖς,

Χ Ρήματος ὅσου δολοβέλλας κατέθετο παρὰ μηνοδώρῳ τῷ ἑαυ
τοῦ ξένῳ, ἐτέτηνας ἄλλας παρακαταθήκας παρὰ σὺ τέκνων
αὐτοῦ νομίσαντες, ἢ διασεξαμένων αὐτῶν τὴν οὐσίαν μετὰ τὴν
ἐλευθερίαν φυγήν, ἀναπέμψατε πρὸς μέ· εἰδότε μὴ εἶναι φατὲ, αὐτοὺς
τοὺς ἄνδρας παῖδας, μετὰ τέκνων, καὶ γυναικῶν· οὐ γὰρ ἂν δί
καιον εἴη τοῖς σὺ ἐμῶν πολεμίων φίλοις καὶ ξένοις, περαιτέρω τοῦ
μηδὲν αὐτοὺς παθεῖν, λυσιτελῆσαι τὴν ἡμετέραν ὠφέλειαν.

Γραλλιανοὶ πρὸς ταῦτα.

ϙ Υτε δολοβέλλαν ἐν τοῖς διαπεπυρωτοῦσι τοῦ πολέμου καιροῖς, ἀπθιανωείσαν πᾶσι καταθήκας εἰκὸς, οὔτε μονόδωρον ἀπολλαττόμενον εἰς φιλοπατρίδος, οἳ οὔτε καταλιπεῖν οἶκοι, τὰς δὲ φυγῆς ἐφόδια. τὸ μὲν τοιγὰρ ἀναπέμπειν πρὸς σέ, ἢ τοῦ μόνου τοῦ χήματος, ἢ τοῦσ αὐαιτίους αὐθρώπουσ τῆ μὲν, ἀδύνατον· τῆ δὲ, ἄδικον· οὐ γὰρ ἄξιον τοῖσ ἡμετέροις πολίταις διὰ τοὺς σοὺς πλεμίους, μέχρι συμφορᾶσ ἀλυσιτελῆσαι τὰ παρ' ἡμῶν εὐπειθῶ μῦ προδοσίαν. βροῦτος βιθυνοῖς.

μ Ηδεν ἰδικεῖτο χαλεπὸν, εἰ πολλὰ εἰσ πρᾶγμα, πολλῶν δὲ μόριοι τοῦτων γὰρ ἡμεῖς ἔργα ἀπεδώδομεν· εἰ δὲ τὸ μὲν εἰς φορῶν πλῆθος βαρύνεσθε, μεμνῆσθαι χρὴ πάντα πάντοσε τοῖσ δὲ μόνοις ὑφ' ὑμῶν ἀναλίσκουσι. καὶ τὸ δῆλον, ὡς τοῦ πᾶσι νῦν ζῆν μόνοι, οἱ τοῖς πᾶσι τοῦ πολέμου χωρὶς μόνοι, πλεῖον κἀμνήκαμεν ὑμῶν μὴ φιλοικείας φροντίδος ἑκάστω· ἡμῖν δὲ φιλαυτίαν τῶν προνοεῖν αὐάγκη. βιθυνοὶ πρὸς ταῦτα.

ὁ Υ χόσων δεῖ θαύμασι συμβέβηκεν ἤδη καὶ ἡμῖν τοσούτων δυπορεῖν περίεστι. συοίης δ' αὖ δίκ' ὅσων ἀθροίζεται τὰ πᾶσι νῦν ζόμενα καμάτων, ἐξ ὧν αὐτὸς αὐαλίσκων αὐτὸς κοπιᾶς καίτοι τὸ μὲν ὑπὲρ ἄλλων σωφρονεῖν μετὰ πόνου, καὶ ἀλυσιτελὲς φαίνεται· τὸ δὲ τοῖς ἑτέροις πᾶσι νῦν ἰσχνὸς μετ' ὠφελείας, ἐστὶ ῥάδιον. εἰ δὲ ὑπὲρ πολλῶν φήσι κακοπαθεῖν, καὶ ὑπὲρ πολφόνων σοι πρεστέον. ἃ δ' οἷόν τε ἡμῖν διὰ παθεῖν τοὺς πᾶσι μόνων ἑαυτῶ φροντίζοντ', τοῖς ὑπὲρ ἁπάντων εἰς φορᾶς ἐξ ἔρχεσθαι. βρᾶγος τοῖς αὐτοῖσ.

ὰ Κλαυτ' ἐμοὶ φίλου ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς κατασκοπὰς σὺν τοῖς μοιναῖς ἐξοπλίταις τριακοντήκοντα, ὑμεναίοις θανάτοις.

σωτησδὲ πωθάνομαι καὶ δολοβέλλας ὑμᾶς παρεχθῆναι. ὀρθῶς οὖν ποιήσετε, ναύτας καὶ ἐρέτας εἰς ταῦτα τὰ πλοῖα, ἄγοντες ἀφ' ἑαυτῶν ἀναπομισθῆναι, πλαχόντες τῶν ἀκύλας. ἢ σιτηρέσιον τούτοις μηνῶν τεσσάρων. πλὴν ἢ εἰς τὰ ναυπηγίαν δεόντων ξύλων, καὶ ἢ τούτων περακομισθῆς ἐπὶ θάλασσαν, ἐπεχωρήσατε, οὐ οἶδα, ὅτι οὐδὲν ἀμελήσετε, μὴ δὲ δολοβέλλας ἐλλείπεντες.

Βιθυνοὶ πρὸς ταῦτα.

ὁ Υμῖν εἴπερ δολοβέλλας ἔφθασεν ἀρχαίσας, τοῦτ' ἤδη μὴ σοὶ λαβεῖν δύνασθαι κατελέλοιπεν. οἷσπερ ἡμεῖς πλοῖα ἐπιτήδεια ἐναγόμενα, ὡς οὐ πλείονας δυνάμενοι περαγεῖν διαθέντες, πῶς οἷοί τε ἂν εἴημεν σοὶ τε ἅμα καὶ ἄξονα πλησίον ναυπηγῆσαι, καὶ μάλιστα σὺν ἐρέταις καὶ ξύλοις ἢ ναυπηγοῖς, ἃ ἢ ἅπασι εἰσενεγκεῖν χαλεπόν. δῆλον ἦ, ἢ ἀδύνατον. σιτηρέσιον μὲν δὲ δολοβέλλας ἡμῖν, ἅτε μὴ δεδεκελευσμένῳ παρασχεῖν δυνησομένοις, ἐπιτήδεια λέγειν, σύμφωνον ἦν, ἡμῖν ἢ προσοφείλειν ἄρνυσθαι, τοῖς ἢ πρὸς ἐκεῖνον ὑπουργῆσαι μὴ δυνάμενοις.

Βρουγοῦσι, τοῖς αὐτοῖς,

ἔ Γραφὴ μοι ἀκύλας, πλὴν πνεύμασιν ῥᾳθυμίαν ἐγκεῖσθαι, ἢ εἰς τὰ πλοῖα ὑπουργίας. ἐγὼ ἢ ἐκεῖνον σφόδρα ἐμεμφάμην ἀνεξικακίας, πειθόμενον τοῖς καθ' ἡμῶν, ἃ καθεῖπαν τὰ πρόπαν οὐπώποτε, δεῖν μᾶλλον ἢ νεῶν, καὶ εἰσὶ τοῖς κατ' αὐτοῦ πρεσβείαις δέοι. οὐ γὰρ οἷόν τε δὴ χαλοῦντων ἐκείνας καταρτισθῆναι. ὑμᾶς δὲ ὑπομνήσαι μὲ αὖ ἡδέως, ἢ νῦν, καὶ ἔπειτα, τοῦ, μὴ ἀκόντας ἡμῖν, ἀλλ' ἑκόντας, καὶ εἰς ταῦτα ἢ εἰς τὰ ἄλλα πάντα ὁμοίως συναγωνίζεσθαι. καὶ ὅτι τοῦ ἀκόντας ὑπηρετεῖν, ἀμφὶ νόσῳ ἢ τὸ ἑκόντας ἐκτῶν πλέονων ἦν, καὶ περὶ ἐκείνου ῥᾴδιον τεκμήρασθαι.

Βιθυνοὶ

ἀ Κύλασ᾽ ἡμᾶς πότερον ἡμῶν, ἢ τῆς ὀλιγωρίας μᾶλλον, ἢ μᾶρ
τυς φαίνεται ἢ ἀθενείας. εἰ μὲν οὖν ἀμελοῦντας ἀληθῶς
ἐπέγνωσαν, οὐκ ἂν παρὸν βιάσασθαι τὴν ὀλιγωρίαν, πρὶν αὐτῆς
σοι ἐπέστελλεν· ἀλλως τε μὴ δὲ ἡμῶν προσβύεσθαι μελλόντων, ἵνα
τὰ τοῦ διακονοῦντος πρὸς τὸν πέμψαντα νικᾷ δὲ ἀκύλας μᾶλλον
οὐδὲ τὸ ἢ χρεία ἀδύνατον. σὺ δὲ δὴ ἀπειλῆς λύσειν νομίζων τὸ ἄ
πορον, ἀδίκως ἅμα καὶ ἀνωφελῶς χαλεπαίνῃς. οὔτε γὰρ ἐλπὶς
οὔτε φόβος χρήσασ᾽ αὐτὸν, ἀλλὰ τὸ δύνασθαι.

Βιθυνοῖς βροῦτος,

ὁ Ἰάκοντες ἡμῖν ὑπηρετοῦντες, οὐχ ἃ μὴ βούλονται παρέ
χειν κερδαίνουσιν· ἅμα πῶς γὰρ ἂν ἡ αὐτοῖς γε τοῦτο· ἀλλὰ
τὴν ἐπὶ κείνοις χάριν, ἥτις ἂν αὐτοῖς ὠφέλειν ἡμῶν, ἀποβάλ
λοιτο· καταστήσαντες τὸν τὰς ναῦς, ὃν πρὸ τρόπον ἐπέστειλα μοι
νὸν ἐρέτας, ἓξ τῶν ὀφελομένων τὴν ἀρετὴν, πέμψατε· ἢ ἀναγκα
σθήσεσθε οὐκ ἐῶν τούτοις ἀχθεσθαι, ἀλλ᾽ ὧν ἂν ὑπὲρ ἐμοῦ χάριν ἡ
μῖν εἰδέναι. Βιθυνοὶ, πρὸς ταῦτα.

ὁ Ἰβιαζόμενοι τοὺς ὑπηρετεῖν μὴ ἰσχύοντας, ἃ χὰ προσάτ
τουσιν, ὠφελοῦνται· ἢ δὴ γὰρ ἂν ἐῶν μὴ ἡγεῖσθαι χρείας, ἢ
δὲ ἐν ἀπειλῇ· ἀλλὰ τὸ δοκεῖν μὴ δύνασθαι εἶναι ζημιοῦντας. εἴξα
σι γὰρ τῇ ἀνάγκῃ πρὸς τὸ ἄπορον· καὶ εἰ μὴ διὰ φιλανθρωπίαν
τὴν ἐν δείᾳ σωθεῖσιν ἡμεῖς μὴ οὖν τὰ χίον ἂν δυσπρόσοδοι μᾶλ
λον ὑπὸ ἰσχύν ἢ αἰσχυνόμεθα χρήσεσθαι ἔχοντες· σὺ δ᾽, εἰ βούλει οἷς πρί
σειν ἀφ᾽ ἡμῶν διὰ βίας, ἴσθι μὴ ὧν ἂν πρὸς ἀλλήλους, ἀλλ᾽ ὧν ἂν ἐχθ
σαλῆς δυνηθῆς χάριν ἡμῖν πρὸς ἔχειν. Βροῦτος, τοῖς αὐτοῖς.

τ Ἀπολοιπὸς ἐγὼ πάντα, ὅσων μοι ἔδει ἐν θαλάσσῃ ἔχω, πα

ραχόντων μὸι μακεδόνων, καὶ λεσβίων, καὶ φοινίκων. ὑμεῖς μὲν οὖν ἐπεὶ πρὰ τοὺς χειμῶνας αἰφνιδίως ὠθισθέντας ὑστερήσατε, τετρακοσίαμοι τάλαντα εἰς τὸ ὠθεατικὸν αὐτῶν συνομίσατε· νομίζω γὰρ εἶσ μηδὲν ὑμῖν τούτων, αἴτιον τὸν χειμῶνα γεγονέναι. ἐθελησάντων δὲ ὑμῶν, ἐνοχλήσειν.

Βιθυνοὶ πρὸς ταῦτα.

ὁ Μὲν χειμὼν διεκώλυσε τὰ ναυτικὰ ὑμῶν συμμαχίαν· ἡ δὲ ναυτικὴ πεῖρα σπουδὴ, ἐξανάλωσε τὰ χρήματα. ὥστε ὑμᾶς εἰκὸς μὴ σοι, ἀλλ' οὖν αὐτοῖς γε δαπανηρῶς μεμοχθηκέναι. φιλοῦν χρείας ὑπαλλάττω πληρωμὴν, αὐτούμεθα συμφώνως· βραδύναντες μὲν διὰ τύχην· ἀποροῦντες δὲ διὰ τὸ ἀνάλωμα. οὐ γὰρ δίκαιον ἡμῖν τὰς ναῦς ποιῆσαι χρήματα, ὡς ἐκ τῶν χρημάτων ναῦς.

Βροῦτος, τοῖς αὐτοῖς.

ά Ι βουλαὶ ὑμῶν ὀλιγωρίαι ὑπουργίαι βραδεῖαι· τὸ τέλος γοῦν τῶν, ἐννοεῖσθε.

Βιθυνοὶ πρὸς ταῦτα.

β Οὐ λύεσθε μὲν ὀλιγωρῶς, ἀσφάλεια· ὑπουργεῖν δὲ βραδέως, ἀδεέσ ἐστε. τούτων ἀμφοτέρων τὸ τέλος, συμφορά.

Τέλος τῆς βρούτου ἐπιστολῶν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΤΥΑΝΕΩΣ.

Ἀπολλώνιος Εὐφράτῃ.

ε Μοὶ πρὸς φιλοσόφους ὄξὶ φιλία πρὸς μὲν τοῖσι φύσις, ἢ γραμματιστὰς, ἢ τι γοῦν τοῦτο γένος ἕτερον, ἀνθρώπων κακοδαιμόνων, ὅτι νῷ ὄξὶ φιλία. μήτε ὕστερόν ποτε γένοιτο· τάδε μὲν οὖν οὐ πρὸς σὲ, πολλῶν ἐμὴν σὺ τούτων εἵσ. ἐκεῖνα δὲ καὶ πάνυ πρὸς σὲ. θεράπευέσυν τὸ σῶμα. καὶ πειρῶ φιλόσοφος εἶναι, καὶ μὴ φθονεῖν τοῖσ ὄυσιν φιλοσοφοῦσιν. ἐπείσι καὶ γῆρασ ἤδη πολησίον, καὶ θάνατοσ.

Τῷ αὐτῷ

ε Ἀρετὴ, φύσει, μαθήσει κτήσει, χρήσει. δ' ἰὼ ἕκασον αὖ εἰ προφρη μῶν ἀποδοχῆς ἄξιον. σκεπτέον εἰτίσι τοῦτων ὄξὶν, ἢ σοφισίας παυστέον λοιπὸν, ἢ προικὰ γκρηστέον αὐτῇ πρὸσ τοὺσ ἐντυγχάνοντας. ἐπεὶ πᾶ ἤδησι καὶ τὰ μεγαθυζου.

Τῷ αὐτῷ.

ε Πᾶλθες ἔθνη τὰ μεταξὺ φλιπαλίας, ἀπὸ συρίασ ἀρξαμῆ, ὧν δείκνυσ σεαυτὸν, ἐντὸσ τῶ βασιλέως λεπτμῆναις δὲ πολαῖσ. τρίβων. δ' ἦμησι τότε ἦ σώφρων, λυκὸσ, ἦ μέγασ. πλέον δὲ οὐδέν. εἶτα πῶσ δὲ ἀθαλάττητος νῦν ὑπορρέφῃσ. ἄγων φορτίδα μεσὴν ἀργυρίου, χρυσίου, σκευῶν παντοδαπῶν, ἐσθήτων ποικίλων, κόσμου τοῦ λοιποῦ. τύφου, ἦ ἀλαζονείασ, ἢ κακοδαιμονίασ. τίς ὁ φόρτος καὶ ὁ τρόπουσ φλκυνῆσ ἐμπορίασ. ζώων γραμμάτων ἰὼ ἔμπορος.

Τῷ αὐτῷ.

ὁ Λίγων δεῖσυ γρῖσ πασιν, εἰ φιλοσοφου παιδεσ εἶσιν. ἔ δει μὴν μὴ δὲ φρονπίσαι πολέωσι γινέσθαι τ ἱκανῶν, ἀλλως τε κ μετὰ ἀδοξίας τινός. ἐπεὶ δὲ ἅπαξ ἐγένετο, δεύτερον αὖ εἶη, μεγάλη ασυδωνεῖ μαίσε πσιν ἐνια θεῶ ὄντων. ἔχεις δὲ καὶ πατρίδα, καὶ φίλουσ. Τῷ αὐτῷ.

τ Ωνῶν οἰκούρου λόγων ὁ περὶ ηδονῆς, οὐδενὸσ ἐπισωμγόρου δεῖται τ ἐκ τοῦ κ ἄπου, καὶ φ ἐκείνου δυσκρι βῆς. σέφωνε γὰρ ὧν, καὶ κατὰ τὴν σαὺ ἀληθέσε τοσ. εἰ δὲ αὐτιλέγων πρόσο μιεῖσ τὰς χρυσίππου σχολὰς καὶ δόγματα, γέγραπται καὶ ἐν τοῖς βασιλικοῖς γραμμασιν. δυφράτης ἔλαβε, καὶ πάλιν ἔλαβεν. ἐπίκουρος δὲ, οὐκ αὖ ἔλαβεν. Τῷ αὐτῷ.

η Ρόμιλω πλουσίους πάσ ἐπεραίνοντα. τί δ' οὐμέλλομεν ἔφασαν. ἠρόμιλω οὖν καὶ τὴν αὐτίαν φ ἀνάγκησ. ἠτιῶντο γὰρ πλοῦτον. σὺ δ' ὦ πάλαι νεόπλουτος.

Τῷ αὐτῷ.

ε Α νόητα χρὴ εἰς αἰχμὰσ ἀφίκη, καὶ κενώσησ ἐπεὶ τὴν ναῦν, ἱπέου ἔστισι πάλιν, ὅτι πάχος ἐσ τὴν ἰταλίαν, καὶ κολα κοῦτέον ὁμοίωσ νοσοῦντασ. γέροντασ. γραῦσ. ὀρφανούσ. πλουσίουσ. θρυπτομένουσ. μίδας. τίτας. πάντα φασὶ λέγειν τὸν ἔμπορον μᾶλ λων σείφ. ἐμοὶ δ' ἔστω τὴν ἀλίαν τρυπᾶν ἐνθέμι δοσ οἶκῳ.

Τῷ αὐτῷ.

ε Ρᾴδιον καὶ σὺ γράψασ αὖ. εἰ τοῦ αὐτοῦ χρόνου γεγενήσ. καὶ ἔχοισ δ' αὖ εἰπεῖν τὰ σωνηθη τὰ ὕστερα. καὶ πρόχειρα. λουτρὸν ἅπαν Απολλώνιοσ πρῶτοσ τεῖται. καὶ φ οἰκίας οὐδέποτε πρόσι. Σωζομένουσ ἔχει τοὺσ πόδασ. οὐδὲν ὁρᾶται θεῶ τὸ σώμα τοσ κινοῦν.

ὅλου

δι' ὁ λου γαρ τὴν ψυχὴν κινεῖ. κομᾶ τὴν κεφαλήν. καὶ ὁ ἕλλην, ὅτι ἕλλην ὁ βάρβαρος. ἐσθῆτα φορεῖ λινῆν. μὴ θῦε ἱερῶν τοὺς καθαρώτατον. μαντικὴν χρῆται. πλείω δὲ τὰ ἄδηλα. καὶ ἄλλως ἀμήχανον, πρὸς ἀθανάτη θῦε ἐσμολῶν. ἀλλ' οὐ πρέπον φιλοσόφῳ τοιοῦτον, ὃ πρέπει θεῷ. σωμάτων δὲ ὀδυνᾶς ἀφαιρεῖ, καὶ πόθη πατρίδ τοῦ τόπου, καὶ πρὸς γυμνασίην κοινὸν τὸ ἔγκλημα. στεῖται μόνος, οἱδὲ λοιποὶ ἐθίουσι. βραχὰ λέγε, ὦ βραχύ. σῖτησαι γὰρ δίν ἀδυνάτου. σαρκῶν ἀπέχεται πασῶν. καὶ θείων πάντων. δυατὸν γὰρ ἀνθρώπου δίν. εἰ ταῦτα ἐρεῖς δύφραντα γεγράφθαι, ἴσως ἐκεῖνο προσθήσεις. ἔπι λῶ, ἔλαβεν ἂν ἀργύριον, ὡς ἐγὼ δωρεὰς πολιτείας. ἔπι λῶ, οὐκ ἂν ἔλαβεν, ἀλλὰ τὴν πατρίδ μᾶλλον, ἔλαβεν ἂν. ἁπλῶς ἢ πατρίς ἐστ, ἢ μὴ οἶδεν ὃ ἔχει. Ἀπολλωνίου δίωνι.

ἀ Ὑλοῖς μὴ λύρα κρεῖττον δίν τέρπειν, ἢ λόγος τοὺς μύθους ἡδύνησ ὄργανα. καὶ μουσικὴ ὄνομα τὴν τέχνην. λόγοσ δὲ τὰληθὲς δύρίσκει. τοῦ τόσου πρακτέον. τοῦτο γραπέονσι, κρητέον. λῶ καὶ περὶ γυμνοσοφιστῶν. Τῷ αὐτῷ.

ζ Ἠτοῦσι τινὲς τὴν αἰτίαν, δι' ἣν πέπαυμαι διαλεγόμενος ἐν πολλοῖς. εἰδέτωσαν οὖν οἷς ἂν εἰδέναι μέλῃ τὸ γοητῶτον. ἀδυνάτως ὠφελῆσαι λόγος ἅπασ, ὃς ἂν εἰσ ὢν, μὴ καὶ πρὸς ἕνα λέγηται. ὁμοίνεν ἄλλως διαλεγόμενος, δόξῃς ἢ πλέων ὢν διαλέσθαι τ' αὖ. Ἀπολλωνίου σοφιστῶν προβούλοις.

π Ῥᾴθυμον εἰς πάντα θεῶν ἄνθρωποι δέονται, ὦ πολῖται. ἐνθάδε τοῦ πόλεων πιμητέον γὰρ δευτέρου πόλῃσ μετὰ θεούσ. καὶ τὰ πόλεως προμελητέον πάντι νοῦν ἔχοντι. εἰ δὲ μὴ πόλις μόνον ἦν, ἀλλὰ καὶ μεγίστη φιλοσοφίνης, ἀρίστητε ἦν αὐτόθι,

μεγάθ, καὶ νόμοισ, καὶ ὧν τὴν δύναμιν, καὶ πρὸ τούτων καὶ πολέμου αἰρε-
τῆς, ἔτι τε ἤθεσι καὶ εἰρήνῃ, καθάπερ ἡ ὑμετέρα πόλις, μάλ-
λισ τε παισὶν ἢ ἄλλοισ ἐμοὶ γε θαυμαστέα, πρηνεῖά τε, καὶ ἄλλῃ ἢ
ὁμοίωσ παντὶ οὖν ἔχοντι τοῦτο μᾶλλον ἐκλόγου κοινοῦ τὸ προσ εί-
πικὸν αὖ ἢ τὸ κατὰ σύγκλισιν ἧκ πολλῶν. ὅταν ἢ καὶ ἀρχὴ πόλις
ποτὲ ᾖ πρὸς ἕνα τιμῆς ἀνδρα πλείστ οὖσα, καὶ τοῦτον ἑαυτῆσ ξέ-
νον καὶ ἄνθρωπον, τί ἢ τούτου τοῦ ἀνδρὸς πρὸς ἀμοιβὴν, ἢ ὑμῖν ἄλλῃ
λοισι πισὶν ἄξιον εἶναι. τοῦτο μόνῃ σωσ εἰθεοφιλήστις ἂν τύχοι, δι ἀτινα
φύσεωσ ποτὴν δεικότητα, τὸ δύκαθον τῇ πόλῃ τὰ ἀγαθὰ, τυγχά-
νοντε φιλοῦχοσ. ὅπερ ἂν διατελέσαιμι καγὼ πρᾶττων ὑπὲρ ὑμῶν.
ἐπεὶ περ ἤνθρωπον ἤθεσιν ἑλλωνικοῖσ, φαίνουσι τὸ ἴδιον ἀγαθὸν, καὶ δι ἀ
γραμμάτων κοινῶν. ἀπαλλωνίδην ἢ γὰν ἀφροδισίᾳ, νεανίαν ἐρρῶμε
νεστάτησ φύσεωσ, ἀξίασ τε τοῦ ὑμετέρου ὀνόματοσ, πειράσομαι χρῆ
σιμον ὑμῖν παρασκευάζων εἶναι μετὰ τοῦ τύχης τινὸσ ἀγαθῆσ.

Σελευκείων τοῖσ προβούλοισ.

Ὁλισ, ὅτῳ τρόπῳ τε θεοὺσ ἔχει, καὶ ἀνθρώπων πρόσ
τουσ ἀξίουσ ἀποδοχῆσ, αὐτήτε δυσεύμολον, καὶ εἰσ ἀρετὴν ὠ-
φέλησε τοὺσ μάρτυρηθέντασ. ἄρξασθαι μὲν οὖν χαλεπὸσ οὐδενὸσ ἐ-
ρεῖσ. ἀλλὰ καὶ παρ ἐν ἀνθρώποισ τὸ καλλίστον, ἀμοιβὴν δ ἔμόνον
ῥᾴδη), αἰεὶ δὲ πάντα τελῶσ ὁμοίαν δύναμιν, ἀδύνατον. τὸ γὰρ πρῶτον τῆ τάξει
δεύτερον, οὐδέποτε τῇ φύσει πρῶτον. ὥστε θεὸν ἀνάγκη πᾶσα κα
λεῖν ὑπὲρ ὑμῶν, ἀμείψασθαι τοὺσ οὐτῇ δυνάμῃ μόνον, ἀλλὰ δὴ τοῖσ
ἔργοισ κρείττουσ γιγνομένουσ. ἀνθρώπων γὰρ οὐδεὶσ, τά γε τηλικαῦ
τα δυνατόσ. δὲ τὸ ἐθελῆσαι δ ἄμεινον ὑμῖν γενέσθαι, δι ὑμῶν ἂν
εἴη χαλεπὸσ δ αὐτὸ εἰσ ὑμᾶσ. ὡσ ἔγωγ ἂν δυσχεράνειμι πᾶν ὑμῖν δ γεγε-
νῆσθαι. οἷσπερ ἐσμὲν ὑμῶν τιμιώτεροι, διότι μὴ φίλοι ἐστὲ ὑμῶν δ ζήνων.

τοῖσ

σ Τρά̃των μὲν ἐξ ἀνθρώ̃πων οἴχεται· πα̃ν ὅσον ἐπ' αὐτῷ θνη
τόν, ὠλιγωρίας ἐμπεπλεσμένον. καὶ δὲ τοὺς ἔτι πολαζομένους
ἡμα̃σ ἐνθάδε ζῆν ἄλλως λεγομένους, ἔχειν τινὰ τῶν ἐκείνου πρα
γμάτων ὠφέλειαν. ἄλλοις μὲν οὖν ἄλλοτε ἕτερον δικαίως γίνοιτο
νεῖν, ἢ ὕστερον· οἷς μὲν, ὡσ οἰκείοις, οἷσι δ' ὡσ αὐτὸ μόνον ἀνθρώποις
φίλοις οὐκ ἐν ἑτέρῳ γνωσθησομένοις χρόνῳ. τούτων εἷς ἐπ' ἐμοὶ τῶν
ὀνομάτων ἀληθὴς τις προσθεν· ἐγὼ μέντοι, καὶ τοῦτο βουλόμενος
ἀληθὲς εἶναι, τὸν ἐκ στελεύκιδος ἥκοντα αὐτῷ γνώμονα
ἀλέξανδρον· οὐ μετὰ δώδεκα παιδείας φίλον ἐμῆς· πάντως δ' ἂν μετ'
πέδωκα καὶ χρημάτων ὀπὸ μείζονα δοὺς, εἴ πῃ ἔχειν ἐμοὶ ἄξιον.

Εὐφράτη.

ω Υνθάνου τεύμου πολλοὶ πολλάκις, τίνος ἕνεκεν οὐμετε
πέμφθεν εἰσ ἰταλίαν, ἢ οὐμετα πεμφθεὶς, ἀφικόμην.
ὥσπῃ σὺ ἔτις ἕτερος. ἐγὼ δὲ περὶ τοῦ προτέρου μὲν οὐκ ἀπο
φαίνουμαι, μὴ καὶ δόξω τισὶν εἰδέναι τὴν αἰτίαν· οὐδ' εἰδέναι μοι με
λλον· περὶ δὲ τοῦ δευτέρου. τί ἂν καὶ δοίμην ἕτερον λέγειν, ἢ ὅτι ἂν
μᾶλλον μετεπέμφθην, ἢ ἀφικόμην Τῷ αὐτῷ.

τ Ην ἀρετὴν ἀδέσποτον εἶναι πολλῶν ἔφησεν. εἰδὲ μή τι
μᾶ τοῦτο τίς, καὶ πέπηδεν ἐπ' αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ ὤνιος γίνεται χρημά
των, πολλοὺσ δεσπότασ ἑαυτοῦ ποιῆ. Τῷ αὐτῷ

μ Λεγουσ οἷς δεῖν ὀνομάζειν, τοὺσ ἀπὸ πυθαγόρου φιλοσό
φους, ὥσπερ καὶ τοὺσ ἀπὸ ὀρφέωσ. ἐγὼ δὲ, καὶ τοὺσ ἀπὸ
θεοὺσ, οἶμαι δεῖν ὀνομάζεσθαι μάτους, εἰμέλλουσιν εἶναι θεοὶ οἵτε καὶ
δίκαιοι, Τῷ αὐτῷ.

μ Λεγουσ ὀνομάζεσθαι τοὺσ θεοὺσ οἱ πέρσαι, μάλιστ' ἂν ὀθεραπεύ
της τῶν θεῶν, ἢ ὅτι τὴν φύσιν θεῖος· οὐ δ' οὐμάλιστα ἀλλ' ἄθεοσ

περὶ αὐτῶν.

ἠ Ράκλεϊτος ὁ φυσικὸς, ἄλογον εἶναι κατὰ φύσιν ἔφησε τὸν ἄνθρωπον. εἰδὲ τοῦτο ἀληθὲς, ὡς πέφυκεν ἀληθὲς, ἐγκαλυπτέσθ ἕκαστος ὁμολογούσης ἐνδόξης γλυκύμορος. Σκοπελιανῷ. σοφιστῇ.

π Εἰ τε εἰσὶ συμφαντικοὶ τῶν λόγου χαρακτήρων. ὁ φιλόσοφος. ὁ ἐριστικὸς. ὁ δικανικὸς. ὁ ὠδολικὸς. ὁ ὑπομνηματικὸς. ἐγκωμίων δὴ τῶν γνησίων χαρακτήρων τῇ τάξει, πάλιν γίμεται πρῶτος μὲν ὁ ἁπλατικὸς τῷ εἰλικρινεῖ δυνάμιν, ἢ φύσιν, ἴσος ὢν. δεύτερος ἢ ὁ ἐνμιμήσει τοῦ ἀρίστου, δῆλον ἐκ φύσεως, εἴτις ἐνδεὴς εἴη. τὸ ἢ ἄριστον, δυσδιορατότερον, ἢ δυσεφίκτοτον, ὥστε οἰκειότερος ἑκάστῳ, χαρακτὴρ ὁ ἴσος, ἐπιστήμῃ ἢ βεβαιότερος.

περὶ αὐτῶν.

ἐ Ἰσοι δυνάμις, ὄσιν ὥσπερ ὄσι, νῷ φρόνησιν αὐξητέον. ἢ εἰ φρόνησις ἰῶ, δυνάμισ ἢ ἀρετὴν, ὁμοίως ἐδεῖσι δυνάμεως. δεῖται γὰρ ἀεὶ τὸ ἕτερον τοῦ ἑτέρου, ὥς περ ὄψις φωτὸς, ἢ φῶς ὄψεως. περὶ αὐτῶν.

β Ἀρβάρων ἀφεκτέον, νῷ οὐκ ἀρκτέον αὐτῶν. οὐγὰρ θέμις βαρβάρους αὐτοὺσ ὄντας δυπαίσχειν. Λεσβωϊακῶν.

δ Εἴ τινα θῶ λόγῳ ὡς ἄνδρα πλουτεῖν δὲ ὡς ἄνθρωπον.

Κείτωνι.

τ Οθεὶ ὅτι τὸν πυθαγόραν ἀγρικὸν ἔφασκεν. εἰδὲ ἀγρικὸν ἢ τὸ θεῖον ὅτι τὸν, καὶ ψυχῆς ὧν μελητέον μετὰ σώματος. ἢ τὸ ζῷον οὐκ ἂν ὑγιαίνοι τῷ μὴ πονεῖν νοσοῦν.

Ελλανοδίκαισ, ἢ ἠλείοις.

ἀ Ζεὺς τέμε τῶν ἀέθλων τῷ ὀλυμπίων παραγινέσθ ἢ διὰ τοῦτο ἐπέμψατε πρέσβεισ. ἐγὼ δὲ πρεσβεύομαι ἂν, ὧν σωμάτων

σωμάτων θέαν, καὶ ἄμιλλαν, εἰ μὴ γὰρ μείζοναι φλ αρετῆσ ἀπῶναι, καὶ τὰ λείψφν ἔμελλον.

Πελοποννησίοισ.

ὁ Λύμπια τὸ δεύτερον καὶ τὸ μὴ πρῶτον ἐζήνεθε πελέμιοι. τὸ δεύτερον δέ, οὐ φίλοι, Τοῖσ ἐν ὀλυμπία θεηλόροις,

ὃ Εἰ θυσιῶν οὐδέοντας τί οὖν αὖτις πράττων, χαείζοι τοῦτοῖσ, φρόνησιν ὡσ ἐμοὶ δοκεῖ κὸ μόνοσ. ἀνθρώπων τὲ γὰρ ἀξίους εἰσ δύναμιν δῦ ποιῶν. τὰ νῦν φίλα θεοῖσ. ἐκεῖνα δὲ ἀθέων.

Τοῖσ ἐνδελφοῖσ ἱερδύσιν.

ἃ Ἰ ματιβωμοὺσ μιαίνουσιν ἱρεῖσ. εἶτα θαυμάζουσί τινες. πῶ θεν αἱ πλάσ ἀτυχῆσιν, ὅταν μ μεγάλα δυσ τυχόσωσιν. ὧ φλ ἀμαθίας. ἡράπλαστοσ δὲ ἰῶ σοφόσ. ἀλλ οὐδὲ ἐκεῖνοσ ἐφεσίους ἔπεισε, μὴ θηλῶ, θηλὸν καθαίρεσθαι. Βασιλεῖ σκυθῶν.

ζ Ἀνοξίσ, ἀνὴρ ἀγαθὸσ ἰῶ, καὶ φιλόσοφοσ, εἶτα μαθητὴσ πυθαγόρου ἐζήνετο. καὶ εἰκαπεκεῖνον γὰρ χρόνον τοιοῦτοσ ἰῶ ὁ ῥωμαῖοσ, ἐκὼν αὖ ἐζήνετο φίλοσ. εἰδὲ ὑπὲρ ἐλευθερίασ οἷόφλ δεῖν, ἀζῆνα καὶ νόμον ἔχειν, ἄκουε φιλόσοφοσ, γνῶτέσιν ἐλεύθεροσ.

Νομοθέτη.

ἀ Ἰ ἑρτοὶ νόσων αἴτιοι. τοὺσ μὲν φ πόνουσ αἰνιᾶσι. τὸ ἐμπίπλασθαι δὲ αὔξουσι Ταμίαισ ῥωμαίων.

ἀ Ρχὴν ἄρχετε πρῶτοι. εἰ μὴ οὖν ἄρχειν ἐπίστασθε, δικαίπ τὸ καὶ ῥυμᾶσ χεῖρον ἑαυτῶν αἰπλάσ ἔχουσιν. εἰδὲ οὐκ ἰῶ ἴστασθε, μαθεῖν ἔδει πρῶτον, εἶτα ἄρχειν.

Διοικητῶισ ἀσίασ.

τ Ἰ ὄφελοσ ἀγρίων δένδρων φυομένων ἰῶ βλάβη, τοῦτ πλάδουσ κόπτφν, ἐαῦ δὲ τὰσ ῥίζασ.

Εφεσίων γραμματεῦσι

λ Ἰθὼν ἐνπλῆ, καὶ γραφῶν πικίλων, ἃ περὶ αὐτῶν, ἃ θεάζων, οὐδὲν ὄφελος, εἰ μὴ νοῦς ἐνείη ἃ νόμος. νοῦς δὲ καὶ νόμος, περὶ τούτων ἐστὶν, οὐ τυφλός.

Μιλησίοις.

ο Ἰ ωὐδὲς ὑμῶν, πατέρων δέον τιμᾶν οἱ νέοι, γερόντων αἰγυνεῖς νεῦν, ἀνδρῶν οἱ ἄνδρες, ἀρχόντων οἱ ἄρχοντες, νόμων οἱ νόμοι φιλοσόφων οἱ φιλόσοφοι, θεῶν οἱ θεοὶ, πίστεως προτίμων ἀγαθῶν ἐστε, τοὺς περὶ τούτων μισεῖτε. Τοῖς ἐνμουσείῳ σοφοῖς.

ε Γενόμην ἐν ἀγορᾷ, καὶ φωνὴ δι, ἃ ἐν λοκυθίδι, καὶ ἐν σικυῶνι καὶ ἐν μυροπώλαις ἃ διαλεγόμενος τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις, ἐπαυσάμην ἐκεῖ. τί οὖν μεῖζες ἔροιτο τοῦτον, ἐγὼ φράσαι μὰ ὑμῖν τε καὶ μούσας. ἐβαρβαρώθην, οὐχ ὁνισος, ὧν ἀφελλάδος, ἀλλὰ χρόνιος ὢν ἐν ἑλλάδι. Εσιαίῳ.

ά Ρητὰ χρήματα, περὶ ἡμῖν, ἀλλήλοισ ἐναντίωται τὰ μὲν οὖν μῦθον γὰρ τὸ ἕτερον, αὖ τὸ ἕτερον. αὖ ἀνόμου δὲ μῦθοι. πῶς οὖν δυνατὸν ἀμφότερα περὶ τὸν αὐτὸν γενέσθαι. πλὴν εἰ μὴ τῷ περὶ αὐτῶν τὸν λόγω, πᾶσιν καὶ ὁ πλοῦτος ἀρετὴ. μὴ δὴ τοσοῦτον ἡμῶν ἀπαιδευτεῖν, ἐπὶ τρέπε τοῖς αὐτόθι. μὴ δὲ ἃ πλουσίους ἡμᾶς ὑπολαμβάνειν μᾶλλον, ἢ φιλοσόφους. ἃ ἀνάγκη ἀποδημεῖν ὑμᾶς διὰ χρήματα δοκεῖν ἐνίων. ἵνα μνήμην ἑαυτῶν κατὰ λίπωσι, μὴ δὲ ἀρετὴν ἀπασαμένων.

Κορινθίῳ βάσῳ.

ή Ν πραξι τέλης χαλκὶ δὲ ὺς, μανιόμενος ἄνθρωπος. οὗτος ἦλθε ποτὲ ξιφήρης ἐπὶ θύρας τὰς ἐμὰς, ὑπὸ σοῦ σε λεὶς τοῦ φιλοσόφου, καὶ ἀπομοβέντου τῆς ἰαθμίων. τοῦ φόνου δ' ἦν μι

αὸς

αὐτὸς δεδομένος, ἢ δι' γυναικὸς σὺν κοινωνίᾳ. ☞ μιαρὲ βάσατε, πάλ
λαλίας δυρετέτης ἐγχόμωσυν. Τῷ αὐτῷ.

ἐ Ἰσως θέλοντο κορινθίων τὶς, ὡς ὁ βάσατος πατὴρ ἀπέθανεν,
ἐροῦσιν ἅπαντες ἀσκοὶ, καὶ οἰμέγολιοι, φαρμακίῳ τίνος
δόντος, ἐροῦσι καὶ οἱ ὅμοροι, τοῦ φιλοσόφου. ☞ ὁμιαρὸς τῷ πτώμα
τι τοῦ βαρὸς ἐπόμβος ἐκλασεν. Τοῖς ἐν σάρδεσιν.

ἀ Ρετὴς μὲν ὑμῖν πρωτεῖον οὐκ ἔστι· πίας γὰρ ἀρετῆς· εἰδὲ
καὶ πίας φέρεθε τὰ πρῶτα, πάντες ὑφ' ἓν φέρεθε. τίνες
τοὺς τὸ φόβουσι πρὶ τὴν ἐν σάρδεσιν, οἱ ἐν σάρδεσιν. οὐδεὶς γὰρ οὐ-
δενὶ τῷ αὐτῷθι φίλος, ὥστ' ἀρνεῖθαι τὴν ἀτόπων δ' ὄνοιαν.

Τοῖσ αὐτοῖς.

ἀ Ἰσχὰς καὶ τὰ ὀνόματα τὴν τεγμάτων ὑμῶν· καὶ δάκροι.
ξυελσίτατυροι· τὰ τε τοῖς τέκνοις πίθεθε τὰ πρῶτα, ἡδύ-
τυχεῖτε γένεθε γοῦν τῶν ἄξιοι. τοῖς αὐτοῖς.

κ Οἱ δάκροι καὶ ξυελσίτατυροι. τὰς δὲ θυγατέρας ὑμῶν, καὶ
τὰς γυναῖκας, ὡς ὰν προσαγορεύοι τε· τὴν γὰρ αὐτῶν
τεγμάτων εἰσὶ ☞ αὗται, καὶ θρασύτεραι.

τοῖς αὐτοῖς.

ὀ Υ δὲ τὰς οἰκέτας ὑμῖν δύνοεῖν εἰκὸς· πρῶτον μὲν, ὅτι οἱ
κέτα· εἰθ' ὅτι τὴν ἐναντίων τεγμάτων οἱ πολέμοι· καὶ κεῖνοι τὴν
ὁμοίως ὑμῖν ἀτὸ γόνους. Γλάτωνι κοῖς.

ἐ Ἀμπὶς ἀτὸ λλωνί· ᾧ χρήματα δι δῶ, ☞ ὁ δι δοὺς ἄξιος νομι
ζηται, λήψεται δ' ὁ μόμβος. φιλοσοφίας δὲ μιαθὸν, οὐ λήψε
ται, καὶ ἂν δέηται. Ἐφόροις.

ἀ Νδρῶν μὲν, τὸ μὴ ἀμβρακιώτην· γυναικῶν δὲ, τὸ ἀμβρακιώτι-
τας αἰθεθὰς· λακεδαιμονίων δὲ, καὶ τὸ διορθοῦθαι.

Απολλώνι Θ μουσωνίῳ.

β Ουλομαι πᾶσι σὲ ἀφικόμενος, κοινωνῆσαί σοι λόγου, καὶ στέγης, ὥστι ὀμῆσαι μίσε, ἐγὼ μὴ ἀπιστεῖς, ὡς ἡρακλῆς ποτὲ θησέα ἐξ ἅδου ἔλυσε. γράφε τι βούλῃ. ἐρρῶσο.

Μουσώνιος ἀπολλωνίῳ.

ῶ Ν μὲν δὴ ἐνοήθης, ἀπεκείσε πᾶσι ἔπαινος. αὐτὴρ δὲ ὑπομένας ἀπολογίαν, καὶ ὡς οὐδὲν ἀδικεῖ δείξας, ἐαυτὸν λύῃ.

Απολλώνι Θ μουσωνίῳ.

σ Ωκράτης ὁ ἀθηναῖος ὑπὸ τῶν ἑαυτοῦ φίλων λυθῆναι μὴ βουληθείς, παρῆλθε μὲν εἰς τὸ δικαστήριον. ἀπέθανε δέ.

Μουσώνι Θ ἀπολλωνίῳ.

σ Ωκράτης ἀπέθανεν, ἐπεὶ μὴ πρεσβεύσασθαι ἐαυτὸν εἰς ἀπολογίαν. ἐγὼ δὲ ἀπολοῦμαι. Απολ. Οὐ ἐὰν σοι ἀν ῶ.

ἐ Δουλώσω τινὰ ἑλλάδα, ὡς φασι. καὶ πλέον μὲν οὐδέν τι ἔχειν ξέρξου. λέληθας δὲ, ἔλαττον ἔχων νέρωνος. νέρων δὲ ἔχων αὐτὸ πορφυρᾶσατο. Τῷ αὐτῷ.

δ Ιαβεβλημένος οὕτω πρὸς ἕλληνας, ὡς δουλοῦσθαι αὐτοὺς ἐλευθέρους ὄντας, τί ἐμοῦ ξυνόντος δεῖ.

τῷ αὐτῷ.

ν Ερων τοὺς ἕλληνας πλέον ἠλευθέρωσε. σὺ δ' αὐτοὺς ἀσσον δεδούλωσαι ς. τοῖς οἰκέταις.

ἐ Ιλέγετίς εἶναι σωφρονιστὴς ἐμός, λεπτὸν, καὶ μηδὲν σκολιόν. ἀπέχεται λουτροῦ πανυστάτου. ζῶα μὴ κτείνῃ. μὴ ᾖ ἔξω εἶναι σάρκας. ἀπειθὴς εἶναι, φθονερὸς, κακοηθείας, μίσους, διαβολῆς, ἔχθρας. τὰ τῶν ἐλευθέρων ὀνομάζεται χρηστά. ἡ φυλακτέος πλάσματα φέρων, ζόπουτε ἦθος λόγων φθορεῖ, ἀλλοτρίου βίου ἐστίν.

Εστιᾷῳ.

1 Ι θαυμασόν, ἐμὲ τ̃ ἄλλων ἀνθρώπων ἰσθέον ἡγοῦμαι, τινῶν δὲ ϛ θεὸν, μόνη μέχρι νῦν ἡ πρὸς ἀσυνοεῖ δὴν ὀξυ-
ρέτως ἐαυτὸν σαλαμπρὸς ἔναι. τοῦτο γὰρ οὐδ' ὑμῖν τοῖς ἀδελ-
φοῖς ὡσ ὁρῶ γέγονε φανερὸν, ὡσ εἰκὸσ πολλῶν ἀμεινόνων λόγους τε ϛ
ἤθος· ἐπεὶ πῶς ἄμουσα τε γνώσεσθε χαλεπὴν κατάνωσιν, ὑ-
πομνήσεως τοῦ ἀρχῆν δεομένων. πρὸς ὧν μόνων, οὐδὲ ἐγὼ ἀμαθε
σιῶν αὐτὸς πρὸς μέγα δυνάσθαι λέγειν παρίδοσ τὸν ἀδελ-
φῶν· καίτοι οὐκ ἐλήθην ἡμᾶς, ὡς καλῶσ ἔχον δεῖ, πᾶσαν τὴν παι-
δείαν νομίζειν, ϛ πάντας ἀνθρώπους ἀδελφοὺς ϛ φίλους, ὡς ἀν-
θρώπους μὴ ὄντασ θεῶν μιᾶσ δὲ φύσεως κοινωνίας δ' οὔσησ λόγῳ τε
παντὶ ϛ πᾶσι πεποιθὼσ φ' αὐτῆς, ὅπωσ, ϗ ὅπωσ ἄντις τύχῃ γεγό-
νοσ, εἴτε δὴ βάρβαροσ, εἴτε μὴ ἕλλην. ἄλλωσ τε ϛ ἀνθρωπος· ἀλ
λ' ἔστι μέτρων τὸ συμφερὸν ἀναπαυσόμενον, ϗ πᾶν ἀνακλητικὸν
αὐτοῦ τὸ οἰκεῖον. οὕτωσ ὁ ὁμηρικὸσ ὀδυσεὺς ὥσφασιν, οὐδὲ ἀθανα
σίαν ὑπὲρ θεᾶσ ἠδυμόλπου, ἰθάκησ προὐτίμησεν. ὁρῶ δ' ἔτι γὰρ νό-
μον τόνδε, ϛ διὰ πᾶν ἀλόγων ζώων πεφυκότα. οὐδὲ ἔστιν πτη-
νὸν καλλιῶν ἀηδόνοσ τὸν ἰδιώτην. πόθεν τε βυθίου, πᾶσα σύρεται μυῶν τὸ
τῶ φέρμορος, ἐπεύφησι δὲ μὴ νικηθὲν θηρία μᾶλ γὰρ, οὔτε κόρος
ἔπεισεν, ἔξω φωλεῶν μένειν αἰτίνα γοῦν τῶν· ἡ φύσις ἤνεγκεν ἀνθρωπον
ϛ ταῦτα σοφὸν λέγεσθαι μόνον· ὥσκαν πάντα τὰ λοιπὰ ἢ πᾶσα πρὸς ἓν,
μνήματα μᾶλ δὴ ἔχει δεῖξαι τὰ πατέρων. Απολλώνιε ἀδελφῷ.

2 Ι τ̃ ὄντων τὸ τιμιώτατον φιλοσοφία, πεπιστεύμεθα δὴ-
μ̃ φιλοσοφεῖν, ἐπὰν ὀρθῶσ ὑπολαμβάνοιμεθα μισάδελ-
φοι, ϛ ταῦτο δ' αὐτίαν, ἀγχυνῆτε ἅμα καὶ ἀνελεύθερον· χρημάτων δ'
δήπου χάριν ἡ ὑπόψια, γοῦν τῶν ἢ πρὶν ἡ φιλοσοφεῖν, ἐπειρώμε

θα

θῶ κατὰ φρονεῖν. ὥστε τοῦτο μὴ γράφειν, δυλογώτερον ἂν εἶναι πρὸ-
φασιν ἑτέραν ὑπονοεῖν. ἐφυλαττόμην γάρ, ἀληθῆ μὲν γράφων,
ἀλαζὼν δοκεῖν. ψυδῆ δέ, ταπεινόν. οὐκ ἐναντίον ἑαυτοῦ ἀνάρχον,
ἀδελφοῖς τε, καὶ φίλῳ πάντα νῦν μόνοις τοῦτο τοῦ λόγου συγχωροῦν
γὰρ ἂν ἴσως τὸ δαιμόνιον, ὅτι συμβαλὼν τοῖς ἐν ῥόδῳ φίλοις,
μετῆλθόν ἐκεῖθεν ἐπὶ νῦν πρὸς ὑμᾶς λέγοντος ἔαρος. Γορδίῳ.

Διηκῆσθαι φασὶν ὄβελιον ὑπὸ σοῦ. καὶ τὸν τοῦ Φίλου γόνον
τος. εἶμι σοῦ τινὸς Φίλος. ὅρα δὴ γόρδιε, μὴ πεῖραν λάβῃς αὐ
τοῦ, οὐδὲ κοῦντος, ἀλλὰ ὄντος. ἄπασιν τὸν υἱὸν ἀριστοκλείδην. ὃν δὺ
χομαι μὴ πρᾶως λήσειν ὄντα γνήσιον. ἢ σὺ δ' ἧς νέος ἄμεμπτος.

Τυραννίων τῇ βουλῇ, καὶ τῷ δήμῳ.

Ρος τὰ πρὸς ὑμᾶς ἐπανιέναι, πείθομαι. τοῦτο γὰρ δὴ
πρὸς ἅπαντας πρεσβύτερον εἶναι. εἰ δέ τινα τιμῆς μετα-
πέμποιτο πολίτην ἑαυτῆς. καὶ οὐ διεπιδήμησα δὲ χρόνον, ἀπὸ δὲ δή
μηκα, πρεσβευόντων ὑμῶν, εἰκὸς ἐπαχθῆσαι πεῖν, δύκλῃ αὐτὲ καὶ ὄνο-
μα, καὶ φιλίαν πόλεων ἐπιφανῶν. ὁμοίως δὲ καὶ ἀνδρῶν. εἰ δὲ μείζονος ἔτι, καὶ πρείττονος ὑμᾶς ὑπολήψεσθαι ἄξιοι, τοῦμὸν, καὶ τὸ
πρὸς ἐμῆς φύσεως ἐπὶ τοσοῦτον ἐξήκειν μόνον, δυναμένους τε καὶ σωφρονεῖν.

Διοπείθει.

Γλαυκίδης, οἰκοθεὶς δεῖσθαι μέτεστιν, ἢ παρ' αὐτοῦ σοῦ, πρὸς
ὃν οὐδὲν ἥκομεν ποτὲ κοινόν τι πεπονθότ, ἢ παρ' ἄλλου τινὸς, ὁ-
μοίου τε, καὶ ὁμοίως ἐμοὶ δὲ, οὐδὲ τὰ ἀναλωθέντα ἐστὶ πρὸς σοὶ σωτη-
ρίων, πολύ τι χρεῖν δήμοι πάντων. οὐδ' ἂν ἀναλώματος. τηρήσει
γάρμου τὸ ἔθος μόνως οὕτως. ὅτι δὲ τοῦτον ἔχω τὸν τρόπον, καὶ
τούτῳ τῷ διαθέσει πρὸς ἅπαντάς μου τοὺς πολίτας, ἐὼ δὲ

λέγειν

λέγειν ὡς μὴ πρὸς πάντας ἀνθρώπους, ἐξὸν μαθεῖν παρὰ τῶν ἄλλων πολιτῶν· οὓς πεθόντων μὲν ὀσίων τισὶν ἐδεήθησάν τινος, ἀμοιβὴν ἢ εὐεργεσίαν μικρὰν ἢ μεγάλην. μηδὲν δυσχεράνῃς, εἰδὼς ὄντως ὠφιλημένος ὁ ἔμος, ὑπὲρ τοῦ προσεοικότι τὴν ἀρχὴν, ἀπέδωκεν δ' ὕδωρ, ὁ ἔλαβεν ἐλευσίαν τῷ Φίλωσον. Φίλῳ ἢ καὶ ἐμοὶ· ἐπεὶ μηδὲν ἀνήρπασε τῶν κατὰ λεπτὰ μηδὲν ὠνησάν σε παίδων· εἰδὲ δύο λόγοι περὶ ἐμοῦ λέγονται, λευκήσαν τοι δὲ μὴ ἐσύστερον, τί θαυμαστόν· ἀνάγκη δὲ περὶ τοσούτου ἄκρου δυνοῦν τος καθῆσθαι, ἐναντίους λέγεσθαι λόγους· οὕτως περὶ Πυθαγόρου, περὶ Ὀρφέως, περὶ Πλάτωνος, περὶ σωκράτους, οὐκ ἐλέγχθημόνιον, ἀλλὰ δ' ἐγράφη τὰ ἐναντία· ὅπου τὰ ὅμοια, δ' περὶ αὐτοῦ τοῦ θεοῦ· ἀλλ' οἱ μὲν ἀγαθοὶ, δέχονται τὸν ἀληθῆ λόγον, ὡς ἂν ἔχοντες τι συγγενές· οἱ δὲ φαῦλοι τὸν ἐναντίον. καὶ ἔστι τοι τοιοῦτον γένους κατατελαῦ· λέγω ἢ τὸ χείρονος· τοσοῦτο μόνον δίκαιον ὑπομνῆσαι περὶ ἐμαυτοῦ τόνδε, ὅτι περὶ ἐμοῦ, δ θεοῖς εἴρηται, ὡς περὶ θείου ἀνδρὸς, οὐμόνον ἰδίᾳ τισὶ τῶν ἄλλων, ἀλλὰ καὶ δημοσίᾳ. ἐπαχθὲς λέγειν τι περὶ αὐτοῦ πλεῖον, ἢ μεῖζον· ὑγιαίνων σεβύξομαι.

Φρουνιανῷ.

Ἀνὰ τοῖς πεμφθεῖσιν ὑπὸ σοῦ γράμμασιν ἤδιον· πλὴν ἀλλὰ οἰκειότητα, καὶ γένους ἀνάμνησιν εἶχε· μὴ πιστεύσαι, δὲ ἐπιθυμίᾳ σοῦ εἶναί σοι θεάσασθαί με, καὶ ὑπέμουθε ἀθῆναι· αὐτὸς οὖν ἀφίξομαι πρὸς ὑμᾶς ὅτι τάχιστα· ὅθεν ἔχω γὰρ αὐτόθι. συμμίξῃς δέ μοι πλησίον γενομένῳ, πρὸ γὰρ ἄλλων οἰκειοῦται καὶ φίλων. ἐπεὶ μὴ προσήκῃ τοιοῦτο. Εὐφράτῃ.

Νεωστὶ μόνον ὅσα φωτὸς πυθαγόρας ἰῶ· σὺ δ' ἔτι μοι δοκῇς πρὸ τοῦ φιλοσοφίας εἶναι, καὶ ἀληθινῆς ἰῶν· σήμηνε, ἢ οὐκ ἀκούεται ἐκεῖνον κακῶν ἔλεγε, οὔτε τινας τῆς ζηλούν-

τῶν αὐτῶν μισῶν δι' ἑτέρους· ἀλλ' ὅτι σοι νῦν πρακτέον αὖ εἰπὲ. Φιλοσοφίας γὰρ ἡμβροτες, οὐδ' ἔτυχες μᾶλλον, ἢ μνιλαίου πανδαρος ἐν τῇ τῶν ὀρνίων συριγμῷ. Τῷ αὐτῷ.

ε Γιτιμῶ σοι τινες, ὡς εἰληφότι χρήματα παρὰ τοῦ βασιλέως· ὅπερ οὐκ ἄτοπον, εἰ μὴ φαίνοιο φιλοσοφίας εἰληφέναι μισθόν, καὶ τοσαυτάκις, ὅσ' ὦν τοσοῦτον, καὶ πρὸς τοῦ πιστευκότος εἶναί σε φιλόσοφον. Τῷ αὐτῷ.

ε Αντις αὐβρὶ πυθαγορείῳ συγγένηται, πάνα παρ' αὐτοῦ λήψεται κόπτοσα, φαίλιω αὖ ἔμοιγε νομοθετικῶ. γεωμετρίαν. ἀστρονομίαν. ἀριθμητικὴν. ἁρμονικὴν. μουσικήν. ἰατρικήν. πᾶσαν θεῖαν μαντικῶ. τὸ γὴ καλλίω, μεγαλοφροσύνῳ. μεγαλοψυχίαν. μεγαλοπρέπειαν. δυσσέβειαν. δυφημίαν. γνῶσιν θεῶν, οὐδόξαν. εἰδῆσιν δαιμόνων οὐχὶ πίστιν. φιλίαν ἑνὸς πρὸς ἕτερον. αὐτάρκειαν. ἐκπέφανται. λιτότητα. βραχύτητα τῆ ἀναγκαίων. δυσαθησίαν. δύκινησίαν. δύπνοιαν. δύχροιαν. ὑγείαν. δύψυχίαν. ἀθανασίαν. πρὸς σοῦ γὴ τί λαβόντες ἔχουσιν οἱ δόντες. ἡδηλονότι τῷ ἀρετῷ. ὦ ἔχεις.

Κλαυδιος τυανέων τῇ βουλῇ.

α Πολλῶν ἰον γὰν ὑμέτερον πολίτων, πυθαγόρου φιλόσοφον, καλῶς ἐπιδημήσαντα τῇ ἑλλάδι γῇ τοὺς νέους ἡμῶν ὠφελήσοντα, τιμήσοντες ἀξίαις τιμαῖς, αἵ σε πρέπει τοὺς ἀγαθοὺς ἀνδρας, καὶ ἀληθῶς προῖστε μούσ φιλοσοφίας, τῶν δυνοιαν ἡμῶν ἠθελήσαμεν ὑμῖν δι' ὧν ἐδηλώσαμεν φανερὰν γενέσθαι.

Απολλώνιος δυσκόλῳ τῷ ῥωμαίων.

λ Ιμῶν, καὶ οἰκοδομημάτων, ὧν περιβόλων, ὧν τε περιπάτων, οἷσι ὑμῶν πρόνοια. παίδων γὴ τῶν ἐν ταῖς πλέσιν ἡνέων, ἡγωνικῶν, οὐθὲν μῖν, ἅτε τὸ νόμ φροντίς. ἡ καλ' αὖ λῶ τὸ ἀρχαῖς.

φ Υσιν ἔχει τ̃ πλαθέντων ἕκαστον ἀπέναι. καὶ τοῦτο παντὶ πρᾶσ ἴδι. μεθ᾽ ὃ μηκέτι μήθ᾽. μὴ θάπτε λυπείτω φιλοναικὸς ἢ ἐν ἀκμῇ φιλήλικίας ἀποβολή. μὴ δὲ ἐπεὶ θάνατός τι λείπεται, κρεῖττον αὐτοῦ τὸ ζῆν ὑπολάμβανε, χείρων δὲ τῷ παντὶ, τοῖσ νοῦν ἔχουσι. γνοὺς δὴ ἀδελφὸς, τὸ μὴ κοινὸν τὸν φιλοσόφου. τὸ δ᾽ ἐξαίρετον πυθαγορείου, καὶ ἀπολλωνίου. καὶ σὺν τῷ οἰκίαν τὴν αὐτῷ ποίησον. εἰ μὴ γὰρ ἐνεκαλοῦμήτι τῇ προτέρᾳ, καὶ εἰκότωσ ἐδικαίωμεν ἀποδειλιᾶν. εἰδὼμεν σεμνὴ τε δυτέλεσεν οὖσα φίλανδρος, καὶ δι᾽ αὐτὸ τὸ ζητήσεως ἀξία, τί καὶ διανοηθέντες, οὐκ ἂν ὁμοια καὶ περὶ τῆσ μελλούσησ προσδοκοίημεν. ἰὼ εἰκὸσ ἂν ἐθελῆσαι καὶ ἀμείνονα γνῶναι, μηδαμοῦ φιλοτέρας ἀμελείᾳ καὶ κωθείσησ. δυσωπείτω δέ σε καὶ τὰ ἡμῶν ἀδελφῶν, οὕτω μέχρι νῦν ἔχοντα. ὧν πρεσβυτάτῳ μὲν γὰρ οὐδὲ γάμος οὐδέπω. ὧν νεοτάτῳ δὲ ἐλαχίστῳ μὴν ἔτι παιδοποιΐασ. ἐν προκοπῇ δέ γε τοῦ χρόνου. καὶ ἡμεῖς μὲν ἐνὶ τρεῖσ γεγόναμεν. γνῶσι δὲ ἡμῖν, οὐδὲ ἕσ. ἴσωσ δὲ καὶ ὁ κίνδυνοσ τῇ πατρίδι, καὶ τῷ βίῳ τῷ μεθ᾽ ἡμᾶσ. εἰ γὰρ ἡμεῖς ἀμείνουσ τοῦ πατρόσ, ἄλλωσ δὲ καθ᾽ αὑτὴν χείρουσ, πῶσ οὐκ ἂν βελτίουσ ἐξ ἡμῶν εἰκὸσ ἂν ὑπάρξαι. γνῶσαν οὖν τινεσ, οἷσ παραθησόμεθα γοῦν ὀνόματα, ὡσ ἡμῶν οἱ πρόγονοι σωφρονᾶν. ὑπὸ δαιμόνων οὐχ οἷόσ τε ἐγγυῶμαι. πλείονα γράφαι. καὶ οὐδὲ εἶχον ἀναγκαιότερα τούτων.

Σαρδιανοῖσ.

κ Ρῖσσον ἀπέβαλε τὴν λυδῶν ἀρχήν, ἄλλων διαβάσ. ἐλήφθη ζῶν. ἐδέθη πέδαισ. ὠθ᾽ πῦρ ἀνεβιβάσθη. τὸ πῦρ εἶδεν ἡμμένον. αἰρόμενον εἰσ ὕψοσ. ἔζησεν. ἐδόκει γὰρ τῷ θεῷ πεπιμπλάμενοσ. τί οὖν ὕστερον οὗτοσ, ὁ πρόγονοσ ὑμῶν ἅμα καὶ βασι-

λούς. ὁ τοσοῦτος παθὼν παρὰ τὴν ἀξίαν, πρὸς ἐχθρὸν ἐποιήσατο τὸν πολεμίων. σύμβουλος ἦν δυνατός, πιστὸς φίλος. ὑμῖν δὲ ἄπασιν ἀκίνδυνος, καὶ ἀμέλητος. ἔτι τε αἰσχρὰ, καὶ ἄθεα. τοὺς πρὸς γονέας, πρὸς τέκνα. τὰ πρὸς φίλους συγγενεῖς. φυλέτας. ἐν χερσὶ γενόμενα, μήτε γὰρ ἄλλως διαβαίνεσθαι, μήτε δεξαμενοί τινα αὖθρωπον ἔχοθεν. καὶ ἡ γῆ φέρει καρπὸν ὑμῖν, ἄθηνος ἡ γῆ.

Συγγραφῆσι λογίοις.

Ω πανουσία πυρός. ἢ οὐκ ἂν ἄλλως γένοιτο. πῦρ μὲν οὖν αὐτὸ τὸ πάθος, ᾧ ὧν γίνεται. καίεται γὰρ ὑπὸ πυρός. φῶς δὲ τῆς ὄψεως μόνον, αὐτὴν ἑαυτὴν παρέχεται, μὴ βιαζόμενον αὐτὴν, ἀλλὰ πεῖθον. τοίνυν καὶ λόγος, ὁ μὲν, ὥσπερ πῦρ. καὶ πάθος, ὁ δὲ, ὥσπερ αὖ, καὶ φῶς ἐστιν. ὁ κρείττων οὖν, ἐὰν μὲν μέγα δύνηται τὸ ῥηθησόμενον, ἐάσομεν.

Οὐαλερίῳ.

Ἀναγκαῖος ἀνδρὸς, ἢ μόνον ἐμφάσεις. καθάπερ οὐδὲ γένεσις ἀνδρὸς, ἢ μόνον ἐμφάσεις. τὸ μὲν γὰρ ἐξ οὐσίας πρᾶγμα εἰς φύσιν, ἔδοξε γένεσις. τὸ δὲ ἐκ φύσεως εἰς οὐσίαν, καὶ ἀπαυστὶ θάνατος, οὔτε γινόμενον καταλήψεως τινός, οὔτε φθειρόμενον πω τέ. μόνον δὲ ἐμφανοῦς ὄντος ἀοράτου τι ὕστερον. τὸ μὲν διὰ παχύτητα φύλλης, τὸ δὲ διὰ λεπτότητα φύσεως. οὔσης μὲν ἀεὶ φύσεως αὐτῆς, κινήσεις δὲ διαφερούσης, καὶ στάσεις. τοῦτο γάρ ἐστιν ὃ ἴδιον ἀνάγκης, τῆς μεταβολῆς οὐκ ἐξούσης τινὸ μένειν πρᾶγμα. ἀλλὰ τὸ μὲν ὅλου μεταβάλλοντος εἰς τὰ μέρη. τὰ μερῶν δὲ, εἰς τὸ ὅλον τρεπομένων, ἐνότητι τοῦ παντός. εἰ δέ τις ἐρήσεται τί, τί γοῦν τὸ ὄντι τὸ ποτὲ μὲν ὁρατὸν, ποτὲ δὲ ἀόρατον, ἢ τοῖς αὐτοῖς γινόμενον, ἢ ἄλλοις, φαίη τις ἄν, ὡς ἔθος ἑκάστου ὄντι τῷ ἐνθάδε γένους. ὁ πληρωθεὶς μὲν ἐφάνη, διὰ τὴν φύσεως αὐτοῦ τὸ παχύτητος. ἀόρατον

ρατον

ρᾶ τὸν δέσποτην ἐκ ἐνωδὴν διὰ λειπότητα, τῆς ὕλης βία περιχυθείσης, ἐκρυείσης τε τοῦ περὶ χρόνος αὐτῷ αἰωνίου μέρους. γόνιμον δ' ἄδε μῶς, ἀδὲ φθορᾶς. πόθεν ὁ τῆς πλάνης ὦν ἴσως οὖν ἀνέλεγκτον. εἰ δὲ τοι μαρτύρες, ὃ πεπόνθασιν αὐτοὶ, τοῦτο πεποιηκέναι. μὴ εἰδότες, ὡς ὁ γόνιμος διὰ γονέων γίγνηται, οὐχ ὑπὸ γονέων, καθάπερ ὁ διὰ γῆς φυεὶς, οὐκ ἐκ γῆς φύεται. πάσας τε ἁδὲν τῇ φαινομένῃ περὶ ἕκαστον, αἰεὶ μᾶλλον περὶ ἑνὸς εἰδέναι. τοῦτο ἢ τί ἂν αἰρόμενος εἴποι, ἢ τὴν πρώτην οὐσίαν, ὀρθῶς ἂν ὀνομάσειεν. ἣ δὴ μόνη πάντα τε ὁ παχὺς, πάσι πνεομένη πάντα. διὰ πάντων θεὸς· αἰδίος. ὀνόμασι ὁ προσῶ ποις ἀφαιρεμένη τὸ ἴδιον. ἀδύκουμένη τε, ὁ τοῦ μὴ ἐλαττον. ὅτε ἢ κλαίει τοιῆτις, ὅταν θεὸς ἐξ αὐτοῦ γένηται, ὅπου μεταβάσεις ἐ οὐχὶ φύσεως. ὡς ἢ ἔχει τἀληθές, οὐ πεινθητέον σοι θάνατον, αἰεὶ, τιμητέον δ σεβαστέον· τιμὴ δέ, ἡ ἀρίστη τε ἐ πρέπουσα, εἰ ἀφεὶς θεὸν τὸν ἐκείνου μῆ, αὐτῶν τ πεπίστευμῆ ταῦτα ἀρχοις, ἢ πρότερον ἤρξας. αἰρχὸν, εἰ χρόνος μὴ λογισμῶ γένοιο βελτίων. εἰ χρόνος καὶ τοὺς κακοὺς λύπης ἔπαυσε. μέσον, ἀρχὴ ἰκανὴ, ἐ περὶ μεγίστων. ἄρχων ἄριστος, ὃς ἂν αὐτοῦ πρότερον ἄρξῃ. σοῦ δὲ καὶ ὅσον ἀπέχεσθαι τὸ βουλήσει θεοῦ γένομενον. εἰ ταῦτα ὄντων, ἔστι ἢ, καὶ θεὸς ἐπίσταται τοιῆτος, ὁ δίκαιος, οὐ βουλήσεται τὰ ἀγαθὰ, πλεονεκτικὸν γὰρ ἡ πρὸς τάξιν τὸ τοιοῦτον. κτήσεται δὲ τὰ πρόσφορα συμφέροντα. προέλθε καὶ θεράπευσαι. δίκασον, καὶ περιγόρησον τοὺς αἰτίους· τῷ δὲ ἀλιτροῦσιν οὕτως ἀποτρέφου. οὐ τοὺς ἴσους τῷ κοινῶν, ἀλλὰ τοὺς κοινοὺς τῷ ἴσων προτιμητέον. οἷον δέ σε καὶ τὸ φιλοπαμυθίας ἔδος· σοὶ ὅλως γὰρ ἐγὼ ἔθνος πεπόνθηκα σφᾶς τοὺς μετὰ σοῦ λελυπημένους. ἀμείνω δὲ, ἐὰν λυπούμενοι πείσῃ τάχιον· ἐὰν μὴ προέλθῃς, φίλους οὐκ

ἔχεις, ἢ ὃν ἔχεις καὶ νῦν τὸν πεινῆν ὅτι, φήσει τις ἐμοῦ νοῦν ἔχοντος. τὸ γοῦν ὄν, οὐκ ἀπόλλυται. δικαιοῦ τὸ ὄν, ὅτι ἔστι δίκαιον ἐστί. ἢ μὴ τὸ μὴ ὂν γίνεται. πῶς δ' ἂν γένοιτο μὴ ἀπολλυμένου τοῦ ὄντος. εἰ πεν ἂν ἕτερός τις, ὡς ἀσεβεῖ τε καὶ ἀδικεῖς. ἀσεβεῖς μὲν τὸν θεόν. ἀδικεῖς δὲ τὸν ὑόν. μᾶλλον δὲ κἀκεῖνον ἀσεβεῖς. βούλῃ δὲ μαθεῖν, οἷον ἔστι θάνατος, ἀνελέμε πέμψας μετὰ τούτων τῶν φωνῶν. ἢν ἐὰν μὲν μετεμφιέσῃ, πρᾶγμα κρεῖττόν μέ σεαυτοῦ περιῆκας. ἔχεις χρόν). ἔχεις γυναῖκα ἔμφρονα, φίλανδρον. ὁλόκληρος εἶ. πρᾶσεαυτοῦ λαβὲ τὸ λεῖπον. ῥωμαίους τις τῶν πάλαι γέγονότων, ἵνα σώσῃ τὸν φλάρχης νόμον τε καὶ κόσμον. υἱὸν ἴδιον ἀπέκτεινε. καὶ στεφανώσας ἀπέκτεινε. πολεῶν ἀρχὰς πεντακοσίων ῥωμαίων ὁ δυνάμενος τοσούτων. τοῦτο σωτὴρ δικαιοσύνης. ἐξ ὧν οὐδοκίμασέ τις δύσεθῶς ἄρξαι. μή τιγε πολεμίων τε καὶ ἐθνῶν. ἀπολλωνίου εἰ πειρῶν, φαβούλλαν ἂν μὴ πεισθῆναι ἔπεισε.

Βασιλὶς βαβυλωνίων Γάρμος, Νεογμώδη ἰνδῶν βασιλέα.

Ι μὴ περίβριθες ἦς, οὐκ ἂν ἦσθ ἐν τοῖς ἀλλοτρίοις πράγμασι δίκαιος. οὐδ' ἂν ἄρχων ἐν ἰνδοῖς, ἐδίκαζες βαβυλωνίοις. πόθεν γὰρ σοι νῷ ἐμοὶ ἴσῳ ὁ ἡμέτερος δῆμος. νῦν δὲ ἐπείρασας ἀρχὴν τὴν ἐμὴν, ὑπακροιζόμενος ἐπισολαῖς, καὶ τοιούτους ἀρχὰς καθιείς. καὶ προάγματοιούμενος φιλονεικίας τὴν φιλανθρωπίαν. πεπαύσῃς δὲ οὐδέν. οὔτε γὰρ λαθεῖν δυνάμενος.

Ἀπολλώνιος δυφρωτῇ.

Ν πραξιτέλης χαλκισθὶς μανόμηνος. ἔτος ὤφθη πεπρὸ τὰς θύρας τοῖς ἐμαῖς, ξίφος ἔχων ἐν κολέῳ, μετὰ σοῦ γνωρίμου. τίς οὖν ἢ φλεπβουλῆς αὐτὰ, οὐδὲ πώποτε σὰς ἔσπλασε. ἐπεὶ μᾶλλα πολλὰ μεταξὺ πράττετε σκιόεντα, θάλασσάτε ἢ χέεσα, φλ τε ἐμῆς φιλοσοφίας, ἐν τῆς σῆς. λεσβῶ

Λεσβωναξπ.

ἀ Νάχαρσος ὁ σκύθης ἰῶ σοφός. εἰ δὲ σκύθης, ὅτι καὶ σκύθης.

Λακεδαιμονίοι Ἀπολλωνίῳ.

τ Αὐ δεδομένα τιμαῖσι ἀπεσύλησαν μυρόδε αὐτίγραφον, σημηνάμενοι τῇ δημοσίᾳ σφραγίδι ἵνα ἴδῃσ.

Ἀπολλωνιοσ ἐφόροις, καὶ λακεδαιμονίοισ.

ἀ Νδρασ ἡμῶν ἐθεασάμην ὑπάνιω μὴ ἐχοντασ. τουσ μηροὺσ καὶ τὰ σκέλη, λείουσ τε καὶ λύπουσ. μαλακὰσ χλανίδασ ἠμφιεσμένουσ λεπτάσ. δακτυλίουσ πολλοὺσ καὶ καλοὺσ περικειμένουσ. ὑποδεδεμένουσ ὑπόδημα τὸ ἰωνικόν. οὐκ ἐπέτρεπον οὖν τουσ λεγομένουσ πρέσβασ. ἢ δὲ ἐπιστολή, λακεδαιμονίουσ ἔφασκεν.

Τοῖς αὐτοῖς.

κ Αλλ᾽ τέμε πολλάκισ βοηθὸν ὑμῖν τῷ νόμων, καὶ τῷ νέων ἐσόμενον. ἢ σώσασ δὲ πόλισ, οὐκ ἀλέσθε. λυσιτελοῦντα αὐδεῖσθε.

Εφεσίων τοῖς ἐν ἀρτέμιδι.

ἐ Θοσ ὑμῖν ἄστεων ἀμείνασ. ἔθοσ δὲ βασιλικῆσ τιμῆσ. ἀλλ᾽ ὑμεῖσ, ἑστιάτορεσ μὲν καὶ δαιτυμόνεσ οὐ μεμπτοί. μεμπτοὶ δὲ σώοικοι τῇ θεῷ, νύκτασ τε ἠμέρασ, ἢ οὐκ ἀνόλεθρον ἔστε καὶ λῃστὴσ, καὶ ἀνδραποδιστὴσ, οὐ πᾶσ εἴτισ ἄδικοσ. ἢ ἱερόσυλοσ ἰῶ ὁρμώμενοσ αὐτόθεν, τὸ γὰρ τῷ ἀστερωμάτων, τύχασ ὄζειν.

Τοῖς αὐτοῖσ.

ἢ Λθεν ἐκτῆσ ἑλλάδοσ ἀνὴρ ἕλλην τὴν φύσιν, οὐκ ἀθηναῖοσ, οὐδὲ μεγαρεύσ. γλοῖον ὄνομα, περοικήσων ὑμῶν τῇ θεῷ. δότε μοι τόπον, ὅθεν μὴ καθαρσίων δεήσομαι, καίπερ ἐνδυομένῳ μύοντι.

ἀ Νεῖται θύουσι τὸ ἱερόν, οὐχ μιμήσεις, ὑμνοῦσιν. ἱκέτευσε. ἕλ
λησι, βαρβαρόισι, ἐλευθέροισι, δούλοις. ὑπὲρ φυσῶ θεῖος ὁμό
μοσ. ἐπιπνώσκω τὰ σύμβολα, τὰ διός τε καὶ λητοῦς, ἐαὶ μόνα
ταῦτα.

Μιλησίοισι.

σ Εισμὸσ ὑμῶν τὴν γῆν ἔσεισε. καὶ γὰρ ἄλλων πολλῶν πολλά
κις. ἀλλ' ἔσχον μὴ, ἃ ἠτύχουν ἀφ' ἁγνείης. ἐλεύντες δέ,
οὐ μισοῦντες ἀλλήλους ἐφαίνοντο. μόνοι δὲ ὑμεῖς, καὶ θεοὶς ὅσια,
καὶ πυρὶ ἐπιτηδεύματε, καὶ θεοὶσ τοιούτοις, ὧν ἐγὼ οἱ ἑτέρωθεν δέον,
καὶ μετὰ κινδύνου, καὶ πρὸ κινδύνων. ἀλλὰ καὶ φιλόσοφον αὖ
θρα. ἡμεῖς ἐλλήνων δύο, δημοσίᾳ τὸ
πάθημα φήναντες. πολλάκις ἐπροαγορδύσαντες γνώμενους γοῦ
σεισμοὺς αὐτὸν, ὅτε ἔσεισεν ὁ θεὸς, τρεῖν ἐλέγετε καθ' ἑκάστην ἡμέ
ραν. ὦ φίλ δημοσίας ἀμαθίας. μὴ σα τὴν ὑμῶν λέγεται θαλλῆς.

Τραλλιανοῖσ.

π Ολλοὶ πολλαχόθεν, ἄλλοι κατ' ἄλλας αἰτίας, νεώτεροί τε
ἢ πρεσβύτεροι φοιτῶσι πατρίδι. τὰς φύσεις οὐ ἑνὸς ἑκά
στου σκέπτομαι, ἢ τοὺ τρόπους, ὡς ἐπὶ μάλιστα σωτέ
ταται. τὸ, τε πρὸς τὴν ἑαυτοῦ πλὴν ἑκάστου δίκαιον ἦθος, ἢ τοὐ
ναντίον. ἐς τὴν δὲ τὴν ἡμετέραν οὐκ ἂν ἔχοιμι προφέρειν, ζαλ
λιανῶν ὑμῶν, οὐ λυδούς, οὐκ ἀχαιούς, οὐκ ἴωνας, ἀλλοῦ δὲ τοὺ φίλ
ἀρχαίας ἑλλάδος θουρίουσ, κροτωνιάς, ταραντίνους, ἢ τινὰς ἄλλας
ἧς εἰσὶ λειπομένων δυσαιμόνων ἰταλιωτῶν, ἢ ἑτέρωντῶν. τίς ἂν ἡ
αἰτία, δ' ἣν ἀποδέχομαι μὴ ὑμᾶς, οὐ γνώμαι δὲ τοιούτοις ἀνδρά
σι συνοίκιασ, καὶ ἧς ὧν γῆς ὑμέτερον, ἄλλοτέ ποτ' ἂν εἴποιμι. νῦν
δὲ μόνον ὑμᾶς ἐπαινεῖν καιρὸς, ἀνδρασι τε τοὺ ἡσυχίου ὑμῶν

ὡς πολὺ

ὡ; πολὺ κρείττους τῷ πατρὶ τέρεις, ἀρετῇ, καὶ λόγῳ, καὶ μᾶλλον
πατρὸς γίγνηται. Σαίταισ.

ἀ Θηναίων ἀπόγονοι ἐστὲ, καθάπερ ἐν τιμαίῳ πολλῶν φησίν.
οἱ δὲ, τῷ κοινῷ ὑμῶν θεὸν ἀξορίζουσι φιλάπικῆς, νῦν μὲν τῷ
ὑφ' ὑμῶν, ἀθηνᾶν δὲ τῷ ὑπ' αὐτῶν ὀνομαζομένῳ, οὐ μόνον τὲ ἐλ
ληνες. ὅπως δοῦ μόνον τὲ ἐγὼ φράσω. γέγραπται σοφὸς οὐδεὶς ἀθηναί-
ος. οὐ γὰρ ἐφυγωνὴ πᾶσα πάντας, ὅτι μηδεμία μηδένος. ὁ κόρ
λαξ παρὰ τοῖς πύλαις. ὁ συκοφάντης πρὸ τῶν πυλῶν. ὁ μάγερο
πρὸ τῶν; ἐπὶ πρὸ τῶν μακρῶν τειχῶν. ὁ περάστατος, πρὸ φλιοῦντος χίας, ἐν
πρὸ τοῦ πειραιῶς. ἡθεὸς δὲ, οὐδὲ σύνιον ἔχει. Ιωσιν.

ἔ Ἕλληνες οἱ εἰθὲ δεῖν ὀνομαζεσθαι διὰ τὴν γλῶτ
πρόσθεν ἀποικίαν. ἕλληνες δὲ, ὥσπερ ἔθη καὶ νόμοι, ἐνλῶτ
τα, ἐν βίος ἓν βροτ, οὕτω ἐν χῆμα κοὐδὲν ἀνῶν. ἀλλ' ὑμῶν τε οὐδὲ τὸ
ὀνόματα μόνῃ τοῖς πολλοῖς, ἀλλ' ὑπὸ φλενέας τούτης δυσκμονί
ας ἀπολωλέκατε τὰ τῶν προγόνων σύμβολα. καλῶς οὐδὲ τοῖς Ἰά
φοις ἐκεῖνοι δέχοιντ' ἄν, ἅτε ἀνῶτας αὐτοῖς γιγομένους. εἰμὶ
πρότερον ἡρώων ἓν ὄνόματα, καὶ ναυμαχῶν, καὶ νομοθετῶν. νυνὶ
δ' ἐλευκηλλων τε, ἐν φαυερικίων, οὐ λδυκανίων τ' μακαρίων. ἐμοὶ
μὲν ἔτι μᾶλλον ὄνομα μίμνεβρμος. Εσταίῳ.

ὁ Γατὴρ ἡμῶν ἀπολλώνιος ἓν τρὶς τοῦ μνιοδόγου. σὺ δ' ἄ-
παξ ἐθέλῃσ ὀνομάζεσθαι λουκείπιος. ἢ λούπερκος. τίνοσ
σὺ τούτων ἀπόγονος. αἰσχρὸν, εἰ ὄνομα μὲν ἔχοις τινὸς, τὸ δὲ εἶδος
αὐτοῦ μὴ ἔχοις. Τῷ αὐτῷ.

π Ἀηδίδος ἐς μὲν πορρώτερω σὺν δαίμονι. ἤδη δὲ τοῦ φλ πό-
λεως πράγματα ἔνεφ ἐβαλόμεν. ὁ δὲ μοῖρα πρὸς
πέλθ ἀνδρῶν. οἱ τοὺν πρώτων λελόγχασι τιμαί. ἀρχῇ δὲ τὸ

λοιτὴν παιδαρίοα, καὶ μικρὸν ἐπάνω τοῦ τῶν μειρακίων, ἐν τῷ θάπου δέος, μὴ σφαλῇ τὰ ὑπὲρ νέων κυβερνώμενα. σὺ δὲ οὐδέν ὅς, ἐπεὶ βεβιώκαμεν. Τοῖς γεωργοῖς.

ϛ Ρα καὶ λιμὸς ἰὼν βάσανος, καὶ πᾶν ὄντων ἔλεγχος συχνῶν χειμώνων. πρῶτον μὲν ἦν ἐφυγε μεράδα, σὺν ἐνὶ τῷ λεγομένων ἐρασῶν. ἅμα δὲ ὁ μαστροπῶν. τροφῆς γὰρ ἀμφοτέροις ἔδει, ὁ ἐφοδίων. ἔπειτα ἐκεῖθεν εἰς συρίαν. ὑπεδέχετο δὲ τὸν ὡραῖον δύφράτης, καὶ εἴτις ὁμοίως ἐδεῖτο τοῦ τότε καλοῦ, ὥστε αἱρεῖσθαι πᾶν ἀτόπων δ' δύνειαν. Τοῖς ἐν σάρδεσιν.

ζ Πᾶς ἀλυσάλεω σῶσαι τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ἀδυνάτως ἐγένετο καὶ ἀμήχανος. καὶ πᾶν ὧν βασιλεύς τε ὁ κροῖσος. ὑμεῖς δ' πρίῳ πεπιθότες ἄρα λέοντι, πόλεμον ἀσπιδον ἤραθε. παῖδες, νέοι, πάντες, ἄνδρες γέροντες, ἀλλὰ μὴ πᾶθεῖνοι, ὁ γυναῖκες. ἐεννύων νομίσαι αὐτὸς τὴν πόλιν εἶναι, καὶ οὐχὶ δήμητρος. ἡ δὲ θεὰ, φιλάνθρωπος. ὑμῖν δὲ τίς οὗτος ὁ χόλος. Τοῖς αὐτοῖς.

ε Ικὸς εἰς πόλιν ἀρχαίαν τε καὶ μεγάλην, ἐθελῆσαι φιλόσοφον ἀρχαῖον παραγένεσθαι. καὶ περιγνόμενον αὐ αὐτὸς ἐνικῶν, κληθῆναι μὴ περιμένας, ὡς ὑφ' ἑτέρων πολλῶν, εἰ ποιήσειν μέαν ὑμῶν τὴν πόλιν ἔμελλον, ἤθη, καὶ φύσει, ὁ νόμῳ, ὁ θεῷ. ὁ τὸ σὸν ἐμοὶ, πάντως αὐ ἐποίησα. σὺ δὲ ὡς ἔφητις, πολέμου χαλεπώτερον. Φοιτητοῖς.

ϛ Ιὰ φιλοσοφίαν εἰρηται τὴν εἰρημένων ἕπασιν, οὐ δ' δύφρασιν. μὴ τὸ πραξιπέλουσ ξίφος, ἢ τὸ λισίτ φαρμακὸν τε φοβῆσθαι μέτις δόξης. ὁ τοῦτο γὰρ δεῖν δύφράτου. Σιγηκαπήλοις.

ζ Γῆ πάντων μήτηρ. δικαία ὑμεῖς ἄδικοι ὄντες, πεποίησθε αὐτὴν ἑαυτῶν μόνων μητρά. ὁ εἰ μὴ παύσησθε, οὐκ ἐάσω ὑμᾶς ἐν αὐτῇ ἐσαῦθαι. βασι

Βασιλειδῆ Φραώτης ἀρχὰ διδασκάλῳ, καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν σοφοῖς.

α Πολλώνιος ἀνὴρ σοφώτατος, σοφωτέρους ὑμᾶς ἑαυτοῦ ἡγεῖται. καὶ μαθησόμενος ἦκε τὰ ὑμέτερα, πέμψατε οὖν αὐτὸν ἐιδότα, ὁπόσου ἐστὶ. ὡς ἀπολεῖται οὐδὲν τῶν μαθημάτων ὑμῖν. καὶ τοὺς λέγειν ἄριστε ἀνθρώπων, καὶ μέμνηται. ἰδέτω καὶ τὸν θρόνον, ἐφοῦ καθίσαντί μοι, τὴν βασιλείαν ἔδωκας ἀρχὰ σωτῆρ. καὶ οἱ ἑπόμενοι δὲ αὐτῷ ἄξιοι ἐπαίνου, ὅτι τοιοῦδε ἀνδρὸς ἤκηνται.

Απολλωνιος τοῖς αὐτοῖς.

ἀ Φικομένῳμοι πεζῇ πρὸς ὑμᾶς, ἐδώκατε τὴν θάλασσαν. ἀλλὰ καὶ σοφίας φιλίαν ὑμῖν κοινωνήσαντες, δεδώκατε καὶ διὰ τοῦ οὐρανοῦ πορεύεσθαι. μεμνήσομαι τούτων, καὶ πρὸς ἕλληνας. κοινωνήσω τε ὡς παροῦσι λόγων, εἰ μὴ μαστὴν ἔποιτο ταυτάλου.

Τίτῳ βασιλεῖ.

μ Ηβουληθέντι σοι ἐπὶ χμῆ κηρυχθῆναι, μὴ δὲ ἐπιδικίων αἵματι, δίδωμι ἐγὼ τὸν σωφροσύνης στέφανον. ἐπειδὴ ἐφοῖς δεῖ στεφανοῦσθαι, γνῶσκε.

Δημητρίῳ συνιέναι.

λ Ισῶ μὶ σε βασιλεῖ πῖτω διδάσκαλον τοῦ βασιλέως ὄντος. σὺ δέ, ἀληθεύσαί τέ με πρὸς αὐτὸν δίδου. ἐγίνου αὐτῷ, πολὴν ὁρῶν, πάντα.

Αυτοκράτωρ ουεσπεσιανὸς ἀπολλωνίῳ φιλοσόφῳ χαίρειν.

ἐ Ι πόντες ἀπολλώνιε, καὶ τὰ ταυτά σοι φιλοσοφεῖν ἠθέλησα, σφόδρα αὐδύναμούμως ἔπραττον, φιλοσοφίαν τε καὶ πενία. φιλοσοφία μὲν ἀδεκάστως ἔχουσα, πενία δὲ αὐθαιρέτως. Ἐρρῶσο.

Τέλος.

Γὼ μὴν ὥμην σε τὸν νεῖλον πόλαι λατειληφέναι. καὶ
ε πολλάκις εἰσ μνήμην λαμβάνων τοῦτο δὴ τὸ εἰωθὸς ἐμοὶ
ὡς δυσδαίμονες ἔλεγον τῆν αἰγυπτίων οἱ παῖδες, παῖ-
λαι μὴν τὸν νεῖλον ἔχοντες χορηγὸν, τῆν ὅσα φέρει οἶδεν ἐκεῖθεν.
νυνὶ δὲ τὸν σὸν μοῦσαν προσειληφότες οὐδὲν ἀτιμότεραν τοῦ νεί-
λου. παρεμοὶ δὲ κεῖται τὰ χα καὶ μείζω. ὁ μὴν τοῦ τὸν χώραν αὐ
τῶν ἐπιῤῥέων πλουτεῖν ἐπιτρέπει. σὺ δὲ τοῖσ νέων ψυχαῖς τὸν
πλοῦτον ἐπιφιεὶς, ὧν τὸν φιλεπιστήμης πλοῦτον ἰθὺς σ. οὐδὲν ἔ-
λαττον ἢ πάλαι πυθαγόρασ αὐτοῖς ἐπαίδευεν. ἢ μετ᾽ἐκεῖνον πολλὰ
των. τῶν τα μὴ ἐλογιζόμην. σὺ δ᾽ οὐμακρὰν ἀφέστηκεν, ἐλαύθανες. ὡς
δ᾽ ἤκουσ ὁ τὸν ἐπιστολὴν ἐπαίδευε, τὸ μὲν πρῶτον θαυμάζων, ἀπάτην
ἡγούμην τὸ πρᾶγμα. οὐκ ἐπειθόμην τοῖς ὀφθαλμοῖσ. ὡς δὲ τοῖς
γεγραμμένοις ἐν τυχὸν ἐπείθην, μὴ ἀν ἄλλου τάσ χάριτας, ἢ σοῦ
τῶσ δοκεῖς. ἐμοὶ τε ἄρασ καὶ αὐτὰσ ἐμοὶ τον δε πάλιν ἰδεῖν ἡδυμην
ἐλπίδας. σὺν ἐχαιρ ὀν εἰκότως εἰτὶν ἡσυχίαν μικρὸν χρόνον
ἀπέφηνας χρόνον. σὺ δέμοι δοκεῖς παίζων αὐτῆς κατηγορεῖν. ὅτι μὲ
ν τὸν ὑπὲρ κεφαλῆσ ἀέρα οἷον ἔφησ εἶναι συμβαίνειν ὡσ τὸν ὕδωρ
πίνοντας εἰς μνήμην ἀφ᾽ θαλάττης. ἄρτος ὑμῖν ἐκκειθῆς ἦκε μεμι
γμένος, οὐκ ἀρνητέον. καὶ ἔλαττον ἐπαγωθητέον σοι τοῦτο φθονεῖ
τὸν παίδα. αἰτόμως ὦ βέλτιστε χαίρειν ἐχρὴν εἰπεῖν καὶ τοῦτ᾽ πρὸσ
φιλοσοφίαν ἀσκοῦσα τὸν γνώμην. ὅπως ἂν εἰδείης ποτὲ τρυφῆς αἰ
γυπτίας ὑπερορῶν. ὀδυσσεὰ δὲ τὸν σοφὸν νῆσον οἰκοῦντα μικρὰν ὁ
μοῦ καὶ τραχεῖαν, καὶ τί χαίρ αἰτὸν τὸν ἰθάκην, οὔτε καλύψω πε
πεισμένον. οὔτε φύσει τῶν ἡμερεῖπου μεταβολὴν, ἀλλὰ τὸν ἰθάκην αὐτὴ
τ᾽ στων αἱρεῖσθ. αἰτὸν δὲ σωφροσύνης οἶμαι τὸν οἰκοι δ᾽ αὐτὸν ἐν νοῶν
τὸν σωφρονοῦντα ἐμέμφατο. αἰτοῖσθα τὸν ποτε κατηγορεῖν ἐσπέρασ

Φιλοχρημάτως ἔχειν ὥλωστε. εἶτα βραχύτι τοῦ λήμματος ἀ-
ποστὰς, ἰοὺ ἰοὺ βοᾶσ. καὶ γὰρ νεῖλον πολλάκις ἐν γῆ ἐπεῖδεν πλοῦ
γον ἀνακαλῆ. τοῦτο τοῦ σεξένου ὡσ αὐτὸς ἔφησ ποιεῖ. καὶ τὸ σῶ-
μα, τοῦ χαιρεφῶντος οὐδὲν ἀσφότερον ἔχειν. οἶμαι δέσε καὶ νύμ-
φησ ἐρωτικῆσ περιέχεσθαι. καὶ πειρᾶσθαι μόλις ὁπόσα δυνάται
πόθοσ, ἀλλὰ γίνοιτο τοῦθ' οὕτωσ ὅπωσ ἀφροδίτη φίλον.

Ἐρρῶσθαι καὶ ἐρρῶσθαι καίσεθᾶττον προσείπιμι καὶ παίδων πρᾶ.

Προαιρεσίῳ.

Τ Ι δ' οὐκ ἔμελλον ἐγὼ προαιρέσιον γε καλὸν προσαγορεύ
ειν. ἄνδρα ἐφιέντα τοῖς λόγοισ ὥσπερ οἱ ποταμοὶ τοῖσ πεδί
οισ ἐφ' ἅπασι τὰ ῥεύματα. καὶ ζηλῶντα γε περιμιλέα κατὰ τοὺσ
λόγουσ ἔξω τοῦ σωφρονεῖν ἦν καὶ συμμανῆναι τῷ ἑλλάδα. θαυμά-
ζειν δ' ἔχει, τῷ λακωνικὴν εἰ πρὸσ σε βραχυλογίαν μιμησάμενοσ.
ὑμῖν γὰρ πρέπει τοῖσ σοφοῖσ μακρούσ καὶ μεγάλουσ ποιεῖσθαι λόγουσ
ἡμῖν δ' ἁρμόττει τὰ βραχέα πρὸσ ὑμᾶσ. ἴσωσ δὴ τάμοι πολλὰ πάντα
χρὴ σιωπᾶν ἢ λέγειν τὰ μὴ προσήκοντα. τὰσ αἰτίασ εἰ μὴ ἱστορίαν γρά
φῃσ, ἀκριβέστερον ἀπαγγέλλωσι. δοῦναι τοὺσ ἐπιστολὰσ ἀποδεξόσ
ἐμφανεῖσ. εἰδὲ ἔγνωκασ τοὺσ μελέτασ ἐν τοῖσ γυμνάσμασιν εἰσ
τέλοσ ἄγειν πρῶτοσ προσήκειν, οὐδὲν ἴσωσ μοι τῶν σιωπᾶν μέμ
φῃ.

Λιβανίῳ.

Ε Πῶσ δ' οὐ ὑπερέσεωσ ἐπελάθου. ζητῶ γοῦν ὅστισ σήμερον. καὶ
ὁ φιλόσοφοσ πρίσκοσ αὐτὸσ μὴ οὐχὶ πέμπει. γράμματα δὲ ἀπεσ-
τάλκειν ὡσ ἐπιχωρίσειν, ὑπομιμνήσκωσε τὸ χρέοσ ἀπαιτῶν. ὄφλη-
μα δ' ἔστιν ὡσ οἴεσθαι μὴ ἀποδοῦναι ῥᾴδιον. ἐμοὶ γὰρ ἥδιστον πάντων κομί
σασθαι. πέμπε δὴ τὸν λόγον καὶ τῷ ἱερῷ συμβουλῷ. ἀλλὰ πρὸσ
ἑρμοῦ καὶ μούσησ, τὰ χάρισ. ἀλλὰ καὶ τούτων μετὰ τῶν τριῶν ἡ-
μερῶν ἴσωσ τριῶν. εἰ δὲ ἀληθῆ φησιν

ποικιλώτατος ποιητής, ἐν ἡματιφάσκων τοὺς ηθέντας γηράσκειν εἰ γὰρ τοῦτό ἐστιν ὡς πᾶν ἔστι, τὸ γῆρας ἡμῖν ἐξιπλασίασας ὦ γενναῖε. ταῦτα μεταξὺ τοῦ πράττειν ὑπηρόρυσόν σοι. γράφειν τοὺς οὐχοῖός τε ἦμεν, ἀριστέραν ἔχων φιλοπτωσιν τὴν χεῖρα. καίμοι τὴν φιλοπτωσιαν εἶναι συμβέβηκεν ὑπὸ φιλανασησιας ἀριστέραν ἢ ἀβάρβαρον. ἐρρωσόμοι ἀδελφὲ ποθεινότατε καὶ προσφιλέστατε.

Ἀριστομένει Φιλοσόφῳ.

α Ραδίως χρὴ περιμένειν κλῆσιν ἐπὶ τὰ ἀεὶ προτιμᾶν μηδαμοῦ, ἀλλὰ μὴν χαλεπὴν τοιαύτην εἰσαγάγωμεν τὴν νομοθεσίαν, εἰ ταῦτα χρὴ παρὰ τῶν φίλων περιμένειν, ὅσα μὴ παρὰ τῶν ἀπόλλων καὶ ὡς ἔτυχε συνοίμων. ἀπορήσει τις ἐν τοιούτοις. πῶς δὲ οὐκ εἰ δόντες ἀλλήλοις ἐσμὲν φίλοι, πῶς δὲ οἷς πρὸ χιλίων ἐτῶν γεγόνασι, καὶ ναὶ μὰ δία δυοχιλίων. ὅτι ἀπουδαῖοι πάντες ἦσαν. καὶ τὸν τρόπον καλοί τε κἀγαθοί. ἐπιθυμοῦμεν δὲ καὶ ἡμεῖς εἶναι τοιοῦτοι. εἰ καὶ τοῦ εἶναι τὸ μὲν ἐμὲ, πάμπολλης ἀπολαύσομεθα. πολλὴν, ἀλλὰ μὴν ἐπιθυμία, τοιαύτη ὡς ἡμᾶς εἰς τὴν αὐτὴν ἐκείνοις μερίδα. μὴ τοι αὐτὰ ἐγὼ λήρῳ μακρότερον. εἴτε ἄκλητον εἶναι χρὴ, ἥδιστα δ' ἂν πυθέμην. εἴτε κλῆσιν περιμένειν, ἰδοὺ σοι παράκλησις ἥκει παρ' ἡμῶν. σὺ τυχὸν ἡμῖν περὶ τὰ τοιαῦτα πρὸς δύο ξένιον. δεῖξον ἡμῖν ἄνδρα ἐν ἁπαπᾶ δικαίως καθαρῶς ἕλληνα. τέως γὰρ τοὺς μὲν οὐ βουλομένους. ὀλίσιος δὲ πάνυ ἐθέλοντας μέν, οὐκ ἐδόντας δέ, θύειν ὁρῶ. Ιουλιανὸς Θεοδώρᾳ τῇ αἰδεσιμωτάτῃ.

τ Απεμφθέντα παρὰ σοῦ βιβλία πάντα ὑπεδεξάμην τὰς ἐπιστολὰς ἀσμενος διὰ τὸ βέλτιον Μυγδονίου. ἡμῖν μὲν ἄχθη ἀχολὴν, ὡς ἴσασιν οἱ θεοὶ, οὐ κακιζομένῳ λόγῳ, ταῦτα αὐτέγραφα πρὸς σέ. σὺ δὲ δὴ πρᾶττοις. καὶ γράφοις ἀεὶ τοιαῦτα.

ἐκ δὲ

ἐ Ι καὶ τῶν ἄλλων σπέρμα μὴ γράφῃς ἡμῖν, ἀλλ' ὑπὲρ γε τοῦ τοῖς θεοῖς ἐχθρὸν ἐχεῖν σε γράφειν ἀθανασίου. καὶ τοῦτου πρὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου τὰ καλῶς ἡμῖν ἐνωσμένα πεπυσμένον· ὁμνύμι δὲ τὸν μέγαν σάραπιν, ὡς εἰ μὴ πρὸ ἧς δεκεβελίων καλανδῶν ὁ θεοῖσιν ἐχθρὸς ἀθανάσιος ἐξέλθοι, ἐκείνης μᾶλλον δὲ πάσης φιλιγύπτου, τῇ ὑπακουούσῃ τάξει προτιμήσομι χρυσοῦ λίβρας ἑκατόν. οἶδα δὲ πῶς εἰμὶ βραδὺς μὴ εἰς τὸ καίγε νῦναι· πολλῷ δὲ ἐπιβραδύτερος εἰς τὸ ἀπαξιαπάντους ἀνεῖναι. ἢ τῇ αὐτοῦ χειρὶ πέννμε λυπεῖ τὸ καταφρονεῖσθαι τοὺς θεοὺς πάντας· οὐδὲν οὕτως ἰδοὺ μᾶλλον δ' ἀκούσομι μηδενὸς παρὰ σοῦ πραχθέντος, ὡς ἀθανάσιον ἐξελαθέντα ἧς φιλιγύπτου τόπων, τὸν μιαρὸν· ὃς ἐτόλμησεν ἑλληνίδας ἐπὲμοῦ γυναῖκας ἧς ἐπισήμων, βαπτίσασθαι ὠκέως.

Ἀρταβίῳ.

ἐ Γῶν ἢ τοὺς θεοὺς, οὔτε λυπεῖσθαι τοὺς γαλιλαίους οὔτε τυπτεῖσθαι παρὰ τὸ δίκαιον οὔτε ἄλλότι παθεῖν κακὸν βούλομαι. προτιμᾶσθαι μὲν γὰρ τοὺς θεοσεβεῖς, καὶ πάνυ φημὶ δεῖν. διὰ γὰρ τὴν γαλιλαίων μωρίαν, ὀλίγου δεῖν ἅπαντα ἀνετράπη. διὰ δὲ τὴν ἧς θεῶν δυσσέβειαν, σωζόμεθα πάντες. ὅθεν χρὴ τιμᾶσθαι τοὺς θεούς. ⟨καὶ⟩ τοὺς θεοσεβεῖς ἀνδρας τε ἢ πόλεσι. Γεωργίῳ.

ἑ Λυθεὶς τὴν μάχην φησὶ τὸν ἔρωτα. ἐγὼ δέ σε ἢ εἶδον ἤδη τοῖς γράμμασι φιλοῦντας συνεχῶς τὴν εἰκόνα, καθάπερ ὀλίγῳ σφραγῖδι μεγάλου χαρακτῆρος τύπον ἀναμαξάμενον. ἔστι δὲ ἐν ὀλίγῳ πολλὰ δεικνύναι. ἐπεὶ καὶ φειδόμενος ὁ σοφὸς ἂν ἐκφοβήσαι μόνον ἢ ἀθυμῆσαι εἰκόνος ἐνωλίζετο. ἀλλ' ἤδη καὶ μικρῷ πλύματι μεγάλης τέχνης ἔργον ἐγκλεῖσαι, οἷον ἢ τὸν πάτραν φασὶν αὐ-

γον ⸫ τὴν μέλιτταν, εἰ δὲ βούλῃ ⸫ τὴν μῦαν, εἶναι· ὡς ἕκαστον εἰ
κὸς τῇ φύσει πεχάλκωται, τῇ τέχνῃ ἐμψύχωται. ἀλλ᾽ ἐν ἐκείνοις μ
ἴσως αὐτῷ τῇ ὁμοιότητι τῶν ζώων, εἰς τὴν κατὰ λόγον τέχνην, τὸ
εἰκὸς ἐχαρίζετο· σὺ δ᾽ αὖ ἃ τὸν ἐφ᾽ ἵππου θηρῶντα ἀλέξανδρον εἰδό
τῃ, σκόπει· οὔ τὸ μέγεθος ἦν, ὄνυχος διαφυλάττ χειρὸς, οὐ μέγ
θος· οὕτω δὲ ἐφῆκάσθαι τὸ θαῦμα ἡ τέχνη δέχεται, ὥστε εἰ μὴ ἀ
λέξανδρος τὸ θηρίον ἔβαψε, ⸫ τὸν θεατὴν φόβος, ὅλου δυσωπῶν
τοῦ χάλκατος. ὁ δ᾽ ἵππος ἐν ἄκρᾳ τῇ ποδῶν τῇ βάσει, τὸν σεί
σιν φύγων, ἐν τῇ ⸫ ἐνεργείᾳ κλοπῇ, τῇ τέχνῃ κεῖται. ὃ δὴ ⸫ αὐ
τὸς ἡμῖν ὦ γυναῖκες ἐποίησ· ὥσπερ γὰρ ἐν ἑρμοῦ λόφου σεσίοις ὅλοις
πολλάκις τὸ βρόμιος σεφανωθεὶς ἤδη, δι᾽ ὧν ἐν ὀλίγοις γεγράφῃς, ⸫ ἀρε
τῆς τὸ ἄκρον ἐμφαίνῃς· ⸫ τῷ ὄντι τὸν δυνατὸν τὸν ὁμήρου ζηλοῖς. ὃς
τις ⸫ μόνον εἰδὼν ἤρκεσε τοὺς φαίηκας ἐκπλῆξαι. εἰ δὴ τις καὶ πα
μῶν τοῦ κατὰ σὲ φιλιλιοῦ δέοι, φθόνος οὐδείς. πάντως που ἂν πεῖ
ρᾶτ᾽ ἂν πόνων εἶναί τι χρήσιμον, ὁμοῦ τὸν λέοντα τῷ μιαθῷ σώσασ,
ἀρκέντως δείκνυσι. Ἐκδηλοῦν πάρεστιν αὐγύπτου.

Ἄλλοι μὲν ἵππων. ἄλλοι δ᾽ ὀρνέων. αὐτοὶ θηρίων ἐρῶσιν. ἐμοὶ δὲ
βιβλίων κτήσεως ἐκ παιδαρίου δεινὸς ἐν τέτταρι πόθος. ἆρτον οὖν
ἐπὶ τούτου περὶ δόσι μισθοῦ τελουμένας ἀνούσ, οἷς ἐκ ἀρχῆς τὸ χρισ
τὸν αὐλὸν ἐπῆσαι τὸν πλοῦν ἔρωτα τοῦ πλάτου. πρὸς ᾗ ⸫ τούτοις ὁ ὑφη
γησάμενός μοι ὑποδυσωπῶν τὴν ἔνμοιρον δωτίνην δὸς χαίειν. ὁ ζῶος
αὖ δύρεθείη πάντα τὰ γεωργικὰ βιβλία. πλὴν μόνου ἦν φιλόσοφα
τῶν αὖτῶν. πλὴν ἢ ῥητορικά. πλὴν ἢ ἦν μὴ ⸫ τὰ λιλιαίων διδασκα
λίας. ἃ βουλοίμην μὲν ἅπαντα φανῆναι πάντη. τὸ ᾗ μὴ σὺν τούτοις ἀφη
ρεθῆναι τὰ χρησιμώτερα, ζητεῖσθω κἀκεῖνα μετὰ κριβείας ἄκρου
τοι· ἡμῖν δὲ ἡ ζητήσεως ἔστωσι τούτης, ὁ ναυτίλος· γεωργίου ὃς

μετὰ

μετὰ πίστεως αὐτὴν χηδύσας αὐτὸν γήρας ἰσωθησόμενος ἐλευθερίας. εἰ δ' ἄλλως γένοιτο καιρὸς περὶ τὸ πρᾶγμα, βασάνων εἰς πεῖραν ἥξων. μετέσωκε γάρ μοι περὶ τοῦ καππαδοκίαν οὔτι πρὸς μετανγραφὴν, πνά. ἀνταῦτα ἔλαβε πάλιν.

Ιουλιανὸς βυζαντίοις.

τ Οἷς βουλευτὰς αὐτοὺς ὑμῖν ἀποδίδωκα μὴ καὶ τοὺς παρόντας, εἴτε τῇ γαλιλαίων ἑαυτοὺς ἔδοσαν θρησκείᾳ, εἴτε ὅπως ἄλλως πραγματεύσαντο, διαβραύσαι τὸ βουλευτήριον, ἐξω τῆς ἐντῇ μητροπόλει λειτουργικότων. Βασιλείῳ.

ί Μὴ πάνυ μοι φησὶν, ἀπόλεμον ἀπ' ἐλλήνων ἐπὶ τὴν προσθήκην ἐκτὸς κωμῳδίας, ὦ χρυσὸν ἀμοιβὰς ἐπῶν. ἴθι δὴ ἐν ἔργοις αὐτὸ δεῖξον. καὶ τοῦτό σε πρὸς ἡμᾶς ἀφίξει. Φίλος ἐστὶ φίλῳ. ἡ περὶ τὰ πράγματα κοινωνία, δοκεῖ μὲν εἶναι πᾶσι τοῖς μὴ πόρρω) αὐτὸ πρὸ τῶν ἐπαυχένων. οἱ δὲ τῆς ἐπιμελείας κοινωνοῦντες, εἰσὶν ἐπιφανεῖς ὡς ἐμοὶ τοῦτ' πείθομαι δὲ σωτῆρι. μὴ πάντες ἱκανοὶ πρὸς πάντα. δίδωμι δὲ ἐν μοι ῥᾳστώνῃ ὥστε ἀξιῶσαι μηδὲν ὀλιγωρῆσαι μὴ ἀναπαύεσθαι. σώσει δὲ μοι ἡλοι· μετὰ τοῦ αὐλικοῦ ὑπηρεσίας μένης· ἧς ἀμαίσε μέχρι τοῦ δύρρου πειρᾶσθαι. καθὼς ἐπαινοῦντες, μισοῦσι τὴν λιπαρίαν μῖσος ἥλιον δὲ τοὺς πολεμιωτάτους. ἀλλὰ μετὰ φιλοσοφίας ἀλλήλοις ἐλευθερίας ἀξιελέγκτους τε ὅταν δέῃ, καὶ ἐπιτιμῶντες, οὐκ ἐλαττον φιλοῦμεν ἀλλήλους τοῦ σφόδρα ἑταίρων. ἔνθεν ἔξεστιν ἡμῖν, ἀπειπεῖν δὲ φθόνος αὐθμένοις τὸ σπουδάζειν, καὶ σπουδάζουσι μὴ ταλαιπωρεῖσθαι. καθεύδειν δὲ ἀδεῶς. ἐπεὶ καὶ ἐγκωμιαστὰς, οὐχ ὑπὲρ ἑαυτοῦ μᾶλλον ἢ ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἀπάντων ὡς εἷλος ἐγκώμια. τοῦτο δ' ἴσως καὶ τὴν δολέχμησιν μὴ κατελήρησαν. τοῦθ' ὑπὲρ βλακῶδες. ἐπαινέσαι γὰρ ἐμαυτὸν ὡς πρὸς Ασυδάμας. ἀλλ' ἵνα σε πείσω προῦργου μᾶλλον ἡμῖν τὴν σὴν παρουσίαν ἀπε

αὐδρὸς ἐμοφρονος πειήσειν ἢ ἀξιωτέος τί τοι λιτάρξω, τοῦτο ἐπ-
ξελα. ωτεῦδε τὸν. ὁπ ἔφην δημοσίῳ χρησόμενος δρόμῳ. σωθεὶς πρίψας
ἡμῖν ἐφόδους οἱ φίλον, οἱ πᾶ αὐθέλης ὑφ ὑμῶν πεμπόμεν, ὡς πρὸ
σηκοῦδε βαθεῖαν. Ιουλιανὸς Ιουλιανῷ θείῳ.

Ρίπης ὥρας νυκτὸς ἀρχομένης, οὐκ εἶχον οὐδὲ γὰρ ὑπῆρχε
τ φοντι διὰ τὸ πάντας ἀχόλους εἶναι, μόλις ἴχνος πρὸς
σε τοῦτο γράψαι. ζῷ μὲν διὰ τὰς θεὰς ἐλευθερωθέντος
τοῦ παθεῖν ἃ δράσαι τὰ αὐτὸς ἔσε. μαρτυς δ' ὁ ἥλιος οὐ μάλιστα
πάντων ἱκέτευσα σωθῆναι μοι. ὁ βασιλεὺς ζῇ δὲ, ὡς οὐ πώποτε
νυξὶ μᾶλλον ἀπεκτεῖναι Κωνσταντίνον. μᾶλλον δ' ἀπηνξάμην. τί οὖν ἦλ-
θον; ἐπειδὴ μοι οἱ θεοὶ διαρρήδην ἐκέλευσαν σῴζειν μὲ ἐπαγγελ-
λόμενοι πειθομένῳ. μόνον ἴθι ὃ μηδεὶς θεῶν πεποίηκεν. αἰσχύνῃ τε ὅτι καὶ
πολέμιος ἀπόδειξαι ὤμην φοβοῦσα μόνον. νῦν εἰς ὁμιλίαν ἥξειν ἐπι-
μελέστερα τὰ πράγματα. εἰ δὲ μὴ χωρεῖ, τῇ τύχῃ ἅπαντα ἐπ
τοῖς θεοῖς ἐπιτρέψας, περιμένω ὅπᾶ αὐτῶν τῇ φιλανθρωπίᾳ δόξῃ.

Ιουλιανὸς Λιβανίῳ.

ἀ Νέστωρ χρὴ γὰρ λόγον πρὸ ἀρίστου χρεὼν. ἀριστήσας δ', πρὶν
ἀναπαύσασθαι, τὸ λοιπὸν προσαποδῶ καὶ φιλανθρωπίᾳ. ὡσεὶ
μακάριος εἶ λέγω οὕτω, μᾶλλον δὲ φρονεῖν ἅττα δυνάμῃ. ὦ λόγος. ὦ
φρένες. ὦ συνέσεις. ὦ διαίρεσις. ὦ ἐπιχειρήματα. ὦ πύξις. ὦ ἀρ-
φορμαί. ὦ λέξις. ὦ ἁρμονία. ὦ σωθήκη.

Ιουλιανὸς Μαξίμῳ φιλοσόφῳ.

ἀ Λέξανδρον μὲν γὰρ μακεδόνα τοῖς ὁμήρου ποιήμασιν ἐ-
φυτιωτήν λόγος. ἵνα δὲ καὶ νύκτα καὶ μεθ' ἡμέραν αὐτοῦ
τοῖς πολεμικοῖς ὁμιλῇ σωθήμασιν. ἡμεῖς δ' ἐσμὲν τοῖς ἐπιστολαῖς
ὥσπᾶ συνείσι τι σὺ Φαρμακίοις συγκαθεύδομεν. οὐ διαλεί-
πομεν

τοῦμὴ ἐν τυχόντος ἀεὶ, καθάπερ νεωτερίς τι, καὶ πρῶτον εἰς χεῖρας ἰοῦσας· εἰ πέρ σοι ἐθέλω ἡμῖν εἰλόνατῆς σῆς παρασίας τὴν ἐν τοῖς γράμμασιν ὁμιλίαν προξενεῖν, γράφε καὶ μὴ λῆγε συνεχῶς τοῦτο πράττων. μᾶλλον δ' ἴσως σὺν θεοῖς. ἐνθυμούμενος, ὡς ἡμῖν γ' ὡς ἀληθῶς, οὐδ' ὅτι ζῶμεν, εἰ μὴ σὺ ἔστιν. ἢ ὅτε μόνον γε τοῖς παρὰ σοῦ γραφομένοις ἐν τυχεῖν ἔξεσιν.

Ιουλιανὸς τῷ αὐτῷ.

ὃ Μὲν μῦθος ὡς γ' ἐν ἀεγὲν, ἐπειδὴν τὰ σύνεσια τῶν κυμάτων βασανίζῃ, φέρειν ἄπιλα πρὸς γε αἰθέρα. ὃ τοῦς ἡλίου προσάγειν ἀκτῖσιν. ὥς γε ὑπὸ μαρτύρει τῆ θεῷ, πατέρα τε ἀληθῶς νεοπλοῦ γενόμενον, καὶ νόθου γονῆς ἀλλοτριούμενον. ἡμεῖς δέ σοι καθάπερ ἐρμῆ λογίω, τοὺς ἡμετέρους λόγους εἰς χεῖρα φέρομεν. καὶ μὴν ὑπομένωσι τὴν ἀκολουθίαν τὴν σὴν, ἐπίσοι τὸ κεῖναι περὶ αὐτῶν. εἰ καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους εἰσὶ πίστιμοι. εἰ δὲ μὴ, ῥίψον ἐκ καθάπερ μουσῶν ἀλλοτρίους ἢ ποταμοῦ κλύσιν ὡς νόθους. πάντως οὐδὲ ὁ ῥῆνος ἀδύκησε τοὺς Ἰκελίους· ὃς τὸ μὲν νόθον τῶν Ἑρεφῶν ὑπερβύχια τοῖς δίνοις πέμπει, καθάπερ ἀκολάστου λέχους τιμωρὸς πρέπων. ὅσα δ' αὖ ἐπίγνωμ καθαροῦ σπέρματος, ὑπεραίρω τοῦ ὕδατος εἰωρᾷ. καὶ τῇ μητρὶ τρομούσῃ πάλιν εἰς χεῖρας δίδωσιν, ὥς γε ἀληθῶς καστόν τινα μαρτυρίαν αὐτῇ καθαρῶν καὶ ἀμέμπτων γάμων τὴν τοῦ παιδὸς σωτηρίαν αὐτιδωρούμενος.

Ιουλιανὸς ὀρφεασίῳ.

τ Ὠν ὀνῇ ῥωτων δύο πύλας εἶναι φησὶν ὁ θεῖος ὅμηρος. ὃ δὲ διαφορον εἶναι αὐτοῖς καὶ τὴν ὑπὲρ τῆς ἀποβησομένων τύχην. ἐγὼ δὲ νομίζω σε νῦν, εἰ πέρ ποτε καὶ ἄλλοτε, σαφῶς ἑωρακέναι περὶ τῆς μελλόντων· ἐθεασάμην γὰρ καὶ αὐτὸς τοιοῦτον σήμερον.

δένδρον τοῖς ὠδῖσι νῦν ἡλίου ἐν τῇ ῥίζῃ παραπεφυκότος ἕτερα μικροῦ καὶ νεογνοὺς αὐθημερὸν λίαν. ἐγὼ δὲ περὶ τοῦ μικροῦ σφόδρα ἠγωνίων, μήτις αὐτὸ μετὰ τὸ μεγάλα συναπανθήσῃ. ὃ τοίνυν ἐπεδήλωσιν ἐγνώμην, ὁρῶ μέγα μοι ἐπὶ φιλίᾳ ἐπιτεταμένον. τὸ μικρὸν δὲ ὀρθὸν μοι, μετέωρον δὲ ἀπὸ γῆς· ὡς οὐ εἰδόσι, ἀληθεύασιν ἔφην· οἷον δένδρου κίνδυνός ἐστι μὴ δὲ τοῦτο παραφυάδα σωθῆναι· καί τις ἀγνοῶν ἐμοὶ συντέλως, ὅρα ἔφησεν ἀκριβῶς· καὶ θαῤῥεῖ. φιλίζης γὰρ ἐν τῇ γῇ μενούσης, τὸ μικρότερον ἀβλαβὲς διαμενεῖ βεβαιότερον ἱδρυθήσεται. τὸ μὲν δὴ τῶν ὀνείρων τοιαῦτα. θεὸς ἡμῖν εἰς ὅ, τι φέρει. περὶ δὲ τοῦ μικροῦ αὐδρομάνου μαθοῦσα ἀνεθάρσησεν ἐκεῖνο, ἡνίκα δι' ἐλπίδος ἦν περὶ ἐμοῦ ταῦτα. πρότερον γὰρ ἢ συντυχεῖν ἐμοί, ἢ μετὰ τοῦτο. δήλωσον οὖν ἡμῖν ὅ, τι ἀνθρώπινος ὑπὲρ ἢ θεῶν πρὸς αὐτὸν, ἴσασιν ὅτι πολλάκις αὐτοῦ τοὺς ἐπερχομένους ἀδικήσαντας, ἐσιώπησα πρὸ τοῦ πρέπον ἐμαυτῷ, τὰ μὲν οὐκ ἀκούων, τὰ δὲ οὐ προσιέμενος. ἄλλοισι ἢ ἀνθρώποις. εἶπα δὲ εἰς τοὺς συνόντας αὐτῷ λέγων. ὅτι δέομαι μεταδοῦναί μοι τοιαύτης ἡδίστης ἀνθρώπου, ἀπὸ σέλας τὸ μιαρὸν καὶ πάσης ἀνθρώπου ἀξιαύτομνήματος, τίμιος πρᾶγμα ἐκεῖνο, ἆρα σιωπῶν ἢ μανθάνω, τὸ μὲν οὖν πρῶτον, εἶναι ἠλίθιον καὶ δουλοπρεπὲς καὶ θεομίσητον· τὸ δεύτερον ἢ δίκαιον μὲν καὶ αὐθρεῖον καὶ ἐλευθέριον, ὑπὸ ἢ θεῶν ἐχόντων ἡμᾶς πραγμάτων οὐ συγχωρούμενον. τί τοίνυν ἐποίησα. πολλῶν παρόντων, οὓς ἤδειν ἀναγελοιῶντας αὐτῷ, πάντα δὴ πάντως εἶπον διορθώσει τὰ ὑπομνήματα οὕτως ὁ δεῖνα. ἐπεὶ δεινῶς ἀκμηνός· τοῦτο ἐκεῖνος ἀκούσας, τοσοῦτον ἐδέησε τοῦ σωφρονῶς τί πρᾶξαι, ὥστε περιηκέναι, ὅσον νὴ τὸν θεὸν οὐδὲ εἰς μέτριος τύραννος. ἔτι μὲν πλησίον ὄντος, ἐνταῦθα τί πρᾶγμα ἐχεῖνο αὐδρα

πολλάκτωνος καὶ ἀεὶ στέλλεις ζηλωτὴν δρομάτων, ἆρα περιορᾷν αὐτοὺς
ἀθλίως οἷς πλέπτας ἐκδυομένους, ἢ καὶ δύναμιν αὐτοῖς ἀμύνειν; οἶ-
μαι ὡς ἥδιον τὸ κύκνειον ἄδουσι διὰ τὸ θερμοτέρους ἐργάζεσθαι τοὺς
ὕμνους. ἐμοὶ μὲν οὖν αἰσχρὸν εἶναι δοκεῖ τοὺς μὲν χιλιάρχους, ὅταν λέ-
γωσι τὴν τάξιν καὶ τὰ ὅπλα ἀζῆν. καίτοι καὶ πεινᾶν ἔνια καὶ
μὴ ἐν τοιούτοις ἀξιοῦσθαι· τοὺς δὲ ὑπὲρ ἀθλίων ἀνῶν ὑπολείπειν
τάξιν, ὅταν δὴ πρὸς πλέπτας ἀγωνίζεσθαι μέλλωσι· καὶ ταῦτα τοιοῦ-
τοις ὑμῖν ὡς ἔπος εἰπεῖν συμμαχοῦσι· καὶ μὴν εἴ τι ἄρα ἔσται ἐν ἐκείνοις
τοιοῦτον οἷον καὶ ἐν ἡμῖν ἐστι, καὶ ἐκεῖνοι χαίρουσιν ὑπὸ καὶ συμβαίνει δὲ
καὶ διὰ τοῦτο τυγ-
χάνειν διαδόχου, λυπήσει τυχὸν οὐδέν. ἄμφω δὲ ὁλίσθους ὀρθοῦς, ἢ τὸ
πολὺ κακῶς πράξαι χρόνου. ἔστι γὰρ οἷς λείπουσί τινες τὰ περὶ ταῦτα
πάθήματα τοῦ σωφρονεῖν ἀμείνονες. τοσοῦτο δὲ μόνον αἰτήσωμεν, ὡς
ἐγὼ κελεύω, διαφέρειν τὰ μὲν μάχιμα ἀεὶ θερμότερα καὶ βελτίονα. τὰ
δὲ φρονήσεως ἄξια, τοῖς ἐνωσομένοις ἐμοὶ. Ἰσθι καὶ δύνῳ φιλοσόφῳ

Αἴδεσθαι μὲν ἐκεῖνο φασὶν ἐκ κηρὸς πεπλάσθαι, τολμᾶσθαι δὲ τὴν φύσιν διὰ σοφίαν τὴν τέχνην ἐπὶ τοῖς ἐκείνοις μὲν οὐ
δὲ τέχνης ἐπαινῶ, τῆς συμμαχίας ἐκβάλλομαι. μόνος δὲ κηρὸς λισιμωτάτου
παιδὸς ὑπέμφυσε τοῦ σρίαν πιθανὸν εἰ δέ μοι θέμις ἐστὶν εἰπεῖν, τοῦ τέκνου
ἐκείνου μέλλοντος οὐχὶ τὸ ὄρνίθων αἰγέξασθαι φύσιν, ἀλλὰ δίκην πρὸς
ὄλυμπον· ἢ ὑπὲρ μέμψεως ἐρωτικῆς, αἰτίας αὐτοὺς αὖ τῶν ὑμετέ-
ρων ὁρῶ τοὺς πρόσθεν ἔπτην. ἵνα σὲ τὸ μέλημα τοιμόν, ὡς φησιν ἡ
σοφὴ, πειθῶ ὑπέχω μαι· ἐπεὶ δέ με νῦν οὐ σώμασι δεσμῷ καὶ κα-
κλείσασα ἡ φύσις, ἀλλ' ἐθέλω πρὸς τὸ μετέωρα πολῶσαι τὸν λόγον, οἷς,
ἔχωσε περὶ μετέρχομαι, γράφω σώφρονι τὸν δυνατὸν τρόπον. πολὺν
δὲ τὸν ἡμῖν αὐτὸς ἐπαίνου τὸν χαρίεν, ἢ τοῦτο περιείναι; ὀνομάζῃ

ὡς πᾶ οἱ τα χύτητοι τοῖ ἧῶ ὀρνίθων ἢ αὖ ἐθέλωσιν, ἅπαντες. γράφε δὲ καὶ αὐτὸς ὦ Φίλοσ. ἴση γαᾶ δύναται τοῖ ἧῶ λόγων, εἰ μὴ καὶ μείζων ὑπάρχει ἡ πέρωσις. ἢ τοὺς ἐτοίμους μεταθεῖναι δύνασαι. ☾ πεῖν τα χέως ὡς πᾶρὼν δύφρονίφθ.

Ιουλιανὸς Επιβόλῳ.

π Ινδάρῳ μᾶὶ ἀργυρέας εἶναι δοκᾷ τὰς μούσας. οἱονεὶ τὸ ἐκδηλον αὐτῶν καὶ περιφανὲς ἀφ' ἑτέρου δείκνυσι. ὅμηρος δὲ ὁ σοφὸς τοντε ἄργυρον αὐλήεντα λέγᾳ, καὶ τὸ ὕδωρ ἀργύρεον ὀνομάζᾳ, καθάπᾶ ἡλίου καθαρωῖς ἀκτῖσιν αὐτᾷ ἀφ' ἑκάστου φαινομένῳ μαρμαρύοντα. σαπφὼ ἡ καλὴ τὴν σελήνην ἀργυρέαν φησί. καὶ διὰ τοῦτο ἧῶ ἄλλων ἀστέρων ἀκροτάτη φαίνεται τὸ ὀφθὲν γὰρ ἄργυρον μᾶλλον ἢ τὸν χρυσὸν εἰκάσειεν, εἰς δὲ πρέπειν ἀνθρώποισι μᾶλλον, ὅτι πρὸς τὴν χρείαν ἐστὶν ὁ ἄργυρος τοῦ χρυσοῦ τιμιώτερος, καὶ σώφροσι μᾶλλον αὐτοῖσ οὐχ ὥσπᾶ ὁ χρυσὸς ἐν γῆς κρυπτόμενος, ἢ φθόνον αὐτῶν τὸ ὄφθαλμοῖς ἀλλὰ καὶ ὀφθῆναι καλός. καὶ ἐν δυσὶ τιμᾶτικρείττων. ἔκ μὲν ἴδιος, αἰᾷ παλαιῶν ἀνδρῶν ὁ λόγος ἐστίν. εἰδὲ ☾ σοὶ τὸ μεμφθέν τος ὑπὸ σοῦ χρυσοῦ νομίσματος, εἰς τὸ ἴσον σοὶ τιμῆσ ἕτερον ἀργύρεον αὐτιδίδομι, μὴ κείνησ ἥττω τὴν χάριν. μὴ δὲ ὥσπᾶ ζημιώσῃ πρὸς τὸ ἔλαττον οἰηθῆσ εἶναι τῆ ὄφλον τὴν αὐτίδοσιν. ἐπεὶ μὴ δὲ ὁ δυομένησ ἴσως ἀργυρᾶ χρυσῶν αὐτέδωκεν. ἅτε δὴ πολλῷ τῆ ἑτέρων ὄντα χρησιμώτερα. ἡ τὰς αἰχμὰς οἱονεὶ μολίβδου δίκην ἐκ πρέπειν εἰδότα. τοῦτοισι προσαναίζομι, ἀφ' ὧν αὐτὸ γράφᾳς, τὸ ἐνδόσιμον εἰσ σὲ ἡ παῤῥησίας λαμβάνοντεσ. σὺ δ' εἰ τῷ ὄντι χρυσοῦ τιμιώτερα ἡμῖν δῶρα ἐθέλᾳς ἐκπέμπειν, γράφε. ☾ μηλῶ γε σωκχῶς τοῦτο πράττων. ἐμοὶ γαᾶ καὶ γράμμα παρὰ σοῦ μικρὸν

κρὸν

κρὸν ὅ τοῦ πᾶ αὖ εἰ σπτισ ἀμαθοῦ μᾶλλιον αὖ εἶναι κεῖνε του.

Ιουλιανὸς δυσχέρ.

ἦ Σιόσ ῳ μὴν δοκᾷ τῷ σοφῷ καλεῖν ἐπὶ τοὺς ἑορτοὺς τοὺς γείτονας, ὡς σωπαθοσμένους· ἐπειδὴ ἐ σωαλγοῦσι ἐ σωαχθηνιῶσιν ὅταν τις ἀ προσδόκητος ἐμπέσῃ τραχύ. Φημὶ γοῦν Φίλοις δεῖν καλεῖν, οὐ τοὺς γείτονας. τὸ αἴτιον δὲ ὅτι γείτονα μὴ ἔστιν ἐχθρὸν ἔχειν· Φίλον δὲ οὐ μᾶλλον, ἢ τὸ λευκὸν μέλαν εἶναι. καὶ τὸ θερμὸν ψυχρόν. ὅτι δὲ ἡμῖν οὐ μόνον νῦν, ἀλλὰ καὶ πάλαι Φίλος ἦν, καὶ σὺ ἐτέλεσας δύνοιτ' ἂν ὡς ἔχων, ἐὰν μηδὲν ὑπῆρχεν ἄλλο τεκμήριον, ἀλλὰ τόγε ἡμᾶς οὐ πωδιατεθρύφθαι ἐ διακεῖσθαι περὶ σὲ, μέγα αὖ εἶη γοῦν τοῦτο σημεῖον. ἦκε τοίνυν μεθέξων φιλοσοφίας αὐτός. ἄξιόν δέ σε ὁ δημόσιος δρόμος, ὀχήματι χρώμενον ἑνὶ καὶ πορίσασθαι. εἰ δὲ χρὴ καὶ ἐπεύξασθαι, τῶν ἐνοδίων δυμφῶνα τὸν ἐνόδιον σοι παρακεκλήκαμεν.

Ιουλιανὸς Καλλιξείνῃ.

χ Ρόσος δίκαιον αὐδρα δείκνυσι μόνος· ὡς παρὰ τοῖς ἔμπροσθεν ἔνωμεν. ἐγὼ δὲ φαίην, ὅτι καὶ τὸν δύσεβῆ, καὶ τὸν Φιλόθεον. ἀλλ' ἐμαρτυρήθη Φησὶ καὶ ἡ πυελόπη Φίλανδρος. εἶτα μετὰ τοῦ Φιλανδρου τὸ Φιλόθεον τίς ἐν γυναικὶ δεύτερον τίθησι, καὶ οὐ Φαυλότατον πολὺ πάντων τὸν μανδραγόραν αὖ ἔπεισωκός. εἰ δὲ καὶ τοῖς καιροῦ τισ ἐν νῷ λάβοι, ὃ τῶν πυελόπην ἐπαινουμένην κεδνὴν ὑπὸ πάντων ἐπὶ τῇ Φιλανδρίᾳ, κινδυνευούσας δὲ τὰς δυσεβεῖς ὀλίγῳ πρότερον γυναῖκας, καὶ προαθήκη δὲ ἦν λακαίνων, ὅτι ἐ δὲ πλάσιος ὁ χρόνος, ἀρέσει σοι τὴν πυελόπην ἀξίως παραβαλλήν. ἀλλὰ μὴ μικροὺς ποιοῦ τοὺς ἐπαίνους· αὐθῶν ἀμείνους μὴ σε πάντες οἱ θεοί. μὴ τὸ παρῆμῶν δὲ πλῆσε τιμήσομεν τῇ ἱερουργίᾳ πρὸς ἣ πρότερον εἶχες τῆς αὐτῶ πάτης θεοῦ δῆμηγορ, ἐ Φλμεγ-

της μητρὸς θεᾶς τῆς φρυγίας ἐν τῇ θεοφιλεστάτῃ τῶν ἱερωσύνῃ ἐπιτρέπομαι σοι. Ιουλιανὸς λεοντίῳ.

ὁ Λόγος ποῖος ὁ θυρεὸς ὥστε εἶπεν ἀνοίς ὀφθαλμῶν ἀπισότερα. οὕτω ἐστὶ σὺν σαντίαν ἔχω συμμιν ἐών. ἀπισότερα γὰρ βλέπομεν τὰ ὦτα τῶν ὀφθαλμῶν. οὐ δὲ ἐστε εἰδόντες δικαιοσ, οὕτως ἂν ἐπίστευσα τοῖς ὀφθαλμοῖς, ὡς νῦν τοῖς ἀκοαῖς πιστεύω τοῖς ἐμαυτοῦ, παραυβρὸς οὐδαμῶς οἵτε φλυαρεῖσθαι δεδιδαγμένος, ὅτι πολύτροπα αὐηρὼν, αὐτὸς ἑαυτοῦ κρείττων εἶ περὶ τὸ ῥέξαι, φησὶν ὅμηρος, χερσίτε ζ ἀπόνοιν. ἐπιζέφυντος οὖν σοι τὴν ἡμῶν ὅλων χθόνα, ἀπεστείλαμήτε πειρατολίαν, ἢ τέως τοῖς πέρσαις ἁρμόττ φ. λουφοτέρα δὲ ἔδειν αὕτη τῆς ἡμῶν ἱππίων. ἐγκατελέξαμην δέσε ζῆν τῶν ἰδιωτικῶν σωμάτων. μόνοντοι ἡ ἀπὸ τῶν ἀποφλωρησάντων οὗτοι κεκερδῆσθαι δυσωπούμενον. Ερμογένῃ ὑπάρχῳ αἰγύπτου.

ο Ὅσ μοι ἔτι τοὺς μελικτάς ἐπεῖν. ὦ παρελπίδας σεσωσμένος ἐγώ. ὦ παρελπίδας ἀκηκοώς. ὅτι δὲ πίφυσιν, οὐτι μὲν δὴ τὴν πολυκέφαλον ὕδραν τὸν ἀδελφόν μου νενσεντιον. ἐκεῖνος μὲν ἦν θεοσ ἦν. αὐτὰ τὰ περὶ αὐτὸν θηρία, πᾶσιν ἀποφθαλμιῶντος, ἀκριβέστερον ἐπιβλέπειν, οὐδὲ τὸ καθ ἑαυτὸν ὄντα τοῖς πᾶσι πρᾶον, εἰ καὶ ἐδόκει πολλοῖς τοιοῦτος. ἐκείνῳ μὲν δὴ ἐπειδὴ μακαρίτης ἐγένετο, κοὐφῆκε καθάπερ λόγος. τοῦτο δὲ ἀδήλως τί περθεῖν οὐκ ἂν ἐθέλοιμι. ἴσως δύσ. ἐπειδὴ δὲ αὐτοῖς ἐπανέστησαν πολλοὶ κατήγοροι, δικαστήριον ἐπέχοντι θάσσωθαι γάρ σε νυχόμην νῦ τοῖς θεοῖς. μὴ νῦν δύμενέσθαι ὅτι διεσώθης ἀκηκοώς, ἤδη παραλελθύομαι. Ιουλιανὸς σαραπίωνι τῷ λαμπροτάτῳ.

ά Λλοι μὲν ἄλλοισ τὰς ἀπονηύρησ τομίζουσιν. ἐγὼ δὲ ἡδύσοι γλυκείας ἑορτῆς σώθημα τῶν ἐπιχωρίων ἰχθύδων τὰς μαιροκέφαλους ἐκαγὼ ἐκπέμπω. τῷ μὲν τοι δώρῳ μεγίστῳ μικρὰν, τῷ κάλ-

λφ ἢ ἴσως ἀρκοῦσιν ἡδονὴν μνήσθυων. ἀεισοφάνης μὲν οὖν δοκεῖ εἶναι πολὺν μέλιτος τῶν αὐγῶν γλυκύτερον τὰς ἰχάδας· ἡ οὐδὲ τοῦ πανέχεται τ ἰχάδων εἶναι γλυκύτερον, ὥσ αὐτὸσ ἐπικείνας λέγ. ἡροδότῳ ἢ ἄρα τῆς συγγραφῆς, πρὸς ἐπίδειξιν ἑρμίασ ἀληθοῦς ἤρκεσεν εἰ πρὸς οὔτε σῦκα ἴδειν, οὔτε ἄλλο ἀγαθὸν οὐδέν· ὥς πρὸς οὔτε αὖ ου τινὸς ἐν κρητῖσ ἀγαθοῦ, πρότερου τῶν σύκων ὄντοσ, οὔτε ἔτι πάντωσ ἀγαθοῦ δέοντοσ, πρὸσ αὖ τὸ σῦκον· ὅμηροσ δὲ ὁσ φῶσ, τὰ μὲν αἶγα τῶν κρεῶν εἰς μέγεθοσ ἢ χρόαν ἢ καιροσ ἐπαινῆ· μόνῳ δὲ τῷ σύκῳ τιὼ τῆσ γλυκύτητοσ ἐπωνυμίαν συγχωρῆ· καὶ τὸ μὲν μέλι χλωρὸν καλῆ, δεδηὼσ, μὴ λάθῃ γλυκὺ προσειπὼν, ὃ καὶ πικρὸν εἶναι πολλα χοῦ συμβαίνῃ. τῆς σύκῳ δὲ ἄρα μόνῳ ἀπ δίδωσι τιὼ οἰκείαν δύφημίαν, ὥσπερ τῆς μέλιτοσ διότι μόνῃ γλυκὺ τ αὐγῶν ὄσι. τὸ μέλι μὲν Ι ωσκράτησ φησὶ γλυκὺ τιὼ αἴσθησιν, ἐπικρὸν εἶναι πάντωσ τιὼ αἰάδοσιν. οὐκ ἀπὸσ ὧν λόγῳ. χολῆσ γὰρ αὐτὸ ποιητικὸν εἶναι σύμπαντεσ ὁμολογοῦσι. καὶ τρέπειν τοὺσ χυμοὺσ εἰσ τοὐναντίον τῆσ τρύσεως. ὃ δὴ καὶ μᾶλλον τῆσ ἐκφύσεως αὐτοῦ πικρότητοσ κατηγορῆ τιὼ γλῶσσιν. ἐ γὰρ αὖ εἰσ τοῦτο μετίβαλλεν ὃ τιμῶν ὄσιν, ἐμὴ ἐπὶ ταὐτὰ προσῆν ἀρχῆσ τοῦτο, ἀφ᾽ ἧσ πρὸσ τὸ ἕτερ) μετέπιπτε. σῦκον ἢ οὖν αἰσθήσει μόνον ἡδύ, αἰλὰ καὶ ἀναδόσει κρεῖττόν ὄσιν. ὅτω δὲ ὄσιν αὐτοῖσ ὠφέλιμ), ὥσ τε ἀλεξιφάρμακον αὐτὸ παντὸσ ὀλεθρίου φάρμακόν φησιν ἀεισοτέλησ εἶναι. ἐ γοῖσ δείπνοισ ἐκ αἴγα τινὸσ ἢ τάγου χάριν προστίθεσθαί τε ἐπιβαπτίζεσθαι, καθάπερ αὐτὸ ἄλλησ τινὸσ ἀλεξήσεωσ ἱερᾶσ τοῖσ τ ἔρωμάτων ἀδηκίαισ περιπεποιημένου· καὶ μὴν ὅτι θεοῖσ τὸ σῦκον ἀνάκειται, καὶ θυσίασ ὄσιν ἀπάρχησ ἐμβώμιον, καὶ ὅτι πάντησ λιβάνου τοῦ κρεῖττον ὧν θυμιάματοσ σπουδαιότατον ὄσιν, οὐκ ἐμοὶ ἴσθ

ἔτρος ὁ λόγος. ἀλλ' ὅσις τὴν χρείαν αὐτοῦ ἔμαθεν, οἵδην ὡς ἀνδρὸς σο
φοῦ ἡ ἱεροφαντὸν λόγος ἐστί. Θεόφραστος ἡ ὁ καλὸς ἐν γωρίασ
πξαπέλματι τὰς τῶν ἑτεροφύτων δένδρων γλυέσεις ἐντιθεῖσ, καὶ
ὅταν ἀλληλούχεις ἐμπεφυτίσεσιν ἕκοισι, πάντων οἶμαι τῶν φυτῶν
μᾶγον ἐπαυξῆ φλοιικῆς τὸ δένδρον ὡς αὖτι ποικίλησ καὶ διαφόρα
γλυέσεως δεκτικόν. ἡ μόνον τὸ ἄγων εὔκολον παντοίου γλύουσ ἐνεγ
κεῖν βλάσην. εἴτις αὐτοῦ τὸ πλάσων ἐκτεμὼν ἔλασεν, εἶτα ἐκρή
ξασ ἄλλην ἐσ ἄγον τὸ πρέμνων ἐμφυτεύσειεν, ὡς ἀρκεῖν
ἤδη τὸ λάκις αὐτοῦ ἡ αὐθόλοκληρουκήσαν τὴν ὄψιν, οἷον ἐν λᾳ
μῶνι χαλιεσάτῳ ποικίλων τινὰ ἡ πολυφυῆ τὸ ἐκ τῶν ἀφ' ἑαυτοῦ
τὴν ἀλλαίαν αὐτὸ πεπομφότος. ἡ τὸ μὴν ἄλλα τὸ ἀπροσφυῶν, ἔστιν
ὀλιγοχρόνια, ἐ τὴν μονὴν οὐκ ἀνέχοντα. μόνῳ δὲ τῷ σύκῳ καὶ ὑ
πεγκαυτίζειν ἔξεστι, ἡ τῇ τοῦ μέλιγοσ κρατεῖν γλυέσει σωενε
χθῆναι. ὥστε φησὶ ἐ Ὅμηρος ἐν ἀλκινόου κήπῳ, τοὺς κρατεῖς ἀγήλοις
ἐπιμηρύσασθαι. εἰ καὶ μὴν ἔν τὸ ἄλλων ἴσως ἂν μῦθος ποιητικὸς εἶναι
δόξειε. μόνῳ δὲ τῷ σύκῳ πρὸς τὸ φιλαληθείας ἐν ἡμῖς ἂν συμφορεῖτο
δόξαι. ὅτι καὶ μόνον τῶν ἄλλων κρατεῖν ἔστι νομιμώτερον. τοιαύτην δὲ ἔ
χειν οἶμαι τὸ σύκον τὴν φύσιν, πολλῷ κρεῖττόν ἔστι πᾶσιν τὴν κέ
ντεσιν. ὡς εἶναι τῶν μὴν ἄλλων φυτῶν αὐτὸ τιμιώτερον. αὐτοῦ ἡ τοῦ
σύκου τὸ πορεῖν θαυμασιώτερον. ἡ νικᾶν μὴν αὐτὸ τὸ ἄγων τὴν
γλύεσιν. αὖθις δὲ ὑπαὖτοῦ τοῦ πορεῖν ἡ πάλιν. καὶ τῇ πρὸς ἑκά
τερον ἐμφείσει πάλιν σώζεσθαι. κρατοῦν μὴν ὡς εἰκός. οἷσ δ' αὖ
κρατεῖσθαι δοκῇ, πάλιν ἐς τὸ καθόλου νικῶν. ἐ τοῦτο οὐκ ἄπει
κότερον πορεῖν μόνοισ συμβαίνῃ. ἔδει δ' οἶμαι τὸν δὸς πόλιν
ἀληθῶσ ἐ τὸν φιλέωσ ἀπόσησ ὀφθαλμόν. τὴν ἱερὰν ἡ μεγίστην
δόμασιν ὀνόλεγε, τοῖς τε ἄγοις σύμπασιν, οἷον ἱερῶν μὲ ἄλλῃ, νῦ νεῶν

μεγίστῃ

μετέθη, ⸗ ὡρῶν δικαιρία, καὶ πηγῶν ἀπλαΐα, ⸗ ποτα μῶν πλήθη κὴ γῆσ δυφορίαν νικῶσαν, μόνω ἄρα καὶ τῷ τοιούτῳ φυτῷ πρὸς τὴν τοῦ θαύματοσ ὑπεροχὴν ἀρκέσαν. οὐδὲν οὖν ἀνέχεται φύσις μεταβολῆς τὸ δένδρον. οὐδὲ ὑπερβαίνη τοὺς ἐπιχωρίους ὅρους φύσεως. ἀλλ᾽ ὡς πρὸς αὐτόχθονος φυτοῦ νόμω τινὶ ἐξ ἀρχῆς γένεσιν αἰρεῖται. καὶ χρυσοῦ μὲν, οἶμαι καὶ ἀργύρου ὁ αὐτὸς πολλαχοῦ φύεται. μόνη δὲ ἡ παρῃμῶν χώρα, πίστιν φυτὸν ἄλλαχοῦ φῶσαι μὴ δυναμένου. ὡς πρὸς τὰ ἐξ ὑδάτων ἀναθήματα. καὶ οἱ πρόσοικοι σῖροι. ἢ ὅσοι ἐν τῇ αἰθιόπων γῇ πίπτεται μὲν ἐλέγχεται, τοῦ δὲ φύσεως νόμῳ πανταχοῦ διαβαίνη. οὕτω δὴ ⸗ τὸ παρῃμῶν σύκον ἀλλαχοῦ φύσης οὐ γινόμενον, πανταχοῦ παρῃμῶν στέλλεται. καὶ οὔτε πόλις οὔτε νῆσος ἔστιν, ὧν οὐκ ἐπέρχεται τῆς τῆσ ἡδονῆς θαύματι. ἀλλὰ καὶ τράπεζαν βασιλικὴν κοσμῇ. ⸗ πανηγύρεσι σεμνόν ἐστιν ἐναλλάττημα. καὶ οὔτε σίφωνον οὔτε σχοῖνον, οὔτε νέηλατον, οὔτε ἄλλο ἁρμοκρηπίασμα γένος οὐδὲν, ἔσται ἥδυσμα ἴσον, ἢ ἀφίκοιτο. τοσοῦτον αὐτῷ τῆς τε ἄλλων ἐδεσμάτων καὶ τῆς γῆς ἑκάστου περίεστι τὸ θαύμαστος. ⸗ τὸ μὲν αἶγα σύκων ἢ ὀπωρινὸν ἔχει τὸ βρῶσιν. ἢ περισωζόμενα εἰς τὸ ὅμοιον ἔρχεται. τὸ δὲ παρῃμῶν μόνον ἀμφοτέρῃ τῇ χρείᾳ. καλὸν μὲν ἔστιν ἐπιδένδριον. πολλῷ δὲ μᾶλλον, εἰ εἰς περσίαν ἔλθοι. εἰ δὲ καὶ ὧραν αὐτοῦ τοῖς ἐνδένδροις ὀφθαλμῶν λάβοις, καὶ ὅπως ἑκάστου τῶν πρέμνων ἐστηκότοις πρὸς ἡμέρᾳ οἷον νεφέλη καλύπτων δίκην ἀπήρτηται, ἢ ὅπως ἐγκύκλῳ περιθεῖ τῷ καρπῷ τὸ δένδρον αἶγας μετὰ πολλῆς ἐν τοίχῳ περιφερῆς πλινθείας ἀπλαΐας μηχανῶμαι, φαίης ἂν αὐτῷ καθάπερ ἐν ὁρμῷ δέρρης τὰς τῶν δένδρων ἐξαιρέσεις αὐτοῦ. ⸗ ἢ πρὸς χρόαν μοῦσα ἐστὶ τέχνησις, ἢ ἐλάττονα φύσεως ἐς τὴν χρείαν ἡδονῆς ἔχει φιλοτιμίαν. ἐγὼ δὲ ὡς πρὸς τὰ ἄλλα ἐμοῦ σύκων ὁμοῦ καὶ τῶν ἐρρίπται. οὐδὲ καθάπερ σωρηδὸν

ἢ χύδην ἡλίῳ τε προσάνω. αὐγὰς πρῶτον μὲν ἡρέμα τῇ δένδρων αὐτὸ τοῖς χερσὶν ἀπερείσιον. ἔπειτα ὀρπῆξιν, ἢ ῥάβδοις ἀκανθώδεσι τοῦ τοίχων ἀπέχουσιν· ἵνα λοιπαίνῃ μὲν ἡλίῳ καθ' ὃ προσμιλᾶν τε· μήτε ἢ αὖ ἐπιπολάζοντα, τῶν ζώων τε ὀρνιθίων οἷον εἰ τῶν κρώζων τὴν ἀλεξήσει δρυοφορούμενα. ὑπὸ μὴ ὑγιείσεως αὐτῶν ἀλυκώτητος ὥρας μὴ ποιήσεως ἀχρείας, ταῦτα σοι περιημῶν ἡ ἐπιστολὴ προσπαίζῃ. ὅτε μὲν τῷ ἑκατὸν ἀριθμός, ὡς ἐστὶ τῷ ἄγων τιμιώτερος, τὸ τέλεον ἐν αὐτῷ τῷ ἀριθμῶν περιγράφων, μάθοι αὖ τις θεῶν τῇ δι· ἀπάγνοω μὲ, ὡς παλαιῶν σοφῶν αὐδρῶν ὁ λόγος, τὸ ἀρτίου γὰρ περιττὸν προκεῖσθαι. δὲ ὡς ἀρχὴν φασὶν αὐξήσεῖναι τὸ μὴ σωδυάζον. τὸ γὰρ ὅμοιον θατέρῳ, μᾶλλον ὁ πεῖον τὸ ἕτερ. δὲ γιγνομένοι, τὸν ἓν τὸν εἶναι τιὼ περιττότητα. ἐγὼ δέ, εἰ τολμηρότερος ὁ λόγος ἔστι, φαίην ὅμως. ἀρχὴς μᾶλλον εἶσιν οἱ ἀριθμοὶ πάντως ἀρτηρτημένοι· καὶ τὸ προσεχὲς τῆς αὐξήσεῖ δυὰ πάντως κομίζοντο. πλεῖω γε μιὼ εἶναι δικαιότερον τῷ ἀρτίῳ μᾶλλον ἢ τῷ περιττῷ τιὼ τῆς αὐξήσεῖ αὐτί αν προσκεῖσθαι. ὁ μὲν ἓν ἔστ ἀριθμὸς, οὐκ αὖ εἴη περιττὸς, οὐκ ἔχων ὅτου περιττὸς γένοιτο. ἡ δὲ τῆς δυάδος συζυγία, τίκτει δὲ πολλὴν τιὼ περιττότητα. κάκτῶν δυοῖν ἀριθμῶν, ὁ γε τοσεικότως εἰς αὔξησιν ἔρχεται. πάλιν τε ἐν τῇ τῆς ἑτέρας δυάδος μίξῃ, τῆς πεντάδος τιὼ ὑπεροχὴν λαμβάνῃ. καὶ ὅλως ἡ πρὸς ἄλληλα κοινωνία, τιὼ ἐξ ἑκατέρου περιττότητα φαίνουσα, εἰς τὸν τῆς δυάδος ἀριθμὸν περικλείεται. δὲ δομένου δὴ τούτου, φαίην ἂν οἶμαι ἓν πρώτης δὲ καὶ δὸς τιὼ εἰς αὐτὸ περιφέρειαν ἀνακυκλούσης, εἰς τὸν ἓν ἑκατοντάδος ἀριθμὸν τὸ ὅλον διαβαίνῃ. ὡς τῶν μὲν ἐνὶ τιὼ αὔξησιν εἰς δέκα σωτείνῃ. πάλιν δὲ αὖ τιὼ δεκάδα δ' αὐτῆς αὐιοῦσαν εἰς τὸν ἑκατὸν ἀριθμὸν σωτελεῖσθαι. καὶ τοῦτο αὖ πάλιν ἐξ ἑκατοντάδων τὸ ὅλον τῷ ἀριθμῷ τιὼ δυάμιν κρῖνοῦσ. μήτε τοῦ ἑνὸς ἠρεμοῦντος

ἐμπίπτῃ τῆς δυάδος ἐντὸς μέχρι τοῦ περιττοῦ ἀεὶ πικτούσης τὸ μέσον εἰς ἑκατὸν τὸν αὐτὸν ἀνακαλυμένης, ἄχρις οὗ ἑτέρα τριὰς εἰς ἑκατοντάδα τῶν ἀριθμῶν τὸ συναμφότερον καταλείσῃ· μὴ γὰρ πέλας οὖσα αὐτῆς προσαπτοῦσα πάλιν ἀφ' αὑτοῦ εἰς τὸ ἑτερόρρυπον. τοῖς τῶν ἑκατοντάδων ἐπιχορεύουσιν ἀεὶ τὸ ὅλον εἰς τὸ τῆς καταλήψεως ἄπειρον ἀναφέρουσα. δοκεῖ δέ μοι ὁ Ὅμηρος οὐ χαίρων οὐδὲ ἀργὸς ἐν τοῖς ἔπεσι τὸν ἑκατοντούτη θύσειν ἀνδρὶ προτιθεὶς ἀγάστονι μηρίοισι κρέα πολλὰ τῷ δὶς τριακοστῷ ἀγάστονι μηρίοισι κρέα πολλὰ τῷ δὶς τριακοστῷ λέγων τοῦτο αἰνίττεται λέγων, ὡς ἄρα τῷ τελειοτάτῳ θεῷ, τὸ τέλειον ἐν ἀριθμῷ περιάπτει. ὃ μόνῳ πρέπει τοὺς αὐτοὺς αὐτοῦ δυναμένους κοσμοῦν. ἢ ὅτι τὸν ξύμπαντα κόσμον, ὃν εἰς αὐτοῦ σχήματος τῆς εἰκόνος περιφερὴς ἐχειλήφει, τὸν αὐτὸν πῶς, ἢ ὅτι ἑκατὸν ἀριθμὸς περιγράφει τὴν κύκλου ἑκατοντάδα, τὴν εἰς τὸ ὅλον τοῦ νοητοῦ καταιθέσιν εἰκόνος μορφοῦσαν. ὅσα αὐτὸς λόγος ἔχει, ὁ τὸν ἑκατοντάχειρα τὸν Βριάρεω καθίζειν πρέσβυν τῷ διΐ. μὴ πρὸς τὸν τοῦ πρὸς ἀμυνάθους συγχωρεῖν δυνάμενον. οἷον ἐν τῷ τοῦ ἀριθμοῦ τελείῳ τὸ τέλειον αὐτοῦ ἐν ἰσχύουσα ἀποδοῦναι. ὁ μὲν μὴ πίνδαρος ὁ Θηβαῖος, τὸν αὐτὸν αἴρεσιν ἔχων τοῦ φωσφόρου ἐν ἐπινικίοις ἀνυμνῆσαι, ὁ τοῦ μεγίστου τούτου γίγαντος κρατοῦντος τῷ μείζονι βασιλεῖ τῶν περιττῶν, ἐχθρὸν ὄντα αὐτῷ τῆς δυφυοῦς μίας κρατούσης τὸν ὑπερβολὴν, ἢ ὅπερ γίγαντα τὸν ἑκατοντακέφαλον ἐν βλήματι καθελεῖν ἤρκεσεν. ὡσὰν ἐπέπτωσε αὐτοῦ εἰς χεῖρα τοῦ θεοῦ ἐλθεῖν αὐτομάχου γίγαντος νομισθέντος, ἢ ὃν ἡ μήτηρ μόνη τῶν ἄλλων εἶναι κεφαλὰς ὤφλισεν, ἐπεὶ ἑτέρα τινὸς θεᾶς, ἢ μόνα θεοῦ ἄξιον νικοτέρας πρὸς ταύτην τὸν σύνολον γίγαντος καθαίρεσιν ὄντος. σημαίνει δὲ ἡ ῥάβδος μελικῶς πρὸς τὸν ἀπόλλωνα δυφημίαν ἀρκεῖ γὰρ θεὸν ἑκατοντοσεικόνητον καθάπερ αὐλαῖαν τινὸς ἱερὰ συνοικισμάτος αὐλοῦ τὸν ἐπώνυμον κόσμον. διότι τὸν πύθωνα τὸν βράκοντα ἑλίττειν ἑκατὸν ὡς φασιν, ἐχειρώσατο. καὶ μαθὼν αὐτὸν ἑκατὸν ἢ πύθιον χαίρειν προσα-

χορδυόμενον, οἷον κλήρου τινὸς ἐπωνυμίας συμβόλῳ προσφωνούμενον· ἔγωμαι γὰρ δι' ἃ θρεψαμένη νῆσος ἡ ρήτη, καθάπερ τροφεῖα φίλου τινὸς ὑποδοχῆσαι αὐτὰ λαβεῖν, τρὶς ἑκατὸν πλέων ἀριθμῷ τετιμημένα. ⸋ θήβας ἦ ἄρα τὰς ἑπταπύλους, οὐκ ἄλλου τινὸς ἢ τοῦτον χάριν ἐπαινῆσ' ὅμηρος, διότι τοῖς πύλαις τοῖς ἑκατὸν, κάλλος ἰῶ θαυμαστὸν· ἢ σιωπῶ θεῶν ἱερὰ γόμβας ναὸς ἑκατόμπεδος, ἣ βωμὸς ἑκατόμπηχυς ⸋ οἷσ δ' ἑκατὸν ἀδύτοις αὐδρῶν· ἢ τοὺς ἀρίστους ἢ τοὺς ἑκατὸν πλείστους. ⸋ ὅσα αἴματα θεία τε ἀνθρώπινα τῇ ἀριθμοῦ τοῦδε προσηγορίᾳ συνείληπται. ὅτε μὲν ἀριθμὸς οὗτος οἷός ⸋ στρατιωτικὸν ὁμοῦ καὶ ἐρηνικὸν τάξιν κοσμῆσαι. ⸋ φαυλρώφ τινὶ ἑκατόνταυρον λοχᾶσαι. τιμᾷ δ' ἥδε δικαιῶν ἐσ τὸ ἴσον ἥκουσαν ἐπωνυμίαν. λαίμε ⸋ πλείω γοῦν ἔχοντα λέγω, ὁ δὲ ἐπισολῆσ ἐπισρέφει νόμος· σὺ δὲ ἀλλὰ συγγώμην ἔχειν τῷ λόγῳ, διότι καὶ τοῦτο πλείω τῆ ἱκανῶν εἴρηται. ⸋ εἰ μὲν ἔχει μέζιον ὑπὸ σοὶ κρίτῃ, καλὸν ἐγχείρημα, πάντως καὶ πρὸσ τοὺς ἄλλους ἐκφορον ἔσαι, δὲ πεῖραν σὺ φέρου τινὶ μαρτυρίαν δεξάμενον. εἰ δ' χειρόσ ἑτέρασ προσδεῖται πρὸς τὸ τοῦ σιγοῦσ συμπλήρωμα, τίς ἂν σοῦ καιρίων ἐκ τῶν γραφίων εἰς κάλλος ἀκριβώσαιτο πρὸς τὸ τῆσ θεᾶσ ἡδονὴν ἀπολαῦσαι. Ιουλιανὸσ ἰουδαίων τῷ μισοῦντι εὐνήσιος.

Π Αννῦν ὑμῖν φορτικώτερον γένηται ἐπὶ τῷ πλουσιάκοτον καιρῶν τε ζυγῶν τῆσ δουλείας, τὸ διαγραφεῖσα ἀκηρύκτοισ ὑπὸ τοῦ πεσθαι ὑμᾶσ. ⸋ χρισὸσ πλῆθοσ ἄφατον εἰσημοίζθη τοῖσ τοῦ ταμείου λόγοισ. ὧν πολλὰ μὲν αὐτοῖσ ἐθεώρων. πλείονα δ' ἤκουον ἔμαθον δ' ὀλίγων τε βραχέα τε καθ' ὑμᾶσ φυλαττόμενα. ἔτι δ' ἡ μέλλοσ πάλιν εἰσφορὰ καθ' ὑμᾶσ προτέτεσθαι εἴρηται. ⸋ τὸ τοιαύτησ δυσφημίασ ἀσέβημα, ἐν τοῦθ' ἁβιασάμην σῆσαι· καὶ πυρὶ παρέδωκα

δῶκα

δωκα τὰ βριβία τὰ καθ' ὑμῶν ἐν τοῖς ἐμοῖσ σκρινίοις ἀπολειφθέ-
ναι· ὡς μηκέτι δύωσθαι καθ' ὑμῶν τινα τοιαύτην ἀκουτίζειν ἀσεβεί-
ας Φήμιον. καὶ τούτων μὲν ὑμῖν οὐ τοσοῦτον αἴτιος κατέστη ὁ φι-
λάνθρωπος ἄξιος κωνσταντίος ὁ ἀδελφόσ, ὅσον οἱ τὴν συνωμοσίαν βαρβα-
ροι καὶ τὴν ψυχὴν ἄθεοι οἱ τὴν τούτου τράπεζαν ἐστιωμενοι· ὃσ μὲ
ἐγὼ ἐν χερσὶν ἐμαῖς λαβόμενοσ εἰσ βόθρον ὥσασ ὤλεσα· ὡσ μήτε μνή-
μην ἔτι φέρεσθαι, ἢ εἶναι πᾶσιν ἐλαύτων ἀπωλείασ· ἐπὶ πολλοῖσ
δὲ ὑμᾶσ δύνασθαι βουλόμενοσ τὸν ἀδελφὸν ἰούλιον τὸν αἰδεσι-
μώτατον πατριάρχην ἀπέκτεινασ, ὃν τὴν λειπομένην εἶναι παρρησίαν
ἀπασιν κωλυθῆναι· ὃ μηκέτι δύνασθαι τὰ πλήθη ὑμῶν, τινὰ ἀδι-
κεῖν τοιούτουσ φόρουσ εἰσ πράξεσιν. ὡσ πανταχόθεν ὑμῖν ἀμέριμνον
ὑπάρχειν ἐλευθερίασ· ἵνα ἀπολαύοντεσ, ἐπὶ μείζονασ δυνάμεισ
τρέπητε ἐλευθερίασ τῷ πάντων κρείττονι δημιουργῷ θεῷ
τῷ καταξιώσαντι σέ φαίμε τῇ ἀριστερᾷ αὐτοῦ δεξιᾷ· πέφυκε γὰρ
τοῖσ εὖ τινι μεριμνᾶν δεξιὰ τοῖσ δὲ κακῶσ φρονοῦσιν εὐθὺσ τὴν ἀνοιαν ἐλέγχειν
τοσοῦτον εἰσ τὴν προσευχὴν τὰσ χεῖρασ ἀνατείνειν τολμᾶν. τοῖσ δὲ
πανταχόθεν ἔχοντασ τὰ ἀμέριμνον, ὁλοκλήρῳ ψυχῇ χαίροντασ ὑ-
πὲρ τοῦ βασιλέωσ, ἱκετηρίουσ λαβρείασ ποιεῖσθαι τῷ μείζονι. ὃσ
δύναμένῳ καταβυθίσαι τὴν βασιλείαν εἰσ τὰ κάλλιστα, καθάπερ
προσκυνοῦμεν θεόν· ὃσ καὶ ποιεῖν ὑμᾶσ. ἵνα καὶ ἐγὼ τὸν τῶν πόλε-
μον δυσορθωσάμενοσ, τὴν ἐκ πολλῶν ἐτῶν ἐπιθυμουμένην παρ-
μῖν ἰδεῖν οἰκουμένην πόλιν ἅπασι ἱερουσαλὴμ ἐμοῖσ καὶ μαθητοῖσ ἀ-
νοικοδομήσασ οἰκήσω. ἐν αὐτῇ δόξαν δώσω μεθ' ὑμῶν τῷ κρείττονι.

γονι. Ἰουλιανοῦ νόμοσ περὶ τῶν ἱατρῶν.

Τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην σωτηρίαν δῆσι ἀνθρώποισ τυγχά-
νειν, τὸ ἐν χρείαισ μαρτυρεῖ. διὸ καὶ παντὶ θεῷ οὐρανοῦ πα-

φοιτηκέναι δικαίως φιλοσόφων παιδεύειν πρυτάνεις· τὸ γὰρ ἀθηναίας ἡμετέρας φύσεως, καὶ τὰ ἡμῖν ἐπισυμβαινόντων ἀρρωστημάτων ἐπανορθοῦται διὰ ταύτης. ἐγὼ γὰρ κατὰ τὸν τοῦ δικαίου λογισμὸν, σωφρόνως τοῖς ἀνωθεν βασιλεῦσι θεραπεύοντες, ἡμετέραν φιλανθρωπίαν κελεύομεν τῶν βουλευτικῶν λειτουργημάτων αὐχενοχλεῖν τοὺς ὑμᾶς τοὺς λοιποὺς χρόνους διάγειν.

Ἀλεξανδρεῦσι διάταγμα.

Χρὴν μὲν ἀξιολογεῖσθαι βασιλικοῖς πολλοῖς πόνοις καὶ πολλῶν αὐτοκρατόρων προστάγμασιν, ἐν οἷς ἐστὶ τὰ γράμματα περιέχειν βασιλικὸν, εἰθὺ τοῦτο εἰς τὸν ἑαυτοῦ κατιέναι· ἀλλὰ μὴ τόλμης μὴ δὲ ἀπονοίας χαριζόμενον, ὥς γε οὐκ οὔσης ἐνυβρίζειν τοῖς νόμοις. ἐπεὶ τοι καὶ τὸν νῦν ὑφ' ἡμῶν τοῖς γαμηλαίοις, τοῖς φυγαδευθεῖσιν ὑπὸ τοῦ μακαρίτου κωσταντίου, οὐ μὰ θεοὺς εἰς τὰς ἐκκλησίας αὐτοῖς αὖθις τὰς πρίδας συνεχωρήσαμεν. Ἀθηναίοις δὲ ὠνθάνομαι τὸν τολμηρὸν τάλον ὑπὸ τοῦ συνήθους ἐκβεβλημένα θράσους, αὖτις λαβεῖν τὸ λεγόμενον πρὸς τοῖς ἐσχάτοις θρόνον. τοῦτο δ' εἶναι μὴ τὸ θεοστυγὲς ἀλεξανδρέων δῆμον μετρίως ἀνδρός· ὅθεν αὐτὸν προσαγορεύομεν ἀπεῖναι τῆς πόλεως ἀφ' ἧς ἂν ἡμέρας τὰ τῆς ἡμετέρας ἡμερότητος γράμματα δέξηται παραχρῆμα. μένοντι δὲ αὐτὸν τῆς πόλεως ἔσω, μείζους πολὺ καὶ χαλεπωτέρας προσαγορεύομεν τιμωρίας.

Ἰουλιανὸς Λιβανίῳ σοφιστῇ ἀκοινώνητος.

Ἔχει μὲν λιτάρβων ἦλθον. ἔστι δὲ ἡ πώμη χαλκίδος. καὶ ἐνέτυχον ὁλοφύρεσθαι ἐχούσῃ χειμασθέντων αὐτοκρατόρων· ἐγὼ δ' αὐτῆς οἶμαι, τὸ μὲν τέλμα, τὸ δ' ὄρος. τραχεῖα δὲ πᾶσα. καὶ ἐνέκυψον τῷ τέλματι λίθοι ὡς τε ἐπὶ τηλοῦ ἐρριμμένοις ἐοικότες ὑπὸ δεινῆς τέχνης συνειμένοι, οὐ τρόπον εἰώθασιν

ἐν τοῖς

ἐν τοῖς ἄλλοις πόλεσι τοὺς λεωφόρους οἷον ἐξοικοδομοῦντες ποιῆ-
σιν. αὐτὶ μὲν γὰρ κονίασι πολλὴν τὸν χοῦν ἐποικοδομοῦντες. πυ-
κνοὺς δὲ ὥσπερ ἐν τοίχῳ τιθέντες τοὺς λίθους. ἐπεὶ δὲ διαβὰς μά-
λις ἦλθον εἰς τὸν πρῶτον σταθμόν, ἐνταῦθα πολὺ χεδὸν ἦσαν ὧραι. καὶ ἐ-
δεξάμην ἔσω γὰρ αὐλῆς τὸ πλεῖστον γὰρ παρῦμῖν βουλῆς. ἃ δ' ἐγὼ
λέγω μὴν πρὸς ἀλλήλους, ἴσως ἐπύθου. μαθοὶς δ' ἂν καὶ ἡμῶν
ἀκούσας, εἰ θεοὶ θέλοιεν. ἀπὸ τῆς λιτάρβωνος εἰς τὴν βέρροιαν πο-
ρεύομαι. καὶ ὁ ζεὺς ἔθυσα πάντα ἐσήμηνεν. ἐναργῆ δείξας τὴν
διοσημίαν. ἐπιμείνας δ' ἡμέρας ἑπτά, τὴν ἀκρόπολιν εἶδον. καὶ ἐ-
θύσα ταῦ διὶ βασιλικῶς ταῦρον λευκόν. διελέχθην δ' ὀλίγα τῇ
βουλῇ περὶ θεοσεβείας. ἀλλὰ τοὶ λόγοι ἐπήνουν μὲν ἅπαντες,
ἐπείθοντο δ' αὐτοῖς ὀλίγοι πάνυ. ἦ οὗτοι οἱ μὴ πρὸ τῶ ἐμᾶν λόγων
ἐδόκουν ἔχειν ὑγιῶς. ἐλάβοντο δ' ὥσπερ παῤῥησίας ἀποζήσαθαι
τὴν αἰδῶ καὶ ἀποθέσθαι. περίεστι δ' ὦ θεοὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐπὶ μὲν
τοῖς καλοῖς ἐρυθριᾶν ἀνδρείᾳ μὴ χῶς καὶ δυσεβείᾳ. καλλωπίζεσθαι
δ' ὥσπερ τοῖς χειρίστοις ἱεροσυλίᾳ καὶ μαλακίᾳ συμμυσὶ καὶ σώ-
ματος. σύνθεμα γὰρ τοῦτο μέγα τὴν χωρὶς οἷον οὐκ εἶδον παῤῥη-
σίην ἔξω δὲ δάφνης, ἣν νῦν ἔοικε τοῖς βάτναις. ὃς τὰ μὲν πρὸ μικροῦ
σωζομένου τοῦ νεὼ καὶ τοῦ ἀγάλματος, ὅλος ἦν καὶ πλέως καὶ τοῖς ὀ-
λύμπου κορυφαῖς καὶ τοῖσι θετταλικοῖσι τέμπεσιν ἄγων ἐώσης,
ἢ καὶ προτιμῶν ἁπάντων ὁμοῦ τὴν δάφνην οὐκ αἰσχυνόμην. ἐ-
ρὸν δύο ὀλυμπίου καὶ ἀπόλλωνος πυθίου τὸ χωρίον. ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῇ
δάφνῃ μέγα παίσει λόγος. ὃ δ' οὐδὲν ἄλλος οὐδὲ εἷς πρῶ οἱ νῦν μεροπί-
δων ἢ μάλα ἐπιχειρήσας αὖ καμεῖν, ἐρράσατο. νομίζω δὲ τὸ ἐμ
προσθεν οὐ πολλοὺς πάνυ. τί οὖν ἐγὼ νῦν ἐπιχειρῶ περὶ αὐτῆς, γράφ-
φων οὔτε

λαμπρᾶς ἐπωὔτῃ συγγεγραμμένης. ὡς μή ποτε ὤφελε τοιοῦτον. αἴγμιλὼ βάτναι βαρβαρικὸν ὄνομα τοῦτο, τυρίον ὄξιν ἑλληνικῇ. πρῶτον μὲν ὅτι ἀκάθαρσις ἡ περιξ χώρας ἀλμοὶ λιβανωτὸν τὴν ταχθεῖσαν ἱερεῖα τε βλέπομεν ὑπερεπὶ παντα χοῦ. τοῦτο μὲν οὖν εἰ ἁλίαν ὑφρανέμε, θερμότερον ὅμως ἐδοκεῖ τὸ εἰς τοὺς θεοὺς ὑστερεῖας ἀλλότριον. ἐκτὸς τούτου τὰ ἔναγχος καὶ ἀρχαῖα καθῆκον χαν. ἐπεὶ τὸ τοῦτο τοὺς μὲν οὐκ ἐπαλλοτριάσει ζόντων τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς ἱερεῖά τε καὶ ὅσια. τοῦτο μὲν οὖν ἴσως ἰδύξεται ἡ ἁρμοζούσης ἐπιμελείας αὐτίλια. τὰς βάτνας δὲ εὗρον πεδίον λάσιον ἅλσει κυπαρίττων ἔχον νέων. ἰὼ ἐν τούτοις οὐδὲν γεραύτερον οὐδὲ σαπρόν. ἀλλὰ ἀξίσως ἅπαντα θάλλοντα τῇ κόμῃ. καὶ τὰ βασίλεια πολυτελῆ μὲν ἦν ἴσως. πλοῦτος γὰρ ἰὼ μόνον ἐν ξύλων. οὐδὲν ποικίλον ἔχοντα. κύπτην δὲ τὸ μὲν ἀλκυονὸς καταδεέστερον, παραλλήσιον ἢ τῆς λαέρτου. καὶ ἐν αὐτῇ μικρὸν ἅλσος πάνυ, κυπαρίττων μεσόν. καὶ ὄφρ' τριχῇ δὲ πολλὰ τοιαῦτα παραπεφυλυμένα δένδρα ἴχω. ἐφεξῆς. εἶτα τὸ μέσον πρασιαί. ἐν ταύταις λάχανα, καὶ δένδρα παντοίαν ὠφέλειαν φέροντα. τί οὖν ἐν τοῦθα. ἔθυσα δήλης. εἰσόρρουσα θεός, ὅπερ εἰώθει πρῶτον ἐστεινῶς ἑκάστης ἡμέρας. ἐπεὶ δὲ ἰὼ καλὰ τὰ ἱερά, ἡ πόλις ὡς εἰχόμεθα ὑπαντῶσιν ἡμῖν οἱ πολῖται. ὑπεδέχετό με ξένος, ὀφθεὶς μὲν αὖτι. φιλοῦμαι δὲ ὑπ' ἐμοῦ καὶ λαι. τιὼ δὲ αἰτίαν, αὐτὸς μὲν οἶδ' ὅτι σωτῆρά σ. ἐμοὶ δὲ ἤδη ἡ ἄλλος φράσει. τὸ δὲ ἀεὶ περὶ αὐτῶν ἀκούειν ἡ λέγειν, ἔστι μοι νέκταρ. ἰαμβλίχου τοῦ θεοπαίγου τὸ θρέμμα σώπατρος. τούτου κηδεστὴς ἀξίως. ἐμοὶ γὰρ τὸ μὴ πάντα ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ἀγαπᾶν, ἀδικημάτων ἔδοξε κάτω φανλότατον εἶναι δοκεῖ. πρόσεστι τούτοις αἰτία μείζων. ὑποδεξαμένου

γὰρ

γαρ πολλάκις, τον, τε αυξησιν την εμην, την ομοπάτριον αδελφόν. και προσταπείσ υπ' αυτών οικείκος πολλάκις αποσταλείς θεά; δυσβεβασ, ὁ χαλεπον ὄντι ουκ ελήφθη τη νόσω. Ταυτα εἰχον απο φλ ιερασ πόλεωσ συγγράφειν, υπερ ημων εμαυτου. τασ γ' στρατιωτικασ η πολιτικασ οικονομίας, αυτην εχειν οιμαι πρεπον παρεφορασ και επιμελειασ. μειζον γαρ ὄντι η κατεπισταλην δυ ἰδη και τοσουτον οσον ου ραδιον ουδε τριακοσια τουτου περιλαβειν σκοπουντι τα περιβρεί. επει και φαινην δεσει, και ταυτα φρασω ολίγων. προσ τουσ παρακαλουσ επεμψα πρεσβυσ υπομιμνησκων αυτουσ ηκειν εί βουλοιντο. εν μεσω δη τοιουτο. ετερον δε, λιαν εγχωρουντασ ωσ ενεδεχετο τοις παραφυλαττουσ εξεπεμψα. μητις ενθενδε προσ τουσ πολεμιους εξελθη λαθων, εσομενος αυτοισ ωσ πειρισυνημενοι μηνυτης. εκειθεν εδικασα νικην στρατιωτικην, ωσ εμαυτον πειθω, πρασσοντα και δικαιοτατα. ἰσωσ περι τουσ και ημιονους περισκοπασα, το στρατοπεδον εις τουτο συναγων. ναυσ πληρουται πολλαι μεν πυρου. μαλλον δε αρτων ξηρων και οξουσ. και τουτων εκαστον οσωσ επραχθη, ει τινεσ εφικνουσω γινωσκοι λογοι, πασαν μη κουσ ὄντι συγγραφη, ἐννοεῖσ. επιστολαισ δε οσαισ υπεγραψα και βιβλοισ επομενα ωσ τα εἰσαμοι, και τουτο συμπεπλεγμενοσ φ πεπλαχον, τι δει νυν πραγματα εχειν απαριθμουμενον.

Ιουλιανοσ γρηγορίω ημόνι.

ε Μοι και γραμμα παρα σου μικρον, αρκεσ μεγαλησ ηδονησ προφασιν μυησαι. και τοι νυν οισ εγραψασ λιαν ηδεισ, αυτι δωμι και αυτοσ τω ἰσην, ουτε τα εμα επιστολων μηκει μαλλον, η τα φιλουσασ μεγεθει τασ εμων ετερων φιλιασ ελαττουν ωσ δειν κρινων.

ς

Ιουλιανὸς ἀλυπίῳ ἀδελφῷ καισαρείου.

Συλοσὼν ἀνῆλθε φησὶ παρὰ τὸν δαρεῖον, καὶ ὑπεμνησεν αὐτὸν τῆς χλανίδος ἣν ἢτησεν αὐτὸν πρὸ αὐγούστου τοῦ σάμου. εἶτα ἐπὶ τούτῳ δαρεῖος μὲν ἐμεγαλοφρονεῖτο, μεγάλα αὐτὰ μικρῶν νομίζων ἀποδιδωκέναι. συλοσὼν δὲ λυπηρὰν ἐλάμβανε χάριν. σκόπει δὴ τὰ ἡμέτερα νῦν πρὸς ἐκεῖνα. ἐγὼ μὲν δὴ τὸ πρῶτον οἶμαι μικρεῖσον ἔργον ἡμέτερον. οὐ γὰρ ὑπεμένανα μὲν ὑπομνησθῆναι παρ' ἄλλου. χρόνῳ τοῦτο δὲ χρόνῳ τοῦ μνήμου φησὶν φιλίας διαφυλάξαντες ἀκέραιον, ἐπειδὴ πρῶτον ἡμῖν ἔδωκεν ὁ θεὸς ἐν δυτέροις ἀλλεῖν τοῖς πρωτοις ἐμὲ τε καλέσαι. τὰ μὲν οὖν πρῶτα τοιαῦτα. περὶ δὲ τῆς μελλόντων ἀράμοι δώσεις τί, καὶ γάρ εἰμι μαντικός. προαγορεῦσαι, μᾶλλον νομίζω κρεῖττον εἰκῆνον. ἀβράσφα δὲ δύμενης ἔτι. σύτε γὰρ οὐδὲν δέησυμπαρεφομένου τοῦ πόλιν βασιλέως. ἐγὼ τε πολλῶν δέομαι τῆς σωτηρίας ὀρθοῦντων μοι τὰ πεπραγμένα κακῶς. ταῦτά σοι γαλλικὴ καὶ βαρβαρος μοῦσα προσαιζέτω. σὺ δὲ ὑπὸ τῇ τῆς θεῶν πομπῆ χαίρων ἀθόρυβος. καὶ τῇ αὐγοῦ χειρὶ λίς ἐλίφων, καὶ τῆς ἐν τοῖς χειμασίοις ὥρας τῆς προβατίων ἥκε πρὸς τὸν φίλον. ὅσε γότε καὶ τῆς οὔπω γνωσιων ὅσσ ἔδωμένος, ὅμως περιεῖσον.

Ιουλιανὸς τῇ αὐτῇ.

Δη μὲν ἐτύγχανον ἀσθμένος φλέβου. τοῦ γὰρ γραφίου ὁ τε ἀπέσφλας. οὐμὲν ἔλαττον διὰ τοῦτο ἡδέως ἐδεξάμην τὸ παρὰσου παιδίον ἀποστελεῖ. ἔχει δὲ καὶ τὰ διαγράμματα πρόσθεν μέλτιον. μὴ κατεμούσωσας αὐτὸ, προσθεὶς τοῦ ἰάμβους οὐμάχην ἀεὶδοντας τὸν βουκόλιον κατὰ τὸν κυρηναῖον τοῦ κτίου. ἀλλοῖουσ ἥκαλὴ σαπφὼ βούλεται τοῖς ὕμνοις ἁρμόττειν. καὶ τὸ

μὲν

μὴν δῶρον τοιοῦτόν ἐστιν, ὁποῖον ἴσως σοὶ πέπρεπε δοῦναι, ἐμοί τε ἥδιστον δέξασθαι. περὶ δὲ τὴν διοίκησιν τῶν πραγμάτων, ὅτι βραδυτέρως ἅμα καὶ πράως ἅπαντα περαίνῃ προθυμήσῃ, συμβουλεύομεν. μίξεται γὰρ πρᾳότητι καὶ σωφροσύνῃ ἀνδρεία καὶ ῥώμη, καὶ τῇ μὲν χρήσθαι πρὸς τοὺς ἐναντιουμένους, τῇ δὲ ἐπὶ τῷ πονηρῶν ἀπαραμυθήτων πρὸς ἐπανόρθωσιν, οὐ μικρᾶς δεῖ φύσεως, οὐδὲ ἀρετῆς ἔργον, ὡς ἐμαυτὸν πείθω. τούτων δυσχερείᾳ σε τῷ σωζομένων ἐχόμενον ἄμφω πρὸς τὸ καλὸν αὐτοὺς συναρμόσαι. γνῶ τὸ γὰρ ἀπαθὲς προκεῖσθαι τοῖς ἀρεταῖς τέλος, οὐκ εἰκῇ τῷ βουλαίων ἐπίσυνον οἱ λογιώτατοι. ἐρρωμένος καὶ δυσαιμονῶν ἅπασι τέλοις ἐπὶ μήκιστον ἀδελφὲ βιοθείης τε καὶ φιλικῶτατα.

Ἰουλιανὸς Αὐετίῳ ἐπισκόπῳ.

λ Οἰκτίσω μὲν ἁπάντων τοὺς σῳζομένους ὑπὸ τοῦ μακαρίτου κωνσταντίου πεφυγαδευμένους, ἕνεκεν τῆς χαλιλαίων ἀπονοίας αὐθέκαστον τὴν φύσιν. σὲ δὲ οὐκ αὐτίκα μόνον. ἀλλὰ καὶ πάλαι καὶ ἐπιστάμενος καὶ σωφρονοῦντα τε καὶ σωφροσύνης μεμνημένος, ἀξιῶ σε προτρέπω μέχρις ἡμῶν. χρήσῃ δὲ ὁ χρόνος τῷ δημοσίῳ μέχρι τοῦ σφετέρου τοῦ ἐμοῦ καὶ σὺ παρέσῃ.

Ἰουλιανὸς Λουκιανῷ σοφιστῇ.

γ Ῥᾴδιον καὶ αὐτὸν τυχεῖν ἀξιῶ τῆς ἴσης. εἰ δὲ ἀδικῶ συνεχῶς ἐπιστέλλων, αὐτὸς δικαιωθῆναι δέομαι τῆς ὁμοίων παθῶν.

Ἰουλιανὸς Δοσιθέῳ.

μ Ἱκροῦμαι ἐπῆλθε δακρῦσαι. καίτοι γε ἐχέλως ἐφῆμιν τὸν νόμον ὃν φθεγξόμενον. ἀνεμνήσθην γὰρ τοῦ γναίου καὶ πάντα θαυμασίου πατρὸς ἡμῶν. οὐκ εἰ μὴν ζηλώσεις, καὶ αὐτὸς τε δυσδαίμων ἔσῃ. τῷ βίῳ δώσεις, ὡς πρὸ ἐκείνου, ἐφ' ὅτῳ φιλοτιμήσῃ

ξαθυμήσας δὲ, λυπήσεισ ἐμέ. σαυτῷ δὲ ὅτι μηδὲν ὄφελος, μέμ-
φῃ.

Ιουλιανὸς ἰαμβλίχῳ Φιλοσόφῳ.

Ὁ Δυνατὸ μὲν ἐξήρκεσε τοῦ παιδὸσ τοῖσ ἐφ' αὑτῷ φαντασίαισ
ἀναστέλλοντι λέγειν οὕτωσι τισ θεὸσ εἰμι· τίμα θανάτοισιν εἶ
σηῇσ; ἐγὼ δὲ οὐδ' ἂν ἀνθρώπων εἶναι φαίην ἂν ὡσ ὁ λόγοσ. ἔωσ δὲ
ἰαμβλίχου μὴ σιωῶ. ἀλλ' ἔρασταὶ μὲν εἶναι ὁμολογῶ. καθάπερ ἐ-
κεῖνοσ τοῦ τηλεμάχου πατήρ. καὶ γὰρ ἀνάξιόν με λέγητε, οὐ-
δὲ οὕτω τοῦ ποθεῖν ἀφαιρήσεται. ἐπεὶ καὶ ἀγαλμάτων καλῶν ἀ-
κούω πολλοὺσ ἐραστὰσ γίγνεσθαι μὴ μόνον τοῦ δημιουργοῦ τοῖσ τέ-
χνην μὲν βλάπτουσι, ἀλλὰ καὶ τοῖσ περὶ αὐτὸ πάθοσ τοῖσ ἐμψύχου
ἡδονὴν τοῖσ ἔργῳ προστιθεῖσι. μῶν γε μὴν παλαιῶν καὶ σοφῶν ἀν-
δρῶν, οἷσ ἡμᾶσ ἐγκελεύῃ ἐθέλῃσ παίζων, τοσοῦτον ἀπέχειν φαίην
ὁ πόσον αὐτῷ φοιτώντων ἀριθμῷ μεθεῖναι τισ δύῃ. καίτοι σύ γε οὐ
πίνδαρον μόνον, οὐδὲ δημόκριτον, ἢ ὀρφέα γοῦν παλαιότατον ἀλ-
λὰ καὶ ξύμπαντα ὁμοῦ τὸ ἑλληνικὸν ὁ πόσον εἰσ ἄκρον φιλοσοφίασ
ἐλθεῖν μνημονεύεται, καθάπερ ἐν λύραισ ποικίλων φθόγγων ἐν ἑ
μονίᾳ συσκευῇ πρὸσ τὸ τελεσ φλ μουσικῆσ πέρασ ἔχειν. καὶ ὥσ
περ ἄρχοντὸν φύλακα φλ ἰοῦσ, οἱ μῦθοι προὔνοιαν ἔχουσι τῶν δι-
ὸσ παιδικῶν ἀκοιμήτοισ πόνοισθεν ὀφθαλμῶν βολαῖσ περιφράτ
τοισιν, οὕτω καί σε συνίσορον ἀρετῆσ φύλακα καθαροῖσ ποι-
δύσεωσ ὀφθαλμοῖσ ὁ λόγοσ φωτίζῃ. πρωτέα μὲν δὴ τὸν αἰγύ-
πιόν φασι ποικίλαισ μορφαῖσ ἑαυτὸν ἀλλάττειν, ὥσπερ δεδιότα,
μὴ λάθῃ τοῖσ δεομένοισ. ὡσ ἰῶ σοφὸσ ἐν φήναισ. ἐγὼ δὲ εἴπερ
ἰῶ ὄντωσ σοφὸσ προσδύσ, εἷοσ πολλὰ μῶν ὄντων γνώσεσθε, ὡσ
ὅμηροσ λέγῃ, φλ μῶν ὧν ἥδεται φύσεωσ αὐτὸν ἐπαινῶ. φλ συμπο
δὲ οὐκ ἀγαμαι. διότι μὴ φιλανθρωπων τινὸσ, ἀλλὰ ἀπιστεῖν θ'

ἔργον

ἔργον ἐστὶ φιλοτιμίας ἑαυτὸν ἵνα μὴ χρήσιμος ἀνθρώποις ᾖ. σὲ δὲ ὦ γενναῖε τίς οὐκ ἂν ἀληθῶς θαυμάσειεν ὡς οὐδέν τι τοῦ πρωτείου τοῦ σοφοῦ μείων εἶ. ⸫ μὴ μᾶλλον εἰς ἀρετὴν ἀκραντέλου φιλῶν ἔχεις καλῶν, ἀφθονεῖς ἀνθρώποις. ἀλλ' ὡς περ ἥλιον καθαρᾷ δίκῃ ἀκτῖνάς σου ἀκραιφνεῖς ἐπὶ πάντας ἀγαθὸς οὐ μόνον τοῖς φαύλοις τὰ εἰκότα ξυγῶν. ἀλλὰ καὶ ἀπόντας, ἐφ' οἷσιν ἔξεστι τοῖς παρὰ σαυτοῦ σεμνύνων. νικᾷς δ' αὖ οὕτω καὶ τὸν ὀρφέα τὸν καλὸν οἷς πραΰτητος. ἐπὶ μοὶ τὴν οἰκείαν μουσικὴν εἰς τὰς τῶν θείων ἁρμονίας κατανάλισκε. σὺ δὲ ὡς περ ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ κοινοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους τὰ χρεὼν, ἀσκληπιοῦ χεῖρα παντοχοῦ χηλῶν, ἅπαντα ἐπέρχη λογιζόμενος σωτηρίῳ νάματι. ὥσπερ οἱ γὰρ δικῆ καὶ ὅμηρος εἰ ἀνδρῶν πολλῷ δικαιότερον δυνάμενον ἐπὶ σοὶ ἐκεῖνο τὸ ἔπος αἰνίξαιτο, τὸ, εἷς δέ τ' ἰητὴρ ἀνδρῶν πολλῶν ὀϊστεύων. τὸ γὰρ πῦρ τοῦ παλαιοῦ κόμματος ἡμῖν οἱονεὶ ἀναθήρτησε ἱερὸς ἀληθοῦς καὶ γνησίου πυρὸς ὑπὸ σοὶ μόνῳ ζωπυρούμενον. ⸫ εἰκὸς γὰρ σῶπερ ⸫ ἑρμῆ ἄγαλμα τὸ κοινὸν ἀπέσβεσται φιλοτιμούμενος ὄφελος ἀναμβλύνον τὸν καλὸν ἐκμηκύνεσθαι χρόνου τηρεῖσθαι. πάντως που καὶ ἐφ' ὁμήρῳ καὶ πολλῶν καὶ σωκράτει. ⸫ εἴπερ ἄλλος ἄξιος τοῦ χοροῦ τούτου, δικαίως δύσχρηστος ἐστὶ δυσμαθὴς τοῖς πρότερον δυστυχήσασι, οὕτω τοὺς ἐμεῶν καιροὺς ἐπὶ μεῖζον κύξησεν. οὐδὲν δὴ κωλύῃ ἐφ' ἡμῶν αὖθις ⸫ λόγῳ βίῳ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων αὐτόξιον, ὑφ' ὁμοίοις δύχασις ἐς τὸ ἀκρότατον τοῦ βίου γῆρας ἐπευδαιμονίας τῶν ὅλων παραστεμ-

φθῆναι. Ἀνεστάγραφος ὑπὲρ ἀργείων

Γὲρ τῆς ἀργεῖ πολλὰ μὲν αὖτις ἐπεῖν ἔχοι, σεμνυνόμενον αὐτῆς ἐθέλων παλαιὰ νέα πράγματα. χρὴ τε ξωϊκὸν καθάπερ ὕστερον ἀθηναίοις λακεδαιμονίοις τοῦτο προσήκειν τὸ πλέον ἐκεί-

δοκῆ μὴ γὰρ ἄμφω κοινῆ πρὰ τῆς ἑλλάδος ἄξιον ἦ ὥσπερ
τὸ ἔργον τῆς φρονήσεως, οὕτως ἢ τὸ ἐπαίνων τοὺς ἡμιόνους τὸ
πλέον μετέχειν. αἰεὶ δὲ ταῦτα μὴ ἀρχαῖα πως εἶναι δοκῆ. τὰ γὰρ
τούτους ἡ ἡρακλέους καθόδος. ἐπὶ γὰρ πρεσβυτάτῳ γένει ἤρξη
ρέθη, ὅτε εἰς μακεδονίαν ἐλήλυθεν ἀποικία, τῆς λακεδαιμονίοις
οὕτω πλησίον πεῳκοῦντας, ἀδούλωτον αἰεὶ τῆς ἐλεύθερον φυλά-
ξαι τὴν πόλιν, οὐ μικρᾶς οὐδὲ τῆς τυχούσης αἰδρείας ἴσῃ. ἀλλὰ
δὴ καὶ τὰ τοιαῦτα περὶ τοὺς πέρσας ὑπὸ τῶν μακεδόνων γιγόμενα
τοῦτ' προσήκειν τῇ πόλει δικαίως αὐτοῖς ὑπολάβοι. φιλίππου γὰρ
τοῦ ἀλεξάνδρου τῶν πάνυ προγόνων ἀπορρῆξαι ἴσῃ αὐτῆ. ῥωμαίοις
δὲ ὕστερον οὐ χάλουσα μᾶλλον ἢ κατὰ ξυμμαχίαν ὑπήκουσε. ἢ
ὥσπερ οἶμαι, μετεῖχε καὶ αὐτῆ, καθάπερ αἱ λοιπαὶ τῆς ἐλευθερίας
καὶ τῶν ἄλλων δικαίων, ὅσα νέμουσι τοῖς περὶ τὴν ἑλλάδα πόλε
σιν οἱ κρατοῦντες αἰεί. κορίνθιοι δὲ νῦν αὐτὴν προσγνόμην αὐτοῖς,
οὐ τῶν γὰρ εἰπεῖν δύσπεπτότερον, ἀπὸ τῆς βασιλευούσης πόλεως, εἰς ἣν
κίνδυνον ἐλθόντες σωτῆρες αὐτῶν ἀναγκάζοιτο. ἢ ταύτης ἤρξαν,
ὡς φασι τῆς καινογαμίας, ἑβδόμοι οὗτοι ἐνιαυτοὶ. οὔτε τὴν ἀδελφ
οὔτε τὴν ἡλείων σωτῆρα, ἧς ἠξιώθησαν, ὧν τῶν διατιθέναι τὰς
παρὰ σφίσιν ἱερουσ ἀγῶνας ἀνδρωθέντες. πεπάρων δ' ὄντων, ὡς ἴσ
μὴν τῶν μετέπειτα τῶν ἀγώνων περὶ τὴν ἑλλάδα, ἡλεῖοι
μὲν ὀλύμπια, ἀδελφοὶ δὲ πύθια, καὶ τὰ ἐν ἰσθμῷ κορίνθιοι, ἀργεῖοι
δὲ τὴν τῶν νεμέων συγκροτοῦσι πανήγυριν. ὡς ἂν δύλοιεν ἐκεί
νοις μὴ ὑπέρχειν τὴν ἀτέλειαν τὴν πάλαι δοθεῖσαν. τοὺς δὲ ὧν
ὁμοίοις διαπαντὸς ἀφεθέντας πάλαι, τυχὸν δὲ οὐδὲ τὴν ἀρχὴν
ὑπαχθέντας νῦν ἀφῃρῆσθαι τὴν προνομίαν, ἧς ἠξιώθησαν, πρὸς δὲ
τούτοις ἠλεῖοι μὲν καὶ ἀδελφοὶ, διὰ τὴν πολυθρυλλήτου πεντατηρίδος
ἄθλων ἐπιτελεῖν εἰώθασι, διὰ τὰ δίδοσθαι νέμεα πρὸς τὸ ἀρχαίοις κα

θυ ἀπ᾽ ἰσθμια περ ἀλκυονθίοις · ἐν μὴν τοι τούτῳ τῷ χρόνῳ καὶ
δύο προφῆται ἀπὸ τοῖς ἀργείοις ἀφῶνες ἑτεροιοίδε, ὥς τε εἶναι τέσσα
ρας πάντας ἐν ἑαυτοῖσ τέσσαρσι· ὡῶς δ᾽ ἐικὸς ἐν ἑνὶς μὴν ἀπαγ
μονας εἶναι λῆτουργοῦντασ ἄπαξ· τούτης ἢ ἐναγιοδρ ὁ πρὸς ἑτέ
ρων συντέλεαν, ὧν τε βραχλασίοις τοῖς οἰκοιλῆτουργήμασιν· αὖγος
τε οὐδὲ πρὸς ἑλληνικὼ οὐδὲ βαλλαὰν παν᾽ηγυειν· ἀδὲ γὰρ ἐς χρῆμα
σιν ἀγώνων γυμνικῆ ἢ μουσικῆ, οἰκορίνθιοι τῆ βαλλῶν δέον χρημά
των· ὧν ἢ τὰ κυνηγέσια τὰ πολλάκισ ἐνίοισ θεάτροις ἐπιτελέμη,
ἄρκτους ὁ πᾶσ᾽ ἀλφὸ ὧνῆνται· ἃ πᾶ αὐτοὶ μὴν ἐικότως φέρεσι δυ
σχερῶν βλᾶττον ἢ τῆ ἀναλωμάτων τὸ μέγεθος· αὖγος τε ὁ πολλῶν πόλεων
ὡσ ἐικὸσ αὐτοῖσ ἐς τοῦτο συναιρομῆ, ὧνῆν τὼ περὶ ἥν τὰ φρονή-
ματος· ἀργῆοι ἢ χρημάτων τε ἔχοντες ἐνδεέστερ), ὁ ξυνὴ θεὰ καὶ
πᾶ αὖγοις ἐπιδυλλύῃ ἀναγκαζόμενοι, ὡῶς δ᾽ κ᾽ ἀδύκα μὴν ὁ πᾶ ἀ
νομα, τῆς τε περὶ τὼ πόλιν ἀρχαίας δωυάμεῖ τε ὁ δόξης ἀνάξια
πεῖσαν). ὄντεσ γὰρ αὐτοῖσ καὶ αὐτοὶ γίτονες, οὓς προσῆκον ἰῶ ἀγα-
πῶδζμαῦον. εἰ πᾶ ὀρθῶς ἔῆχε, τοὐνὶ αὖ βίος ἀπόλοιτο ἐμὴ δὲ λιμὰ
νίαν γῆτόνων· ἀρτεῖοι ἢ εἰοίκασιν οὐχ ὑπᾶ ἑνὸς πολυπραγμονού-
μενοι βοϊδίου τοῦτο τοῦ κορινθίοις αὐτιᾶσθαι· ἀλλ᾽ ὑπᾶ πολλῶν ὁ
μεγάλων ἀναλωμάτων οἷσ ἀδυλαίωσ εἰσὶν ὑπεύθυνοι, καίτοι πρὸς
γοῦ κορινθίᾳ ἐικότως αὖτις ὁ τοῦτο προσθείη· πότερον αὐτῖσ δο
κῆ καλῶ ἔῆχειν τοῖς φιλοτιμίας ἑλλάδος ἐπαῖνομένοις, ἢ μαῦον
οἷς ἐμαῆχος δοκῆσι πᾶ φιλοσιλυάσης προσειληφέναι πόλε. ἐμ
ῆν τῆ τοῦ παλαιῶν νομίμων ἀγαπῶσι σεμνότητα, ἀργείοις μαῦον εἰς
κόρινθον, ἢ κορινθίοις εἰς ἄργος συντελεῖν προσῆκ. εἰ ἢ τοῖσ νῦν ὑπᾶ
ξασι τὴν πόλιν, ἐπειδὴ τὴν ῥωμαϊκὴν ἀπιλίαν ἐδέξαντο ἰχυριζόμενοι,
πολὺ ἔῆχειν ἀξιῶσι, πᾶ αἰτησόμεθα μεῖζος αὐτὸς μὴ τῆ τὰ τέρων

ὅσα καλῶς ἐκεῖνοι κρίναντες, τοῖς περὶ τὴν ἑλλάδα διεφύλαξαν πόλεσιν ἔθημα, τοῦτο καὶ τὸν λυχνὸν καὶ καινοτομεῖν ἐπιβλαβὲς μὴ τῷ ἀσυγχύτων, ἄλλως τε καὶ νεωτέρα χρωμένους τῇ ψήφῳ, καὶ τὴν ἀπραγμοσύνην ὑπὲρ τῶν ἀργείων πόλεως τὴν δίκην εἰσελθεῖν, ἕρμαιον ἔχοντας τῶν πολεμίων ἀξίας. ἢ γὰρ αὖ ἐφήκειν ἔξω τῶν ἑλλάδος ἀπείρων τὴν δίκην. οἱ κορίνθιοι ἔλαττόν τε ἰσχύειν ἔμελλον. καὶ τὸ δίκαιον ἀξιούμενον καλῶς φαίνεσθαι πρὸς τῶν πολλῶν καὶ γνησίων τούτων σωτήρων. ὑφῆνε δὲ ὅτι τὸν δικαστὴν προτιθέμενον, καὶ περὶ τοῦ κατὰ τὴν πόλιν ἀξιώματος δυσωπεῖσθαι, τούτῳ τῷ ψήφῳ ἀξενεγκεῖν. ἀλλὰ τὰ μὲν ὑπὲρ τῶν πόλεως δίκαια καὶ τῇ ῥητόρων, εἰ μόνον ἀκούειν ἐθέλοιεν, καὶ λέγειν αὐτοῖς ἐπιτρέπειν, τὴν δίκην ἀπαρχῆς πεύσεσθαι, καὶ τὸ πραχθὲν ἐκ τῆς λεγομένων, ὀρθῶς κριθήσεσθαι. ὅτι δὲ χρὴ καὶ τοῖς πρεσβείαν τούτων προσάντοισι δικαίων πειθῆναι, μιᾶς προθεῖναι χρή. δικαιοσύνης μόνοις καὶ λαμπρίας φιλοσοφοῦσι μὴ ἔστιν ἄλλῃ τῆς καθήκας. τῶν πολιτείας ἢ τὰ μὲν σώματα κρατεῖν διαφθείρασι. τῇ τε ἀρετῇ ἐπαίρειν ἀεὶ κατὰ δύναμιν προθυμουμένοις, ὅταν ἡ πόλις ἐν χρείᾳ μεγάλῃ γένηται, τότε ῥητορεύοντι μὴ πολιτεύοντας, καὶ πρεσβεύοντι, καὶ διαπειρῶσιν ἐκ τῆς ὑπαρχόντων προθύμως ἔργοις ἀπολογοῦμαι. τὰ φιλοσοφίας ὀνείδη, καὶ τὸ δικεῖν ἀχρήστους εἶναι τοῖς πόλεσι τοὺς μετιόντας φιλοσοφίαν, ψεύδος ἐλέγχοντες. χρῆται δὲ αὐτοῖς ἅτε πρὸς εἰς τοῦτο. καὶ πειρῶνται βοηθεῖν αὐτῖας τοῦ δικαίου δικῶν· ἡμεῖς δὲ αὖθις διὰ σοῦ. τοῦτο δὲ μὴ μόνον λείπεται τοῖς ἀδικουμένοις εἰς τὸ σωθῆναι. τὸ τυχεῖν δικαιοῦ κρίναντες ἐθέλοντος μὴ δυναμένοις καλῶς, ὁπότερον δὲ αὖ ἀπὸ τούτων, ἄξια πεπονθότος ἢ καθ' ὁ προδόντος αὐτόν, τὸ δίκαιον οἴχεσθαι πάντως ἀνάγκη. ἀλλ' ἐπειδὴ νῦν ἡμῖν τὸ μὲν τῶν δικαστῶν

ὑπὲρ χειρὸς καὶ δύναμιν, λέγω δὴ τὸν ἐνίοις μὴ γνωσθέντα, ἀξιῶσι τοῦτο πρῶτον αὐτοῖς ἀνεθῆναι. ἐμὲ μὴ τιμωρίαν αὐτοῦ τότε σωφρονοῦντος τῇ πόλει ἐμὲ τιμὴν δίκης ἐπιβουλεύσαντος αὐτῇ γενέσθαι εἰς τὸν ἔπειτα αἰῶνα βλαβερὸν τοσούτοις. ἄτοπον δὴ οὐχὶ νομίζω, τὸ, τιμὴ δίκης αὐτὸς ἀνάδικον ποιεῖν. τοῖς μὲν ἰδιώταις συμφέρει τὸ κρεῖττον ἐλάττονος ἕνεκα τελευτᾶν ὀλίγου πρόσθεν τὴν εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ἀσφάλειαν ὠνεμένοις. ὄντος δὲ αὐτοῖς ὀλίγου βίου, ἤδη μὲν ἐμὲ μετὰ μικροῦ καὶ χάριν πολλὴν ἀποδόσθαι κινδυνεύουσι. φοβερὸν δὴ μὴ τὸ πρὸ τῆς δίκης εἶναι ἀπολέσθαι κινδυνεύειν. ὥστε κινδυνωδεστέρᾳ κρεῖσσον εἶναι τὸ μᾶλλον ὁ σωσοῦν προσλαβεῖν ἡμῖν, ἢ τὸ τοὺς μὴ ἀγωνιζομένους ἀποθνῄσκειν. τὸ δὲ πολλοὺς δὴ θανάτους, εἰ μήτι δὴ καὶ ὡς ἀληθῶς ἀνίνας, φθονεῖν πρὸς αὐτὰς φιλονικίας ἀπαλλαγῆναι, ἀθάνατον ἔχειν τὴν δύσνοιαν πάντως ἀναγκαῖον. ἐμὲ τὸ μὴ σοφὸν ἡ χρόνῳ τῷ χρόνῳ κρατούμενον εἰρῆσθαι, φασὶν οἱ ῥήτορες. ὅμοιος λόγος. κείνοις δ' αὐτὸς τὸ δέον τάδε.

Ἰουλιανὸς αὐτοκράτωρ τοῖς φυσικοῖς χαίρειν.

Ὁ πλοῦτος ἦν πάνυ μεγάλη βιβλιοθήκη γεωργίας παντοδαπῶν μὲν φιλοσόφων πολλῶν δὲ ὑπομνηματογράφων. οὐκ ἐλάχιστα δ' ἦν αὐτοῖς καὶ τὰ τῶν ἰατρῶν, πολλὰ καὶ παντοδαπὰ καὶ βιβλία. πᾶσαν οὖν ἀθρόως τὴν βιβλιοθήκην ἀναζητήσας, φρόντισον εἰς αὐτοῦ χεῖρας ἀφικέσθαι. γνώσῃ γὰρ ὅτι μεῖζον ἢ δίκη σοὶ τὸ βιβλιοθήκην ἀναζητήσας, ἐμὲ μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ χρόνου τοῦτο ὁ σωσοῦν ὑπνοῦν ἔχοντας ὑφηρπάκῃ τὰ βιβλία. πᾶσι μὲν ἐλέγχοις σωφρονοῦσι ἢ ὅρκοις, πλείοσι δὲ τὰ οἰκεῖα βασάνῳ, πείθειν ἐμὲ δίκαιον κατανάγκαζε εἰς μέσον πάντα προκομίσαι. Ἀμείβω.

Ὁ Ἰουλιανὸς ἀποκρυπτόμενον τὸν ἐπιστολὴν αὐτόν, ἢν ἐπὶ τῷ φιλοσοφοῦσιν θανάτῳ ποιήσω, ἴσα πάθοις τὴν ὑπερβολὴν ἀμείλας.

πρὸς δὲ τῇ καθέκαστα λύπης τὸ ξυμβαῖνον ἄξιον εἶναι, γυναῖκα νέαν καὶ σώφρονα καὶ θυμέρη τῷ πέμαντι, πρὸς δὲ καὶ παίδων ἱερῶν μητέρα, πρὸ ὥρας αὖ τῷ παθεῖν καθάπερ δάδα ἡμμένῳ, εἶτα ἐν ὀλίγῳ καταβαλοῦσαν τὴν φλόγα, ἔτι καὶ τὸ τῶν παθῶν εἶναι σὲ τεῖνον, οὐ χεῖρον ὅμοιον δοκεῖ λυπηρὸν εἶναι· ἥκιστα δὲ τούτων ἄξιος ἦν ὁ καλὸς ἡμῶν ἀμύριος, ἀλλά νοῦ τινος εἰς πεῖραν ἐλθεῖν· αὐτὸς καὶ λάγῳ χρῆσθαι ἡμῖν ἐστὶ τὰ μάλιστα τῶν φίλων ὁ τοιοῦτος· οὐ μὴν αὐτὸς μὲν ἕτερον ὧν γὰρ ἀφῆν ὧν τοιοῦτον ἐχεῖν, πάντως ἂν ἐδεῖ μοι πολλὰ ὄνων εἰς τοῦτο λόγων· τό, τε συμβαῖνον, ὡς αὐτὸ ἄξιον καὶ τὸ φέρειν, ὡς ἀναγκαῖον, καὶ τὸ μηδὲν ἐπὶ τοῦ μᾶλλον ἀλγεῖν, ἔχειν τοσοῦτον δύρεῖν, καὶ πάντα ὅσα ἐδόκει πρὸς τοῦτο τοῦ παθεῖν παραμυθίαν ἁρμόττειν, ὡς ἀναγκαῖα δὲ δώσοντι· ἐπεὶ δὲ αὖ ἧττον ἡδύμαι πρὸς ἀνδράποδον αὖ γε νοῦν θετοῦντα τοιαῦτα λόγοις, οἷς χεῖρον μὴ εἰδότας σωφρονεῖν καὶ παιδεύειν, φέρεσι τὰ ἄλλα παρεὶς, ἀνδρὸς εἰπὼν σοφοῦ μῦθον εἴτε δὴ λόγον ἀληθῆ, σοὶ μὲν ἴσως οὐ ξένον, τοῖς πολλοῖσι δ' ὡς εἰκὸς ἄγνωστον. ᾧ δὴ καὶ μόνῳ χρησάμενος, ὡς τῷ φάρμακῳ νηπενθεῖ, λύσιν αὖ δύροις τοῦ πάθους οὐκ ἐλάττω φιλίας, ἣν ἐλάκαμα τῇ τελεμάχῳ πρὸς τὸ ἴσον φιλοχρείας ὀρέξαθαι πεδύεται. φασὶ γὰρ δημόκριτον τὸν αὐθαιρέτως, ἐπειδὴ δάκρυα γυναικὸς καλῆς ἀλγοῦντι θανάτου, οὐκ εἰ χεῖρον, τι ἂν εἰπὼν εἰς παραμυθίαν αὐτὴν ἐσεῖσαι, ὑποχέσθαι οἱ τῷ ἀπελθοῦσαν εἰς φῶς αὐάξαι, ἵν' ἐθελήσῃ ἧσσον εἰς τὸν χρεῖαν ἥκοντων, ὑποσῆναι τῷ χρήματι. κελεύσαντος δὲ ἐκείνου μὴ φείσασθαι, ὅτι αὖ δεξὴ λαβόντα, τῷ ὑποχέσιν ἐμπεδῶσαι, μικρὸν ἐπισχόντα χρόνον, εἰπεῖν· ὅτι τὰ μὲν αὐτὰ πρὸς τῷ τοῦ ἔργου πρᾶξιν συμπορεύθη· μόνου δὲ ἕνος προσδέοιτο· ὃ δὴ αὖθις μὲ ἔχειν ὅπως αὖ λάβοι. δάρειον ἢ ὡς βασιλέα φίλης ἀσίας οὐχ ἅλε

πῶς

πῶς ἂν ἴσως δύρεῖν· ἐρομένῳ δ' ἐκείνου, τί ἂν εἴη τοσοῦτον ὁ μόνῳ ἐκ σιλφ συνῳδῆναι συγχωρῆσαι, ὑπολαβόντα φασὶ τὸν δημόκριτον, εἰ ζώων ἀπενθήτων ὄνόματα ζῷ· τὰ φῶ δὲ γυναικὸς ἐπιγράψῃ, οὐθὺς αὐτῷ ἀναβιώσεται, ζῷ· δὲ πελυτῆς νόμῳ δυσωπουμένην. ἀπορήσαντος δ' τοῦ δαρείου, ὁ μηδένα ἄνδρα δυνηθέντος δύρῆν ὅλῳ μὴ καὶ παθῆν λυπηρόντι συνηνέχθη, γελάσαντα συνήθως τὸν δημόκριτον, εἰπεῖν· ἔτι ὦ πάντων ἀτοπώτατε θρηνῆς ἀνδρῶν, ὡς μόνος ἀλγῆσῃ τοσούτῳ συμφορᾶς; ὁ μὴ δὲ ἑνὰ θῆν πώποτε γυνόντων ἄμοιρον οἰκείου πάθους ἔχων δύρεῖν; αὐτὰ ταῦτα μὴν ἀκούσῃν ἐδεῖτο δαρεῖος ἀνὴρ βάρβαρος καὶ ἀπαίδευτος· ἡ δοτος ἡδονῆ καὶ πόθῃ· σὲ δ' ἄνδρα ἕλληνα καὶ παιδείαν ἀληθῆ προσβύοντα ἐπὶ τοῖς σαυτοῦ χρὴ εἰκὸς ἔχειν ἄρχειν· ἐπεὶ καὶ ἄλλως ἀνάγκη τοῦ λογισμοῦ γένοιτ' ἄν, εἰ μὴ παυτὸς δυνατὸν, τῆς χρόνῳ.

Μαξίμῳ Φιλοσόφῳ.

Π Αυτα ἀθρόα ἐπεισίμοι. καὶ ἀποκλείσῃ τὸν φονιὸν ἄλλο ἄλλῳ προελθεῖν οὐ συγχωροῦν τῆς ἐμῶν διανοημάτων. εἴτε γυχρὸν τῆς παθῶν, εἴτε ὅπως φίλον κατονομάζῃν τὸ τοιαῦτα· ἀλλ' ὧδε μὴν αὐτοῖς. ἰὼ ὀχρόνος ἀπέδωκε τάξιν, δυχαρεισήσαν τες τοῖς πάνταγαθοῖς θεοῖς. οἱ τέως μὴν γράφῃν ἐμοὶ συνεχώρησαν. ἴσως δ' ἡμῖν καὶ ἀλλήλους ἰδεῖν συγχωρήσουσιν. ὡς πρῶτον αὐτοκρατορίων ἐλπόμενον ὡς ἴασιν οἱ θεοί· καὶ τοῦτο αὐτοῖς καταφανὲς ὂν ἐνεδέχετο πρόσωπον ἐποίησα. σκληρύνας ἐπὶ τοὺς βαρβάρους ἐκείνης μοι χρωμένης τριμήνου σκηπτῆς. ἐπανιὼν ἐπὶ τοὺς γαλατικοὺς ἐπεσπόμην. καὶ τῆς ἐκεῖθεν ἥκόντων αὐτοῦ πυθανόμην, μήτις φιλόσοφος, μήτις σχολαστικὸς ἢ βιβλίον ἢ γλαυκίδιον φορῶν κατῆρεν; ἐπεὶ δὲ περὶ τὸν εἰκοστὸν ἵππον, πλήσιον

δὲ νῦν ἔστιν αὐχλημμένη, πολλοῖ δὲ μεγαλητέλιῳ, ὦ πολυτελέσιν
ἱεροῖσ ἐκεκόσμητο, τείχει καρτερῷ, καὶ προσέτι τῇ φύσει τοῦ
χωρίου, περιῤῥῳγαραὐτὸ ὁ δνύπερις ποταμὸσ, ἥδε ὥσπερ ἐνθαλάττ
ῃ πετρώδησι ἄκρα αὐέσηκεν, ἄβατοσ ὀλίγου δέω φάναι καὶ αὐ-
τοῖσ ὄρυισι. πολιῶ ὅσαι ὁ ποταμὸσ αὐτοῖσ περιῤῥέων, ὥσπερ τινασ
ἀπάλουσ ἔχει προκλμώνουσ. ταύτησ πολισίον ἦν πόλεωσ, ἀπὴν-
τησεκωμικόσ τισ ἀνὴρ, ἔχων τρίβωνα καὶ βακτηρίαν. τοῦτον πόρ/
ρωθεν θεασάμενοσ, οὐδὲν ἄλλο ὑπέλαβον ἢ σέ. πολισίου δὲ ἤδη προ
σιόντα, ὡσ ῥᾳδίωσ πάντωσ ἤκλμεν αὐτὸν ἐνομίζον. οὕτωσ δαὴνὴρ φίλοσ
μοῦσ, ἤπιόσ τε ἦν καὶ προσδοκωμώνοισ ἐλπίδασ. ἐν μοῦσ δὴ τοιοῦτον ὄντα
ἐχρῆν ἐτέμοι. μετὰ τοῦτο δὲ ὥμην σε πολυπραγμονήσοντα τὰ καὶ
πέρα φῦ ἑλλάδοσ ἐκτὸσ οὐδαμῶσ δύνεσθαι. ἴσωσ ζῶσ, ἴσωσ μέγασ
ἥλιοσ, ἴσωσ ἀθηνᾶσ κράτοσ. καὶ πάντεσ θεοὶ καὶ θεαὶ σῶσ ὑμᾶσ
πιὼν ὦσι ἐλλυρίουσ ἀπὸ τῆσ κελτῶν ἐτρέμον ὑπὸ σοῦ. καὶ
ἐπανθρωπόμην τῆσ θεῶν, αὐτὸσ μοῦ τολμῶν. οὐ γὰρ ὑπέμενον
οὔτε ἰδεῖν τοιοῦτον, οὔτε ἀκοῦσαι οὐδέν, οἷον ἄν τισ ὑπέλαβε δύ
ναθαι τὴν ἐμαυτοῦ περὶ σὲ πίνεσθαι. ἐᾶτε τρέπων δὲ ἄλλοιζ. οἱ θεοὶ
δὲ τὰ ῥαχὸσ μοῦ τινασ ἔσεσθαι περὶ σὲ περιφανῶσ ἐδήλουν. οὐ-
δὲν μοῦνοι δεινόν. οὐδὲ εἰσ ἔργον ἦν ἀθέσμων βουλυμαὐτων. ἀλ-
λορᾶσ ὅτι μεγάλα καὶ πολλὰ παρίδρυμον. μᾶλλον σὲ πυθέ-
σθαι ἄξιον. πῶσ μοῦ ἀθρόωσ ἦν ἐπιφανείασ ἠδόμεθα τῆ θεῶν.
τίνα ἢ χρόνον τὸ τοσοῦτον τῷ ἐπιβάλλον πολῆθοσ ἀναπεφύκαμοῦ μὴ τεί
ναντεσ τοῖσ ἐνα. χήμασι τοῦ δεινὸσ ἀφελόμενοι. φυλαξάμενοι ἢ μόν), ὡσ
ἐλαμβάνομοῦ ἐπαὐτοφώρῳ. τοῦτ μοῦ ἦν ἴσωσ τὸ γράφειν, αὐχὶ φρά
ζειν χρή. οἶμαι δέσε μᾶλλον ἢ δέωσ πεύθεσθαι. θρησκεύομοῦσ θεοὺσ

ἀναφαν

αὐαφανδόν. καὶ τὸ πλῆθος τῶν συμπαρόντων μοι σφαττέσθω θεοσεβές ἐστιν· ἡμεῖς φανερῶς βουθυτοῦμεν. ἀπεδώκαμεν τοῖς θεοῖς χαριστήρια, ἐκατόμβας πολλάς· ἐμὲ πελεύουσιν οἱ θεοὶ τὰ πάντα ἀνελόμενον εἰς δωμάμενον. καὶ πείθομαί γε. προθύμως αὐτοῖς μεγάλους μαρτυρὰς τῆς πόνων ἀποδώσειν φασίν, ἂν μὴ ῥᾳθυμῶμεν. ἦλθε πρὸς ἡμᾶς δύαγρος.

Χ Ρὴ ξένον πορεύονται φιλεῖν ἐθέλοντα δὲ πέμπειν ὅμηρος ὁ σοφὸς ἐνομοθέτησεν. ἡμῖν δὲ ὑπάρχει πρὸς ἀλλήλους ξενικῆς φιλίας ἀμένων, ἥ, τε διὰ τῆς ἐνδεχομένης παιδείας καὶ τῆς περὶ τοὺς θεοὺς εὐσεβείας. ὥς τε οὐκ ἂν μεταγράψαιτο δικαίως ὁ ὅμηρου παραβαίνοντα νόμον, εἰ καὶ ἐσὶ πολίτου σε μένειν πατρὶ μὴν ἀξιώσαμι. ἀλλά σοι τὸ σωμάτιον ἰδὼν ἐπιμελείας πολίτονος δεόμενον, ἐπέτρεψα βαδίζειν εἰς τὴν πατρίδα. ἐρασθῶνης ἐπεμελήθην τῆς πορείας. ὀχήματι τῶν ἐξεστίοις δημοσίῳ χρήσασθαι. πορεύοιεν δέ σε σὺν ἀσκληπιῷ πάντες οἱ θεοί. πόλιν ἡμῖν σωτυχεῖν δοῖεν. Ιαμβλίχῳ.

ἀ Ιαθύνομαί σου φιλοσοφίαν τὴν μέμψιν γλυκύτητος. καὶ ὡς ἐκαστέρῳ ἀξίου πράττεσθαι τὰ παρὰ σοῦ τιμῶν, οἷς ἐμαλεῖς παιδεύων. ἐγὼ δὲ ἐμαυτῷ τὸν πρὸς σὲ γινόμενον ἔρωτα μικρὰ ἐλλείψαντι, πάντως ἂν τὰς προφάσεις δυλόγως εἰπών, ἐπειρώμην ὡς ἐνὴν τὴν μέμψιν ἐκκλίνειν, ἢ συγγνώμην ἀμφοτέρων αἰτεῖν ἀληθῆ μᾶλλον ἐπεὶ μὴ δὲ ἄλλως ἀσύμφωνον οἶσθα πρὸς τοὺς σοὺς, ἔτι τε πρὸς σὲ φιλικῶν ἀξιώματος ἀκροντες. νῦν δὲ, οὔ γὰρ ἐῶ οὔτε παροφθῆναι θέμις, οὔτε ἡμᾶς ἀμελεῖν, ἵνα τύχωμεν ὧν ἀεὶ ζητοῦντες τοῦθ' ὕμνου, φέρεσι καθάπερ ἐν ὄρῳ γραφῆς ἀπολογούμενοι. μὴ δείξω μηδὲν ἐμαυτὸν, ὧν ἐχρῆν, εἰς σὲ παριδεῖν, ἀλλὰ μηδὲ μελλῆσαι

τολμήσαντα. ἦλθον ἐπὶ πενονίασ ἤδη χρίτον ἔτος γουτί, μόλις ἀφ᾽
ὧν οἶδα κινδύνων καὶ πόνων σωθείσ. ὑπὲρ δὲ τὸν καλχηδόνιον
πορθμὸν ἐπὶ τὰς τῆ νικομήδου τόλφ, σὺν πρώτῳ καθάπερ τρι-
χίῳ θεῷ, τὰ προτόλφα τῆ ἐμαυτοῦ σώτρων ἀπέδωκα, σύμβο-
λον δὲ ἀθίξεωσ δὲ ἐμῆσ, οἷον αὐτὰ καθήματοσ ἱεροῦ τιὼ
ἐσ σὲ προρρησιν ἐπ πέμπων. ἢ ὧν ὁ νομίζων τὰ γράμματα τῆ
βασιλέων ὑπερτιμίων ἐς. Ιουλιανὸς ὄνομα. βακχύλου τῶς. ἀπε-
μβλὸ τὸ γῆος. ᾧ δὲ καὶ τοῦτο μάλιστα τιὼ ἐπιστολιὼ ἐνιχείρουν, ὅτι
καὶ πρὸ; ὑμᾶσ ἦξα καὶ σὲ ἀκεισβῶσ εἰδέναι καθυπισχνεῖτο. Μετὰ
ταῦτα μοι καθάπερ ἐξ ἀπόλλωνος ἱερὸν ἐφοίτα παρὰ σοῦ γράμ-
μα, τιὼ ἀφίξιν τιὼ ἡμετέραν ἀσμένως ἀπηκοῖεν δοκοῦντος. ἰῶ
τε τοῦτο ἐμοὶ δεξιὸν οἰωνισμα καὶ χρηστῶν ἐλπίδων ἀρχή. ἰάμβλι-
χος ὁ σοφὸσ καὶ τὰ ἰαμβλίχου γράμματα. τί με δεῖ λέγειν ὅ-
πωσ ἠνφράνθην. ἢ ἃ περὶ τιὼ ἐπιστολιὼ ἔπαθον σημαίνω. εἰ γὰρ
ἐδέξω τὰ παρ᾽ ἡμῶν φέρεσθαι τοῦτον γράφοντα, ἰῶ δὲ δι᾽ ἡμερῶν
μου τῆ ἐκεῖθεν ἥκοντων ὡς σὲ παρεφόντα, πάντωσ ὁ τόσον
ἐπαῦ τοῖς ἡδονιὼ ἔχον, ἀφῶν ἐδήλοιω πιῶσαι. πάλιν ἐπανιόν-
τοσ οἴκαδε τὸ προφέωσ τῆ ἐμαυτοῦ παιδῶν, ἑτέρων ἦρχον πρὸσ
σὲ γραμμάτων. ὁμοῦ καὶ τιὼ ἐπὶ τοῖς φθάνουσι χάριν ὁμολογῶν,
καὶ τοσοῦτο ἐξῆς, ἐν ἴσω παρὰ σοῦ τιὼ αὐτάδυσιν αὐτῶν. μετὰ
ταῦτα ἐπρέσβυσεν ὡσ ἡμᾶς ὁ καλὸς σώπατροσ. ἐγὼ δὲ ὡς ἔγνων,
δῦθυς ἀναπηδήσασ ἦξα. καὶ περιπλακεὶσ, ἐδάκρυον ὑφ᾽ ἡδονῆσ. οὐ
δὲν ἄλλο ἢ σὲ καὶ τὰ παρὰ σοῦ πρὸσ ἡμᾶσ ἀνάρροπα γράμ-
ματα. ὡς δὲ ἔλαβον, ἐφίλουν, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖσ προσῆ-
γον καὶ ἀπεῖχ᾽ ἐχόμην, ὡσπερ δεδιὼς, μὴ λάθῃ με ἀποπτα-
ὲν τῆ τῆ γραμμάτων ἀνάσεωσει τὸ φιλῆς εἰκόνος ἴνδαλ-

μα.

μα. καὶ δὴ καὶ αὐτέγραφον εὐθύς. οὐ πρὸς σέ μόνον, ἀλλὰ
ⓒ πρὸς γὸν ἱερὸν σώφρονα γὸν ἐκείνου παῖδα, καθάπερ θρυπτό
μην. ὅτι γὸν κοινὸν ἑταῖρον ἐκ φιλαπεμείας οἷον ἐνέχυρον φί
ὑμετέρας ἀπουσίας αὐτειληφότες ἐγημμὴν ἐξ ἐκείνου. τούτῳ ἦν
δὴ πρὸς σὲ γεγραφὼς, αὐτὸς οὐδὲ μίαν ἄλλην, ἢ τὴν ἐν ᾗ
μεμφεσθαι δοκεῖς ἐπιστολὴν ἐδεξάμην. εἰ μὴν δὴ διὰ τοῦτο ἐγ
καλεῖς, ἵνα γὸν φίλον αἰτίας σχήματι, πολέμους ἡμῖν ἀφορμὰς
τοῦ γεγράφθαι προξενῆσ, δέχομαι τὴν μέμψιν ἀσμένων πόν
των. καὶ ἐν οἷς λαμβάνω γὸν πόνον φίλτρον εἰς ἐμαυτὸν οἰκεῖ
οὖμαι. εἰ δὲ ὡς ἀληθῶς ἐλλείψαντά τι τοῦ πρὸς σὲ καθήκον
τος αἰτιᾶ, πῆς ἂν ἐμοῦ γένοιτ' ἂν ἀθλιώτερον, διὰ γράμμα
τοφόρων ἀδηλίαν ἢ ῥαθυμίαν, πάντων ἥκιστα τούτου τυγχά
νοντος. καί τοι ἐγὼ μὲν καὶ μὴ πολεμοῦντός γε γράφω, δίκαιός
εἰμι συγγνώμης παρὰ σοῦ τυγχάνειν. οὐ γὸν ἀσχολίας ἰῶ ἐν χερσὶν
ἔχω, φαίην ἄν. μὴ γοῦν οὕτω πραγματεύομαι κακῶς, ὡς μὴ καὶ ἀ
σχολίας ἀπόσκης καθάπαξ τὸν δαίμονα τὸ κατὰ σὲ κρεῖττον ἡγεῖ
σθαι. ἀλλ' ὅτι πρὸς αὐθάδειαν τὴν ἐμοῦ γε, οὐ καὶ μνησθήσει φόβῳ,
ὁ γεγράφειν κατοκνῶν, τὸ πολέμου πρόσκημα θαῤῥοῦντός γε
σωφρονέστερον. ὥσπερ γοῦν οἱ τοὺς ἡλίου μαρμαρυγοὺς αὐτι
βλέπειν σωφρόνως τολμῶντες ἂν μὴ θεοί τινες ὦσι καὶ γῆς ἀ
κτίνων αὐτοῦ καθάπερ οἱ γῆς ἀετοὶ γνήσιοι καθορῶσιν, οὔτε ἂ
μὴ θέμις ὀφθῆναι, θεωρεῖν ἔχοιεν καὶ ὅσον περ μᾶλλον φιλονε
κοῦσι, τοσούτῳ πολέου, ὅτι μὴ δυνάμενοι τυχεῖν ἐμφαίνουσι. οὕτω
καὶ ὁ λόγος σὲ γεγράφειν τολμῶν, ὅσον περ ἂν ἐθέλῃ θαῤῥεῖν, τοσούτῳ
(μᾶλλον, ὅτι χρὴ δεδιέναι, καὶ

θαρρῶσ δείκνυσι. σοί τε μὴν ὦ γυναῖ πάντωσ ὡσ εἰπεῖν τοῦ ἑλλη-
νικοῦ σωτῆρι καθεστῶτι, πρέπον μὲν ἀφθόνωσ τε ἡμῖν γράφειν καὶ
τὸν παρ ἡμῖν ὄκνον, ἐφ ὅσον ἐξῆν καταστέλλειν. ὥσπερ γὰρ ὁ ἥλιος,
ἵνα δὴ πάλιν ἐκ τοῦ θεοῦ πρὸσ σε τὴν εἰκόνα λάβῃ ὁ λόγος, ὁ δ
οὐ ἥλιος, ὥσπερ ὅταν ἀκτῖσι καθαρθεὶς ὅλοσ λάμπῃ, οὐ δὲ ἀπο-
κείνῃ τοῦ πρὸσ τὴν αὐγὴν ἐλθόντοσ, ὃ μὴ τὸ οἰκεῖον ἐργάζεται, ἕ
τω δὴ καὶ σὲ χρὴν ἀφθόνωσ τῷ παρὰ σοῦ καλῶν, οἷον φωτὸσ, τὸ
ἑλληνικὸν ἐπαρδεύοντα μὴ ἀποκνεῖν, ἕωσ ἂν δύῃσ ἢ δέουσ σε ἕνεκα
τοῦ πρὸσ σὲ, τὴν αὐτίδοσιν δυσωπεῖται. οὐδὲ γὰρ ὁ ἀσκληπιὸσ ἐ-
πὶ μοίραις ἐλπίσι τοὺσ ἀνθρώπουσ ἰᾶται. ἀλλὰ τὸ οἰκεῖον αὐτοῦ
φιλανθρώπευμα καθάπερ μάθημα πᾶσι παρεῖχε τοῖσ δεομένοισ. ὃ δὴ καὶ
σὲ χρὴν ὡσ περὶ ψυχῶν ἑλλογίμων ἰατρὸν ὄντα ποιεῖν. καὶ τὸ τῆσ
ἀρετῆσ πρόσημα δι ἁπάντων σώζειν. οἷον ἀγαθὸν τοξότην. ὃσ καὶ
μὴ τὸν αὐτίπαλον ἔχει, πάντωσ δ ὁμαίριον ἀεὶ τὴν χεῖρα γυμνά-
ζει. ἐπεὶ μηδὲ ὁ σκοπὸσ ἑκατέροισ ὁ αὐτὸσ, ἡμῖν μὲν τῷ παρὰ σοῦ
δεξιῶν τυχεῖν, καὶ σὲ τοῖσ παρ ἡμῶν διδομένοισ ἐντυχεῖν. ἀλλ ἡμεῖσ
μὲν, καὶν μυρίαισι γράφωμεν, ἴσασι τοῖσ ὁμηρικοῖσ παισὶ παί-
ζομεν. οἱ παρὰ τοὺσ δίνασ, ὅτι ἂν ἐκ πηλοῦ πλάσωσιν, ἀφιᾶσιν αὖ
πάλιν κυλίεσθαι. παρὰ σοῦ δὲ καὶ μικρὸν γράμμα, παντὸσ ἄξιον
χρυσοῦ ῥύματοσ. πρεσβεύομεν δὲ ἐξαιμύθιον ἂν ἐγωγε ἀμβλίσχον μᾶλ
λον ἐστολὴν μίαν, ἢ τὸν ἐκλυσάσ χρυσὸν κεκτῆσθαι. εἰ δὲ μέλλ
τί σοι παρ ἐμοῦ ἐρασθῆναι τῶν σῶν, μέλλ δὲ εἰ μὴ σφάλλομαι, μὴ περίδησ
ὥσπερ νεοπλούσιοσ ἡμᾶσ ἀεὶ παρὰ σοῦ προφῶν ἐν χείρα τυγχά-
νοντασ. ἀλλὰ καὶ γράφε συνεχῶσ, καὶ τοῖσ παρὰ σαυτοῦ καλοῖσ
ἑστὼσ μὴ κατάκνα. καὶ ἐλλίσσω μὲν, αὐτὸσ ἑκατέρου τὴν χεῖραν
οἰκείου. καὶ ὧν δίδωσ καὶ ὧν αὐθημῶν τὸ ἴσον προσβούλῃσ. πρέπει δὲ

ἑρμοῦ

ἑρμοῦ λοπὸν μαθητὴν εἶδε βέλτιστον, ὄντα σε μαθητὴν εἶναι νου, ῥᾴδιον οὐκ ἐν τοῖς καθεύδειν τοιοῦσιν, ἀλλ' ἐν τῷ πίνειν καὶ συνεπίρρην μᾶλλον ἐθέλειν μιμεῖσθαι.

Τῷ αὐτῷ.

Χρῶ μὲν ἡμᾶς τοῖς γράμμασι πειθομένους τῷ ἀληθινῷ γνώσεσθαι ἑαυτοὺς ἢ μὴ γλυκαῖς ἀνδρὸς ἀκοαῖς τοσοῦτον καταθηρεύειν. ᾧ καὶ ὀφθέντι μόνον αὐτίκα ἔψαυσε δυσχερές, ἢ πικτὸν πόνοφον ἁρμονίαν κινοῦντι πρὸς τὸ ἴσον ἐλθεῖν. ἐπεὶ καὶ σανὸν μέλος λιγυρὸν ἠχοῦντι, πᾶσ' ὅστις ἐκσαίη, καὶ ἀρίστειος ἦ, καὶ ἀπόλλωνι πρὸς κιθάραν ψάλλοντι, πᾶς ὅστις ἥρμοσε, καὶ τὴν ὀρφέως μουσικὴν εἰδείη. τὸ γὰρ ἧττον τοῖς κρείττοσι καθόσον ἧττόν ἐστιν, εἰκοσιὰν δικαίως. εἰμὲ ἄλλοι γέ, τὸ οἰκεῖον καὶ τὸ οὐ χείρον, πίστιν νώσεσθε. ὅστις δὲ ἐν θέσμῳ μουσικῆς θνητοῦ, ἐν ἁρμόσαι μέλος ἤλπισεν, οὐκ ἐμαθέτην τὸ μὴ σοφοῦ τοῦ Φρυγὸς πάθος. οὐ δὲ τὸν ὁ μῶνυμον ἐκείνῳ τοῦτο μόνον, ὃς μανέντος αὐλητοῦ τιμωρίαν ῥᾳδίαν ἀλλοῦ δὲ τινὶ θανατηρίδος τοῦ βρακὸς τελευτῶν ἤκουσεν, ὃς τοῖς μούσαις οὐκ εὐτυχῶς ἀνεφθέγξατο. τί γὰρ δεῖ τὰς σειρῆνας λέγειν. ὧν ἔτι τὸ πέρυσιν τοῦ μετώπου φέρεσιν εἰ νικήσαισαν. ἀλλ' ἐκείνων μὲν ἕκαστος ἁμούσων ὤλμησ', ἁρκοῦσαν ἔτι καὶ νῦν ἐκ τινὸς τῆς μνήμης δηλῶ. ἡμᾶς δὲ, ἔδει μὲν ὡς ἔφην, εἴσω τῶν οἰκείων ὅρων ἑστάναι, καὶ φλυπὸ σοῦ μουσικῆς ἐμφορουμένους κρεμεῖν. ὥσπερ οἱ τινὶ ἀπόλλωνος μαντεῖαν ἐξ αὐτῶν ἱερῶν προσοῦσαν ἢ συχνὰ δέχονται. ἐπεὶ δὲ αὐτὸς ἡμῖν τοῦ μέλους τὸ ἐνδύσιμον μνηστεύῃς, καὶ οἷον ἐρμοῦ ῥαβδωκινεῖς καὶ συνεγείρῃς καθεύδοντας, φέρεσι καθάπερ οἱ τοῖς συνύσῳ τὸν θύασον κρούσαντι πρὸς τινὶ χορείαν αὖ τοι φέρονται, οὕτω καὶ ἡμεῖς ὑπὸ σοῦ πολικτῷ τὸ εἰκὸς αὐτὴ χώσω-

μὴν ὥς πῃ οἱ τῆς χορδοτόνης πρὸς τὸ αὐλεῖν μιμα τοῦ ῥυθμοῦ σώματος τοῦτο. καὶ πρῶτόν σοι τὸν λόγον οὗς βασιλῆς κελεύσαντι πρὸς τὴν ἀοίδιμον τοῦ πορθμοῦ ζεῦξιν ἐναρχόσ ἐξεργασάμεθα, ἐπειδὴ τοῦτόδι δοκοῦν ἀπερξώμεθα, μικρὰ μὲν αὐτὶ μεγάλων τοῖς παρὰ σοὶ καὶ τῷ ὄντι χαλκὸν χρυσοῦ αὐτιδιδόντεσ. οἷς δὲ ἐχόμεθα ξενίοις τὸν ἑρμαῖον τὸν ἡμέτερον ἐσιῶντες. τοιούτως οὐδὲ φθονεῖν ὁ θησεὺς τοῦ δείπνου τὸ λιτὸν ἀπεζίωσεν. ἀλλ' ἥδεται καὶ μικροῖσ ἐς τὸ ἀναγκαῖον ἀρκεῖσθαι. ὁ πλὴν δὲ ὁ νόμιος τοῦ παιδὸς τοῦ βυκόλου τὴν σύριγγα προσαρμόσαι τοῖς χείλεσιν οὐκ ἠτίμασεν. πρόσου δὲ καὶ αὐτὸς τὸν λόγον δύμασι νδύματι καὶ μὴ ἀποκνήσῃς ὀλίγῳ μέλει μεγάλῳ ἀκολουθεῖν ἐνδοῦναι. ἀλλ' ἐὰν μὲν ἔχητί δεξιόν, αὐτός τε ὁ λόγος δύτυχεῖ ὁ ποιητὴς αὐτοῦ φθονερὰ φλαθηνᾶς ψήφῳ τὴν μαρτυρίαν προσλαβών. εἰ δὲ ἐπιχειρόσ ἐντελοῦς εἰς τὸ τοῦ ὅλου πλήρωμα προσδεῖται μὴ ἀποξιώσῃς αὐτὸς τὸ ἐνδέον προσθεῖναι.

ἤδηπου δ αὐδρὶ τοξότῃ καλλιεὶς ὁ θεὸς περίεστι καὶ σωτῆρα τοῦ βέλους, καὶ κιθαρῳδῷ τὸν ὄρθιον ἀείδοντι πρὸς τὸ ἐλλεῖπον φθόγγου πρὸς τὸ τέτταρα, τὸ ἴσον ὁ πύθιος αὐτὸ φθέγξατο.

Α δεῖ αὐ ὀρθὴν εἶναι νομίζομεν, οὐ τὴν ἐν τοῖς ῥήμασιν οὐδὲ τὴν λιτὴν καὶ πολυτελῆ δύρυθμίαν. ἀλλὰ διάθεσιν ὑπὴ νοῦ ἐχούσης διανοίασ. καὶ ἀληθεῖς δόξας ὑπέρ τε ἀγαθῶν τε καὶ κακῶν, καλῶν τε καὶ αἰσχρῶν. ὅστις οὖν ἕτερα μὲν φρονεῖ, διδάσκει δ' ἕτερα τοῖς πολίταις ἢ

τας

πως, αὐτὸς ἀπολελεῖφθαι δοκῶ τοσοῦτον πλείας ὅσον ἐστὶ τοῦ χρη
στὸν ἀνὴρ εἶναι. ἐὰν μὲν γὰρ ἐν τοῖς σμικροῖς εἴη τὸ διάφορον συμπε πρὸς
τὴν πλῶτ αν, κακὸν μὲν εἶναι τοῦτο, ὅμως τῆς τοσοῦτον γίνεται. εἰ δ' ἐν τοῖς
μεγίστοις, ἄλλο μὲν φρονοῦντας, ἐπαινεῖν τὸν δὲ ὧν φρονεῖ διδάσκειν,
πῶς οὐ τοῦτο ἐκεῖνο καπήλων ἔστιν, οὐ τι χρηστῶν ἀλλὰ πανοῦργων
βίος ἀνθρώπων. οἳ μάλιστα πλεῖστον ἄξιοι, ὅσα μάλιστα φαύλα νομί
ζουσιν ἄξια σεαυτῶντες καὶ δι' ἃ ζοντες τοῖς ἐπαίνοις. εἰς οὓς μεταυτι
θέναι τὸ σφέτερα ἐθέλουσιν εἶναι ἱκανά. πάντας μὲν οὖν χαίρειν
τοὺς καὶ ὁτιοῦν διδάσκειν φάσκοντας, εἶναι δὲν πρόσωπον ἐπι
φανές. ὃ μὴ μάχόμενα τοῖς δημοσίᾳ, μετὰ χαρακτηρίζοντα τὸ ἐν
τῇ ψυχῇ φέρειν δοξάσματα. πολὺ δὲ πλέον ἀπάντων οἶμαι δεῖν
εἶναι τοιούτους, ὅσιοι ἐπὶ νέοις τοῖς λόγοις συγγίνονται. τῶν παλαι
ῶν ἀκηκοὰ γὰρ ὀνομένοι συγγραμμάτων. ἔτε ῥήτορες ἔτε γραμματικοὶ καὶ ἔτι πλέον οἱ σοφιστά. βούλονται γὰρ πρὸς τοῖς ἄλλοις
οὐ λέξεων μόνον, ἠθῶν δ' εἶναι διδάσκαλοι. καὶ τὸ κατὰ σφᾶς εἶ
ναί φασι τὴν πολιτικὴν φιλοσοφίαν. εἰ μὲν οὖν ἀληθὲς ἢ μή, τάχα
τὸ ἀφειδῶνῶν. ἐπαινῶν δὲ αὐτοὺς οὕτως ἐπαίνεσμα τῶν καλῶν
ὀρεγομένους, ἐπαινέσαιμ' ἂν ἔτι πλέον εἰ μὴ φυδοίνομι δ' ἐξελέγ
χειν αὐτούς, ἕτερα μὲν φρονοῦντας διδάσκοντας ἠθοὺς πολι
τιάζοντας ἕτερα. τί οὖν. ὁμήρῳ μὲν τοι καὶ ἡσιόδῳ. καὶ δημοδόκῳ
μὲν τοι, καὶ ἡροδότῳ καὶ θουκυδίδῃ καὶ ἰσοκράτει καὶ λυσίᾳ θεοὶ
πάσης ἡδονῆς πλείας. οὐχοὶ μὲν ἑρμοῦ σφᾶς ἱερούς, οἱ δέ, μᾶ
σῶν ἐνόμιζον. ἄγαμαι μὲν οἶμαι τοὺς ἄξιους μένους τὸ τούτων, ἀ
τιμάζειν τοὺς ὑπαὶ τῶν τιμηθέντας θεούς. οὐμὲν ἐπειδὴ γοῦν ἀ-

τοπον οἶμαι φημὶ δεῖν αὐτοὺς μεταθεμένους τοῖς νέοις, σωφρο-
σύνην δὲ εἰρήνην, μὴ διδάσκειν ἃ μὴ νομίζουσι σπουδαῖα βουλομέ-
νους διδάσκειν ἔργῳ πρῶτον· καὶ πείθειν τοὺς μαθητὰς, ὡς οὔτε ὁ
μηρὸς οὔτε ἡ ἰσχὺς, οὔτε τούτων οὐδὲν ἀξιόμνηται καὶ κατεγνωκότες
ἀσέβειαν, ἀνοίαν τε καὶ πολυπλοκίαν εἰς τοὺς θεούς. ἔπειτα τέκνοις ἀξ-
ίων γεγραμμένοις προσαγορεύοντες, μισθαρνοῦντες, εἶναι ὁμολογοῦσιν
εὐχρηστοτέρους τοὺς καὶ δρᾶν χιλίων ὀλίγῳ σπουδαιοτέρους ὑπομένειν.
ἕως μὲν οὖν τούτου, πολλὰ ἰδιώτου τὰ αἴτια τοῦ μὴ φοιτᾶν εἰς τὰ ἱερά.
καὶ ὁ πεντακοσιοστὸς ἐπιπρεμάμενος φόβος, ἐξόδου συγγνώμην ἀπο-
κρύπτεσθαι τοῖς ἀληθεστάτοις ὑπὸ θεῶν δόξασι. ἐπειδὴ δὲ ἡμῖν
οἱ θεοὶ τὴν ἐλευθερίαν ἐδόσαν, ἄρτιον εἶναί μοι φαίνεται διδάσκειν
ἐκεῖνα τοὺς ἀνθρώπους, ὅσα μὴ νομίζουσιν οὐκ ἔχειν. ἀλλεῖ μὴν οἴονται σε
φαῦλα εἶναι ἄρχοντα, καὶ ὧν ὥσπερ προφήτου πάσχοντα, ζηλοῦτε
σὸν αὐτῶν πρῶτον τὴν εἰς τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν. εἰ δὲ εἰς τοῦτο τι-
μιωτέρους ὑπολαμβάνουσι τε πολλαπλῶσθαι, βαδίζοντων εἰς τὰς τῆ-
λαλιλαίων ἐκκλησίας ἀξιοσπουδάστως μαθητῶν καὶ λουκᾶν. οἷς πει-
θόμενος, ἱερεῖων ὑμεῖς ἀπέχεσθαι νομοθετεῖτε. βούλομαι ὑμῶν ἐγὼ
καὶ τὰς ἀκοὰς ὡς ἂν ὑμεῖς εἴποιτε καὶ τὴν πλῶταν ἀξιαγεννήθη-
ναι τούτων ὧν ἐμοιγε εἰκὸς ἐπιμελεῖσθαι ἀεὶ ἃ ὅστις ἐμοὶ φίλα νοεῖ τε καὶ
πράττει. τοῖς μὲν καθηγουμένοις καὶ διδασκάλοις, οὕτως ἁπλοῦς κεῖ-
ται νόμος· ὁ βουλόμενος ἢ τῶν νέων φοιτᾶν, οὐκ ἀποκέκλεισται.
οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βούλομαι ἀνοήτους ἔτι τοὺς παῖδας ἐφ' ὅτι πρεσ-
βυτέρους, τῆς βελτίστης ἀποκλείειν ὁδοῦ, φόβῳ τοῦ καὶ ἀκόντας
ἀξιῶν τὸ σωτήριον. καίτοι δίκαιον ἐν ὥσπερ τοὺς φρενιτίζοντας
οὕτω καὶ τούτους ἀκόντας ἰᾶσθαι. πολλὰ δὲ ἀλλὰ συγγνώμην ὑπάρ-
χειν ἅπασι φῶ τοιαύτης νόσου. ὃ γὰρ οἶμαι διδάσκειν, ἀλλοῦ χὴ
κολαζόμενον καὶ τοὺς ἀνοήτους.

Εἰκὼ

ἐ Γὼ μὴ πέπεμπα τοῖσ ἀλλοτρίοισ ἄπασιν οὕτω πρᾴωσ
καὶ φιλανθρώπωσ, ὥσ τεμηδένα μηδαμοῦ εἶναι ὑπομόφυ
μὴ δὲ εἰσ ἱερὸν ἔλκεσθαι. μὴ δὲ εἰσ ἄλλο τι τοιοῦτον ἐπηρεάζεσθαι
παρὰ τὴν οἰκείαν πρόθεσιν. οἱδὲ φαρισαῖοι ἐκπλησθέντεσ ὑπὸ
τοῦ φθόνου τὸν πρυφῶντεσ, ἐπεχείρησαν τοῖσ ἀπὸ τοῦ σαλαπίνου
καὶ τετολμήκασι τοσαῦτα κατὰ τὴν ἑβδόμην, ὅσα οὐδέποτε ἐν σύνο
μου μόνῃ πολλῇ χρόνοι τὸν. οὐκοῦν ἐπειδὴ ἑαυτοῖσ ὑπὸ τοῦ θυμα-
σίου τούτου νόμου προείρηται, ἵνα εἰσ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν δύο
δώτερον παρελθῶσι πρὸσ τοῦτον σωαγωνιζομένοισ τοῖσ ἀν-
θρώποισ αὐτῶν τὰ χρήματα φιλεβδομήνων ἐκπλησίασ, ἅπαντα ἐκε
λεύσομεν ἀναλισκθῆναι, δοθησόμενα τοῖσ πραπώλαισ, ἐκ τὰ κτή
ματα τῶν ἡμετέροισ προσεθῆναι πρικαλοῦσιν, ἵνα παρόμοισ σω
φρονῶσι, καὶ μὴ στερηθῶσιν ἧσ ἐπελπίζουσιν οὐρανίου βασιλείασ.
τοῖσ οἰκοῦσι δὲ τὴν ἑβδόμην προσηρόμεθα, ἀπὸ χαλᾶσ παύσησ στά-
σεωσ καὶ φιλονεικίασ. ἵνα μὴ τὴν ἡμετέραν φιλανθρωπίαν κενὴν
σαντεσ, καθ᾽ ἡμῶν αὐτῶν ὑπὲρ φιλοπτωχίασ ἐγκλήμα πίσητε,
ζίφοσ καὶ φυγὴ καὶ πυρὶ ζημιωθέντεσ.

Λιβανίῳ.

ἀ Ρτιμοι πωσ ἐμοὶ φιλεπῆς παύου καὶ ταχίασ νόσου
τῆ τοῦ παύτα ἐφορῶντοσ προνοίᾳ, γραμμάτων εἰσ χεῖρας
ἦλθεν ὑμέτερα καθ᾽ ἡμῶν ἡμέραν πρῶτον ἑλουσάμην. δῆλοσ ἦσθα
πᾶσι τοῖσ ἀγνοοῦσι, οὐκ ἀπείπασι ῥᾳδίωσ ὅπωσ ἐρρῶσθαι μην. αὐ-

θανόμενον ἡ σῆς ἀπραγμοσύνης καὶ καθαρᾶς διανοίας· ἧς εἶδε μνημεῖον ἄξιον· ὡς αὖ μὴ καταισχύνωμαι τὴν σὴν φιλίαν. τὰς μὲν οὖν ὑμετέρας ὠδῖνας, διὰ σὲ αὖθις ἐνθυμοῦμαι καὶ πρὸ οὐσφόρα τοῦ τοσαῦτα ἐνδυναμένου· τὰς δὲ τοῦ Ἀντωνίου πρὸς τὴν Ἀλεξάνδρου, εἰς τὴν ὑστεραίαν ἀναμιμνήσκομαι· ἐνεῖθεν ἑβδόμησι ταῦτα ἔγραφον ἡμέρᾳ κγ'. λόγημοι ἡ ῥώσεως προχωροῦσι, διὰ τὴν τοῦ θεοῦ προμήθειαν· σώζοιόμοι τοσαῦτά τε καὶ φιλικὰ τὰ ἀδελφέ.

Ζήνωνι.

Ὁλλὰ μὴν καὶ ἄλλαις μαρτυρεῖ καὶ ἡ ἰατρικὴ σὸς τέχνης εἰς τὸ πρῶτον αὐτῆς ἦθος καὶ ὠφέλειας· καὶ εἰς σωφροσύνης συμφωνοῦσ πρὸς τὴν τέχνην ἔχειν. νῦν δὲ προσήλθε τὸ κεφάλαιον ἡ μαρτυρίας· τὴν μὲν ἀλεξανδρέων πόλιν ἀγαπῶν, ὡς ἐρέφθαι εἰς σεαυτόν· τοσοῦτον αὐτῆς κέντρον ὡς πᾶς μέλλει πᾶς καταλέλοιπας. εἰμὶ τοῦτο. καλῶς γὰρ εἰρῆσθαι καὶ ὁμήρῳ δοκεῖ· ἰητρὸς ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων. σὺ δὲ οὐκ ἰατρὸς ἁπλῶς, ἀλλὰ καὶ διδάσκαλος τοῖς βουλομένοις ἡ τέχνης. ὥστε καὶ δῆλον, ὃ πρὸς τοὺς πολλοὺς εἰσὶν οἱ ἰατροί, τοῦτο ἐκείνοις σύ. λυθῇ δέσμοι τῆς φυγῆς καὶ ἡ προφάσις αὐτὴ καὶ μάλα λαμπρῶς. εἰ γὰρ διὰ γεωργίας μετέσης ἡ Ἀλεξανδρείας, οὐδὲν καίτοι μετέσης. εἰ δίκαιόταται αἱ οἰκίαι καὶ πλῆθος. καὶ τοίνυν ἐπίτιμος καὶ τὸ πρότερον ἔχων ἀξίωμα. καὶ ἡμῖν κοινὴ πρὸς ἀμφοτέρας χάρις αὐτὴ εἰδῶ. Ἀλεξανδρεῦσι μὲν ζήνωνα, σὺ δὲ ἀποδυσάμενος τὴν Ἀλεξάνδρειαν.

Υμηποσείδιον μικρὸν ἀγρῶν τεττάρων δεομένων
λαβὼν παρὰ φιλίππου ἐν τῇ βιθυνίᾳ, τὴν δι' ἀθέ-
σεις δῶρον δίδωμι. ἔλαττον μὲν ὥστε ἄνδρα εἰσπρᾶ-
ξαι οὐσίαν ἐννοῆσαι δ' ἔστι μέγα καὶ ἀποφῆναι ὄλβιον. ἔχον γὰρ
ὡς οὐ παντὸς ἀπεργάσηται τὴν δόσιν, εἴσει τὰ καθ' ἕκαστα περὶ αὐ-
τοῦ διελθόμενος. καίζῃν δ' οὐδὲν κωλύῃ πρός σε, χαρίεντα τέμενη
καὶ δυμούσιος. ἀπῴκισται μὲν ἡ θαλάσσης σταδίους οὐ πλέον ἢ
κοσι· καὶ οὔτε ἔμπορος οὔτε ναύτης ἐνοχλεῖ λάλος καὶ ὑβριστὴς τῷ
χωρίῳ· οὐμὴν ἀφήρηται τὰς παρὰ νηρέως χαίτας παντελῶς.
ἔχει δ' ἰχθῦς προσφάτους ἀεὶ καὶ ἀστείρουτα. καὶ ἐπίνος ἀπὸ
ἡμῶν δωμάτων προελθὼν πλόφου, ἅλῃ τὴν θάλασσαν τὴν πρό-
ποντίδα καὶ τὰς νήσους. τὴν τε πώνυμον πόλιν τοῦ γυναικείου βα
σιλέως, οὐ φυκίοις ἐφεστῶσ καὶ βρύοις, οὐδὲ δυσκολύμβοις ὑπὸ
τῶν ἐκβαλλομένων εἰς γῆς αἰγιαλοὺς καὶ εἰς τὰς ψάμμους ἀπερ
πῶν πένυ καὶ οὐδὲ ὀνομαζομένων ὧν μικρόν· ἀλλ' ἐπισμίλα-
κθ καὶ θύμου· καὶ πόασ δυώδουσ· ἡσυχίᾳ δ' ἡ πολλὴ κατακλινο-
μένῳ εἰς τὸ βιβλίον ἀφορῶντι, εἴτε διαναπαύοντι τὴν ὄψιν, ἥδι-
στον ὧν δεῖν εἰς τὰς ναῦς καὶ τὴν θάλατταν· τοῦτο ἐμοὶ μφρακίῳ
νομιδῆνέῳ θυείδιον ἐδόκει φίλτατον. ἔχει γὰρ καὶ πηγὰς οὐ-
φαύλας· καὶ λουτρὸν οὐκ ἀναφρόδιτον. καὶ κῆπον, καὶ δένδρα·
ἀνὴρ δὲ ὢν ἡ δωτὴν πολλαχοῦ ἐκείνην ἐπῆλθον δίαιταν· καὶ ἦλθον
πολλάκις καὶ γέγονεν ἡμῖν οὐκ ἐξωλόσωι ἡ συνουσία. ἔστι δὲ ἐν τοῦ
δε καὶ μυρσίνας ἐμῆς μικρὸν ὑπόμνημα, φυτάλια βραχέα,
φέρουσι οἶνον δυώδη καὶ ἡδύ. οὐκ ἀναμένοντα τὸ παρὰ τοῦ χρό-
νου προσλαβεῖν τὸν δόυσον. ἅλῃ τὰς χαίτας· ὁ βότρυσ δὲ ἐπὶ

φλ ἀμπέλου καὶ ὠὴ φλ λινοῦ ὁλιβόμβῳ, ἀπὸ ζφ ἡῷ ῥόδων. τὸ γλυκὸ σὲ ἐν τοῖς πίθοις ἤδη τοῦ νέκταρος ἔστιν ἀπορρώξ ὁμήρῳ πιστεύοντι· πίθοι δῶτε οὐκολὺ γίγνεσθαι οὐδὲ ὠὴ κολίθρα πίνυ πολλὰ γε οὐτων ἀμπέλων· τυχὸν δὲ οὐδὲ ἐγὼ θεωρὸς γίγνομαι πρόθυμος· ἀλλ' ἐπεὶ ἐμοὶ νηφάλιος ὁ τοῦ Διονύσου κρατὴρ, καὶ ὠὴ πολὺ ἡῷ νυμφῶν δίδυσιν, ὅσον εἰς ἐμαυτὸν καὶ τοὺς φίλους, ὁλίσον δέδυκε τὸ χέραμα ἡῷ ἀνδρῶν παρεσκευασμένων δέσοι δῶρον αὖ φίλη κεφαλὴ δίδωμι. μικρὸν μὲν ὁ πῖ δεῖ· χάρεις δὲ φίλῳ παρὰ φίλου· ὅπισθεν οἰκαδε ἡῷ τὸν σοφὸν ποιητὴν πίνδαρον· τὸν ὠὴ σολιὸν ὠὴ σύρων πρὸς λύχνον γήγραφα, ὥστε εἴτι ἡμαρτηται μὴ ποιητῶσ ἀξέταζε μηδὲ ὡσ ῥήτορ ῥητορας.

β Ἀσιλεῖ μὲν πρὸς κέρδος ὁρῶντι, καλεσὸν αὖ ὑμῶν ἐφάνη τὸ αἴτημα· καὶ οὐκ ἂν ὠήθην δεῖν τὴν δημοσίαν δυπορίαν ἐλαφρύνειν τῇ πρόσταξις ἰδίᾳ χάριτι· ἐπεὶ δὲ ἡμεῖς οὐ χρήματα πολλὰ παρατυγχάνομεν ὑπηλιώνων ἀθροίζοντες περὶ ἡμέθα σκοπὸν, ἀλλ' ὅτι πολλῶν ἀγαθῶν αὐτοῖς αἴτιοι γίγνεσθαι, τοῦτο καὶ ὑμῖν ἀποδοσει τὸ ὀφλήμα τοῦ· ἀποδοσει δὲ οὐ χαλεπῶσ ἅπαντα· ἀλλὰ μεριθήσεται τὸ πρᾶγμα τὸ μὲν εἰς ὑμᾶς· τὸ δὲ εἰς τὴν ἡῷ στρατιῶτων χρεία. δῆλος οὖν ἐλάχιστα καὶ αὐτοὶ δίκαιον φέρεσθε τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀσφάλειαν· τοιγαροῦν μέχρι μὲν ἡῷ τρίτης ὠὴνεμήσεως, ἀφίεμεν ὑμῖν πάντα, ὅσα ἐκ τοῦ φθείνοντος ἐλλείπει χρόνου· μετὰ ταῦτα δὲ, εἰσίσεται κατὰ τὸ ἔθος· ὑμῖν τε γὰρ ἀθρόα μᾶλλον, χάρεις ἴκανα, ἢ κατ' ὀλίγον ἡῷν κοινῶν οὐκ ἀμελητέον· περὶ τοῦτο καὶ τῖσ ἐπαρχοις ἐπέστειλα· ἵν' ἥκειτε ὑμῖν εἰς ἔργον προχωρήσῃ.

π Αντων μὴν σὺν ἀκάμοι τὸ σῶμα δυάλιξ τοι μετρίως. οὐ μὴν
ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχὴν σὺν ἔχει καλῶς. οἶμαι δ' ἐγὼ τοῦτον
προοίμιον εἶναι μηδὲν ῥητὸν ἐπιστολῆς Φίλῳ πέμπα Φίλου πέμπ
μβύη. τίνος οὖν ἔστι τὸ προοίμιον αἰτήσεως οἶμαι. τίς
δ' ἡ αἴτησις. ἐπιστολῶν ἀμοιβαίων. ἃς ἐπὶ γ
καὶ κατὰ διάνοιαν ὁμολογῆσαι τοῖς
ἐμοῖς, οἷσιν πειρᾶ συνεῖναι
τοι πρὸς ἡμᾶς ἔχειν
γελοῦ
σας.

Τέλος τῶν Ιουλιανοῦ
Επιστολῶν.

α
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
τῷ οἴσω
αὐτούς.

β
ἢ ἑτέροις
γοντι
ξίου
τοῦτο

γ
τῷ ῥόμματι
τῷ ὁρωμένῳ
αυτόν.
μασι

δ
λίασ
τῷ αὐτῷ.
μεθα
εἰσαῦθις

ε
πειν ἀλλ
τως ὁ
ἢ τὰ θεια
δ' μέ

ϛ
ΙΣΟΚΡΑ
ἑλλαδος
πρέπων

κ

νῶν αὐγὰς
ἰσοπραῶ
λαϊκὶς

θ

ΦΑΛΑΡΙ
χίγραφα
ϑύκρῳ
μεσηνὶ

ι

ὀνίκῳ
μελῶς
ὑπόλα
πλε

ω

βήμοι
κοπηθέν
ὑμᾶς
Μνησηλᾳ

λ

Φιλοτίμῃ
μελιτοὶ
προαιρεῖ
μὴ ἄλλων

μ

γὰ μὴ
παχεῖν
ϑύκρῳ
πα μόνον

ν

βροῦγος πᾷ
θεμένοις
εἰς οὐδέν
βροῦγος κω

ξ

βιθυνοὶ
ΕΡΙΣΤΟ
ϑόλου
γοῖς αὐγοῖς.

ο

πᾷ ἄλλᾳ
ῥαγον
Λεσβῶ
ὡσ πολὺ

π

πομφο
πολιότωνος
ἱρὸν ὄγκου
λᾳ δεῖ

ρ

ταῖς πολλὰ
μὴ δῶρον
ἔργον
θαῦμ

σ

ἑρμοῦ
πως, αὐγὰσ
Εκπεόλῳ

Απαντα δὲ τετράδια πλὴν τῶ. ζ. ν. σ. ξ ιασδίων.

Omnes sũt quaterni præter. ζ. ν. σ. ternos.

Ενετίῃ σημαίνουν παρὰ Αλδῳ τοῖς φθάσασιν ὁμοιοτρόπως.

Venetiis apud Aldum. eadé qua cætera cõditione.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
0070000006706